

Mormon könyve

ifjúsági hitoktatói kézikönyv

Mormon könyve

ifjúsági hitoktatói kézikönyv

Kiadja:
Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza
Utah, Salt Lake City

Méltányoljuk e könyvvel kapcsolatos megjegyzéseidet és javaslataidat. Kérjük, a következő címre küldd el ezeket:

Seminaries and Institutes of Religion Curriculum Services

50 E. North Temple St., Floor 8

Salt Lake City, Utah 84150-0008

USA

E-mail: ces-manuals@ldschurch.org

Kérjük, tüntesd fel nevedet, címedet, egyházközségedet és cövekedet.

Ne felejtse el megadni a kézikönyv címét! Ezt követően írd le a megjegyzéseidet.

© Intellectual Reserve, Inc., 2012

Minden jog fenntartva

Printed in the United States of America

Az angol eredeti jóváhagyva: 10/09

A fordítás jóváhagyva: 10/09

A Book of Mormon Seminary Teacher Manual fordítása

Hungarian

09411 135

Tartalom

Bevezetés a <i>Mormon könyve ifjúsági hitoktatói kézikönyvhöz</i>	VI	31. lecke	2 Nefi 11 és 16.	118
Célunk.	VI	32. lecke	2 Nefi 12–15.	121
A lecke előkészítése.	VI	33. lecke	2 Nefi 17–20.	125
A napi oktatói kézikönyv használata.	VII	34. lecke	2 Nefi 21–24.	129
Napi ifjúsági hitoktatási program (órarendbe illesztett és kora reggeli).	IX	35. lecke	2 Nefi 25.	132
Az otthontanulási leckék használata.	XI	<i>Otthontanulási lecke</i>	<i>2 Nefi 11–25 (7. rész)</i>	136
Otthontanuló ifjúsági hitoktatási program.	XII	36. lecke	2 Nefi 26.	138
További források.	XIII	37. lecke	2 Nefi 27.	141
Napi és otthontanulási leckék		38. lecke	2 Nefi 28.	144
1. lecke	A tanuló szerepe	39. lecke	2 Nefi 29–30.	148
2. lecke	A szentírások tanulmányozása.	40. lecke	2 Nefi 31.	152
3. lecke	A szabadítás terve.	<i>Otthontanulási lecke</i>	<i>2 Nefi 26–31 (8. rész)</i>	155
4. lecke	Címlap, Bevezetés, valamint a tanúk bizonyosságtételei.	41. lecke	2 Nefi 32.	157
5. lecke	A <i>Mormon könyve</i> áttekintése.	42. lecke	2 Nefi 33.	160
<i>Otthontanulási lecke</i>	<i>A szentírások tanulmányozása – A Mormon könyve áttekintése (1. rész)</i>	Jákób könyve: Bevezetés.		163
		43. lecke	Jákób 1–2:11.	164
Nefi első könyve: Bevezetés.		44. lecke	Jákób 2:12–35.	168
6. lecke	1 Nefi 1.	45. lecke	Jákób 3–4.	171
7. lecke	1 Nefi 2.	<i>Otthontanulási lecke</i>	<i>2 Nefi 32–Jákób 4 (9. rész)</i>	175
8. lecke	1 Nefi 3–4.	46. lecke	Jákób 5:1–51.	177
9. lecke	1 Nefi 5.	47. lecke	Jákób 5:52–77; Jákób 6.	181
10. lecke	1 Nefi 6 és 9.	48. lecke	Jákób 7.	185
<i>Otthontanulási lecke</i>	<i>1 Nefi 1–6; 9 (2. rész)</i>	Énós könyve: Bevezetés.		188
		49. lecke	Énós.	189
11. lecke	1 Nefi 7.	Járom könyve: Bevezetés.		193
12. lecke	1 Nefi 8.	Omni könyve: Bevezetés.		194
13. lecke	1 Nefi 10–11.	50. lecke	Járom és Omni.	195
14. lecke	1 Nefi 12–13.	<i>Otthontanulási lecke</i>	<i>Jákób 5–Omni (10. rész)</i>	198
15. lecke	1 Nefi 14.	Mormon szavai: Bevezetés.		200
<i>Otthontanulási lecke</i>	<i>1 Nefi 7–14 (3. rész)</i>	Móziás könyve: Bevezetés.		201
		51. lecke	Mormon szavai–Móziás 1.	202
16. lecke	1 Nefi 15.	52. lecke	Móziás 2.	205
17. lecke	1 Nefi 16.	53. lecke	Móziás 3.	208
18. lecke	1 Nefi 17.	54. lecke	Móziás 4.	211
19. lecke	1 Nefi 18.	55. lecke	Móziás 5–6.	215
20. lecke	1 Nefi 19.	<i>Otthontanulási lecke</i>	<i>Mormon szavai–Móziás 6 (11. rész)</i>	219
<i>Otthontanulási lecke</i>	<i>1 Nefi 15–19 (4. rész)</i>	56. lecke	Móziás 7–8.	221
		57. lecke	Móziás 9–10.	225
21. lecke	1 Nefi 20–22.	58. lecke	Móziás 11–12:17.	228
Nefi második könyve: Bevezetés.		59. lecke	Móziás 12:18–14:12.	231
22. lecke	2 Nefi 1.	60. lecke	Móziás 15–17.	234
23. lecke	2 Nefi 2 (1. rész).	<i>Otthontanulási lecke</i>	<i>Móziás 7–17 (12. rész)</i>	238
24. lecke	2 Nefi 2 (2. rész).	61. lecke	Móziás 18.	240
25. lecke	2 Nefi 3.	62. lecke	Móziás 19–20.	244
<i>Otthontanulási lecke</i>	<i>1 Nefi 20–2 Nefi 3 (5. rész)</i>	63. lecke	Móziás 21–22.	247
		64. lecke	Móziás 23–24.	251
26. lecke	2 Nefi 4.	65. lecke	Móziás 25.	254
27. lecke	2 Nefi 5.	<i>Otthontanulási lecke</i>	<i>Móziás 18–25 (13. rész)</i>	257
28. lecke	2 Nefi 6–8.			
29. lecke	2 Nefi 9:1–26.			
30. lecke	2 Nefi 9:27–54 és 2 Nefi 10.			
<i>Otthontanulási lecke</i>	<i>2 Nefi 4–10 (6. rész)</i>			

66. lecke	Móziás 26	259
67. lecke	Móziás 27	262
68. lecke	Móziás 28–29	266
Alma könyve: Bevezetés		269
69. lecke	Alma 1–2	270
70. lecke	Alma 3–4	273
<i>Otthon tanulási lecke</i>	<i>Móziás 26–Alma 4 (14. rész)</i>	276
71. lecke	Alma 5:1–36	279
72. lecke	Alma 5:37–62	282
73. lecke	Alma 6–7	284
74. lecke	Alma 8	288
75. lecke	Alma 9–10	291
<i>Otthon tanulási lecke</i>	<i>Alma 5–10 (15. rész)</i>	294
76. lecke	Alma 11	296
77. lecke	Alma 12	299
78. lecke	Alma 13	303
79. lecke	Alma 14	306
80. lecke	Alma 15–16	309
<i>Otthon tanulási lecke</i>	<i>Alma 11–16 (16. rész)</i>	313
81. lecke	Alma 17	315
82. lecke	Alma 18	318
83. lecke	Alma 19–20	322
84. lecke	Alma 21–22	325
85. lecke	Alma 23–24	329
<i>Otthon tanulási lecke</i>	<i>Alma 17–24 (17. rész)</i>	333
86. lecke	Alma 25–26	335
87. lecke	Alma 27–29	338
88. lecke	Alma 30	342
89. lecke	Alma 31	345
90. lecke	Alma 32	348
<i>Otthon tanulási lecke</i>	<i>Alma 25–32 (18. rész)</i>	352
91. lecke	Alma 33	354
92. lecke	Alma 34–35	358
93. lecke	Alma 36	362
94. lecke	Alma 37	366
95. lecke	Alma 38	370
<i>Otthon tanulási lecke</i>	<i>Alma 33–38 (19. rész)</i>	373
96. lecke	Alma 39	375
97. lecke	Alma 40	379
98. lecke	Alma 41	383
99. lecke	Alma 42	386
100. lecke	Alma 43–44	390
<i>Otthon tanulási lecke</i>	<i>Alma 39–44 (20. rész)</i>	393
101. lecke	Alma 45–48	395
102. lecke	Alma 49–51	399
103. lecke	Alma 52–55	403
104. lecke	Alma 56–58	406
105. lecke	Alma 59–63	410
<i>Otthon tanulási lecke</i>	<i>Alma 45–63 (21. rész)</i>	413
Hélamán könyve: Bevezetés		415
106. lecke	Hélamán 1–2	416
107. lecke	Hélamán 3–4	419
108. lecke	Hélamán 5	423
109. lecke	Hélamán 6–7	426
110. lecke	Hélamán 8–9	430
<i>Otthon tanulási lecke</i>	<i>Hélamán 1–9 (22. rész)</i>	433
111. lecke	Hélamán 10	435
112. lecke	Hélamán 11–12	438
113. lecke	Hélamán 13	442
114. lecke	Hélamán 14	445
115. lecke	Hélamán 15–16	448
<i>Otthon tanulási lecke</i>	<i>Hélamán 10–16 (23. rész)</i>	452
Harmadik Nefi: Nefi könyve: Bevezetés		454
116. lecke	3 Nefi 1	455
117. lecke	3 Nefi 2–5	459
118. lecke	3 Nefi 6–7	463
119. lecke	3 Nefi 8–10	466
120. lecke	3 Nefi 11:1–17	469
<i>Otthon tanulási lecke</i>	<i>3 Nefi 1–11:17 (24. rész)</i>	472
121. lecke	3 Nefi 11:18–41	475
122. lecke	3 Nefi 12	478
123. lecke	3 Nefi 13	482
124. lecke	3 Nefi 14	486
125. lecke	3 Nefi 15–16	490
<i>Otthon tanulási lecke</i>	<i>3 Nefi 11:18–16:20 (25. rész)</i>	493
126. lecke	3 Nefi 17	496
127. lecke	3 Nefi 18	499
128. lecke	3 Nefi 19	502
129. lecke	3 Nefi 20	506
130. lecke	3 Nefi 21–22	510
<i>Otthon tanulási lecke</i>	<i>3 Nefi 17–22 (26. rész)</i>	541
131. lecke	3 Nefi 23	516
132. lecke	3 Nefi 24–26	519
133. lecke	3 Nefi 27	523
134. lecke	3 Nefi 28	527
135. lecke	3 Nefi 29–30	531
<i>Otthon tanulási lecke</i>	<i>3 Nefi 23–30 (27. rész)</i>	534
Negyedik Nefi: Nefi könyve: Bevezetés		536
136. lecke	4 Nefi	537
Mormon könyve: Bevezetés		541
137. lecke	Mormon 1–2	542
138. lecke	Mormon 3–4	546
139. lecke	Mormon 5–6	549
140. lecke	Mormon 7–8:11	552
<i>Otthon tanulási lecke</i>	<i>4 Nefi 1–Mormon 8:11 (28. rész)</i>	556
141. lecke	Mormon 8:12–41	558
142. lecke	Mormon 9	562
Ether könyve: Bevezetés		566
143. lecke	Ether 1	567
144. lecke	Ether 2	571
145. lecke	Ether 3	575
<i>Otthon tanulási lecke</i>	<i>Mormon 8:12–Ether 3 (29. rész)</i>	579
146. lecke	Ether 4–5	581
147. lecke	Ether 6	584

148. lecke	Ether 7–11	587
149. lecke	Ether 12:1–22	590
150. lecke	Ether 12:23–41	594
	<i>Otthon tanulási lecke Ether 4–12 (30. rész)</i>	597
151. lecke	Ether 13–15	599
	Moróni könyve: Bevezetés	603
152. lecke	Moróni 1–3	604
153. lecke	Moróni 4–5	607
154. lecke	Moróni 6	611
155. lecke	Moróni 7:1–19	614
	<i>Otthon tanulási lecke Ether 13–Moróni 7:19 (31. rész)</i>	618
156. lecke	Moróni 7:20–48	620
157. lecke	Moróni 8	624
158. lecke	Moróni 9	628
159. lecke	Moróni 10:1–7, 27–29	631
160. lecke	Moróni 10:8–26, 30–34	635
	<i>Otthon tanulási lecke Moróni 7:20–10:34 (32. rész)</i>	639
Függelék		641
	Szentírásolvasási táblázatok	641
	Ütemterv napi oktatók számára	642
	Javaslatok a rugalmas napokra	644
	Ütemterv az otthon tanulókat oktatói számára	645
	Bevezetés a szentírás-memoriterekhez	646
	Szentírás-memoriterhez kapcsolódó tevékenységek	647
	100 szentírás-memoriter	652
	Bevezetés az Alapvető tanokhoz	653
	Alapvető tanok	654
	A lemezek és kapcsolatuk a kiadásra került Mormon könyvével	659
	A Móziás 7–24-ben lévő utazások áttekintése	660
	Lehetséges Mormon könyvebeli helyszínek (egymás viszonylatában)	661

Bevezetés a *Mormon könyve ifjúsági hitoktatói kézikönyvhöz*

Célunk

Az Ifjúsági és Felsőfokú Hitoktatás célkitűzése kijelenti:

„Az a célunk, hogy segítsünk a fiataloknak és a fiatal felnőtteknek megérteni és rábízni magukat a Jézus Krisztus engeszteléséről szóló tanításokra, érdemessé válni a templom áldásaira, és felkészíteni magukat, családjukat és más embereket a Mennyei Atyánkkal való örök életre.”

Célunk eléréséhez az evangélium tanait és tantételeit tanítjuk a tanulóknak, amint azok a szentírásokban és a próféták szavai-ban találhatóak. Ezek a tanok és tantételek oly módon kerülnek tanításra, amely megértéshez és épüléshez vezet. Segítünk a tanulóknak betölteni szerepüket a tanulási folyamatban, és felkészítjük őket arra, hogy maguk is tanítsák az evangéliumot másoknak.

E célok elérésének elősegítése érdekében arra biztatunk téged és az általad tanítottakat, hogy közös szentírás-tanulmányozásokba foglaljátok bele az evangélium tanításának és tanulásának következő alapjait:

- A Lélek által tanítsatok és tanuljatok!
- Teremtsetek olyan tanulási környezetet, mely szeretetre és tiszteletra épül, valamint célok kitűzésére ösztönöz!
- Naponta tanulmányozzatok a szentírásokat, és olvassátok el a kurzus anyagát! (A szentírásolvasás nyomonkövetését segítő táblázatok megtalálhatók az e kézikönyv végén álló függelékben.)
- Értsétek meg a szentírások és a próféták szavainak összefüggéseit és tartalmát!
- Ismerjétek fel, értsétek meg és alkalmazzátok az evangélium tanait és tantételeit, valamint érezzétek át igazságukat és jelentőségüket!
- Magyarazzátok el és osszátok meg az evangélium tanait és tantételeit, valamint tegyetek bizonyosságot azokról!

- Tanuljátok meg kívülről a kulcsfontosságú szentírásverseket és az alapvető tanokat!

E tanítói kézikönyv azért került összeállításra, hogy segítsen sikerrel járnotok e célok elérésében.

A lecke előkészítése

Az Úr azt parancsolta azoknak, akik az evangéliumát tanítják, hogy „...tanítsák evangéliumom tantételeit, amelyek benne vannak a Bibliában és a Mormon könyvében, amelyben ott van az evangélium teljessége” (T&Sz 42:12). Arra is utasítást adott, hogy ezeket az igazságokat úgy kell tanítani, „amint vezeti őket a Lélek”, mely Lélek „a hit imája által adatik meg” (T&Sz 42:13–14). Miközben felkészülsz az egyes leckékre, imádságos lélekkel törekedj a Lélek útmutatására, hogy segítsen megértened a szentírásokat, illetve a bennük foglalt tanokat és tantételeket. Hasonlóan kövesd a Lélek készítéseit, amikor azt tervezed, hogyan fogsz segíteni a tanulóknak abban, hogy megértsék a szentírásokat, tanuljanak a Szentlélektől, és vágyat érezzenek arra, hogy alkalmazzák, amit tanulnak.

Ezen a kurzuson a Mormon könyve jelenti a felkészüléshez és a tanításhoz használt elsődleges anyagot. Imádságos lélekkel tanulmányozd azokat a fejezeteket vagy verseket, amelyeket tanítani fogsz. Törekedj megérteni az adott szentírásblokk összefüggéseit és tartalmát, ideértve a történetet, a szereplőket, a helyszíneket és az eseményeket. Amikor megismerkedsz az egyes szentírásblokkok összefüggéseivel és tartalmával, törekedj meghatározni a benne foglalt tanokat és tantételeket, és dönts el, hogy a tanulóidnak melyeket a legfontosabb megérteni és alkalmazni ezen igazságok közül. Amint meghatározod, hogy mire fogsz összpontosítani, eldöntheted, mely módszerek, megközelítések és tevékenységek fognak a leginkább segíteni a tanulóidnak megtanulni és alkalmazni a szentírásokban található szent igazságokat.

E kézikönyv azzal a céllal készült, hogy segítséget nyújtson neked ebben a

folyamatban. Alaposan tekintsd át a tanítandó szentírásblokkhoz kapcsolódó lecke anyagát. Dönthetsz a tananyag összes vagy csak néhány javaslatának felhasználása mellett, illetve a javasolt ötleteket átalakíthatod osztályod szükségleteinek és körülményeinek megfelelően. Amikor átgondolod, hogyan alakítsd át a leckék anyagát, ügyelj arra, hogy megfogadod ezt a tanácsot Dallin H. Oaks eldertől a Tizenkét Apostol Kórumából:

„Gyakran hallottam a saját fülemmel, amikor Packer elnök azt tanította, hogy először alkalmazunk, aztán alakítunk. Ha szilárdan állunk az előírt és tanítandó lecke alapján, akkor tudjuk majd követni a Lélek útmutatását az anyag átalakítására” (“A Panel Discussion with Elder Dallin H. Oaks” [Seminaries and Institutes of Religion Satellite Broadcast, Aug. 7, 2012], 6, si.lds.org).

Amikor a tanításra készülsz, tartsd szem előtt azon tanulókat, akiknek különleges szükségletei vannak. Alakítsd át úgy a tevékenységeket és az elvárásokat, hogy azzal segíts nekik is sikerrel járni. A szülőikkel és a vezetőkkel folytatott beszélgetések segíteni fognak megismerni a tanulóknak szükségleteit, valamint jelentőségletes és felemelő tapasztalathoz juttatni őket.

NEFI ELSŐ KÖNYVE:

Bevezetés

Miért tanulmányozzuk ezt a könyvet?

Miközben a tanulók az 1 Nefit tanulmányozzák, rá fognak jönni, hogy „az Úr gyengéd irgalmassága mindazokra kiterjed, akiket hitük miatt kiválasztott, hogy hatalmassá tegye őket” (1 Nefi 1:20). Arról is tanulni fognak, hogy Isten hogyan megáldhatta gyermekeit, hogy megdöbbenjenek, és megtapasztalták Isten

Kiknek íródott a könyv, és miért?

Nefi három hallgatóságot tartott szem előtt írás közben: atyja leszármazottait, az Úr szövetséges népét az utolsó napokban, valamint a világon élő összes embert (lásd 2 Nefi 33:3, 13). Azért írt, hogy meggyőzőn mindenkit, jöjjön Jézus Krisztushoz és lemondjon a bűneiről, majd Isten megáldja (lásd 1 Nefi 6:4).

ördög erői és Isten Bárányának egyháza közötti viszályról (lásd 1 Nefi 8; 11–14).

- Nefinek megmutatják, hogyan építsen hajót, amelyen népe átélhet a megígért földre (lásd 1 Nefi 18:1).

Az 1 Nefi első kézből nyújt beszámolót egy olyan népről, amely átvándorolt a megígért földre. A Mormon könyve későbbi generációk számára is megnevezte azokat, akiket Isten megáldott.

A napi tanítói kézikönyv használata

A könyvek bevezetési

A könyvek bevezetési áttekintést nyújtanak a Mormon könyve minden egyes könyvről. Többek között elmondják, ki és milyen céllal írta az adott könyvet, illetve összefoglalást adnak az adott könyv tartalmáról is.

A szentírásblokkok bevezetési

A szentírásblokkok bevezetési rövid áttekintést nyújtanak az egyes leckékben tárgyalt szentírásblokkok összefüggéseiről és tartalmáról.

Vercsoportok és a szövegkörnyezet összefoglalása

A szentírásblokkok gyakran kisebb egységekre vagy vercsoportokra vannak osztva, a témák vagy cselekmények váltásai szerint. Az adott vercsoportok utalásait az adott versekben álló események vagy tanítások rövid összefoglalása követi.

Tanítási segédletek

A tanítási segédletek kifejtik az evangélium tanításának alapveit és módszereit. Segítséget biztosíthatnak számodra azon igyekezetekben, hogy jobb tanítónak válj.

A lecke törzsanyaga

A lecke törzsanyaga útmutatást nyújt neked a tanulmányozás és a tanítás során. Javaslatot tesz tanítási ötletekre, ideértve kérdéseket, tevékenységeket, idézeteket, ábrákat és táblázatokat.

Tanok és tantételek

Amikor a tanok és a tantételek természetes módon felbukkanak a szentírások szövegének tanulmányozása közben, vastagon szedve ki vannak emelve, hogy ez segítsen meghatározni és kihangsúlyozni őket a tanulókkal folytatott beszélgetéseid során.

144. LECKE

Ether 2

Bevezetés

Miután Járed, fivére, valamint családjaik és barátaik elhagyták Babel tornyát, az Úr átvezette őket a vadonon, és nyolc bárka megépítésére adott utasítást Járed fivérének, hogy átvigye népüket a tengeren, az ígért

földjére. Amikor Járed fivére és népe hittelenkedett az Úrnak, akkor Ő biztosította számukra a szükséges útmutatást és vezetést ahhoz, hogy sikeresek legyenek utazásuk során.

Javaslatok a tanításhoz

Ether 2:1–12

A járediták megkezdik utazásukat a megígért föld felé

Vezesd le a következő tevékenységet, hogy a tanulóknak segíts megérteni, hogyan készít fel bennünket az, ha követjük az Istenről kapott utasításokat arra, hogy további útmutatást és vezetést kapjunk Őtőle:

Az óra előtt rejsd el egy kincset jelképező tárgyat a teremben, ahol majd a tanítás folyik. Készíts egy 3–4 nyomjelzőből álló sort, amely elvezeti a tanulókat a kincshez. Az első ilyen nyomjelzőt megadod a tanulóknak. Ez vezeti el őket a következőhöz, az pedig a harmadikhoz és így tovább, amíg meg nem találják a kincset. Miután megtalálták azt, kérdezd meg:

- Mi történt volna, ha figyelmen kívül hagyták volna az első nyomot? (Nem találták volna meg a másodikat.)

A tanulók nézzék át az Ether 1:41–42-t magukban, és keressék meg az Úr utasításainak első csoportját, amelyek a járeditákat a megígért földre vezették.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Ether 2:1–3-at, hogy segíts az osztálynak megérteni, hogyan reagáltak erre a járediták.

- Hogyan reagáltak a járediták az Úr utasításainak első csoportjára?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Ether 2:4–6-ot. Az osztály kövesse a szöveget, és keressék meg azokat az áldásokat, amelyeket a járediták kaptak, miután követték az utasítások első csoportját.

- Mi történt, miután a járediták követték az Úr utasításainak első csoportját? (Az Úr további utasításokat adott nekik Járed fivérének keresztül.)

- Mit tanulhatunk ebből a beszámolóból arról, hogy miként kell fogadnunk az Úrtól érkező útmutatást? (A tanulók ettől eltérően is fogalmazhatnak, válaszaik azonban tükrözzék a következő tantételt: **Amikor hittel, az Úr utasítása szerint cselekszünk, akkor további útmutatást kaphatunk Őtőle.** Javasolhatod, hogy írják ezt az igazságot a szentírásaikban az Ether 2:6 mellé.)

Azért, hogy segíts a tanulóknak jobban megérteni és alkalmazni ezt a tantételt, kérd meg őket, hogy gondoljanak egy olyan bonyomásra vagy kérésre, amelyet a közelmúltban kaptak az Úrtól. Azután olvasd fel a következő kijelentést Richard G. Scott eldeltől a Tizenkét Apostol Kórumából arról, hogy milyen gyakran kapunk kinyilatkoztatást:

„Egyenként, kis csomagokban jönnek majd, hogy befogadóképességed nőhessen. Ha az egyes részeket hit követi, további részekhez jutsz majd, míg meg nem kapod az egész választ. Ez a minta megkívánja tőled, hogy higgy Atyánk válaszadó képességében. Ez néha nagyon nehéz, viszont jelentős személyes fejlődés lesz az eredménye” (Az ima mennyi ajándékának használata. *Liahóna*. 2007. máj. 9).

Kérd meg a tanulókat, hogy a jegyzetfüzetükben vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukban írjanak választ a következő kérdésekre. Felírhatod ezeket a táblára, vagy felolvashatod lassan, hogy a tanulók le tudják írni.

Az érdeklődés és az összpontosítás megeremtése

Olyan tevékenységeket tervez, amelyek felkeltik a tanulók érdeklődését, és segítene nekik a figyelmüket a leckében szereplő szentírásokra összpontosítani. Ezek a tevékenységek akkor a leghatékonyabbak, ha rövidiek, és a tanulók figyelmét a lecke fő tanítételeire irányítják.

Képek

Az egyházi vezetőket és a szentírásbeli eseményeket ábrázoló képek olyan szemléltetőeszközöket jelentenek, amelyeket bemutatatsz a tanítás során, amennyiben rendelkezésre állnak.

Szentírás-memoriterek

A Mormon könyvében lévő 25 szentírás-memoriter annak a leckének a szövegösszefüggésében van kiemelve, amelyben megjelennek. E leccék mindegyike tartalmaz az e szentírásrészekhez tartozó tanítási ötletet is. Az egész kézikönyvben található szentírás-memoriterek áttekintő tevékenységek, hogy elősegítsék a szentírás-memoriterek következetes elsajátítását. További szentírás-memoriterekkel kapcsolatos tanítási ötletek találhatóak az e kézikönyv végén álló függelékben.

Üres margó

Az üresen hagyott margó felhasználható a leccék előkészítésénél – például jegyzetek, tantételek, élmények vagy más ötletek feljegyzésére –, a Szentlélektől jövő késztetések szerint.

Megjegyzések és háttér-információk

Néhány lecke végén további idézetek és magyarázatok olvashatók, hogy segítsenek áthatóbban megértened bizonyos elgondolásokat vagy szentírásrészeket. Az ebben a részben álló információt használod arra, hogy felkészülj kérdések megválaszolására, illetve további meglátások megosztására a tanítás során.

További tanítási ötletek

Néhány lecke végén további tanítási ötletek állnak. Ezek javaslatokat tartalmaznak olyan tanok és tantételek tanítására, amelyek esetleg nem kerülnek meghatározásra vagy kihangsúlyozásra a lecke törzsanyagában. Javaslatokat nyújthatnak továbbá vizuális média használatára is (pl. DVD bemutatók).

140. LECKE

„Mindennapi életünk során szinte elkerülhetetlen, hogy hitünk próbára ne tétessen. Néha talán azon kapjuk magunkat, hogy mások körében állunk, és mégis kisebbségben vagyunk, sőt, talán egyedül maradunk azt illetően, hogy mi elfogadható, és mi nem. Rendelkezünk-e vajon az erkölcsi bátorsággal, hogy szilárdan kiálljunk hitelveinkért, még akkor is, ha ehhez egyedül kell állanunk? [...] Legyünk mindig bátrak és készek kiállni azért, amiben hiszünk, és ha ennek során egyedül kell állanunk, tegyük meg bátran, erőt merítve abból a tudásból, hogy valójában soha nem vagyunk egyedül, amikor Mennyei Atyánk oldalán állunk” (Bátran állj magad! *Liahóna*, 2011. nov. 60., 67.).

☞ Szentírás-memoriter áttekintés

Írd fel a táblára: *inteni*. Magyarázd el, hogy *inteni* annyit tesz, mint erőteljesen serkenteni másokat, hogy egy bizonyos módon cselekedjenek. Magyarázd el, hogy Mormon utolsó szavai a Mormon 7-ben jó példa az intésre. Adj minden tanulóknak egy kisebb lapot, és mond el nekik, hogy egy intést fognak írni az egyik kedvenc szentírás-memoriterek alapján a Mormon könyvből. A lap tetejére a tanulók írják fel: „Szólnék valamit az utolsó napok fiataljához.” Kérj fel minden egyes tanulót, hogy válassza ki az egyik kedvenc versét valamelyik szentírás-memoriterből, majd írjon egy intést az utolsó napok fiataljaihoz a kiválasztott idézet alapján. Az intésük tartalmazhat egy összefoglalót a szentírás-memoriterben található igazságokról; egy magyarázatot, hogy miért fontosak ezek az igazságok a mai fiataloknak; valamint egy felhívást, hogy cselekedjenek ezen igazságoknak megfelelően.

Megjegyzések és háttér-információk

Mormon 7. Mormon végső könyörgése, hogy higgyünk Krisztusban

Jeffrey R. Holland elder a Tizenkét Apostol Kórumából elmagyarázta Mormon végső könyörgését, amely arra irányult, hogy higgyünk Krisztusban, és amely könyörgést napjaink emberéhez írta, miután tanúja volt egész nemzete megsemmisülésének:

„Mormon halála előtti utolsó szavai, átélve téren és időn, mindenkire szóltak, de különösen »Izrael házána maradék[ához]«, akik egy napon majd olvassák ezt a magasztos feljegyzést. A későbbi korokban és más helyeken élőknek meg kell tanulniuk azt, amit a Mormon lábainál heverők elfeledtek; mégpedig azt, hogy mindenkinek »hinn[i]j kell Jézus Krisztusban, hogy

ő Isten Fia«, és hogy a Jeruzsálemben történt keresztrefeszítését követően »ismét feltámadt az Atya hatalma által, amivel győzelmet aratott a sír felett; és benne emésződik fel a halál fullánkja is.

És ő viszi véghez a halottak feltámadását... [és] a világ megváltását.« Ezért azok, akik megváltatnak, Krisztusnak köszönhetően élvezhetik majd »a boldogság állapotá[t], melynek nincs vége« [Mormon 7:2, 5–7]. [...]

Nem egyéb volt Mormon utolsó könyörgése és egyetlen reménye – különösen az ilyen tragikus, ám elkerülhető következmények fényében –, mint az, hogy »hinnetek kell Jézus Krisztusban«. Ez a végső célja az egész könyvnek is, mely eme utolsó napi világban róla nevezetett el” (*Christ and the New Covenant: The Messianic Message of the Book of Mormon* [1997], 321–22).

További tanítási ötlet

Mormon 7:8–9. A Biblia és a Mormon könyve

Rakd ki a Mormon könyve egy példányát, és írd rá: „Ebben”. Ezután rakd ki a Biblia egy példányát, melyre írd rá: „Abban”. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Mormon 7:8–9-et, megfigyelve, hogy mit

mondott Mormon az „ebben” (a Mormon könyvében) és az „abban” (a Bibliában) való hit kapcsolatáról.

- Hogyan erősítette meg a Biblia igazságairól nyert bizonyosságodat, amikor a Mormon könyvét tanulmányoztad? Hogyan erősítette meg a Mormon könyvről szerzett bizonyosságodat, amikor a Bibliát tanulmányoztad?

554

Napi ifjúsági hitoktatási program (órarendbe illesztett és kora reggeli)

Ez a kézikönyv a következő elemeket tartalmazza a napi ifjúsági hitoktatók számára: 160 napi lecke tanítói anyagát, tanítási segédleteket, valamint forrásokat a szentírás-memoriterek és az Alapvető tanok megtanításához.

Napi leckék anyaga

A leckék formátuma

E kézikönyvben minden lecke egy adott szentírásblokkra összpontosít, nem pedig egy bizonyos elgondolásra, tanra vagy tantételre. Ez a formátum segíteni fog neked és a tanulóidnak sorrendben tanulmányozni a szentírásokat, és akkor beszélni meg a tanokat és a tantételeket, amikor azok természetes módon felbukkannak a szentírások szövegében. Amikor a tanulók megismerik a szövegkörnyezetet, amelyben előfordul az adott tan vagy tantétel, az adott igazságról való ismereteik elmélyülhetnek. Ezenkívül a tanulók könnyebben megláthatják és megérthetik az üzenetek teljes tartalmát, amint azokat a szentírások sugalmazott írói átadni szándékoztak. A szentírások ily módon való tanítása abban is segíteni fog a tanulóknak, hogy megtanulják, hogyan fedezzék fel és alkalmazzák az örök igazságokat a személyes szentírás-tanulmányozásuk folyamán.

A leckékben nem kerül kiemelésre az adott szentírásblokk minden eleme. Néhány elem kevesebb figyelmet kap, mert kevésbé töltönek be központi szerepet a sugalmazott író általános üzenetében, illetve mert esetleg kevésbé vonatkoznak a fiatalokra. A te felelősséged, hogy ezeket az anyagokat az általad tanított fiatalok körülményeinek és érdeklődésének megfelelően alakítsd. Az e kézikönyvben található leckék anyagát adaptálhatod azáltal, hogy úgy dönthetsz, nagyobb hangsúlyt fektetsz egy bizonyos tanra vagy tantételre, mint ahogyan a leckevázlat eredetileg teszi, vagy határozhatod úgy is, hogy kevesebb hangsúlyt kapjon egy szentírásblokk bizonyos része, amelyet a kézikönyv részletesen kifejt. Törekedj a Szentlélek útmutatására, hogy segítsen megtenned a szükséges változtatásokat a felkészülésed és a tanításod során.

Tanok és tantételek

Minden lecke törzsanyagában látható, hogy számos kulcsfontosságú tan és tantétel vastaggal szedve ki van emelve. Ezek a tanok és tantételek azért kerültek meghatározásra a tananyagban, mert (1) az adott szentírásblokk valamely központi üzenetét tükrözik, (2) különösen vonatkozhatnak a tanulók szükségleteire és körülményeire, illetve (3) olyan kulcsfontosságú igazságok, amelyek segíthetnek a tanulóknak elmélyíteni az Úrral való kapcsolatukat. Légy tudatában annak, hogy a Mormon könyve számtalan további igazságot tanít a tananyagban foglaltakon túl is. Boyd K. Packer elnök azt tanította, hogy a szentírások „igazságok végtelen kombinációit tartalmazzák, melyek megfelelnek minden egyén szükségleteinek minden körülmények közepette” („The Great Plan of Happiness” [CES symposium on the Doctrine and Covenants/Church History, Aug. 10, 1993], 2, si.lds.org).

Miközben tanítasz, következetesen biztosíts lehetőséget a tanulóknak tanok és tantételek meghatározására a szentírásokban. Amikor a tanulók megfogalmazzák az általuk felfedezett igazságokat, gyakorta más szavakat használhatnak, mint ahogyan egy adott tan vagy tantétel megfogalmazásra került ebben a kézikönyvben. Felfedezhetnek további olyan igazságokat is, amelyek nincsenek megfogalmazva az óravázlatban. Ügyelj arra, hogy ne sugald azt, hogy a tanulók válaszlai helytelenek csupán azért, mert más szavakkal fejezik ki őket, mint a kézikönyv, vagy mert egy olyan igazságot fogalmaznak meg, amelyet nem említ a tananyag. Ha azonban egy tanuló kijelentése tan tekintetében helytelen, akkor a te felelősséged, hogy finoman segíts neki kijavítani a kijelentését, miközben megőrzöd a szeretet és a bizalom légkörét. Ha így teszel, azzal fontos tanulási lehetőséget biztosítasz az osztályodban lévő tanulók számára.

Ütemezés

Ez a kézikönyv 160 napi ifjúsági hitoktatási leckét tartalmaz, amelyek elegendő teret adnak a tanulók iskolai és közösségi időbeosztásából fakadó kihagyásoknak, és számos napot biztosítanak a szentírások tartalmának áttekintésére vagy a szentírás-memoriterek elsajátítására. Szükség szerint átalakíthatod a leckéket és az ütemezést az e kurzus tanításához

rendelkezésként álló idő függvényében. (Lásd az e kézikönyv végén lévő függelékben található ütemterv-mintát.)

Pótló feladatok

A Mormon könyve tanulmányi kalauz otthontanuló ifjúsági hitoktatásban részt vevők számára kiadvány pótló feladatok forrásként használható a napi ifjúsági hitoktatási programjában. Az otthontanuló hallgatók tanulói kalauzában álló leckék párhuzamosan követik az e kézikönyvben állókat. A sokat hiányzó tanulóknak ki lehet adni a tanulmányi kalauzban lévő azon feladatokat, amelyek a mulasztott órák anyagának felelnek meg. A feladatok kinyomtathatók a hitoktatás honlapjáról, így nem kell odaadnod az egész kézikönyvet azoknak a tanulóknak, akiknek pótolnivalóuk van. Az „Otthontanuló ifjúsági hitoktatási program” című részben további információ található a Mormon könyve tanulmányi kalauz otthontanuló ifjúsági hitoktatásban részt vevők számára kiadványról.

Tanítási segédletek

A tanítási segédletek e kézikönyv margóján jelennek meg. Ezek a tanítási segédletek elmagyarázzák és szemléltetik, hogyan alkalmazhatod te és a tanulóid az evangélium tanításának és tanulásának következő alapjait a Mormon könyve tanulmányozása során. Ezenkívül javaslatokat is tartalmaznak arra vonatkozóan, hogy miként használj hatékonyan a különféle tanítási módszereket, készségeket és megközelítéseket. Amikor megérted a tanítási segédletekben álló alapelveket, keress módot azok gyakorlására és folyamatos alkalmazására a tanításodban.

Szentírás-memoriter és Alapvető tanok

Annak érdekében, hogy segítsen a tanulóknak kincsként felhalmozni az örök igazságokat és növelni a szentírások tanulását és tanítását vetett bizalmukat, az Ifjúsági és Felsőfokú Hitoktatás (IFH) kiválasztott néhány szentírás-memoriter szakaszt, hogy a tanulók kívülről megtanulják őket az egyes kurzusok során. Ezenkívül része e könyvnek az Alapvető tanok felsorolása azon tanok kiemelésére, amelyeket illetően a tanulóknak el kell jutni oda, hogy értik, hiszik és követik őket az ifjúsági hitoktatáson eltöltött négy évük során és egész további életükön át. Minden egyes kurzus kézikönyve úgy lett

kialakítva, hogy akkor emelik ki az Alapvető tanokat, amikor azok felbukkannak a tanulók sorrendben haladó szentírás-tanulmányozása közben. Sok szentírás-memoriter az Alapvető tanokat szem előtt tartva került kiválasztásra, így a szentírás-memoriterek tanításával az Alapvető tanokat is tanítod majd a tanulóknak.

Amikor az emberek kincsként felhalmozzák elméjükben és szívükben az örök igazságokat, a Szentlélek majd emlékezetükbe idézi ezeket az igazságokat a szükség idején, és megadja nekik a bátorságot a hittel való cselekvéshez (lásd János 14:26). Howard W. Hunter elnök ezt tanította:

„Erőteljesen buzdítalak benneteket arra, hogy használjátok a szentírásokat a tanításokban, valamint hogy tegyetek meg minden tőletek telhető annak érdekében, hogy segítsetek a tanulóknak használni és alaposan megismerni a szentírásokat. Szeretném, ha fiataljaink bizodalmit helyeznék a szentírásokba.

[...] Először is szeretnénk, ha a tanulók bíznának a szentírások erejében és igazságaiban; bíznának abban, hogy Mennyei Atyjuk valóban hozzájuk szól a szentírásokon keresztül; bíznának abban, hogy a szentírásokhoz fordulva választ kaphatnak problémáikra és imáikra.

[...] Reméljük, egyik tanulótok sem fogja félelemmel, feszélyezetten vagy megszégyenülten elhagyni a tantermeteket amiatt, hogy nem kapja meg azt a segítséget, amelyre szüksége van, mert nem ismeri eléggé a szentírásokat ahhoz, hogy megtalálja a megfelelő részeket” (“Eternal Investments” [address to CES religious educators, Feb. 10, 1989], 2, si.lds.org).

A szentírás-memoriterekkel és az Alapvető tanokkal kapcsolatos további információért lásd az e kézikönyv végén lévő függelékét.

Otthon tanulási lecke

Mormon szavai – Móziás 6 (11. rész)

Felkészülési anyag az otthon tanulókat oktatója számára

A napi otthon tanulási leckék összefoglalása

Az alábbiakban összefoglaljuk azokat a tanokat és tantételeket, melyeket a tanulók a Mormon szavai – Móziás 6 (11. rész) tanulmányozása során tanultak. Ezt az összefoglalót ne tanítsd le a leckéd részeként. Az általad tanított leckének csupán a tanok és tantételek némelyikére kell összpontosítania. Kövesd a Szent Lélek sugalmazásait a tanulóid szükségleteinek átgondolása során.

1. nap (Mormon szavai – Móziás 2)

Mormon arról szerzett tapasztalatának tanulmányozása által, hogy kövesse a Lelek és tegye hozzá Nefi kis lemezeit a feljegyzéséhez, a tanulók megtanulták, hogy az Úr minden dolgot tud. Benjámin király azt tanította, hogy ha a nefiták nem rendelkeznek volna a szentírásokkal, akkor hitetlen-ségre süllyedtek volna, és hogy a szentírások kutatása segít megismernünk és betartatni a parancsokat. Olyan fontos tantételeket tanított a népének, mint például: amikor másokat szolgálunk, Istent szolgáljuk. Amikor érezzük, hogy adósai vagyunk Istennek, szolgáljunk akarunk másokat, és a halánk is növekszik. Ha betartjuk a parancsokat, mind fizikailag, mind lelkileg megáldatunk.

2. nap (Móziás 3)

Benjámin király felidézte egy angyal szavait, aki „nagy öröm örvendtes híreit” hozta arról, hogy az Úr eljön a halandóságba. A tanulók megtanulták, hogy már az események bekövetkezése előtt 100 évvel megjövendölték, hogy Jézus Krisztus el fog jönni, hogy megszabadulhassunk a bűneinktől. Megszabadulhatunk a bűneinktől, ha hitet gyakorolunk Jézusban és bűnbánatot tartunk. Ha nem bűnbánunk, akkor Jézus Krisztus nem fogja megmenteni a bűneinktől.

Bevezetés

Ez a lecke segíteni fog a tanulóknak megérteni Benjámin király tanításait, melyeket fiaihoz és népéhez intézett három évvel a halála előtt. Benjámin király megtanította népének, hogyan nyerdj el és tartsák meg bűneik bocsánatát azáltal, hogy hitet gyakorolnak Jézus Krisztusban.

Javaslatok a tanításhoz

Mormon szavai

Nefi és Mormon kifejezik az Istenbe vetett bizalmukat

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az 1 Nefi 9:2–3-at emlékeztetőül arra, hogy Nefinek megparancsolták, hogy két különböző lemezen vezessen feljegyzést. Segíts nekik megérteni, hogy ebben a részben az „ezek a lemezek” kifejezés Nefi kis lemezeire utal, amelyek elsősorban szent dolgokról készített feljegyzéseket tartalmaztak. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az 1 Nefi 9:4-et. Kérj meg az osztályt, hogy figyeljék meg, mi a célja a nagy lemezeknek (feljegyzés a királyok uralkodásáról és a nép háborúiról).

Emlékeztess a tanulókat, hogy amikor Mormon kivonatolta Nefi nagy lemezeit, a többi feljegyzés között rátalált a kis lemezekre is. A Szentlélektől azt a sugalmazást kapta, hogy csatolja hozzá kivonatához a kis lemezeket, habár nem tudta, miért teszi (lásd Mormon szavai 1:7).

Kérj meg az osztályt egyik felét, hogy tanulmányozza az 1 Nefi 9:5–6-ot, és keresse ki, hogy miért parancsolták meg Nefinek a kis lemezek elkészítését. Az osztály másik fele tanulmányozza a Mormon szavai 1:6–7-et, és keresse ki, Mormon miért döntött úgy, hogy a kivonatához csatolja a kis lemezeket. Miután az osztály tagjai beszámoltak arról, hogy mit tanultak, kérdezd meg, hogy mit tanultak az osztálytársaitól.

Az otthontanulási leckék használata

A tanulói leckék összefoglalása

Az összefoglalás segíteni fog megismerni, milyen szöveg-összefüggéseket, tanokat és tantételeket tanulmányoztak a tanulók a hét folyamán a tanulók tanulmányi kalauzában.

A lecke bevezetése

A lecke bevezetése segíteni fog megtudni, hogy a szentírás-blokk mely részei kerülnek kihangsúlyozásra a leckében.

A lecke törzsanyaga

A lecke törzsanyaga útmutatást nyújt neked a tanulmányozás és a tanítás során. Javaslatot tesz tanítási ötletekre, ideértve kérdéseket, tevékenységeket, idézeteket, ábrákat és táblázatokat.

Verscsoportok és a szövegkörnyezet összefoglalása

A versek csoportokra osztása a témák vagy cselekmények váltásai szerint történik az adott szentírásblokkon belül. Az adott verscsoportok utalásait az adott versekben álló események vagy tanítások rövid összefoglalása követi.

Tanok és tantételek

Amikor a tanok és a tantételek természetes módon felbukkan a szentírások szövegének tanulmányozása közben, vastagon szedve ki vannak emelve, hogy ez segítsen meghatározni és kihangsúlyozni őket a tanulókkal folytatott beszélgetéseid során.

Bevezetés a következő részhez

Minden lecke utolsó bekezdése bepillantást nyújt a következő részbe. Oszd meg ezt a bevezetést a tanulóiddal az egyes leckék végén, hogy segíts nekik várákozással tekinteni a következő heti szentírás-tanulmányozás elé.

Lehi szolgálatát az Úr megáldotta, amikor Móziás király egyesíté Nefi és Zarámetát, akik Móziás fia, Benjámin igazlelkűségben uralkodik a királyság felett. Benjámin királyra bízák a szent feljegyzéseket. (Lásd Omni 1:23 25.)

Életének végéhez közeledve Benjámin király megkérte fiát, Móziást, hogy hívja össze a népet. Kérj meg a tanulókat, hogy olvassák el a Móziás 1:10–11-et, és keressék ki, Benjámin király miért akart a néphez szólni. (Be akarta jelenteni, hogy Móziás lesz a következő király, és nevet szeretett volna adni a népnek.)

Móziás 2–6

Benjámin király a Szabadító engeszteléséről tanítja népét

Mutasd meg a tanulóknak a Benjámin király beszédét intéz népéhez című képet (62298; *Evangéliumi művészeti könyv* [2009], 74. sz.). Olvasd fel az osztálynak a Móziás 2:12–19-et. Kérj meg a tanulókat, hogy jelentkezzenek, amikor olyan kifejezéseket hallanak, melyek Benjámin király jellemére utalnak. Amikor a tanulók felelnek a kezüket, hívj meg abba az olvasást, és kérj meg őket, hogy mondják el, milyen kifejezést hallottak, és az hogyan jellemzi Benjámin királyt.

Megkérdezheted a tanulóktól, mit tanultak a szolgálatról a Móziás 2:17-ből. (A tanulók válaszainak tükröznie kell, hogy értik: **amikor másokat szolgálunk, Istent szolgáljuk**.) Arra is megkérheted az osztályt, hogy ismétlje el emlékezetből a Móziás 2:17 szentírás-memóriert. Megkérheted a tanulókat, hogy osszák meg, hogyan szolgálták mostanában Istent azáltal, hogy másokat szolgálták.

Írd fel a következő szentírásrészletet a táblára vagy egy papírlapra. A zárójelben lévő válaszokat ne írd fel. Mindegyik tanulóknak jelölj ki egyet a szentírásrészek közül, és kérj meg, hogy nézze át. Emlékeztess őket, hogy Benjámin király beszéde a következő mottó köré épült: „szabadulás [nem jöhet másképp az emberek gyermekeihez] csakis Krisztus, a Mindenható Úr nevében és azáltal” (Móziás 3:17). A szentírásrészek mindegyike a mottórol tanít valamit.

- Móziás 2:20–25, 34. (Amikor felismerjük, hogy adósai vagyunk Istennek, növekszik a halánk.)
- Móziás 3:7–11, 17–18. (Jézus Krisztus azért szenvedett, hogy megszabaduljunk a bűneinktől. Ha bűnbánatot

4. Móziás 4:5–8; 19–21, 26. (Ha megalázkodunk Isten előtt, és Krisztus tulajdonságokat törekszünk kialakítani magunkban, akkor meg tudjuk tartani a bűneink bocsánatát.)

Miután elegendő időt hagytál a tanulóknak, adj nekik lehetőséget, hogy elmondják az osztálynak vagy kisebb csoportokban, hogy mit tanultak. Ezután kérj meg néhány tanulót, hogy válassza ki az egyik tantételt, és magyarázza el, ő hogyan alkalmazná azt a saját életében.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Móziás 4:1–3-at. Az osztály is kövesse a szemével a szentírást, és figyelje meg, a nép hogyan reagált Benjámin király szavaira. Ezután kérj meg egy másik tanulót, hogy olvassa fel a Móziás 5:1–2, 5–8-at. Kérj meg az osztályt, hogy keresse ki, hogyan tudjuk magunkra venni az Úr nevét. Győződj meg róla, hogy a tanulók értik e tantételt: **Akkor vesszük magunkra Jézus Krisztus nevét, amikor szövegeket kötünk és tartunk be.** Emlékeztetheted a tanulókat, hogy az egyik ok, amiért Benjámin király összehívta a népet, az volt, hogy a szövetségek megkötéséről tanítsa őket. Ezenfelül a nép királyává szentelte fel fiát, Móziást (lásd Móziás 6:3).

Befejezőképpen kérdezd meg a tanulóktól, hogy meg szeretné-e valamelyikük osztani, milyen érzései vannak arról, hogy a kereszteskor magára vette Jézus Krisztus nevét. Kérj meg őket, hogy gondolkozzanak el a következő kérdéseken:

- Hogyan tudod személyesen alkalmazni a Benjámin király beszédében elhangzott tantételeket?
- Mit jelent neked magadra venni Jézus Krisztus nevét?

Bizonyágodat teheted az örömről is, amely abból származik, hogy hiszel Jézus Krisztusban és az Ő engesztelésére támaszkodsz.

Következő rész (Móziás 7–17)

Kérdezd meg a tanulóktól: Akkor is kiállnátok Jézus Krisztus mellett, ha az az életetekbe kerülne? Mondd el a tanulóknak, hogy a következő héten Abinádi próféta tanításait fogják tanulmányozni. Biztasd őket, hogy figyeljék meg, milyen üzenetet volt hajlandó Abinádi átadni a nefitáknak még akkor is, ha tudta, halállal lakol érte.

Otthontanuló ifjúsági hitoktatási program

Az otthontanuló program lehetővé teszi a tanulók számára teljesítményük elismerését az ifjúsági hitoktatáson úgy, hogy a hétközbenei órákon való részvétel helyett egyéni leckéket teljesítenek otthonukban. Ezek a leckék egy másik kézikönyvben találhatóak, melynek címe: *Mormon könyve tanulmányi kalauz otthontanuló ifjúsági hitoktatásban részt vevők számára*. A tanulók heti egy alkalommal összegyűlnek a hitoktatójukkal, hogy beadják munkájukat és osztálytermi órán vegyenek részt. A tanulók tanulmányi kalauzáról és a hetente megtartott osztálytermi órákról további magyarázat olvasható az alábbiakban.

Tanulmányi kalauz otthontanulók számára

A *Mormon könyve tanulmányi kalauz otthontanuló ifjúsági hitoktatásban részt vevők számára* című kiadvány célja az, hogy segítsen az otthontanuló programban részt vevőknek a hétközbenei ifjúsági hitoktatásban tanulókhöz hasonló élményekhez jutni a Mormon könyve tanulmányozása során. Ennél fogva a tanulók tanulmányi kalauzában, illetve az általa kihangsúlyozott tanoknak és tantételeknek az ütemezése párhuzamosan követi az e kézikönyvben álló anyagot. A tanulók tanulmányi kalauza szintén tartalmaz szentírás-memoriterekkel kapcsolatos részeket. A szentírás-memoriterek akkor tárgyalja, amikor azok felbukkannak a szentírásbeli szövegben. További tevékenységek is szerepelnek azon leckék végén, amelyek az adott szakaszokat tárgyalják.

Az otthontanuló ifjúsági hitoktatásban részt vevő tanulóknak hétről hétre el kell végezniük négy leckét a tanulók tanulmányi kalauzából, valamint részt kell venniük az ifjúsági hitoktató által tartott heti órán. A tanulók a szentírás-tanulmányozási

naplójukban végzik el a tanulmányi kalauzban lévő számozott feladatokat. Két szentírás-tanulmányozási naplójuknak kell lennie, hogy egyet az oktatónál hagyva a másikban folytathassák a munkát. Amikor a tanulók hetente összegyűlnek a tanítójukkal, az egyik naplót beadják neki, a másikat pedig visszakapják tőle, hogy azt használják a következő hét leckéihez. (Például az egyik hét során a tanító az 1. naplóban végzi el a feladatokat. A tanuló elhozza az órára ezt a naplót, és átadja azt a hitoktatónak. A következő hét során a tanuló a 2. naplóban végzi el a feladatokat. Amikor a tanuló beadja a 2. naplót, a tanító visszaadja a 1. naplót. Azután a tanuló az 1. naplót használja a következő heti feladatok elvégzése során.)

Az ifjúsági hitoktatásban részt vevő minden tanulót arra biztatnak, hogy naponta tanulmányozzák a szentírásokat, és olvassák el a kurzus anyagát, az otthontanulóknak viszont tisztában kell lenniük azzal, hogy további 30-40 percet kell még tölteniük az egyes részekben álló négy otthontanulási lecke mindegyikével, valamint részt kell venniük a heti otthontanulási órán is.

Heti otthontanulási hitoktatói leckék

A *Mormon könyve tanulmányi kalauz otthontanuló ifjúsági hitoktatásban részt vevők számára* című kiadvány minden része a napi hitoktatói kézikönyv öt leckéjének felel meg. E kézikönyv minden ötödik leckéje után egy heti otthontanulási hitoktatói leckét találsz. Az otthontanulási lecke segíteni fog a tanulóknak áttekinteni, mélyebben megérteni és alkalmazni azokat a tanokat és tantételeket, melyeket a hét folyamán tanultak, miközben elvégezték a tanulók tanulmányi kalauzában álló leckéket. Ezek a leckék további igazságokat is megvizsgálhatnak, amelyeket a tanulók tanulmányi kalauza nem tartalmaz. (A leckék beosztásával

kapcsolatban segítséget kaphatsz az Ütemterv az otthon tanulók oktatói számára című részben, amely e kézikönyv végén, a függelékben található.)

Otthontanulási oktatóként alaposan ismerned kell, mit tanulmányoznak a tanulóid otthon minden egyes héten, hogy válaszolni tudj a kérdésekre és tartalmas beszélgetéseket tudj levezetni a heti találkozókkal. Kérd meg a tanulókat, hogy hozzák magukkal a heti órára a szentírásaikat, a szentírás-tanulmányozási naplójukat és a tanulók tanulmányi kalauzát, hogy fellapozhassák őket az órán. A leckéket igazítsd az általad tanított tanulók szükségleteihez a Szentlélektől kapott útmutatásnak megfelelően. Fellapozhatod a napi tanítói leckéket is ebben a kézikönyvben, miközben felkészülsz és tanítasz. A napi leckékben alkalmazott tanítási segédletek és módszerek tanulmányozása gazdagíthatja a heti tanításodat. Vedd figyelembe a tanulóid különleges szükségleteit. Például ha az egyik tanulóknak nehézséget okoz az írás, akkor engedd meg neki, hogy hangrögzítő eszközt használjon vagy lediktálja gondolatait egy családtagnak vagy barátának.

Az egyes heti órák végén szedd be a tanulóid szentírás-tanulmányozási naplóját, és buzdítsd őket a folyamatos tanulásra. Add vissza nekik a másik szentírás-tanulmányozási naplót a következő heti feladatok elvégzéséhez. Az időkorlátok miatt nem kell további hangsúlyt fektetned a szentírás-memoriterekre a heti leckék során. Miközben átolvasod a tanulók feladatait a szentírás-tanulmányozási naplójukban, időről időre reagálj munkájukra egy rövid megjegyzéssel, illetve néhány szóval személyesen a legközelebbi találkozás alkalmával. Találhatsz más módot is arra, hogy támogatást és jelentőségteljes visszajelzést nyújts a tanulóknak. Ez segíteni fog a tanulóknak tudni, hogy fontosnak tartod a munkájukat, és segíteni fog arra motiválni őket, hogy alapos válaszokat adjanak.

További források

A hitoktatók felkereshetik az Ifjúsági és Felsőfokú Hitoktatás honlapját (si.lds.org), ahol segítséget találhatnak a leckék előkészítésével kapcsolatban, és további tanítási ötleteket kaphatnak. Az alábbi források elérhetőek online, a felügyelőkön keresztül, a helyi egyházi elosztóközpontok révén, valamint az egyház webáruházából (store.lds.org):

Ifjúsági hitoktatás képi forrásanyag DVD-k

Evangéliumi művészeti könyv

Szentírás-tanulmányozási naplók

Ifjúsági hitoktatás könyvjelzők (melyek tartalmazznak időszalagot, valamint a szentírás-memoriterek és kulcsszavak felsorolását)

Szentírás-memoriter kártyák

Hűek a hithez: Evangéliumi értelmező szótár

A fiatalság erősségéért

Időszalag plakátok

1. LECKE

A tanuló szerepe

Bevezetés

E lecke célja az, hogy segítsen a tanulóknak betölteni saját szerepüket az evangélium tanulásában. Néha a tanulók úgy gondolják, hogy tanulásukért kizárólag a tanító felelős. Henry B. Eyring elnök az Első Elnökségből annak szükségességéről beszélt, hogy mind a tanulóknak, mind pedig a tanítónak törekednie kell a Szentlélek útmutatására:

„Azok a problémák és kísértések, melyekkel tanulóinknak öt évvel ezelőtt kellett szembenézniük, semmiségek azokhoz képest, melyekkel ma találkozunk, és még ennél is nehezebb idők várnak ránk. Úgy érzem..., hogy amit eddig tettünk és teszünk, nem lesz elég. Nagyobb

erőre van szükségünk ahhoz, hogy eljuttassuk az evangéliumot a tanulóink szívébe és életébe. [...]

A Lélek állandó társatok kell, hogy legyen, hogy hatalommal tanítsatok, és a tanulóitok sem fogják lelkileg túlélni e nehézségeket a Lélek társasága nélkül” (“The Spirit Must Be Our Constant Companion” [address to CES religious educators, Feb. 7, 2003], 1, si.lds.org).

Amikor a Szentlélek hatalma által tanítotok, és segítetek tanulóitoknak is ugyanezen hatalom által tanulni, segíthettek nekik valóban megtérni Jézus Krisztus visszaállított evangéliumához. Rendszeresen nézzétek át az ebben a leckében tanított tantételeket, hogy emlékeztessétek tanulóitokat a felelősségeikre az osztályban.

Javaslatok a tanításhoz

A tanulás iránti egyéni felelősség tanulmányozás és hit által

Hívj ki egy tanulót az osztály elé. Magyarázd el, hogy segíteni szeretnél ennek a tanulóknak, hogy fizikailag megerősödjön. Ezután kérj meg egy másik tanulót, hogy ő is jöjjön ki az osztály elé, és végezzen öt fekvőtámaszt.

Miután a második tanuló elvégezte a fekvőtámaszokat, kérdezd meg az első tanulótól:

- Erősebb lettél ezektől a fekvőtámaszoktól?

Kérdezd meg az osztályt:

- Ez a fizikai gyakorlat hogyan vonatkoztatható az evangélium tanulásában való felelősségetekre? Ki a felelős a ti evangéliumi tanulásotokért?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel hangosan a Tan és a szövetségek 88:118-at!

- Mit gondoltok, mit jelent „töreked[ni] a tanulásra... tanulmányozás és hit által is”? (Kihangsúlyozhatod, hogy **a tanulmányozás és hit általi tanulás egyéni erőfeszítést igényel.**)

David A. Bednar elder, a Tizenkét Apostol Kvórumából, arról beszélt, mit jelent hit által tanulni. Biztasd a tanulókat, hogy írják le valahová a következő kijelentést (talán a szentírás-tanulmányozási naplójukba vagy az órai jegyzetfüzetükbe), hogy gyakran elolvashassák az ifjúsági hitoktatási év során:

„A hit általi tanulás lelki, szellemi és fizikai erőfeszítést kíván, és nem csupán tétlen befogadást. [...] A tanulóknak hitet kell gyakorolniuk és cselekedniük kell ahhoz, hogy saját tudást szerezzenek” (“Seek Learning by Faith” [address to CES religious educators, Feb. 3, 2006], 3, si.lds.org).

Mindennapos egyéni szentírás-tanulmányozás

Magyarázd el, hogy a mindennapos szentírás-tanulmányozás fontos része a tanulmányozás és hit általi tanulásra való törekvésnek.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Hélamán 3:29–30-at!

- Mit gondoltok, mi a különbség a szentírások alkalmoszerű olvasása és aközött, hogy „megragadjuk] Isten szavát”?

Szentírás-tanulmányozási naplók vagy órai jegyzetfüzetek

A szentírás-tanulmányozási napló vagy órai jegyzetfüzet lehet egy egyszerű napló, füzet vagy akár mappában lefűzött oldalak. A szentírás-tanulmányozási naplóban a tanulók jegyzetelhetnek és leírhatják az óra, a saját tanulmányozásuk és más egyházi gyűlések során szerzett benyomásaikat. Ha lejegyzik és rendszerezik a gondolataikat és a benyomásaikat, felkészülnek arra, hogy részt vegyenek az órán, mélyítsék az evangéliumról való tudásukat, és személyes kinyilatkoztatást kapjanak.

- Az imént olvasott versek szerint milyen áldások származnak abból, ha megragadjuk Isten szavát?
- Milyen más áldások származnak a szentírások mindennapos tanulmányozásából?
- Miként tapasztaltátok már, hogy áldásban részesültetek a mindennapos egyéni szentírás-tanulmányozásoknak köszönhetően?

Miközben a tanulók megválaszolják ezeket a kérdéseket, győződj meg róla, hogy értik, **a mindennapos szentírás-tanulmányozás megerősíti a bizonyosságunkat, meghívja a Szent Leleket az életünkbe, és segít megtanulnunk az evangéliumot.**

Kérd meg a tanulókat, hogy válaszoljanak az alábbi kérdések egyikére a szentírás-tanulmányozási naplójukban:

- Hogyan tehetnéd jobbá a Mormon könyve tanulmányozásodat az idén?
- A Mormon könyve olvasása miként befolyásolta a Jézus Krisztus iránti érzéseidet?

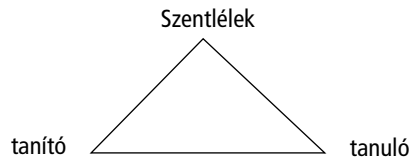
Kérd meg a tanulókat, hogy tűzzék ki célul, idén naponta fogják tanulmányozni a Mormon könyvét. Kérd meg őket továbbá, hogy tűzzék ki célul, hogy az ifjúsági hitoktatási év alatt kiolvassák a Mormon könyvét elejétől a végéig. Javasolhatod, hogy ezeket a célokat írják le a szentírás-tanulmányozási naplójukba. Emlékeztess őket, hogy a célok segíthetnek nekik az Isteni iránti köteletség és a Személyes fejlődés programokban felállított követelmények teljesítésében is.

Mindenna- pos szentírás- tanulmányozás

Dallin H. Oaks elder, a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja, ezt tanította:
„A szentírások olvasása az Úr Lelekére hangol minket. [...] Mivel hisszük, hogy a szentírásolvasás segíthet kinyilatkoztatást kapnunk, arra buzdítanak minket, hogy újra és újra olvassuk el a szentírásokat. Ezáltal megtudjuk, amit Mennyei Atyánk szeretne, ha tudnánk és megtennének ma a személyes életünkben. Ez az egyik oka annak, hogy az utolsó napi szentek hisznek a *mindennapos szentírás-tanulmányozásban*” (“Scripture Reading and Revelation,” *Ensign*, Jan. 1995, 8).

Lélek általi tanulás

Rajzold fel a táblára a következő ábrát, de hagyd le a feliratokat, mert azokat majd a lecke során fogod felírni.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Tan és a szövetségek 50:17–18-at!

- A felolvasott versek szerint az Úr mit vár el egy hitoktatótól? (Hogy a Lélek hatalma által tanítsa az igazságot.)

Írd be az ábrába a *Szentlélek* és a *tanító* szavakat, ahogyan a fenti példa is mutatja. Oszd meg a gondolataidat arról, számodra miért fontos, hogy törekedj a Szentlélek útmutatására a tanításod során. Segíts a tanulóknak megérteni, hogy felkészüléssel és tanításod során őszintén törekszel arra, hogy a Lélek irányítson téged.

Kérd meg a tanulókat, hogy tegyenek könyvjelzőt a Tan és a szövetségek 50-hez (mert nemsokára visszatértek ehhez a részhez). Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel hangosan a 2 Nefi 33:1-et.

- Mit tesz a Szentlélek a tanulóért, amikor az evangéliumot tanítják neki?

Magyarázd el, hogy az evangéliumnak az Úr módján történő tanulásához el kell fogadnunk azon felelősségünket, hogy a Szentlélek hatalma által tanuljunk. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Tan és a szövetségek 50:19–21-et.

- Mit kellene a háromszög jobb alsó sarkához írni? (Írd fel: *tanuló*.)
- Szerintetek mit jelent a Lélek által befogadni az igazságot?

Taníthatsz néhány tantételt a Szentlélek hatásának felismeréséről. Segíts a tanulóknak megérteni, hogy a Lélek általában csendesesen, az érzéseinken és az elménken keresztül kommunikál velünk (lásd 1 Nefi 17:45; T&Sz 8:2–3). A Szentlélek továbbá a szeretet, öröm, béke, türelem, szelídség, gyengédség, hit és remény érzésével tölt el minket (lásd Galátzia-beliek 5:22–23; T&Sz 11:12).

- Mit tehetsz az ifjúsági hitoktatáson azért, hogy felkészülj a Lélek általi tanulásra?

E beszélgetés során segíts a tanulóknak megérteni, hogy a Lélek általi tanulás egyik fontos módja, hogy hajlandóak legyenek megosztani a bizonyosságukat egymással. Olvassátok fel a következő kijelentést Richard G. Scott eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„Amikor a tanulók kimondják az igazságokat, [ezek az igazságok] megerősítést nyernek a lelkükben, és elmélyítik a személyes bizonyosságukat” (“To Understand and Live Truth” [address to CES religious educators, Feb. 4, 2005], 3, si.lds.org).

Emlékeztess a tanulókat, hogy az Isten iránti kötelesség és a Személyes fejlődés programok javaslatokat tartalmaznak az evangéliumi igazságok másokkal történő megosztására. Buzdítsd őket, hogy osszák meg élményeiket az ifjúsági hitoktatási órákon, a kvórumgyűléseken vagy az osztályokban, illetve a családjuk tagjaival és a barátaikkal folytatott beszélgetéseik során. Hangsúlyozd, hogy amikor erőfeszítéseket tesznek annak érdekében, hogy elmagyarázzák és megosszák az evangéliumi igazságokat, illetve bizonyóságot tegyenek róluk, Isten egyre inkább képessé teszi majd őket arra, hogy az evangéliumról beszélgessenek másokkal.

Utalj ismét a táblán lévő ábrára. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel hangosan a Tan és a szövetségek 50:14, 22-t.

- Ezek a versek hogyan foglalják össze a Szentlélek, a tanító, valamint a tanuló szerepét az evangélium tanulásában? (Elmagyarázhatod, hogy a Szentlélek, melyet ebben a szentírásrészben Léleknek és Vigasztalónak is hívnak, igazságot tanít. A tanítónak a Lélek hatalma által kell tanítania, a tanulóknak pedig ugyanezen hatalom által kell tanulniuk.)
- Mi történik, amikor a tanuló a Lélek által tanul, és a tanító a Lélek által tanít? (Elmagyarázhatod, hogy az *épít* kifejezés azt jelenti, hogy megerősít, felvilágosít vagy fejleszt.)

A Mormon könyvében Énós és Alma jól példázzák, milyen az, amikor valaki a Lélek által tanul. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Énós 1:4–10-et és az Alma 5:45–47-et. (Ezeket az utalásokat fel is írhatod a táblára.) Ezután tedd fel a következő kérdéseket:

- Mit tett Énós (vagy Alma) azért, hogy a Lélek által tanuljon?
- Mit tett a Lélek Énósért (vagy Almáért)?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentést Bednar eldertől:

„Soha nem szabad elfelejtenünk, hogy a Szentlélek az a tanító, aki – megfelelő meghívás által – beléphet a tanuló szívébe” (“Seek Learning by Faith,” 4).

- Hogyan vonatkozik egyéni felelősségekre ennek az osztálynak a tagjaként mindaz, amit eddig tanultunk? (Miközben a tanulók megválaszolják a kérdést, győződj meg róla, hogy értik: **amikor megnyitjuk a szívünket és hittel kérdezünk Istentől, a Szentlélek segíteni fog megértenünk az evangéliumi igazságokat.**)

Tedd fel a következő kérdést, hogy segíts a tanulóknak átgondolni, hogyan segíthetnek egymásnak a Lélek által tanulni:

- Mit tehetünk azért, hogy segítsünk meghívni a Lelket az osztályunkba? (A válaszok között lehet: énekeljük a nyitóhimnuszot, elhozzuk a szentírásokat az órára és naponta használjuk őket, válaszolunk a feltett kérdésekre és megosztjuk a tapasztalatainkat, imádkozunk egymásért, és kérjük a Szentlélek útmutatását.)

Segíts a tanulóknak megérteni, hogy a negatív cselekedetek is hatással lehetnek az osztály többi tagjára. Kérdezd meg:

- Milyen hozzáállás vagy viselkedés sérti a Lelket az ifjúsági hitoktatási órán?

Kérd meg a tanulókat, hogy gondolják át, milyen értékkel bír, ha a Szent Lélek a tanítójuk.

- Milyen helyzetekben éreztétek már, hogy a Lélek tanítói szerepkörében tanít benneteket?

Az óra végén buzdítsd a tanulókat, hogy tanulmányozás és hit által tanuljanak, miközben idén a Mormon könyvét tanulmányozzák az ifjúsági hitoktatáson. Ezt az év során nyomon követheted a tanulókkal, hogy tovább ösztönözd őket ebben az erőfeszítésben.

Megjegyzések és háttér-információk

2 Nefi 33:1. Nyissuk meg szívünket a Szentléleknek!

A 2 Nefi 33:1 megbeszélésének részeként felolvashatók a következő kijelentést David A. Bednar eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„Nefi arra tanít minket, hogy »amikor egy ember a Szentlélek hatalma által beszél, a Szentlélek hatalma viszi el [az üzenetet] az emberek gyermekeinek szívé[hez]« (2 Nefi 33:1). Kérlek, figyeljetek fel rá, hogy a Lélek hatalma elviszi az üzenetet a szívhez, de nem feltétlenül a szívbe. A tanító magyarázhat, szemléltethet,

meggyőzhet és bizonyoságot tehet, akár hatalmas lelki erővel és hatékonysággal. Végül azonban az üzenet és a Szentlélek tanúságtétele csak akkor hatol be a szívbe, ha az illető lehetővé teszi, hogy bejusson. [...]

Az önrendelkezését gyakorló tanuló, aki a helyes tantételek szerint cselekszik, megnyitja a szívét a Szentléleknek, és meghívja annak tanítását, bizonyoságtévő erejét és megerősítő tanúságtételét” (“Seek Learning by Faith” [address to CES Religious Educators, Feb. 3, 2006], 1, 3, si.lds.org).

2. LECKE

A szentírások tanulmányozása

Bevezetés

Ez a lecke segíteni fog a tanulóknak jobban megérteni a szentírások céljait, továbbá segíteni fog nekik jelentőségteljesebb módon tanulmányozni a szentírásokat. A lecke tanulási tevékenységeket tartalmaz a szentírások háttérének és környezetének megértéséhez, a tanok és tantételek beazonosításához és megértéséhez, valamint a tanok és tantételek saját életünkben való

alkalmazásához. Ahogy a tanulók fejlődnek a szentírások tanulmányozására irányuló képességükben, a szentírások iránti szeretetük is növekedni fog, csakúgy mint az evangéliumról való tudásuk. Gondold át, hogyan tudnád az ebben a leckében található anyagot újra és újra átvenni az év során.

Javaslatok a tanításhoz

Hogyan közelítsük meg a szentírás-tanulmányozás témáját az ifjúsági hitoktatáson?

Az óra kezdete előtt írd fel a táblára a következő kijelentést Thomas S. Monson elnöktől. (Az idézet megtalálható a Conference Report 1970. októberi számának 107. oldalán.)

„Az evangéliumi tanítás célja... nem az, hogy »információt töltsünk« az osztályba járó tanulók elméjébe. [...] A cél az, hogy arra ösztönözzük az egyént, hogy gondolkozzon el az evangéliumi tantételek szerinti életen, érezze annak szükségét, majd pedig tegyen is érte valamit” (Thomas S. Monson elnök).

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az idézetet hangosan.

- E kijelentést alapul véve minek kellene a céloknak lennie a ti ifjúsági hitoktatótokként? Minek kellene a ti céloknak lennie tanulókként?

Mondd el a tanulóknak, hogy ebben a leckében meg fogják vizsgálni, hogyan gondolkodjanak el, érezzék a szükségét és tegyenek valamit a szentírásokban tanított evangéliumi tantételek szerinti életért.

A szentírások háttérének és környezetének megértése

Magyarázd el, hogy az egyik dolog, amit a tanulók megtehetnek azért, hogy jobba tegyék a szentírás-tanulmányozásukat, az, hogy megvizsgálják a szentírásokban található feljegyzések és kinyilatkoztatások háttérét és körülményeit. A háttérét és körülményt gyakran szövegkörnyezetnek is hívják.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő tanácsot Thomas S. Monson elnöktől:

*„Ismerjétek meg a szentírások által tanított leckéket! Ismerjétek meg a Mester példázatainak háttérét és körülményeit, valamint a próféták figyelemztetéseit! Úgy tanulmányozzátok őket, mintha hozzátok szólnának, mert ez így is van” (Tegyétek meg, ami tőletek telik! *Liahóna*, 2009. máj. 68.).*

Mutass rá, hogy a háttér és a körülmények megértése segíthet megértenünk a szentírások tanításait. Olyan információt nyújt, amely világossá teszi és elmélyíti a szentírásban lévő feljegyzésekről, tanokról és tantételekről való tudásunkat.

Írd fel a táblára a következő kérdéseket:

Ki beszél ezekben a versekben?

Kihez beszél?

Mi történik ebben a történetben?

Magyarázd el, hogy ezek a kérdések segíthetnek megértenünk a szentírásokban lévő egyes tanítások vagy beszámolók szövegkörnyezetét.

Kérd meg a tanulókat, hogy mondják el, mit tettek már eddig is azért, hogy jobban megértsek a szentírásrészek háttérét és környezetét. Válaszaikat felsorolhatod a táblán.

A tanulók válaszai között lehetnek a következők: nehéz és ismeretlen szavak jelentésének megkeresése, a környező szövegrész megvizsgálása, a fejezetek elején lévő fejezetösszefoglalók elolvasása, illetve a lábjegyzetek áttanulmányozása magyarázatokat és keresztutalásokat keresve. Említsd meg ezeket a módszereket, ha a tanulók nem tennék.

Hogy bemutasd a szentírások szövegekörnyezete megértésének egyik módját, kérd meg az egyik tanulót, hogy olvassa fel hangosan a 3 Nefi 17:1–10-et. Az osztály többi tagja kövesse az olvasást a szemével, és keressenek válaszokat a táblán felsorolt kérdésekre. Buzdíthatod őket, hogy olvassák el a fejezet összefoglalását a fejezet gyors áttekintéséhez.

- Ki meséli el ezt a beszámolót az 1., 5–6. és a 9–10. versekben? (Mormon.)
- Ki beszél a beszámolóban? Ki hallgatja az üzenetet?
- Mi előzte meg a beszámoló eseményeit? (Lásd a 3 Nefi 8–16 fejezet összefoglalóit.) E háttér ismerete miként befolyásolja annak megértését, hogy az emberek miért akarták, hogy a Szabadító kicsit tovább maradjon? (Lásd 3 Nefi 17:5–6.) Milyen csodák történtek azután, hogy azt mondta, maradni fog? (Lásd 3 Nefi 17:7–10.)

Tanok és tantételek meghatározása és megértése

Hangsúlyozd ki, hogy amikor a tanulók megértik egy szentírástörténet háttérét és környezetét, jobban felkészülnek arra, hogy meghatározzák és megértsék az abban található tanokat és tantételeket. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő magyarázatot az evangéliumi tantételekről, melyet Richard G. Scott elder osztott meg a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„A tantételek tömény igazságok, melyeket a körülmények széles skáláján alkalmazhatunk” (“Acquiring Spiritual Knowledge,” *Ensign*, Nov. 1993, 86).

Magyarázd el, hogy a tanok és a tantételek Jézus Krisztus evangéliumának örök, változatlan igazságai, melyek útmutatást adnak az életünkben. Olyan leckék, melyeket ősi próféták akartak, hogy megtanuljunk a szentírásokban általuk feljegyzett eseményekből, történetekből és beszédekből. Mutass rá, hogy néhány szentírásbeli író olyan kifejezéseket használt, mint „így láthatjuk” (lásd Hélamán 3:27–29), illetve olyan szavakat, mint *tehát* (lásd Alma 32:16), hogy egyenesen rámutassanak a tanokra és a tantételekre. Sok tan és tantétel azonban nincs ilyen világosan kijelentve a szentírásokban, némely igazság inkább a szentírásbeli alakok életén keresztül nyilvánul meg és kerül megvilágításra.

Hogy segíts a tanulónak olyan tanokat és tantételeket meghatározni, melyek nincsenek konkrétan kijelentve, javasold, hogy miközben olvasnak, tegyenek fel maguknak a következőkhöz hasonló kérdéseket: Mi ennek a történetnek az üzenete? Mit szándékozott megtanítani nekünk az író ezen a történeten keresztül? Milyen igazságokat tanulhatunk ebből a szentírásrészből? Ezeket a kérdéseket fel is írhatod a táblára.

Hogy segíts a tanulónak a tanok és tantételek meghatározásában, kérd meg őket, hogy lapozzanak a 3 Nefi 17:1–10-hez. Kérdezd meg:

- A Szabadítónak a 3 Nefi 17:2–3-ban olvasható tanításából mit tanulhatunk szavának megértéséről?
- Milyen igazságokat tanulhatunk a Szabadítóról a 3 Nefi 17:5–7-ben?
- Az emberek nagy hitét látva a Szabadító felajánlotta, hogy meggyógyítja őket. A 3 Nefi 17:8–9-ben milyen tantételeket láttok az Úr áldásaira való törekvéshez kapcsolódóan? (Az egyik ilyen tantétel lehet, hogy az Úr válaszol azon őszinte vágyunkra, hogy közelebb kerüljünk Őhozzá.)

Ha marad még idő a tanok és tantételek meghatározásának gyakorlására, kérd meg a tanulókat, hogy keressék ki a kedvenc szentírásbeli történetüket. Határozzák meg azokat a tantételeket, melyeket ezekből a történetekből tanultak, majd pedig kérd meg őket, hogy osszák meg a történeteket, valamint az általuk tanult tantételeket.

Tanok és tantételek alkalmazása

Boyd K. Packer elnök, a Tizenkét Apostol Kvórumából, ezt mondta:

„Az igaz tan, amennyiben megértik, megváltoztatja a hozzáállást és a viselkedést. Az evangélium tanainak tanulmányozása gyorsabban javítja a viselkedést, mint ahogy a viselkedés tanulmányozása javítja azt. [...] Ezért hangsúlyozzuk oly nagyon az evangélium tanainak tanulmányozását” („Little Children,” *Ensign*, Nov. 1986, 17).

Magyarázd el, hogy amikor megértjük a tant vagy a tantételt, akkor tudásunk nem merül ki pusztán a szavak jelentésének megértésében. Tudjuk, mit jelent az adott tan vagy tantétel az életünkben. Amikor meghatározunk egy tant vagy tantételt és megértjük azt, alkalmazni tudjuk majd az életünkben. Magyarázd el, hogy alkalmazásról akkor beszélünk, amikor teszünk valamit azzal a tantétellel, amit tanultunk. Azoknak a tanulóknak, akik az általuk tanult tantételek szerint cselekszenek, több lehetőségük lesz érezni a Szentlélek megerősítését az adott tantételek igazságáról (lásd 2 Nefi 32:5; Moróni 10:5). Ez jelenti a szentírás-tanulmányozásból nyert tudás valódi értékét. Segíts a tanulóknak meglátni, hogy amikor tanulmányozzák a szentírásokat – akár otthon, akár az egyházban, vagy az ifjúsági hitoktatáson, a Személyes fejlődés vagy az Isten iránti kötelesség programon dolgozva, illetve bármilyen más környezetben –, egyik legfőbb céljuk az legyen, hogy fejlődjenek azon erőfeszítéseikben, hogy az evangélium szerint éljenek és közelebb kerüljenek Istenhez.

Segíts a tanulóknak megérteni és alkalmazni a szentírásokban általuk felfedezett tantételeket azáltal, hogy biztatlod őket, imádkozzanak a Szentlélek segítségéért a személyes tanulmányozásuk során. Buzdítsd őket továbbá, hogy tanulásuk közben tegyenek fel a következőkhöz hasonló kérdéseket: Mit szeretne az Úr, mihez kezdjek ezzel a tudással? Milyen változáshoz vezethet ez az életemben? Mit kezdhetek el vagy hagyhatok abba ahhoz, hogy kicsit jobban éljem az életemet? Miben lesz jobb az életem, ha ezt teszem? (E kérdések közül néhányat vagy az összeset felsorolhatod a táblán. Javasolhatod továbbá, hogy a tanulók leírják ezeket a kérdéseket a szentírás-tanulmányozási naplójukba, hogy bármikor újra elolvashassák őket.)

A lecke befejezéséhez a tanulók alkossanak párokat. Kérd meg őket, hogy osszák meg egymással azokat a tantételeket, melyeket ma a 3 Nefi 17:1–10-ből tanultak. Biztasd őket, hogy beszéljenek arról, mit tettek, hogy elősegítsék e tantételek megértését, és mit fognak tenni, hogy alkalmazzák mindazt, amit tanultak és éreztek. Kérd meg őket, hogy beszéljenek arról, hogyan hozhat változást az életükbe e tantételek alkalmazása.

További tanítási ötletek

Szentírás-tanulmányozási készségek és módszerek

A következő módszerek segíteni fognak a tanulóknak a szentírás-tanulmányozásukban. Ezek újra és újra előfordulnak emlékeztetőül a kézikönyvben.

Szavak meghatározása: A próféták által használt szavak között van néhány, amely idegenül hangzik számunkra. A Kalauz a szentírásokhoz, a szentírások lábjegyzetei, valamint egy hagyományos szótár segíthet megismernünk a szavak jelentését és felismernünk a rokon értelmű szavakat. Például: a *Messias* szó az 1 Nefi 10:4–17-ben.

Név behelyettesítése: Ahhoz, hogy könnyebben a saját életedre tudd vonatkoztatni a szentírást, helyettesítsd be a nevedet a szentírásban található név helyére. Például: 1 Nefi 1:1.

Keresztutalás: Kapcsolj egymáshoz szentírásrészeket, hogy egyértelműsítsd a jelentésüket és elősegítsd a megértésüket. Például: A 3 Nefi 12:28 melletti margóra írhatasz egy jegyzetet, hogy „lásd Tan és a szövetségek 42:23”.

Ok-okozati összefüggés: Keress ha-akkor és mivel-azért kapcsolatokat. Például: 2 Nefi 1:9.

Kulcsszavak: Az olyan szavak és kifejezések, mint *íme, tehát, mert, mindazonáltal* vagy *így láthatjuk*, mind arra ösztönöznek, hogy megálljunk és konkrét üzeneteket keressünk a szentírásban. Például: Hélamán 6:35–36.

Szentíráslisták: A próféták gyakran egész listányi figyelmet és kihívást soroltak fel. Amikor ilyet találsz,

beszámolhatod az ott felsorolt elemeket. Például: Alma 26:22.

Háttér-információ: A szentírás-beszámolókból határozod meg, ki beszél, kihez vagy kikhez beszél, miről beszél, valamint mikor és hol játszódik a történet. Például: Az Alma 32:21–43 háttérét az Alma 31:1, 6–11-ben és 32:1–6-ban találhatod meg.

Ellentétek: A próféták írásai gyakran mutatnak be ellentéteket elgondolások, események és emberek között. Ezek az ellentétek evangéliumi tantételeket hangsúlyoznak ki. Keress ellentéteket az egyes versekben, fejezetekben és a könyvek egészében. Például: 2 Nefi 2:27; Alma 48:1–17.

Elképzelés: Keress a leírásokban olyan részleteket, melyek segíthetnek magad elé képzelned az olvasottakat. Képzeld azt, hogy jelen vagy az egyes eseményeknél. Például: Énós 1:1–8.

Jelképrendszer: A *mint* vagy a *hasonlatos* szavak segítenek megtalálnod a jelképeket. Próbáld meg a jelkép mögé látni azáltal, hogy megvizsgálod a természetét és elgondolkozol a tulajdonságain. A lábjegyzetek és a Kalauz a szentírásokhoz segíthetnek néhány jelkép értelmezésében. Például: Hélamán 8:14–15, beleértve a versekhez tartozó lábjegyzeteket is.

Elmélkedés: Az elmélkedés magában foglalja a gondolkodást, a meditálást, a kérdezést, és mindannak feltérképezését, hogy mit tudsz és mit tanultál. Az elmélkedés gyakran segít megértenünk, mit kell tennünk az evangéliumi tantételek alkalmazásához.

3. LECKE

A szabadítás terve

Bevezetés

Boyd K. Packer elnök, a Tizenkét Apostol Kvórumából, azt tanította az ifjúsági hitoktatóknak, hogy minden tanév elején adjanak rövid áttekintést a tanulóknak a szabadítás tervéről:

„Egy rövid áttekintés a »szabadítás tervéről«..., amennyiben már a kezdetek kezdetén leadják, és időnként újra előveszik, hatalmas értékkel bír majd a tanulóitok számára. [...]

A fiatalok felteszik a kérdést: »miért?« – Miért parancsolják meg nekünk bizonyos dolgok *megtétele*t, és miért parancsolják, hogy bizonyos dolgokat *ne* tegyünk meg? A boldogság tervének ismerete, még vázlatos formában is, választ adhat elméteknek. [...]

Segítsetek a tanulóknak átérezni az egész tervet, még ha csupán néhány részletet is beszéltek meg belőle. [...] Segítsetek megtudniuk, miről szól a terv, és akkor majd megkapják a válaszukat. [...]

Ha meg szeretnétek válaszolni a »miért« kérdését, kövessétek [ezt] a mintát: »Isten..., *miután* megismertette velük a megváltás tervét, parancsolatokat adott nekik« [Alma 12:32; kiemelés hozzáadva]” (“The Great Plan of Happiness” [CES Symposium on the Doctrine and Covenants/Church History, Aug. 10, 1993], 2–3, si.lds.org).

Packer elnök tanácsát követve ez a lecke rövid áttekintést nyújt a szabadítás tervéről, ahogyan arról a szentírásokból tanulhatunk. A lecke Jézus Krisztus engesztelésére összpontosít, amely „a szabadulás nagy és örökkévaló tervének központi ténye, létfontosságú alapja és fő tana” (Jeffrey R. Holland, “Missionary Work and the Atonement,” *Ensign*, Mar. 2001, 8). Amikor a tanulók megértik a szabadítás tervét, növekszik a Mennyei Atyába és Jézus Krisztusba vetett hitük. Erősödik azon elhatározásuk, hogy betartsák a parancsolatokat, elnyerjék a szabadító szertartásokat, valamint hűek maradjanak a szövetségeikhez.

Javaslatok a tanításhoz

A szabadítás terve a Mormon könyvében

Magyarázd el, hogy a halandóság előtti lélekvilágban megismertük Mennyei Atyánk szabadítástervét (lásd Mózes 4:1–2; Ábrahám 3:22–28). E terv által olyanná válhatunk, mint Ő, és örökre a jelenlétében élhetünk.

Írd fel a táblára: *A szabadítás terve magában foglalja...*

Kérd meg a tanulókat, hogy fejezzék be a mondatot a szentírás-tanulmányozási naplójukban vagy az órai jegyzetfüzetükben.

Miután a tanulók befejezték az írást, oszd meg velük a következő meghatározást a szabadítás tervéről. A kijelentést már az óra előtt felírhatod a táblára vagy egy nagy kartonlapra.

A szabadítás terve „Jézus Krisztus evangéliumának a teljessége, melyet annak szándékával alkottak, hogy véghezvigye az ember halhatatlanságát és örök életét. Magában foglalja a teremtést, a bukást és az engesztelést, valamint minden Istentől kapott törvényt, szertartást és tant. Ez a terv minden ember számára lehetővé teszi azt, hogy felmagasztosuljon és örökké Istennel éljen” (Kalauz a szentírásokhoz: megváltás terve).

Kérd meg a tanulókat, hogy emeljék fel a kezüket, ha az általuk leírtak bármilyen módon hasonlítanak ehhez a meghatározáshoz. Ezután tedd fel a következő kérdéseket néhány tanulóknak azok közül, akik felemelték a kezüket:

- Miben hasonlított a te definíciód a felolvasotthoz? Miért írtad bele ezt a részt a saját meghatározásodba?

Kérd meg a tanulókat, hogy dolgozzanak párokban! A párok közül az egyik tanuló olvassa el az Alma 22:12–14-et, a másik tanuló pedig a 2 Nefi 2:25–28-at. (Ezeket az utalásokat fel is írhatod a táblára.) Kérd meg a tanulókat, hogy keressenek kijelentéseket a szabadítás tervéről a hozzájuk kijelölt szakaszokban. Miután a tanulók befejezték az olvasást, kérd meg őket, hogy mondják el a párjuknak, mit találtak.

Írd fel az alábbi szentírásutalásokat a táblára: 2 Nefi 9:6; 2 Nefi 11:5; Alma 12:25; Alma 24:14; Alma 42:8; Alma 42:15. (Ezeket már az óra előtt felírhatod a táblára.)

Rövid áttekintés

Amikor Packer elnök azt tanácsolta a hitoktatóknak, hogy tanítsanak egy leckét a szabadítás tervéről, egyéni feladatot is adott nekik: „készít[nek] egy rövid összefoglalást vagy áttekintést a szabadítás tervéről” a szentírás-tanulmányozásuk részeként. Azt tanácsolta: „Úgy szerkesszék meg az összefoglalást, hogy az alapot biztosítsa a tanulóknak, melyre a tölesek hallott igazságokat építhetik” [CES Symposium on the Doctrine and Covenants/Church History, Aug. 10, 1993], 3, si.lds.org). E tanácsot használd útmutatóul, miközben erre a leckére készülsz. Ne próbálj meg minden evangéliumi igazságot megtanítani, habár a terv minden igazságot magában foglal.

Magyarázd el, hogy a Mormon könyvében a próféták számos különböző névvel utalnak Mennyei Atyánk tervére. Kérd meg a tanulókat, hogy lapozzanak a 2 Nefi 9:6-hoz, és kérd meg egyiküket, hogy olvassa fel hangosan a verset.

- Ebben a versben milyen névvel utaltak Isten tervére? („A nagy Teremtő irgalmas terve.” Írd fel ezt a definíciót a 2 Nefi 9:6 mellé.)

Kérd meg a tanulókat, hogy magukban olvassák el a táblára írt többi szentírásrészlet is, és keressenek olyan kifejezéseket, melyek Mennyei Atyánk tervére utalnak. Amikor valamilyen tanuló talál ilyen kifejezést, kérd meg, hogy írja fel a táblára azon szentírásutalás mellé, amelyben találta. A táblán lévő teljes listának az alábbihoz hasonlóan kell kinéznie:

2 Nefi 9:6 – A nagy Teremtő irgalmas terve

2 Nefi 11:5 – A haláltól való megszabadítás nagyszerű és örökkévaló terve

Alma 12:25 – A megváltás terve

Alma 24:14 – A szabadítás terve

Alma 42:8 – A boldogság nagyszerű terve

Alma 42:15 – Az irgalom terve

(Hogy segíts a tanulók háláját növelni a Mormon könyve tanításai iránt, rámutathatsz, hogy a „szabadítás terve”, a „boldogság terve” és a „megváltás terve” kifejezések számos alkalommal előfordulnak a Mormon könyvében, ám a Bibliában egyszer sem.)

- Ezek a nevek mit hangsúlyoznak ki Mennyei Atyánk tervével kapcsolatban? (Győződj meg róla, hogy a tanulók megértik, **Mennyei Atyánk azért készítette ezt a tervet, hogy gyermekeinek örök szabadulást és boldogságot hozzon.**)

Tedd bizonyosságodat, hogy isteni segítség nélkül nem térhetünk vissza Isten jelenlétébe és nyerhetünk örök szabadulást. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Móziás 3:17-et, és keressék meg a szabadítás tervének központi alakját. Miután elmondták, mit találtak, az egyik tanuló olvassa fel hangosan a 2 Nefi 2:8-at. Hangsúlyozd ki, hogy **Jézus Krisztus a szabadítás tervének központi alakja, és az Ő engesztelése teszi lehetővé, hogy a terv működjön Isten minden gyermeke számára.** Kérd meg az egyik tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentést Joseph Smith prófétától:

„Vallásunk alapvető tanítései az apostolok és a próféták bizonyága Jézus Krisztusról; az, hogy Ő meghalt, eltemették, és harmadnap feltámadt, és felemelkedett a mennybe; és a vallásunkra vonatkozó minden más dolog ennek csupán függeléke” (*Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph Smith* [2007]. 52.).

Elmagyarázhatod, hogy a *függelék* kifejezés olyan tárgyra vagy fogalomra utal, amely valami nagyobb jelentőséggel bíró dologhoz kapcsolódik. Például: az ág része a fának. A fa élhet az ág nélkül, de az ág nem tud életben maradni, ha elválasztják a fa gyökerétől és törzsétől. Boyd K. Packer elnök, a Tizenkét Apostol Kvórumából, azt tanította, hogy Jézus Krisztus engesztelésének tana „a keresztény tan valódi gyökere. Lehetséges, hogy sokat tudtok az evangéliumról, amint az szerteágazik onnan, azonban ha csupán az ágakat ismeritek, és ha az ágak nem érintkeznek azzal a gyökérrel, ha elvágattak attól az igazságtól, akkor nem lesz bennük sem élet, sem tartalom, sem megváltás” (*The Mediator*, *Ensign*, May 1977, 56).

Magyarázd el, hogy Mennyei Atyánk tervét azért hívják gyakran a szabadítás tervének, mert a tervnek részét képezi a megszabadításunk. Mivel az engesztelésen keresztül Jézus Krisztus tette lehetővé a szabadulásunkat, Szabadítónak hívjuk Őt.

Írd fel a táblára: *A következőktől kell megszabadítani minket:...*

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel hangosan a 2 Nefi 9:6–10-et, majd egy másik tanulót, hogy olvassa fel hangosan a 3 Nefi 9:21–22-t. Kérd meg a többi tanulót, hogy kövessék a szemükkel az olvasást, és keressenek kifejezéseket, melyekkel kiegészíthetik a táblán lévő kijelentést. Javasolhatod, hogy jelöljék meg a talált kifejezéseket a szentírásukban.

Kérd meg a tanulókat, hogy osszák meg, mit találtak, majd írd fel válaszaikat a táblára. Győződj meg róla, hogy a tanulók értik, hogy Jézus Krisztus engesztelésén keresztül minden ember megszabadul a fizikai haláltól. Világíts rá továbbá, hogy az engesztelésen

keresztül a bűneinktől is megszabadulhatunk, amelyek máskülönben lehetetlenné tennék számunkra, hogy Isten jelenlétében éljünk.

Olvasd fel Jákób próféta következő szavait: „Ó, mily nagy a mi Istenünk jósága” (2 Nefi 9:10). „Ó, mily nagyszerű a mi Istenünk terve!” (2 Nefi 9:13).

- Jákób szavai a 2 Nefi 9:6–10-ben hogyan segítenek nektek megérteni, miért tette ezeket a kijelentéseket?
- A 2 Nefi 9:7, 9 szerint mi történne, ha nem lenne engesztelés? (Testünk meghalna, és soha nem támadna fel, a lelkünk pedig ki lenne szolgáltatva az ördögnek.)

Utald a szabadítás terve korábban felolvasott definíciójának utolsó mondatára: „Ez a terv minden ember számára lehetővé teszi azt, hogy felmagasztosuljon és örökké Istennel éljen.”

- Miért fontos megértenünk, hogy a terv *lehetővé teszi* a felmagasztosulásunkat, de nem *biztosítja* azt? (Miközben a tanulók válaszolnak a kérdésre, győződj meg róla, hogy értik, van önrendelkezésünk, azaz képességünk arra, hogy válasszunk és magunk cselekedjünk. Felmagasztosulásunk részben azon múlik, hogy miként bánunk az Istentől kapott áldásainkkal.)

Írd fel a következő szentírásutalásokat a táblára: 2 Nefi 2:25–28; 2 Nefi 31:17–20; Alma 34:15–16. Kérd meg a tanulókat, hogy tanulmányozzák magukban ezeket a részeket, majd sorolják fel a szentírás-tanulmányozási naplójukban azokat a dolgokat, melyeket e szentírások szerint meg kell tennünk azért, hogy elnyerjük mindazt, amit Isten felajánl nekünk az Ő szabadítástervén keresztül.

Miután elegendő időt adtál nekik arra, hogy ezt megtegyék, kérd meg őket, hogy osszák meg a válaszaikat egymással. Miközben ezt teszik, emeld ki azokat a válaszokat, melyek példázák a korábban megosztott definícióban foglalt „Istentől kapott törvény, szertartás és tan” iránti engedelmisséget. (Az e versekben található példák között szerepel a bűnbánathoz vezető hit gyakorlása, a keresztelkedés, valamint a Szentlélek elnyerése.) A tanulók hozzászólásai után felteheted az alábbi kérdéseket:

- Tetteink miként befolyásolják azon képességünket, hogy részesüljünk az engesztelés áldásaiban? (Miközben a tanulók megválaszolják a kérdést, keress lehetőséget arra, hogy bizonyosságot tedd, hogy **ha úgy döntünk, hogy Jézus Krisztus evangéliuma szerint élünk és követjük Isten tervét, akkor felkészülünk az örök élet elnyerésére a Szabadító engesztelésén keresztül.**)
- A szabadítás tervének megértése miként segíthet betartanunk a parancsolatokat?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel hangosan a 2 Nefi 2:25-öt.

- Miként hozott örömet számodra a szabadítás tervének követése?

A lecke befejezéseként magyarázd el, hogy miközben a tanulók tanulmányozzák a Mormon könyvét, még több tant fognak tanulni a szabadítás tervével kapcsolatban; ez a lecke csupán rövid összefoglalása volt annak. Buzdítsd a tanulókat, hogy miközben tanulmányozzák a szentírásokat, keressenek utalásokat arra, hogy Isten mit tett értük a szabadítás tervének részeként, valamint figyeljék meg, mit kell tenniük azért, hogy teljes mértékben elnyerhessék Isten azon áldásait, melyeket számukra tartogat. Tedd bizonyosságotat a lecke során megbeszélte igazságokról.

4. LECKE

Címlap, Bevezetés, valamint a tanúk bizonyágtételei

Bevezetés

Miközben a Mormon könyvét tanítod, olyan igazságokat segítesz a tanulóknak felfedezni, melyek közelebb viszik őket Istenhez. Már a könyv elejétől kezdve világos, hogy a Mormon könyve íróinak az volt a szándékuk írásaikkal, hogy bizonyágot tegyenek arról, hogy Jézus a Krisztus. A könyv emellett megerősíti Isten Izrael házával kötött szövetségét, és megmutatja, hogy Isten

minden gyermekének szent szövetségeket kell kötnie, és be kell tartaniuk azokat. Miközben a tanulók imádságos lélekkel tanulmányozzák a Mormon könyvét, erősebb bizonyágot szereznek Jézus Krisztus evangéliumáról, valamint az Ő egyházának eme utolsó napokban történt visszaállításáról. Megtanulnak továbbá nagyobb hitet gyakorolni Jézus Krisztusban és az Ő engesztelésében.

Javaslatok a tanításhoz

E lecke tanítási javaslatának követése valószínűleg hosszabb időt vesz igénybe, mint amennyi időd lesz az óra megtartására. Imádságos lélekkel dönts el, hogy a javaslatok melyik részére van szüksége az osztályodnak.

Címlap

Kérd meg a tanulókat, hogy lapozzanak a Mormon könyve címlapjához. Ez az oldal a következő szavakkal kezdődik: „A Mormon könyve Mormon keze által, lemezekre írt beszámoló, amelyet Nefi lemezeiről vett.” Joseph Smith próféta elmagyarázta e címlap eredetét: „A Mormon könyve címoldala szó szerinti fordítás, amelyet a legutolsó lapról vettem a... lemezkönyv bal oldaláról, amely a lefordított feljegyzést tartalmazta..., és... az említett címoldal semmiféleképpen nem egy modern fogalmazás tőlem vagy bárki mástól, aki ebben a nemzedékben élt vagy él” (*History of the Church*, 1:71).

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Mormon könyve címlapját. Kérd meg őket, hogy keressenek olyan kifejezéseket, melyek kijelentik a Mormon könyve céljait. (Segítségképpen elmondhatod a tanulóknak, hogy ezek a célok olyan formában vannak kifejezve, hogy a Mormon könyve majd „megmutatja” ezeket a dolgokat azoknak, akik olvassák a könyvet.) Kérj meg több tanulót, hogy írják fel a táblára, amit találtak. Miután befejezték, kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban újra a második bekezdést úgy, hogy a saját nevüket helyettesítik be az „Izrael házában egyik maradéka” helyére.

- Amióta a Mormon könyvét olvassátok, mely céljai teljesedtek be az életetekben? Hogyan teljesedtek be?
- A könyv hogyan segít tudnotok, hogy azok, akik szövetségeket kötnek az Úrral, nem lesznek „mindörökre kítaszítva”?

Mondd el a tanulóknak, hogy lehetnek olyan időszakok, amikor úgy érzik, egyedül vannak vagy „ki lettek taszítva”.

- Miért fontos ilyenkor tudnotok, hogy nem vagytok „mindörökre kítaszítva”?
- Ez az ígéret miként jelenti Isten irántatok érzett szeretetének kifejeződését?

Segíts a tanulóknak nagyra becsülni a Mormon könyve elsődleges célját azáltal, hogy megkérd az egyik tanulót, olvassa fel a következő kijelentést Ezra Taft Benson elnöktől:

„A Mormon könyve fő küldetése, ahogyan az a címlapján is le van jegyezve, hogy »meggyőzzön zsidót és nemzsidót arról, hogy Jézus a Krisztus, az Örökkévaló Isten, aki minden nemzetnek kinyilatkoztatja magát«.

Az igazság őszinte keresője bizonyágot szerezhet arról, hogy Jézus a Krisztus, ha imádságos lélekkel elgondolkodik a Mormon könyve sugalmazott szavain.

Név behelyettesítése

Személyesebbé teszi a szentírás tanítást, ha arra kéred a tanulókat, helyettesítsék be nevüket a szentírásversben lévő név helyére. Amikor a tanulók saját nevüket olvassák egy szentírásrészben, könnyebben el tudják képzelni, hogyan vonatkozik rájuk az adott versben lévő tan vagy tantétel.

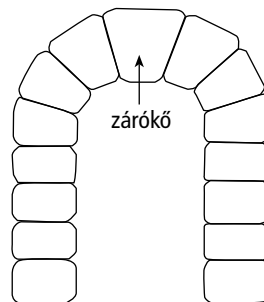
A Mormon könyve verseinek több mint a fele utal az Urunkra. Krisztus nevének egyes formái többször kerülnek említésre versre lebontva a Mormon könyvében, mint magában az Újszövetségben.

Több mint száz különböző néven említik Őt a Mormon könyvében. E neveknek különösen az Ő isteni természetének leírásában van jelentős szerepük” (“Come unto Christ,” *Ensign*, Nov. 1987, 83).

Tedd bizonysgodat, hogy **a Mormon könyve tanúskodik arról, hogy Jézus a Krisztus.**

A Mormon könyve bevezetése

Rajzolj a táblára egy boltívet (lásd az alábbi illusztrációt), vagy készítsd el a modelljét fából vagy más anyagból.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel hangosan Joseph Smith kijelentését a Mormon könyve bevezetéséből (lásd a hatodik bekezdést). Javasolhatod, hogy a tanulók jelöljék meg a kijelentést a szentírásaikban.

- Milyen célt szolgál a zárókő?

Magyarázd el, hogy a zárókő a boltív központi köve. Amikor boltívet építenek, a két oldalát támasztékok segítségével építik fel. Az ív tetején lévő rést pontosan megméri, majd úgy vágják ki a zárókövet, hogy az tökéletesen illeszkedjen oda. Miután a zárókő a helyére került, a boltívnek már nincs szüksége támasztékra ahhoz, hogy biztosan álljon.

- Mi történik a boltívvel, ha eltávolítják a zárókövet? (Ha modellezted a boltívet, demonstrálhatod a zárókő eltávolításának következményét.)
- Hogyan működik a Mormon könyve zárókőként a visszaállított evangélium vonatkozásában?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel hangosan Ezra Taft Benson elnök következő kijelentését. (Az idézetet papírlapokon is kioszthatod a tanulóknak, hogy bele tudják tenni a szentírásaikba. Ha nem tudod kiosztani, megkérheted a tanulókat, hogy írják bele a szentírásukba Benson elnök kijelentését a bevezetés első oldalának tetejére vagy aljára.)

„A Mormon könyve háromféle szempontból tekinthető vallásunk zárókövének. Zárókőve a Krisztusról való tanúbizonyosságunknak, zárókőve a tanunknak, valamint zárókőve a bizonyágnak” (“The Book of Mormon—Keystone of Our Religion,” *Ensign*, Nov. 1986, 5).

Segíts a tanulóknak megérteni, hogy a Mormon könyve miként jelenti a bizonyág zárókövet, azáltal, hogy megkéred az egyik tanulót, olvassa fel a következő kijelentést Benson elnöktől:

„A Mormon könyve bizonyágunk zárókőve. Ahogyan a zárókő eltávolításával leomlik a boltív, éppen úgy az egyház egésze is a Mormon könyve igaz voltán áll vagy bukik. [...] Ha a Mormon könyve igaz..., akkor el kell fogadni a visszaállításra vonatkozó állításokat és mindazt, ami azzal jár” (“The Book of Mormon—Keystone of Our Religion,” 6).

- A Mormon könyvről való bizonyágotok miként befolyásolta az evangélium tanairól és tantételeiről való bizonyágotokat?
- Hogyan vitt benneteket közelebb Istenhez a Mormon könyve?

Elmondhatod, hogy a Mormon könyve tanulmányozása miként erősítette meg a te bizonyágot és vitt közelebb téged Istenhez.

Kérd meg a tanulókat, hogy vegyenek részt egy szerepjátékban. Kérd meg őket, képzeljék el, hogy adnak egy Mormon könyvét valakinek, aki nem tagja az egyháznak. Segíts nekik

Szerepjáték

A szerepjáték segít a tanulóknak gyakorolni az evangéliumi megoldások alkalmazását valós élethelyzetekben. A szerepjáték még hatékonyabb lesz, ha elég információval látod el a szereplőket, és elegendő időt adsz nekik a felkészülésre. A tanulók valószínűleg hibákat fognak véteni szerepjáték közben. Légy tekintettel az érzéseikre és a hozzáállásukra, és ne kritizáld őket a hibák miatt. A szerepjáték végén hasznos lehet, ha megkérdesz a nézőket, lettek volna-e további ötleteik, melyeket felhoztak volna, ha ők szerepelnek.

felkészülni a szerepjátékra azáltal, hogy két csoportra osztod őket. Az első csoport olvassa el a Mormon könyve bevezetésének 2–4. bekezdését, a második csoport pedig olvassa el az 5–8. bekezdéseket. Mindkét csoport keressen olyan információkat, melyeket szerintük fontos megosztani, amikor a Mormon könyvről tanítunk.

Miután a tanulók elegendő időt kaptak a tanulmányozásra és a felkészülésre, kérd meg az egyik tanulót, hogy jöjjön ki az osztály elé, és játssza el a nem egyháztag személy szerepét. Ezután kérj meg egy-egy tanulót mindkét csoportból, hogy szintén jöjjenek ki az osztály elé. Magyarázd el, hogy ez a két tanuló misszionáriuspárt fog alakítani. Ők a csoportjaik által a bevezetőben felfedezett információkat fogják felhasználni arra, hogy az első tanuló a Mormon könyvről tanítsák.

Miután a tanulók befejezték a szerepjátékot, megkérdezheted az osztály többi tagjától, hogy van-e még a bevezetőben olyan információ, amelyet megosztottak volna, ha ők tanítottak volna.

Rámutathatsz, hogy a Mormon könyve nem állítja, hogy az összes nép történetét tartalmazza, amely az ősi időkben a nyugati féltekén élt. A könyv csupán Lehi leszármazottairól (a nefitákról és a lámánitákról), valamint Járed népéről szóló beszámoló. Lehettek más népek is, amelyek a nyugati féltekén éltek a Mormon könyvében lejegyzett események előtt, közben és után.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Moróni 10:3–5-öt.

- Moróni szerint hogyan tudhatjuk meg, hogy a Mormon könyve igaz-e?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a Mormon könyve bevezetésének 8–9. bekezdését. Kérd meg őket, hogy határozzanak meg három további igazságot, amelyekről tanúbizonyosságot szereznek, ha elfogadják Moróni felhívását.

Tedd bizonyoságotat a tanulóknak, hogy **ha olvasunk, elmélkedünk és imádkozunk a Mormon könyvről, a Szentlélek bizonyosságot fog tenni nekünk, hogy igaz, továbbá hogy Jézus a Krisztus, hogy Joseph Smith Isten prófétája volt, és hogy Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza az Úr királysága a földön.**

A három tanú és a nyolc tanú bizonyoságtétele

Kérd meg a tanulókat, képzeljék el, hogy szemtanúi annak, hogy valaki értékes holmit visz el a szomszéd házából.

- Egy bűntény megoldásához miért fontos, hogy legyen szemtanú?
- Miért lenne hasznos, ha egynél több tanú is lenne?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban „A három tanú bizonyoságtétele” című részt. Kérd meg őket, hogy keressenek olyan kifejezéseket, melyek különösen sokatmondóak számukra. Javasolhatod, hogy jelöljék meg ezeket a kifejezéseket.

- Mely kifejezéseket jelöltétek meg? Ezek miért sokatmondóak számotokra? (Rámutathatsz, hogy Isten hangja jelentette ki a három tanúnak, hogy a lemezeket Isten ajándéka és hatalma által fordították le.)

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel hangosan „A nyolc tanú bizonyoságtétele” című részt. Az osztály többi tagja figyelje meg, milyen különbségek vannak a három és a nyolc tanú bizonyoságtétele között.

- Milyen különbségeket fedeztetek fel?

Kérd meg a tanulókat, hogy írják le saját bizonyoságtételüket vagy érzéseiket a Mormon könyvről. Ezt megtehetik a szentírás-tanulmányozási naplójukban vagy a szentírásuk egyik üres lapjára. Néhány tanuló úgy érezheti, még nem tudja, hogy a Mormon könyve igaz-e. Buzdítsd őket, hogy ideán szerezzenek bizonyosságot róla.

Segíts a tanulóknak bizonyosságot szerezni!

Az egyik módja annak, hogy segíts a tanulóknak bizonyosságot szerezni, hogy buzdítod őket, osszák meg érzéseiket az evangéliumról az osztályon kívül másokkal, beleértve a családtagjaikat és a barátaikat is. Boyd K. Packer elnök a Tizenkét Apostol Kvórumából ezt tanította: „Ó, bárcsak meg tudnám tanítani nektek ezt az egyetlen tantételt: a bizonyosság annak *megosztásában rejlik!* [...] Egy dolog tanúságot kapni arról, amit olvasunk, vagy amit valaki mondott – és ez egy szükséges kezdet. De egészen más dolog, ha a Lélek megerősíti keblünkben, hogy igaz az, amiről *mi magunk bizonyosságot tettünk*” (“The Candle of the Lord,” *Ensign*, Jan. 1983, 54–55).

5. LECKE

A Mormon könyve áttekintése

Bevezetés

Ez a lecke áttekintést nyújt a Mormon könyvéről. A tanulók Joseph Smithnek a Mormon könyve előkerülését illető bizonyosságáról fognak tanulni. Tanulni fognak továbbá arról, hogy a könyv miként lett összeállítva és

kivonatolva mennyei irányítás alatt. A Mormon könyve írói látták az utolsó napokat, így azokat a beszámolókat és tanításokat foglalták bele a könyvbe, melyekről tudták, hogy a leginkább javunkra válnak majd.

Javaslatok a tanításhoz

Joseph Smith próféta bizonyágtétele

Az óra kezdete előtt helyezd egy Mormon könyvét egy dobozba, és csomagold be, mintha ajándék lenne. Tedd ki az ajándékot egy asztalra az osztály elé, majd mondd el a tanulóknak, hogy ez egy értékes ajándék.

- Melyek a legértékesebb ajándékok, amiket valaha kaptatok?
- Mi tesz egy ajándékot értékessé?
- Milyen érzés, amikor egy általad értékesnek tartott ajándékot adsz valakinek, és a megajándékozott örömmel fogadja azt?

Kérd meg az egyik tanulót, hogy nyissa ki az ajándékot, és mutassa meg a többieknek, mi van benne.

- Ki adta nekünk ezt az ajándékot?
- Miért érzitek, hogy ez az ajándék értékes?

Tedd ki azt a képet, melyen Moróni megjelenik Joseph Smithnek a szobájában (62492; *Evangéliumi művészeti könyv* [2009]. 91. sz.).

- Milyen eseményt ábrázol a kép?
- Ez az esemény hogyan segítette elő az evangélium visszaállítását?

Magyarázd el a tanulóknak, hogy Joseph Smith próféta saját szavait fogják olvasni a Mormon könyve előkerüléséről. Mondd el, hogy Joseph Smith próféta bizonyágtétele, amelyet a Mormon könyve elején olvashatunk, a Nagyértékű gyöngyben lévő Joseph Smith története című részből van idézve. A következő tevékenység elvégzéséhez a tanulók olvassanak a Nagyértékű gyöngyből.

A tanulók dolgozzanak párokban. Kérd meg mindegyik pár egyik tagját, hogy olvassa el magában a Joseph Smith története 1:30, 32–35, 42-t, a párok másik tagja pedig olvassa el magában a Joseph Smith története 1:51–54, 59–60-at. Magyarázd el, hogy miután befejezték az olvasást, tanítaniuk kell párjuknak arról, amiről olvastak.

Miután a tanulók elég időt kaptak az olvasásra és a megbeszélésre, tedd fel a kérdést:

- Szerintetek hogyan segített Joseph Smithnek az, hogy négy évet kellett várnia, mielőtt hazavihette volna az aranylemezeket? (Ez idő alatt Josephet Moróni tanította, és sok szempontból érettebbé vált. Lásd Joseph Smith története 1:54.)
- Joseph Smith beszámolójában milyen bizonyítékát látod annak, hogy **az Úr megőrizte a Mormon könyvét, hogy az utolsó napokban kerüljön elő?**
- Joseph Smith beszámolójában milyen bizonyítékát látod annak, hogy **a Mormon könyve Isten hatalma által került elő?**

Rövid magyarázat a Mormon könyvéről

Segíts a tanulóknak megérteni, a Mormon könyve hogyan lett összeállítva, azáltal, hogy megkéred őket, lapozzanak a „Rövid magyarázat a Mormon könyvéről” című részhez a Mormon könyve bevezető oldalain. Kérj meg négy tanulót, hogy felváltva olvassák fel a magyarázatban lévő 4 pontot. Olvasás közben az osztály többi tagja figyelje meg, miért

Áttekintések

Boyd K. Packer elnök, a Tizenkét Apostol Kvórumából, azt mondta: „Nagyon hasznos már a kezdet kezdetén rövid, ám gondosan összezsuzott áttekintést nyújtani az egész tanfolyamról. [...]

[A tanulók] sokkal több mindenre emlékeznek és világosabban ragyog a tudás fénye, ha látják, hogyan illeszkednek egymáshoz az egyes részek. Az áttekintés keretét ad az anyagnak, és bőven megéri a befektetett időt és energiát” (“The Great Plan of Happiness” [CES symposium on the Doctrine and Covenants/Church History, Aug. 10, 1993], 2. si.lds.org).

fontos, hogy az egyes lemezek tartalma belekerült a Mormon könyvébe. E kézikönyv függeléke tartalmaz egy illusztrációt, melynek címe: „A lemezek és kapcsolatuk a kiadásra került Mormon könyvével”. Az illusztráció segíthet a tanulóknak elképzelni a „Rövid magyarázat a Mormon könyvéről” című részben tárgyalt lemezeket. (Ha úgy érzed, segítség lenne e beszélgetés során, mutass rá a rövid magyarázat „Erről a kiadásról” kifejezéssel kezdődő utolsó bekezdésére. Magyarázd el, hogy a Mormon könyve mindegyik kiadásában eszközöltek apróbb javításokat a helyesírás és a nyomdai szedés terén.)

Tedd ki a „Mormon kivonatot készít a lemezekről” című képet (62520; *Evangéliumi művészeti könyv*, 73. sz.). Magyarázd el, hogy számos különböző személy őrizte azokat a lemezeket, melyekből később összeállt a Mormon könyve. Írd fel a táblára az alábbi szentírásutalásokat. Kérd meg a tanulókat, hogy magukban tanulmányozzák azokat, és keressenek olyan tantételeket, melyek segítettek a Mormon könyve íróinak meghatározni, mit írnak le a feljegyzéseikben. Kérd meg a tanulókat, hogy osszák meg, amit találtak. (Válaszaikat felírhatod a táblára.)

1 Nefi 1:20

2 Nefi 29:11–13

1 Nefi 6:4–6

Mormon szavai 1:4–8

2 Nefi 4:15

3 Nefi 16:4

2 Nefi 25:23, 26

Moróni 1:4

- E vezérvonalak megértése hogyan segíthet nektek a Mormon könyve tanulmányozása során?

Tedd bizonyosságodat arról, hogy **a Mormon könyve írói látták napjainkat, és azt írták le, ami a legnagyobb hasznunkra lehet.** Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Mormon 8:35–38-at.

- Milyen problémákat látott Moróni korunk emberei között?
- Miért fontos tudnunk, hogy Moróni és a Mormon könyve többi írója ismerték azokat a problémákat, melyekkel nekünk szembe kell néznünk?

Kérd meg az egyik tanulót, hogy olvassa fel Ezra Taft Benson elnök következő kijelentését a Mormon könyve tanulmányozásáról:

„Ha látták napjainkat és azon dolgokat választották ki, amelyek leginkább értékesek lesznek számunkra, vajon nem így kell-e tanulmányoznunk a Mormon könyvét? Állandóan fel kellene tennünk magunknak a kérdést: »Miért sugalmazta az Úr Mormonnak (vagy Moróninak vagy Almának), hogy vegye bele ezt a feljegyzésébe? Milyen leckét tanulhatok meg ebből, ami segíteni fogja az életemet ezekben a napokban és ebben a korban?«”
 (“The Book of Mormon—Keystone of Our Religion,” *Ensign*, Nov. 1986, 6).

Mondd el a tanulóknak, hogy a Mormon könyvében szereplő emberek hasonló problémákkal küzdöttek, mint mi. Bár a Mormon könyve ősi feljegyzés, tanai, történelme és történetei nagy értékkel bírnak napjainkban.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel hangosan Ezra Taft Benson elnök következő kijelentését. (Minden tanulónak adhatsz egy másolatot az idézetből.) Az osztály figyelje meg, milyen ígéreteket tesz Benson elnök azoknak, akik komolyan elkezdik tanulmányozni a Mormon könyvét.

„Nem csak arról van szó, hogy a Mormon könyve igazságot tanít nekünk, bár ezt kétségtelenül megteszi. Nem csak arról van szó, hogy a Mormon könyve bizonyosságot tesz Krisztusról, bár ezt is kétségtelenül megteszi. Ezenkívül tartalmaz még valamit. Csodálatos hatalom rejtőzik a könyvben, mely abban a pillanatban elkezd kiáradni az életetekre, amint hozzáláttok a könyv komoly tanulmányozásához. Nagyobb erővel tudtok majd ellenállni a kísértéseknek. Olyan hatalomra tesztek szert, amely segíthet elkerülnötök a megtévesztéseket. Képesek lesztek arra, hogy a szoros és keskeny ösvényen maradjatok. A szentírásokat »az élet szavainak« (lásd T&Sz 84:85) is hívjuk, és ez mindennél jobban vonatkozik a Mormon könyvére. Ha éhezni és szomjúhozni kezditek ezeket a szavakat, akkor mind nagyobb és nagyobb bőségben leltek rá az életre” (“The Book of Mormon—Keystone of Our Religion,” 7).

- Miként tapasztaltátok már, hogy a Mormon könyve tanulmányozása áldást hozott az életetekbe?

Tedd bizonyosságodat, hogy **a Mormon könyve nagyobb erővel ruház fel bennünket a kísértéseknek való ellenálláshoz, a megtevésztés elkerüléséhez, valamint ahhoz, hogy a szoros és keskeny ösvényen maradjunk.** Mesélj a tanulóknak egy olyan időszakról, amikor a Mormon könyve tanulmányozásának köszönhetően elnyerted ezeket az áldásokat.

Az óra előtt írd fel a következő kérdéseket és szentírásokat a táblára:

Van-e Isten? (Lásd Alma 30:37–44.) Megismerhetem-e Istent? (Lásd Alma 22:18.) Törődik-e velem Isten? (Lásd 3 Nefi 13:26–32.)

Hogyan tudok ellenállni a kísértésnek és a bűnnek? (Lásd Hélamán 5:12.)

Mi az élet célja? (Lásd Alma 34:32–34.)

Van-e élet a halál után? (Lásd Alma 40:11–12, 21–23.)

Hogyan lehetek békére, örömmre és boldogságra? (Lásd Móziás 2:41; 4:2–3; Alma 41:10).

Hogyan lehet a családom boldogabb és egységesebb? (Lásd Móziás 4:14–15.)

Hogyan tudok különbséget tenni a jó és a rossz között? (Lásd Moróni 7:16–17.)

Miért engedi Isten, hogy gonoszság legyen az emberek között és szenvedjenek? (Lásd 2 Nefi 2:1–2, 11–16, 22–27; Alma 14:9–11; 60:13.)

Mondd el, hogy a már említett áldások mellett **a Mormon könyve válaszokat tartalmaz az élet legfontosabb kérdéseire.** Kérd meg a tanulókat, hogy válasszanak egyet vagy kettőt a kérdések közül, és keressék meg a választ a hozzájuk tartozó szentírásrészekben. Adj nekik néhány percet erre a feladatra. Körbesétálhatsz a teremben, és segíthetsz a tanulóknak a válaszok megtalálásában, ha szükséges.

- Miként válaszolja meg a Mormon könyve azokat a kérdéseket, amelyeket választottatok?

Olvasd fel a következő kijelentést Boyd K. Packer elnöktől a Tizenkét Apostol Kvórumából. Amikor ezeket a szavakat mondta, ifjúsági és felsőfokú hitoktatókhoz beszélt a szentírások erejéről az élet legfontosabb kérdéseinek megválaszolásában.

„Ha tanulóitok ismerik a kinyilatkoztatásokat, akkor nincs kérdés – legyen az személyes, társadalmi, politikai vagy hivatásbeli –, mely válasz nélkül maradna. A szentírásokban rejlik az örökkévaló evangélium teljessége. Bennük megtaláljuk az igazság tantételeit, melyek tisztáznak minden félreértést, és megoldanak minden problémát és minden dilemmát, amellyel szembe kerül az emberiség családja vagy annak bármely tagja” (“Teach the Scriptures” [address to CES religious educators, Oct. 14, 1977], 3–4, si.lds.org).

Mondd el, a Mormon könyve hogyan áldotta meg az életedet. Emlékeztess a tanulókat kitzűzött céljukra, hogy naponta olvassák a Mormon könyvét, és az év során kiolvassák azt az elejétől a végéig.

Az óra kezdete előtt

Ha lehetséges, már az óra kezdete előtt készítsd elő az osztálytermet. Írd fel a táblára a szentírásutalásokat, a kérdéseket és az egyéb feladatokat. Ez segíteni fog az értékes tanítási idő megőrzésében, valamint olyan zavaró tényezők elkerülésében, melyek megszakíthatják a tanítást és a tanulási folyamatot.

Megjegyzések és háttér-információk

Rövid magyarázat a Mormon könyvéről „Erről a kiadásról”

Két kézirata van a Mormon könyvének: az eredeti kézirat, valamint a nyomdai kézirat. A Mormon könyve 1830-as kiadása nyomdai szedésének egy kis részét az eredeti kézirat, a többi részét pedig a nyomdai kézirat alapján készítették el, amely az eredeti kézirat másolata volt. Amikor Joseph Smith előkészítette a Mormon könyve 1840-es kiadását, az eredeti kéziratot használta, hogy kijavítsa az 1830-as kiadásban lévő véletlenszerű hibákat és törléseket. Az 1981-es kiadásnál szintén az eredeti kézira támaszkodtak, hogy mintegy 20 helyen visszaállítsák az eredeti megfogalmazást. Ha bármilyen hiba lelhető a Mormon könyvében, az emberi hiba, és csupán azért történtek változtatások benne, hogy visszaállítsák a Mormon könyve eredeti jelentését és célját. (Lásd *Book of Mormon Reference Companion*, ed. Dennis Largey [2003], 124–25.)

Joseph Fielding Smith elnök ezt írta:

„Előfordult néhány tipográfiai hiba [a Mormon könyve] első kiadásában, és talán egy-két szó is kimaradt. Még

azok is, akik a legalaposabb és legkedvezőbb körülmények között adtak ki könyveket, riadtan fedeztek fel hibákat – tipográfiai és gépi hibákat –, melyek némelyike a végső korrektúra után került a könyvekbe.

[...] A változtatások listájának alapos áttekintése... rávilágít, hogy nem történt egyetlen olyan változtatás vagy hozzáadás sem, amely ne lett volna teljes összhangban az eredeti szöveggel. Változtatások történtek a központozásban és néhány más területen, ahol javításra volt szükség, de egyetlen módosítás vagy bővítés sem változtatott soha az eredeti jelentésen. Úgy tűnik számunkra, hogy a változtatások... olyan természetűek, melyek világosabbá teszik a szöveget és sejtetik, hogy korábban kimaradtak. Biztos vagyok benne, hogy az első kiadásban található hibák és kihagyások többnyire a szedő vagy a nyomdász hibájából adódtak. *Az első korrektúrákban lévő hibák közül sokat maga Joseph Smith próféta vett észre és javított ki*” (*Answers to Gospel Questions*, comp. Joseph Fielding Smith Jr., 5 vols. [1957–66], 2:199–200; italics in original).

Otthon tanulási lecke

A szentírások tanulmányozása – A Mormon könyve áttekintése (1. rész)

Felkészülési anyag az otthon tanulókat oktatója számára

A napi otthon tanulási leckék összefoglalása

Az alábbiakban összefoglaljuk azokat az eseményeket, tanokat és tantételeket, melyeket a tanulók az 1. rész négy, otthon tanulóknak összeállított leckéje során tanultak. Segít felkészülnöd az órára, ha tudod, hogy a tanulók mit tanulmányoztak. Az összefoglalás nem része a leckének, és nem azért van, hogy megoszd a tanulókkal. Mivel az 1. részből tanított lecke csupán néhányra koncentrálni a tanókból és tantételekből, időnként sugalmazást érezhetsz arra, hogy más tanokat és tantételeket is átnézzetek vagy megbeszéljétek a Lélek útmutatása és a tanulóid szükségletei szerint.

1. nap (A szentírások tanulmányozása)

A tanulók olyan készségeket sajátítottak el, melyek segítenek nekik abban, hogy megértsék a szentírások háttérét és környezetét, hogy miként tanulmányozzák és fedezzék fel az evangéliumi igazságokat, valamint hogyan alkalmazzák az evangéliumi tanokat és tantételeket az életükben.

2. nap (A szabadítás terve)

Ez a lecke rövid áttekintést nyújtott a szabadítás tervéről. A Mormon könyve azt tanítja, hogy Mennyei Atyánk azért készítette ezt a tervet, hogy gyermekeinek örök szabadulást és boldogságot hozzon. Jézus Krisztus a szabadítás tervének központi alakja, és az Ő engesztelése teszi lehetővé, hogy a terv működjön Isten minden gyermeke számára. Ha úgy döntünk, hogy követjük Isten tervét, akkor felkészülünk rá, hogy örök életet nyerjünk.

3. nap (Címlap, Bevezetés, valamint a tanúk bizonyágtételei)

A Mormon könyve bevezető anyaga segít meghatározni a könyv célját, továbbá tárgyalja annak igazságát és isteni eredetét. A címlapról megtudjuk: a Mormon könyve tanúsodik arról, hogy Jézus a Krisztus. Ha olvasunk, elmélkedünk és imádkozunk a Mormon könyvről, a Szentlélek bizonyágot fog tenni nekünk, hogy igaz, valamint hogy Jézus a Krisztus, hogy Joseph Smith Isten prófétája volt, és hogy Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza az Úr királysága a földön.

4. nap (A Mormon könyve áttekintése)

Joseph Smith próféta bizonyossága segítette a tanulóknak megerősíteniük a saját bizonyosságukat arról, hogy a Mormon könyve Isten ajándéka és hatalma által került elő. Az Úr megőrizte a Mormon könyvét, hogy az utolsó napokban kerüljön elő. A Mormon könyve írói látták napjainkat, és azt írták le, ami a legnagyobb hasznunkra lehet. A tanulókat arra buzdították, hogy gondolkozzanak el a kérdéseiken, és keressenek rájuk válaszokat a Mormon könyve tanulmányozása során.

Bevezetés

Az e heti lecke azt hangsúlyozza, hogy az egyes tanulóknak milyen felelősségük van saját evangéliumi tanulásukban. Kihangsúlyozza továbbá a Mormon könyve központi szerepét abban, hogy segítsen a tanulóknak bizonyosságot szerezni Jézus Krisztusról és az Ő egyházáról. Miközben tanítasz, segíts a tanulóknak megérteni e szent könyv szorgalmas tanulmányozásának fontosságát, valamint azt, hogy milyen áldások töltik majd be életüket, ha így tesznek.

Javaslatok a tanításhoz

A szentírások tanulmányozása

Kezdheted azzal, hogy felteszed a tanulóknak az alábbi kérdéseket:

- Mi a különbség aközött, ha valaki olvassa a Mormon könyvét és bizonyágot szerez, és aközött, ha valaki olvassa a könyvet, de nem szerez bizonyágot? (Néhányan csupán olvassák a szavakat; mások hittal, igaz szándékkal olvasnak, és kinyitják szívüket a Szentléleknek.)
- Hogyan tanulhat valaki lelki igazságokat? (A tanulók válaszait felírhatod a táblára. Utalj vissza ezekre a válaszokra, miután elolvastátok David A. Bednar elder alábbi kijelentését.)

Írd fel a következő kijelentést a táblára úgy, hogy kihagyod belőle az aláhúzott szavakat: „*Törekedjétek a tanulásra, méghozzá tanulmányozás és hit által is.*”

Nézzétek át, mit tanultak a tanulók ezen a héten, azáltal, hogy megkérdeték őket, egészítsék ki a mondatot. Ha segítségre van szükségük, olvassák el a Tan és a szövetségek 88:118-at. Kérdezd meg tőlük, mit jelent a tanulmányozás és hit általi tanulásra való törekvés. Miközben megbeszélitek a kérdést, győződj meg róla, hogy értik, **a tanulmányozás és hit általi tanulás erőfeszítést kíván.**

Hogy segíts a tanulóknak megérteni, miért szükséges erőfeszítés és munka az evangélium tanuláshoz, kérd meg őket, hogy olvassák el a következő magyarázatot David A. Bednar eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából. Kérd meg a tanulókat, hogy figyeljék meg, mi történik, amikor erőfeszítéseket teszünk a lelki tanulás érdekében.

„Az önrendelkezését gyakorló tanuló, aki a helyes tantételek szerint cselekszik, megnyitja szívét a Szentléleknek, és meghívja annak tanításait, bizonyágtevő erejét és megerősítő tanúságtételét. A hit általi tanulás lelki, szellemi és fizikai erőfeszítést követel, nem csupán passzív befogadást” (“Seek Learning by Faith,” *Ensign*, Sept. 2007, 64).

Kérdezd meg a tanulóktól: Bednar elder szerint mi fog történni azzal a tanulóval, aki erőfeszítéseket tesz a lelki tanulás érdekében?

Kérd meg a tanulókat, hogy osszanak meg olyan élményeket, amikor különös lelki erőfeszítést tettek, és ennek eredményeként erősebben érezték a Szentlélek társaságát. Te is bizonyágodat teheted, hogy **az evangélium imádságos lélekkel történő tanulmányozására tett erőfeszítéseink meghívják a Szentlelket a tanulási folyamatba.**

Kérdezd meg a tanulóktól: Milyen konkrét dolgokat tehettek idén azért, hogy tanulmányozás és hit által is törekedjete a tanulásra?

A szabadítás terve

Ismételjétek át a szabadítás tervének különböző neveit azáltal, hogy megkéred a tanulókat, írják fel a táblára azokat a neveket, melyeket a 2. nap leckéjének 1. feladataként leírtak a szentírás-tanulmányozási naplójukba. Ha segítségre van szükségük, lapozzanak a tanulmányi kalauzuk megfelelő oldalaihoz.

Felteheted a következő kérdést: Mit tanítanak nektek ezek a nevek a szabadítás tervének céljáról? (Mennyei Atyánk azért készítette ezt a tervet, hogy gyermekeinek örök szabadulást és boldogságot hozzon.)

Mondd el, hogy az év során számos lehetőségük lesz arra, hogy megfigyeljék, a Mormon könyvből tanult igazságok hogyan illeszkednek bele Mennyei Atyánk boldogságtervébe. Megkérheted a tanulókat, hogy az ideai tanulmányozásuk során keressék ki és jelöljék be a szentírásaikban azokat a tantételeket, melyek a szabadulás tervéhez kapcsolódnak. Mutathatsz néhány példát arra, hogy milyen tantételeket találhatnak a szentírásaikban. Buzdítsd őket, hogy az év során osszák meg az osztállyal, amit találnak.

Címlap, Bevezetés, valamint a tanúk bizonyágtételei

Kérd meg a tanulókat, hogy vegyenek részt egy szerepjátékban. Képzeld el, hogy adnak egy Mormon könyvét valakinek, aki nem tagja az egyháznak.

Oszd az osztályt két csoportra, és mindkét csoport készüljön fel a szerepjátékra azáltal, hogy megbeszélnek a csoportjuknak kijelölt kérdéseket. Segítségére lehet, ha már az óra kezdete előtt felírod a kérdéseket a táblára, vagy minden tanulóknak adsz egy másolatot belőlük. Buzdítsd a tanulókat, hogy keressenek

és jelöljenek be olyan információkat, melyeket szerintük fontos megosztani, amikor a Mormon könyvről tanítunk.

Kérdések az 1. csoporthoz:

1. Mi a Mormon könyve? (Lásd a bevezetés 1–3. bekezdését.)
2. Mi a Mormon könyve célja? (Lásd a címlap 2. bekezdését.)
3. Milyen áldások származnak a Mormon könyvében tanított előírások és tantételek általi életből? (Lásd a bevezetés 6. bekezdését.)

Kérdések a 2. csoporthoz:

1. Hogyan került elő a Mormon könyve? (Lásd a bevezetés 4–5. bekezdését.)
2. Hogyan tudhatjuk meg, hogy a Mormon könyve igaz? (Lásd a bevezetés 8. bekezdését.)
3. Mi mindent tudhatunk még meg a Szentlélek hatalma által? (Lásd a bevezetés utolsó bekezdését.)

Miután elegendő időt adtál a tanulóknak, hogy felkészüljenek, kérd meg az egyik tanulót, hogy legyen a szerepjátékban a nem egyháztag személy. Kérj egy-egy önkéntest mindegyik csoportból, akik majd át szeretnének adni neki egy Mormon könyvét. Buzdítsd a tanulókat, hogy a Mormon könyvről való tanítás során használják azokat a válaszokat, melyeket a csoportjuknak adott kérdésekre találtak.

A szerepjáték befejeztével megkérdezheted az osztály többi tagját, hogy van-e még olyan információ, amit megosztottak volna, ha ők lettek volna azok, akik átadják a Mormon könyvét. Felteheted a következő kérdést is: Mit tanultatok vagy mi jutott eszetekbe a Mormon könyvről e tevékenység során?

Miközben a tanulók megválaszolják a kérdést, győződj meg róla, hogy értik: **a Mormon könyve tanúskodik arról, hogy Jézus a Krisztus.** Hangsúlyozd ki annak fontosságát, hogy megfigyeljük, a Mormon könyve miként tanúskodik Jézus Krisztusról. Magyarázd el továbbá, hogy a Mormon könyve tanulmányozása segíteni fog nekik megérteni Jézus Krisztus evangéliumának tanát és tantételeit, és meg fogja erősíteni az Ő egyházáról való bizonyosságukat.

Emlékeztess a tanulókat, hogy **a Mormon könyve írói látták napjainkat, és azt írták le, ami a leginkább hasznunkra lehet** (lásd Mormon 8:35).

Kérdezd meg a tanulóktól: Mit tanultatok ezen a héten, ami hatással lesz arra, hogy miként tanulmányozzátok a Mormon könyvét?

Kérj meg néhány tanulót, hogy ossza meg, hogyan kíván eleget tenni azon felelősségének, hogy az iskolaév során kiolvassa a Mormon könyvét. Végezetül oszd meg az érzéseidet és a bizonyosságodat a Mormon könyvről és arról, hogy tanulmányozása milyen hatással volt az életedre.

Következő rész (1 Nefi 1–6, 9)

Kérdezd meg a tanulóktól, hogy előfordult-e már velük, amikor valamiről tudták, hogy helyes, ám annak megtétele nehéznek vagy akár lehetetlennek tűnt. Mondd el, hogy a következő héten arról fognak olvasni, hogy Nefi is ilyen kihívás elé nézett, és meg fogják tudni, ő hogyan támaszkodott Istenre annak megtételében, ami lehetetlennek tűnt.

Nefi első könyve:

BEVEZETÉS

Miért tanulmányozzuk ezt a könyvet?

Miközben a tanulók az 1 Nefit tanulmányozzák, rá fognak jönni, hogy „az Úr gyengéd irgalmassága mindazokra kiterjed, akiket hitük miatt kiválasztott, hogy hatalmassá tegye őket” (1 Nefi 1:20). Arról is tanulni fognak, hogy Isten vágyik rá, hogy megáldhassa gyermekeit. Lehi és népe megtapasztalták Isten irgalmát és áldásait, amikor követték az Ő parancsolatait. Lehi és Nefi Isten útmutatását keresték, és álmok, látomások, a Liahóna, valamint a Szentlélek irányításán keresztül meg is kapták azt. Nefi átfogó látomást látott és jegyzett le a föld történetéről, amely megmutatta neki Isten mindentudását; Jézus Krisztus keresztesítését, szolgálatát és keresztre feszítését; a nefiták pusztulását; valamint az utolsó napokat. Isten segített Nefinek és a fivéreinek megszerezni a rézlemezeket, hogy meglegyenek számukra a szentírások. Megmentette továbbá Lehit és népét az éhezéstől a vadonban és a pusztulástól az óceánon, biztonságban elvezetve őket a megígért földre. Miközben a tanulók Nefi és Lehi élményeit tanulmányozzák ebben a könyvben, megtanulhatják, hogyan törekedjenek a menny áldásaira, és nyerjék el azokat.

Ki írta ezt a könyvet?

Ezt a könyvet Lehi fia, Nefi írta az Úr azon parancsára, hogy vezessen feljegyzéseket a népről. Nefi valószínűleg Jeruzsálemben vagy annak környékén született. Jeremiás próféta szolgálata és Sédékiás király uralkodása alatt élt ott. Nefi saját tanúbizonyságot kívánt szerezni atyja szavairól Jeruzsálem pusztulását, valamint a család kivándorlásának szükségességét illetően. Ahogy továbbra is arra törekedett, hogy az Úr tanácsát kérje és kövesse, Nefi eszközzé vált Isten kezében. Engedelmesen kétszer is visszatért Jeruzsálemba a fivéreivel: először, hogy megszerezzék a rézlemezeket, másodszer pedig, hogy meggyőzzék Ismáel családját, csatlakozzanak Lehi családjához a vadonban. Az Úr segítségével Nefi épített egy hajót, amellyel családját és másokat átkeltek az óceánon a megígért földre. Lehi halálát követően az Úr Nefit választotta népe vezetőjének.

Kiknek íródott a könyv, és miért?

Nefi három hallgatóságot tartott szem előtt írás közben: atyja leszármazottait, az Úr szövetséges népét az utolsó napokban, valamint a világon élő összes embert (lásd 2 Nefi 33:3, 13). Azért írt, hogy meggyőzőn mindenkit, jöjjön Jézus Krisztushoz és legyen megszabadítva (lásd 1 Nefi 6:4).

Hol és mikor íródott?

Nefi az 1 Nefi néven ismert beszámolót körülbelül Kr. e. 570-ben írta – 30 évvel azután, hogy családjával elhagyta Jeruzsálemet (lásd 2 Nefi 5:30). Akkor írta, amikor Nefi földjén élt.

Milyen megkülönböztető jegyei vannak ennek a könyvnek?

Az 1 Nefi számos beszámolót tartalmaz álmok, látomások és konkrét kinyilatkoztatások formájában megjelenő mennyi megnyilatkozásokról. E megnyilatkozások megmutatják, hogy Isten tanítja, irányítja és megvédi azokat, akik keresik Őt:

- Miközben Lehi imádkozik, tűzoszlop jelenik meg előtte, és remegés fogja el azon dolgok miatt, amelyeket lát és hall (lásd 1 Nefi 1:6–7).
- Lehi látomásban látja Istent és olvas egy könyvből, amely Jeruzsálem pusztulásáról és lakóinak fogságba hurcolásáról jövendöl (lásd 1 Nefi 1:8–14).
- Az Úr megparancsolja Lehinek, hogy családjával együtt menjenek a vadonba (lásd 1 Nefi 2:1–2).
- Az Úr arra utasítja Lehit, hogy küldje vissza fiait Jeruzsálemba a rézlemezekért (lásd 1 Nefi 3:2–4).
- Egy angyal közbelép, amikor Lámán és Lemuel megütik Nefit és Samot (lásd 1 Nefi 3:29).
- Az Úr megparancsolja Nefinek és a fivéreinek, hogy térjenek vissza Jeruzsálemba, és hozzák el magukkal Ismáelt és a családját (lásd 1 Nefi 7:1–2).
- Lehi és Nefi látomást látnak többek között az élet fájáról; Jézus Krisztus születéséről, szolgálatáról és engeszteléséről; a megígért föld történetéről; az evangélium visszaállításáról; valamint az

ördög erői és Isten Bárányának egyháza közötti viszályról (lásd 1 Nefi 8; 11–14).

- Nefinek megmutatják, hogyan építsen hajót, amelyen népe átkelhet a megígért földre (lásd 1 Nefi 18:1).

Az 1 Nefi első kézből nyújt beszámolót egy olyan népről, amely átvándorolt a megígért földre. A Mormon könyve később két másik csoportot is megnevez, akik a megígért földre vándoroltak: a mulekitákat (lásd Omni 1:14–17) és a járeditákat (lásd Ether 6:4–12).

Az 1 Nefi könyve bemutat továbbá két nagy jelentőséggel bíró tárgyat: Lábán kardját és egy irányítót vagy irányítót, melyet Liahónának hívnak (lásd 1 Nefi 18:12; Alma 37:38). Az Úr a Liahónán keresztül irányította Lehi családját a vadonban és az óceánon keresztül. Lábán kardját nemzedékről nemzedékre adták tovább, egészen a nefita civilizáció pusztulásáig. A Liahónát és Lábán kardját az aranylemezekkel együtt elásták, és később megmutatták azokat Joseph Smithnek és a három tanúnak is (lásd T&Sz 17:1–2).

Vázlat

1 Nefi 1–7 Lehi a vadonba vezeti családját. Fiai engedelmessé válnak az Úr azon parancsának, hogy térjenek vissza Jeruzsálemba, és szerezzék meg a rézlemezeket, majd újra térjenek vissza, hogy rávegyék Ismáelt és családját, hogy csatlakozzanak hozzájuk a vadonban.

1 Nefi 8–15 Lehi és Nefi is látomást látnak az élet fájáról. Nefi lejegyzi látomását a Szabadító szolgálatáról, valamint azon történelmi eseményekről, melyek az evangélium visszaállításához vezetnek az utolsó napokban.

1 Nefi 16–18 Az Úr vezeti Lehit és családját a vadonban történő kivándorlásuk során, valamint az óceánon keresztül a megígért földhöz.

1 Nefi 19–22 Nefi Jézus Krisztusról, valamint Izrael szétszórásáról és összegyűjtéséről jövendöl.

1 Nefi 1

Bevezetés

A Mormon könyve azzal kezdődik, hogy Lehi hithűen betölti prófétai szerepét. Lehi azon „sok próféta [egyike volt, akik] prófétál[tak] a népnek, hogy bűnbánatot kell tartaniuk” (1 Nefi 1:4). Amikor Jeruzsálem pusztulásáról és a Messiáson keresztül történő megváltásról tett tanúbizonyságot, sokan kigúnyolták, és

meg akarták ölni. Mindazonáltal Lehi örvendezett az Úr irgalmában és megszabadító hatalmában. Miközben a tanulók Lehi szolgálatáról tanulnak, mélyebben megérthetik a mai próféták szerepét. Amikor bizonyítékokat keresnek Isten irgalmára és törődésére az életükben, mélyülni fog a Vele való kapcsolatuk.

**Mindennapos
szentírás-
tanulmányozás**

Segíthetsz a tanulóknak betölteni szerepüket a tanulási folyamatban azáltal, hogy a Mormon könyve mindennapos tanulmányozására buzdítod őket. Az év során imádságos lélekkel keress olyan módszereket, melyekkel segíthetsz kialakítaniuk a napi szentírás-tanulmányozás szokását. Időnként megoszthatod bizonyágot a Mormon könyve mindennapos tanulmányozásából fakadó áldásokról.

Javaslatok a tanításhoz
1 Nefi 1:1–3
Nefi megkezdi feljegyzését

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az 1 Nefi 1:1–3-at. Kérd meg őket, hogy keressék ki, Nefi miért vezette a feljegyzését.

- Nefi milyen indokot adott arra, hogy feljegyzést készít a cselekedeteiről?
- Szerintetek Nefi miért érezte úgy, hogy sok megpróbáltatása ellenére az Úr nagy jóindulatot tanúsított iránta?

1 Nefi 1:4–20
Lehi látomást lát, és figyelmezteti az embereket, hogy Jeruzsálem el fog pusztulni

Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak egy olyan esetre, amikor a szülei veszélyre figyelmeztették őket.

- Miért figyelmeztettek benneteket a születek a veszélyre?
- Mennyei Atyánk hogyan figyelmezteti az Ő gyermekeit?

Magyarázd el, hogy a Mormon könyve ezen első beszámolója abban az időben kezdődik, amikor Jeruzsálemben sok gonosz ember élt. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az 1 Nefi 1:4-et. Kérd meg az osztályt, hogy keressék ki, az Úr hogyan figyelmeztette Jeruzsálem lakóit.

Magyarázd el, hogy Nefi atyja, Lehi, is azon „sok próféta” között volt, akiket ez a vers említ. Figyelmeztette az embereket, hogy meg kell bánniuk a bűneiket. Segíts a tanulóknak megtalálni Lehi figyelmeztetéseit és tanításait azáltal, hogy párokra osztod őket, és megkérd mindegyik párt, hogy olvassák el az 1 Nefi 1:5–13-at. Kérd meg őket, hogy keressék ki, Lehi mit látott a látomásban, és jelöljék be azt a szentírásukban vagy írják le egy külön papírra. Adj néhány percet a pároknak, hogy megbeszéljék a következő kérdést. (A kérdést fel is írhatod a táblára.)

- Mit éreznél, ha látomásban látnád, hogy a városod el fog pusztulni?

A tevékenység után kérd meg a tanulókat, hogy magukban fussák át az 1 Nefi 1:15-öt, és keressék ki, Lehinek milyen érzései voltak ez után a látomás után.

- Lehi miként reagált azokra a dolgokra, amiket látott?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel hangosan az 1 Nefi 1:14–15-öt. Buzdítsd az osztályt, hogy keressék ki, Lehi miért örvendezett. (Elmagyarázhatod, hogy bár Lehi tudta, hogy Jeruzsálem el fog pusztulni, azt is látta, hogy azok, akik bíznak Istenben, nem fognak elveszni.)

- Mikor adódott olyan alkalom, hogy dicsőíteni tudtátok Istent, akár életemek egy nehéz időszakában is?
- Milyen áldásokkal jár, ha felismerjük az Úr „jóság[át] és irgalm[át]” a nehéz időkben?

Az egyik tanuló olvassa fel hangosan az alábbi kijelentést:

„A régi prófétákhoz hasonlóan a mai próféták Jézus Krisztusról és evangéliumáról tesznek bizonyosságot. Ők tudatják Isten akaratát és igaz természetét. Határozottan és világosan beszélnek, elítélik a bűnt, és figyelmeztetnek annak következményeire. A mi érdekünkben néha sugalmazást kaphatnak arra, hogy jövendő eseményekről jövendöljenek” (*Hűek a hithez: Evangéliumi értelmező szótár* [2004]. 163.).

Hangsúlyozd ki, hogy Lehi jól példázza annak igazságát, hogy **a próféták figyelmeztetnek a bűn ellen és a Jézus Krisztus általi szabadítást tanítják.** (Ezt az igazságot fel is írhatod a táblára.)

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el az 1 Nefi 1:19–20-at.

- Mit tanított Lehi?
- Hogyan reagáltak az emberek Lehi tanításaira?
- Miért van az, hogy néhány ember napjainkban is elutasítja az Úr prófétáinak üzenetét?
- Mikor volt olyan alkalom, hogy áldásban vagy védelemben részesültél, amiért követted a prófétát?

1 Nefi 1:20

Nefi bizonyosságot tesz az Úr gyengéd irgalmasságáról

Mutass rá, hogy az 1 Nefi 1:20 második mondatában Nefi megszakítja beszámolóját, hogy átadjon egy üzenetet azoknak, akik a szavait olvassák. A tanulók olvassák el magukban az 1 Nefi 1:20-at, és keressék ki, Nefi milyen üzenetet kíván átadni nekünk. Ha szükséges, irányítsd figyelmüket arra a kifejezésre, mellyel Nefi bevezeti az üzenetét („én, Nefi meg fogom mutatni nektek...”).

- Hogyan segít a Mormon könyve személyes tanulmányozásában, ha gondosan figyelték az ilyen jellegű kifejezésekre?
- Mit akart Nefi megmutatni nekünk?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel hangosan az 1 Nefi 1:20-at. Kérj meg egy másik tanulót, hogy olvassa fel a Moróni 10:3-at. Kérd meg az osztályt, hogy keressenek hasonló-ságokat a két vers között.

- Mi volt az, amire Nefi és Moróni is szerette volna, ha a Mormon könyve olvasói felfigyelnek?

Segíts a tanulóknak meghatározni ezt a tantételt: **Az Úr gyengéd irgalmassága mind-azokra kiterjed, akik hitet gyakorolnak Őbenne.** (A tantételt fel is írhatod a táblára.)

Segíts a tanulóknak megérteni, mit jelent az Úr gyengéd irgalmassága, és hogyan tudják azt felismerni az életükben, azáltal, hogy megosztod velük a következő kijelentést David A. Bednar eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„...az Úr [gyengéd irgalmassága] mindaz a rendkívül személyes és egyé-nekre szabott áldás, erő, védelem, megnyugtatás, irányítás, szeretetteljes kedvesség, vigasztalás, támogatás és lelki ajándék, amelyeket az Úr Jézus Krisztustól, miatta és Neki köszönhetően kapunk. [...]

[A]z Úr [gyengéd irgalmassága] nem véletlenszerűen vagy csak úgy magától következik be. A hithűség és az engedelmesség által elnyerhetjük e fontos ajándékot, és gyakran az Úr időzítése segít felismernünk azt.

Nem szabad alábecsülnünk vagy figyelmen kívül hagynunk az Úr [gyengéd irgalmassá-gát]” (Az Úr gondoskodó kegyelme. *Liahóna*, 2005. máj. 99–100.).

- Hogyan magyarázta meg Bednar elder „az Úr gyengéd irgalmassága” kifejezést?
- Az Úr gyengéd irgalmasságának milyen megnyilvánulását láttad már a saját életedben vagy valaki más életében?

Miután a tanulóknak elég idejük volt megválaszolni ezeket a kérdéseket, kérd meg őket, hogy gondolják át, miként tudnák jobban felismerni az Úr gyengéd irgalmasságát az életükben. Buzdítsd őket, hogy ezentúl még jobban figyeljenek az Úr feléjük tanúsított gyengéd irgalmasságára. Javasolhatod, hogy jegyezzék le személyes naplójukba e gyen-géd irgalmassággal kapcsolatos tapasztalataikat. Adhatsz nekik időt arra, hogy leírják a

Keress kulcsszavakat!

Az egyik módja annak, hogy segíts a tanulóknak jobb élményeket szerezni a személyes napi szentírásolvasásuk során, hogy megtanítod nekik, hogyan keres-senek kulcsszavakat. A Mormon könyve szerzői gyakran használtak kulcsszavakat és kifejezéseket az általuk közvetített leckék kihangsúlyozására vagy a tanított tantételek összefoglalására. Ilyen kifejezések például: „meg fogom mutatni nektek”, „így látjuk” és „hozzátok szólok”. Buzdítsd a tanulókat, hogy figyeljenek azokra a ta-nításokra, melyeket ilyen kifejezések kísérnek.

szentírás-tanulmányozási naplójukba vagy az órai jegyzetfüzetükbe, hogy az Úr mostanában hogyan tanúsított irántuk gyengéd irgalmasságot.

Végezetül ismételd el Nefi bizonyosságát az 1 Nefi 1:20-ból az Úr gyengéd irgalmasságát illetően. Oszd meg saját bizonyosságodat is arról, hogy az Úr valóban egyénenként áld meg minket és törődik velünk. Buzdítsd a tanulókat, hogy keressenek példákat az Úr gyengéd irgalmasságára az életükben és a Mormon könyvében.

Megjegyzések és háttér-információk

1 Nefi 1:2. „Az egyiptomiak nyelve”

Nefi azt mondta, hogy feljegyzését „az egyiptomiak nyelvén” (1 Nefi 1:2) írta. Körülbelül 470 évvel később Benjámín király megtanította fiait „az Egyiptomiak nyelve” (Móziás 1:1–4). A Mormon 9:32-ben megjelenik a „megújított egyiptomi” kifejezés. Moróni utalt rá, hogy az ő napjaira, mintegy 1000 évvel Lehi és Nefi ideje után, az emberek megváltoztatták azt az egyiptomi és héber nyelvet, melyet egykor Lehi és Nefi használt.

1 Nefi 1:4. „Sok próféta”

Nefi elmondása szerint „sok próféta” jött a nép közé Jeruzsálemben. Tudjuk, hogy Jeremiás, Abdiás, Náhúm, Habakuk és Sofóniás ebben az időben mind

tanúbizonyosságot tevő próféták voltak Júda királyságában. A Jeremiás 35:15 hasonló megjegyzést tesz arról, hogy az Úr számos prófétát küldött a nép figyelmeztetésére (lásd még 2 Krónika 36:15–16).

Jeremiás nagy próféta volt Lehi és Nefi idejében, és említést tesznek róla az 1 Nefi 5:13-ban és a 7:14-ben is. Kr. e. 626-tól Kr. e. 586-ig szolgálta a zsidókat. Lehitől eltérően Jeremiás Jeruzsálemben maradt, és továbbra is bűnbánatra szólította a népet (lásd Kalauz a szentírásokhoz: Jeremiás.). Miután Lehi elhagyta Jeruzsálemet, Jeremiást börtönbe zárták. Fogsága alatt írta a Jeremiás siralmi című könyvet, melyben Jeruzsálem pusztulása és afölött gyászol, hogy az emberek nem bánják meg a bűneiket.

További tanítási ötletek

1 Nefi 1:2–3, 20. Az életünkben tapasztalt gyengéd irgalmasság lejegyzése

- Milyen értékkel bír, ha lejegyzitek tapasztalataitokat a naplótokban?

Nefi bizonyosságot tesz Isten gyengéd irgalmasságáról az életében. Azt tanította, hogy mindazok megtapasztalhatják ezeket az áldásokat, akik hisznek Jézus Krisztusban. Henry B. Eyring elnök az Első Elnökségből egy olyan időszokról mesélt, amikor arra érzett sugalmazást, hogy leírja, milyen bizonyítékait látja Istennek a családja iránt tanúsított jóságának:

„Egy nap késő este érkeztem haza egy egyházi megbízásból. Már besötétedett. Az apósom, aki nem messze lakott tőlünk, meglepett, miközben a házunk bejárata felé haladtam. Néhány csövet cipelt a vállán, nagyon sietett, és munkásruhába volt öltözve. Tudtam, hogy egy vízpumpa-rendszeren dolgozik, amely felszivattyúzza az alattunk csörgedező patakából a vizet a birtokunkra.

Elmosolyodott, halkán mondott valamit, majd tovább-sietett a sötétben, hogy folytassa a munkát. Tettem néhány lépést a ház felé, elgondolkodva azon, mit meg nem tesz értünk, majd ahogy az ajtóhoz értem, a következő szavakat hallottam az elmémben, de nem a saját hangomon szólva: »Nem csak miattad adom neked ezeket az élményeket. Írd le őket!«

Bementem a házba. Nem bújtam ágyba. Bár fáradt voltam, elővettem néhány lapot, és elkezdtem írni. Közben pedig megértettem az üzenetet, amit az

elmémben hallottam. Le kell jegyeznem azokat a gyermekeim számára, hogy valamikor a jövőben elolvashassák, miként láttam Isten kezét megáldani a családukat. [...]

Évekig minden nap leírtam néhány sort. Egyetlen napot sem hagytam ki bármilyen fáradt is voltam, vagy bármilyen korán is kellett kezdenem a következő napot. Mielőtt bármit is írtam volna, elgondolkodtam a következő kérdésen: »Láttam ma Isten kezét megérinteni minket, a gyermekeinket vagy a családukat?« Miközben folytattam e szokásomat, valami elkezdődött. Amikor végiggondoltam a napot, megláttam, Isten mit tett valamelyikünkért, amit máskülönben nem vettem volna észre a nap elfoglalt pillanataiban” (Ó, emlékezzetek, emlékezzetek! *Liahóna*, 2007. nov. 66–67.).

1 Nefi 1:4–20. Párhuzamok Lehi és Joseph Smith között

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el az 1 Nefi 1:4–20-at, és keressék ki Lehi életének főbb eseményeit ebből az időszakból. Majd kérd meg őket, hogy nézzék át a Joseph Smith története 1:1–35-öt, és keressék ki Joseph Smith próféta életének főbb eseményeit is. Kérd meg a tanulókat, hogy keressenek párhuzamokat Lehi és Joseph Smith élete között. (Válaszaik között lehetnek a következők: Istent keresték őszinte imában, látták az Atyát és a Fiút, beszéltek másoknak a látomásukról, sokan elutasították őket, életveszélyesen megfenyegették őket, új helyre kellett költözniük, és Istent a világi vagyon és a világ dicsérete elé helyezték.)

1 Nefi 2

Bevezetés

Az 1 Nefi 2-ben lévő beszámoló az Úr parancsolataira adott különféle reakciókat mutat be. Lehi engedelmeskedett az Úr azon parancsának, hogy vezesse ki csa-

ládját a vadonba. E parancs nehézségével szembesülve Lámán és Lemuel fellázadtak. Ezzel ellentétben Nefi megerősítő tanúbizonyság megszerzésére törekedett.

Javaslatok a tanításhoz

1 Nefi 2:1–7

Isten megparancsolja Lehinek, hogy induljon el a vadonba

Kérd meg a tanulókat, hogy képzeljék el, milyen lenne, ha a szüleik azt mondanák nekik, hogy másnap el kell hagyniuk az otthonukat, és szinte minden javaikat hátra kell hagyniuk. A vadonban fognak vándorolni, és csupán a túléléshez szükséges élelmiszert tudják magukkal vinni.

- Ti hogyan reagálnátok?
- Hogyan változna a reakciótok, ha tudnátok, hogy a vadonba történő vándorlást az Úr parancsolta?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel hangosan az 1 Nefi 2:1–6-ot. Kérd meg az osztályt, hogy keressenek indokokat arra, Lehi miért vezette ki a családját a vadonba.

- Lehi milyen parancsolatot kapott az Úrtól? (Lásd 1 Nefi 2:2.)
- Mit tanulhattok Lehi azon döntéseiből, hogy mit vigyenek magukkal és mit hagyjanak hátra?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel hangosan az 1 Nefi 2:7-et.

- Amint elhagyták otthonukat és hátrahagyták javaikat, Lehi hálát adott az Úrnak. Mit tanulhatunk ebből?
- Lehi miért lehetett hálás?

Írd fel a következő kijelentést a táblára: **Amikor hithűek és engedelmesek vagyunk, az Úr megsegít minket a megpróbáltatások idején.**

- Mikor éreztétek, hogy az Úr megsegít titeket a megpróbáltatások idején? (Buzdítsd a tanulókat, hogy törekedjenek a Lélek útmutatására e kérdés megválaszolásakor. Segíts nekik megérteni, hogy nem kell túlságosan személyes vagy magánjellegű élményeket megosztaniuk.)

1 Nefi 2:8–15

Lámán és Lemuel zúgolódnak atyjuk ellen

Kérd meg a tanulókat, hogy gondolatban tegyék fel maguknak a kérdést, panaszkodtak-e már valaha – akár szóban, akár gondolatban – az Úr egy parancsolata, illetve szüleik vagy egy egyházi vezető kérése ellen. Adj nekik néhány pillanatot, hogy átgondolják az élményeiket.

- Miért van az, hogy néha panaszkodunk, amikor útmutatást kapunk?

Írd fel a *folyó* és a *völgy* szavakat a táblára. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel hangosan az 1 Nefi 2:8–10-et.

- Miért akarta Lehi, hogy Lámán olyan legyen, mint egy folyó? Miért akarta Lehi, hogy Lemuel olyan legyen, mint egy völgy? (Meggérheted a tanulókat, hogy válaszaikat írják fel a táblára a *folyó* és a *völgy* szavak mellé.)
- Mit próbált Lehi megtanítani Lámánnak és Lemuelnek?

A tanulók olvassák el magukban az 1 Nefi 2:11–14-et.

- Milyen okai voltak annak, hogy Lámán és Lemuel zúgolódtak az atyjuk ellen?
- Az 1 Nefi 2:11-ben a *merevnyakúság* szó a kevélységre és a makacsságra utal. A kevélység érzése miért vezethet néha zúgolódáshoz?
- Mit gondoltok, miért vezet néha zúgolódáshoz az, ha az emberek nem értik Isten cselekedeteit?

Magyarázd el, hogy az egyik ok, amiért Sátán azt akarja, hogy zúgolódjunk, az, hogy a zúgolódás meggátol minket az élő próféták, más sugalmazott vezetők és szüleink követésében. A beszélgetés részeként megoszthatod a következőket, H. Ross Workman elder, a Hetvnek egyik tagjának kijelentését felhasználva:

„...a zúgolódásnak három lépése van, mindegyik a következőhöz vezet az engedetlenség lejtőjén.” Először: az emberek elkezdnek megkérdőjelezni dolgokat. „Először csak saját maguknak” teszik fel a kérdést, majd elültetik azt „mások elméjébe is”. Másodszor: a zúgolódók „ésszerűsítésbe kezdenek és kibújnak az alól, amire utasították őket. [...] Így mentséget [találnak] az engedetlenségre.” Kifogásaik elvezetnek a harmadik lépéshez: „Kelletlenség a Mester parancsolatainak teljesítése iránt. [...]”

Megkérlek benneteket, hogy összpontosítsatok az élő próféták azon parancsolatára, amelyek a leginkább bosszant titeket! Megkérdőjelezték azt, hogy vonatkozik-e a parancsolat rátok? Találtok kéznél lévő kifogásokat arra, most miért nem tehettek eleget a parancsolatnak? Ingerültnek vagy bosszúsnak érzitek magatokat azokkal szemben, akik emlékeztetnek benneteket a parancsolatra? Kelletlenül tartjátok be? Óvakodjatok a gonosz megtévesztésétől! Óvakodjatok a zúgolódástól!” (Óvakodjatok a zúgolódástól! *Liahóna*, 2002. jan. 98–100.).

Kérd meg a tanulókat, hogy válaszoljanak a következő kérdésre a szentírás-tanulmányozási naplójukban vagy az órai jegyzetfüzetükben:

- Mit tehettek akkor, ha zúgolódáson kaptátok magatokat az Úr prófétái és parancsolatai ellen?

1 Nefi 2:16–19

Nefi megértésért imádkozik az Úrhoz

A tanulók olvassák el és gondolják át magukban az 1 Nefi 2:16, 19-et.

- Nefi hogyan reagált atyja üzenetére?
- Mikor éreztétek már, hogy amikor Istenhez imádkoztatok, meglágyult a szívetek?

Adj lehetőséget a tanulóknak, hogy elmeséljenek olyan alkalmakat, amikor az Úr meglágyította a szíveteket (de emlékeztessd őket, hogy nem muszáj olyan élményeket megosztaniuk, amelyek túl személyesek vagy magánjellegűek). Ezután te is elmesélheted egy olyan élményedet, amikor az Úr meglágyította a szívedet. Biztosítsd a tanulókat afelől, hogy **ha Istenhez fordulunk, Ő meglágyíthatja a szíveteket, hogy elhiggyük a szavait.**

Olvasd fel az 1 Nefi 2:19-et. A tanulók magyarázzák el saját szavaikkal a „szorgalmas” és „alázatos szív” kifejezéseket. Buzdítsd őket, hogy úgy keressék az Urat, ahogyan Nefi is tette.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel hangosan az 1 Nefi 2:17–18-at.

- Milyen tantételeket tanulhatunk Nefi, Sam, Lámán és Lemuel különböző reakcióiból?
- Megtörtént-e veletek, hogy egy családtag vagy barát szavai megerősítették a hiteteket, ahogyan Nefi szavai is megerősítették Sam hitét? Mikor?

1 Nefi 2:20–24

Azok, akik betartják a parancsolatokat, boldogulni fognak

A tanulók olvassák el az 1 Nefi 2:20–21-et. Kérd meg őket, hogy keressék ki és jelöljék be azt az ígéretet, hogy „amennyiben megtartjátok parancsolataimat, boldogulni fogtok”. Magyarázd el, hogy a Mormon könyve tanulmányozása során számos olyan esetről olvashatnak majd, amikor ez az ígéret beteljesedett.

Kérdések, amelyek elősegítik a sugalmazást

Henry B. Eyring elnök az Első Elnökségből azt tanította, hogy néhány kérdés elősegíti a sugalmazást. Azt tanácsolta a tanítóknak, hogy olyan kérdéseket tegyenek fel, „amelyek arra ösztönzik az egyéneket, hogy érzések után kutassanak az emlékeik között”. Ha olyan kérdéseket teszünk fel, amelyek engedik, hogy a tanulók múltbéli élményeken elmélkedjenek, ahelyett, hogy csupán információkra kellene visszaemlékezniük, az felkészítheti őket a Lélek tanítására. Eyring elnök ezt mondta: „Bölcsen várjatok egy pillanatot, mielőtt felszólítanátok valakit, hogy válaszoljon. Még azok is, akik nem beszélnek, lelki élményeken fognak gondolkodni. Ez meg fogja hívni a Szentlelket” (“The Lord Will Multiply the Harvest” [address to CES religious educators, Feb. 6, 1998], 6. si.lds.org).

Megoszthatod Bruce R. McConkie elder, a Tizenkét Apostol Kvóruma tagjának következő kijelentését:

„Az engedelmisség a menny első törvénye. Minden fejlődés; minden tökéletesség; minden szabadulás; minden kegyesség; minden, ami helyes, igaz és hű; minden jó dolog megadatik azoknak, akik az Ő törvényei szerint élnek, aki Örökkévaló. Nincs semmi, ami fontosabb lenne az egész örökkévalóságban, mint Isten parancsolatainak betartása” (*The Promised Messiah: The First Coming of Christ* [1978], 126).

Tedd bizonyosságodat, hogy **Isten megáldja mindazokat, akik engedelmesek és hithűek.** Nefihez hasonlóan a tanulók is kialakíthatják abban való bizalmukat, hogy iránymutatást kaphatnak az Úrtól. Buzdítsd őket, hogy törekedjenek még engedelmesebbek lenni és követni a Szentlélektől érkező útmutatásokat.

Megjegyzések és háttér-információk

1 Nefi 2:2–6. Lehi családjának lehetséges útvonala

Lehi az Akabai-öböl közelében vezethette el családját a Vörös-tengerhez, mintegy 290 kilométerre Jeruzsálemtől. Ehhez forró és kopár vidéken kellett átvándorolni, melyen gyakorta banditák támadtak rá a felkészületlen utazókra. Miután elérték a Vörös-tengert, a család további három napig utazott, mielőtt letáboroztak egy folyó völgyben. Jeruzsálemből körülbelül 14 napig tarthatott eljutni a folyó völgybe. Emlékeztetheted a tanulókat ezekre a távolságokra és időtartamokra, amikor arról olvasnak, hogy Nefi és a fivérei visszamentek Jeruzsálembe.

1 Nefi 2:7. Hálánk kimutatása az Úrnak

Az 1 Nefi 2:7-ben megnyilvánul Lehi hálája az Úr útmutatása és védelme iránt: „...épített egy kővekből készült oltárt, és felajánlást készített az Úrnak, és hálát adott az Úrnak, Istenünknek.” Ez az első a Mormon könyvben feljegyzett számos olyan alkalom közül, amikor Krisztus hű követői áldozatokat és égő felajánlásokat mutatnak be azért, hogy Istennek köszönetet mondanak (lásd például 1 Nefi 7:22; Móziás 2:3–4). Őszinte hálaadásra és engedelmisségre is szükség van ahhoz, hogy gyermekei kedvében járjanak Mennyei Atyánknak (lásd T&S 59:21).

További tanítási ötletek

1 Nefi 2:1–3, 16–19. Meglágyult szívek és kinyilatkoztatás

Emlékeztess a tanulókat, hogy az 1 Nefi 1-ben Nefi egy kinyilatkoztatásról ír, melyet Lehi kapott, míg a Lélek hatása alatt volt (lásd 1 Nefi 1:7). A látomásban Lehi egy jövődöléseket tartalmazó könyvből olvas, és „eltel[ik] az Úr Lelkével” (1 Nefi 1:12). Az 1 Nefi 2-ben folytatódnak a kinyilatkoztatások, amikor Nefi elmeséli, hogy az Úr figyelmeztette atyját egy álomban (lásd 1 Nefi 2:1–3). Nefi saját élményeit is megosztja arról, amikor kinyilatkoztatást kapott és követte az Úr hangját.

Tegyél ki két tárgyat: egy puhát és nedvszívót (például: egy rongy vagy egy szivacs) és egy keményet (például: egy kő). Ezután kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel hangosan az 1 Nefi 2:16–19-et.

- Miben hasonlított Lehi, Nefi és Sam szíve ehhez a puha tárgyhoz?
- Miben hasonlított Lámán és Lemuel szíve ehhez a kemény tárgyhoz?
- Szívünk lelki állapota hogyan befolyásolja azon képességünket, hogy kinyilatkoztatást kapjunk?

Segíts a tanulóknak megérteni, hogy az **Úr tudást nyilatkoztat ki számunkra, ha szorgalmasan keressük Őt.** A beszélgetés részeként párokra oszthatod a tanulókat, és megkérheted őket, hogy olvassák el a Kalauz a szentírásokhoz „kinyilatkoztatás” című bejegyzését. Kérd meg őket, beszéljék meg a következő kérdést:

- Hogyan készíthetjük fel magunkat arra, hogy kinyilatkoztatást kapjunk az Úrtól?

1 Nefi 3–4

Bevezetés

Az Úr megparancsolta Lehinek, hogy küldje vissza a fiait Jeruzsálembe, hogy szerezzék meg Lábántól a rézlemezeket. Lámán és Lemuel nem értették, hogyan teljesíthetnék ezt a parancsot, ám Nefi hitt abban, hogy az Úr utat készít majd számukra, hogy végrehajthassák,

amit kért tőlük. Az ismétlődő nehézségek ellenére Nefi hithűen kitartott amellett, hogy megtegye, amit az Úr kért tőle. Ennek eredményeként a Szent Lélek vezette, és sikeresen megszerezte a lemezeket.

Javaslatok a tanításhoz

1 Nefi 3:1–9, 19–20

Lehi fiai visszatérnek Jeruzsálembe, hogy megszerezzék a rézlemezeket

Már az óra kezdete előtt írd fel a következő kijelentéseket a táblára. Kérd meg a tanulókat, hogy válasszák ki azt a kijelentést, amely szerintük a legjobban leírja, hogy az Úr hogyan segít nekünk, amikor nehéz dolog megtételét kéri tőlünk.

Amikor az Úrtól jövő parancsolat vagy nehéz feladat megtételére törekszel, akkor Ő:

- Megváltoztatja a parancsolatot, hogy a véghezvitele egyszerű és könnyű legyen számodra.*
- Megáldja erőfeszítéseidet, utat készítve számodra, hogy eleget tudj tenni a parancsolatnak, bár az továbbra is nehéz lehet.*
- Közbelép, és elvégzi helyetted a munkát.*
- Elvárja tőled, hogy teljesen egyedül, segítség nélkül viidd véghez az egészet.*

Kérd meg néhány tanulót, hogy mondják el, ők melyik választ választották, és miért.

Magyarázd el, hogy az Úr számos módon képes megáldani azokat, akik parancsolatainak betartására törekszenek. Miközben a tanulók Nefi beszámolóját tanulmányozzák az 1 Nefi 3–4-ben, kérd meg őket, hogy keressenek példákat erre a tantételre. Továbbá buzdítsd őket, hogy figyeljék meg, milyen különbségek voltak abban, ahogyan Nefi és a fivérei reagáltak a kihívásokra.

Néhány tanuló egymást váltva olvassa fel hangosan az 1 Nefi 3:1–9-et. Az osztály többi tagja figyelje meg, Nefi miért volt hajlandó megtenni, amit az atya kért.

Lámán és Lemuel úgy érezték, a parancs, hogy térjenek vissza Jeruzsálembe a rézlemezekért, „nehéz dolog” volt (1 Nefi 3:5). Hogy segíts a tanulóknak megérteni, milyen okai lehetnek, hogy Lámán és Lemuel így érezték, emlékeztess őket, hogy addigra már messzire elvándoroltak Jeruzsálemtől.

Az **1 Nefi 3:7** szentírás-memoriter. A lecke végén található tanítási ötlettel segíthetsz a tanulóknak megtanulni ezt a szakaszt.

- Mit gondoltok, Nefi miért volt hajlandó zúgolódás nélkül megtenni, amit az atya kért? Kérd meg a tanulókat, hogy fogalmazzák újra „ha-akkor” kijelentéssel a tantételt, melyről Nefi bizonyosságot tesz az 1 Nefi 3:7-ben. A tanulók válaszaik között lehet például: **ha arra törekszünk, hogy megtegyük, amit az Úr parancsol, akkor Ő utat készít számunkra, hogy elvégezzük azt.** Mutass rá, hogy az 1 Nefi 3:7 szentírás-memoriter. Magyarázd el a tanulóknak, hogy az év során 25 szentírás-memoriterre fogtok koncentrálni (további információért lásd e kézikönyv függelékét). A 25 szentírás-memoriter utalás listája megtalálható az ifjúsági hitoktatási könyvjelző hátulján. Buzdíthatod a tanulókat, hogy a szokásostól eltérően jelöljék meg a szentírás-memoritereket, hogy könnyedén meg tudják találni azokat.
- Éreztétek-e már, hogy az Úr „utat készít[ett]” számotokra, hogy be tudjátok tartani egyik parancsolatát? Mikor?

Kérd meg egy tanulót, hogy olvassa fel hangosan az 1 Nefi 3:3, 19–20-at. Kérd meg az osztály többi tagját, hogy keressenek benne olyan kifejezéseket, melyek leírják, a rézlemezek miért voltak olyan értékesek Lehi családjának és az utódaiknak. (Javasolhatod, hogy a tanulók jelöljék meg a szentírásaikban ezeket a kifejezéseket.) Miután a tanulók

megosztották, amit találtak, magyarázd el, hogy a rézlemezek ősi szentírások voltak, melyek ugyanazon írások és információk egy részét tartalmazták, mint az Ószövetség.

- Mit gondoltok, Nefi és fivérei számára miért voltak elég fontosak a rézlemezek ahhoz, hogy visszamenjenek értük Jeruzsálembe?
- Ma mit tartalmaznak a szentírások, ami értékes a számotokra? Miért értékesek számotokra?

1 Nefi 3:10–31

Lábán eltulajdonítja Lehi vagyonát és megpróbálja megölni Nefit és a fivéreit

Az osztály egyik fele tanulmányozza át Nefi és fivérei első próbálkozását, hogy megszerezzék a rézlemezeket (lásd 1 Nefi 3:10–18), az osztály másik fele pedig tanulmányozza át a második próbálkozásukat (lásd 1 Nefi 3:21–31). A tanulók dolgozzanak önállóan, és válaszolják meg a következő kérdéseket. Ezt a feladatot elvégezhetik a szentírás-tanulmányozási naplójukban vagy az órai jegyzetfüzetükben is. Írd fel a kérdéseket a táblára, vagy oszd ki őket külön papíron minden tanulónak.

1. Ki vett részt az úton?
2. Mit csináltak?
3. Hogyan reagáltak a kudarcba fulladt kísérletre?
4. Az első próbálkozást tanulmányozók számára: Nefi és a fivérei „rendkívül elszomorod[tak]”, miután nem sikerült megszerezniük a rézlemezeket (lásd 1 Nefi 3:14). Miben különbözött Nefi reakciója a kudarcra a fivérei reakciójától? (Lásd 1 Nefi 3:15–16.)
A második próbálkozást tanulmányozók számára: Lámán és Lemuel megharagudtak Nefire, miután a második kísérlet is kudarcba fulladt. Megütötték és durván beszéltek vele. Még azután is zúgolódtak és megkérdőjelezték egy sikeres próbálkozás lehetőségét, hogy egy angyal megígérte nekik, hogy az Úr kiszabadítja őket Lábán kezéből. Hogyan befolyásolhatta Lámán és Lemuel haragja, hogy el tudják hinni az angyal ígéretét? Hogyan akadályozza meg a harag, viszály, zúgolódás és hitetlenség, hogy megértsük Isten üzenetét számunkra? (Lásd 1 Nefi 3:28–31; 3 Nefi 11:29.)
5. Milyen meglátásokkal gyarapodtatok a versek tanulmányozása során?

Miután a tanulóknak elég idejük volt megválaszolni a kérdéseket, kérd meg néhányukat, hogy osszák meg, mit írtak.

1 Nefi 4:1–38

Nefi megszerzi a rézlemezeket

Kérd meg a tanulókat, hogy keressék ki Lámán és Lemuel kérdéseit, melyeket az 1 Nefi 3:31-ben tesznek fel.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel hangosan az 1 Nefi 4:1–3-at. Kérd meg az osztályt, hogy figyeljék meg, Nefi mit válaszol fivérei kérdéseire.

- Mózes története miként kapcsolódik Lámán és Lemuel kérdéseikhez?

Ha a tanulóknak segítségre van szükségük e kérdés megválaszolásához, magyarázd el, hogy Mózes hasonló kihívással nézett szembe, amikor arra kérték, vezesse ki Izráel gyermekeit Egyiptomból. Mózes többszöri próbálkozás ellenére sem tudta meggyőzni a fáraót, hogy engedje el Izráel gyermekeit a rabszolgaságból. Mózes azonban kitartóan próbálta véghezvinni az Úr parancsát, és az Úr utat készített számára, hogy kiszabadítsa Izráel gyermekeit. Nefi Mózes példáját alkalmazta családjá helyzetére. Biztos volt benne, hogy Isten számukra is elkészíti majd az utat.

- Milyen tantételt tanultok Nefi fivéreinek adott válaszából?

Ha más szavakkal is, de a tanulók mondják ki, hogy **ha a nehézségek ellenére is hithűen kitartunk annak megtételében, amit az Úr vár tőlünk, akkor Ő elkészíti számunkra az utat, hogy meg tudjuk tenni, amit parancsolt.** (Ezt a tantételt fel is írhatod a táblára.)

Utalj azokra a kijelentésekre, melyeket az óra elején felírtál a táblára.

- Most, hogy áttanulmányoztátok Nefi beszámolóját, szerintetek melyik kijelentés foglalja össze legjobban az imént meghatározott tantételt?

Miközben a tanulók Nefi beszámolójának hátralevő részét tanulmányozzák, buzdítsd őket, hogy keressenek megerősítést erre a tantételre Nefi kitartásának következményei között.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel hangosan az 1 Nefi 4:4–6-ot. Javasolhatod, hogy a tanulók jelöljék meg a szentírásaikban az 1 Nefi 4:6-ot.

Segíts a tanulóknak megérteni, hogy az Úr sugalmazhat minket valaminek a megtételére anélkül, hogy azonnal kinyilvánítani számunkra, hogy hogyan, mikor és miért kell az elvégeznünk. Nefi csupán *azután* tudta meg, hogy hogyan, mikor és miért fog az Úr segíteni neki, hogy engedte, hogy a Szentlélek irányítsa, és *miután* eldöntötte, hogy hittel fog előrehaladni.

Mondd el a tanulóknak, hogy Harold B. Lee elnök megfigyelte, hogy gyakran szeretnénk látni valamit „az elejétől a végéig” vagy valaminek a következményét, mielőtt követnénk az Úr útmutatását. Ezt tanácsolta:

„Meg kell tanulnotok a fény peremén járni, és talán néhány lépést tenni a sötétségbe [az ismeretlenbe], és akkor meg fogjátok látni, hogy a fény megjelenik és elöttetek mozog” (in Lucile C. Tate, *Boyd K. Packer: A Watchman on the Tower* [1995], 137–38).

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel hangosan az 1 Nefi 4:7-et.

- Az 1 Nefi 4:7-ben miért fontos a „mindazonáltal mentem előre” kifejezés?
- Mit tanít Nefi élménye a „megyek és megteszem”-re való hajlandóságunk és azon képességünk közötti kapcsolatról, hogy az Úr vezessen minket?

Néhány tanuló egymást váltva olvassa fel hangosan az 1 Nefi 4:8–18-at.

- Mivel indokolta meg a Lélek Nefinek az Úr azon parancsát, hogy ölje meg Lábánt?

Foglald össze Nefi beszámolójának hátralevő részét arról, ahogy sikeresen megszerezte a lemezeket (lásd 1 Nefi 4:19–38), vagy kérj meg erre egy tanulót, aki ismeri a történetet. Kérd meg a tanulókat, hogy határozzák meg azokat a tantételeket, melyeket a lemezek megszerzésére tett e végső próbálkozás során látnak. Miután megosztották meglátásaikat, tedd bizonyosságodat, hogy **amikor gyakoroljuk az Istenbe vetett hitünket, és törekszünk rá, hogy megtegyük, amit kér tőlünk, még akkor is, ha nem látjuk annak a kimenetelét, akkor Ő a Szentlélek befolyása által irányítani fog minket.**

Hogy segíts a tanulók e tantételről való bizonyosságát megerősíteni, kérd meg őket, hogy osszanak meg olyan élményeket, amikor hit által cselekedtek, nem tudván előre, hogy Isten hogyan és mikor segít majd nekik.

Kérd meg őket, hogy gondolkozzanak el azon, jelenleg milyen helyzetekkel állnak szemben, melyekben az Úr elvárásai nehezek számukra. Kérd meg őket, hogy jegyezzék le a szentírás-tanulmányozási naplójukba, mit fognak tenni, hogy megmutassák a Úrnak azon hajlandóságukat, hogy mennek és megteszik, amit parancsolt nekik. Miután befejezték az írást, fejezd ki abban való bizalmadat, hogy ha hitet mutatunk, az Úr segíteni fog elvégeznünk, amit kér tőlünk.

Szentírás-memoriter – 1 Nefi 3:7

Írd fel a táblára az *engedelmesség*, *hit* és *bizalom* szavakat. Kérdezd meg:

- Milyen bizonyítékát látjátok Nefi engedelmességének, hitének és bizalmának az 1 Nefi 3-ban?
- Ezek a tulajdonságok hogyan segíthetnek valakinek, akit elhívtak missziós szolgálatra?

Kérj meg minden tanulót, hogy írjon levelet egy misszionáriusnak, és kérdezze meg tőle, ő hogyan látta a gyakorlatban megvalósulni az 1 Nefi 3:7-et. Buzdítsd a tanulókat, hogy osszák meg a levelükre kapott válaszokat.

Megjegyzés: Minden olyan lecke végén, amely szentírás-memoriter részt tartalmaz, további tevékenységeket találsz majd, amelyek segítenek a tanulóknak a szentírások memorizálásában. Ezeket a tevékenységeket bármikor felhasználhatod (további információért lásd a függelék, valamint *Az evangélium tanítása és tanulása* című kézikönyvet). A mai lecke természete és hosszúsága miatt ezt a tevékenységet egy másik napon is felhasználhatod, amikor több időtök van rá.

Szentírásolvasás az osztályban

Ha elolvassátok a szentírásokat az osztályban, az segíthet a tanulóknak jobban megérteni a tanulmányozott verseket. Segíthet továbbá megerősíteni az önbizalmukat azon képességükben, hogy önállóan olvassák a szentírásokat. A tanító azonban soha ne hozzon zavarba egyetlen tanulót sem azáltal, hogy hangos olvasásra kényszeríti, ha ő azt nem szívesen tenné. Az alábbiakban felsorolunk néhány módszert az osztályon belüli közös szentírásolvasásra:

1. A tanulók felváltva olvassanak hangosan.
2. A tanító olvasson fel hangosan, míg a tanulók követik a szöveget a szentírásukban.
3. Több tanuló vegyen részt az olvasásban, ha több szereplő beszél a szentírásrészben.
4. A tanulók olvassanak fel egymásnak kisebb csoportokban vagy párokban.

9. LECKE

1 Nefi 5

Bevezetés

Míg Lehi felesége, Sária, várta, hogy fiai visszatérjenek Jeruzsálemből, attól félt, elvesztek a rézlemezek megszerzésére irányuló törekvéseik során. Amikor biztonságban visszatértek a lemezekkel, Sária erősebb bizonyosságot nyert arról, hogy Isten irányítja és védelmezi

a családját. Lehi áttanulmányozta a rézlemezeket, és úgy találta, azok nagy értékkel bírnak családja számára. Miközben olvasta, eltelt a Szent Lélekkel, és megjövendölte, hogy a bennük lévő szentírások meg lesznek őrizve utódai számára.

Javaslatok a tanításhoz

1 Nefi 5:1–9

Lehi fiai biztonságban visszatérnek családjukhoz a vadonba

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel hangosan az 1 Nefi 5:1–3-at. Kérd meg az osztályt, hogy figyeljék meg, Sária miért kezdett el panaszkodni.

- Mik voltak Sária panaszai? (A válaszok között lehet: Lehi látomásokat látó ember volt; elhozta családját örökségük földjéről; olyan döntéseket hozott, melyek a fiaik elvesztéséhez és saját halálukhoz vezethetnek a vadonban.)

Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak egy olyan alkalomra, amikor panaszkodtak egy helyzet miatt, habár nem ismerték a helyzet minden részletét.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel hangosan az 1 Nefi 5:4–6-ot. Kérd meg az osztályt, hogy figyeljék meg, Lehi milyen hangnemben reagál Sária panaszaira.

- Milyen benyomást tesz rátok az, ahogyan Lehi Sária panaszkodására reagált? (Rámutathatsz, hogy Lehi az Úrba vetett biznysággal és magabiztossággal válaszolt, nem pedig félelemmel és kételkedve. Nem volt mérges vagy türelmetlen sem.)
- Mit tanulhatunk Lehi Sáriának adott válaszából?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel hangosan az 1 Nefi 5:7–9-et.

- Mit nyert Sária ebből az élményéből?

1 Nefi 5:10–22

Lehi a rézlemezeket tanulmányozza

Kérd meg a tanulókat, hogy gondolják végig, lenne-e bármi, aminek megszerzéséért vagy megtartásáért feláldoznák az életüket.

Kérd meg az egyik tanulót, hogy foglalja össze az 1 Nefi 3–4-et, és mondja el, Lehi családja milyen áldozatokat hozott a rézlemezek megszerzéséért. (Nefi és a fivérei az életüket kockáztatták, feláldozták a vagyonukat, és sokat utaztak.)

- Mit gondoltok, miért volt szükség ekkora áldozatokra?

Magyarázd el, hogy miután a család áldozatokat ajánlott fel és köszönetet mondott az Úrnak, Lehi azonnal elkezdte olvasni a lemezek tartalmát. Néhány tanuló egymást váltva olvassa fel hangosan az 1 Nefi 5:11–16-ot. Kérd meg az osztályt, hogy keressék ki, Lehi mit talált a rézlemezekben. A tanulók válaszait röviden felsorolhatod a táblán.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az 1 Nefi 5:10-et. Kérd meg őket, hogy keressék ki azt az igét, amellyel Lehi szentírásolvasására utalnak a versben. („Tanulmányozta” azokat.) Kérd meg a tanulókat, hogy alkossanak párokat, és beszéljék meg a következő kérdést:

- Mi a különbség a szentírások tanulmányozása és csupán olvasása között? (Buzdíthatod a tanulókat, hogy meséljenek olyan alkalmakról, amikor tanulmányozták a szentírásokat.)

Olvasd fel a következő kijelentést D. Todd Christofferson eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„Amikor azt mondom, »tanulmányozni«, az olvasásnál többre gondolok. Néha jó elolvasni egy szentíráskönyvet egy bizonyos idő alatt, hogy átfogó képet kapjunk üzenetéről, de a megtéréshez fontosabb az, hogy mennyi időt töltünk el a szentírásokkal, mint az, hogy mennyit olvasunk azokból. Látom, amint olykor elolvastok egy pár verset, meg-megálltok közben, és eltöprengtek azokon, aztán ismét beleássátok magatokat a versekbe, és ha elgondolkodtok azok jelentésén – imádkoztok, hogy megértsétek azokat, kérdéseket tesztek fel magatokban, lelki benyomások megszerzésére törekedtek, és leírjátok a kapott érzéseket –, jobban fogtok emlékezni rájuk, és több tudásra tesztek szert. Ha így tanulmányozzátok a szentírásokat, lehet, hogy egy fél óra alatt nem fogtok elolvasni sok fejezetet vagy verset, de helyet kínáltok szívetekben Isten szavának, és Ő szólni fog hozzátok. Jusson eszetekbe Alma, aki így ír érzéseiről: »...gyarapítani kezdi lelkemet; igen, kezdi megvilágosítani az értelmemet, igen, kezd élvezetes lenni számomra« [Alma 32:28]” (lásd Te azért idővel megtérvén. *Liahóna*, 2004. máj. 11–12.).

Adj időt a tanulóknak, hogy elgondolkozzanak a saját szentírás-tanulmányozásukon. Kérd meg őket, hogy írják le a szentírás-tanulmányozási naplójukba vagy az órai jegyzetfüzetükbe, hogy ők milyen hasznos módszerek segítségével tanulmányozzák a szentírásokat. Ezután kérd meg őket, hogy gondolkozzanak el azon, hogyan fejleszthetnék a szentírás-tanulmányozásukat. Válasszanak egy módszert, amely által fejleszthetik a személyes szentírás-tanulmányozásukat. Buzdítsd őket, hogy írják le ezt a céljukat a szentírás-tanulmányozási naplójukba. Javasolhatod a tanulóknak, hogy osszák meg ezt a célt valakivel (például veled, egyik szülőjükkel vagy egy másik tanulóval), aki majd emlékezteti őket rá és biztatja őket annak elérésére.

Magyarázd el, hogy az Úr megáldotta Lehit, amiért tanulmányozta a szentírásokat. Ahhoz, hogy segíts a tanulóknak megtalálni ezeket az áldásokat, kérd meg őket, hogy olvassák el magukban az 1 Nefi 5:16–20-at.

- A rézlemezek tanulmányozása milyen hatással volt Lehire?

Hangsúlyozd ki, hogy amikor Lehi a szentírásokat tanulmányozta, eltelt a Szent Lélekkel, és kinyilatkoztatást kapott „az ő magjára [utódaira] vonatkozóan”. Biztosítsd a tanulókat arról, hogy **amikor a szentírásokat tanulmányozzuk, mi is eltelhetünk a Szent Lélekkel és kinyilatkoztatást kaphatunk**. Hasonlóképpen, amikor időnk és energiánk feláldozásával tanulmányozzuk a szentírásokat, ahogyan Lehi tette, erőt kaphatunk ahhoz, hogy betartsuk Isten parancsolatait.

- Milyen áldásokat kaptatok már azért, mert tanulmányoztátok a szentírásokat?
- Éreztétek-e már a Szent Lelket a szentírás-tanulmányozásotok során? Mikor?

Kérd meg az egyik tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentést, melyben Robert D. Hales elder a Tizenkét Apostol Kvórumából a szentírás-tanulmányozásból fakadó áldásokról tesz bizonyosságot:

„[A]mikor Istenhez akarunk szólni, imádkozunk. És amikor azt szeretnénk, hogy Ő szóljon hozzánk, kutatjuk a szentírásokat, mert szavait a prófétáin keresztül kapjuk. Ő tanítani fog bennünket, ahogyan figyelünk a Szent Lélekre.

Ha mostanában nem hallottátok az Ő hangját szólni hozzátok, akkor forduljatok a szentírásokhoz új szemekkel és fülekkel! Ezek a mi lelki mentőköteleink” (Szentírások: Isten ereje a szabadulásunkhoz. *Liahóna*, 2006. nov. 27.).

Olvasd fel hangosan az 1 Nefi 5:21–22-t, és kérd meg a tanulókat, hogy az olvasottakat kövessék a szemükkel a saját szentírásukban. Miközben olvasol, hangsúlyozd ki a következő szavakat: „az Úr bölcsessége szerint volt, hogy magunkkal vigyünk azokat, amint a vadonban a megígért föld felé megyünk”.

- Miért bölcs dolog, hogy magunkkal vigyünk a szentírásokat az utazásainkra?
- Hogyan tudjuk a szentírásokat magunkkal vinni?

Mutass rá, hogy Lehi és családja nagy áldozatok árán szerezték meg a rézlemezeket. A szentírások nélkül Lehinek és családjának utazása nem járt volna sikerrel. Buzdítsd a tanulókat, hogy tartsák maguknál a szentírásokat a halandóságon át tartó utazásuk során.

Kérd meg őket, hogy gondolkozzanak el a személyes szentírás-tanulmányozásukról. Felkérhetsz néhány tanulót, akik rendszeresen olvassák a szentírásokat, hogy ők is buzdítsák a társaikat és tegyenek nekik bizonyosságot. Biztasd a tanulókat, hogy váljon szokásukká, hogy naponta időt szakítsanak a szentírások tanulmányozására.

Megjegyzés: E lecke hossza lehetővé teheti, hogy elvégezzétek az előző leckéhez tartozó szentírás-memoriter tevékenységet.

Megjegyzések és háttér-információk

1 Nefi 5:10–22. A szentírások értéke

Hogy megtanítsa, hogyan kaphatunk útmutatást a szentírások tanulmányozásán keresztül, Robert D. Hales elder, a Tizenkét Apostol Kvórumából, megosztotta azt a beszámolót, amikor Lehi tanulmányozta a rézlemezeket:

„Amikor Nefi és fivérei visszatértek [Jeruzsálemből a rézlemezekkel], Lehi, az édesapjuk, örvendezett. Kutatni kezdte a szentírásokat »elejétől kezdve«, és azt »talált[a], hogy kívánatosak; igen, méghozzá nagy értékkel bírnak..., olyannyira, hogy általuk [Lehi és a leszármazottai] megőrizhet[ték] az Úr parancsolatait gyermeke[ik] számára«.

Valóban, a rézlemezek Lehi atyáinak feljegyzései voltak, és tartalmazták a nyelvüket, leszármazásukat, és ennél még fontosabbat, az Isten szent prófétái által tanított evangéliumot. Amikor Lehi tanulmányozta a lemezeket, megtanulta mindazt, amit mindannyian megtanulunk a szentírások tanulmányozása által:

- Kik vagyunk.
- Mivé válhatunk.
- Milyen próféciaik adtak számunkra és utódaink számára.
- Milyen parancsolatok, törvények, szertartások és szövetségek szerint kell élnünk, hogy örök életet nyerjünk.
- És hogyan kell élnünk, hogy mindvégig kitartsunk és méltósággal térjünk vissza Mennyei Atyánkhoz.

Olyannyira nélkülözhetetlenek ezek az igazságok, hogy Mennyei Atyánk Lehinek és Nefinek is látomásokat adott, melyekben élénken egy vasrúdként ábrázolta Isten szavát. Apa és fia megtanulták, hogy ebbe az erős, hajlíthatatlan, tökéletesen megbízható útmutatóba történő kapaszkodás az *egyetlen* módja annak, hogy a Szabadítónk felé vezető szoros és keskeny ösvényen maradjunk” (lásd Szentírások: Isten ereje a szabadulásunkhoz. *Liahóna*, 2006. nov. 25.).

1 Nefi 5:18–19. A rézlemezek

Bruce R. McConkie elder, a Tizenkét Apostol Kvórumából, annak fontosságáról tett bizonyosságot, hogy Lehi családja megszerezte a rézlemezeket:

„Nem becsülhető túl, milyen értékesek voltak a rézlemezek a nefiták számára. Általuk tudták megőrizni azon nép nyelvét (1 Nefi 3:19), műveltségének nagy részét és vallási ismereteit, ahonnan jöttek. (1 Nefi 22:30.) Ezzel szemben a mulekiták, akik mintegy 11 évvel Lehi távozása után jöttek ki Jeruzsálemből, és akiknél nem volt a rézlemezekhez hasonló feljegyzés, hamarosan hitelhagyásba és hitetlenségbe süllyedtek, és elveszítették a nyelvüket, a műveltségüket és a vallásukat. (Omni 14–18.)

A nefiták prófétáról prófétára, nemzedékről nemzedékre továbbadták és megőrizték a rézlemezeket. (Móziás 1:16; 28:20; 3 Nefi 1:2.) Az Úr megígérte, hogy a jövőben valamikor előhossa őket úgy, hogy nem homályosítja el őket az idő és megtartják eredeti ragyogásukat, és a rájuk feljegyzett szentírásbeli beszámolók eljutnak »minden nemzethez, nemzetséghez, nyelvhez és néphez« (Alma 37:3–5; 1 Nefi 5:18–19.)” (*Mormon Doctrine*, 2nd ed. [1966], 103).

További tanítási ötletek

1 Nefi 5:21. Kutasd a szentírásokat!

Az osztállyal közösen énekeljétek vagy olvassátok el az „Ahogy kutatom az Írást” (*Himnuszok*, 177. sz.) című himnuszt. Kérd meg a tanulókat, hogy keressenek olyan kifejezéseket a himnuszban, melyek a szentírások tanulmányozásából származó áldásokra utalnak. Kérd meg a tanulókat, hogy határozzák meg, ezek közül mely kifejezések jelentenek sokat számukra, és miért szeretik azokat.

Felolvashatod a következő kijelentést Marion G. Romney elnöktől az Első Elnökségből:

„Biztos vagyok abban, hogy ha otthon a szülők imádságos lélekkel és rendszeresen olvasnak a Mormon

könyvből, magukban és a gyermekeikkel is, akkor ennek a nagyszerű könyvnek a lelkiisége eljön, hogy átjárja otthonainkat, valamint mindazokat, akik ott laknak. Egyre nagyobb lesz az áhítatos lelkiség; növekedni fog az egymás iránti tisztelet és figyelmesség. A viszálykodás lelke eltávozik. A szülők nagyobb szeretettel és bölcsességgel adnak majd tanácsokat a gyermekeiknek. A gyerekek fogékonyabbak és engedékenyebbek lesznek ezen tanácsokkal szemben. Növekszik majd az igazlelkűség. Otthonunk és életünk bővelkedik majd hitben, reményben és jószívűségben – Krisztus tiszta szeretetében –, mely békét, örömet és boldogságot fakaszt” (Conference Report, Apr. 1960, 112–13; idézte: Ezra Taft Benson, “Cleansing the Inner Vessel,” *Ensign*, May 1986, 6).

1 Nefi 6 és 9

Bevezetés

Nefi kijelentette: „...szándékom teljessége az, hogy az embereket meggyőzhessem, hogy jöjjenek Ábrahám Istenéhez, és Izsák Istenéhez és Jákób Istenéhez, és legyenek megszabadítva” (1 Nefi 6:4). Két feljegyzést vezetett: Nefi kis lemezeit és Nefi nagy lemezeit. Az Úr megparancsolta neki, hogy készítsen kivonatot Lehi beszámolójából a kis lemezekre (lásd 2 Nefi

5:28–31). Később Mormon sugalmazást érzett arra, hogy a kis lemezeket is hozzátegye feljegyzéseihez a Mormon könyve összeállításakor (lásd Mormon szavai 1:6–7). Sem Nefi, sem pedig Mormon nem tudta, miért teszik mindezt, csupán mindketten követték az Úr útmutatását.

Javaslatok a tanításhoz

1 Nefi 6

Nefi azért ír, hogy meggyőzzön mindenkit, jöjjenek Jézus Krisztushoz

Tegyél ki helyénvaló könyveket vagy filmeket, melyek jelenleg népszerűek a fiatalok körében. Kérdezd meg a tanulóktól, szerintük mi volt a szerzők vagy rendezők célja az egyes könyvekkel vagy filmekkel. Tarts fel egy példányt a Mormon könyvből. Mondd el a tanulóknak, hogy az 1 Nefi 6-ban Nefi elmagyarázza, ő milyen céllal írja a feljegyzését, amely végül a Mormon könyve része lett.

A tanulók olvassák el az 1 Nefi 6:3–6-ot, és keressenek olyan szavakat és kifejezéseket, melyek kifejezik, Nefi milyen szándékkal vezette a feljegyzéseit. (Javasolhatod, hogy a tanulók jelöljék meg ezeket a szavakat.)

- Miért fontos, hogy Nefi olyan dolgokat írt, „amelyek Istennek tetszenek”, és nem olyanokat, „melyek a világnak tetszenek”?
- A saját szavaitokkal hogyan foglalnátok össze Nefi szándékát? (Talán segít, ha elmagyarázod, hogy az „Ábrahám Istene, és Izsák Istene és Jákób Istene” kifejezés Jézus Krisztusra utal. Buzdíthatod a tanulókat, hogy írják oda *Jézus Krisztus* nevét a szentírásukban az 1 Nefi 6:4 mellé. Azt is elmagyarázhatod, hogy a Jehova név szintén Jézus Krisztusra utal. [Lásd 1 Nefi 19:10; 2 Nefi 11:4, 6–7; lásd még Kalauz a szentírásokhoz: Jehova.]

Segíts a tanulóknak értékelni, hogy a Mormon könyve egy másik tanúbizonyosság Jézus Krisztusról, azáltal, hogy felkéred őket, lapozzanak a Kalauz a szentírásokhoz részhez, és fussák át az összes olyan címszót, amely Jézus Krisztussal kapcsolatos. Kérd meg őket, hogy nevezzenek meg néhány módot arra, ahogyan a Mormon könyve a Szabadító küldetéséről tanít.

Kérd meg az egyik tanulót, hogy írja fel a következő igazságot a táblára: ***A Mormon könyve egyik célja, hogy meggyőzzön minden embert, hogy jöjjön Jézus Krisztushoz.***

- Nefi írásai céljának megértése hogyan befolyásolja azon elhatározásokat, hogy miként tanulmányozzátok idén a Mormon könyvét?

Mondd el, a Mormon könyve hogyan segített közelebb kerülnöd Mennyei Atyánkhöz és a Szabadítóhoz. Kérd meg a tanulókat, hogy osszák meg, a Mormon könyve milyen hatással volt az életükre és hogyan vitte őket közelebb Mennyei Atyánkhöz és Jézus Krisztushoz. Biztasd őket, hogy a következő néhány napban osszák meg érzéseiket a Mormon könyvről, valamint bizonyosságukat Jézus Krisztusról egy barátal vagy családtaggal.

1 Nefi 9

Nefi kétféle lemezen vezet feljegyzést

Mutass egy történelemkönyvet az osztálynak, és mutass rá, hogy a könyv mekkora időszakot ölel fel. Majd mutass az osztálynak egy személyes naplót, naptárat, családtörténeti

Magyarítás, tanítás és bizonyosgtétel az órán kívül

Amikor a tanulók megosztják bizonyosságukat az órán kívül, az órán tanult igazságról való megértésük mélyül. Buzdítsd őket, hogy keressenek lehetőségeket arra, hogy tanítsák az evangéliumi tantételeket és bizonyosgtételt tegyenek róluk a családtagjaikkal és barátaikkal való találkozásaik során.

feljegyzést, amely ugyanabból a időszakból származik. (Ha helyénvaló, olvass fel egy lelki élményt a naplóból.)

- Miben különbözik a két szöveg megközelítése a történelem megörökítése tekintetében?
- Vajon az egyik szöveg értékesebb, mint a másik? Hogyan? (Mindkettő különböző okokból értékes.)
- Ezek a szövegek hogyan hasonlíthatók a Mormon könyvéhez?

Magyarázd el, hogy az 1 Nefi 9:1–5-ben Nefi elmondja, hogy két sorozat feljegyzést készít. Az egyikre, melyet ma Nefi nagy lemezeiként ismerünk, „nép[e] történeté[t]” (1 Nefi 9:2) jegyezte le. Ez a feljegyzés „beszámoló a királyok uralkodásáról, valamint nép[e] háborúiról és viszálykodásairól” (1 Nefi 9:4). Ez volt Nefi első feljegyzése, de ezt nem tartalmazza a Mormon könyve.

A másokra, melyet ma Nefi kis lemezeiként ismerünk, „nép[e]... szolgálatá[t]” (1 Nefi 9:3) jegyezte le. Talán szükséges lehet elmagyarázni, hogy a *szolgálat* szó vallási tanításokra és tevékenységekre utal. Nefinek a kis lemezekre vésett feljegyzései ma az 1 Nefi és a 2 Nefi könyvekben találhatóak.

Segíts a tanulóknak különbséget tenni a kis lemezek és a nagy lemezek között, miközben az 1 Nefi 9-et olvassák, azáltal, hogy felírod a táblára: „*ezek a lemezek*” = *kis lemezek* és „*azok a lemezek*” = *nagy lemezek*. (Javasolhatod, hogy a tanulók írják le ezeket a szavakat a megfelelő versek mellé a szentírásaikban.) Az 1 Nefi 9-ben az „*ezek a lemezek*” kifejezés mindig a kis lemezekre utal. Az „*azok a lemezek*” kifejezés a nagy lemezekre utal.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel hangosan az 1 Nefi 9:3, 5–6-ot.

- Nefi mivel indokolta, hogy a nagy lemezek mellett elkészíti a kis lemezeket is? Ezek a magyarázatok miként fejezik ki Nefi hitét az Úrban?

Magyarázd el, hogy közel 1000 évvel később Mormon próféta kivonatot, rövidebb verziót, készített mindazon feljegyzésekből, melyeket népe írt. Ebből lett az a könyv, melyet ma Mormon könyve néven ismerünk. A kivonat készítése során Mormon megtalálta Nefi kis lemezeit, és hozzátette a feljegyzéseihez.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel hangosan a Mormon szavai 1:3–7-et. Magyarázd el, hogy Mormon körülbelül Kr. u. 385-ben, a nefiták és a lámániták közötti végső háború idején írta ezeket a szavakat. Miközben a tanulók elolvassák ezeket a verseket, keressék ki, Mormon mivel indokolja, hogy Nefi kis lemezeit is hozzáteszi a kivonatához.

Olvasd fel a következő kijelentést Marvin J. Ashton eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„Időnként, amikor engedelmisséget kérnek tőlünk, mi nem tudjuk, miért, csak azt tudjuk, hogy az Úr adta a parancsot. [...] Nefi követte az utasításokat, bár nem teljesen értette, mi az a bölcs cél. Engedelmissége szerte a világon áldásokat eredményezett az emberek számára” („Who Will Forfeit the Harvest?” *Ensign*, Nov. 1978, 51).

Mutass rá, hogy Nefi és Mormon példájából azt tanuljuk, hogy **még akkor is engedelmeskednünk kell Isten parancsolatainak és követnünk kell a Lélek sugalmazásait, ha nem teljesen értjük azok okát.**

- Miért fontos még akkor is engedelmeskednünk az Úr parancsolatainak és követnünk a Lélek sugalmazásait, ha nem teljesen értjük azok okát?
- Előfordult-e már, hogy engedelmeskedtetek az Úrnak vagy követtetek egy konkrét sugalmazást anélkül, hogy tökéletesen értettétek volna az okát? Mikor?
- Hogyan tudunk nagyobb magabiztosságot és bátorságot kialakítani ahhoz, hogy hithűen kövessük Isten útmutatásait?

Tedd bizonyoságot, hogy ha engedelmeskedünk Isten parancsolatainak és a Szentlélek sugalmazásainak, jobban meg fogjuk érteni a mögöttük lévő okokat, az Úr pedig meg fog áldani az engedelmisségünkért.

Az egyik tanuló olvassa fel hangosan az alábbi magyarázatot. (A szövegből adhatsz minden tanulónak egy másolatot, hogy követhessék az olvasást és be tudják illeszteni a magyarázatot a szentírásukba, hogy később bármikor visszautalhassanak rá.)

Az Úr arra vonatkozó „bölcs céljának]” (1 Nefi 9:5; Mormon szavai 1:7), hogy Nefi két sorozat feljegyzést vezessen, legalább egy része nyilvánvalóvá vált, amikor Joseph Smith a

Mormon könyve fordításán munkálkodott. Joseph eredetileg Mormon Nefi nagy lemezeiről készített kivonatát fordította le. Martin Harris, aki segített Josephnek, meg szeretne volna mutatni a fordítást a feleségének és a családjának. Vonakodva bár, de a próféta megengedte Martinnak, hogy kölcsönvegye a 116 oldalnyi kéziratot, amellyel addigra elkészültek. A 116 oldalt ellopták Martintól, aminek következtében az Urim és a Tummim, valamint a fordító ajándéka ideiglenesen elvesztett Joseph Smithtől (lásd T&Sz 3:14).

Miután Joseph Smith bűnbánatot tartott (lásd T&Sz 3:10), az Úr azt mondta neki, ne fordítsa le újra az elveszett részt (lásd T&Sz 10:30). Ehelyett megparancsolta neki, hogy fordítsa le Nefi kis lemezeit (lásd T&Sz 10:41), melyek ugyanazt az időszakot ölelték fel. Elmondta Josephnek, hogy azok, akik elvitték a 116 oldalt, megváltoztatták és a munka hi-telességének megcáfolására tervezik felhasználni azokat (lásd T&Sz 10:10–19). Az Úr több száz évvel korábban előre látta ezeket az eseményeket, így biztosított egy második feljegyzést Sátán tervének meghiúsítására. (Lásd *History of the Church*, 1:20–23; D&C 10:38–46.)

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az 1 Nefi 9:6-ot. Kérd meg őket, hogy keressék ki, melyik tanról tanít Nefi ebben a versben. Az egyik tanuló írja fel a következő tantételt a táblára: **Isten mindent tud, és elkészíti az utat minden munkája elvégzéséhez.**

- Miért hasznos tudnunk, hogy „az Úr mindent tud a kezdettől fogva”? (1 Nefi 9:6; lásd még 2 Nefi 9:20; Mormon szavai 1:7.)
- Hogyan lehet ez a tan hatással arra, ahogy éltek? (Miközben a tanulók megválaszolják ezt a kérdést, megoszthatod gondolataidat arról, hogy ez a tan miként növelte az Istenbe vetett hitedet, reményedet és bizalmadat.)
- Hogyan segíthet ez a tan, amikor megpróbáltatásokkal néztek szembe? (A lehetséges válaszok között lehet, hogy vigaszt nyerhetünk annak bizonyosságában, hogy Isten látja a megpróbáltatások és kihívások következményét, még ha mi nem is. És a Szentlelken keresztül erőt, vigaszt és útmutatást nyújthat számunkra, hogy legyőzzük az élet nehézségeit, és kitartsunk azokban.)

Fejezd ki abbéli meggyőződésedet, hogy Isten mindent tud, beleértve azt, hogy mi a legjobb minden egyes gyermeke számára. Segíts a tanulóknak meglátni, hogy az életük során találkozhatnak olyan parancsolattal és kaphatnak olyan sugalmazást Istentől, amelyet először talán nem teljesen értenek. Az Úr parancsolatai és a Szent Lélek sugalmazásai iránti engedelmességük meg fogja áldani a saját életüket és mások életét is.

Megjegyzések és háttér-információk

1 Nefi 6:4. „Ábrahám Istene, és Izsák Istene és Jákób Istene”

Ezra Taft Benson elnök elmagyarázta, hogy amikor a szentírások Ábrahám, Izsák és Jákób Istenéről írnak, akkor Jézus Krisztusra utalnak: „Nem feledjük, ki volt Jézus, mielőtt megszületett. Ő volt mindenek Teremtője, a nagy Jehova, a világ megalapítása előtt megölt Bárány, Ábrahám, Izsák és Jákób Istene. Ő volt Izráel Szentje, és most is az” (“Five Marks of the Divinity of Jesus Christ,” *Ensign*, Dec. 2001, 10).

1 Nefi 9:6. Isten mindent tud a kezdettől fogva

Bízhatunk benne, hogy Isten mindent tud. „Minden dolog ismerete nélkül Isten senkit nem tudna megsza-badítani a teremtményei közül; mert kezdettől fogva mindvégig, mindenek ismerete teszi lehetővé számára azt, hogy ezt az értelmet átadja a teremtményeinek, akik ezáltal az örök élet részeseivé válhatnak. Ezenkívül pedig ha az emberek elméjében nem lenne ott az elképzelés, hogy Isten mindent tud, akkor lehetetlen volna hitet gyakorolniuk őbenne” (*Lectures on Faith* [1985], 51–52).

Otthon tanulási lecke

1 Nefi 1–6; 9 (2. rész)

Felkészülési anyag az otthon tanulókat oktatója számára

A napi otthon tanulási leckék összefoglalása

Az alábbiakban összefoglaljuk azokat a tanokat és tantételeket, melyeket a tanulók az 1 Nefi 1–6; 9 (2. rész) tanulmányozása során tanultak. Ezt az összefoglalót ne tanítsd le a leckéd részeként. Az általad tanított leckének csupán e tanok és tantételek némelyikére kell összpontosítania. Kövesd a Szent Lélek sugalmazásait a tanulóid szükségleteinek átgondolása során.

1. nap (1 Nefi 1)

Miközben a tanulók azt tanulmányozták, ahogy Lehi próféta a népnek és bűnbánatra intette őket, megtanulták, hogy a próféták a bűn elkövetése ellen figyelmeztetnek, és a Jézus Krisztus általi szabadulásról tanítanak. Megtanulták továbbá, hogy az Úr gyengéd irgalmasság mindazokra kiterjed, akik hitet gyakorolnak Őbenne.

2. nap (1 Nefi 2)

Lehi követte az Úr azon parancsát, hogy hagyja el Jeruzsálemet. Példájával szemléltette azt a tantételt, hogy amikor hithűek és engedelmesek vagyunk, az Úr megsegít minket a megpróbáltatások idején. Nefi engedelmes lelkületről tett tanúságot és saját maga is megtapasztalta, hogy amikor Istenhez fordulunk, Ő meg tudja lágyítani a szívünket, hogy elhiggyük a szavait. A tanulók megtanulták, hogy Isten megáldja mindazokat, akik engedelmesek és hithűek.

3. nap (1 Nefi 3–4)

Amikor Lehi elmondta Nefinek és fivéreinek Isten számukra adott parancsolatát, miszerint térjenek vissza Jeruzsálembe és szerezzék meg a rézlemezeket, Nefi arról való bizonyosságával reagált a kérésre, hogy ha megteesszük, amit az Úr parancsol, akkor Ő elkészíti számunkra az utat annak elvégzéséhez. Nefi és fiverei számára nehéznek bizonyult az Úr parancsának teljesítése. Nefi elhatározása, hogy visszatér Jeruzsálembe, segített a tanulóknak meglátni, hogy amikor gyakoroljuk az Istenben vetett hitünket, és törekszünk rá, hogy megtegyük, amit kér tőlünk, még akkor is, ha nem látjuk annak a kimenetelét, akkor Ő a Szentlélek által vezetni fog minket.

4. nap (1 Nefi 5–6; 9)

Miközben a tanulók azt a részt tanulmányozták, melyben Lehi a rézlemezeket kutatta, a következő tantételre bukkantak: amikor a szentírásokat tanulmányozzuk, mi is eltelünk a Szent Lélekkel és kinyilatkoztatást kaphatunk. Amikor arról tanultak, hogy Nefi mi célból vezette a feljegyzéseit, a tanulók azt is megtanulták, hogy a Mormon könyve célja, hogy rábírjon minden embert, hogy Jézus Krisztushoz jöjjen.

Bevezetés

Az e heti lecke lehetőséget nyújt a tanulóknak, hogy átismételjék és megbeszéljék, mit tanultak Lehi családjának példájából, valamint hittel teli cselekedeteiből. A lecke tanítása során hangsúlyozd Nefi hithű engedelmisségét az Úr parancsolatai iránt, illetve azt, hogy szorgalmasan törekedett arra, hogy megismerje az igazságot mindazon dolgokról, amiket atyja mondott (lásd 1 Nefi 2:16). Ha a tanulók követik Nefi példáját az engedelmisségben, megerősítik saját bizonyosságukat az evangéliumról.

Tanításodban kövesd Jeffrey R. Holland elder, a Tizenkét Apostol Kvóruma tagjának intését:

„[F]el kell élesztenünk és vissza kell helyeznünk a magasztosabb tanítást az egyházban – otthon, a szószékről, hivatalos gyűléseinken, és kétségkívül a tanteremben. Az ihletett tanítás nem válhat hiábavalóvá az egyházban, és nekünk biztosítanunk kell, hogy ez utáni keresésünk ne váljék kihalt hagyománnyá. [...]

Magasztaljuk fel az otthon vagy az egyházban szerzett tanítói élményt, és tökéletesítsük minden, tanításra és oktatásra irányuló erőfeszítéseinket!” (lásd „Istentől jöttél tanítóul”. *Liahóna*, 1998. júl. 27–29.).

Javaslatok a tanításhoz

1 Nefi 1

Az Úr gyengéd irgalmasságot mutat a hithűek iránt

Írd fel a következő tantételt a táblára: **Az Úr gyengéd irgalmassága mindazokra kiterjed, akik hitet gyakorolnak Őbenne.** Kérd meg a tanulókat, hogy fussák át az 1 Nefi 1-et, és keressék meg azt a verset, amely ezt az igazságot tanítja (20. vers).

Tedd fel a következő kérdéseket, hogy segíts a tanulóknak felidézni és összefoglalni, mit tanultak a héten az 1 Nefi 1–6; 9 tanulmányozása során:

- Azokban a fejezetekben, melyeket ezen a héten tanulmányoztatok, az Úr hogyan mutat gyengéd irgalmasságot Lehi és a családja iránt?
- Lehi és családja milyen példát mutatott az engedelmisségről és a hitről?
- Láttatok-e már, hogy az Úr gyengéd irgalmasságot mutat irántatok vagy egy ismerősötök iránt? Mikor?

Elmesélhetsz nekik egy saját élményt arról, amikor az Úr irgalmas volt hozzád vagy a családodhoz hitetek gyakorlása következtében, vagy megoszthatsz egy erről szóló történetet valamelyik egyházi kiadványból. Buzdítsd a tanulókat, hogy keressenek példákat az Úr hithűek iránti irgalmára, miközben a Mormon könyvét tanulmányozzák az év során.

1 Nefi 2

Az Úr meg tudja lágyítani a szívünket, hogy elhiggyük a szavait

Emlékeztess a tanulókat, hogy miután Lehinek megparancsolták, hogy hagyja el Jeruzsálemet a családjával, fia, Nefi, személyes erőfeszítést tett annak érdekében, hogy megtudja és megértse Atyja kinyilatkoztatásainak igazságát. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel hangosan az 1 Nefi 2:16, 19-et.

Kérdezd meg a tanulóktól: Habár Nefi nem zúgolódott, mégis az 1 Nefi 2:16-ban milyen bizonyítékát látjátok annak, hogy Jeruzsálem elhagyása nehéz lehetett neki? (Nefi azt írta, hogy megértésért imádkozott, és az Úr meglágyította a szívét. Ez azt sejteti, hogy Jeruzsálem elhagyása nem lehetett könnyű számára, így az Úr segített neki elfogadni azt.)

Kérdezd meg: Milyen bizonyítékát látjátok, hogy bár Lehi és a családja engedelmesek voltak az Úr iránt, az élet nem volt könnyű számukra? (Lásd 1 Nefi 2:4, 11.)

Kérd meg a tanulókat, hogy osszák meg, milyen gondolataik voltak Nefi vágyairól, illetve arról, amit tett azért, hogy elfogadja az Úr parancsolatait, melyeket atyján keresztül kapott.

Kérj meg néhány tanulót, hogy osszák meg, mit írtak le a szentírás-tanulmányozási naplójukba a 2. nap 4. feladatához: Példaként mesélj el egy olyan alkalmat, amikor Nefihez hasonlóan te is Mennyei Atyához imádkoztál, és megtapasztaltad, ahogy a Lélek meglágyítja a szívedet, vagy amikor bizonyosságot nyertél valamiről, amit az Úr mondott.

Tégy bizonyosságot arról, hogy **ha Istenhez fordulunk, Ő meglágyíthatja a szívünket, hogy elhiggyük a szavait.**

Kérd meg a tanulókat, hogy gondolják végig, mit tehetnek azért, hogy megerősítsék a bizonyosságukat és személyes bizonyosságot nyerjenek, ahogyan Nefi is tette. Adj nekik lehetőséget, hogy megosszák ötleteiket, ha szeretnék. Buzdítsd őket, hogy cselekedjenek az elgondolásaiknak és benyomásaiknak megfelelően.

1 Nefi 3–4

Az Úr elkészíti az utat, ha hithűen engedelmeskedünk a parancsolatainak

A tanulók dolgozzanak párokban. Írd fel a következő szentírás-utalásokat a táblára: *1 Nefi 3:6–7* és *1 Nefi 4:6–13*. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el az utalásokat, és a párjukkal beszéljék meg a következő kérdéseket:

- Mit gondoltok, milyen jelentőséggel bír Nefi ezen kijelentése: „Mindazonáltal mentem előre” (1 Nefi 4:7)?
- Nefi hite hogyan tette lehetővé számára, hogy megszerezze a részlemezeket?

Miután a tanulók megbeszélték a kérdéseket a párjukkal, magyarázd el, hogy az Úr olykor kérhet tőlünk dolgokat, ahogyan Nefitől és a fivéréitől is tette, anélkül, hogy azonnal megvilágítaná előttünk, hogy miért, mikor és hogyan kellene elvégezniük azokat. Nefi csupán *azután* tudta meg, hogy miért, mikor és hogyan fog az Úr segíteni neki, hogy engedte, hogy a Szentlélek irányítsa, és *miután* eldöntötte, hogy hittel fog előrehaladni. Tedd bizonyosságodat, hogy **amikor gyakoroljuk az Istenbe vetett hitünket, és törekszünk rá, hogy megtegyük, amit kér tőlünk, még akkor is, ha nem látjuk annak a kimenetelét, akkor Ő a Szentlélek befolyása által irányítani fog minket.**

Ha időtök engedi, megkérdezheted a tanulóktól, van-e kérdésük vagy szeretnének-e megosztani néhány gondolatot a 4. nap során tanulmányozott 1 Nefi 5–6; 9 részből. Például megkérheted őket, hogy osszák meg, hogyan oldották meg a 4. feladatot, melyben olyan alkalomról kellett írniuk, amikor tanulmányozták a szentírásokat és érezték az Úr Lelkét.

Végezetül kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel hangosan (vagy mondja el emlékezetből) az 1 Nefi 3:7-es szentírás-memoritert. Ezután tedd fel a következő kérdéseket:

- Milyen tantételt tanít az 1 Nefi 3:7 az Úr parancsolatai iránti engedelmességről? (A tanulóknak meg kell tudniuk fogalmazni azt a tantételt, hogy **ha arra törekszünk, hogy megtegyük, amit az Úr parancsol, akkor Ő elkészíti számunkra az utat, hogy el tudjuk végezni azt.**)
- Az 1 Nefi 1–6 és 9-ben olvasottak szerint milyen eredménye volt annak, hogy Lehi és Nefi engedelmeskedett Isten parancsolatainak?
- Tapasztaltátok-e már, hogy az Úr elkészítette számotokra az utat, hogy segítsen engedelmeskednetek egy parancsolatnak? Mikor?

Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak életük egy olyan területére, ahol még jobban kifejezhetnék az Isten iránti engedelmességüket. A lecke végén bizonyosságodat teheted azokról az áldásokról, melyekben az Úr parancsolatai iránti engedelmeskednek köszönhetően részesültél az életedben.

Következő rész (1 Nefi 7–14)

A következő részben a tanulók Lehi és Nefi látomásait fogják tanulmányozni. Lehi és Nefi látomása az élet fájáról a mi életünkre is vonatkozik. Nefi beszámolója a látomásáról leírást tartalmaz többek között Jézus Krisztus születéséről, szolgálatáról és engeszteléséről; az amerikai földrész felfedezéséről és gyarmatosításáról a nemzsidók által; valamint arról, hogy fontos igazságok veszttek el a Bibliából, melyeket a Mormon könyvén keresztül visszaállítottak. A Nefi látomásáról szóló beszámoló az evangélium visszaállításának leírásával zárul.

1 Nefi 7

Bevezetés

Az 1 Nefi 7 több példát is hoz Nefi Isten iránti elkötelezettségéről. Nefi engedelmeskedett, amikor az Úr megparancsolta neki és a fivéreinek, hogy térjenek vissza Jeruzsálembe, és kérjék meg Ismáelt és családját, hogy csatlakozzanak hozzájuk a vadonban, hogy házasodni

tudjanak és gyermekeket nevelhessenek. Amikor Lámán és Lemuel fellázadtak ellene és megpróbálták megölni, Nefi még akkor is hithű maradt és megpróbált nekik is segíteni hithűnek lenni.

A család kiáltvány használata

Julie B. Beck nőtestvér, a Segítőegylet általános elnöke, arra buzdította az ifjúsági és felsőfokú hitoktatókat, hogy tanítsanak a családok fontosságáról, és használják a család kiáltványt a leckék során:

„Az egyházban elsődleges fontosságú, hogy tanítsunk... a családi tantételekről, azokról a tantételekről, melyek megtanítják [a tanulóknak], hogy alkossanak családot, tanítsák azt a családot, majd pedig felkészítsék azt a családot a szertartásokra és a szövetségekre. [...] Amikor tanítjátok őket, visszautalhattok a családról szóló kiáltványban lévő kulcsfontosságú állításokra és kifejezésekre. A kiáltvány nem különálló lecke” (“Teaching the Doctrine of the Family” [Seminaries and Institutes of Religion satellite broadcast, Aug. 4, 2009], 5, si.lds.org).

Javaslatok a tanításhoz

1 Nefi 7:1–5

Az Úr megparancsolja Nefinek, hogy térjen vissza Jeruzsálembe Ismáelért és a családjáért

Tegyé ki egy képet egy házaspárról és a gyermekeikről. (Saját családi képet is használhatsz.)

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel hangosan az 1 Nefi 7:1–2-t.

- Mit parancsolt az Úr Lehi fiainak? Milyen igazságot tanulhatunk ebből a parancsolatból? (Győződj meg róla, hogy a tanulók értik, hogy **az Úr megparancsolja nekünk, hogy házasodjunk meg és neveljünk gyermekeket Neki.**)

Emlékeztess a tanulókat, hogy a vadonon keresztül vezető, többnapos nehéz utazással járt Nefinek és fivéreinek, hogy visszatérjenek Jeruzsálembe.

- Miért volt a házasság és a család annyira fontos Nefinek és a fivéreinek, hogy visszatérjenek Jeruzsálembe és beszéljenek Ismáellel és a családjával?

Mielőtt folytatnátok, adhatok minden tanulóknak egy példányt „A család: Kiáltvány a világhoz” című kiadványból, vagy megkérheted őket, hogy lapozzanak a kiáltvány másolatához a szentírás-tanulmányozási naplójukban.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel hangosan az alábbi kijelentést „A család: Kiáltvány a világhoz” című kiadványból, a többiek pedig figyelmesen hallgassák meg, majd mondják el, mit jelentettek ki az utolsó napi próféták a házasság fontosságáról.

„Mi, az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza Első Elnöksége és a Tizenkét Apostol Tanácsa ünnepélyesen kijelentjük, hogy a férfi és nő közötti házasságot Isten rendelte el, és a család központi szerepet játszik a Teremtő gyermekeinek örökkévaló rendelkezésére vonatkozó tervében” (A család: Kiáltvány a világhoz. *Liahóna*, 2010. nov. 129.).

Kérj meg néhány tanulót, hogy mondják el, mit tanultak ebből a kijelentésből. Győződj meg róla, hogy értik, hogy a család központi helyet foglal el a Teremtő örök rendeltetésünkre vonatkozó tervében. Hangsúlyozd ki, hogy az Úr ezért parancsolta Nefinek és fivéreinek, hogy hívják el magukkal Ismáel családját. Magyarázd el továbbá, hogy a házasság egyik legfontosabb célja, hogy gyermekeket hozzunk a világra.

- Szerintetek mit jelent gyermekeket nevelni „az Úrnak” (1 Nefi 7:1)?

Miután a tanulók megválasztották a kérdést, buzdítsd őket, hogy figyeljenek tovább, miközben felolvasod a család kiáltvány következő kijelentését. Ha van saját példányuk a kiáltványból, javasolhatod, hogy jelöljék meg benne a számukra fontos szavakat és kifejezéseket.

„Kijelentjük, hogy Isten gyermekeinek adott azon parancsolata, mely szerint sokasodjanak és töltsék be a földet, még mindig érvényben van. [...]

A szülők szent kötelessége, hogy gyermekeiket szeretetben és igazságban neveljék, gondoskodjanak fizikai és lelki szükségleteikről, arra tanítsák őket, hogy szeressék és szolgálják egymást, betartsák Isten parancsolatait, és bárhol is éljenek, az ország törvényeinek engedelmeskedő állampolgárok legyenek. A férfiak és a feleségek – anyák és apák – felelni fognak Isten előtt ezen kötelezettségek teljesítéséért” (A család: Kiáltvány a világhoz. 129.).

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel hangosan az 1 Nefi 7:3–5-öt.

- Az 1 Nefi 7:3–5-ben lévő beszámoló hogyan példázza az 1 Nefi 3:7-ben lévő igazságot? (Segíts a tanulónak meglátni, hogy az Úr elkészítette az utat Nefi és fivérei számára, hogy engedelmeskedni tudjanak azon parancsolatnak, hogy házasodjanak és gyermekeik legyenek.)
- Hogyan tudnak a fiatalok már most felkészülni arra, hogy házasságot kössenek és gyermekeket neveljenek az evangéliumban?

1 Nefi 7:6–15

Lámán és Lemuel lázadásával szembesülve Nefi bizonyosságot tesz arról, hogy az Úrnak hatalmában áll elvezetni őket az ígéret földjére

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel hangosan az 1 Nefi 7:6–7-et.

- Lámán, Lemuel és Ismáel néhány gyermeke miért lázadt fel a vadonon át tartó útjuk során? Buzdítsd a tanulókat, hogy gondolják végig, ők mit mondanának Lámánnak, Lemuelnek és Ismáel lázadó fiainak és leányainak, hogy meggyőzzék őket, hogy folytassák útjukat a megígért föld felé. Ezután kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el az 1 Nefi 7:8–12-t magukban, és keressék ki, Nefi milyen kérdéseket tett fel Lámánnak és Lemuelnek.
- Nefi milyen igazságokat osztott meg, miközben feltette ezeket a kérdéseket? (Emlékeztette fivéreit azokra az áldásokra, melyeket korábban kaptak az Úrtól, és arra, hogy az Úr továbbra is képes megáldani őket a hitük függvényében.)
- Miért fontos emlékeznünk ezekre az igazságokra?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el az 1 Nefi 7:13–15-öt, és keressék ki, milyen következményekkel járt volna, ha Lámán, Lemuel és Ismáel lázadó fiai és leányai visszatértek volna Jeruzsálembe.

1 Nefi 7:16–22

Nefit kiszabadítja az Úr

Magyarázd el, hogy miután Nefi emlékeztette Lámánt és Lemuel a pusztulásra, amely a jeruzsálembeliekre vár, megharagudtak rá.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel hangosan az 1 Nefi 7:16-ot. Kérd meg az osztályt, hogy képzeljék magukat Nefi helyzetébe.

- Hogyan éreznék magatokat Nefi helyzetében? Mit tennének?

Mutass rá, hogy Nefi úgy reagált erre a helyzetre, hogy segítségért imádkozott. Kérd meg az egyik tanulót, hogy olvassa fel hangosan Nefi imáját az 1 Nefi 7:17–18-ból.

- Miért imádkozott Nefi? Mit találtak fontosnak az imájában?

Miközben a tanulók megválaszolják a kérdéseket, győződj meg róla, hogy észrevették, Nefi azt kérte, hogy „hit[e] szerint” szabadítsák ki. Arra is mutass rá, hogy miközben azért imádkozott, hogy megmeneküljön a fivéreitől, azt kérte Istentől, hogy adjon neki erőt a probléma megoldásához. Magyarázd el, hogy hittel imádkozni azt jelenti, hogy az Úrba vetett bizalommal és cselekvésre való hajlandósággal imádkozunk. Az egyik tanuló olvassa fel a következő kijelentést David A. Bednar eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„Nefi példája megmutatja, milyen az, amikor valaki tudja és érti a Szabadító képessé tévő hatalmát, és arra támaszkodik. [...] Figyeljétek meg Nefi imáját a 17. versben: »Ó Uram, hitem szerint, mely benned van, szabadíts ki fivéreim kezei közül; igen, méghozzá adj erőt, hogy széttéphessem ezeket a köteleket, amelyekkel megkötözték!« (kiemelés hozzáadva).

[...] Különösen érdekes számomra, hogy Nefi nem azért imádkozott, ... hogy megváltozzanak a körülményei. Ehelyett inkább erőért imádkozott, hogy meg tudja változtatni a körülményeit. És hadd tegyem hozzá, hogy szerintem pontosan azért imádkozott ily módon, mert tudta, érezte és megtapasztalta a Szabadító engesztelésének képessé tévő hatalmát” (“In the Strength of the Lord” [Brigham Young University devotional address, Oct. 23, 2001], 4, speeches.byu.edu).

Tedd bizonyosságot arról, hogy **Isten hitünk szerint válaszolja meg az imáinkat.**

Mutass rá, hogy ebben a helyzetben Isten szinte azonnal megválaszolta Nefi imáját. Ez

azonban nem mindig van így. Mennyei Atyánk az Ő saját idejében, az Ő saját módján és az Ő saját akarata szerint válaszol az imákra. Adj lehetőséget a tanulóknak, hogy megosszák bizonyosságukat az ima erejéről. Ehhez tedd fel a következő kérdéseket:

- Mikor tapasztaltatok már, hogy hittel imádkoztatok és erőt vagy segítséget kaptatok az Úrtól, akár azonnal, akár később? (Te magad is megoszthatsz egy saját élményt ezzel a tantétellel kapcsolatban.)

Mondd el a tanulóknak, hogy miután Nefi kiszabadult a kötelékekből, a fivérei ismét megpróbálták rátámadni. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel hangosan az 1 Nefi 7:19–20-at.

- Ki győzte meg Lámánt és Lemuelt, hogy ne próbálják többé megölni Nefit?

Mutass rá, hogy imáinkat és szükségleteinket gyakran mások hithű cselekedetei válaszolják meg és elégitik ki. Miközben az osztály az 1 Nefi 7 további verseit tanulmányozza, kérd meg a tanulókat, hogy figyeljék meg, Nefi hogyan viselkedett a fivéreiével még azok után is, amit tettek vele. Kérd meg őket, hogy gondolkozzanak el magukban a következő kérdésen:

- Hogyan reagáltatok, amikor mások megpróbáltak bántani titeket?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel hangosan az 1 Nefi 7:21-et. Javasolható, hogy a tanulók jelöljék meg Nefi kijelentését a megbocsájtásról.

- Mit jelent fenntartás nélkül megbocsájtani? (Ha a tanulók nem biztosak a válaszbán, magyarázd el, hogy a *fenntartás nélkül* kifejezés azt jelenti, hogy őszintén és nyíltan.)
- Mire intette Nefi a fivéreit, mit tegyenek? Miért volt fontos ez a tanács?

Tedd bizonyosságodat, hogy **a megbocsájtásra való törekvés és a másoknak történő megbocsájtás egységet és békét hoz.** Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak olyan alkalmakra a családjukban, amikor megbocsájtásra volt szükség.

- Miért különösen fontos megbocsájtanunk a családjainkban?
- Gondoljatok olyan alkalomra, amikor megbocsájtottatok egy családtagotoknak vagy amikor egy családtagotok megbocsájtott nektek. Ez miként befolyásolta a kapcsolatotokat és az otthonotokban lévő lelkiiséget?

Végezetül emlékeztess a tanulókat, hogy az Úr megparancsolta Nefinek és a fivéreiének, hogy házasodjanak meg és legyen családjuk, és hogy az Úr ma ugyanezt kívánja. Tegyétek továbbá bizonyosságot arról, hogy a Belé vetett hitünk szerint az Úr megválaszolja az imáinkat és erőt ad ahhoz, hogy legyőzzük a nehézségeinket. Kérd meg őket, hogy gondolják át, ők hogyan alkalmazhatnák a mai lecke során tanult tantételek egyikét, hogy segítsenek a családjuknak.

Szentírás-memoriter áttekintés

Megjegyzés: Szentírás-memoriter áttekintéssel az egész kézikönyvben találkozhatok. Ezek számos olyan módszert mutatnak be, amelyek alkalmazásával segíthetsz a tanulóknak rendszeresen átismételni a szentírás-memoritereket.

E lecke hossza időt engedhet a következő szentírás-memoriter áttekintési tevékenységhez. A tevékenységet az óra elején, a lecke egyes részei között, vagy akár az óra végén is levezetheted. Ne húzd el a tevékenységet, hogy elegendő időd maradjon a leckére. További áttekintési tevékenységekért lásd a függelékét.

Amikor a tanulók könnyen megtalálják a szentírás-memoritereket és értik azok jelentését, tartalmát és alkalmazását, akkor nagyobb önbizalmuk lesz a személyes tanulmányozásukban, az evangéliumi tantételek alkalmazására való képességükben, valamint a szentírásokból történő tanítási lehetőségeik során. Gondolkodj el Howard W. Hunter elnök következő kijelentésén: „Reméljük, egyik tanulótok sem fogja félelemmel, feszélyezetten vagy megszégyenülten elhagyni a tantermeteket amiatt, hogy nem kapja meg azt a segítséget, amire szüksége van, mert nem ismeri eléggé a szentírásokat ahhoz, hogy megtalálja a megfelelő részeket” (“Eternal Investments” [address to CES religious educators, Feb. 10, 1989], 2, si.lds.org).

Segíts a tanulóidnak a szentírás-memoriter helyének meghatározásában azáltal, hogy megkéred őket, nézzék meg a szentírás-memoriter könyvjelzőjüket, keressék ki az első öt memoritert a szentírásukban, és olvassák el azokat. Buzdíthatod őket, hogy a szokásostól eltérően jelöljék meg a szentírás-memoritereket, hogy könnyedén megtalálják azokat.

12. LECKE

1 Nefi 8

Bevezetés

Az 1 Nefi 8-ban Lehi az élet fájáról való látomásáról számol be. Látomásában Lehi eszik a fa gyümölcséből, amely Isten szeretetét és azon áldásokat jelképezi, melyeket Jézus Krisztus engesztelésén keresztül elnyerhetünk. Lehi több embercsoportot is lát. Néha-nyan elvesznek és nem érik el a fát. Mások elszégyellik

magukat, miután esznek a fa gyümölcséből, majd tiltott ösvényekre tévednek és elvesznek. Megint mások szoroson megragadják a vasrudat, esznek a gyümölcsből, és igazak és hűek maradnak. Egy másik csoport pedig úgy dönt, egyáltalán nem keresik az élet fájához vezető ösvényt.

Javaslatok a tanításhoz

1 Nefi 8:1–18

Lehi látomást lát, melyben eszik az élet fájának gyümölcséből, és hívja családját is, hogy ugyanezt tegyék

Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak olyan alkalmakra, amikor érezték Mennyei Atyánk irántuk érzett szeretetét. Magukban gondolják végig, döntéseik hogyan befolyásolják az Istenhez való közelségüket, valamint azon képességüket, hogy érezzék az Ő szeretetét. Miután kaptak egy kis időt az elmélkedésre, oszd meg bizonyosságodat arról, hogy Mennyei Atyánk mindannyiukat szereti. Miközben az osztály az 1 Nefi 8-at tanulmányozza, buzdítsd a tanulókat, hogy keressenek olyan dolgokat, melyeket megtehetnek, és olyanokat, melyeket el kell kerülniük akkor, ha közelebb szeretnének kerülni Istenhez, és még bőségesebben szeretnék érezni az Ő szeretetét az életükben.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel hangosan az 1 Nefi 8:2-t. Kérd meg az osztályt, hogy keressék ki, Lehinek milyen élményben volt része nem sokkal azután, hogy fiai visszatértek Jeruzsálemből a rézlemezekkel. Néhány tanuló egymást váltva olvassa fel hangosan az 1 Nefi 8:5–12-t.

- Mi állt Lehi látomásának középpontjában? (Az élet fája és annak gyümölcse.)
- Milyen szavakkal és kifejezésekkel írta le Lehi a gyümölcsöt? (Lásd 1 Nefi 8:10–11; megkérheted továbbá a tanulókat, hogy olvassák el az 1 Nefi 11:8–9-et, hogy megtudják, Nefi hogyan jellemezte a fát.)

Magyarázd el, hogy az Úr gyakran használ ismerős tárgyakat jelképekként, hogy segítsen megértenünk az örök igazságokat. Ahhoz, hogy segíts a tanulóknak meghatározni, mit jelképez a fa és a gyümölcs Lehi álmában, kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentést Neal A. Maxwell eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából. Az osztály hallgassa figyelemmel, és határozzák meg, mit jelképez a fa és a gyümölcs.

„[A]z élet fája... Isten szeretete (lásd 1 Nefi 11:25). Istennek az Ő gyermekei iránt érzett szeretete azon ajándékában nyilvánul meg a legmélyebben, hogy Jézust Megváltónak adta: »[Ú]gy szerette Isten e világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta« (János 3:16). Részesülni Isten szeretetéből annyit jelent, hogy részesülünk Jézus Krisztus engeszteléséből, azokból a felszabadításokból és örömekből, amelyeket ez hozhat” (lásd Leckék Lámántól és Lémuel-től. *Liahóna*, 2000. jan. 7.).

- Maxwell elder szerint az élet fája Isten szeretetét jelképezi. Ez a szeretet leginkább mely ajándékon keresztül nyilvánul meg? (Segítsd a tanulóknak megérteni, hogy Jézus Krisztus engesztelése a legnagyobb kifejeződése Isten, gyermekei iránt érzett szeretetének. Amikor Lehi látomásában az emberek ettek az élet fájának gyümölcséből, az azt jelentette, hogy részesültek az engesztelés áldásaiban.)
- Utalj vissza az idézetben álló *felszabadítások* szóra, amely voltaképp szabadságot jelent. Jézus Krisztus engesztelése hogyan szabadít meg minket rabságból és hoz nekünk örömet?

Ahhoz, hogy segíts a tanulóknak megtalálni az 1 Nefi 8:10–12-ben lévő tantételek egyikét, kérd meg őket, hogy az 1 Nefi 8:11-ből keressék ki azokat a szavakat, amelyek leírják, mit tett Lehi („odamentem és ettem annak gyümölcséből”). Ezután keressék ki a cselekedetei következményeit az 1 Nefi 8:12-ből („lelkemet rendkívül nagy örömmel töltötte el”). Rámutathatsz továbbá, hogy az 1 Nefi 8:10-ben Lehi azt mondja a gyümölcsről, hogy „kívánatos volt, hogy boldoggá tegye az embert”. (Javasolhatod, hogy a tanulók jelöljék meg a szentírásaikban ezeket a kifejezéseket.)

- Lehinek milyen érzései voltak, miután vett a gyümölcsből?
- Hogyan „vehetünk” az engesztelésből? (A bűnbánat folyamatán keresztül.)
- Az engesztelésben való részesülés miért tölti el a lelkünket „rendkívül nagy örömmel”?

Tedd bizonyosságodat, hogy **ha Jézus Krisztushoz jövünk és részesülünk az engesztelésben, az boldogságot és örömet fog hozni.** (Ezt a tantételt fel is írhatod a táblára.)

- Hozott-e boldogságot és örömet az életetekbe a Szabadító engesztelése? Mikor? (Emlékeztess a tanulókat, hogy nem kell túlságosan személyes vagy magánjellegű élményeket megosztaniuk.)

1 Nefi 8:19–35

Látomásában Lehi számos embercsoportot lát és azt, hogy sikerül-e elérniük az élet fájához, vagy sem

Tedd ki a Lehi álma című képet (62620; *Evangéliumi művészeti könyv* [2009]. 69. sz.), és mutasd meg rajta azokat a jelképeket, melyeket már megbeszéltek: a fát és a gyümölcsöt. Magyarázd el, hogy a látomásban az Úr más jelképeket is használt, hogy megtanítsa Lehinek, hogyan jöjjön Jézus Krisztushoz és részesüljön az engesztelésben. Kérdezd meg a tanulóktól, milyen más jelképeket látnak a képen. (A válaszok között lehet: folyó, vasrúd, sötét kő, valamint nagy és tágas épület.)

Emlékeztess a tanulókat, hogy az Úr Nefinek is megmutatta ugyanezt a látomást. Nefi később lejegyezte a látomás számos jelképének és tárgyának a jelentését (lásd 1 Nefi 11, 12 és 15).

Készítsd el az alábbi táblázatot kiosztmányként, vagy írd fel a táblára az óra elején. (A jobb oldali oszlopba csak a szentírástulajdonosokat írd be.) Kérd meg a tanulókat, hogy a megadott keresztulások segítségével határozzák meg Lehi látomása minden elemének a jelentését. Az osztállyal közösen nézzétek meg az első jelképet, a fát a gyümölcsrel. A tanulók kapjanak néhány percet, hogy egyedül megkeressék a többi jelkép jelentését. (Javasolhatod, hogy válaszaikat írják bele a szentírásaikba az 1 Nefi 8 megfelelő versei mellé.)

Jelkép Lehi látomásában	Nefi magyarázata
1 Nefi 8:10–12 – A fa fehér gyümölcsrel	1 Nefi 11:21–25 (Isten szeretete; Jézus Krisztus engesztelésének áldásai)
1 Nefi 8:13 – A szennyes víző folyó	1 Nefi 12:16; 15:26–29 (Szennyeség; a pokol mélységei)
1 Nefi 8:19 – A vasrúd	1 Nefi 11:25 (Isten szava)
1 Nefi 8:23 – A sötét kő	1 Nefi 12:17 (Az ördög kísértései)
1 Nefi 8:26 – A nagy és tágas épület	1 Nefi 11:35–36; 12:18 (A világ kevélysége és hiú képzelgése)

Kérd meg a tanulókat, hogy osszák meg a magyarázatokat, amelyeket találtak. Segíts nekik meglátni az 1 Nefi 8 jelentőségét az életükben azáltal, hogy megkérd az egyik tanuló, olvassa fel a következő kijelentést Boyd K. Packer elnöktől a Tizenkét Apostol Kvórumából. Miközben az osztály többi tagja figyelmesen hallgatja, keressenek az idézetben indokot arra, hogy nekik miért fontos Lehi látomását tanulmányozniuk:

„Talán azt gondoljátok, Lehi álma vagy látomása nem bír különösebb jelentőséggel számotokra, pedig igen. Ti is benne vagytok; mindannyian benne vagyunk. [...]

Jelölés és jegyzetelés a szentírásokban

A tanulóknak nagy hasznára válhat, ha a keresztulásokat, a jelképek értelmezését és egyéb információkat a szentírásaik margójára írják. Segítségükre lehet továbbá, ha kiemelik a lábjegyzetekben található keresztulásokat is. Az ilyen jegyzetek emlékeztetőül szolgálhatnak, és segíthetnek nekik megérteni a szentírásokat, és később tanítani azokból. Ezek a jegyzetek könnyebben hozzáférhetőek és tartósabbak, mint a naplóba vagy külön papírlapra leírt információk. Mindig tartsd tiszteletben azonban a tanuló önrendelkezését, és soha ne követeld tőlük, hogy írjanak a szentírásaikba. Ehelyett tégy javaslatot, majd pedig engedj, hogy ők maguk döntsék el, szerintük helyénvaló-e.

Lehi álma vagy látomása... tartalmazza mindazt, amire egy utolsó napi szentnek szüksége van ahhoz, hogy megértse az élet próbáját” (“Finding Ourselves in Lehi’s Dream,” *Ensign*, Aug. 2010, 22).

Miközben a tanulók a látomás többi részét tanulmányozzák, buzdítsd őket, hogy keressenek olyan embereket a látomásban, akik őket jelképezhetik. Biztosítsd őket, hogy jelenleg bárhol is lássák magukat a látomásban, mindannyiuknak megvan a hatalma és képessége arra, hogy az engesztelés áldásaira való érdemességet válassza.

Oszd két csoportra az osztályt. Magyarázd el, hogy a csoportoknak különböző dolgokat kell majd kikeresniük, miközben az osztály együtt elolvassa az 1 Nefi 8:21–33-at.

Kérd meg az első csoportot, hogy keressenek válaszokat a következő kérdésekre. (Az óra kezdete előtt írd fel ezeket a kérdéseket a táblára vagy kiosztandó papírlapokra.)

- Milyen akadályokba ütköztek az emberek Lehi látomásában?
- Mit jelképeznek ezek az akadályok?
- Ma milyen formában jelennek meg ezek az akadályok?
- Milyen tantételeket találtok ezekben a versekben?

Kérd meg a második csoportot, hogy keressenek válaszokat a következő kérdésekre. (Az óra kezdete előtt írd fel ezeket a kérdéseket a táblára vagy kiosztandó papírlapokra.)

- Mi segített az embereknek eljutni a fához és enni a gyümölcsből?
- A vasrúd hogyan jelképezi Isten szavát?
- Isten szava hogyan segít legyőznünk az örök élet felé vezető ösvényen lévő akadályokat?
- Milyen tantételeket találtok ezekben a versekben?

Néhány tanuló egymást váltva olvassa fel hangosan az 1 Nefi 8:21–33-at. Ezután kérd meg az 1. csoportot, hogy osszák meg a nekik kijelölt kérdésekre talált válaszaikat. Arra is kérd meg őket, hogy osszák meg az ezekben a versekben látott tantételeket is. Győződj meg róla, hogy a tanulók értik, hogy **a kevélység, a világiasság és a kísértéseknek való engedés visszatartja minket az engesztelés áldásainak elnyerésétől**. Kérd meg a tanulókat, hogy gondolkodjanak el, ezek az akadályok hogyan hátráltathatják a lelki fejlődésüket.

A 2. csoport tanulói is osszák meg a számukra kijelölt kérdésekre adott válaszaikat. Miután megbeszéltétek a meglátásaikat, kérd meg őket, hogy osszák meg az 1 Nefi 8:21–33-ban lévő tantételeket. Ezek között lehetnek a következők:

Ha szilárdan kapaszkodunk Isten szavába, az segíteni fog nekünk ellenállni a kísértéseknek és a világi hatásoknak.

Ha szilárdan kapaszkodunk Isten szavába, az segít közelebb kerülnünk az Úrhoz és elnyernünk az engesztelés áldásait.

- Az 1 Nefi 8:24 és 30-ban mely szavak írják le az emberek azon erőfeszítését, hogy belekapaszkodjanak a vasrúdba és eljussanak a fához?
- Szerintetek mit jelent „előrenyomulni”?
- Szerintetek mit jelent megragadni és szilárdan kapaszkodni Isten szavába? (Ehhez a kérdéshez lehet, hogy el kell magyaráznod, hogy az 1 Nefi 8:30-ban lévő *szilárdan* szó azt jelenti, hogy erősen, szorosan.)
- Miért kell mindennap tanulmányoznunk a szentírásokat?

Miután megbeszéltétek ezeket a kérdéseket, rámutathatsz, hogy a látomásban néhány ember, mint például Lámán és Lemuel, nem akart enni a gyümölcsből (lásd 1 Nefi 8:22–23, 35–38). Ez azt jelképezte, hogy megtagadták, hogy bűnbánatot tartsanak és részesüljenek Jézus Krisztus engesztelésének áldásaiból. Még az után is esett el néhány ember, hogy ettek a gyümölcsből (lásd 1 Nefi 8:25, 28). Ez arra emlékeztet minket, hogy miután elkezdjük elnyerni az engesztelés áldásait, szorgalmasnak és hithűnek kell maradnunk, meg kell bánunk a bűneinket, és a szövetségünk betartására kell törekednünk. Buzdítsd a tanulókat, hogy kövessék azon emberek példáját, akik ettek a gyümölcsből és a fa mellett maradtak (lásd 1 Nefi 8:33).

Ahhoz, hogy segíts a tanulóknak meglátniuk, hogy a Lehi látomásában lévő tantételek hogyan áldották meg az életüket, kérd meg őket, hogy válaszoljanak az alábbi kérdések egyikére az órai jegyzetfüzetükben vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukban.

**Buzdíts minden-
napos szentírás-
tanulmányozásra!**

Kevés dolognak van maradandóbb hatása, mint annak, ha segítesz a tanulóknak kialakítani a mindennapos szentírás-tanulmányozás szokását. Buzdítsd a tanulókat, hogy minden nap szájanak időt a szentírások tanulmányozására. Biztosíts továbbá rendszeresen lehetőséget nekik az órán arra, hogy megosszák, mit tanultak és éreztek a személyes szentírás-tanulmányozásuk során.

- Előfordult-e már, hogy Isten szava utat mutatott nektek vagy segített ellenállnotok a kísértésnek, kevélységnek vagy világiasságnak? Mikor?
- Éreztétek-e már Isten irántatok tanúsított szeretetét, miközben az Ú szavát olvastátok vagy hallgattátok? Mikor?

Kérj meg néhány tanulót, hogy ossza meg válaszát az osztállyal.

Ösztönözd a tanulókat, hogy cselekedjenek is aszerint, amit tanultak és éreztek az 1 Nefi 8 tanulmányozása során, azáltal, hogy reális célokat tűznek ki a napi személyes szentírás-tanulmányozás szokásának elkezdésére vagy folytatására. Oszd meg a tanulókkal, milyen áldásokat hozott az életedbe a rendszeres szentírás-tanulmányozás.

13. LECKE

1 Nefi 10–11

Bevezetés

Miután hallotta atyja, Lehi beszámolóját a látomásáról, Nefi arra vágyott, hogy ő maga is lássa, hallja és tudja azon dolgokat, amelyeket Lehi látott és hallott (lásd 1 Nefi 10:17). Miközben atyja tanításain elmélkedett, Nefit „elragad[ta] az Úr Lelke” (1 Nefi 11:1) és része volt a saját látomásában. Erről a látomásról az 1 Nefi

11–14 számol be. Az 1 Nefi 11-ben az élet fájáról, a vasrúdról, a nagy és tágas épületről, valamint a Szabadító születéséről, kereszteléséről, szolgálatáról és keresztre feszítéséről olvasunk. Amikor Nefi tanúja volt ezeknek, felismerte Istennek az Ő gyermekei iránt érzett szeretetét.

Javaslatok a tanításhoz

1 Nefi 10:1–16

Lehi a Messiásról jövendöl

Az 1 Nefi 10:1–16 rövid összefoglalásaként mondd el a tanulóknak, hogy miután Lehi elmesélte az élet fájáról szóló látomását, több mindenről jövendölt még. Próféciái részletesebben szóltak a következőkről: Jézus Krisztus eljön a földre (lásd 1 Nefi 10:4), Keresztelő János megkereszteli (lásd 1 Nefi 10:7–10), keresztre feszítése és feltámadása (lásd 1 Nefi 10:11), valamint Izrael közelgő szétszórása és összegyűjtése (lásd 1 Nefi 10:12–14).

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel hangosan az 1 Nefi 10:4–6-ot. (Elmagyarázhatod, hogy a *Messiás* „egy arám és héber szó egyik formája, amely azt jelenti: »a felkent.«” Az Újszövetségben Jézus a Krisztusnak nevezetik, ami a *Messiás* görög megfelelője. Azt jelenti: a felkent Próféta, Pap, Király és Szabadító, akinek eljövételét már nagyon várták a zsidók” [Kalauz a szentírásokhoz: *Messiás*].)

- Lehi jövendölése szerint mikor jön el a Szabadító? (Lásd 1 Nefi 10:4.)
- Mi fog történni az emberiséggel, ha nem a Szabadítóra támaszkodnak? (Lásd 1 Nefi 10:6.)

1 Nefi 10:17–22; 11:1–6

Nefi arra törekszik, hogy ő is lássa, hallja és tudja azon igazságokat, melyeket atyja tanított

Kérd meg a tanulókat, hogy gondolják át a következő példát: Három fiatal férfi elmegy ugyanarra az egyházi gyűlésre. Miután hazamennek, az egyik fiatal férfi úgy érzi, a gyűlés unalmas volt és időpocsékolás. Egy másik úgy véli, a gyűlés szép volt, de nem hatotta meg. A harmadik a Szentlélek által felemelve ér haza, és sugalmazást és iránymutatást kap az életére vonatkozóan még azon túl is, amit a gyűlésen tanítottak.

- Hogyan lehetséges, hogy három fiatal férfi ugyanazon a gyűlésen vesz részt, mégis ilyen különböző élményeik vannak?

Magyarázd el, hogy ez a példa hasonlít Lámán, Lemuel és Nefi történetéhez, amikor hallották atyjuk próféciáit és a látomásról való beszámolóját. Lámán és Lemuel nem értették atyjuk szavait, és vitatkoztak a hallottak felett (lásd 1 Nefi 15:2). Velük ellenben Nefi az Úrhoz fordult megértésért. Kitűnő példát mutat arra, hogyan kérjünk és kapjunk kinyilatkoztatást.

Mondd el a tanulóknak, hogy Nefi élményéhez hasonlóan további tantételeket fognak találni, melyek segítenek majd nekik személyes kinyilatkoztatást kérni és kapni. Buzdítsd őket, hogy keressék ki, mit tett Nefi, ami lehetővé tette számára, hogy Lehiéhez hasonló kinyilatkoztatást kapjon.

Oszd három csoportra az osztályt. Mindegyik csoportnak jelöld ki az alábbi táblázatban látható egyik kategóriát és kérdéscsoportot. (A táblázatot már az óra előtt kihelyezheted

Gondolatok megosztása névtelenül

Megkérheted a tanulókat, hogy névtelenül írják le a napi szentírás-tanulmányozással kapcsolatos élményeiket. Gyűjtsd össze a válaszokat, és olvasd fel közülük néhányat az osztálynak. Tanuló társaik bizonyosságának meghallgatása a többi tanulót is ösztönözheti a személyes tanulmányozásukban. Néhány tanuló vonakodhat nyíltan megosztani a bizonyosságát vagy a lelki élményeit, mert nem akarnak kérkedőnek tűnni, vagy félnek, hogy mások ítélkezni fognak felettük vagy nem veszik komolyan az élményeiket. A névtelen beszámolókat lehetővé teszik, hogy a tanulók félelem nélkül oszthassák meg a lelki élményeiket.

vagy felírhatod a táblára.) Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az 1 Nefi 10:17-et és a 11:1–6-ot, és válaszolják meg a számukra kijelölt kérdéseket.

Vágy	Mire vágyott Nefi, mit lásson, halljon és tudjon? Hogyan befolyásolják a vágyaink azon képességünket, hogy kinyilatkoztatást kapjunk? Én mit szeretnék megtudni az Úrtól?
Hit	Nefi mely hitelveinek adott hangot, miközben kinyilatkoztatásra törekedett? E hitelvek hogyan befolyásolhatják azon képességünket, hogy kinyilatkoztatást kapjunk? Én hogyan növelhetem a Jézus Krisztusról való bizonyágomat és az Őbelé vetett hitemet?
Elmélkedés	Mi történt, amikor Nefi leült elmélkedni? Az elmélkedés miért vezethet kinyilatkoztatáshoz? Mit tehetsz azért, hogy szorgalmasabban elmélkedjek a próféták szavain?

Kérj meg néhány tanulót mindegyik csoportból, hogy osszák meg a számukra kijelölt első két kérdésre adott válaszaikat. (Meggérheted őket, hogy válaszoljanak a harmadik kérdésre is, de biztosítsd őket, hogy nem szükséges megosztaniuk a túl személyes vagy magánjellegű válaszokat.)

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel hangosan az 1 Nefi 10:19-et.

- Ki ismerheti Isten rejtelseit?
- Milyen hatalom által kerülnek kinyilatkoztatásra Isten rejtelsei?
- Mit kell tennünk azért, hogy a Szentlélek hatalma által kinyilatkoztatásban részesüljünk?
- Szerintetek mit jelent „szorgalmasan keresni”?
- Mit tett Nefi, ami arról tanúskodik, hogy szorgalmasan törekedett rá, hogy lássa, hallja és tudja azon dolgokat, amelyeket atyja tanított?

Írd fel a táblára a következő kijelentést:

Isten kinek nyilatkoztatja ki az igazságait?

Kérd meg a tanulókat, hogy foglalják össze, mit tanultak Nefi történetéből, úgy, hogy választ adnak a táblán látható kijelentésre. Bár a tanulók több különböző kifejezéssel is kiegészíthetik a mondatot, válaszaik között meg kell jelennie azon igazságnak, hogy **Isten mindazoknak kinyilatkoztatja az igazságot, akik szorgalmasan keresik Őt.** (Ezt a tantételt fel is írhatod a táblára.)

Buzdítsd a tanulókat, hogy gondoljanak egy olyan alkalomra, amikor szorgalmasan keresték Istent, és ennek következtében érezték az Ő Lelkét és kinyilatkoztatást kaptak. (Segíthet, ha elmagyarázod, hogy kinyilatkoztatás lehet az is, ha valaki útmutatást kapott egy döntés meghozatalában, több tudásra tett szert, vigasztalást kapott, vagy bizonyosságot, hogy valami igaz.) Kérj meg tanulókat, hogy osszák meg élményeiket az osztály többi tagjával. Te is bizonyágodat teheted arról, hogy milyen élményekben volt részed, miközben arra törekedtél, hogy szorgalmasan keresd az Urat.

1 Nefi 11:7–36

Nefi tanúja Isten leereszkedésének

Magyarázd el a tanulóknak, hogy Nefi a látomása közben tovább elmélkedett és folyamatosan isteni útmutatásra törekedett. Amikor Nefi meg akarta tudni annak a fának a jelentését, melyet ő és atyja látott, egy angyal jelent meg, hogy segítsen neki. Az angyal ezt kérdezte: „Ismered a jelentését a fának, amelyet atyád látott?” (1 Nefi 11:21). Ismételjétek át a fa jelentését úgy, hogy felkérsz néhány tanulót, olvassák fel hangosan az 1 Nefi 11:18–23-at.

- Mit mondott Nefi, mi a fa jelentése? (Miután a tanulók megválaszolták a kérdést, rámutathatsz, hogy Nefi látta az újszülött Jézust karjában tartó Máriát, az angyal pedig megmondta neki, hogy a csecsemő „az Örökkévaló Atya Fi[a]”. Ezután az angyal megkérdezte Nefitől, mi a fa jelentése, hogy segítsen neki meglátni, hogy az Jézus Krisztust jelképezi. Amikor Nefi azt válaszolta, hogy az „Isten szeretet[ét]” jelképezi, Isten azon

szeretetére utalt, melyet Fiának ajándékán keresztül fejez ki. Mi úgy tapasztaljuk meg Isten szeretetét, hogy részeseülünk Jézus Krisztus engesztelésének áldásaiban.)

- Hogyan jellemezte Nefi és az angyal Isten szeretetét?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az 1 Nefi 11:16-ot. (Magyarázd el, hogy a *leereszkedés* szó egy rangból vagy méltóságból történő önkéntes leereszkedést jelent. Megkérheted a tanulókat, hogy írják oda a magyarázatot az 1 Nefi 11:16 mellé a szentírásukban.)

A tanulók keressék ki Nefi válaszát az angyal kérdésére. Ehhez olvassák fel hangosan az 1 Nefi 11:17-et.

- Mit tudott Nefi?
- Mit nem tudott?

Miután Nefi válaszolt, az angyal megmutatott neki számos példát Isten leereszkedésére, hogy segítsen még jobban megértenie Isten szeretetét. Magyarázd el a tanulóknak, hogy „Isten leereszkedése” egyaránt utal az Atyaistenre és Jézus Krisztusra.

Oszd meg a következő kijelentést Bruce R. McConkie eldertől, a Tizenkét Apostol Kvóruma egyik tagjától, aki elmagyarázta Isten, a mi Mennyei Atyánk leereszkedését:

„Isten leereszkedése azon tényből fakad, hogy Ő, egy felmagasztosult Lény, lelép örökkévaló trónjáról, hogy egy halandó Fiú Atyja legyen” (*The Mortal Messiah* [1979], 1:314).

Ahhoz, hogy segíts a tanulóknak megérteni, „Isten leereszkedése” hogyan utal Jézus Krisztusra is, mutasd meg a Jézus születése című képet (62116; *Evangéliumi művészeti könyv* [2009]. 30. sz.). Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel hangosan az 1 Nefi 11:13–21-et. Kérj meg egy másik tanulót, hogy mondja el, ezek a versek hogyan kapcsolódnak a képhez. Az egyik tanuló olvassa fel a következő kijelentést Gerald N. Lund eldertől, a Hetvenek egy korábbi tagjától. Az osztály figyelje meg, a Szabadító hogyan mutatta ki az irántunk érzett szeretetét.

„Itt volt Jézus – az Istenség egyik tagja, az Atya Elsőszülöttje, a Teremtő, az Ószövetség Jehovája –, és most elhagyja isteni és szent lakóhelyét; megfosztja magát mindattól, ami dicső és méltóságos, és apró kisdud testébe lép, aki tehetetlen, és teljes mértékben édesanyjától és földi apjától függ. Megdöbbenő az, hogy nem a föld legpompásabb palotájába jött, ahol... gyémántok záporoztak volna rá, hanem egy szerény jászolba. Nem csoda, hogy az angyal azt mondta Nefinek: »...lásd Isten leereszkedését!«” (*Jesus Christ, Key to the Plan of Salvation* [1991],16).

- Jézus születése hogyan mutatja ki az irántunk érzett szeretetét?

Győződj meg róla, hogy a tanulók világosan értik, a Szabadító arra való hajlandósága, hogy halandó életet éljen, az irántunk érzett szeretetét tükrözi.

Mutasd meg a Jézus feltámasztja Jairus leányát (62231; *Evangéliumi művészeti könyv*, 41. sz.) és a Krisztus meggyógyít egy beteget a Bethesda tavánál (*Evangéliumi művészeti könyv*, 42. sz.) című képeket. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel hangosan az 1 Nefi 11:28-at és 31-et. Buzdítsd az osztályt, hogy mondják el, a képek miben hasonlítanak a versekre.

- Mit látott Nefi, a Szabadító kiknek szolgált és kiket gyógyított meg?
- A Szabadító cselekedetei hogyan fejezik ki a szeretetét?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel hangosan az 1 Nefi 11:32–33-at. Az osztály figyelje meg, mi a Szabadító szeretetének legnagyobb példája.

Miután a tanulók megosztották a válaszaikat, mutasd meg A keresztre feszítés című képet (62505; *Evangéliumi művészeti könyv*, 57. sz.).

Tedd bizonyosságodat, hogy **Jézus Krisztus leereszkedése kifejezi Isten irántunk érzett szeretetét.** A Szabadító leereszkedett, hogy halandó életet éljen; szolgáljon és meggyógyítsa a betegeket és a lesújtottakat; valamint meghaljon mindannyiunk bűnéért, hogy hazatérhessünk Mennyei Atyánk jelenlétébe.

- A Szabadító leereszkedéséről és szeretetéről való tudásotok hogyan befolyásolja az Iránta való érzéseiteket?

Végezetül kérj meg tanulókat, hogy osszák meg, Isten szeretete miért a „legkívánatosabb” és a „legörömtelibb” számukra (lásd 1 Nefi 11:22–23). Tedd bizonyosságodat, hogy ha követjük Nefi példáját és szorgalmasan keressük Istent, akkor érezni fogjuk az Ő szeretetét, és

megtapasztaljuk azt az örömet, mely a Krisztus engesztelése által lehetővé vált áldásokban való részesülésből származik.

Kérd meg a tanulókat, hogy kövessék Nefi példáját azon erőfeszítéseikben, hogy kinyilatkoztatásra törekedjenek. Emlékeztess őket tanulói szerepükre az ifjúsági hitoktatási órákon, valamint arra, hogy a napi szentírás-tanulmányozásba és az órai részvételbe fektetett hitük és erőfeszítésük befolyásolja azon képességüket, hogy a Lélek által tanuljanak.

1 Nefi 12–13

Bevezetés

Miután Nefi látta látomásban a Szabadító halandó szolgálatát és engesztelését, látta, hogy négy nemzedéknyi igazlelkűség után az utódai kevélyekké válnak, engednek az ördög kísértéseinek, és elpusztítják őket. Megmutatták neki továbbá azok gonoszságát, akik Sátánt követik a hatalmas és utálatos egyházban. Látta, hogy világos és értékes igazságokat fognak elvenni a Bibliából, aminek következtében sokan megbotlanak lelkileg. E lesújtó látvány ellenére Nefi látomása nagy reménységre is okot adott. Látta, hogy Isten elkészíti az utat az evangélium visszaállítására az utolsó napokban. Annak is tanúja volt, hogy népe feljegyzése (a Mormon

könyve) elő fog jönni az utolsó napokban, hogy visszaállítsa azon világos és értékes igazságokat, melyek elvesztek a világból.

Megjegyzés: Lehet, hogy nem lesz elég időtök arra, hogy átvegyétek a lecke teljes anyagát. Felkészülésetek során törekedj a Szent Lélek útmutatására, hogy tudd, a lecke mely részei a legfontosabbak és a leghasznosabbak a tanulóid számára. Szükség lehet rá, hogy a lecke egy részét csupán összefoglald, hogy elegendő idő legyen a legfontosabb tanok és tantételek hatékony tanítására.

Javaslatok a tanításhoz

1 Nefi 12

Nefi látja a nefita és a lámánita nemzet jövőjét

Foglald össze az 1 Nefi 12-t azáltal, hogy elmagyarázod, ez a fejezet Nefi látomásának folytatása, melyben az angyal megmutatta Nefinek, hogy az élet fájáról szóló látomásban lévő jelképek miként vonatkoznak az utódaira. Megmutatták neki, hogy leszármazottai egy része elnyeri az engesztelés összes áldását. Nefi azonban azt is látta, hogy leszármazottait végül elpusztítják fivérei utódai (a lámániták). Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el az 1 Nefi 12:16–19-et. Keressenek indokokat arra, hogy a nefitákat miért fogják elpusztítani (lásd 1 Nefi 12:19). Emlékeztess a tanulókat, hogy ha hitet gyakorolnak Jézus Krisztusban, akkor le tudják győzni a kevélységet és a kísértéseket.

1 Nefi 13:1–9

Nefi látja a hatalmas és utálatos egyházat

Kérd meg a tanulókat, hogy kézfeltartással jelezzék, ha sportolnak valamit, néhányan pedig mondják el, mit sportolnak. Magyarázd el, hogy a sportban a csapatok gyakran úgy készülnek fel egy meccsre, hogy kielemezik az ellenfél korábbi meccseit és stratégiáit.

- Miért hasznos egy csapat számára, ha a verseny előtt kielemezik az ellenfél stratégiáit?

Magyarázd el, hogy Nefi látomásban látta azok vágyait és stratégiáit, akik az utolsó napokban Jézus Krisztus Egyháza ellen lesznek. Biztasd a tanulókat, hogy e fejezet tanulmányozása közben keressék meg ezeket a stratégiákat, hogy felkészüljenek rá, hogy felismerjék azokat, és ne lehessen őket megtéveszteni.

Kérj meg néhány tanulót, hogy felváltva olvassák fel hangosan az 1 Nefi 13:1–4, 6-ot. Keressék ki, hogy Nefi mely embercsoportot látta kialakulni az utolsó napi nemzsidók között.

Hogy segíts a tanulóknak megérteni e versek tartalmát, oszd meg a következő magyarázatot Bruce R. McConkie eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából. A tanulók figyeljék meg, mi a hatalmas és utálatos egyház definíciója.

„Az ördög egyháza és a hatalmas és utálatos egyház azon szervezetek mindegyikét illeti, nevüktől és természetüktől függetlenül – legyenek bár politikai, filozófiai, oktatási, gazdasági, társadalmi, testvéri, civil vagy vallási szervezetek –, amelyek azért jöttek létre, hogy olyan útra térítsék az embereket, amely elvezet Istentől és az ő törvényeitől, és így az Isten királyságában való szabadulástól” (*Mormon Doctrine*, 2nd ed. [1966], 137–38).

Összefoglalás

Nem lesz időd ugyanakkora hangsúlyt fektetni a szentírásblokk minden egyes részének tanítására. Időnként szükség lehet rá, hogy összefoglald egy-egy eseménnyonalat vagy tanítást a szentírásblokk egyik felében, hogy elegendő idő maradjon a fontosabb tartalmak, tanok vagy tantételek tanítására a blokk másik felében. Ha nem hagysz ki részeket a szentírásból, hanem inkább összefoglald azokat, az segít a tanulóknak jobban megérteni az eseménnyonal egészét és a blokk üzenetét.

Tisztázd egyértelműen, hogy a „hatalmas és utálatos egyház” nem egy konkrét felekezetre vagy egyházra utal. Bármely és minden olyan szervezetre utal, amely azért jött létre, hogy eltérítse az embereket Istentől és az Ő törvényeitől.

Buzdíthatod a tanulókat, hogy az 1 Nefi 13:6 margójára írják fel: *minden olyan szervezet, amely azért jött létre, hogy eltérítse az embereket Istentől és az Ő törvényeitől.*

- Szerintetek miért fontos tudni, hogy Sátán minden erejét megmozgatja, hogy eltérítsen bennünket Istentől és az Ő törvényeitől?

Mondd el, hogy Nefi leírta, mi jellemzi a hatalmas és utálatos egyházat. Kérj meg egy tanulóat, hogy olvassa fel hangosan az 1 Nefi 13:5–9-et.

- Milyen dolgokra vágnak a hatalmas és utálatos egyház tagjai? (Lásd 1 Nefi 13:7–8.)
- Az 1 Nefi 13:5, 9-ben mit töreksenek elérni a hatalmas és utálatos egyház tagjai? Miért? (Felírhatod a következő igazságot a táblára: **Sátán és a követői el akarják pusztítani Isten szentjeit, és fogságba akarják taszítani őket.**)
- Sátán és követői vágyainak és szándékainak ismerete hogyan segít szembeszállnunk velük?

Mondd el a tanulóknak, hogy később ebből a fejezetből kiderül az egyik módja annak, ahogyan a hatalmas és utálatos egyház megpróbálta elpusztítani azokat, akik Istent keresik.

1 Nefi 13:10–19

Nefi meglátja Isten kezét egy szabad föld létrejöttében, ahol majd visszaállítják az evangéliumot

Tedd bizonyosságodat, hogy az Úr gondoskodott róla, hogy munkája előrehaladjon a nagy és utálatos egyház minden olyan erőfeszítése ellenére, amely arra irányul, hogy az emberek megbotoljanak lelkileg. Ezt pedig úgy érte el, hogy előkészítette az utat evangéliumának visszaállításához.

Az alábbi kijelentések a Nefi látomásában előforduló jelentős események összefoglalásai. A tanulók olvassák el az 1 Nefi 13:10–19-et, és párosítsák össze az alább felsorolt szentírás-utalásokat a bennük leírt eseményekkel. (A szentírásutalásokat és a kijelentéseket már az óra előtt felírhatod a táblára, vagy kioszthatod minden tanulónak egy-egy papírlapon. Itt a szentírásutalások a hozzájuk tartozó kijelentések mellett szerepelnek. A tevékenységhez meg kell változtatnod a kijelentések sorrendjét a táblán vagy a kiosztott papírokon!)

1 Nefi 13:12	<i>Kolumbusz Amerikába hajózik</i>
1 Nefi 13:13	<i>Zarándokok hajóznak Amerikába, vallási szabadságot keresve</i>
1 Nefi 13:14	<i>Amerika őslakóit kiűzik a földjeikről</i>
1 Nefi 13:15	<i>A nemzsidók boldogulnak Amerikában</i>
1 Nefi 13:16–19	<i>Habár számban kevesebben vannak, az amerikai forradalmár haderők győzedelmeskednek</i>

Miközben a tanulók megválaszolják a kérdéseket, buzdíthatod őket, hogy az egyes szentírásrészek mellé írják le a kulcsfontosságú szavakat vagy kifejezéseket. Például odairhatják *Kolumbusz* nevét az 1 Nefi 13:12 mellé.

- Az 1 Nefi 13:12 szerint Kolumbusz miért hajózott Amerikába?
- Az 1 Nefi 13:13 szerint a zarándokok miért vándoroltak be Amerikába?
- Az 1 Nefi 13:15–19 szerint a nemzsidók miért boldogultak és nyertek függetlenséget „minden más nemzet[től]”?

Kérj meg egy tanulóat, hogy olvassa fel hangosan Joseph F. Smith elnök következő kijelentését:

„Ezt a nagy amerikai nemzetet a Mindenható nevelte, mindenható kezének hatalma által, hogy az utolsó napokban Isten királyságát meg lehessen alapítani a földön. Ha az Úr ezen dicső nemzet alapjainak lefektetése által nem készítette volna elő az utat, akkor (a világ monarchikus kormányainak szigorú törvényei és vakbuzgótsága folytán) lehetetlen lett volna lefektetni az alapokat az ő egyszerű királyságának eljövételéhez. Az Úr tette ezt” (*Gospel Doctrine*, 5th ed. [1939], 409).

Tedd bizonyosságodat arról, hogy **az Úr előkészítette az utat a visszaállításhoz** azáltal, hogy megteremtett egy országot, ahol vallásszabadság volt, és ahol vissza tudta állítani az

egyházát. Tégy bizonyosságot, hogy az Úr elkészítette, és továbbra is el fogja készíteni az utat ahhoz, hogy az Ő visszaállított evangéliuma minden nemzethez eljusson.

Ha az Amerikai Egyesült Államokon kívüli országban tanítod ezt a leckét, kérdezd meg:

- Az Úr hogyan készítette el az utat ahhoz, hogy a mi hazánkban is prédikálhassák a visszaállított evangéliumot?

1 Nefi 13:20–42

Nefi látja a jövőbeli nemzsidókat a Bibliával, a Mormon könyvével és utolsó napi szentírásokkal

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az 1 Nefi 13:20–24-et. Kérdezd meg tőle, hogy Nefi milyen tárgyat látott, amit a korai amerikai gyarmatosok közé elvittek. Emelj fel egy Bibliát, és magyarázd el, hogy ezt a könyvet látta Nefi a látomásában. Megkérheted a tanulókat, hogy írják oda a *Biblia* szót az 1 Nefi 13:20 mellé a szentírásukban.

Magyarázd el, hogy az angyal azt tanította Nefinek, hogy a Biblia „nagy értékkel” bíró feljegyzés (1 Nefi 13:23). Amikor a Bibliában lévő kinyilatkoztatásokat eredetileg lejegyezték, azok „tartalmazt[ák] az Úr evangéliumának teljességét” (1 Nefi 13:24). Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel hangosan az 1 Nefi 13:26–27-et.

- Mit vett ki a Bibliából a nagy és utálatos egyház? Miért vették ki ezeket a dolgokat?

Egy másik tanuló olvassa fel hangosan az 1 Nefi 13:29-et.

- Mi történt annak eredményeként, hogy a világos és értékes dolgokat, valamint az Úr szövetségei közül sokat kivettek a Bibliából?

Négy tanuló egymást váltva olvassa fel hangosan az 1 Nefi 13:34–36, 39-et, az osztály többi tagja pedig figyelje meg, az Úr mit tesz azért, hogy segítsen népének szembeszállni a hatalmas és utálatos egyház erőfeszítéseivel.

- Az 1 Nefi 13:34 szerint mit fog az Úr előhozni irgalmában?
- Az 1 Nefi 13:35–36 szerint mi lesz elrejtve, hogy majd előkerüljön a nemzsidók számára? (Javasolhatod, hogy a tanulók írják le az 1 Nefi 13:35 mellé, hogy az „ezek a dolgok” kifejezés a Mormon könyvére utal.)
- Az 1 Nefi 13:39 szerint még mit fog az Úr előhozni az utolsó napokban a Mormon könyvén kívül? Milyen „más könyveket” hozott elő az Úr a visszaállítás részeként? (A Tan és a szövetségek, a Nagyértékű gyöngy és Joseph Smith Bibliafordítása.)

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el az 1 Nefi 13:40–41-et. Keressék ki, hogy a visszaállítás szentírásai mit fognak tudatni minden emberrel. Miután a tanulók megosztották, amit találtak, emelj fel egy Bibliát és tedd bizonyosságodat annak igazságáról. Emelj fel egy Mormon könyvét is, és tedd a Biblia mellé. Tedd bizonyosságodat, hogy **a Mormon könyve és az utolsó napi szentírások visszaállítják a világos és értékes igazságokat, hogy segítsenek nekünk megtudnunk, hogy Jézus Krisztus Isten Fia, és hogy tudjuk, hogyan jöhetünk Hozzá.**

A tanulók keressenek egy olyan kifejezést az 1 Nefi 13:41 végén, amely leírja, hogy az Úr mit fog tenni a zsidók feljegyzésével (a Bibliával) és Nefi leszármazottainak a feljegyzéseivel (a Mormon könyvével). Tedd bizonyosságodat, hogy ezek a feljegyzések „egyet alkot[anak]” (1 Nefi 13:41) és „eggyé nő[tték]” (2 Nefi 3:12), hogy segítsenek világosan értenünk, hogyan jöhetünk a Szabadítóhoz.

Hogy segíts a tanulóknak értékelni, hogy a világos és értékes igazságok visszaállítása milyen hatással van az életükre, kérd meg őket, hogy gondolkodjanak el a következő kérdésen:

- A Mormon könyve milyen hatással volt a Jézus Krisztusról való bizonyosságokra és hogyan segített közelebb kerülnötök Hozzá?

Miután elegendő időt adtál a tanulóknak a gondolkodásra, kérd meg néhányukat, hogy osszák meg válaszaikat. Te is megoszthatod a bizonyosságodat a Mormon könyvről, és arról, hogy az miként erősítette meg a Jézus Krisztusról való bizonyosságodat és segített megtudnod, hogy hogyan jöjj Őhöz. Az óra végén buzdítsd a tanulókat, hogy az év során figyelmesen tanulmányozzák a Mormon könyvét, olyan tanításokat és beszámolókat keresve, amelyek megerősítik a bizonyosságukat Jézus Krisztusról, és megtanítják nekik, hogyan jöjjenek Hozzá.

1 Nefi 14

Bevezetés

Az 1 Nefi 14 zárja a Nefi látomásáról szóló beszámolót. A látomás ezen részében Nefinek elmondják, milyen áldásokat ígérnek azoknak, akik bűnbánatot tartanak és az Úrra hallgatnak, valamint milyen átok sújtja majd a gonoszokat, akik megkeményítik a szívüket az Úrral

szemben. Nefinek azt is megmutatták, hogy az Úr segíti és megvédi azokat, akik igazlelkűen élnek és betartják a szövetségeiket, illetve hogy el fogja pusztítani az ördög hatalmas és utálatos egyházát.

Javaslatok a tanításhoz

1 Nefi 14:1–7

Nefi látja, milyen következményei lesznek, ha az elkövetkező nemzedékek engedelmeskednek vagy nem engedelmeskednek az Úrnak

Kérd meg a tanulókat, hogy nyissák ki a szentírásaikat az 1 Nefi 14-nél. Magyarázd el, hogy ma folytatjátok Nefi látomásának tanulmányozását. Kérd meg a tanulókat, hogy gondolkodjanak el azon, ők hogyan fejeznék be a következő mondatokat:

Ha követem az Urat, akkor ...

Ha nem követem az Urat, akkor ...

Miután a tanulók megosztották a válaszaikat, mutass rá, hogy a *ha* szó választást jelöl.

Attól függően, hogy mit választunk, különböző következményeket élünk meg. Magyarázd el, hogy Nefi látta a jövőbeli nemzedékeket, és megjegyezte, hogy ha az igazlelkűséget választják, áldottak lesznek; ha azonban a gonosztságot választják, átkozottak lesznek. Kérd meg az osztályt, hogy a lecke során gondolják át, hogy milyen áldásokat hozott az életükbe azon döntésük, hogy az Úrnak engedelmeskednek.

Rajzold fel a táblára a következő ábrát:

Ha → akkor →

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel hangosan az 1 Nefi 14:1–2-t. Kérd meg az osztályt, hogy keressék ki, (1) Nefi szerint a nemzsidók milyen döntést hozhatnak, valamint (2) Nefi mit látott, milyen áldásokban részesülnek a nemzsidók, ha így döntenek. A tanulók osszák meg, mit találtak, majd egészítsék ki a táblán lévő mondatot az alábbiakhoz hasonlóan:

Ha → hallgatnak Isten Bárányára és nem keményítik meg a szívüket,	akkor → ez történik velük: Izráel háza közé számláltatnak örökre áldott nép lesznek nem fogják őket fogságba hurcolni
---	---

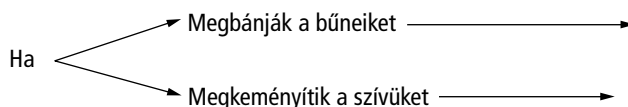
Lehet, hogy el kell magyaráznod, hogy a szentírásokban a „botlást okozó kő” (1 Nefi 14:1) kifejezés gyakran azon akadályokra utal, melyek visszatartják az embereket az Úr követésétől, „Izráel háza közé számláltatni” (1 Nefi 14:2) pedig azt jelenti, hogy az Úr szövetséges népe közé számlálják őket.

- Miért fontos az Úr szövetséges népe között lenni? (Hogy elnyerjük az ábrahámí szövetség áldásait [lásd T&S 132:30–31].)
- Mit jelent „hallgatni Isten Bárányára”?
- Az engedelmisség táblán felsorolt jutalmi közül melyek a legfontosabbak számotokra? Miért?
- Milyen áldásokat láttatok az életetekben, amikor az Úrra hallgattatok? (Emlékeztess a tanulókat, hogy nem kell túlságosan személyes vagy magánjellegű élményeket megosztaniuk.)

Szemléltetőeszközök

A legtöbb tanuló könnyebben tanul és tovább emlékezik a tanultakra, ha szemléltetőeszközökkel mutatod be a tanítást. Az ebben a tanítási ötletben bemutatott egyszerű ábrához hasonló szemléltetéseket könnyű felrajzolni a táblára, és azok segíthetnek a tanulóknak a szentírások fő elgondolásaira koncentrálni.

A tábla másik felére rajzold fel a következő ábrát:

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel hangosan az 1 Nefi 14:5–7-et. Kérd meg az osztályt, hogy keressék ki a szentírásrészből (1) azokat az áldásokat, melyekben azok részesülnek, akik bűnbánatot tartanak, és (2) azokat a negatív következményeket, melyekben azoknak lesz részük, akik megkeményítik a szívüket. A korábbi feladathoz hasonlóan töltsétek ki az ábrát. (Ha az emberek bűnbánatot tartanak, „akkor jó dolguk lesz” [1 Nefi 14:5], és „békességre és örök életre” [1 Nefi 14:7] lelnek. Ha az emberek megkeményítik a szívüket, elvesznek [lásd 1 Nefi 14:5] és „fogságba [és pusztulásba] hurcolják őket” [1 Nefi 14:7].)

Miközben a tanulók megválaszolják a kérdéseket, elmagyarázhatod, hogy az 1 Nefi 14:7-ben említett „nagyszerű és csodálatos munka” a papság, az evangélium, valamint az Úr egyházának visszaállítására utal az utolsó napokban.

- Milyen értelemben „nagyszerű és csodálatos” számotokra Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza? Miként hoz számotokra békességet? Miként hoz számotokra reményt az örök életre?

Adhatsz egy kis időt a tanulóknak, hogy magukban gondolkodjanak el azon, hogy a táblára felírt ösvények közül jelenleg melyiken haladnak. Tedd bizonyosságodat arról, hogy **az Úrnak való engedelmség és a bűneink megbánása nagy áldásokhoz vezet**. Arról is bizonyosságot tehetsz, hogy ha megkeményítjük a szívünket az Úrral és az Ő egyházával szemben, az lelki fogsághoz és pusztuláshoz vezet.

1 Nefi 14:8–17

Nefi látja az Isten Bárányának egyháza és a hatalmas és utálatos egyház közötti háborút

Kérd meg a tanulókat, képzeljék azt, hogy háború dúl, és behívót kaptak a seregbe.

- Mit tennétek, hogy felkészüljétek a csatára?

Magyarázd el, hogy az angyal tanított Nefinek arról a nagy csatáról, amelyre az utolsó napokban kerül sor.

Három tanuló egymást váltva olvassa fel hangosan az 1 Nefi 14:9–11-et. Kérd meg az osztály többi tagját, hogy keressék ki, mely két csoport áll szemben egymással. (Emlékeztetted a tanulókat, hogy a hatalmas és utálatos egyház bármely olyan egyént vagy csoportot jelent, aki vagy amely elvezeti az embereket Istentől és az Ő törvényeitől.)

- Milyen szavakkal és kifejezésekkel jellemzik a „hatalmas és utálatos egyházat”?
- Nefi látomása szerint hol lesz megtalálható a „hatalmas és utálatos egyház” az utolsó napokban?

Három másik tanuló egymást váltva olvassa fel hangosan az 1 Nefi 14:12–14-et. Az osztály többi tagja keresse ki, miért nem kell félnünk a jövőtől.

- Az 1 Nefi 14:12 szerint melyik egyháznak lesz több tagja?
- Miért lesz kevesebb tagja a Bárány egyháznak, mint a hatalmas és utálatos egyháznak?
- Az 1 Nefi 14:13 szerint miért gyűjt majd össze sokaságokat a hatalmas és utálatos egyház?

Tedd bizonyosságodat, hogy mi is részt veszünk abban a háborúban, melyről Nefi ír – utolsó napi lelki háborút folytatunk a gonosz ellen. A Bárány egyházának tagjaiként számban kevesebben vagyunk, mint az ellenség, ezért segítségre van szükségünk, ha győzni szeretnénk az ördög erőivel szemben.

- Mit olvashattok az 1 Nefi 14:14-ben, ami reményt ad nektek?

Hangsúlyozd ki, hogy az ezekben a szentírásokban adott ígérek kifejezetten azokra vonatkoznak, akik szövetségeket kötnek az Úrral, és betartják azokat. Emlékeztess a tanulókat, hogy keresztelkedésükkor szövetségre léptek az Úrral. Hívd fel a tanulók figyelmét az „igazlelkűséggel és Isten hatalmával voltak felfegyverezve” mondatrészre az 1 Nefi 14:14-ben.

- Mit jelent számotokra az „igazlelkűséggel és Isten hatalmával felfegyverezve” kifejezés?
- Hogyan lehet olyan, mintha páncéllal és fegyverekkel lennénk ellátva a gonosz elleni csatánkban, ha „igazlelkűséggel és Isten hatalmával vagyunk felfegyverezve”?
- Hogyan tapasztaltátok már meg, hogy „igazlelkűséggel és Isten hatalmával vagytok felfegyverezve”? Milyen érzés volt?

Kérdezd meg a tanulóktól, hogyan foglalják össze az 1 Nefi 14:1–14 üzenetét. Győződj meg róla, hogy értik: **ha igazlelkűen élünk és betartjuk a szövetségeinket, Isten hatalma segíteni fog nekünk győzedelmeskedni a gonosz fölött.**

Kérd meg a tanulókat, hogy értékeljék ki az életüket, és gondolják át, mit tehetnének jobban azért, hogy igazlelkűséggel legyenek felfegyverezve. Buzdítsd őket, hogy cselekedjenek a kapott sugalmazások szerint. Biztosítsd őket, hogy ha hithűek maradnak, lehetőségük lesz belépni a szent templomba és további szövetségeket kötni az Úrral. Azok az ígéreték és szövetségek, melyeket ott kötni fognak, hatalmas erőt és védelmet jelentenek majd az életükben.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel hangosan az 1 Nefi 14:3–4-et. Kérj meg egy másik tanulót, hogy olvassa fel hangosan az 1 Nefi 14:15–17-et.

- Mi fog történni a hatalmas és utálatos egyházzal?
- Mi lesz a Barány egyháza (Isten királysága) és az ördög erői közötti csata végkimenetele?
- Hogyan segít nektek e harc kimenetelének ismerete?

Olvasd fel az osztálynak következő kijelentést Boyd K. Packer elnöktől a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„[Mi, az egyház tagjai] csak a töredéke [vagyunk] annak a sok milliárd embernek, akik a földön élnek. De vagyunk, akik vagyunk, és tudjuk, amit tudunk, és mennünk kell, hogy prédikáljuk az evangéliumot.

A Mormon könyve világossá teszi, hogy soha nem leszünk számbeli fölényben, viszont velünk lesz a papság hatalma [lásd 1 Nefi 14:14]. [...]

Hatással lehetünk, és a megfelelő időben minden bizonnyal hatással is leszünk az egész emberiségre. Tudni fogják, kik vagyunk, és miért vagyunk. Lehet, hogy most reménytelennek tűnik, és borzasztóan nehéznek, de nemcsak lehet, hanem biztosan meg is nyerjük a Sátán elleni harcot” (A papság hatalma. *Liahóna*, 2010. máj. 7.).

Biztosítsd a tanulókat: **Isten királysága győzedelmeskedni fog az utolsó napokban.** Fejezd ki abbéli meggyőződésedet, hogy bízhatnak Istenben, és hogy az Ő ereje le fog győzni minden gonoszságot. Bátorítsd őket, hogy gyakoroljanak jó hatást másokra.

1 Nefi 14:18–27

Nefi látja Jánost, a Kinyilatkoztatót

Írd fel a táblára a következő kérdéseket:

A Szabadító tizenkét apostola közül kit látott Nefi a látomásában?

Ez az apostol miről írt később?

Miért parancsolták meg Nefinek, hogy ne írja le a látomása többi részét?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az 1 Nefi 14:18–27-et, majd röviden beszéljétek meg a válaszokat a táblán lévő kérdésekre.

Magyarázd el, hogy ezek a versek – legalábbis részben – János azon írásaira utalnak, melyek a Jelenések könyvében találhatóak. A könyv fő mondanivalója, hogy Isten győzedelmeskedni fog az ördög erői felett. Jánoshoz hasonlóan Nefi szintén látta a világ végét a látomásában, de megparancsolták neki, hogy ne írja le, mert János kapta azt a feladatot, hogy ezt megtegye. Ha időtök engedi, az óra végén röviden megbeszélhetitek, hogy a Biblia és a Mormon könyve hogyan erősítik meg egymás igazságát, és válnak eggyé (lásd 1 Nefi 13:40–41).

Otthon tanulási lecke

1 Nefi 7–14 (3. rész)

Felkészülési anyag az otthon tanulókat oktatója számára

A napi otthon tanulási lecek összefoglalása

Az alábbiakban összefoglaljuk azokat a tanokat és tantételeket, melyeket a tanulók az 1 Nefi 7–14 (3. rész) tanulmányozása során tanultak. Ezt az összefoglalót ne tanítsd le a leckéd részeként. Az általad tanított leckének csupán a tanok és tantételek némelyikére kell összpontosítania. Kövesd a Szent Lélek sugalmazásait a tanulóid szükségleteinek átgondolása során.

1. nap (1 Nefi 7)

Miközben a tanulók azt a részt tanulmányozták, hogy Lehi fiai visszatértek Jeruzsálembe, hogy magukkal hozzák Ismáel családját is a megígért földre, megtanulták, hogy az Úr megparancsolja nekünk, hogy házasodjunk meg és neveljünk Nekí gyermekeket, és hogy Isten hitünk szerint válaszolja meg az imáinkat.

2. nap (1 Nefi 8)

A tanulók Lehi látomását tanulmányozták az élet fájáról. Megtanulták, hogy ha Jézus Krisztushoz jövünk és részesülünk az engesztelésében, az boldogságot és örömet fog hozni. Miközben az álomban lévő különböző embercsoportokról, valamint arról olvastak, hogy azok sikeresen elértek-e az élet fájához és vettek-e a gyümölcsből, a következő tantételeket is megtanulták: a büszkeség, a világiasság és a kísértéseknek való engedés megakadályozhatják, hogy részesüljünk az engesztelés áldásaiban. Ha szilárdan kapaszkodunk Isten szavába, az segíteni fog nekünk ellenállni a kísértéseknek és a világi hatásoknak, továbbá segít közelebb kerülnünk az Úrhoz és elnyernünk az engesztelés áldásait.

3. nap (1 Nefi 10–11)

A tanulók megtanulták, mi történt, amikor Nefi arra törekedett, hogy ő is lássa, hallja és tudja mindazt, amit atyja látott (lásd 1 Nefi 10:17). Nefi példáján keresztül meglátták, hogy Isten kinyilatkoztatja igazságát azoknak, akik szorgalmasan keresik Őt. Nefi látomást látott, mely Isten irántunk érzett és Fia ajándékán keresztül kimutatott szeretetéről tanította őt. A tanulóknak lehetőségük volt leírni, ez mint jelent nekik.

4. nap (1 Nefi 12–14)

Látomása további részében Nefi látta, az Úr hogyan készítette elő az utat a visszaállításhoz. Megtudta, hogy világos és értékes igazságokat vesznek majd ki a Bibliából, ám a Mormon könyve és az utolsó napi szentírások, vissza fogják állítani azon világos és értékes igazságokat, melyek segítenek tudnunk, hogy Jézus Krisztus Isten Fia, és melyek segítenek Őhöz jönnünk. Nefi az utolsó napokat is látta. A tanulók elgondolkodtak azon a tantételen, hogy ha igazlelkűen élünk és betartjuk a szövetségeinket, Isten hatalma segíteni fog nekünk győzedelmeskedni a gonosz fölött.

Bevezetés

Ennek a hétnek az anyaga Lehi látomására összpontosít az 1 Nefi 8-ban. Miközben ezt a leckét tanítod, hangsúlyozd ki, mekkora örömet hozhat Jézus Krisztus engesztelése az életünkbe, és miként tapasztalhatjuk meg az engesztelés áldásait Isten szavának betartása által. A tanulók használni fogják a szentírásaikat, a tanulmányi kalauzukat és a szentírás-tanulmányozási naplójukat e lecke során.

Javaslatok a tanításhoz

1 Nefi 7

Az Úr megparancsolja Lehi fiainak, hogy térjenek vissza Jeruzsálembe Ismáelért és a családjáért

Tegyél ki egy képet egy házaspárról és a gyermekeikről. (A képen a saját családod is szerepelhet, vagy előzetesen megkérheted az egyik tanulót, hogy hozzon el egy képet a családjáról.)

Kérdezd meg a tanulóktól: Miért fontosak a családok Isten, szabadulásunkra létrehozott tervében?

Kérd meg a tanulókat, hogy nézzék át és foglalják össze az 1 Nefi 7:1–5-öt. Kérdezd meg, milyen tantételeket tanultak ezekből a versekből. (A tanulók több tantételt is megemlíthetnek. A tanulói kézikönyvben kihangsúlyozott tantétel az, hogy **az Úr megparancsolja nekünk, hogy házasodjunk meg és neveljünk gyermekeket Nekí.**

Az 1. nap leckéjében a tanulóknak az volt a feladatuk, hogy kérjenek meg egy szülőt, egyházi vezetőt vagy tanítót, hogy javasoljon három módszert, mely által a mai fiatalok felkészülhetnek a házasságra és arra, hogy gyermekeket neveljenek „az Úrnak”. Kérj meg néhány tanulót, hogy mondják el, mit tanultak.

1 Nefi 8

Lehi látomást lát az élet fájáról

Emlékeztess a tanulókat, hogy miután Nefi és a fivérei elhozták Ismáel és a családját a vadonba, Lehi álmot látott. Miközben az egyik tanuló felolvassa hangosan az 1 Nefi 8:10–13-at, egy másik tanuló rajzolja fel a táblára vagy egy papírlapra a versekben leírtakat. Ha inkább helyénvalónak érzed, megmutathatod a Lehi álma című képet (62620; *Evangéliumi művészeti könyv* [2009]. 69. sz.), és megkérheted a tanulókat, hogy keressék meg rajta a versekben leírt szimbólumokat, jeleneteket.

Kérdezd meg a tanulóktól: Lehi leírásában mi az, ami kíváncsiságot tesz számotokra a fa gyümölcsét?

Emlékeztess őket, hogy a fa gyümölcse „Istennek minden ajándéka köz[ül]” (1 Nefi 15:36) a legnagyobbat jelképezi, azaz Jézus Krisztus engesztelésének áldásait. Ha a tanulói rajz mellett döntöttél, felírhatjátok a képre, hogy mit jelképez a gyümölcs.

Kérdezd meg a tanulóktól: Mit tanulhatunk az 1 Nefi 8:10–13-ban az engesztelés áldásainak elnyeréséről? (Habár a tanulók

más szavakkal is kifejezhetik, győződj meg róla, hogy világos számukra a következő tantétel: **Ha Jézus Krisztushoz jövünk és részesülünk az engesztelésében, az boldogságot és örömet fog hozni.** Ezt a tantételt fel is írhatod a táblára.)

A 2. nap leckéjében a tanulók azt a feladatot kapták, hogy válaszolják meg a következő kérdést: Mikor hozott boldogságot és örömet az életetekbe a Szabadító engesztelése? Kérd meg a tanulókat, hogy nyissák ki a szentírás-tanulmányozási naplójukat, és magukban olvassák el a válaszukat.

Hogy segíts a tanulóknak jelentőségteljes igazságokat és bizonyosságokat megosztani egymással, buzdítsd többüket, hogy olvassák fel vagy meséljék el, mit írtak. Te is mesélhetsz nekik egy olyan élményedről, amikor az engesztelés boldogságot és örömet hozott az életedbe.

Magyarázd el, hogy Lehi látomása nem csak azt tanítja, hogy az engesztelés örömet hoz; azt is megmutatja, mit kell tennünk, hogy elnyerjük az engesztelés áldásait. Kérd meg a tanulókat, hogy nézzék át az 1 Nefi 8:19–26-ot és rajzolják le a többi szimbólumot is Lehi látomásából, vagy keressék meg azokat a Lehi álma című képen. Miközben lerajzolják vagy megkeresik a jelképeket, kérd meg őket, hogy magyarázzák el az egyes szimbólumok jelentését. (Ha segítségre van szükségük, buzdítsd őket, hogy használják a tanulók tanulmányi kalauzában kitöltött táblázatot.)

Az egyik tanuló olvassa fel hangosan az 1 Nefi 8:30-at. Ezután tedd fel a következő kérdéseket:

- Mi volt a vasrúd – Isten szava – szerepe Lehi álmában?
- Miközben az 1 Nefi 8-at tanulmányoztátok, mit tanultatok Isten szavának fontosságáról?
- Az 1 Nefi 8:30-ban mely kifejezések utalnak arra, hogy mit kell tennünk az engesztelés áldásainak elnyeréséhez?
- Szerintetek mit jelent „előrenyomul[ni] [az utatokon], folyamatosan szilárdan kapaszkodva a vasrúdba”?

Írj fel a táblára két másik evangéliumi tantételt, melyet a tanulók tanulmányi kalauzában tanultak: **Ha szilárdan kapaszkodunk Isten szavába, az segíteni fog nekünk ellenállni a kísértéseknek és a világi hatásoknak. Ha szilárdan kapaszkodunk Isten szavába, az segít közelebb kerülnünk az Úrhoz és elnyernünk az engesztelés áldásait.**

Kérd meg a tanulókat, hogy képzeljék azt, hogy ők misszionáriusok, és lehetőségük van bizonyosságot tenni annak fontosságáról, hogy tanulmányozzuk Isten szavát és annak tantételei szerint éljünk. Osszák meg, hogy saját tapasztalataikra alapozva mit mondanának. Te is megoszthatod érzéseidet arról, hogy a szentírások és a próféták szavainak ereje hogyan segített közelebb kerülnöd a Szabadítóhoz.

1 Nefi 10–14

Hítének és szorgalmának köszönhetően Nefi személyes kinyilatkoztatást kap sok tantételről, többek között azokról, melyeket atyja tanított

Kérd meg egy tanulót, hogy olvassa fel hangosan az 1 Nefi 10:17, 19-et. Az osztály keressen a szentírásversekben olyan áldásokat, melyekben akkor részesülünk, ha szorgalmasan keressük az Úr útmutatását. Egy vagy két tanuló mondja el, szerinte mit jelent „szorgalmasan keresni”. (A 3. nap leckéjében a tanulóknak le kellett írniuk erre a kérdésre a választ a tanulmányi kalauzukban.)

Foglald össze az 1 Nefi 11–14-et azzal, hogy Nefi személyes kinyilatkoztatást kapott, mert szorgalmasan kereste az Urat. Láttá Jézus Krisztus szolgálatát és engesztelését (1 Nefi 11), népe jövőbeli pusztulását kevélységük és gonoszságuk miatt (1 Nefi 12), a korai nemzsidó gyarmatosítók letelepedését az ígért földjén, valamint világos és értékes igazságok visszaállítását (1 Nefi 13), továbbá igazlelkű embereket küzdelmének a hatalmas és utálatos egyház munkálkodásai ellen az utolsó napokban (1 Nefi 14).

Megjegyzés: A következő tevékenység előkészítéséhez nézd át az ide tartozó leckéket ebben a kézikönyvben, valamint ennek az egységnek a 4. napjához tartozó anyagot a tanulók tanulmányi kalauzában.

Kérd meg a tanulókat, hogy válasszanak egy fejezetet az 1 Nefi 11–14-ből, és tegyék meg az alábbiakat. (A tevékenységet a táblán vagy egy papírlapon is elvégezhetik.)

- Írjatok egy összefoglalást a választott fejezetről.
- Írjátok le a fejezetben tanított evangéliumi tantételek egyikét. (Választhatnak a tanulói kalauzban kiemelt tantételek közül, vagy maguktól is meghatározhatnak egyet.)
- Írjátok le, hogy ez a tantétel hogyan vonatkozik ma ránk.

Miután a tanulóknak elég idejük volt a felkészülésre, kérd meg őket, hogy mondják el, mit írtak. Egy-két tanuló ossza meg a bizonyosságát azon tantételekről, melyeket az 1 Nefi 7–14-ben tanultak ezen a héten.

Mielőtt elengednéd az osztályt, ne felejtse el összegyűjteni a szentírás-tanulmányozási naplójukat, és leellenőrizni a feladataikat, ha volt ilyen.

Következő rész (1 Nefi 15–19)

A következő egységben a tanulók még többet tanulnak majd Lehi és népe megpróbáltatásairól, amint folytatták vándorlásukat a vadonban és áthajóztak a megígért földre. Képzelték el, mennyire meglepődtek, amikor reggel felkelvén egy „műves kivitelű kerek gömböt” találtak – a Liahónát. Hogyan működött a Liahóna, és hogyan irányította őket? Nefi miért fedtte meg fivéreit a hajón? Nefi hogyan jellemezte az ígért földjét?

16. LECKE

1 Nefi 15

Bevezetés

Miután Nefi atyjához hasonló látomást látott, visszatért atyja sátrához. Ott találta fivéreit, akik Lehi tanításairól vitatkoztak. Nefi megfeddte fivereit keményszívűségük miatt, és emlékeztette őket, hogy miként kaphatnak személyes kinyilatkoztatást. Ezután

elmagyarázott néhányat Lehi tanításai közül az olajfa természetes ágairól és az élet fájáról való látomásának jelentéséről. Az 1 Nefi 15 szembeállítja Nefi az igazság keresésére tett szorgalmas erőfeszítéseit fiverei közös hozzáállásával (lásd 1 Nefi 15:9–11).

Javaslatok a tanításhoz

1 Nefi 15:1–11

Nefi fivérei panaszkodnak, hogy nem értik Lehi látomását

Kérd meg a tanulókat, hogy soroljanak fel olyan tevékenységeket, melyek erőfeszítést kívánnak a részünkről, mielőtt élvezhetnénk az eredményeiket. Válaszaikat felsorolhatod a táblán. (A válaszok között lehetnek a következők: tanulás, kertészkedés, hangszeren játszás, sportolás és edzés. Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak példákra a saját életükből.)

- Azon tevékenységeknél, melyekre gondoltok, milyen kapcsolatot láttok az általatok tett erőfeszítések és annak eredményei között?

Miután a tanulók megválaszolták a kérdést, buzdítsd őket, hogy keressenek hasonló párhuzamokat ebben a leckében, miközben az 1 Nefi 15-öt tanulmányozzák.

Mondd el a tanulóknak, hogy az 1 Nefi 15 azzal kezdődik, hogy Nefi visszatér atyja sátrához, miután Lehihöz hasonló látomást látott. Kérd meg az egyik tanulót, hogy olvassa fel hangosan az 1 Nefi 15:1–2, 7-et. Az osztály mondja el, Nefi mit látott, amikor visszatért atyja sátrához.

- Mit látott Nefi, amikor visszatért atyja sátrához?
- Min vitatkoztak Nefi fivérei? Miért?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel hangosan az 1 Nefi 15:3-at. Az osztály keresse ki annak okát, hogy Nefi fivérei miért nem tudták megérteni azon dolgokat, amiket Lehi tanított nekik.

- Az 1 Nefi 15:3 szerint Nefi fivérei miért tudták nehezen megérteni azon dolgokat, amiket Lehi tanított nekik?
- Mit tett Nefi azért, hogy lelki igazságokat tanuljon? (Hogy segíts a tanulóknak megválaszolni ezt a kérdést, megkérheted őket, hogy olvassák el az 1 Nefi 10:17-et.)

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel hangosan az 1 Nefi 15:8-at.

- Figyelembe véve, hogy Nefi nemrég részesült mennyei látomásban válaszul a kérdésére (lásd 1 Nefi 11–14), miért volt természetes a részéről, hogy megtudakolja a fivéreitől, hogy megkérdezték-e az Urat?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel hangosan az 1 Nefi 15:9-et. Ezután kérj meg egy másik tanulót, hogy írja fel a táblára Nefi fivéreinek a választát:

Nem, mert az Úr ilyesmit nem tudat velünk.

Húzd alá a táblán az első „nem” szót.

- Mit nem tettek Nefi fivérei?

Illeszd be a választ (*kérdeztük meg az Urat, imádkoztunk vagy kértünk felvilágosítást az Úrtól*) a táblán lévő mondatba, hogy így hangozzon:

Nem kérdeztük meg az Urat, mert az Úr ilyesmit nem tudat velünk.

(Más szóval: „Nem kérdeztük meg, mert az Úr nem beszél velünk.”)

Keresésre indító kérdések

A hatékony keresésre indító kérdések arra ösztönzik a tanulókat, hogy kutassák fel a szentírásokban található történetek részleteit, ami által még mélyebben fogják érteni az adott szentírásblokkot. Ezek általában valamilyen kérdőszót tartalmaznak, mint például *ki, mi, kit, mit, mikor, hogyan, hol és miért*. Mivel az ilyen kérdések megkövetelik a tanulóktól, hogy bizonyos információkat keressenek a szentírások szövegében, hasznos, ha a kérdéseket még azon versek olvasása előtt felteszik, amelyekben a válaszok állnak. Ez a tanulók figyelmét a válaszok megtalálása felé fordítja, miközben felolvassák az adott szentírásrészletet.

- Mi volt a probléma Lámán és Lemuel gondolkodásmódjával?

Győződj meg róla, hogy a tanulók felismerik, hogy Nefi fivérenek gondolkodásmódja helytelen. Kérd meg őket, hogy rendezzék át a szavakat vagy fogalmazzák át a táblán lévő mondatot úgy, hogy az világosan leírja, Nefi fivérei miért nem kaptak segítséget az Úrtól ahhoz, hogy megértsék Lehi tanításait. A lehetséges válaszok között szerepelhetnek a következők: „Az Úr ilyesmit nem tudat velünk, mert nem kérdeztük meg Őt” és „Mivel nem kérdeztük meg az Urat, nem tudatott ilyesmit velünk”.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel hangosan az 1 Nefi 15:10–11-et. Az osztály keresse meg azokat az igazságokat, melyeket Nefi a fivérenek tanított, hogy segítsen megtanulniuk, hogyan kaphatnak válaszokat Istentől.

- Nefi milyen tanácsot adott a fivérenek, hogy segítsen megérteniük atyjuk szavait és választ kapniuk Istentől? (Nefi azt tanácsolta a fivérenek, hogy ne keményítsék meg a szívüket; hittel kérjenek; higgyék el, hogy választ fognak kapni; és legyenek szorgalmasak a parancsolatok betartásában. Segíts a tanulóknak meglátni, hogy Nefi azért ismerte e tantételek értékét, mert ő maga is követte azokat, aminek eredményeként kinyilatkoztatást kapott.)

Hogy segíts a tanulóknak megtalálni a tantételeket ezekben a versekben, írd fel a táblára a következőt:

Ha..., akkor...

- Az 1 Nefi 15:10–11-ben olvasottak alapján hogyan egészíthetnénk ki ezt a mondatot?

A tanulók számos különböző kifejezést használhatnak, de győződj meg róla, hogy értik: **ha hittel kérünk az Úrtól és engedelmessékedünk a parancsolatainak, akkor felkészülünk, hogy kinyilatkoztatást és útmutatást kapjunk tőle.** (Ezt a tantételt fel is írhatod a táblára.)

Az alábbi kérdéseket már az óra előtt írd fel a táblára vagy papírlapokra:

1. Hogyan magyaráznátok el ezt a tantételt valakinek, hogy segítsétek neki megérteni, hogyan tanulhat az Úrtól és érthet meg lelki igazságokat?
2. Személyes erőfeszítéseitek milyen hatással voltak azon képességekre, hogy útmutatást kaptatok az Úrtól és megértsetek az evangéliumot?

A tanulók alkossanak párokat. Mindegyik pár egyik tagja az első kérdésen, a másik tagja pedig a második kérdésen gondolkodjon el. Ezután osszák meg egymással a válaszaikat. Miután a tanulóknak elegendő idejük volt a válaszok megbeszélésére, kérd meg néhányukat, hogy osszák meg gondolataikat az egész osztállyal. Hangsúlyozd, hogy a Lélek irányításának elnyerése iránti erőfeszítésünk és vágyunk mély hatással lehet a bizonyosságunkra és az Úrhoz való közelségünkre.

1 Nefi 15:12–20

Nefi elmagyarázza Izráel szétszórását és összegyűjtését

Röviden foglald össze az 1 Nefi 15:12–20-at. Magyarázd el, hogy fivérei vitatkozásának véget vetendő Nefi megtanította nekik Lehi azon prófécijának jelentését, mely az „olajfa természetes ágai[ról]” és a nemzsidókról szólt (lásd 1 Nefi 10:12–14; 15:7). Elmagyarázta, hogy az olajfa Izráel házát jelképezi. Mivel Lehi családja elhagyta Jeruzsálemet és el lett választva Izráel házában többi részétől, olyanok voltak, mint az olajfa egy letört ága (lásd 1 Nefi 15:12). Elmagyarázta továbbá, hogy az utolsó napokban, sok évvel azután, hogy Lehi leszármazottai „hitelenségbe süllyed[nek]” (1 Nefi 15:13), a nemzsidók megkapják az evangélium teljességét. A nemzsidók ezután elhosszák az evangéliumot Lehi utódainak, újra megismertetvén őket Megváltójukkal, valamint atyáik szövetséges áldásaival. Olyan lesz ez, mintha összegyűjtenék, majd visszaoltanák az ágat az olajfába (lásd 1 Nefi 15:13–17). Ez a visszaállítás nemcsak Lehi leszármazottaival, hanem Izráel egész házával meg fog történni (lásd 1 Nefi 15:18–20; lásd még 1 Nefi 10:12–14).

Tedd bizonyosságodat, hogy az Úr betartja az ígéreteit, és emlékezik a gyermekeivel kötött szövetségeire. Arra vágyik, hogy mindenki elnyerje az evangélium áldásait.

1 Nefi 15:21–36

Nefi megválaszolja fivérei kérdéseit Lehi látomásáról

Magyarázd el, hogy az 1 Nefi 15 hátralevő részében arról olvashatunk, mit válaszolt Nefi fivérei kérdéseire Lehi látomásáról. Nefi a saját látomásában tanultakat használta fel a tanításukhoz.

Írd fel a táblára vagy oszd ki papíron a következő kijelentéseket Ezra Taft Benson elnöktől. Kérd meg a tanulókat, hogy találják ki, melyik szóval vagy kifejezéssel lehetne kiegészíteni az egyes mondatokat.

1. „ _____ ban erőre lelünk a kísértéseknek való ellenálláshoz.”
2. „ _____ nak megvan az ereje ahhoz, hogy megerősítse a szenteket, és felvértezze őket a Lélelkel.”
3. „Az Ő _____ a legértékesebb ajándék, melyet kaptunk tőle.”

Miután néhány tanuló megosztotta az ötleteit, kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az 1 Nefi 15:23–24-et hangosan. Kérd meg őket, hogy keressenek egy olyan kifejezést ebben a részben, amellyel helyesen kiegészíthetik Benson elnök kijelentéseit. Miután felolvasták a verseket, kérd meg a tanulókat, hogy ismét találgassanak, melyik szó vagy kifejezés egészíti ki az egyes mondatokat. Beszéljétek meg az osztállyal a helyes válaszokat. (Megoldások: 1 – Isten szava; 2 – Isten szava; 3 – szava. [Lásd „The Power of the Word,” *Ensign*, May 1986, 80, 82.])

A tanulók tanulmányozzák át magukban az 1 Nefi 15:24–25-öt. Kérd meg az osztály egyik felét, hogy keressen ezekben a versekben néhány olyan áldást, amely Isten szavának követéséből származik, az osztály másik fele pedig keressen olyan szavakat vagy kifejezéseket, melyek arra utalnak, hogy miként kell Isten szavát követnünk ahhoz, hogy elnyerjük azokat az áldásokat. Mindkét csoport mondja el, mit talált.

- Mit kell tennünk ahhoz, hogy „hallgassunk”, „ragaszkodjunk” és „megszívleljük” Isten szavát? (Lehetséges válaszok: napi szentírás-tanulmányozás; sugalmazott egyházi vezetők tanácsainak megszívlelése; valamint személyes kinyilatkoztatásra való törekvés ima által, és a szerint történő cselekvés.)

Kérd meg a tanulókat, hogy saját szavaikkal fogalmazzanak meg egy tantételt, amely összefoglalja, mit tanítanak ezek a versek a szentírás-tanulmányozásról, illetve az áldásokról, melyeket az az életünkbe hoz. Egy lehetséges válasz, hogy **Isten szavának napi szintű tanulmányozása és követése megerősít bennünket Sátán kísértéseivel szemben.**

Hogy lehetőséget adj a tanulóknak e tantételről bizonyosságot tenni, kérdezd meg:

- Kerültetek-e már olyan helyzetbe, amikor a napi szentírás-tanulmányozásotok megerősített benneteket egy kísértéssel szemben? Mikor? (Emlékeztess a tanulókat, hogy nem kell túlságosan személyes vagy magánjellegű élményeket megosztaniuk.)

Olvassátok fel a következő kijelentést Robert D. Hales eldertől, a Tizenkét Apostol Kvóruma tagjától:

„Olyannyira nélkülözhetetlenek ezek az igazságok, hogy Mennyei Atyánk Lehinek és Nefinek is látomásokat adott, melyekben élénken egy vasrúdként ábrázolta Isten szavát. Apa és fia megtanulták, hogy ebbe az erős, hajlíthatatlan, tökéletesen megbízható útmutatóba történő kapaszkodás az *egyetlen* módja annak, hogy a Szabadítónk felé vezető szoros és keskeny ösvényen maradjunk” (lásd Szentírások: Isten ereje a szabadulásunkhoz. *Liahóna*, 2006. nov. 25.).

Emlékeztess a tanulókat, hogy Lehi látomásában azok, akik szorosan kapaszkodtak a vasrúdhoz, biztonsággal átjutottak a sötét ködön, amely az ördög kísértéseit jelképezi (lásd 1 Nefi 12:17).

Röviden foglald össze az 1 Nefi 15:26–29-et. Mondd el a tanulóknak, hogy fivérei arra kérték Nefit, hogy magyarázza el nekik annak a folyónak a jelentését, melyet atyjuk a látomásában látott. Nefi elmagyarázta, hogy a folyó azt a rettenetes poklot jelképezi, mely a gonoszoknak lett elkészítve, és amely elválasztja őket Istentől és az Ő népétől.

- Mit vett észre Nefi a folyóval kapcsolatban, amit atyja nem látott? (A víz szennyes volt.)

Magyarázd el, hogy az 1 Nefi 15:33–36-ban Nefi Isten igazságszolgáltatásáról beszél, és arról, hogy a gonoszok miért lesznek elválasztva az igazaktól. Néhány tanuló egymást váltva olvassa fel hangosan az 1 Nefi 15:33–36-ot.

- Miért lesznek elválasztva a gonoszok az igazaktól?
- Miként segíthette Lámánt és Lemuelt annak ismerete, hogy egyetlen tisztátalan ember sem léphet be Isten királyságába?

Buzdítsd a tanulókat, hogy vegyék fontolóra az 1 Nefi 15-ben tanult tantételeket azáltal, hogy elgondolkodnak a következő kérdéseken:

- Lehi és Nefi látomása miként mutat rá, hogy Isten törődött Lámánnal és Lemuellel? Miként mutat rá, hogy Isten törődik veletek?
- Hogyan tudjátok alkalmazni az ebben a fejezetben tanulmányozott tantételeket? (Meggérheted a tanulókat, hogy írják le az erre a kérdésre adott válaszaikat a szentírás-tanulmányozási naplójukba vagy az órai jegyzetfüzetükbe.)

A lecke befejezéseként újra felolvashatod az 1 Nefi 15:25-öt. Tedd biznyságodat azon áldásokról, melyekben akkor van részünk, amikor megszívleljük Isten szavát és betartjuk a parancsolatait. Biztosítsd a tanulókat arról, hogy Isten nagyon szereti őket, és meg fogja áldani őket az igazlelkű erőfeszítéseikben.

17. LECKE

1 Nefi 16

Bevezetés

Miután Nefi szavai szívükbe martak, Lámán és Lemuel megalázkodtak az Úr előtt. A család tovább folytatta útját a vadonban, az Úr pedig megáldotta őket a Liahónával, melynek segítségével irányította őket útjukon. Vándorlásuk során nehézségeket éltek át, többek között

azt, hogy Nefi eltörte az íját, amely a leghatékonyabb eszközük volt az élelemszerzéshez. A család többsége – még Lehi is – zúgolódní kezdett az Úr ellen. Nefi megfedtte fivéreit, amiért panaszkodtak, új íjat készített, és atyja tanácsát kérte abban, hogy hol vadásszon.

Javaslatok a tanításhoz

1 Nefi 16:1–6

Nefi reakciója fivérei zúgolódására

Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak egy olyan alkalomra, amikor megrótták őket egy rossz cselekedetük miatt, és hogy miként reagáltak erre. Ezután kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel hangosan az 1 Nefi 16:1-et. Mielőtt elkezdené az olvasást, kérj meg az osztályt, hogy figyeljék meg Lámán és Lemuel reakcióját Nefi tanításaira. Emlékeztess a tanulókat, hogy Nefi azt tanította, hogy a gonoszokat el fogják választani az igazaktól, és ki lesznek vetve Isten jelenlétéből (lásd 1 Nefi 15:33–36).

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az 1 Nefi 16:2-t. Javasolhatod, hogy jelöljék meg azt a kifejezést, mellyel Nefi elmagyarázta, hogy néhány ember miként reagál az igazságra, amikor nem élnek aszerint.

- Szerintetek mit jelent, hogy „a bűnösök keménynek találják az igazságot”? Szerintetek mit jelent az „elevenükbe vág” kifejezés?
- Milyen módokon reagálhatunk, amikor nehéz elviselni az igazságot?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az 1 Nefi 16:3–4-et. Javasolhatod, hogy jelöljék meg a *ha* és az *akkor* szavakat a 3. versben. Ösztönözd őket, hogy keressék ki, Nefi milyen tanácsot adott fivéreinek arra vonatkozóan, hogy hogyan kellene az általa mondott „kemény dolgokra” reagálniuk. Kérj meg egy tanulót, hogy magyarázza el a saját szavaival, amit Nefi a fivéreinek tanított.

- Az 1 Nefi 16:5 szerint Nefi fivérei hogyan reagáltak a tanítására?
- Mit javasol az 1 Nefi 16:5 arra, hogy hogyan reagáljunk, amikor az igazság az „elevenü[n]kbe vág”?

1 Nefi 16:7–33

Az Úr a Liahóna segítségével mutatja az utat Lehi családjának

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel hangosan az 1 Nefi 16:9–10-et. Tedd ki az A Liahóna című képet (62041; *Evangéliumi művészeti könyv* [2009]. 68. sz.). Mutass rá arra, hogy a művész hogyan ábrázolta a Liahónát.

- Szerintetek egy ilyen ajándék miként lehetett hasznos Lehinek és a családjának az akkori helyzetükben?

Kérj meg néhány tanulót, hogy egymást váltva olvassák fel az 1 Nefi 16:16–19-et.

- Miben segítette Lehi családját a Liahóna?
- Miután Lehi családjá megkapta a Liahónát, útjuk könnyű vagy nehéz volt? Az 1 Nefi 16:17–19-ben Nefi miről számol be, ami alátámasztja a válaszokat?
- Szerintetek miért van az, hogy néha az olyan igazlelkű embereknek is vannak megpróbáltatásaik, mint Lehi és Nefi? (Elmagyarázhatod, hogy sok megpróbáltatásunk nem

rossz döntések következménye, hanem lehetőség arra, hogy halandó utazásunk részeként tanuljunk és fejlődjünk.)

Kérd meg az osztály egyik felét, hogy magukban tanulmányozzák az 1 Nefi 16:20–22-t, és keressék ki, hogy Lehi családtagjai miként reagáltak arra a megpróbáltatásra, hogy Nefi eltörte az íját. Az osztály másik fele olvassa el az 1 Nefi 16:23–25, 30–32-t, és keresse ki, hogy Nefi miként reagált ugyanerre a megpróbáltatásra, illetve az ő reakciója milyen hatással volt a családjára. Miután mindkét csoport beszámolt arról, mit talált, kérdezd meg:

- Mit tanulhatunk abból, ha összehasonlítjuk e két reakciót ugyanarra a megpróbáltatásra?
- Miért fontos mozzanat, hogy Nefi az atyjától kért útmutatást annak ellenére, hogy Lehi is zúgolódott? Ebből milyen tantételeket tanulhatunk és alkalmazhatunk az életünkben? (Elmagyarázhatod, hogy azáltal, hogy Lehihez fordult útmutatásért, Nefi tiszteletet tanúsított iránta, és segített emlékeztetni őt, hogy forduljon az Úrhoz. Amikor tökéletlenségük ellenére tanácsot kérünk szüleinktől és papsági vezetőinktől, tiszteletet mutatunk irántuk és hitet gyakorlunk az Úrban.)
- Milyen további tantételeket tanulhatunk abból, ahogyan Nefi a családja megpróbáltatásaira reagált? (Miközben a tanulók megosztják ötleteiket, hangsúlyozd ki, hogy **ha minden tőlünk telhetőt megteszünk és az Úr iránymutatását kérjük, akkor Ő át fog segíteni bennünket a nehézségeken.**)

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel hangosan az 1 Nefi 16:26–29-et. Kérd meg az osztályt, hogy keresse ki a szentírásrészéből annak részleteit, hogy az Úr miként használta a Liahónát Lehi családjának irányítására. Hogy segíts a tanulóknak megérteni és alkalmazni az e versekben tanítottakat az Úr útmutatásának elnyeréséről, tedd fel a következő kérdéseket:

- Mi a különbség aközött, ha alkalomszerűen követjük az Úr irányítását, vagy ha hittel és szorgalmasan követjük azt?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az 1 Nefi 16:29-et, az Alma 37:6–7-et és az Alma 37:38–41-et, és keressenek egy olyan tantételt, melyről mind a három szentírásrész tanít.

- Melyik tantételről tanulhatunk e három szentírásrészben? (Győződj meg róla, hogy a tanulók értik, hogy **kis eszközökkel az Úr nagyszerű dolgokat tud véghezvinni.** Ezt a tantételt fel is írhatod a táblára.)
- E versek szerint az Úr milyen „kis eszközökkel” ad nekünk útmutatást?

Írd fel a következő kérdéseket a táblára, és világíts rá, hogy mindegyik kérdésből hiányzik egy szó vagy kifejezés. (Ezt már óra előtt megteheted.)

1. Miként hasonlítható a ... a Liahónához? Mondjatok két-három dolgot.
2. Milyen dolgok hatására hagyhatjuk figyelmen kívül a ... révén kapott fontos üzeneteket?
3. Tapasztaltatok-e már, hogy áldásban részesültetek, amiért követtétek a ... útmutatását? Mikor?

Oszd az osztályt három csoportra, és mindegyik csoport élére nevezd ki egy vezetőt. Adj minden vezetőnek egy másolatot az alábbi feladatok egyikéből, amelyek elvégzése során a csoportok egy-egy olyan „kis eszközzel” fognak tanulni, amellyel az Úr vezet minket. (Ha nagy az osztályod, a tanulókat háromnál több csoportra is oszthatod, hogy csökkentsd a csoportok méretét. Ha ezt teszed, több csoportnak is adhatod ugyanazt a feladatot.)

1. csoport: Pátriárkai áldás

Olvasd fel a csoportnak Thomas S. Monson elnök következő kijelentését:

„Ugyanaz az Úr, aki biztosította Lehi számára a Liahónát, ma számotokra és számomra is biztosít egy ritka és értékes ajándékot, mellyel irányt ad az életünknek, figyelmeztet a veszélyre, és kijelöli előttünk az utat, igen, a biztonságos ösvényt, amely nem a megígért földre, hanem mennyei otthonunkhoz vezet minket. Az ajándék, melyről beszélek, a pátriárkai áldásokat. [...]

Az áldásokat nem arra van, hogy szépen összehajtogassátok és eltegyétek. Nem is arra, hogy bekeretezzétek, vagy közkinccsé tegyétek. Ehelyett arra való, hogy olvassátok, hogy megszeressétek, és hogy kövessétek a tanácsait. Pátriárkai áldásokat átvezet majd a leg-sötétebb éjszakán. Átsegít majd az élet veszélyein. [...] Pátriárkai áldásokat a ti személyes

Liahónátok, mely feltérképezi az előttetek álló utat, és irányt mutat” (“Your Patriarchal Blessing: A Liahona of Light,” *Ensign*, Nov. 1986, 65–66).

Egészítsétek ki a táblán lévő kérdéseket úgy, hogy azok a pátriárkai áldásokról szóljanak. Beszéljétek meg a csoporttal a kérdéseket. Jelölj ki egy embert a csoportodból, aki megosztja az osztály többi tagjával, amit a csoportotok tanult. Kérj meg egy másik csoporttagot, hogy ossza meg tapasztalatait a 3. kérdéssel kapcsolatban.

2. csoport: A szentírások és az utolsó napi próféták szavai

Olvasd fel a csoportodnak W. Rolfe Kerr elder, a Hetvenek tagjának következő kijelentését:

„...Krisztus szavai egyfajta személyes Liahónát jelentenek mindannyiunk számára, megmutatván nekünk az utat. Ne legyünk restek, amikor könnyű az út! Hittel ültessük elménkbe és szívünkbe Krisztus szavait úgy, ahogy azok le vannak jegyezve a szent írásokban, és ahogy azokat halljuk az élő próféták, látnokok és kinyilatkoztatók szájából! Hittel és buzgón lakmározzunk Krisztus szavaiból, mert az Ő szava lesz a mi lelki Liahónánk, megmondván nekünk, mit kell cselekednünk!” (lásd Krisztus szavai – a mi lelki liahónánk. *Liahóna*, 2004. máj. 37.).

Egészítsétek ki a táblán lévő kérdéseket úgy, hogy azok a szentírásokról és az utolsó napi próféták szavairól szóljanak. Beszéljétek meg a csoporttal a kérdéseket. Jelölj ki egy embert a csoportodból, aki megosztja az osztály többi tagjával, amit a csoportotok tanult. Kérj meg egy másik csoporttagot, hogy ossza meg tapasztalatait a 3. kérdéssel kapcsolatban.

3. csoport: A Szentlélek

Olvasd fel a csoportnak a következő kijelentést David A. Bednar eldertől, a Tizenkét Apostol Kvórumának tagjától:

„Ha hozzáállásunkat és tetteinket igazlelkűséggel igyekszünk párosítani, akkor ma a Szentlélek az lesz számunkra, ami Lehi és családja számára a Liahóna volt az ő idejükben. Azok a tényezők, amelyek a Liahónát rávették, hogy működjön Lehi számára, ugyancsak meg fogják hívni életünkbe a Szentlelket. Azok a tényezők pedig, amelyek meggátolták a Liahóna működését az ősi időkben, a mi napjainkban ugyanúgy azt okozzák majd, hogy visszahúzódunk a Szentlélektől” (lásd Hogy Lelke mindig velünk legyen. *Liahóna*, 2006. máj. 30.).

Egészítsétek ki a táblán lévő kérdéseket úgy, hogy azok a Szentlélekről szóljanak. Beszéljétek meg a csoporttal a kérdéseket. Jelölj ki egy embert a csoportodból, aki megosztja az osztály többi tagjával, amit a csoportotok tanult. Kérj meg egy másik csoporttagot, hogy ossza meg tapasztalatait a 3. kérdéssel kapcsolatban.

Megjegyzés a hitoktatóknak: Körülbelül 6–8 perc elteltével kérd meg a csoportokat, hogy tanítsák meg az osztálynak, amit a beszélgetésük során tanultak. Arra is megkérheted a tanulókat, hogy írjanak le a szentírás-tanulmányozási naplójukba vagy az órai jegyzetfüzetükbe egy olyan alkalmat, amikor az Úr kis eszközökkel irányította őket. Vedd fontolóra, hogy te magad is elmesélsz egy olyan esetet az életedből, amikor az Úr kis eszközökkel adott számodra útmutatást.

Megjegyzések és háttér-információk

1 Nefi 16:10. Személyes liahóna

Spencer W. Kimball elnök lelkiismeretünket a Liahónához hasonította:

„Fel kell ismernetek, hogy a saját bensőtökben van valami, ami hasonlít az iránytűhöz, a Liahónához. Minden gyermek megkapja ezt. Mire nyolc éves, meg tudja különböztetni a jót a rossztól, ha szülei jól tanították őt.

Ha figyelmen kívül hagyja saját liahónáját, akkor talán végül az nem suttog majd neki. De ha emlékezünk rá, hogy mindannyian rendelkezünk azzal a dologgal, ami a helyes útra terel minket, akkor a hajónk nem kerül rossz sodrásba, nem fogunk szenvedni, nem fogjuk eltörni az ijunkat, a családunk pedig nem fog éhezni – ha hallgatunk saját liahónánk parancsaira, amit lelkiismeretünknek nevezünk” (“Our Own Liahona,” *Ensign*, Nov. 1976, 79).

1 Nefi 17

Bevezetés

Miután nyolc évig vándoroltak a vadonban, Lehi családja egy tengerparthoz értek, melyet Bőség földjének neveztek el. Miután letáboroztak Bőség földjén, az Úr megparancsolta Nefinek, hogy építsen egy hajót. Amikor fivérei megtudták, mire készül, kigúnyolták, majd panaszkodni kezdtek és megtagadták a segítséget. Nefi

megtanította fivéreinek, hogy bár az Úr megpróbált beszélni hozzájuk a Lélek halk, szelíd hangján keresztül, gonoszságuk megakadályozta, hogy érezni tudják szavait. Megdorgálta őket gonoszságuk miatt, és bűnbánatra intette őket.

Javaslatok a tanításhoz

1 Nefi 17:1–51

Lehi családja megérkezik a Bőség földjére, ahol az Úr megparancsolja Nefinek, hogy építsen hajót

Rajzold fel a táblára a következő ábrát.

könnyű ←————→ nehéz

Kérd meg a tanulókat, gondolják át, hogy jelenlegi életüket könnyűnek vagy nehéznek mondanák, és miért. (Buzdíthatod őket, hogy válaszukat beszéljék meg egy társukkal, vagy kérj meg néhány tanulót, hogy az osztály egészével osszák meg a gondolataikat. Emlékeztess őket, hogy nem kell túlságosan személyes vagy magánjellegű élményeket megosztaniuk.)

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel hangosan az 1 Nefi 17:1, 4, 6-ot. Miközben olvas, az osztály többi tagja keressen olyan szavakat és kifejezéseket a szentírásrészben, melyek arra utalnak, hogy az az időszak, melyet Nefi és a családja a vadonban töltött, könnyű vagy nehéz volt.

- Nefi könnyűként vagy nehézként jellemezte a vadonban töltött idejüket? Mely szavak sugallják, hogy nehéz volt?

Magyarázd el, hogy Nefi és családja gazdag áldásokban is részesült ez idő alatt. Kérd meg a tanulókat, hogy fussák át az 1 Nefi 17:2, 5, 12–13-at, és keressék ki, Nefi és a családja milyen áldásokban részesült útja során. Kérd meg néhányukat, hogy osszák meg, amit találtak.

Mondd el nekik, hogy Nefi egy olyan tantételről tanított, mely elmagyarázza, hogy a családja miért részesülhetett áldásban e nehéz időszakban. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az 1 Nefi 17:3-at, és keressék meg azt a tantételt, amely a *ha* szóval kezdődik. Röviden magyarázd el, hogy a szentírásokban gyakran fordulnak elő a tantételek „ha-akkor” formában. A *ha* szó cselekvést vezet be, míg az *akkor* szó egy következményt (pozitívát vagy negatívát), melyben a cselekvés eredményeként lesz részünk.

Habár az 1 Nefi 17:3 nem tartalmazza az *akkor* szót, leírja a cselekvést, majd pedig az abból következő áldásokat. Kérd meg a tanulókat, hogy fogalmazzák meg „ha-akkor” formában az általuk talált tantételt. Kijelentésüknek valahogy így kell hangoznia: **ha betartjuk a parancsolatokat, akkor az Úr megerősít minket, és eszközöket biztosít számunkra, hogy végrehajthassuk, amit megparancsolt nekünk.** (Ezt a tantételt fel is írhatod a táblára.) Kérd meg a tanulókat, hogy keressenek bizonyítékokat erre a tantételre, miközben Nefi élményéről olvasnak, és miközben elgondolkoznak a saját életükön.

Oszd ki külön papírlapokon a következő kérdéseket (vagy óra előtt írd fel azokat a táblára):

1. Mít parancsolt az Úr Nefinek, hogy tegye meg? (1 Nefi 17:7–8) Hogyan reagált Nefi? (1 Nefi 17:9–11, 15–16) Hogyan reagáltak a fivérei? (1 Nefi 17:17–21)

Segíteni a tanulóknak megtanulni, hogyan ismerjék fel a tanokat és a tantételeket

Ha segítesz a tanulóknak megtanulni, hogyan ismerjék fel a tanokat és a tantételeket a szentírásokban, sokkal hatékonyabban tudják majd önállóan tanulmányozni a szentírásokat. Kérd meg a tanulókat, hogy keressenek olyan kifejezéseket, mint „így látjuk”, „ezért”, „tehát”, „íme” vagy „ha...”, „akkor...”, melyek gyakran egy tantételt vagy tanbéli kijelentést vezetnek be.

2. Hogyan segített az Úr Mózesnek elvégezni azt a feladatot, melyet megparancsolt neki? (1 Nefi 17:23–29)
3. Miért voltak Nefi fivérei olyanok, mint Izráel gyermekei? (1 Nefi 17:30, 42)
4. Milyen parancsolatot adott az Úr, amely nehéz lehet számomra?
5. Mit tehetek azért, hogy úgy reagáljak, mint Nefi és Mózes? Hogyan kerülhetem el azokat a hibákat, melyeket Nefi fivérei és Izráel gyermekei vétettek?

Vezesd be a fenti kérdéseket azáltal, hogy elmagyarázod, hogy azok segíteni fognak a tanulóknak meglátni, hogy Nefi hogyan élt továbbra is az 1 Nefi 17:3 tantétele szerint, miután megérkeztek a Bőség földjére. A kérdések a tanulóknak is segíteni fognak a tantételt a saját életükben alkalmazni. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel hangosan az 1 Nefi 17:7–8-at. Kérd meg az osztály többi tagját, hogy keressék ki, az Úr mit parancsolt Nefinek. A tanulók írják le a választ az 1. kérdés alá a kiosztott lapjukra vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukba.

- Ez a parancsolat miért számíthatott nehéznek Nefi számára?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel hangosan az 1 Nefi 17:9–11-et, majd egy másik tanulót, hogy olvassa fel hangosan az 1 Nefi 17:15–16-ot. Mielőtt felolvasnák a szentírás-részeket, kérd meg az osztályt, hogy figyeljék meg, Nefi mit válaszolt arra a parancsolatra, hogy építsen egy hajót.

- Mi nyűgöz le benneteket Nefi válaszában?

A tanulók írjanak egy összefoglalást Nefi válaszáról az 1. kérdés alá a kiosztott lapjukra vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukba.

Néhány tanuló egymást váltva olvassa fel hangosan az 1 Nefi 17:17–21-et. Az osztály keressen olyan szavakat és kifejezéseket, melyek felfedik Lámán és Lemuel hozzáállását. A tanulók írjanak egy összefoglalást arról, hogy Lámán és Lemuel hogyan reagált azon parancsolatra, hogy építsenek egy hajót. Kérj meg néhány tanulót, hogy ossza meg írását az osztállyal.

Magyarázd el, hogy Nefi úgy reagált fivérei panaszkodására, hogy emlékeztette őket, hogy az Úr Mózesnek is segített egy nehéz feladat elvégzésében, amikor Izráel gyermekeit kellett kiszabadítani a fogságból. Továbbá Nefi fivérei keményszívűségét Izráel gyermekeinek keményszívűségéhez hasonlította. Kérd meg a tanulókat, hogy tanulmányozzák a szentírásrészleteket, és írják le a 2. és 3. kérdésekre adott válaszaikat. Szükségeiteiktől függően a tanulók ezt a feladatot önállóan vagy párokba osztva is végezhetik.

Miután a tanulók megválaszolták a 2. és a 3. kérdést, kérdezd meg:

- Hogyan segített az Úr Mózesnek elvégezni azt a feladatot, melyet megparancsolt neki?
- Szerintetek hogyan segített Nefinek Mózes példája?
- Miként voltak Nefi fivérei olyanok, mint Izráel gyermekei?

Mutass rá, hogy amikor az Úr kihívásokkal teli feladatot vagy parancsolatot ad nekünk, reagálhatunk úgy is, mint Nefi, és úgy is, mint Lámán és Lemuel. Magyarázd el, hogy bár Isten nem kéri tőlünk, hogy építsünk hajót vagy válasszuk ketté a Vörös-tengert, adott nekünk olyan parancsolatokat, és kér tőlünk olyan dolgokat, melyeket néhány ember nehéznek talál. Például megparancsolta nekünk, hogy tartsuk tisztán a gondolatainkat és szenteljük meg a sabbatot. Elvárja tőlünk, hogy egyházi elhívásokat végezzünk (például kvórum- vagy osztályelnökként) és szolgáljunk másokat. Azt is elvárja tőlünk, hogy még a kihívások közepette is tartsuk be a szövetségünket és maradjunk tevékenyek az egyházban. Adj időt a tanulóknak, hogy leírják a 4. és az 5. kérdésre adott válaszaikat. Buzdítsd őket, hogy a 4. kérdésre adott válaszukban írják le az Úrtól kapott bármely olyan parancsolatot, melyet nehéznek találnak.

Miután a tanulók elegendő időt kaptak a feladat elvégzésére, olvasd fel hangosan Nefi kijelentését a hitről az 1 Nefi 17:50-ból. Ezután kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az 1 Nefi 17:51-et, és gondolják végig, hogy ezt hogyan vonatkoztathatják az életükre. Buzdítsd őket, hogy gondolják oda a nevüket az *engem* szó után, a *hajót építsek* kifejezés helyett pedig gondoljanak egy olyan feladatra vagy parancsolatra, amely nehézséget okoz nekik. Vedd fontolóra, hogy megkérsz néhány tanulót, akik szívesen vállalják, hogy felolvassák az 1 Nefi 17:51-et az általuk behelyettesített kifejezésekkel. Utalj ismét a táblán lévő tantételre.

Tanításod során vedd figyelembe a tanulóid szükségleteit!

Bölcs dolog a tanítási módszereket úgy alakítani, hogy az segítsen a tanulóknak sikeresen betölteniük tanulói szerepüket. Például ha a tanulók fáradtnak tűnnek, vedd fontolóra, hogy párokban dolgoztatod őket, ezzel segítve, hogy mindannyian be legyenek vonva a tanulásba. Ha a tanulók tele vannak energiával, kérheted őket, hogy önállóan dolgozzanak, hogy segíts nekik a feladatra koncentrálni.

- Milyen korábbi tapasztalatai voltak Nefinek ezzel a tantétellel, melyek bizonyossággal töltötték el azt illetően, hogy az Úr segíteni fog elvégeznie bármilyen parancsolatot?
- Nektek milyen korábbi tapasztalatok adnak bizonyosságot arról, hogy Isten segíteni fog elvégeznetek bármit, amit kér tőletek?

Tedd bizonyoságot arról, hogy ha betartjuk a parancsolatokat, az Úr megerősít minket, és előkészíti az utat ahhoz, hogy elvégezzük azokat a dolgokat, melyeket megparancsolt.

1 Nefi 17:45–55

Nefi megdorgálja Lámánt és Lemuelt a gonoszságuk miatt

Tedd ki a Nefi megfékezi lázadó fivéreit című képet (62044; *Evangéliumi művészeti könyv* [2009]. 70. sz.). Kérd meg a tanulókat, hogy foglalják össze, mi történik a képen. Ha a tanulók nem tudják megválaszolni a kérdést, kérd meg őket, hogy keressék ki a választ az 1 Nefi 17:48, 53–54-ben.

- Az 1 Nefi 17:53 szerint az Úr miért rázta meg Nefi fivéreit?

Magyarázd el, hogy amikor az Úr megrázta Lámánt és Lemuelt, az csak egyike volt azon számos módnak, amellyel kommunikálni próbált velük. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el az 1 Nefi 17:45-öt, és keressenek néhány módot, ahogyan az Úr Lámánnal és Lemuellel kommunikált a múltban.

- Milyen módokon kommunikált az Úr Lámánnal és Lemuellel? Ezek közül melyik az a mód, amelyen keresztül az Úr a leggyakrabban próbál kommunikálni velünk?

Javasolhatod, hogy a tanulók jelöljék meg a következő kijelentést az 1 Nefi 17:45-ben: „...ő halk és szelíd hangon szól hozzátok”. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az osztálynak a következő kijelentést Boyd K. Packer elnöktől a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„A Szentlélek olyan hangon szól hozzánk, amelyet inkább *érzünk*, mintsem *hallunk*. Úgy jellemezzük, hogy »halk és szelíd hang« [T&Sz 85:6]. És míg azt mondjuk, hogy »hallgatunk« a Lélek suttogásaira, a lelki sugalmazást leggyakrabban így lehet kifejezni: »olyan *érzésem* volt...«” (“Personal Revelation: The Gift, the Test, and the Promise,” *Ensign*, Nov. 1994, 60).

Megkérheted a tanulókat, hogy írják le a következő igazságot a szentírásukba az 1 Nefi 17:45 mellé: **A Szentlélek szelíd, halk hangon szól, melyet inkább érzünk, mint hallunk.** (Hogy kihangsúlyozd e tantételt, elolvastathatod a tanulókkal a Tan és a szövetségek 8:2–3-at.)

- Milyen alkalmakkor éreztétek, hogy a Szentlélek szelíd, halk hangon szól hozzátok?
- Mit tesztetek azért, hogy éreztétek és felismerjétek a Szentlélek szelíd, halk hangját?

Miután a tanulók megválaszolták a kérdéseket, buzdíthatod őket, hogy jelöljék meg a következő kifejezést az 1 Nefi 17:45-ben: „...de ti már nem éreztetek, így nem érezhattétek a szavait”. A tanulók olvassák el az 1 Nefi 17:45 első mondatát, és keressék ki, hogy Lámán és Lemuel már miért „nem érezték”. Kérd meg őket, hogy mondják el, mit találtak.

- A gonosz cselekedetek miért okozhatták Lámánnál és Lemuelnél, hogy „nem érezték”?
- Bűneink milyen hatással vannak azon képességünkre, hogy érezzük a Szentlélek befolyását?

Miután a tanulók megválaszolták a kérdéseket, olvasd fel a következő kijelentést James E. Faust elnöktől, aki az Első Elnökség tagjaként szolgált:

„A fejlettebb technológia korában ma már leginkább a rádiótelefonokat használjuk a kommunikációra. Előfordul azonban, hogy olyan helyeken vagyunk, ahol nincs télerő, aminek következtében a telefon nem működik. Ez akkor történhet meg, amikor a telefonáló éppen egy alagútban vagy hegyvidéken jár, vagy amikor más zavaró hatások vannak.

Így van ez az isteni kommunikációval is. [...] Gyakran hozzuk magunkat olyan helyzetbe, ahol nincs lelki télerő – olyan helyek vagy helyzetek ezek, amelyek meggátolják az isteni üzeneteket. Ilyen a harag, a pornográfia, a vétkek, az önzés és más olyan helyzetek, amelyek sértik a Lelket” (lásd Biztos, hogy a jó üzenetet kaptad meg? *Liahóna*, 2004. máj. 67.).

Befejezésként kérd meg a tanulókat, hogy gondolják át azokat az üzeneteket, melyeket az Úr mostanában kommunikálni próbált feléjük. Buzdítsd őket, hogy gondolkodjanak el, vajon van-e olyan területe az életüknek, ahol „nincs lelki télerő”, és így nem tudják

fogadni ezeket az üzeneteket. (Meggérheted a tanulókat, hogy írják le az ezzel kapcsolatos gondolataikat a szentírás-tanulmányozási naplójukba.) Tedd bizonyosságodat, hogy a Szentlélek szelíd, halk hangon szól, melyet inkább érzünk, mint hallunk. Arról is tégy bizonyosságot, hogy mi is megtapasztalhatjuk a kommunikáció e formáját, ha törekszünk rá, hogy érdekesek legyünk e gyengéd sugalmazásokra.

1 Nefi 18

Bevezetés

Az Úr útmutatását követve Nefi és a többiek befejezték a hajó építését, és elindultak a megígért földre. Útjuk során Lámán és Lemuel, valamint Ismáel fiai és a feleségeik fellázkodtak az Úr ellen. Amikor Nefi megdorgálta őket, Lámán és Lemuel kötelekkel megkötözték. Ennek következményeként a Liahóna nem működött tovább,

így nem tudták, merre irányítsák a hajót. Amikor egy nagy vihar fenyegette mindannyiuk életét, bűnbánatot tartottak és eloldozták Nefit. Nefi imádkozott, hogy lecsendesítse a vihart, és Úr pedig újra iránymutatással látta el őket a megígért föld felé vezető útjukon.

Javaslatok a tanításhoz

1 Nefi 18:1–8

Nefi családja felkészül, hogy elhajózzanak a megígért földre

Írd fel a következő kifejezéseket a táblára: *az Úr ereje és saját erőfeszítemem*. Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak egy olyan problémára, mellyel jelenleg szembe kell nézniük az életükben. Kérd meg őket, hogy válasszák ki, vajon mely módon (*az Úr erejével vagy saját erőből*) tudnák hatékonyabban megoldani az adott problémát, és kérd meg őket, hogy magyarázzák el, miért. Rövid beszélgetés után kérd meg a tanulókat, hogy keressenek olyan dolgokat Nefi példájából az 1 Nefi 18-ban, melyek segíthetnek nekik kihívásaik leküzdésében.

Tedd ki a Lehi és népe megérkezik a megígért földre című képet (62045; *Evangéliumi művészeti könyv* [2009]. 71. sz.).

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az 1 Nefi 18:1–8-at. Keressék ki, hogy (1) Nefi és a családja mit tett azért, hogy felkészüljön a megígért földre történő utazásra, és (2) mit tett az Úr, hogy segítsen nekik.

- Szerintetek miért fontos, hogy Nefi „időről időre” kinyilatkoztatást kapott?
- Az 1 Nefi 18:2–3-ban milyen kapcsolatot láttok Nefi cselekedetei és az Úrtól kapott segítség között?
- Miként volt mind az Úr útmutatása, mind pedig Nefi saját erőfeszítése elengedhetetlen a hajó elkészítéséhez, valamint a megígért földre történő utazáshoz?

Kérd meg a tanulókat, hogy foglaljanak össze néhány tantételt, melyet Nefi példájából tanulhatunk. Miután a tanulóknak lehetőségük volt beazonosítani a tanult igazságokat, írd fel a következő tantételt a táblára: **Ahhoz, hogy elvégezzük, amit az Úr parancsol, kérnünk kell a segítségét, és saját erőfeszítéseket is kell tennünk.**

- Mikor tapasztaltátok már, hogy útmutatást vagy irányítást kaptatok az Úrtól és saját erőfeszítést is kellett tennetek azért, hogy be tudjátok tartani az egyik parancsolatát?

Kérd meg a tanulókat, hogy írják le egymás válaszait a szentírás-tanulmányozási naplójukba vagy az órai jegyzetfüzetükbe.

Mutass rá, hogy mindannyiunknak szükségünk van Isten segítségére, hogy engedelmeskedni tudjunk a parancsolatainak, és hogy követni tudjuk *A fiatalság erősségéért* füzetben felvázolt evangéliumi normákat. (Az óra előtt beszerezhetsz egy példányt *A fiatalság erősségéért* című füzetből, és átnézheted azt.) Ösztönözd a tanulókat, hogy gondoljanak egy parancsolatra vagy evangéliumi normára, melynek betartásához különösen szükségük van Isten segítségére. Adj nekik időt, hogy leírják a szentírás-tanulmányozási naplójukba, hogy (1) hogyan kérhetnek az Úrtól segítséget annak betartásához, és (2) milyen személyes erőfeszítéseket kell tenniük érte.

1 Nefi 18:9–25

Lámán és Lemuel lázadást szít, ami késlelteti a megígért föld felé tartó utazást

Tedd fel a következő kérdést:

- Szerintetek milyen okai vannak annak, hogy az életünkben nehézségeket kell tapasztalnunk?

Egy rövid beszélgetés után kérd meg az egyik tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentést L. Whitney Clayton eldertől, a Hetvenek egyik tagjától. Kérd meg az osztályt, hogy figyelje meg azt a három okot, ami miatt Clayton elder szerint nehézségeink vannak:

„Általánosságban véve terheink három forrásból származhatnak. [1] Vannak terhek, melyek annak a világnak a természetes velejárói, melyben most élünk. A betegségek, testi fogyatékoságok, a hurrikánok és földrengések időről időre bekövetkeznek, és nem mi tehetünk rólok. [...]

[2] Vannak olyan terhek is, melyeket mások helytelen viselkedése hárít ránk. A bántalmazás és a függőség az ártatlan családtagok számára a legkevésbé sem tesz ki otthonunkat földi mennyországgá. A bűn, a helytelen hagyományok, az elnyomás és a bűntények jócskán szedik áldozataikat az élet ösvénye mentén. [...]

[3] Saját hibáink és hiányosságaink is sok gondot idézhetnek elő, nehéz terheket helyezve a vállunkra. A legfárasztóbb teher, melyet magunkra veszünk, a bűn terhe” (Hogy könnyűek legyenek a terheitek. *Liahóna*, 2009. nov. 12–13.).

Írd fel a táblára: (1) a világ természetes velejárói, (2) mások helytelen viselkedése, és (3) saját hibáink és hiányosságaink.

Magyarázd el, hogy miután Lehi családja megkezdte az óceánon át vezető útját, Lámán, Lemuel és mások rossz döntéseket hoztak, ami mindenkinek nehézségeket okozott a hajón. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel hangosan az 1 Nefi 18:9-et. Buzdítsd a tanulót, hogy jelentkezzenek, amikor olyan részt hallanak, ahol valaki rossz döntést hozott.

- Milyen rossz döntést hozott Lámán, Lemuel, Ismáel fiai és a feleségeik? Miért volt rossz ez a döntés?

Segíts a tanulónak megérteni, hogy nem rossz táncolni, zenét hallgatni vagy szórakozni, de ez a vers rámutat, hogy Lámán, Lemuel és a többiek mindezt „nagy durvasággal” (1 Nefi 18:9) tették. Magyarázd el, hogy ebben a szövegekörnyezetben a *durvaság* szó trágárságra és közönségségre utal. Az ellenség képes rá, hogy a táncot, a zenét és a beszédünket arra használja, hogy megrontsa a szívünket és az elménket, és elérje, hogy elveszítsük a Szentlélek társaságát.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel hangosan az 1 Nefi 18:10-et.

- Az 1 Nefi 18:10 szerint Nefi mitől félt, mi fog történni, ha a lázadók nem tartanak bűnbánatot?
- Nefi mit próbált tenni, hogy segítsen nekik? (A tanulók segítségére lehet, ha tudják, hogy a *józanosság* szó itt komolyságot jelent.)

Kérd meg a tanulókat, hogy gondolkodjanak el, ők hogyan reagálnának, ha egy családtagjuk vagy egy egyházi vezetőjük arra kérné őket, hogy hallgassanak másfajta zenét, és táncoljanak vagy beszéljenek másképp. Buzdítsd őket, hogy gondolják át, vajon ők hajlandóak lennének-e hallgatni rájuk és változtatni.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel hangosan az 1 Nefi 18:11-et.

- Az 1 Nefi 18:10–11 szerint Lámán és Lemuel hogyan reagált Nefi tanácsára?
- Miért engedte az Úr, hogy Lámán és Lemuel megkötözze Nefit?

Néhány tanuló egymást váltva olvassa fel hangosan az 1 Nefi 18:12–14, 17–19-et. Kérd meg a tanulókat, hogy keressenek olyan szavakat és kifejezéseket, amelyek megmutatják Lámán és Lemuel viselkedésének következményeit. Kérd meg őket, hogy határozzanak meg olyan evangéliumi tantételeket, melyeket ebből a beszámolóból tanulhatnak. Az egyik lehetséges válasz, hogy **ha bűnt követünk el, szenvedni fogunk, és néha mások is szenvedni fognak miatta**. Hogy segíts a tanulónak alkalmazni ezt a tantételt, feltehetsz néhány ehhez hasonló kérdést:

- Milyen hatással voltak néhány lázadó ember cselekedetei az egész csoportra?

- Az esztelen és lázadó döntések hogyan akadályozhatják azon képességünket, hogy kinyilatkoztatást kapjunk?

A beszélgetés részeként felolvashatod a következő kijelentést Boyd K. Packer elnöktől a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„Láttuk már az áhítat és a tiszteletlenség mintáit is az egyházban. Bár sokan érdemelnek szívbeli dicséretet, egészében véve elsodródtunk. Nagy okunk van az aggodalomra.

Egyre zajosabbá válik a világ. Egyre lazább, hanyagabb és ziláltabb a ruházkodás, az ápoltság és a viselkedés. Rekedt hangú, trágár szövegű zene üvölt a hangszórókból. [...] E dolgok különböző változatai egyre elfogadottabbak lesznek a fiataljaink körében és egyre nagyobb hatással vannak rájuk. [...]

A több zaj, több izgalom, több versengés, kevesebb korlát, kevesebb méltóság, kevesebb külsőségi irányzata nem véletlen egyidejűség, de nem is ártatlan vagy ártalmatlan dolog.

A katonai megszállást indító parancsnok először azt a parancsot adja ki, hogy zavarják azok kommunikációs csatornáit, akiket le akar győzni.

A tiszteletlenség megfelel az ellenség céljainak, mert az elmében és a lélekben is eltorlaszolja a kinyilatkoztatás finom csatornáit” (“Reverence Invites Revelation,” *Ensign*, Nov. 1991, 22).

- Milyen hatással lehet a családokra, ha lázadókká és engedetlenekké váltok? Milyen hatással lehet ez a barátaitokra? Milyen hatással lehet az osztályotokra vagy kvórumotokra?

Utalj vissza a nehézségek három forrására, melyeket felsoroltál a táblán. Magyarázd el, hogy e fejezet hátralevő része segíthet nekünk megtanulni, hogyan reagálunk a nehézségekre, legyenek azok akár a saját döntéseink, akár mások döntéseinek a következményei. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az 1 Nefi 18:15–16, 20–23-at. Buzdítsd őket, hogy keressenek olyan igazságokat, melyek igazak valamelyik helyzetre. Osszák meg saját szavaikkal, amit tanultak. Válaszaik között lehetnek a következők:

Istenre tekinthetünk és hithűek maradhatunk a megpróbáltatásaink közepette.

Az ima segíthet békére lelnünk a megpróbáltatásaink során.

Miközben a tanulók megosztják ötleteiket, hangsúlyozd ki Nefi igazlelkű példáját az ő megpróbáltatása idején. Az egyik tanuló olvassa fel L. Whitney Clayton elder következő bizonyosságát. Kérd meg az osztályt, hogy figyeljék meg, Clayton elder milyen tanácsot adott, mit tegyünk, amikor megpróbáltatásokkal nézünk szembe:

„Nem számít..., hogy milyen terhekkel szembesülünk az életben – akár a természeti katasztrófák, akár mások helytelen cselekedetei vagy a saját hibáink miatt – mindannyian egy szerető Mennyei Atya gyermekei vagyunk, aki az Ő örökkévaló terve részeként küldött bennünket a földre, hogy növekedjünk és fejlődjünk. Páratlan, egyéni tapasztalataink pedig segíthetnek felkészülnünk arra, hogy visszatérjünk Hozzá. [...] Meg kell tennünk mindent, amit tudunk, hogy »jól« viseljük a terheinket [lásd T&Sz 121:7–8]. [...]

Tudom, hogy ha betartjuk Isten parancsolatait és a szövetségünket, akkor Ő segít a terheink cipelésében. Megerősít bennünket. Ha bűnbánatot tartunk, akkor megbocsát nekünk, és megáld minket lelki békével és örömmel” (Hogy könnyűek legyenek a terheitek, 13–14.).

Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak az egyik olyan igazságra, melyet ebből a leckéből tanultak.

- Milyen esetben láttátok megnyilvánulni ezt az igazságot a saját életetekben vagy egy ismerősötök életében?

Bizonyágot adhat teheted, hogy Isten átsegíthet minket a megpróbáltatásainkon, ha hithűek vagyunk, bűnbánatot tartunk, és visszatérünk Hozzá.

Befejezőként emlékeztess a tanulókat, hogy a nehézségek ellenére, melyekkel Nefinek és családjának szembe kellett nézniük, végül elérték a megígért földet. Tedd bizonyágot, hogy ha az Úr útmutatására törekszünk, és szorgalmasan követjük azt, mi is sikeresen végig tudjuk járni azt az utat, melynek megtapasztalásáért az Úr a földre küldött minket.

1 Nefi 19

Bevezetés

Ebben a fejezetben Nefi elmagyarázta, hogy néhány ember nem tiszteli majd Izráel Istenét, Jézus Krisztust. Képletesen szólva lábuk alá tapossák Jézus Krisztust azáltal, hogy semmibe veszik és nem hallgatnak a tanácsára. Nefi azon ősi próféták tanításait is elbeszélte, akik előre megjövendölték, hogy a Szabadító megostorozásáért és keresztre feszítéséért felelős embereket, valamint az ő leszármazottaikat szétszórják és

megvetik, amíg szívüket az Úr felé nem fordítják. Akkor majd az Úr „megemlékez[ik] a szövetségekről, melyeket atyáikkal kötött” (lásd 1 Nefi 19:15). Nefi elmagyarázta, hogy e dolgokat azért írta le, hogy rábírja az embereket, hogy emlékezzenek az Úrra és higgyenek Őbenne. Azt is tanította népének, hogy vonatkoztassák a szentírásokat magukra, hogy az segítsen hinniük az Úrban.

Javaslatok a tanításhoz

1 Nefi 19:1–19

Nefi lejegyzi a Jézus Krisztusról szóló jövendöléseket, hogy segítsen az embereknek a Megváltójukra emlékezni

Tarts fel egy példányt a Mormon könyvből. Foglald össze az 1 Nefi 19:1–4-et azáltal, hogy elmagyarázod, Nefinek két sorozat lemez elkészítését parancsolták meg: az egyiket szent (vallásos) történetet kellett vezetnie, a másikra népe világi történetét kellett lejegyeznie. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel hangosan az 1 Nefi 19:3, 5–6-ot. Kérd meg az osztály többi tagját, hogy keressék ki, Nefi mit mondott a szent dolgokról.

- Nefi milyen indokot adott arra, hogy feljegyzést készít a szent dolgokról?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel hangosan az 1 Nefi 19:7-et. Mielőtt megkezdené a felolvasást, magyarázd el, hogy ebben a versben az „Izráel Istene” kifejezés Jézus Krisztusra utal.

- Miután elmondta, hogy csak szent dolgokról fog írni, Nefi miről kezdett el írni?
- Az 1 Nefi 19:7 szerint néhány ember hogyan tapossa lába alá a Szabadítót, vagy veszi Őt semmibe?
- Ha nem hallgatunk az Úr tanácsára, az hogyan hasonlítható ahhoz, hogy valaki semmibe veszi vagy lába alá tapossa Őt?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel hangosan az 1 Nefi 19:8–10-et. Kérd meg az osztályt, hogy keressék ki a szentírásrészből azt, ahogyan az emberek semmibe vették a Szabadítót halandó szolgálata során. (Javasolhatod, hogy a tanulók jelöljék meg ezeket a szavakat vagy kifejezéseket.)

- Hogyan vették semmibe az emberek a Szabadítót halandó szolgálata során?
- E versek mely részletei mutatják, hogy a Szabadító nem vesz semmibe minket? (A tanulók értsék meg, hogy a Szabadító az emberek gyermekei iránt érzett „szerető kedvessége és hosszútűrése miatt” szenvedte el mindazt, amit elszenvedett.)
- Miközben e verseken gondolkodtok, milyen érzéseitek vannak a Szabadítóval kapcsolatban?

Kérd meg az egyik tanulót, hogy olvassa el az 1 Nefi 19:13–14-et, az osztály többi tagja pedig keresse ki, mit mondott Zénos próféta, miért lesz az, hogy azokat (és azok leszármazottait), akik keresztre feszítik a Szabadítót, „minden nép ostromozni fogja”?

- Zénos mivel indokolta, hogy azokat (és azok leszármazottait), akik keresztre feszítik a Szabadítót, „minden nép ostromozni fogja”?

Írd fel a következő kijelentést a táblára: *Elfordítják szívüket.*

- Szerintetek mit jelent elfordítani a szívünket az Úrtól?

Miután a tanulók megválaszolták a kérdést, mondd el nekik, hogy szeretnéd megkérni néhányukat, hogy segítsenek illusztrálni, hogy e kifejezés hogyan vonatkozatható ránk napjainkban. Kérj meg néhány tanulót, hogy jöjjön ki a táblához. Mindannyian írjanak le egy olyan cselekvést, amely azt ábrázolja, hogy egy ember elfordította a szívét az Úrtól. Ezután kérd meg őket, hogy magyarázzák el, milyen következményei lehetnek annak, ha valaki az általuk leírt módon elfordítja a szívét. (Például ha az egyik tanuló az írja, hogy *nem tanulmányozzuk a szentírásokat*, akkor elmagyarázhatja, hogy e cselekedet egyik következménye, hogy gyengül azon képességünk, hogy kinyilatkoztatásban részesüljünk.)

Miután néhány tanuló megosztotta az általa leírt példát, mondd el az osztálynak, hogy akármilyen okból is fordítsuk el a szívünket az Úrtól, mindig dönthetünk úgy, hogy szívünket visszafordítjuk felé. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az 1 Nefi 19:14–17-et, és keressék ki az Úr azoknak tett ígéreteit, akik visszafordítják felé a szívüket.

- Mikor szórja szét az Úr Izráelt? (Amikor elfordítják tőle a szívüket.)
- Mikor gyűjti össze az Úr Izráelt? (Amikor felé fordítják a szívüket.)
- Mit mondott az Úr, mit fog tenni azokért, akik többé nem fordítják ellene a szívüket?
- Szerintetek mit jelent, hogy az Úr meg fog emlékezni ezekről az emberekről és az atyáikkal kötött szövetségekről?

Segíts a tanulóknak megérteni, hogy az Úr nem felejtette el ezeket az embereket. Olyan életet éltek, hogy nem tudta felkínálni nekik az evangélium összes áldását. Ha leszármazottaik felé fordítják a szívüket, az Úr megígéri, hogy megemlékezik róluk, összegyűjti őket az egyházába, és kiterjeszti rájuk az evangélium összes áldását.

- Szerintetek a 15–17. versekben lévő ígéretet mit jelentenek számunkra? (Az egyik gondolat, melynek ebből a beszélgetésből meg kellene születnie, az, hogy **ha az Úr felé fordítjuk a szívünket, Ő tiszteletben tartja majd azokat a szövetségeket, melyeket vele kötöttünk.**)

Kérd meg a tanulókat, hogy gondolkodjanak el a következő kérdésen, és írják le válaszaikat a szentírás-tanulmányozási naplójukban vagy az órai jegyzetfüzetükben. (A kérdéseket felírhatod a táblára.)

- Milyen tettek bizonyítják, hogy ti és a családotok az Úr felé fordítottátok a szíveteket?
- Az ilyen tettek hogyan segítettek nektek és a családotoknak elnyerni az Úr áldásait?

Megkérhetsz néhány tanulót, hogy ossza meg válaszait az osztállyal. Emlékeztess őket, hogy nem kell túlságosan személyes vagy magánjellegű élményeket megosztaniuk.

Röviden magyarázd el, hogy Nefi a feljegyzését Izráel háza egészének szánta – beleértve minket is. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az 1 Nefi 19:18–19-et, az osztály pedig keresse ki, Nefi mire próbált rábírn minket. Tedd bizonyoságot, hogy ha emlékezünk az Úrra és szívünket felé fordítjuk, akkor Ő kiárasztja ránk az evangélium áldásait.

1 Nefi 19:20–24

Nefi elmagyarázza, miért használ ősi szentírásokat népe tanítására

Oszd meg Henry B. Eyring elnök, az Első Elnökség tagjának következő kijelentését az Egyházi Oktatási Szervezet hitoktatóinak szóló beszédéből:

„Egy ígéretet adok nektek a Mormon könyve olvasásával kapcsolatban: közelebb fogtok kerülni hozzám, miközben megértitek, hogy az Úr az Ő nektek szóló üzenetét helyezte el benne. Nefi, Mormon és Moróni tudták ezt. Azok pedig, akik ezt összerendezték, üzeneteket hagytak számotokra. Remélem, meggyőződtek arról, hogy ezt a könyvet a tanulóitoknak írták. Egyszerű és közvetlen üzeneteket tartalmaz számukra, melyek megmondják, hogyan változzanak meg. Erről szól ez a könyv. Ez egy bizonyosság az Úr Jézus Krisztusról és az engesztelésről, valamint arról, hogy az miként működhet az ő életükben is. Idén érezni fogjátok majd azt a változást, melyet az engesztelés hoz az életetekbe e könyv tanulmányozása által” (“The Book of Mormon Will Change Your Life,” *Ensign*, Feb. 2004, 11).

- Amikor tanulmányoztátok a Mormon könyvét, hogyan válik hasznotokra, hogy tudjátok, Nefi, Mormon és Moróni nektek is hagyott üzenetet?

Oszd meg a következő kijelentéseket Ezra Taft Benson elnöktől:

„A Mormon könyvét nekünk írták, a mi időnkre. Isten e könyv szerzője. Egy bukott népről szóló feljegyzés ez, melyet sugalmazott emberek állítottak össze. Azoknak az embereknek soha nem volt meg a könyv – nekünk íródott. Mormon, az ősi próféta, akiről a könyvet elnevezték, több száz év feljegyzéseit kivonatolta. Isten, aki ismeri a kezdetet és a véget, elmondta neki, mit tartalmazzon ez a kivonat, mire lesz szükségünk napjainkban” (“The Book of Mormon Is the Word of God,” *Ensign*, Jan. 1988, 3).

„Ha látták napjainkat és azon dolgokat választották ki, amelyek leginkább értékesek lesznek számunkra, vajon nem így kell-e tanulmányoznunk a Mormon könyvét? Állandóan fel kellene tennünk magunknak a kérdést: »Miért sugalmazta az Úr Mormonnak (vagy Moróninak vagy Almának), hogy vegye bele ezt a feljegyzésébe? Milyen leckét tanulhatok meg ebből, ami segíteni fogja az életemet ezekben a napokban és ebben a korban?»” (“The Book of Mormon—Keystone of Our Religion,” *Ensign*, Nov. 1986, 6).

Kérd meg az osztályt, hogy olvassák el magukban az 1 Nefi 19:22–23-at, és keressék ki Nefi leírását arról, hogy miként segített fivéreinek rájuk vonatkozó üzeneteket találni a szentírásokban.

- Mit várt Nefi attól, hogy magára és népére vonatkoztatja a szentírásokat?
- Mit jelent a *hasznára válik* kifejezés? (Előnyére szolgál, értékes dologgal gyarapítja, előnyt biztosít számára.)

Készítsd el az alábbi táblázatot kiosztmányként, vagy rajzold fel a táblára, a tanulók pedig másolják be a szentírás-tanulmányozási naplójukba.

A szentírások magunkra vonatkoztatása		Szentírásbeli igazságok alkalmazása	
Milyen helyzetet vagy körülményt ír le a szentírásrész?	Miben hasonlít ez az életemben vagy a körülöttem lévő világban lévő helyzetre?	Milyen igazságot vagy üzenetet tanít ez a szentírásrész?	Hogyan cselekedhetek ezen igazság vagy üzenet szerint az én helyzetemben?

A táblázatos feladat bevezetéseként magyarázd el, hogy a *magunkra vonatkoztatni* kifejezés azt jelenti: összehasonlítani. A szentírások magunkra vonatkoztatása azt jelenti, hogy összehasonlítjuk a szentírásokban lévő körülményeket életünk vagy a körülöttünk lévő világ helyzetével. Ha felismerjük a szentírásokban lévő körülmények és az életükben lévő helyzetek közötti hasonlóságokat, az felkészít bennünket arra, hogy felfedezzük és alkalmazzuk a szentírásbeli igazságokat. Ugyanazon igazságok, melyek a szentírásokban megjelenő emberekre vonatkoztak, ránk is vonatkoztathatók, amikor hasonló körülmények vesznek minket körül.

Hogy segíts a tanulóknak megérteni, hogy a magukra vonatkoztatás hogyan vezet alkalmazáshoz, kérd meg őket, hogy töltsék ki a táblázatot, miközben együtt átisméltik az 1 Nefi 3:7 szentírás-memoritert. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel hangosan az 1 Nefi 3:7-et.

- Nefi milyen körülményekre reagált, amikor ezeket a szavakat mondta? (Egy próféta – az atya, Lehi – arra kérte, hogy térjen vissza Jeruzsálembe és hozza el a rézlemezeket. Fivéreinek panaszkodtak e feladat nehézsége miatt.)
- Nefi helyzete miben hasonlított valamely élethelyzetetekre? Mely alkalommal várt el az Úr tőletek valami nehéz dolgot?
- Milyen igazság segített Nefinek ebben a helyzetben? (Nefi tudta, hogy az Úr valahányszor parancsot ad a gyermekeinek, előkészíti az utat számukra, hogy véghez tudják vinni azt.)
- Mit tehettek azért, hogy ezt az igazságot a saját helyzetekben alkalmazzátok?

Kérj meg néhány tanulót, hogy mondják el, hogyan vonatkoztatták az 1 Nefi 3:7-et magukra, és hogyan alkalmazhatják azt az életükben. (Emlékeztessd őket, hogy nem kell túlságosan személyes vagy magánjellegű élményeket megosztaniuk.)

A szentírások magunkra vonatkoztatása

Az evangéliumi tanítók egyik fontos célja, hogy segítsenek a tanulóknak magukra vonatkoztatni a szentírásokat. A tanítók úgy segíthetnek a tanulóknak ebben, hogy a táblázatban és a leckében lévőkhöz hasonló kérdéseket tesznek fel nekik. Miközben tanítasz, keress lehetőségeket arra, hogy segíts a tanulóknak megtanulni magukra vonatkoztatni a szentírásokat.

A lecke befejezéseként ismét emeld fel a Mormon könyvét. Emlékeztess a tanulókat, hogy Nefi a Szabadítóról szóló írásait szentnek és nagyon értékesnek tartotta saját maga és mások számára is. Buzdítsd a tanulókat, hogy tanulmányozzák a szentírásokat, és keressenek bennük olyan üzeneteket, melyeket az Úr és az Ő prófétái nekünk szántak. Tedd bizonyosságot, hogy **ha magunkra vonatkoztatjuk a szentírásokat, tanulni fogunk belőlük, és hasznunkra válnak majd.**

Ösztönözd a tanulókat, hogy önállóan tanulmányozzák a szentírásokat, és keressenek bennük olyan részeket, melyeket magukra vonatkoztathatnak. Megpróbálhatják behelyettesíteni a nevüket a versekbe, vagy olvashatják őket úgy, mintha az Úr vagy a prófétája egyenesen hozzájuk szólna. Például a 2 Nefi 31:20-at így is olvashatják: „Krisztusba vetett állhatatossággal kell tehát törekedne[d] [helyettesítsd be a nevet] előre”.

A fenti táblázatból adhatsz a tanulóknak otthoni használatra is. Kérd meg őket, hogy készüljenek fel jövő órára, és mondják el, hogyan vonatkoztatták a szentírásokat magukra, és mit tanultak vagy nyertek az élményből.

Otthon tanulási lecke

1 Nefi 15–19 (4. rész)

Felkészülési anyag az otthon tanulókat oktatók számára

A napi otthon tanulási lecek összefoglalása

Az alábbiakban összefoglaljuk azokat a tanokat és tantételeket, melyeket a tanulók az 1 Nefi 15–19 (4. rész) tanulmányozása során tanultak. Ezt az összefoglalót ne tanítsd le a leckéd részeként. Az általad tanított leckének csupán e tanok és tantételek némelyikére kell összpontosítania. Kövesd a Szent Lélek sugalmazásait a tanulóid szükségleteinek átgondolása során.

1. nap (1 Nefi 15)

Nefi és fivérei különböző módon reagáltak Lehi jövendölésére. Nefi cselekedeteit tanulmányozva a tanulók megtanulták, hogy ha hittel kérünk az Úrtól és engedelmeskedünk a parancsolatainak, akkor felkészülünk, hogy kinyilatkoztatást és útmutatást kapjunk tőle. Nefi elmagyarázta a vasrúd jelentését, megmutatva, hogy Isten szavának napi szintű tanulmányozása és követése megerősít bennünket Sátán kísértéseivel szemben.

2. nap (1 Nefi 16)

Lámán és Lemuel Nefi tanításaira adott reakciójából a tanulók meglátták, hogy „a bűnösök... keménynek [találják] az igazságot” (1 Nefi 16:2). Amikor Nefi eltörte az íját, megmutatta, hogy ha minden tőlünk telhetőt megteszünk és az Úr útmutatását kérjük, akkor az Úr át fog segíteni minket a nehézségeinken. Annak tanulmányozása során, hogy a Liahóna miként irányította Lehi családját, a tanulók megtanulták, hogy „finom módszerekkel az Úr egyszerű dolgokat tud előidézni” (1 Nefi 16:29).

3. nap (1 Nefi 17)

Nefi elbeszélte, családja hogyan élt a vadonban és érkezett meg a Bőség földjére. Amikor parancsot kapott arra, hogy építsen hajót, megmutatta, hogy ha betartjuk a parancsolatokat, akkor az Úr megerősít minket, és eszközöket biztosít számunkra, hogy végrehajthassuk, amit megparancsolt nekünk. Az Úr számos módon szólította bűnbánatra Nefi fivéreit. A tanulók megtanulták, hogy a Szentlélek szelid, halk hangon szól, melyet inkább érzünk, mint hallunk. Felsoroltak helyzeteket és helyeket, melyek megakadályozhatják, hogy felismerjük a szelid, halk hangot.

4. nap (1 Nefi 18–19)

Nefi hajóépítő példája megmutatta a tanulóknak, hogy az Úr parancsolatainak teljesítéséhez kérnünk kell a segítségét és saját erőfeszítéseket is kell tennünk. Lehi családjának a megígért föld felé tartó utazása tanulmányozása megtanította, hogy a bűn saját magunk és mások szenvedéséhez vezet. Nefi azon példája, amikor fivérei háborgatták őt, megtanította, hogy Istenre tekinthetünk és hithűek maradhatunk a megpróbáltatásainkban, valamint hogy az ima segít békére lelnünk a nehézségek idején.

Bevezetés

Ezen a héten a tanulók néhány olyan fontos eseményről tanultak, melyek annak során történtek, hogy Lehi családja a vadonban és az óceánon át a megígért föld felé haladt. Ez a lecke segíteni fog a tanulóknak átnézni ezeket az eseményeket, valamint megbeszélni és bizonyoságot tenni a tanult tantételekről. Segíts a tanulóknak felismerni, hogy Nefi hithű maradt a nehéz körülmények közepette is. Buzdítsd őket, hogy kövessék példáját az engedelmességben és abban, hogy bízzanak az Úrban a nehéz időszakokban.

Javaslatok a tanításhoz

1 Nefi 15–18

Nefi példát mutat engedelmességben és abban, hogy bízik az Úrban a megpróbáltatásai közepette

Ha rendelkezésedre állnak az alábbi képek, helyezd ki őket a teremben:

- A Liahóna (62041; *Evangéliumi művészeti könyv* [2009]. 68. sz.)
- Nefi megfékezi lázadó fivéreit (62044; *Evangéliumi művészeti könyv*, 70. sz.)
- Lehi és népe megérkezik a megígért földre (62045; *Evangéliumi művészeti könyv*, 71. sz.)

Hogy segíts a tanulóknak átnézni és megérteni az ezen a héten tanultak hátterét, keverd össze a képeket, a tanulók pedig tegyék őket időrendi sorrendbe. Képzeld azt, hogy hírszerkesztők, és egy 3–6 szavas szalagcímet kell írniuk mindegyik képhez. Mutasd be a képeket sorrendben, az osztály pedig mondja el, milyen szalagcímet találtak ki hozzá. Felolvashatjátok hangosan az 1 Nefi 15–18-hoz tartozó fejezet-összefoglalókat, hogy ötleteket merítsenek belőlük.

Hogy felkészítsd a tanulókat az 1 Nefi 15 megbeszélésére, kérd meg őket, hogy mondjanak olyan tevékenységeket, melyek erőfeszítéseket követelnek tőlük, mielőtt élvezhetnék azok eredményeit. Ezek között lehet a tanulás, hangszeren játszás vagy az atlétika is.

Írd fel az 1 Nefi 15:2–3, 7–11 szentírásutalásokat a táblára, majd adj időt a tanulóknak, hogy elolvassák a verseket. Kérdezd meg, Nefi fivérei miért nem tudták ugyanúgy megérteni Lehi kinyilatkoztatásait, mint Nefi.

Miután meghallgattad válaszaikat, segíts meghatározniuk, hogy **az Úrtól érkező sugalmazás és iránymutatás először igazlelkű életet, erőfeszítést és hitet követel a részünkről**. Kihangsúlyozhatod ezt a tantételt azáltal, hogy felírod a táblára.

Kérd meg a tanulókat, hogy gondolják át és válaszolják meg a következő kérdést: Milyen élményeitek voltak, melyek segítettek megtapasztalnotok, hogy ez a tantétel igaz?

Írd fel a táblára a *rendíthetetlen* szót. Kérdezd meg a tanulóktól, hogy szerintük mit jelent rendíthetetlennek lenni. Válaszukat

követően írd fel a táblára: *erős és törhetetlen a nehézség és nyomás idején.*

Hogy segíts a tanulóknak megérteni, hogyan vonatkozik a *rendíthetetlen* szó Nefire, mindegyik tanulóknak jelölj ki egyet a következő fejezetekből: 1 Nefi 16, 17 vagy 18. Ha nagy osztályod van, csoportokba is rendezheted a tanulókat, és így közösen dolgozhatnak egy-egy fejezeten.

Írd fel a táblára a következő kérdéseket. Ösztönözd a tanulókat, hogy a kérdések megválaszolásához használják a nekik kijelölt fejezetet és a fejezethez kapcsolódó anyagot a tanulóí kézikönyvből.

- *Nefinek milyen próbákkal kellett szembenéznie az általatos átnézett fejezetben?*
- *Nefi hogyan gyakorolta a hitét ebben a helyzetben? Mely versek vagy kifejezések bizonyítják, hogy Nefi hite rugalmas volt?*
- *Milyen evangéliumi tantételek jelennek meg ebben a fejezetben? Milyen élményeitek voltak ezekkel a tantételekkel kapcsolatban, melyek megerősítették a bizonyosságokat?*

Adj elegendő időt a tanulóknak, hogy elvégezzék a feladatot. Ezután legalább egy-egy tanuló ossza meg a válaszát mindegyik fejezetről. (Ha elegendő tanuló van az osztályban, mindegyik fejezet mindegyik kérdését más-más tanuló is megválaszolhatja.)

Az egyik tanuló olvassa fel a következő kijelentést Russell M. Nelson eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„Miért van szükségünk ilyen rendíthetetlen hitre? Mert nehéz napok állnak előttünk. A jövőben ritkán lesz egyszerű vagy népszerű hűséges utolsó napi szentnek lenni. Mindannyian próbára tétetünk. [...] Ez az üdöztetés vagy csendes gyengeségbe taszít

benneteket, vagy arra készítet, hogy még példásabban és bátrabban éljétek mindennapi életeteket.

Hitetek fejlődésének részét képezi az, *ahogyan* az élet próbatételeit kezelitek. Erőt ad, ha emlékeztek rá, hogy isteni természettel rendelkeztek, végtelenül értékes örökséggel” (Hittel nézz szembe a jövővel! *Liahóna*, 2011. máj. 35–36.).

Kérd meg a tanulókat, hogy mondjanak ötleteket, ők hogyan nézhetnek szembe az élet kihívásaival és személyes próbatételeikkel úgy, mint Nefi.

1 Nefi 19

Nefi Jézus Krisztusról szóló jövendöléseket jegyez le, hogy rábírjon minket, hogy emlékezzünk az Úrra

Ha időtök engedi, kérd meg a tanulókat, hogy nézzék át, mit írtak a szentírás-tanulmányozási naplójukba a 4. nap 5. feladatához. Kérdezd meg, hogy valamelyikük hajlandó lenne-e megosztani, mit írt a Szabadító iránt érzett szeretetéről. Ezután mondd el saját érzéseidet a Szabadítóról.

Nefi szerette a Szabadítót, és emlékezett rá a próbatételei idején. Tedd bizonyosságodat, hogy ha szeretjük a Szabadítót és emlékezzünk rá, akkor segíteni és támogatni fog minket a megpróbáltatásainkban.

Következő rész (1 Nefi 20–2 Nefi 3)

A következő részben a tanulók Lehi utolsó szavairól fognak tanulni, melyeket halála előtt a családjának mondott. Továbbá egy nagyon régi, jóval Krisztus előtti jövendölésről fognak olvasni Joseph Smith prófétáról.

21. LECKE

1 Nefi 20–22

Bevezetés

Miközben Nefi a családját tanította, felolvasott nekik a rézlemezekről, Éσαιás jövendöléseire koncentrálván, melyek Izráel szétszórásáról és összegyűjtéséről szólnak. Ezután megválaszolta fivérei kérdéseit e jövendölésekről. Elmagyarázta, hogy a próféciák közvetlenül a családjukra vonatkozhatnak. Éσαιás szavait visszhangozva

Nefi bizonyosságot tett arról, hogy az Úr össze fogja gyűjteni szövetséges népét, és még ha az emberek nem is élnek a szövetségeik szerint, az Úr szereti és arra hívja őket, hogy tartsanak bünbánatot és térjenek vissza Őhozá.

Javaslatok a tanításhoz

1 Nefi 20

Az Úr megdorgálja népét, és hívja őket, hogy térjenek vissza hozzá

Mutasd meg a tanulóknak az Éσαιás Krisztus születéséről írt című képet (62339; *Evangéliumi művészeti könyv* [2009]. 22. sz.). Magyarázd el, hogy ez a festmény Éσαιás prófétát ábrázolja, amint leírja jövendölését Jézus Krisztus születéséről. Kérdezd meg, hányan hallottak Éσαιásról.

Mondd el, hogy Éσαιás egy próféta volt, aki Jeruzsálemben élt és Kr. e. 740 és Kr. e. 701 között prófétált az embereknek, nem sokkal azelőtt, hogy Lehi és családja megkezdte vándorlásukat a megígért föld felé. Nefi örvendezett Éσαιás szavaiban, és felhasználta Éσαιás jövendöléseit családja tanítása során (lásd 1 Nefi 19:23; 2 Nefi 25:5). Mivel Éσαιás szavai költőiek és tele vannak szimbólumokkal, az emberek néha nehezen értik meg a tanításait. Mindazonáltal áldásokban részesülhetünk, ha tanulmányozzuk a szavait és törekszünk rá, hogy megértsük őket.

Magyarázd el, hogy amikor Nefi tanította a családját, felolvasott Éσαιás szavaiból a rézlemezekről. Ezt azért tette, hogy „még jobban rábír[ja] őket arra, hogy higgyenek az Úrban, Megváltójukban” (1 Nefi 19:23; lásd még 24. vers).

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel hangosan az 1 Nefi 20:1–2-t. Mielőtt megtenné, magyarázd el, hogy ebben a részben Éσαιás megkeresztelt egyénekhez beszél, akik később nem maradtak hűek a szövetségeikhez. Elmagyarázhatod az „Izráel háza” kifejezést a következők ismertetésével: Az Ószövetség tartalmazza Jákób történetét, aki Izsák fia és Ábrahám unokája volt. Az Úr Jákóbnak az Izráel nevet adta (lásd 1 Mózes 32:28). Az „Izráel háza” kifejezés Jákób leszármazottaira és az Úr szövetséges népére utal (lásd Kalauz a szentírásokhoz: Izráel.).

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az 1 Nefi 20:3–4, 8-at. Kérd meg őket, hogy keressenek olyan szavakat és kifejezéseket, melyek azt mutatják, hogy Izráel házra nem volt hű az Úrhoz. Ösztönözd a tanulókat, hogy osszák meg, amit találtak.

Tegyél ki egy nehezen hajlítható fémdarabot. Kérdezd meg a tanulóktól, szerintük mit jelent, ha valakinek „vasizom” nyaka van (1 Nefi 20:4). Csakúgy, ahogy a vas sem hajlik könnyen, a kevély ember sem hajtja meg fejét alázatosan. A „vasizom” kifejezés azt jelzi, hogy Izráel házában sokan kevélyek voltak.

Az egyik tanuló olvassa fel hangosan az 1 Nefi 20:22-t.

- Szerintetek a gonoszoknak miért nincs békességük?

Emlékeztess a tanulókat, hogy amikor Nefi megosztotta Éσαιás jövendöléseit, arra biztatta fivéreit, hogy „vonakoztassá[k] azokat mag[ukra]” (1 Nefi 19:24).

- Miben hasonlítottak Nefi családjából néhányan azokra, akiket Éσαιás bünbánatra szólított?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel hangosan az 1 Nefi 20:14, 16, 20-at.

- Mit akart az Úr, hogy az Ő szövetséges népe tegyen és mondjon? (Lehet, hogy el kell magyaráznod, hogy Babilónia és a káldeusok elhagyása jelképesen a világi dolgok magunk mögött hagyását és az Úrhoz térést jelenti.)

Kérd meg a tanulókat, hogy osszák meg olyan emberek példáit, akik az Úrhoz tértek és maguk mögött hagyták a világi dolgokat. A tanulók tanulmányozzák az 1 Nefi 20:18-at, és keressék meg azokat az áldásokat, melyeket az Úr azoknak ad, akik Őhozzá térnek és megszívlelik a parancsolatait.

- Hogyan hasonlítható a béke egy folyóhoz? Hogyan hasonlítható az igazlelkűség a tenger hullámaihoz?

Kérj meg néhány tanulót, hogy foglalják össze az 1 Nefi 20-ban tanult igazságokat. Habár megfogalmazhatják más szavakkal, győződj meg róla, hogy értik: **az Úr arra szólítja az engedetleneket, hogy tartsanak bűnbánatot és térjenek vissza Hozzá.**

Az egyik tanuló olvassa fel a következő kijelentést Dieter F. Uchtdorf elnöktől az Első Elnökségből. Kérd meg a tanulókat, hogy gondolkozzanak el, ez az idézet miként kapcsolódik az 1 Nefi 20-hoz.

„Sátán... azt akarja, hogy úgy érezzük, túlléptük a megbocsátás hatáskörét (lásd Jelenések 12:10). Sátán azt akarja, hogy azt higgyük, hogy amikor bűnt követtünk el, túlhaladtunk azon a ponton, ahonnan nincs visszatérés – vagyis túl késő irányt változtatnunk. [...]

Jézus Krisztus engesztelése Isten ajándéka az Ő gyermekei számára, hogy azáltal helyrehozhassák és legyőzhessék a bűn következményeit. Isten minden gyermekét szereti, és soha sem fog megszűnni minket szeretni, és értünk reménykedni. [...]

Krisztus azért jött, hogy megszabadítson bennünket. Ha rossz irányt vettünk, Jézus Krisztus engesztelése azt a biztosítékot nyújthatja számunkra, hogy a bűn *nem* egy olyan pont, ahonnan nincs visszatérés. Lehetséges a biztonságos visszatérés, amennyiben követjük Isten, szabadulásunkra készített tervét. [...]

...*mindig* létezik olyan pont, ahonnan biztonságban visszatérhettek; mindig van remény” (A biztonságos visszatérés pontja. *Liahóna*, 2007. máj. 99., 101.).

- Uchtdorf elnök üzenete miben hasonlít Ésaías üzenetéhez?

Tedd bizonyosságodat, hogy **az Úr arra szólítja az engedetleneket, hogy tartsanak bűnbánatot és térjenek vissza hozzá.** Biztosítsd a tanulókat, hogy az Úr mindannyiunkat szeret, egyénekenként, és mindig arra hív, hogy jöjjünk Őhozzá. Kérd meg őket, hogy gondolkodjanak el, az Úr vajon minek a hátrahagyását kérné tőlük annak érdekében, hogy még teljesebben hozzá tudjanak térni.

Adj időt a tanulóknak a gondolkodásra!

Amikor kérdéseket teszel fel, adj időt a tanulóknak átgondolni a válaszukat. A hatékony kérdések gyakran gondolkodáshoz és tündődéshez vezetnek, és a tanulóknak időre lehet szükségük ahhoz, hogy megtalálják a választ a szentírásokban, illetve hogy megfogalmazzanak egy átgondolt választ. Még ha nem is tökéletesek a tanulók válaszai, fontos leckét fognak tanulni, miközben elgondolkoznak az evangéliumi igazságokon és megosztják gondolataikat.

1 Nefi 21:1–17

Ésaías megjövendöli, hogy Jézus Krisztus nem fog megfélekedni az Ő szövetséges népéről

Röviden foglald össze az 1 Nefi 21:1–13-at azáltal, hogy felhívod a tanulók figyelmét a fejezet-összefoglaló első két kijelentésére: „A Messiás világosság lesz a nemzsidóknak és szabadon engedi a foglyokat”, illetve „Izráelt az utolsó napokban hatalommal összegyűjtik”. Magyarázd el, hogy az 1–13. versekben az Úr szavai a népe iránt érzett szeretetét fejezik ki – még azok iránti szeretetét is, akik eltévelyedtek és megfélekeztek Őróla.

Írd fel a táblára: **Az Úr szeret minket, és soha nem fog megfélekedni rólunk.** Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel hangosan az 1 Nefi 21:14-et.

- Szerintetek miért érzik néha azt az emberek, hogy az Úr megfélekezett róluk?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel hangosan az 1 Nefi 21:15–16-ot. Azután tegyél fel néhányat – vagy mindet – a következő kérdések közül:

- Mit tanít Ésaías azáltal, hogy a Szabadítót egy újszülött édesanyjához hasonlítja?
- Mire utal a *vésni* szó? (Rámuthatsz, hogy általában kőbe vagy fémbe szoktunk vésni úgy, hogy az tartósan megmarad.)
- Mit jelent számotokra, hogy a Szabadító kezének tenyerére vagytok vésve?
- Milyen élmények segítettek nektek megtudni, hogy az Úr nem feledkezett meg rólatok?

Miközben a tanulók elgondolkoznak e kérdéseken és meghallgatják egymás válaszát, felkészülnek rá, hogy érezzék, ahogy a Szentlélek bizonyosságot tesz a Szabadítóról. Oszd

meg a bizonyosságodat a Szabadító szeretetéről. Emlékeztess a tanulókat, hogy Nefi azért osztotta meg Ésaías jövendöléseit, hogy rábírnjon minket, hogy higgyünk a Megváltóban, és hogy segítsen reményt éreznünk.

1 Nefi 21:18–26; 22:1–22

Nefi elmagyarázza Ésaías jövendöléseit Izráel szétszórásáról és összegyűjtéséről

Tegyé ki néhány tárgyat (például poharat) egymás mellé az asztalra vagy egy székre. Mondd el a tanulóknak, hogy az egyes tárgyak embercsoportokat jelképeznek. Magyarázd el, hogy Nefi azt tanította, hogy Izráelt szét fogják szórni minden nemzet között, mert megkeményítették a szívüket a Szabadítóval szemben (lásd 1 Nefi 22:1–5). Miközben beszél, helyezd el a tárgyakat a terem különböző pontjain. Magyarázd el, hogy ez egy fontos témakör volt Nefi számára. Családja is része volt a szétszórásnak. El kellett hagyniuk Jeruzsálemet, a szülőföldjüket, az ott élő emberek gonoszsága miatt.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az 1 Nefi 21:22–23-at és a 22:6–8-at. Mielőtt hozzákezdenének az olvasáshoz, magyarázd el, hogy az 1 Nefi 21 tartalmaz egy próféciát Ésaia stól Izráel összegyűjtéséről, az 1 Nefi 22 pedig Nefi tanításait tartalmazza Ésaías jövendöléseiről.

- Mi az a „csodálatos munka”, amelyről az 1 Nefi 22:7–8 említést tesz? (Az evangélium visszaállítása.)
- Az evangélium megosztása hogyan hasonlítható ahhoz, hogy másokat a karjainkban vagy a vállunkon hordozunk?

Hogy segíts a tanulóknak megérteni Izráel szétszórását és összegyűjtését, felolvashatod a következő kijelentést Bruce R. McConkie eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„Miert került sor Izráel szétszórására? A válasz világos; egyértelmű; nincs kétség felőle. [...] Azért került sor izraelita elődeink szétszórására, mert elutasították az evangéliumot, meggyalázták a papságot, elhagyták az egyházat, és hátat fordítottak a királyságnak. [...]

Milyen tényezők játszanak akkor szerepet Izráel összegyűjtésében? Izráel összegyűjtése abból áll, hogy elhiszik, elfogadják és összhangban élnek mindazzal, amit az Úr egykor felajánlott ősi választott népének. [...] Abból, hogy hisznek az evangéliumban, csatlakoznak az egyházhoz, és a királyságba jönnek. [...] Állhat ezenkívül egy kijelölt helyre, vagyis a földet földjére történő gyülekezésből is” (A *New Witness for the Articles of Faith* [1985], 515).

Olvassátok fel az 1 Nefi 22:9–12-t. Magyarázd el, hogy amikor a szentírásokban azt olvashatjuk, hogy az Úr „felfedi karját”, ez arra utal, hogy az Úr megmutatja hatalmát.

- Az 1 Nefi 22:11-ben mit mond Nefi, mit tesz majd az Úr az utolsó napokban, hogy megmutassa hatalmát?
- Hogyan hozza ki az embereket a fogságból és a sötétségből az, ha összegyűjtik őket az egyházba?

Kérd meg a tanulókat, hogy gyűjtsék össze a teremben elhelyezett tárgyakat, és tegyék őket vissza egy helyre. Magyarázd el, hogy az összegyűjtés lehet lelki és fizikai is. Amikor megosztjuk az evangéliumot másokkal, és ők megkeresztelkednek és elnyerik a Szentlélek ajándékát, akkor lelkileg gyűjtik őket össze az Úr egyházába. Az egyház korai napjaiban arra kérték az új megtérteket, hogy fizikailag gyűljenek össze egy helyre (például az Ohio állambeli Kirtlandbe, az Illinois állambeli Nauvooba, és a Utah állambeli Salt Lake Citybe). Ma arra ösztönzik a megtérteket, hogy ott építsék az egyházat, ahol élnek, és helyi gyülekezetekben, egyházközségekben és cövekekben gyűljenek össze.

- Az 1 Nefi 22:25 szerint milyen áldásokban részesülnek azok, akiket összegyűjt az Úr? Szerintetek mit jelent „egy nyájnak” lenni? Szerintetek mit jelent „legelőre lenni”?

Napjainkban Isten arra kéri az egyház tagjait, hogy segítsenek összegyűjteni „gyermeküket a föld négy szegletéből” (1 Nefi 22:25). Tedd bizonyosságodat, hogy **az Úr megígérte, hogy az utolsó napokban visszaállítja az evangéliumot és összegyűjti Izráelt.**

- Mit gondoltok, az összegyűjtöttek (megtértek) hogyan fognak érezni azok iránt, akik összegyűjtötték őket (akik megosztották velük az evangéliumot)?
- Mit tehetek azért, hogy megosszátok másokkal Jézus Krisztus evangéliumát?

Tégy bizonyóságot!

A leckében tanított konkrét tanokról is bizonyóságot kell tenned, nem csak általános-ságban az evangélium igaz voltáról. Amikor bizonyóságot teszel, emlékezz Jeffrey R. Holland elder, a Tizenkét Apostol Kvóruma tagjának következő tanácsára: „Bizonyoságod a lelked mélyéről fakadjon. Ez lesz a legfontosabb dolog, amit egész órán mondani fogsz nekik. [...] Ha bizonyóságot teszünk az általunk tanított igazságokról, Isten meg fogja erősíteni a szívünkben és a tanulóink szívében a Jézus Krisztus evangéliumáról szóló üzenetet” (“Teaching and Learning in the Church,” *Ensign*, June 2007, 104–5).

Emlékeztess a tanulókat, hogy Nefi azért idézte Ésaiaást, hogy segítsen a családtagjainak nagyobb hitet és reményt táplálni Jézus Krisztusban. Ésaiaás jövendölései és Nefi bizonyósága ugyanúgy segíthet minket. Tedd bizonyoságodat, hogy Jézus Krisztus nem fog megfedkezni rólunk, és hogy Ő tevékenyen törekszik rá, hogy összegyűjtsön bennünket.

Nefi első könyvének áttekintése

Szánjatok rá egy kis időt, hogy áttekintsétek Nefi első könyvét azáltal, hogy megkéred a tanulókat, hogy idézzék fel, eddig mit tanultak az ifúsági hitoktatáson és a személyes tanulmányozásuk során idén. Buzdíthatod őket, hogy nézzék át az 1 Nefi fejezet-összefoglalóit. Kérd meg őket, hogy osszanak meg valamit Nefi első könyvéből, ami mély hatással volt rájuk vagy megerősítette a Jézus Krisztusba vetett hitüket. Miután elegendő időt adtál nekik a gondolkodásra, kérj meg néhány tanulót, hogy osszák meg a gondolataikat és az érzéseiket. Te is megoszthatod egy saját élményedet arról, hogy Nefi első könyvének tanításai hogyan áldották meg az életedet.

Nefi második könyve:

BEVEZETÉS

Miért tanulmányozzuk ezt a könyvet?

2 Nefi könyve segíteni fog a tanulóknak megérteni az evangélium olyan alapvető tanait, mint például Ádám és Éva bukása, Jézus Krisztus engesztelése, illetve az örendelkezés. Továbbá ez a könyv bővelkedik jövődölésekben Nefitől, Jákóbtól és Ésaistól, akik a Szabadító különleges tanúi voltak. Megjövendölték az evangélium visszaállítását az utolsó napokban, Isten szövetséges népének szétszórását és összegyűjtését, Jézus Krisztus második eljövételét, a Mormon könyve napvilágra kerülését, valamint a millenniumot. 2 Nefi könyvében megtalálható továbbá Nefi magyarázata Krisztus tanát illetően, a könyv egésze pedig Nefinek a Szabadítóról tett bizonyosságával zárul.

Ki írta ezt a könyvet?

Lehi fia, Nefi a könyv szerzője. Nefi próféta volt, és ő volt a nefita nép első nagy vezetője a lámánitáktól való elválásukat követően. Írásai arról tanúskodnak, hogy megtapasztalta az Úr megváltó hatalmát (lásd 2 Nefi 4:15–35; 33:6), és egész lelkével vágyott arra, hogy elhozza népének a szabadulást (lásd 2 Nefi 33:3–4). E cél elérése érdekében Jézus Krisztusba vetett hitre tanította népét, és felépített egy templomot.

Kiknek íródott a könyv, és miért?

Nefi három célcsoport számára írt: atyja leszármazottainak, az Úr szövetséges népének az utolsó napokban, valamint a világ összes népének (lásd 2 Nefi 33:3, 13). 2 Nefi könyve Nefi kislemezeire íródott, melyeket az Úr Nefi és leszármazottai elrendelt szolgálatának és a jövődöléseknek szánt (lásd 1 Nefi 19:3–5). Nefi ezeken a lemezeken jegyezte fel „lelk[e] dolgait, és sok mindent a szentírásokból, amelyek a rézlemezekre [voltak] vésvé”. Elmondta, hogy „gyermek[ei] okulására

és hasznára” írt (2 Nefi 4:15). Kijelentette: „Krisztusról beszélünk, Krisztusban örvendezünk, Krisztusról prédikálunk, Krisztusról prófétálunk, és prófeciáink szerint írunk, hogy gyermekeink tudhassák, milyen forráshoz forduljanak bűneik bocsánataért” (2 Nefi 25:26). Feljegyzését azzal zárta, hogy minden embert felszólított: „[H]allgassatok ezekre a szavakra, és higgyetek Krisztusban!” (2 Nefi 33:10).

Hol és mikor íródott?

A 2 Nefiként ismertté vált feljegyzést Nefi körülbelül Kr. e. 570-ben kezdte írni, 30 évvel azután, hogy családjával elhagyták Jeruzsálemet. Akkor írta, amikor Nefi földjén volt (lásd 2 Nefi 5:8, 28–34).

Milyen megkülönböztető jegyei vannak ennek a könyvnek?

Bár 2 Nefi szerzője Nefi, a könyv különféle forrásokból származó tanítások gyűjteménye. Amint az alábbi felsorolás jelzi, a könyv több fejezetében szerepelnek idézetek más prófétáktól. Mivel Lehi, Jákób és Ésaías látták Jézus Krisztust és Jézus Krisztus tanúi voltak, Nefi a könyvébe foglalta néhány tanításukat annak érdekében, hogy olvasói higgyenek Jézus Krisztusban. Lehi és Jákób szintén idéztek más prófétákat a prédikációik során.

- Lehi tanításai a 2 Nefi 1–4-ben olvashatók. A 2 Nefi 3:6–21-ben Lehi az egyiptomi Józseftől idéz.
- Nefi tanításai a 2 Nefi 4–5-ben és a 2 Nefi 11–33-ban olvashatók. A 2 Nefi 12–24-ben és a 2 Nefi 27-ben hosszasan idézi Ésaíást.
- Jákób tanításai a 2 Nefi 6–10-ben olvashatók. A 2 Nefi 6:6–7-ben és a 2 Nefi 7–8-ban Jákób is idéz Ésaíástól.

2 Nefi könyve említést tesz Lehi haláláról is (lásd 2 Nefi 4:12), és Lehi utódainak két csoportra válásáról – így lettek ők a lámániták és a nefiták (lásd 2 Nefi 5).

Vázlat

2 Nefi 1–4 Röviddel halála előtt Lehi tanácsokkal látja el és megáldja utódait.

2 Nefi 4–8 Nefi örvendezik az Úrban. Követőit egy Nefinek nevezett földre vezeti. Feljegyzi Jákób tanításait Izrael szétszórásáról és összegyűjtéséről.

2 Nefi 9–10 Jákób Jézus Krisztus engeszteléséről tanít. Próféta arról, hogy a zsidók el fogják utasítani Jézus Krisztust, és megjövendöli a zsidók és a nemzsidók jövőbeli összegyűjtését a megígért földön.

2 Nefi 11–24 Nefi hangot ad afeletti örömeinek, hogy tanúságot tehet Jézus Krisztusról. Idéz Ésaías jövődöléseiből Izrael szétszórásáról és összegyűjtéséről, a kevélyek és gonoszok megalázkodásáról a második eljövettelt megelőzően, valamint a Messiás születéséről, küldetéséről és millenniumi uralkodásáról.

2 Nefi 25–27 Nefi jövődöl a Szabadító keresztrefeszítéséről, feláldozásáról, valamint a nefiták közötti megjelenéséről; a zsidók szétszórásáról és összegyűjtéséről; a nefiták pusztulásáról; a hitelhagyásról; a Mormon könyve előkerüléséről; valamint a visszaállításról.

2 Nefi 28–30 Nefi figyelmeztet az utolsó napok gonoszságára, elmagyarázza a Mormon könyve jövőbeli szerepét, és megjövendöli, hogy sok lélek gyűjtetik majd a szövetségbe.

2 Nefi 31–33 Nefi arra int minket, hogy kövessük Krisztust, lakmározzunk az Ő szaván, és tartsunk ki mindvégig. Tanúságot tesz arról, hogy Krisztus szavait jegyezte le.

2 Nefi 1

Bevezetés

A 2 Nefi 1-ben álló igazságokat egy szerető szülő és vezető jelentette ki közvetlenül a halála előtt. Lehi könyörgött fiainak, Ismáel fiainak és Zorámnak, hogy engedelmeskedjenek Isten parancsolatainak. Megígérte

nekik, hogy ha betartják Isten parancsolatait, akkor boldogulni fognak a földön. Arra is buzdította őket, hogy kövessék Nefi prófétai vezetőségét.

Összpontosíts a tanulókra!

Richard G. Scott elder, a Tizenkét Apostol Kvórumából kifejtette, hogy az óravázlat teljes anyagának leadásánál fontosabb annak elősegítése, hogy a tanulók megértsék a szentírásokat: „Ne feledjétek, nem az a legfontosabb, hogy végigvegyétek az anyagot, ha közben azt nem lehet kellően befogadni! Férjen bele az, amit meg lehet érteni! [...] Ha a tanulók megértenek [és] szívükbe ültetnek... egy kulcsfontosságú tantételt, akkor sikerült elérni a legfontosabb célkitűzést” (“To Understand and Live Truth” [address to CES religious educators, Feb. 4, 2005], 2–3, si.lds.org).

Javaslatok a tanításhoz

2 Nefi 1:1–23

Lehi igazlelkű életre inti népét

Kérd meg a tanulókat, képzeljék el, hogy hirtelen el kell válniuk családtagjaiktól, akiket talán soha többé nem fognak viszontlátni.

- Mit mondanátok, ha néhány végső tanácsot kellene adnotok családotoknak? Miért?

Néhány válasz meghallgatása után mondd el, hogy 2 Nefi 1–4. fejezetében Nefi feljegyzését olvashatjuk atyja végső tanácsairól. Ez a lecke 2 Nefi 1-re összpontosít, amely Lehinek a fiainak, valamint Ismáel fiainak és Zorámnak adott tanácsát tartalmazza.

- Miért bírhat különös jelentőséggel egy szülő vagy egy próféta végső tanácsa?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 2 Nefi 1:1–5-öt. Kérdezd meg az osztálytól, „milyen nagy dolgokat tett... az Úr” Lehi családjáért.

- Miként tanúsították ezek a nagy dolgok az Úr irgalmasságát?
- Tudtok példát mondani valamilyen nagy dologra, amelyet az Úr értetek vagy családotokért tett?
- Milyen érzéseitek vannak, amikor Isten irántatok vagy családotok iránt tanúsított irgalmára gondoltok?

A tábla egyik felére írd fel: *Tettek*, a másik felére pedig ezt: *Következmények*. Oszd két csoportra az osztályt! Kérd meg az első csoportot, hogy olvassák el a 2 Nefi 1:6–9-et, a másodiknak pedig add feladatul a 2 Nefi 1:10–12 elolvasását. Kérd meg mindkét csoportot, hogy keressenek olyan tetteket, melyekről Lehi azt mondta, leszámazottai talán meg fogják cselekedni. Arra is kérd meg őket, hogy keressék meg e tettek következményeit. Például Lehi azt mondta, hogy ha az emberek szolgálják az Urat az Ő parancsolatai szerint, akkor a föld a szabadság földje lesz számukra (lásd 2 Nefi 1:7). Kérj meg egy tanulót, hogy miközben a többiek megosztják a válaszaikat, írja fel azokat a táblára.

- A táblán szereplő válaszokat látva hogyan foglalnátok össze Lehi családjának szánt üzenetét? (A tanulók különféleképpen válaszolhatnak, de győződj meg arról, hogy a következő üzenet mindenki számára egyértelmű: **Az Úr megáld minket, amikor betartjuk a parancsolatait, amikor pedig nem tartjuk be parancsolatait, akkor visszatartja az áldásait.**)
- A 2 Nefi 1:9-ben az „ezen föld” szókapcsolat az amerikai földrészre utal. Mít ígért az Úr az „ezen föld színén” élő engedelmes embereknek?

Hogy segíteni tudj a tanulóknak megérteni, mit jelentenek azok a metaforák, melyeket Lehi azért használt, hogy fiait az Úr parancsolatainak betartására ösztönözze, tegyél ki egy ébresztőórát, egy láncot és valamit, ami poros (ügyelj arra, hogy a hangsúly a poros felületen legyen, ne magán a tárgyon).

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 2 Nefi 1:13–14-et, és keressenek olyan szavakat és kifejezéseket, amelyek e három tárgyhoz kapcsolódnak. Miután a tanulók befejezték az olvasást, tartsd fel az egyes tárgyakat, és kérd meg a tanulókat, hogy osszák meg, milyen szavakat és kifejezéseket találtak. (A válaszok között szerepelhetnek a következők: „felébredni”, „pokol álma”, „lerázni a láncokat, amelyek megkötöznek”, illetve „keljetek fel a porból”.) Kérdezd meg a tanulóktól, mit jelenthet mély álommal aludni, vagy megkötözve lenni rettenetes láncokkal, illetve felkelni a porból.

- Amikor Lehi e szavakat és kifejezéseket használta, mire akarta sarkallni a fiait? (Arra, hogy tartsanak bűnbánatot és változtassanak addigi életükön.)
- Milyen figyelmeztetést adott Lehi, mi fog történni, ha fiai nem rázzák le láncukat? (Lásd 2 Nefi 1:13.)

Kérd meg a tanulókat, hogy tanulmányozzák magukban a 2 Nefi 1:14–18-at. Mondd el, hogy Lehi kedvesen, szeretettel és gyermekei jóléte iránti törődéssel („lelkem aggodalma”) adta ezt a tanácsot. Kérd meg a tanulókat, hogy keressék ki, milyen okok miatt szerette volna Lehi, hogy családja betartsa az Úr parancsolatait.

- Miért aggódott Lehi a leszármazottai miatt? (Aggódott azon következmények miatt, melyeket tetteik miatt el kell szenvedniük, és szerette volna, ha megtapasztalják Isten szeretetét, miként ő is megtapasztalta.)

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban ismét a 2 Nefi 1:15-öt.

- Milyen áldást kapott Lehi a hithűsége miatt?
- Éreztétek-e már úgy, hogy átölelnek Isten szeretetének karjai? Mikor?

Oszd párokra az osztályt! A párokban az egyik tanuló olvassa el a 2 Nefi 1:19–22-t, olyan ígéreteket keresve, amelyek bűnbánatra indíthaták Lehi fiait, a másik tanuló pedig ugyan-ezekben a versekben keressen olyan következményeket, amelyekről Lehi azt mondta, hogy fiaira fognak szállni, amennyiben nem fogadják meg tanácsát. (Ezt a feladatot fel is írhatod a táblára.) Adj három-négy percet a tanulóknak a feladatra, azután kérd meg őket, hogy osszák meg a válaszaikat egymással. Járákálhatsz a teremben a tanulók között a megbeszélésük során, hogy segíts a beszélgetés irányításában.

Olvasd fel hangosan Lehi felhívását a 2 Nefi 1:23-ban. Esetleg biztathatod a tanulókat e vers megjelölésére. Arra is buzdíthatod őket, hogy a szentírás-tanulmányozási naplójukba vagy az órai jegyzetfüzetükbe írjanak néhány mondatot valamiről, amivel kapcsolatban fel kell ébredniük vagy fel kell kelniük a porból, illetve aminek a láncait le kell rázniuk, hogy el tudják nyerni azokat az áldásokat, amelyekről Lehi beszélt.

- Mit jelent számotokra felölteni „az igazlelkűség fegyverzetét”? (Lásd még T&S 27:15–18.)

2 Nefi 1:24–32

Lehi arra buzdítja fiait, hogy kövessék Nefi prófétai vezetőségét

Mondd el, hogy Lehi tanított az erő és a sugalmazás egy olyan forrásáról, amelyet az Úr megadott a családjának. Kérd meg a tanulókat, hogy a 2 Nefi 1:24-ben keressék meg, mi ez a forrás. (Ez a forrás maga Nefi, aki prófétájukként szolgál majd Lehi halála után.)

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 2 Nefi 1:25–28-at. Kérdezd meg az osztálytól, mit mondott Lehi, miért kövesse a nép Nefit.

- Milyen jellemvonásokat hangsúlyozott Lehi, amikor Nefi vezetői mivoltáról beszélt? Miért bíznátok meg egy ilyen tulajdonságokkal rendelkező vezetőben?
- Láttatok-e már egyházi vezetőket ilyen jellemvonásokkal? Mikor?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 2 Nefi 1:30–32-t. Kérd meg őket, hogy keressék meg, milyen ígéreteket tett Lehi Zorámnak.

- Milyen ígéreteket találtak?
- Miként vonatkozhatnak ezek ránk és családjainkra a próféta követése során?

E beszélgetés után győződj meg arról, hogy a tanulók megértik: **amikor követjük azokat, akiket az Úr a vezetésünkre elhívott, meg leszünk áldva lelki jóléttel és biztonság-gal.** E tantétel alátámasztásaként oszd meg a bizonyosságodat azokról az áldásokról, melyekben egyházi vezetőink követése révén részesülhetünk.

Metaforák a szentírásokban

A metafora egy olyan szókép, amelyben egy szó vagy kifejezés anélkül jellemez egy adott tárgyat vagy cselekvést, hogy közvetlen kapcsolatban állna vele. Például Lehi fiai nem feküdtek szó szerint a porban, amikor Lehi azt mondta nekik, hogy „kelje[n]ek fel a porból” (2 Nefi 1:14). Az Úr és prófétái gyakran használnak metaforákat tanításaik során, hogy segítsenek jobban magunkra vonatkoztatni az evangéliumi tantételeket. Ezek a metaforák hathatós emlékeztetőül szolgálhatnak. A metaforák megbeszélése során segíts a tanulóknak a szavak által közvetített lelki jelentésre összpontosítani.

Megjegyzések és háttér-információk

2 Nefi 1:22. „Örök pusztulás”

A 2 Nefi 1:22-ben Lehi említi „a lélek és a test örök pusztulását”. Joseph Fielding Smith elnök következő kijelentése segíthet megmagyarázni Lehi szavait:

„A pusztulás nem jelent megsemmisülést. Mivel az Úr kinyilatkoztatásai megtanítják nekünk, mi tudjuk, hogy a lélek nem semmisíthető meg.

Minden lélek, amely e világra születik, részesülni fog a feltámadásban és a halhatatlanságban, és mindörökké fennmarad. A pusztítás tehát nem megsemmisítést jelent. Amikor az Úr azt mondja, hogy elpusztulnak, azt érti ez alatt, hogy száműzetnek a színe elől, hogy ki lesznek zárva onnan, ahol világosság van és igazság, és nem lesz meg az a kiváltságuk, hogy elnyerjék ezt a felmagasztosulást; ez pedig pusztulás” (*Doctrines of Salvation*, comp. Bruce R. McConkie, 3 vols. [1954–56], 2:227–28).

2 Nefi 1:28. „[H]a Nefi szavára hallgattok, nem vesztek el”

Lehi ígéretet tesz, hogy akik hallgatnak Nefi szavára, áldottak lesznek (lásd 2 Nefi 1:28). A Tan és a szövetségek 21:5–6-ban olyan ígéretekről olvashatunk, melyeket az Úr azok számára tett, akik napjainkban követik az élő prófétákat.

„Remélem, mindannyian követjük az Úr szolgálói által elének tárt utat, mert ha így teszünk, tudom, hogy biztonságban leszünk az eljövendő világban. (...) Ha hit-hűek vagyunk, akkor az élet ösvényén fognak vezetni minket, és amennyiben van hitünk, hogy higgyünk az útmutatásaikban, a Szent Lélek általuk adott tanításaiban, akkor mindig a biztonságos úton járunk, és bizonyosak lehetünk jutalmunkban” (*Az egyház elnökeinek tanításai: Wilford Woodruff* [2004]. 203.).

23. LECKE

2 Nefi 2 (1. rész)

Bevezetés

2 Nefi 2-ben folytatódnak azok a tanítások, melyeket Lehi közvetlenül a halála előtt adott. Egyenesen fiához, Jákóbbhoz szólva Lehi tanúságot tett arról, hogy az Úr képes a javunkra szentelni megpróbáltatásainkat. Ezután az összes fiához szólva tanított Ádám bukásáról – hogy

miért volt szükséges és miként hat ki az egész emberiségre –, illetve Jézus Krisztus engesztelésének szükségességéről. (Lehi ezenkívül tanított még az önrendelkezés tanáról is, melyet a következő lecke tárgyal majd.)

Javaslatok a tanításhoz

2 Nefi 2:1–4

Lehi megpróbáltatásokról és áldásokról beszél Jákóbnak

Ahhoz, hogy segíteni tudj a tanulóknak felismerni, hogy a 2 Nefi 2 az ő életükre is vonatkozik, kérd meg őket, hogy gondoljanak egy olyan ismerősükre, akinek nagy nehézségekkel vagy megpróbáltatásokkal kellett szembenéznie. Kérd meg őket, hogy gondolják át, mit mondanának ennek az embernek, hogy bátorítsák. Készüljenek fel az osztály egészével is megosztani a gondolataikat.

Mondd el, hogy a 2 Nefi 2-ben Lehinek azon szavai kerültek feljegyzésre, melyeket egy olyan fiának mondott, aki megtapasztalt bizonyos nehézségeket. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 2 Nefi 2:1-t. Kérd meg őket, hogy határozzák meg, melyik fiát tanította Lehi (Jákóbot), valamint hogy mi idézte elő a fiú szenvedését (fivérei durvasága). Azután kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 2 Nefi 2:2–3-at. Javasolhatod, hogy jelöljenek meg olyan szavakat és kifejezéseket, amelyek elmondják, mit tesz majd az Úr Jákóbert.

Kérd meg a tanulókat, hogy osszák meg, amit találtak. Ezt követően tedd fel a következő kérdéseket, hogy segíts a tanulóknak megérteni, hogy **az Úr képes a javunkra szentelni megpróbáltatásainkat**:

- Mit jelent számotokra az, hogy az Úr „javadra fogja szentelni megpróbáltatásaidat”? (Elmagyarázhatod, hogy a *javadra szenteli* kifejezés azt jelenti, hogy javadra fordítja vagy szentté teszi.)
- Tapasztaltatok-e már életekben, hogy az Úr képes a javunkra szentelni megpróbáltatásainkat? Mikor?

2 Nefi 2:5–25

Lehi a bukásról és Jézus Krisztus engeszteléséről tanítja fiait

Mondd el, hogy Lehi tanított Jákóbnak és a többi fiának Ádám és Éva bukásáról. Szükségesnek érezheted elmagyarázni, hogy a „bukás” szó azokra az állapotokra utal, melyek amiatt érték utol Ádámot és Évát, valamint utódaikat, mert Ádám és Éva azt választották, hogy vesznek a tiltott gyümölcsből az Éden kertjében.

- Milyen választási lehetőséget adott az Úr Ádámnak és Évának az Éden kertjében? (Megengedte nekik, hogy válasszanak, esznek-e a tiltott gyümölcsből.)
- A 2 Nefi 2:15 szerint miért adta meg nekik az Úr ezt a választási lehetőséget? (Azért, „hogy létrehozza örökkévaló céljait az ember végső állapotában”. Esetleg biztathatod a tanulókat a kifejezés megjelölésére.)
- Milyen örökkévaló céljai vannak Istennek velünk? (Szeretné megadni számunkra az örök élet elnyerésének és a Hozzá hasonlóvá válásnak a lehetőségét. Biztathatod a tanulókat arra, hogy ezt jegyezzék fel a szentírásuk margójára az „örökkévaló céljait” szókapcsolat mellé. Elolvashatják még esetleg a Mózes 1:39-et is.)

Segíts a tanulóknak meglátni, hogy a szentírások számukra is jelentőséggel bírnak

Az egyik leghatékonyabb mód, amellyel segíteni lehet a tanulóknak felkészülni a tanulásra, az, ha megkérjük őket egy számukra is jelentőséggel bíró kérdés vagy helyzet átgondolására, amelyet az épp tanított szentírásversek is tárgyalnak. Ez segíteni fog a tanulóknak abban, hogy céltudatosan tanulmányozzák a szentírásokat.

Rajzold fel a táblára a következő táblázatot, de csak a két fejléccet írd be. (Megkérheted a tanulókat, hogy másolják be a táblázatot a szentírás-tanulmányozási naplójukba vagy az órai jegyzetfüzetükbe.)

A bukás nélkül	A bukás miatt
<p>Minden dolog úgy maradt volna, ahogyan teremtése idején volt (lásd 2 Nefi 2:22).</p> <p>Ádámnak és Évának nem lettek volna gyermekeik (lásd 2 Nefi 2:23).</p> <p>Ádám és Éva ártatlan állapotban maradtak volna, és nem tudták volna megismerni az örömet és a nyomorúságot, illetve a jót és a bűnt sem (lásd 2 Nefi 2:23).</p>	<p>Ádám és Éva kiűzetett a kertből, hogy műveljék a földet (lásd 2 Nefi 2:19).</p> <p>Ádám és Éva gyermekeket hoztak világra – az egész föld családját (lásd 2 Nefi 2:20).</p> <p>Ádám és Éva és utódaik meg fogják tapasztalni a halandó létet, benne a nyomorúságot, az örömet, valamint a jóra és a bűnre való képességet (lásd 2 Nefi 2:23, 25).</p> <p>Ki vagyunk téve a fizikai és a lelki halálnak (lásd 2 Nefi 9:6; Hélamán 14:16).</p>

Hívj ki a táblához egy tanulót, aki az osztály írnoke lesz. Kérd meg a tanulókat, hogy tanulmányozzák át magukban a 2 Nefi 2:19–25-öt, és keressék meg (1) azokat a következményeket, melyek akkor történtek volna, ha Ádám és Éva nem eszik a tiltott gyümölcsből és nem bukik el, valamint (2) azokat a következményeket, melyek a bukásból erednek. Kérd meg az írnokeket, hogy írja be a táblázatba az osztály válaszait. A válaszok között lehetnek a fentebb felsoroltak (a fizikai és a lelki halálra vonatkozó információ kivételével, mert az majd később kerül csak fel).

Kérd meg a tanulókat, hogy nézzék át az „A bukás nélkül” fejléc alatti válaszait.

- Miért akadályozták volna meg az Éden kertjében fennálló állapotok azt, hogy Ádám és Éva fejlődjön Mennyei Atyánk szabadítástervében? (Lásd 2 Nefi 2:22–23.)

Kérd meg a tanulókat, hogy nézzék át az „A bukás miatt” fejléc alatt felsoroltakat. Győződj meg arról, hogy megértik: mivel mindannyian Ádám és Éva leszármazottai vagyunk, mi is ki vagyunk téve mindazon állapotoknak, melyek a bukást követően körülvették őket (lásd 2 Nefi 2:21).

- A „hogyműveljék a földet” kifejezés azt jelenti, hogy miután Ádám és Éva kiűzetett a kertből, dolgozniuk kellett a betevő falatért. Szerintetek miként segít minket a munka abban, hogy fejlődjünk Mennyei Atyánk tervében?
- A gyermekvállalás hogyan segített Ádámnak és Évának felkészülni arra, hogy hasonlóbbá válhassanak a Mennyei Atyához? Milyen tekintetben fontosak a családok Mennyei Atyánk tervében?
- Miként segít minket az öröm és a nyomorúság megtapasztalása abban, hogy fejlődjünk Mennyei Atyánk tervében?

E kérdések megbeszélése után hangsúlyozd ki, hogy **Ádám és Éva bukása nélkülözhetetlen része Mennyei Atyánk boldogságtervének.**

Hívd fel a tanulókat a figyelmét arra, hogy a 2 Nefi 2:25 szentírás-memoriter. Biztathatod a tanulókat e vers megjelölésére. Mivel ez egy rövid vers, esetleg fordíthatsz egy kis időt arra, hogy segíts a tanulóknak megtanulni.

Mondd el, hogy noha a bukás megnyitotta előttünk a fejlődés útját, egyben be is vezette a világba a fájdalmat, a szenvedést, a bűnt és a halált. Hogy segíts a tanulóknak jobban megérteni ezt az igazságot, kérd meg az egyik tanulót, hogy olvassa fel hangosan a 2 Nefi 9:6-ot, utána kérj meg egy másik tanulót, hogy olvassa fel a Hélamán 14:15–17-et, az osztály pedig keressen példákat ezekben a versekben a bukás következményeire.

- Mit tanítanak ezek a versek a bukásról? (A bukás fizikai halált hozott, ami a test halálát jelenti, valamint lelki halált is hozott, ami pedig azt az állapotot jelenti, amikor az ember kivágatik Isten színe elől. Írd fel a táblára az „A bukás miatt” fejléc alá: *Ki vagyunk téve a fizikai és a lelki halálnak.*)

Kérd meg a tanulókat a következő kérdések magukban való megválaszolására, hogy segíts nekik átgondolni, miként tapasztalták meg a bukás táblán felsorolt következményeit. (Lassan olvasd a kérdéseket, és hagyj köztük szünetet, hogy elegendő idejük legyen a gondolkodásra.)

2 Nefi 2:25 A lecke végén található szentírás-memoriter tanítási ötlet felhasználásával segíthetsz a tanulóknak e vers elsajátításában.

- Mi okozhat nyomorúságot (szenvedést) ebben az életben?
- Miért szükséges része a szabadítás tervének a halál?
- Hogyan segíthetik elő tanulásunkat és fejlődésünket a gondok és a fájdalmak?

Mondd el, hogy amikor megértjük, miként van ránk kihatással a bukás, akkor ráébredünk, hogy szükségünk van Jézus Krisztus engesztelésére. Olvassátok el a következő idézetet Ezra Taft Benson elnöktől:

„Csakúgy, ahogyan az ember nem igazán vágyik az ételre, amíg meg nem éhez, úgy nem vágyik Krisztus szabadítására sem, amíg fel nem ismeri, miért is van szüksége Krisztusra.

Senki nem tudja pontosan, miért van szüksége Krisztusra, míg meg nem érti és el nem fogadja a bukás tanát és annak az egész emberiségre gyakorolt hatását. És nincs még egy könyv a világon, amely akár csak megközelítően olyan jól elmagyarázná ezt a létfontosságú tant, mint a Mormon könyve” (“The Book of Mormon and the Doctrine and Covenants,” *Ensign*, May 1987, 85).

Miután a tanulóknak volt idejük átgondolni ezeket a kérdéseket, tegyél ki egy képet a Szabadítóról. Oszd meg a bizonyágot arról, hogy **az engesztelés által Jézus Krisztus megvált minket a bukás hatásaitól, és felkínálja a megváltást a bűneinktől.**

Kérv meg néhány tanulót, hogy egymást váltva olvassák fel következőket: 2 Nefi 2:5–10, 21 és Alma 7:11–13. Kérd meg az osztályt, hogy keressenek olyan kifejezéseket ezekben a versekben, amelyek azt mutatják, mit tett a Szabadító azért, hogy megváltson minket a bukás következményeitől és a saját bűneinktől. (A 9. verssel kapcsolatosan lehet, hogy el kell magyaráznod, hogy a „közbenjár” szó azt jelenti: egy másik ember nevében felszólalni, illetve egy másik ember helyett cselekedni.) Hogy segíthess a tanulóknak a talált kifejezések megvizsgálásában, kérdezd meg:

- Mely kifejezések jelzik ezekben a versekben, hogy az engesztelés által a Szabadító meg fog minket váltani a fizikai haláltól?
- Mely kifejezések jelzik azt, hogy a Szabadító meg fog váltani minket a lelki haláltól (vagyis attól, hogy ki legyünk vágyva Isten színe előtt)?
- Mely kifejezések jelzik azt, hogy a Szabadító képes megváltani minket a bűneinktől?
- Mely kifejezések jelzik azt, hogy a Szabadító képes segítséget nyújtani nekünk az olyan próbatételek idején, mint a betegség és a fájdalom?

A 2 Nefi 2:7–9, 21 szerint mit kell tennünk ahhoz, hogy elnyerjünk minden áldást, amely elérhetővé vált az engesztelés által? (A 7. verssel kapcsolatosan lehet, hogy el kell magyaráznod, hogy azok, „akiknek megtört a szívük és töredelmes a lelkük”, alázatosak és készen állnak Isten akaratának követésére. Az ilyen emberek mélységes fájdalmat éreznek bűneik miatt, és őszintén vágnak a bűnbánatra.)

E kérdések megbeszélése után kérd meg a tanulókat, hogy magukban tanulmányozzák át a kijelölt verseket, és keressenek olyan kifejezéseket, amelyek különleges jelentőséggel bírnak számukra. Kérd meg a tanulókat, hogy alkossanak párokat, és osszák meg egymással, mit emeltek ki. Kérd meg őket, hogy mondják el egymásnak, hogy miért sokatmondóak számukra ezek a kifejezések.

Kérv meg egy vagy két tanulót, hogy foglalja össze az osztály számára, hogy Ádám és Éva bukása miért képezi nélkülözhetetlen részét Mennyei Atyánk szabadítástervének. Ezt követően kérd meg őket, hogy osszák meg érzéseiket arról, hogy Jézus Krisztus engesztelése megvált minket a bukástól.

Szentírás-memoriter – 2 Nefi 2:25

Megjegyzés: Vedd fontolóra a következő tevékenység használatát, hogy segíts a tanulóknak használni a 2 Nefi 2:25-t, amikor az evangéliumot tanítják. A mai lecke természete és hossza miatt átteheted ezt a tevékenységet egy másik alkalomra, amikor több időtök van.

Kérv meg a tanulókat, hogy készüljenek fel egy tanításra a bukásról a 2 Nefi 2:25 felhasználásával. A tanítást aztán átadhatják egy családi esten vagy más körülmények között. Kérv önkéntes jelentkezőket a tanulóik közül, akik a tanításuk után beszámolnak az élményeiről. Ha az idő engedi, a tanulók már az órán elkezdhetnek készülni.

2 Nefi 2 (2.rész)

Bevezetés

A 2 Nefi 2-t tárgyaló előző lecke Ádám és Éva bukására és Jézus Krisztus engesztelésére összpontosított. Ennek a leckének a középpontjában Lehinek az önrendelkezés tanárol adott tanításai állnak, ideértve azt az igazságot is, hogy szabadon választhatjuk a szabadságot és az örök életet Jézus Krisztus által.

A lecke során a tanulóknak lehetőségük lesz egymást tanítani. Az óra előtt készíts kiosztható másolatokat a leckében található utasításokról. Ismerd meg alaposan az egyes utasításokat, hogy segíteni tudj a tanulóknak, amikor a tanításra készülnek.

Javaslatok a tanításhoz

2 Nefi 2:11–18, 25–30

Lehi az önrendelkezésről és választásaink következményeiről tanít

Röviden emlékeztess a tanulókat, hogy az előző leckében Lehinek azon tanításait tanulmányoztátok a 2 Nefi 2-ből, melyek Ádám és Éva bukásáról és Jézus Krisztus engesztelésének áldásairól szóltak. Ádám és Éva választása lehetővé tette számunkra, hogy idejőjjünk a földre (lásd 2 Nefi 2:25), ahol megtapasztaljuk a bánatot, a fájdalmat és a halált. **Az engesztelés által Jézus Krisztus megvált minket a bukástól, és felkínálja a megváltást a bűneinktől** (lásd 2 Nefi 2:26). Az engesztelés miatt **szabadon választhatjuk a szabadságot és az örök életet, vagy a fogságot és a halált** (lásd 2 Nefi 2:27).

Mondd el, hogy miközben a tanulók e lecke során folytatják a 2 Nefi 2 tanulmányozását, lehetőségük lesz tanítani egymásnak az önrendelkezés tantételeit, melyeket Lehi elmagarázott fiának, Jákóbnak. Oszd négy csoportra az osztályt! Mindegyik csoportnak adj egyet a következő utasításokból, melyek segíteni fognak a tanulóknak felkészülni a tanításra (az óra előtt készíts kiosztható másolatokat ezekről). Ha négynél kevesebb tanuló van az osztályban, akkor minden tanulónak adj egy-egy lapot, a fennmaradó utasításokban álló anyagot pedig te magad tanítsd meg.

Minden utasítás-csomagban öt feladat található. Biztass minden tanulót a részvételre – ügyelj arra, hogy a csoport minden egyes tagjának jusson valamilyen feladat. Ha több mint öt tanuló van egy-egy csoportban, akkor a tanulók feloszthatják egymás között a feladatokat. Ha az adott csoportban kevesebb mint öt tanuló van, akkor néhányuknak egynél több feladatot kell elvégezniük. Mondd el a tanulóknak, hogy körülbelül három percet kapnak a felkészülésre, és mindegyik csoportnak körülbelül öt perce lesz a tanításra.

1. csoport: Isten cselekvésre teremtett minket

- Mutass fel egy követ az osztálynak. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel hangosan a 2 Nefi 2:14-et. Mielőtt felolvasná, kérd meg a többieket, hogy keressenek Lehi leírásában kétféle dolgot, amit Isten teremtett a mennyben és a földön. („[A]zt is, ami cselekedjen, és azt is, amivel cselekedjenek.”) Tedd fel ezt a kérdést: Hogyan kapcsolódhat ez a vers hozzánk és a kőhöz is? (Mi cselekvésre lettünk teremtve, míg a kő azért teremtett, hogy cselekedjenek vele. Sok más teremtményhez hasonlóan a kő sem képes önmagától cselekedni.)
- Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 2 Nefi 2:16 első mondatát. Kérdezd meg az osztálytól: Szerintetek miért fontos Mennyei Atyánk szabadítástervében az, hogy saját magunk cselekedjünk? A tanulók válasza után tedd fel ezt a kérdést is: Mi módon várjuk néha, hogy velünk cselekedjenek, ahelyett, hogy magunk cselekednénk?
- Írd fel a táblára: *T&Sz 58:26–28*. Kérd meg a tanulókat, hogy lapozzanak ehhez a részhez. A vezetéssel olvassátok fel közösen ezeket a verseket.
- Tedd fel ezt a kérdést: Mit tanulhatunk a Tan és a szövetségek 58:26–28-ból a magunktól való cselekvésről? Miképpen törekedhetünk arra, hogy buzgón munkálkodjunk sok

A 2 Nefi 2:27
szentírás-memoriter. A lecke végén található szentírás-memoriter tanítási ötlet felhasználásával segíthetsz a tanulóknak e vers elsajátításában.

igazlelkűség véghezvitelén? Tapasztaltatok-e már, hogy szorgalmatok sok igazlelkűséget idézett elő? Mikor? (Egy-két tanuló válasza után te is megoszthatod egy élményedet.)

- E. Oszd meg a bizonyosságodat annak fontosságáról, hogy saját magunknak kell cselekednünk, és törekednünk kell sok igazlelkűséget véghezvinni.

2. csoport: A jó csábítása és a gonosz csábítása

- A. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 2 Nefi 2:16 második mondatát. Kérdezd meg az osztálytól, mit jelent az a szó, hogy *csábít*? (Hívogat, rávesz valamire vagy vonz.)
- B. Tedd fel az osztálynak ezt a kérdést: Milyen módokon csábít minket Mennyei Atyánk a jó megtételére? (A tanulók megemlíthetik a következőket: a Szentlélektől jövő sugalmazások, a parancsolatoknak való engedelmességért ígért áldások, az utolsó napi próféták tanításai.)
- C. Olvasd fel a 2 Nefi 2:17–18-at, és kérd meg a többieket, hogy magukban kövessék az olvasottakat a szentírásaikban. Kérd meg őket, hogy keressék meg, mire törekszik az ördög velünk kapcsolatban. (Azt akarja, hogy nyomorúságban senyvedjünk.)
- D. Kérdezd meg: Honnan tudhatjuk, hogy mely csábítások jönnek Istentől, és melyek forrása az ördög? (E beszélgetés részeként utalhatsz még a Moróni 7:16–17-re is.) Az osztály válasza után tedd fel ezt a kérdést: Milyen példákat tudtok mondani, amelyek gonoszra csábítják az embereket, és amelyek nyomorúsághoz vezetnek?
- E. Oszd meg a bizonyosságodat arról, hogy Isten csábításai a jóra és boldogságra vezetnek, míg az ördög csábításai gonoszra és gyötremhez vezetnek. Bizonyosságod részeként megoszthatod egy élményedet, amely szemlélteti, honnan is tudod, hogy ez igaz.

3. csoport: Felelősséggel tartozunk a választásainkért

- A. Olvasd fel az osztálynak ezt a kijelentést:
 „Ti magatok szabadon választhatok és cselekedhettek, de cselekedeteitek következményeit nem választhatjátok meg szabadon. A következmények nem biztos, hogy rögtön jönnek, de mindig bekövetkeznek” (Hűek a hithez: *Evangéliumi értelmező szótár* [2004]. 148.).
 Kérdezd meg: Milyen példákat tudtok mondani olyan következményekre, melyek talán nem azonnal, de bekövetkezhetnek? (Egy lehetséges válasz lehet az, hogy a rákos megbetegedéseket gyakran a dohányzás idézi elő.)
- B. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 2 Nefi 2:26–27-et, és keressenek olyan szavakat és kifejezéseket, amelyek a jelenben hozott döntéseink jövőbeli következményeire utalnak. Kérd meg a tanulókat, hogy osszák meg, amit találtak. (A válaszok között szerepelhetnek a következők: „a törvény büntetése... a nagy és utolsó napon”, „szabadság”, „örök élet”, „fogság”, „halál”, „nyomorult”.) Írd fel a táblára a tanulók válaszait.
- C. Tedd fel ezt a kérdést: Szerintetek miért fontos megértenünk, milyen következményei lehetnek döntéseinknek ebben az életben? A tanulók válasza után tedd fel ezt a kérdést is: Miként ösztönözhet minket e következmények ismerete igazlelkű döntések meghozatalára?
- D. Mutass rá, hogy a 2 Nefi 2:27-ben Lehi azt mondja, hogy „az emberek szabadon választhatják a szabadságot”. Kérdezd meg: Saját tapasztalataitok alapján hogyan segítenek az igazlelkű döntések abban, hogy továbbra is szabadon választhassunk? Tudtok példákat mondani erre? (Készülj fel te is egy példával.)
- E. Oszd meg a bizonyosságodat arról, hogy felelősséggel tartozunk Istennek a választásainkért, és a választások mindig következményekkel járnak.

4. csoport: A jó részt választani

- A. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 2 Nefi 2:28-at, az osztály pedig keresse meg azt a négy dolgot, amelyet Lehi a fiai számára kívánt. A vers felolvasása után kérd meg a tanulókat, hogy osszák meg, mit találtak.
- B. Kérdezd meg: Milyen módokon tekinthetünk a nagy Közbenjáróra, Jézus Krisztusra, hogy segítsen igazlelkű döntéseket hoznunk?
- C. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel hangosan a 2 Nefi 2:29-et. Kérdezd meg az osztálytól: Választásaink mi módon adhatnak hatalmat az ördögnek arra, hogy foglyul ejtsen minket? E beszélgetés részeként mutass rá, hogy Sátán sok kísértése a „test

akarata”, vagyis fizikai vágyainkra irányul. Amikor az emberek engednek ezeknek a kísértéseknek, függőség alakulhat ki bennük bizonyos káros szereket vagy viselkedésmintákat illetően. Olvasd fel a következő kijelentést Russell M. Nelson eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„A jelentéktelennek vélt első kísérletből ördögi kör támadhat. A próbálgatás szokássá alakul. A szokás függőséget szül. A függőség szenvedélybetegséggé válik. Szorítása fokozatosan erősödik. A szokás rablancái túl gyengék ahhoz, hogy észrevegyük őket, amíg annyira meg nem erősödnek, hogy lehetetlen levérni őket. [...] A függőség pedig később feladja a választás szabadságát” (“Addiction or Freedom,” *Ensign*, Nov. 1988, 6–7).

Oszd meg a bizonyosságodat arról, hogy az igazlelkűség elvezet a káros szokásoktól és függőségektől mentes szabadsághoz.

- D. Olvasd fel az osztálynak a 2 Nefi 2:30-at. Miközben a szemükkel követik a verset, kérd meg őket, hogy e szavakra összpontosítsanak: „én a jó részt választottam”. Kérdezd meg: Mit tanít ez a kijelentés Lehiről?
- E. Kérd meg a tanulókat, hogy gondolják át a következő kérdéseket: Kit ismertek, aki Lehihez hasonlóan „a jó részt választotta”? Miben szeretnétek követni e személy példáját? Miután volt idejük átgondolni ezeket a kérdéseket, kérj fel egy-két tanulót, hogy ossza meg a gondolatait, azután te is oszd meg a saját gondolataidat.

Megjegyzés a hitoktatónak: Befejezésékképp kérd meg a tanulókat, gondolkozzanak el azon, hogy vajon választásaik a szabadság és az örök élet felé, vagy inkább a rabság, a lelki halál és a nyomorúság irányába viszik-e őket. Biztosítsd őket arról, hogy ha esetleg korábban hoztak helytelen döntéseket, azok jóvátehetőek a Jézus Krisztusba vetett hit és a bűnbánat által. Tégy bizonyosságot a Szabadítóról, az Ő engesztelő áldozatáról, valamint arról, hogy Ő képes megerősíteni minket azon erőfeszítéseink során, hogy olyan döntéseket hozunk, amelyek boldogsághoz és örök élethez vezetnek.

Szentírás-memoriter – 2 Nefi 2:27

Segíthetsz a tanulóknak kívülről megtanulni a 2 Nefi 2:27-et azzal, hogy felírod a táblára a vers szavainak kezdőbetűjét, így: *A e t s z a t s z, é m d m n, m a e s z v. É s z v a s z é a ö é, m e n K á, v v a f é a h, a ö f é h s z; m ő a t, h m e o n y l, m ő m.* (Biztathatod a tanulókat továbbá arra, hogy a szokásostól eltérő módon jelöljék meg ezt a szentírást, hogy könnyedén meg tudják találni.)

Kérd meg a tanulókat, hogy közösen mondják fel a 2 Nefi 2:27-et (a szentírásokból, ha kell), amíg el nem tudják mondani az egész verset úgy, hogy csak a szavak kezdőbetűit nézik. Ekkor törölj ki jó néhány betűt, és az osztály próbálja meg felmondani a verset. Folytassátok ezt addig, míg az összes betűt le nem törölted, és az osztály el tudja mondani kívülről az egész verset. E tevékenység részeként megoszthatod a következő kijelentést Richard G. Scott eldertől, a Tizenkét Apostol Kvórumának tagjától: „A memorizált szentírás olyan tartós barátta válik, akit nem gyengít meg az idő múlása” (A szentírások ereje. *Liahóna*, 2011. nov. 6.).

Megjegyzés: Lehet, hogy lesz idő erre a tevékenységre a mai lecke folyamán, de ha nem, akkor fontold meg, hogy esetleg egy másik lecke során végzitek el.

Megjegyzések és háttér-információk

2 Nefi 2:29. „A test és az abban lévő gonosz akarata”

Ez a vers nem azt jelenti, hogy a testünk gonosz. Sokkal inkább a bukott állapotunk egyik tényezőjére utal. A *Hűek a hithez* című könyv a következő magyarázatot adja: „E bukott állapotban küzdelem dül bennünk.

Isten lélekgyermekai vagyunk, képesek arra, hogy az »isteni természet részeseivé« legyünk (2 Péter 1:4). Azonban »érdemtelenek vagyunk [Isten előtt]; a bukás miatt természetünk gonosz lett és az is maradt« (Ether 3:2). Folyamatosan küzdenünk kell azért, hogy legyőzzük a hamislelkű szenvedélyeket és vágyakat” (*Hűek a hithez: Evangéliumi értelmező szótár* [2004]. 22.).

25. LECKE

2 Nefi 3

Bevezetés

2 Nefi 3 Lehi legifjabb fiához, Józsefhez szóló szavait tartalmazza. Lehi felidézte az egyiptomi József

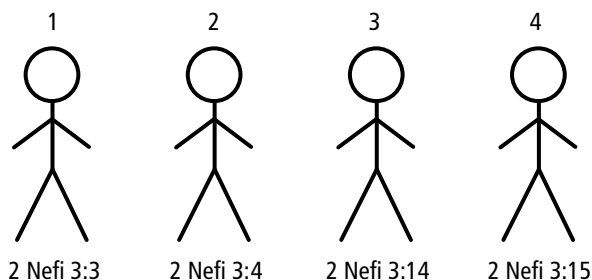
jövendölését Joseph Smith próféta szerepét, a Mormon könyve előkerülését és az evangélium visszaállítását illetően.

Javaslatok a tanításhoz

2 Nefi 3:1–25

Lehi felidézi az egyiptomi József jövendölését Joseph Smith prófétát illetően

Óra előtt rajzold fel a táblára a következő ábrát:

Hogy felkészítsd a tanulókat a 2 Nefi 2-ban álló tanítások megértésére, mondd el nekik, hogy ebben a fejezetben négy olyan férfiról fognak olvasni, akiknek ugyanaz volt a keresztnéve (ha szükséges, a megfelelő helyen mondd el, hogy az angol Joseph név azonos a magyar József megnevezéssel). Kérd meg a tanulókat, hogy fussák át a táblán lévő egyes rajzok alatti utalásokat, hogy megtudják, kiről van szó. Amint valaki megtalálja a választ, jöjjön ki és írja fel a táblára. (Az első rajz Lehi fiát, Józsefet jelképezi. A második József prófétát, akit körülbelül 1700 évvel Jézus Krisztus születése előtt eladtak Egyiptomba. A harmadik Joseph Smith prófétát, míg a negyedik idősebb Joseph Smitht jelképezi.)

Tegyél ki egy képet Joseph Smith prófétáról, például a „Joseph testvér” címűt (62161; *Evangéliumi művészeti könyv* [2009]. 87. sz.). Mondd el a tanulóknak, hogy a 2 Nefi 3 javarészt az egyiptomi József Joseph Smith prófétával kapcsolatos jövendöléseit tartalmazza.

Kérj fel három tanulót, hogy sorban olvassák fel hangosan a 2 Nefi 3:6–8-at. Kérd meg az osztályt, hogy azonosítsák be azokat a szavakat és kifejezéseket, amelyekkel az egyiptomi József Joseph Smitht és az általa végzett munkát jellemezte. (Lehetséges, hogy el kell magyaráznod, hogy az egyiptomi József az „ágyékom gyümölcse” kifejezéssel a leszámítottaira utalt.) A táblán a Joseph Smitht jelképező rajz alá soroljátok fel a tanulók által talált szavakat és kifejezéseket. Ezek legyenek közöttük: „kiváló látnok ágyékom gyümölcse számára”, „nagyra becsülik”, „tudomásukra hozza a szövetségeket”, valamint „nagyá teszem szememben”.

- A 2 Nefi 3:6–8 tanulmányozása során mit tanultatok Joseph Smith prófétáról? (Segíts a tanulóknak megérteni, hogy **az Úr támasztotta Joseph Smith prófétát, hogy segítsen előidézni az evangélium visszaállítását.**)

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 2 Nefi 3:11–15-öt. Kérd meg őket, hogy keressenek további kifejezéseket arra vonatkozóan, hogy Isten mit fog elérni Joseph Smith próféta által. Miután elegendő idejük volt a tanulmányozásra, kérdezd meg, mit találtak. Válaszaikat írd fel a Joseph Smith prófétát jelképező rajz alatti felsoroláshoz. (A válaszok között lehetnek a következők: „szavamat előhozza”, „gyengeségből erőssé

tétetik”, „akik elpusztítására törekednek, azokat elpusztítják”, illetve „az atyja neve után lesz [elnevezve]”).

Hogy segíts a tanulóknak még jobban megérteni és átgondolni, milyen szerepet játszott Joseph Smith próféta az evangélium visszaállításában, olvasd fel hangosan a 2 Nefi 3:11-et, kihangsúlyozva a „hatalmat, hogy szavamot előhossa” kifejezést.

- Milyen példákat tudtok mondani Isten azon szavaira, melyeket Joseph Smith hozott napvilágra? (A válaszok között szerepelhet a Mormon könyve, a Tan és a szövetségek, a Nagyértékű gyöngy, a Joseph Smith fordítás, valamint a Próféta saját prédikációi.)

E beszélgetés során mindenképp mutass rá, hogy az egyiptomi József megjövendölte, hogy Joseph Smith próféta napvilágra fogja hozni a Mormon könyvét. Lehet, hogy el kell magyaráznod, hogy mit jelent a 2 Nefi 3:12-ben álló két könyv: az egyiptomi József leszármazottai által írott könyv a Mormon könyve, a Júda leszármazottai által írott könyv pedig a Biblia. Javasolhatod, hogy a tanulók írják oda ezt a magyarázatot a szentírásuk margójára.

Kérd meg a tanulókat, hogy keressenek a 2 Nefi 3:12-ben olyan kifejezéseket, amelyek leírják, milyen hatással lesz a Mormon könyve és a Biblia a világra, miközben a két könyv „eggyé nő”. (Például: „meghazudtolván a hamis tanokat”, „megszüntetvén a vitatkozásokat” és „békét teremtven”).

Hogy segíthess a tanulóknak elgondolkodni azon, milyen hatással volt életükre a Mormon könyve, tedd fel a következő kérdéseket:

- Tapasztaltatok-e a Mormon könyve hatalmát az életetekben, illetve láttátok-e a hatását barátaitok vagy családtagjaitok életében? Mikor?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel hangosan a 2 Nefi 3:15-öt, az osztály pedig szenteljen különleges figyelmet a „hozza népemet a szabaduláshoz” résznek.

- Milyen tekintetben segít a Mormon könyve a szabaduláshoz vezetni az embereket?
- Miben más az életetek a Mormon könyve miatt?

Segíts a tanulóknak megérteni és nagyra becsülni Joseph Smith próféta előre elrendelt küldetését azáltal, hogy megkéred az egyik tanulót, olvassa fel a következő kijelentést Brigham Young elnöktől:

„Az örökkévalóság tanácsaiban már hosszú idővel a föld alapjainak megvetése előtt kijelentették, hogy ő, Joseph Smith lesz az az ember, akinek e világ utolsó adományozási korszakában napvilágra kell hoznia Isten ígését az emberek számára, és meg kell kapnia Isten Fia papsága hatalmának és kulcsainak teljességét. Az Úr rajta tartotta a szemét, és apján, apjának apján, valamint az őseiken egészen... Ádámig. Fegyelmekkel kísérte ezt a családot és ezt a vért, amint az forrásától ennek az embernek a születéséig körforgásban volt. Már az örökkévalóságban előre elrendelték, hogy ő elnököljön ezen utolsó adományozási korszak felett” (*Discourses of Brigham Young*, sel. John A. Widtsoe [1954], 108; lásd még *Az egyház elnökeinek tanításai: Brigham Young* [1997]. 343.).

Foglald össze a 2 Nefi 3:16–24-et azzal, hogy elmagyarázod: az egyiptomi József Mózeshez hasonlította Joseph Smitht. Kérd meg a tanulókat, keressenek a 2 Nefi 3:24-ben Joseph Smith prófétát jellemző szavakat és kifejezéseket. Miközben megosztják, amit találtak, egészítsd ki válaszaikkal a táblán lévő felsorolást!

Olvasd fel a következő kijelentést Gordon B. Hinckley elnöktől! Kérd meg a tanulókat, figyeljenek az idézetben a Joseph Smith próféta által kinyilatkoztatott igazságokra:

„Engedjétek meg, hogy pár tant és gyakorlatot a sok közül megosszak veletek, melyek megkülönböztetnek minket az összes többi egyháztól, és amelyeket a fiatal próféta [Joseph Smith] kinyilatkoztatás által kapott.

[...] Az Istenségről való... tudás...

[...] A Mormon könyve...

[...] A visszaállított papság.

[...] Kinyilatkoztatás a családok örök életére vonatkozó tervéről...

[...] A kis gyermekek ártatlansága...

[...] A halottak megváltásának nagyszerű tana...

[...] Az ember örökkévaló természetete...

[...] Az újkori kinyilatkoztatás tantétele...

[...] Életének rövid 38 és fél évében rajta keresztül ajándékok, tudás és tan páratlan mértékben töltettek ki" (Lásd A hatalmas dolgok, melyeket Isten kinyilatkoztatott. *Liahóna*, 2005. máj. 80–83.).

Kérj meg egy tanulót, hogy írja fel Hinckley elnök felsorolását a táblán lévő listára!

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel hangosan a Tan és a szövetségek 135:3-at! Mondd el, hogy John Taylor elder, aki a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja volt, később pedig az egyház harmadik elnöke lett, nem sokkal Joseph Smith próféta halálát követően írta e szavakat. Kérd meg a tanulókat, hogy keressenek olyan dolgokat ebben a versben, amelyekkel kiegészíthetitek a táblán lévő felsorolást, majd írd is fel válaszaikat a táblára.

Adj időt a tanulóknak a táblára írt kijelentések áttekintésére, és kérd meg őket, gondolják át, mit tanultak Joseph Smith próféta szerepéről. Kérd meg őket, hogy elmélkedjenek el arról, amit a Prófétával kapcsolatban tudnak és éreznek, az alábbi kérdések egyikének megválaszolásával a szentírás-tanulmányozási naplójukba vagy a füzetükbe:

- Mit tanultatok vagy éreztek ma, ami megerősítette a Joseph Smith prófétáról való bizottságokat?
- Mit tett, tanított vagy állított vissza Joseph Smith, amiről úgy érzitek, hogy „nagyon értékes” (2 Nefi 3:7) számotokra?

Oszd párokra a tanulókat! Kérd meg őket, hogy osszák meg egymással a Joseph Smith prófétáról való bizottságukat! Ha az idő engedi, biztathatod őket, hogy néhányan az osztály egészével is osszák meg érzéseiket. Te is oszd meg a bizottságodat arról, hogy az Úr támasztotta Joseph Smith prófétát, hogy segítsen előidézni az evangélium visszaállítását. Kérd meg a tanulóidat, hogy imádságos lélekkel keressenek módot arra, hogy megosszák a Joseph Smith prófétáról és a Mormon könyvről való bizottságukat másokkal, különösen a barátaikkal és a családjukkal.

Érzésekre vonatkozó kérdések

Henry B. Eyring elnök, az Első Elnökségből, azt javasolta a tanítóknak, hogy olyan kérdéseket tegyenek fel, amelyek „arra indítj[ák] az egyéneket, hogy érzések után kutatva vizsgálják meg emlékeiket”. Ezt mondta: „A kérdés feltevése után bölcsen tesszük, ha kis ideig várunk, mielőtt valakit felszólítanánk a válaszadásra. Közben pedig azok is lelki élményeken gondolkodnak, akik épp nem beszélnek. Ez pedig meghívja a Szentlelket” (“The Lord Will Multiply the Harvest” [EOSZ hitoktatókhoz intézett beszéd, 1998. febr. 6.], 6. si.lds.org).

Megjegyzések és háttér-információk

2 Nefi 3:12. Miként következik be, hogy a Mormon könyve és a Biblia „eggyé nő”

Nem sokkal azután, hogy megjelent a Jakab király féle Biblia utolsó napi szent kiadása, a Tárgymutatóval és az összes többi alapműhöz kapcsolódó lábjegyzettel, Boyd K. Packer elnök, a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja, ezt mondta: „Az Ószövetség, az Újszövetség... és... a Mormon könyve... mára oly módon egybe forrt, hogy az egyik felett elmélkedve a másikhoz nyúl az ember, az egyikből tanulva a másikkal kap felvilágosítást. Bizony, eggyé váltak a kezünkben” (“Scriptures,” *Ensign*, Nov. 1982, 53).

2 Nefi 3:18. Ki a szószóló?

Bruce R. McConkie elder, a Tizenkét Apostol Kvórumából, kifejtette, kik a 2 Nefi 3:18-ban szereplő személyek. A szögletes zárójelben álló szavakat McConkie elder szűrte be. Ezt mondta: „Figyeljétek csak e szavakat: »És én íme, megadom neki [Mormonnak], hogy leírja ágyéköd gyümölcseinek [a nefitáknak] írását, ágyéköd gyümölcseinek [a lámánitáknak]; és ágyéköd szószólója [Joseph Smith] fogja azt kijelenteni.« Más szavakkal a Mormon könyvét Mormon írta, azonban amit írt, azt nefita próféták írásaiból vette; és ezeket az írásokat, amelyek aztán egy könyvet alkottak, Joseph Smith fordította le és juttatta el a lámánitákhoz” (*A New Witness for the Articles of Faith* [1985], 426).

Otthon tanulási lecke

1 Nefi 20–2 Nefi 3 (5. rész)

Felkészülési anyag az otthon tanulókat oktatója számára

A napi otthon tanulási leckék összefoglalása

A következő részt – az 1 Nefi 20-tól a 2 Nefi 3-ig (5. rész) tanulmányozott fejezetekben álló tanok és tantételek összefoglalását – nem arra szánták, hogy a lecke részeként mind megtanítsd. Az 5. részhez kapcsolódó tanítás csupán e tanok és tantételek némelyikére összpontosít. Kövesd a Szent Lélek sugalmazásait, miközben átgondolod a tanulóid szükségleteit.

1. nap (1 Nefi 20–22)

Abból, hogy Nefi Ésaías jóvendőleseit idézte fivéreinek, a tanulók megtanulták, hogy az Úr bűnbánatra és Hozzá való visszatérésre kéri mindazokat, akik engedetlenek voltak. Ez arról tanúskodik számunkra, hogy az Úr szeret bennünket és soha nem feledkezik meg rólunk. A tanulók arról is tanultak, hogy bár Izráel szétszórtott engedetlenségük miatt, az Úr megígérte, hogy az utolsó napokban visszaállítja az evangéliumot és összegyűjti Izráelt.

2. nap (2 Nefi 1)

A tanulók Lehi azon utolsó tanításait tanulmányozták, amelyeket a halála előtt a családjának adott. Kiemelte, hogy az Úr megáld minket, amikor betartjuk a parancsolatait, amikor pedig nem tartjuk be azokat, akkor visszatartja az áldásait. Amikor Lehi tudta, hogy hamarosan meg fog halni, családját Nefi követésére intette. A tanulók látták, hogy amikor követjük azokat, akiket az Úr a vezetésünkre elhívott, meg leszünk áldva lelki jóléttel és biztonsággal.

3. nap (2 Nefi 2)

Lehi elmagyarázott két alapvető igazságot a fiának, Jákóbnak: (1) Ádám és Éva bukása nélkülözhetetlen része Mennyei Atyánk boldogságtervének, valamint (2) az engesztelés által Jézus Krisztus megvált minket a bukás hatásaitól, és felkínálja a megváltást a bűneinktől. Elmondta azt is, hogy a bukás és az engesztelés következtében szabadon választhatjuk a szabadságot és az örök életet, vagy a fogságot és a halált (lásd 2 Nefi 2:27).

4. nap (2 Nefi 3)

Fiához, Józsefhez szólva Lehi felidézte az egyiptomi József jóvendőleseit a rézlemezekről. Ez a jóvendölés előre megmondta, hogy az Úr azért támasztotta Joseph Smith prófétát, hogy segítsen előidézni az evangélium visszaállítását. A tanulók feladatul kapták, hogy írjanak szentírás-tanulmányozási naplójukban arról, hogy miként bírnak nagy értékkel számukra Joseph Smith próféta hozzájárulásai.

Bevezetés

E lecke szándéka az, hogy segítsen a tanulóknak megérteni Isten örökkévaló céljait. Lehi tudta, hogy leszármazottai csak akkor tudnak olyan döntéseket hozni, amelyek örömet, szabadságot és örök életet nyújtanak, ha megértik és hiszik azon kulcsfontosságú tanokat, mint a bukás, Jézus Krisztus engesztelése, az örendelkezés és az engedelmesség (lásd 2 Nefi 2:25, 27). Biztasd a tanulókat az örök élet választására, hogy Lehihez hasonlóan végül őket is örökre átölthessék Isten szeretetének karjai (lásd 2 Nefi 1:15).

Javaslatok a tanításhoz

2 Nefi 1–2

Halála előtt Lehi arra buzdítja gyermekeit, hogy tartsák be Isten parancsolatait, továbbá megtanítja nekik a szabadság tervének alapvető tanait is

Kezdjétek azzal, hogy a tanulók elolvassák a 2 Nefi 3:25 utolsó mondatát („Emlékezz haldokló atyád szavaira.”). Kérdezd meg tőlük, mennyiben figyelnének másként egy családtagjuk tanácsára, ha tudnák, hogy az adott személy hamarosan meg fog halni.

A következő tevékenység segíthet a tanulóknak jobban megérteni azokat az igazságokat, amelyeket Lehi kihangsúlyozott a családjához intézett utolsó szavaiban. Lehetőséget is biztosít számukra arra, hogy megosszák egymással, miként segíthetnek ezek az igazságok követniük Mennyei Atyánknak az ő szabadságukra hozott tervét.

1. Add ki a következő szentírásrészeket egy-egy tanulónak vagy párnak: 2 Nefi 1:16–20; 2 Nefi 2:6–10; 2 Nefi 2:19–20, 22–25; valamint 2 Nefi 2:11–13, 27–29. (Ha négynél kevesebb tanuló van, változtathatsz ezen a tevékenységen úgy, hogy a tanulóknak egynél több szentírásrészt adsz, illetve kevesebb szentírásrészt választasz megbeszélésre.)
2. Miközben a tanulók e szakaszokat tanulmányozzák, válaszoljanak a következő kérdésekre a szentírás-tanulmányozási naplójukban. (A kérdéseket felírhatod a táblára.)
 - a. Milyen kulcsfontosságú igazságokat tanított Lehi?
 - b. Miért jelentősek ezek az igazságok örök jólétünk szempontjából?
3. Miután a tanulók elég időt kaptak a feladatra, kérd meg az egyes tanulókat vagy a párokat, hogy mondják el, mit tanultak. Biztasd őket, hogy a lehető legtöbben osszák meg, mit találtak, illetve hogy az miért fontos számukra.

A tevékenység után írd fel a táblára a következő igazságot: **Ádám és Éva bukása nélkülözhetetlen része Mennyei Atyánk boldogságtervének.**

Oszd meg a következő kijelentést Joseph Fielding Smith elnöktől:

„Ádám csak azt tette, amit tennie kellett. Jó oka volt rá, hogy vegyen abból a gyümölcsből, az, hogy kinyissa az ajtót, hogy téged és engem és mindenkit erre a világra hozzon. [...]”

Ádám nélkül nem lennék itt; ti sem lennétek itt; mind ott várakoznánk a mennyben lelkeként” (Conference Report, Oct. 1967, 121–22).

Tedd fel a tanulóknak a következő kérdéseket:

- A bukás mely következményeiről tett említést Lehi a 2 Nefi 2:21–24-ben?
- Mi módon teszük lehetővé számunkra e következmények, hogy fejlődjünk Mennyei Atyánk szabadulásunkra hozott tervében?

Add hozzá a táblán írottakhoz ezt az igazságot: **Az engesztelés által Jézus Krisztus megvált minket a bukástól, és felkínálja a megváltást a bűneinktől.**

Hogy segíthess a tanulóknak alaposabban megérteni ezt az igazságot, az egyik tanuló olvassa fel a következő kijelentést Joseph B. Wirthlin eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„Jézus Krisztus engesztelése, a tiszta szeretet e tette, legyőzte a bukás hatásait, és utat biztosított az egész emberiségnek, hogy visszatérjenek Isten jelenlétébe. Az engesztelés részeként a Szabadító legyőzte a fizikai halált és halhatatlanságot biztosított Isten minden egyes gyermeke számára a feltámadás által. Legyőzte a lelki halált is, lehetőséget adva az örök életre, arra az életre, amelyet Isten él, és amely a legnagyobb Isten minden ajándéka között” (“Christians in Belief and Action,” *Ensign*, Nov. 1996, 71).

Kérd meg a tanulókat, nevezzék meg az engesztelés néhány áldását.

Hogy segíthess a tanulóknak megérteni, milyen fontos az önrendelkezés Mennyei Atyánk tervében, olvasd fel a következő kijelentést Neal A. Maxwell eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„Választási lehetőségek nélkül, ha nem választhatnánk szabadon vagy nem lenne ellentét, tulajdonképpen nem is lenne valódi létezés. [...] Tény, hogy addig nem tudunk lelkileg növekedni és ezáltal igazán boldogok lenni, amíg nem használjuk bölcsen az erkölcsi önrendelkezésünket” (*One More Strain of Praise* [1999], 80).

Írd fel a táblára a következő tantételt: **Szabadon választhatjuk a szabadságot és az örök életet, vagy a fogságot és a halált.**

Kérd meg a tanulókat, hogy a szentírás-tanulmányozási naplójukban lapozzanak a 3. nap 4. feladatához. Kérj meg néhány tanulót, hogy mondja el, mit tanult az önrendelkezésről a 2 Nefi 2:26–29-ből.

Olvasd fel a következő kijelentést Joseph Smith prófétától:

„Ahhoz, hogy megszabadulhassunk, nemcsak néhány dolgot kell megtennünk, hanem mindent, amit Isten parancsolt” (*Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph Smith* [2007]. 167.).

Hogy segíthess a tanulóknak megérteni az engedelmesség jelentőségét, felteheted a következő kérdéseket:

- Szerintetek miért hangsúlyozta Lehi az engedelmességet a családjának adott végső tanácsában?
- Milyen élményeitek voltak, amelyek segítettek tudnotok, hogy **az Úr megáld minket, amikor betartjuk a parancsolatait, amikor pedig nem tartjuk be parancsolatait, akkor visszatartja az áldásait?** (Írd hozzá a táblán lévőkhöz ezt az igazságot.)

A lecke befejezéseként olvasd fel a következő kijelentést Boyd K. Packer elnöktől, a Tizenkét Apostol Kvórumának elnökétől:

„Az engedelmesség erős lelki orvosság. Közel jár ahhoz, hogy mindent gyógyító csodaszer legyen” (“Balm of Gilead,” *Ensign*, Nov. 1987, 18).

Oszd meg a bizonyosságodat arról, hogy Isten szereti a tanulóidat, és szeretne segíteni nekik legyőzni a bukás hatásait, hogy örök életet nyerhessenek.

Következő rész (2 Nefi 4–10)

Lehi halála után Lámán és Lemuel ismét Nefi életére törtek. Milyen figyelmeztetést adott az Úr, amely megmentette Nefi életét? Továbbá mi történne testünkkel és lelkünkkel, ha nem lenne az engesztelés? A tanulók megtalálhatják a válaszokat ezekre a kérdésekre a 2 Nefi 9:7–9-ben.

2 Nefi 4

Bevezetés

Lehi halála után Lámán és Lemuel megharagudtak Nefire „az Úr intelmei miatt”, amelyeket Nefi átadott számukra (lásd 2 Nefi 3:13–14). Gyötrődve fivérei hozzáállása és tettei, valamint saját gyengeségei és bűnei

miatt, Nefi kifejező, költői nyelven jegyezte le érzéseit. Írt a szentírások iránti szeretetéről és az Úrtól kapott áldásokért és erőért érzett hálájáról (lásd 2 Nefi 4:15–35).

Táblai felirat

A táblára felírt gondolatébresztő idézet vagy kérdés segíthet felkelteni és fenntartani a tanulók érdeklődését az órán. Hasznosnak bizonyulhat az is, ha különféle órai anyagokat – például utalásokat, táblázatokat, ábrákat – teszel fel a táblára. Az anyag hosszától és felhasználásától függően már az óra előtt is kитеheted. Ez segíthet, hogy időt takaríts meg az óra során és elkerüld a felesleges megakadást.

Javaslatok a tanításhoz

2 Nefi 4:1–11

Lehi tanácsot és áldást ad családjának

Az óra kezdete előtt írd fel a táblára a következő kérdést:

Ha hithű nagyszülő volnál, de gyermekeid nem az evangélium normái szerint élnének, milyen tanácsot adnál unokáidnak?

Kezdd azzal az órával, hogy megkérd a tanulókat, válaszoljanak a táblán lévő kérdésre. Válaszaik után kérdezd meg:

- Milyen felelőssége van a szülőknek és a nagyszülőknek gyermekeik és unokáik tanításában és jó irányba terelésében?

A beszélgetés részeként felolvashatod vagy felolvastathatod egy tanulóval a következő kijelentést:

„A szülők szent kötelessége, hogy gyermekeiket szeretetben és igazságban neveljék, gondoskodjanak fizikai és lelki szükségleteikről, arra tanítsák őket, hogy szeressék és szolgálják egymást, betartsák Isten parancsolatait, és bárhol is éljenek, az ország törvényeinek engedelmeskedő állampolgárok legyenek. A férfiak és feleségek – anyák és apák – felelni fognak Isten előtt ezen kötelezettségek teljesítéséért. [...] Szükség esetén a tágabb család nyújtson segítséget” (A család: Kiáltvány a világhoz. *Liahóna*, 2010. nov. 129.).

Vezesd be a 2 Nefi 4-et azzal, hogy elmagyarázod: mielőtt Lehi elhunyt, arra intette utódait, hogy tartsák be a parancsolatokat. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a 2 Nefi 4:3–11-et, és azonosítsák be, kit tanított Lehi és milyen tanácsot adott nekik.

- Kit tanított Lehi? (Lásd 2 Nefi 4:3, 8, 10–11.)
- Milyen ígéretet tett Lehi Lámán és Lemuel gyermekeinek? (Lásd 2 Nefi 4:7, 9.)
- A 2 Nefi 4:5 alapján mit mondanátok, milyen felelősséggel ruházta fel az Úr a szülőket? (A tanulók különféleképpen válaszolhatják meg ezt a kérdést, de győződj meg arról, hogy megértik: **a szülőknek Istentől kapott felelősségük, hogy megtanítsák gyermekeiknek az evangéliumot.**)
- Ti milyen igazságokat tanultatok a szüleitektől vagy a nagyszüleitektől?

Biztasd a tanulókat arra, hogy váljanak családjuk láncának erős láncszemeivé – éljenek az evangélium szerint, és készüljenek fel arra, hogy egy nap igazlelkű szülők lesznek. Kiteheted esetleg a „Légy erős láncszem!” című poszttert (lásd <http://lds.org/liahona/2003/09/poster?lang=eng>).

2 Nefi 4:12–35

Nefi elismeri gyengeségeit, és kifejezi az Úrba vetett bizalmát

Írd fel a táblára: *Lelkem gyönyörködik ...*

Kérd meg a tanulókat, hogy írják le ezt a kifejezést a szentírás-tanulmányozási naplójukba vagy az órai jegyzetfüzetükbe, és fejezzék be a kijelentést olyan dolgokkal, amelyek örömet nyújtanak a lelküknek.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 2 Nefi 4:15–16-ot, hogy megtudják, Nefi hogyan folytatta ezt a kifejezést.

- Milyen dolgokat teszünk, ha lelkünk gyönyörködik a szentírásokban?
- Mit jelent gyönyörködni Isten dolgaiban?
- Nefi azt mondta, szíve elgondolkozott azokon a dolgokon, amiket látott és hallott. Ez mit jelent számotokra?

Mutass rá, hogy Nefi nagy örömet tapasztalt meg az életében. Mindamellet voltak nehézségei is. A tanulók olvassák el magukban a 2 Nefi 4:12–13-at, és nézzék meg, milyen kihívásokkal kellett szembenéznie Nefinek élete e szakaszában. (Lehi halála; Lámán, Lemuel és Ismáel fiai haragja.)

Nefi megpróbáltatásainak számottevő részét bátyjai tettei és hozzáállása idézte elő. Nefi a saját gyengeségei miatt is bánkódott. Írd fel a táblára: *Szívem el van keseredve, mert...*

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 2 Nefi 4:17–18-at, és keressék meg, miért bánkódott Nefi.

Miután a tanulóknak elegendő idejük volt e versek elolvasására, kérdezd meg, mit találtak. Irányítsd rá figyelmüket az e versekben szereplő *nyomorult*, *testem* és *zaklatnak* szavakra. Magyarázd el, hogy a *nyomorult* szó azt jelenti: szerencsétlen vagy alávaló. A szentírásokban a *test* szó gyakorta utal a bukott állapotunkban való létünkől fakadó gyengeségre. A *zaklat* szó jelentése: sanyargat, minden oldalról támad.

- Milyen nehézségek zaklathatnak minket? (A válaszok között szerepelhetnek: családi gondok, kortársak nyomása, nehéz iskolai feladatok, kísértések.)

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 2 Nefi 4:19-et. Biztathatod a tanulókat arra, hogy jelöljék meg ezt a kifejezést: „mindazonáltal tudom, kiben bízom”. Mutass rá, hogy a 2 Nefi 4:19-ben Nefi szavai szomorúból reménytelire változnak.

- Szerintetek mire gondolt Nefi, amikor azt mondta: „tudom, kiben bízom”?
- Hogyan tud segíteni nekünk a csüggedés idején az, ha emlékszünk az Úrra és az Ő jóságára?

Olvasd fel a 2 Nefi 4:20–25-öt. Kérd meg a tanulókat, hogy a szentírásaikban kövessék az olvasást. Keressenek olyan szavakat és kifejezéseket, amelyek azt szemléltetik, hogy **Isten támaszt nyújt azoknak, akik Belé vetik a bizodalmaikat.**

- Mely szavakat vagy kifejezéseket találtátok jelentőségteljesnek a 2 Nefi 4:20–25-ben? Miért?
- Gondoljatok egy olyan alkalomra, amikor az Úr támaszt nyújtott nektek vagy átsegített benneteket egy nehéz időszakon. Hogyan segített az Úr? Milyen hatással volt rátok ez az élmény?

Hasznos lehet időt adni a tanulóknak arra, hogy átgondolják az élményeiket és leírják őket a szentírás-tanulmányozási naplójukba. Az is hasznos lehet, ha te mesélsz egy olyan időszakról, amikor Isten támogatott vagy megtartott téged.

Segíts a tanulóknak megérteni: az, hogy Nefi képes volt felidézni és megbecsülni mindazt, amit az Úr érte tett a múltban, reményt adott neki és arra ösztönözte, hogy jobbá váljon.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 2 Nefi 4:26–30-at, és figyeljék meg, milyen hatással voltak Nefi élményei arra a vágyára, hogy igazlelkű legyen. Kérj meg néhány tanulót, hogy ossza meg, mit talált.

Kérj meg pár tanulót, hogy sorban olvassák fel hangosan a 2 Nefi 4:30–35-öt. Közösen azonosítsátok be, milyen elkötelezettséget vállalt Nefi az Úr iránt, illetve milyen áldásokat kért.

- Mit tanulhatunk ebből az imából, ami segíthet nekünk a személyes imáinkban? (A tanulók különféleképpen válaszolhatják meg ezt a kérdést, de győződj meg arról, hogy megértik: **az őszinte ima megerősítheti a bűn és a csüggedés legyőzése iránti elkötelezettségünket.**)

Kérd meg a tanulókat, gondoljanak egy olyan időszakra, amikor az ima segített legyőzniük a bűnt vagy a csüggedést. Javasolhatod, hogy osszák meg élményeiket, vagy írják le őket a szentírás-tanulmányozási naplójukba.

Adj pár percet a tanulóknak, hogy keressenek egy olyan részt a 2 Nefi 4-ben, amely egy sajtát vágyukat is tükrözi. Azután olvasd fel a következő kijelentést David A. Bednar eldertől, a Tizenkét Apostol Kvórumának tagjától arról, hogy az ima miként tudja elősegíteni a lelki növekedést:

„Lehetnek olyan dolgok a személyiségünkben, a viselkedésünkben, vagy a lelki növekedésünkkel kapcsolatban, amelyekről tanácsoznunk kell Mennyei Atyánkkal a reggeli imánkban. Miután megfelelőképpen megköszöntük a kapott áldásokat, megértésért és

A szentírások hangos olvasása

Időről időre olvasd fel szentírásrészeket a tanulóidnak. Ez lehetőséget biztosít nekik arra, hogy hallják és átérezzék a szentírások iránti szeretetedet, valamint motivációt is adhat nekik ahhoz, hogy maguk is olvassák a szentírásokat. Ez a módszer lehetőséget teremt egy bizonyos mondanivaló, igazság vagy vonatkozás kihangsúlyozására is. A tanulóknak szintén hasznára válhat, ha hangosan olvasnak egymásnak, vagy akár a személyes tanulmányozásuk során is.

útmutatásért esedezünk, valamint azért, hogy segítsen megtennünk azon dolgokat, melyeket a saját erőnkől nem vagyunk képesek. Például, miközben imádkozunk,

- emlékezzünk vissza azokra az alkalmakra, amikor durván vagy nem helyénvalóan beszélünk azokkal, akiket a legjobban szeretünk;
- ismerjük el, hogy ennél többre vagyunk képesek, de nem mindig cselekszünk azzal összhangban, amit tudunk;
- fejezzük ki büntudatunkat a gyengeségeinkért, és azért, hogy nem vetköztük le magunkról mélyebb őszinteséggel a természetes embert;
- határozzuk el, hogy életünket még jobban hozzáigazítjuk a Szabadítóhoz;
- kérjünk több erőt ahhoz, hogy még jobban végezzük a teendőinket, és jobbá válhassunk” (Mindig imádkozzatok! *Liahóna*, 2008. nov. 41–42.).

Zárásként utalj vissza a táblára korábban felírt kifejezésekre („Lelkem gyönyörködik ...” és „Szívem el van keseredve, mert ...”). Adj hangot azon meggyőződésednek, hogy még a nehéz helyzetekben is boldogságra és békességre lelhetünk, ha az Úrhoz fordulunk segítségért.

Szentírás-memoriter áttekintés

Megjegyzés: E lecke hossza időt hagyhat a következő szentírás-memoriter tevékenység elvégzésére. A tevékenységre sor kerülhet az óra elején, a lecke két része között, illetve az óra végén. Ügyelj arra, hogy ne vegyen el túl sok időt az órából! További ismétlő tevékenységek találhatóak az e kézikönyv végén lévő függelékben.

A tesztek segíthetnek a tanulóknak szem előtt tartani, hogy mit tanultak, és felmérhetik a tudásukat. Válassz pár új szentírás-memoritert, és kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el és jelöljék meg őket a szentírásukban. Azután szóban teszteld őket az olvasott utalásokból és más, már tanult szentírás-memoriterekből. Minden szentírásrészhez olvass fel egy kulcsszót vagy kifejezést az ifjúsági hitoktatás könyvjelzőjéről, majd kérd meg a tanulókat, hogy lapozzanak a megfelelő szentírásvershez.

Megjegyzések és háttér-információk

2 Nefi 4:16–35. Bűneink és gyengeségeink legyőzése

Miközben tanulmányozzuk Nefinek az Úrhoz intézett, szívből jövő kérését, hogy segítsen neki bűnei és gyengeségei legyőzésében, azt tanulhatjuk, hogy mi is fordulhatunk az Úrhoz hasonló segítségért. Nefi szavait visszhangozzák az utolsó napi próféták.

Joseph Smith próféta azt tanította:

„[M]inél közelebb jut az ember a tökéletességhez, annál világosabban lát, és annál nagyobb örömben van része, míg le nem győzi élete gonoszságait, és el nem veszt minden vágyat arra, hogy bünt kövessen el” (*Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph Smith* [2007]. 219.).

Richard G. Scott elder a Tizenkét Apostol Kvórumából e szavakkal tette tanúbizonyságát a bűnbánatot kísérő áldásokról:

„Miért parancsolta meg nekünk Atyánk és az Ő Fia, hogy bánjuk meg bűneinket? Azért, mert szeretnek bennünket. Tudják, hogy mindannyian meg fogjuk szegni az örök törvényeket. Az igazság megköveteli, hogy minden egyes megszegett törvénynek – legyen az akár kicsi, akár nagy – eleget tegyünk azért, hogy

megtarthassuk a boldogság ígéletét ebben az életben, és a Mennyei Atyánkhöz való visszatérés kiváltságát. Ha ennek nem teszünk eleget, az ítélet napján az igazság miatt kiűzetünk majd Isten jelenlétéből, hogy Sátán irányítása alá kerüljünk [lásd 2 Nefi 9:8–10; 2 Nefi 2:5].

Mesterünk, valamint az Ő megváltó cselekedete teszi lehetővé számunkra azt, hogy elkerülhessük az ilyen ítélet alá kerülést. Ez a Jézus Krisztusba vetett hit, az Ő parancsolatainak való engedelmisség, valamint az igaz-lelkűségben mindvégig kitartás által történik.

Teljes mértékben kihasználjátok-e életetekben a bűnbánat megváltó hatalmát, hogy nagyobb békében és [örömben] lehessen részetek? A nyugtalanság és a kétségbeesés érzései gyakran jelzik a bűnbánat szükségességét. Továbbá ha életetekből hiányzik a lelki vezetés, amire pedig törekedtek, az lehet megszegett törvények eredménye. Ha szükséges, a teljes bűnbánat rendbe teszi az életeteket. Megoldja az összes összetett lelki fájdalmat, ami a bűnből ered. Azonban ebben az életben nem képes helyrehozni néhány fizikai következményt, amely a komoly bűnből származhat. Legyetek bölcsék és állandóan éljetez jóval az igazlelkűségnek az Úr által meghatározott határain belül” (lásd A békéhez és boldogsághoz vezető ösvény. *Liahóna*, 2001. jan. 31.).

2 Nefi 5

Bevezetés

Hallgatva az Úrtól kapott figyelmeztetésre Nefi és követői különválnak Lámántól, Lemueltől és Ismáel fiaitól.

Igazlelkűségben és boldogságban éltek, miközben Lámán és Lemuel követői kizárták magukat az Úr színe elől.

Javaslatok a tanításhoz

2 Nefi 5:1–8

Az Úr különválasztja Nefi követőit Lámán és Lemuel követőitől

Kérd meg a tanulókat, gondoljanak néhány nehéz kihívásra vagy döntésre, amellyel mostanában kell szembenézniük. Kérd őket arra, hogy tartsák észben ezeket a személyes megpróbáltatásokat, miközben arról tanulnak, hogy Nefi miként válaszolt a kihívásokra. Emlékeztess a tanulókat, hogy mielőtt Lehi meghalt, Nefire bízta a család lelki vezetését. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 2 Nefi 5:1–4-et, hogy megtudják, mivel kellett szembenéznie Nefinek.

- A 2 Nefi 5:1 szerint mit tett Nefi, hogy segítsen megoldást találnia a problémájára?
- Még azután is, hogy Nefi imádkozott, mit próbált Lámán és Lemuel tenni?

A válaszok közben felhívhatod a tanulók figyelmét arra, hogy imáinkra nem mindig azonnal kapunk választ, illetve nem mindig úgy, ahogyan szeretnénk.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 2 Nefi 5:5–8-at. Az osztály többi tagja kövesse az olvasást a szemével, és figyeljék meg, mit tett az Úr Nefi és követői megsegítésére.

Kérd meg a tanulókat, foglalják össze, mit tanultak a 2 Nefi 5:1–8-ból. Az egyik igazság, amelyet kihangsúlyozhatsz, az, hogy **az Úr vezeti azokat, akik hithűen keresik Őt imában**. Tedd fel a következő kérdéseket e versek kapcsán:

- Miért fontos hithűen haladni tovább, amikor imáinkra nem azonnal érkezik válasz, illetve a kapott válasz nem olyan, amilyet szeretnénk?
- Milyen módokon figyelmeztethet minket az Úr?

Miközben a tanulók válaszolnak erre a kérdésre, megoszthatod a következő kijelentést Boyd K. Packer elnöktől a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„Nem léphetünk rossz útra anélkül, hogy először ne hagynánk figyelmen kívül egy figyelmeztetést” (idézet Kenneth Johnson A Szentlélekre hallgatni című beszédéből. *Liahóna*, 2002. nov. 90.).

- Hogyan követhetjük Nefi példáját, amikor kihívásokkal nézünk szembe?

A tanulók 2 Nefi 5:1–8-ról folytatott beszélgetése részeként hívd fel a figyelmüket arra, hogy a nefitáknak a lámánitáktól való különválását Lámán és Lemuel Nefi iránti gyűlölete idézte elő. Ez a különválás évszázadokon át fennállt, miközben Lámán és Lemuel leszármazottai a Nefi leszármazottai iránti gyűlöletre tanították a gyermekeiket (lásd Móziás 10:12–17).

2 Nefi 5:9–18, 26–27

A nefiták a boldogság módja szerint éltek

A te vezetéssel olvassátok fel kórusban a 2 Nefi 5:27-et. Javasolhatod a tanulóknak, hogy jelöljék meg ezt a verset. Írd fel a táblára a *boldogság* szót!

- Szerintetek mit jelent „a boldogság módja szerint” élni?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentést Marlin K. Jensen eldertől, a Hetvenek tagjától:

A tanulók név szerinti felszólítása

Amikor arra kérsz egy tanulót, hogy olvasson fel valamit vagy vegyen részt egy beszélgetésben, szólítsd a nevén! Ez elősegíti a szeretettel és tisztelettel teljes tanulási légkör megteremtését.

„Bizonyos változatlan tantételek és igazságok boldogságot hoznak az életünkbe. Ez a téma évek óta foglalkoztat, mert noha bőségesen áldott vagyok és minden okom megvan arra, hogy boldog legyek, olykor küszködök, és néha hiányzik belőlem a boldogságra és a vidám beállítottságra való természetes hajlam, amely néhányakban oly könnyedén megvan.

Ennek köszönhetően pár évvel ezelőtt megragadta a figyelmemet egy rész a Mormon könyvében. [...] Nefi létrehozott egy, az evangélium igazságain alapuló társadalmat, amiről így írt: »És lőn, hogy a boldogság módja szerint éltünk« (2 Nefi 5:27). Nagy hatással volt rám ez a vers. [...] Eltűnődtem, vajon... mik lehetnek egy igazán boldog társadalom és élet egyes alkotóelemei, és elkezdtem Nefi írásait kutatni, hogy megtaláljam a kulcsot. [...] Arra kérek benneteket, ti is végezzétek el személyes kutatásotokat! Egész életen át tartó, méltó törekvés lehet.

[...] A mindennapi élet ugyanazon mintái és alkotóelemei, amelyek lehetővé tették Nefi és népe számára, hogy boldogok legyenek 560 esztendővel Krisztus előtt, épp olyan jól működhetnek ma is” (“Living after the Manner of Happiness,” *Ensign*, Dec. 2002, 56, 61).

Biztasd a tanulókat, hogy fogadják el Jensen elder felhívását! Kérd meg őket, hogy olvassák el magukban a 2 Nefi 5:6, 10–18, 26–27-es részeket, és keressék meg bennük az „igazán boldog társadalom és élet egyes alkotóelemeit”. Javasolhatod, hogy jelöljék meg azokat a tantételeket, amelyek hozzájárultak a nefiták boldogságához. Pár perc múlva kérj meg néhány tanulót, hogy írja fel a táblára, amit talált. (A válaszok között lehet az, hogy Nefi és követői elmentek a családjukkal együtt [lásd 6. vers]; engedelmeskedtek az Úrnak [lásd 10. vers]; keményen dolgoztak, hogy fenntartsák magukat [lásd 11., 15–17. vers]; magukkal vitték a szentírásokat [lásd 12. vers]; templomot építettek [16. vers]; és igazlelkű vezetőket követtek [lásd 18., 26. vers].)

Kérd meg a tanulókat, válasszanak ki egyet vagy kettőt a táblán lévő tantételek közül, és mondják el, nekik hogyan segítettek e tantételek „a boldogság módja szerint” élni.

Attól függően, hogy a tanulók mire fektetik a hangsúlyt, néhány hasonló kérdéssel elmélyítheted a beszélgetést:

- A 2 Nefi 5:10–11, 16 szerint milyen áldásokat kaptak az emberek azért, mert betartották az Úr parancsolatait? Ti éreztétek már, hogy veletek van az Úr? Mikor? Hogyan járult hozzá boldogságotokhoz az, hogy éreztétek életetekben az Úr hatását?
- A templom hogyan segíthetett az embereknek abban, hogy „a boldogság módja szerint” éljenek? Miként hozott nagyobb boldogságot a templom nektek vagy egy ismerősötöknek?
- Hogyan járul hozzá a kemény munka a boldogsághoz?

Kérd meg a tanulókat, foglalják össze, mit tanultak arról, hogy miként lehetnek még boldogabbak. Bár a tanulók talán különféle tantételeket adnak válaszul, győződj meg arról, hogy megértik: **amikor Jézus Krisztus evangéliuma szerint élünk, elmélyül a boldogságunk.** Ezt a tantételt fel is írhatod a táblára.

Kérd meg a tanulókat, hogy vizsgálják meg az életüket, és határozzanak el egy olyan dolgot, amelyet meg fognak tenni azért, hogy még teljesebben tudjanak „a boldogság módja szerint” élni. Biztasd őket, hogy írják ezt le a szentírás-tanulmányozási naplójukba vagy az órai jegyzetfüzetükbe. Oszd meg a biztonságodat azokról a tantételekről és gyakorlatokról, amelyek boldogságot nyújtottak a te életedben.

2 Nefi 5:19–25

A lámániták átkozottak lettek engedetlenségük miatt

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 2 Nefi 5:19–24-et, és keressék meg, miben különbözött a lámániták és a nefiták életmódja.

- A 2 Nefi 5:20 szerint mi volt a következménye a lámániták engedetlenségének?

Győződj meg arról, hogy a tanulók megértik: az e fejezetben említett átok az Istentől való elkülönülés volt. Bőrük színének megváltoztatása csupán egy jele vagy jelölése volt ennek az átoknak. E kérdés tisztázására kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentést Joseph Fielding Smith elnöktől:

Gondolatok és érzések megosztása

Amikor a fiatalok kifejezésre juttatják gondolataikat és érzéseiket az evangéliumi tantételekkel kapcsolatban, azzal meghívják a Szentlelket, hogy mélyítse el megértésüket és erősítse meg bizonyosságukat. Segíthetsz ezt előidézni az órán azzal, hogy arra biztatsz a tanulókat, hogy saját szavaikkal magyarázzák el az evangéliumi tantételeket. Felkérheted őket arra is, hogy osszanak meg odaillő és helyénvaló élményeket, illetve tegyenek bizonyosságot arról, mit tanultak ezen élményeknek köszönhetően.

„A lámániták azért kaptak sötét bőrt, hogy meg lehessen különböztetni őket a nefitáktól, és a két nép ne keveredjen egymással. A sötét bőr az átok jele volt. Az átok az Úr Lelkének visszavonása volt. [...]

Azok sötét bőre, akik az egyházba jöttek, már nem számít az átok jelének. Sokan e megtértek közül tetszetősek, és velük van az Úr Lelke” (*Answers to Gospel Questions*, comp. Joseph Fielding Smith Jr., 5 vols. [1957–66],

3:122–23).

- Hogyan segít a 2 Nefi 5:21 megértenetek, miért vágattak ki a lámániták az Úr színe elől? (Elmagyarázhatod, hogy a kvarc egy kemény kőzet. Amikor Nefi azt mondja, hogy a lámániták „olyanokká lettek, mint a kvarc”, szívük keménységét hangsúlyozta.)
- Milyen figyelmeztetést adott az Úr azt illetően, ha a nefiták az evangéliumot elutasított lámánitákkal házasodnak? (Lásd 2 Nefi 5:23.)
- Miért fontos elkerülnünk, hogy olyanokkal randevúzzunk és házasodjunk, akik nem hallgatnak az Úrra? Szerintetek milyen hatással vannak az evangélium iránti elkötelezettségetekre azok, akikkel randevúztok, és végül házasságot kötöttek? (Hasznos lehet emlékeztetni a tanulókat, hogy az Első Elnökség ezt a tanácsot adta: „Csak olyanokkal randevúzz, akik magas erkölcsi értékrend szerint élnek, és akiknek a társaságában te is meg tudod őrizni a te normáidat” [*A fiatalság erősségéért* (füzet, 2011). 4.].)
- Milyen tantételeket tanulhatunk a 2 Nefi 5:20–24-ből? (Amikor a tanulók megosztják a tantételeket, győződj meg arról, hogy megértik: **amikor az emberek megkeményítik a szívüket az Úrral szemben, akkor elkülönülnek Tőle.**)

Emeld ki, hogy a 2 Nefi 5 éles ellentétet jelenít meg a nefiták és a lámániták között. Megválaszthatjuk, melyik példát fogjuk követni. Biztasd a tanulókat, hogy tartsák szem előtt, amit elhatároztak, hogy megtesznek azért, hogy még teljesebben tudjanak „a boldogság módja szerint” élni. Mondd el nekik: biztos vagy benne, hogy követni tudják a nefiták példáját és igazán boldogok tudnak lenni.

Megjegyzések és háttér-információk

2 Nefi 5:16. „És én, Nefi építettem egy templomot”

Marlin K. Jensen elder, a Hetvenek tagja, elmagyarázta, miként vezet boldogsághoz a templomba járás:

„Nefi ezt írja: »És én, Nefi építettem egy templomot« (2 Nefi 5:16). Nefi temploma néhány tekintetben talán eltért a mi utolsó napi templomainktól, központi célja azonban nagy valószínűséggel ugyanaz volt: hogy tanítást és útmutatást biztosítson Isten gyermekei számára a boldogságukra alkotott tervét illetően, valamint hogy biztosítsa számukra az e boldogság eléréséhez elengedhetetlen szertartásokat és szövetségeket.

Miután már több mint öt évtizede élek ezen a szép földön, őszintén elmondhatom, hogy a lelkileg

legérettebb és a legboldogabb emberek, akiket ismerek, mind buzgó templomlátogatók. Jó oka van ennek. A templomban elének tárják majd újra elmondják Isten programjának teljes ívét; minden egyes alkalom mélyebb megértést és elkötelezettséget nyújt, hogy az Ő módján éljük életünket. [...]

Jó fokmérője lehet annak, hogy miként haladunk a Krisztushoz vezető úton, ha megvizsgáljuk, mit érzünk a templommal és az ottani élményeinkkel kapcsolatban. A *templom a boldogság és az öröm* szinonimája lehet. Nefi és népe számára az volt” (“Living after the Manner of Happiness,” *Ensign*, Dec. 2002, 60).

2 Nefi 6–8

Bevezetés

Amikor Nefi lejegyezte népe szolgálatát, feljegyzésébe belefoglalta öccse, Jákób kétnapos prédikációját is. A prédikáció a 2 Nefi 6–10-ben található; a mai lecke az első az ezt tárgyaló három lecke közül. A beszéd elején

Jákób felolvasta Ésaías próféciait Izrael szétszórásáról és összegyűjtéséről, megmutatva, hogy „az Úr teljesíteni fogja szövetségeit, amelyet gyermekeivel kötött” (2 Nefi 6:12).

Javaslatok a tanításhoz

2 Nefi 6

Jákób bizonyosságot tesz arról, hogy az Úr emlékezni fog szövetséges népére

Hogy segíthess a tanulóknak meglátni, hogy Jákób tanításai vonatkoznak az ő életükre is, kérd meg őket, gondolják át, miként reagálnának, ha egy barátjuk vagy családtagjuk gorombán bánná velük, nem hinne a szavuknak, illetve tetteivel vagy viselkedésével azt tanúsítaná, hogy kapcsolatuk többé nem fontos számára.

Kérd meg a tanulókat, hogy magukban gondolják át a következő kérdést:

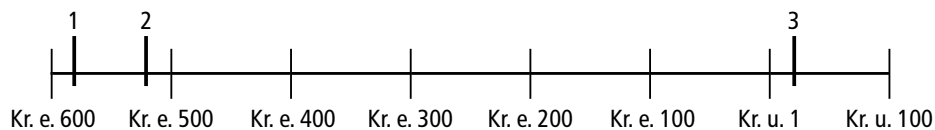
- Tanúsítottatok-e valaha hasonló viselkedést vagy hozzáállást az Úr iránt?

Mondd el, hogy a 2 Nefi 6–8-ban látni fogjuk, hogy az Úr miként reagál azokra, akik elfordultak Tőle. Ezek a fejezetek Nefi feljegyzését tartalmazzák, melyeket fivére, Jákób beszédének egy részéről készített. Jákób prédikációjának többi része a 2 Nefi 9–10-ben olvasható, mely fejezeteket a következő két lecke tárgyalja majd.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 2 Nefi 6:3–4-et, valamint a 9:1, 3-at. Kérd meg az osztályt, azonosítsák be, mi célból mondta Jákób ezt a beszédet.

Kérj meg egy tanulót, hogy szolgáljon írnokként. Kérd meg, hogy írja fel a táblára ezt a fejléct: *Jákób beszédének céljai*. Azután kérd meg a tanulókat, hogy osszák meg, mit találtak azokban a versekben, amelyeket most olvastak. Az írnok írja fel válaszaikat a fejléc alá. Segíts a tanulóknak meglátni, hogy Jákób lelkük jóléte miatt tanította népét (lásd 2 Nefi 6:3). Szerette volna, hogy dicsőítsék Istenük nevét (lásd 2 Nefi 6:4), „tud[janak] az Úr szövetségeiről” (2 Nefi 9:1), illetve „hogy örvendezhesse[n]ek és örökre emelje[k] fel a fej[ü]ket” (2 Nefi 9:3). Ügyelj arra, hogy e célok szerepeljenek a tanulók felsorolásában. Javasold, hogy miközben a tanulók tanulmányozzák Jákób beszédét, keressenek olyan tanításokat, amelyek segítenek eleget tenni e céloknak.

Másold fel a táblára a következő időszakot. (Felrajzolhatod már az óra kezdete előtt.) Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 2 Nefi 6:4-et. Mutass rá, hogy Jákób azzal kezdte prédikálását, hogy elmondta: olyan körülményekről fog beszélni, amelyek fennálltak napjaiban, és a jövőben is fennállnak majd („amik vannak, és amik eljönnek”).

Mutass az időszalagon álló egyes számra.

- A 2 Nefi 6:8-ban mit mond Jákób, mi történt a zsidókkal Jeruzsálemben amiatt, hogy elfordultak az Úrtól? (Néhányakat megöltek, másokat pedig fogságba hurcoltak. Emlékeztetheted a tanulókat, hogy Lehi, Jeremiás és más próféták is megjövendölték, hogy e dolgok be fognak következni. Jövendöléseik Kr. e. 587 körül beteljesedtek, amikor a babilóniaiak legyőzték Jeruzsálemet, és sok zsidót fogságba hurcoltak Babilonba.)

E dátummal és további dátumokkal kapcsolatban lásd a Kalauz a szentírásokhoz „kronológia” címszavát.)

Mutass a kettes számra.

- A 2 Nefi 6:9 első mondata szerint mi fog végül történni azon zsidók leszármazottaival, akik fogságba hurcoltattak Babilonba? (Vissza fognak térni Jeruzsálembe. Ez a jövődőlés Kr. e. 537 körül teljesedett be, amikor Czírus király megengedte, hogy a zsidók visszatérjenek hazájukba.)

Mutass a hármas számra, és mondd el: Jákób megjövendölte, hogy a Szabadító a zsidók között fogja leélni halandó életét.

- A 2 Nefi 6:9–10-ben mely kifejezések írják le, miként fog néhány zsidó cselekedni és érezni a Szabadító iránt a halandó szolgálata során? (A válaszok között lehetnek a következők: „megostorozzák”, „keresztre feszítik”, megkeményítik a szívüket és megmerevítik a nyakukat Őellene.)
- A 2 Nefi 6:10–11 szerint mi fog történni azokkal a zsidókkal, akik elutasítják a Messiást? (A testben sanyargattnak, szétszórják őket, lesújtanak rájuk és gyűlölik őket.)

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 2 Nefi 6:6–7, 11–12, 14, 17-es verseket. Elmagyarázhatod, hogy a 6–7. versben Jákób Ésaías jövődölését olvassa fel az evangélium visszaállításáról és Izráel házának összegyűjtéséről. Kérd meg a tanulókat, keressenek olyan kifejezéseket, amelyek leírják, miként reagál majd az Úr Izráel házára, az Úr szövetséges népére, még ha el is utasítják Őt. Kérd meg a tanulókat, hogy osszák meg, amit találtak. Segíts nekik megérteni e kifejezések némelyikét a következő kérdések feltevésével:

- A 2 Nefi 6:7-ben szerintetek mit jelent az Úrra várni?
- Jákób megígérte, hogy „az Úr... irgalmas lesz” Izráelhez (2 Nefi 6:11). Miként utalnak az Úr irgalmára a kifejezések, amelyeket találtak?
- Jákób azt is megígérte, hogy az Úr „visszahozza” Izráelt (2 Nefi 6:14). Szerintetek mit jelent az, hogy a Szabadító visszahoz valakit?
- A 2 Nefi 6:11–12, 14 szerint mit kell tennünk, hogy részesüljünk az Úr irgalmában?

Miközben a tanulók megosztják meglátásaikat, ügyelj arra, hogy megértik: **az Úr irgalmas azokhoz, akik visszatérnek Hozzá.**

Mutass rá, hogy a 2 Nefi 6-ban Jákób arról beszél, hogy az Úr irgalmas a szövetséges népével, még ha ők nagyon gonosszá váltak is. Biztosítsd a tanulókat afelől, hogy ha az Úr irgalmas tudott lenni ehhez a néphez, akkor bizonyára irgalmas lesz hozzánk, egyénenként is, amikor Hozzá térünk és megtartjuk a Vele kötött szövetségeinket. Kérd meg a tanulókat, hogy gondolkodjanak el azon, miként volt irgalmas hozzájuk az Úr. Kérd meg a tanulókat, hogy írják le a szentírás-tanulmányozási naplójukba vagy az órai jegyzetfüzetükbe ezt az állítást: *Tudom, hogy az Úr irgalmas, mert...* Ezután kérd meg őket, hogy saját gondolataikkal és érzéseikkel egészítsék ki a kijelentést. Miután a tanulóknak elég idejük volt az írásra, megkérheted néhányukat, hogy osszák meg, mit írtak.

2 Nefi 7–8

Jákób megosztja Ésaías jövődölését arról, hogy a Szabadító képes megváltani szövetséges népét

Mondd el, hogy a 2 Nefi 7-ben és 8-ban Jákób Ésaías írásaiból olvas fel egy jövődölést. A 7. fejezet az Úrnak Izráel házához intézett szavait tartalmazza, akik bűneik következtében szétszórattak és fogságba hurcoltattak. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 2 Nefi 7:1-et. Megkérheted az osztályt, hogy jelölje meg az Úr által feltett kérdéseket.

Hogy segíthess a tanulóknak megérteni az 1. versben álló kérdéseket, mondd el, hogy az elbocsátás, az „anyátok válólevele” és az „eladtalak” kifejezések mind egy szövetség megszegésére utalnak. Segíts a tanulóknak megérteni, hogy az Úr kérdéseit a következőképpen is meg lehet fogalmazni: „Elfordultam-e tőletek? Semmibe vettem-e a szövetséget, amelyet kötöttünk?”

- Mi a válasz ezekre a kérdésekre? (Nem. Az Úr soha nem fog elfordulni tőlünk, és soha nem fog megfélekedni a szövetségekről, amelyeket megkötött.)
- A 2 Nefi 7:1 vége szerint miért váltak ezek az emberek külön az Úrtól, fogságban sýnlődve? (Mert bűnt követtek el, és elfordultak az Úrtól.)

Az írás könnyebbé teszi a megosztást

Ha megkérde a tanulókat, hogy először írásban válaszoljanak, mielőtt gondolataikat megosztanák az osztállyal, azzal időt adsz nekik arra, hogy megfogalmazzák mondanivalójukat és benyomásokat kapjanak a Szentlélektől. A tanulók szívesebben megosztják gondolataikat, ha előtte leírták őket, és szavaik gyakrabban jelentőség-teljesebbek is így.

Mutass rá, hogy a 2 Nefi 7:2-ben az Úr feltesz még egy kérdést, amely segíthet meglát-nunk, hogy Ő segíteni akar nekünk, és meg is van erre a hatalma. Kérd meg a tanulókat, hogy keressék meg és húzzák alá ezt a kérdést. („Megrövidült-e egyáltalán a karom, hogy nem tud megváltani, vagy nincs-e erőm megszabadítani?”)

Hogy segíts a tanulóknak megérteni ezt a kérdést, kérdezd meg tőlük, hogyan fogalmaz-nák azt meg a saját szavaikkal. (Ha nehéz megérteniük, mit jelent a „megrövidült a karom” kifejezés, kérj meg egy tanulót, nyújtsa ki a karját egy másik tanuló felé, mintha segítsé- get kínálna neki. Aztán kérd meg, hogy „rövidítse meg” a karját, azt szemléltetve, hogy visszavonja vagy visszatartja a segítségét.) A tanulók ehhez hasonlóan fogalmazhatják meg másképp az Úr kérdését: „Visszatartom-e segítségemet, nem nyújtom-e karomat, hogy megváltssalak? Hiszed-e, hogy hatalmamban áll megmenteni téged?”

Mondd el a tanulóknak, hogy e kérdésre adott feleletként a 2 Nefi 7 és 8 számos példát tartalmaz, amelyek megmutatják, hogy a Szabadító vágyik szövetséges népe megváltására, valamint hogy hatalmában is áll így tenni.

Hogy segíts a tanulóknak bizonyítékot találni arra, hogy **a Szabadító vágyik szövetséges népe megváltására, és hatalmában is áll így tenni**, oszd ki a tanulók csoportjai között a következő hat szentírásrészt a 2 Nefi 8-ból: 1–3. vers, 4–6. vers, 7–8. vers, 10–11. vers, 12–13. vers és 14–16. vers. (Ha 12 vagy több tanuló van, akkor pároknak vagy több tanuló- ból álló kis csoportnak oszd ki a részeket. Ha 12-nél kevesebb tanuló van, akkor néhány csoportnak egynél több részt adj.) Kérj meg minden csoportot, hogy keressenek egy olyan kifejezést a nekik kiadott részben vagy részekben, amely azt jelzi, hogy az Úr vágyik a megváltásunkra, és hatalmában áll megszabadítani minket. Elegendő idő után kérd meg az egyes csoportokat, hogy olvassák fel az osztálynak, milyen kifejezést választottak. Kérd meg őket, mondják el, mit tanultak az adott részből. Megkérheted a tanulókat, hogy jelöl- jék be a társaik által megosztott kifejezéseket.

Zárásként utalj vissza a táblán lévő felsorolásra, amely Jákób céljait tartalmazza. Kérd meg a tanulókat, gondolkodjanak el az Úrral kötött szövetségeiken, és azokon az áldásokon, melyeket Ő a szövetségek betartásáért cserébe megígért nekik. Oszd meg a bizonyosságodat arról, hogy az Úr hűséges irántunk és a velünk kötött szövetségei iránt, és tedd bizony- ságodat, hogy irgalmat és megváltást nyerhetünk, ha mi is hűek vagyunk a Vele kötött szövetségeinkhez.

Megjegyzések és háttér-információk

2 Nefi 6:2. Milyen papságot viselt Lehi, Nefi és Jákób?

Jákób azt mondta, hogy Isten hívta el, „az ő szent rendje szerint [lett] elrendelve és felszentelve báty[ja], Nefi által” (2 Nefi 6:2). E „szent rend”-del a melkisédeki papságra utalt. Joseph Fielding Smith elnök azt írta, hogy „a nefiták a melkisédeki papság felhatalmazásá- val végeztek papsági szolgálatot Lehi napjaitól mind- addig, amíg Szabadítónk meg nem jelent közöttük” (*Answers to Gospel Questions*, comp. Joseph Fielding Smith Jr., 5 vols. [1957–66], 1:124).

2 Nefi 8. Az utolsó napi összegyűjtés

Ésaías a 2 Nefi 8-ban idézett próféciája Izrael utolsó napi összegyűjtéséről szól. Bruce R. McConkie elder, a

Tizenkét Apostol Kvórumából, a következőt tanította ezen összegyűjtés lelki természetéről:

„Milyen tényezők játszanak tehát szerepet Izrael összegyűjtésében? Izrael összegyűjtése abból áll, hogy elhiszik, elfogadják és összhangban élnek mindazzal, amit az Úr egykor felajánlott ősi választott népének. Az Úr Jézus Krisztusba vetett hitből, bűnbánatból, ke- resztelkedésből, a Szentlélek ajándékának elnyeréséből és Isten parancsolatainak betartásából áll. Abból, hogy hisznek az evangéliumban, csatlakoznak az egyház- hoz és a királyságba jönnek. Magában foglalja a szent papság elnyerését, a szent helyeken történő, a magas- ságból érkező hatalommal való felruházást, valamint Ábrahám, Izsák és Jákób összes áldásának elnyerését a celesztális házasság szertartásán keresztül” (*A New Witness for the Articles of Faith* [1985], 515).

2 Nefi 9:1–26

Bevezetés

A nefitákhoz szóló egyik beszédének elején Jákób Ésaías néhány jövendölését idézte arról, hogy az Úr megváltja szövetséges népét. Jákób prédikációjának e része a 2 Nefi 6–8-ban olvasható (lásd e kézikönyv 28. leckéjét). Kétnapos beszédének folytatása a 2 Nefi 9–10-ben található. Ésaías idézése után Jákób megosztotta saját bizonyosságát Jézus Krisztus engeszteléséről – arról, hogy a Szabadítónak hatalmában áll megmenteni minket a

bukás hatásaitól és bűneink következményeitől. Joseph Fielding Smith elnök azt tanította, hogy a 2 Nefi 9-ben áll „az egyik legtöbb felvilágosítást adó értekezés, amely valaha is elhangzott az engesztelésről”. Ezt mondta: „Mindenkinek gondosan el kell olvasnia, aki a szabadulásra törekszik” (*Answers to Gospel Questions*, comp. Joseph Fielding Smith Jr., 5 vols. [1957–66], 4:57).

Javaslatok a tanításhoz

2 Nefi 9:1–9

Jákób elmagyarázza a bukás hatásait

Az óra kezdete előtt írd fel a tábla közepére: *rettenetes szörnyeteg*.

Kezdd azzal a leckét, hogy elmondod: a 2 Nefi 9 annak a beszédnek a folytatását tartalmazza, amelyet a tanulók az előző órán kezdtek tanulmányozni. Emlékeztess a tanulókat, hogy a prédikáció első részében – amely a 2 Nefi 6–8-ban található – Jákób Ésaías idézte, hogy a Szabadító irgalmáról és azon hatalmáról tanítson, hogy képes megváltani szövetséges népét elveszett és szétszórt állapotukból. Beszédét folytatva Jákób arról tanított, hogy a Szabadító miként vált meg mindannyiunkat bukott és bűnös állapotunkból.

Hívd fel a tanulók figyelmét a táblára felírt kifejezésre.

- Mi jut eszetekbe, ha egy rettenetes szörnyetegre gondoltok?

A válaszadás során a tanulók említést tehetnek kitalált lényekről. Ha ez felmerül, mondd el, hogy néhány valóságos dolog sokkal rémisztőbb lehet, mint a kitalált lények, mert marandó károkat okozhatnak. Mondd el a tanulóknak, hogy Jákób a „rettenetes szörnyeteg” szókapcsolattal azt az állapotot írta le, amellyel mindannyian szembenézünk, illetve azokat az örökkévaló károkat, amelyek abból fakadhatnak. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 2 Nefi 9:10-et, és keressék meg a Jákób által leírt szörnyeteg két összetevőjét. Amikor a tanulók megosztják, mit találtak, írd fel válaszaikat a táblára, amint az alábbi ábra mutatja:

Hogy segíts a tanulóknak megérteni, milyen értelemben használta Jákób a *halál* és a *pokol* szavakat, magyarázd el, hogy mindkét kifejezés a különválás egy formájára utal. Amikor Jákób e beszédben a *halál* szót használta, „a test halálára” utalt, ami nem más, mint a fizikai test különválása a lélektől. Amikor a *pokol* szót használta, „a lélek halálára” utalt, ami nem más, mint az ember különválása, elkülönülése Isten jelenlététől. A szentírásokban e különválásra gyakran utalnak úgy, mint „lelki halál”.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 2 Nefi 9:6-ot. Kérd meg őket, keressék meg, mi a fizikai halál és a lelki halál oka.

- Milyen esemény hozta el mindannyiunk számára a fizikai halált és a lelki halált? (Lehet, hogy el kell magyaráznod, hogy a bukás eredményeként minden ember kivágatott Isten színe előtt, valamint idővel minden embert utolér a fizikai halál.)

Mondd el, hogy a 2 Nefi 9:7–9-ben Jákób arról tanít, mi történne velünk, ha nem lenne engesztelés, és így a bukás hatásai mindörökké fennmaradnának. Hogy felkészítsd a tanulókat e versek tanulmányozására, hasznos lehet elmagyarázni néhány kifejezést a 7. versből. Amikor Jákób az első ítéletről beszélt, amely az embert érte, akkor Ádám és Éva bukásának következményeire utalt. A romlandóságról szólva halandó testünkre utalt, amely meg fog halni, a romolhatatlanságról szólva pedig feltámadt testünkre utalt, amely örökké élni fog. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 2 Nefi 9:7–9-et. Kérd meg az osztályt, keressenek olyan kifejezéseket, amelyek azt írják le, mi történne testünkkel és lelkünkkel, ha a fizikai és a lelki halál örökre fennállna.

- Ha nem lett volna az engesztelés, mi történne a testünkkel?
- Ha nem lett volna az engesztelés, mi történne a lelkünkkel?

Annak kihangsúlyozásához, milyen sors várna ránk Jézus Krisztus engesztelése nélkül, kérj meg egy tanulót, olvassa fel a következő kijelentést D. Todd Christofferson eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából.

„Ha az Istentől való különválásunk és fizikai halálunk maradandó lenne, akkor az erkölcsi önrendelkezés mit sem jelentene. Nos, szabadon választhatnánk, de mi értelme lenne? A végeredmény mindig ugyanaz lenne, tetteinktől függetlenül: halál, a feltámadás és a menny reménye nélkül. Bármilyen jók vagy rosszak lennének is döntéseink, végül mindannyian »egy ördög angyalai lennének«. [2 Nefi 9:9.]” („Moral Agency,” *Ensign*, June 2009, 50).

2 Nefi 9:10–26

Jákób azt tanítja, hogy az engesztelés által a Szabadító megvált minket a bukás hatásaitól, és felkínálja bűneink bocsánatát

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el újra a 2 Nefi 9:10-et.

- E vers szerint mit készített számunkra Isten?

Hangsúlyozd ki, hogy Jákób fő üzenete e beszédben az, hogy Isten utat készített, hogy megmeneküljünk a halál és a pokol markából. E menekülés – a bukás által előidézett fizikai és lelki haláltól – Jézus Krisztus engesztelő áldozatának köszönhetően lehetséges.

Oszd két csoportra az osztályt! Kérd meg az első csoportot, hogy olvassák el magukban a 2 Nefi 9:5, 19–21-et, és keressenek a Szabadító értünk hozott áldozatát leíró jellemzéseket. A másik csoportot arra kérd meg, hogy olvassák el magukban a 2 Nefi 9:11–12, 15, 22-t, és keressenek olyan kifejezéseket, amelyek arról szólnak, hogy Jézus Krisztus megváltott minket a fizikai haláltól. (Hasznos lehet felírni ezeket az utalásokat a táblára.)

Amikor a tanulók végeztek az olvasással, tedd fel az első csoportnak a következő kérdéseket:

- Mit volt hajlandó a Szabadító elszenvetni, hogy megszabadíthasson minket a fizikai és a lelki haláltól? Milyen jellemzéseket találtatok, amelyek jelentőségteljesek számotokra?
- Jákób kihangsúlyozta, hogy Jézus Krisztus minden ember fájdalmát elszenvedte. Ez mit jelent számotokra? Hogyan befolyásolja ez a tudás a Szabadító iránti érzéseiteket? (Hogy segíts a tanulóknak elmélkedni a Szabadító áldozatának nagyságán, megállíthatod a beszélgetést és kihangsúlyozhatod, hogy a Szabadító minden ember fájdalmát elszenvedte, akik valaha a földön éltek vagy élni fognak. Hogy segíts nekik elgondolkodni a Szabadító áldozatának személyes természetén, megkérheted őket, hogy írják oda nevüket a margóra a 2 Nefi 9:21 mellé, emlékeztetőül, hogy a Szabadító elszenvedte az ő fájdalmukat.)

A második csoportnak tedd fel a következő kérdéseket:

- Milyen kifejezéseket találtatok arról, hogy Jézus Krisztus megmentett minket a fizikai haláltól?
- A 2 Nefi 9:22 szerint ki fog feltámadni és visszavitetni Isten színe elé?

Utalj vissza a táblán lévő „rettenetes szörnyeteg” kifejezésre. Kérd meg a tanulókat, hogy saját szavaikkal mondják el, mit tanított Jákób arról, hogyan tudunk megmenekülni ettől a „szörnyetegtől”. Győződj meg arról, hogy a tanulók megértik: **az engesztelés révén Jézus Krisztus minden embert megvált a bukás által előidézett fizikai és lelki haláltól.** Kérj meg egy tanulót, hogy írja fel ezt az igazságot a táblára.

Emlékeztess a tanulókat, hogy azon kívül, hogy az egész emberiséget megváltotta a bukás következményeként megjelenő fizikai és lelki haláltól, Jézus Krisztus meg tud váltani minket a saját bűneink által előidézett lelki haláltól is.

Mondd el, hogy Jákób leírta, milyen állapotban lesznek azok, akik a bűneikben állnak majd Isten előtt. Kérd meg a tanulókat, figyeljenek ezekre a leírásokra, miközben egyikük felolvassa a 2 Nefi 9:15–16, 27-es verseket.

- Miként jellemezte Jákób azok állapotát, akik a bűneikben állnak majd Isten előtt?

Mondd el, hogy Jákób azok állapotát is leírta, akik tisztán állnak majd Isten előtt. Kérd meg a tanulókat, figyeljenek ezekre a leírásokra, miközben egyikük felolvassa a 2 Nefi 9:14, 18-as verseket.

- Miként jellemezte Jákób azok állapotát, akik tisztán állnak majd Isten előtt?

Mutass rá, hogy bár a bukástól való szabadulás ajándék az egész emberiség számára, a bűneink következményeitől való megszabadulás részben saját vágyaink és tetteink függvénye. Írd fel a táblára a következőket: *Jézus Krisztus engesztelése által legyőzhetjük bűneink következményeit, amikor mi...*

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 2 Nefi 9:21, 23–24-et. Kérd meg az osztályt, hogy egészítsék ki a táblán lévő mondatot.

- E versek alapján hogyan egészítenétek ki ezt a mondatot? (A tanulók válaszai a mondat ehhez hasonló kiegészítését tükrözzék: **Jézus Krisztus engesztelése által legyőzhetjük bűneink következményeit, amikor mi hiszünk Jézus Krisztusban, megbánjuk a bűneinket, megkeresztelkedünk, és mindvégig kitartunk.** Válaszaik közben egészítsd ki a táblán lévő mondatot.)

A leckét a következő tevékenységek egyikével zárd. Mindkét tevékenység célja az, hogy segítsen a tanulóknak elgondolkodni azon, mit jelent számukra a Szabadító engesztelése, és megosszák, mit éreznek Őiránta.

1. Kérd meg a tanulókat, fussák át a 2 Nefi 9:1–22-t, és keressék meg az összes verset, ami így kezdődik: *Ó*. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák fel az első mondatot ezekből a versekből.

Kérd meg őket, hogy írjanak hasonló kijelentéseket a szentírás-tanulmányozási naplójukba vagy az órai jegyzetfüzetükbe a Szabadítóért és az Ő értük hozott áldozatáért érzett személyes hálájuk kifejezéseként. Kérd meg őket, hogy kövessék a Jákób által megadott mintát, vagyis minden kijelentést az *Ó* szócskával kezdjenek és felkiáltójellel zárjanak. Kérj meg néhány tanulót, hogy ha szeretnék, osszák meg kijelentéseiket. Ügyelj arra, hogy megértsük: nem kötelező megosztaniuk olyan érzéseiket vagy élményeiket, amelyek túl személyesek.

2. Osztályként közösen énekeljétek el vagy olvassátok fel az „Ámulok Jézus szeretetén” című himnuszt (*Himnuszok*, 115. sz.), vagy egy másik himnuszt, amely szintén Jézus Krisztus engeszteléséről szól. Kérd meg a tanulókat, válasszanak ki néhány sort a himnusból, amelyek tükrözik a Szabadító és az Ő engesztelő áldozata iránti érzéseiket. Adj nekik lehetőséget, hogy elmondják az osztálynak, mely sorokat választották és miért bírnak azok nagy jelentőséggel a számukra.

Megjegyzések és háttér-információk

2 Nefi 9:7. Milyen hatásai lennének a bukásnak az engesztelés nélkül?

D. Todd Christofferson elder a Tizenkét Apostol Kvórumából kifejtette, mi lenne a sorsunk Jézus Krisztus engesztelése nélkül:

„Csakúgy, ahogyan a halál kárhozatra ítélne minket és értelmetlenné tenné önrendelkezésünket Krisztus megváltása nélkül, úgy kegyelme nélkül bűneink és rossz választásaink szintén mindörökre elveszetté tennének

bennünket. Nem lenne mód a tévedéseink teljes helyrehozatalára, és mivel tisztátalanok lennénk, soha többé nem élhetnénk [Isten] jelenlétében.

[...] Szükségünk van egy Szabadítóra, egy Közbenjáróra, aki képes legyőzni bűneink és hibáink hatásait, hogy azok ne legyenek szükségszerűen végzetesek. Krisztus engesztelése miatt van az, hogy helyre tudjuk hozni helytelen döntéseinket és megigazulhatunk a törvény szerint, mintha nem követtünk volna el bűnt” (“Moral Agency,” *Ensign*, June 2009, 50).

2 Nefi 9:27–54 és 2 Nefi 10

Bevezetés

Mielőtt Jákób befejezte volna a beszédét, tanúbizonyosságot tesz arról, hogy Jézus Krisztus az egész emberiséget megváltja a bukás hatásaitól és felkínálja bűneink bocsánatát. Intett minden olyan hozzáállás és cselekvés ellen, amely az Úrtól való elkülönüléshez vezet, és bizonyosságát tette azon hozzáállásról és tettekről, amelyek lehetővé teszik az embereknek, hogy Krisztushoz jöjjenek és megszabaduljanak. Másnap Jákób elismételte, hogy noha Izrael háza szét lesz szórva bűneik

miatt, az Úr emlékezni fog a velük kötött szövetségeire, és össze fogja gyűjteni őket, amikor bűnbánatot tartanak és visszatérnek Hozzá. Jákób megjövendölte Jézus Krisztus keresztre feszítését. Azt is megjövendölte, hogy a népének ígért föld a szabadság földje lesz, megerősítve minden nemzet ellen és mentes a királyok uralma alól. Jákób arra intette népét, hogy hozzák magukat összhangba Isten akaratával, és emlékezzenek arra, hogy csakis Isten kegyelme által tudnak megszabadulni.

Javaslatok a tanításhoz

2 Nefi 9:27–54

Jákób mindenkit Krisztushoz hív, és figyelmeztet azon magatartásminták és tettek ellen, amelyek elválasztanak minket az Úrtól

Írd fel a táblára ezeket a kifejezéseket: *miért van szükségem segítségre és mit kell tennem.* Kérd meg az osztályt, képzeljenek el valakit, aki szörnyű betegségben szenved.

- Miért fontos, hogy ez az ember megértse, hogy segítséget kell kérnie?
- Miért fontos, hogy azt is megértse, mit kell tennie, hogy segítséget kapjon?
- Mit eredményez, ha ez az ember megéri ugyan, hogy segítségre van szüksége, azt viszont nem tudja, mit kell tennie, hogy segítséget kapjon?

Emlékeztess a tanulókat, hogy az előző leckében a bukás hatásait és bűneink következményeit tanulmányozták, és arról tanultak, hogy miért van szükségünk a Szabadítóra. Tégy bizonyosságot arról, hogy a Szabadító szeretne segíteni nekünk és meg akar váltani minket a bűneinktől. Kérd meg a tanulókat, gondolják át: tudják-e, mit kell megtenniük, hogy részesüljenek az engesztelés minden áldásában.

Mondd el, hogy Jákób segíteni szeretett volna népének abban, hogy „az örök élet útját” válasszák (lásd 2 Nefi 10:23). Segített nekik megérteni, hogy csak akkor nyerhetik el az örök életet, ha az Úrhoz jönnek (lásd 2 Nefi 9:41). Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel hangosan a 2 Nefi 9:41-et, az osztály pedig figyelje meg, mit mond Jákób arról az útról, amelyet követnünk kell.

- Mit jelent az Úrhoz jönni? (Esetleg megkérheted a tanulókat, hogy egy ösvényként tekintsenek az életükre. Gondolkodjanak el magukban azon, hogy merre tart életük ösvénye. Döntéseik közelebb viszik-e őket a Szabadítóhoz?)
- Milyen szavakkal írta le Jákób az utat? Mit tanít nekünk a *keskeny* és az *egyenes* szó arról, hogy miként kell élnünk?

Mutass rá, hogy a keskeny és szoros ösvényhez kapcsolódóan Jákób egy kapu képét is használta. A Szabadító a kapu őrzőjeként utalt. Oszd meg a bizonyosságodat arról, hogy egyedül Jézus Krisztus és az Ő engesztelése révén kaphatunk bocsánatot a bűneinkre és nyerhetjük el az örök életet. Minden tettünket, amely az örök élethez vezet – ideértve a szertartásokat, amelyekben részesülünk, az imákat, amelyeket mondunk, a bizonyosságokat, amelyeket megosztunk, az életmódunkat – Jézus Krisztus nevében kell véghezvinnünk.

- Miért fontos számotokra az, hogy a Szabadító „nem tart ott szolgát”? (Rámutathatsz, hogy bár az Úr igenis elhív szolgákat, például püspököket és cövekelnököket, hogy nevében eljárjanak a nép bíráiként, mégis Ő lesz a mi végső Bíránk, és Ő fogja megadni a végső jóváhagyást aszerint, ahogyan éltünk.)

A Lélek által taníts!

Evangéliumi tanítóként törekedned kell a Szentlélek útmutatására felkészüléssel és tanításod során. „...a Lélek a hit imája által adatik meg nektek; és ha nem kapjátok meg a Lelket, akkor nem taníthatok” (T&Sz 42:14).

A feladatok felírása a táblára

Amikor a tanulók azt a feladatot kapják, hogy versek csoportjait olvassák el, akkor segíthet, ha az utalásokat felírod a táblára, mert az megkönnyíti a tanulóknak a feladat szem előtt tartását, és egyértelműen tudni fogják, hogy mi a feladat.

 A 2 Nefi 9:28–29 szentírás-memoriter. A lecke végén található ötlet felhasználásával segíthetsz a tanulóknak e szentírásrész elsajátításában.

- Miként hatnak e szavak: „őt nem lehet félrevezetni” azon erőfeszítéseinkre, hogy Hozzá jöjjünk?

Mondd el, hogy a 2 Nefi 9 hátralévő részében Jákób tanításai segítenek nekünk megérteni, milyen hatással van a viselkedésünk és a tetteink azon képességünkre, hogy a Szabadítóhoz jöjjünk. Van olyan viselkedés és tett, amely segít nekünk Krisztushoz jönni, míg vannak olyanok is, amelyek megakadályozzák számunkra, hogy Hozzá jöjjünk.

Hogy segíts a tanulóknak felfedezni e hozzáállásokat és tetteket, húzz egy függőleges vonalat a tábla közepén. A vonal egyik oldalára írd fel: *Eltávolítani magunkat Krisztustól.* Ez alá írd a következőket:

1. 2 Nefi 9:27–33

2. 2 Nefi 9:34–39

A vonal másik oldalára ezt írd: *Krisztushoz jönni.* Ez alá írd a következőket:

3. 2 Nefi 9:23, 39, 42, 45–46

4. 2 Nefi 9:49–52

Minden tanuló kapjon egy számot 1 és 4 között, és kérd meg őket, hogy mindegyikük olvassa el magában a nekik kiadott számnak megfelelő verseket. Kérd meg az 1. és 2. csoportba tartozó tanulókat, hogy azonosítsák be azokat a hozzáállásokat és tetteket, amelyek elválaszthatnak minket a Szabadítótól, a 3. és 4. csoportba tartozó tanulók pedig azonosítsák be azokat a hozzáállásokat és tetteket, amelyek segítenek, hogy a Szabadítóhoz jöjjünk és részesüljünk engesztelése áldásaiban. Biztathatod a tanulókat arra, hogy jelöljék meg a szentírásaikban, amit találnak.

Néhány perc elteltével kérj önkéntes jelentkezőket az 1. és 2. csoportból, hogy jöjjenek ki a táblához és sorolják fel, milyen hozzáállásokat és tetteket találtak, amelyek elválaszthatnak minket a Szabadítótól. Beszéljétek meg Jákób néhány figyelmeztetését úgy, hogy felteszel néhányat vagy akár mindet a következő kérdések közül:

- Jákób említette a tanulást és a pénzt, melynek mindegyike lehet jó is. Hogyan tarthatnak minket vissza a tanulással és a pénzzel kapcsolatos döntéseink attól, hogy az Úrhoz jöjjünk? (Hívd fel a tanulók figyelmét arra, hogy a 2 Nefi 9:28–29 szentírás-memoriter. Biztathatod őket e rész megjelölésére.)
- Szerintetek mit jelent lelkileg süketnek vagy vaknak lenni? (Lásd 2 Nefi 9:31–32.)
- A „körülmetéletlen szívű” kifejezés (2 Nefi 9:33) azokra utal, akiknek a szíve nem áll nyitva Isten előtt, és akik nem hajlandóak szövetségre lépni Vele és betartani a szövetségeiket. Miként tart vissza minket ez az állapot attól, hogy elnyerjük az engesztelés minden áldását?
- Milyen formái vannak ma a bálványimádásnak? (Lásd 2 Nefi 9:37.)

Kérj meg néhány tanulót a 3. és 4. csoportból, hogy jöjjenek ki a táblához és sorolják fel, milyen hozzáállásokat és tetteket találtak, amelyek a Szabadítóhoz vezetnek minket és segítenek, hogy részesüljünk az engesztelés áldásaiban. Hogy segíts a tanulóknak jobban megérteni, amit találtak, tegyél fel néhányat vagy akár mindet a következő kérdések közül:

- A 2 Nefi 9:23-ban Jákób emlékeztet minket az Úr azon parancsolatára, hogy bűnbánatot kell tartanunk és meg kell keresztelkednünk. Miként segít nekünk a keresztelési szövetségek megújítása az úrvacsora során abban, hogy a Szabadítóhoz jöjjünk és részesüljünk engesztelése áldásaiban?
- Mit jelent szerintetek a „lelki gondolkodásmód”? (2 Nefi 9:39). Milyen tevékenységek járulhatnak hozzá ahhoz, hogy lelki gondolkodásmódunk legyen?
- Mit jelent elfordulni a bűneinktől? (Lásd 2 Nefi 9:45).
- Szerintetek mire gondolt Jákób, amikor azt mondta: együnk, igyunk és „gyönyörködj[ünk]... a kövérségben”? (Lásd 2 Nefi 9:50–51.) Elmagyarázhatod, hogy ezek a versek a lelki táplálékra utalnak.)

Tedd bizonyosságodat, hogy **amikor az Úrhoz jövünk és az Ő akarata szerint élünk, részesülni fogunk az engesztelés minden áldásában.** Írd fel ezt a tantételt a táblára, a tanulók által írt lista fölé.

Biztasd a tanulókat, hogy gondolják át, milyen bizonyítékait látták e tantételnek az életükben. Kérd meg őket, hogy írjanak a szentírás-tanulmányozási naplójukba vagy az órai jegyzetfüzetükbe arról, hogy miként jutottak közelebb a Szabadítóhoz a tábla második

oszlopában felsorolt egy vagy több hozzáállás és tett által. Kérj meg néhány tanulót, ossza meg, mit írt (de segíts nekik megérteni, hogy nem kötelező megosztaniuk olyan élményeket, amelyek túl személyes jellegűek).

2 Nefi 10

Jákób arra biztatja népét, hogy örvendezzenek és jöjjenek az Úrhoz

Kérdezd meg a tanulóktól, kaptak-e valaha olyan ajándékot, amely különösen sokat jelentett számukra, mert az ajándékozó nagy erőfeszítést tett vagy nagy áldozatot hozott érte. Felkérhetsz egy-két tanulót, hogy meséljen az élményéről.

- Hogyan tudjuk kifejezésre juttatni a hálánkat az ilyen ajándékokért?
- Hogyan tudjuk kifejezésre juttatni a hálánkat a Szabadító engesztelésének ajándékáért?

Mondd el, hogy amikor Jákób elmondta a Jézus Krisztus engeszteléséről szóló beszédét, másnap ismét bizonyosságot tett az Úr a bűn következményeitől való szabadításáról. Arról tanította népét, hogyan reagáljanak az engesztelés ajándékára.

Foglald össze a 2 Nefi 10:1–19-et azzal, hogy elmondod: Jákób elismételte, hogy noha Izrael háza szét lesz szórva bűneik miatt, az Úr emlékezni fog a velük kötött szövetségeire, és össze fogja gyűjteni őket, amikor bűnbánatot tartanak és visszatérnek Hozzá. Rámutathatsz, hogy a 2 Nefi 10:3 az első olyan vers a Mormon könyvében, amely a *Krisztus* megnevezéssel utal a Szabadítóra.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 2 Nefi 10:20, 23–25-öt. Kérd meg az osztályt, keressék meg, minek a megtételére int minket Jákób az engesztelés ajándékát illetően. Javasolhatod, hogy a tanulók jelöljék meg ezekben a versekben, amit találnak. Kérd meg őket, mondják el, mit találtak!

Készíts kiosztandó anyagot a következő kérdésekből (vagy írd fel a kérdéseket a táblára az óra előtt). Kérd meg a tanulókat, válasszanak ki egy kérdést, és osszák meg az azzal kapcsolatos gondolataikat és érzéseiket egy társukkal.

- Annak fényében, amit a Szabadítóról tanultunk, mi az, amire mindig emlékezni szeretnétek Vele kapcsolatban?
- A bűnbánat miért jelenti fontos módját annak, hogy kifejezésre juttassuk a hálánkat azért, amit az Úr értünk tett?
- Mit tanultatok a Szabadítóról, ami segít reménységet éreznetek?

Azzal zárd az órát, hogy elmagyarázod: a *megbékél* szó a 2 Nefi 10:24-ben azt jelenti, hogy embereket vagy dolgokat összhangba hozni, egyetértésre bírni egymással. Például két barátnak meg kell békélnie egymással egy nézeteltérés után.

- Szerintetek mit jelent megbékélnünk Isten akaratával?

Kérd meg a tanulókat, hogy gondolják át, mit tanultak és éreztek a 2 Nefi 9–10 tanulmányozása és megbeszélése során. Kérd meg őket, hogy a Szent Lélek útmutatására törekedve határozzák el egy olyan dolog megtételét, ami segíteni fog nekik megbékélni Isten akaratával és még teljesebb mértékben részesülni az engesztelés áldásaiban. Például elkötelezhetik magukat amellett, hogy megfogadják Isten egy bizonyos tanácsát (lásd 2 Nefi 9:29), elfordulnak egy bizonyos bűntől (lásd 2 Nefi 9:45), vagy módot találnak arra, hogy gyakrabban emlékezzenek a Szabadítóra a nap során (lásd 2 Nefi 10:20). Ösztönözd a tanulókat arra, hogy tegyenek meg mindent, ami szükséges ahhoz, hogy megbéküljenek Isten akaratával (lásd 2 Nefi 10:24). Tegyétek bizonyosságot ennek áldásairól.

Szentírás-memoriter – 2 Nefi 9:28–29

Megjegyzés: A következő tevékenység célja az, hogy segítsen a tanulóknak kívülről megtanulni a 2 Nefi 9:28–29-et. A mai lecke hossza miatt lehet, hogy egy másik alkalommal akarod majd elvégezni ezt a tevékenységet, amikor több időtök van.

A te vezetéssel olvassátok fel kórusban a 2 Nefi 9:28–29-et.

- Milyen csapdákba eshetünk, amikor tudásra törekszünk? Hogyan törekedhetünk a tanulásra e csapdák elkerülésével?
- Mi segíthet Isten tanácsaira hallgatnunk, miközben tanulásra törekszünk?

Buzdítsd a tanulókat, hogy továbbra is vegyenek részt az ifjúsági hitoktatásban jelenleg, és tervezzék úgy, hogy később részt vesznek a felsőfokú hitoktatásban is.

Otthon tanulási lecke

2 Nefi 4–10 (6. rész)

Felkészülési anyag az otthon tanulókat oktatója számára

A napi otthon tanulási leckék összefoglalása

A következő részt – a 2 Nefi 4–10-ben (6. rész) tanulmányozott tanok és tantételek összefoglalását – nem arra szánták, hogy a lecke részeként mind megtanítsd. A tanítás csupán e tanok és tantételek némelyikére összpontosít. Kövesd a Szent Lélek sugalmazásait, miközben átgondolod a tanulóid szükségleteit.

1. nap (2 Nefi 4–5)

Amikor a tanulók a 2 Nefi 4-et tanulmányozták, arra a tantételre összpontosítottak, hogy Isten támaszt nyújt azoknak, akik Belé vetik a bizodaljukat (lásd 2 Nefi 4:12–35). Szentírás-tanulmányozási naplójukban arról írtak, miként szeretnék növelni az Úrba vetett bizodaljukat. A 2 Nefi 5-ben példákat láttak a következő igazságokra: Biztonságot ad, ha engedelmessé válik Isten kinyilatkoztatásainak (lásd 2 Nefi 5:1–8). Amikor Jézus Krisztus evangéliuma szerint élünk, elmélyül a boldogságunk (lásd 2 Nefi 5:9–18, 26–27). A tanulók megvizsgálták az életüket, és elhatároztak egy olyan dolgot, amelyet meg fognak tenni azért, hogy még teljesebben tudjanak „a boldogság módja szerint” élni.

2. nap (2 Nefi 6–8)

Ebben a leckében a tanulók megtanulták, hogy az Úr irgalmas azokhoz, akik visszatérnek Hozzá (lásd 2 Nefi 6). A tanulók elgondolkodtak azon, miként volt irgalmas hozzájuk az Úr. Azt is megtanulták, hogy a Szabadító vágyik szövetséges népe megváltására, és hatalmában is áll így tenni (lásd 2 Nefi 7–8).

3. nap (2 Nefi 9)

Amikor a tanulók megkezdtek a 2 Nefi 9 tanulmányozását, megtanulták, mi történne, ha nem lenne engesztelés. Tanulmányozták a következő igazságokat is: Az engesztelés révén Jézus Krisztus minden embert megvált a bukás által előidézett fizikai és lelki haláltól (lásd 2 Nefi 9:1–22). Jézus Krisztus engesztelése által legyőzhetjük bűneink következményeit, amikor mi hiszünk Jézus Krisztusban, megbánjuk a bűneinket, megkeresztelkedünk, és mindvégig kitarunk (lásd 2 Nefi 9:14–27). A tanulók írtak egy bekezdést arról, milyen érzéseik vannak, amikor a Szabadító értük hozott áldozatára gondolnak.

4. nap (2 Nefi 9–10)

Amikor a tanulók a 2 Nefi 9 fennmaradó részét és a 2 Nefi 10-et tanulmányozták, elgondolkodtak azon, mely választásai miatt távolodnak el esetleg az Úrtól, és mely választásai segítenek nekik közelebb kerülni Hozzá. Megtanulták, hogy amikor az Úrhoz jövünk és az Ő akarata szerint élünk, részesülni fogunk az engesztelés minden áldásában.

Bevezetés

A sok fontos igazság közül, amelyet a tanulók ezen a héten tanulmányoztak, emeld ki Jézus Krisztus engesztelésének jelentőségét. Imádkozz útmutatásért, hogy segíthess nekik minél jobban megérteni az engesztelést, hogy arra támaszkodjanak. A tanítás során biztasd a tanulókat, hogy gondolják át, mit kell megtenniük, hogy részesüljenek a Szabadító engesztelésének áldásaiban.

Megjegyzés: Amikor imádságos lelkülettel felkészülsz a leckére, gondold át a tanulók szükségleteit – különösen azokat, akik esetleg küszködnek. Amikor imádkozol az egyes tanulókért, és útmutatást kérsz, hogy mi lenne a legjobb módja a szentírásokban álló tanok és tantételek megtanításának, a Szentlélek sugalmazást fog adni, hogy tudd, hogyan tehetsz eleget a tanulók szükségleteinek.

Javaslatok a tanításhoz

2 Nefi 4–5

Nefi kifejezésre juttatta az Úrba vetett bizalmát; az Úr különválasztja a nefitákat a lámánitáktól; a nefiták a boldogság módja szerint élnek

Az alábbi táblázatban szereplő információkat írd fel a táblára, vagy készíts belőle kiosztmányt.

2 Nefi 4	2 Nefi 5
<ol style="list-style-type: none">1. Olvasd el a fejezet fejlécét, és készüld fel, hogy saját szavaiddal összefoglalod a fejezetet.2. Olvasd el a 2 Nefi 4:19-et, és mondd el, szerinted mit jelent a „tudom, kibem bízam” kifejezés.3. Olvasd át az 1. nap 4. feladatához készített szentírás-tanulmányozási naplóbejegyzésedet, és készüld fel arra, hogy megosztod egy módját, hogy miként szeretnéd növelni az Úrba vetett bizalmadat.	<ol style="list-style-type: none">1. Olvasd el a fejezet fejlécét, és készüld fel, hogy saját szavaiddal összefoglalod a fejezetet.2. Olvasd el a 2 Nefi 5:27-et, és mondd el, szerinted mit jelent „a boldogság módja szerint” élni.3. Olvasd át az 1. nap 6. feladatához készített szentírás-tanulmányozási naplóbejegyzésedet. Készüld fel, hogy megosztod a nefiták egy tettét vagy hozzáállását, és elmondod, milyen hatással volt a boldogságodra, ha ugyanazt megtetted vagy ugyanilyen hozzáállást tanúsítottál.

Oszd ketté az osztályt. Az osztály egyik fele készüljön fel a 2 Nefi 4 alatti, a másik fele pedig a 2 Nefi 5 alatti rész tanítására.

Alkoss párokat a 2 Nefi 4-et és a 2 Nefi 5-öt tanulmányozó tanulókból. Kérd meg a tanulókat, hogy osszák meg párjukkal, amivel felkészültek a feladat során.

2 Nefi 6–8

Jákób jövendöl Izráel szétszórásáról és összegyűjtéséről, valamint Ésaías azon próféciáiból idéz, melyek a Szabadítónak a szövetséges népe iránti hűségéről szólnak

Emlékeztess a tanulókat, hogy a 2 Nefi 6–9 az első napja annak a prédikációnak, amelyet Jákób a népének mondott. Tanításának második napja a 2 Nefi 9 10-ben folytatódik. A 2 Nefi 6-ban Jákób megjövendölte, hogy a zsidók el fogják utasítani az Urat, és szét fognak szórani. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a 2 Nefi 7:1–2-t, és saját szavaikkal mondják el, mit jelentenek e versek.

2 Nefi 9

Jákób azt tanítja, hogy a Szabadító engesztelése megvált minket a bukás hatásaitól és a bűnök következményeitől

Oszd meg a következő kijelentést Ezra Taft Benson elnöktől:

„Csakúgy, ahogyan az ember nem igazán vágyik az ételre, amíg meg nem éhez, úgy nem vágyik Krisztus szabadítására sem, amíg fel nem ismeri, miért is van szüksége Krisztusra.

Senki nem tudja pontosan, miért van szüksége Krisztusra, míg meg nem érti és el nem fogadja a bukás tanát és annak az egész emberiségre gyakorolt hatását. És nincs még egy könyv a világon, amely akár csak megközelítően olyan jól elmagyarázná ezt a létfontosságú tant, mint a Mormon könyve” („The Book of Mormon and the Doctrine and Covenants,” *Ensign*, May 1987, 85).

Kérd meg a tanulókat, képzeljék el, hogy egy barátjuk felteszi nekik ezt a kérdést: „Miért van szükségünk Szabadítóra?” Kérd meg az osztályt, hogy a 2 Nefi 9-ben tanultak segítségével készüljenek fel e kérdés megválaszolására. Nézzék át a 2 Nefi 9:7–10, 19–22-t, hogy megtalálják a választ. Kérd meg a tanulókat, mondják el, mit válaszolnának.

Hogy segíts a tanulóknak jobban megérteni, hogyan tud Jézus Krisztus megváltani minket a bukás következményeitől, olvassátok fel Joseph Fielding Smith elnök hasonlatát a lecke anyagából a 2 Nefi 9:10–27-nél, a tanulói könyv 6. rész: 3. nap része alatt. Felkérhetsz esetleg egy tanulót, hogy rajzolja fel a táblára vagy egy papírlapra, amit Smith elnök leírt. Ha erre sort kerítesz, akkor arra is kérd meg a tanulót, hogy magyarázza el, mit rajzolt.

Kérd meg a tanulókat, gondoljanak bele, ők mit éreznének, ha egy mély gödör fogságába esnének, és el lennének szakítva Istentől az általuk hozott döntések miatt. Mondd el, hogy ha nem lenne Jézus Krisztus engesztelése, akkor nem lenne lehetőség a bűnbánatra, nem lenne remény, és senki sem menekülhetne a bűnök e következményei elől.

Egy tanuló olvassa fel a 2 Nefi 9:21–23-at, és néhány társa mondja el a saját szavaival, mit jelentenek ezek a versek. Előfordulhat, hogy másképp fogalmazznak, de győződj meg arról, hogy kiviláglik ez az igazság: **Jézus Krisztus engesztelése által legyőzhetjük bűneink következményeit.**

Mondd el, hogy a csoportos tanulás egyik legnagyobb előnye az, hogy meg tudjátok osztani egymással érzéseiteket és bizonyosságokat. Kérd meg a tanulókat, hogy osszák meg érzéseiket

és bizonyosságukat Jézus Krisztusról és az Ő engeszteléséről. Ha nehéz szóban megfogalmazniuk, megkérheted őket, hogy olvassák fel, mit írtak a szentírás-tanulmányozási naplójukba a 3. nap 4. feladatához. Te is hozzáteheted a saját bizonyosságodat.

Kérd meg az osztályt, képzeljék el, hogy valaki szörnyű betegségben szenved. Azután beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Miért fontos, hogy ez az ember megértse, hogy segítséget kell kérnie?
- Miért fontos, hogy azt is megértse, mit kell tennie ahhoz, hogy segítséget kapjon?
- Mit eredményez, ha ez az ember megéri ugyan, hogy segítségre van szüksége, azt viszont nem érti meg, mit kell tennie, hogy segítséget kapjon?

Kérdezd meg a tanulóktól, tudják-e, mit kell megtenniük, hogy részesüljenek az engesztelés áldásaiban. Emlékeztess őket, hogy tanulmányozták a 2 Nefi 9:23, 42–52-t, ahol beazonosítottak számos olyan tettet és viselkedésmódot, amely segít Krisztushoz jönnünk, és életünkbe hívunk az Ő engesztelő áldozatának erejét. Kérd meg őket, nézzék át a szentírásokat, amelyeket bejelöltek, valamint a szentírás-tanulmányozási naplójukba készített felsorolást azon dolgokról, amelyek a Szabadítóhoz vezetnek minket (4. nap, 1. feladat). Kérd meg a tanulókat, hogy mondják el, miként vitték őket közelebb a Szabadítóhoz ezek a tettek és viselkedésmódok. Oszd meg a bizonyosságodat arról, hogy az e versekben tanított tantételek követése segíteni fog, hogy részesüljünk az engesztelés minden áldásában.

2 Nefi 10

Jákób arra biztatja népét, hogy örvendezzenek és jöjjenek az Úrhoz

Olvassátok el a tanulókkal a 2 Nefi 10:23–24-et. Emlékeztess a tanulókat, hogy a 3. nap 6. feladata során el kellett határozniuk egy olyan dolog megtételét, ami segíteni fog nekik megbékelni Isten akaratával. Buzdítsd őket, hogy tegyék meg, amit elhatároztak.

Kérd meg a tanulókat, hogy osszanak meg bármilyen további meglátást, amelyre a hét során tanulmányozott fejezetekből tetek szert. Ha az idő engedi, azzal zárd be az órát, hogy közösen eléneklitek vagy felolvassátok az „Ámulok Jézus szeretetén” című himnuszt (*Himnuszok*, 115. sz.), vagy egy másik himnuszt, amely szintén Jézus Krisztus engeszteléséről szól. Oszd meg a bizonyosságodat a Szabadítóhoz térés fontosságáról, illetve az engesztelés áldásainak valóságáról.

Következő rész (2 Nefi 11–25)

Miközben a tanulók a 2 Nefi 11–25-öt tanulmányozzák a következő hét során, fel fogják ismerni Ésaías néhány szavát, valamint arról is olvashatnak majd, hogy ő látta a napjainkat és figyelmeztetett minket a látottak alapján. Néhány figyelmeztetése napjaink médiájával, öltözkéssel, életmódjával és viselkedésmódjával kapcsolatos. Ösztönözd a tanulókat arra, hogy annyit olvassanak és próbáljanak meg megérteni a 2 Nefi 11–25-ből, amennyit csak tudnak, még ha esetleg nem is értenek minden szót.

2 Nefi 11 és 16

Bevezetés

A 2 Nefi 11-ben Nefi kifejezésre juttatja Ésaías szavai iránti szeretetét. Arról is bizonyosságot tett, hogy Jákób és Ésaías „látta a Megváltómat, mint ahogy én is láttam” (2 Nefi 11:2). A 2 Nefi 16 Ésaías arról szóló beszámolóját tartalmazza, hogy megtisztult a bűneitől és prófétai elhívást kapott, amikor látta „az Urat..., trónon ülve” (lásd 2 Nefi 16:1, 5–8). Nefi is és Jákób is tanított arról, hogy milyen értékkel bír, ha magunkra vonatkoztatjuk Ésaías írásait (lásd 1 Nefi 19:23; 2 Nefi

6:5; 11:2), és az Úr kijelentette: „nagyszerűek Ésaías szavai” (3 Nefi 23:1). A 2 Nefi 11-ben Nefi némi magyarázatot ad arra, miért foglalta bele feljegyzésébe Ésaías próféciait, mely így aztán Ésaíasnak a 2 Nefi 12–24-ben olvasható szavai bevezetéseként szolgál. A 2 Nefi 25 e fejezetek zárásaként Nefi tanácsát tartalmazza arról, hogyan érthetjük meg Ésaías szavait (lásd a 35. leckét ebben a kézikönyvben).

Javaslatok a tanításhoz

2 Nefi 11

Nefi elmondja: gyönyörködik abban, hogy bizonyosságot tehet arról, hogy a szabaddal megadatik Jézus Krisztus által

Kérj meg három tanulót, hogy önállóan dolgozva írjanak egy-egy mondatot arról, mi történt az előző órán. Ne engedd nekik, hogy összehasonlítsák vagy megbeszéljék, amit írnak. Annak szemléltetéséhez, hogy milyen előnyökkel jár, ha több mint egy tanú áll a rendelkezésre, kérd meg a három tanulót, olvassák fel, amit írtak. Miután az első tanuló felolvasta a mondatát, kérdezd meg az osztálytól, hogy az vajon teljes mértékben fed-e az előző óra történéseit. Aztán a második tanuló is olvassa fel a mondatát, és kérdezd meg az osztálytól, hogy az teljes mértékben fed-e az előző óra történéseit. A harmadik tanuló után szintén tedd fel ugyanezt a kérdést.

- Milyen előnyökkel jár, ha több tanú van?

Mondd el, hogy az Úr prófétákat hív el, hogy tanúi legyenek a világ számára. Biztasd a tanulókat, hogy gondolkodjanak el azon, mit jelentett számukra, hogy hallhatták, amint próféták tanúságot tesznek Jézus Krisztusról.

Írd fel a táblára a következő kijelentést: **A próféták Jézus Krisztusról szóló bizonyosságának tanulmányozása által megerősíthetjük a Jézus Krisztusba vetett hitünket, és örvendezhetünk Őbenne.**

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 2 Nefi 11:2–3-at.

- E versek szerint mit tapasztalt meg Nefi, Ésaías és Jákób, ami lehetővé tette számukra, hogy Jézus Krisztus különleges tanúi legyenek?
- Mit gondoltok, miért fontos, hogy több prófétától legyen tanúbizonyosságunk Jézus Krisztusról? (Lásd még Móziás 13:33–35.)

Kérd meg a tanulókat, fussák át minden vers első sorát a 2 Nefi 11:4–6-ban, és keressenek egy olyan kifejezést, amelyet Nefi minden versben megismételt.

- Mit jelent gyönyörködni valamiben? (Elmagyarázhatod, hogy a *gyönyörködés* szó mélyebb értelmet sugall, mint a pusztán tetszés vagy valami iránti érdeklődés. Örömteli és meglepedettséget nyújtó élményre utal.)

A tanulók olvassák el magukban a 2 Nefi 11:4–7-et, és keressék meg, miben gyönyörködött Nefi. Azután oszd párokra az osztályt, és kérd meg a tanulókat, hogy osszák meg, mely kifejezések vannak rájuk a legnagyobb hatással és miért. Arra is kérd meg őket, hogy mondják el, miben gyönyörködnek, illetve mi indítja őket örömezésre Jézus Krisztussal kapcsolatban.

Olvasd fel a 2 Nefi 11:8-at, a tanulók pedig keressék meg, miért vette bele Nefi a feljegyzésébe Ésaías írásait.

Ésaías megértése

A tanítók és a tanulók számára nehézséget okozhat megérteni Ésaías szavait a Mormon könyvében. Boyd K. Packer elnök, a Tizenkét Apostol Kvórumából, elismerte, hogy a Mormon könyve tanulmányozása során ezek a fejezetek akadályként torziosulhatnak elénk. De aztán ezt mondta: „Ne hagyjátok abba az olvasást! Rághatók át magatokat ezeken a nehezen érthető ...fejezeteken, még akkor is, ha alig értetek belőlük valamit. Haladjatok tovább akkor is, ha csak átfuttok is rajta, és itt-ott szedtek is ki belőle egy-egy be nyomást” (“The Things of My Soul,” *Ensign*, May 1986, 61).

- Mit remélt Nefi, mit fog megtapasztalni népe és a Mormon könyve jövőbeli olvasói Ésaías szavait tanulmányozva?

A következő felsorolás néhány példát tartalmaz arra, hogy Nefi miért vette bele a feljegyzéseibe Ésaías írásait:

1. Ésaías látta a Szabadítót, ahogy Nefi és Jákób is (lásd 2 Nefi 11:2–3; lásd még a 2 Nefi 16:1–5-öt is, amely Ésaíasnak a Szabadítóról való látomását tartalmazza).
2. Nefi gyönyörködött abban, hogy bizonyóságot tesz Krisztusról, és Ésaías szintén bizonyóságot tett Krisztusról (lásd 2 Nefi 11:4, 6; lásd még a 2 Nefi 17:14-et és a 19:6–7-et is, amely két példa Ésaíasnak a Szabadítóról való jövendöléseire).
3. Nefi gyönyörködött az Úr szövetségében (lásd 2 Nefi 11:5). Ésaías próféciai az Úr szövetségeihez kapcsolódtak. Jövendölt például az utolsó napi templomi munkáról (lásd 2 Nefi 12:1–3).

Mondd el, hogy ebben és a következő három leckében a tanulók Ésaíasnak a 2 Nefi 12–24-ben álló szavait fogják tanulmányozni és megbeszélni. Ösztönözd őket arra, hogy keressenek olyan igazságokat ezekben a fejezetekben, amelyek megerősítik a Szabadítóról való bizonyosságukat, és segítenek, hogy örvendezzenek Őbenne. Kérd meg a tanulókat, hogy osszák meg kedvenc verseiket e fejezetekből a családtagjaikkal és a barátaikkal.

2 Nefi 16

Ésaías elhívást kap, hogy prófétaként szolgáljon

Mondd el, hogy az osztály a következőben a 2 Nefi 16-ot fogja tanulmányozni, mivel ebben a fejezetben olvasható Ésaías beszámolója arról a látomásról, amely során megkapta prófétai elhívását. Hogy segíts a tanulóknak felkészülni e látomás megértésére, mondd el, hogy Ésaías írásai jelképes megfogalmazásokat tartalmaznak. A szentírások bővelkednek jelképekben, mintákban és képletes kifejezésekben. Mutass rá, hogy az egyik korábban olvasott versben Nefi ezt írta: „minden dolog, melyet Isten a világ kezdete óta adott az embernek, őt [Jézus Krisztust] jelképezi” (2 Nefi 11:4). A jelképek és minták használata az egyik módja annak, ahogyan a szentírások az Úr szabadító küldetéséről tanítanak nekünk. Írd fel a táblára a következő szavakat és kifejezéseket: *uszály, hatszárnyú szeráfok (angyalok), füst, eleven szén*.

Kérdezd meg a tanulóktól, mi jut eszükbe e szavak láttán vagy hallatán. Rövid beszélgetés után mondd el, hogy Ésaías e szavakkal írt prófétai elhívásáról. (Segíts a tanulóknak megérteni az Ésaías által átadni szándékozott jelentést. Ügyelj arra, hogy ne vidd túlzásba a szimbolikus nyelvezet jelentésének elemzését. Inkább segíts a tanulóknak meglátni, hogy miként vonatkozik Ésaías üzenete az életükre.)

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 2 Nefi 16:1-et.

Ha szükséges, magyarázd el az *uszály* szó jelentését (ruhán hátul a földig leérő vagy azt sópró, köpenyszerűen szétterülő része).

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 2 Nefi 16:2–3-öt. Magyarázd el, hogy a szeráfok olyan angyalok, akik Isten színe előtt lakoznak.

- Mit jelképezhet a szeráfok hat szárnya? (Javasolhatod a tanulóknak, hogy segítségképp olvassák el a Tan és a szövetségek 77:4-et. A szárnyak a mozgás és a cselekvés hatalmát jelképezik.)
- Mely szavak utalnak a szeráfok Isten iránt tanúsított hozzáállására?
- Éreztetek-e hasonlólt Isten iránt? Mikor?

Az egyik tanuló olvassa fel a 2 Nefi 16:4-et és a Jelenések 15:8-at. Kérd meg az osztályt, keressék meg, mit jelent, hogy „a ház megtelt füsttel”. (Lehet, hogy segítened kell a tanulóknak megérteni, hogy a füst az Úr jelenlétét, hatalmát és dicsőségét jelképezi.) Javasolhatod, hogy a tanulók írják oda a Jelenések 15:8 utalást a szentírásuk margójára a 2 Nefi 16:4 mellé.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 2 Nefi 16:5-öt. Kérd meg az osztályt, hogy keressenek olyan kifejezéseket, amelyek azt jelölik, milyen érzései voltak Ésaíasnak az Úr színe előtt.

- Szerintetek mire gondolt Ésaías, amikor azt mondta: „végem van, mivel tisztátalan ajkú ember vagyok”? (Elmondhatod, hogy az Ésaías 6:5-ben ez így áll: *elvesztem*; a héber eredeti azt jelenti: „kivágatva lenni”. A *tisztátalan ajak* arra utal, hogy Ésaías tudatában volt

bűneinek és népe bűneinek. Ésaiás azt fejezte ki ezzel, hogy érdemtelennek érezte magát arra, hogy az Úr színe előtt álljon.)

Adj egy percet a tanulóknak, hogy átgondolhassák, vajon miért érezhette magát így Ésaiás. Magyarázd el, hogy számos próféta tett említést arról, milyen alkalmatlannak érezte magát, amikor megkapta elhívását. Spencer W. Kimball elnök a következőképp írta le azt a telefonbeszélgetést, mely során ifj. J. Reuben Clark elnök, az Első Elnökség tagja, közölte velem, hogy elhívták a Tizenkettek Kvóruma tagjává:

„»Ó, Clark testvér! Engem? Nem rám gondol, ugye? Biztosan tévedés történt. Biztosan nem jól hallottam, amit mondott.« Mindeközben a szék mellett a földre rogytam. [...]

»Ó, Clark testvér! Annyira lehetetlennek tűnik. Oly gyenge vagyok, oly kicsi, annyi korlátom van, és nincsenek hozzá képességeim«” (lásd *Az egyház elnökeinek tanításai: Spencer W. Kimball* [2006]. XXIV.).

Segíts a tanulóknak megérteni, hogy Ésaiás, aki igazlelkű ember volt, „elveszve” és „tisztátalannak” érezte magát az Úr színe előtt. Ki ne érezné magát érdemtelennek Isten előtt állva?

Írd fel a táblára a következő igazságot: **Jézus Krisztus engesztelése által megtisztulhatunk érdemteleniségünktől.**

Ha van rá lehetőség, mutass a tanulóknak egy darab faszenet vagy egy megégett fadarabot. Kérdezd meg tőlük, hogy nézne ki, ha épp most vettük volna ki a tűzből.

- Mi történe azzal, aki hozzáérne egy forró széndarabhoz?

Olvasd fel a 2 Nefi 16:6–7-et. Kérd meg a tanulókat, hogy magukban kövessék az olvasást, és figyeljék meg, milyen élménye volt Ésaiásnak egy izzó széndarabbal.

- A 2 Nefi 16:7 szerint mit jelentett az, amikor az angyal jelképesen Ésaiás ajkához érintette a forró szenet? (Elmagyarázhatod, hogy az eleven szén a megtisztulás jelképe. Amikor Ésaiás látomásában az angyal megérintette az ajkát a szénrel, az azt jelképezte, hogy az Úr megtisztította őt érdemteleniségétől, és megbocsátotta neki a bűneit.)

Adj a tanulóknak pár percet, hogy elgondolkodjanak olyan alkalmakon, amikor érezték Jézus Krisztus engesztelésének megtisztító erejét.

Kérd meg őket, hogy olvassák el magukban a 2 Nefi 16:8–13-at. Kérd meg egyiküket, hogy foglalja össze, mit mondott az Úr Ésaiás szolgálatáról a nép között. (Talán el kell magyaráznod, hogy az Úr elmondta Ésaiásnak, hogy a lázadó izráeliták közötti szolgálatát javarészt semmibe fogják venni, mégis folytassa a prédikálást, amíg „teljesen elhagyatott nem lesz ez a föld”. Más szavakkal az Úr nagylelkűen tovább folytatja a szolgálói által végzett szabadítás-küldetését, „amíg az idő idő lesz és a föld fennáll, vagyis amíg egyetlen megszabadítható ember él annak színén” [Moróni 7:36].)

Mondd el, hogy Ésaiás hatalmas és erős tanújává vált az Úr Jézus Krisztusnak és az Ő evangéliumának. Tedd bizonyosodtat arról, hogy a Szabadító valós, meg tudja bocsátani a bűneinket, és amikor életünkben megtapasztaljuk az engesztelés erejét, akkor mi magunk is a Szabadító tanúivá válhatunk.

Megjegyzések és háttér-információk

2 Nefi 16:2–3. Van-e az angyaloknak szárnya?

„Isten angyalának soha nincsen szárnya” (Joseph Smith, in *History of the Church*, 3:392). Akkor miért írt Ésaiás szárnyas angyalokról? Bruce R. McConkie elder elmagyarázta, hogy jellemzése jelképes: „Annak ténye,

hogy ezek a szent lények szárnyakkal tűntek fel előtte, az egyszerűen »a mozgás, a cselekvés stb. hatalmát jelképezi«, amint az mások által kapott látomásban is előfordult (T&Sz 77:4)” (*Mormon Doctrine*, 2nd ed. [1966], 703).

32. LECKE

2 Nefi 12–15

Bevezetés

Ésaiás elítélte napjai népének gonoszságát, csakúgy, mint az utolsó napokban élő sok ember gonoszságát. Figyelmeztetett az ellen, hogy a gonoszt jónak mondják, és a jót gonosznak. Hangsúlyozta az evangélium

visszaállítását az utolsó napokban, ideértve a templom jelentőségét, illetve annak fontosságát, hogy tiszták legyünk a világ bűneitől. Ésaiásról további információ olvasható e kézikönyv 21. leckéjében.

Javaslatok a tanításhoz

2 Nefi 12–15

Ésaiás különbséget tett a gonosz Izráel és az igazlelkű Izráel között

Hogy segíts a tanulóknak megérteni a mai lecke hátterét, az óra kezdeteként emlékeztess őket arra, hogy az előző alkalommal Ésaiás prófétai elhívásáról tanultak, ma pedig az általa tanított népekről fognak tanulni.

Segíts a tanulóknak megérteni, hogy amikor Ésaiás az Úr szövetséges népének cselekedeteiről beszél napjaiban, azzal néhány ma élő emberről is szól. Dallin H. Oaks elder a Tizenkét Apostol Kórumából ezt a magyarázatot adta: „Ésaiás könyve számos olyan próféciaát tartalmaz, amelynek többrétű beteljesedése van. [...] Annak ténye, hogy ezeknek a próféciaáknak számos jelentése lehet, kiemeli annak fontosságát, hogy a Szentlélektől kapott kinyilatkoztatás segítségével igyekezzünk értelmezni azokat” („Scripture Reading and Revelation,” *Ensign*, Jan. 1995, 8).

Óra előtt készítsd el a következő táblázatot a táblán vagy kiosztmányon! Hagyj elegendő helyet az egyes oszlopokban, hogy a tanulók bele tudjanak írni.

	2 Nefi 12:5–12, 17–19; 13:8–9	2 Nefi 13:16–26
Milyen hozzáállások és gyakorlatok tükrözik ezen emberek bűneit?		
Mi fog történni ezekkel az emberekkel a bűneik következményeként?		

Mondd el, hogy ez a táblázat segíteni fog az osztálynak megvizsgálni azon emberek tetteinek következményeit, akik nem a szövetségük szerint éltek.

Oszd ketté az osztályt. Kérd meg az egyik csoportot arra, hogy tanulmányozzák a 2 Nefi 12:5–12, 17–19-et és a 13:8–9-et, a másik csoport pedig tanulmányozza a 2 Nefi 13:16–26-ot. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a nekik kijelölt verseket, és keressenek választ a táblázat bal oszlopában álló kérdésekre. Ha a táblázatot a táblára írtad, kérj meg egy tanulót minden csoportból, hogy írja fel válaszaikat a táblára a megfelelő oszlopba. Ha a táblázatot kiosztmányként adtad ki, akkor a tanulók a papírra írják be a válaszaikat.

Mondd el a második csoportnak, hogy Ésaiás előre látta a napjaiban és a jövőben élő világias nők szélsőséges öltözködésének és cselekedeteinek következményeit. A 2 Nefi 13:16–26 azt írja le, mit látott. Bár Ésaiás konkrétan „Sion leányaihoz” szól, szavai vonatkoznak a férfiakra is. (Felhívhatod a figyelmüket arra, hogy a 2 Nefi 14:1-ben álló jövendölés nem a többnejű házasságra utal, hanem a 2 Nefi 13:25–26-ban leírt háborúban eleső férfiakról, akik sok özvegyet hagynak maguk után.)

Miután a tanulóknak elegendő idejük volt a táblázatban álló kérdések megválaszolására, kérdezd meg:

A tanulók figyelmének fenntartása

Az alábbi javaslatok segíthetnek fenntartani a tanulók figyelmét az órán: (1) Segíts a tanulóknak meglátni, hogyan vonatkozik a lecke az életükre. (2) Tanítás közben változtasd a hangszínedet. (3) Tarts szemkontaktust a tanulókkal. (4) Ha lehetséges, tanítás közben járkálj a teremben.

- Milyen bűnöket követtek el ezek az emberek? (A válaszok között lehet a kevélység, a bálványimádás, a világiasság és a hiúság.) Mely kifejezések jelzik azt, hogy az emberek vétkesek voltak e bűnökben? Milyen következményei voltak e bűnöknek?
- Ésaías szólt arról, hogy a föld „tele van bálványokkal” (2 Nefi 12:8). Milyen formái vannak ma a bálványimádásnak?

E beszélgetés részeként olvasd fel a következő tanácsot Spencer W. Kimball elnöktől:

„A modern bálványok vagy hamis istenek ruhák, otthonok, üzletek, gépek, autók, sétahajók formájában és még számos más tárgy eltérítő formájában jelentkezhettek, melyek az isteniség felé vezető ösvényről terelnek le minket. [...] Sok fiatalember dönt úgy, hogy főiskolára megy, holott először missziót kellene szolgálniuk. A diploma, valamint az általa biztosított vagyon és biztonság oly kívánatosnak mutatkozik, hogy a misszió második helyre szorul. [...] Sokan hódolnak a vadászatnak, a horgászatnak, a vakációzásnak, a hétvégi piknikeknek és a kirándulásoknak. Mások a különféle sportágakat imádják bálványként: a baseballt, a futballt, a bikaviadalt vagy a golfot... Egy másik kép, amelynek mások hódolnak, a hatalom és a tekintély” (*The Miracle of Forgiveness* [1969], 40–41; lásd még Az egyház elnökeinek tanításai: Spencer W. Kimball [2006]. 160.).

- Ésaías olyan emberekről jövendölt, akik öltözködésük által tanúskodnak kevélységükről és világiasságukról. Hogyan védekezhetünk a világias magatartásformák és trendek ellen?

Írd fel a táblára a *jaj* szót. Mondd el, hogy a *jaj* szócska bánatra és szenvedésre utal. Az ősi próféták néha e szóval hangsúlyozták a bűn következményeit. (A tanulók emlékezhetnek rá, hogy látták e szó ismétlődő előfordulását a 2 Nefi 9:27–38-ban.) Kérd meg a tanulókat, hogy figyeljenek, miközben felolvasod a 2 Nefi 15:18–23-at. (Buzdíthatod őket, hogy jelöljék meg a *jaj* szót, valamint a bánathoz és szenvedéshez vezető tetteket és viselkedésformákat leíró kifejezéseket. Azt is javasolhatod, hogy írják e versek margójához a *jaj* szócska meghatározását.)

- Mit jelent számotokra a 2 Nefi 15:20?
- Milyen módon láttátok napjainkban, hogy az emberek „a gonoszt jónak mondják, és a jót gonosznak”?

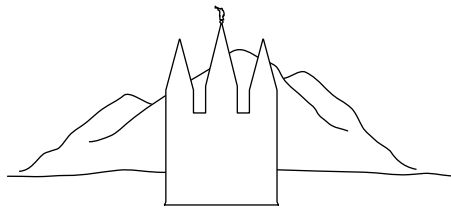
Mondd el a tanulóknak, hogy most egy olyan embercsoportról fognak olvasni, akik betartották a szövetségeiket. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 2 Nefi 14:2–4-et, a többiek pedig figyeljék meg, hogyan jellemzi Ésaías ezt a csoportot.

- Mely szavak vagy kifejezések sugallják azt, hogy ez a csoport különbözött a már megvitatott más csoportoktól? (A tanulók válaszait felírhatod a táblára.)

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 2 Nefi 14:5–6-ot, és keressék ki, mely három helyről mondta azt Ésaías, hogy lelki védelmet fognak nyújtani. Győződj meg róla, hogy a tanulók beazonosítják és megértik e szavakat: *lakóhely* (ház, otthon), *gyülekezet* (a gyülekezés helyei, mint amilyen a gyülekezet, az egyházközség és a cövek), valamint *hajlék* (templom). Magyarázd el, hogy a nappali felhő és köd, illetve az éjszaka lángoló tűz fényessége arra az oltalomra és útmutatásra utal, amelyet Mózes és népe az Úrtól kapott a pusztában (lásd 2 Mózes 13:21–22). E szavak arra az oltalomra és útmutatásra emlékeztetnek bennünket, amelyet mi is kaphatunk az Úrtól. Mutass rá arra is, hogy Ésaías egyfajta oltalmazó menedékhez hasonlította a templomot, amely megóv a hőségtől, valamint a vihartól és az esőtől.

- Éreztétek-e már az Úr védelmét vagy útmutatását az otthonotokban vagy az egyházban? Mikor?
- Előfordult-e már, hogy lelki megnyugvást vagy védelmet kaptatok a templomban? Mikor?
- Milyen emberek laknak majd az 5–6. versben leírt otthonokban, és milyen emberek fognak hódolni az ugyanitt jellemzett gyülekezetekben és templomokban?
- Mit tehetünk, hogy otthonainkat, illetve gyülekezeteinket vagy egyházközségeinket az oltalom helyeivé tegyük a világgal szemben?

Foglald össze a 12–15. fejezetet azzal, hogy elmondod: e fejezetekben meg fogjuk tanulni, hogy **szövetségeink betartása a lelki védelem áldásait biztosítja, míg szövetségeink megszegése magunkra hagy minket, az Úr oltalma nélkül.** Biztosítsd a tanulókat afelől, hogy képesek a saját életükben is létrehozni egy olyan környezetet, amely a 2 Nefi 5–6-ban van leírva.

2 Nefi 12:1–5; 15:26

Ésaiás megjövendöli, hogy az utolsó napokban templomok épülnek és megalapítatják az Úr egyháza

Rajzold fel a táblára a következő illusztrációt egy hegyről és egy templomról:

- Miben hasonlít egymáshoz egy hegy és egy templom? (A lehetséges válaszok között szerepelhet, hogy mindkettő nemes és méltóságteljes, illetve mindkettő arra indít minket, hogy a menny felé tekintsünk.)

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 2 Nefi 12:2–5-öt, és keressék meg, minek a megalapítását ígérte meg az Úr az utolsó napokban, és az miként fogja megáldani az emberek életét.

- Mire utal „az Úr hegye” kifejezés? (Konkrét utalás ez a Salt Lake templomra, de utalhat az Úr más templomaira is, melyek az utolsó napokban épültek.)
- Milyen áldások jönnek „az Úr házából” az utolsó napokban? (A tanulók által meghatározott egyik tantétel az lehet, hogy **Isten templomokat adott, hogy tanítson minket az Ő útjairól, valamint hogy segítsen nekünk az Ő útjain járni** [lásd 2 Nefi 12:3].)
- Miként segítenek nekünk a templomok az Úr útjain járni?

Olvasd fel a következő kijelentést, melyben Gordon B. Hinckley elnök a templomok jelentőségéről beszél:

„Ezek a páratlan és csodálatos épületek, és a bennük végzett szertartások a legmagasabb fokú hódolatunkat jelképezik. Ezek a szertartások hittudományunk legmélyrehatóbb kifejezéseié válnak. Népünket mindenhol arra buzdítom, minden meggyőzéssel, amire csak képes vagyok, hogy éljenek a templomi ajánlásra érdemesen, hogy szerezzék meg és tekintsék azt becses értéknek, és tegyenek nagyobb erőfeszítést arra, hogy elmenjenek az Úr házába, és részesüljenek az ott lakozó lelkiségben és áldásokban” (“Of Missions, Temples, and Stewardship,” *Ensign*, Nov. 1995, 53).

- Hogyan segíthetnek a templomok elkerülnünk a 2 Nefi 12–15-ben leírt gonoszság következményeit? (A válaszok között szerepelhetnek a következők: A templomi szövetségek megkötése és betartása megerősít minket és családjainkat a gonoszsággal szemben. A rendszeres templomlátogatás emlékeztet minket a Szabadítóra, az Ő engesztelő áldozatára, valamint a szövetségekre, melyeket megkötöttünk. Amikor a templomi ajánlásra érdemesen élünk, reményünk van az örök élet áldásaira. Ez a remény pedig arra ösztönöz minket, hogy továbbra is igazlelkűen éljünk.)
- Miként inspirált és áldott meg benneteket a templom?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 2 Nefi 15:26-ot. Kérd meg az osztályt, keressék meg azt a kifejezést, amely arra utal, mit fog felemelni az Úr azért, hogy összegyűjtse az embereket az utolsó napokban. Magyarázd el, hogy a *zászló* szó olyan lobogóra utal, amelyet gyülekezőhely megjelölésére vagy a gyülekező jelzéséként használtak, különösen a csatákban.

- Mi a távoli nemzeteknek emelt zászló, amelyről Ésaiás jövendölt?

Olvasd fel a következő kijelentést Joseph Fielding Smith elnöktől:

„Az a zászló Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza, amely most utoljára alapított meg, mert soha többé nem pusztul el vagy adatik más népnek. A legnagyobb esemény volt ez, amit a világ látott azóta, hogy a Megváltó felemeltetett a kereszten és véghezvitte a végtelen és örök engesztelést. Többet jelentett az emberiségnek minden másnál, ami azon nap óta történt” (*Doctrines of Salvation*, 3 vols. [1954–56], 3:254–55).

- Milyen tekintetben zászló a nemzeteknek Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza?

- Milyen áldások adattak meg az életetekben az egyházban való tagságotok miatt?
- Gondoljatok mindazon áldásokra, amelyeket kaptatok, és a igazságokra, amelyeket az egyház tagjaiként tanultatok. Milyen igazságot tudnátok megosztani másokkal, amely segíthet nekik a „nemzetek zászlajához” gyülekezni?

Tedd bizonyosságodat arról, hogy az Úr nagy segítséggel áldott meg minket ahhoz, hogy sikerrel éljünk az utolsó napokban. Megáldja és megszenteli azokat, akik úgy döntenek, hogy Hozzá térnek. Amikor szövetséget kötünk Vele és betartjuk azt, Ő segíteni fog, hogy az Ő útjain járjunk.

33. LECKE

2 Nefi 17–20

Bevezetés

A 2 Nefi 17–20-ban Nefi Éσαιás azon beszámolóját jegyzi fel, amelyben Éσαιás megpróbálja meggyőzni Júda királyát és népét, hogy inkább az Úrban bízzanak, semmint a világi szövetségekben. Mintákat és árnyékképeket

használva Éσαιás prófétált saját napjai eseményeiről, Jézus Krisztus születéséről, valamint a gonoszok pusztulásáról az Úr második eljövetelkor.

Javaslatok a tanításhoz

2 Nefi 17–18; 19:1–7

Júda királyságának népe nem Jézus Krisztusba helyezi bizalmát

Az óra kezdetén kérd meg a tanulókat, hogy soroljanak fel annyi leíró megnevezést Jézus Krisztusról, amennyit csak tudnak. A válaszaikat írd fel a táblára. Azután kérd meg őket, hogy olvassák el a 2 Nefi 17:14-et. Írd hozzá a táblán lévő felsoroláshoz az *Immánuel* nevet, vagy karikázd be, ha már szerepel a táblán. Kérd meg a tanulókat, keressék meg e név jelentését a Máté 1:23-ban vagy a Kalauz a szentírásokhoz megfelelő címszava alatt.

- Mit jelent az *Immánuel* megnevezés? („Velünk az Isten.”)

Mutass rá, hogy Éσαιás Immánuelről szóló jövendölésének mindent betetőző jelentősége a Máté 1:18–25-ben található. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel ezt a részt.

- Hogyan teljesedett be Éσαιásnak az Immánuelről szóló prófécija?
- Láttatok-e már életetekben annak valóságát, hogy az Úr Immánuel, vagyis „velünk az Isten”? Mikor?

Mondd el, hogy a 2 Nefi 19:6–7 az egyik legismertebb prófécia a Szabadítóról. Olvasd fel ezt a szentírást. Mutass rá, hogy ez a rész Jézus Krisztus számos megnevezését tartalmazza. (Ha van ezek között olyan megnevezés, amely még nem szerepel a táblán, add őket hozzá a felsoroláshoz.)

- E megnevezések közül melyik írja le a legjobban azt, hogy miként éreztek a Szabadító iránt? Miért?

A lecke hátralévő részének tanítása előtt adj háttér-információt a tanulóknak a 2 Nefi 17–18 vonatkozásában. Magyarázd el, hogy ezek a fejezetek gyakran utalnak három kis nemzetre – Júdára, Izráelre és Szíriára – és királyaikra, csakúgy, mint az Asszír Birodalomra, amely a három kisebb nemzet leigázására törekedett. Mutasd meg a tanulóknak a Kalauz a szentírásokhoz végén található bibliai térképek segítségével, hol helyezkedtek el az e fejezetekben említett területek. Azzal is elősegítheted, hogy a tanulók megértsék e fejezetek tartalmát, hogy kiteszed a következő táblázatot (átdolgozva innen: Victor L. Ludlow, *Isaiah: Prophet, Seer, and Poet* [1982], 140). Szükség szerint utalj rá az óra során.

Ország	Júda	Szíria	Izráel
Főváros	Jeruzsálem	Damaszkusz	Szamária
Terület vagy uralkodó törzs	Júda	Arám	Efraim
Vezető	Akház (király), Dávid házából	Rezin (király)	Péka (király), Remália fia

Írd fel a táblára: *szövetség*.

- Mit jelent a szövetség szó? (Magyarázd el, hogy ez esetben nem az Isten és az ember között létrejövő ígéretről van szó, és tedd fel újra a kérdést. Ehhez hasonló választ kell kapnod: emberek vagy csoportok összefogása, együttműködése, szerződése.)
- Milyen okai lehetnek annak, hogy egy nemzet más nemzetekkel akar összefogni?

Magyarázd el, hogy Ésaías próféta Júda királyságában végzett szolgálata idején Izráel és Szíria királyai azt szerették volna, hogy Júda királya, Akház király szövetségre lépjen velük az erős Asszír Birodalommal szemben. Amikor Akház király nem volt hajlandó erre, Izráel és Szíria megtámadta Júdát, hogy megkíséreljék kierőszakolni a szövetséget, és másik uralkodót emeljenek Júda trónjára (lásd 2 Nefi 17:1, 6). A 2 Nefi 17–18 leírja, milyen tanácsot adott Ésaías próféta Akház királynak, amikor a király megpróbálta eldönteni, hogyan védje meg Júdát az Izráel és Szíria, illetve Asszírria részéről fenyegető veszélytől.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 2 Nefi 17:1–2-t.

- Szerintetek mit jelent az, hogy „megmozdult [Akház király] szíve és népének a szíve, ahogyan az erdő fái mozdulnak meg a szélben”? (Akház és népe félték és bizonytalanok voltak azt illetően, hogy mit tegyenek, miután Izráel és Szíria megtámadta őket.)

Mondd el, hogy mivel Akház tartott Izráeltől és Szíriától, azt fontolgatta, hogy királysága védelme érdekében szövetségre lép Asszíriával (lásd 2 Királyok 16:7). Ésaías azt mondta Akháznak, hogy ha a politikai szövetséges keresése helyett inkább az Úrba veti a hitét, akkor az Úr meg fogja védelmezni Júda királyságát.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 2 Nefi 17:3–8-at. (Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a 4. vershez tartozó lábjegyzetet, és magyarázd el, hogy a *füstölgő üszkös fadarab* egy elégett fáklyára utal. Az Úr lényegében ezt mondta: „Ne aggasszon a támadás; annak a két királynak nem sok tűzereje maradt.” Izráel és Szíria már felemészte minden erejét. Asszírria hamarosan eltapossa őket, és többé nem fogják fenyegetni Júdát.)

Kérj meg néhány tanulót, hogy sorban olvassák fel a 2 Nefi 17:9, 17–25-ös verseket. Miközben olvasnak, az osztály figyelje meg, mit nyilatkoztatott ki az Úr, mi történne Júda népével, ha politikai szövetségesekre támaszkodnának ahelyett, hogy az Úrban bíznak.

- E versek szerint mi történne, ha Akház nem bízna az Úrban? (Júda elpusztulna.)

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 2 Nefi 17:10–12-t. (Szükséges lehet elmagyaráznod, hogy amikor Ésaías arra utasította Akház, hogy kérjen jelet, akkor valójában arra buzdította a királyt, hogy kérjen tanácsot az Úrtól a problémájával kapcsolatban. Amikor Akház nem volt hajlandó ezt megtenni, azzal azt mondta, hogy nincs szüksége Isten segítségére, és saját ítéletére szándékozik hagyatkozni.)

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 2 Nefi 17:13–14-et. Hívd fel a tanulók figyelmét a 2 Nefi 17:14-ben újra előforduló *Immánuel* szóra és jelentésére: „Velünk az Isten”.

- Miért volt fontos Akház számára, hogy Isten vele legyen nemzete e válságos időszakában?
- Miért fontos az Úrhoz fordulnunk ahelyett, hogy saját bölcsességünkre támaszkodnánk?

Olvasd fel a tanulóknak a 2 Nefi 18:5–8-at. A 6. vers olvasásakor magyarázd el, hogy a *Siloah* szó néha Jézus Krisztusra utal. A 8. vers olvasásakor magyarázd el az „eléri még a nyakat is” kifejezést azzal, hogy rámutatsz: a fő, vagyis a főváros Júdában Jeruzsálem volt. Ésaías megjövendölte, hogy az asszírok egészen Jeruzsálem faláig fognak előretörni – vagyis más szavakkal: a város nyakáig. Ez a jövendölés akkor teljesedett be, amikor 185 000 asszír katona érkezett Jeruzsálem ostromára, majd a városfalnál megálltak. Az Úr megvédte népet: egy angyalt küldött a támadó sereg megsemmisítésére. (Lásd 2 Királyok 19:32–35.)

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 2 Nefi 18:9–10-et, és keressék meg az Úr azokhoz szóló figyelmeztetését, akik összefognak a Júda elleni harcban.

- Milyen következményekkel járna a Júda elleni háború az ellene harcolók számára?
- A 2 Nefi 18:10 szerint miért pusztulnának el ezek a nemzetek?

Emlékeztessd a tanulókat, hogy Akház király félt Izráel és Szíria fenyegetésétől, és azt fontolgatta, hogy szövetségre lép Asszíriával. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 2 Nefi 18:11–13-at.

- Mit mondott az Úr azzal kapcsolatban, hogy Júda konföderációt alakítson-e (csatlakozzon Asszírriához)?
- Mit mondott Ésaías, kibe helyezze a nép a bizodalját?

Hogy segíts a tanulóknak a saját életükre vonatkoztatni e fejezeteket, tedd fel a következő kérdéseket:

- Milyen veszélyekkel jár, ha világi hatalmakba és befolyásokba vetjük a bizalmunkat, nem pedig az Úrba? (Biztasd a tanulókat, hogy gondoljanak olyan helyzetekre, amikor kísértést érezhetnek arra, hogy döntéseiket félelemre alapozva hozzák meg.)
- Előfordult-e már, hogy Istenhez fordultatok erőért, amikor eleinte kísértést éreztetek arra, hogy más forrásokhoz forduljatok? Mikor? Hogyan segített Isten? Mit tanultatok ebből az élményből?

Tegyéél bizonyosságot arról, hogy **Isten velünk lesz, amikor Őbelé vetjük bizalmunkat, még a nehézségek és félelem idején is.** (Ezt a tantételt fel is írhatod a táblára.)

2 Nefi 19:8–21; 20:1–22

Ésaiás leírja a gonoszok pusztulását a második eljövételkor

Foglald össze a 2 Nefi 19–20 történelmi hátterét: magyarázd el, hogy Akház semmibe vette Ésaiás tanácsát, és úgy döntött, szövetségre lép Asszíriával (lásd 2 Királyok 16:7–20). Júda csatlós állam lett, adót fizetett Asszíriának, hogy védelmet élvezzen Szíria és Izrael fenyegetésétől. Ahogy Ésaiás megjövendölte, Asszíria idővel leigázta ezeket a kisebb királyságokat. Először Damaszkusz (Szíria) esett el, Kr. e. 732-ben, majd Szamária (Izrael), Kr. e. 722-ben. Asszíria Kr. e. 701-re lerohanta Júda egészét is, Jeruzsálem kivételével.

Mondd el, hogy amikor Asszíria legyőzte Szíriát és Izráelt, valamint ostrom alá vonta Júda fővárosát, Jeruzsálemet, akkor már nem Akház volt Júda királya. Egy igazlelkű király, Ezékiás került a trónra. Mivel Ezékiás az Úrba vetette bizodalmát, az Úr megoltalmazta Jeruzsálem városát az asszír sereg ostroma ellen. Éjszaka az Úr angyala lesújtott az asszírok táborára, és reggel az asszír seregből 185 000 katonát holtan találtak (lásd 2 Királyok 19:34–35; 2 Krónika 32:21; Ésaiás 37:36).

Ésaiásnak a 2 Nefi 19–20-ban álló jövendölései azokra a büntetésekre összpontosítanak, amelyek Asszíria kezétől érik majd Izráelt és Júdát. Ésaiás figyelmeztette Izráelt, hogy hamarosan utoléri őket a pusztulás és a fogság, és előre megjövendölt egy Júda elleni későbbi támadást is. A 2 Nefi 17–18-ban álló messiási prófécia további kibontásra kerülnek a 2 Nefi 19–20-ban. Az Immánuel prófécia a 2 Nefi 19-ben csúcspontot ér, amikor Ésaiás új világosságot és új vezetőt ígér: történelmi szempontból Ezékiást, prófétai szempontból pedig a Messiást. Ez egy kettős beteljesülésű jövendölés példája. Jó példája továbbá a mintának, amely azt jelenti, hogy egy adott esemény egy másik, jövőbeli esemény próféciajaként szolgál. Ésaiás jövendölése Asszíria pusztulásáról a 2 Nefi 20-ban annak mintája, ahogyan a gonoszok elpusztulnak majd a második eljövételkor.

Írd fel a táblára az alábbi szentírásutalásokat: 2 Nefi 19:12, 17, 21; 20:4. A tanulók keressenek egy olyan kifejezést, amely megismétlődik e versekben. Írd fel a táblára ezt a kifejezést. („Mert mindezzel nem fordult el haragja, hanem ki van még nyújtva a keze.”) Mondd el, hogy ezek a versek az azokat érő következményekről szólnak, akik fellázadnak az Úr ellen és nem hajlandók bűnbánatot tartani. Kifejezik az Úr nemtetszését azokkal kapcsolatban, akik továbbra is megmaradnak bűneikben.

Mondd el, hogy más szentírásrészekben hasonló szavak fejezik ki az Úr irgalmát azok iránt, akik bűnbánatot tartanak. Bár Ő az igazság Istene, ugyanakkor végtelenül könyörületes is azokhoz, akik Hozzá jönnek. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 2 Nefi 28:32-t, majd pedig olvasd fel a következő kijelentést Jeffrey R. Holland eldertől, a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„Mindannyian, akik úgy gondoljátok, hogy elvesztetek vagy remény nélkül vagytok, vagy akik úgy gondoljátok, hogy túl sokáig tettetek túl sok, túl rossz dolgot, mindannyian, akik aggódtok, hogy elakadtatok valahol az élet fagyos síkságain, és tönkrement a kézikocsitok az út során, ez a konferencia Jehova lankadatlan szavait kiáltja felétek: »keze[m] még felemelve van« [lásd Ésaiás 5:25; 9:17, 21]. »Kinyújtom majd feléjük a karomat – mondta –, [és még ha] meg [is] fognak tagadni engem; mégis, irgalmas leszek hozzájuk..., ha bűnbánatot tartanak és hozzám jönnek; mert karom egész nap ki van nyújtva, mondja a Seregek Úristene« [2 Nefi 28:32]. Irgalma örökkévaló, karja pedig még mindig ki van nyújtva. Krisztus tiszta szeretete az Övé, az a jószívűség, mely soha el nem múlik, az a könyörület, mely még akkor is kitart, amikor minden más erő eltűnik [lásd Moróni 7:46–47]” (Ismét próféták jöttek az országba. *Liahóna*, 2006. nov. 106–107.).

Összefoglalás

Néha nem fogod tudni leadni az adott napra kijelölt teljes szentírásblokkot. Ne csüggedj! Amikor több fejezetet felölelő nagy szentírásblokkok vannak, lehet, hogy össze kell foglalnod az eseményeket, a történet vonalát, és időnként a tant is. A fejezetek fejlécei, a tanítói kézikönyv anyaga, illetve a saját tanulásod során nyert meglátások segítenek fognak felkészülnöd, hogy hatékonyan tudj összefoglalni.

Kérd meg a tanulókat, hogy saját szavaikkal magyarázzanak el egy igazságot, amelyet ezekből a versekből tanultak. (Győződj meg arról, hogy a tanulók megértik: **Jézus Krisztus az ítélet és az irgalom Istene. Irgalmas karja ki van nyújtva mindazok felé, akik megbánják bűneiket és betartják az Ő parancsolatait.**)

- Hogyan alkalmaznátok ezt a tantételt az életetekben?

Ésaiás előre látta, hogy az utolsó napokban az Úr népe vissza fog térni Őhöz, és többé nem fognak istentelen társulásokra támaszkodni biztonságért és békességért. Biztosítsd a tanulókat afelől, hogy amikor az Úrba vetjük bizodalunkat, akkor nem kell félnünk azoktól az ítéletektől, amelyek a földön élő embereket érik a második eljövétel előkészületeként.

34. LECKE

2 Nefi 21–24

Bevezetés

Ésaiás sok Mormon könyvebeli próféciája az utolsó napokról szól. Jövendölt az evangélium visszaállításáról, Joseph Smith prófétáról, a második eljövételről és a gonoszok pusztulásáról. Előre látta, hogy az Úr zászlót emel majd a nemzeteknek, hogy összegyűjtse

népét az utolsó napokban (lásd 2 Nefi 21:11–12). Ésaiás arról is bizonyóságot tett, hogy az Úr győzedelmeskedni fog Sátán felett, és be fogja vezetni a millenniumot, a béke és öröm időszakát.

Javaslatok a tanításhoz

2 Nefi 21:1–5, 10–12

Ésaiás előre látja Jézus Krisztus evangéliumának visszaállítását az utolsó napokban

Tedd ki azt a képet, amelyen Moróni angyal megjelenik Joseph Smithnek a szobájában (62492; *Evangéliumi művészeti könyv* [2009]. 91. sz.). Mondd el, hogy amikor Moróni először megjelent Joseph Smithnek, „Ésaiás tizenegyedik fejezetét is idézte, mondván, hogy az hamarosan beteljesedik” (Joseph Smith története 1:40). Az Ésaiás 11-ben álló jövendőlés megtalálható a 2 Nefi 21-ben is.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 2 Nefi 21:1-et. Hívd fel a figyelmüket erre a kifejezésre: „egy vessző jön elő Isai törzséből”. Azután kérd meg őket, hogy olvassák el magukban a 2 Nefi 21:10-et. Hívd fel a figyelmüket az „Isainak egy gyökere” kifejezésre. Javasolhatod, hogy a tanulók jelöljék meg a szentírásaikban ezeket a kifejezéseket. Mondd el, hogy Joseph Smith próféta kapott egy kinyilatkoztatást ezekről a kifejezésekről. Kérd meg a tanulókat, hogy lapozzanak a Tan és a szövetségek 113:1–6-hoz. Olvasd fel ezt a szentírást. Olvasás előtt kérd meg a tanulókat, hogy ők is kövessék a szöveget a szentírásaikban, és keressék meg a kifejezések jelentését, amelyeket aztán fel is írhat az táblára, az alábbiakhoz hasonlóan. Javasolhatod, hogy a tanulók írják be a szentírásaikba ezeket a magyarázatokat.

Isai törzse – Jézus Krisztus

vessző – Krisztus szolgálója, „akire sok hatalom ruháztatik”

Isai gyökere – egy olyan ember az utolsó napokban, aki viselni fogja a papságot és „a királyság kulcsai[át]”

Kérd meg az egyik tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentést Bruce R. McConkie eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából. Az osztály többi tagját kérd meg, hogy figyeljék meg, mit jelképez a „vessző” és „Isai gyökere”.

„Tévedünk-e, ha azt mondjuk, hogy az itt említett próféta Joseph Smith, akinek megadatott a papság, aki megkapta a királyság kulcsait, és aki adományozási korszakunkban zászlót emelt az Úr népének összegyűjtésére? És vajon nem ő az a szolga is »Krisztus kezében, aki részben Isai, de Efraim, vagyis József házának leszármazottja is, akire sok hatalom ruháztatik«?” (*The Millennial Messiah: The Second Coming of the Son of Man* [1982], 339–40).

Kérd meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 2 Nefi 21:10, 12-t. Kérd meg az osztályt, hogy keressenek olyan szavakat és kifejezéseket, amelyek Joseph Smithhez, valamint az evangélium és az Úr egyháza visszaállításához kapcsolódnak. Mielőtt a tanuló elkezdene olvasni, emlékeztetheted az osztályt arra, hogy a *zászló* szó olyan lobogóra utal, amelyet gyülekező-hely megjelölésére vagy a gyülekező jelzéseként használtak (lásd a 32. leckét).

- Miként teljesítette be Joseph Smith munkássága az Isai gyökerére vonatkozó próféciát?
- Miképpen gyűlünk össze ma az egyház tagjaiként? Milyen módokon emelünk zászlót, hogy segítsünk másoknak tudni, hol kell gyülekezni?

Bizonyágtétel

A bizonyág a hit egyszerű, közvetlen kijelentése. Amikor az egyes leckék tanítására készülsz, imádkozz a Lélekért, hogy segítsen tudnod, mikor tedd bizonyágot a megbeszélt igazságokról. Készítést érezhetsz arra, hogy több alkalommal is bizonyágot tégy az óra során, nem csupán a végén.

Tedd bizonyságodat arról, hogy **az Úr visszaállította evangéliumát és egyházát Joseph Smith prófétán keresztül, most pedig összegyűjti népét az utolsó napokban.**

2 Nefi 21:6–9; 22

Ésaiás leírást ad a millenniumról

Kérd meg a tanulókat, képzeljék el, hogy egy barátjuk, aki egy másik egyház tagja, megkérdezi tőlük, mit hisznek a millenniummal kapcsolatban. Tanulmányozzák a 2 Nefi 21:6–9-et és a 22:1–6-ot, és keressenek olyan igazságokat, amelyeket megoszthatnak egy ilyen beszélgetés során. Kérd meg őket, hogy írják le ötleteiket a szentírás-tanulmányozási naplójukba vagy az órai jegyzetfüzetükbe. Hogy segíts nekik megbeszélni, amit találtak, tegyél fel néhányat vagy az összeset a következő kérdések közül:

- Mire utalnak a 2 Nefi 21:6–8-ban álló leírások a földön uralkodó állapotokról a millennium idején?
- A 2 Nefi 21:9 szerint miért lesz a föld békés hely a millennium alatt? (Segíts a tanulóknak megérteni, hogy **a millennium idején a föld békés hely lesz, mert tele lesz az Úr ismeretével.**)
- Hogyan segíthet az Úr ismerete békésebben élnünk most?
- A 2 Nefi 22:1–6-ban Ésaiás leírja a hódolat lelkét, amely az emberek szívében fog lakozni a millennium alatt. Hogyan fejleszthetjük ki ugyanezt a hozzáállást ma?
- Milyen jellegzetességei vannak a millenniumnak, amelyeket szeretnétek, ha a mostani életeteknek is részei lennének? (Biztasd a tanulókat, hogy gondolják át, mit tehetnek, hogy elnyerjék ezen áldások némelyikét az életükben.)

2 Nefi 23–24

Ésaiás azt tanítja, hogy a gonoszok el fognak veszni, és az Úr irgalommal lesz népe iránt

Mondd el, hogy a 2 Nefi 23-ban Ésaiás megjövendöli Babilon pusztulását, és a gonoszok pusztulásához hasonlítja azt a Szabadító második eljövetelekor. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a szentíráskauszban a „Bábel, Babilon” címszó alatt írottakat. Mondd el, hogy néhány szentírásrészben a *Babilon* szó általánosságban utal a világ gonoszságára. Ésaiás megjövendölte, hogy nagy pusztulás éri majd a gonoszokat Babilonban és az utolsó napokban.

Hogy segíts a tanulóknak megtalálni, milyen következményekkel kell szembenéznük a gonoszoknak az utolsó napokban, kérd meg őket, hogy olvassák el magukban a következő verseket: 2 Nefi 23:1, 5–9, 11, 15, 19 és 22.

Mondd el, hogy Ésaiás annak másik szemléltetéséként utalt Lucifer – vagy Sátán – bukására, ahogyan a gonoszok elpusztulnak majd. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 2 Nefi 24:12–16-ot.

- E versek mely kifejezései tanúskodnak Sátán önteltségéről?
- Miként írja le a 2 Nefi 24:16 azt, hogy mit éreznénk Sátán iránt, ha a maga valójában láthatnánk őt?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel Ezra Taft Benson elnök kijelentését:

„A halandóság előtti tanácsban a kevélység okozta, hogy Lucifer, »a hajnal fia« elbukott. (2 Nefi 24:12–15; lásd még T&Sz 76:25–27; Mózes 4:3.) [...] A földi élet előtti tanácsban Lucifer szembeállította saját javaslatát az Atya azon tervével, amelyet Jézus Krisztus támogatott. (Lásd Mózes 4:1–3.) Azt kívánta, hogy mindenkinél jobban dicsőítsék őt. (Lásd 2 Nefi 24:13.) Röviden szólva, kevély vágya arra irányult, hogy megfossa Istent a trónjától. (Lásd T&Sz 29:36; 76:28.)” (“Beware of Pride,” *Ensign*, May 1989, 4–5).

Hívd fel a tanulókat figyelmét az Úr e szavára a 2 Nefi 23:22 végén: „népemhez irgalmas leszek, de a gonoszok el fognak veszni”. Javasolhatod, hogy a tanulók jelöljék meg ezt a kijelentést a szentírásaikban. (Jegyezd meg, hogy e vers utolsó mondata nem szerepel a Bibliában Ésaiás megfelelő versében. Ez azt sugallja, hogy a rézlemezek olyan információt is tartalmaztak, amelyeket a Biblia nem.)

- Szerintetek mit jelent az Úr népe közé számláltatni?

Kérj meg több tanulót, hogy olvassák fel egy-két versenként a 2 Nefi 24:1–7, 24–27-et. Kérd meg az osztályt, hogy keressék meg, milyen ígéreteket tesz az Úr a népének. Biztasd őket, hogy osszák meg egymással a megfigyeléseiket, és megkérhatsz egy tanulót, hogy írja fel ezeket a táblára.

- Milyen üzenetet közvetítenek ezek a versek azok számára, akik más emberek gonosz-sága miatt szenvednek?
- A boldogság és a remény milyen bizonyítékát látjátok ezekben a versekben?

Értesd meg a tanulókkal, hogy **az Úr irgalmas lesz a népéhez, de a gonoszok el fognak veszni**. Segíts a tanulóknak megérteni, hogy Ésaíasnak a 2 Nefi 21–24-ben álló próféciai a Mormon könyve egyik fő üzenetét tükrözik: az engedelmesek boldogulni fognak, az engedetlenek pedig elvesznek. Tegyéél bizonyosságot arról, hogy lehetséges igazlelkűségben élnünk és boldogulnunk ma, miközben várakozással tekintünk előre a millenniumra.

Megjegyzések és háttér-információk

2 Nefi 21:1. „Egy ág nő ki gyökereiből”

Bruce R. McConkie elder a Tizenkét Apostol Kvórumából a következő magyarázatot adta a 2 Nefi 21:1-ben álló ág jelentésére:

„»Ímé, eljönnek a napok, azt mondja az Úr, és támasztok Dávidnak igaz magvat [igazlelkű ágat], és uralkodik mint király, és bölcsen cselekszik« (Jer. 23:3–6). Az mondatik tehát, hogy a Dávid házából kihajtó ág az a

Király lesz, aki személyesen uralkodik majd a földön a millennium idején. Ítéletet és igazságot szolgáltat majd az egész föld színén, hiszen Ő az Úr Jehova, Ő, akit mi Krisztusnak nevezünk. Tökéletesen világos, hogy Dávid ága Krisztus. Most látni fogjuk azt is, hogy Ő Dávidnak is neveztetik, hogy Ő egy új Dávid, egy Örökkévaló Dávid, aki mindörökké uralkodni fog hajdani ősatyja trónusán [lásd Jeremiás 30:8–9]” (*The Promised Messiah: The First Coming of Christ* [1978], 193).

További tanítási ötlet

2 Nefi 21:9. „Tele lesz a föld az Úr ismeretével”

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 2 Nefi 21:9-et. Oszd meg a következő kijelentést Dallin H. Oaks elder-től a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„Napjainkban robbanásszerű növekedést tapasztalunk abban, amit a világról és annak népeiről tudunk. A világ népei azonban nem tapasztalnak meg hasonló robbanást annak tekintetében, amit Istenről és az Ő gyermekeire vonatkozó tervéről tudnak. E tekintetben

a világnak nem több tudományos ismeretre és technológiára van szüksége, hanem nagyobb igazlelkűségre és több kinyilatkoztatásra. Alig várom azt az Ésaías által megjövendölt napot, amikor »teljes lesz a föld az Úr ismeretével«. (Ésa. 11:9; 2 Ne. 21:9.)” (*“Alternate Voices,” Ensign, May 1989, 30*).

- Oaks elder szerint mire van szüksége a világnak?
- Hogyan segíthetünk előidézni Ésaías jövendölésének beteljesedését?

2 Nefi 25

Bevezetés

Tovább hangsúlyozva Ésaiais próféciáinak jelentőségét Nefi elmondta, hogy bárki megértheti és nagyra értékelheti Ésaiais szavait, akiben megvan a prófétálás lelke. Megosztotta, mi írásának célja: „hogyan meggyőzzük gyermekeinket, és testvéreinket is, hogy higgyenek

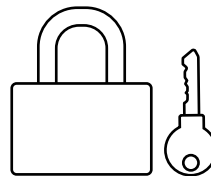
Krisztusban, és békéljenek meg Istennel” (2 Nefi 25:23). Arra hívott fel mindenkit, hogy higgyenek Jézus Krisztusban, és hódoljanak Neki teljes lelkükkel, elméjükkel, erejükkel, és egész lényükkel (lásd 2 Nefi 25:29).

Javaslatok a tanításhoz

2 Nefi 25:1–8

Nefi azt tanítja, hogy meg tudjuk érteni Ésaiais szavait, ha rendelkezünk a prófétálás lelkével

Állíts ki egy lakatot, amelyet nem lehet kinyitni a kulcsa nélkül (vagy rajzolj fel a táblára egy lakatot és egy kulcsot). Mutass rá, hogy amikor az emberek biztonságban akarják tartani értékes javaikat, akkor gyakran elzárják azokat. Lehet, hogy maguknál tartják a lakat egyetlen kulcsát, vagy adhatnak belőle másolatot egy bizalmas barátjuknak vagy családtagjuknak.

Mondd el, hogy Nefi tudta, hogy Ésaiais jóvendölései „nagyon értékesek” (2 Nefi 25:8), de nem tartotta őket titokban. Még egy kulcsról is tanított mindenkinek, aki szeretné feltárni Ésaiais szavainak jelentését. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 2 Nefi 25:4 első mondatát, az osztály pedig keresse meg, mi a kulcs Ésaiais szavainak megértéséhez.

- Milyen kulcsokat találtak? („A prófétálás lelke”.)

Hogy segíts a tanulónak megérteni, mit jelent birtokában lenni „a prófétálás lelkének”, olvasd fel a következő kijelentést a szentírásból:

„A prófécia Istentől ihletett szavakból vagy írásokból áll, amelyeket a Szentlélektől kapott kinyilatkoztatás által kap valaki. A Jézusról alkotott bizonyosság a prófétálás lelke (Jelenések 19:10). A prófécia vonatkozhat a múltra, a jelenre, illetve a jövőre is. Amikor valaki prófétál, azt mondja el vagy írja le, amit Isten tudatni akar vele, saját maga vagy mások érdekében. Saját életünkre vonatkozóan kaphatunk próféciát vagy kinyilatkoztatást” (Kalauz a szentírásokhoz: prófécia, prófétál.).

Segíts a tanulónak felismerni, hogy Ésaiais szavainak ismerete gyarapodni fog bennük, amikor (1) törekednek a Szentlélek útmutatására, és (2) bizonyosságuk van Jézus Krisztusról, és vágnak arra, hogy tanuljanak Róla. Amikor ily módon közelítenek Ésaiais szavaihoz, mindig azt keresve, miként tesznek bizonyosságot szavai a Szabadítóról, akkor meg tudják majd tanulni, amit Isten szeretne átadni nekik, saját javukra és mások javára egyaránt.

Mutass rá, hogy Nefi további ötleteket is megosztott, melyek segíthetnek jobban megértenünk Ésaiais szavait. Kérj meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 2 Nefi 25:1-et, és keressék meg, Nefi népéből sokan miért találták nehéznek megérteni Ésaiais prófeciáit.

- Mit találtak? (Nem ismerték „a zsidók közötti prófétálás módját”.)

- Annak alapján, amit Ésaías szavaiból olvastatok, milyen jellegzetességeit látjátok az ősi zsidók prófétálásának? (A válaszok között szerepelhet, hogy Ésaías és más próféták is jelképeket és költői nyelvezetet használtak.)
- Ésaías szavainak olvasásakor miért hasznos tudatában lenni a prófétálás e jellegzetességeinek?

Mondd el, hogy egy további hasznos ötlet olvasható a 2 Nefi 25:5–6-ban. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel ezeket a verseket, az osztály pedig keresse meg, milyen élményei voltak Nefinek, amelyek segítettek neki Ésaías szavainak megértésében.

- Szerintetek miért segített Nefinek az, hogy korábban Jeruzsálemben élt? Annak alapján, amit Ésaías szavaiból olvastatok, szerintetek miért vált előnyére Nefinek az, hogy „látt[a] a zsidók dolgait” és „ismert[e] a környező tájakat” (Jeruzsálem környékét)?
- Mit tehetünk azért, hogy valamennyire mi is megismerjük ezeket a dolgokat? (Tanulmányozhatjuk az ősi Izráel kultúráját, történelmét és földrajzát.)

Olvasd fel a tanulóidnak a 2 Nefi 25:7–8-at. Olvasás közben mutass rá, hogy Ésaías próféciái nagyon értékesek lesznek a számunkra, amikor látjuk majd beteljesülni azokat. Ezen igazság szemléltetésére kérdezd meg:

- Milyen próféciákat tanulmányoztunk az elmúlt pár napban, amelyek már beteljesedtek? (A tanulók felidézhetik a próféciákat a Salt Lake templomról [lásd 2 Nefi 12:2–3], Jézus Krisztus születéséről [lásd 2 Nefi 19:6], valamint Joseph Smithről [lásd 2 Nefi 21:1, 10].) Miként válnak jelentőségtelegebbé számotokra ezek a jövendölések, amikor látjátok, hogy már beteljesedtek?

A lecke ezen részének zárásaként fejezd ki az abban való bizonyosságodat, hogy a tanulók képesek fejlődni Ésaías szavainak megértésében, amikor a prófétálás lelkére törekszenek. Mutass rá, hogy elmélyíthetik megértésüket, ha tanulmányozzák az ősi zsidók prófétálásának módját, valamint az ősi Izráel kultúráját, történelmét és földrajzát.

2 Nefi 25:9–19

Nefi a zsidók szétszórásáról és összegyűjtéséről jövendöl

Foglald össze a 2 Nefi 25:9–19-et azzal, hogy elmondod: Nefi jövendölt a zsidókról, valamint a Jeruzsálemben és környékén elterülő hazájukról is. Elmondta, hogy a zsidók, akiket Jeruzsálem pusztulását követően fogságba hurcoltak Babilóniába, vissza fognak térni „örökségük földjére” (lásd 2 Nefi 25:9–11). Jézus Krisztus, a Messiás, közöttük fog élni, de sokan el fogják utasítani és keresztre feszítik (lásd 2 Nefi 25:12–13). A Szabadító halála és feltámadása után Jeruzsálem ismét elpusztul, a zsidók pedig szétszórótnak és megostoroztatnak más nemzetek által (lásd 2 Nefi 25:14–15). Idővel hinni fognak Jézus Krisztusban és engesztelésében, az Úr pedig visszaállítja őket „elveszett és elbukott állapot[uk]ból” (lásd 2 Nefi 25:16–19).

2 Nefi 25:20–30

Nefi bizonyosságot tesz Jézus Krisztusról

Kérd meg a tanulókat, gondolják át, hogyan válaszolnának valakinek, aki azt állítja, hogy az utolsó napi szentek nem hisznek Jézus Krisztusban. Felkérhetsz egy-két tanulót, hogy röviden meséljék el egy élményüket, amikor mások megkérdőjelezték a Jézus Krisztusba vetett hitüket. Miközben a tanulók elolvassák és megbeszélik a 2 Nefi 25:20–30-at, kérd meg őket, hogy keressenek olyan részeket, amelyeket meg tudnának osztani az ilyen helyzetekben.

Kérd meg őket, keressék meg a „helyes út” kifejezést a 2 Nefi 25:28–29-ben. Miután megtalálták, hogy „Krisztusban hinni és őt meg nem tagadni a helyes út”, írd fel a táblára: *Miért Krisztusban hinni a helyes út?* Ezután kérd meg a tanulókat, hogy olvassák át a 2 Nefi 25:20, 23–26-ot, és keressék meg annak okait, miért a Krisztusba vetett hit jelenti a helyes utat. Kérd meg őket, hogy írják fel válaszaikat a táblára az általad felírt cím alá. A válaszok között ott lehetnek a következők:

Csakis Jézus Krisztus által jó szabadulás.

Jézus Krisztus miatt kegyelem által megszabadulhatunk, miután mindent megtettünk, amit tudtunk.

 A 2 Nefi 25:23, 26 szentírás-memoriter. Biztathatod a tanulókat arra, hogy jelöljék meg a szentírásaikban. A lecke végén található tanítási ötlettel segíthetsz a tanulóknak megtanulni ezt a szakaszt.

A tanulók bátorítása bizonyosságuk megosztására

Amikor a tanulók hallják egymást bizonyosságot tenni az evangélium igazságairól, elmélyülhet az evangélium tantételeiről való megértésük, és fokozódhat a vágyuk, hogy életükben alkalmazzák az adott tantételeket. Ösztönözheted a tanulókat bizonyosságuk megosztására az órán a következő kifejezésekkel kezdődő kérdések feltevésével: „Hogyan kaptatok bizonyosságot ...-ról-ről”, vagy „Mikor ismertétek fel először, hogy...”, illetve „Hogyan tudnátok elmagyarázni ...-t vagy bizonyosságot tenni róla”. Miután egy tanuló bizonyosságát teszi egy igazságról, megkérdezheted: „Ki tudna még bizonyosságot tenni erről az igazságról?”

A Szabadító engesztelése által elnyerhetjük bűneink bocsánatát.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 2 Nefi 25:23-at és a 2 Nefi 10:24-et. Mutass rá, hogy mindkét versben megtalálható a *megbékélni* szó, amely azt jelenti, hogy embereket vagy dolgokat összhangba hozni, egyetértésre bírni egymással.

- E versek mindegyikében arra intenek minket a próféták, hogy békéljünk meg Istennel. Szerintetek mit jelent ez?

Mondd el, hogy mindkét vers tartalmazza a *kegyelem* szót is. A kegyelem Mennyei Atyánk ajándéka Fia, Jézus Krisztus által. A *kegyelem* szó, ahogy a szentírások használják, elsődlegesen arra a képessé tevő hatalomra és lelki gyógyításra utal, amely Jézus Krisztus irgalma és szeretete révén adathat meg.

- Mit tanít a 2 Nefi 10:24 és a 25:23 a kegyelem és a mi saját erőfeszítéseink közötti kapcsolatról?

Kérd meg a tanulókat, alkalmazzák a tanultakat azáltal, hogy leírják a következő kérdésre adott válaszukat a szentírás-tanulmányozási naplójukba vagy az órai jegyzetfüzetükbe. A kérdést fel is írhatod a táblára.

- Mit jelent számotokra a kegyelem általi szabadulás?

Hogy segíts a tanulóknak megérteni Nefi azon állítását a 2 Nefi 25:24–25-ben, hogy a törvény halottá vált számukra, magyarázd el, hogy Mózes törvényére utalt. Nefi idejében még gyakorolták Mózes törvényét, a ceremóniák, rituálék, jelképek és parancsolatok rendszerével, ideértve az állatáldozatokat is. Nefi és mások tudták, hogy a törvény csakis Jézus Krisztus engesztelése által teljesedhet be. Az engesztelés után a Szabadító tanítványaitól nem kívánták meg többé Mózes törvényének betartását. A hithű nefiták azonban továbbra is engedelmeskedtek a törvénynek ebben az időben, még annak tudatában is, hogy a jelenlegi törvényt egy nap majd másik váltja fel.

Amikor Nefi azt mondta, hogy a törvény halottá vált számára és mások számára, úgy értette, hogy a törvény nem fogja megszabadítani őket. Azért tartották be a törvényt, mert engedelmesek akartak lenni, és mert tudták, hogy a törvény Jézus Krisztusra irányítja figyelmüket, aki majd szabadulást hoz számukra.

- Mit tanulhatunk a 2 Nefi 25:23–26-ból arról, hogy miért kell betartanunk a parancsolatokat?
- Mit fogtok tenni azért, hogy „Krisztusról beszél[jetek]” és „Krisztusban örvendez[zetek]” (2 Nefi 25:26)? Mit fogtok tenni azért, hogy segítsetek másoknak is hinni Krisztusban?

Kérd meg a tanulókat, osszák meg azokat a részeket, amelyeket azzal az állítással kapcsolatban találtak, hogy az utolsó napi szentek nem hisznek Jézus Krisztusban. Kérd meg őket, mondják el, miért szeretik ezeket a részeket.

Fejezd ki bizonyosságodat a ma megbeszélt igazságokról. Lehetőséget adhatsz a tanulóknak is, hogy bizonyosságukat tegyék ezekről az igazságokról.

Szentírás-memoriter – 2 Nefi 25:23, 26

Megjegyzés: A lecke utolsó részében felhasználhatod a következő tanulási ötletet. Ha nincs időd az ötlet felhasználására, ismétlésként előveheted egy másik óra során.

Hogy segíts a tanulóknak memorizálni a 2 Nefi 25:26-ot, e szentírás-memoriter egyik versét, írd fel a táblára a következőket:

*beszélünk
örvendezünk
prédikálunk
prófétálunk
írunk
hogy gyermekeink...
milyen forráshoz...
...bocsánatáért*

Kérd meg a tanulókat, hogy a táblán lévő kulcsszavak segítségével mondják fel a 2 Nefi 25:26-ot. Miután párszor elisméltetik a verset, kérdezd meg, van-e önként jelentkező, aki

megpróbálná emlékezetből elmondani. Utána kérd meg a többi tanulót, hogy mondják el közösen a verset anélkül, hogy a táblára néznének. Zárásként elmondhatod még, hogy érdemes gondosan odafigyelni, amikor szüleink, vezetőink és tanítóink azon fáradoznak, hogy rávegyenek minket, hogy tekintsünk a Szabadítóra.

Adj egy darab papírt mindegyik tanulónak. Kérd meg őket, hogy írjanak egy levelet leendő gyermekeiknek, arra biztatva őket, hogy Jézus Krisztust állítsák életük középpontjába. A tanulók betehetik ezeket a leveleket a szentírásaikba, hogy megőrizték őket a jövőre.

Otthon tanulási lecke

2 Nefi 11–25 (7. rész)

Felkészülési anyag az otthon tanulókat oktatója számára

A napi otthon tanulási leckék összefoglalása

A következő részt – a 2 Nefi 11–25-ben (7. rész) tanulmányozott tanok és tantételek összefoglalását – nem arra szánták, hogy a lecke részeként mind megtanítsd. A tanítás csupán a tanok és tantételek némelyikére összpontosít. Kövesd a Szent Lélek sugalmazásait, miközben átgondolod a tanulóid szükségleteit.

1. nap (2 Nefi 11–16)

Ésaiás leírta az ősi Izrael kevélységét és gonoszságát, illetve a rájuk váró ítéleteket. Jövendölt továbbá egy templomról, amely az utolsó napokban fog felépülni, és azt tanította, hogy Isten azért ad templomokat, hogy megtanítsa minket az Ő útjaira, és segítsen az Ő ösvényein járni. Ésaiás látta az Urat, és megtisztult a bűntől. Ésaiás élményéből a tanulók megtanulták, hogy meg tudunk tisztulni az érdemtelen ségünkől Jézus Krisztus engesztelése által.

2. nap (2 Nefi 17–20)

Ésaiás megfeddte Júda királyságát, mert nem voltak hajlandók a Mennyei Atyába és Jézus Krisztusba fektetni a bizodalmaikat. A tanulók megtanulták, hogy Isten velünk lesz, amikor Óbelé vetjük bizodalmaikat, még a nehézségek és félelem idején is. Ésaiás leírta a gonoszok pusztulását a második eljövétel idején, és azt tanította, hogy Jézus Krisztus az ítélet és az irgalom Istene, továbbá hogy irgalmas karja ki van nyújtva mindazok felé, akik megbánják bűneiket és betartják az Ő parancsolatait.

3. nap (2 Nefi 21–24)

Ebben a leckében a tanulók megtanulták, hogy Jézus Krisztus igazlelkűen fog ítélezni, és Joseph Smith prófétán keresztül az Úr idővel vissza fogja állítani egyházát, hogy összegyűjtse népét az utolsó napokban. Nefi örvendett Ésaiás azon jövendölésében, hogy a millennium idején béke és az Úr ismerete fogja betölteni a földet. A tanulók azt a feladatot kapták, hogy gondolkodjanak el ezen az igazságon és azon, hogy miként tudnának jobban felkészülni erre az időszakra.

4. nap (2 Nefi 25)

Amikor Nefi összefoglalta Ésaiás írásainak fő üzeneteit, áttekintést adott Istennek az emberek fiai között végzett munkája egyszerű igazságairól: Jézus Krisztus az egyetlen név az ég alatt, „amely által meg lehet szabadítani az embert” (2 Nefi 25:20), valamint Jézus Krisztus az egyetlen forrás, akihez bűneink bocsánatáért fordulhatunk. Nefi szerette volna, ha mindenki tudja: ha meg tesszük mindazt, „amit meg tudunk tenni”, Jézus Krisztus meg fog áldani minket kegyelemmel – isteni segítséggel és erővel (lásd 2 Nefi 25:23).

Bevezetés

Ezen a héten a tanulók válogatott fejezeteket tanulmányoztak Ésaiástól, melyeket Nefi belefoglalt a saját írásaiba. Boyd K. Packer elnök, a Tizenkét Apostol Kvórumának elnöke, ezt mondta az Ésaiás fejezetekről: „Ne hagyjátok abba az olvasást! Rádjátok át magatokat ezeken a nehezen érthető ószövetségi prófécia-fejezeteken, még akkor is, ha alig értetek belőlük valamit. Haladjatok tovább akkor is, ha csak átfuttok rajta, és itt-ott szedtek is ki belőle egy-egy benyomást” (“The Things of My Soul,” *Ensign*, May 1986, 61).

Amikor találkozol a tanulókkal ezen a héten, intsd őket türelemre Ésaiás szavainak tanulmányozásakor. Megkérheted őket arra is, hogy mondják el, miként segítettek nekik Ésaiás szavai, hogy „felemelhes[sék] szív[üket], és örvendezhessen[ek]” Isten jóságában (2 Nefi 11:8).

Javaslatok a tanításhoz

2 Nefi 11–25

Nefi idézi Ésaiás jövendöléseit Jézus Krisztusról

Mutass fel egy nagyítót, vagy rajzolj fel egyet a táblára. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 2 Nefi 25:13-at. Mondd el nekik, hogy a „magasztal” szó egyik jelentése az, hogy „felnagyít”, azután kérdezd meg tőlük, mit „nagyított fel” Nefi. Mondd el, hogy az egyik oka annak, hogy Nefi feljegyezte Ésaiásnak a 2 Nefi 11–25-ben álló szavait, az, hogy magasztalja és nagygyá tegye Jézus Krisztus nevét, szolgálatát és engesztelését azok életében, akik majd szavait olvassák.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 2 Nefi 11:4–8-at, az osztály pedig keressen olyan kifejezéseket, amelyek elmondják, mi célból idézi Nefi Ésaiás szavait.

Otthoni tanulásuk során a tanulókat arra kérték, jelöljék be a „Krisztus” nevet minden alkalommal, amikor előfordult a 2 Nefi 25:20–30-ban. Kérd meg őket, lapozzanak a 2 Nefi 25:28–29-hez, és keressék meg az e versekben ismétlődő kifejezést. („Krisztusban hinni és őt meg nem tagadni a helyes út”.)

Kérdezd meg a tanulóktól: Életetek milyen tapasztalatait tanították meg nektek, hogy Jézus Krisztusban hinni és Őt követni az élet helyes módja?

A következő felsorolás tartalmazza azokat az igazságokat, tanokat és tantételeket, amelyeket a tanulók ezen a héten a 2 Nefi 11–25-ben tanulmányoztak. Írd fel ezt a kilenc kijelentést a táblára, vagy készíts belőlük kiosztmányt minden tanuló számára. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a felsorolást, és keressék meg ezeket az igazságokat, tanokat és tantételeket az utalásként feltüntetett versekben.

Ésaiás tanításainak megértése napjainkban

1. Isten templomokat adott, hogy tanítsa minket az Ő útjairól, valamint hogy segítsen nekünk az Ő útjain járni (lásd 2 Nefi 12:2–3).

2. Jézus Krisztus engesztelése által megtisztulhatunk érdemtelen-ségünktől (lásd 2 Nefi 16:5–7).
3. Isten velünk lesz, amikor Őbelé vetjük bizodalunkat, még a nehézségek és félelem idején is (lásd 2 Nefi 17:4, 7, 14).
4. Jézus Krisztus az ítélet és az irgalom Istene. Irgalmas karja ki van nyújtva mindazok felé, akik megbánják bűneiket és betartják az Ő parancsolatait (lásd 2 Nefi 19:12, 17, 21; 20:4).
5. Az Úr visszaállította evangéliumát és egyházát Joseph Smith prófétán keresztül, most pedig összegyűjti népét az utolsó napokban (lásd 2 Nefi 21:10, 12).
6. A millennium idején a föld békés hely lesz, mert tele lesz az Úr ismeretével (lásd 2 Nefi 21:6–9).
7. Az Úr irgalmas lesz népéhez, a gonoszok azonban elpusztulnak (lásd 2 Nefi 23:22).

Nefi tanításai

8. Jézus Krisztus miatt kegyelem által megszabadulhatunk, miután mindent megtettünk, amit tudtunk (lásd 2 Nefi 25:23).
9. A Szabadító engesztelése által elnyerhetjük bűneink bocsánatát (lásd 2 Nefi 25:26).

Elegendő idő után tedd fel a következő kérdéseket:

- Milyen témákat figyeltek meg Ésaías és Nefi e tanításaiban? (Lehetséges válaszok: Mennyei Atyánk elküldte Fiát, Jézus Krisztust, hogy szabadulást és békeséget nyújtson gyermekeinek. Bármilyen körülmények közepette bízhatunk Istenben. A templomok Istenről tanítanak minket.)
- E kilenc kijelentés közül melyik bír a legnagyobb jelentőséggel a számotokra? Miért?

Minden tanulónak adj ki egy tant vagy tantételt a fenti listából, és kérd meg őket a következőkre:

1. Olvassátok el a szentírásrészt, ahonnan a tan vagy tantétel származik.
2. Válaszoljátok meg ezt a kérdést: Hogyan segíthet nektek ez a tan vagy tantétel „gyönyörködni” az Úrban? (Lásd 2 Nefi 11:4–6.)
3. Gondoljatok egy olyan körülményre, amely során reményt és erőt nyújthat nektek e tan vagy tantétel ismerete.

Kérd meg a tanulókat, hogy osszák meg gondolataikat! Miközben megteszik, megkérdezheted: „Kinek van még bizonyosága vagy valamilyen meglátása a most elhangzottakról?” Ha lehetőséget adsz nekik meglátásaik és bizonyosságuk megosztására, az meg fogja erősíteni az igazságokat a szívükben és társaik szívében. Köszönd meg nekik a részvételt.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 2 Nefi 25:13-at, az osztály pedig kövesse a felolvasást és keresse meg, mi miatt gyönyörködött Nefi az Úr nevének felmagasztalásában. Kérd meg a tanulókat, mondják el, mit találtak.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő bizonyoságtélt Thomas S. Monson elnöktől:

„Hiszem, hogy egyikünk sem képes tökéletesen felfogni annak a jelentőségét, amit Krisztus értünk tett a Gecsemánéban, mindazonáltal életem minden napján hálás leszek az értünk hozott engesztelő áldozatáért.

Az utolsó pillanatban is visszafordulhatott volna. De nem tette. Mindenek alá ereszkedett, hogy mindenkit megmentsen. Ezáltal olyan életet adott nekünk, mely túllép e halandó léten. Visszakövetelt bennünket Ádám bukásából.

Szívem mélyéből hálás vagyok Neki. Megtanította nekünk, hogyan éljünk. Megtanította nekünk, hogyan haljunk meg. Biztosította a szabadulásunkat” (Bücsúzól. *Liahóna*, 2011. máj. 114.).

Kérdezd meg: Milyen hasonlóságokat láttok Nefinek a 2 Nefi 25:13-ban álló szavai és Monson elnök szavai között?

Zárd azzal a mai órát, hogy megkérd a tanulókat, mondjanak példákat arra, hogy a fiatal utolsó napi szentek miként tudják magasztalni az Úr nevét. A tanulók válaszaik után buzdítsd őket, hogy magasztalják az Úr nevét mindennap.

Következő rész (2 Nefi 26–31)

A következő részben a tanulók Nefinek az utolsó napokkal kapcsolatos néhány jóvendölését fogják tanulmányozni. Nefi látta, hogy hamis egyházak és titkos összeesküvések fognak támadni. Azt is látta, hogy az Úr „bámulatos művet és csodát” fog véghezvinni (2 Nefi 27:26), valamint hogy sokan el fogják utasítani a Mormon könyvét, mert már van egy Bibliájuk. Ezenkívül Nefi elmagyarázta Krisztus tanát is.

2 Nefi 26

Bevezetés

Nefi megjövendölte, hogy leszármazottait egy nap meglátogatja majd a feltámadt Jézus Krisztus, és ezen élményük után három nemzedéken keresztül igazlelkűségben fognak élni. Elszomorította azonban, hogy leszármazottai negyedik nemzedékében néhányan eltávolodnak majd az igazlelkűségtől, elutasítják a

Messiást, és idővel elpusztulnak. Nefi intette az utolsó napokban élőket a kevélység, a titkos összeesküvések és a papi mesterkedés ellen. Azt tanította, hogy az Úr minden embert szeret, és mindenkit hív, hogy jöjjön Őhöz.

Javaslatok a tanításhoz

2 Nefi 26:1–13

Nefi megjövendöli, hogy népe el fog pusztulni, mert elutasítják Jézus Krisztust

Írd fel a táblára: *Isten ítéletei.*

- Milyen gondolataitok támadnak e kifejezés láttán vagy hallatán?

Mondd el, hogy bár sokakban negatív gondolatok támadnak e szavak láttán, Isten ítéletei valójában áldásokat hoznak sok ember számára. A 2 Nefi 26-ban arról olvashatunk, hogy milyen következmények kísérik majd az igazságot a gonoszok és az igazlelkűek számára.

A 2 Nefi 26 fő üzenete szövegösszefüggésének megállapításához fejtsd ki, hogy Nefi elmondta, sok jel kíséri majd Jézus Krisztus születését, halálát és feltámadását. Megjövendölte, hogy sokan fognak elpusztulni röviddel a Szabadító halála után, mert kiűzik a prófétákat és Jézus Krisztus hithű követőit, akik közöttük éltek. Azt is megjövendölte, hogy még azt követően is, hogy a feltámadt Szabadító megjelent közöttük, leszármazottai közül sokan „inkább a sötétség dolgait választják, mint a világosságot”, és elpusztulnak. (Lásd 2 Nefi 26:1–11.)

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 2 Nefi 26:7-et, az osztály pedig figyelje meg, hogyan reagált Nefi a népe pusztulásáról való látomásra. Kérd meg a tanulókat, hogy osszák meg, amit találtak. Javasolhatod, hogy jelöljék be Nefi kijelentését a vers végén: „A te útjaid igazságosak.”

- Mit jelent számotokra ez a kifejezés („A te útjaid igazságosak”)? (Lehet, hogy el kell magyaráznod, hogy aki igazságos, az mindig tisztességesen bánik másokkal.)

Miután segítettél a tanulóknak megérteni, hogy Isten igazsága megköveteli, hogy a gonoszok büntetést kapjanak tetteikért, mondd el, hogy Isten igazsága azt is megköveteli, hogy az igazlelkűek jutalomban részesüljenek tetteikért. E magyarázat részeként megkérheted a tanulókat, hogy olvassák el a Tan és a szövetségek 130:20–21-et. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a 2 Nefi 26:8–9, 13-at, és keressék meg, mit mondott Nefi, milyen áldások adatnak majd igazlelkű leszármazottainak.

- A 8. és 13. versben milyen kifejezések jellemzik az igazlelkűek cselekedeteit?
- Megtapasztaltátok-e már a 13. versben említett áldásokat? Mikor? Milyen módjai vannak annak, ahogyan az Úr kinyilvánítja magát nekünk?

Írd fel a táblára a következőket: **Amikor hitet gyakorlunk Jézus Krisztusban, Ő kinyilvánítja magát nekünk a Szentlélek hatalma által.**

- Hogyan mélyítheti el a Jézus Krisztusba vetett hiteteket az erről az igazságról való tudás?

2 Nefi 26:14–33

Nefi az utolsó napokról jövendől, és mindenkit hív, hogy jöjjön Krisztushoz

Foglald össze a 2 Nefi 26:14–19-et azzal, hogy elmondod: Nefi megjövendölte, hogy a Mormon könyve napvilágra fog kerülni az utolsó napokban, egy olyan időszakban, amikor sok ember kevély és hitetlen lesz.

Kérd meg a tanulókat, idézzenek fel egy alkalmat, amikor megbotlottak valamiben (vagy megkérheted őket, képzeljék el, hogy megbotlanak egy akadályban a sötétben). Kérd meg őket, hogy csendben tanulmányozzák a 2 Nefi 26:20–21-et, és keressenek olyan akadályokat, amelyekben az emberek megbotolhatnak az utolsó napokban.

- A 2 Nefi 26:20–21 szerint milyen akadályokat látott Nefi, amelyek a nemzsidók botlását okozhatják?
- Milyen további példákat tudtok mondani olyan akadályokra, amelyeket Sátán emel az emberek útjába?

Mondd el: Sátán azon kívül, hogy „botlást okozó köveket” helyez az utunkba, hogy eltávolítson Istentől, még arra is törekszik, hogy megkötözzön minket. Tarts fel egy darab cérnát, és kérd meg a tanulókat, fussák át a 2 Nefi 26:22-t, és keressék meg, mit írt Nefi egy hasonló anyagról. Hívj ki egy tanulót az osztály elé. Lazán kösd össze a tanuló csuklóját egyetlen cérnaszállal, és kérd meg, hogy szakítsa el. Ismételd meg a folyamatot, ez alkalommal azonban többször is tekerd körbe a cérnát a csuklója körül. Addig folytasd, amíg a tanuló már nem tudja elszakítani a cérnát (figyelmeztess a tanulót, hogy legyen óvatos és ne tegyen kárt magában). (Ha nincs cérnád, megkérheted a tanulókat, hogy képzeljék el ezt a szemléltetést.) Kérd meg a tanulókat, hogy tanulmányozzák a 2 Nefi 26:22-t, és keressék meg, hogyan kapcsolódik ez a vers a szemléltetéshez.

- A 2 Nefi 26:22-ben mi a jelentősége a „míg... meg nem kötözi őket” kifejezésnek? Mit tanít nektek ez a vers arról, hogyan munkálkodik Sátán?
- Láttatok-e már olyat, hogy Sátán „lenkötélen elvezeti” az embereket? Hogyan?
- E bűnök (lenkötélek) közül szerintetek melyek a legveszélyesebbek a korotokbeli fiatalok számára?

Emlékeztess a tanulókat, hogy Sátán a sötétség cselekedeteire csábít minket, hogy megköttözhessen és elvezethessen minket az igazlelkűség ösvényéről. Mondd el, hogy a 2 Nefi 26 utolsó versei szembeállítják Sátán útjait és Isten útjait. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 2 Nefi 26:23–24-et.

- E versek szerint hogyan munkálkodik az Úr? Mi a célja mindennek, amit az Úr tesz? (Javasolhatod a tanulóknak, hogy jelöljék meg a 2 Nefi 26:24 azon részét, amely azt tanítja, hogy **minden, amit az Úr tesz, a világ javát szolgálja.**)

Kérd meg a tanulókat, egy pillanatra gondoljanak egy olyan alkalomra, amikor elcsüggedtek vagy távol érezték magukat az Úrtól. Hogy segíts a tanulóknak átérezni, hogy Nefi üzenete az Úr szeretetéről az ő életükre is vonatkozik, kérd meg őket, fussák át a 2 Nefi 26:24–28, 33-as verseket. Javasolhatod, hogy jelöljék meg a *semmi, senki, valaki* és *mind* szavakat, majd pedig olvassák el újra azokat a mondatokat, amelyekben e szavak szerepelnek.

Kérd meg a tanulókat, hogy mindenki forduljon oda egy másik tanulóhoz, és beszélje meg vele, mit érthetünk meg ezekből a versekből. Miután a tanulók megosztották egymással a gondolataikat, kérj fel közülük néhányat, hogy osszák meg beszélgetésük fő gondolatait. A beszélgetésben szereplő egyik fő gondolatnak annak kell lennie, hogy **az Úr mindenkit szeret és mindenkit hív, hogy jöjjön Hozzá és részesüljön a szabadításából.** Ezt a kijelentést fel is írhatod a táblára. Arra is megkérheted a tanulókat, hogy írják le a következő kérdésekre adott válaszaikat a szentírás-tanulmányozási naplójukba vagy az órai jegyzetfüzetükbe:

- Mikor ismertétek fel az Úr jóságát az életetekben?
- Hogyan segíthet nektek annak tudata, hogy az Úr minden embert szeret, és mindenkit hív, hogy jöjjön Óhoz?

Zárásként kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 2 Nefi 26:25, 33-at. Mielőtt elkezdené olvasni, javasold a tanulóknak, hogy jelöljék meg azokat a kifejezéseket, amelyek

Cselekvésre ösztönöznöd a tanulókat

A hatékony tanítás általában magában foglalja a felhívást is a tanított tantételek szerinti cselekvésre. Amennyiben az ember elsajátítja egy adott evangéliumi tantétel ismeretét, de nem cselekszik aszerint, akkor a tanulása nem teljes. A cselekvésre való felszólítás érkezik a tanítótól, vagy – ami még hathatósabb – a Szentlélektől.

bátorítóan hatnak rájuk. Hogy segíts a tanulóknak meglátni e versek további vonatkozását, olvasd fel a következő kijelentést Dieter F. Uchtdorf elnöktől az Első Elnökségből:

„Remélem, hogy mi szívesen látjuk és szeretjük Isten minden gyermekét, beleértve azokat is, akik másképp öltöznek, beszélnek, másképp néznek ki, vagy másképp tesznek dolgokat. Nem jó az, ha azt éreztetjük másokkal, hogy nem egyenértékűek velünk. Emeljük fel a körülöttünk lévőket! Szívélyesen nyújtsuk ki feléjük a kezünket! Forduljunk olyan alázattal, könyörülettel és jószívúsággal az egyházban lévő testvéreink felé, hogy érezzék, hosszú idő után végre otthonra találtak. [...]

Számomra az tűnik helyesnek és helyénvalónak, hogy azt nyújtjuk másoknak, amire saját magunk is hön vágyunk.

Ezzel nem azt akarom mondani, hogy fogadjuk el a bűnt, vagy ne vegyünk tudomást a gonoszról a saját életünkben vagy a világban. A nagy igyekezetünkben azonban néha összetévesztjük a bűnt a bűnnel, s túl hamar és túl kevés együttérzéssel ítélünk el másokat. [...]

[L]együnk könyörületesek, és nyújtsuk ki szívből a kezünket mások felé, mivel mindenki a saját, nehéz ösvényét járja” („Ti vagytok a kezem”. *Liahóna*, 2010. máj. 68–69.).

- Miként tudjuk alkalmazni a 2 Nefi 26:33 és Uchtdorf elnök tanításait?

Kérd meg a tanulókat, gondolják át, mit tehetnének azért, hogy kezüket nyújtsák a szükségét látóknak, és segítsenek nekik érezni az Úr szeretetét.

További tanítási ötlet

2 Nefi 26:29–31. Nefi figyelmeztet a papi mesterkedés bűnére

Írd fel a táblára a következő neveket: *Sérem, Nehór, Korihór*. Kérdezd meg a tanulóktól, mit tudnak ezekről az emberekről. Ha a tanulóknak nehezen megy a válaszadás, röviden mondd el, hogy ezek a férfiak megpróbálták eltéríteni az embereket a Jézus Krisztusba vetett hittől. Vétkesek voltak a papi mesterkedés bűnében.

Nefi figyelmeztette a papi mesterkedésre népét – és minket is, akik az utolsó napokban élünk. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 2 Nefi 26:29–31-et, az osztály pedig figyelje meg a papi mesterkedés meghatározását.

- Mi a célja a papi mesterkedésben részt vevő embereknek?

M. Russell Ballard elder, a Tizenkét Apostol Kvórumából, figyelmeztetett, hogy papi mesterkedés előfordulhat az egyházban is. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a tanácsát:

„Óvakodjunk a hamis prófétáktól és hamis tanítóktól, akár férfiakra, akár nőkre, legyen szó, olyanokról,

akik az egyház tanainak önjelölt kinyilvánítói, és akik igyekeznek hamis evangéliumokat terjeszteni, és követőket magukhoz vonzani azzal, hogy olyan előadói esteket, könyveket és újságokat támogatnak anyagilag, amelyeknek tartalma ellentmond az egyház alapvető tanainak. Óvakodjatok azoktól, akik Isten igaz prófétái ellen szólnak, és publikálnak írást azoktól, akik tevékenyen térítenek másokat, meggondolatlanul semmibe véve azok örökös jólétét, akiket bűnbe visznek. Mint a Mormon könyvében szereplő Nehór és Korihór, álokkodásra támaszkodnak, hogy megtévesszenek és saját nézeteiknek megnyerjenek másokat. »Magukat állítják világossággként a világ elé, hogy nyereszkedjenek és elnyerjék a világ dicséretét; de nem törekednek Sion jólétére« (2 Nefi 26:29)” (lásd Óvakodjatok a hamis prófétáktól és a hamis tanítóktól! *Liahóna*, 2000. jan. 74.).

- Hogyan eshetnek a papi mesterkedés csapdájába az egyház tagjai?
- A 2 Nefi 26:30 szerint mi akadályozhatja meg a papi mesterkedést? (Segíts a tanulóknak megérteni, hogy elkerülhetjük a papi mesterkedés bűnét, ha jószívűsége tanúsítunk minden ember iránt.)

37. LECKE

2 Nefi 27

Bevezetés

Gyakran utalva Ésaías szavaira Nefi megjövendölte, hogy az Úr „bámulatos művet és csodát” tesz majd az utolsó napokban. Ez a nagyszerű mű Jézus Krisztus evangéliumának visszaállítása lesz. Nefi próféciájának központi elemét képezte a Mormon könyve napvilágra kerülése. Nefi megjövendölte, hogy lesznek majd tanúk, akik látni fogják a Mormon könyvét és bizonyosságot

tesznek majd igaz voltáról. Ő maga is bizonyosságot tett a Mormon könyve elengedhetetlen szerepéről az Úr utolsó napokban végzett munkájának – hogy az csodálatos ajándék lesz a világ számára. (Megjegyzés: A 2 Nefi 27 szoros párhuzamban áll az Ésaías 29-cel. Az Ésaías 29 lábjegyzetei a Bibliában hasznos segítséget jelenthetnek mindkét fejezet tanulmányozásához.)

Javaslatok a tanításhoz

2 Nefi 27:1–5

Nefi megjövendöli, hogy az utolsó napokban a föld megtelik gonosszággal

Állítsd ki a következő tárgyakat: egy dezodort, egy fogkrémet és egy szappant. Mondd el, hogy mindegyik tárgy megoldást jelent egy problémára. Kérd meg a tanulóidat, mondják meg, milyen problémát hivatottak megoldani az egyes tárgyak. (Használhatsz más tárgyakat is, amelyek megoldást jelenthetnek bizonyos problémákra.)

Mondd el, hogy Nefi próféciája a 2 Nefi 27-ben olyan problémákról tesz említést, melyek napjainkban fognak fennállni. Azt tanította, hogy az emberek botladozni fognak lelkiileg a gonosságaik miatt, lelki vakságtól fognak szenvedni, és el fogják utasítani a prófétákat. Jövendölt arról is, mit fog tenni Isten e problémák megoldása érdekében.

Kérj meg néhány tanulót, hogy egymást váltva olvassák fel a 2 Nefi 27:1–5-öt, az osztály pedig keressen olyan szavakat és kifejezéseket, melyek az utolsó napok néhány problémáját jelenítik meg. Kérj meg néhány tanulót, hogy osszák meg az általuk talált kifejezéseket. Hogy segíts a tanulóknak e kifejezések megvizsgálásában, felteheted a következő kérdéseket:

- Szerintetek mit jelent „megrészegül[ni] a gonosságtól”?
- A 2 Nefi 27:3-ban néhány utolsó napi embert egy éhezőhöz hasonlítanak, aki az evésről álmodik, illetve egy szomjazóhoz, aki az ivásról álmodik, „de felébred, és üres a lelke”. Mit tanulhatunk ebből? (Ha az ember álmában eszik vagy iszik, az nem hoz maradandó megelégedést, és mit sem ér, hiszen éhsége és szomja csillapítatlan marad álma után. Ehhez hasonlóan mindazoknak, akik „Sion hegye ellen harcol[nak]”, szintén nem lesz részük maradandó megelégedésben, és nem fognak elérni semmi jelentőséget.)
- Szerintetek mit jelent a „behunyátok szemeteket” kifejezés?

Hogy segíts a tanulóknak megtalálni a 2 Nefi 27:1–5-ben rejlő evangéliumi igazságokat, kérd meg őket, hogy foglalják össze, mit tanultak ezekből a versekből. Válaszaikat írd fel a táblára. Győződj meg arról, hogy a tanulók megértik: **az utolsó napokban sokan telve lesznek gonosszággal, és elutasítják a prófétákat.**

- Szerintetek miért fontos tudnunk erről a jövendölésről és a beteljesedéséről?

2 Nefi 27:6–23

Nefi megjövendöli a Mormon könyve napvilágra kerülését

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 2 Nefi 27:6–7-et. Kérd meg őket, hogy keressék meg, mit fog adni az Úr, hogy segítsen megoldani az emberek lelki problémáit az utolsó napokban.

- Mit fog adni az Úr?
- Mit fog tartalmazni a könyv?

Elemzést elősegítő kérdések

Az elemzést elősegítő kérdésekkel arra ösztönözheted a tanulókat, hogy elgondolkodjanak a tanulmányozott versek jelentésén. Általában akkor tedd fel az ilyen kérdéseket, amikor a tanulók már valamilyen ismerik a verseket. Az elemző kérdések gyakran ehhez hasonló kifejezésekkel kezdődnek: „szerintetek miért” vagy „mit gondoltok”. Például feltehetsz egy ilyen kérdést: „Szerintetek mit jelent ez (a kifejezés vagy szó)?”

- Szerintetek milyen könyvről szólnak ezek a versek? (Hogy segíts a tanulóknak megválaszolni ezt a kérdést, javasolhatod, hogy keressék ki a 2 Nefi 27:6-hoz tartozó *b* lábjegyzet alatt felsorolt szentírásutalásokat. Elmagyarázhatod azt is, hogy az „akik elszunnyadtak” kifejezés azokra a már elhalálozott profétákra utal, akik a Mormon könyvét képező feljegyzéseket vezették.)

Tarts fel egy példányt a Mormon könyvből. Mondd el, hogy az Úr azért hozta elő ezt a könyvet, hogy segítsen helyrehozni a problémákat az utolsó napokban, és világosságot hozni az elsötétült világba. Az Úr kinyilatkoztatta az ősi profétáknak a Mormon könyve napvilágra kerülésének részleteit, Nefi pedig feljegyezte ezeket a 2 Nefi 27-ben. Mondd el, hogy hasonló prófécia található az Ésaías 29-ben is. (Megemlítheted, hogy néhányan azzal a kérdéssel vonják kétségbe a Mormon könyvét, hogy a Biblia vajon miért nem tesz említést róla. Mutass rá, hogy az Ésaías 29-ben álló jövendölés tanúsítja, hogy a Biblia igenis tanúságot tesz a Mormon könyvről.)

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 2 Nefi 27:12–14-et, az osztály pedig keresse meg, mit mondott Nefi, ki kap majd engedélyt, hogy láthassa a könyvet.

- Ki volt a három tanú, aki engedélyt kapott, hogy „Isten hatalma által” láthassa a Mormon könyvét? (Oliver Cowdery, David Whitmer és Martin Harris. Lásd A három tanú bizonyágtétele. Mormon könyve.)

Mutass rá, hogy Nefi említést tett „egy néhány” további emberről, akik szintén engedélyt kapnak majd a könyv megtekintésére.

- Szerintetek kik voltak ezek a további tanúk? (Lehet, hogy emlékeztetned kell a tanulókat a Mormon könyve nyolc további tanújára. Lásd A nyolc tanú bizonyágtétele. Mormon könyve.)

Mutass rá, hogy a 2 Nefi 27:14 megemlíti, hogy az Úr „annyi tanú szája által erősíti meg szavát, ahánnyal ő azt jónak látja”.

- Szerintetek mire gondolt Nefi, amikor azt mondta, hogy a tanúk megerősítik Isten szavát? (Azok, akik a Mormon könyve által kapják meg és fogadják be Isten szavát, meg fogják osztani azt másokkal és bizonyágot fognak tenni igaz voltáról.)
- Kik lehetnek ezek a tanúk?
- Hogy segíts a tanulóknak átérezni, hogy ők is tanúi lehetnek a Mormon könyve igaz voltának, megkérheted őket, hogy írják oda nevüket a margóra a 2 Nefi 27:14 mellé. Hogyan segíthet az egyház minden tagja, köztük ti is, Isten szavának megerősítésében?
- Előfordult-e már, hogy megosztottátok másokkal a Mormon könyvről való bizonyágotokat? Mikor?

Egy korábbi leckében már ösztönözhetted a tanulókat arra, hogy osszák meg valakivel a Mormon könyvről kapott bizonyágotukat. Amennyiben már megkérted őket erre, akkor most számon kérheted tőlük ezt úgy, hogy felkérsz jó pár tanulót, hogy meséljenek az élményükről. Biztasd a tanulókat arra, hogy továbbra is keressenek lehetőségeket a Mormon könyvről kapott bizonyáguk megosztására másokkal, ideértve a más hitet valló embereket is.

Másold fel a táblára a következő táblázatot. (Időt takarítasz meg, ha már az óra előtt felírod a táblára.)

	Nefi prófécija arról, mit fog tenni a férfi	A férfi neve	A prófécia beteljesedése Joseph Smith története 1:63–65
1. férfi („tanulatlan”) 2 Nefi 27:9, 15, 19			
2. férfi („egy másik”) 2 Nefi 27:15, 17			
3. férfi („tanult”) 2 Nefi 27:15–18			

Utókövetés

Időnként kérd meg a tanulókat, hogy számoljanak be korábbi felkérésekről és feladatokról. Ez lehetőséget biztosít a tanulóknak pozitív élményeik megosztására, ösztönzőleg hathat néhány tanulóra, hogy ők is elvégezzék a feladatokat, amelyeket nekik adtál, neked pedig lehetővé teszi, hogy különleges figyelmet szentelj azoknak a jó dolgoknak, amelyek annak következtében történtek, hogy tanulóid eleget tettek az adott felkérésnek vagy feladatnak.

Oszd párokra a tanulókat. Mondd el, hogy mindegyik pár tanulmányozni fog egy jövendölést a Mormon könyve előkerüléséről, illetve a jövendölés beteljesedéséről. A tanulók másolják le a táblázatot a szentírás-tanulmányozási naplójukba vagy órai jegyzetfüzetükbe, és írják be a válaszokat a megadott szentírásutalások alapján. (Elmagyarázhatod, hogy a Joseph Smith története 1:63–65-ben említett *írásjelek* arra az írásra utalnak, amelyek azokra az aranylemezekre voltak vésve, amelyekről a Mormon könyve le lett fordítva.) Ha a tanulók végeztek, kérd meg őket, hogy osszák meg az osztállyal a válaszaikat.

- A 2 Nefi 27:15 és a Joseph Smith története 1:64 alapján ki az a tanult férfi, akihez Martin Harris elvitte a könyv szavait? (Charles Anthon.)
- Milyen tekintetben lehet egy iskolázatlan ember, mint Joseph Smith, alkalmasabb a Mormon könyve lefordítására egy tudós embernél, mint Charles Anthon?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 2 Nefi 27:20–21-et, és keressék meg az e versekben ismétlődő kifejezést. („El tudom végezni a saját munkámat”).

- Mit jelent számotokra ez a kifejezés („el tudom végezni a saját munkámat”)?
- Az evangélium visszaállítása és a Mormon könyve napvilágra kerülése miként bizonyítja azt, hogy Isten el tudja végezni a saját munkáját?
- Milyen tantételeket tanítanak ezek a versek? (Miközben a tanulók megosztják elgondolásaikat, hangsúlyozd ki, hogy **a Mormon könyve napvilágra kerülése az egyik módja annak, hogy Isten el fogja végezni munkáját az utolsó napokban.**)
- Hogyan erősíti meg e jövendölés beteljesedése a bizonyágotokat a Mormon könyvéről és az Úr egyháza visszaállításában betöltött szerepéről?

2 Nefi 27:24–35

Nefi prófétál Jézus Krisztus visszaállított evangéliumának és a Mormon könyvnek pozitív hatásairól

Olvasd fel a 2 Nefi 27:24–26-ot, miközben a tanulók a szentírásukban követik a szöveget.

- Rémlik-e, hogy hallottátok már ezeket a szavakat? Ha igen, hol? (Ha a tanulóknak gondot okoz a válasz, mondd el, hogy az Úr hasonló szavakkal szólt Joseph Smithhez a szent ligetben; lásd Joseph Smith története 1:19.)

Tartsd fel az egyik tárgyat, amelyet az óra kezdetekor kitéttél, és emlékeztess a tanulókat, hogy egy konkrét probléma megoldására lett kialakítva.

- A 2 Nefi 27:25-ben mit mond az Úr, milyen problémák fognak fennállni az emberek között az utolsó napokban? (A tanulók válaszait felírhatod a táblára.)

Emlékeztess a tanulókat az utolsó napok további lelki problémáira a 2 Nefi 27:5-ből. (A táblán lévő felsoroláshoz hozzáteheted a következőket: *gonoszság, lelki vakság és a próféták elutasítása.*)

- Hogyan segít e problémák megoldásában a Mormon könyve és Jézus Krisztus evangéliumának visszaállítása?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 2 Nefi 27:29–30, 34–35-öt, és keressék meg, mit mondott az Úr, miként fogja megáldani az utolsó napokban élő embereket a visszaállított evangélium és a Mormon könyve. Kérj meg egy tanulót, hogy sorolja fel a táblán ezeket az áldásokat.

- A 2 Nefi 27:29 szerint a Mormon könyve segíteni fog, hogy „a vakok szemei [kilássanak] a homályból és a sötétségből”. Szerintetek mit jelent ez?

Segíts a tanulóknak megérteni, hogy **a Mormon könyve és Jézus Krisztus visszaállított evangéliuma örömet és megértést nyújt azoknak, akik tanulmányozzák és befo-gadják azokat.** Biztasd a tanulókat, hogy kihívásaikra a Mormon könyvében keressenek megoldásokat, és osszák meg másokkal a Mormon könyvéről való bizonyágukat.

2 Nefi 28

Bevezetés

Nefi jövendölt az utolsó napokban uralkodó nagy kihívást jelentő állapotokról, ideértve sok felállított egyház hamis tanításait és kevélységét. Tanított arról, hogyan

lehet felismerni ezeket a hamis tanokat és világi szemléleteket, valamint figyelmeztetett arra, hogy Sátán miként próbál majd eltéríteni minket az igazlelkűségtől.

Javaslatok a tanításhoz

2 Nefi 28:1–19

Nefi leírást ad napjaink hamis egyházairól és hamis elgondolásairól

Rajzolj a táblára a kultúrákban közismert figyelmeztető jeleket. Rajzolhatsz például egy közlekedési táblát vagy egy arra utaló szimbólumot, hogy egy adott anyag veszélyes vagy mérgező.

- Mi a célja ezeknek a jeleknek?

Mondd el, hogy a Mormon könyve segíthet nekünk észrevenni a lelkiileg káros anyagokra figyelmeztető jelzéseket. Ezra Taft Benson elnök elmondta: a Mormon könyve egyik fő célja az, hogy felfedje, miként fog munkálkodni a gonosz és Krisztus más ellenségei az utolsó napokban. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel Benson elnök következő kijelentését:

„A Mormon könyve felfedi Krisztus ellenségeit. Meghazudolja a hamis tanokat, és... Krisztus alázas követőit felvértezi napjaink gonosz tervei, stratégiái és tanai ellen. A Mormon könyvében megjelenő hitehagyók hasonlítanak a mai hitehagyókra.”
 (“The Book of Mormon Is the Word of God,” *Ensign*, Jan. 1988, 3).

- Hogyan fedi fel a Mormon könyve Krisztus ellenségeit? (Feljegyzéseket tartalmaz olyan emberekről, akik megpróbáltak eltávolítani másokat a Krisztusba vetett hittől. Lehetővé teszi számunkra, hogy lássuk tévedéseiket és hamis elgondolásaikat.)
- Hogyan erősít meg minket a Mormon könyve az ellenséggel szemben?

Tégy bizonyosságot arról, hogy **a Mormon könyve felfedi az ördög hamis elgondolásait, és megerősít minket az ő gonosz terveivel szemben.** Mondd el, hogy a tanulók példát fognak látni erre a 2 Nefi 28-ban. Ez a fejezet Nefinek az utolsó napokkal kapcsolatos egyik jövendölését tartalmazza. E jövendölésben Nefi figyelmeztetett a napjainkban eluralkodó hamis tanokra.

Kérd meg a tanulókat, hogy csendben nézzék át a 2 Nefi 28:3–9-et, és keressék meg Nefinek a hamis tanításokat illető figyelmeztetéseit. Emeld ki, hogy a 2 Nefi 28:7–9 szentírás-memoriter. Biztathatod a tanulókat, hogy a szokásostól eltérően jelöljék meg, hogy könnyedén meg tudják találni. Ha már elegendő idejük volt e rész tanulmányozására, hívj ki a táblához több tanulót. Kérd meg mindegyiküket, hogy írjon fel egy hamis tanítást vagy elgondolást ebből a részből, és azt is, hogy melyik versben található. Azután kérdezd meg a többiektől, hogy felfigyeltek-e további hamis tanításokra vagy elgondolásokra ebben a részben. Ha igen, kérd meg őket, hogy egészítsék ki a táblán lévő felsorolást.

Hogy segíts a tanulóknak e hamis tanok és elgondolások némelyikének megbeszélésében, tedd fel a következő kérdéseket:

- Mi lehet egy modernkori példája e hamis elgondolásoknak? (Ügyelj arra, hogy válaszaikban az osztály nem nevez meg konkrét egyházakat.)
- Miként gátolja meg ez a hamis elgondolás az embereket abban, hogy kövessék Mennyei Atyánk tervét?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 2 Nefi 28:12–14-et, az osztály pedig figyelje meg Nefi arról szóló figyelmeztetését, mi fog történni sok egyházzal és emberrel az utolsó napokban a kevélység és a hamis tanok miatt.

 A 2 Nefi 28:7–9 szentírás-memoriter. A lecke végén található tanítási ötlettel segíthetsz a tanulóknak megtanulni ezt a szakaszt.

- Milyen hatással vannak az emberekre a kevélység és a hamis tanítások?
- Miért nem vezetí tévútra a kevélység és a gonoszság Krisztus aláztos követőit? Hogyan kerülhetjük el, hogy megtévesszenek „az emberek előírásai”? (Lehet, hogy el kell magyaráznod, hogy „az emberek előírásai” kifejezés az emberek tanításaira utal – ellenében az Úr tanításaival.)

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 2 Nefi 28:15–16, 19-et, és keressék meg a hamis tanítások következményeit.

- Milyen szavakat vagy kifejezéseket láttok ezekben a versekben, amelyek leírják a kevélység és a hamis tanítások eredményeit?

2 Nefi 28:20–32

Nefi figyelmeztet arra, hogyan próbál megtévészteni minket Sátán

Oszd meg a tanulókkal a következő történetet:

Egy afrikai megbízás során Boyd K. Packer elnök elment, hogy megnézzen néhány állatot egy vadasparkban. Felfigyelt rá, hogy egy sekély meder közelében nyugtalanok voltak az állatok. Amikor megkérdezte a vezetőt, hogy miért nem isznak az állatok, azt felelte, hogy a krokodilok miatt. Packer elnök így emlékezett vissza:

„Azt gondoltam, hogy biztos viccel, ezért komolyan visszakérdeztem: »Mi a gond?« A válasz újra így hangzott: »Krokodilok.« [...]

Látta, hogy nem hiszek neki, és elhatározta – úgy vélem –, hogy megtanít nekem egy leckét. Elhajtottunk egy másik helyre, ahol az autó egy töltésen állt az iszapos meder felett, s ahonnan lenézhattunk. »Ott – mondta. – Nézzte meg a saját szemével!«

Nem láttam mást, csak sarat, egy kevés vizet, s a távolban a nyugtalan állatokat. Aztán hirtelen megláttam! – Egy hatalmas krokodil az iszapba süllyedve, amint arra vár, hogy egy gyanútlan állat elég szomjas legyen ahhoz, hogy inni jöjjön.

Hirtelen hívő lettem! Amikor látta, hogy hajlandó vagyok figyelni, folytatta a leckét. »A parkban mindenhol vannak krokodilok – mondta –, nem csak a folyókban. Nincs olyan vízünk, amelynek a közelében ne lenne valahol egy krokodil, és jobb, ha számítunk rá.«

[...] Egy másik afrikai út során elmeséltem ezt az élményt egy másik park vadőrének. [...]

Megmutatta nekem egy szörnyű tragédia helyét. Egy angol fiatalember idénymunkát végzett egy szállodában. A folytonos és ismételt figyelmeztetések ellenére átmászott a tábor kerítésén, hogy megnézzen valamit egy sekély víztócsában, ami el sem lepte a sportcipőjét.

»Nem tett meg benne még két lépést sem – mondta a vadőr –, amikor a krokodil elkapta, s mi semmit sem tehattünk, hogy megmentjük.« (Lelki krokodilok. *Liahóna*, 2002. okt. 10–11.).

- Mi idézte elő, hogy ez a fiatalember áldozatul esett a krokodilnak? Hogyan kerülhette volna el ezt a tragédiát? (Be kellett volna tartania a kapott figyelmeztetéseket.)

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel Packer elnök következő tanácsát:

„Azok, akik előttetek járnak az életben, körüljárták némiképp a vizes pocsolyákat, és figyelmeztetnek a krokodilokra. Nemcsak a nagy, szürke hullókre, amik darabokra szaggathatnak, hanem a *lelki krokodilokra* is, melyek sokkal veszélyesebbek, megtévészőbbek és láthatatlanabbak még azoknál a jól álcázott afrikai hullóknél is.

Ezek a lelki krokodilok megölhetik vagy megcsonkíthatják lelketeket. Tönkre tehetik lelki békéteket, és a titeket szerető emberek lelki békéjét is. Ezek azok, amelyektől óvakodni kell, és szinte nem létezik már olyan itatóhely az egész halandóságban, amely ne lenne megfertőzve velük“ (Lelki krokodilok. 11.).

- Milyen szempontból hasonlítanak a Packer elnök történetében szereplő krokodilok Sátán kísértéséhez és fondorlataihoz? Milyen figyelmeztetéseket kapunk, amelyek segítenek elkerülnünk a lelki veszélyt?

Olvasd fel a 2 Nefi 28:19-et, miközben a tanulók a szentírásukban követik a szöveget. Azután írd fel a táblára: *Sátán hatalmába akar keríteni minket azáltal, hogy...*

Történetek használata

A történetek segíthetnek lekötni a tanulók figyelmét azáltal, hogy felkeltik az érdeklődésüket és segítenek mások tapasztalatainak meghallgatása révén részt venniük a tanulási folyamatban. A történetek segíthetnek a tanulóknak meglátni, hogy miként vonatkoznak az evangélium tantételei az emberek életére.

Mondd el, hogy Nefi a jövendölése folytatásaként beszélt azokról a taktikákról, melyeket Sátán fel akar használni ellenünk az utolsó napokban. Oszd párokra a tanulókat. Kérd meg a párokat, hogy olvassák el a 2 Nefi 28:20–29-et és keressenek bennük olyan dolgokat, melyekkel ki lehet egészíteni a táblán lévő mondatot.

Pár perc elteltével kérd meg a párokat, osszák meg, hogyan egészítették ki a táblán lévő kijelentést. E beszélgetés részeként győződj meg arról, hogy a tanulók megértik: **Sátán sokféle taktikát vet be, hogy megpróbálja felülkerekedni rajtunk, például haragra gerjeszt, lecsendesít, biztonságba ringat vagy hízeleg nekünk.**

- Milyen példákat tudtok mondani arra, hogy Sátán megpróbálja felbujtani az embereket, „hogy haragudjanak mindarra, ami jó”? Miként zavarja össze az embereket a harag azt illetően, hogy mi jó és mi gonosz?
- Szerintetek miért veszélyes, ha az emberek úgy vélik, „minden jól van Sionban”, azt gondolva, hogy nincs szükség a fejlődésre? Mit gondoltok, miért tudja Sátán „gondosan, le a pokolba” vezetni az ilyen embereket?
- Mit jelent hízelegni valakinek? (Nem őszinte dicséretet és bököket mondani.) Szerintetek miért tud a hízélgés eltávolítani némelyeket az Úrtól?
- Miért próbálna Sátán meggyőzni az embereket arról, hogy ő nem is létezik?
- Milyen dolgokat tehetünk azért, hogy őrizkedjünk a haragtól? Hogyan védekezhetünk az ellen, hogy úgy érezzük, minden jól van? Hogyan védekezhetünk a hízélgés ellen?

A lecke zárásaként mondd el a tanulóknak, hogy a 2 Nefi 28 vége egy utolsó figyelmeztetést és egy ígéretet tartalmaz az Úrtól. Kérd meg őket, hogy olvassák el magukban a 2 Nefi 28:30–32-t.

- Az Úr tiszteletben tartja önrendelkezésünket és az arra irányuló erőfeszítéseket, hogy Őröla tanuljunk. A 2 Nefi 28:30 alapján „sort sorra, előírást előírásra” adva tanít minket. Ez mit jelent számotokra? E vers szerint mi történik azokkal, akik azt mondják: „Már elég nekünk”?
- A 2 Nefi 28:32-ben az Úr azokhoz szól, akik megtagadták Őt. Szerintetek mire gondol, amikor ezt mondja ebben a versben: „napról napra kinyújtom majd feléjük a karomat”? (Ebben a versben az Úr az irgalmáról beszél és arról, hogy Ő kész mindennap segíteni nekünk, amikor törekszünk megtenni az akaratát, még akkor is, ha a múltban elutasítottuk Őt. Segíts a tanulóknak megérteni, hogy **az Úr irgalmas lesz minden emberhez, aki bűnbánatot tart és Hozzá jön.**)

Írd fel a táblára: *A ma tanultak miatt a következőket fogom megtenni: ...* Kérd meg a tanulókat, egészítsék ki ezt a mondatot a szentírás-tanulmányozási naplójukban vagy az órai jegyzetfüzetükben azzal, hogy leírják, mit fognak megtenni Nefinek a 2 Nefi 28-ban álló jövendölése tanulmányozásának eredményeként. Megkérhetsz néhány tanulót, hogy osszák meg az osztállyal, amit írtak. Ügyelj azonban arra, hogy ne érezzék kötelezőnek olyan gondolatok vagy élmények megosztását, amelyek túl személyes jellegűek.

Tedd bizonyosságodat, hogy az Úrtól jövő útmutatással és erővel képesek vagyunk legyőzni a kísértéseket. Még ha bűnt követünk is el, az Úr irgalmas lesz hozzánk, ha őszinte bűnbánatot tartunk.

Szentírás-memoriter – 2 Nefi 28:7–9

Mondd el, hogy az emberek néha azzal racionalizálják a bűnt, hogy mindenki ezt teszi, vagy hogy később majd meg tudják bánni. Oszd kisebb csoportokra az osztályt. Kérd meg a csoportokat, hogy olvassák el közösen a 2 Nefi 28:7–9-et, és keressenek ezekhez a hamis elgondolásokhoz kapcsolódó szavakat és kifejezéseket. Kérd meg a tanulókat, beszéljék meg a csoportjukban a következő kérdéseket (melyeket óra előtt felírhatsz a táblára):

- Milyen veszélyt rejt „egy kis bűn” elkövetése?
- Vajon igazolja-e Isten a kicsi és nem gyakori bűnök elkövetését? (Kérd meg a tanulókat, hogy további meglátásokért olvassák el a Tan és a szövetségek 1:31-et.)
- Miként lehetséges „[hasznot húzni] a másiktól szavai miatt”? Néha hogyan „ás[unk] vermet felebarát[unk]nak”?

Kérd meg a csoportokat, hogy írják át ezeket a verseket olyan nyelvezeten, amelyen a mai emberek megpróbálhatják rávenni a fiatalokat a balga tanok követésére.

Kérd meg a tanulókat, gondoljanak olyan alkalmakra, amikor megőrizték lelki erejüket az iskolában, a médiában vagy a barátaik körében tapasztalt hamis elgondolások ellenére is. Kérd meg őket, hogy írjanak ezekről az élményekről a szentírás-tanulmányozási naplójukban vagy az órai jegyzetfüzetükben. Kérj meg néhány tanulót, hogy osszák meg, amit írtak.

Megjegyzés: Felhasználhatod ezt az ötletet az óra során, amikor bevezeted a szentírás-memoriter szakaszt, vagy sort keríthetsz rá az óra végén.

2 Nefi 29–30

Bevezetés

Nefi jövendölt az evangélium utolsó napi visszaállításáról, amelyre az Úr a „bámulatos mű” kifejezéssel utalt (2 Nefi 29:1). Nefi bizonyosságot tett arról, hogy az utolsó napokban minden szentírás együtt tanúskodik majd arról, hogy Isten megemlékezik minden gyermekéről.

Megjövendölte, hogy sokan el fogják utasítani a Mormon könyvét, de azok, akik hisznek, az egyházba gyűjtetnek. Emellett tanított arról is, hogy Isten szövetséges népe azokból áll, akik bűnbánatot tartanak és hisznek Isten Fiában.

Javaslatok a tanításhoz

2 Nefi 29

Nefi megjövendöli, hogy az utolsó napokban sokan elutasítják majd a Mormon könyvét

Kérd meg a tanulókat, képzeljék el, hogy egy barátjuk az iskolában őszintén felteszi nekik ezt a kérdést: „Miért van a mormonoknak még egy Bibliájuk?” Megkérheted a tanulókat, hogy tegyék fel a kezüket, ha már tettek fel nekik hasonló kérdést. Azután kérd meg néhányukat, mondják el, hogyan válaszoltak.

Mondd el, hogy Nefi megadott néhány választ e kérdésre, amikor lejegyezte az Úr szavait a Mormon könyve szerepéről az evangélium utolsó napi visszaállításában, amelyet az Úr „bámulatos mű[nek]” nevezett. A tanulók olvassák el magukban a 2 Nefi 29:1–2-t, és keressék ki, mit fognak tenni az Úr szavai az utolsó napokban. („Eljutnak majd” Nefi magjához, vagyis leszármazottaihoz, és „a föld széléig el fognak süvíteni”). Ezra Taft Benson elnök elmondta, hogy „nekünk, az egyház tagjainak, és különösen a misszionáriusoknak, kell lennünk a Mormon könyve »süvítőinek«, vagy másképp szószólóinak és bizonyoságtevőinek a föld széleiig” (“The Book of Mormon Is the Word of God,” *Ensign*, May 1975, 65).

Mondd el, hogy a *zászló* szó a 2 Nefi 29:2-ben az emberek összegyűjtésére és egységesítésére utal. (Lásd a *zászló* szó magyarázatát a 32. leckében.)

- A 2 Nefi 29:2 szerint mi az a „zászló”, amely „a föld széléig” eljut majd, hogy összegyűjtse az Úr népét? (A Mormon könyve – Nefi magjának, vagyis leszármazottainak szavai.)
- A 2 Nefi 29:1–2 szerint mi az Úr célja azzal, hogy további szentírást ad, mint amilyen a Mormon könyve? (Segíts a tanulóknak megérteni, hogy **az Úr további tanúbizonyoságként adja a szentírásokat, illetve azért, hogy szövetségéhez gyűjtse az embereket.**)

Írd fel a táblára Jeffrey R. Holland elder, a Tizenkét Apostol Kvóruma tagjának kijelentését (forrás: *Christ and the New Covenant: The Messianic Message of the Book of Mormon* [1997], 4.):

„A Mormon könyve a legkiemelkedőbb kijelentése Istennek a gyermekeivel kötött szövetségének, valamint a gyermekei iránti szeretetének itt a földön.” (Jeffrey R. Holland elder)

Mondd el, hogy a 2 Nefi 29-ben a *nemzsidók* szó azokra utal, akik nem Izrael házából valók. A *zsidók* szó azokra utal, akik Izrael házából valók, ideértve Lehi családját és leszármazottait is. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 2 Nefi 29:3–6-ot, és keressék meg, miként reagál majd néhány nemzsidó a további szentírásokra.

- Hogyan reagálnak majd néhányan a további szentírásokra?
- Mit mondott az Úr azokról, akik így reagálnak?

Mondd el, hogy Nefi prófétai módon jellemezte az emberek reakcióját a Mormon könyvére. Az emberek manapság gyakran adnak hangot a kételyüknek a Mormon könyvét illetően, mivel már rendelkezésükre áll a Biblia.

Add feladatul a tanulóknak, hogy párokban tanulmányozzák a 2 Nefi 29:7–11-et. Kérd meg őket, hogy keressék meg, milyen céllal adott az Úr további szentírást a Biblia mellé. Néhány perc múlva kérd meg a tanulókat, hogy osszák meg, amit találtak. A lehetséges válaszok

között szerepelhetnek a következők: (1) az Úr megemlékezik minden emberről, és szavát minden nemzetnek elküldi (lásd 7. vers); (2) az Úr ugyanazt az üzenetet mondja minden nemzetnek, a Mormon könyve pedig egy másik bizonyágtétel a Bibliában álló igazságokról (lásd 8. vers); (3) az Úr mindig ugyanaz, és saját tetszése szerint szól (lásd 9. vers); (4) az Úr munkája még mindig folyik, és Isten mindaddig szólni fog hozzánk, míg véghez nem viszi munkáját (lásd 9. vers); (5) az embereknek nem kell azt gondolniuk, hogy a Biblia az Úr minden szavát tartalmazza, illetve hogy az Úr nem íratott le többet (lásd 10. vers); valamint (6) az Úr minden embernek megparancsolja minden nemzetben, hogy írják le az Ő szavait (lásd 11. vers). Hogy segíts a tanulóknak összefoglalni és alkalmazni mindazt, amit a lecke e részéből tanultak, tegyél fel néhányat vagy az összeset a következő kérdések közül:

- Hogyan használhatnátok fel a 2 Nefi 29-et a Mormon könyvével mint további szentíráskötettel kapcsolatos aggályok eloszlatására?
- Miként mélyítették el ezek a versek a Mormon könyve iránti nagybecsüléseteket?

Ismét oszd párokra a tanulókat. Kérd meg őket, gyakorolják, hogyan válaszolnának erre a kérdésre: „Miért van a mormonoknak még egy Bibliájuk?” Egyikük kérdezzen, másikuk pedig válaszoljon, aztán cseréljenek szerepet és ismételjék meg a párbeszédet. E tevékenység végén biztathatod a tanulókat arra, hogy gondoljanak olyan ismerőseikre, akiknek javára válhat, ha beszélgetnek ezekről a tantételekről, és törekedjenek a Szent Lélek útmutatására azt illetően, miként tudnának beszélni ezekkel az emberekkel.

A lecke e részének lezárásaként győződj meg arról, hogy a tanulók megértik: **az Úr minden emberről megemlékezik, és el fogja küldeni szavát hozzájuk.**

2 Nefi 30:1–8

Nefi jövendöl a Mormon könyve szerepéről az utolsó napokban

Mondd el, hogy miután tanított arról, hogy Isten meg fog emlékezni Izráel házáról, Nefi arra figyelmeztette a népét, hogy ne gondolják, hogy ők igazlelkűbbek, mint amilyenek a nemzsidók lesznek. Arra is emlékeztette őket, hogy minden ember részévé válhat Isten szövetséges népének. Kérj meg egy tanulót, olvassa fel a 2 Nefi 30:2-t, az osztály pedig keresse meg, milyen két dolgot kell megtennünk, hogy Isten szövetséges népének részévé váljunk. Kérd meg a tanulókat, hogy osszák meg, amit találtak. Győződj meg arról, hogy megértik: **akkor válunk Isten szövetséges népének részévé, amikor bűnbánatot tartunk és hiszünk Jézus Krisztusban.**

Mondd el, hogy a 2 Nefi 30:3-ban Nefi leírja egy módját annak, ahogyan az Úr a szövetségbe gyűjti népét az utolsó napokban. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 2 Nefi 30:3-at, és azonosítsák be ezt a folyamatot. (Az Úr elküldi a Mormon könyvét. Sokan hisznek benne és megosztják másokkal.) Rámutathatsz, hogy Nefi konkrétan megemlítette, hogy a Mormon könyve szavai elvitetnek majd „magunk maradékának”, vagyis Lehi leszármazottainak.

Ösztönözd a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 2 Nefi 30:4–8-at, és keressenek olyan kifejezéseket, amelyek megmutatják, milyen áldásokban részesülnek majd az emberek, amikor befogadják a Mormon könyvét.

- Milyen áldásokban részesülnek majd Lehi leszármazottai, amikor tudomást szereznek az őseikről?
- Mit tanítanak ezek a versek arról, hogy milyen hatással lehet a Mormon könyve minden emberre?

Győződj meg arról, hogy a tanulók megértik: **a Mormon könyve minden embernek segíthet Jézus Krisztust megismerni és evangéliuma szerint élni.** Ezt a kijelentést fel is írhatod a táblára.

- Mit tehetünk azért, hogy segítsünk másoknak megismerni Jézus Krisztust a Mormon könyvén keresztül?
- Nektek hogyan segített a Mormon könyve jobban megismerni a Szabadítót?

Kérd meg a tanulókat, hogy meséljék el egy élményüket a Mormon könyve megosztásával kapcsolatosan. Biztasd a tanulókat arra, hogy imádkozzanak lehetőségeikért a Mormon könyve megosztására másokkal.

Tanulói gyakorlás

Amikor az evangéliumi igazságok elmagyarázásának gyakorlására kéri a tanulókat, lehetőség adsz nekik mélyebb megértést szerezni az adott igazságokról, valamint felkészülni arra, hogy másoknak tanítsák az evangéliumot. (Ne felejtse el megtartani az egyensúlyt a tanítási módszer használatában. Az oktatók ne lépjenek ki tanítói szerepükből, és ne ruházzák át a tanulókra az óra megtartását.)

2 Nefi 30:9–18

Nefi a millennium alatt a földön uralkodó állapotokról jövődől

Mondd el, hogy Nefi prófétált a millenniumról, a Szabadító második eljövételét követő ezeréves időszakról is.

Foglald össze a 2 Nefi 30:9–10-et azzal, hogy elmondod: az Úr második eljövetelkor a gonoszok el fognak pusztulni. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 2 Nefi 30:12–18-at, és keressék meg, milyen leírások jellemzik az életet a millennium alatt. Kérd meg a tanulókat, képzeljék el, hogy újságcikket írnak a millennium idején, amelyben az egyik uralkodó állapotot jellemzik. Kérd meg őket, adjanak címet a cikknek, és osszák meg egymással, mit találtak ki.

- A 2 Nefiben tanulmányozott millenniumi állapotok közül melyiket várjátok a leginkább? Miért?

Hívd fel a tanulók figyelmét a 2 Nefi 30:18-ban álló következő kijelentésre: „a Sátánnak már nem lesz hatalma az emberek gyermekeinek szíve felett, hosszú ideig”. Javasolhatod, hogy a tanulók jelöljék meg a szentírásaikban ezt a kijelentést.

- Miért hasznos tudnunk, hogy az igazlelkűség végül győzedelmeskedik a gonoszság felett?

A tanulók válaszai után tegyél bizonyosságot arról, hogy **a millennium során Sátánnak nem lesz hatalma az emberek szíve felett, és igazlelkűség és béke fog uralkodni.** Kérj fel egy tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentést George Q. Cannon elnöktől az Első Elnökségből, az osztály pedig figyelje meg, miért nem lesz Sátánnak hatalma a millennium idején.

„Beszélünk róla, hogy Sátán megkötöztetik. Sátán Isten hatalma által kötöztetik meg; ugyanakkor az által is, hogy Isten népe elhatározza, hogy nem hallgat rá, és nem hagyja, hogy [Sátán] irányítsa őket. Az Úr addig nem fogja őt megkötözni, és elvenni a hatalmát a földről, amíg vannak olyan férfiak és nők, akik megengedik, hogy ő irányítsa őket. Ez ellenkezne a szabadítás tervével. Istenünk céljaival ellenkezne az, ha megfosztaná az embert az önrendelkezésétől. Volt idő ezen a földrészen – melyről feljegyzésünk is van –, amikor az emberek olyan igazlelkűek voltak, hogy Sátánnak nem volt hatalma felettük. Közel négy nemzedék telt el igazlelkűségben. Tisztán éltek és büntelenül haltak meg. Mindez azért, mert nem voltak hajlandók engedni Sátánnak. Az nincs feljegyezve, hogy Sátánnak a föld más részein se lett volna hatalma ezen időszakban. A birtokunkban álló összes történeti feljegyzés alapján Sátánnak ugyanúgy hatalma volt azok felett, akik hajlandók voltak odafigyelni rá. Ezen a földön azonban nem volt hatalma, és szó szerint megkötöztetett. Úgy hiszem, így lesz ez a millennium idején is; éppúgy számítok rá, mint arra a boldog állapotra, amely abban a feljegyzésben áll, amelyről szólok. Úgy vélem, hogy mielőtt Sátán teljességgel megkötöztetne, a gonoszok el fognak pusztulni” (in Conference Report, Oct. 1897, 65).

- Milyen módon kötöztetik meg Sátán a millennium alatt?

Buzdítsd a tanulókat arra, hogy éljenek igazlelkűen, hogy az ellenségnek ne legyen hatalma felettük.

További tanítási ötlet

2 Nefi 29:12–14. Mik a további szentírásbeli feljegyzések áldásai?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 2 Nefi 29:12–14-et, és keressék meg, mi fog történni az utolsó napokban minden szóval, amely leírását Isten megparancsolta szerte a világon.

- Szerintetek miként szolgálja majd a különböző népek javát az, ha rendelkezésükre állnak egymás feljegyzései?

Neal A. Maxwell elder a Tizenkét Apostol Kvórumából azt tanította, hogy más feljegyzések is előkerülnek majd, hogy tanúságot tegyenek Jézus Krisztusról:

„A később előkerülő kincsek között elveszett könyvek is vannak. A jelenlegi szentírások húsznál is többet említenek ezekből. Leginkább meglepőek és terjedelmesek valószínűleg Izráel elveszett törzseinek feljegyzései lesznek (lásd 2 Nefi 29:13). Még csak nem is tudnánk róla, hogy Krisztus közelgő harmadik tanúbizonysága is vár még ránk, ha nem lenne a Mormon könyve, e becses második tanúbizonyság Krisztusról! A szent feljegyzések e harmadik kötete teljessé teszi majd az igazság hármashangzatát. Akkor, amint azt a Tökéletes Pásztor megmondta: »szavamat is egybegyűjtik« (14. v.). »Lesz egy nyáj és egy pásztor« (1 Nefi 22:25), egybeforrasztva az emberiség történelmének minden keresztény adományozási korszakát (lásd T&Sz 128:18)“ (“God Will Yet Reveal,” *Ensign*, Nov. 1986, 52).

2 Nefi 31

Bevezetés

Sok évvel Jézus Krisztus születése előtt Nefi kinyilatkoztatást kapott a Szabadító kereszteléséről. Amikor Nefi beszélt népének erről a kinyilatkoztatásról, arról is tanított, amit ő „Krisztus tanának” nevezett – vagyis

hogy az örök élet elnyeréséhez hitet kell gyakorolnunk Jézus Krisztusban, meg kell bánnunk a bűneinket, meg kell keresztelkednünk, el kell nyernünk a Szentlelket, és mindvégig ki kell tartanunk.

Javaslatok a tanításhoz

2 Nefi 31:1–13

Nefi azt tanítja, hogy amikor megkeresztelkedünk, a Szabadító példáját követjük

Kezdd az órát azzal, hogy felteszed a tanulóknak a következő kérdéseket:

- Mire emlékeztek a keresztelőtökről? Milyen érzéseitek voltak, amikor megkeresztelkedtetek?

Mondd el a tanulóknak, hogy amikor megkeresztelkedtek, egy olyan mintát követtek, amely mindig is része volt Jézus Krisztus evangéliumának. Nefi egy bizonyos kifejezéssel utalt erre a mintára. Kérd meg a tanulókat, keressék meg ezt a kifejezést, amely a 2 Nefi 31:2-ben és a 2 Nefi 31:21-ben található. Miután beazonosították a „Krisztus tana” kifejezést, kérdezd meg:

- Mely szavak vagy kifejezések sugallják „Krisztus tana” fontosságát a 2 Nefi 31:2, 21-ben? (A válaszok között szerepelhetnek a következők: „el kell mondanom”, „semmi más út”, „az egyetlen és igaz tan”.)

Tedd ki azt a képet, amelyen Keresztelő János megkereszteli Jézust (62133; *Evangéliumi művészeti könyv* [2009]. 35. sz.). Kérd meg a tanulókat, hogy tanulmányozzák magukban a 2 Nefi 31:5–9-et, és keressenek olyan kifejezéseket, amelyek elmondják, miért keresztelkedett meg Jézus Krisztus. (Javasolhatod, hogy a tanulók jelöljék meg ezeket a kifejezéseket.) Néhány perc múlva kérd meg a tanulókat, hogy olvassák fel a talált kifejezéseket.

- Szerintetek mit jelent „minden igazlelkűséget betölt[eni]”? (A tanulók válaszai után elmondhatod, hogy a parancsolatok betartását jelenti. Joseph F. Smith elnök azt mondta, hogy „minden igazságot betölteni” annyit tesz: „betölteni a törvényt” [in Conference Report, Apr. 1912, 9].)

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 2 Nefi 31:10–12-t.

- Miként magyarázzák el ezek a versek a keresztelkedés jelentőségét? (Nefi azt tanítja, hogy a keresztelés Mennyei Atyánktól adatott parancsolat, megkívántatik a Szentlélek ajándékának elnyeréséhez, és szükséges lépés a Jézus Krisztus követésére tett erőfeszítéseinkben.)

Kérd meg a tanulókat, foglalják össze a 2 Nefi 31:5–12-ben tanult tanokat és tantételeket. Közben megosztják gondolataikat, győződj meg arról, hogy megértik a következő tantételeket:

Jézus Krisztus tökéletes példát mutatott az engedmességre, amelyet követhetünk.

Követnünk kell Jézus Krisztust, meg kell keresztelkednünk és be kell fogadnunk a Szentlelket.

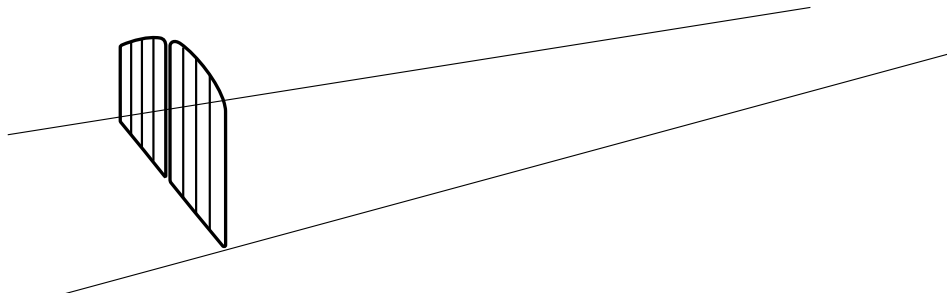
Bár Jézus Krisztus büntelen volt, megkeresztelkedett, hogy minden igazságot betöltsön.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 2 Nefi 31:13-at. Hívd fel a tanulók figyelmét ezekre a kifejezésekre: „szívetek minden szándékával”, „nem cselekedvén képmutatást és megtévesztést Isten előtt”, „igaz szándékkal”. Javasolhatod, hogy a tanulók jelöljék meg ezeket a kifejezéseket.

- Mit jelentenek nektek ezek a kifejezések? (Talán neked kell rámutatnod, hogy mindhárom kifejezés arra utal: őszinte erőfeszítéseket kell tennünk arra, hogy hitet gyakoroljunk a Szabadítóban, megbánjuk bűneinket és kövessük a Szabadító példáját.)

Hogy segíts a tanulóknak jobban megérteni, hogyan kövessék a Szabadító példáját különféle helyzetekben, tegyél fel az alábbiakhoz hasonló kérdéseket:

- Hogyan vonatkozhatnak ezek a kifejezések az olyan tevékenységekre, mint a mindennapi szentírás-tanulmányozás és az egyházi gyűlések látogatása?
- Mi a különbség „egy ima elmondása” és a „szív minden szándékával” való imádkozás között?
- Mi a különbség az úrvacsorai kenyér megevése és az úrvacsorai kenyér „igaz szándékkal” való magunkhoz vétele között?
- Mi a különbség aközött, hogy azt mondjuk, sajnáljuk, amit tettünk, vagy hogy a „szív minden szándékával” bűnbánatot tartunk?

2 Nefi 31:14–21

Nefi azt tanítja, hogy keresztelés után be kell fogadnunk a Szentléleket, és továbbra is a Szabadító példáját kell követnünk

Mondd el, hogy Nefi beszélt egy ösvényre nyíló kapuról. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 2 Nefi 31:17–18-at. Amikor végzett az olvasással, rajzolj fel a táblára egy, az alábbihoz hasonló egyszerű ábrát:

- A 2 Nefi 31:17 alapján mi a kapu? (Bűnbánat és keresztelés. Írd a kapu alá: *bűnbánat és keresztelés*.) Milyen tekintetben hasonlít kapura a bűnbánat és a keresztelés?
- A 2 Nefi 31:18 szerint hova vezet az ösvény? (Az örök élethez. Az ösvény végéhez írd oda: *örök élet*. Lehet, hogy el kell magyaráznod, hogy az „örök élet” kifejezés a celesztialis királyságban való felmagasztosulásra utal.)
- Nefi azt tanította, hogy a keresztelés után megkapjuk a Szentlélek ajándékát (lásd 2 Nefi 31:13–14). A 2 Nefi 31:17–18 szerint mit tesz számunkra a Szentlélek? (Segíts a tanulóknak megérteni, hogy **a Szentlélek tanúbizonyságot tesz az Atyáról és a Fiúról, és elhozza bűneink bocsánatát**.)
- Miért elengedhetetlenül fontos, hogy a Szentlélek által bizonyosságot kapjunk az Atyáról és a Fiúról?

Hogy segíts a tanulóknak megérteni a Szentlélek szerepét a bűnök bocsánatában, elmagyarázhatod „a tűz és a Szentlélek általi keresztelés” kifejezést (2 Nefi 31:13–14; lásd még a 17. verset). Kérd meg az egyik tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentést David A. Bednar eldertől, a Tizenkét Apostol Kvórumából, az osztály pedig figyelje meg, mit jelent a tűz és a Szentlélek által megkeresztelkedni.

„A keresztelés kapuja az egyenes és keskeny ösvényre terel bennünket. [...]”

Azt parancsolták nekünk és arra utasítottak minket, hogy éljünk úgy, hogy bukkott természetünk megváltozzon a Szentlélek megszentelő hatalma által. Marion G. Romney elnök azt tanította, hogy a Szentlélek tűzzel való keresztelése »a világiasságból a lelkeségbe térít minket. Megtisztítja, meggyógyítja és finomítja a lelket... A Jézus Krisztusba vetett hit, a bűnbánat és a vízzel való keresztelés mind ennek előkészítése és előfeltétele, de a [tűzzel való keresztelés] a beteljesülés. A [tűzzel való keresztelés] elnyerése azt jelenti, hogy az illető ruháit megmossák Jézus Krisztus engesztelő vérében« (*Learning for the Eternities*, comp. George J. Romney [1977], 133; lásd még 3 Nefi 27:19–20).

Illusztrációk

A táblai illusztrációk segíthetnek a tanulóknak az elvont elgondolások megértésében. A táblai rajzok esetében tartsd szem előtt, hogy az egyszerű ábrák általában jobbák, mint a bonyolultak. Általában jó ötlet lehet néhányszor gyakorolni az illusztrációt, mielőtt a tanulók megérkeznének az órára. Ha feszélyez a táblai rajzolás, megkérhetsz esetleg egy tanulót, hogy rajzoljon ő.

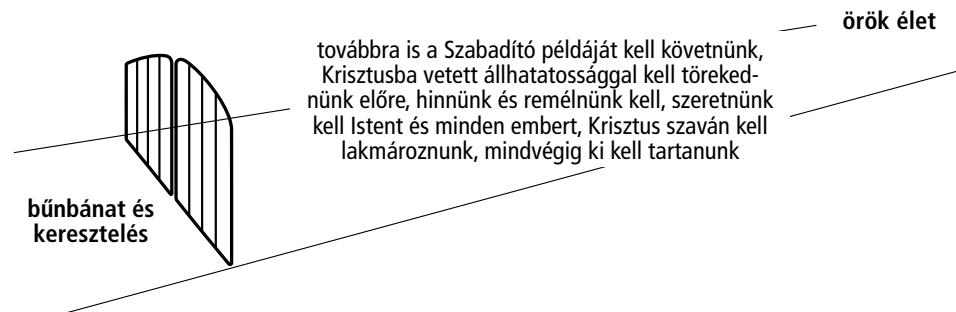
Ennélfogva amikor újjászületünk és állandóan arra törekszünk, hogy velünk legyen az Ő Lelke, a Szentlélek szinte tűzként szenteli meg és finomítja a lelkünket (lásd 2 Nefi 31:13–14, 17). Hiszen a legvégén szeplőtelenül kell majd állnunk Isten előtt” (Ártatlan kéz és tiszta szív. *Liahóna*, 2007. nov. 81.).

- Mit mondott Bednar elder és Romney elnök, mit tesz számunkra a „tűzzel való keresztelés”?
- Milyen további áldásokat kaphatunk a Szentlélek hatásán keresztül?
- Hogyan tudunk „állandóan arra törek[edni], hogy velünk legyen az Ő Lelke”?
- Éreztétek-e már a Szentlélek ténykedését az életetekben? Mikor?

Mondd el, hogy a 2 Nefi 31:18-ban a *szoros* szó azt jelenti: szűk, szigorú, pontos, nem enged eltérést. Nefi ezt a szót használta annak az ösvénynek a jellemzésére, amelyen keresztelésünket követően járnunk kell, hogy örök életet nyerhessünk. Kérd meg a tanulókat, hogy csendben gondolják át a következő kérdést:

- Mit kell tennünk a keresztelés után, hogy az örök élethez vezető ösvényen maradjunk?

Miközben a tanulók ezen a kérdésen elmélkednek, kérd meg őket, keressenek válaszokat a 2 Nefi 31:15–16, 19–21-ben. Javasolhatod, hogy jelöljék meg azokat a szavakat vagy kifejezéseket, amelyek elmondják, mit kell tennünk az örök élet elnyeréséhez. Elegendő idő eltelte után kérj meg néhány tanulót, hogy osszák meg, mit jelöltek be. Válaszaikat felírhatod a táblára. Illusztrációd az alábbihoz hasonlítson:

Győződj meg arról, hogy a tanulók megértik: **ha Krisztus tana szerint élünk, örök életünk lesz.**

A lecke zárásaként kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 2 Nefi 31:20-at. Emeld ki, hogy a 2 Nefi 31:19–20 szentírás-memoriter. Biztathatod a tanulókat, hogy a szokásostól eltérően jelöljék meg, hogy könnyedén meg tudják találni. Kérd meg őket, hogy válaszoljanak az alábbi kérdések egyikére a szentírás-tanulmányozási naplójukban vagy az órai jegyzetfüzetükben:

- Abból, amit ebből a leckéből tanultatok, mi ad nektek reményt arra, hogy örök életet nyerhettek?
- Milyen hatással van életetekre a keresztelésetekkor kötött szövetség?

Szentírás-memoriter – 2 Nefi 31:19–20

Oszd meg a következő kijelentést Richard G. Scott eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„A szentírások memorizálása hatalmas erőt adhat. Amikor szentírást memorizálunk, új barátságot kovácsolunk. Olyan, mintha megismernénk valakit, aki segíthet a bajban, sugalmazást és vigaszt nyújthat, és rávehet minket szükséges változásokra” (A szentírások ereje. *Liahóna*, 2011. nov. 6.).

Írd fel egy poszterre (vagy egy papírlapra): *Megtanultam kívülről a 2 Nefi 31:19–20-at.* Tedd ki a posztert egy olyan helyre, ahol a tanulók jól láthatják. Add feladatul a tanulóknak, hogy tanulják meg kívülről ezt a részt egyedül vagy a családjukkal. Kérd meg őket, hogy az elkövetkezendő napokban írják alá a posztert, amikor megtanulták a szakaszt. Ha a családjukkal együtt memorizálták, akkor felírhatják családtagjaik nevét is. Ne feledd: az egyéni képességekre és körülményekre szabd ezt a feladatot, hogy minden egyes tanuló sikerrel járhasson.

Oszd meg a bizonyosságodat az olyan szentírások memorizálásának értékéről, mint amilyen a 2 Nefi 31:19–20, amelyek reménytelen szavakat tartalmaznak.

Megjegyzés: A mai lecke természete és hossza miatt átteheted ezt a tevékenységet egy másik alkalomra, amikor több időtök van.

 A 2 Nefi 31:19–20 szentírás-memoriter. A lecke végén található tanítási ötlettel segíthetsz a tanulóknak megtanulni ezt a szakaszt.

Otthontanulási lecke

2 Nefi 26–31 (8. rész)

Felkészülési anyag az otthon tanulókat oktatója számára

A napi otthontanulási leckék összefoglalása

A következő részt – a 2 Nefi 26–31-ben (8. rész) tanulmányozott tanok és tantételek összefoglalását – nem arra szánták, hogy a lecke részeként mind megtanítsd. A tanítás csupán e tanok és tantételek némelyikére összpontosít. Kövesd a Szent Lélek sugalmazásait, miközben átgondolod a tanulóid szükségleteit.

1. nap (2 Nefi 26–27)

A tanulók Nefinek az utolsó napokra vonatkozó próféciáit tanulmányozták. Megtanulták, hogy minden, amit az Úr tesz, a világ javát szolgálja, és hogy az Úr mindenkit szeret és mindenkit hív, hogy jöjjön Hozzá és részesüljön a szabadságából. Azt az igazságot is felfedezték, hogy a Mormon könyve napvilágra kerülése az egyik módja annak, hogy Isten el fogja végezni munkáját az utolsó napokban. Emellett megtanulták, hogy a Mormon könyve és Jézus Krisztus visszaállított evangéliuma örömet és megértést nyújt azoknak, akik tanulmányozzák és befogadják azokat.

2. nap (2 Nefi 28)

Miközben a tanulók Nefi figyelmeztetéseit tanulmányozták az utolsó napokban uralkodó hamis tanításokról, megtanulták, hogy a Mormon könyve felfedi az ördög hamis elgondolásait, és megerősít minket az ő gonosz terveivel szemben. Megtanulták továbbá azt is, hogy Sátán sokféle taktikát vet latba, hogy megpróbáljon felülkerekedni rajtunk, például haragra gerjeszt, lecsendesít, biztonságba ringat vagy hízeleg nekünk.

3. nap (2 Nefi 29–30)

A tanulók megtanulták, hogy az Úr azért adja a szentírásokat, hogy szövetségéhez gyűjtse az embereket, illetve hogy a Mormon könyve minden embernek segíthet Jézus Krisztust megismerni és evangéliuma szerint élni. Az Úr megmutatta Nefinek, hogy az utolsó napokban sokan elutasítják majd a Mormon könyvét. A tanulóknak lehetőségük volt elgondolkodni saját életükről és arról, hogy közösségük miben lesz más a millennium idején amiatt, hogy Sátánnak nem lesz hatalma az emberek szíve felett, és igazlelkűség és békesség fog uralkodni.

4. nap (2 Nefi 31)

Krisztus tanával és a Szabadító példájával kapcsolatban a következő igazságok kerültek kihangsúlyozásra: Jézus Krisztus betöltött minden igazlelkűséget azért, hogy engedelmeskedett az Atya parancsolatainak, nekünk pedig követnünk kell Jézus Krisztust, meg kell keresztelkednünk és be kell fogadnunk a Szentléletet. A Szentlélek tanúbizonyságot tesz az Atyáról és a Fiúról, és elhozza bűneink bocsánatát. Ha Krisztus tana szerint élünk, örök életünk lesz.

Bevezetés

Ez a lecke nagy hangsúlyt fektet arra, hogy minden, amit Mennyei Atyánk tesz, a világ javát szolgálja, és gyermekei iránti szeretete motiválja. Ez a lecke érinti azt is, hogy a Mormon könyve miként fedi fel Sátán napjainkban uralkodó hamis tanításait, illetve hogy örök élet adatik azoknak, akik követik Krisztus tanát.

Javaslatok a tanításhoz

Kérdezd meg a tanulóktól, vannak-e olyan gondolataik vagy meglátásaik a szentírás-tanulmányozásukból, amelyeket szeretnének megosztani az osztállyal, mielőtt még elkezdenének a leckét. Biztasd a tanulókat, hogy tegyenek fel bármilyen kérdést, amely felmerült bennük a tanulmányozott dolgokkal kapcsolatban. Kérd meg őket, hogy írják le a lelki benyomásokat, amelyek a szentírások és feladataik olvasása és átgondolása közben támadnak, hiszen ez meghívja életünkbe a kinyilatkoztatás lelkét.

Kérd meg a tanulókat, segítsenek felírnod a táblára vagy egy papírlapra a következő kérdésre adott lehetséges válaszokat: Ha tudnátok, hogy a földön töltött időtök a végéhez közeledik, de még írhatnátok egy levelet az utódaitoknak és a világ többi részének, akkor milyen témákat foglalnátok bele üzenetetekbe?

Kérd meg a tanulókat, hogy gyorsan fussák át a 2 Nefi 26–31-et és szentírás-tanulmányozási naplóikat, hogy megnézzék, Nefi milyen témákról ejtett szót élete végéhez közeledve. A találtakat vessétek össze a táblára felírt válaszokkal. Nefi utolsó tanácsa számunkra íródott, akik az utolsó napokban élünk, és olyan kulcsokat tartalmaz, amelyek segítenek felismernünk az igazságot, elkerülnünk Sátán botlást okozó köveit, és követnünk Jézus Krisztus tanát.

2 Nefi 26

Miután Nefi népe pusztulásáról jövendöl, prófétál az utolsó napokról, és mindenkit hív, hogy jöjjön Krisztushoz

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a 2 Nefi 26:29–31-et, és keressék meg benne Sátán egyik módszerét, melyre Nefi figyelmeztetett minket. Miután néhány tanuló elmondja, mit talált, tedd fel a következő kérdéseket:

- A 2 Nefi 26:29 szerint mi a papi mesterkedés?
- Mi motivál néhányakat a papi mesterkedés gyakorlására?
- Mit vár el tőlünk az Úr, mi motiváljon minket az egyházban végzett munkálkodásunk során? Kít ismertek, aki jó példa erre?

Nézzétek át a 2 Nefi 26:23–28, 33-at, valamint az 1. nap 3. feladatát. Kérdezd meg: Mi motiválja az Urat a munkájában?

Miután néhány tanuló választ adott, az osztály feleljen a következő kérdésekre:

- A 2 Nefi 26:23–28, 33-ban mely kifejezések tanítják meg nekünk azt, hogy **az Úr mindenkit szeret és mindenkit hív, hogy jöjjön Hozzá és részesüljön a szabadításából**, valamint hogy **minden, amit az Úr tesz, a világ javát szolgálja**?
- Miért lenne fontos megtanulnunk, hogy a mások iránti szeretet motiváljon minket, ne pedig a kapzsiság vagy a mások elismerése utáni vágy?
- Szerintetek hogyan lehetünk jószívűbbek, szeretetteljesebbek és krisztusibbak az egyházban végzett munkálkodásunk során?

2 Nefi 28

Nefi figyelmeztet Sátán megtévesztéseire

Mondd el a tanulóknak, hogy a 2 Nefi 28-ban Nefi folytatta az ördög által tanított hamis elgondolások felfedését. Ismételjétek át a 2 Nefi 28:3–9-ben álló „hamis és hiábavaló és balga tanokat”, és tedd fel a tanulóknak a következő kérdéseket. Válaszukba belevehetik az elmúlt hét folyamán a szentírás-tanulmányozási naplójukba írtakat.

- Mit jelent „[hasznot húzni] a másiktól szavai miatt” (2 Nefi 28:8)? (A példák között szerepelhet mások kigúnyolása, helytelen idézése, illetve a mások által elmondottak eltúlzása.)
- A mai emberek miként áthatnak vermet felebarátaiknak (lásd 2 Nefi 28:8)?
- Milyen veszély rejt, ha megpróbáljuk elrejtteni bűneinket az Úrtól, vagy a sötétségben tartani tetteinket? (Lásd 2 Nefi 28:9.)
- Szerintetek a 2 Nefi 28:3–9 mely hamis tanítása a legkárosabb a mai fiatalok számára? Szerintetek miért ártalmas? Hogyan csábítja el a fiatalokat ez a hamis tanítás? (Lásd 2. nap, 1. feladat.)

Ismételjétek át a 2 Nefi 28:20–23-at és Boyd K. Packer elnök történetét a lelki krokodilokról a 2. napi leckéből. Kérd meg a tanulókat, osszák meg az osztállyal, milyen figyelmeztető jelzéseket rajzoltak szentírás-tanulmányozási naplójukba (2. nap, 5. feladat), amelyek olyan lelki veszélyekre hívják fel a figyelmet, melyekre szerintük figyelmeztetni kell a mai fiatalokat.

Kérdezd meg: Az összes dolog közül, amiről feljegyzése végével Nefi írhatott volna, mit gondoltok, miért Sátán megtévesztéseiről és módszereiről írt? (Bizonyágodat teheted arról, hogy amikor gondosan tanulmányozzuk a Mormon könyvét, segítséget és erőt kapunk ahhoz, hogy ellenálljunk Sátán taktikáinak.)

2 Nefi 31

Nefi arról tanít, hogy a Szabadító tökéletes példát állított elénk

Rajzolj fel a táblára egy egyszerű ábrát egy kapun átvezető ösvényről. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a 2 Nefi 31:17–18-at, és keressék meg, miként használta Nefi egy ösvény és kapu jelképét a Jézus Krisztushoz vezető egyetlen út kihangsúlyozására. Azután tedd fel a következő kérdéseket:

- E versek szerint mit jelképez a kapu és az ösvény? (A kapu a bűnbánatot, a keresztkedést és a Szentlélek befogadását jelképezi.)
- Abból, amit a 2 Nefi 31 személyes tanulmányozása során tanultatok, miért illetik a Szentlélek befogadását a „tűz általi keresztség” kifejezéssel? (Lásd 2 Nefi 31:13; lásd még a 17. verset is.)

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 2 Nefi 31:19–21-et. Kérd meg a tanulókat, hogy figyeljék meg, mit kell tennünk, miután belépünk a „kapun”. Miután a tanulók elmondják, mit találtak, tedd fel a következő kérdéseket:

- Szerintetek mire gondolt Nefi, amikor azt írta: „ez Krisztus tana” (2 Nefi 31:21)?
- A ma tanultakat figyelembe véve mit gondoltok, mit szeretne Mennyei Atyánk, hogy tegyetek, ami elősegítené a szoros és keskeny ösvényen való előrehaladásotokat? (Ösztönözheted a tanulókat egy cél kitűzésére e kérdés kapcsán.)

Következő rész (2 Nefi 32–Jákób 4)

Szerettek enni? A következő részben a tanulók arról fognak tanulni, mit jelent „lakmároz[ni] Krisztus szavain” (2 Nefi 32:3). Miként igazítson helyre egy próféta egy olyan népet, amely kezd hatása alá kerülni a gazdagságnak és olyan embereknek, akik megszegik az erkölcsi tisztaság törvényét? Figyeljétek meg, hogy Jákób miként kezeli ezeket a problémákat.

2 Nefi 32

Bevezetés

Miután Nefi tanított „a szoros és keskeny ösvény[ről], mely az örök élethez vezet” (2 Nefi 31:18), látta, hogy népe eltöpreng azon, mit tegyenek, miután ráléptek az ösvényre. Azzal felelt kérdéseikre, hogy arra buzdította

őket, „[l]akmározza[nak] Krisztus szavain” és „mindig imádkozza[nak]” (2 Nefi 32:3, 9). Biztosította őket afelől, hogy ha megteszik ezeket a dolgokat, akkor a Szentlélek segíteni fog nekik tudni, mit tegyenek.

Javaslatok a tanításhoz

2 Nefi 32:1–7

Nefi azt tanácsolja nekünk, hogy törekedjünk isteni útmutatásra Jézus Krisztus szavain és a Szentlélek sugalmazásain keresztül

Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak egy olyan alkalomra, amikor valakinek elmagyarázták, hogyan kell eljutni egyik helyről a másikra. Kérdezd meg tőlük, miért volt könnyű vagy nehéz útbaigazítást adni.

Emlékeztess a tanulókat, hogy az előző leckében olyan utasításokat tanulmányoztak, amelyeket Nefi adott a népének. Ezek megosztása után ezt mondta: „ez az út” (2 Nefi 31:21). Hogy segíts a tanulóknak a tanultak átisméltésében, tedd fel a következő kérdéseket:

- Ha követjük Nefi útmutatásait, hová juthatunk? (Az örök életre; lásd 2 Nefi 31:20.)
- A 2 Nefi 31:17–18 szerint hogyan lépünk rá az örök élethez vezető ösvényre?

Mondd el, hogy a 2 Nefi 32 Nefinek a 2 Nefi 31-ben álló tanításainak a folytatása. Kérd meg a tanulókat, hogy a 2 Nefi 31:1-ben keressék meg Nefi népének a tanítottakkal kapcsolatos kérdését. Kérj meg pár tanulót, hogy fogalmazzák meg ezt a kérdést a saját szavaikkal. (Győződj meg arról, hogy a tanulók megértik: az emberek azon tűnődtek, mit kell tenniük, miután ráléptek az örök élethez vezető ösvényre.)

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 2 Nefi 32:2–3-at, az osztály pedig figyelje meg, mit válaszolt Nefi a nép kérdésére. Emeld ki, hogy a 2 Nefi 32:3 szentírás-memoriter. Biztathatod a tanulókat, hogy a szokásostól eltérően jelöljék meg, hogy könnyedén meg tudják találni.

- Mely szavak írják le a 2 Nefi 32:3-ban, hogy miként fogadjuk Krisztus szavait? Miben különbözik a lakmározás a falatozástól?
- Szerintetek mit jelent Krisztus szavain lakmározni?
- Mit mondott Nefi, mi lesz az eredménye annak, ha Krisztus szavain lakmározunk?
- Mely helyeken találhatjuk meg Jézus Krisztus szavait? (A válaszok között szerepelhetnek a szentírások, a modern próféták tanításai, illetve a Szentlélektől érkező sugalmazás.)

Győződj meg arról, hogy a tanulók megértik: **amikor Krisztus szavain lakmározunk, az Ő szavai mindent meg fognak mondani nekünk, hogy mit kell megtennünk.**

Hogy segíts a tanulóknak átgondolni, mennyire szoktak lakmározni Jézus Krisztus szavain, olvasd fel a következő felsorolást, minden pont után megállva. Kérd meg a tanulókat, hogy írják le a felsorolást a szentírás-tanulmányozási naplójukba, az órai jegyzetfüzetükbe vagy egy papírra.

1. személyes szentírás-tanulmányozás
2. úrvacsorai gyűlés
3. általános konferencia
4. családi szentírás-tanulmányozás
5. ifjúsági hitoktatás
6. családi est

A 2 Nefi 32:3 szentírás-memoriter. A lecke végén található tanítási ötlettel segíthetsz a tanulóknak megtanulni ezt a szakaszt.

7. ároni papsági kvórumgyűlés vagy Fiatal Nők óra

8. személyes ima

Kérd meg a tanulókat, gondolkodjanak el azon, milyen mértékben törekcszenek Jézus Krisztus szavaira e helyzetekben. Kérd meg őket, hogy mindegyik mellé írják oda: *lakmározom, eszegetek* vagy *éhezek*. Például lehet, hogy egy tanuló lakmározik a személyes szentírás-tanulmányozás során, de csupán eszeget az általános konferencián. Az a tanuló, aki nem figyel oda az úrvacsorai gyűlésen, az *éhezek* szóval jelölheti ezt.

Kérd meg a tanulókat, válasszanak egy tevékenységet, amely során jelenleg „eszegetnek” vagy „éheznek”, és tűzzenek ki célokat, amelyek segíteni fognak nekik többet „lakmározni Krisztus szavain” az adott területen. (Ösztönözheted őket arra, hogy e célokkal kapcsolatban gondoljanak az Isten iránti kötelesség vagy Személyes fejlődés céljaikra.)

Hogy segíts a tanulóknak jobban megérteni azon felelősségüket, hogy személyes útmutatásra kell törekedniük a Szentlélektől, kérd meg őket, olvassák el magukban a 2 Nefi 32:4–7-et, azután kérd meg őket, beszéljék meg a következő kérdéseket egy társukkal. (A kérdéseket kiadhatod kiosztmányon, illetve felírhatod őket a táblára az óra kezdete előtt.)

- A 4. versben szerintetek mit jelent kopogtatni és kérni? Mit mond Nefi, milyen következménnyel jár az, ha valaki nem kér vagy kopogtat?
- Milyen áldásokat ígér nekünk Nefi, ha befogadjuk a Szentlelket?
- Miért bánkódott Nefi a népe miatt?

Adj hangot az abban való bizonyosságodnak, hogy amikor a tanulók lakmározni fognak Jézus Krisztus szavain, a Szentlélek segíteni fog nekik az örök élethez vezető ösvényen járni.

2 Nefi 32:8–9

Nefi azt tanácsolja nekünk, hogy mindig imádkozzunk

Mondd el, hogy következőleg Nefi egy olyan dologra helyezte a hangsúlyt, amelyet megtehetünk Jézus Krisztus szavainak elnyerése érdekében. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 2 Nefi 32:8-at, és keressék meg, mit mondott Nefi, mit kell tennünk. Miután megtalálták a választ, tedd fel a következő kérdéseket, hogy segíts nekik elmélkedni az ima fontosságán:

- Mit gondoltok, miért akarja a Szentlélek, hogy imádkozzunk?
- Mit gondoltok, Sátán miért nem akarja, hogy imádkozzunk? Hogyan próbálhatja Sátán rávenni az embereket, hogy ne imádkozzanak?

Kérd meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 2 Nefi 32:9-et. Emeld ki, hogy a 2 Nefi 32:8–9 szentírás-memoriter. Javasolhatod, hogy a tanulók a szokásostól eltérően jelöljék meg, hogy könnyedén meg tudják találni.

- Milyen gyakran kell imádkoznunk? Szerintetek mit jelent „mindig imádkozni”?

Oszd meg a következő kijelentést David A. Bednar eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából. (Ha lehetséges, készíts másolatokat erről az idézetről, hogy a tanulók követhessék az olvasást és tudjanak Bednar elder szavaira összpontosítani. Amennyiben készítesz másolatokat, ügyelj arra, hogy az idézet egy rövid megbeszélés után folytatódik majd a lecke további részében. A kijelentés azon részét is vedd bele a másolatba.) Kérd meg a tanulókat, hogy figyeljék meg, mit tanácsol Bednar elder arról, hogyan tudunk „mindig imádkozni”.

„Lehetnek olyan dolgok a személyiségünkben, a viselkedésünkben, vagy a lelki növekedésünkkel kapcsolatban, amelyekről tanácskoznunk kell Mennyei Atyánkkal a reggeli imánkban. [...]

A nap folyamán is tartogassunk egy imát a szívünkben, hogy további segítséget és útmutatást kaphassunk ...

Ezen a napon különösen érzékeljük majd, hogy egy bizonyos helyzetben ilyenkor már hajlanánk arra, hogy durván beszéljünk, de most mégsem tesszük; vagy már haragosak lennénk, de most mégsem vagyunk azok. Észrevesszük a mennyei segítséget és erőt, és alázatosan felismerjük az imáinkra kapott válaszokat. A felismerés eme pillanatában elmondunk egy csendes hálaímát” (Mindig imádkozzatok! *Liahóna*, 2008. nov. 41–42.).

Hogy segíts a tanulóknak átgondolni ezt a tanácsot, kérdezd meg:

 A 2 Nefi 32:8–9 szentírás-memoriter. A lecke végén található tanítási ötlettel segíthetsz a tanulóknak megtanulni ezt a szakaszt.

- Fel tudtok-e idézni olyan pillanatokat a mai vagy az elmúlt pár naptól, amikor követhet-
tettek volna Bednar elder e javaslatát? (Megkérheted a tanulókat, hogy inkább magukban
elmélkedjenek erről a kérdésről, nem kell hangosan válaszolniuk.)

Folytasd Bednar elder tanácsának felolvasását:

„A nap végén újra letérdelünk, és mindenről beszámolunk Mennyei Atyánknak. Felidéz-
zük a nap eseményeit, és hálatelt szívvel köszönetet mondunk az áldásainkért és a kapott
segítségért. Bűnbánatot tartunk, és az Úr Lelkének segítségével kigondoljuk, hogy másnap
hogyan és miben lehetünk jobbak. Így az esti imánk a reggeli imánkra épül, és annak foly-
tatása lesz, egyúttal pedig egy felkészülés a jelentőségteljes reggeli imánkra.

A reggeli és az esti imák – valamint a köztes imák – nem összefüggéstelen, különálló ese-
mények, hanem összekapcsolódnak egész nap, vagy akár napokon, heteken, hónapokon,
sőt, éveken át. Részben így tehetünk eleget annak a szentírásbeli felszólításnak, miszerint
»mindig imádkozzunk« (Lukács 21:36; 3 Nefi 18:15, 18; T&Sz 31:12). Az ilyen tartalmas
imák hozzájárulnak ahhoz, hogy elnyerjük Isten legnagyobb áldásait, melyeket hithű gyer-
mekei számára tartogat” (Mindig imádkozzatok! 42.).

Hogy segíts a tanulóknak megérteni a 2 Nefi 32:9 végét, magyarázd el, hogy a *nektek
szentelje* kifejezés arra utal: „felszentelni, szentté tenni, illetve igazlelkűvé válni” (Kalauz a
szentírásokhoz: felajánl, felajánlás törvénye, szentel, scriptures.lds.org).

- Miért fontos imádkoznunk, mielőtt bármit is tennénk „az Úrnak”?
- Szerintetek mit jelent az, hogy az Úr lelkünk jólétére szenteli a cselekedeteinket?
- Miként segíthet Bednar elder tanácsa megszenteltebb életet élnünk?

Tegyéél bizonyosságot arról, hogy **amikor mindig imádkozunk, képesek leszünk meg-
tenni mindent, amit az Úr szeretne, hogy lelkünk jólétéért megtegyünk.**

Hogy összefoglald, amiről a tanulók ezen az órán beszélgettek, oszd meg a következő
kijelentést Spencer J. Condie eldertől, a Hetvenek egyik tagjától:

„Misszióval, jövőbeli életpályával, végül pedig a házassággal kapcsolatos
döntésekkel kell majd szembenéznetek. Miközben olvassátok a szentírásokat
és útmutatásért imádkoztok, nem biztos, hogy a választ nyomtatott szavak
formájában látjátok majd, de miközben olvastok, határozott benyomásokat
és sugalmazásokat kaptok, és az ígéret szerint a Szentlélek »minden olyan
dolgot meg fog mutatni nektek, amit meg kell tennetek« [2 Nefi 32:5]” (lásd

Nagy hasznára válni az embertársainknak. *Liahóna*, 2002. júl. 50.).

Szentírás-memoriter – 2 Nefi 32:3

Kérdezd meg a tanulóktól, szerintük meddig tartana megtanulniuk a 2 Nefi 32:3-at, ha
minden alkalommal gyakorolnák, amikor valamit esznek. Add feladatul nekik, hogy nézzék
át ezt a szentírást – a Krisztus szavain lakmározásról – minden alkalommal, amikor valamit
esznek a következő néhány nap során. Miután memorizálták a verset, meséljék el, hány
étkezés kellett hozzá.

Szentírás-memoriter – 2 Nefi 32:8–9

Kérdezd meg a tanulókat, hogy próbáltak-e valaha egy egész napon vagy héten át imád-
kozni a szívükben. Kérd meg őket, hogy osszák meg élményeiket. Kérd meg az osztályt,
gondolkodjanak el azon, hogyan tudnának „mindig imádkozni” a következő 24 órában,
aztán tegyenek is így, majd pedig a következő óra elején számoljanak be tapasztalataikról.

Megjegyzés: Ha nincs időd e tanítási ötletek felhasználására, ismétlésként előveheted őket
egy másik óra során.

Megjegyzések és háttér-információk

2 Nefi 32:2. Mit jelent az angyalok nyelvén szólani?

Néhányan eltűnődhetnek, mit jelent „az angyalok nyelvén
szólani”. Boyd K. Packer elnök azt tanította, hogy az

angyalok nyelvén szólás „egyszerűen annyit tesz, hogy
az ember a Szentlélek hatalmával tud beszélni” (“The
Gift of the Holy Ghost: What Every Member Should
Know,” *Ensign*, Aug. 2006, 50).

2 Nefi 33

Bevezetés

Nefi azzal a kijelentéssel zárta feljegyzését, hogy leírott szavai Jézus Krisztusról tanúskodnak, és meggyőzik az embereket, hogy jót tegyenek és mindvégig kitartsanak. Azt mondta, hogy bár „gyengeségben írt[t]”, szavai nagy értékűek, és „erőssé tétetnek” mindazok számára,

akik olvassák azokat (lásd 2 Nefi 33:3–4). Tanúbizonyosságát tette, hogy írásai „Krisztus szavai”, és hogy az emberek felelősségre lesznek vonva azt illetően, hogy miként reagálnak rájuk (lásd 2 Nefi 33:10–15).

Javaslatok a tanításhoz

2 Nefi 33:1–2

Nefi a Szentlélek azon hatalmáról tanít, hogy elviszi az igazságot a szívünkhöz

Rajzold fel a táblára a következő ábrát:

- Mi a különbség egy *szívünkhöz* eljutó üzenet és egy *szívünkbe* hatoló üzenet között?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 2 Nefi 33:1-et, és mondd el, hogy az utolsó szó helyesen így hangzana: szívéhez! Azután kérd meg a tanulókat, hogy magukban gondolkozzanak el a következő kérdésen.

- Szerintetek miért jelentőségteljes, hogy a Szentlélek a *szívünkhöz*, nem a *szívünkbe* viszi az igazságot?

Miközben a tanulók elgondolkoznak erről a kérdésről, olvasd fel a következő kijelentést David A. Bednar eldertől, a Tizenkét Apostol Kvórumából. Mondd el, hogy Bednar elder a 2 Nefi 33:1-ről beszél itt.

„Kérlek, figyeljete fel rá, hogy a Lélek hatalma elviszi az üzenetet a *szívhez*, de nem feltétlenül a *szívbe*. A tanító magyarázhat, szemléltethet, meggyőzhet és bizonyosságot tehet, akár hatalmas lelki erővel és hatékonysággal. Végül azonban az üzenet és a Szentlélek tanúságtétele csak akkor hatol be a *szívbe*, ha az illető beengedi” (“Seek Learning by Faith” [address to CES religious educators, Feb. 3, 2006], 1, si.lds.org).

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentést Gerald N. Lund eldertől, a Hetvenek tagjától:

„Miért csak a *szívhez*? A személyes önrendelkezés annyira szent, hogy Mennyei Atyánk soha nem fogja az emberi szívet bármire is kényszeríteni, még az Ő végtelen hatalma által sem. [...] Isten megengedi, hogy mi legyünk saját szívünk védelmezői vagy kapuőrei. Saját szabad akaratunkból kell megnyitnunk szívünket a Léleknek” (Nyissuk meg szívünket! *Liahóna*, 2008. máj. 33.).

- Mi határozza meg, hogy az adott üzenet bejut-e az ember szívébe?
- Éreztétek-e már, hogy egy evangéliumi üzenet behatolt a szívetekbe? Mikor? Mit árul ez el szívetek akkori állapotáról?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 2 Nefi 33:2-t, és keressék meg, hogyan reagálnak az emberek a Szentlélekre, amikor megkeményítik a szívüket.

- Milyen viselkedést és hozzáállást tanúsítanak azok, akiknek kemény a szíve?

- Számotokra mi a 2 Nefi 33:2 üzenete? (A tanulók felelhetik azt, hogy megválaszthatjuk, hogy kinyitjuk vagy bezárjuk-e a szívünket a Szentlélek sugalmazása előtt. Győződj meg arról, hogy megértik: **amikor megnyitjuk a szívünket, a Szentlélek üzenetei be tudnak lépni a szívünkbe.**)

Mielőtt továbbmennél a leckével, adj pár percet a tanulóknak, hogy magukban elgondolkodjanak szívük állapotán, és elhatározzák, be fogják-e engedni az igazság üzeneteit a szívükbe.

2 Nefi 33:3–15

Nefi elmondja, mi feljegyzése célja, és kifejezi abbéli reményét, hogy olvasói hinni fognak Krisztusban

Írd fel a táblára a következőket:

2 Nefi 33:3 – *Szüntelenül imádkozom...*

2 Nefi 33:4 – *Tudom...*

2 Nefi 33:6 – *Örvendezem...*

2 Nefi 33:7 – *Van bennem...*

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 2 Nefi 33:3–7-et, és keressék meg, mit remél Nefi azokat illetően, akik majd olvassák szavait. Kérj meg néhány tanulót, hogy jöjjön ki a táblához, és egészítse ki a mondatokat a saját szavaival vagy Nefi szavaival. (Néhány kifejezéshez több válasz is adható.)

- Hogyan erősíthetjük meg a Jézus Krisztusról és az Ő engeszteléséről való bizonyosságunkat?

Kérj meg öt tanulót, hogy sorban olvassák fel a 2 Nefi 33:10–14-et. Az osztály többi tagja kövesse az olvasást a szemével, és keressenek olyan kifejezéseket Nefi búcsújában, amelyeket fontosnak tartanak. Javasolhatod, hogy a tanulók jelöljék meg ezeket a kifejezéseket.

- Mely kifejezések sokatmondóak számotokra? Miért?
- Ha az emberek hisznek Krisztusban, akkor hogyan fognak érezni a Mormon könyve felől? (Lásd 2 Nefi 33:10.)
- Milyen figyelmeztetést adott Nefi, mi fog történni azokkal, akik elutasítják szavait? (Miközben a tanulók választ adnak erre a kérdésre, javasolhatod, hogy gondolkodjanak el azon is, hogyan fogják érezni magukat az Úr színe előtt, ha elhitték és követték Nefi és más próféták szavait.)

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 2 Nefi 33:15-öt, és gondolkodjanak el Nefi zárszaván: „nekem engedelmeskednem kell”. Ezután adj nekik pár percet, hogy visszalapozzanak és átfussák Nefi 1. és 2. könyvét, példákat keresve Nefi engedelmességére. Néhány perc múlva kérd meg a tanulókat, hogy osszák meg, amit találtak. A válaszok között szerepelhetnek a következők: kijövetel Jeruzsálemből; visszatérés Jeruzsálembe a rézlemezekért; újbóli visszatérés Jeruzsálembe, hogy megkérjék Ismáel családját, csatlakozzanak hozzájuk; két sorozat feljegyzés készítése; a Liahónán álló útmutatások követése; hajóépítés; utazás a megígért földre; különválás Lámántól és Lemueltől; igazlelkűségben vezetni a népet. Miközben a tanulók a példákat sorolják, felírhatod azokat a táblára.

Írd fel a táblára a következőket: *Nekem ... kell.*

Kérd meg a tanulókat, hogy egészítsék ki ezt a mondatot a szentírás-tanulmányozási naplójukban vagy az órai jegyzetfüzetükben. Mondd el nekik: biztos vagy benne, hogy képesek lesznek az engedelmességet választani. Oszd meg a gondolataidat arról, hogy Nefi szavai miként segíthetnek nekik megerősíteniük a Jézus Krisztusba vetett hitüket, illetve fokozniuk a jó cselekedetekre való képességüket.

2 Nefi áttekintése

Szakíts időt arra, hogy segíts a tanulóknak áttekinteni Nefi 2. könyvét. Kérd meg őket, gondolkodjanak el azon, mit tanultak ebből a könyvből, mind az ifjúsági hitoktatáson, mind pedig személyes szentírás-tanulmányozásuk során. Ha szükséges, fussák át a könyvet, hogy jobban emlékezzenek. Kérd meg őket, készüljenek fel egy olyan dolog megosztására a 2 Nefiből, amely arra ösztönözte őket, hogy jót tegyenek és higgyenek Jézus Krisztusban,

Arra ösztönözní a tanulókat, hogy öntsék szavakba az igazságokat

A tanulóknak javára van, ha gyakran lehetőséget kapnak gondolataik és érzéseik megosztására, az evangéliumi tantételek elmagyarázására, illetve az igazságról való bizonyágtételre. Richard G. Scott elder, a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja, ezt a megfigyelést tette: „Amikor a tanulók kimondják az igazságokat, azok megerősítést nyernek a lelkükben, és elmélyítik a személyes bizonyágukat” (“To Understand and Live Truth” [address to CES religious educators, Feb. 4, 2005], 3, si.lds.org). Arra azonban figyelj, hogy bár fontos lehetőséget adni a tanulóknak a megosztásra, nem szabad úgy érezniük, hogy kikényszerítik belőlük vagy rájuk erőltetik ezt.

ahogy azt Nefi mondta (lásd 2 Nefi 33:4). Miután elegendő időt hagytál, kérj meg jó néhány tanulót, hogy osszák meg gondolataikat és érzéseiket.

Oszd meg a következő kijelentéseket arról a felelősségünkről, hogy olvasnunk kell a Mormon könyvét, illetve az áldásokról, amelyek akkor jönnek az életünkbe, amikor eleget teszünk e felelősségnek:

Joseph Fielding Smith elnök ezt mondta: „Úgy tűnik számomra, hogy egyetlen egyháztagnak sem kellene meglegednie addig, amíg újra és újra el nem olvasta a Mormon könyvét, és alaposan meg nem fontolta azt, hogy tanúbizonyágot tehessen róla, hogy az valóban a Mindenható sugalmazására készült feljegyzés, amelynek története igaz” (in Conference Report, Oct. 1961, 18).

Gordon B. Hinckley elnök azt tanította, hogy ha az egyház tagjai olvasni fogják a Mormon könyvét, „akkor az Úr Leleke még nagyobb mértékben jelen lesz az életetekben és az otthonokban, még inkább elkötelezettek lesztek parancsolatainak betartása mellett, és erősebb bizonyásokat lesz Isten Fiának élő valóságáról” (“A Testimony Vibrant and True,” *Ensign*, Aug. 2005, 6).

A lecke zárásaként megoszthatsz egy személyes élményt arról való bizonyággként, hogy Nefinek az e fejezetben olvasható szavai beteljesedtek az életedben.

Jákób könyve:

BEVEZETÉS

Miért tanulmányozzuk ezt a könyvet?

Jákób könyvének tanulmányozása által a tanulók fontos leckéket tanulhatnak meg egy olyan embertől, aki megingathatatlan hittel rendelkezett Jézus Krisztusban. Jákób sorozatosan bizonyágot tett a Szabadítóról, továbbá bünbánatra szólította népét és mindazokat, kik olvassák szavait. Tanította és jól példázta, hogy milyen fontos szorgalmasan eleget tenni az Úrtól érkező elhívásoknak. Figyelmeztette népét a kevélység, gazdagság és erkölcstelenség veszélyeire. Jákób idézte továbbá Zénós olajfáról szóló példázatát, mely a Szabadító azon szüntelen erőfeszítéseit szemlélteti, mellyel Isten összes gyermekének szabadulását igyekszik elősegíteni, valamint áttekintést ad Isten cselekedeteiről Izrael házával. Séremmel való találkozása során, aki egy antikrisztus volt, Jákób jól szemléltette, hogy miként kell igazlelkűen reagálni a hitünket megkérdőjelezők vagy kritizálók kérdéseire.

Ki írta ezt a könyvet?

Ezt a könyvet Jákób, Sária és Lehi ötödik fia írta. Jákób a vadonban született, miközben családja a megígért földre tartott. Gyermekkorában „megpróbáltatásokat és sok bánatot szenved[ett] el fivére[i] durvasága miatt” (2 Nefi 2:1). Lehi azonban megígérte Jákóbnak, hogy Isten majd a javára fogja szentelni megpróbáltatásait, és hogy napjait majd Isten szolgálatában fogja tölteni (lásd 2 Nefi 2:2–3). Fiatal korában Jákób látta a Szabadító dicsőségét (lásd 2 Nefi 2:3–4). Nefi felszentelte Jákóbot, hogy pap és tanító legyen a nefiták között (lásd 2 Nefi 5:26), később pedig Nefi kis lemezeit is a gondjaira bízta (lásd Jákób 1:1–4). Hithű papsági vezetőként és tanítóként Jákób szorgalmasan igyekezett népét arra buzdítani, hogy higgyenek Krisztusban (lásd Jákób 1:7).

Kinyilatkoztatásokat kapott a Szabadítóval kapcsolatban, megtapasztalta az angyalok szolgálatát, hallotta az Úr hangját (lásd Jákób 7:5), és látta Megváltóját is (lásd 2 Nefi 11:2–3). Jákób volt Énós apja, akire a halála előtt rábízta a lemezeket.

Kiknek íródott a könyv, és miért?

Nefi azt az utasítást adta Jákóbnak, hogy „Krisztus kedvéért, és népünk kedvéért” (lásd Jákób 1:4) jegyezze fel a szent tanításokat, kinyilatkoztatásokat és jóvendőléseket. Jákób engedelmeskedett ennek az utasításnak, és megőrizte az írásokat, melyeket a legértékesebbnek tartott (lásd Jákób 1:2). Ezt írta: „...szorgalmasan dolgozunk, hogy ezeket a szavakat lemezekre véssük, remélve, hogy szeretett testvéreink és gyermekeink hálás szívvel fogadják majd ezeket... Mert azzal a szándékkal írtuk le ezen dolgokat, hogy tudhassák, hogy tudtunk Krisztusról, és sok száz évvel eljövetele előtt reméltük a dicsőségét” (Jákób 4:3–4). Jákób a következőket jegyezte meg írásainak központi témájával kapcsolatban: „...miért ne beszéljünk Krisztus engeszteléséről, és nyerjünk el róla tökéletes tudást...?” (Jákób 4:12).

Hol és mikor íródott?

Jákób könyve megközelítőleg Kr. e. 544-ben kezdődik, amikor Nefi rábízta Jákóbra a kis lemezeket, és közel Jákób életének végéig tart, amikor átadta a lemezeket fiának, Énósnak. Jákób akkor írta le ezeket a feljegyzéseket, amikor Nefi földjén élt.

Milyen megkülönböztető jegyei vannak ennek a könyvnek?

Jákób könyve a Nefi halálát követő nefita kormányzással kapcsolatban közöl információkat. Nefi felkent egy férfit, hogy utódként népe királya és uralkodója

legyen, míg Jákób, valamint fivére, József, továbbra is a nefiták lelki vezetője maradt. E könyvnek egy másik különleges jellemzője az, ahogy Jákób elítéli a többnejű házasság jogtalan gyakorlását. A Mormon könyvében erre vonatkozólag egyedül Jákób 2. fejezetében található utalás. Jákób könyvében található továbbá a Mormon könyve leghosszabb fejezete (Jákób 5), mely Zénós olajfáról szóló példázatát tartalmazza. Ezenkívül Jákób könyvében kerül először feljegyzésre az, ahogy egy Mormon könyvebeli próféta közvetlenül figyelmezteti a nefitákat a kevélységgel, egy olyan bűnnel kapcsolatban, mely majd végső pusztulásukat okozza (lásd Jákób 2:12–22; Moróni 8:27). Itt kerül feljegyzésre továbbá először egy antikrisztus megjelenése a nefiták között.

Vázlat

Jákób 1 Jákób engedelmeskedik Nefi parancsának, hogy vezessen egy szent feljegyzést. Nefi meghal. Jákób és József a nép között szolgál és Isten szavát tanítják nekik.

Jákób 2–3 Jákób a templomnál beszél, és figyelmezteti a nefitákat a kevélységgel, a gazdagsággal és az erkölcstelenséggel szemben.

Jákób 4–6 Jákób bizonyágot tesz Krisztusról, és idézi Zénós példázatát az olajfáról. Arra buzdítja a népet, hogy tartsanak bünbánatot, részesüljenek az Úr irgalmában és készüljenek fel az ítéletre.

Jákób 7 Jákób az Úr segítségével felülkerekedik Séremen, aki egy antikrisztus volt. Említést tesz a nefiták és a lámániták közötti ellentétekről, majd átadja a kis lemezeket Énósnak.

Jákób 1–Jákób 2:11

Bevezetés

Nefi halála után a nefiták egy új király uralkodása alatt bizonyos mértékben gonosz szokásoknak kezdtek átadni magukat (lásd Jákób 1:15). Jákóbot és fivérét, Józsefet Nefi a nép papjaivá és tanítóivá szentelte fel, és buzgón munkálkodtak azon, hogy a népet bűnbánatra,

valamint arra szólítsák, hogy Krisztushoz jöjjenek. Jákób engedelmeskedett Nefi azon parancsának, hogy jegyezze fel a szent tanításokat, kinyilatkoztatásokat és jövendöléseket a kis lemezekre.

Javaslatok a tanításhoz

Jákób 1:1–8

Jákób szent igazságokat jegyez le, és azon munkálkodik, hogy segítsen másoknak Jézus Krisztushoz jönni

Kérd fel a tanulókat, hogy soroljanak fel néhány papsági vezetői rangot. (A válaszok között a következők lehetnek: próféta, apostol, általános felhatalmazott, cövekelnök, püspök és kvórumelnök.) Kérj fel néhány tanulót, hogy röviden osszon meg néhány példát arra, amikor a papsági vezetők a papsági szolgálat által megáldották az életüket.

Magyarázd el, hogy Nefi az öccseit, Jákóbot és Józsefet felszentelte, hogy a nép papjai és tanítói legyenek (lásd 2 Nefi 5:26; Jákób 1:18). Élete végéhez közeledve Nefi rábízta Jákóbra a népük történetét tartalmazó lemezeket.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Jákób 1:1–4. verseket. Kérd meg őket, hogy állapítsák meg, Nefi mit parancsolt Jákóbnak, hogy jegyezzen fel a lemezekre, és miért. (Javasolhatod a tanulóknak, hogy jelöljék meg Nefi Jákóbnak adott utasításait.) Miután a tanulóknak elég idejük volt az olvasásra, kérd meg őket, hogy osszák meg a többiekkel, mit találtak.

Ha a tanulók nem említik, emeld ki a Jákób 1:4 utolsó szavait – „népünk kedvéért”.

- Mit jelent az a kifejezés, hogy a „népünk kedvéért”? (Az ő javukra.)

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Jákób 1:5–6-ot. Kérd meg a tanulókat, hogy állapítsák meg, az Úr mit nyilatkoztatott ki Jákóbnak és Józsefnek, ami segíteni fog nekik a nép tanítása során. (Elmagyarázhatod, hogy a „nagy aggodalom” arra utal, hogy mennyire törődtek a néppel.)

- Mit nyilatkoztatott ki az Úr Jákóbnak és Józsefnek? (Megmutatta nekik, hogy a jövőben mi fog történni a nefitákkal, valamint kinyilatkoztatott bizonyos dolgokat nekik Krisztus eljövételével kapcsolatban is.)
- Az e dolgokról való tudás miként segített Jákóbnak és Józsefnek a nép tanítása során?

Írd fel a táblára a *meggyőzni* szót. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Jákób 1:7–8. verseket, és keressék ki, hogy Jákób és József miről akarták meggyőzni a népet, mit tegyenek. (A tanulóknak javasolhatod, hogy jelöljék meg ezeket a részeket.) Kérd meg néhányukat, hogy írjanak fel a táblára egyet azok közül, amit találtak.

Kérd meg a tanulókat, hogy a táblán lévő listából emeljenek ki egy-két olyan kifejezést, melyet szeretnének jobban megérteni. Amikor ezeket megemlítik, kérdezd meg a többiektől, hogy segítenének-e elmagyarázni azokat. A beszélgetés során a következő meghatározások a segítségére lehetnek:

„Bemenni az ő nyugalomába” – Bemenni az Úr nyugalomába azt jelenti, békességre lelni ebben az életben, valamint elnyerni Isten dicsőségének teljességét a következőben (lásd T&Sz 84:24).

„Belegondolni [Krisztus] halálába” – A *belegondolni* szó azt is jelenti, hogy valamit figyelmesen megvizsgálunk és tanulmányozunk. Amikor Jákób azt írta, hogy meg akarja győzni az embereket, hogy higgyenek „Krisztusban, és belegondol[janak] az ő halálába”, azt is

Nehéz szavak és kifejezések elmagyarázása

Amikor segítesz a tanulóknak a szentírásokban lévő nehéz szavak és kifejezések megértésében, akkor képesek lesznek jobban alkalmazni azokat az életükben. Egy nehéz szó vagy kifejezés elmagyarázásakor hasznos segítség lehet egy szótár, vagy az, ha az adott szót vagy kifejezést egy másik szentírásrészben is tanulmányozzátok.

érthette ez alatt, hogy szerette volna, ha figyelmesen tanulmányozzák Jézus Krisztus engesztelését, felismerik annak fontosságát, és személyes bizonyosságot szereznek róla.

„Elszenvedni az ő keresztyét” – Ez a kifejezés azon hajlandóságunkra utal, hogy megtagadjunk magunktól minden istentelenséget és világi vágyat, és hogy betartjuk az Úr parancsolatait (lásd Máté 16:24; Lukács 9:23; 2 Nefi 9:18). Továbbá azon hajlandóságunkra is utal, hogy kitartunk és áldozatokat hozunk, miközben követjük a Szabadítót.

„Elviselni a világ gyalázkodását” – Ez azt jelenti, hogy a Jézus Krisztus tanítványait oly gyakran érő világi nyomás, megaláztatás és ellenszegülés ellenére is betartjuk a parancsolatokat.

Kérd meg a tanulókat, hogy összegezzék, mit tanultak a Jákób 1:1–8-as részből a papsági vezetők felelősségeiről. Amikor a tanulók megosztják gondolataikat, hangsúlyozd ki, hogy **a papsági vezetők buzgón munkálkodnak azon, hogy segítsenek nekünk Krisztushoz jönni.** (Ezt az alapelvet fel is írhatod a táblára.)

- A papsági vezetőink miként munkálkodnak azon, hogy segítsenek bennünket Krisztushoz jönni?

Adj a tanulóknak néhány percet arra, hogy a szentírás-tanulmányozási naplójukba leírják, a próféták vagy más papsági vezetők miként segítettek nekik a Jákób1:7–8 részben is említett területeken. Kérj meg néhány tanulót, hogy osszák meg az általuk leírtakat. (Emlékeztess őket arra, hogy nem kell megosztaniuk túlságosan személyes vagy bizalmas dolgokat.)

Jákób 1:9–2:11

Jákób figyelmezteti a népet a gonoszágukra

Buzdítsd a tanulókat arra, hogy az óra hátralévő részében elmélkedjete a következő kérdésem:

- Az egyházi vezetők miért figyelmeztetnek bennünket a bűn ellen?

Jákób feljegyezte, hogy fivére, Nefi halála után a nép bizonyos gonosz szokásokat kezdett gyakorolni. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Jákób 1:15–16-ot. Kérd meg őket, hogy határozzanak meg három olyan területet, ami miatt Jákób aggodalmát fejezte ki. (Miután a tanulók választottak, a következő szavakat felírhatod a táblára: *erkölcstelenség, világiasság és kevélység.*)

A tanulók olvassák el magukban a Jákób 1:17–19-et, és keressék ki, hogy mit tett Jákób és József, hogy segítsen a népnek. Kérd meg őket, hogy osszák meg, mit találtak. Kérd meg az egyik tanulót, hogy írja fel a válaszukat a táblára.

- Szerintetek mit jelent megbízatást kapni az Úrtól? (lásd Jákób 1:17). (Megtudni, hogy az Úr mit szeretne, hogy tegyünk.)

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel Jeffrey R. Holland elder, a Tizenkét Apostol Kvóruma tagjának következő kijelentését. Kérd meg az osztályt, hogy miközben hallgatják, figyeljék meg, hogy az egyházi vezetők miként törekednek az Úrtól kapott megbízásuk elnyerésére, miközben arra készülnek, hogy az általános konferencián tanítsanak:

„Talán már tudjátok (de ha nem, akkor tudnotok kellene), hogy az [általános konferencián] beszédet mondó férfiak és nők közül – nagyon ritka kivétellel – senkinek nem jelölnek ki témát. Mindenki böjtöl, imádkozik, tanulmányoz és keres, nekilát, megáll, majd újból nekilát, mígnem biztossá válik abban, hogy személyes óhajoktól eltekintve az adott konferencián, az adott időben ez a téma az, aminek előadását az Úr elvárja tőle. [...] Mindegyikük ontott könnyeket, aggódott és buzgón az Úr útmutatását kereste a gondolataihoz, és azok kifejezésre juttatásához” (Zászló a nemzeteknek. *Liahóna*, 2011. máj. 111.).

- Az általános konferencián beszélők mit tesznek, hogy megtudják az Úrtól való megbízatásukat?
- Miért fontos megértenünk, hogy az egyházi vezetők arra törekednek, hogy megtudják, az Úr mit szeretne velünk tudatni? Az erről való tudás miben befolyásolja a hozzáállásunkat, amikor a tanításait hallgatjuk?
- A Jákób 1:19 szerint mik voltak Jákób és József felelősségei? (Miközben a tanulók válaszolnak, győződj meg róla, hogy megértik, hogy **a papsági vezetőknek mennyi felelősségük Isten szavának tanítása, és hogy figyelmeztessenek a bűn ellen.** (Ezt az igazságot fel is írhatod a táblára.)

- Miért áldás számunkra, hogy vannak szüleink és egyház vezetőink, akik figyelmeztetnek bennünket a bűnös hozzáállásra és viselkedésformákra?
- Jákób milyen szavakat használva határozta meg azt, hogy miként tanítsanak? Milyen következményekkel járna, ha nem tennének eleget a felelősségeiknek?

Kérd meg a tanulókat, gondolkodjanak el azon, ők hogyan éreznék magukat, ha Jákóbbal hasonlóan ők is egy vezetői elhívásban szolgálnának, és arra kapnának sugalmazást, hogy a népet bűnbánatra szólítsák az erkölcstelenséggel, világiassággal és kevélységgel szemben. Oszd párokra az osztályt! A párokat kérd meg, hogy felváltva olvassák fel egymásnak a Jákób 2:1–3, 6–7 és 10–11-es verseket. Kérd meg őket, hogy keressék ki azokat a kifejezéseket, melyek Jákób érzéseire utalnak azon feladatával kapcsolatban, hogy bűnbánatra szólítsa a népet. Miután elég időt hagyta nekik erre, kérj meg tanulókat, hogy osszák meg válaszaikat az osztállyal!

- Mire utalnak ezek a kifejezések Jákób arra vonatkozó érzéseivel kapcsolatban, hogy a népet bűnbánatra szólítsa? (Győződj meg arról, hogy a tanulók értik, hogy bár Jákób ezt a feladatot nehéznek találta, elvégezte azt, mivel törődött a néppel, és engedelmeskedni akart Isten parancsolatainak.)

Zárásként kérd meg a tanulókat, hogy a szentírás-tanulmányozási naplójukba jegyezzék le a következőket: (1) Mit tanítottak nekik legutóbb az egyházi vezetők, és azt miként tudják alkalmazni az életükben, vagy (2) a ma tanultakat miként tudják alkalmazni az osztály- vagy kvórumelnöki elhívásaikban, a házitanítói feladataik, valamint más vezetői lehetőségek során. (Ezeket az utasításokat fel is írhatod a táblára.) Biztasd a tanulókat, hogy kövessék papsági vezetőik tanácsait. Zárásként tégy bizonyosságot a leckében tanított tantételekről.

Megjegyzések és háttér-információk

Jákób 1:19. „Mi felmagasztaltuk hivatásunkat az Úr előtt”

Thomas S. Monson elnök elmagyarázta, mit jelent felmagasztalni egy elhívást:

„Mit jelent elhívásunk felmagasztalása? Azt jelenti, hogy méltósággal és fontosnak tartva építjük fel, tiszteletre és dicséretre méltóvá tesszük azt az emberek szemében, kitágítjuk és megerősítjük, hogy átragyoghasson rajta a menny világossága, hogy mások is láthassák azt.

És hogyan magasztal fel valaki egy elhívást? Egyszerűen úgy, hogy elvégzi az azzal járó szolgálatot. Az elder úgy magasztalja fel az elder elrendelt elhívását, hogy megtanulja, elderként mik a feladatai, majd elvégzi azokat. És ahogy az elderrel, úgy van az a diakónussal, a tanítóval, a pappal, a püspökkel és mindenkivel, aki hivatalt visel a papságban” (lásd A szolgálatra szólító szent elhívás. *Liahóna*, 2005. máj. 54).

Jákób 1:19; 2:2. „Saját fejünkkel feelve e nép bűneiért”

Az egyházban vezetői feladatokkal rendelkezőkön komoly felelősség nyugszik. Jákób azt tanította, hogy ha a vezetők elhanyagolják Isten szavának a tanítását azoknak, akiknek a vezetésére elhívást kaptak, részben felelőssé válnak azok bűneiért. A papságviselő fivérekhöz szólva John Taylor elnök a következőket mondta a Jákób által is említett felelősséggel kapcsolatban:

„Ha nem magasztaljátok fel elhívásaitokat, Isten felelősségre fog vonni titeket azokért, akiket megmenthetetek volna, ha elvégeztétek volna a dolgokat” (Az egyház elnökeinek tanításai: *John Taylor* [2001], 164.).

Hugh B. Brown elnök, az Első Elnökség egyik tagja később ezt mondta Taylor elnök szavaival kapcsolatban:

„Kihívás számunkra ez a kijelentés. Ha elkövetett bűneim vagy mulasztásom miatt elveszítem azt, ami enyém lehetett volna a jövőben, akkor amiatt nekem és velem együtt kétségtelenül azoknak is, akiket szeretek, szenvednünk kell. Ha azonban püspökként, cöveklőnként, misszióelnökként vagy az egyház általános felhatalmazottjaként mulasztok a feladatkörömben – ha bármelyikünk elmulasztja tanítani, vezetni, irányítani és segíteni megmenteni a vezetésünkre és gondoskodásunkra bízottakat, akkor az Úr bennünket fog felelősségre vonni, ha ők a mi mulasztásunk miatt vesznek el” (in Conference Report, Oct. 1962, 84).

Jákób 2:8. „Isten... [szava]... meggyógyítja a sebzett lelket”

Amikor az evangéliumot tanulók számára valamely új információ még zavaros vagy aggodalmat keltő, sokkal hasznosabb, ha közvetlenül Istentől törekednek válaszokat kapni, aki mindent tud, mintsem rákeresni az adott dologra az interneten, és közben valamilyen mormon ellenes anyagra bukkanni. Ha a kérdéseinkkel közvetlenül Istenhez fordulunk, az megmutatja a belévetett hitünket, és lehetővé teszi számunkra, hogy a Szentlélek által válaszokat kapjunk. Lapozzuk fel továbbá a szentírásokat és az utolsó napi apostolok és próféták szavait is, melyek nehéz kérdéseket is megválaszolhatnak, és sebeket gyógyíthatnak be. A következő szentírások arról tanítanak, hogy hova forduljunk, és mit kell tennünk, amikor kihívást jelentő kérdéseink vagy aggodalmaink vannak:

Jákób 2:8 – „Isten... [szava]... meggyógyítja a sebzett lelket.”

Jakab 1:5–6 – „Ha pedig valakinek közületek nincsen bölcsessége, kérje Istentől..., és megadatik néki. De kérje hittel”.

Moróni 10:5 – „És a Szentlélek hatalma által minden dolgot illetően tudhatjátok az igazat.”

Jákób 2:12–35

Bevezetés

Papsági vezetői elhívásához híven, Jákób bűnbánatra szólította fel a népét, figyelmeztetve őket a kevélység

és a nemi erkölcsstelenség bűneire. E két nagyon elterjedt bűn veszélyeiről és következményeiről tanított.

Javaslatok a tanításhoz

Jákób 2:12–21

Jákób megfeddi népét a kevélységük miatt

Írd fel a táblára a következőket: *pénz, intelligencia, barátok, tehetségek, evangéliumi tudás*. Kérd meg a tanulókat, hogy idézzenek fel olyan áldásokat, melyeket az Úr e területeken adott nekik. Biztasd őket arra, hogy a Jákób 2 olvasása során gondolkodjanak el azon, miként éreznek ezen áldásaikkal kapcsolatban.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Jákób 2:12–13-at. Kérd meg az osztály többi tagját, hogy kövessék a szöveget, és állapítsák meg, hogy a nefiták zöme mire vágyott.

A tanulók válaszai után mutass rá, hogy Jákób azt mondta népének, hogy a vagyonukra a „gondviselés keze” által tettek szert. Esetleg elmagyarázhatod nekik, hogy a *gondviselés* szó Istenre utal.

- Miért fontos emlékeznünk arra, hogy minden áldásunk Mennyei Atyánktól érkezik?
- A Jákób 2:13 szerint sok nefita miért emelkedett fel a kevélységben?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel Dieter F. Uchtdorf elnök, az Első Elnökség tagja következő kijelentését. Kérd meg az osztályt, hogy figyelje meg, mit jelent felemelkedni a kevélységben:

„Lényegét tekintve a kevélység a hasonlítóztatás bűne, mivel gyakran azzal a gondolattal kezdődik, hogy »nézd, milyen csodálatos vagyok, és milyen nagyszerű dolgokat tettem!«, és szinte mindig azzal végződik, hogy »éppen ezért jobb vagyok nálad«. [...]

Ez a »hála Istennek, sokkal különlegesebb vagyok nálad« bűne. Alapjaiban ez az arra irányuló vágy, hogy csodáljanak vagy irigyeljenek bennünket. Ez az öndicsőítés bűne” (A kevélység és a papság. *Liahóna*, 2010. nov. 56.).

Biztasd a tanulókat, hogy csendben gondolják át, bűnök voltak-e valaha abban, hogy azt gondolták, jobbak másoknál.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Jákób 2:14–16-ot. Kérd meg az osztályt, hogy keressenek olyan kifejezéseket, amelyek megmutatják a kevélység következményeit. Kérd meg őket, hogy osszák meg, mit találtak.

- Szerintetek miért tudja a kevélység elpusztítani a lelkünket? (lásd Jákób 2:16).

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Jákób 2:17–21-et. Kérd meg őket, hogy keressék ki azokat a kifejezéseket, melyek arra tanítanak, hogy miként tudunk felelőskedni a kevélységen, valamint az anyagi gazdagsággal kapcsolatos nem helyénvaló hozzáálláson. Javasolhatod, hogy jelöljék meg maguknak ezeket a részeket. Miután áttanulmányozták ezeket a verseket, kérd meg őket, hogy a találtak közül válasszanak ki egy kifejezést. Adj néhány tanulónak lehetőséget elmagyarázni, hogy ezek az általuk választott kifejezések miként segíthetnek nekünk legyőzni a kevélységet vagy az anyagi gazdagsággal kapcsolatos helytelen hozzáállást. (A tevékenység részeként javasolhatod a tanulóknak, hogy olvassák el a következő szentírásrészeket: 1 Királyok 3:11–13; Márk 10:17–27; 2 Nefi 26:31; Alma 39:14; T&Sz 6:7.)

- Szerintetek mit jelent Isten királyságát keresni? Szerintetek mit jelent reménységet nyerni Krisztusban?

- Az, hogy Isten királyságát keressük és Krisztus reménységének elnyerésére törekszünk, miként befolyásolja a gazdagsághoz és anyagi javakhoz való hozzáállásunkat?

Kérd meg a tanulókat, hogy képzeljék el, ők miként összegeznék a Jákób 2:12–21 mondanivalóját egy olyan tanuló számára, aki ma nincs itt az órán. Adj lehetőséget két-három tanulónak is, hogy megossza, mit mondana. A tanulók különböző igaz tantételeket is megemlíthetnek. Győződj meg róla, hogy mindannyian értik azt, hogy **minden más dolog felett Isten királyságát kell keresnünk**. Adj időt a tanulóknak arra, hogy a szentírás-tanulmányozási naplójukba vagy füzetükbe írjanak egy példát arra, ahogy az Úrtól kapott áldásai és lehetőségeiket használhatják Isten királyságának építésére és mások életének megáldására.

Jákób 2:22–35

Jákób megfeddi azokat az embereket, akik megszegték az erkölcsi tisztaság törvényét

A táblára írd fel Ezra Taft Benson elnök következő kijelentését:

Ezt a generációt megfertőzi a ... bűne."

Kérd meg a tanulókat, gondolkozzanak el azon, hogy Benson elnök vajon miként fejezhette be ezt a mondatot. Azután olvasd fel a következő kijelentést:

„Ezt a generációt megfertőzi a nemi erkölcstelenség bűne. Joseph próféta szavai szerint ez több kísértés, több csapás, több nehézség forrása lesz Izrael elderei számára, mint bármely más bűn (*The Teachings of Ezra Taft Benson* [1988], 277).

Adj időt a tanulóknak arra, hogy magukban elolvassák a Jákób 2:22–23, 28-as verseket, és megkeressék azokat a szavakat és kifejezéseket, melyeket Jákób használt a nemi erkölcstelenség leírására. (Lehet, hogy el kell magyaráznod nekik, hogy a *paráznaság* szó a szexuális bűnökre utal.) Kérd meg a tanulókat, hogy osszák meg az általuk talált szavakat és kifejezéseket.

Ahhoz, hogy segíts a tanulóknak megérteni az erkölcsi tisztaság törvényét, olvasd fel a következő kijelentést *A fiatalság erősségéért* füzetből. Kérd meg a tanulókat, hogy figyeljék meg, mit kell kerülniük.

„Az Úrnak a nemi tisztaságra vonatkozó normája világos és változatlan. Ne létesíts semmiféle szexuális kapcsolatot házasság előtt, a házasság után pedig légy teljesen hűséges a házastársadhoz! [...]

Soha ne tégy semmi olyat, ami szexuális vétkekhez vezethet! Tisztelettel bánj másokkal, és semmiképpen ne kezeld őket buja és önző vágyak kielégítésére szolgáló tárgyként! Házasság előtt tartózkodj a szenvedélyes csokolózástól, ne feküdj rá senkire, és még ruhán keresztül se érintsd meg más nemi szervét, hiszen az a test szent része! Semmi olyat ne tégy, ami szexuális érzéseket ébreszthet! A saját testedben se ébreszd fel ezeket az érzéseket!" (*A fiatalság erősségéért* [füzet, 2011]. 35–36.).

Mutass rá arra, hogy a Jákób 2:23–24 szerint Jákób korában néhányan megpróbálták kimagyarázni szexuális bűneiket.

- Napjainkban az emberek időnként hogyan próbálják kimagyarázni a nemi erkölcstelenséget?
- Mely néhány dolog megtételével kerülhetitek el a szexuális kísértéseket? (A válaszok között a következők lehetnek: erőért imádkozás, jó barátokkal való barátkozás, felemelő szórakozás választása, elkerülni a feltehetően kísértésekkel járó helyeket.)

Esetleg rámutathatsz arra, hogy a nefiták egyik bűne minden bizonnyal az volt, hogy jogtalanul gyakorolták a többnejű házasságot. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Jákób 2:27–30-at. Mielőtt elkezdenének olvasni, lehet, hogy el kell magyaráznod, hogy a *szolgáló feleség* kifejezés egy olyan nőre utal, aki egy férfi törvényes házastársa volt, egy feleségnél azonban alacsonyabb rangú volt.

- A Jákób 2:27 szerint mi az „Úr szava” az egynél több feleséggel kapcsolatban? (Győződj meg róla, hogy a beszélgetés elejétől fogva mindenki számára világos az, hogy az Úr parancsa szerint minden férfi csak egy nővel kössön házasságot. Lásd még T&Sz 49:15–16.)

Az erkölcsi tisztaság törvényének tanítása

Az erkölcsi tisztaság törvényének tanításakor légy tiszteletteljes, pozitív és érthető. Miközben követed az óra anyagát és a Szentlélek útmutatását, képes leszel segíteni a tanulóknak megérteni, mit kell tenniük ahhoz, hogy betartsák az erkölcsi tisztaság törvényét.

Magyarázd el, hogy a többnejű házasság jogtalan használata is példa paráznaságra vagy szexuális bűnre. Isten szemében a szexuális bűnök rendkívül súlyosnak számítanak.

- A Jákób 2:30 szerint mikor jogos az, hogy az Úr népe többnejű házasságot gyakoroljon? (Amikor az Úr megparancsolja azt.)

Mutass rá arra, hogy a világ történelme során az Úr bizonyos esetekben megparancsolta népének a többnejűség gyakorlását. A többnejű házasságot az ószövetségi időkben például Ábrahám és Sára (lásd 1 Mózes 16:1–3; T&Sz 132:34–35, 37), valamint unokájuk, Jákob is gyakorolta (lásd T&Sz 132:37), és Joseph Smithtől kezdve gyakorlatban volt a visszaállított egyház korai időszakában is (lásd T&Sz 132:32–33, 53).

Annak kihangsúlyozásához, hogy a nemi erkölcstelenség romboló hatással van a családkra, olvasd fel a Jákób 2:31–35-öt. Kérd meg a tanulókat, hogy kövessék a szöveget, és figyeljék meg az erkölcstelenség következményeit. Mutass rá arra, hogy bár Jákób csak a férfiakhoz szólt, az erkölcsi tisztaság törvénye ugyanolyan fontos a nők számára is.

- Jákób szerint milyen hatással van egy családra az, amikor az egyik családtag megszegi az erkölcsi tisztaság törvényét? Miként segít ez elmagyarázni azt, hogy az erkölcsi tisztaság törvényének megszegése miért olyan súlyos bűn?
- Néhány fiatal úgy próbálja igazolni az erkölcsi tisztaság törvényének megszegését, hogy azt mondják, a tettük nem árt senki másnak. Egy ember erkölcstelensége milyen hatással lehet másokra?

A szexuális bűnök következményeiről való beszélgetés befejezéséként felolvashatjátok Richard G. Scott elder, a Tizenkét Apostol Kvóruma tagjának kijelentését. Kérd meg a tanulókat, hogy figyeljék meg milyen következményekkel jár a nemi erkölcstelenség.

„Ezeket a bizalmas cselekedeteket a házasság tartós elkötelezettségén kívül tiltja az Úr, mert aláássák az Ő céljait. A házasság szent szövetségén belül az ilyen kapcsolat az Ő terve szerint való. Ha bármely más módon tapasztalja meg őket az ember, akkor az Ő akarata ellen valók. Komoly érzelmi és lelki sérülést okoznak. Bár a résztvevők az adott pillanatban nem érzékelik ennek megtörténtét, később be fogják látni. A nemi erkölcstelenség akadályt gördít a Szent Lélek hatásának útjába, amely egyébként fel tudna emelni, fel tudna világosítani és erőt tudna adni. Erős fizikai és érzelmi serkentést vált ki. Idővel ez olyan csillapíthatatlan étvágyat ébreszt, amely még komolyabb bűn elkövetésére veszi rá a vétkest” (“Making the Right Choices,” *Ensign*, Nov. 1994, 38).

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák át a Jákób 2:28 első mondatát, és nevezzék meg, mi az, amiben az Úr gyönyörködik. (Javasolhatod, hogy a tanulók jelöljék meg ezt a részt. Győződj meg róla, hogy értik, **az Úr gyönyörködik az erkölcsi tisztaságban.**)

- A ma megbeszéltek alapján szerintetek az Úr miért gyönyörködik az erkölcsi tisztaságban?

Esetleg mutathatsz egy képet egy családról. Tégy bizonyosságot azokról az áldásokról, melyekben neked és a családnak volt része amiatt, hogy az Úr erkölcsi tisztaság törvénye szerint életek. Hangsúlyozd ki, hogy az erő, mely által gyermekeink lehetnek, egy Mennyei Atyánktól származó csodálatos ajándék, melyet az általa szabott kereteken belül kell használnunk. Biztasd a tanulókat arra, hogy legyenek tiszták, hogy az Úr gyönyörködhessen az erkölcsi tisztaságukban (lásd Jákób 2:28).

Hogy segíthess a tanulóknak megosztani bizonyosságukat az erkölcsi tisztaság törvénye szerinti életről, esetleg felteheted a következő kérdéseket:

- Mit mondanál valakinek, aki azt állítja, hogy az erkölcsi tisztaság törvénye már idejétmúlt és szükségtelen? (Miközben a tanulók válaszolnak erre a kérdésre, kérd meg őket, hogy tegyenek bizonyosságot az erkölcsi tisztaság törvényének betartásából fakadó áldásokról is, ne csupán az annak megszegése okozta veszélyekről.)

Mondd el a tanulóknak, hogy bízol abban, hogy képesek erkölcsileg tiszták maradni. Hangsúlyozd ki, hogy ha valamiben vétettek is az erkölcsi tisztaság törvényével szemben, kérhetnek segítséget a püspöktől vagy gyülekezeti elnököktől, aki segíteni tud nekik bűnbánatot tartani, és újra megtisztulni Jézus Krisztus engesztelése által.

Jákób 3–4

Bevezetés

A Jákób 3-ban Jákób a népének adott egyik beszédének befejezését olvashatjuk. Ennek során röviden megvigasztalta a tiszta szívűeket és ígéreteket tett nekik. Megdorgálta továbbá népe kevély és erkölcs-telen tagjait, figyelmeztetve őket annak következményeire, ha nem tartanak bűnbánatot. A Jákób 4 azokat a szavakat tartalmazza, melyeket Jákób sugalmazás

által azokhoz írt, akik egy nap majd olvassák szavait. Bizonyosságát tette Jézus Krisztus engeszteléséről, és arra buzdította olvasóit, hogy békéljenek meg az Atyaisten-nel az engesztelés által. Figyelmeztető hangon szólt a zsidókról, akik majd elutasítják Jézus Krisztust, valamint evangéliuma egyszerűségét.

Javaslatok a tanításhoz

Jákób 3

Jákób megvigasztalja és tanácsot ad a tiszta szívűeknek, másokat pedig bűnbánatra szólít

Kérj meg tanulókat, hogy gondolkodjanak el azon, milyen tanácsot adnának az embereknek a következő helyzetekben:

1. Egy fiatal nő törekszik igazlelkűen élni, de szenved, mivel édesapja az alkohol rabja.
2. Egy fiatal férfi a tőle telhető legjobban igyekszik az evangélium szerint élni, szülei válása miatt azonban megpróbáltatásokkal néz szembe.
3. Egy fiatal nő őszintén igyekszik családtagjait szeretni, otthon azonban küszködik nővére önzése és meggondolatlan cselekedetei miatt.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Jákób 3:1 első mondatát. Kérd meg őket, hogy állapítsák meg, kikhez szól először Jákób ebben a fejezetben.

Magyarázd el, hogy Jákób közvetlenül azokhoz az emberekhez szólt, akik kevélységben és szexuális bűnökben voltak vétkesek. Azután figyelmét azon igazlelkű emberek felé fordította, akiknek mások gonoszsága miatt voltak megpróbáltatásaik. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Jákób 3:1–2 verseket. Kérd meg őket, hogy keressenek ki négy olyan dolgot, melyet Jákób a tiszta szívűektől kért.

- Mely négy dolog megtételére szólította fel Jákób a tiszta szívűeket? („Szilárd elmével tekintsetek Istenre..., rendkívüli hittel imádkozzatok hozzá..., emeljétek fel a fejeteket és fogadjátok be Isten örömet adó szavát, és lakmározzatok a szeretetén”). Mit ígért Jákób a tiszta szívűeknek, ha híthűek maradnak? (Vigasz a megpróbáltatásaikban és védelem az ellenségeikkel szemben.)
- Szerintetek mit tehetünk annak érdekében, hogy elnyerjük Isten szavát?

Ahhoz a kérdéshez kapcsolódóan, hogy mit ígért Jákób a tiszta szívűeknek, győződj meg arról, hogy a tanulók megértik, **Isten vigasza lesz a tiszta szívűeknek a megpróbáltatásaikban**. Lehet, hogy el kell majd magyaráznod, hogy a *vigasz* itt azt jelenti, bátorítást nyújt a szomorúaknak és a szenvedőknek. Ahhoz, hogy segíts a tanulóknak elgondolkodni ezen az igazságon és alkalmazni azt, tedd fel a következő kérdéseket:

- Hogyan vigasztalt már meg téged az Úr?
- A hittel teljes imádkozás miként segített neked egy próbatételekkel teli időszakban?
- Isten szava mikor segített neked érezni az Ő szeretetét?

Magyarázd el, hogy miután a tiszta szívűekhez beszélt, Jákób újra azokhoz szólt, akik szívükben nem voltak tiszták.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Jákób 3:3–4-et. Kérd meg az osztályt, hogy nevezze meg, Jákób minek a megtételére biztatta a tisztátalanokat.

- Mi történne, ha Jákób népe nem tartana bűnbánatot?

Mutass rá, hogy Jákób kijelentette, hogy akkoriban a lámániták igazlelkűbb életet éltek, mint számos nefita. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Jákób 3:5–7-et, és keressék ki, hogy a lámániták mely területeken voltak igazlelkűbbek néhány nefitánál.

- Mely területeken voltak a lámániták igazlelkűbbek néhány nefitánál?
- Milyen tantételeket tanulhatunk a Jákób 3:7-ből a családi kapcsolatokról? (**A férj és a feleség szeressék egymást, a szülők pedig szeressék gyermekeiket.**)
- Milyen következményekkel járhat az, amikor a családtagok nem szeretik egymást, és nem tesznek eleget a családon belüli felelősségeiknek?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Jákób 3:10-et, és keressék ki, hogy Jákób konkrétan mire figyelmeztette a nefita apákat.

- Mire figyelmeztette Jákób a nefita apákat?
- Szerintetek miért fontos a családtagoknak jó példát mutatni egymásnak?

Olvasd fel a tanulóknak a Jákób 3:11–12-t. Lehet, hogy el kell magyaráznod, hogy a 11. versben a „serkentsétek fel lelketek képességeit” kifejezés arra utal, hogy lelki értelemben ébredjenek fel. A Jákób 3:12-ben a „paráználkodás és szemérmertlenség” kifejezés a szexuális bűnökre utal. A versek olvasása közben hangsúlyozd ki a szexuális bűnök „rettenetes következményeit”. Emlékeztess továbbá a tanulókat Jákób tiszta szívűeknek tett ígéreteire (lásd Jákób 3:1–2). Segíts megérteni a tanulóknak, hogy úgy nyerhetik el ezeket a megígért áldásokat, ha szívükben mindig tiszták maradnak. Azok azonban, akik szexuális bűnöket követtek el, segítséget kaphatnak a püspöktől vagy gyülekezeti elnököktől, aki segíteni tud nekik bűnbánatot tartani, Jézus Krisztus engesztelése által megtisztulni, és elnyerni a tiszta szívűeknek megígért áldásokat.

Jákób 4

Jákób bizonyoságot tesz arról, hogy Jézus Krisztus engesztelése által megbékélhetünk Istennel

Az óra előtt helyezz el egy kis képet Jézus Krisztusról a tábla közepén. A kép köré írd fel néhány olyan dolgot, amely eltérítheti az embereket a Szabadítótól és az Ő evangéliumától. Például oktatás, sport és barátok, melyek és akik fontosak ugyan, de nem szabad, hogy az életünkben elsődleges helyet foglaljanak el. Felsorolhatsz néhány más jellegű dolgot is, mint például pornográfia, nem felemelő zene vagy kábítószer, melyek károsak a lelkeinkre és eltérítenek bennünket a Szabadítótól.

Kérd meg a tanulókat, hogy lapozzanak a Jákób 4:14-hez. Magyarázd el, hogy ebben versben található a „célon túl tekintettek” kifejezés. Neal A. Maxwell elder, a Tizenkét Apostol Kvórumából azt tanította, hogy ebben a versben a „cél Krisztus” (“Jesus of Nazareth, Savior and King,” *Ensign*, Dec. 2007, 45). Megkérheted a tanulókat arra, hogy ezt a kijelentést írják oda a szentírásukban a Jákób 4:14 mellé.

Ezután a magyarázat után kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Jákób 4:14–15-öt.

- Szerintetek mit jelent „a célon túl” tekinteni? (Életünket valami másra összpontosítani, nem pedig a Szabadítóra és az Ő evangéliumára.)
- Jákób szerint milyen hozzáállás és cselekedetek akadályozták meg a zsidókat abban, hogy elfogadják Jézus Krisztust?

Magyarázd el, hogy míg Jákób konkrétan néhány zsidó bűnére utalt, a Jákób 4:14–15 egy része ránk is vonatkozik, és figyelmeztetés lehet számunkra. Ahhoz, hogy segíts a tanulóknak megérteni ennek magukra vonatkoztatását, tedd fel a következő kérdéseket:

- Az emberek néha miért utasítják el a „világos beszéd szavait”, és miért keresnek azok helyett olyan dolgokat, amelyeket nem értenek? Milyen veszélyekkel járhat, ha figyelmen kívül hagyjuk az evangélium egyszerű igazságait?
- Mit lehetne még felírni a táblára példaként arra, ami eltéríthet bennünket a Szabadítótól és az Ő evangéliumától? (A tanuló válaszaival egészítsd ki a táblára előzőleg felírt szavakat.)

Töröld le az általad felírt szavakat, majd írd fel a következő kérdést: *Mit tehetünk annak érdekében, hogy ne tekintsünk túl a célon, hanem Jézus Krisztusra összpontosítsunk?*

Írd fel a táblára a következő szentírásutalásokat: *Jákób 4:4–5; Jákób 4:6–7; Jákób 4:8–9; Jákób 4:10; Jákób 4:11–13.* Magyarázd el, hogy a Jákób 4-ben Jákób olyan tantételeket oszt

meg, melyek segíthetnek Jézus Krisztusra összpontosítanunk. Kérd meg a tanulókat, hogy párokban dolgozva a táblára felírt egyik szentírásrészből keressék ki ezeket a tantételeket. (Az osztályban lévő tanulók számától függően egy szentírásrészt lehet, hogy több párnak is ki kell majd osztanod. De az is lehet, hogy egy tanuló párnak egynél több részt kell majd tanulmányoznia.)

Néhány perc múlva kérd meg a tanulókat, hogy osszák meg a válaszaikat. Miközben ezt teszik, kérdéseket tehetsz fel, melyek segítségével mélyebben el tudnak gondolkodni mindazon, amit ezekből a versekből tanultak. A beszélgetést elősegítendő a következő kérdéseket is felteheted a kiosztott versekhez kapcsolódóan:

- Jákób 4:4–5. A próféták bizonyosságai miként segítettek nektek abban, hogy mindig Jézus Krisztusra összpontosítsatok? Másoknak a Szabadítóról való bizonyossága miként erősített meg benneteket? Jákób azt mondta, hogy népe Mózes törvénye iránti engedelmissége az Úr felé fordította a lelküket. A mi arra irányuló erőfeszítéseink, hogy részesüljünk a papsági szertartásokban és betartsuk a parancsolatokat, hogyan fordítják lelkünket az Úr felé?
- Jákób 4:6–7. A prófétáknak adott kinyilatkoztatás hogyan segít nekünk hitet és reményt nyerni Jézus Krisztusban? A személyes kinyilatkoztatás vagy a kapott lelki tanúságok miként erősítették meg a hiteteket? Mit gondoltok, miért fontos emlékeznünk arra, hogy az Úr munkáját csakis az Ő kegyelme által végezhetjük?
- Jákób 4:8–9. Szerintetek miért fontos felismernünk azt, hogy az Úr munkái „nagyszerűek és csodálatosak”? A Szabadítónak a föld Teremtőjeként végzett munkája miként befolyásolja a Róla való bizonyosságokat? Mit jelent a számotokra nem megvetni „Isten kinyilatkoztatásait”? Hogyan tudjuk kimutatni az Úrnak, hogy értékeljük az általa adott kinyilatkoztatásokat?
- Jákób 4:10. Miként törekedhet valaki arra, hogy ne ő adjon tanácsot az Úrnak, hanem hogy tanácsot kapjon a kezéből?
- Jákób 4:11–13. Ahogyan azt a 35. lecke is megemlíti, a *megbékélés* szó annyit tesz, összhangba hozni. Az engesztelés miként hoz bennünket összhangba Mennyei Atyánkkal? Jákób emlékeztetett bennünket az engesztelésről való tanítás fontosságára, amikor ezt kérdezte: „[M]iért ne beszéljünk Krisztus engeszteléséről...?” Hogyan követhetjük ezt a tantételt, amikor megosztjuk bizonyosságunkat másokkal, vagy amikor valamilyen más lehetőségünk van tanítani az evangéliumot? Miért fontos úgy megosztani a bizonyosságunkat, hogy az mások is értsék? Hogyan segíthet bennünket a Lélek ennek megtételében?

A beszélgetés eredményeként győződj meg arról, hogy a következő igazság mindenki számára világosan érthető: **Jézus Krisztus engesztelése által eltölthet bennünket a remény, és megbékélhetünk Istennel.**

Oszd meg érzéseidet arról, hogy milyen hálás vagy a Szabadítóért és az Ő engeszteléséért. Tégy bizonyosságot arról, hogy Jézus Krisztus az a „cél”, akire az életünket összpontosítanunk kell. A lecke befejezésekként kérd meg a tanulókat, hogy gondolkozzanak el, mit fognak tenni azért, hogy a következő néhány napban a Szabadítóra összpontosítsanak. Javasolhatod, hogy a terveiket írják le a szentírás-tanulmányozási naplójukba. Néhányukat megkérheted, hogy mondják el az osztálynak, mit fognak tenni.

Szentírás-memoriter áttekintése

Az ismétlés segít a tanulóknak emlékezni a szentírás-memoriterek helyére. Az ismétlésre való buzdítás egyik módja a szentírás-memoriter kártyák használata (cikkszám: 10459 135; a si.lds.org címről PDF formátumban is letölthető). Amennyiben a kártyák nem elérhetőek számodra, segíts a tanulóknak saját maguk elkészíteni ezeket úgy, hogy a kártyák egyik oldalára felírnak néhány kulcsszót az adott szentírásrészről, a másik oldalra pedig a pontos hivatkozást. Oszd párokra a tanulókat. Töltsenek néhány percet azzal, hogy a kártyák segítségével kikérdezik egymást. Például az egyik tanuló felolvas néhány kulcsszót, a másik tanuló pedig megmondja a hozzá tartozó szentírásutalást. Kérd meg a tanulókat, hogy a kártyák segítségével gyakran mérjék fel saját és társaik tudását is.

Megjegyzés: A lecke hossza miatt maradhat idő erre a szentírás-memoriter tevékenységre is. A tevékenységet az óra elején, az egyes részek közötti szünetben, vagy az óra végén is elvégezhetitek. Ez a rész legyen rövid, hogy elég idő maradjon az aktuális leckére. További tevékenységekért lásd a kézikönyvben található függelékét.

Otthon tanulási lecke

2 Nefi 32–Jákób 4 (9. rész)

Felkészülési anyag az otthon tanulókat oktatója számára

A napi otthon tanulási leckék összefoglalása

A tanulók által tanulmányozott 2 Nefi 32–Jákób 4 (9. rész) anyagban található tanok és tantételek alábbi összefoglalóját nem arra szánták, hogy a leckéd részét képezze. Az általad tanított lecke e tanok és tantételek közül csupán néhányra koncentrálni. A tanulóiid szükségleteinek megállapítása során kövesd a Szentlélek sugalmazásait.

1. nap (2 Nefi 32)

A tanulók a 2 Nefi 32 tanulmányozása során megtanulták, hogy amikor lakmározunk Krisztus szavain, akkor azok minden olyan dolgot tudatnak velünk, melyet tennünk kell. Azt is megtanulták, hogy amikor rendszeresen imádkozunk, képesek leszünk megtenni mindent, amit az Úr szeretné, hogy tegyünk a lelkünk jóléte érdekében. A lecke arra szólította fel a tanulókat, hogy egy 24 órás időtartam alatt szedjék össze és ültessék át a gyakorlatba mindazt, amit a rendszeres imádkozásról tanultak.

2. nap (2 Nefi 33)

Ebben a Nefi utolsó bizonyágáról szóló leckében a tanulók megtanulták, hogy mi döntjük el, hogy megnyitjuk-e szívünket, vagy sem a Szentlélek sugalmazásai előtt. Áttekintették az 1 Nefi és 2 Nefi könyveket is, kiválasztva belőlük egy olyan szentírásrészt, amely valamilyen jó cselekedetre vagy arra indította őket, hogy higgyenek Krisztusban.

3. nap (Jákób 1–2)

A Jákób 1–2-t tárgyaló leckében a tanulók megtanulták, hogy a papsági vezetők szorgalmasan munkálkodnak azon, hogy segítsenek nekünk Krisztushoz jönni, és hogy szent felelősségük Isten szavát tanítani és figyelmeztetni a bűn ellen. Jákób népének adott prédikációját tanulmányozva a tanulók megtanulták, hogy minden más vágyunk felett elsődlegesen Isten királyságát kell keresnünk. A szentírás-tanulmányozási naplójukba írtak egy példát arra, hogy az Úrtól kapott áldásait és lehetőségeiket miként használhatják Isten királyságának építésére és mások életének megáldására. Ősszpontosítottak továbbá arra az igazságra, hogy az Úr gyönyörködik az emberek erkölcsi tisztaságában – a férfiakban és a nőkben egyaránt. Megkérték őket arra is, hogy gondolkozzanak el azon, hogy az erkölcsi tisztaság törvénye szerinti élet miként áldja meg a családokat és okoz örömet az Úrnak.

4. nap (Jákób 3–4)

Miközben a tanulók folytatták Jákób prédikációjának tanulmányozását, megtanulták, hogy Isten meg fogja vigasztalni a tiszta szívűeket a megpróbáltatásaikban. A lecke a következő tanra összpontosított: Jézus Krisztus engesztelése által eltelhettünk reménnyel, és megbékélhetünk Istennel. A tanulók leírták személyes okaikat arra, hogy miért akarnak bizonyóságot tenni Jézus Krisztusról és az engesztelésről.

Bevezetés

Ez a lecke segít a tanulóknak megérteni, hogy Nefi bizonyóságot tett Jézus Krisztus küldetéséről. A tanulóknak lehetősége lesz megosztani, hogy Jákób szavai miként segíthetnek nekik legyőzni a kevélységet, Istentől kapott áldásait pedig miként tudják az Ő királyságának építésére használni. Lehetőségük lesz arra, hogy a Jákób 2-ben tanult tantételek és tanok használatával megbeszéljék az erkölcsi tisztaság törvénye betartásának fontosságát. Megbeszéljük, hogy mi módon fognak majd olyan lehetőségeket keresni, amikor beszélhetnek Jézus Krisztusról és az engesztelésről.

Javaslatok a tanításhoz

2 Nefi 32–33

Nefi azt tanácsolja nekünk, hogy isteni útmutatásra törekedjünk Jézus Krisztus szavaiból.

A leckét a következő kérdések feltevésével kezd:

- Mi az egyik kedvenc sporttevékenységetek vagy elfoglaltságotok?
- Milyen alapvető készségeket kell gyakorolnotok ahhoz, hogy kiválóak legyetek abban a sport- vagy egyéb tevékenységben?
- Mi történik akkor, ha valaki nem gyakorolja ezeket az alapvető készségeket?

Mondd el az osztálynak, hogy vannak bizonyos alapvető cselekedetek, melyek meghívják a Szentlelket, hogy majd útmutatást adjon nekünk Mennyei Atyánktól. Rajzold fel a következő táblázatot a táblára vagy oszd ki mindenkinek egy papírlapon.

Ima	Útmutatást nyerni a Szentlélektől	Szentírások tanulmányozása
2 Nefi 32:8–9	2 Nefi 32:5, 33:1–2	2 Nefi 32:3; 33:4

Kérd meg a tanulókat, hogy mindegyikük válasszon egyet a felsorolt tevékenységek közül, majd pedig olvassa el a hozzá tartozó szentírásrészeket. Oszd az osztályt párokra vagy kis csoportokra. Kérd fel a tanulókat, hogy felváltva osszák meg a többiekkel, hogy az ima, a Szentlélek általi útmutatás elnyerése és a szentírás-tanulmányozás miként segített nekik Istentől érkező útmutatásban részesülni.

Megkérheted a tanulókat arra is, hogy számoljanak be arról, miként segített nekik David A. Bednar elder arra vonatkozó intelme, hogy mindig imádkozzunk. Megkérdezheted tőlük azt is, hogy mennyiben befolyásolta az imáikat az a feladat, hogy az imáról tanultakat 24 órán keresztül alkalmazzák. (Ezek az 1. napon kiadott feladatok voltak.)

Jákób 1–2

Jákób megdorgálja népét a gazdagsághoz, kevélységhez és nemi erkölcstelenséghez való ragaszkodásukért

Írd fel a táblára a következő mondatot: *Mivel néhány embernek több ... van másoknál, kísértést érezhetnek azt hinni, hogy jobbak másoknál.*

Kérd fel a tanulókat, hogy javasoljanak szavakat a mondat kiegészítéséhez. A válaszok között a következők lehetnek: pénz, tudás, tehetség, végzettség, intelligencia, lehetőség a fejlődésre, evangéliumi tudás vagy anyagi javak. Kérd meg a tanulókat, hogy magukban gondolkozzanak el ezen a kijelentésen, valamint azon, hogy az általuk javasolt szóval a kijelentés igaz volt-e valaha is rájuk.

Emlékeztess a tanulókat arra, hogy Jákób azért figyelmeztette a népét a gyengeségeikre és bűneikre, mivel szerette őket, és engedelmes volt az Úr parancsolatainak betartásában. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a Jákób 2:12–13-at, és tegyenek javaslatokat arra, miként egészítenék ki a táblán lévő kijelentést úgy, hogy az a Jákób szolgálata idején élt néhány nefitára igaz legyen.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a Jákób 2:17–21-et, és keressék ki azokat a szavakat, melyek segíthetnek nekik legyőzni a kevélységet. (A személyes tanulmányozásuk során már megjelölték ezeket a szavakat.) Kérd meg a tanulókat, hogy osszanak meg e szavak közül néhányat, és magyarázzák el, hogy az adott tanács miként segített nekik legyőzni a kevélységet.

Magyarázd el, hogy ezek a versek a következő igazságról tanítanak: **Minden más dolog felett először Isten királyságát kell keresnünk.** Kérj fel néhány tanulót, hogy osszanak meg egy módot arra, hogy az Úrtól kapott áldásaikat és lehetőségeiket miként használhatják Isten királyságának építésére és mások életének megáldására.

Ahhoz, hogy felkészítsd a tanulókat Jákób nemi tisztasággal kapcsolatos tanításaira, kérd meg őket, hogy képzeljék el, hogy valaki megkérdezi tőlük, miért is hisznek az erkölcsi tisztaság törvénye szerinti életben. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a Jákób 2:28–35-öt, mely segíthet nekik a kérdés megválaszolásában. Hasznos lehet, ha emlékezteted őket arra, hogy a következő igazságot a személyes tanulmányozásuk során már megtanulták: **Az Úr gyönyörködik az erkölcsi tisztaságban.** Tanulmányozták továbbá a nemi erkölcstelenség e versekben ismertettek következményeit is. Kérd meg a tanulókat,

magyarázzák el, hogy a Jákób 2:28–35 alapján miként válaszolnának erre a kérdésre.

Kérdezd meg: A Jákób 2:27 szerint mi az „Úr szava” az egynél több feleséggel kapcsolatban? Győződj meg róla, hogy mindenki számára világos az, hogy az Úr parancsa szerint minden férfi csak egy nővel köthet házasságot.

Mutass rá arra, hogy a világ történelme során az Úr bizonyos esetekben megparancsolta népének a többnejűség gyakorlását. A többnejű házasságot az ószövetségi időkben például Ábrahám és Sára (lásd 1 Mózes 16:1–3; T&S 132:34–35, 37), valamint fiuk, Izsák és unokájuk, Jákób is gyakorolta (lásd T&S 132:37), és Joseph Smith prófétától kezdve gyakorlatban volt a visszaállított egyház korai időszakában is (lásd T&S 132:32–33, 53). 1890-ben azonban Isten megparancsolta az Ő prófétájának, Wilford Woodruffnak, hogy vessen véget a többnejűség gyakorlásának (lásd T&S, 1. hivatalos nyilatkozat).

Adj időt a tanulóknak, hogy elgondolkozzanak azon, hogy az erkölcsös és tiszta életre irányuló döntéseik miként örvendeztetik meg az Urat és másokat. Kérd meg őket, hogy osszák meg, az erkölcsi tisztaság törvényének betartása miként fogja megáldani a családjaikat most és a jövőben is. Magyarázd el, hogy az erkölcsi tisztaság törvényének betartása miként áldotta meg a saját és a családod életét.

Jákób 3–4

Jákób arra buzdítja a népét, hogy tartsanak bűnbánatot, és bízzanak abban, hogy visszatérhetnek Isten jelenlétébe

A tábla közepén, egy poszteren vagy egy papírlapon helyezz el egy kis képet Jézus Krisztusról. A kép köré írd fel néhány olyan dologra utaló szót, amely eltérítheti az embereket a Szabadítótól és az Ő evangéliumától. Kérd meg a tanulókat, hogy lapozzanak a Jákób 4:14-hez. Magyarázd el, hogy ebben versben található a „célon túl tekintetek” kifejezés. Kérdezd meg tőlük, hogy a „cél” szó mire utal ebben a versben. Neal A. Maxwell elder, a Tizenkét Apostol Kvórumából, azt tanította, hogy a „cél Krisztus” („Jesus of Nazareth, Savior and King,” *Ensign*, Dec. 2007, 45). Ezután a magyarázat után kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Jákób 4:14–15-öt.

Kérdezd meg: Szerintetek mit jelent „a célon túl” tekinteni? (Életünket valami másra összpontosítani, nem pedig a Szabadítóra és az Ő evangéliumára.)

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a Jákób 4:4–12-t, és keressenek okokat arra, hogy Jákób miért hitt Jézus Krisztusban, és miért érezte fontosnak másokkal is megismertetni a az engesztelést. A beszélgetés eredményeként győződj meg arról, hogy a következő igazság mindenki számára világosan érthető: **Jézus Krisztus engesztelése által eltölthet bennünket a remény, és megbékélhetünk Istennel.**

Oszd meg érzéseidet arról, hogy milyen hálás vagy a Szabadítóért és az Ő engeszteléséért. Tégy bizonyosságot arról, hogy Jézus Krisztus az a „cél”, akire az életünket összpontosítanunk kell. A lecke befejezéseként kérd meg a tanulókat, hogy gondolkozzanak el, mit fognak tenni azért, hogy a következő néhány napban a Szabadítóra összpontosítsanak.

Következő rész (Jákób 5-től Omniig)

Kérdezd meg a tanulóktól: Mi az, hogy antikrisztus? Hogyan válaszolnátok egy antikrisztus szavaira? A következő részben tárgyalt szentírásokat olvasva figyeld meg, hogy Jákób mit

mondott és tett, amikor Séremmel, egy antikrisztussal szembeállt. Keresd ki továbbá, hogy Énós milyen áldásokban részesült azért, mert naphosszat imádkozva, teljes szívéből Istent kereste. Keresd ki, hogy a nefiták miért hagyták el első örökségük földjét és miért csatlakoztak a mulekitákhoz.

Jákób 5:1–51

Bevezetés

Népe tanításakor Jákób a szelíd és a vad olajfa példázatát idézte, melyről eredetileg egy Zénós nevű próféta beszélt, és amely a rézlemezeken is szerepelt. Jákób e hasonlatot használva tanított arról, hogy az Úr minden

embert szeretne megszabadítani – még a szövetséges népe közül azokat is, akik elfordultak tőle. A Jákób 5 annak hosszúsága miatt két leckére lett felosztva.

Javaslatok a tanításhoz

Jákób 5:1–14

Jákób idéz Zénóstól, aki Izráel házát a szelíd olajfához hasonlította

Vedd fontolóra, hogy a lecke elején felolvasod az alábbi, olyan fiatalokról szóló példákat, akik megkérdőjelezték az Úr azon hajlandóságát, hogy megbocsássa a bűneiket:

- Egy fiatal papságviselő egy bűnös szokást alakít ki. Hiszi, hogy mások bűnbocsánatot nyerhetnek, abban azonban kételkedik, hogy az Úr elfogadja majd az ő bűnbánatát is.
- Egy fiatal nő megszeg egy parancsolatot. Megtapasztalja a büntudatot, szörnyen érzi magát, és kételkedni kezd abban, hogy az Úr még mindig szereti.

Kérd meg a tanulókat, hogy magukban gondolkozzanak el a következő kérdésen:

- Eltűnődöttél-e már azon valaha, hogy az Úr vajon hajlandó-e a te bűneidet is megbocsátani?

Magyarázd el, hogy Jákób megjövendölte, hogy a zsidók majd elutasítják Jézus Krisztust (lásd Jákób 4:15). Azt is tanította, hogy Jézus Krisztus továbbra is munkálkodni fog az Ő népe szabadulásán, még az után is, hogy elutasítják Őt (lásd Jákób 4:17–18). Ezen igazság szemléltetéséhez Jákób egy Zénós próféta által adott példázatot idézett fel. Egy példázat jelképes személyeket, tárgyakat és cselekedeteket használ valamilyen igazság megtanításához. Miközben a tanulók ezt a példázatot tanulmányozzák, fontos leckéket tanulhatnak meg Jézus Krisztus azon hajlandóságáról, hogy segítsen azoknak, akik elfordultak tőle.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Jákób 5:1–2-t, az osztály pedig figyelje meg, hogy Zénós kihez szól (Izráel házához). Lehet, hogy el kell magyaráznod, hogy amikor az őszövetségi próféta, Jákob szövetségeket kötött az Úrral, az Úr a nevét Izráelre változtatta. Az „Izráel háza” kifejezés Jákob leszármazottaira, valamint mindazokra utal, akik megkeresztelkedtek és szövetségeket kötöttek az Úrral.

- Ebben az osztályban ki tagja Izráel házának? (Lehet, hogy el kell magyaráznod, hogy az egyház mindegyik megkeresztelkedett tagja Izráel házának tagja. Ők is részei a Jákób 5-ben említett példázatnak.)

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Jákób 5:3-at. Kérd meg az osztályt, hogy keresse ki, mit használt a példázatában Zénós, ami Izrael házát jelképezi. Miután a tanulók megosztják válaszaikat, magyarázd el, hogy az ősi Izráelben, ott, ahol Zénós is élt, az olajfák hatalmas értéket képviseltek. Az olajbogyót ételekhez, az olívaolajat pedig főzéshez, orvosságokhoz és lámpákban is használták. Az olajfák gondozása komoly odafigyelést és munkát igényelt, mert csak így tudtak megfelelő gyümölcsöt teremni. Mutass rá, hogy ebben a példázatban a szelíd olajfa egy kertben található, ami a világot jelképezi.

- A Jákób 5:3-ban leírtak szerint mi fog történni a szelíd olajfával? Mit jelképez a fa korhadása? (Biztasd a tanulókat, hogy ennek a kérdésnek a megválaszolásához használják a 3d jelű lábjegyzetet.)
- Mit jelent a hitehagyás? (Elfordulni az Úrtól és az Ő evangéliumától.)

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Jákób 5:4–6-ot. Kérd meg őket, hogy gondolkodjanak el azon, hogy ki a kert mestere, és hogy a metszés, körülásás és táplálás mit jelképezhet. Azután magyarázzák el, hogy mit jelentenek ezek a jelképek. (Lehet, hogy

el kell magyaráznod nekik, hogy a kert mestere Jézus Krisztust jelképezi. A metszés, körülzás és táplálás az Úr azon erőfeszítéseit jelképezik, melyek során segít nekünk elnyerni az Ő engesztelésének áldásait, valamint a próféták azon erőfeszítéseit, hogy tanítsák és bűnbánatra szólítsák az embereket.)

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentést Jeffrey R. Holland eldertől, a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„Ez a Jákób által idézett allegória már kezdettől fogva Krisztusról szól. Akkor is, amikor a kert Ura és munkásai fáik táplálására, megmetszésére, megtisztítására és termővé tételére törekednek, melyben megjelenik Izrael szétszórásának és összegyűjtésének egy fejezetnyi rövid története, munkájuk mögött meghúzódik és azon átível az engesztelés mélyebb jelentése” (*Christ and the New Covenant: The Messianic Message of the Book of Mormon* [1997], 165).

Ahhoz, hogy segíts a tanulóknak megérteni, hogy ez a példázat miként szemlélteti az Úr feléjük irányuló törődését, mondd el nekik, hogy az olajfák helyére helyettesítsék be a saját nevüket. Ezt a Jákób 5:7-ből adott következő példával is szemléltetheted: „Elkeserít, ha elveszítem [a te neved]-t.” Magyarázd el, hogy amikor a Jákób 5-ben a megfelelő és illendő helyekre a saját nevüket tesszük, többet tudhatunk meg az Úr irántunk érzett törődéséről. Mutasd meg az alábbi táblázatot. Magyarázd el, hogy a Zénós példázatában szereplő jelképeket tartalmazza. (Készíthetsz másolatokat a táblázatból, vagy a tanulók le is másolhatják azt a szentírás-tanulmányozási naplójukba.)

Jákób 5: A szelíd és a vad olajfa példázata	
Jelkép	Lehetséges jelentés
Szelíd olajfa	Izrael háza, Isten szövetséges népe
A kert	A világ
Korhadás	Bűn és hitehagyás
A kert Ura és mestere	Jézus Krisztus
Metszés, körülzás és táplálás	Az Úr erőfeszítései, hogy segítsen az embereknek elnyerni az Ő engesztelésének áldásait
A kert mesterének szolgája	Az Úr prófétái
Ágak	Népcsoportok
Vad olajfa	Nemzsidók – azok, akik nem kötöttek szövetséget az Úrral. A példázatban később a természetes olajfák vaddá válnak, amelyek Izrael házában azt a részét jelképezik, aki hitehagyott lesz.
Az ágak beoltása és elültetése	Az Úr szövetséges népének szétszórása és összegyűjtése. A vad ágaknak a szelíd olajfába történő beoltása továbbá azok megtérését jelképezi, akik az Úr szövetséges népének részévé válnak.
Égő ágak	Isten ítélete a gonoszokra
Gyümölcs	Az emberek élete vagy cselekedetei

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Jákób 5:7, 9–10-et, az osztály pedig állapítsa meg, hogy a kert mestere mit tett ezután, hogy megmentse a szelíd olajfát. A tanulók osszák meg válaszaikat. (Lehet, hogy el kell magyaráznod, hogy a beoltás azt jelenti, hogy az egyik fa ágát egy másfajta fába ültetik be. Az ezekben a versekben leírt beoltás az Úr azon erőfeszítéseire utal, hogy segítsen a nemzsidóknak az Ő szövetséges népévé válni a keresztkedés és a megtérés által. A néhány ág elégetése az Úrnak az Izrael házában leggonoszabb tagjaira kimért ítéletét jelképezi.)

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Jákób 5:11-et. Kérd meg az osztályt, hogy keresse- nek bizonyítékot arra, hogy a mester törődik a szelíd olajfa gyökereivel. A tanulók osszák meg válaszaikat.

Emlékeztess a tanulókat a Jákób 5:6 azon állítására, hogy a szelíd olajfa elkezdett fiatal és zsenge hajtásokat hozni. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Jákób 5:8, 13–14-et. Kérd meg az osztályt, hogy nevezzék meg, mit tett a mester ezekkel az ágakkal. Megkérheted őket, hogy gondolkozzanak el azon, hogy Lehi családjának utazása miként példázza a mester Jákób 5:8, 13–14-ben leírt cselekedeteit.

Jákób 5:15–40

A kert mestere a szolgájával azon munkálkodik, hogy segítsen a kertnek jó gyümölcsöt teremni

Oszd az osztályt két csoportra. Az első csoport a Jákób 5:15–28-at, a második csoport pedig a Jákób 5:29–40-et tanulmányozza. Kérd meg a tanulókat, hogy a tanulmányozásuk közben a következőket tegyék (ezeket az utasításokat a táblára is felírhatod):

1. Foglaljátok össze, hogy mit történt a kertben, és az mit jelképezhet.
2. Keressetek olyan kifejezéseket, amelyek megmutatják a kert mesterének arra irányuló erőfeszítéseit, hogy megőrizze a szelíd (természetes) olajfát és annak hajtásait.

Miután a tanulóknak elég idejük volt a kijelölt versek tanulmányozására, kérd meg őket, hogy foglalják össze a kertben történeteket, és magyarázzák el, hogy az mit jelképezhet. Azokkal a tanulókkal kezd, akik a Jákób 5:15–28-at tanulmányozták. Az alábbiakban egy-egy példát találhatsz az összefoglalásokra és a magyarázatokra.

Jákób 5:15–28. Mi történt: Az összes beoltott ág jó gyümölcsöt termelt. Egy ág azonban, annak ellenére, hogy a kert jó részében lett elültetve, szelíd és vad termést is hozott. Mit jelenthet ez: A kert szinte egészében lévő jó vagy szelíd gyümölcs a földön Krisztus és az Ő apostolai idejében lévő igazlelkűséget jelképezi. Az ág, amely jó és vad gyümölcsöt is hozott, Lehi igazlelkű és gonosz leszármazottjait jelképezi.

Jákób 5:29–40. Mi történt: A kertben lévő összes gyümölcs romlottá vált. Mit jelenthet ez: Az összes gyümölcs megromlása a nagy hitehagyást jelképezi, mely során Krisztus apostolainak földi szolgálata után Jézus Krisztus evangéliumának teljessége elveszett a földről.

Miután mindkét csoport megosztotta ezeket az összegzéseket, kérdezd meg:

- Mely kifejezések mutatják meg a mester azon erőfeszítéseit, hogy megőrizze a szelíd olajfát és annak ágait? Mit szemléltet mindez az Úr az Ő szövetséges népe iránt táplált érzéseiből?
- Miközben erről a példázatról beszélgettünk, mit tanultatok Jézus Krisztusról, a kert mesteréről? (A versekben tanított számos igazság között a tanulóknak meg kell érteniük, hogy **az Úr szeret bennünket, és nagy szorgalommal munkálkodik a mi szabadulásunkon.**)
- Ez a példázat hogyan vonatkozatható a lecke elején említett két fiatalra, akik azon tűnődtek, hogy vajon az Úr hajlandó-e megbocsátani a bűneiket?

Jákób 5:41–51

A mester szomorkodik a kert miatt

Kérj meg tanulókat, hogy felváltva olvassák fel a Jákób 5:41–42, 46–50-es verseket. (Rámutathatsz arra, hogy a Jákób 5:48-ban említett „kerted gögje” kifejezés a kevélységre is utalhat.) Kérd meg az osztályt, hogy keressen olyan kifejezéseket, amelyek megmutatják a mester kert iránti szeretetét és törődését, valamint az azon fák felett érzett bánatát, melyek nem hoztak jó gyümölcsöt. Kérd meg a tanulókat, hogy osszanak meg olyan kifejezéseket ezekből a versekből, melyek különösen hatással vannak rájuk, és magyarázzák el, hogy miért. A tanulók beszámolóit után kérdezd meg az osztálytól:

- A mester kertje iránt érzett törődése miként jelképezi az Úr irántunk érzett szeretetét?
- Milyen példákat tudnátok mondani a szentírásokból vagy a saját életetekből, melyek azt szemléltetik, hogy az Úr továbbra is szereti népét és gondoskodik róla, még azután is, hogy elfordult tőle?

Zárásként emlékeztess a tanulókat arra, hogy a mester ki akarta vágni az összes fát, mivel az erőfeszítései ellenére az összes fa gyümölcse megromlott (lásd Jákób 5:49).

- Szerintetek a mester fel fogja adni a kertje gondozását? Miért vagy miért nem?

Miután a tanulók megosztották gondolataikat, olvasd fel a Jákób 5:51-et az osztálynak. Tégy bizonyosságot arról, hogy az Úr szeret bennünket, és hatalmas irgalmat és türelmet gyakorol, miközben azon munkálkodik, hogy segítsen nekünk Hozzá jönni és igazlelkűen cselekedni. Magyarázd el, hogy a következő órán a mesternek a kert megmentése érdekében tett végső erőfeszítéseiről fogtok beszélgetni.

47. LECKE

Jákób 5:52–77; Jákób 6

Bevezetés

Az előző leckében a tanulók elkezdtek tanulni Zénós szelíd és vad olajfákról szóló példázatáról. Ebben a leckében a példázat utolsó részét fogják tanulmányozni, melyben a kert mestere a szolgálival együtt utoljára

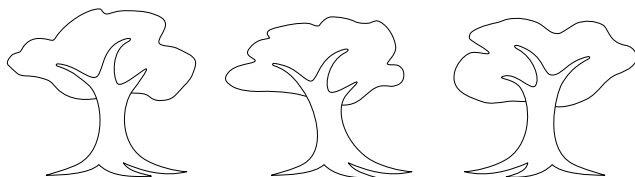
munkálkodik azon, hogy segítsen a fáknak jó gyümölcsöt hozni. Tanulmányozni fogják továbbá a Jákób 6-ot is, melyben Jákób megosztja a példázattal kapcsolatos gondolatait, népét pedig bűnbánatra szólítja.

Javaslatok a tanításhoz

Jákób 5:52–60

A szelíd és vad olajfákról szóló példázatban a kert mestere megmenti a fákat, és segít nekik jó gyümölcsöt hozni

Az óra előtt rajzold fel a három fát a táblára.

Emlékeztessd a tanulókat, hogy az előző leckében a Jákób 5. fejezetében elkezdtek tanulni Zénós szelíd és vad olajfákról szóló példázatáról. Annak a leckének a végén a kert mindhárom fája vad gyümölcsöt termelt (lásd Jákób 5:30–42). Ez a nagy hitehagyást jelképezte.

Az előző lecke áttekintéséhez oszd párokra az osztály tagjait. Mindegyik pár beszélje meg egymással a következő hiányos kijelentésekre adott válaszaikat (a kijelentéseket esetleg felírhatod a táblára is):

1. A kert mestere ... jelképezi.
2. A kert mesterének a fáit megmentésére irányuló erőfeszítései ... jelképezik.
3. Egy dolog, amit Jézus Krisztusról tanultam a kert mesterének szavai és cselekedetei által az, hogy ...
4. Miután a kert összes fája és gyümölcse megromlott, a mester úgy döntött, hogy ...

Miután a tanulók párosával megbeszélték ezeket a kijelentéseket, röviden beszéljétek meg gondolataikat az egész osztállyal. Amikor a tanulók beszámolnak az első két kijelentéssel kapcsolatos válaszaikról, győződj meg arról, hogy mindenki világosan érti, hogy a kert mestere Jézus Krisztust jelképezik, a fák megmentésére irányuló erőfeszítései pedig a Szabadító azon erőfeszítéseire utalnak, hogy segítsen az Ő népének visszatérni Hozzá. A harmadik kijelentés kiegészítésekor a tanulók különféle értelmes leckéket oszthatnak meg egymással. A negyedik kijelentésre adott válaszaikat ellenőrizzék a Jákób 5:51-ben, mely leírja, hogy a mester úgy döntött, hogy a kertet „még egy kis ideig” megkíméli.

Magyarázd el, hogy a mai lecke a példázat utolsó részét fogja lefedni, mely az utolsó napokat jelképezi, beleértve ebbe az evangélium visszaállítását is.

Mutass rá, hogy a kert mestere úgy döntött, hogy a kertet még több ág beoltásával fogja megmenteni. Kérj meg tanulókat, hogy felváltva olvassák fel a Jákób 5:52–58-as verseket. Kérd meg őket, hogy figyeljék meg, mit tett a mester annak érdekében, hogy megerősítse az ágakat és a gyökereket. (Segíts a tanulóknak megérteni, hogy a kert mestere a természetes ágakat oltotta vissza az eredeti fába, mely Izráel házáat jelképezi. Azután, az abból a fából vett ágakkal oltott be más természetes fákat is. A legkeserűbb ágakat pedig tűzre dobta. Ezt a magyarázatot a táblára rajzolt fákkal is szemléltetheted. Például letörölhetsz egy ágat az egyik fáról, majd rárajzolhatod azt egy másikra.)

Kérd meg a tanulókat, hogy dolgozzanak párokban

Amikor a tanulók párokban dolgoznak, az lehetőséget nekik arra, hogy „tanítsá[k] egymásnak a királyság tanát” (T&Sz 88:77). Alaposan gondold át, hogy milyen párokat alakítasz ki, mivel néhány tanuló nem csupán segítheti, hanem zavarhatja is a kijelölt társát.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Jákób 5:59-et. Kérd meg az osztályt, hogy hallgassa meg, a kert mesterének reményei szerint ezek az intézkedések mit tesznek majd a fák gyökereivel.

- Mit remélt a mester, hogy történni fog a gyökerekkel? (Azt akarta, hogy „erőre kapjanak”.)

Emlékeztess a tanulókat, hogy ekkor még mindegyik fa rossz gyümölcsöt hozott, ami azt jelképezi, hogy az egész világ a hitehagyás állapotában volt. Magyarázd el, hogy amint a gyökerek erőre kapnak, az ágak az egész kertben megváltoznak, „hogy a jó elnyomhassa a rosszat” (Jákób 5:59).

Győződj meg róla, hogy a tanulók megértik, ezek a versek azt tanítják, hogy **az evangéliumi szövetségek hatása lehetővé teszi Mennyei Atyánk gyermekei számára, hogy legyőzzék a bűnt és igazlelkűségben éljenek.**

- Az evangéliumi szövetségek miként tudnak megerősíteni bennünket? A ti szövetségeitek milyen hatással voltak az életetekre? (Ezzel a tantétellel kapcsolatban a saját érzéseidet és bizonyosságodat is megoszthatod.)

Jákób 5:61–77

A kert mestere a szolgálival együtt munkálkodik a kertben

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Jákób 5:61–62-t, és keressék ki, hogy a kert mestere milyen utasítást adott a szolgálinak, és miért kérte meg őket erre.

- A példázat elején említett szolga az Úr prófétáit jelképezi. Kiket jelképezhetnek a Jákób 5:61-ben említett szolgálak? (Segíts a tanulóknak megérteni, hogy ezek a szolgálak az összes egyháztagot jelképezik: a prófétákat és apostolokat, az általános és helyi egyházi vezetőket, a misszionáriusokat, a házitanítókat, a látogatótanítókat, valamint mindenki mást, aki részt vesz az Úr munkájában.)
- Miért jelentőségteljes az, hogy a *Jákób 5:61–62 többes számban* beszél? (Az Úr velünk együtt munkálkodik. Nem kell egyedül végeznünk az Ő munkáját.)
- A Jákób 5:62-ben leírtak szerint miért olyan különleges az az időszak, melyre ezek a szolgálak kaptak elhívást, hogy szolgáljanak? (Ez volt az „utolsó alkalom”, hogy a mester megmetszi a kertet. A próféták erre az „utolsó alkalomra” az „idők teljességének adományozási korszakaként” utalnak. Lásd például Efézusbeliek 1:10 és T&Sz 128:20.)

Ahhoz, hogy segíts a tanulóknak megérteni, hogy a példázat e része miként vonatkozik rájuk, olvasd fel nekik Dean L. Larsen elder, a hetvenek tagjának következő kijelentését:

„[Most], ebben az időszakban tesz az Úr szolgálival együtt még egy utolsó, nagy erőfeszítést arra, hogy az igazság üzenetét a föld minden népéhez elvigye, és visszaszerezze az ősi Izráel leszármazottait, akik már nem tudják, kik is valójában. [...]

Olyankor jöttetek a földre, amikor már lefektették e nagyszerű munka alapjait. Az evangélium visszaállított, most utoljára. A világ majdnem minden részén sor került az egyház megszervezésére. A színpad készen áll az utolsó, drámai felvonásra. Ti lesztek a főszereplők. Ott vagytok az utolsó munkások között a kertben. [...] Erre a szolgálatra lettek kiválasztva” (*“A Royal Generation,” Ensign, May 1983, 33*).

- Milyen hatással van rátok az a tudás, hogy a munka ezen utolsó szakaszában arra lettek elhívva, hogy az Úrral szolgáljatok?
- Mikor éreztétek azt, hogy miközben az Úr munkáját végeztétek, Ő veletek együtt dolgozott?
- Milyen lehetőségeitek vannak arra, hogy szolgáljátok az Urat, és segítsetek másoknak „jó gyümölcsöt” hozni? (A tanulók megemlíthetik egyházi elhívásaikat és feladataikat; azon felelősségüket, hogy családtagjaiknak, barátaiknak és másoknak segítsenek közelebb kerülni a Szabadítóhoz; valamint azt, hogy lehetőségük lesz teljes idejű misszionáriusokként szolgálni az Urat.)

Írd fel a táblára: *Jákób 5:70–75* E versek bevezetéseként magyarázd el, hogy ezek a részek az Úr és az Ő szolgálai kapcsolatáról szólnak. Továbbá azt is leírják, hogy az Úr és az Ő szolgálai mi mindent tudnak véghezvinni a közösen végzett munkájuk által. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban ezeket a verseket, majd válasszanak ki egyet, ami szerintük

legjobban leírja az Úrnak az Ő szolgáltaival való kapcsolatát. Miután a tanulóknak elegendő időt hagytál az olvasásra, kérd meg néhányukat, hogy osszák meg az általuk választott részt, valamint hogy miért tetszik nekik, és miként tud segíteni nekik az Úr szolgálatában.

Miközben a tanulók részt vesznek ebben a tevékenységben, győződj meg arról, hogy megértik, **az Úr örömet ígér nekünk, amikor vele együtt munkálkodva végezzük az Ő munkáját.** Ahhoz, hogy segíts a tanulóknak elmélyíteni a Jákób 5:70–75-tel kapcsolatos tudásukat, vedd fontolóra, hogy felteszel nekik néhányat a következő kérdések közül:

- A kert mestere mit ígért azoknak, akik együtt dolgoztak vele a kertben? (Lásd Jákób 5:71, 75.) Mikor éreztetek örömet az Úr munkájában?
- Szerintetek miért jelentőségteljes az, hogy a szolgák „szívvel-lélekkel” és „teljes szorgalommal” dolgoztak? (Lásd Jákób 5:72, 74.) Az Úr szolgálata során mit tanulhatsz ezekből a kifejezésekből?

A lecke e részének befejezéseként kérd meg a tanulókat, hogy a következő kérdést a szentírás-tanulmányozási naplójukban vagy füzetükben válaszolják meg (a kérdést fel is írhatod a táblára):

- Miközben átgondoljátok, hogy milyen lehetőségeitek vannak az Urat szolgálni, miként fogjátok alkalmazni a Jákób 5-ben megbeszélt igazságokat.

Miután hagytál elég időt a tanulóknak a válaszaik leírására, kérj fel néhányat közülük, hogy osszák meg azt az osztállyal.

Jákób 6

Jákób az Úr irgalmáról és igazságosságáról beszél, népét pedig bűnbánatra szólítja fel

Röviden vezesd be Jákób 6. fejezetét azzal, hogy elmagyarázod, ez a rész Jákób összefoglalóját tartalmazza a szelíd és vad olajfák példázatával kapcsolatos fontos igazságokról.

Kérd meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Jákób 6:4–6-ot. Kérd meg az osztály egyik felét, hogy figyelje meg, Jákób mit szeretett volna, hogy a népe megtanuljon az Úrról. (Azt, hogy Ő megemlékezik a népről, hogy ragaszkodik hozzájuk, és hogy „irgalmas karja ki van nyújtva feléjük”. Ennél a résznél lehet, hogy el kell magyaráznod, hogy mit is jelent valakihez vagy valamihez szorosan *ragaszkodni*.) Az osztály másik fele azt figyelje meg, hogy e tudás eredményeként Jákób minek a megtételére buzdította népét. (Arra, hogy ne keményítsék meg a szívüket, tartsanak bűnbánatot, szívük minden szándékával jöjjenek az Úrhoz, és úgy ragaszkodjanak Istenhez, ahogy Ő ragaszkodik hozzájuk.) Miután a tanulók megosztották az osztállyal a válaszaikat, kérdezd meg:

- Hogyan írta le Jákób az Urat? Mit jelent számotokra az, hogy az Úr „irgalmas karja ki van nyújtva felétek”?
- Mi olyat tanultatok az olajfa példázatából az Úrról, ami szemlélteti, hogy Ő mennyire ragaszkodik hozzátok? Mivel mutathatjátok ki az Úrnak, hogy ragaszkodtok hozzá?

A Jákób 6:7–10 összegzéseként magyarázd el, hogy miután „Isten jó szavával tápláltak benn[ünket]”, nem szabad gonosz gyümölcsöt teremnünk. Kövessük az élő próféták szavait. Jákób arra figyelmeztetett, hogy ha nem tartunk bűnbánatot, akkor az Úr ítélőszékénél felelősségre leszünk vonva a bűneinkért. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Jákób 6:11–13-at, és keressék ki Jákób végső tanácsát. Miután elmondták, mit találtak, kérdezd meg:

- Miért bölcs dolog a bűnbánatot választani és most felkészülni arra, hogy az Úr elé álljunk és megítéltessünk?

Erősítsd meg azt a tényt, hogy **bölcsen tesszük, ha most felkészülünk az ítéletre azáltal, hogy bűnbánatot tartunk, és elnyerjük az Úr irgalmát.**

A lecke befejezéseként hangsúlyozd ki, hogy a bűnbánat nem csak egy majdani ítéletre készít fel bennünket, hanem arra is, hogy most legyünk készek az Urat szolgálni. Tegyétek bizonyosságot a tanulóknak arról, hogy az Úr szeretne velük együtt szolgálni, hogy örömet leljenek Őbenne, és hogy érdemesek legyenek erre, miközben engedelmessé válnak a parancsolatainak, bűnbánatot tartanak, és elnyerik az Ő kegyelmét.

További tanítási ötlet

Jákób 5. Videofilm

A 47. lecke tanításakor megmutathatod „Az olajfa példázata” című rövidfilm utolsó részét, mely a *Mormon*

könyve DVD rövidfilmek 1–19 DVD-n található. Ezt a részt esetleg levetítheted a lecke második részénél, Dean L. Larsen elder kijelentése után.

Jákób 7

Bevezetés

Jákób az Úrra, valamint a saját megingathatatlan bizonyosságára támaszkodott, hogy felülkerekedjen Sérem, az antikrisztus hamis kijelentéseinek és érveinek. Különösen azon előző élményeiből merített erőt, melyek megerősítették a Jézus Krisztusba vetett hitét. Ezenkívül a Szentlélek útmutatására, a szentírásokról és a próféták szavairól való tudására, valamint a Jézus Krisztusról

való bizonyosságára is hagyatkozott. Amikor Sérem jelet követelt Jákób szavainak bizonyítására, Isten lesújtott rá. Jákób a feljegyzéseit azzal fejezte be, hogy leírta, a nefiták miként bíztak az Úrban, miközben megerősítettek magukat a lámánitákkal szemben. Jákób a halála előtt fiának, Énósnak adta a lemezeket.

Javaslatok a tanításhoz

Jákób 7:1–14

Jákób az Úrra támaszkodik, mikor szembekerül Séremmel, az antikrisztussal

Az óra előtt írd fel a táblára Robert D. Hales elder, a Tizenkét Apostol Kvóruma tagjának következő kijelentését (idézet a „Keresztény bátorság: a tanítványság ára” című beszédből, *Liahóna*, 2008. nov. 72.):

„A halandóság egyik legnagyobb próbatétele akkor következik be, amikor hitelveinket kétségbe vonják vagy kritizálják” (Robert D. Hales elder).

Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak egy olyan alkalomra, amikor valaki kétsége vonta vagy kritizálta a hitelveiket. Kérj meg több tanulót is, hogy mesélje el, milyen érzései voltak, amikor ezt történt. Saját élményeiből is megoszthatsz velük egyet.

Magyarázd el, hogy a Jákób 7 Jákób Séremmel, az antikrisztussal való élményét írja le. (Esetleg elmagyarázhatod, hogy antikrisztus „bárki vagy bármi, ami a szabadulás igaz evangéliumi tervének álcázza magát, és ami nyíltan vagy titokban ellene szegül Krisztusnak” [Kalauz a szentírásokhoz: antikrisztus].) Sérem kihívta Jákóbot, hogy próbára tegye a hitét.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Jákób 7:1–5-ös verseket. Kérd meg őket, nevezzék meg, hogy (1) mit próbált Sérem tenni, és (2) hogyan akarta elérni a céljait. Miután a tanulók befejezték az olvasást, kérd meg őket, hogy osszák meg, mit tudtak meg Séremről. A beszélgetés érdekesebbé tételéhez az alábbi kérdésekből is feltehetsz néhányat:

- Milyen hatással volt Sérem az emberekre?
- Mi olyat láttok a Jákób 7:1–5-ben, ami azokra az alkalmakra emlékeztet benneteket, amikor valaki kétségbe vonta vagy kritizálta a hitelveiteket? (Ennek a kérdésnek a megvitatásakor lehet, hogy segítened kell a tanulóknak megérteni, hogy a hitünket kétségbe vonó vagy kritizáló emberek közül nem mindenkit ugyanazok az indítékok vezérelnek, mint Séremet. Míg Séremhez hasonlóan bizonyos emberek nyíltan a hitünk lerombolására törekednek, mások talán azért kérdőjelezik meg a hitelveinket, mert kíváncsiak, vagy mert a hitelveinkkel kapcsolatban valaki tévesen tájékoztatta őket.)
- Időnként miért nehéz a Séremhez hasonló emberekkel szemben megvédeni a hitelveinket?

Írd fel a táblára az alábbi szentírásutalásokat és kijelentéseket. (Hogy időt spórolj, ezeket már az óra előtt is felírhatod a táblára. Esetleg papírlapokon ki is oszthatod a tanulóknak.)

1. Jákób 7:5 a. Bizonyosságot tett a szentírásokról és a próféták szavairól.
2. Jákób 7:8 b. A végkifejletet Istenre bízta.
3. Jákób 7:10–11 c. A Szentlélektől érkező erőre és útmutatásra támaszkodott.

Kérd meg a tanulókat, hogy osszák meg élményeiket

Amikor a tanulók inspiráló élményeket oszthatnak meg, az meghívja az Úr Lelkét az osztályterembe. Amikor a tanulók hallják társaik élményeit és bizonyosságát, a saját bizonyosságuk is megerősödik, és új módokat tanulnak arra, hogy miként tudják az evangélium tanítéleit a saját életükben alkalmazni. Általában elegendő legfeljebb három tanulót megkérni az élményei megosztására. Próbáld meg ne mindig ugyanazokat felszólítani; próbáld meg mindenkit bevonni az órába.

4. Jákób 7:12 d. Felidézte azokat a korábbi élményeit, melyek megerősítették a hitét.
5. Jákób 7:13–14 e. Megosztotta bizonyosságát, melyet a Szentlélek segítségével nyert.

Magyarázd el, hogy az ebben a listában szereplő versek Jákób válaszait tartalmazzák arra, amikor Sérem megkérdőjelezte a hitelveit. A jobb oldalon lévő kijelentések Jákób válaszaire utalnak, a sorrendjük azonban fel lett cserélve, így össze kell párosítani azokat a megfelelő versekkel. Kérj meg tanulókat, hogy felváltva olvassák fel a Jákób 7:5–14-et. Olvasás közben álljanak meg egy pillanatra a táblán felsorolt mindegyik rész után. Kérd meg a tanulókat, hogy mindegyik szentírásrész párosítsák össze valamelyik kijelentéssel. Esetleg megkérheted az egyik tanulót, hogy jöjjön ki a táblához, és vonalakkal kösse össze a szentírásutalásokat a kijelentésekkel. (Válaszok: 1-d; 2-c; 3-a; 4-e; 5-b.)

Amikor a tanulók végeztek a tevékenységgel, kérdezd meg:

- Meglátásotok szerint milyen tantételeket tanítanak az imént olvasott versek?

Ha senki sem tudja a választ, győződj meg róla, hogy megértik, hogy **amikor az Úrra támaszkodunk, felülkerekedhetünk a hitünk próbatételein.** (Ezt az alapelvet fel is írhatod a táblára.)

Magyarázd el, hogy Jákób Séremnek adott válaszai példát adnak nekünk arra, hogy miként válaszoljunk azoknak, akik megkérdőjelezik vagy kritizálják a hitelveinket.

Az alább felsorolt kérdések segíthetnek a tanulóknak mélyebben elgondolkodni azon, hogy Jákób mit tett, amivel az Úrra hagyatkozott. A kérdések megválaszolása lehetőséget ad a tanulóknak arra, hogy szemléltessék és bizonyosságot tegyenek arról, hogy a hasonló cselekedetek miként segítettek nekik, amikor mások próbára tették a hitüket. Segíteni fog nekik továbbá megtanulni, hogy a jövőben miként reagáljanak megfelelően a hitüket érő próbatételekre. Mivel több kérdést soroltunk fel, mint amire valószínűleg időtök lesz az órán, a beszélgetéshez csupán néhányat válassz ki közülük. Ehhez törekedj a Szentlélek útmutatására, és tartsd észben a tanulóknak az óra elején megosztott élményeit is. Esetleg megkérdezheted a tanulóktól azt is, hogy Jákób mely cselekedeteit szeretnék bővebben megvitatni.

- Mi olyan történt Jákóbbal a múltban, ami megingathatatlanná tette a hitét? (Lásd Jákób 7:5.)
- Nektek milyen élményeitek voltak, melyek erősítették a hiteteket? (Mielőtt megkérnéd a tanulókat, hogy válaszoljanak erre a kérdésre, adj nekik egy kis időt, hogy elgondolkozhassanak rajta. Emlékeztess őket arra, hogy nem kell megosztaniuk túlságosan személyes vagy bizalmas dolgokat.) Az ilyen élmények felidézése hogyan segíthet nektek, amikor valaki megkérdőjelezi vagy kritizálja a hitelveiteket?
- A Szentlélek mikor segített nektek válaszolni a hitelveiteket ért próbatételekre vagy kritikákra? (Lásd Jákób 7:8.)
- A szentírások és az utolsó napi próféták szavainak mindennapos olvasása miként segíthet nektek akkor, amikor valaki megkérdőjelezi vagy kritizálja a hitelveiteket? (Lásd Jákób 7:10–11.)
- Mikor osztottátok meg a bizonyosságokat valakivel, aki megkérdőjelezte vagy kritizálta a hitelveiteket? (Lásd Jákób 7:12.) Ez milyen eredménnyel járt?
- Amikor Sérem jelet követelt, miért volt bölcs Jákób részéről az Úrra hagyni a végkifejletet ahelyett, hogy megpróbálta volna saját maga bizonyítani a bizonyosága igaz voltát? (Lásd Jákób 7:14.) Egy miként segít tudnotok, hogy nem szükséges bizonygatni a bizonyosságokat igaz voltát azoknak, akik megkérdőjelezik vagy kritizálják a hitelveiteket?

Jákób 7:15–27

Miután Sérem a földre rogyott, megvallotta bűneit, bizonyosságot tett az igazságról, végül pedig meghalt, amivel sok nefitát fordított vissza az Úr felé

Olvasd fel Robert D. Hales elder következő megállapítását:

„Az évek során megtanultuk, hogy a hitünket érő próbatételek nem új keletűek, és nem is fognak egykönnyen eltűnni. *Krisztus híú követői azonban a próbatételek közepette is meglátják a lehetőségeket. [...]*

Tegyél fel ellenőrző kérdéseket

Amikor visszakérdezel, adj lehetőséget a tanulóknak arra, hogy elmondhassák, mit tanultak, elmélyíthessék a tudásukat, és elgondolkozhassanak azon, hogy az evangéliumi igazságok miként vonatkoztathatók a saját életükre. Fordíts figyelmet arra, hogy ne csupán átrohanj a felsorolt kérdéseken. Általában hasznosabb csupán néhány kérdést feltenni, majd pedig elegendő időt hagyni a tanulóknak azok megválaszolására.

Szerencsére az Úr ismeri vádlóink szívét, és hogy miként tudunk a leghatékonyabban válaszolni nekik. *Amikor az igaz tanítványok a Lélektől kapott útmutatásra törekednek, minden ilyen helyzetben személyre szabott sugalmazásban fognak részesülni. Az igaz tanítványok pedig minden esetben oly módon válaszolnak, hogy az meghívja az Úr Lelkét* ("Christian Courage: The Price of Discipleship," 72–73; a dőlt betűs kiemelés az eredetivel megegyezik).

- Szerintetek mit jelent „a próbatételek között is meglátni a lehetőséget”? (Miközben a tanulók erre a kérdésre válaszolnak, segíts nekik megérteni, hogy amikor oly módon válaszolunk a hitünket érő próbatételekre, hogy az meghívja az Úr Lelkét, abból még jó is származhat.)

Oszd párokra a tanulókat. Mindegyik pár olvassa el a Jákób 7:15–23-at, és keresse ki, hogy milyen jó dolgot eredményezett Jákób Séremmel való eszmecsereje. Miután a tanulók elolvasták ezeket a verseket, kérd meg néhányukat, hogy osszák meg, amit találtak. A versek elemzését esetleg a következő kérdések feltevésével is segítheted:

- Milyen bizonyítékát látjátok annak, hogy Jákób azt remélte, a Séremmel való beszélgetése mások hasznára fog válni? (Lásd Jákób 7:22. Segíts a tanulóknak megérteni, hogy Jákób imádkozott azért a néfita sokaságért, amely tanúja volt Sérem beismerésének és halálának.)
- A Jákób 7:23 szerint Jákób Séremmel való vitája végül milyen hatással volt a sokaságra?
- Milyen igazságokat tanulhatunk Jákób Séremmel való vitájának végkifejletéből? (A tanulók többféle választ is adhatnak erre a kérdésre. Néhányan az alább felsorolt tantételeket is megemlíthetik.)

Mindegyik próféta bizonyosságot tesz Jézus Krisztusról.

Amikor a hitünket érő próbatételekre vagy kritikákra úgy reagálunk, hogy az meghívja a Lelket, segíthetünk másoknak az Úr felé fordulni.

A próféták segítenek nekünk felismerni és legyőzni Sátán megtévesztéseit.

Azoknak, akik fellázadnak Isten ellen és az igazság ellen prédikálnak, az Úrtól érkező súlyos következményekkel kell szembenéznük.

A szentírások kutatása segít nekünk elkerülni azt, hogy megtéveszsenek.

Segíts a tanulóknak az imént felsorolt tantételekhez hasonló megállapításokra jutni. Ellenőrző kérdések használatával pedig segíthetsz nekik meglátni, miként tudják alkalmazni e tantételeket az életükben.

- Az e tantétel szerinti élet miként segíthet nektek?
- Az e tantételről való tudásotok miként segíthet nektek abban, hogy másoknak tudjatok segíteni?
- Mit tehetek azért, hogy alkalmazzátok az életetekben ezt a tantételt?

Kérd meg a tanulókat, hogy válaszoljanak az alábbi kérdésekre a szentírás-tanulmányozási naplójukban:

- Írjatok le egy olyan dolgot, amit elkezdtek megtenni (vagy továbbra is tenni fogtok), ami segít nektek felkészülni az olyan alkalmakra, amikor valaki próbára teszi a hiteteket?

Tégy bizonyosságot arról, hogy amikor Jákób példáját követve az Úrra hagyatkozunk, sikeresen legyőzhetjük a hitünket ért próbatételeket.

Jákób könyvének áttekintése

Szánj egy kis időt arra, hogy segíts a tanulóknak áttekinteni Jákób könyvét. Kérd meg őket, hogy gondolkozzanak el azon, mit tanultak ebből a könyvből, mind az ifjúsági hitoktatáson, mind pedig a személyes tanulmányozásuk során. Amennyiben szükséges, megkérheted őket, hogy emlékeztetőül fussák át Jákób könyvének hét fejezetét. Kérd meg őket, hogy készüljenek fel megosztani valamit Jákóbról vagy az írásairól, ami nagy hatással volt rájuk. Esetleg emlékeztetheted őket arra, hogy Jákób a vadonban született a Bőség földjén (a Vörös-tengerhez közel), majd pedig Nefi földjén halt meg. Továbbá Lehi is megáldotta (lásd 2 Nefi 2:1–4), és látta a Szabadítót (lásd 2 Nefi 11:3). Bátyja, Nefi lejegyezte Jákób néhány prédikációját a kis lemezekre (lásd 2 Nefi 6–10). Miután elég időt hagyta nekik erre, kérj meg tanulókat, hogy osszák meg gondolataikat és érzéseiket az osztállyal. Te is megoszthatod a bizonyosságot arról, hogy Jákób példája és tanításai miként áldották meg az életet.

Énós könyve:

BEVEZETÉS

Miért tanulmányozzuk ezt a könyvet?

Énós könyve Jézus Krisztus engesztelésének azon erejét szemlélteti, mely képes az embereket megtisztítani és teljessé tenni. Énós hosszas imában fohászzkodott Istenhez, mielőtt a bűnei megbocsátattak. Azután a nefiták és a lámániták lelki jólétéért imádkozott, élete hátralévő részét pedig az ő szabadulásukon munkálkodva töltötte. A tanulók Énós könyvének tanulmányozása során fontos leckéket tanulhatnak az imáról, a bűnbánatról és a kinyilatkoztatásról. Azt is megtanulhatják, hogy amikor valaki részesül az engesztelés áldásaiban, arra fog vágyani, hogy ezeket az áldásokat másokkal is megossza.

Ki írta ezt a könyvet?

Ezt a könyvet Énós írta, aki Jákóbnak a fia, Lehinek és Sáriának pedig az unokája volt. Énós feljegyezte, hogy az édesapja őt „az Úr nevelő tanítása és intelmei szerint” tanította (Énós 1:1). Élete végéhez közeledvén Énós azt írta, hogy kijelentette az igazságot, „mely Krisztusban van” (Énós 1:26). Halála előtt Énós átadta Nefi lemezeit fiának, Járomnak (lásd Járom 1:1). Feljegyzéseit Énós azzal a kijelentéssel zárta, hogy örvendezik annak a napnak, amikor majd a Megváltója előtt fog állni. Ezt mondta: „[A]kkor örömmel látom majd az arcát, és ő ezt fogja mondani nekem: Jöjj hozzám, te áldott; el van készítve számodra egy hely Atyámnak palotáiban” (Énós 1:27).

Kiknek íródott a könyv, és miért?

Amikor Énós megkapta a lemezeket apjától, megígérte, hogy csak azokat a dolgokat fogja rávéni, melyeket a legbecesebbnek gondol, beleértve ebbe a szent tanításokat, kinyilatkoztatásokat és jóvendöléseket (lásd Jákób 1:1–4; 7:27). Énós tudta, hogy népe, a nefiták, idővel majd el fognak pusztulni. Azért imádkozott, hogy az Úr őrizze meg a nefiták feljegyzéseit, „hogy az egy eljövendő napon eljuthasson a lámánitákhoz, hogy talán eljuthassanak a szabaduláshoz” (Énós 1:13).

Hol és mikor íródott?

Énós a feljegyzéseit azzal zárta, hogy kijelentette, 179 év telt el azóta, hogy Lehi elhagyta Jeruzsálemet (lásd Énós 1:25). Ezzel behatárolható, hogy írásainak dátuma nagyjából Kr.e. 544 és Kr. e. 421 közé tehető. Énós akkor írta le ezeket a feljegyzéseket, amikor Nefi földjén élt.

Milyen megkülönböztető jegyei vannak ennek a könyvnek?

Énós könyve egy olyan mintát mutat be, mely megmutatja, hogy az emberek miként részesülhetnek Jézus Krisztus engesztelésének áldásaiban, és hogyan oszthatják meg ezeket az áldásokat másokkal. Énós először tanult Jézus Krisztus evangéliumáról (lásd Énós 1:1, 3). Következésként felismerte, hogy szüksége van a Szabadítóra, majd megbocsátásért imádkozott (lásd Énós 1:2–4). Aztán pedig, miután

bocsánatot nyert bűneire, szorgalmasan imádkozott és munkálkodott azon, hogy mások is szabadulást nyerhessenek (lásd Énós 1:5–27). Ez a minta az egész Mormon könyvében végighalad. A példák közé tartozik Alma (lásd Móziás 17:1–2; 18:1–2), a fiatalabb Alma és Móziás fiai (lásd Móziás 27–28), valamint Lamóni és az ő népe (lásd Alma 18–19).

Továbbá Énós könyve tesz először részletesen említést Lámán és Lemuel leszarmazottainak hitehagyott állapotáról (lásd Énós 1:20). Azt is megemlíti, hogy „rendkívül sok próféta is volt” a nefiták között – habár a nefiták zöme „mervnyakú nép volt” –, „állandóan felsekertvén őket, az Úr félelmében tartván” (Énós 1:22–23).

Vázlat

Énós 1:1–8 Énós bűnei bocsánataért imádkozik, majd Jézus Krisztusba vetett hite miatt megbocsátást nyer.

Énós 1:9–18 Énós imádkozik a nefitákért és a lámánitákért, és arra kéri az Urat, hogy őrizze meg a nefiták feljegyzéseit.

Énós 1:19–24 Énós a lámániták gonoszságáról, valamint a nefiták mervnyakú természetéről ír. Más prófétákkal együtt ő is folyamatosan a szabadulásukon munkálkodik.

Énós 1:25–27 Énós befejezi feljegyzéseit, és bizonyosságot tesz az örök életről, melyet az ő Szabadítója által nyert el.

Énós

Bevezetés

Miután elgondolkodott apja szavain, Énós imádkozott és elnyerte bűnei bocsánatát. Azután a nefiták és a

lámániták lelki jólétéért imádkozott, életét pedig az ő szabadulásukon munkálkodva töltötte.

Javaslatok a tanításhoz

Énós 1:1–8

Miután elgondolkodik apja szavain, Énós imádkozik és elnyeri bűnei bocsánatát

Írd fel a táblára következő szavakat: *a lelkem éhezett*. Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak egy olyan alkalomra, amikor nagyon éhesek voltak.

- Milyen szavakkal tudnátok leírni azt az érzést, amikor éhesek vagytok? (A tanulók olyan szavakat használhatnak az éhség leírására, mint például üresség, fájdalom, gyengeség, vagy arra irányuló vágy, hogy elteljünk valamivel.)
- Mit érthet valaki azon kifejezés alatt, hogy a „lelkem éhezett”? (Lelki üresség érzése, fájdalom vagy gyengeség, vagy arra irányuló vágya, hogy lelkileg beteljünk.)

Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak egy olyan alkalomra, amikor éhezett a lelkük.

Magyarázd el, hogy ma egy olyan ember élményét fogjátok tanulmányozni, akinek éhezett a lelke. Mutasd meg az Énós imája című képet (62604; *Evangéliumi művészeti könyv* [2009]. 72. sz.).

- Mit tudtok a képen látható személyről? (Ha a tanulók nem biztosak a válaszban, magyarázd el nekik, hogy a képen Énós látható, aki Jákóbnak a fia, Lehinek és Sáriának pedig az unokája volt. Röviddel édesapja halála után bízták rá a lemezeket [lásd Jákób 7:27].)

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Énós 1:1, 3-at. Kérd meg az osztályt, hogy figyelje meg, milyen hatással volt Jákób Énósra. Kérj meg néhány tanulót, hogy osszák válaszaikat.

Rajzold fel a táblára a következő táblázatot. (Hogy időt spórolj, a táblázatot már az óra előtt is felrajzolhatod a táblára.) A táblázat segíthet a tanulóknak Énós élményének különböző részleteire összpontosítani, miközben az Énós 1:2–8-as részt tanulmányozzák.

Amire Énós vágyott	Amit Énós tett	Énós tetteinek eredménye
Énós 1:2	Énós 1:2	Énós 1:5
Énós 1:3	Énós 1:4	Énós 1:6
	Énós 1:8	Énós 1:8

Magyarázd el, hogy miközben Énós az édesapja tanításaira gondolt, olyan lelki érzései voltak, amelyek olyan konkrét dolgok megtételére indították, és melyek viszonzásként konkrét eredménnyel jártak az életére nézve.

Oszd három csoportra az osztályt. Olvassátok fel az Énós 1:2–8-at. Olvasás közben az első csoport olyan kifejezéseket keressen, melyek Énós vágyát írják le. A második csoportot kérd meg, hogy figyeljék meg, mit tett Énós. A harmadik csoport pedig állapítsa meg Énós vágyainak és cselekedeteinek a következményeit. (Mutass rá, hogy a táblázatban felsorolt versek mindhárom csoport feladatával kapcsolatban tartalmaznak információkat.)

Miután végeztetek az Énós 1:2–8 elolvasásával, kérd meg az első csoportban lévő tanulókat, hogy osszák meg, milyen kifejezéseket találtak Énós vágyával kapcsolatban. Miközben megosztják válaszaikat, az egyes kifejezéseket írják fel a táblára. Javasolhatod, hogy a tanulók jelöljék meg a szentírásaikban ezeket a kifejezéseket. A tanulók válaszaik például a következőket tartalmazhatják: „bocsánatot nyer[ni] bűneimre”, „örök élet” vagy „a szentek öröme”.

Részletek megtalálása hosszú szentírásrészekben

Néhány tanuló megterhelőnek találhatja, amikor arra kéri, hogy több dolgot is keressen ki egy hosszú szentírásrészből. Az ilyen tanulók segítése érdekében oszd több csoportra az osztályt. A hosszú szentírásrészből mindegyik csoport más-más dolgot keressen ki. Ez segíthet a tanulóknak olvasás közben a fontosabb gondolatokra koncentrálni. Továbbá lehetőséget ad nekik arra, hogy a szentírásokban talált fontos részeket megtanítsák egymásnak.

Miután az első oszlopot kitöltötték, kérd meg az osztályt, hogy fussák át az Énós 1:4 elejét. Nevezd meg, hogy milyen élményben volt része Énósnak, miközben atya szavai „az örök életről és a szentek örömeiről... mélyen a szív[ébe] vésődtek” (Énós 1:3). A tanulók észre kellett, hogy vegyék az „és lelkem éhezett” kifejezést. (Javasolható, hogy a tanulók jelöljék meg a szentírásaikban ezt a kifejezést.)

- Amikor valaki egy prófétának az örök élettel és a szentek örömeivel kapcsolatos tanításaira gondol, az miként idézheti elő azt, hogy a lelke éhezzen? (Segíthet az illetőnek arra vágyani, hogy érdemes legyen az Úr társaságában lenni, és vágyjon az evangélium szerinti életből fakadó boldogságra.)

Mutass rá arra, hogy Énós ezeken felül a bűnei bocsánatára is vágyott. Magyarázd el, hogy a „lelkem éhezett” kifejezés a bűn okozta lelki üresség érzésére is utalhat. Továbbá azt is jelentheti, hogy az illető vágyik arra, hogy közelebb kerüljön az Úrhoz és tanuljon Róla.

- A bűntől miért érezzük magunkat lelkileg üresnek? (Amikor bűnt követünk el, a Szentlélek visszahúzódik tőlünk, és távol érezzük magunkat az Úrtól.)

Ahhoz, hogy segíts a tanulóknak Énós élményét magukra vonatkoztatni, kérd meg őket, hogy egy pillanatra gondolkozzanak el azon, hogy ők maguk is éreznek-e valamennyit az Énós által leírt lelki éhségből.

Hogy segíts a tanulóknak meglátni, mit tett Énós a lelki éhsége csillapításáért, kérd meg a második csoportban lévő tanulókat, hogy számoljanak be arról, amit találtak, válaszaikat pedig írják fel a táblára. A válaszok között a következők lehetnek: „tusakod[ás]... Isten előtt”, „könyörgéssel fohászkoztam hozzá”, és hitet gyakorolt Krisztusban.

- A „tusakod[ás]... Isten előtt” kifejezés miként írhatja le egy ember azon erőfeszítéseit, hogy elnyerje bűnei bocsánatát? (Mutass rá, hogy Énós nem *Istennel*, hanem Isten *előtt* tusakodott. Énós e tusakodása azon küszködésére utal, mellyel ki akarta fejezni Mennyei Atyáknak azon őszinte vágyát és hajlandóságát, hogy bűnbánatot tartson azáltal, hogy meghozza az ehhez szükséges változásokat az életében.) Miért jó kifejezés a *tusakodás* a bűnbocsánat elnyerésére irányuló erőfeszítéseink leírására?
- Az Énós 1:4-ben milyen bizonyítékot találhattok arra, hogy Énós őszinte volt, és valóban vágyott bűnei bocsánatára? (Lehet, hogy segítened kell a tanulóknak megérteni, hogy a *fohászkozás* annyit tesz, alázattal és hatalmas vágyal kérni.)
- Miként mutathatjuk ki őszinteségünket, miközben az Úr megbocsátására törekszünk. (Rámutathatsz arra, hogy az imáinknak nem kell olyan hosszúnak lenniük, mint Énós imájának, azonban őszintének kell lenniük.)

Ahhoz, hogy segíts a tanulóknak meglátni Énós cselekedetének következményeit, kérd meg a harmadik csoportban lévő tanulókat, hogy számoljanak be arról, amit találtak, válaszaikat pedig írják fel a táblára. A válaszok között a következők lehetnek: „bűneid megbocsáttattak neked”, „bűnöm... el lett törölve” és „hited éppé tett téged”. (Esetleg elmagyarázható, hogy az éppé tenni kifejezés gyógyulást vagy bűntől való megtisztulást jelent.)

- Az Énós 1:7–8 alapján mi tette lehetővé Énós számára azt, hogy bocsánatot nyerjen és éppé váljon? (A Jézus Krisztusba vetett hite.)
- Milyen leckéket tanulhatunk Énóstól a bűnbocsánat elnyerésének folyamatáról? (A tanulók által említett más igazságok mellett győződj meg arról, hogy megértik, hogy **amikor hitet gyakorolunk Jézus Krisztusban, a bűneink megbocsáttathatnak, mi pedig éppé válhatunk.**) Ezen áldások elnyeréséhez miért elengedhetetlen a Jézus Krisztusba vetett hit? (Jézus Krisztus engesztelést végzett a bűneinkért. Csakis az Ő engesztelése által válhatunk éppé.)
- Az Énós 1:5–6 szerint honnan tudta Énós, hogy megbocsátást nyert? (Rámutathatsz arra, hogy az Énós 1:5-ben említett hangot Énós az elméjében hallotta [lásd Énós 1:10].)
- Honnan tudhatjátok, hogy bűnbocsánatot nyertetek?

A fenti utolsó kérdéssel kapcsolatos beszélgetés részeként olvasd fel Dieter F. Uchtdorf elnöknek, az Első Elnökség tagjának következő kijelentését:

„Miután igazán megbántuk a bűneinket, Krisztus el fogja venni a bűneink miatt érzett bűntudat terhét. Megtudhatjuk, hogy megbocsáttattunk és megtisztultunk. A Szentlélek igazolja ezt számunkra; Ő a megszentelő. A bűnbocsánatnak semmilyen más bizonyosága nem lehet ennél nagyszerűbb” (A biztonságos visszatérés pontja. *Liahóna*, 2007. máj. 101.).

- Miért hasznos tudnunk, hogy Krisztus le fogja venni rólunk a bűneink miatt érzett bűntudat terhét, miután valódi bűnbánatot tartottunk?

Kérd meg a tanulókat, hogy csendben gondolkozzanak el a következő kérdéseken:

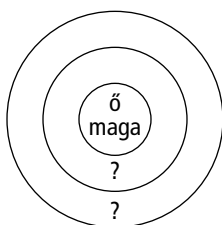
- Mikor éreztétek azt, hogy az Úr megbocsátotta a bűneiteket?
- Hogyan gyakoroltatok hitet Jézus Krisztus engesztelésben?
- Honnan tudtátok, hogy megbocsátást nyertetek?
- Mostanában éreztétek az Úr megbocsátását?

Tégy bizonyosságot arról, hogy megbocsátást nyerünk, amikor hitet gyakorolunk Jézus Krisztusban, és igazán megbánjuk a bűneinket. A Szabadító miatt a bűntudatunk eltöröltetik, mi pedig éppé válhatunk.

Énós 1:9–27

Énós a nefiták és a lámániták lelki jólétéért imádkozik, életét pedig szorgalmasan az ő szabadulásukon munkálkodva tölti

Rajzold fel a táblára az alábbi ábrát. Magyarázd el, hogy miután Énós saját magáért imádkozott, imáját mások jólétére is kiterjesztette. Kérd meg a tanulókat, hogy dolgozzanak párokban. Kérd meg az egyes párokat, hogy felváltva olvassák fel az Énós 1:9–14-et. Kérd meg őket, hogy nevezzék meg azt a két népcsoportot, akikért Énós imádkozott, és hogy mindegyik esetben miért imádkozott. Miközben a tanulók beszámolnak arról, amit megtudtak, az ábrán lévő kérdőjelek helyére írd fel a *nefiták* és a *lámániták* szavakat.

- Az Énós 1:14 szerint mit szándékoztak tenni a lámániták a nefitákkal?
- Mit tanulhatunk Énósról a lámánitákért intézett imája alapján?

Olvasd fel Howard W. Hunter elnök következő kijelentését. Kérd meg a tanulókat hogy hallgassák meg, miként kapcsolódik ez Énós élményéhez:

„Amikor csak megtapasztaljuk az engesztelés áldásait az életünkben, nem állhatjuk meg, hogy ne törődjünk mások jólétével. [...]”

Az ember személyes megtérésének jó mutatója az a vágy, hogy megossza másokkal az evangéliumot” (*The Teachings of Howard W. Hunter*, ed. Clyde J. Williams [1997], 248–49).

- Ez a kijelentés hogyan vonatkoztatható Énós élményére? (Énós szemléltette, hogy **amikor megtapasztaljuk Krisztus engesztelését, arra fogunk törekedni, hogy segítsünk másoknak is szabadulást nyerni.** Javasolhatod, hogy a tanulók írják oda a szentírásaikba ezt a tantételt.)

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Énós 1:12, 15–20-as részeket, és keressék ki, hogy Énós miként példázta az ima, a hit és a szorgalom közötti kapcsolatot.

- Szerintetek mit jelent hittel imádkozni?
- Az Énós 1:12, 19–20 szerint Énós miként tanúsított szorgalmat az imája után?
- Mit tanulhatunk az imáról Énós példájából? (A tanulóknak fel kell ismerniük, hogy **az Úr a hitünkhöz és szorgalmunkhoz mérten fogja megválaszolni az imáinkat.**)

Ahhoz, hogy segíts a tanulóknak felfedezni, miként tudják Énós példáját követni, írd fel a következő kijelentéseket a táblára, vagy egy papírlapon oszd ki mindenkinek. Kérd meg a tanulókat, hogy válasszanak ki egy kijelentést, azután pedig kiegészítve azt, írják le szentírás-tanulmányozási naplójukba.

1. *Énóshoz hasonlóan én is vágyom bűneim bocsánatára. Hogy megmutassam az Úrnak az eziránti őszinte vágyamat, a következőket fogom tenni: ...*

2. *Énóshoz hasonlóan arra vágyom, hogy segítsek a családtagjaimnak és a barátaimnak Krisztushoz jönni. Az egyik személy, akinek segíteni fogok: ... A következőket megtéve fogok segíteni neki: ...*
3. *Énós a lámánitákért imádkozott, akik az ellenségének számítottak. Énóshoz hasonlóan én is ki akarom fejezni Isten szeretetét azok irányába, akik nem kedvesek velem szemben. Ezt a következőképpen fogom tenni: ...*

Miután a tanulók befejezték a jegyzetelést, az egyik tanuló olvassa fel az Énós 1:26–27-et. Kérd meg az osztály tagjait, hogy keressenek bizonyítékot arra az örömré, amelyben Énós-nak az erőfeszítései eredményeként volt része. Miután a tanulók beszámoltak arról, amit találtak, biztasd őket, hogy tegyenek eleget annak, amit a szentírás-tanulmányozási naplójukba leírtak. Tégy biztosságot arról, hogy amikor hitet gyakorolunk Jézus Krisztusban, bűnbocsánatot és örömet tapasztalhatunk, azon vágyunk pedig, hogy segítsünk másoknak Krisztushoz jönni, növekedni fog.

Járom könyve:

BEVEZETÉS

Miért tanulmányozzuk ezt a könyvet?

Miközben a tanulók Járom könyvét tanulmányozzák, látni fogják, hogy Isten betartja azon ígéretét, hogy megáldja azokat, akik engedelmeskednek a parancsolatainak. Ugyancsak tanulni fognak a Járom idejében élt nefita királyok, próféták, tanítók és papok azon erőfeszítéseiről, hogy segítsenek a népnek bünbánatot tartani és elkerülni, hogy saját vesztüket okozzák.

Ki írta ezt a könyvet?

Ezt a könyvet Énós fia, Járom írta. Apjához – valamint nagyapjához, Jákóbbhoz, és dédnagyapjához, Lehihez – hasonlóan Jákób is rendelkezett a prófétálás és kinyilatkoztatás lelkével (lásd Járom 1:2). Feljegyzései befejeztével átadta a lemezeket fiának, Omninak.

Kiknek íródott a könyv, és miért?

Járom azt mondta, „aty[ja], Énós parancsolata szerint [ír], hogy vezess[ék] a nemzedékrend[jüket]” (Járom 1:1). Azt is kijelentette, hogy feljegyzése „testvére[i], a lámániták javára” íratott (Járom 1:2; lásd még Énós 1:13–18). Járom nem írta le a saját próféciait és kinyilatkoztatásait, mert hitte, hogy az atyja által lejegyzettek

megfelelően „[ki]nyilatkoztatták... a szabadulás tervét” (Járom 1:2). Ehelyett a szolgálata idején élő nefita vezetők munkásságáról adott beszámolót. E vezetők „hatalmas emberek voltak az Úrba vetett hitben” (Járom 1:7), akik folyamatosan arra buzdították a népet, hogy bánják meg a bűneiket és engedelmeskedjenek a parancsolatoknak (lásd Járom 1:3–5, 10–12). Járom megfigyelte, hogy amikor az emberek úgy döntöttek, követik igazlelkű vezetőik tanácsát, akkor boldogultak és képesek voltak felvértetni magukat a lámániták ellen. A következő tanúbizonyságot tette: „...beigazolódott az Úr szava, melyet atyáinkhoz szólt, mondván: Amennyiben betartjátok parancsolataimat, boldogulni fogtok a földön” (Járom 1:9; lásd még 1 Nefi 2:19–20).

Hol és mikor íródott?

Járom könyve megközelítőleg 59 évet ölel fel, körülbelül Kr. e. 420-tól Kr. e. 361-ig (lásd Énós 1:25; Járom 1:13). Nefi földjén íródott.

Milyen megkülönböztető jegyei vannak ennek a könyvnek?

Járom könyve a legrövidebb könyv a Mormon könyvében. Részleteket közöl a nefita civilizáció fejlődéséről, megállapítva, hogy „rendkívül megsokasod[tak], és

szétszóród[tak] szerte a vidéken” (Járom 1:8), továbbá meggazdagodtak, megtanulták a fa és a fém megmunkálását, házakat és gépeket építettek, valamint eszközöket és fegyvereket készítettek (lásd Járom 1:8).

Vázlat

Járom 1:1–2 Járom megkapja a lemezeket, és elmagyarázza, milyen célból ír.

Járom 1:3–12 Járom lejegyzi az Úr azon ígéretének beteljesedését, hogy megáldja és felvirágoztatja a nefitákat, ha betartják a parancsolatait. Bizonyoságot tesz arról, hogy a Szabadítónak már halandó szolgálata előtt hatalma volt arra, hogy megszabadítsa az embereket a bűntől, lehetővé téve számukra ezzel, hogy „higgyenek [Őbenne]... úgy, mintha már el is jött volna” (Járom 1:11).

Járom 1:13–15 Járom kijelenti, hogy a nefiták és lámániták között dúló háborúkról szóló feljegyzések Nefi nagy lemezein találhatóak. A kis lemezeket átadja fiának, Omninak.

Omni könyve:

BEVEZETÉS

Miért tanulmányozzuk ezt a könyvet?

Omni könyvének tanulmányozása közben a tanulók meg fogják tanulni, hogy az Úr megvédte az igazlelkű nefitákat, és elvezette őket Zarahemla földjére (lásd Omni 1:7, 12–13). További népcsoportokról is tanulni fognak – a mulekitákról (vagy Zarahemla népéről), valamint a járeditákról –, akiket az Úr elvezetett a megígért földre.

Ki írta ezt a könyvet?

Omni könyvét öt különböző ember írta: Omni, Amáron, Kemis, Abinádóm és Amáleki. Omni Járom fia, Lehi és Sária ükunokája volt. Önmagát „gonosz emberként” jellemezte, aki „nem tartott[a] be az Úr... parancsolatait” (Omni 1:2). Amáron (Omni fia), Kemis (Amáron fivére), valamint Abinádóm (Kemis fia), mind hozzátettek egy rövid bejegyzést a könyv tartalmához. Abinádóm fia, Amáleki írta Omni könyvének a legnagyobb részét, és ő volt az utolsó, aki Nefi kis lemezeire írt. Ezután Benjámin királynak adta tovább azokat.

Kiknek íródott a könyv, és miért?

Omni kijelentette, hogy „aty[ja], Járom megparancsolta [neki]..., hogy ír[jon]...,

hogy megőrizz[e] a nemzedékrend[jüket]” (Omni 1:1). Ez a kijelentés azt sugallja, hogy Omni a leszármazottai javára vezetett feljegyzést. Omni könyvének következő három írója nem határozta meg, kinek ír, és milyen célból. Amáleki felszólítása azonban, miszerint minden ember jöjjön „Krisztushoz...”, és részesül[jön] az ő szabadításában” (Omni 1:26), azt jelzi, hogy Amáleki törődött azok szabadulásával, akik majd szavait olvassák.

Hol és mikor íródott?

Omni könyvének szerzői valamikor Kr. e. 361. és Kr. e. 130. között írtak. Az első négy szerző Nefi földjén vezette a feljegyzését, Amáleki pedig Zarahemla földjén.

Milyen megkülönböztető jegyei vannak ennek a könyvnek?

Omni könyve Nefi kis lemezeinek az utolsó könyve. Omni nagyobb időszakot ölel fel, mint bármely másik könyv a kis lemezeken. Az egész Mormon könyvében csupán 4. Nefi és Ether könyve ölel fel nagyobb időszakot, mint Omnié.

Omni könyve részleteiben ismerteti továbbá első Móziás király uralkodását, aki Benjámin király apja és második Móziás király nagyapja volt. Első Móziás király kivezette az igazlelkű nefitákat Nefi földjéről, és végül egyesítette őket

Zarahemla népével (lásd Omni 1:12–23). Omni könyve beszámol róla, hogy az Úr elvezette Zarahemla népét (akik mulekitákként is ismertek) Jeruzsálemből a megígért földre, nem sokkal azután, hogy Lehi és a családja eljöttek Jeruzsálemből (lásd Omni 1:15).

Omni az első olyan könyv a Mormon könyvében, amely említést tesz a járeditákról. Azt is megemlíti, hogy néhány nefita elhagyta Zarahemlát, hogy visszatérjen Nefi földjére, előrevetítve a Móziás 7–24-ben leírt eseményeket. Végül pedig Omni könyve bemutatja Benjámin királyt, és elmagyarázza, Amáleki miért bízta rá a szent feljegyzéseket (lásd Omni 1:25).

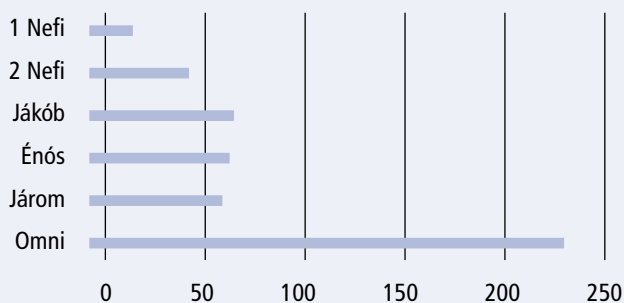
Vázlat

Omni 1:1–3 Omni a nefiták és lámániták közötti békés és háborús időszakokról ír.

Omni 1:4–11 Amáron, Kemis és Abinádóm Nefi kis lemezeire írnak. Ebben az időben a nefiták a hitehagyás állapotában voltak.

Omni 1:12–30 Amáleki lejegyzi azon kulcseményeket, melyek Móziás király és Benjámin király uralkodása alatt történtek. Mindenkit hív, hogy jöjjön Krisztushoz.

A kis lemezek könyvei által lefedett évek körülbelüli száma

Járom és Omni

Bevezetés

Járom és Omni könyve Nefi kis lemezeinek utolsó bejegyzéseit tartalmazza. Járom atyjától, Énóstól kapta a lemezeket, és lejegyezte, a nefitáknak milyen nehézségekkel kellett szembenézniük, illetve milyen áldásokban részesültek egy körülbelül 60 évet felölelő időszak során. Ezután átadta a lemezeket fiának, Omninak.

Omni könyve öt különböző nefita feljegyzésíró bejegyzéseit tartalmazza, és mintegy 230 évet fed le. Amáleki, Omni könyvének utolsó írója, azzal a felhívással zárja írását, hogy mindenki jöjjön Krisztushoz, „és ajánljátok fel neki teljes lelketeket, felajánlásként” (Omni 1:26).

Javaslatok a tanításhoz

Járom 1:1–15

Járom leírja, hogy a nefiták miként boldogultak, amikor betartották az Úr parancsolatait

Olvasd fel a következő kijelentést Dieter F. Uchtdorf elnöktől az Első Elnökségből. Ha lehetséges, tegyél ki egy képet Uchtdorf elnökről a felolvasás idejére:

„Emlékszem arra, amikor a vadászpilótai képzésre készültem. Az előzetes katonai kiképzés nagy részét testedzéssel töltöttük. Még mindig nem tudom, hogy a végtelennek tűnő futás miért volt annyira elengedhetetlen ahhoz, hogy pilótává váljunk. Mi azonban csak futottunk és futottunk, és még többet futottunk.

Futás közben elkezdtem figyelni valamire, ami őszintén szólva aggasztott. Időről időre lehagytak olyan férfiak, akik dohányoztak, ittak, és mindenféle olyan dolgot csináltak, ami ellenkezett az evangéliummal, különösen pedig a Bölcsesség szavával.

Emlékszem, hogy ezt gondoltam magamban: »Na, álljunk meg egy pillanatra! Én azt gondoltam, hogy majd tudok futni, és nem leszek fáradt!« De *bizony* kifáradtam, és olyan emberek előztek meg, akik egészen biztos, hogy nem a Bölcsesség szava szerint éltek. Bevallom, ez akkor igen zavart. Megkérdeztem magamtól: »Akkor tehát igaz volt-e az ígélet, vagy sem?« (Legyetek türelemmel! *Liahóna*, 2010. máj. 58.).

Kérdezd meg a tanulóktól, hogy felmerült-e már bennük is hasonlóképpen a kérdés, hogy vajon az Úr be fogja-e tartani, vagy hogyan fogja betartani a nekik tett ígéletét parancsolatai betartásáért cserébe.

Írd fel a táblára a *beigazol* szót, és kérd meg a tanulókat, hogy magyarázzák el a jelentését (megegyeztetni vagy bizonyítani, hogy valami igaz). Magyarázd el, hogy Járom, aki Énós fia volt, a *beigazol* szót használta, amikor az őseinek tett ígéretéről írt. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Járom 1:9-et, és keressék ki, az Úr mely ígérete igazolódott be. (Javasolhatod, hogy a tanulók jelöljék meg a szentírásaikban ezt az ígéretet.) Győződj meg róla, hogy a tanulók megtalálták a kijelentést: „Amennyiben betartjátok parancsolataimat, boldogulni fogtok a földön.”

Írd fel a táblára az alábbi szentírás-utalásokat és kérdéseket. (Hogy időt spórolj, ezeket már az óra előtt felírhatod a táblára.)

Járom 1:4–5, 8	Mi mutatja, hogy a nefiták engedelmesek voltak, és milyen áldásokban részesültek?
Járom 1:7, 10–12	Hogyan segítettek a vezetők és a próféták a nefitáknak engedelmeskedni és boldogulni?
Omni 1:5–7	Később miként igazolódott be még Isten ígérete?

Oszd a tanulókat három csoportra. Adj ki egyet-egyet a táblán lévő szentírás-utalások közül egy tanulónak minden csoportból. A tanulók olvassák el magukban a számukra kijelölt

Tegyél ki képeket egyházi vezetőkről!

Ha kiteszel egy képet az egyházi vezetőkről, amikor a szavaiat tanítod, az segít a fiataloknak jobban megismerni azokat, akiket az Úr elhívott prófétákként, látnokokként és kinyilatkoztatókként, továbbá felkelti a tanulók érdeklődését a szavaik iránt. Amennyiben egy általános konferencia üzenetben elhangzott kijelentést kívánsz felhasználni, lejátszhatod azt az LDS.org honlapon található digitális audio- vagy videofájlok segítségével is.

Koncentrálj a tanokra és a tantételekre!

Míg a történelmi és földrajzi adatok fontosak lehetnek az általad tanított szentírások háttérének megismeretetéséhez, a leckéknek arra kell koncentrálniuk, hogy segítsenek a tanulóknak meghatározni, megérteni és alkalmazni az evangélium tanait és tantételeit. Ügyelj rá, hogy ne hanyagold el az Omniban tanított tant azáltal, hogy túl sok időt fordítasz a történelmi és földrajzi adatok megbeszélésére.

szentírásrészt, és keressék meg benne a választ a szentíráshoz tartozó kérdésre. Ezután adj egy-két percet a csoport mindegyik tagjának, hogy foglalja össze, mit olvasott, és válaszolja meg a kérdést. Kérj meg egy vagy két tanulót, hogy foglaljon össze az osztály számára egy igazságot, melyet e szentírások tanulmányozása és megbeszélése során tanult. Miközben a tanulók megválaszolják a kérdéseket, győződj meg róla, hogy értik: **ha engedelmeskedünk Isten parancsolatainak, boldogulni fogunk.**

- A nefiták tapasztalataiból tanultak alapján Isten milyen formában áldja meg azokat, akik engedelmeskednek a parancsolatainak?

E tantétel kihangsúlyozásához emlékeztess az osztályt Uchtdorf elnök élményére, amikor azon tűnődött, vajon az Úr ígérete, melyet a Bölcsesség szavában adott, beigazolódnak-e. Ezután olvassátok fel kijelentése hátralevő részét:

„A válasz nem jött azonnal. Idővel azonban megtanultam, hogy Isten ígéretei nem mindig olyan gyorsan vagy úgy teljednek be, ahogyan mi azt remélnénk – az Ő időzítése szerint és az Ő módján érkeznek. Évekkel később világosan megláttam azoknak a fizikai áldásoknak a bizonyítékát, melyeket azok nyerne el, akik engedelmeskednek a Bölcsesség szavának – továbbá azokat a lelki áldásokat is, melyek az Isten törvényeinek való engedelmisség által azonnal megtapasztalhatók. Visszatekintve biztosan tudom, hogy az Úr ígéretei, bár lehet, hogy nem mindig gyorsan teljednek be, viszont mindig biztosak” (Legyetek türelemmel! 58.).

Kérd meg a tanulókat, hogy gondolkozzanak el a következő kérdéseken:

- Mikor tapasztaltátok már, hogy az Úr megáldott vagy felvirágoztatott benneteket azért, mert betartottátok a parancsolatait? Tapasztalataitok alapján milyen bizonyosságot tudnátok megosztani az Úrról és az ígéreteiről?

Omni 1:1–30

A feljegyzések írói elbeszélik a nefita történelmet

Röviden vezesd be Omni könyvét azáltal, hogy elmagyarázod, hogy Járom leszármazottai írták, és körülbelül 230 évet ölel fel. Kérd meg a tanulókat, hogy fussák át Omni könyvét, és keressék ki azon férfiak nevét, akik Járom után a kis lemezeket vezették. Hogy segíts a tanulóknak gyorsan megtalálni a neveket, megadhatod nekik a következő szentírásutalásokat: Omni 1:1, 4, 8, 10, 12, 25.

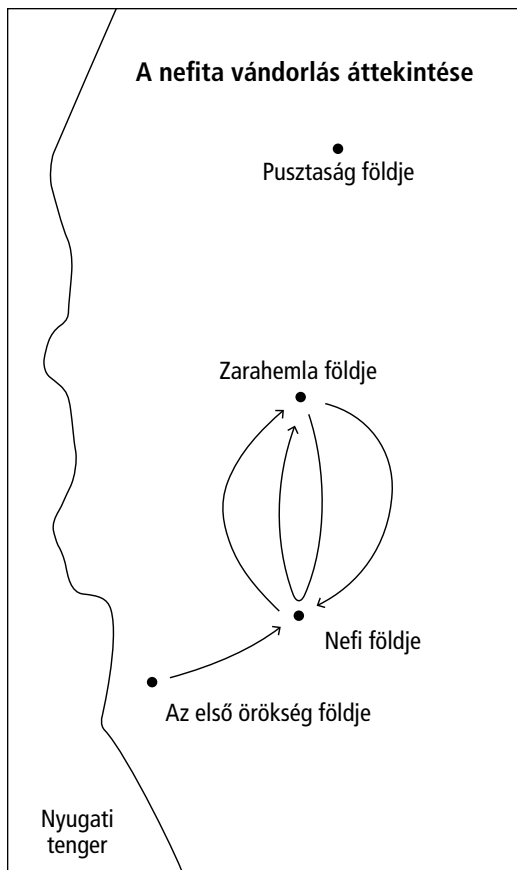
Magyarázd el, hogy Omni könyve számos fontos eseményről számol be a Mormon könyve népének történelméből. Megemlíti Zarahemla népét (akik mulekitákként is ismertek) és Koriántumrot (az utolsó járeditát), valamint röviden leírja, hogy a nefiták hogyan tértek vissza Zarahemlába és egyesültek a mulekitákkal. Felhívhatod a tanulók figyelmét a Mormon könyve könyvjelzőn lévő kronológiára (cikkszám: 32336 135), és segíthetsz nekik megkeresni rajta a nefiták és a mulekiták egyesülését. Kérd meg továbbá a tanulókat, hogy keressék meg a könyvjelzőn Koriántumr nevét a „járediták” fejléc alatt.

Rajzold fel a táblára az ezen az oldalon látható térképet, de ne rajzold bele a nyilakat. Buzdítsd a tanulókat, hogy rajzolják le ők is a térképet a szentírás-tanulmányozási naplójukban vagy az órai jegyzetfüzetükben.

Emlékeztess a tanulókat, hogy Nefi idejében a nefiták külön váltak a lámánitáktól, és az általuk Nefi földjének nevezett helyen telepedtek le. A térképen húzz egy nyilat az első örökség földjétől Nefi földjéig. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Omni 1:12–13-at, és keressék ki, a nefiták hogyan kerültek át Zarahemla földjére. Miközben a tanulók elmondják, mit találtak, rajzolj egy nyilat Nefi földjétől Zarahemla földjéig. Mutass rá, hogy az Omni 1:12–13 azt tanítja, hogy **az Úr útmutatást ad az igazlelkűek számára.**

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Omni 1:14–19-et. Kérd meg az osztályt, hogy keressen hasonlóságokat és különbségeket a nefiták és a Zarahemla földjén felfedezett nép között. Kérj meg néhány tanulót, hogy mondják el, mit találtak.

Az Omni 1:20–22 összefoglalásaként magyarázd el, hogy Zarahemla népe rátalált Koriántumrra, aki a járedita nemzet utolsó két túlélőjének

egyike volt (a másik túlélő Ether próféta volt). Mutass rá a Pusztaság földjére a térképen, és magyarázd el, hogy ez az a hely az észak felé eső földön, ahol a járedita nép „csontja[i] szétszórva hever[tek]”, miután elpusztították őket (Omni 1:22). Mondd el a tanulóknak, hogy a járeditákról Ether könyvének tanulmányozása során fognak tanulni. Buzdíthatod a tanulókat, hogy írják oda a *járediták* szót a szentírásukban az Omni 1:20–22 mellé.

Rajzolj egy nyilat, mely elmutat Zarahemla földjétől Nefi földjéig, majd visszakanyarodik Zarahemlához. Rajzolj egy másik nyilat Zarahemla földjétől egy irányba Nefi földjéig. Kérdezd meg a tanulóktól, hogy el tudnák-e magyarázni, mire utal ez a két nyíl. Ha segítségre van szükségük, foglald össze az Omni 1:27–30-at azáltal, hogy elmagyarázod, hogy Zarahemlából két csoport próbált meg visszatérni Nefi földjére. Az első csoport kudarcot vallott és visszatért Zarahemlába. Mielőtt Amáleki befejezte volna a feljegyzéseit, megemlítette, hogy nem tudja, mi történt a második csoporttal. Mondd el a tanulóknak, hogy erről a csoportról, Zeniff népéről, Móziás könyvének tanulmányozása során fognak tanulni. Buzdíthatod a tanulókat, hogy írják oda a *Zeniff népe* kifejezést a szentírásukban az Omni 1:29–30 mellé.

Magyarázd el, hogy a Mormon könyve nem állítja, hogy minden nép feljegyzését tartalmazza, amely valaha is az ősi Amerikában élt. A járeditákon, mulekitákon és Lehi csoportján kívül valószínűleg voltak más népcsoportok is, akik az amerikai kontinensre érkeztek.

Magyarázd el, hogy feljegyzései végén Amáleki fontos felhívást intézett azokhoz, akik majd szavait olvassák. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban Amáleki felhívását az Omni 1:25–26-ban, és keressenek benne olyan gondolatot, melyet háromszor is megismétel. (Buzdíthatod a tanulókat, hogy jelöljék meg, amit találnak.)

- Mit jelent számotokra Krisztushoz jönni?

Mutass rá, hogy azon felhívása részeként, hogy jöjjünk Krisztushoz, Amáleki konkrét dolgok megtételét tanácsolta. Írd fel a táblára a következőket:

Jöjjetek Krisztushoz és...

A tanulók ismét nézzék át az Omni 1:25–26-ot. Kérd meg néhányukat, hogy fejezzék be a táblán látható mondatot az ezekben a versekben található kifejezésekkel.

- Az Omni 1:26 szerint milyen áldásokban részesülünk, ha megteesszük ezeket a dolgokat? (Segíts a tanulóknak megérteni: **ha Krisztushoz jövünk, és mindvégig kitartunk, megszabadulunk.** Ezt a tantételt fel is írhatod a táblára.)

Kérd meg a tanulókat, hogy válasszanak egyet a táblán lévő kifejezések közül. Kérd meg őket, hogy írjanak egy vázlatot a szentírás-tanulmányozási naplójukba egy rövid beszédéről, melyet az úrvacsorai gyűlésen adnának arról, hogy miként jöhetnek Krisztushoz ezúton. Javasold, hogy a beszédük a következőket tartalmazza: (1) olvassák fel az Omni 1:25–26-ot, majd saját szavaikkal magyarázzák el az általuk választott kifejezést, (2) olvassanak fel további szentírásokat a kifejezés egyértelműsítésére vagy magyarázatára, (3) osszanak meg egy, a témához kapcsolódó élményt az életükből vagy egy általuk ismert személy életéből, vagy (4) osszák meg gondolataikat, érzéseiket és a bizonyosságukat. (Ezeket a javaslatokat felírhatod a táblára, kioszthatod külön lapokon, vagy felolvashatod hangosan, hogy a tanulók leírassák a szentírás-tanulmányozási naplójukba.)

Adj a tanulóknak hat-hét percet a beszédük elkészítéséhez. Kérj meg néhány tanulót, hogy mondják el a beszédüket az osztály előtt. (Ha erre nincs idő, megkérheted néhányukat, hogy mondják el a beszédüket a következő óra elején vagy egy későbbi órai áhítat keretében. Arra is buzdíthatod őket, hogy mondják el a beszédüket egy családi est alkalmával, vagy a családtagjaikkal, barátaikkal folytatott beszélgetésben.) Végezetül oszd meg a bizonyosságodat arról, hogy ha Krisztushoz jövünk, és mindvégig kitartunk, megszabadulunk.

Szentírás-memoriter áttekintés

Ismertess meg a tanulókkal néhány új szentírás-memoriter részt. Ehhez írd fel néhány utalást a táblára, és kérd meg a tanulókat, hogy keressék ki és olvassák el a verseket a szentírásukban. Buzdíthatod továbbá a tanulókat, hogy sajátos jelöléssel lássák el a szentírás-memoritereket, hogy könnyen megtalálják azokat. Hogy segíts a tanulóknak emlékezni szentírásrészek utalásaira és kulcsszavaira, felhasználhatod az e kézikönyv végén található függelék „Céllövészet” című tevékenységét.

Megjegyzés: Ezt a tevékenységet másik napon is felhasználhatod, amikor több idő van rá.

Otthon tanulási lecke

Jákób 5–Omni (10. rész)

Felkészülési anyag az otthon tanulókat oktatója számára

A napi otthon tanulási leckék összefoglalása

Az alábbiakban összefoglaljuk azokat a tanokat és tantételeket, melyeket a tanulók a Jákób 5–Omni (10. rész) tanulmányozása során tanultak. Ezt az összefoglalót ne tanítsd le a leckéd részeként. Az általad tanított leckének csupán e tanok és tantételek némelyikére kell összpontosítania. Kövesd a Szent Lélek sugalmazásait a tanulóid szükségleteinek átgondolása során.

1. nap (Jákób 5–6)

A Jákób 5-ben található olajfa allegóriáról szóló leckében a tanulók arra a tantételre összpontosítottak, hogy az Úr szeret minket, és szorgalmasan munkálkodik a szabadulásunkért. A tanulók leírták, mit tanultak a Jákób 5-ben az Úr irántuk érzett szeretetéről. A Jákób 6-ban a tanulók arról tanultak, hogy bölcsen tesszük, ha már most felkészülünk az ítéletre azáltal, hogy bűnbánatot tartunk és elnyerjük az Úr irgalmát.

2. nap (Jákób 7)

A tanulók Jákób és Sérem, egy antikrisztus beszélgetését tanulmányozták. Megtanulták, hogy ha bízunk az Úrban, felül tudunk kerekedni a hitünket megcélzó kihívásokon. Jákób példájából azt is megtanulták, hogy hitünket sem rengetheti meg, ha a bizonyágunk kinyilatkoztatáson és valós lelki élményeken alapszik. Emellett a tanulók azt a tantételt is látták illusztrálva, hogy ha oly módon reagálunk a hitünkkel kapcsolatos kérdésekre és kritikákra, hogy az meghívja a Lelket, akkor segíthetünk másoknak az Úrhoz fordulni. A tanulók leírták, hogyan fogják alkalmazni a Jákób 7:15–23-ban felfedezett tantételt.

3. nap (Énós)

Énós példájából a tanulók megtanulták, hogy ha hitet gyakorolunk Jézus Krisztusban, akkor a bűneink megbocsáthatóak és megtisztulhatunk. Azt is megtanulták, hogy amikor megtapasztaljuk Jézus Krisztus engesztelésének áldásait, arra fogunk törekedni, hogy másoknak is segítsünk szabadulást nyerni. A tanulók leírták egy módját annak, hogy miként tudják alkalmazni ezeket a tantételeket.

4. nap (Járom és Omni)

Járom és Omni tanulmányozása során a tanulók a következő igazságot tanulták meg: ha engedelmeskedünk Isten parancsolatainak, boldogulni fogunk. Leírták, az Úr hogyan áldotta meg őket parancsolatai megtartásáért. A tanulók továbbá röviden tanulmányozták a nefita vándorlást Zarahemla földjére, és megismerték Zarahemla népét, a járeditákat, valamint az egyik nefita csoportot (Zeniff népét), amely visszatért Nefi földjére. A fiatalok megtanulták a következő tantételt: ha Krisztushoz jövünk, és mindvégig kitartunk, megszabadulunk. A lecke végén írtak egy pár perces beszédet az egyik olyan módról, ahogyan Amáleki arra ösztönözt minket, hogy jöjjünk Krisztushoz.

Bevezetés

Ebben a leckében a tanulóknak lehetősége lesz átgondolni az Úr irántuk érzett szeretetét, ahogyan az a Jákób 5-ben le van írva. Ha időtök engedi, azt is megtaníthatod nekik a Jákób 5-ből, hogy milyen szerepük van az Úr szolgájaként. A tanulók meg tudják majd beszélni a Jákób 7-ben leírt igazságokat, melyek segíthetnek nekik, amikor mások megkérdőjelezik vagy kritizálják a hitelveiket. Továbbá lehetőségük lesz elmondani az osztálynak, hogy miként alkalmazták az Énós könyvében tanultakat. A tanulók megoszthatják a beszédüket is, melyet arról írtak, hogy miként válaszolhatunk az Omniban adott azon hívásra, hogy jöjjünk Krisztushoz. Ha szeretnéd, hogy ezt megtegyék, már előre felveheted a kapcsolatot néhány tanulóval, és megkérheted őket, hogy készítsenek egy beszédet, és osszák meg az osztállyal.

Javaslatok a tanításhoz

Jákób 5–6

Jákób az olajfa allegóriáját idézi, hogy rámutasson: az Úr szorgosan munkálkodik a szabadulásunkért

Emlékeztess a tanulókat, hogy az olajfa allegóriájában a szelíd olajfa ágait a szőlőskert különböző pontjain helyezik el. Ez Isten szövetséges népének – Izráel házának – a világban történt szétszórását jelképezi. Végül azonban a kert összes fája romlott gyümölcsöt hozott (lásd Jákób 5:46). Magyarázd el, hogy ez a nagy hitehagyás időszakát jelöli.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Jákób 5:61–62-t, és keressék ki, az Úr mire utasította a szolgáját (a prófétáját), hogy segítsen a fáknak újra jó gyümölcsöt hozni. Ezután tedd fel a következő kérdéseket:

- Szerintetek kiket jelképeznek ezek a „szolgák”? (Egyházi vezetők, misszionáriusok és minden egyháztag.)
- Miben egyedülálló az az időszak, amikor e szolgákat elhívták dolgozni?

Röviden magyarázd el, hogy ezek az erőfeszítések Izráel összegyűjtésére utalnak. Hogy segíts a tanulóknak megérteni, hogy ők is azon szolgacsoporthoz tartoznak, amelyet elhívtak dolgozni az Úr szőlőskertjébe, olvassátok fel Dean L. Larsen elder, a Hetvenek egyik tagjának következő kijelentését. Kérd meg a tanulókat, hogy figyeljék meg, kiket nevez „a szőlőskert utolsó munkásainak”.

„[Most], ebben az időszakban tesz az Úr szolgálóival együtt még egy utolsó, nagy erőfeszítést arra, hogy az igazság üzenetét a föld minden népéhez elvigye, és visszaszerezze az ősi Izráel leszármazottait, akik már nem tudják, kik is valójában. [...]

Olyankor jöttetek a földre, amikor már lefektették e nagyszerű munka alapjait. Az evangélium visszaállított, most utoljára. A világ majdnem minden részén sor került az egyház megszervezésére. A színpad készen áll az utolsó, drámai felvonásra. Ti lesztek a főszereplők. Ott vagytok az utolsó munkások között a kertben.

[...] Erre a szolgálatra lettetek kiválasztva” (“A Royal Generation,” *Ensign*, May 1983, 33).

Tedd fel a következő kérdéseket:

- Mit mondott Larsen elder, kik azok a szolgák, vagy „utolsó munkások”, akiket elhívtak, hogy a szőlőskertben dolgozzanak?
- Milyen lehetőségeitek adódnak arra, hogy szolgáljátok az Urat és segítsetek másoknak „jó gyümölcsöt” hozni?

Az osztály olvassa fel a Jákób 5:71-et. Kérd meg a tanulókat, hogy keressék ki, az Úr mit ígér azoknak, akik vele együtt dolgoznak. Kérdezd meg tőlük, hogy mikor érezték már, hogy áldásban részesültek az Úr szolgálatára irányuló erőfeszítéseikért.

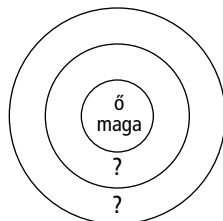
Jákób 7

Jákób az Úrra támaszkodik, amikor szembekerül Séremmel, és segít egy nefita sokaságnak az Úr felé fordulni

Megjegyzés: A Jákób 7-ben a tanulók arról tanultak, hogy Jákób hogyan kerekedett felül azon a támadáson, melyet egy Sérem nevű férfi – egy antikrisztus – mért a Jézus Krisztusba vetett hitére. Habár ez a lecke nem Jákób és Sérem történetére összpontosít, megkérheted a tanulókat, hogy foglalják össze az eseményeket, és határozzák meg, milyen igazságot tanultak Jákób példájából. Különösen azt az igazságot hangsúlyozd ki, hogy **hitünket semmi sem rengetheti meg, ha a bizonyosságunk kinyilatkoztatáson és valós lelki élményeken alapszik.**

Énós

Miután Énós bocsánatot nyer a bűneire, másokért imádkozik, és a szabadulásukért munkálkodik

Rajzold fel ezt az ábrát a táblára vagy egy papírlapra. Kérd meg a tanulókat, hogy magyarázzák el, hogyan vonatkozik ez Énós élményére.

Oszd három csoportra az osztályt. (Ha kicsi osztályotok van, egyetlen személy is alkothat egy csoportot.) Kérd meg az első csoportot, hogy olvassa el az Énós 1:4–6-ot, és készüljön fel arra, hogy elmagyarázzon egy olyan igazságot, melyet Énós saját magáért mondott imájából tanulhatunk. Kérd meg a második csoportot, hogy olvassa el az Énós 1:9–10-et, és készüljön fel arra, hogy elmagyarázzon egy olyan igazságot, melyet Énós imájából ezen szakaszából tanulhatunk. A harmadik csoportot pedig, hogy olvassa el az Énós 1:11–14-et, és készüljön fel arra, hogy elmagyarázzon egy olyan igazságot, melyet Énós imájából ezen szakaszából tanulhatunk. Ezután kérj meg minden csoportból egy embert, hogy ossza meg a csoport válaszát. A tanulók nézzék át a 3. nap 9. feladatát a szentírás-tanulmányozási naplójukban, majd kérd meg néhányukat, hogy mondják el, hogyan alkalmazták az Énós könyvében található igazságokat.

Járom és Omni

A felejtés írói elbeszélnek a nefiták küzdelmeit és áldásait

Ha a tanulóknak kérdéseik vannak az egyes népcsoportok vándorlásáról a nyugati féltekére, megbeszélheted velük a tanulói kézikönyv anyagát az Omni 1:1–30-ról, beleértve Anthony W. Ivins elnök, az Első Elnökség tagjának kijelentését.

Kérd meg a tanulókat, hogy nézzék át a beszédüket, melyet arról írtak, hogy mit jelent Krisztushoz jönni (4. nap, 4. feladat). Ha az idő engedi, megkérheted néhányukat, hogy mondják el beszédüket az osztály előtt. Ha előre kértél meg tanulókat arra, hogy készüljenek fel a beszédük előadásával, győződj meg róla, hogy elegendő időt hagysz nekik erre.

Ne felejtse el megköszönni a tanulóknak a részvételt. Tedd bizonyoságot arról, hogy Mennyei Atyánk és Jézus Krisztus mindegyik tanulódat szereti, és biztosítsd őket, hogy ha teljes lelkükkel Krisztushoz jönnek, meg fognak szabadulni az Ő királyságában.

Következő rész (Mormon szavai–Móziás 6)

A következő részben a tanulók arról fognak olvasni, hogy Isten egy angyala megjelent Benjámín királynak, tanította őt, és megmondta neki, hogy mit mondjon a népének (lásd Móziás 3). Benjámín király átadta e szavakat a népének, amely hatalmas szívbeli változást tapasztalt meg.

Mormon szavai:

BEVEZETÉS

Miért tanulmányozzuk ezt a könyvet?

A Mormon szavai tanulmányozása során a tanulók növelhetik abba vetett hitüket, hogy „az Úr minden dolgot tud” (Mormon szavai 1:7), és hogy Ő irányítja szolgálói céljai megvalósításában. Történelmi beszámolóként a könyv mintegy összeköti Nefi kis lemezeit (1 Nefi–Omni) Mormon azon kivonatával, melyet Nefi nagy lemezeiről készített (Móziás–4 Nefi). Segíthet a tanulóknak jobban megérteni, hogy Mormon mely feljegyzéseket kivonatolta, amikor összeállította a Mormon könyvét. Bemutatja továbbá a tanulóknak Benjámin király hitét és tetteit.

Ki írta ezt a könyvet?

Mormon írta ezt a könyvet. Mormon próféta, történetíró, valamint a Mormon könyve kivonatolója és összeállítója volt. Emellett igazlelkű apaként és a nefiták hadvezéréként szolgált. Moróni próféta az ő fia volt.

Kiknek íródott a könyv, és miért?

Mormon egy jövőbeli hallgatóságához intézte szavait, azzal a reménnyel, hogy írásai és fia, Moróni írásai „talán hasznukra lehessen[ek]” (Mormon szavai 1:2). Különösképpen a lámániták érdekében írt. Róluk ezt mondta: „Testvéreimet illetően imádkozom... Istenhez, hogy ismét eljuthassanak majd Isten megismeréséhez, igen, Krisztus megváltásának megismeréséhez; hogy majd ismét tetszetős nép lehessenek” (Mormon szavai 1:8).

Hol és mikor íródott?

Ezt a könyvet Mormon írta körülbelül Kr. u. 385-ben, miután „tanúja [volt] nép[e], a nefiták majdnem teljes pusztulásának” (Mormon szavai 1:1). Mormon nem jegyezte le, hol volt, amikor ezt a könyvet írta.

Milyen megkülönböztető jegyei vannak ennek a könyvnek?

Ez a rövid könyv megbontja a Mormon könyve elején lévő könyvek kronológiai sorrendjét. Mormon több mint 500 évvel azután írta, hogy Amáleki befejezte Omni könyvét. Ebben a könyvben Mormon röviden elmagyarázza népe feljegyzéseinek összeállítását és kivonatolását. Magyarozatának megértéséhez segítséget nyújthat, ha visszaemlékszünk, hogy az Úr megparancsolta Nefinek, hogy valamilyen „különleges” és „böls” célból két sorozat feljegyzést készítsen (lásd 1 Nefi 9:3, 5). Az egyik, melyet gyakran nagy lemezeknek hívunk, a nefiták világi történetét tartalmazta, míg a másik, melyet gyakran kis lemezeknek hívunk, a nefiták prédikálásának, kinyilatkoztatásainak és próféciáinak szent feljegyzéseit (lásd 1 Nefi 9:2–4; Jákób 1:3–4).

Mormon azután fedezte fel Nefi kis lemezeit, hogy már kivonatolta a nagy lemezek egy részét (lásd Mormon szavai 1:3). Az Úr Lelke által vezérelve Mormon hozzátette a kis lemezeket a nagy lemezek kivonatához. Egy „böls célból” tette ezt, az Úr akaratát követve (lásd Mormon szavai 1:4–7).

Sok évvel később fény derült e sugalmazás egyik okára. Amikor Joseph Smith elkezdte lefordítani a Mormon könyvét, Mormon Nefi nagy lemezeiről készített kivonatával, a világi történettel kezdte. Martin Harris, aki a fordítás ezen szakaszánál a próféta írnoka volt, elveszített 116 oldalt a kéziratból. Az Úr kinyilatkoztatta Joseph Smithnek, hogy gonosz emberek kezébe kerültek azok az oldalak, és megváltoztatták a tartalmát (lásd T&Sz 10:8–10). Ha Joseph újra lefordította volna azt a részt, ezek a gonosz emberek azt állították volna, hogy nem próféta, mert nem tudta kétszer ugyanúgy lefordítani a könyvet (lásd T&Sz 10:11–19). Az Úr azt az utasítást adta Josephnek, hogy ne fordítsa le újra azt a részt, hanem fordítsa le Nefi

kis lemezeit, melyeket Mormon a nagy lemezek kivonata mellé helyezett (lásd T&Sz 10:30–45). Így a Mormon szavai segít nekünk látni, hogy az Úr miként készített utat a gonosz emberek tervének megghiúsítására, és adott nekünk olyan szentírást, mely nem csupán tartalmazza az elveszett kéziratban foglalt időszakot, hanem „jobb bepillantást [is] ad [az Úr] evangélium[ába]” (T&Sz 10:45). Jeffrey R. Holland elder, a Tizenkét Apostol Kvórumából, ezt tanította: „Természetesen nagyon izgalmas lenne, ha egy nap valaki rábukkanna a Mormon könyve eredeti kéziratának 116 elveszett oldalára. De akármit is tartalmazzanak azok az oldalak, az nem lehet fontosabb vagy alapvetőbb a Mormon könyve célját tekintve, mint a kis lemezekre lejegyzett tanítások” (*Christ and the New Covenant: The Messianic Message of the Book of Mormon* [1997], 35–36).

Amellett, hogy megosztotta a népe szent feljegyzéseinek összeállításával kapcsolatos meglátásait, Mormon rövid leírást adott Benjámin király szolgálatáról is (lásd Mormon szavai 1:10–18). Ez a leírás segít összekapcsolni Nefi kis lemezeit Mormon nagy lemezekről készített kivonatával. Benjámin királyt Omni könyve végén említik meg, amely a kis lemezek utolsó könyve (lásd Omni 1:23–25). Móziás könyve, az első könyv, amely Mormon nagy lemezekről készített kivonatát tartalmazza, Benjámin király uralkodása és szolgálata végének elbeszélésével kezdődik (lásd Móziás 1:1, 9).

Vázlat

Mormon szavai 1:1–9 Mormon fel-fedezi Nefi kis lemezeit, és hoz-záteszi azokat a nagy lemezekről készített kivonatához.

Mormon szavai 1:10–18 Mormon összefoglalja Benjámin király uralkodását.

Móziás könyve:

BEVEZETÉS

Miért tanulmányozzuk ezt a könyvet?

A Móziás könyve tanulmányozása során a tanulók erőteljes bizonyosságokat olvasnak majd Jézus Krisztus küldetéséről. Olyan népekről is tanulni fognak, akiket az Úr a bűn fogságából vagy fizikai elnyomás alól szabadított ki. Ezenfelül a tanulók megtanulják, hogy néhány ember, többek között Benjámin király, Abinádi és Alma igazlelkű erőfeszítései hogyan hoztak hatalmas áldásokat másoknak. Ugyanakkor a tanulók azt is látni fogják, hogy az olyan emberek, mint Zeniff és fia, Noé király rossz döntései miként okoztak negatív következményeket saját maguk és népük számára.

Ki írta ezt a könyvet?

Mormon több másik író feljegyzését gyűjtötte egybe és kivonatolta Móziás könyvének összeállításához. A könyv Móziás után kapta a nevét, aki Benjámin király fia volt. Móziás próféta, látnok, kinyilatkoztató és király volt, aki körülbelül Kr. e. 124-től Kr. e. 91-ig uralkodott Zarahemlában. A nevét nagyapja, Móziás után kapta, aki szintén Zarahemla királya volt (lásd Omni 1:12–13, 19).

Mormon számos feljegyzésből állította össze Móziás könyvét. Kivonatolta és idézte a Móziás által vezetett feljegyzéseket Nefi nagy lemezeiről, melyek részletesen leírták a nefiták történetét Zarahemla földjén (lásd Móziás 1–7; 25–29). Zeniff feljegyzéseiből is merített, melyek Zeniff népének történetét beszélik el attól az időtől kezdve, hogy elhagyták Zarahemlát, egészen addig, amíg vissza nem tértek oda (lásd Móziás 7–22). Mormon továbbá idézett és kivonatolt bizonyos részeket Alma írásaiból is, aki megőrizte Abinádi szavait és saját népéről is vezetett feljegyzéseket (lásd Móziás 17:4; 18; 23–24).

Kiknek íródott a könyv, és miért?

Mormon nem címezte konkrét hallgatóságnak Móziás könyvét, és nem határozta meg, miért írta ezt a könyvet. Móziás

könyve azonban jelentősen hozzájárul a Mormon könyve fő céljaihoz – hogy tanúságot tegyen arról, hogy Jézus a Krisztus, és hogy megismertesse mindenkivel az Úr szövetségeit (lásd a Mormon könyve címlapját). Móziás könyve két mesteri szónoklatot tartalmaz Jézus Krisztus küldetéséről: Benjámin király szavait a Móziás 2–5-ben és Abinádi szavait a Móziás 12–16-ban. Továbbá Móziás könyve több ízben illusztrálja annak fontosságát, hogy szövetségeket kössünk az Úrral, és betartsuk azokat (lásd Móziás 5:5–9; 18:5–10; 21:31–32; 24:13–15; 25:16–18; 26:20).

Hol és mikor íródott?

A Móziás könyvéhez forrásként felhasználta eredeti feljegyzések valószínűleg Kr. e. 200 és Kr. e. 91 között íródtak. Mormon ezeket valamikor Kr. u. 345 és Kr. u. 385 között kivonatolta. Mormon nem jegyezte le, hol volt, amikor ezt a könyvet összeállította.

Milyen megkülönböztető jegyei vannak ennek a könyvnek?

Móziás az első olyan könyv a Mormon könyvében, amely Nefi nagy lemezeiből lett kivonatolva. Tanításokat tartalmaz a látnok képességeiről (lásd Móziás 8:13–18; 28:10–17). Mindemellett Móziás könyve egyedülálló módon meséli el a nefiták egyes csoportjainak élményeit és vándorlásait – a Zarahemla földjén élőkét; azokét, akik felett Zeniff, Noé és Limhi uralkodott Nefi földjén; és azokét, akik Almával együtt elmenekültek Nefi földjéről. Hogy még többet tanulj ezekről a csoportokról, átnézheted a Móziás 7–24-ben található utazások összefoglalását a kézikönyv végén található függelékben.

Móziás könyve leírja a Limhi és Alma által vezetett népek egyesülését a Zarahemla földjén élő nefitákkal (lásd Móziás 25:1–13). Továbbá részletezi Jézus Krisztus Egyházának igazgatását Zarahemla földjén (lásd Móziás 25:14–24; 26). Végül pedig Móziás könyve bemutatja a bírák uralkodását (lásd Móziás 29).

Vázlat

Móziás 1–5 Benjámin király fiát, Móziást jelöli ki a trón örököséül, és beszámol saját uralkodásáról. Benjámin Jézus Krisztusról tanít, és hívja népét, hogy lépjenek szövetségre Istennel.

Móziás 6–8 Móziás megkezdi uralkodását. Ammon és 15 másik férfi Zeniff népének leszármazottai után kutatnak Nefi földjén. Ammon találkozik Limhi királlyal, Zeniff unokájával, és megtudja, hogyan került a nép fogságba.

Móziás 9–17 Beszámoló adatik Zeniff népének történetéről. Zeniff halála után fia, Noé gonoszságban uralkodik. Abinádi bizonyoságot tesz Jézus Krisztusról, és arra inti Noé királyt és a népét, hogy tartsanak bünbánatot. Abinádit elégtetik.

Móziás 18–20 Alma, Noé király egyik papja, megbánja a bűneit. Az evangéliumot tanítja, és követőivel együtt elmenekül a vadonba. A lámániták megtámadják a nefitákat Nefi földjén, és rabság alá vetik őket. Noét megöli a népe, és fia, Limhi követi a trónon.

Móziás 21–22 Limhi és népe megbánják a bűneiket. Az Úr kiszabadítja őket a rabságból, Ammon pedig Zarahemla földjére vezeti őket.

Móziás 23–24 Alma és a követői megalapítják Hélám városát. A lámániták fogságba ejtik őket, Amulon és fiverei pedig, Noé király korábbi papjai, háborgatják őket. Az Úr kiszabadítja Almát és népét a rabságból, és Zarahemla földjére vezeti őket.

Móziás 25–29 A nefiták egyesülnek Móziás uralma alatt, és Alma igazgatja az egyházat. Alma fia, Alma (akit gyakran az ifjabbik Alma néven említenek) és Móziás fiai megtérnek. Halála előtt Móziás bevezeti a bírák uralkodását.

Mormon szavai–Móziás 1

Bevezetés

A Mormon szavai című könyv mintegy összeköti Nefi kis lemezeit és Mormon Nefi nagy lemezeiről készített kivonatát. Ebben a könyvben, melyet Mormon majd' 400 évvel Jézus Krisztus születése után írt, Mormon elmagyarázta, hogy Isten útmutatását kérte és a Szentlélek irányította abban, hogy mit írjon le a feljegyzéseiben.

Megemlítette Benjámin királyt is, és értékes meglátásokat osztott meg arról, hogy Benjámin király miért volt olyan nagy hatással a népére. A Móziás 1 Benjámin király fiainak adott tanításai egy részét tartalmazza. Azt tanította nekik, hogy a szentírások segítenek emlékezniük Istenre és betartanunk a parancsolatait.

Javaslatok a tanításhoz

Mormon szavai 1:1–11

Mormon bizonyóságot tesz arról, hogy Isten bölcs célból őrzött meg bizonyos feljegyzéseket

Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak egy olyan alkalomra, amikor a Lélek valaminek a megtételére ösztönözte őket. Ezt az élményt leírhatják a szentírás-tanulmányozási naplójukba vagy az órai jegyzetfüzetükbe is. Hogy segíts felidézniük ilyen élményeket, megoszthatsz egyet a sajátjaid közül. Mondd el a tanulóknak, hogy a lecke későbbi részében meg fogod kérni néhányukat, hogy osszák meg az élményüket az osztállyal.

Magyarázd el, hogy ma egy olyan ember példájáról fognak tanulni, aki követett egy sugalmazást, bár nem értette pontosan, miért kell azt tennie, amire ösztönzést érzett.

A tanulók lapozzanak a Mormon szavaihoz, és keressék ki (a lap alján vagy a fejezet összefoglalásában) a körülbelüli dátumot, amikor Mormon a könyvet írta. Kérd meg őket, hogy hasonlítsák össze a dátumot Omni és Móziás könyvének keletkezési idejével.

- Mit tanulhatunk Mormon szavairól e dátumokból?

Tedd ki a „Mormon kivonatot készít a lemezekről” című képet (62520; *Evangéliumi művészeti könyv* [2009]. 73. sz.). Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Mormon szavai 1:1–2-t. Segíts a tanulóknak megérteni, hogy Mormon azután írta a Mormon szavai című könyvet, hogy a Mormon könyve legtöbb eseménye már megtörtént. Magyarázd el, hogy a Mormon szavai segít megértenünk, hogy a Mormon könyvét különböző feljegyzésekből állították össze. Azt is megmutatja, hogy e folyamatot kinyilatkoztatás útján irányították.

Hogy segíts a tanulóknak elképzelni, hogy a Mormon szavai, Nefi kis lemezei, valamint Mormon kivonata Nefi nagy lemezeiről hogyan állnak össze a Mormon könyvében, megmutathatod nekik „A lemezek és kapcsolatuk a kiadásra került Mormon könyvével” című táblázatot az e kézikönyv végén található függelékben. Óra előtt elkészítheted a következő szemléltetőeszközt is:

Vegyél elő két könyvet és egy papírlapot. Az egyik könyv körülbelül kétszer olyan vastag legyen, mint a másik. A vékonyabb könyv gerincén helyezd el egy papírcsíkot, és írd rá: *Nefi kis lemezei*. A vastagabb könyv gerincén is helyezd el egy papírcsíkot, és írd rá: *Mormon kivonata Nefi nagy lemezeiről*. A papírlapra pedig írd rá: *Mormon szavai*.

Órán a következőképpen használd e szemléltetőeszközöket: emeld fel azt a könyvet, amely Mormon Nefi nagy lemezeiről készített kivonatát jelképezi. Magyarázd el, hogy a Nefi nagy lemezein lévő feljegyzések voltak Mormon könyve anyagának elsődleges forrásai. Mormon e feljegyzésekről készített kivonatából fordította le Joseph Smith Móziás, Alma, Hélamán, 3 Nefi és 4 Nefi könyveit.

Kérj meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Mormon szavai 1:3-at. Kérd meg őket, hogy keressék ki, Mormon mit talált, miután kivonatolta Nefi nagy lemezeinek egy részét. Miközben a tanulók megválaszolják a kérdést, segíts nekik megérteni, hogy az „ezeket a lemezeket” kifejezés Nefi kis lemezeire utal. Emeld fel a Nefi kis lemezeit jelképező

könyvet. Magyarázd el, hogy ebből a feljegyzésből Joseph Smith az 1 Nefi könyvétől Omni könyvéig terjedő könyveket fordította le.

A tanulók olvassák el a Mormon szavai 1:4–6-ot, hogy megtudják, Mormonnak milyen érzései voltak Nefi kis lemezeivel kapcsolatban.

- Mi tetszett Mormonnak Nefi kis lemezeiről?
- Mit tett Mormon Nefi kis lemezeivel?

Hogy bemutasd, hogy Mormon Nefi kis lemezeit a Nefi nagy lemezeiről készített feljegyzéseivel csatolta, helyezd a vékonyabb könyvet a vastagabb könyvre.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Mormon szavai 1:7-et. Kérd meg az osztályt, hogy keressék ki, Mormon miért csatolta Nefi kis lemezeit a nagy lemezekről készített kivonatához.

- Mormon miért csatolta a kis lemezeket a nagy lemezekről készített kivonatához? (A Lélek sugalmazását követte.) Tudta vajon az összes okot, hogy miért kell ezt tennie?

Segíts a tanulóknak meglátni, hogy Mormon ismerte néhány okát annak, hogy miért fontosak a kis lemezek. Felismerte hatalmas lelki értéküket, és tetszettek neki a bennük lévő próféciák Jézus Krisztusról (lásd Mormon szavai 1:4–6). Mindazonáltal nem ismerte az összes okot, hogy miért kellett a nagy lemezekhez csatolnia őket, amelyek ugyanazt a történelmi időszakot fedik le. (Hogy megtudd, melyik okot nem ismerte Mormon abban az időben, olvasd el a Mormon szavaihoz tartozó bevezetést ebben a kézikönyvben.)

A tanulók olvassák át magukban a Mormon szavai 1:7-et, és keressenek olyan tanokat, melyeket Mormon az Úrról tanított. Győződj meg róla, hogy értik: **az Úr minden dolgot tud és az Úr munkálkodhat rajtunk keresztül, hogy elérje a célját.**

- Ezek a tanok hogyan segíthettek Mormonnak a kapott sugalmazás szerint cselekedni?
- Ezek az igazságok hogyan segíthetnek nektek, amikor sugalmazást kaptok a Lélektől?

Buzdítsd a tanulókat, hogy nézzék át az óra elején leírt élményüket vagy gondolatukat.

Kérd meg néhányukat, hogy meséljenek arról a sugalmazásról, amelyben részesültek, hogy miként cselekedtek aszerint, és mi lett ennek az eredménye. (Biztosítsd őket, hogy nem kell túlságosan személyes vagy magánjellegű élményeket megosztaniuk.) Miközben a tanulók megosztják az élményeiket, feltehetsz néhányat az alábbi kérdések közül:

- Tudtátok pontosan, hogy milyen következményei lesznek, ha követitek a sugalmazást?
- Miből merítettétek az elhatározást és a hitet ahhoz, hogy a sugalmazás szerint cselekedjete?

Emeld fel a Mormon nagy lemezekről készített kivonatát jelképező könyvet, rajta a Nefi kis lemezeit jelképező könyvvel együtt. Ezután emeld fel azt a papírlapot, amely a Mormon szavait jelképezi.

- Hová illik be a Mormon szavai e másik két feljegyzéshez viszonyítva?

Miközben a tanulók megválaszolják a kérdést, helyezd a Mormon szavait jelképező papírlapot a két könyv közé. Magyarázd el, hogy a Mormon szavai című könyv összeköti a történet fonalát Nefi kis lemezei és Mormon Nefi nagy lemezeiről készített kivonata között.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Mormon szavai 1:8-at. Kérd meg az osztályt, hogy keresse ki, Mormon mit remélt, milyen eredménnyel jár majd azon sugalmazás követése, hogy hozzácsatolja Nefi kis lemezeit az összegyűjtött feljegyzéseikhez.

Hangsúlyozd ki, hogy minden írás, melyet a tanulók az év során eddig tanulmányoztak (1 Nefi–Omni), annak köszönhetően érhető el számukra, hogy Mormon követte azt a lelki benyomást, hogy csatolja a kis lemezeket a feljegyzéseikhez.

- Hogyan áldotta meg az életeteket az, hogy Mormon engedelmeskedett a Szent Lélek sugalmazásainak?
- Tudtok néhány olyan tanítást mondani az 1 Nefi és Omni közötti részből, amelyekért hálásak vagytok? Miért vagytok hálásak ezekért a tanításokért?
- Gondoljatok Mormon azon hajlandóságára, hogy kövesse a lelki sugalmazásokat. Hogyan befolyásolhatja az életünket azon hajlandóságunk, hogy kövessük a lelki sugalmazásokat? E hajlandóságunk hogyan befolyásolhatja mások életét? (Magyarázd el, hogy az Úr másokat is meg tud áldani rajtunk keresztül, amikor követjük a Szentlélek sugalmazásait.)

Tedd bizonyosságodat, hogy amikor hithűen követjük a Szent Lélek sugalmazásait, az Úr munkálkodni fog „benn[ünk], hogy akarata szerint cseleked[jünk]” (Mormon szavai 1:7).

Engedd, hogy a tanulók a saját szavaikat használják!

Miközben a tanulók megosztják a szentírásokban tanult tanokat és tantételeket, ne sugald, hogy a válaszuk rossz csupán azért, mert szavaik eltérnek a kézikönyvben leírtaktól. Ha azonban egy tanuló kijelentése tan tekintetében helytelen, akkor a te felelősséged, hogy finoman segíts neki kijavítani a kijelentését. Ha ezt teszed, fontos tanulási lehetőséget biztosítasz, miközben megőrzöd a szeretet és a bizalom légkörét is.

Mormon szavai 1:12–18

Benjámín király békét teremt az országban

Írd fel a táblára: *viszálykodásból béke*. Mondd el, hogy a Mormon szavai 1:12–18 Benjámín király uralkodását mutatja be. Ennek az igazlelkű embernek számos akadállyal kellett megküzdenie szolgálata során prófétaként és népe királyaként. A tanulók alkossanak párokat, és olvassák el a párjukkal a Mormon szavai 1:12–18-at. Kérd meg őket, hogy keressék ki, mit tett Benjámín király és a többi próféta, hogy békét teremtsen az országban.

Miután a tanulóknak elég idejük volt az olvasásra, kérj meg minden tanulót, hogy írjon le egy kijelentést a szentírás-tanulmányozási naplójába, amely összefoglalja, hogy mit tett Benjámín király és a népe azért, hogy viszálykodásból békét teremtsen. Kérj meg több tanulót, hogy írják fel kijelentésüket a táblára. A tanulók összefoglalói az alábbi kijelentésekhez hasonlóak lehetnek:

Amikor követjük a próféták sugalmazott irányítását, békét teremthetünk.

Az Úr erejével le tudjuk győzni a kihívásokat.

Minden erőnkkel azon kell munkálkodnunk, hogy békét teremtsünk.

Irányítsd a tanulók figyelmét a Mormon szavai 1:17-re, melyben Mormon elmondja, hogy Benjámín király és „sok szent ember... [az] országban... Isten szavát szólták, hatalommal és felhatalmazással”. Magyarázd el, hogy a következő néhány lecke során a tanulók Benjámín király egyik beszédét fogják tanulmányozni, amely jól példázza tanítása hatalmát és felhatalmazását.

Móziás 1:1–18

Benjámín király fiait a szentírások fontosságáról tanítja

Kérd meg a tanulókat, hogy képzeljék el, hogy soha nem hallottak semmit a szentírásokról.

- Milyen lenne az életetek, ha soha nem rendelkeztetek volna a szentírásokkal?
- Melyik igazság nélkül lenne a legnehezebb életetek?

Röviden mutasd be Móziás könyvét. Magyarázd el, hogy e könyv eleje megmutatja Benjámín király azon vágyát, hogy fiai továbbra is tanuljanak a szentírásokból (lásd Móziás 1:2). Miközben Benjámín király a fiait tanította, elmagyarázta, miben lett volna más az életük, ha nem rendelkeztek volna a szentírásokkal.

Kérj meg néhány tanulót, hogy egymást váltva olvassák fel a Móziás 1:3–8-at. Kérd meg az osztályt, hogy keresse ki, milyen áldásokban részesültek a nefiták annak köszönhetően, hogy rendelkeztek szentírásokkal. Kérd meg a tanulókat, hogy osszák meg, amit találtak.

- Mit hitt Benjámín király, a szentírások mi módon jelentenek majd segítséget a fiai számára?
- Mit mondott Benjámín király, milyen kapcsolat van a szentírások kutatása és Isten parancsolatainak betartása között? (Bár a tanulók más szavakkal is kifejezhetik a válaszaikat, azoknak a következő igazságot kell tartalmazniuk: **A szentírások kutatása segít megismernünk és betartanunk a parancsolatokat.** Javasolhatod, hogy a tanulók írják le ezt az igazságot a Móziás 1:3–8 mellé a szentírásukba.)
- Mikor segített már a szentírások tanulmányozása betartanotok a parancsolatokat?

Oszd meg a bizonyosságodat arról, hogy a szentírások igazak és segítenek betartanunk a parancsolatokat.

Írd fel a táblára a következő kérdéseket. (Már az óra előtt megteheted ezt.)

Mit tervezett Benjámín király bejelenteni fiával, Móziással kapcsolatban?

Mit mondott Benjámín király a népet megkülönböztető „névről”?

Miért nem pusztították el a lámániták a nefitákat?

Milyen tárgyakat bízott Benjámín király Móziás gondjaira?

Kérd meg a tanulókat, hogy szánjanak rá egy percet, és nézzék meg, hány kérdésre találják meg a választ a Móziás 1:10–18-ban.

Miután a tanulók röviden megválaszolták a kérdéseket, mondd el, hogy a következő néhány lecke során azt a beszédet fogják tanulmányozni, melyben Benjámín király „egy olyan nevet [adott a népének], mely soha nem töröltetik el, hacsak nem vétek által” (Móziás 1:12).

Móziás 2

Bevezetés

Ahogy Benjámín király élete végéhez közeledett, szeretett volna még egy utolsó beszédet intézni népéhez. A Móziás 2–5-ben lejegyzett beszéde lesz e lecke, valamint az 53–55-ös leckék témája. A beszéd elején

elmesélte népe közötti szolgálatát, kihangsúlyozva, hogy amikor másokat szolgálunk, akkor Istent szolgáljuk. Azok boldog állapotáról is bizonyóságot tett, akik betartják Isten parancsolatait.

Javaslatok a tanításhoz

Megjegyzés: A következő összefoglaló segítségre lehet, ha úgy döntesz, hogy e lecke elején átfogó képet adsz Benjámín király beszédéről.

Élete végéhez közeledve Benjámín király beszédet intézett királysága népéhez a templom közelében Zarahemlában. Beszámolt a népnek tett szolgálatáról, az Isten előtti tiszta lelkiismeretéről, és bejelentette, hogy fia, Móziás lesz a nép új királya. Utolsó beszédében, amely a Móziás 2–5-ben található, Benjámín király számos témában osztott meg üzenetet, többek között arról, hogy mennyire fontos a másoknak nyújtott szolgálat; hogy örökre Mennyei Atyánk adósai vagyunk; Jézus Krisztus halandó szolgálatáról és engeszteléséről; annak szükségességéről, hogy levetkőzzük a természetes embert; hogy hinnünk kell Istenben a szabadulásunkhoz; a szegények megsegítéséről; bűneink bocsánatának elnyeréséről; valamint arról, hogy Krisztus fiaivá és leányivá válunk hit és állandó jócselekedetek által. Külön kiemeljük, hogy a Móziás 3 olyan üzenetet tartalmaz, melyet Benjámín király egy angyaltól kapott.

Móziás 2:1–9

A családok összegyűlnek és felkészülnek Benjámín király szavainak befogadására

Írd fel a következő kérdéseket egymás mellé a tábla tetejére: *Ki? Hol? Mit? Miért?*

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák át magukban a Móziás 2:1–6-ot, és keressenek olyan részleteket, amelyek megválaszolják a táblán lévő kérdéseket. Miután befejezték az olvasást, kérj meg néhány tanulóat, hogy soroljon fel annyi választ a kérdések alá, amennyit csak tud. (Lehet, hogy el kell magyaráznod, hogy az emberek úgy készültek fel Benjámín király szavainak befogadására, hogy Mózes törvényének megfelelően áldozatokat ajánlottak fel. Ezeknek az áldozatoknak a felajánlásával az emberek hálájukat fejezték ki Istennek és elkötelezték magukat Őmellette.)

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Móziás 2:9-et, és keressenek olyan szavakat és kifejezéseket, amelyek jelzik, hogy Benjámín király mit szeretett volna, mit tegyen a nép a szavait hallgatva.

- A talált szavak és kifejezések alapján szerintetek Benjámín király milyen érzései voltak az üzenetével kapcsolatban?
- A Móziás 2:9 utolsó része szerint Benjámín király mit hitt, mi fog történni, ha népe nyitott füllel és szívvel hallgatja az üzenetét?
- Szerintetek mit jelent kinyitni a fülünket és a szívünket azoknak, akiket elhívtak, hogy tanítsanak bennünket?

Biztasd a tanulókat, hogy tartsák észben Benjámín király felhívását, miközben az üzenetét tanulmányozzák, és miközben az utolsó napi próféták szavait hallgatják.

Móziás 2:10–28

Benjámín király Isten és egymás szolgálatának fontosságáról tanít, valamint arról, hogy örökre Isten adósai maradunk

Mutasd meg a tanulóknak a Benjámín király beszédet intéz népéhez című képet (62298; *Evangéliumi művészeti könyv* [2009]. 74. sz.). Emlékeztess a tanulókat, hogy Benjámín

Hosszú beszédek összefoglalása

Ez a kézikönyv különös figyelmet fordít az olyan hosszú beszédekre, mint a Móziás 2–5-ben található. E beszédeket gyakran több leckén át tárgyaljuk, ezért segíthet, ha először röviden összefoglalod azokat. A mai lecke esetében egy összefoglalás segíthet a tanulóknak mélyebben megérteni Benjámín király beszédének célját, valamint azt a „hatalmas változást”, melyet a nép megtapasztalt a szívében, miközben hallgatták (lásd Móziás 5:2).

király azért hívta össze népét, hogy bejelentse, fia, Móziás veszi át az uralkodást, és hogy adjon nekik egy „nevet...”, hogy ezáltal meg lehessen őket különböztetni az összes többi néptől, melyet az Úristen Jeruzsálem földjéről kihozott” (lásd Móziás 1:9–12).

Olvasd fel az osztálynak a Móziás 2:10–15-öt. Kérd meg a tanulókat, hogy keressenek benne olyan kifejezéseket, amelyek Benjámin király aggodalmát fejezik ki népe szolgálatával, valamint saját státuszával és elismerésével kapcsolatban. Kérd meg őket, hogy jelentkezzenek, ha ilyen kifejezést hallanak. Amikor valaki felemeli a kezét, állj meg az olvasásban, és kérd meg a tanulót, hogy mondja el, milyen kifejezést hallott, és az mit árul el Benjámin királyról.

A beszélgetés részeként oszd meg a következő kijelentést Howard W. Hunter elnöktől:

„Ne törődjétek túlságosan a ranggal. [...] Fontos, hogy értékeljenek minket. De az igazlelkűségre kell összpontosítanunk, nem az elismerésre; a szolgálatra, nem a rangra” (“To the Women of the Church,” *Ensign*, Nov. 1992, 96).

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Móziás 2:16–17-et, és keressék ki, Benjámin király mit szeretett volna, hogy a népe megtanuljon. Segíts nekik meglátni, hogy **amikor egymást szolgáljuk, akkor Istent szolgáljuk**. Írd fel a táblára ezt a kijelentést. Jegyezd meg, hogy a Móziás 2:17 szentírás-memoriter. Buzdíthatod a tanulókat, hogy sajátos jelöléssel lássák el a szentírás-memoritereket, hogy könnyen megtalálják azokat.

Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak olyan alkalmakra, amikor másokat szolgáltak.

- Amikor másokat szolgáltatok, miként szolgáltátok Istent is?
- Hogyan áldották meg mások az életeteket azáltal, hogy szolgáltak benneteket? Hogyan szolgálták Istent is azáltal, hogy titeket szolgáltak?

Néhány tanuló egymást váltva olvassa fel a Móziás 2:18–24, 34-et.

- Miért utalt Benjámin király „haszontalan szolgaként” magára és népére? (Lehet, hogy el kell magyaráznod, hogy az emberek akkor tesznek szert haszonra, amikor többet kapnak vissza, mint amennyit adnak. Mennyei Atyánk haszontalan szolgálói vagyunk, mert az Őtőle kapott áldások értéke mindig nagyobb lesz, mint az általunk Neki nyújtott szolgálat értéke.)
- Milyen áldásokban részesültetek, amiért úgy érzitek, adósi vagytok Istennek?
- Miért fontos felismerni, hogy „örökké adósi” maradunk Istennek? (A válaszok között lehet, hogy amikor felismerjük, hogy adósi vagyunk Istennek, akkor növekszik a hálánk, arra vágyunk, hogy betartsuk a parancsolatokat, és még inkább szeretnénk másokat szolgálni.)

Kérd meg a tanulókat, hogy gondolkodjanak el, ők hogyan adhatnák meg Mennyei Atyjuknak mindazt, amijük van, és amik ők. Tedd bizonyosságodat, hogy amikor betartjuk Isten parancsolatait és arra törekszünk, hogy őszinte szolgálatot nyújtsunk, Ő megáld bennünket.

Móziás 2:29–41

Benjámin király arra inti népét, hogy engedelmeskedjenek Istennek

Írd fel a táblára: **VIGYÁZZ!** Kérd meg a tanulókat, hogy meséljenek olyan alkalmakról, amikor látták vagy hallották ezt a szót valahol. Mutass rá, hogy az ilyen jellegű figyelmeztetések megóvnak bennünket, és az életünket is megmenthetik.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Móziás 2:32–33, 36–38-at, és keressék ki, Benjámin király mit mondott a népének, mire vigyázzanak. Elmagyarázhatod, hogy a Móziás 2:33-ban a *jaj* szó bánatra és nyomorúságra utal.

- Milyen figyelmeztetéseket adott Benjámin király a népének?
- Honnan tudhatjuk, ha a gonosz lelket kezdjük követni? Miért fontos, hogy már idejekorán felismerjük ezt?
- A Móziás 2:38 szerint milyen következményekkel jár, ha valaki a bűneiben hal meg?

Kihangsúlyozhatod a Móziás 2:36-ban lévő tanítást arról, hogy saját viselkedésünk által mi magunk is el tudunk húzódni az Úr Lelkétől. David A. Bednar elder, a Tizenkét Apostol Kvórumából, annak fontosságáról beszélt, hogy felismerjük, amikor elhúzódnak a Lélektől:

A Móziás 2:17
szentírás-memoriter.
Nézd át a lecke végén
található szentírás-
memoriterekre vonat-
kozó tanítási ötletet,
hogy segíts a tanulóknak
e vers megtanulásában.

„Igyekezünk... felismerni, amikor úgy »visszahúzódnak az Úr Lelkétől, [hogy] annak [nincs] helye benn[ünk], hogy a bölcsesség ösvényein vezessen benn[ünket], hogy megáldjanak, felvirágoztassanak és megőrizzenek benn[ünket]« (Móziás 2:36). [...]

Ha valami, amit gondolunk, látunk, hallunk vagy teszünk, eltávolít bennünket a Szentlélektől, akkor egyszerűen ne gondoljunk rá, ne nézzük, ne hallgassuk, és ne tegyük azt a bizonyos dolgot. Például, ha valami, amit szórakoztatásra szántak, elidegenít minket a Szentlélektől, akkor az a szórakozás biztosan nem nekünk való. Mivel a Lélek nem tűri azt, ami közönséges, nyers és szemérmetlen, ezek a dolgok tényleg nem nekünk valók. Amikor olyan tevékenységbe fogunk, amelyről tudjuk, hogy kerülnünk kellene, mert azzal elriasztjuk az Úr Lelkét, akkor azok a dolgok határozottan nem valók nekünk” (Hogy Lelke mindig velünk legyen. *Liahóna*, 2006. máj. 29–30.).

- Mit mondott Bednar elder, mi távolít el bennünket a Szentlélektől?
- Honnan tudhatjuk, hogy eltávolodtunk a Szentlélektől?

Írd fel az **EMLÉKEZZ!** és a **GONDOLKOZZ EL!** szavakat a **VIGYÁZZ!** mellé.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Móziás 2:40–41-et. Kérd meg az osztályt, hogy keresse ki, Benjámín király mit szeretett volna, hogy a népe min gondolkozzon el, és mire emlékezzen. Miközben a tanulók válaszolnak a kérdésekre, kihangsúlyozhatod Benjámín király tanítását azáltal, hogy felírod a következő igazságot a táblára: **Ha betartjuk a parancsolatokat, fizikai és lelki áldásokat kapunk.**

- Mikor voltál tanúja vagy tapasztaltad meg azt a boldogságot, amely az Úr parancsolatainak való engedelmisségből származik?

Tedd bizonyosságodat mindazon dolgok igaz voltáról, amelyeket a tanulók megbeszéltek a mai napon. Végezetül biztasd a tanulókat, hogy tűzzenek ki konkrét célokat arra, hogy még engedelmesebbek valamiben, ami nehézséget okoz nekik, vagy fejlődnek a Személyes fejlődés (fiatal nőknek) vagy az Isten iránti kötelesség (fiatal férfiaknak) által megnevezett valamely területen.

Szentírás-memoriter – Móziás 2:17

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a Móziás 2:17-et, a Máté 22:36–40-et és a Máté 25:40-et. Máté ezen részei segítenek a Móziás 2:17 tanának kifejtésében, megértésében, valamint jelentésének letisztázásában. Buzdíthatod a tanulókat, hogy készítsenek szentírásláncot úgy, hogy a *Máté 22:36–40*-et a *Móziás 2:17* mellé írják, a *Máté 25:40*-et a *Máté 22:36–40* mellé, a *Móziás 2:17*-et pedig a *Máté 25:40* mellé.

Kérj meg néhány tanulót, hogy meséljenek olyan alkalmakról, amikor úgy érezték, hogy Istent szolgálják azáltal, hogy másokat szolgálnak.

Kérd meg a tanulókat, hogy nyújtsanak szolgálatot valakinek a következő ifjúsági hitoktató óra előtt. Javasold, hogy készüljenek fel az élményeik megosztására (de győződj meg róla, hogy értik: nem kell kötelezőnek éreznük a túl személyes élmények megosztását).

Arra is kérheted a tanulókat, hogy memorizálják a Móziás 2:17-et a következő órára.

Tedd bizonyosságodat, hogy amikor őszintén szolgálunk másokat, akkor az Urat szolgáljuk.

Megjegyzés: A mai lecke természete és hosszúsága miatt ezt a tevékenységet egy másik napon is felhasználhatod, amikor több időtök van rá.

Megjegyzések és háttér-információk

Móziás 2:33, 38–39. „Örök büntetés”, „kiolthatatlan tűz” és „soha véget nem érő gyötrelm”

Az Isten elleni fellázadás következményeire figyelmeztette Benjámín király az „örök büntetés” (Móziás 2:33),

a „kiolthatatlan tűz” (Móziás 2:38) és a „soha véget nem érő gyötrelm” (Móziás 2:39) kifejezéseket használta. E kifejezések pontosabb megértéséhez lásd az Úr szavait a Tan és a szövetségek 19:6–12-ben.

Móziás 3

Bevezetés

A népéhez intézett beszéde folytatásaként Benjámín király egy angyal szavait tolmácsolta, aki Jézus Krisztus szolgálatáról beszélt neki. Benjámín király bizonyágot tett arról, hogy a Jézus Krisztusba vetett hiten és a bűnbánaton keresztül szabadulást nyerhetnek azok is,

akik bűnt követtek el. Arról is tanított, hogy aki enged a Szent Lélek hívásainak, Jézus Krisztus engesztelése segítségével le tudja vetkőzni a természetes embert és szentté válhat (lásd Móziás 3:19).

Javaslatok a tanításhoz

Megjegyzés: Ha az előző órán arra buzdítottad a tanulókat, hogy memorizálják és alkalmazzák a Móziás 2:17-et, fontold meg, hogy a mai órán lehetőséget nyújtasz nekik az élményeik megosztására. Ügyelj rá, hogy ne töltsenek el túl sok időt ezzel. Legyen időtök a Móziás 3-ban található tanok és tantételek megbeszélésére is.

Móziás 3:1–10

Benjámín király átadja egy angyal szavait Jézus Krisztus engeszteléséről

Tegyél ki egy üres poharat és egy edényben vizet. Kérj meg egy tanulót, hogy mutassa meg, mennyi vizet öntene valakinek, aki csupán egy korty vizet szeretne inni. Ezután a tanuló mutassa meg, mennyit öntene annak, aki annyit szeretne inni, hogy elteljen. Kérd meg a tanulókat, hogy gondolkozzanak el a következő kérdéseken:

- Ha a víz az örömet jelképezné, mennyit szeretnétek belőle a poharakokban?

Mondd el, hogy a Móziás 3-ban lévő tanítások segíteni fognak nekik meglátni, hogy miként telhetnek el örömmel.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Móziás 3:2–5-öt. Kérd meg az osztályt, hogy határozza meg Benjámín király üzenetének forrását a Móziás 3-ban.

Hangsúlyozd ki, hogy a Móziás 3 egy angyal kijelentését tartalmazza „nagy öröm örvendetes hírei[ről]” (Móziás 3:3). Kérj meg néhány tanulót, hogy egymást váltva olvassák fel a Móziás 3:5–10-et. Kérd meg az osztályt, hogy keressen benne olyan szavakat és kifejezéseket, amelyek segítenek neki jobban értékelni Jézus Krisztus küldetését. Javasolhatod, hogy jelöljék meg ezeket a szavakat és kifejezéseket. Kérj meg néhány tanulót, hogy ossza meg a talált szavakat és kifejezéseket.

- Mit segít a Móziás 3:7 megértenetek a Szabadító küldetéséről?
- Szerintetek az angyal miért mondta, hogy ez az üzenet nagy örömet hoz majd?

Kérd meg a tanulókat, hogy írjanak egy egymondatos összefoglalást a Móziás 3:5–10-ről a szentírás-tanulmányozási naplójukba vagy az órai jegyzetfüzetükbe. Miután elég időt kaptak a feladat elvégzésére, kérd meg néhányukat, hogy osszák meg az általuk leírtakat.

A tanulók összefoglalóinak tükrözniük kell, hogy értik az angyal azon tanítását, hogy **Jézus Krisztus azért szenvedett, hogy megszabadulhassunk a bűneinktől.**

A tanulók válaszait a következő kérdésekkel egészítheted ki:

- Milyen érzéseitek vannak, amikor arra gondoltok, hogy mit tett értetek a Szabadító?

Hogy segíts a tanulóknak mélyebben megérteni a Szabadító szenvedését, oszd meg a következő kijelentést James E. Talmage eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„Krisztus kínszenvedését a kertben fel nem foghatja a korlátolt elme, sem hevesességét, sem pedig okát tekintve. [...] Oly mértékben kínlódott és nyögött terhe alatt, ahogyan azt a földön élő bármely más lény még csak lehetségesnek sem tartaná. Nem csupán testi fájdalomtól vagy lelki kintól szenvedett olyan gyötrelmesen, hogy attól minden pórusból vérzett, hanem a lélek azon szellemi haláltusájától is, amelyet csak Isten volt képes megtapasztalni. [...] A gyötrelmem azon órájában Krisztus találkozott mindazokkal a

Tegyél fel olyan kérdéseket, amelyek arra ösztönzik a tanulókat, hogy megosszák az érzéseiket és a bizonyágukat!

Hogy segíts a tanulóknak felkészülni az érzéseik és a bizonyáguk megosztására, feltehetsz nekik olyan kérdéseket, amelyek segítenek a megbeszélte tantétellel vagy tannal kapcsolatos élményeik felelevenítésében. Például: „Hogyan szereztetek tudást arról, hogy...?” vagy „Mikor éreztétek már, hogy...?”. Ezután kérd meg őket, hogy osszák meg az élményeiket és az érzéseiket. Amikor elfogadják ezt a felkérést, akkor engedik, hogy a Szentlélek bizonyágot tegyen nekik és az osztálytársaiknak az igazságról.

szörnyűségekkel, amelyeket Sátán, »e világ hercege« kimérhetett rá, és le is győzte azokat. [...] Valamilyen tényleges és ijesztően valóságos, ám az ember számára felfoghatatlan módon a Szabadító magára vette az emberiség bűneinek súlyát, Ádámtól kezdve a világ végezetéig” (*Jesus the Christ*, 3rd ed. [1916], 613).

Móziás 3:11–27

Benjámín király bizonyoságot tesz arról, hogy Jézus Krisztus engesztelésének segítségével le tudjuk vetkőzni a természetes embert és szentté válhatunk

Mondd el a tanulóknak, hogy Benjámín király az angyal különböző embercsoportokról adott leírásáról beszélt, és hogy Jézus Krisztus engesztelése miként vonatkozik az egyes csoportokra. Írd fel a táblára a következő kérdéseket. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Móziás 3:11–13, 16-ot, és keressék ki a válaszokat az alábbi kérdésekre:

Hogyan vonatkozik az engesztelés:

Azokra, akik az evangélium ismerete nélkül halnak meg?

Azokra, akik fellázadnak Isten ellen és szándékosan követnek el bűnt?

Azokra a gyermekekre, akik a felelősségre vonhatóság korának elérése előtt halnak meg?

Miután elegendő időt hagytál a feladat elvégzésére, kérd meg a tanulókat, hogy válaszolják meg a kérdéseket. (Hogy segíts nekik megválaszolni az első kérdést, elolvastathatod velük a Tan és a szövetségek 137:7–10-et. A harmadik kérdés megválaszolásához pedig elolvastathatod velük a Moróni 8:8, 17-et és a Tan és a szövetségek 29:46–47-et.)

Olvasd fel a következő kijelentést Dallin H. Oaks eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából arról, hogy milyen hatással van az engesztelés Mennyei Atyánk összes gyermekére:

„Azt... olvashatjuk, hogy »vére kiengesztel azok bűneiért..., akik úgy haltak meg, hogy nem ismerték Isten rájuk vonatkozó akaratát, vagy akik tudatlanul követtek el bűnt« (Móziás 3:11). Ehhez hasonlóan, Krisztus vére kiengeszteli a kisgyermeket (lásd Móziás 3:16). Ezek a tanítások, miszerint a kiengesztelés feltámasztó és megtisztító hatalma mindenkire vonatkozik, ellentmond azoknak a feltevéseknek, hogy Isten kegyelme kizárólag néhány kiválasztottat szabadít meg. A kegyelme mindenkire érvényes. A Mormon könyve e tanításai kiszélesítik a látókörünket és elmélyítik a tudásunkat Isten mindent magába foglaló szeretetéről, valamint a minden emberre érvényes engesztelésének egyetemes hatásától” (Minden embernek, mindenhol. *Liahóna*, 2006. máj. 77.).

- Milyen tantételt tanulunk a Móziás 3:12-ből arról, hogy az engesztelés hogyan vonatkozik ránk? (**Ha hitet gyakorlunk Jézus Krisztusban és bűnbánatot tartunk, akkor meg leszünk szabadítva a bűneinktől.**)
- E vers szerint mi történik azokkal, akik úgy döntenek, hogy nem gyakorolnak hitet Jézus Krisztusban és nem bánják meg a bűneiket?

Jegyezd meg, hogy a Móziás 3:19 szentírás-memoriter. Buzdíthatod a tanulókat, hogy sajátos jelöléssel lássák el a szentírás-memoritereket, hogy könnyen megtalálják azokat. Hívd fel továbbá a figyelmüket az angyal által használt „természetes ember” kifejezésre a Móziás 3:19-ben. Hogy segíts a tanulóknak megérteni ezt a kifejezést, olvasd fel a következő magyarázatot a Kalauz a szentírásokhoz című segédanyagból:

A természetes ember „olyan valaki, aki úgy határoz, hogy inkább a test szenvedélyei, kívánságai, étvágyai és érzékei befolyásának enged, mintsem a Szent Lélek késztetéseinek. Az ilyen ember fel tudja fogni a fizikai dolgokat, a lelkieket azonban nem. Ádám és Éva bukása miatt minden ember testi, vagyis halandó. Mindenkinek újjá kell születnie, Jézus Krisztus engesztelése által” (Kalauz a szentírásokhoz: természetes ember. *Scriptures.lds.org*).

Írd fel a táblára a következő kérdéseket. A tanulók keressék meg a válaszokat a kérdésekre, miközben magukban áttanulmányozzák a Móziás 3:19-et.

Milyennek írta le az angyal a természetes ember kapcsolatát Istennel?

E vers szerint mi hogyan vetkőzhetjük le a természetes embert?

Mutass rá, hogy Jézus Krisztus engesztelése által több történik annál, mint hogy csupán nem leszünk többé „természetes ember”. Szentté válunk. Amellett, hogy megszabadít minket a bűneinktől, a Szabadító jobb emberré változtat minket, mint amilyené valaha is válhatnánk magunktól. Segít mindinkább olyanná válni, mint Ő. Hogy segíts a tanulóknak

A Móziás 3:19

szentírás-memoriter.

Nézd át a lecke végén

található szentírás-

memoriterekre vonat-

kozó tanítási ötletet,

hogy segíts a tanulóknak

e vers megtanulásában.

megérteni ezt a tant, olvasd fel a következő kijelentést David A. Bednar eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„[E]gyszerre van szükség ártatlan kézre és tiszta szívre ahhoz, hogy felmehezzünk az Úr hegyére, és szent helyen állhassunk [lásd Zsoltárok 24:3–4].

[Úgy gondolom], hogy kezünk a természetes ember levetésével válik ártatlanná, és azáltal, hogy életünkben legyőzzük a bűnt és a gonosz hatásokat ahhoz, hogy felmehezzünk az Úr hegyére, és szent helyen állhassunk. A szívek akkor tisztulnak meg, amikor részesülünk az Ő erősítő hatalmából, hogy jót tegyünk és jobbá váljunk. Az összes érdemes vágyunk és jó tettünk – bármennyire is nélkülözhetetlenek – együtt sem változtathatják soha ártatlanná kezünket és tisztává szívünket. Jézus Krisztus engesztelése nyújtja a *tisztító és megváltó erőt*, amely segít nekünk legyőzni a bűnt, valamint a *megszentelő és megerősítő hatalmat*, amely segít nekünk jobbá válni annál, mint amilyené a saját erőnkre támaszkodva valaha is válnánk. A végtelen engesztelés a bennünk rejlő bűnösnek és szentnek egyaránt szól” (Ártatlan kéz és tiszta szív. *Liahóna*, 2007. nov. 82.).

Hogy segíts a tanulóknak összefoglalni a Móziás 3:19-ből tanult tanokat, tedd fel a következő kérdést:

- Milyen evangéliumi igazságokat találtok a Móziás 3:19-ben?

A tanulók több tant is felsorolhatnak e versből, többek között az alábbiakat:

A természetes ember ellensége Istennek.

Ha engedünk a Szent Lélek hívásainak, akkor le tudjuk vetkőzni a természetes embert.

Krisztus engesztelésének segítségével le tudjuk vetkőzni a természetes embert és szentté válhatunk.

Kérd meg a tanulókat, hogy válaszoljanak az alábbi kérdések egyikére a szentírás-tanulmányozási naplójukban. (Ezeket a kérdéseket már az óra előtt felírhatod a táblára, kinyomtathatod külön papírlapokon, vagy lassan felolvashatod azokat, hogy a tanulók le tudják írni a szentírás-tanulmányozási naplójukba.)

- Mit tehetek azért, hogy még teljesebben engedjetelek „a Szent Lélek hívásainak”? Mit fogtok a jövő hét során tenni azért, hogy fejlődjetelek életetek e területén?
- A Móziás 3:19-ben felsorolt gyermeki tulajdonságok közül melyikben kell a leginkább fejlődnetek? Mit fogtok tenni a következő néhány hétben azért, hogy fejlődjetelek ebben a jellemvonásban?

Hogy segíts a tanulóknak jobban értékelni a Szabadító engesztelését, olvasd fel nekik a Móziás 3:23–26-ot. Magyarázd el, hogy a 26. versben található „Isten haragjának pohara” kifejezés azok végső szenvedésére utal, akik szándékosan követnek el bűnt és nem tartanak bünbánatot. Ezután kérd meg az egyik tanulót, hogy olvassa fel a Tan és a szövetségek 19:16–19-et. A tanulók figyeljék meg a *pohár* szót a 18. versben.

- Mit tett Jézus Krisztus azért, hogy nekünk ne kelljen innunk „Isten haragjának poharából”? (Ő maga ivott a pohárból, magára véve a bűneinkért járó büntetést. Ha őszinte bünbánatot tartunk, akkor nem kell elszenvetnünk ezt a büntetést.)

Végül tedd bizonyosságodat az ebben a leckében megtárgyalt igazságokról.

Szentírás-memoriter – Móziás 3:19

Hogy segíts a tanulóknak memorizálni a Móziás 3:19-et, kérd meg őket, hogy alkossanak párokat. Olvassák fel a Móziás 3:19-et, szavanként váltva egymást a társukkal. Ismételjék meg ezt a gyakorlatot néhány alkalommal. Változatossá teheted ezt a tevékenységet azáltal, hogy a párok tagjai két-három szót olvasnak fel egy helyett.

E tevékenység ismételtetése segít a tanulóknak megismerni a vers tartalmát, továbbá megkönnyíti számukra az egész vers memorizálását. Add ki nekik feladatul, hogy önállóan fejezzék be a Móziás 3:19 memorizálását.

Megjegyzés: A mai lecke természete és hosszúsága miatt a szentírás-memoriter tevékenységet egy másik napon is felhasználhatod, amikor több időtök van rá.

Móziás 4

Bevezetés

Benjámín király tanításainak hatására a nép bűnbánatot tartott és elnyerte bűnei bocsánatát. „[Ö]röm töltötte el őket”, és „béke volt a lelkiismeretükben” (Móziás 4:3). Benjámín király folytatta tanításukat, segítve nekik megérteni, mit kell tenniük, hogy

„megtart[sák] bűnei[k] bocsánatát” (Móziás 4:12). Tanításában koldusokhoz hasonlította őket, akik Istentől függenek a megszabadulásukban. Figyelmeztette továbbá őket annak veszélyére, ha nem figyelnek gondolataikra, szavaikra és tetteikre.

Javaslatok a tanításhoz

Móziás 4:1–8

Benjámín király népe bűnbocsánatot nyer, és eltelik örömmel és békével

Kérd meg a tanulókat, hogy gondolkozzanak el a következő kérdéseken:

- Honnan tudhatjuk, hogy megbocsájtást nyertünk a bűneinkre?

Olvassátok el a következő kijelentést Harold B. Lee elnöktől:

„Ha eljön az idő, hogy minden tőletek telhető megtettetek azért, hogy megbánjátok bűneiteket, akár kik legyetek is, akárhol legyetek is, és képességeitekhez mérten a lehető legteljesebben jóvátettétek azokat; ha olyan bűn volt ez, amely befolyásolja az egyházban való tagságotokat, és a megfelelő felhatalmazottakhoz fordultatok, akkor vágytok majd a megerősítő válaszra, hogy az Úr vajon elfogadott-e benneteket, vagy sem. Ha lelketek kutatása során keresitek és ráleltetek arra a békére a lelkiismeretekben, e jel által tudhatjátok, hogy az Úr elfogadta a bűnbánatokat” (“Stand Ye in Holy Places,” *Ensign*, July 1973, 122).

Emlékeztess a tanulókat, hogy Benjámín király egy angyal szavait osztotta meg azzal kapcsolatban, hogy miként nyerhetünk bocsánatot a bűneinkre. Konkrétan felhívhatod a figyelmüket az angyal azon szavaira, melyek szerint a természetes ember Isten ellensége, és hogy milyen következményei vannak, ha valaki úgy hal meg, hogy nem bánja meg a bűneit (lásd Móziás 3:19, 23–27).

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Móziás 4:1–2-t, és keressenek olyan kifejezéseket, melyek megmutatják, hogy Benjámín király népe hogyan reagált az angyal szavaira. Néhány tanuló mondja el, milyen kifejezéseket talált. Ha tanulóknak segítségre van szükségük a „testi mivoltuk” kifejezés megértésében, magyarázd el, hogy az a *lelkiség* ellentétét jelenti. Inkább a fizikai vágyainkra utal, mint azon lelki óhajunkra, hogy közelebb kerüljünk Istenhez. Megkérheted a tanulókat, hogy olvassák el az Alma 41:11-et, majd magyarázzák el saját szavaikkal a „testi mivolt” kifejezés jelentését. Hogy segíts a tanulóknak megérteni a „kevesebb a föld poránál” kifejezést, kérd meg őket, hogy olvassák el a Héleámán 12:4–8-at. Ezután kérd meg őket, hogy magyarázzák el a saját szavaikkal, hogy miként jellemezhető valaki azzal, hogy kevesebb a föld poránál, ha megtagadja, hogy kövesse az Úr tanácsát. Győződj meg róla, hogy értik, hogy Mennyei Atyánk nem tekinti a gyermekeit kevesebbnek a föld poránál.

Mutass rá, hogy amikor a nép felismerte a bűnösségét, bűnbánatot tartott, kifejezvéen a Jézus Krisztusban és az Ő engesztelésébe vetett hitét. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Móziás 4:3-at. Kérd meg az osztályt, hogy figyelje meg, a nép honnan tudta, hogy bocsánatot nyertek a bűneikre.

- A Móziás 4:3 szerint milyen érzések szállják meg azokat, akiknek megbocsátott az Úr?
- A nép „azon rendkívüli hit miatt [nyert bocsánatot a bűneire], melyet Jézus Krisztusba vetettek”. Milyen cselekedetek tanúskodtak a hitükről? (Lásd Móziás 4:1–2.)
- A saját szavainkkal mondjátok el, mit tanulhatunk a Móziás 4:1–3-ból bűneink bocsánatának elnyeréséről. (Az egyik lehetséges válasz az, hogy **ha hitet gyakorolunk Jézus**

Krisztusban és őszinte bűnbánatot tartunk, akkor elnyerjük bűneink bocsánatát.

Megkérheted a tanulókat, hogy jelöljék meg a Móziás 4:1–3-ban azokat a kulcsfontosságú szavakat és kifejezéseket, amelyek e tantételt hangsúlyozzák.)

Olvasd fel a következő kijelentést Neil L. Andersen eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából, összefoglalva, hogy mit kell tennünk bűneink bocsánatának elnyeréséhez:

„Amikor őszintén megbánjuk a bűneinket, helyrehozunk, amit csak lehet, és a parancsolatok betartása által elhagyjuk azokat, akkor a bűnbocsánat elnyerésének folyamatában vagyunk. Idővel érezni fogjuk, hogy a bánatunk okozta fájdalom lecsillapodik, szívünkben elvétetik a bűn (lásd Alma 24:10), és béke honol a lelkiismeretünkben (lásd Móziás 4:3).

Azok számára, akik igazán megbánták bűneiket, de képtelenek megnyugvást találni, annyit mondok: továbbra is tartsátok be a parancsolatokat! Megígérem nektek, hogy a megnyugvás az Úr ideje szerint el fog jönni. A gyógyuláshoz időre is szükség van” („Bánjátok meg bűneiteket, ... hogy meggyógyíthassalak benneteket”. *Liahóna*, 2009. nov. 42.).

Kérd meg a tanulókat, hogy írják le a szentírás-tanulmányozási naplójukba vagy az órai jegyzetfüzetükbe, hogy mit tanultak a bűnbánatról, miközben megbeszélték a Móziás 4:1–3-at. Továbbá kérd meg őket, hogy írják le, hogyan gyakorolhatnak hitet Jézus Krisztusban, miközben bűneik bocsánatára törekszenek.

Magyarázd el, hogy miután látta népe bűnbánó hozzáállását, Benjámin király emlékeztette őket arra, hogy az Úrtól függenek. Néhány tanuló egymást váltva olvassa fel a Móziás 4:4–8-at. Kérd meg az osztályt, hogy figyeljék meg, Benjámin király mit szeretett volna, hogy népe megértsen, miután bűnbocsánatot nyertek.

- E versek szerint kizárólag mely feltételek által szabadulhatunk meg?

Miután a tanulók megválaszolták a kérdést, kérd meg őket, hogy olvassák el magukban a Móziás 4:4–8-at, és keressenek olyan kifejezéseket, amelyek azokat az embereket jellemzik, akik szabadulást nyernek. Javasolhatod, hogy jelöljék meg ezeket a kifejezéseket. Felteheted a következő kérdéseket:

- Szerintetek mit jelent szorgalmasan megtartani az Úr parancsolatait?
- Milyen cselekedetek mutatják, ha valaki „az Úrba helyezi bizalmát”?
- Miként láttátok már megnyilvánulni „Isten jóság[át]” és „páratlan hatalmát”?

Mutass rá, hogy a bűnbánat és az engedelmség kemény munkát és sok erőfeszítést kíván a részünkről. De akármilyen keményen is munkálkodunk, soha nem nyerhetünk bocsánatot a bűneinkre és kaphatjuk meg a szabadulás ajándékát Jézus Krisztus engesztelése nélkül.

Móziás 4:9–30

Benjámin király megtanítja, hogyan tartsuk meg bűneink bocsánatát

Írd fel a táblára: *megtartani bűneink bocsánatát*. Mondd el a tanulóknak, hogy miután a nép bűnbocsánatot nyert, Benjámin király megtanította nekik, hogyan tartsák meg ezt a tiszta és büntetlen állapotot.

- Miért fontos, hogy ezt mi is mindannyian tudjuk?

Kérd meg a tanulókat, hogy tanulmányozzák magukban a Móziás 4:9–11-et, és keressék ki, mit kell tennünk azért, hogy megtartsuk bűneink bocsánatát. Elegendő idő eltelte után a tanulók osszák meg, amit találtak. Válaszaikat fel is írhatod a táblára. A válaszok között lehet, hogy emlékeznünk kell Isten nagyságára, meg kell alázkodnunk, naponta kell imádkoznunk, és állhatatosnak kell lennünk a hitben.

Felteheted a következő kérdéseket, hogy segíts a tanulóknak jobban megérteni és alkalmazni az olvasottakat:

- Benjámin király azt tanította, hogy hinnünk kell Istenben (lásd Móziás 4:9). Beszélt továbbá Isten szeretetének megízleléséről és hogy mindig tartsuk emlékezetünkben „Isten nagyságát” (Móziás 4:11). Milyen élmények segítettek nektek felismerni, hogy Isten valóságos és hatalmas, és hogy szeret benneteket?
- Hogyan befolyásolja az engedelmségre való hajlandóságunkat az, ha emlékezetünkben tartjuk Isten hatalmát, jóságát és szeretetét?

Olvasd fel a tanulóknak a Móziás 4:12-t. Kérd meg őket, hogy keressék ki ebből a versből azokat az áldásokat, melyekben azoknak lesz részül, akik a Móziás 4:5–11-ben tanítottak szerint cselekszenek.

Magyarázd el, hogy a Móziás 4:13–16 Benjámín király leírását tartalmazza azon emberek-ről, akik megtartják bűneik bocsánatát. Oszd három csoportra az osztályt. Kérd meg az első csoportot, hogy olvassák el a Móziás 4:13-at, a második csoportot, hogy olvassák el a Móziás 4:14–15-öt, a harmadik csoportot pedig, hogy olvassák el a Móziás 4:16-ot. Mindegyik tanuló olvassa el magában a csoportjának kijelölt verset vagy verseket, majd keressen bennük olyan hozzáállásokat és tulajdonságokat, melyekkel Benjámín király azokat jellemezte, akik bűneik bocsánatának megtartására törekszenek.

Elegendő idő eltelte után kérd meg a tanulókat, hogy osszák meg, amit találtak. Miközben ezt teszik, hangsúlyozd ki a következő igazságot: **ha megalázkodunk Isten előtt és krisztusi tulajdonságok kialakítására törekszünk, akkor megtarthatjuk bűneink bocsánatát.** Segíts a tanulóknak a tanultak alkalmazásában azzal, hogy az egyes tulajdonságok vagy hozzáállások említésekor felteszed a következő kérdések egyikét, vagy mind a kettőt:

- Szerintetek miért lehet segítségünkre ez a hozzáállás (vagy tulajdonság) bűneink bocsánatának megtartásában?
- Mikor láttatok példát ilyen hozzáállásra (vagy erre a tulajdonságra)?

Benjámín király erőteljes hasonlatot használt, amely segíthet a tanulóknak értékelni az Úrtól kapott áldásokat, és arra ösztönözheti őket, hogy kialakítsák magukban a Móziás 4:13–16-ban tanulmányozott hozzáállásokat. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Móziás 4:16–23-at.

- Benjámín király szerint milyen tekintetben vagyunk mindannyian koldusok?
- Ennek megértése hogyan segíthet nagyobb könyörülettel fordulnunk mások felé?
- Milyen tanácsot ad Benjámín király a Móziás 4:24–26-ban azoknak, akik nem tudnak vagy csak keveset tudnak adni a koldusoknak?
- Az egyházban ma a böjti felajánlásunk hogyan segít a Móziás 4:26 tanácsát követnünk? A fiatalok hogyan tehetnek hozzá a böjti felajánlásokhoz? (A válaszok között lehet: böjtölhetnek, néhányan fizethetnek böjti felajánlást, a világ egyes részein pedig az áronipapság-viselők begyűjtik a böjti felajánlásokat az egyházközségük vagy gyülekezetük tagjaitól.)

Mutass rá, hogy a sok jó cselekedetben, melyre kérnek minket, néha nehéz egyensúlyt találni az életünkben. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Móziás 4:27-et.

- Szerintetek mit jelent minden dolgot „bölcsen és rendben” tenni?
- Hogyan segíthet ez a tanács nektek?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Móziás 4:29–30-at. Jegyezd meg, hogy a Móziás 4:30 szentírás-memoriter. Buzdíthatod a tanulókat, hogy sajátos jelöléssel lássák el ezt a verset, hogy később könnyen megtalálják.

- Milyen kapcsolat van a gondolataink, a szavaink és a tetteink között? Mit tehetünk azért, hogy figyeljünk magunkra? Hogyan segíthetünk egymásnak?

Adhatsz néhány percet a tanulóknak, hogy leírják a szentírás-tanulmányozási naplójukba, hogy a Móziás 4:9–30-ban lévő tantételek miként segíthetnek nekik az arra való törekvésük során, hogy megtartsák bűneik bocsánatát. Tedd biznyságot az Úr mindegyikőjük iránti szeretetéről és azon vágýáról, hogy ők is bűnbánatot tartsanak és megtartsák bűneik bocsánatát.

Szentírás-memoriter – Móziás 4:30

Hogy segíts a tanulóknak meglátni a gondolatok, szavak és tettek közötti kapcsolatot, ahogyan az a Móziás 4:30-ban található, olvasd fel a következő kijelentést Ezra Taft Benson elnöktől:

„Legyenek tiszta gondolataitok! Azok, akiknek tiszták a gondolatai, nem hajtanak végre piszkos tetteket. Isten előtt nemcsak a cselekedeteitekért, hanem a gondolataitok kordában tartásáért is felelősek vagytok. Ezért hát éljetez úgy, hogy ne kelljen szégyenkeznetek, ha a gondolataitokat és a tetteiteket kivetítenék a gyülekezetetekben. A régi közmondás még mindig igaz: gondolatot vettek és tetteket arattok, tetteket vettek és szokásokat arattok,

A Móziás 4:30

szentírás-memoriter. Nézd át a lecke végén található szentírás-memoriterekre vonatkozó tanítási ötletet, hogy segíts a tanulóknak e vers megtanulásában.

Benyomások leírása

Richard G. Scott elder, a Tizenkét Apostol Kvórumából, arra buzdította a tanulókat, hogy írják le a kapott benyomásokat: „Fejlesszék ki azt a képességet, hogy a látottak, és különösen azon érzések alapján tanuljanak, amelyre a Szentlélek ösztönöz benneteket. [...] Írjátok le egy biztos helyre azokat a fontos dolgokat, melyeket a Lélektől tanultok. Észre fogjátok venni, hogy amikor leírjátok értékes benyomásaitokat, még több ilyenben fogtok részesülni” (“To Acquire Knowledge and the Strength to Use It Wisely,” *Ensign*, June 2002, 32).

szokásokat vettek és jellemet arattok, a jellemetek pedig meghatározza örök rendeltetéseket. »Amit gondola az ember, olyan ó«” (Conference Report, Oct. 1964, 60; idézve: lásd Példabeszédek 23:7).

Magyarázd el, hogy világosság és sötétség nem töltheti be egyszerre ugyanazt a teret. A világosság elúzi a sötétséget. Például a helyénvaló zene, a felemelő képek, a jó tevékenységek, valamint a tiszta gondolatok és szavak meghívják a Lelket az életünkbe és kiszorítják az érdemtelen gondolatokat az elménkből. Segíts a tanulóknak megérteni, hogy úgy tudnak megküzdeni a sötétséggel, ha világossággal töltik meg az életüket.

- Mit tehetünk, hogy tisztán tartsuk a gondolatainkat, szavainkat és tetteinket?

Ösztönözd a tanulókat, hogy készítsenek konkrét tervet arra vonatkozóan, hogy miként töltik meg az életüket világossággal. Megkérheted őket, hogy írják le a tervüket a szentírás-tanulmányozási naplójukba.

Móziás 5–6

Bevezetés

A Móziás 5 Benjámín király népéhez intézett beszédének befejezését tartalmazza, amely feljegyzés a Móziás 2-ben kezdődött. A Benjámín király szavaiba vetett hitének köszönhetően a nép hatalmas szívbeli változást tapasztalt meg. Szövetségre léptek Istennel,

és magukra vették Jézus Krisztus nevét. Ahogy az feljegyzésre került a Móziás 6-ban, Benjámín király fiára, Móziásra ruházta a királyságot, aki apja példáját követve uralkodott.

Javaslatok a tanításhoz

Móziás 5:1–4

Benjámín király népe elmondja, milyen az a hatalmas szívbeli változás, melyet a Lelken keresztül megtapasztaltak

Óra előtt írd fel a táblára a következő kérdéseket:

Éreztétek már, hogy lelkileg változnotok kell?

Mit tettetek ennek érdekében?

Ha tapasztaltatok már változást, sikerült megőriznetek azt az állapotot a mai napig?

Kérd meg a tanulókat, hogy válaszolják meg ezeket a kérdéseket a szentírás-tanulmányozási naplójukban vagy az órai jegyzetfüzetükben. Ezután olvasd fel a következő kijelentést David A. Bednar eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„...Jézus Krisztus evangéliumának lényege alapvető és maradandó változást von maga után a természetünkben, mely »a Szent Messiás érdemei[re], és irgalm[ára] és kegyelm[ére]« (2 Nefi 2:8) támaszkodva lehetséges. Ha úgy döntünk, hogy a Mestert követjük, azt választjuk, hogy megváltozunk, vagyis lelkileg újjászületünk” (Újjá kell születetek. *Liahóna*, 2007. máj. 20.).

Javasolhatod, hogy a tanulók írják a következő idézetet a Móziás 5:2 mellé a szentírásukban, vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukba: *„Ha úgy döntünk, hogy a Mestert követjük, azt választjuk, hogy megváltozunk” (David A. Bednar elder).*

- Hogyan választjuk, hogy megváltozunk, amikor úgy döntünk, hogy Jézus Krisztust követjük?

Adj néhány percet a tanulóknak, hogy átnézzék a Móziás 2–4-et. Javasolhatod, hogy olvassák el a fejezetek összefoglalóit. Kérdezd meg, mire emlékeznek e fejezetek tartalmából? Ezután kérd meg őket, hogy olvassák el magukban a Móziás 5:1-et.

- Mit szeretett volna Benjámín király megtudni a népétől?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák fel magukban a Móziás 5:2–5-öt, és keressék ki, mit válaszolt a nép Benjámín király kérdésére. Mielőtt a tanulók elolvasnák a verseket, elmagyarázhatod, hogy a 2. versben a *hajlandóság* szó az egyén természetére, vágypaira utal. Miután befejezték az olvasást, tedd fel a következő kérdéseket, hogy segíts nekik kielemezni a verseket:

- Mit mondott a nép a hajlandóságáról?
- Mi okozta ezt a változást a hajlandóságukban? (Elhitték Benjámín király tanításait Jézus Krisztusról és az engeszteléséről, és a Lélek megváltoztatta a szívüket.)

Hangsúlyozd ki, hogy a szívbeli változás több, mint csupán viselkedésbeli változás. Amikor szívbeli változás történik bennünk, új emberré válunk, megváltozunk a Szabadító engesztelésének hatalma által. Hogy segíts a tanulóknak megérteni ezt az igazságot, kérd meg az egyik tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentést David A. Bednar eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„Jézus Krisztus evangéliuma sokkal többet foglal magában annál, hogy csak elkerüljük, legyőzzük a bűnt, és megtisztuljunk attól és a többi rossz hatástól az életünkben;

az evangélium azt is megkívánja, hogy tegyünk jót, legyünk jók, és váljunk jobbá. [...] Ez a hatalmas változás nem egyszerűen a keményebb munka következménye, vagy a nagyobb egyéni fegyelem kifejlesztése. Sokkal inkább vágyaink, motivációink és természetünk alapvető megváltoztatásának következménye, melyet Krisztus Urunk engesztelése tett lehetővé. A lelki célunk az, hogy legyőzzük a bűnt és a bűnre ösztönző vágyunkat, valamint a bűnnel való beszennyeződést és a bűn zsarnoki uralmát” (lásd Ártatlan kéz és tiszta szív. *Liahóna*, 2007. nov. 81–82.).

- Szerintetek miért van szükségünk Jézus Krisztus engesztelésére ahhoz, hogy valóban megváltozzunk?

Irányítsd a tanulók figyelmét „a Mindenható Úr Lelke miatt” kifejezésre a Móziás 5:2-ben. Lehet, hogy meg kell magyaráznod a *mindenható* szót, amely minden hatalommal bírót jelent.

- Mit tanulhatunk a Móziás 5:2–4-ből arról, hogy miként tapasztalhatunk meg hatalmas változást az életünkben?

Miközben a tanulók megbeszélik ezt a kérdést, győződj meg róla, hogy értik: **ha hitet gyakorolunk Jézus Krisztusban és elnyerjük a Szentlelket, hatalmas szívbeli változást tapasztalhatunk meg.**

Magyarázd el, hogy a hatalmas szívbeli változás megtapasztalása egy folyamat, mely egész életen át tart, nem pedig egyszeri esemény. Oszd meg a következő kijelentést Ezra Taft Benson elnöktől:

„A Krisztushoz hasonlóvá válás egy élethossziglan tartó törekvés, és gyakran olyan fejlődéssel és változással jár, mely lassú, majdnem észrevétlen. [...]”

A valódi bűnbánat szívbeli változással jár, nem csak viselkedésbeli változással. [...] A legtöbb bűnbánat nem eredményez szenzációs vagy drámai változást, inkább lépésről lépésre, állhatatosan és kitartóan segít az isteniség felé haladni” (“A Mighty Change of Heart,” *Ensign*, Oct. 1989, 5).

Hogy segíts a tanulónak alkalmazni ezt a tantételt és kiértékelni a hatalmas szívbeli változás megtapasztalása felé vezető fejlődésüket, kérd meg őket, hogy válaszoljanak a következő kérdésekre a szentírás-tanulmányozási naplójukban. (Ezeket a kérdéseket már az óra előtt felírhatod a táblára, kinyomtathatod külön papírlapokon, vagy lassan felolvashatod azokat, hogy a tanulók le tudják írni a szentírás-tanulmányozási naplójukba.)

- Hogyan változott a hajlandóságok a Szabadító követése során?
- Mit kell tennetek azért, hogy az Úr folyamatosan segítsen megtapasztalnotok ezt a változást?

Adj lehetőséget egy vagy két tanulódnak, hogy megosszák az ezekre a kérdésekre adott válaszaikat. Győződj meg róla, hogy értik: nem szükséges olyan élményeket vagy gondolatokat megosztaniuk, amelyek túl személyesek vagy bizalmasak.

Móziás 5:5–15

Benjámín király népe szövetségre lép Istennel és új nevet kap

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Móziás 5:5-öt. Kérd meg az osztályt, hogy keressék ki, Benjámín király népe mit volt hajlandó megtenni a szívükben történt változásnak köszönhetően.

- Mit volt kész a nép megtenni most, hogy a hajlandóságuk megváltozott Jézus Krisztus engesztelése által?

Hogy segíts a tanulónak jobban megérteni a szövetségeket, adj nekik néhány percet, hogy önállóan tanulmányozzák a témát. Javasolhatod, hogy tanulmányozzák e témát a Mormon könyvéhez és a hármasszentírásához tartozó Kalauz a szentírásokhoz vagy a *Hűek a hithez* forrásanyagokban, és kikereshetnek bennük a témához kapcsoló szentírásokat. Miután eleendő időt kaptak a feladatra, a tanulók alkossanak párokat, és magyarázzák el egymásnak a szövetség jelentését a saját szavaikkal.

- A Móziás 5:5 mely szavai vagy kifejezései mutatják a nép azon vágyának őszinte voltát, hogy szövetséget kössenek Istennel és betartsák azt. (A válaszok között lehet, hogy „az ő akaratát tesszük” és „hátralévő napjaink mindegyikén”.)
- A Móziás 5:5 mely szavai vagy kifejezései emlékeztetnek benneteket azon ígéretekre, melyeket minden úrvacsoravételkor megújítunk?

Engedd, hogy a tanulók magyarázzanak!

Időnként kérd meg a tanulókat, hogy magyarázzanak el egy-egy tant vagy tantételt egymásnak. Ezáltal segítesz megerősíteniük a hitüket és elmélyíteni a Jézus Krisztus evangéliumáról való tudásukat. Segítesz továbbá megtanulniuk, hogy miként osszák meg másokkal az evangélium igazságait.

- Szerintetek a szövetségek megkötése és betartása hogyan segít nekünk a szívbeli változás megtapasztalásának folyamatában?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Móziás 1:11-et. Kérd meg őket, hogy keressenek benne egy olyan okot, amiért Benjámin király összehívta a népet. (Hogy nevet adjon nekik.) Magyarázd el, hogy a Móziás 5:7–15 feljegyzi Benjámin király magyarázatát arról a névről, melyet megígért, hogy a népének ad. Adj a tanulóknak néhány percet, hogy átfussák a Móziás 5:7–14-et, és kikeressék a *név* és *nevezni*, *szóltatni* szavakat. Javasolhatod, hogy a tanulók jelöljék meg ezeket a szavakat.

Kérj meg néhány tanulót, hogy mondják el, miért kapták azt a nevet, melyet kaptak. Például megkérheted őket, hogy meséljék el, a szüleik miért döntöttek az adott név mellett, vagy megkérdezheted, hogy van-e a nevüknek valamilyen különleges jelentése. Ezután kérdezd meg az osztálytól:

- Mi a név jelentősége? (Foglald össze a táblán a tanulók válaszait erre a kérdésre. A válaszok között lehet, hogy a nevünk alapján ismernek bennünket; hozzátartozik az identitásunkhoz; ez az egyik módja annak, ahogyan megkülönböztetnek minket egymástól; és gyakran hírnevet és elvárásokat hordoz a hozzá társított család miatt.)

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Móziás 5:7–8-at. Kérd meg az osztályt, hogy keresse ki azt a nevet, amelyet Benjámin király a népének adott. Továbbá kérd meg őket, hogy keressenek olyan szavakat és kifejezéseket, amelyek ennek a névnek a jelentőségére utalnak. Buzdíthatod őket, hogy jelöljék meg ezeket a szavakat és kifejezéseket.

- Milyen nevet adott Benjámin király a népének?
- Milyen szavakat és kifejezéseket találtatok? E szavak és kifejezések mit tanítanak nektek Krisztus nevééről?
- Mikor vesszük magunkra Jézus Krisztus nevét? (Győződj meg róla, hogy a tanulók értik: **akkor vesszük magunkra Jézus Krisztus nevét, amikor szent szövetségeket kötünk és tartunk be.**)

Miközben a tanulók megbeszélik ezeket a verseket, segítségre lehet szükségük annak a tannak a megértésében, hogy „Krisztus gyermekei[vé]” (Móziás 5:7) válhatunk. Rámutat-hatsz, hogy egy apa életed ad a gyermekének. Mennyei Atyánk lélegyermekei vagyunk. Földi apák gyermekei is vagyunk, akik – édesanyáinkkal együtt – lehetőséget biztosítottak számunkra, hogy a fizikai testünkben a földön élhessünk. A Móziás 5:7-re utalva Joseph Fielding Smith elnök azt tanította, hogy Jézus Krisztus szintén „az Atyánkká válik”, mert „az értünk hozott engesztelése által életet, örök életet ajánl nekünk”. Smith elnök így magyarázta: „Jézus Krisztus gyermekeivé, fiaivá és leányaivá válunk azon szövetségeink által, hogy engedelmessékedünk Őneki” (*Doctrines of Salvation*, comp. Bruce R. McConkie, 3 vols. [1954–56], 1:29).

Irányítsd a tanulók figyelmét a táblán lévő szavakra, melyek a név jelentőségére utalnak.

- Hogyan segíthetnek a táblán lévő szavak megértenünk annak jelentőségét, hogy magunkra vesszük Jézus Krisztus nevét?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Móziás 5:9–13-at, és keressenek további tanácsokat Benjámin királytól Jézus Krisztus nevének magunkra vételére vonatkozóan. Javasolhatod, hogy a tanulók úgy olvassák e verseket, mintha Benjámin király személyesen hozzájuk szólna. A tanulók alkossanak párokat, majd beszéljék meg a következő kérdéseket az olvasottak alapján. (A kérdéseket felírhatod a táblára, vagy külön lapokon is kioszthatod.)

- Gondolkozzatok el, milyen jelentősége van annak, hogy magunkra vesszük Krisztus nevét. Szerintetek mit jelent az, hogy a szívünkbe van írva Krisztus neve? Milyen áldásokban részesülnek azok, akiknek a szívébe van írva Krisztus neve?
- Gondoljtok olyan átalatokat ismert emberekre, akik tisztelik Krisztus nevét. Mit tesznek ezek az emberek, amivel kimutatják a Krisztus neve iránti tiszteletüket és szeretetüket?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Móziás 5:15-öt. Kérd meg az osztályt, hogy keressen benne olyan cselekvéseket, amelyek azokat jellemzik, akik betartják a szövetségeiket.

- Milyen kérdéseket tehetnénk fel magunknak annak kiértékelésére, hogy milyen mértékben vettük magunkra Krisztus nevét?

Oszd meg az érzéseidet arról, hogy mit jelent neked, hogy magadra vetted Jézus Krisztus nevét. Tegy bizonyosságot ennek jelentőségéről az életedben.

Móziás 6:1–7

Móziás megkezdi uralkodását királyként

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Móziás 6:1–3-at, és keressék ki, mit tett Benjámin király, mielőtt elbocsátotta a sokaságot.

- Szerintetek miért volt fontos feljegyezni minden ember nevét, aki szövetségre lépett? Miért jelölt ki Benjámin király papokat a nép között?

Magyarázd el, hogy a népéhez intézett beszéde után Benjámin király a fiára, Móziásra ruházta a királyságot. Benjámin király három évvel később elhunyt. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Móziás 6:6–7-et. Kérd meg az osztályt, hogy keressenek benne olyan szavakat és kifejezéseket, amelyek megmutatják, hogy Móziás az atyja példáját követte, és a későbbiekben is segítette a népnek átérezni a szívükben történt hatalmas változást.

Otthon tanulási lecke

Mormon szavai – Móziás 6 (11. rész)

Felkészülési anyag az otthon tanulókat oktatók számára

A napi otthon tanulási leckék összefoglalása

Az alábbiakban összefoglaljuk azokat a tanokat és tantételeket, melyeket a tanulók a Mormon szavai – Móziás 6 (11. rész) tanulmányozása során tanultak. Ezt az összefoglalót ne tanítsd le a leckéd részeként. Az általad tanított leckének csupán e tanok és tantételek némelyikére kell összpontosítania. Kövesd a Szent Lélek sugalmazásait a tanulóid szükségleteinek átgondolása során.

1. nap (Mormon szavai – Móziás 2)

Mormon arról szerzett tapasztalatának tanulmányozása által, hogy kövesse a Lelket és tegye hozzá Nefi kis lemezeit a feljegyzéséhez, a tanulók megtanulták, hogy az Úr minden dolgot tud. Benjámin király azt tanította, hogy ha a nefiták nem rendelkeztek volna a szentírásokkal, akkor hitetlenségbe süllyedtek volna, és hogy a szentírások kutatása segít megismernünk és betartanunk a parancsolatokat. Olyan fontos tantételeket tanított a népének, mint például: amikor másokat szolgálunk, Istent szolgáljuk. Amikor érezzük, hogy adósai vagyunk Istennek, szolgálni akarunk másokat, és a hálánk is növekszik. Ha betartjuk a parancsolatokat, mind fizikailag, mind lelkileg megáldatunk.

2. nap (Móziás 3)

Benjámin király felidézte egy angyal szavait, aki „nagy örömdöntes híreket” hozta arról, hogy az Úr eljön a halandóságba. A tanulók megtanulták, hogy már az események bekövetkezése előtt 100 évvel megjövendölték, hogy Jézus Krisztus el fog jönni, hogy megszabadulhassunk a bűneinktől. Megszabadulhatunk a bűneinktől, ha hitet gyakorolunk Jézus Krisztusban és bűnbánatot tartunk. Ha engedünk a Szent Lélek hívásának, akkor Jézus Krisztus engesztelése által legyőzhetjük a természetes embert.

3. nap (Móziás 4)

Benjámin király üzenetétől a népe eltelt az Úr Lelkével. A tanulók megtanulták, hogy ha hitet gyakorolunk Jézus Krisztusban és őszinte bűnbánatot tartunk, akkor elnyerjük bűneink bocsánatát. Benjámin király azt tanította népének, hogy ha megalázkodunk Isten előtt és krisztusi tulajdonságok kialakítására törekszünk, akkor megtarthatjuk bűneink bocsánatát.

4. nap (Móziás 5–6)

Amikor arról a változásról olvastak, amelyben Benjámin király népének része volt, a tanulók megtanulták, hogy ha hitet gyakorolunk Jézus Krisztusban és elnyerjük a Szent Lelket, akkor hatalmas szívbéli változást tapasztalhatunk meg. Benjámin király népe szövetségben fogadta, hogy az Úr akaratát fogja tenni és betartja a parancsolatait, megmutatván ezzel, hogy magunkra vesszük Jézus Krisztus nevét, amikor szent szövetségeket kötünk és tartunk be.

Bevezetés

Ez a lecke segíteni fog a tanulóknak megérteni Benjámin király tanításait, melyeket fiaihoz és népéhez intézett három évvel a halála előtt. Benjámin király megtanította népének, hogyan nyerjék el és tartsák meg bűneik bocsánatát azáltal, hogy hitet gyakorolnak Jézus Krisztusban.

Javaslatok a tanításhoz

Mormon szavai

Nefi és Mormon kifejezik az Istenbe vetett bizalmukat

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az 1 Nefi 9:2–3-at emlékeztetőül arra, hogy Nefinek megparancsolták, hogy két különböző lemezen vezessen feljegyzést. Segíts nekik megérteni, hogy ebben a részben az „ezek a lemezek” kifejezés Nefi kis lemezeire utal, amelyek elsősorban szent dolgokról készített feljegyzéseket tartalmaztak. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az 1 Nefi 9:4-et. Kérd meg az osztályt, hogy figyeljék meg, mi a célja a nagy lemezeknek (feljegyzés a királyok uralkodásáról és a nép háborúiról).

Emlékeztess a tanulókat, hogy amikor Mormon kivonatolta Nefi nagy lemezeit, a többi feljegyzés között rátalált a kis lemezekre is. A Szentlélektől azt a sugalmazást kapta, hogy csatolja hozzá kivonatához a kis lemezeket, habár nem tudta, miért teszi (lásd Mormon szavai 1:7).

Kérd meg az osztály egyik felét, hogy tanulmányozza az 1 Nefi 9:5–6-ot, és keresse ki, hogy miért parancsolták meg Nefinek a kis lemezek elkészítését. Az osztály másik fele tanulmányozza a Mormon szavai 1:6–7-et, és keresse ki, Mormon miért döntött úgy, hogy a kivonatához csatolja a kis lemezeket. Miután az osztály tagjai beszámoltak arról, hogy mit találtak, kérdezd meg, mit tanítanak nekik ezek a részek Nefitől és Mormontól az Úrról. (A tanulók más szavakkal is kifejezhetik válaszaikat, de győződj meg róla, hogy tükrözik a következő igazságot: **az Úr minden dolgot tud.**)

- Mi volt az a jövőbeli „bölcshely”, amelyre Nefi és Mormon is utalt? (Az Úr tudta, hogy 1828-ban a kis lemezek fogják átvenni a Mormon könyve kéziratának 116 elveszett oldalának helyét. Lásd a 6. rész, 1. napot a tanulók tanulmányi kalauzában.)
- Annak ismerete, hogy az Úr minden dolgot tud a jövőre vonatkozóan, hogyan ad hitet ahhoz, hogy engedelmeskedjék a kapott lelki sugalmazásoknak?

Ha úgy érzed, hogy több időt kell töltened a lecke ezen részével, kérd meg a tanulókat, hogy osszanak meg olyan élményeket, melyek során késztetést éreztek a Lélektől valami megtételére, de csak később tudták meg, mi volt a sugalmazás célja.

Móziás 1

Benjámín király összehívja a népet

Magyarázd el, hogy Nefi kis lemezei a nefiták történelmét Lehi szolgálatától addig az időig fedik le, amikor Móziás király egyesíti Nefi és Zarahemla népét, és amikor Móziás fia, Benjámín igazlelkűségben uralkodik a királyság felett. Benjámín királyra bízzák a szent feljegyzéseket. (Lásd Omni 1:23-25.)

Életének végéhez közeledve Benjámín király megkérte fiát, Móziást, hogy hívja össze a népet. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a Móziás 1:10–11-et, és keressék ki, Benjámín király miért akart a néphez szólni. (Be akarta jelenteni, hogy Móziás lesz a következő király, és nevet szeretett volna adni a népnek.)

Móziás 2–6

Benjámín király a Szabadító engeszteléséről tanítja népét

Mutasd meg a tanulóknak a Benjámín király beszédét intéz népéhez című képet (62298; *Evangéliumi művészeti könyv* [2009]. 74. sz.). Olvasd fel az osztálynak a Móziás 2:12–19-et. Kérd meg a tanulókat, hogy jelentkezzenek, amikor olyan kifejezéseket hallanak, melyek Benjámín király jellemére utalnak. Amikor a tanulók felemelik a kezüket, hagyd abba az olvasást, és kérd meg őket, hogy mondják el, milyen kifejezést hallottak, és az hogyan jellemzi Benjámín királyt.

Megkérdezheted a tanulóktól, mit tanultak a szolgálatról a Móziás 2:17-ből. (A tanulók válaszainak tükröznie kell, hogy értik: **amikor másokat szolgálunk, Istent szolgáljuk.**) Arra is megkérheted az osztályt, hogy ismétlje el emlékezetből a Móziás 2:17 szentírás-memoritert. Megkérheted a tanulókat, hogy osszák meg, hogyan szolgálták mostanában Istent azáltal, hogy másokat szolgáltak.

Írd fel a következő szentírásrészlet a táblára vagy egy papírlapra. A zárójelben lévő válaszokat ne írd fel. Mindegyik tanulónak jelölj ki egyet a szentírásrészek közül, és kérd meg, hogy nézze át. Emlékeztessd őket, hogy Benjámín király beszéde a következő mottó köré épült: „szabadulás [nem jöhet másképp az emberek gyermekeihez] csakis Krisztus, a Mindenható Úr nevében és azáltal” (Móziás 3:17). A szentírásrészek mindegyike e mottóról tanít valamit.

1. Móziás 2:20–25, 34. (Amikor felismerjük, hogy adósai vagyunk Istennek, növekszik a hálánk.)
2. Móziás 3:7–11, 17–18. (Jézus Krisztus azért szenvedett, hogy megszabaduljunk a bűneinktől. Ha bűnbánaton keresztül hitet gyakorolunk Jézus Krisztusban, megszabadulhatunk a bűneinktől.)

3. Móziás 3:12–16, 19–21. (Ha engedünk a Szent Lélek hívásainak, akkor Jézus Krisztus engesztelésén keresztül legyőzhetjük a természetes embert, és szentté válhatunk.)
4. Móziás 4:5–8, 19–21, 26. (Ha megalázkodunk Isten előtt, és krisztusi tulajdonságokat törekszünk kialakítani magunkban, akkor meg tudjuk tartani a bűneink bocsánatát.)

Miután elegendő időt hagyta a tanulóknak, adj nekik lehetőséget, hogy elmondják az osztálynak vagy kisebb csoportokban, hogy mit tanultak. Ezután kérj meg néhány tanulót, hogy válassza ki az egyik tantételt, és magyarázza el, ő hogyan alkalmazná azt a saját életében.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Móziás 4:1–3-at. Az osztály is kövesse a szemével a szentírást, és figyelje meg, a nép hogyan reagált Benjámín király szavaira. Ezután kérj meg egy másik tanulót, hogy olvassa fel a Móziás 5:1–2, 5–8-at. Kérd meg az osztályt, hogy keresse ki, hogyan tudjuk magunkra venni az Úr nevét. Győződj meg róla, hogy a tanulók értik e tantételt: **Akkor vesszük magunkra Jézus Krisztus nevét, amikor szövegségeket kötünk és tartunk be.** Emlékeztetheted a tanulókat, hogy az egyik ok, amiért Benjámín király összehívta a népet, az volt, hogy a szövetségek megkötéséről tanítsa őket. Ezenfelül a nép királyává szentelte fel fiát, Móziást (lásd Móziás 6:3).

Befejezőképpen kérdezd meg a tanulóktól, hogy meg szeretné-e valamelyikük osztani, milyen érzései vannak arról, hogy a keresztelekor magára vette Jézus Krisztus nevét. Kérd meg őket, hogy gondolkodjanak el a következő kérdéseken:

- Hogyan tudod személyesen alkalmazni a Benjámín király beszédében elhangzott tantételeket?
- Mit jelent neked magadra venni Jézus Krisztus nevét?

Bizonyságot tehetsz az örömről is, amely abból származik, hogy hiszel Jézus Krisztusban és az Ő engesztelésére támaszkodsz.

Következő rész (Móziás 7–17)

Kérdezd meg a tanulóktól: Akkor is kiállnátok Jézus Krisztus mellett, ha az az életetekbe kerülne? Mondd el a tanulóknak, hogy a következő héten Abinádi próféta tanításait fogják tanulmányozni. Biztasd őket, hogy figyeljék meg, milyen üzenetet volt hajlandó Abinádi átadni a nefitáknak még akkor is, ha tudta, halállal lakol érte.

Móziás 7–8

Bevezetés

Mintegy 80 évvel azelőtt, hogy Benjámín király fia, Móziás király lett, egy Zeniff nevű ember kiverte a nefiták egy csoportját Zarahemlából, hogy Nefi földjén telepedjenek le, amelyet „örökségük földjének” tekintettek (lásd Omni 1:27–30). Móziás király felhatalmazott egy Ammon nevű férfit, hogy egy kis csoporttal induljon el Nefi földjéről és derítse ki, mi történt Zeniff csoportjával. Ammon és társai megtalálták Zeniff

csoportjának leszármazottait, akik a lámániták fogságában éltek. Zeniff unokája, Limhi volt a királyuk. Ammon érkezése reményt adott Limhinek és a népének. Limhi megkérdezte Ammontól, hogy le tudja-e fordítani azon 24 aranylemez írásait, melyet népe talált. Ammon elmagyarázta, hogy Zarahemla királya, Móziás király, látnok, és ő tudja lefordítani az ősi feljegyzéseket.

Javaslatok a tanításhoz

Móziás 7

Ammon megtalálja Lehi-Nefi földjét, és megtudja, Limhi király népe hogyan jutott rabságba

Írd fel a táblára a következőt: *gyászolni: sajnálkozni vagy szomorúságot érezni*

- Miért gyászolhatnak az emberek?

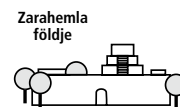
Kérd meg az egyik tanulót, hogy olvassa fel a Móziás 7:24-et, az osztály többi tagja pedig kövesse a szentírást a szemével. Mutass rá a „mindez a gonoszság miatt” kifejezésre. Mondd el, hogy ez a vers azon körülményekre utal, melyek egy embercsoport becstelen választásainak eredményei. Kérd meg a tanulókat, hogy gondolják át, ők gyásztak-e már egy olyan helyzet miatt, amely „gonoszság miatt” alakult ki. Magyarázd el, hogy ma a Móziás 7–8-at fogják tanulmányozni, hogy egy Limhi nevű királyról tanuljanak, valamint megtudják, mi okozta népe bánatát. Kérd meg a tanulókat, hogy figyeljék meg, minek a megtételére ösztönözte Limhi a népét, hogy legyőzzék a szomorúságukat.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Móziás 7:1-et. Kérd meg az osztályt, hogy keressék ki, mely két helyet említi e vers. Rajzold fel a táblára az e leckéhez tartozó első rajzot, és kérd meg a tanulókat, hogy ők is rajzolják le azt a szentírás-tanulmányozási naplójukba vagy az órai jegyzet-füzetükbe. A rajz használata során magyarázd el, hogy az egyháznak nincs hivatalos álláspontja a Mormon könyve földrajzát illetően, csupán annyi, hogy az események az amerikai földrészen történtek.

Megjegyzés: Móziás könyvének tanulmányozása során a tanulók további részletekkel egészítik majd ki a rajzukat. Hogy elegendő helyet biztosíts nekik e részletekhez, a mellékelt ábrának megfelelően rajzold fel a képet a táblára. Hívd fel a tanulók figyelmét a kihagyott helyre, mielőtt ők is elkezdenének rajzolni. (A teljes rajz megtekinthető az e kézikönyv végén található függelékben.)

Magyarázd meg, hogy amikor Lehi családja megérkezett a megígért földre, letelepedtek Nefi földjén (melyre néha Lehi-Nefi földjeként vagy az első örökség földjeként utalnak). Nem sokkal Lehi halála után az Úr megparancsolta Nefinek, hogy meneküljön a vadonba mindazokkal, akik hajlandók vele menni. Nefi népe továbbra is Nefi földjén élt, de elhatárolódtak azoktól, akik Lámánt és Lemuelt követték. Sok évvel később az Úr

A Móziás 7–24-ben lévő utazások áttekintése

megparancsolta a nefiták egy csoportjának, hogy meneküljön Nefi földjéről. Ez a csoport végül egy Zarahemla nevű földön telepedett le, amely Nefi földjétől északra terült el.

Jó pár nemzedékkel később egy Zeniff nevű férfi a nefiták egy csoportját Nefi földjére vezette, hogy „örökségük földjét birtokolják” (lásd Omni 1:27–30). Zeniff korábban már

megpróbált elfoglalni egy földterületet azon a környéken egy másik csoporttal, de nem jártak sikerrel (lásd Móziás 9:1–2). Kérd meg a tanulókat, hogy rajzoljanak egy nyilat Zarahemla földjétől Nefi földjéig, és írják rá: „Zeniff által vezetett nefita csoport”. Ez a csoport körülbelül 80 évvel ezelőtt hagyta el Zarahemlát, hogy Móziás király lett.

Kérd meg a tanulókat, hogy fussák át újra a Móziás 7:1-et, és keressék ki, Móziás mit szeretett volna tudni. Miután válaszoltak a kérdésre, olvassák el a Móziás 7:2–3-at, és keressék ki, Móziás mit tett, hogy választ kapjon a kérdésére. Kérd meg a tanulókat, hogy rajzoljanak egy nyilat Zarahemlától Nefi földjéig, amely az Ammon által vezetett kutatócsapatot jelöli, és nevezzék el ennek megfelelően.

Foglald össze a Móziás 7:4–11-et azáltal, hogy elmagyarázod, Ammon rátalált arra a városra, ahol Zeniff leszármazottai éltek Zeniff unokája, Limhi uralma alatt. Limhi meglátta Ammon csoportját a város falain kívül. Azt gondolván, hogy ők elhunyt atyja, Noé gonosz papjai, megparancsolta az őreinek, hogy tartóztassák le és vessék őket börtönbe (lásd Móziás 21:23). Két nappal később kikérdezte őket. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Móziás 7:12–15-öt, és figyeljék meg, Limhi hogyan reagált, amikor megtudta, ki Ammon, és hogy honnan jött.

- Miért volt Limhi olyan boldog, amikor megtudta, hogy Ammon Zarahemla földjéről jött?

Utalj ismét a táblán lévő *gyászolni* szóra. Foglald össze a Móziás 7:16–19-et azáltal, hogy elmagyarázod, Limhi király összehívta a népét, hogy bemutassa nekik Ammont, hogy beszéljen nekik a szomorúságuk és bánatuk okairól, és hogy segítsen megtudniuk, hová fordulhatnak szabadításért.

Írd fel a táblára az *okok* szót, a *gyászolni* szó meghatározása alá. Néhány tanuló egymást váltva olvassa fel a Móziás 7:20–28-at. Kérd meg az osztályt, hogy keresse ki, Limhi milyen cselekedeteket jelölt meg népe megpróbáltatásai és bánata okozójának. (A tanulók segítségére lehet, ha elmondod, hogy a Móziás 7:26-ban említett próféta Abinádi, akit Limhi atyja, Noé uralkodása idején máglyán elégettek.) Miután elolvasták a verseket, kérj meg néhány tanulót, hogy írja fel a táblára az *okok* alá, hogy mit talált.

- Mi lehetett e nép bánatának fő oka? (Gonoszság vagy bűn.)

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Móziás 7:29–32-t. Kérd meg őket, hogy válasszanak egy olyan kifejezést, amely megmutatja, hogy Limhi érti a nép bűnei és a nép bánata közötti kapcsolatot. (Lehet, hogy el kell magyaráznod, hogy a *pelyva* szó azt a hulladékot jelenti, amely azután marad hátra, hogy a gabonaszemeket leválasztották a búza száráról. A Móziás 7:30-ban olvasható „pelyvát aratni” kifejezés azt jelenti, hogy valami haszontalan dolgot kapunk.) Kérj meg néhány tanulót, hogy olvassa fel és magyarázza el az általa választott kifejezést.

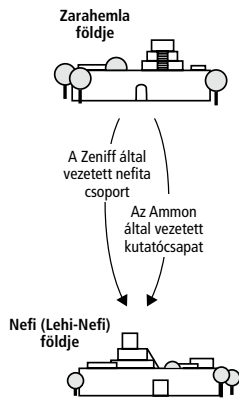
- Bűneink következményeinek felismerése miként lehet hasznos a számunkra?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Móziás 7:33-at. Kérd meg az osztályt, hogy figyeljék meg, Limhi minek a megtételére intette népét.

- Milyen tantételeket tanulhatunk Limhitől és a népétől bűneink felismerésének, illetve a bűneink felett érzett bánatunk hatásáról? (Miközben a tanulók felfedezik az ebben a fejezetben lévő igazságokat, segíts nekik meglátni, hogy **bűneink felismerése, valamint a bűneink felett érzett bánatunk elvezethet minket oda, hogy az Úrhoz forduljunk szabadításért.** Ezt a tantételt fel is írhatod a táblára.)

Hogy segíts a tanulóknak jobban megérteni ezt a tantételt, kérd meg őket hogy képzeljék azt, az egyik szerettük lelkiismeret-furdalást érez a bűnei miatt, szeretné megbánni azokat, és szeretne az Úrhoz fordulni, de nem tudja pontosan, hogyan tegye. Tedd bizonyosságodat,

A Móziás 7–24-ben lévő utazások áttekintése

hogy a tanács, melyet Limhi a Móziás 7:33-ban népének adott, tartalmazza a bűnnel járó szomorúság és megbánás legyőzéséhez szükséges lépéseket. Kérd meg a tanulókat, hogy nézzék át magukban a Móziás 7:33-at, és keressenek olyan kifejezéseket, amelyek segítenének valakinek tudni, hogy miként „fordulhat az Úrhoz”. (Javasolhatod, hogy jelöljék meg ezeket a kifejezéseket.)

Miután elegendő időt hagytál, kérj meg néhány tanulót, hogy mondja el, számára mely kifejezés tűnt ki. Mindegyik tanuló magyarázza el a választott kifejezést azáltal, hogy (1) elmagyarázza azt a saját szavaival, vagy (2) példát hoz egy olyan ember cselekedeteire vagy viselkedésére, aki az ebben a kifejezésben foglalt tantételt törekszik alkalmazni.

Kérd meg a tanulókat, hogy gondolkodjanak el, van-e olyan bűnük, melyet még nem bántak meg, és amely szomorúságot és megbánást okozhat számukra és szeretteik számára.

Kérd meg a tanulókat, hogy válaszolják meg írásban a következő kérdést a szentírás-tanulmányozási naplójukban:

- Hogyan tudod ma alkalmazni a Móziás 7:33-at az életedben?

Oszd meg a bizonyosságodat arról, hogy ha teljes szívünkkel és elménkkel az Úrhoz fordulunk, Ő megszabadít minket a bűneink okozta gyásztól.

Móziás 8

Ammon tudomást szerez a 24 aranylemezről, és mesél Limhinek egy látnokról, aki le tudja fordítani a rajtuk lévő bevéséseket

Kérj meg két tanulót, hogy jöjjen ki az osztály elé. Kösd be az egyikőjük szemét, majd helyezz el könyveket, papírlapokat vagy egyéb, sérülést nem okozó tárgyakat szanaszét a terem padlóján. Kérd meg a másik tanulót, hogy szóbeli irányítással segítsen az első tanulónak átjutni a termen úgy, hogy ne érintse a padlón lévő tárgyakat. Ezután a második tanuló szemét kössétek be. Helyezzétek át a tárgyakat a padlón, és most az első tanuló irányítsa a másikat. Ezúttal azonban a bekötött szemű tanuló szándékosan hagyja figyelmen kívül az utasításokat. (Még az óra előtt beszélj titokban ezzel a tanulóval, és kérd meg, hogy ne hallgasson az utasításokra.)

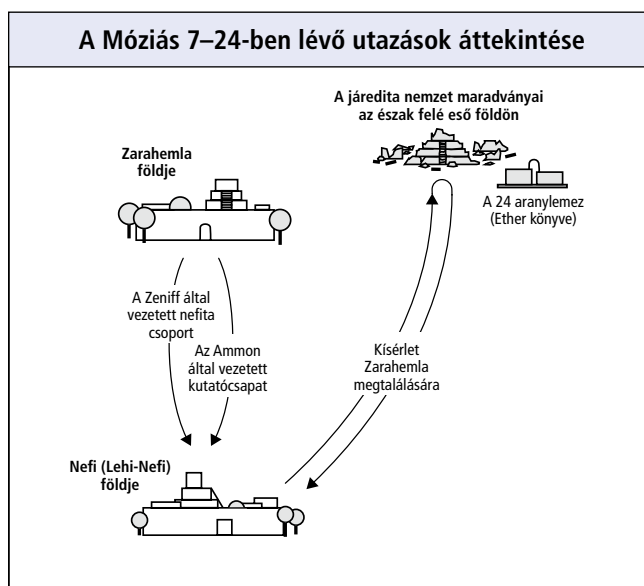
- Hogyan válik javunkra, ha hallgatunk arra az emberre, aki olyan dolgokat is lát, melyeket mi nem?

Foglald össze a Móziás 8:5–12-t azáltal, hogy elmagyarázod: valamikor Ammon érkezése előtt Limhi expedíciót indított Zarahemla felkutatására, hogy segítségért folyamodjon hozzá. A kutatócsoport eltévedt a pusztában, és Zarahemla helyett egy kipusztult civilizáció maradványaira akadtak. Ott találták meg a 24 bevéséssel teli aranylemezt. (Elmagyarázhatod, hogy a Limhi emberei által talált maradványok volt minden, ami a járedita civilizációból hátramaradt. A járediták feljegyzésének egy része, melyet a 24 aranylemezről vettek, megtalálható a Mormon könyvében Ether könyve néven.) Jelöljétek be ezt az utat is a táblán lévő rajzon, az ezen az oldalon található illusztráció szerint. A tanulók is egészítsék ki a saját rajzukat. Magyarázd el, hogy Limhi király meg akarta érteni a 24 lemezre vésett írást. Megkérdezte Ammontól, hogy ismer-e valakit, aki le tudná fordítani.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel Ammon válaszát a Móziás 8:13–15-ből. Kérd meg az osztályt, hogy figyeljék meg, Ammon milyen címmel illette azt a személyt, akinek hatalmában áll lefordítani az ilyen feljegyzéseket. Kérd meg a tanulókat, hogy tanulmányozzák át magukban a Móziás 8:16–19-et, és keressék ki, milyen további képességekkel rendelkezik egy látnok. Kérj meg néhány tanulót, hogy mondja el, mit talált.

Írd fel a következő kijelentést a táblára: **Az Úr prófétákat, látnokokat és kinyilatkoztatásokat ad az emberiség javára.**

- Ma hány látnok van a földön? (Tizenöt – az Első Elnökség, valamint a Tizenkét Apostol Kvórumának tagjai.)

- Milyen dolgokat tudnátok mondani, melyeket a próféták, látnokok és kinyilatkoztatók tudattak velünk? (Ha a tanulók nehezen tudják ezt a kérdést megválaszolni, kérdezd meg, mit mondtak nekünk a látnokok bizonyos témákkal kapcsolatban, például a házasságról és a családról, az iskolázottságról, a szórakozásról és a médiáról, vagy a nemi tisztaságról.)
- Hogyan áldották meg az életeteket az újkori próféták, látnokok és kinyilatkoztatók?

Elmondhatod, hogyan áldották meg a te életedet a próféták, látnokok és kinyilatkoztatók. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassanak el magukban egy nem régi konferenciai beszédet az Első Elnökség vagy a Tizenkét Apostol Kvóruma egyik tagjától, majd gondolkodjanak el rajta, és kövessék a beszédben olvasott tanácsot.

Móziás 9–10

Bevezetés

Benjámín király uralkodása alatt Zeniff kivezette a nefiták egy csoportját Zarahemlából, hogy letelepedjenek a lámániták között Nefi földjén. A Móziás 9–22 ezeknek az embereknek a tapasztalatáról számol be. A lámániták királya azért engedte meg Zeniff embereinek, hogy

letelepedjenek közöttük, mert titokban azt tervezte, hogy rabságba hajtja őket. A lámániták hamis hagyományai és a nefiták iránti gyűlölete végül háborúhoz vezetett. Zeniff népe az Úrra támaszkodott erőért, és sikerült elűzniük a lámánitákat a földjükről.

Javaslatok a tanításhoz

Móziás 9:1–13

Zeniff kivezet egy nefita csoportot, hogy visszatérjenek Nefi földjére

Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak egy olyan alkalomra, amikor valamit nagyon szerettek volna megkapni vagy elérni. Kérd meg néhányukat, hogy meséljenek az élményükről. Mondd el, hogy ma egy olyan férfiről fognak tanulni, aki olyan nagyon szeretett volna elérni valamit, hogy már meg sem látta vágya lehetséges következményeit.

Kérd meg a tanulókat, hogy nézzék meg az utazásokat ábrázoló rajzot, melyet az előző órán kezdtek el rajzolni. Emlékeztessd őket, hogy egy Ammon nevű férfi egy Zarahemlából indult csoportot vezetett, amellyel Nefi földjén rátalált Limhire és népére. (Elmagyarázhatod, hogy a Mormon könyve két Ammon nevű férfiről tesz említést. Az egyikről ma tanulnak a tanulók. A másik Móziás fia volt, aki nagyszerű missziót szolgált a lámániták között. A tanulók a Móziás 27-ben fognak először róla olvasni.) A tanulók lapozzanak a Móziás 7–8-hoz, és nézzék meg, milyen dátum van feltüntetve az oldalak alján vagy a fejezet összefoglalókban (körülbelül Kr. e. 121). Hasonlítsák össze a dátumot a Móziás 9-ben említett dátummal (körülbelül Kr. e. 200, mintegy 80 évvel korábban). Kérdezd meg, hogy valamelyikőjük meg tudja-e magyarázni a hirtelen dátumváltozást.

Magyarázd el, hogy Móziás 8 és Móziás 9 között a történet időben visszaugrik 80 évet, hogy beszámoljon Limhi király nagyapjáról, Zeniffről. Kérd meg az egyik tanulót, hogy a Móziás 9 elejéről olvassa fel Mormon előszavát, melyet Zeniff feljegyzéséhez fűzött. Azután kérj meg egy másik tanulót, hogy olvassa fel a Móziás 9:1–2-t.

A tanulók egészítsék ki a rajzukat egy nyíllal, amely a Zarahemlából Nefi földjére induló első csoport útját jelöli. Mutass rá, hogy Zeniff is tagja volt ennek a csoportnak. Ahogyan az ezen az oldalon lévő rajzon is látható, a nyílnek mutatnia kell, hogy a csoport vissza is tért Zarahemlába. A felirat így szóljon hozzá: „Néhány nefita arra törekszik, hogy visszaszerezze Nefi földjét.” (A teljes rajzot lásd az e kézikönyv végén található függelékben.)

Kérj meg egy másik tanulót, hogy olvassa fel a Móziás 9:3–4-et. Kérd meg az osztály többi tagját, hogy kövessék a szemükkel a felolvasott verseket, és keressék ki, hogy (1) Zeniff mit szeretett volna olyan nagyon megszerezni, és (2) mire emlékezett lassan.

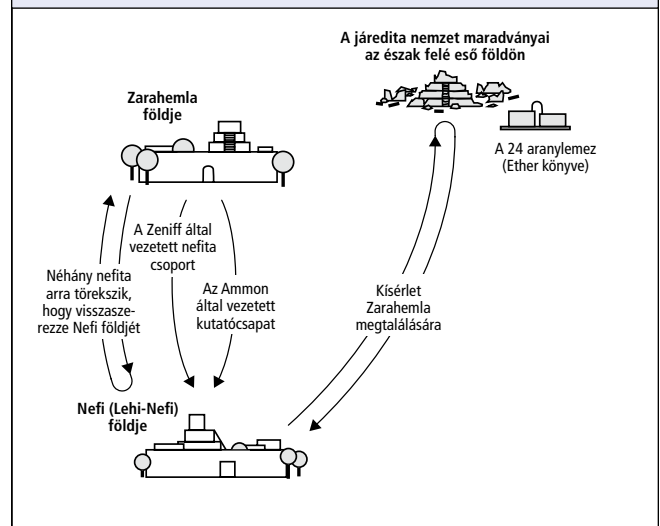
- Mit jelent túl buzgónak lenni? (Túlságosan türelmetlennek lenni vagy rendkívüli módon hajszolni valamit.)
- Szerintetek mit jelent lassúnak lenni az Úrra való emlékezésben?

Magyarázd el, hogy mivel Zeniff túl buzgó volt és lassú abban, hogy az Úrra emlékezzen, hibát követett el. A tanulók olvassák el a Móziás 9:5–7, 10-et, és keressék meg, mi volt ez a hiba.

A lábjegyzetekben és fejezet összefoglalókban előforduló dátumok

Mutasd meg a tanulóknak, hogy a Mormon könyvében a lapok alján (vagy a fejezet összefoglalókban) fel vannak tüntetve a körülbelüli dátumok, hogy segítsenek az adott oldalon leírt történelmi események időbeli elhelyezésében. Amint a tanulók jobban megismerik ezeket a dátumokat, látni fogják, hogy a Mormon könyvében lévő események miként kapcsolódnak egymáshoz és más történelmi eseményekhez.

A Móziás 7–24-ben lévő utazások áttekintése

- Mit nem látott Zeniff azon túl buzgó vágya miatt, hogy birtokolja Nefi földjét?
- Milyen veszélyekkel jár a döntéshozatal idején, ha túl buzgóak vagyunk?
- Milyen veszélyekkel jár, ha anélkül hozunk döntéseket, hogy tanácskoznánk az Úrral?

A Móziás 9:11–13 összefoglalásaként mondd el a tanulóknak: 12 évvel később Zeniff népe annyira felvirágzott, hogy a lámánita király aggódni kezdett, hogy nem tudja őket rabságba hajtani, így hát „arra kezdte bujtogatni a népét, hogy hadakozzon [Zeniff népével]” (Móziás 9:13).

Móziás 9:14–10:22

A lámániták kísérlete, hogy Zeniff népét rabságba hajtsák

Írd fel a következő szavakat és kifejezéseket a táblára: *iskolai feladatok, kísértéseknek való ellenállás, nehézségek a barátokkal, vezetés, munka, családtagokkal való konfliktus, sport.* (A tanulók szükségleteitől és érdeklődési körétől függően más szavakkal is kibővítheted a listát.)

Kérj meg egy tanulót, hogy jöjjön ki az osztály elé, és nyújtsa ki maga elé a karjait. Helyezz kisebb tárgyakat, például könyveket vagy köveket, a tanuló kezébe, és kérd meg, hogy emelje azokat a magasba. Magyarázd el, hogy a tárgyak a táblán lévő listában felsorolt kihívásokat jelképezik. Kérdezd meg az osztálytól:

- Ezek közül mely területen szeretnétek több erőt vagy támogatást kapni?

Helyezz még egy vagy kettő tárgyat a tanuló mindkét kezébe. Kérdezd meg az osztálytól:

- Volt már olyan érzések, hogy túl nagy a terhetek, és azt kívántátok, bárcsak több képességgel vagy erővel rendelkeznétek a kihívásaitokkal való megküzdéshez?

Kérj meg két tanulót, hogy jöjjön ki az osztály elé, és támasszák alá a tárgyakat tartó tanuló karjait. Magyarázd el, hogy a mai lecke további része egy olyan népről fog szólni, amelynek több erőre volt szüksége. Javasold, hogy a tanulók figyeljék meg az óra során, hogy miként tehetnek szert több erőre az életükben. (Kérd meg az osztály előtt álló tanulókat, hogy üljenek vissza a helyükre.)

Mondd el, hogy a Móziás 9 és 10 két olyan alkalomról is beszámol, amikor a lámániták harcba indultak Zeniff és a népe ellen. Másold fel a következő táblázatot a táblára, de ne írd fel a zárójelben lévő válaszokat. Mondd el a tanulóknak, hogy át fogják tanulmányozni a táblázatban lévő szentírásrészeket, és válaszokat fognak keresni a táblázat tetején lévő kérdésekre. Kérd meg az osztály egyik felét, hogy a táblázat első sorában lévő szentírásrészeket használva keressék meg a válaszokat Zeniffre és a népére vonatkozóan. Az osztály másik fele pedig a második oszlop szentírásrészeit használva keressen válaszokat a lámánitákra vonatkozóan. Mindegyik csoportból egy tanuló írja fel a válaszokat a táblára, amint megtalálják azokat.

	Mit tett a nép, hogy felkészüljön?	Mit tettek azért, hogy az Úrba vessék a bizalmukat?	Mi lett az eredmény?
Zeniff és a népe	Móziás 9:14–16; 10:1–2, 7, 9–10 (Felfegyverkeztek és harcba indultak.)	Móziás 9:17; 10:19 (Imádkoztak, és emlékezetükben tartották, hogy az Úr kiszabadította az őseiket.)	Móziás 9:18; 10:20 (Az Úr megerősítette őket, és sikeresen kiűzték a lámánitákat a földjükről.)
A lámániták	Móziás 10:6–8 (Felfegyverkeztek és harcba indultak.)	Móziás 10:11 (Semmit. A saját erejükre támaszkodtak.)	Móziás 10:19–20 (A lámánitákat nagy vérontás árán kiűzték arról a földről.)

Miután a tanulók kitöltötték a táblázatot, kérdezd meg:

- Milyen hasonlóságokat és különbségeket láttok aközött, ahogyan Zeniff népe és a lámániták hozzáálltak a harchoz?
- Milyen igazságokat tanulhatunk ebből az összehasonlításból?

Írd fel a következő tantételt a táblára: **Az Úr megerősít minket, ha minden tőlünk telhetőt megteszünk és Óbelé vetjük a bizalmunkat.**

Utalj vissza a táblán felsorolt kihívásokra, és emlékeztess a tanulókat a korábban bemutatott példára.

- Szerintetek ez a tantétel hogyan alkalmazható a kihívások némelyikénél?

Felhasználhatod a következő példákat, hogy segíts a tanulóknak átgondolni, ők miként tehetik meg a saját részüket és bízhatnak az Úrban, miközben erőre próbálnak szert tenni:

1. Hamarosan fontos dolgot írsz az iskolában, és szeretnél erőt nyerni ahhoz, hogy jól teljesíts.
2. Szeretnél megszabadulni egy rossz szokásodtól, de úgy érzed, egyedül nem vagy elég erős ehhez.
3. Nehézségek adódnak a családban, és úgy érzed, segítség nélkül nem tudod kezelni az ebből fakadó erős érzelmeket.

Kérd meg a tanulókat, hogy nézzék át a Móziás 9:18 első három sorát. (Javasolhatod, hogy jelöljék meg ezeket a sorokat a szentírásukban.)

- Mikor tapasztaltátok már az e sorokban olvasható igazságot?

Saját élményt is megoszthatsz arról, hogy az Úr hajlandó megerősíteni minket, amikor minden tőlünk telhetőt megteszünk, és Óbelé vetjük a bizalmunkat.

Mondd el, hogy mielőtt Zeniff és a népe másodjára is harcba indult, Zeniff elmagyarázta a népének, a lámániták miért éreznek gyűlöletet a nefiták iránt. Írd fel a táblára a *haragudni* és az *igazságtalan bánásmódban részesülni* kifejezéseket a táblára, és kérd meg a tanulóktól, hogy magyarázzák meg azok jelentését.

Hogy segíts a tanulóknak meglátni, hogy a **sértődés, haragtartás és a megbocsátás megtagadása hogyan lehet hatással egész nemzedékekre**, oszd őket párokba, és mindegyik páros olvassa el a Móziás 10:12–18-at. Kérd meg őket, hogy keressék ki, Lámán és Lemuel leszármazottai miért folytatták a gyűlölködést Nefi leszármazottaival szemben.

Miután a párok elolvasták együtt a verseket, beszéljék meg a válaszokat az alábbi kérdésekre. (A kérdéseket fel is írhatod a táblára, amíg a tanulók a számukra kijelölt verseket olvassák, vagy mindegyik párosnak kioszthatod külön papírlapon.)

- Miért gyűlölték olyan mélyen a lámániták a nefitákat?
- Kinek árt, amikor mérgesek vagyunk, vagy nem vagyunk hajlandóak megbocsátani?
- Milyen hatással lehet egy ember haragja a családjára most és a jövőben egyaránt?

Olvassátok el a következő kijelentést Donald L. Hallstrom eldertől a Hetvenektől. Kérd meg a tanulókat, hogy figyeljék meg, mit tehetünk, amikor úgy érezzük, megbántottak minket, vagy mérgesek vagyunk valakire.

„Ha úgy érzitek, hogy sérelem ért benneteket bárki (egy családtag, egy barát, egy másik egyháztags, egy egyházi vezető vagy munkatárs) vagy bármilyen (egy szerettünk halála, egészségügyi vagy pénzügyi problémák, bántalmazás vagy függőség) által, nyíltan és minden erőfeszítésetekkel törekedjétek annak kezelésére. [...] Továbbá pedig késlekedés nélkül forduljatok az Úrhoz! Gyakoroljátok teljes hitet Őbenne! Osztozzatok Vele a bánat súlyán! Engedjétek, hogy az Ő kegyelme könnyítsen a terheteken! [...] Soha ne hagyjátok, hogy egy földi körülmény megbénítsa lelkiiségeteket” (Fordulj az Úrhoz! *Liahóna*, 2010. máj. 80.).

Kérd meg a tanulókat, hogy gondolkodjanak el a következő kérdéseken. (Buzdíthatod őket, hogy írják le a válaszaikat a szentírás-tanulmányozási naplójukba vagy az órai jegyzetfüzetükbe.)

- Vannak-e jelenleg olyan érzéseitek, hogy sérelem ért benneteket, vagy haragszotok valakire?
- Kihez fordulhattok segítségért azon erőfeszítésetekben, hogy megbocsássatok? Hogyan tudjátok elkerülni a jövőben a sértettség és harag érzését?

Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak egy olyan alkalomra, amikor megbocsátottak valakinek. Kérd meg néhányukat, hogy osszák meg, milyen érzés volt megbocsátani és megszabadulni a sértettség vagy harag érzésétől. Te is megoszthatsz a bizonyosságodat arról, hogy kérjük az Úr segítségét a másoknak történő megbocsátáshoz.

Móziás 11–12:17

Bevezetés

Mivel Noé király büszkesége és kicsapongó élete népből sokakat gonoszsághoz vezetett, az Úr elküldte Abinádi prófétát, hogy figyelmeztesse Noét és a népét. Abinádi figyelmeztette őket, hogy rabságba kerülnek,

ha nem bánják meg a bűneiket. A nép úgy döntött, nem hallgatnak a figyelmeztetésre, és Noé király elrendelte, hogy Abinádit vessék börtönbe.

Igazítsd a leckéket a tanulók szükségleteihez!

A legtöbb lecke több szentírásbeli igazságot ölel fel, mint amennyinek a megbeszélésére időtök van. Miközben a szentírásokat és a tananyagot tanulmányozod, törekedj a Szentlélek útmutatására, hogy tudd, mely tanok és tanítételek azok, amelyeket a tanulóidnak leginkább meg kell tanulniuk és át kell beszélniük a lecke során. A Szentlélek majd segít minden leckét a tanulók szükségleteihez igazítanod.

Javaslatok a tanításhoz

Móziás 11:1–19

Noé király gonoszságba vezeti a népét

Óra előtt írd fel a táblára a következő kérdéseket:

Hogyan reagálnál, ha a szüleid azt mondanák, hogy néhány barátod rossz hatással van rád?

Hogyan reagálnál, ha egy egyházi vezető azt mondaná, hogy az egyik kedvenc tevékenységed a lelki fejlődésed útjában áll?

Hogyan reagálnál, ha a próféta olyan szórakozási tevékenység ellen szólalna fel, amelyet te is kedvelsz?

Kérd meg a tanulókat, hogy gondolkodjanak el magukban ezeken a kérdéseken. Majd kérdezd meg:

- Miért jelentenek kihívást ezek a helyzetek?
- Mit tehetek azért, hogy kövessétek a születek vagy vezetőitek tanácsát az ilyen jellegű helyzetekben?
- Az igazlelkű emberek miért hajlandóak követni a tanácsot még akkor is, ha az nehéz változtatást követel meg az életükben?

Mondd el, hogy ebben a leckében a tanulók egy olyan csoportról fognak tanulni, amely nem volt hajlandó követni a próféta tanácsát.

A lecke háttérének ismertetéseként emlékeztess a tanulókat, hogy Zeniff elvezetett egy csoportot Nefi földjére, ahol a lámániták rabságba hajtották őket. Habár Zeniff túlbuzgósága oda vezetett, hogy a lámániták megtévesztették őt, jó ember volt, és arra tanította a népét, hogy az Úrba vessék a bizalmukat. Mielőtt Zeniff meghalt volna, a királyságot fiára, Noéra ruházta. (Lásd Móziás 9–10.)

Magyarázd el, hogy Noé gonosz ember volt. Hogy megmutasd, gonoszsága milyen hatással volt a népére, oszd az osztályt két csoportra. Kérd meg az első csoportot, hogy olvassa el a Móziás 11:1–2, 5–7-et, a második csoportot pedig, hogy olvassa el a Móziás 11:14–19-et. Kérd meg mindkét csoportot, hogy keressenek részleteket arra, hogy Noé király gonoszsága milyen hatással volt a népre. Segíts a tanulóknak kielemezni ezeket a verseket azáltal, hogy az alábbiakhoz hasonló kérdéseket teszel fel nekik:

- Szerintetek a nép miért volt hajlandó támogatni Noét a gonoszságában?
- A „hiábavaló és hízogó szavak” miért képesek megtéveszteni az embereket? (Miközben a tanulók megbeszélik ezt a kérdést, rámutathatsz, hogy a hízogó hamis dicséretet jelent, melyet általában azért adnak valakinek, hogy manipulálják.)
- Noé népének eme beszámolójából mit tanulhatunk arról, hogy miként reagáljunk a hiábavaló és hízogó szavakra? (Amikor elhisszük mások hiábavaló és hízogó szavait, engedjük, hogy félrevezessenek minket.)
- Mit tehetünk, amikor a körülöttünk lévő emberek gonoszul élnek?

Móziás 11:20–12:17**Abinádi figyelmezteti a népet, hogy ha nem bánják meg a bűneiket, akkor rabságba kerülnek**

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Móziás 11:20-at.

- Mit tett az Úr, hogy segítsen Noé népének? (Prófétát küldött, hogy bűnbánatra szólítsa őket.)

Írd fel a következő tantételt a táblára: **Isten prófétákat küld, hogy segítsen nekünk bűnbánatot tartani és elkerülni a nyomorúságot.** Magyarázd el, hogy az Úr kétszer küldte el Abinádit, hogy figyelmeztesse a népet.

Rajzold fel az alábbi táblázatot a táblára. Hagyj elég helyet ahhoz, hogy mindegyik szentírásutalás alá lehessen egy rövid összefoglalást írni.

	Abinádi üzenete	A nép reakciója
Első figyelmeztetés	Móziás 11:20–25	Móziás 11:26–29
Második figyelmeztetés	Móziás 12:1–8	Móziás 12:9–17

Hogy segíts a tanulónak megérteni Abinádi üzenetét, kérd meg az osztály felét, hogy olvassa el a Móziás 11:20–25-öt, amely Abinádi első figyelmeztetéséről ír. Az osztály másik fele pedig olvassa el a Móziás 12:1–8-at, amely a második figyelmeztetéséről ír. Kérd meg mindkét csoportot, hogy foglalja össze Abinádi üzenetét, míg egy tanuló felírja a táblára az összefoglalásukat a megfelelő utalás alá.

- Milyen különbségeket láttok Abinádi két figyelmeztetése között?

Hogy segíts a tanulónak meglátni ezeket a különbségeket, a Móziás 11:20–25-re irányíthatod a figyelmüket, valamint az ismétlődő „ha nem tartanak bűnbánatot” és „ha ez a nép nem tart bűnbánatot” kifejezésekre. Buzdíthatod őket, hogy jelöljék be ezeket a kifejezéseket. Ezután bátorítsd őket, hogy keressék meg a különbségeket e kifejezések, valamint a Móziás 12:1–8-ban leírtak szavai között. (Segíts a tanulónak meglátni, hogy a nép elkerülhette volna ezeket a következményeket, ha az első figyelmeztetés után megbánta volna a bűneit. Mivel a nép nem tartott bűnbánatot, a következmények biztosakká és súlyosabbakká váltak Abinádi második figyelmeztetésében.)

- E különbségek mit tanítanak nektek arról, hogy milyen következményekkel jár, ha nem hallgatunk a próféta figyelmeztetésére?
- Milyen veszélyekkel jár, ha megmaradunk a bűneinkben és nem bánjuk meg azokat?

Hogy segíts a tanulónak megérteni a nép Abinádi üzeneteire adott reakcióját, kérd meg az osztály egyik felét, hogy olvassa el a Móziás 11:26–29-et, és figyelje meg, hogyan reagált a nép és a királyuk Abinádi első üzenetére. Az osztály másik fele olvassa el a Móziás 12:9–17-et, és figyelje meg, hogyan reagáltak Abinádi második üzenetére. Kérd meg mindkét csoportot, hogy foglalják össze a reakciókat, miközben egy tanuló felírja az összefoglalásokat a táblázatba.

- Szerintetek az emberek miért haragudtak meg Abinádira, aki csak segíteni szeretett volna nekik? Szerintetek miért védték Noé királyt, aki a nyomorúság felé vezette őket?
- A Móziás 11:29-ben azt olvassuk, hogy „a nép szemei el voltak vakítva”. Hogyan lett ez a nép vak az igazságra?

Miközben a tanulók megbeszélik ezeket a kérdéseket, segíts nekik felismerni a következő tantételt: **A bűn elvakíthat bennünket, és így nem ismerjük fel a próféták szavainak igazságát.** Magyarázd el, hogy a nép vakságában azt gondolta, hogy Noé a barátjuk és

Kérd fel a tanulókat, hogy írjanak a táblára!

Amikor tanulók írnak a táblára, te szembe tudsz fordulni az osztállyal, és tovább segítheted a beszélgetést. Ez a táblán lévő szövegre irányítja a tanulók figyelmét és ösztönzi a részvételüket. Emlékeztess a tanulókat, hogy nem kell a teljes válaszokat felírniuk – elég néhány kulcsszó a megjegyzésekből. Hogy növeld a részvételt, néhány percig az egyik tanulót kérd meg, hogy írjon a táblára, majd egy másik tanulónak adj lehetőséget erre.

Abinádi az ellenségük, pedig az ellenkezője volt igaz. Kérd meg a tanulókat, hogy gondolkodjanak el magukban a következő kérdéseken:

- Előfordult már, hogy megharagudtál vagy védelmezted a hibádat, amikor valaki kijavított téged, habár tudtad, hogy neki van igaza?
- Mit tehetsz azért, hogy elfogadd a családtagjaid, a helyi egyházi vezetőid és a próféták tanácsait azzal kapcsolatban, hogy miként kövesd Isten szavát?

Mutass rá, hogy sokan buzdítanak minket, hogy Isten szava szerint éljünk. Hogy segíts a tanulóknak tovább gondolkodni azon, hogy miként reagáljanak helyesen mások arra irányuló tanácsára, hogy változtassunk vagy bánjuk meg a bűneinket, térjetez vissza arra a három kérdésre, melyet az óra előtt írtál fel a táblára. Kérd meg a tanulókat, hogy válaszolják meg az egyik kérdést a szentírás-tanulmányozási naplójukban vagy az órai jegyzetfüzetükben. Miután elegendő időt kaptak erre, kérd meg néhányukat, hogy meséljenek olyan alkalmakról, amikor áldásban részesültek, amiért követték a szüleik vagy vezetőik tanácsát. Biztasd őket, hogy keressék és kövessék a szüleik, a helyi egyházi vezetőik és a próféták tanácsát.

Szentírás-memoriter áttekintés

A tanulók jobban megértik a szentírásrészeket, ha saját kérdéseket alkotnak az adott versekről. Kérd meg a tanulókat, hogy osztályként vagy kisebb csoportokban együtt dolgozva írjanak olyan kulcsmondatokat, amelyek konkrét szentírás-memoriter versekre utalnak. (Kiválaszthatsz néhány olyan részt, amelyet szeretnéd, ha a tanulók megtanulnának vagy átismételnének.) Ezután olvassák fel neked a kulcsmondatokat. Ha kitalálsz a szentírás-memoritert, te kapsz pontot. Ha nem találod ki, az osztály kap pontot.

Megjegyzés: Ha nincs időtök erre a tevékenységre a lecke részeként, egy másik napon is elvégezhetitek. További ismétlő tevékenységekért lásd az e kézikönyv végén található függelékét.

Móziás 12:18–14:12

Bevezetés

Amikor Noé király és a papjai kihallgatták Abinádit, a próféta megdorgálta őket, amiért nem tanították és tartották be a parancsolatokat. Noé király utasította a papjait, hogy öljék meg Abinádit, de Isten megvédte

Abinádit, és erőt adott neki ahhoz, hogy folytassa üzenetét. Ésaiaást idézve Abinádi bizonyosságot tett Jézus Krisztusról és az Ő engeszteléséről.

Javaslatok a tanításhoz

Móziás 12:18–13:26

Abinádi megdorgálja Noé királyt és a papjait, amiért nem tartják be és nem tanítják a parancsolatokat

Az óra elején írd fel a következő kijelentéseket a táblára:

TUDOM, mit jelent Jézus Krisztus evangéliuma szerint élni.

Jézus Krisztus evangéliuma szerint ÉLEK.

Kérd meg a tanulókat, hogy magukban gondolkodjanak el, egy 10-es skálán mennyire jellemzik őket a kijelentések (a 10-es szám azt jelenti, hogy nagyon jól illik rájuk).

- Szerintetek miért fontos, hogy őszintén ki tudjuk jelteni mindkét állítást?

Magyarázd el, hogy miközben a tanulók Abinádi szavait tanulmányozzák, még többet tanulnak majd az evangélium ismeretének és követésének fontosságáról. Emlékeztess őket, hogy az előző lecke során arról beszéltetek, hogy Noé király és a papjai börtönbe vetették Abinádit, mert ellenük profétált (lásd Móziás 12:1–17). Foglald össze a Móziás 12:18–24-et azáltal, hogy elmagyarázod: Abinádit később Noé király és a papjai elé vitték. A papok kikérdezték és megpróbálták összezavarni, hogy valami olyat mondjon, amit felhasználhat ellene. Ezután egyikőjük megkérte, hogy magyarázzon meg nekik egy szentírásrészt.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Móziás 12:25–30-at, és keressék ki, Abinádi miért fedtte meg Noét és a papjait. Miután a tanulók elmondták, mit találtak, kérdezd meg:

- Abinádi azt mondta, hogy Noé és a papjai elferdítették az Úr útjait (lásd Móziás 12:26). Más szavakkal: megrontották a szent dolgokat, és elfordultak a helyes életviteltől. Hogyan voltak Noé és a papjai bűnösök az Úr útjainak elferdítésében?

Hogy segíts a tanulóknak megválaszolni ezt a kérdést, rámutathatsz, hogy a papok azt állították, a szabadulás Mózes törvénye által jön el (lásd Móziás 12:32). Ennek ellenére nem tartották be a tízparancsolatot, ami e törvény része volt, és nem tanították a népnek sem, hogy tartsák be a parancsolatokat (lásd Móziás 11:1–15; 12:27–29, 37; 13:25–26).

Mutass a táblán lévő kijelentésekre.

- Szerintetek egy 10-es skálán mennyire jellemzik e kijelentések Noét és a papjait?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Móziás 12:31–33-at. Kérd meg az osztályt, hogy keressék ki azt a tantételt, melyet Abinádi Noénak és a papjainak tanított. (Azt tanította, hogy **ha betartjuk Isten parancsolatait, megszabadulunk.**)

Oszd meg a következő példákat F. Melvin Hammond eldertől a Hetvenektől. Buzdítsd a tanulókat, hogy figyeljék meg, miért fontos, hogy ismerjük és be is tartsuk a parancsolatokat.

„Sok évvel ezelőtt egy visszatért misszionárius bátran állt fel egy úrvacsorai gyűlésen és jelentette ki hangosan, hogy a szentírás-tanulmányozásának köszönhetően tudja, hogy az evangélium igaz, és az életét az Úrnak és az Ő egyházának szenteli. Két héttel később megaláztatott és rémülten állt diákegyházközségének püspöke előtt, amikor bevallotta, hogy egy gyenge pillanatában elvesztette az erényét. A Szabadító iránti odaadásáról tett

kijelentése valahogyan elfelejtődött a szenvedélyek viharában. Habár Isten szavának tanulója volt, tanulmányait nem kötötte össze a mindennapi, valóságos, krisztusi élet gyakorlati alkalmazásával.

Egy gyönyörű leány minden követelménynek eleget tett, hogy megszerezze a Fiala Nő Elismerést. Személyes céljait gondosan leírta és vezette az emlékkönyvében. Leírta rendíthetetlen elhatározását, hogy kizárólag érdemes fiatal férfikkal fog randevúzni, hogy megtalálja azt a különleges férfit, aki elviszi majd a templomba. Tizennyolc éves korára a céljai feledésbe merültek; megszökött egy fiúval, aki nem volt tagja az egyháznak. Szerettei – a szülei, a tanárai és a barátai – sok könnyet hullattak érte. A törvény követelményei és a valódi tanítványság között húzódozó szörnyű szakadékba zuhant” (“Eliminating the Void between Information and Application,” CES satellite training broadcast, Aug. 2003, 17, si.lds.org).

Olvasószínház

A szentírások dramatizált olvasása segíthet a tanulóknak vizualizálni a szentírások szereplőit és eseményeit. Buzdítsd a tanulókat, hogy tegyék az élményt érdekessé és élvezhetővé anélkül, hogy csorbítanák a szentírásbeli események szentségét.

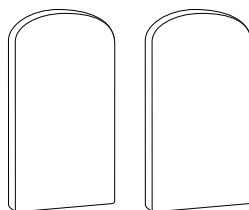
- Miért nem elég csupán ismerni a parancsolatokat ahhoz, hogy megszabadulhassunk? Tedd ki az Abinádi Noé király előtt című képet (62042; *Evangéliumi művészeti könyv* [2009]. 75. sz.). Kérd meg a tanulókat, hogy mondják el, mi történik a képen. (A király elrendelte, hogy öljék meg Abinádit. Az Úr megvédi Abinádit.) Hogy segíts a tanulóknak megérteni ezt a beszámolót, felkérhetsz három tanulót, hogy tartsanak olvasószínházat. Az egyik tanuló lesz a narrátor. A második tanuló olvassa Noé király szavait. A harmadik tanuló pedig Abinádi szavait. Először kérd meg a narrátort és a Noét játszó tanulót, hogy olvassák fel a részeit a Móziás 13:1–2-ből. Ezután az Abinádit játszó tanuló válaszoljon a Móziás 13:3–4-gyel. Őt követően a narrátor felolvassa a Móziás 13:5–6-ot. Az Abinádit játszó tanuló pedig befejezi a Móziás 13:7–11-gyel.

Irányítsd a tanulók figyelmét a Móziás 13:11-re.

- Szerintetek mit jelent az, ha szívünkbe vannak írva a parancsolatok? (Segíts a tanulóknak megérteni, hogy ahhoz, hogy a parancsolatok a szívünkbe legyenek írva, ismernünk és élnünk kell az evangéliumot.)

Mutass rá, hogy mielőtt Noé meg akarta volna öletni Abinádit, Abinádi egy szentírásrészlet kezdett idézni, amelyet a király és a papjai valószínűleg ismertek, és amely bizonyította a gonoszságukat. Az osztály olvassa el magában a Móziás 12:34–36-ot, hogy megnézzék, ismerős-e számukra az a szentírás, melyet Abinádi Noének és a papjainak idézett. Segíts észrevenniük, hogy Abinádi a tízparancsolatot kezdte idézni.

Rajzolj két nagy kőtáblát a táblára. Kérd meg az egyik tanulót, hogy írja fel az egyik kőtáblára a tízparancsolat egyikét. A tanuló adja át a kőtát egy másik tanulónak, és ő is írja fel az egyik tízparancsolatot. Addig folytassátok ezt, míg a tanulók fel nem sorolták az összeset, amire emlékeznek. Kérd meg őket, hogy ellenőrizzék le a válaszaikat a Móziás 12:34–36 és 13:12–24-ben. Buzdíthatod őket, hogy jelöljék be a tízparancsolatot ezekben a versekben, valamint a 2 Mózes 20:3–17-ben (ez is szentírás-memoriter).

Oszd meg a következő kijelentést Gordon B. Hinckley elnöktől:

„A tízparancsolatot Jehova ujsa írta fel kőtáblákra, hogy szabadulást és biztonságot, védelmet és boldogságot hozzon Izrael gyermekeinek, valamint az őket követő nemzedékek mindegyikének” (“Our Solemn Responsibilities,” *Ensign*, Nov. 1991, 51).

Ösztönözd a tanulókat, hogy nézzék át a tízparancsolatot, és magukban gondolják át, milyen egyéni erőfeszítéseket tesznek azok betartására.

Móziás 13:27–14:12

Abinádi a Jézus Krisztus engesztelése általi szabadításról tanít

Írd fel a következő kijelentést a táblára (ezt az óra kezdete előtt is megteheted). Kérd meg a tanulókat, hogy gondolkodjanak el, hogyan lehetne kiegészíteni a mondatot.

„... nélkül minden engedelmességünk és jó cselekedetünk ellenére sem szabadíthatunk meg a haláltól vagy egyéni bűneink hatásaitól.”

Olvasd fel Dallin H. Oaks elder következő kijelentését:

„[A] Jézus Krisztus engesztelése által felajánlott kegyelem nélkül minden engedelmes-
ségünk és jó cselekedetünk ellenére sem szabadíthatunk meg a haláltól vagy egyéni
bűneink hatásaitól. A Mormon könyve ezt világossá teszi. Azt tanítja, hogy »nem egyedül a
törvény által jön szabadulás« (Móziás 13:28). Más szavakkal, nem egyszerűen csak a paran-
csolatok betartása által jön szabadulás. [...] Még azok is »haszontalan szolgák« (Móziás
2:21), akik teljes szívükkel, lelkükkel, elméjükkel és erejükkel igyekeznek engedelmeskedni
és Istent szolgálni. Az ember nem keresheti meg magának saját szabadulását” (“Another
Testament of Jesus Christ,” *Ensign*, Mar. 1994, 67).

Egészítsd ki a táblán a mondatot a következőkkel: *A Jézus Krisztus engesztelése által felaján-
lott kegyelem*. Ezután kérj meg néhány tanulót, hogy felváltva olvassák fel a Móziás 13:28,
32–35-öt. Kérd meg az osztályt, hogy keressenek olyan szavakat és kifejezéseket, amelyek
Oaks elder kijelentéséhez kapcsolódnak. Kérj meg néhány tanulót, hogy osszák meg, amit
találtak. (Íme néhány lehetséges válasz: „engesztelés”, „Isten megváltása”, „a Messiás eljö-
vetele”, valamint az ígélet, hogy „Isten maga fog lejönni az emberek gyermekei közé”.)

Magyarázd el, hogy Abinádi kijelentései „a törvényről” a Móziás 13:28 és 32-ben Mózes
törvényére utalnak, amely szigorú parancsokat tartalmazott az áldozathozatalokra, az
ünnepekre és egyéb cselekedeteikre vonatkozóan. A törvény azért adatott, hogy segítsen az
izraelitáknak emlékezni Istenre, és előretekinteni Jézus Krisztus engesztelésére. Idővel sok
izraelita nem értette meg Jézus Krisztus szerepét Szabadítójukként, azt gondolván, hogy
csupán a Mózes törvényének való engedelmesség által is megszabadulhatnak.

- Abinádi bizonyágát tette, hogy **senki sem szabadulhat meg, csakis Jézus Krisztus engesztelése által** (lásd Móziás 13:28, 32). Miért fontos, hogy megértsük ezt az igazságot?

Magyarázd el, hogy miközben Abinádi Noéhoz és a papjaihoz beszélt, idézett néhányat
Ésaiás Jézus Krisztusról szóló próféciai közül. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el
magukban a Móziás 14:3–12-t. Kérd meg őket, hogy keressenek olyan szavakat és kifejezé-
seket, amelyek leírják, mit tett a Szabadító a megszabadításuk érdekében.

Miután a tanulók néhány percig tanulmányozták ezeket a verseket, kérd meg őket, hogy
összák meg, mit találtak. A válaszaikat felírhatod a táblára is. Hogy segíts a tanulóknak
végiggondolni azt a gyötrelmet és fájdalmat, melyet a Szabadító elviselt értük, és hogy se-
gíts nekik a bűneikért való szenvedésére gondolniuk, olvasd fel a következő kijelentéseket.
Kérd meg őket, hogy gondolatban egészítsék ki ezeket a kijelentéseket:

Jézus Krisztus viselte az olyan gyötrelmeimet, mint például...

Jézus Krisztust az olyan vétkeim miatt sebeztek és ütötték meg, mint például...

Kérdezd meg a tanulóktól, hogy mit jelent számukra a következő kijelentés: „az ő sebei
által gyógyulunk meg” (Móziás 14:5). Lehet, hogy el kell magyaráznod, hogy a *sebei* szó
konkrétan azon sebekre utal, melyek a korbácsolás és ostorozás során keletkeztek a Szaba-
dító testén (lásd János 19:1). A szó általánosan azonban az Ő teljes szenvedésére utal.

Miután a tanulók megosztották az e kijelentéssel kapcsolatos érzéseiket, tedd bizonyosá-
godat, hogy a Szabadító szenvedésén, valamint a saját, arra irányuló erőfeszítéseinken
keresztül, hogy betartsuk a parancsokat, békességet és megbocsátást nyerhetünk ebben
az életben, és szabadulást az eljövendő életben (lásd T&Sz 59:23; Hittételek 1:3). Buzdítsd
a tanulókat, hogy mutassák ki a Szabadító iránti szeretetüket és hálájukat azért, hogy
betartják a parancsokat.

Móziás 15–17

Bevezetés

Ahogy Abinádi folytatta a prédikálást Noé királynak és a papjainak, bizonyágát tette Jézus Krisztus azon szerepéről, hogy Ő a Megváltó. Noé egyik papja, Alma, hitt Abinádinak. Noé király kiűzte Abinádit az udvarából és elrendelte a szolgálóinak, hogy öljék meg. Alma azonban elmenekült és lejegyezte azokat a tanításokat, melyeket Abináditól hallott. Miután Abinádi átadta az

üzenetet, melynek megosztásáért az Úr odaküldte, Noé király és a papjai azzal fenyegették, hogy megölik, ha nem vonja vissza, amit mondott. Mivel Abinádi nem volt hajlandó megtagadni a bizonyágát, „tűzhalált szenved[ett]” és „halálával pecsétel[te] meg szavai igazságát” (Móziás 17:20).

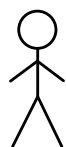
Javaslatok a tanításhoz

Móziás 15–16

Abinádi Jézus Krisztus azon szerepéről tanít, hogy Ő a Megváltó

Adj a tanulóknak két percet, hogy megkeressék a *megváltani*, *megváltja* és *megváltás* szavakat a Móziás 15–16-ban. Javasolhatod, hogy jelöljék meg ezeket a szavakat. Magyarázd el, hogy amikor egy szó különböző formában többször is előfordul, az azt jelezheti, hogy az adott szó fontos eleme az író üzenetének. Buzdítsd a tanulókat, hogy keressék meg a mai leckében Abinádi megváltásról szóló tanításait.

Hogy segíts a tanulóknak megérteni Jézus Krisztus azon szerepét, hogy Ő a Megváltó, rajzold fel a következő ábrát a táblára:

Vétkes

Bírság

Büntetés

Mutass a „Vétkes” felirattal jelölt figurára, és kérd meg a tanulókat, képzeljék azt, hogy elkövettek egy büntetett. Büntetesként hatalmas bírságot szabtak ki rájuk, de semmilyen törvényes vagy becsületes úton nem tudják önerőből kifizetni a bírságot. Kérdezd meg a tanulóktól, hogyan éreznék magukat, ha ilyen büntetést kapnának. Ezután kérd meg őket, hogy képzeljék azt, hogy az egyik családtagjuk vagy barátjuk felajánlja, hogy kifizeti helyettük a bírságot.

- Mit éreznének ez iránt az ember iránt?

Magyarázd el, hogy a bírság kifizetésével ez a családtag vagy barát megváltaná őket a büntetésüktől. A *megváltani* szó azt jelenti, hogy felmentenek valakit az adósság alól vagy váltságdíj fizetésével felszabadítják. Bátoríthatod a tanulókat, hogy írják le ezeket a meghatározásokat a Móziás 15 egyik olyan verse mellé, amely a *megváltás* szó valamely változatát tartalmazza.

Írd fel, hogy *Mi* a *Vétkes* alá. Írd fel, hogy *Igazságosság* a *Büntetés* alá. Magyarázd el, hogy mivel bűnt követtünk el és megszegtük Isten törvényeit, büntetést kell kapnunk. Más szavakkal, eleget kell tennünk az igazságosság követelményeinek. Olvasd fel a következő kijelentést Richard G. Scott eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából. Kérd meg a tanulókat, hogy figyeljék meg, milyen következményekkel jár Isten törvényeinek a megszegése:

„Az igazság... megköveteli, hogy minden megszegett törvényt kiegyenlítsenek. Amikor engedelmeskedtek Isten törvényeinek, áldottak lesztetek, de nem lehet külön hitelt gyűjteni, hogy kiegyenlítsétek azokat a törvényeket, melyeket megszegtek. Ha nem oldjátok meg

azokat, akkor a megszegett törvények nyomorúságossá tehetik az életeteket, és megakadályozzák, hogy visszatérhesetek Istenhez” (Az engesztelés biztosíthatja a békéteket és a boldogságotokat. *Liahóna*, 2006. nov. 42.).

- Scott elder szerint milyen következményei vannak Isten törvényei megszegésének?

Miközben a tanulók felsorolják a következményeket, melyek Isten törvényeinek megszegését követik, töröld le a *Bírság* szót a tábláról. A helyére írd fel, hogy *Nyomorúság* és *Kizárás Isten színe elől*. A tanulók olvassák el magukban a Móziás 15:1, 8–9-et. Felteheted a következő kérdéseket, hogy segíts nekik megérteni az e versekben lévő tanok némelyikét:

- A *közbenjár* szó azt jelenti, hogy valaki két ember vagy csoport közé áll, hogy segítsen nekik kibékülni egymással – más szóval, megegyezniük. Szerintetek mit jelent, hogy Jézus Krisztus lejött, hogy „közbenjárjon” értünk?
- Szerintetek mit jelent, hogy a Szabadító az igazságosság és miközöttünk áll? Szerintetek mit jelent kielégíteni „az igazságosság követelményeit”?

Segíts a tanulóknak megérteni, hogy az igazságosság megköveteli, hogy büntetést kapjunk a bűneinkért. A Szabadító nem törli el az igazságosság követelményeit; Ő áll közöttünk és az igazságosság között, hogy eleget tegyen az igazságosság követelményeinek azáltal, hogy magára vállalja a büntetést helyettünk. Megfizette az árat, hogy megváltson minket – hogy megmenten minket a büntetéstől. Helyezz ki egy képet a táblára a Szabadítóról (mint például Az Úr Jézus Krisztus címűt [64001]), a vétkes és a büntetés szavak közé.

Büntetés
Igazságosság
Nyomorúság
Kizárás Isten színe elől

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Móziás 15:5–7-et, és gondoljanak arra, milyen árat fizetett Jézus Krisztus, hogy megváltsa őket – hogy közénk és az igazságosság követelményei közé álljon.

Írd fel a táblára a következőket:

<i>Azok, akik úgy döntenek, szeretnének megváltásban részesülni</i>	<i>Azok, akik nem akarnak megváltásban részesülni</i>
<i>Móziás 15:11–12</i>	<i>Móziás 16:2–5, 12</i>

Oszd ketté az osztályt. Az osztály egyik fele tanulmányozza a Móziás 15:11–12-t, és keressék ki azoknak az embereknek a jellemvonásait, akik úgy döntenek, hogy szeretnének megváltásban részesülni. Az osztály másik fele tanulmányozza a Móziás 16:2–5, 12-t, és keressék ki azoknak az embereknek a jellemvonásait, akik nem akarnak megváltásban részesülni. Miután elegendő időt hagytál nekik, kérd meg az első csoportot, hogy mondják el, mit találtak.

- A Móziás 15:11–12 szerint ki fog megváltani a bűneitől? (Győződj meg róla, hogy a tanulók értik: **Jézus Krisztus kielégíti az igazság követelményeit azok számára, akik hallgatnak a próféták szavaira, hisznek az Ő megváltó hatalmában, és megbánják a bűneiket.**)

Magyarázd el, hogy az ár, melyet a Szabadító fizetett, személyes ajándék mindenkinek, aki úgy dönt, érdemes lesz a megváltásra azáltal, hogy bűnbánatot tart, valamint arra törekszik, hogy betartsa a parancsolatokat és az Úrral kötött szövetségeit.

Az engesztelés személyes természetének kihangsúlyozásához kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Móziás 15:10-et. Ezután hívd fel a tanulók figyelmét a „meg fogja látni a magát” kifejezésre. Javasolhatod, hogy jelöljék meg ezt a kifejezést. Magyarázd el, hogy ebben a versben a *mag* szó gyermekeket jelent.

- Mikor tanultunk arról, hogy mit jelent „Krisztus gyermekeivé” válni? (Emlékeztess a tanulókat Benjámin király e témával kapcsolatos szavaira, a Móziás 5-ben. Lásd még az 55. leckét.)

Javasolhatod, hogy a tanulók tegyék személyessé a Móziás 15:10-et azáltal, hogy „a magját” kifejezés helyére a saját nevüket írják. Kérd meg őket, hogy egy pillanatig gondolkodjanak el, mit jelent ez nekik.

- Ez a tanítás hogyan segít jobban értenetek az engesztelést?

Kérd meg azokat a tanulókat, akik a Móziás 16:2–5, 12-t olvasták, hogy osszák meg, mit találtak azokról, akik nem akarnak megváltásban részesülni. Hogy kihangsúlyozd a megváltás visszautasításának súlyosságát, kérd meg az összes tanulót, hogy olvassa el magában a Móziás 16:5-öt.

- Mi történik a táblán lévő ábrával, ha a vétkes megmarad a bűnben és megtagadja, hogy bűnbánatot tartson? (Miközben a tanulók megválaszolják a kérdést, vedd le Jézus Krisztus képét az ábráról. Kihangsúlyozhatod, hogy az ilyen emberek számára ez olyan, „mintha nem lenne megváltás”.)

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a Tan és a szövetségek 19:16–17-et, és nézzék meg, mi történik azokkal, akik visszautasítják, hogy bűnbánatot tartsanak és nem fogadják el a Szabadító megváltását. Buzdíthatod a tanulókat, hogy a szentírásaikban írják a T&Sz 19:16–17-et a Móziás 16:5 mellé.

Tedd vissza újra a Szabadító képét a táblára.

- Milyen igazságokat tanultatok ma a Megváltótokról?

Miután a tanulók megválaszolták ezt a kérdést, magyarázd el, hogy mindamellett, hogy a Szabadító megváltást ajánl nekünk a bűneinkért járó büntetéstől, Abinádi arról is tanított, hogy a Szabadító a haláltól is megvált bennünket. Kérj meg néhány tanulót, hogy felváltva olvassák fel a Móziás 16:6–11-et. Tedd bizonyoságot arról, hogy **Jézus Krisztus engesztelésének köszönhetően minden ember fel fog támadni**. Arra is rámutathatsz, hogy az igazlelkűek a boldogság állapotára fognak feltámadni.

Kérd meg a tanulókat, hogy írják le a szentírás-tanulmányozási naplójukba vagy az órai jegyzetfüzetükbe a Megváltóval kapcsolatos érzéseiket, és hogy mit tesznek majd azért, hogy részük lehessen az Ő általa felajánlott megváltásban.

Móziás 17

Alma hisz Abinádinak, ezért elűzik; Abinádi tűzhalált szenved

Kérdezd meg a tanulóktól:

- Láttatok már valakit kiállni az igazság mellett úgy, hogy nehéz volt ezt megtennie? Mi történt?

Mutasd meg az Abinádi Noé király előtt című képet (62042; *Evangéliumi művészeti könyv* [2009]. 75. sz.). Foglald össze a Móziás 17:1–6-ot azáltal, hogy elmagyarázod: amikor Abinádi befejezte az üzenetét, egy Alma nevű pap megpróbálta meggyőzni a királyt, hogy Abinádi igazat mondott és el kellene engedni. A király elűzte Almat, és utána küldte a szolgálait, hogy öljék meg. Alma elrejtőzött, és leírta Abinádi szavait. Három nappal később a király és a papjai halálra ítélték Abinádit.

Oszd párokra a tanulókat. Kérd meg őket, hogy tanulmányozzák a következő szentírás-részeket a párjukkal: Móziás 17:7–10, amely Abinádi döntéseiről szól, valamint Móziás 17:11–12, amely Noé király döntéseiről szól. Kérd meg őket, hogy hasonlítsák össze Abinádi döntéseit Noé király döntéseivel. Továbbá kérd meg őket, beszéljék meg a következő kérdéseket: (Ezeket a kérdéseket fel is írhatod a táblára.)

- Szerintetek Abinádi szavai miért váltották ki Noé királyból azt, amit kiváltottak? (Lásd Móziás 17:11.) Hogyan befolyásolták Noé királyt a papjai? (Lásd Móziás 17:12–13.)
- Milyen tanulságokat vonhatunk le Abinádi példájából? (A tanulók egyik válasza lehet, hogy **minden körülmények között hűek maradhatunk Istenhez**.)

Ha lehetséges, ossz ki a tanulóknak egy-egy példányt Gordon B. Hinckley elnök következő kijelentéséből:

„Legyetek erősek – álljatok ki azért, ami helyes! A kompromisszumok... korában élünk. Azokban a helyzetekben, melyekkel naponta szembekerülünk, tudjuk, mi a helyes... Fejleszténünk kell az ahhoz szükséges erőt, hogy kövessük a meggyőződésünket” (“Building Your Tabernacle,” *Ensign*, Nov. 1992, 52).

Megkérheted a tanulókat, hogy a szentírásaikban írják a *Minden körülmények között hű maradok Istenhez* mondatot a Móziás 17:9–12 mellé. Hívd fel a tanulók figyelmét Abinádi utolsó szavaira a Móziás 17:19-ben: „Ó Isten, fogadd be lelkemet!” Majd kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Móziás 17:20-at.

- Milyen hatással vannak rátk Abinádi utolsó szavai?

Kérd meg a tanulókat, hogy válaszoljanak a következő kérdésre a szentírás-tanulmányozási naplójukban:

- Mit fogsz tenni azért, hogy minden körülmények között hű maradj Istenhez?

Elegendő idő eltelte után kérj meg néhány tanulót, hogy ossza meg, amit írt. Azt is kérdezd meg, hogy valaki szeretné-e elmondani, mit jelent neki az evangélium, és mit tett a múltban azért, hogy hű maradjon az Úrhoz a nehéz időszakokban. A leckét a bizonyosságoddal zárd.

Otthon tanulási lecke

Móziás 7–17 (12. rész)

Felkészülési anyag az otthon tanulókat oktatója számára

A napi otthon tanulási leckék összefoglalása

Az alábbiakban összefoglaljuk azokat a tanokat és tantételeket, melyeket a tanulók a Móziás 7–17 (12. rész) tanulmányozása során tanultak. Ezt az összefoglalót ne tanítsd le a leckéd részeként. Az általad tanított leckének csupán e tanok és tantételek némelyikére kell összpontosítania. Kövesd a Szent Lélek sugalmazásait a tanulóid szükségleteinek átgondolása során.

1. nap (Móziás 7–8)

Miközben a Móziás 7–8-at tanulmányozták, a tanulók a bűn és a rabság közötti kapcsolatra koncentráltak. Azt is megtanulták Limhi király szavaiból, hogy a bűneink felismerése, valamint a felettük érzett bánat elvezethet minket odáig, hogy az Úrhoz fordulunk szabadításért. Ammon biztosította Limhit afelől, hogy az Úr prófétákat, látnokokat és kinyilatkoztatásokat küld az emberiség javára.

2. nap (Móziás 9–10)

A tanulók még többet tudtak meg arról, hogy a nefiták egy csoportja, amelyet Zeniff népének hívtak, hogyan telepedett le a lámániták között. A következő igazság lett kiemelve, amikor Zeniff és a népe harcba indult a lámánitákkal szemben: Az Úr megerősít minket, ha minden tőlünk telhetőt megteszünk és Őbelé vetjük a bizalmunkat.

3. nap (Móziás 11–14)

Noé király gonoszságok és utálatosságok elkövetésébe vitte bele népét. A tanulók felfedezték, hogy Isten prófétákat küld, hogy segítsenek bűnbánatot tartani, elkerülni a nyomorúságot, és szabadulást nyerni. Abinádi próféta tanításain keresztül a tanulók megtanulták, hogy ha betartjuk Isten parancsolatait, megszabadíttatunk. Azt is megtanulták, hogy Jézus Krisztus engesztelése a szabadulás forrása.

4. nap (Móziás 15–17)

Mártírhálála előtt Abinádi bátran kijelentette, hogy Jézus Krisztus evangéliuma kielégíti az igazságosság követelményeit mindazok számára, akik hisznek a Szabadító megváltó hatalmában, megbánják a bűneiket, és betartják a parancsolatokat. Abinádi azt is tanította, hogy Jézus Krisztus engesztelésének köszönhetően minden ember fel fog támadni. E tanok tanulmányozásával a tanulók elgondolkodtak annak fontosságán, hogy a Szabadítóra támaszkodjanak és minden körülmények között hűek maradjanak Istenhez.

Bevezetés

A Móziás 7–17 különböző egyének és csoportok utazásairól és tapasztalatairól számol be. Zeniff azon döntése, hogy a nefiták egy csoportjával letelepszik a lámániták között, mindkét nemzetre hatással volt. Például Zeniff népe és a leszármazottai megtapasztalták a megpróbáltatásokat, a hitehagyást, a fogságot, a lelki újjászületést és a kiszabadulást is. A lecke első része lehetőséget ad a tanulóknak áttekinteni az e hét során tanulmányozott neveket, helyszíneket és eseményeket. A lecke második része segít a tanulóknak felismerni Abinádi próféta üzenetének központi mondanivalóját, ami Jézus Krisztus és az Ő engesztelése. Olyan üzenet volt ez, amelyért Abinádi kész volt az életét adni.

Javaslatok a tanításhoz

Móziás 7–17

A történelmi háttér és tan áttekintése

Segítségképpen e lecke eseményeinek elmagyarázásához, nézd át „A Móziás 7–24 áttekintése” táblázatot a 12. rész 1. nap alatt a tanulók tanulmányi kalauzában. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a Móziás 7:1–2-t, és keressék ki, melyik két földről tesz említést. Kérd meg őket, hogy magyarázzák el, a különböző nefita csoportok miért akartak egyik földről a másikra vándorolni.

Írd fel a két föld nevét a tábla (vagy egy papírlap) két szélére.

Zarahemla földje	Nefi (Lehi-Nefi) földje
------------------	-------------------------

A következő kérdések segítségetekre lehetnek, miközben a tanulókkal átnézik az eseményeket. Írd fel a táblára azoknak a személyeknek a nevét, akikről beszéltek. Felhasználható az alábbi kérdések mindegyikét vagy csupán némelyikét is, a tanulók megjegyzéseitől függően:

- Miért akarta Zeniff elhagyni Zarahemla földjét? (Lásd Móziás 9:1, 3.)
- Milyen kapcsolat van Zeniff, Noé és Limhi között? (Lásd Móziás 7:9.)
- Milyen király volt Noé? (Lásd Móziás 11:1–5; 11.)
- Mit tett Isten, hogy arra ösztönözze Noét és a népét, hogy elforduljanak a szörnyű gonoszágaiktól és utálatosságaiktól? (Elküldte a prófétáját, Abinádit, hogy bűnbánatra szólítsa őket.)
- Mit tudtok mondani Almáról? (A válaszok között lehet: ő volt Noé király egyik papja; elhitte Abinádi szavait, és leírta azokat; és elmenekült, hogy ne öljék meg.)
- Mózes és Ésaías miért fontos ezekben a fejezetekben, annak ellenére, hogy sokkal korábban éltek, mint Abinádi, és a világ egy másik pontján?

- Miért küldött Limhi 43 embert a vadonba? (Limhi és népe a lámániták rabságában voltak, és segítséget szerettek volna kérni Zarahemla népétől.) Mire bukkantak Zarahemla helyett? (Egy elpusztult civilizáció maradványait és 24, írást tartalmazó aranylemezt találtak.)
- Mit tett Ammon és 15 másik férfi? (Móziás elküldte őket, hogy derítsék ki, mi történt Zeniff népével. Rabságban találták annak a népnek a leszármazottait. Zeniff unokája, Limhi volt a királyuk.)
- Ki volt Zarahemla királya, és egyben próféta, látnok és kinyilatkoztató? (Móziás.) Miért volt fontos Limhi számára, hogy látnok is volt? (Limhi megtudta, hogy Móziás le tudja fordítani a 24 aranylemezen lévő írásokat.)

Mutass rá, hogy mintegy 80 év telt el attól kezdve, hogy Zeniff és a népe elhagyták Zarahemlát, odáig, hogy Ammon és a társai megérkeztek Nefi földjére.

Miután segítettél a tanulóknak jobban megérteni a történelmi beszámolót, emlékeztess őket, hogy még egy személyről tanulnak ezen a héten, akinek a neve még nincs fenn a táblán.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a Móziás 16:6–8-at, és keressék meg ennek a személynek a nevét. Mondd el a tanulóknak, hogy bár a Mormon könyve ezen része sok történelmi eseményt fed le, a Jézus Krisztus általi szabadulás tanát is kiemeli.

Hogy kihangsúlyozd a Jézus Krisztus általi szabadulás fontosságát, másold fel a táblára a következő táblázatot, vagy oszd ki külön papírlapokon. Kérd meg a tanulókat, hogy párokat alkotva tanulmányozzák a táblázatban felsorolt szentírásrészeket, és beszéljék meg, mit találtak. Mivel a Gyakorlati kérdések némelyike nagyon személyes jellegű, a tanulók eldönthetik, hogy hangosan válaszolják meg egymásnak, leírják a szentírás-tanulmányozási naplójukba, vagy magukban gondolják át a választ.

Hogy segíts a tanulóknak elgondolkodni azon, amit e szentírás-tevékenység, illetve az e heti leckék során tanultak, kérdezd meg tőlük: Az ezen a héten tanult tantételek és tanok hogyan fognak segíteni nektek várákozással tekinteni bűneitek bocsánatára?

Adj lehetőséget a tanulóknak, hogy bizonyágukat tegyék Jézus Krisztusról.

Lezárhatod a leckét azzal, hogy felolvasod a Móziás 16:13–15-öt, és megosztod a bizonyágodat arról, hogy mekkora szükségünk van a Szabadítóra. Vagy kihangsúlyozhatod azt a két tantételeket a tanulóidnak, melyeket ezen a héten tanultak: hogy **Jézus Krisztus engesztelése a szabadulás forrása**, és hogy **Jézus Krisztus mindazok számára kielégíti az igazságosság követelményeit, akik bűnbánatot tartanak**.

Következő rész (Móziás 18–25)

A Móziás 18–25 elmeséli, hogy két csoport hogyan szabadult ki az ellenségük fogságából és tért vissza biztonságban Zarahemlába. Megtudjátok, Isten hogyan vezette mindkét csoportot a menekülésben. Az egyik csoport Gedeon tervét követte azáltal, hogy leitatták az őröket, a másik csoport pedig Almát követte menekült el, míg a lámániták aludtak. Ki altatta el a lámánitákat?

Szentírás	Mit keress	Gyakorlati kérdések
Móziás 7:33	Hogyan szabadítanak ki minket a lelki és fizikai rabságból?	A Limhi által hangsúlyozott három pont közül szerinted jelenleg neked melyiket kellene erősítened?
Móziás 13:11	Noé király és a népe közül sokan miért nem értették Jézus Krisztus küldetését?	Milyen bizonyítékát látod az életedben annak, hogy a parancsolatok a szívedbe vannak írva? Hogyan tudod tanulmányozni és tanítani az igazlelkűséget?
Móziás 14:3–7	Jelentőségteljes szavakat és kifejezéseket a Szabadító szenvedéséről és elutasításáról.	Ma hogyan vetik meg és utasítják el a Szabadítót az emberek? Hogyan rejti el valaki az arcát előle? Hogyan teszi valaki az ellenkezőjét?
Móziás 15:6–9, 11	Mit „tört szét” és mi felett „győzedelmeskedett” Jézus Krisztus; és mi miben részesülünk a Szabadító áldozatának köszönhetően?	Mostanában hogyan járt közben az Úr az érdekedben? Hogyan állt közötted és az igazságosság követelményei között?

Móziás 18

Bevezetés

Abinádi halála után Alma titokban Abinádi szavait tanította a nép között. Azok, akik hittek neki, a Mormon vizénél gyűltek össze, hogy még többet tanuljanak. Alma „bűnbánatról és a megváltásról és az Úrba vetett hitről prédikált nekik” (Móziás 18:7). Azok,

akik elfogadták a tanításait és megbánták a bűneiket, beléptek a keresztelés szövetségébe. Az emberek hűek voltak e szövetséghez, és segítették egymást fizikailag és lelkileg egyaránt.

Javaslatok a tanításhoz

Móziás 18:1–16

Alma tanítja és megkereszteli az embereket

Tedd ki az Abinádi Noé király előtt című képet (62042; *Evangéliumi művészeti könyv* [2009]. 75. sz.). Mutass rá a háttérben álló papokra a képen. Magyarázd el, hogy a Móziás 18 Alma élményeiről számol be, aki Noé király egyik papja volt.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Móziás 18:1, 3–6-ot. Kérd meg az osztályt, hogy keressék ki, Alma mit tett, miután hallotta Abinádi bizonyosságát. Miután a tanulók elmondták, mit tudtak meg, kérd meg őket, hogy vegyék elő azt az ábrát, amely a Móziás 7–24-ben leírt vándorlásokat ábrázolja. Mondd nekik, hogy rajzolják be a Mormon vizét a megfelelő helyre. (A teljes rajzot lásd az e kézikönyv végén található függelékben.)

Magyarázd el, hogy Alma a tanításaival a keresztelésre kívánta felkészíteni az embereket. Kérd meg a tanulókat, hogy egy pillanatra gondoljanak a saját keresztelőjükre. Hogy segíts nekik átgondolni, mit jelent számukra a keresztelőjük, feltehetsz a következőkhöz hasonló kérdéseket:

- Milyen részletekre emlékeztek az eseményről?
- Hogyan segítettek a szüleitek, a tanítóitok és a vezetőitek felkészülni a keresztelőtkre?
- Mit értékeltek ma jobban a keresztelőtökben, mint akkor, amikor megkeresztelkedtetek?

Magyarázd el, hogy Alma története arról, ahogy tanította és megkeresztelte a népet a Mormon vizénél, segíthet jobban

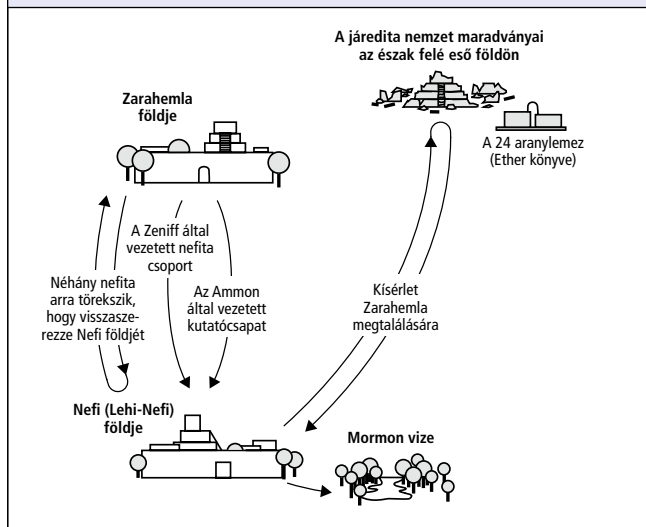
megértenünk a keresztelési szövetséget.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Móziás 18:2, 7-et, és keressék ki, Alma mit tanított a népnek, amikor a keresztelésre készítette fel őket.

- E versek szerint Alma mely tanokat és tantételeket hangsúlyozta?
- Szerintetek eme igazságok megértése hogyan segíthet valakinek felkészülni a keresztelésre?

Hogy segíts a tanulóknak megérteni, mit tehetnek azért, hogy betartsák a keresztelési szövetséget, és hogy segíts nekik értékelni az ezért járó áldásokat, másold fel a táblára az alábbi táblázatot. A táblázat alsó rubrikáiba ne írd be a kijelentéseket és a szentírásutalásokat.

A Móziás 7–24-ben lévő utazások áttekintése

<i>Hajlandó vagyok...</i>	<i>Isten megígéri, hogy...</i>
<p>Segíteni mások terheit viselni, hogy azok könnyűek lehessenek (lásd Móziás 18:8).</p> <p>Gyászolni azokkal, akik gyászolnak (lásd Móziás 18:9).</p> <p>Megvigasztalni azokat, akik vigasztalásra szorulnak (lásd Móziás 18:9).</p> <p>Isten tanújaként állni mindig és mindenben, és minden helyen (lásd Móziás 18:9).</p> <p>Szolgálni Istent és betartani a parancsolatait (lásd Móziás 18:10).</p>	<p>Megvált engem (lásd Móziás 18:9).</p> <p>Az első feltámadás részese leszek (lásd Móziás 18:9).</p> <p>Örök életem lesz (lásd Móziás 18:9).</p> <p>Kitölti rám Lelkét (lásd Móziás 18:10).</p>

Magyarázd el, hogy mielőtt Alma keresztkedésre invitálta volna a népet, azon jellemvonásokról és cselekedetokról beszélt nekik, amelyek jelzik, hogy képesek megkötni és betartani e szövetséget az Úrral. (Emlékeztetheted a tanulókat, hogy a szövetség megállapodás Isten és ember között, de Isten és az ember „a megállapodásban nem egyenlő félként cselekszenek. Isten szabja meg a szövetség feltételeit, az emberek pedig beleegyeznek annak megtételébe, amire kéri őket. Ezt követően Isten bizonyos áldásokat ígér az embereknek az engedelmségükért” [Kalauz a szentírásokhoz: szövetség. Scriptures.lds.org]. A keresztkedés követelményeinek utolsó napi magyarázatát lásd a Tan és a szövetségek 20:37-ben.)

Oszd ketté az osztályt. Az osztály egyik fele tanulmányozza a Móziás 18:8–11-et, és keresse ki, Alma mit tanított, mire kell hajlandónak lennünk, amikor megkeresztelkedünk. Kérd meg az osztály másik felét, hogy nézze át ugyanezt a részt, és keresse ki, az Úr mit ígér, hogyan fog megáldani minket, ha betartjuk a szövetségünket. Miután a tanulóknak elég idejük volt tanulmányozni a verseket, kérd meg néhányukat, hogy jöjjenek ki a táblához, és írják be a táblázat megfelelő négyzetébe, amit találtak.

Hogy segíts a tanulóknak értékelni a keresztkelési szövetségüket, kérdezd meg.

- Mit jelentenek számotokra az első oszlopban lévő cselekedetek és jellemvonások?
- Miért fontosak számotokra a második oszlopban felsorolt ígéretek?

Kérd meg a tanulókat, hogy tanulmányozzák magukban a Móziás 18:12–16-ot, és keressék ki, Alma és a népe milyen áldásokban részesült, amikor szövetségre léptek, hogy az Urat szolgálják. Kérd meg a tanulókat, hogy osszák meg, amit találtak. Rámutathatsz, hogy Alma el voltelve az Úr Lelkével, miközben arra készült, hogy megkeresztelje Hélámot, és hogy mind Alma, mind pedig Hélám eltelt a Lélekkal, amikor megtörtént a keresztkelés, megmutatván, hogy az Úr már elkezdte betölteni a szövetség azon részét, hogy kitölti Lelkét a népre.

Oszd meg a biznyságot arról, hogy **elnyerjük az Úr Lelkét és az örök élet ígértét, ha megköttjük és betartjuk a keresztkelés szövetségét.**

Móziás 18:17–30

Alma megalapítja Jézus Krisztus Egyházát a nép között

Olvasd fel a következő kijelentést Henry B. Eyring elnöktől az Első Elnökségből:

„A keresztkelés napjától életünk lelki mérföldkövein át ígéretek teszünk Istennek és Ő is ígéretek tesz nekünk. Ő mindig megtartja az Ő felhatalmazott szolgálain keresztül adott ígéréteit, ám életünk döntő próbája, hogy mi megköttjük és megtartjuk-e a szövetségeinket Ővele” (“Witnesses for God,” *Ensign*, Nov. 1996, 30).

Irányítsd a tanulókat a táblán lévő táblázatra. Magyarázd el, hogy most arról fognak tanulni, hogy Alma népe hogyan élt a keresztkelési szövetség szerint, és ezért milyen áldásokban részesültek. Oszd két csoportra az osztályt. Kérd meg az egyik csoportot, hogy tanulmányozza a Móziás 18:17–23-at, a másik csoportot pedig, hogy tanulmányozza a Móziás 18:24–30-at. Olvasás közben kérd meg mindkét csoportot, hogy keressék ki, Alma mit tanított, a nép hogyan éljen, hogy betartsa a keresztkelési szövetséget. Kérd meg a tanulókat, hogy válasszanak maguknak párt a másik csoportból, és mondják el egymásnak, mit találtak. Vagy mindkét csoport egy-egy képviselője mondja el az egész osztálynak, hogy mit tanult.

- Hogyan befolyásolja a keresztelési szövetségetek a mindennapi életeteket? (Fontold meg, hogy úgy kérsz választ erre a kérdésre, hogy megkéred a tanulókat, mondják el, hogy a keresztelési szövetségük hogyan befolyásolja azt, ahogyan a családtagjaikkal bännak, hogy milyen szórakozási lehetőséget választanak, vagy hogy milyen kapcsolatuk van a kortársaikkal.)

Kérd meg a tanulókat, hogy nézzék át a Móziás 18:17, 22, 29-et, és keressenek olyan szavakat és kifejezéseket, amelyek azt mutatják, hogy a nép milyen áldásban részesült a szövetségei betartásáért. Soroljátok fel ezeket az áldásokat a táblán, a keresztelési szövetségről szóló táblázat alatt. (Lehet, hogy emlékeztetned kell a tanulókat, hogy az „Isten gyermeke[i]” [Móziás 18:22] összefüggésben van azzal, hogy Jézus Krisztus engesztelése által az örök élet örököseivé válunk [lásd Móziás 5:6–8, 15].)

Hogy segíts a tanulóknak meglátni, hogy **nagyszerű áldásokban részesülnek azok, akik megtartják a keresztelési szövetséget**, irányítsd a figyelmüket a táblán lévő táblázatra, és kérdezd meg:

- Milyen áldásokat láttatok már azon barátaitok, családtagjaitok vagy az egyházközségetek tagjai életében, akik megtartották a szövetségeiket?
- Hogyan áldott meg benneteket az Úr azért, mert betartottátok a keresztelési szövetségeket?

Tedd bizonyoságot arról, hogy a szövetségek megtartása hogyan hozott áldásokat az életedbe.

Móziás 18:31–35

Az egyházhöz tartozók elmenekülnek Noé király üldözése elől

Foglald össze a Móziás 18:31–33-at azáltal, hogy elmagyarázod: egy nap, amikor Alma és a népe összegyűlt az Úr szavát hallgatni, rájuk találtak Noé király szolgálói. A király elküldte seregét, hogy elpusztítsa őket.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Móziás 18:34-et. Mutass rá, hogy az *a* lábjegyzet a Móziás 23:1-hez irányítja az olvasókat. (Mégkérheted a tanulókat, hogy jelöljék meg ezt a lábjegyzetet.) Magyarázd el, hogy a Móziás 18:34-ben lévő beszámoló a Móziás 23:1-ben folytatódik, miután a 19–22. fejezetek Limhi népének tapasztalatait mesélik el. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Móziás 23:1–2-t.

- Hogyan „értésült” Alma a veszélyről, amely népét fenyegette?

Írd fel a táblára a következő tantételt: **Az Úr figyelmeztetni tudja az igazlelkűeket, amikor veszélyben vannak.** (Mégkérheted a tanulókat, hogy írják le ezt a tantételt a Móziás 18:34 mellé a szentírásuk margójára.) Eme igazság illusztrálásaként olvasd fel a következő történetet Neil L. Andersen eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„Az FBI különleges ügynökeként a barátom olyan szervezett bűnszövetkezetek után nyomozott, amelyek kábítószerket szállítottak az Egyesült Államokba.

Egyszer ő és ügynöktársa kimentek egy lakásra, ahol szerintük egy ismert kábítószer-terjesztő kokaint forgalmazott. A barátom így írta le a történeteket:

»Bekopogtunk a kábítószer-kereskedő ajtaján. A gyanúsított kinyitotta az ajtót, és amikor meglátott minket, megpróbált elénk állni, hogy ne lássunk be. De elkésett, mert megláttuk a kokaint az asztalon.

Egy férfi és egy nő, akik az asztalnál voltak, rögtön elkezdtek eltakarítani a kokaint. Meg kellett akadályoznunk, hogy eltüntessék a bizonyítékot, ezért gyorsan arrébb löktem a gyanúsítottat, aki az ajtónál elállta az utunkat. Miközben arrébb löktem, találkozott a pillantásunk. Furcsamód nem tűnt mérgesnek vagy rémültnek. Mosolygott rám.

A szeme és megnyerő mosolya azt a benyomást keltette, hogy ártalmatlan volt, ezért gyorsan otthagytam őt, és az asztal felé igyekeztem. A gyanúsított most már mögöttem volt. Abban a pillanatban határozott és erőteljes érzésem támadt: »Óvakodj a mosolygós szemek mögött megbúvó gonosztól!«

Azonnal visszafordultam a gyanúsítottához. Ott állt zsebre tett kézzel. Ösztönösen megragadtam a kezét, és kihúztam a zsebéből. Csak akkor láttam meg azt a félautomata pisztolyt, melyet tüzelésre készen, a kezében tartott. Hatalmas dulakodás után lefegyvereztem az illetőt.« [...]

A Szentlélek figyelmeztette a fizikai veszélyre a barátomat; a Szentlélek titeket is figyelmeztetni fog a lelki veszélyekre” (lásd Óvakodjatok a mosolygós szemek mögött megbúvó gonosztól! *Liahóna*, 2005. máj. 46–47.).

Erősítsd meg, hogy az Úr gyakran figyelmezteti az igazlelkűeket a leselkedő veszélyre, de nem szabad hamislelkűnek érezni magunkat, ha nem érezzük a Szentlélek figyelmeztetését minden alkalommal, amikor veszélyes helyzetbe kerülünk.

- Mikor éreztétek már, hogy az Úr figyelmeztetett benneteket valamilyen fizikai vagy lelki veszélyre? (Miután a tanulók megosztották az élményeiket, te is megoszthatod a saját tapasztalatodat.)

Móziás 19–20

Bevezetés

Miután Alma és a népe elmenekültek Noé király serege elől, Noé király és a népe kezdték megtapasztalni a hamislelkűség következményeit, ahogyan azt Abinádi megjövendölte: a lámániták megtámadták és fogságba hurcolták őket, Noé király pedig tűzhalált szenvedett. Noé halála után fia, Limhi lett a király. Amikor Noé

korábbi papjai elraboltak egy csoportnyi lámánita lányt, a lámániták Limhi népét hibáztatták, és felkészültek, hogy megtámadják őket. Limhi népe hősiessé küzdött, majd megsebesítették és elfogták a lámániták királyát. Limhi megbékítette a lámánita királyt, aki ezután meggyőzte népét, hogy békében térjen vissza a saját földjére.

Javaslatok a tanításhoz

Móziás 19–20

A Lehi-Nefi földjén élő nefiták megtapasztalják Abinádi jövendöléseinek beteljesülését

Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak egy olyan alkalomra, amikor valaki olyan veszélyre figyelmeztette őket, amelyet nem láthattak előre. Kérd meg őket, meséljék el, hogyan áldattak meg, amikért hallgattak a figyelmeztetésre. Segíts a tanulóknak megbeszélni a figyelmeztetések célját azáltal, hogy felteszed a következő kérdéseket:

- Mi a figyelmeztetés célja? Ki figyelmeztet benneteket arra, hogy milyen dolgokat kerüljete el, illetve milyen dolgok lehetnek károsak a számotokra?
- Kinek nyilatkoztatja ki Isten az egyházára vonatkozó lelki figyelmeztetéseket?

Emlékeztess a tanulókat, hogy az Úr elküldte Abinádit, hogy figyelmeztesse a nefitákat a bűn következményeire. Hogy segíts a tanulóknak áttekinteni Abinádi jövendöléseit, melyeket a nefitáknak mondott Lehi-Nefi földjén, másold fel a következő táblázatot a táblára. Hagyj ki elegendő helyet, hogy a tanulók írassanak az egyes szentírásutalások alá.

Jövendölés Noé király népéről (Móziás 12:1–2; 17:17)	Beteljesedés (Móziás 19:10, 14–15; 20:20; 21:2–4)
Jövendölés Noé királyról (Móziás 12:3; 17:18)	Beteljesedés (Móziás 19:18–20)

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Móziás 12:1–2-t. Kérd meg az osztályt, hogy figyeljék meg, Abinádi jövendölése szerint mi történik majd Noé király népével, amiért nem bánták meg a bűneiket. Kérd meg az egyik tanulót, hogy sorolja fel ezeket a következményeket a táblán lévő táblázat bal felső négyzetébe. Egy másik tanuló olvassa fel a Móziás 12:3-at. Kérd meg az osztályt, hogy figyelje meg, Abinádi jövendölése szerint mi fog történni Noé királlyal. Az egyik tanuló írja be ezt a táblázatba.

Hogy segíts a tanulóknak átgondolni a lelki figyelmeztetések jelentőségét, melyeket prófétákon keresztül kapunk, oszd meg a következő történetet David R. Stone eldertől a Hetvenektől:

„Egy vasárnap reggel, több mint egy évvel ezelőtt, csodálatos napra ébredtünk a Dominikai Köztársaságban lévő Santo Domingóban. Ragyogott a karibi napfény, és tiszta volt az ég. Enyhe szellő lengedezett, alig libbentette meg a faleveleket; meleg, békés és nyugodt idő volt. De távol, kint a tengeren, fizikai érzékelésünk határán túl, a halálos pusztító aznap felénk tartott, csillapíthatatlanul és megállíthatatlanul. A Hurrikán Előjelző Központ, amelynek az a feladata, hogy a Georges Hurrikán útját kövesse és előre jelezze,

folyamatosan frissítette az interneten elérhető információkat. Azon a békés, szelíd nyugalmat árasztó reggelen, az égbeli figyelő szemek segítségével, láttam a vihar jósolt útvonalát, ami egyenesen Santo Domingo szíve felé tartott.

48 órán belül heves... erővel csapott le a vihar, pusztítást, elnéptelenedett helyeket és halált hagyva maga után. [...]

Akármilyen hatalmas is az ezekből a félelmetes fizikai erőkből eredő kár, pusztítás és halál, ennél még nagyobb ürességet okoznak az emberek életében a lelki forgószelek. E dühöngő erők gyakran sokkal emésztőbb kárt képesek okozni, mint a természeti ciklonok, hiszen szétzúzzák lelkünket, és megfosztanak minket az örökkévalóság perspektívájától és ígéretétől. [...]

Ugyanakkor vannak nekünk lelki forgószéltől megóvó segítők is, akiknek elhívásuk van arra, hogy őrkdjenek és figyelmeztessenek, így segítve bennünket a lelki károk, pusztulás, vagy akár a halál elkerülésében. A toronybeli őrszemeinket apostoloknak és prófétáknak nevezzük. Ők a mi lelki szemeink az égben, és ismerik sugalmazás, megézés és a tiszta intelligenciájuk révén, hogy ezek a viharok merrefelé fordulhatnak. Folyamatosan hallatják figyelmeztető hangjukat, hogy beszéljenek nekünk az Úr parancsolatainak tudatos és könnyelmű megszegésének tragikus következményeiről. Figyelmeztetések szándékos figyelmen kívül hagyása olyan, mintha a szenvedéssel, a bánattal és a pusztulással jegyben járnánk. De ha őket követjük, az azt jelenti, hogy az Úr kiválasztott szolgálait követjük a béke és bőség lelki mezeire" ("Spiritual Hurricanes," *Ensign*, Nov. 1999, 31–32).

- Ez a történet hogyan vonatkoztható Abinádi szerepére Noé király népe között?

Mondd el a tanulóknak, hogy a következő tevékenység segít majd nekik jobban megismerni a Móziás 19–20 történeti vonalát, és meglátni Abinádi jövendöléseinek beteljesedését ezekben a fejezetekben. E tevékenység után a tanulók kitöltik majd a táblán lévő táblázat jobb oldali oszlopát.

Óra előtt írd fel a következő 11 kijelentést a táblára, vagy oszd ki őket külön papíron minden tanulónak. Kérd meg a tanulókat, hogy fussák át a Móziás 19–20-at. Miközben olvasnak, számozzák be a listán lévő eseményeket időrendi sorrendben. Elmondhatod a tanulóknak, hogy a fejezet összefoglalók hasznos segítséget nyújthatnak ehhez.

- _____ *Gedeon Noé király megölésére törekszik.*
- _____ *A nefita asszonyok és gyermekek könyörögnek a lámánitáknak, hogy ne öljék meg őket.*
- _____ *Noé király tűzhalált szenved.*
- _____ *Egy lámánita hadsereg eljön Semlón határához.*
- _____ *Noé papjai elrabolnak 24 lámánita lányt.*
- _____ *A lámánita király könyörög a seregének, hogy őrizzék meg Limhi népének életét.*
- _____ *Noé és néhány embere elmenekül a lámániták elől, hátrahagyva a feleségeiket és a gyermekeiket.*
- _____ *Limhi megparancsolja népének, hogy öljék meg a lámánita királyt.*
- _____ *Két évig béke van a nefiták és a lámániták között.*
- _____ *Limhi megígéri, hogy népe odaadja a vagyona felét a lámánitáknak.*
- _____ *A nefiták visszaverik a lámániták támadását, és foglyul ejtik a lámánita királyt.*

Adj 5–10 percet a tanulóknak e tevékenység elvégzésére. Ezután a lista segítségével néztek át a Móziás 19–20 történeti vonalát. (Az események helyes sorrendje, a lista tetejétől kezdve, a következő: 1, 4, 5, 2, 8, 11, 3, 10, 7, 6, 9.)

Utalj vissza a táblán lévő táblázatra. Oszd két csoportra az osztályt. Az egyik csoport tanulmányozza a Móziás 19:10, 14–15; 20:20; 21:2–4-et, hogy megnézzék, Abinádi Noé király népéről szóló jövendölései hogyan teljesedtek be. Kérd meg a másik csoportot, hogy tanulmányozzák a Móziás 19:18–20-at, hogy megnézzék, Abinádi Noé királyról jövendölése hogyan teljesedett be. Kérj meg egy tanulót mindkét csoportból, hogy foglalja össze, hogyan teljesedtek be Abinádi jövendölései. Kérj meg egy másik tanulót, hogy írja be ezeket az összefoglalásokat a táblázatba.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Móziás 20:21-et.

- Mit mondott Gedeon, mi a nép szenvedésének oka?

Kérd meg a tanulókat, hogy magyarázzák el a saját szavaikkal, Gedeon mit szeretett volna, hogy a nép megértsen. Bár más szavakkal is kifejezhetik, a tanulók válasza tükrözze, hogy értik: **az Úr szolgálói szavainak elutasítása szenvedést és bánatot eredményez.** (Ezt a tantételt fel is írhatod a táblára.)

Mondd el a tanulóknak, hogy az Úr hasonló figyelmeztetést adott az utolsó napokban azoknak, akik nem hallgatnak a hangjára. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Tan és a szövetségek 133:70–72-t. Javasolhatod, hogy a tanulók írják ezt az utalást a Móziás 20:21 mellé a szentírásuk margójára.

- Napjainkban mi mindent tanítanak a próféták és az apostolok, ami segíteni fog nekünk elkerülni a szenvedést és a bánatot? Mit tanítanak, ami segíteni fog békességet és boldogságot hozni az életünkbe, és ami segít visszatérnünk Isten jelenlétébe? (Megmutathatod a tanulóknak a *Liahóna* legutóbbi általános konferenciai számát, és megemlítheted a próféták által adott üzenetek némelyikének címét.)

Kérd meg a tanulókat, hogy meséljenek olyan alkalmakról, amikor áldásban részesültek, amiért követték az egyház vezetőinek tanácsát.

Hogy segíts a tanulóknak megérteni, hogy a próféták szavainak követése békességet hoz és segít visszatérnünk Isten jelenlétébe, oszd meg a következő kijelentést Robert D. Hales eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„Lelki biztonságunk azon múlik, hogy élő prófétánk tiszta hangja felé fordulunk-e. Ha hallgatunk a hangjára és követjük a tanácsát, képesek leszünk úgy élni, ahogyan Krisztus szeretné, hogy éljünk, és ki tudunk tartani mindvégig, hogy egy napon, a családjával együtt, visszatérjünk Mennyei Atyánk és a mi Szabadítónk Jézus Krisztus jelenlétébe” (*“Hear the Prophet’s Voice and Obey,” Ensign, May 1995, 17*).

A lecke befejezéseként tedd bizonyoságot arról a békességről és lelki biztonságról, amely az Úr szolgálói tanácsának követéséből fakad.

Szentírás-memoriter áttekintés

Ha időtök engedi, átnézhetitek azokat a szentírás-memoritereket, amelyeket az év során eddig tanítottál, hogy segíts a tanulóknak felidézni az egyes részek kulcsszavait.

Adj a tanulóknak néhány percet, hogy átnézzék a szentírás-memoritereket, melyeket ebben az évben eddig tanultak. Kérj meg egy tanulót, hogy jöjjön ki az osztály elé, és hozza magával a szentírásait. Kérd meg a tanulót, hogy lapozzon az egyik szentírás-memoriterhez úgy, hogy ne mutassa meg senkinek, melyik az. (Ha vannak memoriter kártyáitok, a tanuló azokat is használhatja.) A tanuló írjon fel a táblára egy szót a szentírás-memoriterből. (Buzdítsd a tanulót, hogy a kulcsszavak közül válasszon az olyan kevésbé megkülönböztető szavak helyett, mint például az *és* vagy *a*.) Kérd meg az osztály többi tagját, hogy keressék meg a szentírásukban azt a szentírás-memoritert, amelyből szerintük a szó származik. Ha senki sem találta meg a megfelelő részt egy szóból, a tanuló írjon fel még egy szót a táblára a szentírás-memoriterből. Ezt addig folytassátok, amíg legalább egy tanuló meg nem találja a helyes verset. Az osztály többi tagja is lapozzon az adott részhez, és a tanulók együtt mondják el a memoritert. Ezután ismételjétek meg a tevékenységet egy másik tanulóval és egy másik szentírás-memoriterrel.

Móziás 21–22

Bevezetés

Miután háromszor sem sikerült megszabadulniuk a lámániták fogságából, Limhi népe végül az Úrhoz fordult, hogy szabadítsa ki őket. Ezt követően érkezett meg

Ammon és a fiverei Lehi-Nefi földjére. Miután szövetséget kötöttek az Úrral, Limhi népe megszökött a lámániták fogságából, és Ammon Zarahemlába vezette őket.

Javaslatok a tanításhoz

Móziás 21:1–22

Miután Limhi népe fellázadt a lámániták ellen, de háromszor is visszaverték őket, megalázkodtak az Úr előtt és elkezdtek gyarapodni

Írd fel a táblára a következő szavakat: *fogság* és *kiszabadítás*.

- Milyen képek jelennek meg előttetek e szavak hallatán?
- Milyen érzelmek jutnak eszetekbe e szavak kapcsán?
- Mi köze lehet e szavaknak a szabadítás tervéhez?

Magyarázd el, hogy a Móziás 21–24 két csoport történetét tartalmazza, amely a lámánita erők fogságában volt, de az Úr végül kiszabadította őket. A Móziás 21–22-ben Limhiről és népéről olvashatunk, akik gonoszságuk következtében kerültek fogságba. Fizikai rabságuk a bűneik miatti lelki rabságot tükrözte. A második csoport történetét a Móziás 23–24-ből a következő lecke során fogjuk megbeszélni. A történet Alma népéről szól, amely keresztelese után került fogságba és szenvedett el megpróbáltatásokat. Mindkét beszámoló fontos igazságokat tanít arról, hogy az Úr hatalmában áll megszabadítani minket a bűntől és a megpróbáltatásoktól. Bátorítsd a tanulókat, hogy miközben a Móziás 21–22-ben lévő nép fogságát és kiszabadítását tanulmányozzák, gondoljanak arra, hogy az Úrnak hatalmában áll megszabadítani bennünket a bűntől.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Móziás 21:2–6-t. Kérd meg őket, hogy keressék ki azokat a szavakat és kifejezéseket, amelyek leírják, hogy Limhi és a népe min mentek keresztül és ez milyen érzésekkel töltötte el őket. Hogy kihangsúlyozd a Limhi népe által tapasztalt nehézséget, buzdíthatod a tanulókat, hogy jelöljék meg a „nem volt módja annak, hogy ki tudják szabadítani magukat” részt a Móziás 21:5-ben.

- A Móziás 21:6 mely részletei jelzik, hogy a nép még nem alázkodott meg és nem fordult az Úrhoz?
- Limhi népe milyen megoldást javasolt szenvedéseik enyhítésére?

Foglald össze a Móziás 21:7–12-t azáltal, hogy elmondod a tanulóknak: Limhi népe háromszor indult harcba a lámániták ellen, hogy kiszabadítsák magukat, ám minden alkalommal vereséget és nagy veszteségeket szenvedtek.

- Hogyan reagálhatott volna a nép a harmadik arra irányuló sikertelen próbálkozás után, hogy kiszabadítsák magukat?

Kérj meg néhány tanulót, hogy váltva olvassák fel a Móziás 21:13–16-ot, hogy megtudják, hogyan reagált a nép. Feltehetsz néhányat – vagy akár mindet – a következő kérdések közül:

- Hogyan változott meg a nép a harmadik vereség után?
- A Móziás 21:15 szerint az Úr miért nem sietett meghallgatni az imáikat?
- A Móziás 11:23–25 szerint mit mondott Abinádi a népnek, mit kell tenniük, mielőtt az Úr meghallgatná a szabadulásukért mondott fohászaikat?
- Habár a nép nem szabadult ki azonnal a fogságból, az Úr hogyan áldotta meg őket, amikor elkezdtek megbánni a bűneiket? (Miközben a tanulók megválaszolják a kérdést,

buzdíthatod őket, hogy jelöljék be az „apránként kezdtek boldogulni” kifejezést a Móziás 21:16-ban.)

- Mit tanít ez arról, hogy az Úr mit fog tenni, ha a nép megalázkodik, elkezd bűnbánatot tartani, és a segítségét kéri?

Foglald össze a Móziás 21:16–22-t azáltal, hogy elmagyarázod: Limhi népe fogságának hátralévő részében az Úr felvirágoztatta őket, hogy ne éhezzenek. Továbbá „nem volt több zavargás a lámániták és Limhi népe között” (Móziás 21:22).

Kérd meg a tanulókat, hogy mondjanak olyan tantételeket, melyeket Limhi népének beszámolójából tanultak. Bár a tanulók más tantételeket is megoszthatnak, győződj meg róla, hogy értik: **amikor megalázkodunk, az Úr segítségét kérjük, és megbánjuk a bűneinket, akkor meghallgatja az imáinkat, és a maga idejében könnyít a bűneink terhén.** (Ezt a tantételt fel is írhatod a táblára. Arra is megkérheted a tanulókat, hogy írják le azt a Móziás 21:15–16 mellé a szentírásukban, vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukba, illetve az órai jegyzetfüzetükbe.)

- Szerintetek hogyan válhat a javunkra, ha várunk kell arra, hogy az Úr megszabadítson minket a bűneink terhétől?

Hogy segíts a tanulóknak alkalmazni a tanultakat, adj nekik néhány pillanatot, hogy elgondolkodjanak a következő kérdéseken, és leírják a válaszaikat a szentírás-tanulmányozási naplójukba. (A kérdéseket felírhatod a táblára is.)

- Mit tesztenek azért, hogy az Úr erejét keressétek a bűneitektől való megszabaduláshoz?
- Hogyan boldogultatok apránként, amikor az Úr segítségét kértétek?

Móziás 21:23–22:16

Limhi, Ammon és Gedeon együtt munkálkodnak azon, hogy segítsenek a népnek kiszabadulni a fogságból és visszatérni Zarahemlába

Megjegyzés: Emlékeztetheted a tanulókat, hogy a Móziás 7 és 8 tartalmazza Ammon és a fivérei beszámolóját arról, amikor rátaláltak Limhi királyra és a népére. A következő 14 fejezet, a Móziás 9–22, Limhi népének történetét meséli el, amely körülbelül 80 évvel azelőtt kezdődött, hogy Ammon rájuk talált. E történet végén megismétlődik néhány olyan esemény, amelyről már a korábbi fejezetekben is szó volt. Ezért a Móziás 21:23–30 tartalmának nagy részét már átvettük a Móziás 7–8-ról és a Móziás 18-ról szóló leckékben. Hogy segíts a tanulóknak emlékezni a Móziás 21:23–30-ban lejegyzett eseményekre, röviden átnézhetitek a Móziás 7–24-ben lévő utazások áttekintését az e kézikönyv végében lévő függelékben.

Emlékeztess a tanulókat, hogy Limhi népe felismerte, szenvedéseiket annak köszönhetik, hogy elutasították az Úr bűnbánatra szólító felhívását (lásd Móziás 12:1–2; 20:21). Bűneik illetően beismerése által Limhi népe megkezdte a bűnbánat és a megtérés folyamatát. Oszd meg a bűnbánat következő definícióját:

„[A bűnbánat] elengedhetetlen a boldogsághoz ebben az életben és az örökkévalóságban. A bűnbánat sokkal több a bűneink beismerésénél. Elme- és szívbéli változást jelent... [M]agában foglalja, hogy elfordulunk a bűntől, és Istenhez fordulunk bocsánatért. Az Isten iránti szeretet és a parancsolatai betartása iránti őszinte vágy motiválja” (*Hűek a hithez: Evangéliumi értelmező szótár* [2004]. 25–26.)

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Móziás 21:32–35-öt. Keressenek olyan szavakat és kifejezéseket, amelyek azt jelzik, hogy Limhi és a népe megbánták a bűneiket és szívüket az Úrhoz fordították. Javasolhatod, hogy jelöljék meg ezeket a szavakat és kifejezéseket. Kérd meg néhányukat, hogy osszák meg, amit találtak. (A válaszaiknak tartalmazniuk kell, hogy Limhi és a népe közül sokan szövetségre léptek, hogy Istent szolgálják és betartják a parancsolatait; vágytak rá, hogy megkeresztelkedjenek; és hajlandóak voltak teljes szívükkel szolgálni Istent.)

A következő tevékenység segíteni fog a tanulóknak meglátni, hogy az Úr segítette Limhi népének kiszabadulni a fogságból, amint tisztelték azon szövetségüket, hogy Őt szolgálják és betartják a parancsolatait. Óra előtt írd fel a táblára a következő kérdéseket és szentírás-utalásokat:

Miként volt Ammon és fivérei érkezése válasz Limhi népének imáira? (Lásd Móziás 7:14–15, 18–20; 21:14–15, 22–24.)

Azonkívül, hogy imán keresztül az Úr segítségét kérték, mit tett Limhi népe Gedeon irányításával azért, hogy kiszabaduljanak? (Lásd Móziás 21:36; 22:1–10.)

E versek mely részletei jelzik, hogy az Úr segítette Limhi népének biztonságban kiszabadulni? (Lásd Móziás 22:11–16; 25:15–16.)

Oszd három csoportra az osztályt. Mindegyik csoport válaszolja meg a táblán lévő kérdések egyikét a hozzájuk tartozó szentírásrészek tanulmányozása után. Mítán kaptak néhány percet a felkészülésre, kérj meg egy tanulót mindegyik csoportból, hogy mondja el a többieknek a csoportja választ. Ez arra is jó alkalom, hogy a tanulók kiegészítsék A Móziás 7–24-ben lévő utazások áttekintése című rajzukat a „Limhi népének kiszabadulása” felirattal. (A teljes rajzot lásd az e kézikönyv végén található függelékben.) Megkérheted továbbá a tanulókat, hogy a Mormon könyve könyvjelzőjükön nézzék meg, végül mi fog történni Limhi népével (lásd Móziás 22:13–14).

Mutass rá, hogy bár Limhi népével ellentétben nekünk nem kell segítséget kérnünk fizikai fogságból való kiszabaduláshoz, mindannyiunknak szüksége van arra, hogy megszabadítsanak a bűneinktől.

- Mit tanultatok a Móziás 21–22-ből, ami bátorítást adhat bárkinek, akinek meg kell tapasztalnia az Úr azon hatalmát, hogy képes megszabadítani bennünket a bűntől?

Végezetül tedd bizonyosságodat arról, hogy az Úrnak hatalmában áll megszabadítani bennünket a bűntől. Hangsúlyozd ki, hogy amikor megalázkodunk, az Úr segítségét kérjük, és megbánjuk a bűneinket, akkor meghallgatja az imáinkat, és a maga idejében könnyít a bűneink terhén.

Megjegyzések és háttér-információk

Móziás 21:15, 29–30. A bűnből eredő szenvedésnek célja is lehet

Amikor bűnt követünk el és Limhi király népéhez hasonlóan nem bánjuk meg azt, magunkra vonjuk az ezzel járó fájdalmat – néha fizikait, de lelkit mindig. Kent F. Richards elder a Hetvenektől elmagyarázta, hogy a fájdalom miként lehet elengedhetetlen része a lelki gyógyulásunknak és fejlődésünknek:

„A fájdalom a gyógyulási folyamat mércéje. Gyakran tanít bennünket türelemre. [...]

Orson F. Whitney elder ezt írta: »Semmilyen általunk elszenvedett fájdalom vagy megpróbáltatás sem hiábavaló. Okulásunkra szolgál, és olyan tulajdonságokat fejleszt, mint a türelem, a hit, a lelki erő és az alázatosság. [...] A bánat, szenvedés, gyötrelmelem és fáradtság árán teszünk szert arra a tudásra, amiért idejöttünk.«

Robert D. Hales elder hasonlóképpen fogalmazott:

»A fájdalom olyan alázathoz vezet, amely gondolkodásra készítet. Olyan tapasztalat ez, amelyért hálás vagyok, hogy el tudtam viselni. [...]

Megtanultam, hogy a testi fájdalom és a test gyógyulása egy komoly műtét után nagy mértékben hasonlít a lelki fájdalomhoz és a bűnbánat folyamatában zajló lelki gyógyuláshoz« (lásd Az engesztelés gyógyír minden fájdalomra. *Liahóna*, 2011. máj. 15.).

Móziás 21:15–16. Milyen hozzáállást tanúsítotok a megpróbáltatások idején?

Richard G. Scott elder, a Tizenkét Apostol Kvórumából, arról tanított, milyen hozzáállást kell elkerülnünk, és milyen hozzáállás kifejlesztésére kell törekednünk a megpróbáltatásaink során:

„Az Úr, az Ő isteni hatalmával, enyhülést hoz, ha alázattal és *Jézus Krisztusba vetett hittel* kéritek az Ő szabadítását.

Ne mondjátok: »Engem senki sem ért meg; nem tudom megoldani, vagy nem kapom meg a szükséges segítséget.« Az ilyen gondolatok önpusztítóak. Senki sem segíthet nektek, ha nincs hitetek és ti magatok nem tesztek erőfeszítéseket. A személyes fejlődésetekhez szükség van ezekre. Ne keressetek olyan életet, amely szinte teljesen mentes a kényelmetlenségtől, a fájdalomtól, a nyomástól, a kihívástól vagy a bánattól, mert ezek azok az eszközök, melyekkel egy szerető Atya a mi személyes fejlődésünket és értelmünk növekedését serkenti. Ahogy a szentírások is újra meg újra megerősítik, segítséget fogtok kapni, hogy *hitet gyakoroltok Jézus Krisztusban*. [...] A Krisztusba vetett hit azt jelenti, hogy bízunk Őbenne; bízunk az Ő tanításaiban. Ez reményhez vezet, a remény pedig jószívűséget, Krisztus tiszta szeretetét eredményezi – azt a békés érzést, amely akkor érkezik, amikor megérezzük az Ő törődését, szeretetét és azon képességét, hogy meggyógyíthat bennünket vagy enyhítheti terheinket az Ő gyógyító hatalmán keresztül“ (“To Be Healed,” *Ensign*, May 1994, 8).

Móziás 23–24

Bevezetés

Miután Alma és a népe elmenekült Noé király serege elől, megalapítottak egy igazlelkű várost. Annak ellenére, hogy megtértek az evangéliumhoz, megpróbáltatásokban és kihívásokban volt részük. A lámániták fogságába kerültek. Amint Alma és a népe hitet és

türelmet gyakorolt, az Úr könnyítette a terheiket és végül kiszabadította őket a fogságból. (Vedd figyelembe, hogy a Móziás 23–24 körülbelül ugyanazt az időszakot fedi le, mint a Móziás 19–22.)

Javaslatok a tanításhoz

Móziás 23:1–20

Az Úr segít Almának és népének elmenekülni Noé király serege elől, és megalapítani egy igazlelkű várost

Mutasd meg a tanulóknak az Alma a Mormon vizében keresztel című képet (62332; *Evangéliumi művészeti könyv* [2009]. 76. sz.). Kérj meg egy tanulót, hogy mondja el az osztálynak, mit tud arról az emberről, aki a képen keresztel. (Ha a tanulóknak nehézséget okoz megválaszolni a kérdést, javasolhatod, hogy olvassák el a Móziás 18 fejezet összefoglalását, hogy felidézzék Alma és népe történetét a Mormon vizénél.)

Oszd párokra a tanulókat. Kérj meg minden párost, hogy felváltva olvassanak fel egymásnak a Móziás 23:1–5, 19-ből. Keressenek olyan kifejezéseket, amelyek megmutatják, hogy az Úr hogyan áldotta meg Almát és a népét, amikor megbánták a bűneiket és az igazlelkű életet választották. (Javasolhatod, hogy jelöljék meg ezeket a kifejezéseket.) Kérd meg a tanulókat, hogy mondják el, mit találtak.

Kérd meg a tanulókat, hogy nézzék meg A Móziás 7–24-ben lévő utazások áttekintése című rajzukat. Mondd, hogy rajzolják be Hélám földjét a megfelelő helyre. Továbbá rajzoljanak egy nyilat Mormon vizétől Hélám földjéig, és írják rá: „Alma és a népe útra kel”. (A teljes rajzot lásd az e kézikönyv végén található függelékben.)

Röviden magyarázd el, hogy a Móziás 23:6–14-ben azt olvassuk, hogy Alma visszautasította a nép azon kérését, hogy ő legyen a királyuk. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Móziás 23:9–10, 12-t. Az osztály figyelje meg Alma leírását arról, hogy Noé király milyen hatással volt rá és népére. Kérd meg a tanulókat, hogy mondják el, mit találtak.

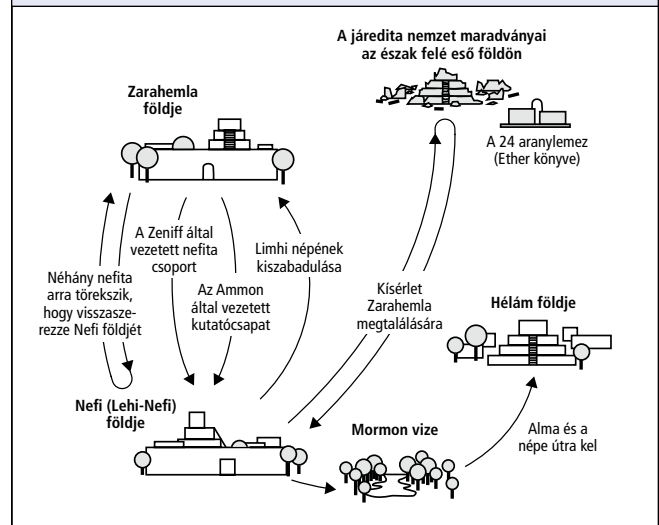
- Mit tanítanak a „csapdába esni” és a „megkötözve lenni a gonoszság kötelékeivel” kifejezések a bűn következményeiről?
- Miért hasznos felismerni azokat a hatásokat, amelyek a múltban bűnhöz vezettek minket?
- Miután megbántuk a bűneinket, miért fontos, hogy emlékezzünk, milyen „fájdalmas” lehet a bűnbánat?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Móziás 23:13-at. Emeld ki Alma azon tanácsát, hogy „[álljatok meg] ebben a szabadságban, mellyel szabaddá tettetek”.

- Hogyan vonatkozik ez a tanács a bűnbánat folyamatára? (Segíts a tanulóknak megérteni, hogy miután az Úr megszabadított minket a büntől és megtapasztaltuk a megbotcsátás szabadságát, igazlelkű döntéseket kell hoznunk, hogy meg tudjuk őrizni ezt a szabadságot.)

A Móziás 7–24-ben lévő utazások áttekintése

Kérd meg a tanulókat, hogy tanulmányozzák magukban a Móziás 23:14–18-at, és keressék ki, Alma tanítása szerint mit kell tenni a népnek, hogy megőrizze a szabadságát. Kérj meg néhány tanulót, hogy mondja el, mit talált.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Móziás 23:19–20-at. Kérd meg az osztályt, hogy keresse meg azt a kifejezést, amelyik jelzi, hogy az Úr megáldotta a népet, amikor az igazlelkű életet választották („rendkívül boldogulni”).

- Hogyan foglalnátok össze, mit tanultatok Alma és népe beszámolójából? (Más igazságok mellett a tanulók elmondhatják, hogy **amikor megbánjuk a bűneinket és az igazlelkű életet választjuk, az Úr megáld minket és kiszabadít a gonoszság kötelékeiből.**)
- Hogyan láttátok már e tantétel beteljesedését az életetekben vagy egy barát vagy családtag életében? (Emlékeztessd a tanulókat, hogy nem kell túlságosan személyes vagy magántermészetű élményről beszámolniuk.)

Móziás 23:21–29

Alma és a népe egy lámánita sereg és Noé gonosz papjai fogságába esnek

Hogy segíts a tanulóknak megérteni, hogy az igazlelkűeknek is kell megpróbáltatást szenvedniük, kérd meg őket, hogy gondoljanak egy olyan alkalomra az életükben, amikor magukra tudták vonatkoztatni Richard G. Scott elder, a Tizenkét Apostol Kvóruma tagjának következő kijelentését:

„Próbatételre... akkor is szükség van, amikor érdemes, igazlelkű életet élsz, és engedelmeskedsz [Isten] parancsolatainak. Amikor úgy tűnik, minden rendben van, ezzel egy időben a kihívások gyakran sokszoros dózisban érkeznek” (“Trust in the Lord,” *Ensign*, Nov. 1995, 16).

Kérd meg a tanulókat, hogy tanulmányozzák a Móziás 23:21–22-t, hogy megtudják, az Úr miért engedi, hogy az igazlelkű életet élők is megtapasztalják a megpróbáltatásokat és csapásokat. Miközben a tanulók elmondják, mit találtak, segíts nekik megérteni, hogy **az Úr azért teszi próbára a türelmünket és a hitünket, hogy segítsen növelni az Őbelé vetett bizalmunkat.**

Kérd meg a tanulókat, hogy írják le a következő kérdéseket a szentírás-tanulmányozási naplójukba vagy az órai jegyzetfüzetükbe. Kérd meg őket, hogy a Móziás 23 tanulmányozása során gondolkodjanak el ezeket a kérdéseken. Addig ne válaszolják meg a kérdéseket, amíg te nem kéred őket erre az órán.

- Jelenleg milyen megpróbáltatásokkal nézel szembe?
- Hogyan tudsz hitet gyakorolni és bízni Istenben a megpróbáltatásaid során?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a Móziás 23:23–29-et. Keressék ki, hogyan lett Alma és a népe próbára téve, és mit tettek, hogy kimutassák az Istenbe vetett bizalmukat.

- Az imádkozás és a próféta tanácsának követése hogyan segíthet a megpróbáltatásaink idején? (Segíthetnek növelni a türelmünket és a hitünket. Továbbá segíthetnek erős, személyes kinyilatkoztatást, békességet és önbizalmat nyernünk, hogy ki tudjunk tartani a próbák alatt, vagy meg tudjunk szabadulni azoktól.)

Móziás 23:30–24:25

Alma és a népe üldöztetést szenved, de az Úr könnyít a terheiken, és csodával határos módon kiszabadítja őket

Hogy segíts a tanulóknak megérteni Amulon kapcsolatát a lámánitákkal és a királyukkal, foglald össze a Móziás 23:30–39 és 24:1–7-et. Magyarázd el, hogy Amulon volt Noé király gonosz papjainak vezetője, aki elűzte Almát, amiért támogatta Abinádit. A többi gonosz pappal és a lámánita feleségeikkel együtt Amulon is csatlakozott a lámánitákhoz. Amulon elnyerte a lámánita király kegyét, aki kinevezte őt a nefiták, többek között Alma népe uralkodójává Hélám földjén.

Kérj meg egy tanulót, hogy jöjjön ki az osztály elé, és vegyen fel egy üres hátizsákot. (A tanulónak szüksége lesz a saját szentírásaira is.) Kérdezd meg tőle, könnyű lenne-e a nap hátralevő részében egy üres hátizsákot cipelni. Kérj meg ezt a tanulót, hogy olvassa fel a Móziás 24:8–11-et. Minden alkalommal, amikor olyan részhez ér, amely Alma és népe számára megpróbáltatás volt, tegyél egy követ vagy más nehéz tárgyat a hátizsákba. Amikor

a tanuló befejezte az olvasást, kérdezd meg tőle, hogy könnyű lenne-e ezt a megpakolt hátizsákot cipelni a nap hátralevő részében. (A tanuló addig maradjon az osztály előtt és viselje a nehéz hátizsákot, amíg meg nem kéred, hogy menjen vissza a helyére.) Kérdezd meg az osztálytól:

- Mit jelképezhetnek a kövek vagy nehéz tárgyak az életünkben?
- Milyen hatással vannak ránk az ilyen jellegű terhek?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Móziás 24:10–12-t. Az osztály többi tagja figyelj meg, mit tett Alma népe, hogy segítséget kapjon terhei elviseléséhez. Kérd meg a tanulókat, hogy mondják el, mit találtak.

- Hogyan segíthet az ima, amikor nehéz terheink vannak?
- A megpróbáltatásaink során hogyan nyújthat vigaszt az a tudás, hogy Isten ismeri „szívü[n]k gondolatait”?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a Móziás 24:13–15-öt, hogy megtudják, mi történt Alma népével, amikor tovább imádkoztak segítségért.

- Mit ígért az Úr, mit fog tenni Alma népéért? (Miközben a tanulók megválaszolják ezt a kérdést, megkérhetsz egy vagy két másik tanulót, hogy emelje meg alulról a hátizsákot, és könnyítsen a táskát viselő tanuló terhén – ezzel jelképezve azt, ahogyan az Úr képes könnyíteni a terheinken.) Ez az ígélet hogyan kapcsolódik a szövetséghez, melyet a Mormon vizénél kötöttek? (Lásd Móziás 18:8–10.)
- Miért jó tudni, hogy az Úr nem mindig veszi el a terheinket vagy kihívásainkat azonnal?
- Mit tanulhatunk abból, ahogyan Alma és a népe reagált a megpróbáltatásaira?
- Mikor éreztétek már, hogy az Úr erőt adott nektek egy megpróbáltatás elviseléséhez vagy teher cipeléséhez?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Móziás 24:16–17, 21-et. Kérd meg őket, hogy keressenek olyan szavakat és kifejezéseket, amelyek tovább magyarázzák, hogy a nép miként reagált a megpróbáltatásaira, és az Úr hogyan segítette őket. Kérj meg egy-két tanulót, hogy magyarázza el a saját szavaival, milyen kapcsolatot lát a nép cselekedetei és az Úr cselekedetei között. Írd fel a következő tantételt a táblára: **Amikor türelmesen alárendeljük magunkat az Úr akaratának, Ő megerősít minket, és a maga idejében megszabadít bennünket a megpróbáltatásainktól.**

Kérd meg az osztály előtt álló tanulót, hogy vegye le a hátizsákot. Mondja el, milyen érzés megszabadulni a tehertől. Kérd meg ugyanezt a tanulót, hogy olvassa fel a Móziás 24:21–22-t. Megkérheted, hogy mondja el, hogyan tud azonosulni azzal, amit a nép ezekben a versekben tett.

Foglald össze a Móziás 24:18–25-öt azáltal, hogy elmagyarázod: Alma és a népe azért tudott elmenekülni, mert az Úr mély álmot bocsátott a lámánitákra. Az Úr ezután Zarahemlába vezette Almát és a népét, ahol Móziás király örömmel fogadta őket. Alma és népe „köszöneteikkel árasztották el Istent”, tudván, hogy „senki nem tudta volna kiszabadítani őket, csakis az Úr, az Istenük” (Móziás 24:21; lásd még Móziás 25:16).

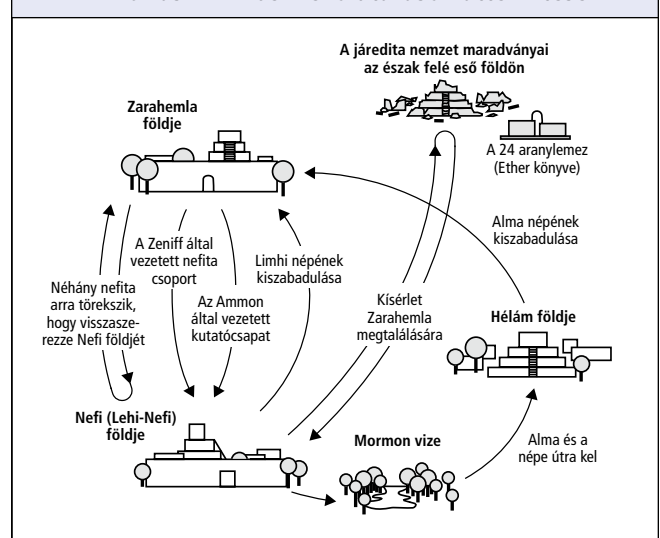
A Móziás 7–24-ben lévő utazások áttekintése című rajzukon húzzanak a tanulók egy nyilat Hélám földjétől Zarahemla földjéig. Írják rá a következő feliratot: „Alma népének kiszabadulása”.

Végezetül kérd meg a tanulókat, hogy válaszolják meg írásban azt a két kérdést, melyet a lecke korábbi részében leírtak a szentírás-tanulmányozási naplójukba. Kérd meg őket, hogy gondolkodjanak el a megpróbáltatásaikon, és hogy miként tudnak hitet gyakorolni és bízni Istenben, hogy segítsen nekik kitartani. Tedd biznyságodat, hogy amikor türelmesen alárendeljük magunkat az Úr akaratának, Ő megerősít minket, és a maga idejében megszabadít bennünket a megpróbáltatásainktól. Arra is megkérheted a tanulókat, hogy mondjanak példákat arra, amikor az Úr megerősítette őket a megpróbáltatásaikban.

Tanulói részvétel

Ha megkérde a tanulókat, hogy vegyenek részt tevékenységekben az osztály előtt, az minden tanulóknak segít jobban bekapcsolódnia a tanulásba, mert az egyik társuk segít a tanításban. Amikor arra kéred a tanulókat, hogy hosszabb ideig szerepeljenek az osztály előtt, kérd meg őket, hogy hozzáadják magukkal a szentírásukat, hogy az osztály többi tagjával együtt ők is részt tudjanak venni a szentírásolvasásban, valamint azok megbeszélésében.

A Móziás 7–24-ben lévő utazások áttekintése

Móziás 25

Bevezetés

A Móziás 25 lezárja a Zeniff népéről szóló beszámolót (lásd Móziás 7–24). Limhi népe és Alma követői visszatértek Zarahemlába, és biztonságban egyesültek Móziás király uralma alatt. E csoportok érkezése után Limhi és

népe megkeresztelkedett. Móziás király felhatalmazást adott Almának, hogy szervezze meg az egyházat az egész földön, és irányítsa Isten egyházának ügyeit Nefi népe között.

Javaslatok a tanításhoz

Móziás 25:1–13

A Zarahemlában összegyűltek egyesülnek és nefitákként válnak ismertté

Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak olyan általuk olvasott vagy hallott beszámolókra, melyek azt illusztrálják, hogy az Úr miként segített valakinek azáltal, hogy útmutatást, erőt, védelmet vagy szabadulást biztosított számára. Javasolhatod, hogy ezek a beszámolók a szentírásokból, az egyháztörténetből, illetve családtagjaik vagy barátaik életéből származzanak. Példaként oszd meg a következő történetet, amely egy fiatal nővel esett meg, aki egy kültéri egyházközségi tevékenység során előresietve elszakadt a csoportjától és egy dombtól lefelé haladva a következő történet:

„Egy határozott, ám halk figyelmeztető hang ezt suttogetta: »Fordulj vissza!« Majdnem figyelmen kívül hagytam, de ekkor megisméltődött. Ezúttal hallgattam rá és visszatértem a csoporthoz. Ahogy elindultunk lefelé, két hatalmas fekete bika sietett felénk mérgeesen a dombon felfelé. A nagyobb elkezdte patájával a földet kaparni, miközben minket bámult. [...] A papsági vezetőnk elterelte a figyelmét, hogy át tudjunk mászni a biztonságot nyújtó kerítés mögé.

Amikor visszatértünk a táborhelyre, rájöttem, hogy ha nem hallgattam volna a Lélektől érkező figyelmeztetésre, csúnyán megsérülhettem vagy akár meg is halhattam volna. Tudtam, hogy Mennyei Atyám személyesen törődött velem és megvédett. Nagyon hálás vagyok az Úrnak ezért a figyelmeztetésért. Ez az élmény megerősítette a biztonyságot és még nagyobb szeretettel töltött el az Úr iránt” (*“Turn Back,” New Era, Nov. 2010, 47*).

Kérj meg egy-két tanulót, hogy ossza meg azt a történetet, amely eszébe jutott arról, hogy Isten jósága és hatalma miként mutatkozott meg valaki másnak az életében. Kérdezd meg az osztálytól:

- Hogyan segít nektek, amikor példákat hallotok arról, hogy Isten jósága és hatalma megmutatkozott mások életében?

Foglald össze a Móziás 25:1–6-ot azáltal, hogy elmagyarázod: miután Limhi népe és Alma népe (akik mind Zeniff népének a leszármazottai voltak) kiszabadultak a fogságból és egyesültek a Zarahemlában élő néppel, Móziás király az egész népnek felolvasta a feljegyzéseket. A tanulók olvassák el magukban a Móziás 25:7-et, és keressék ki, a nép általánosságban hogyan reagált azokra a beszámolókra, melyek Isten Zeniff népével való cselekedeteit írták le. Kérj meg egy tanulót, hogy mondja el, mit talált.

Rajzold fel az alábbi táblázatot a táblára. Magyarázd el, hogy a Móziás 25:8–11-ben még többet tanulunk arról, hogy a nép hogyan reagált a Zeniff és Alma népéről szóló beszámolókra. Kérd meg a tanulókat, hogy nézzék át a szentírás-utalásokat, és keressék ki, hogy a nép mit hallott, és milyen érzései voltak a hallottakkal kapcsolatban. Példaként az első utaláshoz megadtuk a válaszokat zárójelben.

	Mit hallott a nép	Mit érzett a nép
Móziás 25:8	(Hallották, hogy Limhi népe hogyan szabadult ki a fogságból.)	(Ez nagy örömmel töltötte el őket.)
Móziás 25:9		
Móziás 25:10		
Móziás 25:11		

Miután a tanulóknak elegendő idejük volt a szentírás-utalások tanulmányozására, kérd meg néhányukat, hogy írják fel a táblára, amit találtak. Kérd meg a tanulókat, hogy foglalják össze, mit tanultak a Móziás 25:8–11-ből azáltal, hogy olyan tantételeket jelentenek ki e részekből, melyeket magukra tudnak vonatkoztatni. Miközben a tanulók válaszolnak, segíts nekik felismerni, hogy **Isten másokkal való cselekedeteinek tanulmányozása által örömet és hálát érezhetünk Isten jóságá iránt.** (Miközben a tanulók ezeket a verseket olvassák, megfigyelhetik a bűnből származó szomorúságot és veszteséget is.)

- Milyen forrásokhoz fordulhatunk, hogy megismerjük mások tapasztalatait Isten jóságáról? (Írd fel a tanulók válaszait a táblára. Ezek között lehetnek a szentírások, az általános konferenciai beszédek, az egyházi folyóiratok, az egyházi vezetők és mások életrajzai, valamint a családi történetek.)

Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak olyan alkalmakra, amikor a táblán felsorolt forrásokból hallottak Isten jóságáról másokkal szemben.

- Hogyan vált javatokra, hogy e forrásokból megismertétek Isten mások iránti jóságát?
- Szerintetek milyen hosszú távú következményei lehetnek annak, ha valaki rendszeresen hall Isten másokkal szembeni jóságáról?

Biztasd a tanulókat, hogy szakítsanak időt majd később maguktól arra, hogy a táblán felsorolt források egyikéből sugalmazott történeteket keressenek Isten jóságáról.

Móziás 25:14–24

Alma megalapítja Isten egyházát a nefiták egész földjén

Hogy felkészítsd a tanulókat annak tanulmányozására, hogy az egyház hogyan volt megszervezve és milyen tanításai voltak a nefiták között, kérdezd meg:

- Mikor látogattatok már el egy utolsó napi szent egyházközségbe vagy gyülekezetbe a saját egyházközségeken vagy gyülekezeteken kívül? Milyen hasonlóságot tapasztaltatok az otthoni és a meglátogatott egyházközség vagy gyülekezet között?
- Hogyan segít annak ismerete, hogy az egyház szervezete és tanításai az egyház minden egyházközségében és gyülekezetében ugyanazok?

Foglald össze a Móziás 25:14–17-et azáltal, hogy elmagyarázod: miután Móziás beszélt és olvasott a népnek, megkérte Almát, hogy tanítsa őket. Ezután Limhi király és népe kérték, hogy megkeresztelkedhessenek. Alma megkeresztelte őket, és elkezdte megszervezni az egyházat az egész földön.

Kérj meg néhány tanulókat, hogy egymást váltva olvassák fel a Móziás 25:18–22-t. Az osztály figyelje meg, hogyan volt megszervezve és irányítva az egyház a nefiták között Alma idejében. Hogy segíts megérteni a tanulóknak, hogy **az egyház szervezete biztosítja, hogy minden tagja részesülhessen az igazságban**, tegyél fel a következőkhöz hasonló kérdéseket:

- Miben hasonlít a nefiták közötti egyház a mai egyházhoz? (Vannak egyházközségeink és gyülekezeteink, melyek olyanok, mint a Móziás 25:21-ben említett „különböző csoportok”. A gyülekezeti elnökök, püspökök és cövekelnökök olyanok, mint azok a papok és tanítók, akik Alma idejében irányították az egyházat.)

Tégy bizonyosságot a megígért áldásokról

Russell T. Osguthorpe testvér, a Vasárnapi Iskola általános elnöke, megosztotta a hatékony tanítás egyszerű módját: (1) taníts kulcsfontosságú tanokat, (2) ösztönözd a tanulókat cselekvésre, és (3) tégy bizonyosságot a megígért áldásokról (lásd A tanítás segít életeket menteni. *Liahóna*, 2009. nov. 15.). Amikor bizonyosságot teszel a szentírásokban és az utolsó napi próféták szavaiban található ígéretekéről, a tanulók nagyobb ösztönzést érezhetnek arra, hogy alkalmazzák a tanultakat.

- A Móziás 25:15–16, 22 szerint mely igazságokat hangsúlyozták az egyház papjai és tanítói Móziás idejében? (Rámutathatsz, hogy az Úr hasonló utasításokat adott a szülőknek, az egyházi vezetőknek és a misszionáriusoknak az utolsó napokban. [Lásd T&Sz 15:6; 19:31; 68:25.]
- Miért fontos, hogy folyamatosan tanítsunk a bűnbánatról és az Istenbe vetett hitről?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a Móziás 25:23–24-et, és keressenek olyan kifejezéseket, amelyek leírják, milyen áldásokat kaptak azok, akik csatlakoztak Isten egyházához.

- Hogyan áldattak meg az emberek annak eredményeként, hogy megkeresztelkedtek és csatlakoztak Isten egyházához?
- Hogyan áldott meg titeket az Úr az egyháztagságotokon keresztül?

Írd fel a táblára a következő tantételt: ***Amint magunkra vesszük Jézus Krisztus nevét és aszerint élünk, az Úr kitölti ránk a Lelkét.***

Tedd bizonyosságotat a tanulóknak arról, hogy az egyház tagjaként megtapasztalt áldásaik tovább növekedhetnek, ha betartják a szövetségeiket és befogadják a Lelket.

Megjegyzések és háttér-információk

Móziás 25:17–22. Papsági felhatalmazás a nefiták között

A Mormon könyve nem tartalmaz konkrét részleteket a próféták és más fivérek által birtokolt papságról a nefiták és a lámániták között. Mindazonáltal a szertartásokra és az egyház irányítására vonatkozó utalások megfelelően bizonyítják, hogy viselték a melkisédeki papságot. Joseph Fielding Smith elnök azt tanította, hogy „a papság, melyet [a nefiták] viseltek, és amely

irányítása alatt ténykedtek, a *szent rend*, Isten Fiának szent rendje szerinti papság volt [lásd Alma 13:1–20]. E magasabb papság az evangélium minden szertartásában közreműködhet” (*Doctrines of Salvation*, ed. Bruce R. McConkie, 3 vols. [1954–56], 3:87).

További információért a Mormon könyvében lévő papsági felhatalmazásról lásd a Móziás 18 Megjegyzések és háttér-információk részét.

Otthon tanulási lecke

Móziás 18–25 (13. rész)

Felkészülési anyag az otthon tanulókat oktatók számára

A napi otthon tanulási leckék összefoglalása

Az alábbiakban összefoglaljuk azokat a tanokat és tantételeket, melyeket a tanulók a Móziás 18–25 (13. rész) tanulmányozása során tanultak. Ezt az összefoglalót ne tanítsd le a leckéd részeként. Az általad tanított leckének csupán e tanok és tantételek némelyikére kell összpontosítania. Kövesd a Szent Lélek sugalmazásait a tanulóid szükségleteinek átgondolása során.

1.nap (Móziás 18)

Abinádi halála után Alma bűnbánatot tartott és tanította Jézus Krisztus evangéliumát másoknak a Mormon vizénél. E történetet tanulmányozva a tanulók megtanulták, hogy elnyerjük az Úr Lelkét és az örök élet ígését, ha megkötjük és betartjuk a keresztelés szövetségét, és hatalmas áldások járnak azoknak, akik megtartják a keresztelési szövetséget.

2.nap (Móziás 19–20)

Miután Noé király és népe elutasította Abinádi tanításait, valamint Alma és a követői elpusztítására törekedtek, megtámadták őket a lámániták. Noét megölte a népe, és fia, Limhi lett a király. Miközben a tanulók arról olvastak, hogy Limhi népét fogságba ejtették a lámániták, megtanulták, hogy az Úr szolgálói szavainak elutasítása szenvedést és bánatot eredményez. Arra buzdították őket, hogy gondoljanak olyan alkalmakra, amikor békességet és lelki biztonságot tapasztaltak annak köszönhetően, hogy követték az Úr szolgálóinak tanácsát.

3.nap (Móziás 21–24)

A tanulók megtudták, hogy Alma és népe, bár igazlelkűek voltak, szintén a lámániták fogságába kerültek. A tanulók táblázatot készítettek a szentírás-tanulmányozási naplójukba, melyben összehasonlították Limhinek és népének fogságból történő kiszabadulását Alma és népének kiszabadulásával. Limhi népének beszámolója megtanította, hogy ha vágyunk arra, hogy szövetségeket kössünk és tartsunk meg, akkor az Úr utat biztosít a szabadulásunkhoz. Alma csoportjának beszámolójából a tanulók megtanulták, hogy amikor türelemmel alárendeljük magunkat az Úr akaratának, Ő megerősít minket, és a maga idejében megszabadít a megpróbáltatásainktól.

4. nap (Móziás 25)

Miután Limhi népe és Alma népe biztonságban egyesültek Móziás király uralma alatt Zarahemlában, beszámolóikat az egész népnek felolvasták. A tanulók megtanulták, hogy amikor Isten másokkal való cselekedeteinek beszámolóit tanulmányozzuk, örömet és hálát érezhetünk Isten jósága iránt. Ahogy a tanulók elgondolkodtak, hogy az egyháztagság miben hasonlított a nefiták idejében a maihoz, megtanulták, hogy ha magunkra vesszük Jézus Krisztus nevét és aszerint cselekszünk, az Úr meg fog áldani minket a Lelkével. A tanulók leírták, milyen hatással van az életükre, ha hajlandóak magukra venni Jézus Krisztus nevét.

Bevezetés

Alma és Limhi népe tapasztalatainak összehasonlítása és szembeállításuk segíthet a tanulóknak értékes tantételeket felfedezni a megpróbáltatásaink forrásait, illetve azt illetően, hogy miként szabadulhatunk meg a gyötrelmeinktől a Jézus Krisztusba vetett hitünk által. Segíts a tanulóknak tudni, hogy ha szent szövetségeket kötnek és tartanak meg, biznak az Úrban, és alázattal kérik a segítségét, Ő megerősíti őket, és a maga módján és idejében megszabadítja őket a megpróbáltatásaiktól.

Javaslatok a tanításhoz

Móziás 18

Alma Noé király népének prédikálja az evangéliumot, és sokan megbánják a bűneiket és szeretnének megkeresztelkedni

Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak a saját keresztelőjükre. Kérd, hogy osszanak meg néhány emlékező pillanatot az élményükből. Ezután, ha elérhető, mutasd meg az Alma a Mormon vizében keresztel című képet (62332; *Evangéliumi művészeti könyv* [2009]. 76. sz.), és kérd meg őket, hogy idézzék fel a Móziás 18:8–11-ben leírt eseményeket. Kérdezd meg a tanulóktól, mennyit értettek a keresztelés céljából és a keresztelési szövetségből, amikor megkeresztelkedtek.

Miután a tanulók megbeszélték a Móziás 18-ban lévő beszámolót, lapozzanak a szentírás-tanulmányozási naplójukban az 1. nap 1. feladatához, amelyben Alma tanítását ábrázolták a keresztelési szövetségről, ahogyan az a Móziás 18:8–11-ben áll. Kérd meg az egyik tanulót, hogy rajzolja fel a táblára az ábráját vagy mutassa meg az osztálynak, majd kérdezd meg a többi

tanulótól, hogy szeretnének-e hozzátenni valamit az „Én ígérem” és az „Isten ígéri” oszlopokhoz. Ezután írd fel a következő tantételt a táblára vagy egy papírlapra: **elnyerjük az Úr Lelkét és az örök élet ígését, ha megkötjük és betartjuk a keresztelés szövetségét.** Javasolható, hogy a tanulók írják le ezt a tantételt a szentírásukban a Móziás 18:8–11 mellé.

Kérdezd meg: a keresztelési szövetség megértése hogyan befolyásolja azon vágyatokat, hogy megtartsátok ezt a szövetséget?

Móziás 19–24

Limhi népe és Alma követői kiszabadulnak a lámániták fogságából

Kérd meg a tanulót, hogy olvassák el Richard G. Scott elder, a Tizenkét Apostol Kóruma tagjának első kijelentését e rész 3. napi leckéjéből a tanulók tanulmányi kalauzában. Kérdezd meg a tanulótól, hogy Scott elder mit mondott, milyen kétfajta megpróbáltatással kerülünk szembe ebben az életben. (Ezt alá kellett húzniuk a kézikönyvükben.) Írd fel a táblára: *Vétkezésből származó kihívások és Próbákból származó csiszolódás.*

Kérd meg a tanulót, hogy nézzék át a szentírás-tanulmányozási naplójukban a 3. nap 1. feladatához adott válaszukat. Ezután írd fel, hogy *Limhi népe* a „Vétkezésből származó kihívások” alá (lásd Móziás 19:10, 25–28; 20:20–21), és *Alma népe* a „Próbákból származó csiszolódás” alá (lásd Móziás 23:18–21). A tanulók soroljanak fel a táblán néhány példát arra, hogy az emberek ma miként tapasztalhatják meg ezeket a kihívásokat.

Miközben átnézed a tanulóiddal a következő tantételeket, írd fel azokat a táblára.

Kérd meg a tanulót, hogy olvassák el párokban a Móziás 21:13–16-ot. Kérd meg őket, hogy keressenek olyan szavakat és kifejezéseket, amelyek azt tanítják, hogy **amikor megalázkodunk, az Úr segítségét kérjük, és megbánjuk a bűneinket, akkor meghallgatja az imáinkat, és a maga idejében könnyít a bűneink terhén.** Kérd meg a tanulót, hogy osszák meg, szerintük hogyan tudná valaki alkalmazni ezt a tantételt, ha a táblán lévő kihívások egyikével nézne szembe éppen.

Kérd meg a tanulót, hogy olvassák el a Móziás 21:31–32, 35-öt, és foglalják össze Limhi népének kiszabadulását a Móziás 22-ből, hogy megmutassák, **amikor szövetséget kötünk Istennel és betartjuk a parancsolatait, az Úr utat biztosít a szabadulásunkhoz.** Buzdíthatod a tanulót, hogy írják le ezt a tantételt a szentírásukba a Móziás 21:31–35 mellé.

Az Alma népének tanulmányozása során tanult egyik tantétel áttekintéséhez kérj meg egy tanulót, hogy foglalja össze, Alma népe hogyan jutott a lámániták fogságába (lásd Móziás 23:25–24:11). Kérj meg néhány tanulót, hogy egymást váltva olvassák fel a Móziás 24:12–17-et. Kérd meg őket, hogy mutassanak rá olyan szavakra vagy kifejezésekre, amelyek azt tanítják, hogy **amikor türelmesen alárendeljük magunkat az Úr akaratának, Ő megerősít minket, és a maga idejében megszabadít**

bennünket a megpróbáltatásainktól. Buzdíthatod a tanulót, hogy jelöljék meg a fontos szavakat és kifejezéseket ezekben a versekben.

Írd fel a következő példákat a táblára vagy oszd ki őket külön papírlapokon. Kérdezd meg a tanulótól, hogy a Limhi és Alma népének tanulmányozása során tanult igazságokat hogyan tudnák felhasználni arra, hogy segítsenek a példákban szereplő személyeknek.

1. Az egyik barátod felismerte annak szükségességét, hogy bűnbánatot tartson, megtapasztalta az érdemtelenység és csüggedés érzését, és azon tűnődik, vajon le tudja-e valaha is küzdeni a kísértéseket és elmúlik-e a lelkiismeret-furdalás. Hogyan tudnád alkalmazni Limhi népének beszámolóját, hogy bátorságot és reményt nyújts a barátodnak a bűnbánathoz? (Buzdíthatod a tanulót, hogy emeljenek ki konkrét verseket a Móziás 21-ből, amelyeket megosztanának ezzel a baráttal. Kérd meg a tanulót, hogy magyarázzák el, miért gondolják, hogy az általuk választott versek segítenének a barátjuknak.)
2. Az egyik barátod nagyon társasági ember és arra törekszik, hogy az evangéliumi normák szerint éljen. Néhányan nem akarnak barátkozni ezzel a személlyel, mondván, hogy ő egyszerűen „túl jó” hozzájuk. Hogyan tudnád alkalmazni Alma népének történetét, hogy segíts a barátodnak bízni az Úrban, valamint erőre és vigaszra lelni e megpróbáltatás során? (Buzdíthatod a tanulót, hogy emeljenek ki konkrét verseket a Móziás 24-ből, amelyeket megosztanának a barátjukkal. Kérd meg őket, hogy magyarázzák el, miért gondolják, hogy az általuk választott versek segítenének.)

Kérd meg a tanulót, hogy meséljenek olyan alkalmakról, amikor ők vagy egy ismerősük megtapasztalta az Úr szabadító hatalmát az életében. (Légy elővigyázatos, és ne buzdítsd a tanulót vagy engedd meg nekik, hogy nem helyénvaló részleteket osszanak meg az osztállyal múltbéli vétkekkel kapcsolatban.) Bátorítsd a tanulót, hogy tartsák meg a szövetségeiket, kérjenek segítséget az Úrtól, és bizzanak az Ő szabadító hatalmában, akármilyen próbatétellel is nézzenek szembe az életükben. Az óra végén tedd bizonyosodot arról, hogy az Úr meg tud szabadítani minket a kihívásainktól és nehézségeinktől, akár a saját vétkeink okozták azokat, akár a csiszolásunkat szolgáló próbák eredményei.

Következő rész (Móziás 26–Alma 4)

A következő héten a tanulók egy angyalról fognak tanulni, akit azért küldtek, hogy megakadályozza, hogy az ifjabb Alma elpusztítsa az egyházat. Arról fognak tanulni, mi történt Almával ez után az élmény után, és a lelki újjászületés néhány legfontosabb tanításáról fognak olvasni, melyek a szentírásokban találhatóak. Miután Móziás király meghalt, Almát választották meg a nefiták vezetőjének. Amlici, aki egy gonosz ember volt, megpróbálta megbuktatni őt. Ösztönözd a tanulót, hogy keressék ki, mit tett Alma, hogy bevonja az Úr szabadító hatalmát ebbe a helyzetbe.

Móziás 26

Bevezetés

Móziás uralkodása alatt a felnövekvő nemzedékből sokan – akik Benjámín király utolsó tanításai idején még kisgyermekek voltak – nem hittek az egyház tanításaiban és nem voltak hajlandók az Urat szólítani. E hitetlen fiatalok más egyháztagokat is arra indítottak, hogy komoly bűnöket kövessenek el. A vétkesek közül sokat Alma, az egyház vezetője elé vittek. Alma először nem tudta, mit tegyen, de végül útmutatást kért az

Úrtól arra vonatkozóan, hogy miként ítélkezzen az engedetlen egyháztagok felett. Az Úr kinyilatkoztatta annak folyamatát, melyet Almának követnie kellett az egyháztagok bűneik miatti felelősségre vonásában. Alma tanult továbbá Isten irgalmáról és azon hajlandóságáról, hogy megbocsásson azoknak, akik bűnbánatot tartanak. Alma követte az Úr tanácsát, és rendet teremtett az egyházban.

Javaslatok a tanításhoz

Móziás 26:1–6

A felnövekvő nemzedékből sokan nem hisznek az evangéliumban és bűnbe visznek másokat

Óra előtt írd fel a táblára a következő kérdéseket:

Hogyan jellemeznéd a jelenlegi bizonyosságodat?

Milyen formában szeretnéd, hogy növekedjen a bizonyosságod?

Kérd meg a tanulókat, hogy válaszolják meg ezeket a kérdéseket a szentírás-tanulmányozási naplójukban vagy az órai jegyzetfüzetükben. Miután elegendő időt kaptak, mondd el, hogy a Móziás 26 olyan emberek beszámolóját tartalmazza, akik nem tették meg, amit meg kellett volna tenniük ahhoz, hogy táplálják a bizonyosságukat. Ennek eredményeként soha nem fejlődött ki az Istenbe vetett hitük, és sok egyháztagot bűnbe és botlásba vittek. Javasold, hogy miközben a tanulók ezt a beszámolót tanulmányozzák, gondolják át, mit tanít a bizonyosságuk fejlesztéséről és megerősítéséről.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Móziás 26:1–3-at. Ezután kérdezd meg az osztálytól:

- A felnövekvő nemzedék sok tagja milyen döntést hozott? (Úgy döntöttek, nem hisznek szüleik hagyományában.)
- Szerintetek az emberek hitetlensége miért hátráltatja azon képességüket, hogy „megért[sék] Isten szavát” (Móziás 26:3)?

Magyarázd el, hogy a hit (vagy akár csak a hitre való vágy) olyan cselekedetekhez vezet, melyek megerősítik a bizonyosságunkat. Másrésztől, amikor az emberek elhatározzák, hogy nem hisznek, azt is elhatározzák, hogy nem tesznek meg bizonyos dolgokat, melyek segíthetnének egy erős bizonyosság kifejlesztésében. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Móziás 26:3–4, 6-ot. Kérd meg az osztály egyik felét, keressék ki, hogy a felnövekvő nemzedék mit nem tenne meg a hitetlensége miatt. Az osztály másik fele pedig keresse ki e hitetlenség következményeit.

- Mit nem volt hajlandó megtenni a felnövekvő nemzedék a hitetlensége miatt?
- Mik lettek a hitetlenségük következményei?

Miután a tanulók megbeszélték ezeket a kérdéseket, írd fel a táblára a következőt: *Ahhoz, hogy kifejlesszük és fenntartsuk a bizonyosságunkat...*

Kérd meg az egyik tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentést Henry B. Eyring elnöktől az Első Elnökségből. Kérd meg az osztályt, hogy keressen az idézetben olyan részeket, amelyekkel kiegészítheti a táblán lévő mondatot.

„A bizonyoságnak szüksége van arra, hogy a hit imájával tápláljuk, hogy éhezünk Isten szavát a szentírásokban, és hogy engedelmeskedjünk a kapott igazságnak. Nagyon veszélyes

A fiatalok tanítása

Ifj. J. Reuben Clark elnök az Első Elnökségből ezt tanította:

„Az egyház fiataljai éheznek a Lélek dolgait, sóvárognak az evangéliumi tudásra, és azt tisztán, hízítatlanul akarják megkapni. [...]

Nem kell világi dolgok áruhájába rejtenetek a vallási igazságokat; nyíltan eléjük tárhatjátok ezeket az igazságokat” (*The Charted Course of the Church in Education*, rev. ed. [pamphlet, 1994], 3. 9).

az ima elhanyagolása. Veszélyt jelent a bizonyosságunkra az is, ha csupán alkalmanként tanulmányozzuk és olvassuk a szentíráásokat. Ezek a bizonyosságunk szükséges tápanyagai. [...]

Az Isten szaván való lakmározást, a szívből jövő imát és az Úr parancsolatainak való engedelmességet egyenlő mértékben és folyamatosan alkalmaznunk kell ahhoz, hogy gyarapodjon és sikeresen működjön a bizonyosságunk”

(Élő bizonyosság. *Liahóna*, 2011. máj. 127.).

- Mit mondott Eyring elnök, milyen gyakorlatokkal tudjuk táplálni a bizonyosságunkat? (Kérd meg a tanulókat, hogy keressék ki ezeket a gyakorlatokat, és egészítsék ki velük a táblán lévő mondatot: **Ahhoz, hogy kifejllesszük és fenntartsuk a bizonyosságunkat, Isten szaván kell lakmároznunk, hittel kell imádkoznunk, és engedelmelkednünk kell az Úr parancsolatainak.**)
- Milyen hatással voltak e gyakorlatok a bizonyosságokra?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Móziás 26:5–6-ot, és keressék ki, milyen hatással volt a hitetlen ifjúság az egyház néhány tagjára.

- Gondoljátok át a következő kijelentést: „szükségessé vált, hogy az egyház megintse azokat, akik bűnt követtek el, és az egyházban voltak” (Móziás 26:6). Szerintetek ez mit jelent? (Szükségessé vált, hogy ítélkezzenek azon egyháztagok felett, akik bűnt követtek el, és felelősségre vonják őket.)

Móziás 26:7–14

Alma útmutatást kér az Úrtól, hogy miként ítélkezzen azok felett, akik bűnt követnek el

Képzeld el a tanulók, milyen lenne egy egyházközség püspökének lenni, ahol olyan egyháztagok is vannak, akik súlyos bűnt követtek el, de nem bánják meg azokat. Kérd meg a tanulókat, hogy magukban gondolkodjanak el azon, mit tennének ebben a helyzetben. Hogyan töltenék be azon kötelességüket, hogy felelősségre vonják a tagokat a bűneik miatt, és segítsenek nekik bűnbánatot tartani? Magyarázd el, hogy Alma, az egyház vezetője, hasonló kihívással nézett szembe.

Foglald össze a Móziás 26:7–12-t azáltal, hogy elmagyarázod: Alma elé vitték azokat, akik bűnt követtek el. Korábban még nem fordult elő ilyesmi az egyházban, és Alma nem tudta, mit tegyen. Úgy döntött, Móziás királyhoz küldi a vétkeket ítéltre. Móziás király azonban visszaküldte őket Almához, akinek felhatalmazása volt Istentől arra, hogy ítélkezzen a bűnös egyháztagok felett.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Móziás 26:13–14-et. Kérd meg az osztályt, hogy figyelje meg, Almának milyen érzései voltak e felelősséggel kapcsolatban, hogy ítélkezzen a bűnösök felett.

- Amikor Almát aggasztotta azon kötelessége, hogy ítélkezzen a vétkesek felett, mit tett?
- Miért fontos tudni, hogy a püspökök és a gyülekezeti elnökök az Úr útmutatását kérik és meg is kapják, amikor azokon segítenek, akik bűnt követtek el?

Móziás 26:15–32

Az Úr kinyilatkoztatja Almának, hogyan vonja bűneik miatt felelősségre az egyháztagokat, és lefekteti a bűnbánat feltételeit

Hogy segíts a tanulóknak megérteni a Móziás 26:15–32 háttérét, mutass rá, hogy ezek a versek tartalmazzák az Úr választ Alma azon kérdésére, hogy mit tegyen a vétkesekkel. Miközben a tanulók az Úr választ tanulmányozzák, buzdítsd őket, hogy keressenek olyan tantételeket és tanokat, amelyek segítenek nekik jobban megérteni a papsági bírák, mint például a püspökök és gyülekezeti elnökök (továbbá melkisédek papság-viselők, cövek-, kerületi és misszióelnökök) szerepét. Arra is kérd meg őket, hogy keressenek tantételeket és tanokat a megbocsátásért való könyörgésről.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Móziás 26:17–28-at, és nézzék meg, az Úr hányszor használja az *enyém* és *én* szavakat. Javasolhatod, hogy a tanulók jelöljék meg ezeket a szavakat. Ezután kérdezd meg az osztálytól:

- A Móziás 26:17–28-ban mit sugallnak az *én* és *enyém* szavak arról, hogy hol helyezkedik el az Úr a bűnbánat folyamatában? (Megkérheted a tanulókat, hogy osszanak meg konkrét kifejezéseket vagy verseket a válaszaik alátámasztására.)
- Milyen igazságokat tanulhatunk a Móziás 26:20–21-ből az Úr szolgálóinak szerepéről a bűnbánat folyamatában? (Segíts a tanulóknak megérteni, hogy **a papsági vezetők az Urat képviselik**, és hogy **súlyos bűn esetén a püspökök és a gyülekezeti elnökök segíthetnek bűnbánatot tartanunk és megbocsátást nyernünk.**)
- Hogyan tud egy püspök vagy egy gyülekezeti elnök segíteni azoknak, akik bűnnel és kísértésekkel küszködnek?

Magyarázd el, hogy az Úr megtanította Almának, mit kell a megbocsátásra törekvőknek tenniük ahhoz, hogy bűnbánatot tartsanak. Kérd meg a tanulókat, hogy párokban tanulmányozzák a Móziás 26:29–32-t, és keressenek olyan tantételeket, amelyek segítenek nekik megérteni, mit vár tőlünk a Úr, amikor bűnbánatot tartunk.

Miután a tanulóknak elegendő idejük volt e versek tanulmányozására, kérd meg néhányukat, hogy saját szavaikat használva írják fel a táblára az általuk talált tantételeket. Válaszaik között lehetnek az alábbiak:

A bűnök bevallása megbocsátáshoz vezet.

Az Úr megbocsát azoknak, akik őszinte szívvel bűnbánatot tartanak.

Muszáj megbocsátanunk másoknak ahhoz, hogy elnyerjük az Úr megbocsátását.

Hogy segíts a tanulóknak jobban megérteni ezeket a tantételeket, tedd fel az alábbi kérdések némelyikét vagy mindegyikét:

- A Móziás 26:29-ben mit jelent a „bűneit bevallja előtted és előttem” kifejezés? (Ráműtathatsz, hogy ebben a versben az *előtted* szó Almára utal.)
- Amikor valaki súlyos bűnt követett el, szerintetek miért szükséges, hogy az illető bevallja azt az Úrnak és a megfelelő egyházi vezetőjének? (Az olyan komoly vétkek, mint az erkölcsi tisztaság törvényének megszegése, veszélyeztetik az illető egyháztagságát. Ezért ilyen esetekben mind az Úrnak, mind pedig az Úr egyházi képviselőjének be kell vallania azt. A püspökök és a gyülekezeti elnökök viselik azokat a papsági kulcsokat, melyekkel segíthetnek a bűnösöknek megbocsátást nyerniük. Habár csak az Úr bocsáthatja meg a bűnt, a papsági vezetők segítő szerepet töltenek be abban, hogy az illető elnyerje azt a megbocsátást. A vezetők minden bűn bevallását bizalmasan kezelik, és átsegítik a bűneiket bevallókat a bűnbánat folyamatán.)
- Szerintetek mit jelent „őszinte szívvel” (Móziás 26:29) bűnbánatot tartani?
- Szerintetek miért várja el az Úr, hogy megbocsássunk másoknak? Milyen kapcsolat van a bűnbánat és a másoknak történő megbocsátás között? (Lásd 3 Nefi 13:14–15; T&Sz 64:8–11.)
- E versekből mely kifejezések nyújthatnak bátorságot és vigaszt valakinek, aki bűnbánatot szeretne tartani, de úgy érzi, nem nyerhet megbocsátást?

Móziás 26:33–39

Alma engedelmeskedik az Úr tanácsának, és ítélik azok felett, akik bűnt követtek el, rendet teremtve ezzel az egyházban

Magyarázd el, hogy a Móziás 26:33–37 elbeszéli, Alma hogyan követte az Úr utasításait, ítélt azon egyháztagok felett, akik bűnt követtek el, és teremtett rendet az egyházban. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Móziás 26:34–37-et, és keressék ki, milyen következményei lettek Alma azon erőfeszítéseinek, hogy kövesse az Úr tanácsát. Tedd bizonyosságodat, hogy ha bűnbánatot tartunk és igazlelkűen élünk, akkor békesség tölti el a szívünket és gyarapodni fogunk lelkileg.

Móziás 27

Bevezetés

Az ifjabb Alma és Móziás király fiai fellázkodtak atyjuk és az Úr ellen, és megpróbálták elpusztítani Isten egyházát. Törekvésüknek akkor lett vége, amikor egy angyal, akit az igazlelkűek imáira adott válaszként küldtek, bűnbánatra szólította őket. E csodával határos

élmény eredményeként újjászülettek Jézus Krisztus engesztelésén keresztül, és bejárták egész Zarahemla földjét, hogy az evangéliumot prédikálják és jóvátégyék az általuk okozott károkat.

Tanítás a Szentlélek által

Az Úr azt mondta, hogy „evangélium[át] prédikál[juk] a Lélek, méghozzá a Vigasztaló által, akit elküld[ött], hogy tanítsa az igazságot” (T&Sz 50:14). Miközben tanítasz, törekedj a Lélek útmutatására, hogy segítsen a leckét a tanulóid szükségleteihez igazítanod.

Javaslatok a tanításhoz

Móziás 27:1–22

Egy angyal bűnbánatra szólítja az ifjabb Almát és Móziás fiait

E lecke háttérének ismertetéséhez foglalj össze a Móziás 27:1–7-et azáltal, hogy elmagyarázod: Zarahemlában a hitetlenek közül sokan elkezdtek üldözni azokat, akik az egyházhoz tartoztak. Miután Móziás király kiáltványt küldött szét, amelyben megtiltotta ezt, az emberek többsége engedelmeskedett, és újra helyreállt a béke. Néhányan azonban továbbra is megpróbálták elpusztítani az egyházat. Közülük ötven Alma fia, Alma, valamint Móziás király fiai, Ammon, Áron, Omner és Himni voltak. Alma fiára gyakran ifjabb Almaként is utalnak.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Móziás 27:8–10-et. Kérd meg az osztályt, hogy kereszen benne olyan szavakat és kifejezéseket, amelyek az ifjabb Almát és Móziás fiait jellemzik.

- Alma és Móziás fiainak jellemzéséből melyik rész tűnik ki leginkább számotokra? Miért? (Sorold fel a szavakat és a kifejezéseket a táblán, miközben a tanulók megosztják azokat. Hagyj elég helyet a táblán, hogy a lecke későbbi részében egy másik listát is felírhattatok.)

Kérd meg a tanulókat, hogy gondolkodjanak el magukban a következő kérdésen:

- Ha abban a korban Zarahemlában éltél volna, szerinted te hogyan reagáltál volna Alma és Móziás fiai tetteire?

Tedd ki Az ifjabb Alma megtérése (*Evangéliumi művészeti könyv* [2009]. 77. sz.) című képet. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Móziás 27:11–13-at, amely a képen látható jelenet beszámolóját tartalmazza. Ezután kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Móziás 27:14-et. Kérd meg az osztályt, hogy figyelje meg, az angyal mit mondott, milyen okból jött el Almához és Móziás fiaihoz.

- Mit tanít ez a vers arról, hogy miként segíthetünk azoknak, akik küszködnek? (Győződj meg róla, hogy a tanulók értik: **az Úr válaszol a másokért mondott hithű imáinkra.** Ezt a tantételt fel is írhatod a táblára, és javasolhatod, hogy a tanulók írják le a szentírásukba a Móziás 27:14 mellé. Azt is javasolhatod, hogy ezt az oldalt keresztutalással kössék össze a Jakab 5:16-tal. Mutass rá, hogy az Úr nem csupán a lelki küzdelmeket vívókért mondott imáinkra válaszol, hanem azokra is, melyeket más kihívásokkal és szükségletekkel küzdőkért mondunk.)
- Mikor hozott változást egy másik ember imája az életedben?
- Mikor érezted, hogy a te imáid változást hoztak egy másik ember életébe?

Buzdítsd a tanulókat, hogy továbbra is imádkozzanak másokért. Tedd biznyságodat, hogy az ifjabb Alma és Móziás fiainak beszámolója jól bizonyítja, hogy az Úr meghallgatja a másokért mondott imáinkat. Nem fogja megsérteni azok önrendelkezését, akikért imádkozunk, de meg fogja hallgatni az imáinkat, és a maga módján és idejében válaszolni fog rájuk.

Kérj meg egy tanulót, hogy álljon ki az osztály elé, és olvassa fel a Móziás 27:15–16-ot. Magyarázd el, hogy ezek az angyal szavai Almához és Móziás fiaihoz. Hangsúlyozd, hogy az angyal „mennydörgés hangján szólt..., mely megrengette a földet” (Móziás 27:11).

- Mi van rátok hatással abban, amit az angyal tett vagy mondott? Miért van ez rátok nagy hatással?

Foglald össze a Móziás 27:19–22-t azáltal, hogy elmagyarázod: miután az angyal megosztotta az üzenetét, Alma nem tudott beszélni, legyengült, és tehetetlenül az atya elé vitték (lásd Móziás 27:19). Amikor Alma atya meghallotta, mi történt, „örvendezett, mert tudta, hogy ez Isten hatalma volt” (Móziás 27:20). Összehívta a népet, „hogy tanúi lehessenek annak, amit az Úr a fiáért tett” (Móziás 27:21). A papokat is összehívta, és böjtöltek és imádkoztak, hogy a fia visszanyerje az erejét és képes legyen újra beszélni (lásd Móziás 27:22).

Móziás 27:23–31

Az ifjabb Alma megbánja bűneit és újjászületik

Térjtek vissza a listához, mellyel Almát és Móziás fiait jellemeztétek korábban a táblán. Írd a lista fölé: *Előtte*. A tábla másik felére pedig írd fel: *Utána*. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a Móziás 27:23–24, 28–29-et, és keressenek olyan szavakat és kifejezéseket, melyek megmutatják, hogy Alma miben változott meg. Adj lehetőséget néhány tanulónak, hogy felírja ezeket a szavakat és kifejezéseket a táblára.

- A Móziás 27:24 és 28 szerint mit tett Alma, ami elvezette őt ehhez a változáshoz? Mit tett az Úr? Miközben arra törekszünk, hogy változzunk és a Szabadítót kövessük, miért fontos megérteni, hogy mit kell tennünk? Miért fontos megérteni, hogy mit fog tenni az Úr értünk?
- Alma élménye hogyan segíthet valakinek, aki azt gondolja, hogy nem nyerhet megbocsátást?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Móziás 27:25–26-ot. Kérd meg az osztályt, hogy keressék meg azt a tant, amelyet az Úr Almának tanított. (A tanulók más szavakkal is kifejezhetik, de győződj meg róla, hogy értik: **mindannyian újjá kell születnünk Jézus Krisztus engesztelése által**. Ezt az igazságot fel is írhatod a táblára.)

Magyarázd el, hogy az újjászületés azt jelenti, hogy a szívünkben végbement hatalmas változásnak köszönhetően velünk van az Úr Lelke, és így többé nem vágyunk rá, hogy gonoszul cselekedjünk, hanem arra vágyunk, hogy Isten dolgaira törekedjünk (lásd Móziás 5:2).

Azt is elmagyarázhatod, hogy bár a hatalmas szívbeli változás látszólag gyorsan történt Almánál és Móziás fiainál, a legtöbbünkénél fokozatosan megy végbe ez a változás az engesztelésen keresztül. Inkább folyamat ez, mintsem egyszeri esemény. Hogy segíts a tanulóknak jobban megérteni ezt a tant, kérd meg egyikőjüket, hogy olvassa fel a következő kijelentést Ezra Taft Benson elnöktől:

„Vigyáznunk kell, hogy miközben igyekszünk Istenhez egyre inkább hasonlónak válni, ne keseredjünk el és ne veszítsük el a reményt. A Krisztushoz hasonlónak válás élethossziglan tartó törekvés, és nagyon gyakran lassú, majdnem észrevétlen fejlődést és változást foglal magába. A szentírások figyelemre méltó történeteket jegyeznek fel olyan emberekről, akik drámai változáson mentek át, mintegy pillanat alatt: az ifjabb Alma; Pál a damaszkuszi úton; Énós, amint éjszakába nyúlóan imádkozott; Lamóni király. A változás erejének ily megdöbbentő ereje, még azokat is, akik ennyire mélyen voltak a bűnben, bizakodással tölti el azt illetően, hogy az engesztelés még a leginkább reménytelen helyzetben lévőket is el tudja érni.

Óvatosnak kell azonban lennünk, amikor ezekről a figyelemreméltó példákról beszélünk. Bár valóságosak és hatásosak, inkább kivételt jelentenek, mintsem szabályt. Minden Pálra, minden Énósra és minden Lamóni királyra jut néhány száz vagy ezer olyan ember, aki sokkal finomabbnak, sokkal nehezebben észrevehetőnek találja a bűnbánat folyamatát. Napról napra közelebb húzódnak az Úrhoz, és közben alig veszik észre, hogy isten-szerű életet építenek. A jóság, a szolgálat és az elkötelezettség csendes életét élik” (“A Mighty Change of Heart,” *Ensign*, Oct. 1989, 5).

Miután a tanulók megosztották, mit tanultak ebből a kijelentésből, kérd meg őket, hogy szánjanak néhány percet a következő kérdések megválaszolására a szentírás-tanulmányozási naplójukban. (Ezeket a kérdéseket már az óra előtt felírhatod a táblára, kinyomtathatod külön papírlapokon, vagy lassan felolvashatod azokat, hogy a tanulók le tudják írni a szentírás-tanulmányozási naplójukba.)

Profétai kijelentések megosztása

Amikor egy idézet nagyobb terjedelmű, hasznos lehet kiosztani azt a tanulóknak külön papírlapon vagy felírni a táblára. Ilyen segítség nélkül a tanulók könnyen elkalandoznak vagy nehezen értik meg az olvasottakat.

- Hogyan változtatott meg az engesztelés, miközben megbántad a bűneidet és mindent megtettél azért, hogy a Szabadítót kövesd?
- Mit tehetsz azért, hogy még jobban az Úrhoz térj, és így megváltozhass az engesztelés által?

Kérj meg néhány tanulót, hogy ossza meg, amit írt, és mondja el, milyen változás mehet végbe bennünk, ha megbánjuk a bűneinket, valamint hitet gyakorlunk Jézus Krisztusban és az Ő engesztelésében. (Emlékeztess a tanulókat, hogy nem kell túlságosan személyes vagy magánjellegű élményeket megosztaniuk. Győződj meg róla, hogy értik, nem kell a múltbéli bűneikről beszélniük.)

Móziás 27:32–37

Az ifjabb Alma és Móziás fiai beutazták az országot, arra törekedvén, hogy jóvátegyék a kárt, melyet okoztak, és megerősítsék az egyházat

Magyarázd el, hogy a valódi bűnbánat szívbeli változás, nem csupán annak elhatározása, hogy többé nem követünk el valamilyen rossz dolgot. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Móziás 27:32–37-et. Kérd meg az osztályt, hogy keresse ki, mit tett Alma és Móziás fiai, ami több volt annál, mint csupán felhagyni a rossz cselekedetekkel.

- Milyen bizonyítékát látjátok annak, hogy Alma és Móziás fiai valóban megváltoztak?
- Mit tanulhatunk a példájukból?

A tanulók válaszai között lehetnek a következők:

Még azok is nyerhetnek megbocsátást, akik fellázadnak az Úr és az Ő tanításai ellen.

A valódi bűnbánathoz minden tőlünk telhetőt meg kell tennünk azért, hogy jóvátegyük az általunk okozott kárt. (Elmagyarázhatod, hogy néha a *helyreállítás* szóval utalunk arra a cselekedetre, amivel helyreállítjuk az okozott kárt és helyrehozzuk az esztelen döntéseinket.)

Jézus Krisztus engesztelése által megváltozhatunk, és az igazlelkűség állapotába kerülhetünk.

Végezetül tedd biznyságodat arról, hogy Alma és Móziás fiainak beszámolója jól példázza, hogy Jézus Krisztus engesztelésének hatalmában áll megváltoztatni bennünket. Tedd biznyságodat a Szabadító azon vágyáról, hogy mindenkinek megbocsásson, aki – e fiatal emberekhez hasonlóan – hitet gyakorol Őbenne, és arra törekszik, hogy Őt kövesse.

Megjegyzések és háttér-információk

Móziás 27:25. Újjászületés

David A. Bednar elder, a Tizenkét Apostol Kvórumából, a következőképpen jellemezte az újjászületés folyamatát:

„Az újjászületés folyamatát azzal kezdjük, hogy hitet gyakorlunk Krisztusban, megbánjuk a bűneinket, és megkeresztelkedünk alámerítéssel a bűneink bocsánatára egy papsági felhatalmazással bíró személy által.

[...] Miután... kijövünk a keresztelővízből, a lelkünket bele kell merítenünk, és folyamatosan a Szabadító evangéliumának igazságában és világosságában kell áztatnunk. A Krisztus tanában való időnkénti és felületes megmártózás, valamint a visszaállított egyházában történő részleges részvétel nem eredményez olyan lelki átalakulást, amely lehetővé teszi számunkra, hogy új életben járjunk. Ehelyett a szövetségek iránti hűség, állandó elkötelezettség, és egész lelkünk Istennek történő felajánlása szükséges ahhoz, hogy elnyerjük az örökkévalóság áldásait. [...]

A Szabadító evangéliumában történő tökéletes elmélyedés elengedhetetlen lépése az újjászületés folyamatának” (Újjá kell születnetek. *Liahóna*, 2007. máj. 21.).

Bruce R. McConkie elder, szintén a Tizenkét Apostol Kvórumából, így magyarázta:

„Akkor születünk újjá, amikor meghalunk a gonzságnak és a Lélek dolgainak élünk. Ez azonban nem azonnal, hirtelen történik. Ez... egy folyamat. Az újjászületés fokozatos dolog, azt a néhány egyedülálló esetet kivéve, amely oly csodával határos, hogy bekerült a szentírásokba. Ami az egyház tagjainak többségét illeti, fokozatosan születünk újjá, és további világosságra, további tudásra és további igazlelkű vágyakra születünk újjá, amint betartjuk a parancsolatokat. [...]

Az egyház tagjaiként, ha megtervezzük az örök élet felé vezető utat; ha elkezdjük a lelki újjászületés folyamatát, és a helyes irányban haladunk; ha megtervezzük a lelkünk megszentelődése felé vezető utat, és fokról fokra tartjuk azt az irányt; ha megtervezzük a tökéletességhez vezető utat, és lépésről lépésre, szintről szintre tökéletesítjük a lelkünket azáltal, hogy legyőzzük a világot, akkor teljes mértékben garantált – efelől semmi kétség –, hogy örök életet fogunk nyerni. Habár még előttünk áll a lelki újjászületés, előttünk áll a tökéletesség, előttünk áll a megszentelődés teljessége, ha megtervezzük az utunkat és a tőlünk telhető legjobban követjük azt ebben az életben, akkor amikor kilépünk ebből az életből, pontosan ugyanezen az úton fogunk továbbhaladni” (“Jesus Christ and Him Crucified,” *Brigham Young University 1976 Speeches*, Sept. 5, 1976, 5–6, speeches.byu.edu).

Móziás 28–29

Bevezetés

Megtérvén Móziás király fiai erős vágyat éreztek arra, hogy prédikálják az evangéliumot a lámánitáknak. Miután Móziás megkérdezte az Urat, és megerősítést kapott arról, hogy sikeresek lesznek és meg lesznek óva, megengedte, hogy elinduljanak. Ebben az időben Móziás a szent feljegyzések megőrzésén munkálkodott,

melyeket rá bízta. Lefordította a járedita feljegyzéseket, majd átadta az összes feljegyzést az ifjabb Almának. Mivel a fiai visszautasították a lehetőséget, hogy királyok legyenek, bevezette a bírák rendszerét, egy új kormányzási formát az országban.

Javaslatok a tanításhoz

Móziás 28:1–9

Móziás fiai arra vágnak, hogy prédikáljanak a lámánitáknak

Óra előtt írd fel a táblára a következő kijelentéseket:

1. *Őszintén vágyom mások örök boldogságára.*
2. *Hajlandó vagyok áldozatot hozni azért, hogy segítsek másokon.*
3. *Vágyom rá, hogy megosszam az evangéliumot másokkal.*

Az óra kezdetén kérd meg a tanulókat, hogy a táblán lévő kijelentések segítségével tartsanak magukban önvizsgálatot. Használjanak 10-es skálát, melyen az 1-es azt jelenti, hogy a kijelentés nem jellemzi őket jól, a 10-es pedig, hogy a kijelentés nagyon jól jellemzi őket.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Móziás 27:8–10-et.

- Vajon Alma és Móziás fiai hogyan osztályozták volna magukat ezen a skálán életük ezen szakaszában?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Móziás 28:1–4-et.

- Vajon Móziás fiai hogyan osztályozták volna magukat ezen a skálán a megtérésük után? A Móziás 28:1–4 mely kifejezései mutatják, hogy mennyit változtak?
- Miért változott meg Móziás fiainak a vágya? (Hitet gyakoroltak Jézus Krisztusban, megbánták az összes bűnüket, és megtértek; lásd Móziás 27:34–36. Megemlítheted a Móziás 28:4-et is, hogy rámutass, az Úr Lelke milyen hatással volt rájuk.)
- Abból ítélve, amit a lámánitákról tanultatok a történelem ezen időszakából, szerintetek milyen nehézségekkel kerülhettek szembe a közöttük szolgáló misszionáriusok?
- A Móziás 28:2 szerint Móziás fiai mit hittek, milyen változást idézhet elő a prédikálásuk a lámániták életében?
- Milyen hatással volt Móziás fiainak megtérése azon vágyukra, hogy megosszák az evangéliumot? Milyen tantételeket tanulhatunk a történetükből? (Foglald össze a tanulók válaszait azáltal, hogy felírod a következő tantételt a táblára: **Ahogy mélyül a megtérésünk, úgy növekszik az evangélium megosztása iránti vágyunk.**)

Az egyik tanuló olvassa fel a következő kijelentést Dallin H. Oaks eldeltől a Tizenkét Apostol Kvórumából. Buzdíthatod a tanulókat, hogy írják le ezt a kijelentést a szentírásukban a Móziás 28:1–4 mellé.

„Az evangélium megosztására irányuló vágyunk intenzitása nagyon jól jelzi személyes megtérésünk mértékét” (Az evangélium megosztása. *Liahóna*, 2002. jan. 8.).

Kérd meg a tanulókat, hogy gondolkozzanak el, hogyan növekedett az evangélium másokkal történő megosztására irányuló vágyuk, ahogy egyre közelebb kerültek az Úrhoz.

- Az életpéldák mely eseményei ösztönöztek arra titeket, hogy meg akarjátok osztani az evangéliumot másokkal?

Kérd meg a tanulókat, képzeljék azt, hogy ismernek egy fiatal férfit, aki az egyház tagja, de nem nagyon vágyik rá, hogy teljes idejű missziót szolgáljon.

- Mit tehet ez a fiatalember azért, hogy növelje az evangélium megosztása iránti vágyát? (Miközben a tanulók megosztják a meglátásaikat, buzdítsd őket, hogy idézzék fel, mi mélyítette a Jézus Krisztus evangéliumához történő megtérésüket, és hogyan javasolnának hasonló tevékenységeket vagy tapasztalatszerzéseket ennek a fiatal férfinak. Segíts nekik meglátni, hogy a mélyebb megtérés hatására növekszik azon vágyunk, hogy megosszuk az evangéliumot másokkal.)

Megoszthatod, te hogyan szerezted el a vágyat arra, hogy másoknak tanítsd az evangéliumot. Miközben ezt teszed, megoszthatod a bizonyosságodat arról, hogy ha közeledünk az Úrhoz és érezzük a Lelkét, akkor növekedni fog a vágyunk, hogy megosszuk másokkal az evangéliumot.

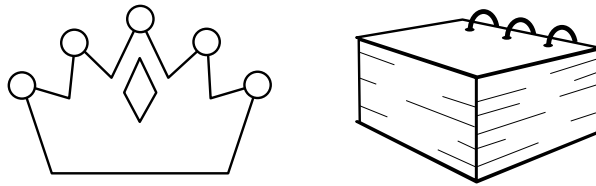
Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a Móziás 28:5–8-at, és keressék ki, Móziás miért engedte, hogy a fiai ilyen veszélyes misszióba induljanak.

- Móziás imájára válaszolva milyen áldásokat ígért az Úr Móziás fiainak?

Móziás 28:10–20

Móziás lefordítja a járedita lemezeket, és átadja Almának a szent feljegyzéseket

Rajzold fel a táblára a következőket:

Mutass a koronát ábrázoló rajzra, és kérd meg az egyik tanulót, hogy olvassa fel a Móziás 28:10-et. Kérd meg az osztályt, hogy figyelje meg, milyen problémával nézett szembe a király, miután a fiai misszióba mentek. (Talánia kellett valakit, aki átveszi tőle a királyságot.)

Foglald össze a Móziás 28:11–19-et azáltal, hogy elmagyarázod: Móziás kezdett megöregedni, és figyelmét azon szent feljegyzésekre fordította, melyeket rábíztak: azokra a feljegyzésekre, melyeket atya adott át neki és kérte, hogy vezesse őket, valamint azokra, melyeket Limhi királytól kapott. Látnoki képességével lefordította a járediták feljegyzését – a lemezeket, melyeket az a csoport talált, akiket Limhi király küldött, hogy keressék meg Zarahemlát (lásd Móziás 8:7–9). Hívd fel a tanulók figyelmét az aranylemezeket ábrázoló rajzra a táblán.

Magyarázd el, hogy amellett, hogy vezetőt kellett kijelölnie a királyság élére, Móziásnak meg kellett bíznia valakit a lemezek őrzésével is. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Móziás 28:20-at.

- Ki kapta meg a szent feljegyzéseket?
- Miért volt Alma jó választás, hogy ő vigyázzon ezekre a feljegyzésekre?

Móziás 29

A nép követi Móziás tanácsát a bírák rendszerének mint a kormányzás új formájának megteremtésében

Kérd meg a tanulókat, hogy emeljék fel a kezüket, ha szeretnének királyok vagy királynők lenni. Válaszd ki az egyik ilyen tanulót, kérd meg, hogy jöjjön ki az osztály elé, és álljon a táblára rajzolt korona mellé (vagy helyezze egy papírkoronát a fejére). Kérd meg, hogy mondja el, számára milyen előnyökkel járna, ha ő király vagy királynő lenne.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Móziás 29:1–3-at.

- Kit akart a nép, hogy a királyuk legyen?
- Mit adtak fel Móziás fiai azért, hogy prédikálhassanak a lámánitáknak?

Valós élethelyzetek

Amikor egy evangéliumi tantételt valós élethelyzetre vonatkoztatunk, az segíthet a tanulóknak kielemezni a tantételt, és felismerni, hogy az milyen jelentőséggel bír az életükben. Elmondhatod a tanulóknak, hogy minél őszintébben képzelik magukat bele ezekbe a példákba, annál jobban segíti az a tanulási folyamatukat.

- Ma milyen lehetőségeket áldoznak fel vagy halasztanak el a fiatal férfiak és a fiatal nők, hogy missziót szolgálhassanak?

Foglald össze a Móziás 29:4–10-et azáltal, hogy elmagyarázod: Móziás király aggódott, hogy egy új király kijelölése széthúzáshoz vagy akár háborúhoz vezethet. További problémákat is említett, melyek abból származnának, ha gonosz király kerülne hatalomra. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a Móziás 29:16–18-at, és keressék meg ezeket a problémákat.

Mondd el, hogy Móziás király azt javasolta, a nefita kormányt többé ne király irányítsa. Ehelyett a bírák rendszerét javasolta, ahol a bírákat a nép hangja választja meg.

A tanulók olvassák el magukban a Móziás 29:11, 25-öt, és keressék ki, a bírának hogyan kellett ítélkezniük a nép felett. („Isten parancsolatai szerint” és „azon törvények szerint...”, melyeket atyáink adtak nektek”).

Írd fel a táblára: *Mormon 29:26–27, 30, 33–34, 37–38*. Oszd párokra az osztályt. A tanulók nézzék át ezeket a verseket és keressék ki, mi volt a nép felelősége a Móziás király által javasolt kormányzásban. Ezt követően kérd meg a párokat, beszéljék meg a következő kérdéseket. (Ezeket a kérdéseket felírhatod a táblára is vagy kioszthatod külön papírlapokon.)

- Móziás király szerint milyen előnyei vannak, ha a nép hangja hozza a döntéseket? (Azt mondta, hogy a nép hangja általában nem kíván olyan dolgot, „ami ellenkező azzal, ami helyes”. Annak szükségességéről is beszélt, hogy minden állampolgár osztozzon a kormány terhében, és mindenkinek „egyenlő esélye” legyen.)
- Milyen következményekkel járna, ha a nép hangja gonoszságot választana? (Isten ítéletei sújtanak őket, és elpusztulnának.)
- A Móziás 29:34-ben szerintetek mit jelent a „hogyminden ember viselhesse a részét” kifejezés? Ez a kifejezés hogyan vonatkoztatható az állampolgárok azon felelőségére, hogy vegyenek részt kormányuk helyi és nemzeti képviselésében?

Olvasd fel a következő kijelentést Neal A. Maxwell eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„Mind a vezetők, mind pedig követők valóban felelősek azért, ami a kulturális hanyatlásban történik. [...] [K]önnyű kritizálni a rossz vezetőket, de nem szabad mentegetnünk a követők magatartását sem” (lásd „Bánjuk meg önzésünket”. *Liahóna*, 1999. júl. 28.).

- Miért fontos, hogy mind a vezetők, mind pedig a követők felelősek legyenek a tetteikért?
- Mit tehetek azért, hogy támogassam az igaz törvényeket és vezetőket? (A tanulók figyelmébe ajánlhatod a Hittételek 1:12-t.)

Fejezd ki azon meggyőződésedet, hogy bár a világon nem minden ország választhatja meg a saját vezetőit, az Úr mindig segíteni fog azoknak, akik bíznak Őbenne, akárhol is éljenek.

Kérd meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Móziás 29:41–43-at.

- Kit választott a nép első főbíróknak? Érdemesen élt arra, hogy igazságos és igazlelkű vezető legyen? Milyen eredménye lett az irányításának?

Kérd meg a tanulókat, hogy a saját szavaikkal magyarázzák el, mit tanultak a Móziás 29-ből. A tanulók a következő igazságokat is felsorolhatják:

A gonosz vezetés széthúzást és bűnt eredményezhet.

A nép hangja általában nem választ olyasmit, ami nem helyes.

Ha a nép gonoszságot választ, Isten ítéletei lesújtanak rájuk.

Minden állampolgárnak kötelessége az igazlelkű törvények és vezetők támogatása.

Végül tedd bizonyosságodat a mai leckében lévő tantételekről.

Móziás áttekintése

Szakíts időt arra, hogy segíts a tanulóknak áttekinteni Móziás könyvét. Kérd meg őket, hogy gondolják át, mit tanultak ebből a könyvből – mind az ifjúsági hitoktatáson, mind pedig a személyes szentírás-tanulmányozásuk során. Ha szükséges, kérd meg őket, hogy segítségképpen fussák át a könyvet. Miután elegendő időt kaptak, kérd meg néhányukat, hogy osszák meg a gondolataikat és érzéseiket valamiről, ami mély hatást gyakorolt rájuk a könyvben.

Alma könyve:

BEVEZETÉS

Miért tanulmányozzuk ezt a könyvet?

Alma könyvének tanulmányozásával a tanulók Jézus Krisztusról, valamint a szabadítás tervében játszott engesztelésének és feltámadásának szükségességéről tanulhatnak. Továbbá tanulni fognak arról is, milyen hatalma van Isten szavának a papi mesterkedések, a hamis tanok, a bűn, a gyűlölködés és hitehagyás legyőzésében, és hogy hogyan képes elvezetni az egyéneket a hatalmas szívbeli változás megtapasztalásához. A tanulók épülhetnek és inspirációt kaphatnak, miközben Alma, Amulek és Móziás fiainak missziójáról, valamint az anti-nefi-lehiták (Ammon népe) megtéréséről és hithűségéről olvasnak. Miközben a nefiták és lámániták közötti háborúskodás részleteit tárgyaló fejezeteket tanulmányozzák, olyan tantételeket sajtíthatnak el, melyek segítenek nekik a mai zűrzavaros időkben eligazodni, és megnyerni az ellenséggel vívott személyes csatáikat.

Ki írta ezt a könyvet?

Mormon volt az, aki Nefi nagylemezeit összegyűjtve és az azokon található feljegyzéseket lerövidítve létrehozta Alma könyvét. A könyvet Almáról nevezte el, aki Alma fia volt, ezért gyakran ifjabbik Almának is nevezik. Amikor Móziás király bírakat nevezett ki a nefiták közül az ország vezetésére, az ifjabb Alma lett a főbíró, és atyja utódjaként elnöklő főpap az egyház élén (lásd Móziás 29:42). Végül lemondott főbírói pozíciójáról, hogy teljesen átadhassa magát a főpapságnak, és hogy átadhassa Isten szavát a népnek a nefiták földjén (lásd Alma 4:20; 5:1). Mormon az Alma szolgálatáról szóló feljegyzéseket (lásd Alma 1–44) és Alma fiainak, Hélamánnak (lásd Alma 45–62) és Siblonnak (lásd Alma 63) az írásait használta fel Alma könyvének összeállításához.

Kiknek íródott a könyv, és miért?

Mormon nem egy bizonyos hallgatóságnak szánta Alma könyvét, és nem nevezte meg azt sem, miért írta. Azonban a könyv számos tanítása Jézus Krisztus megváltó küldetéséről hozzájárul a Mormon könyve legfőbb céljához, vagyis hogy bizonyosságot tegyen arról, hogy „Jézus a Krisztus, az Örökkévaló Isten” (a Mormon könyve címdala; lásd még Alma 5; 7; 13; 32–34; 36; 39–42).

Hol és mikor íródott?

Az eredeti feljegyzések, melyek Alma könyvének forrásaiként lettek felhasználva, valószínűleg Kr. e. 91 és Kr. e. 52 között íródtak. Mormon valamikor Kr. u. 345 és Kr. u. 385-ben kivonatolta azokat a lemezeket. Mormon nem jegyezte le, hol volt, amikor ezt a könyvet összeállította.

Milyen megkülönböztető jegyei vannak ennek a könyvnek?

Bár Alma könyve a leghosszabb a Mormon könyvében, csupán egy 39 évnyi szakaszt ölel fel, körülbelül a Kr. e. 91 és a Kr. e. 52 év közötti szakaszt. A könyv beszámol az első olyan missziós szolgálatról, mely sikeres volt a lámániták között. Bemutatja azt is, milyen hűen betartották

szövetségeiket a megtért lámániták (lásd Alma 23:6–7; 24). Alma könyve ezenkívül tanításokat tartalmaz az előre elrendelés tanáról és Melkisédek szolgálatáról (lásd Alma 13); Isten szavának erejéről (lásd Alma 31); a Jézus Krisztusba vetett hit kifejlesztéséről (lásd Alma 32–34); az erkölcsi tisztaság törvénye megszegésének súlyosságáról (lásd Alma 39); a lelkünk állapotáról a halálunk után (lásd Alma 40); a feltámadás és visszaállítás tanairól (lásd Alma 40–41); valamint az igazság és könyörület szerepéről Mennyei Atyánknak a megváltásra vonatkozó tervében (lásd Alma 42). Ez a könyv tartalmazza az Úr utasításait az önvédelemre és arra vonatkozóan, hogy mikor helyenvaló a háború (lásd Alma 43:45–47).

Vázlat

Alma 1–3 Nehőz bevezeti a papi mesterkedést a nefiták között. Alma az igazlelkű nefiták élére áll, hogy megvédjék magukat Amlici és követői ellen, akik egy lámánita sereggel szövetkeztek. Miután megakadályozzák Amlici azon kísérletét, hogy király legyen és elpusztítsa az egyházat, a nefiták legyőznek még egy lámánita sereget.

Alma 4–16 Alma lemond főbírói hivataláról. A nefiták földjét járja, hogy Isten szavának prédikálásával harcoljon a kevélység és gonoszság ellen. Amulek csatlakozik Almához, és együtt tanítanak tovább Jézus Krisztus engeszteléséről, a feltámadásról és az Úrba vetett hit és a bűnbánat szükségességéről. Zézrom megtér és megkeresztelkedik.

Alma 17–28 Móziás fiai és mások Isten szavát hirdetik a lámánitáknak Nefi földjén. Ezek térnek meg az Úrhoz. A megtértek leteszik háborús fegyvereiket, és a nefiták között telepednek le. Sokan meghalnak a nefiták és lámániták közötti nagy csatában.

Alma 29–42 Alma arra vágyik, hogy bűnbánatra vezesse a lelkeket. Összezavarja Korihórt, az anti-krisztust. A szakadár nefiták egy csoportja, a zorámiták tanítása

során Alma Isten szavát egy maghoz hasonlítja, melyet a hitnek táplálnia kell. Amulek bizonyosságot tesz az engesztelésről, és arra tanítja a zorámitákat, hogy gyakoroljanak a bűnbánatra vezető hitet. Alma személyre szóló tanáccsal látja el fiait, Hélamánt, Siblont és Koriántont, és bizonyosságát teszi nekik. Alma Hélamánra bízta a szent feljegyzéseket. Tanít a halál utáni lélekvilágról, a feltámadásról és az igazságosság és könyörület szerepéről Isten tervében.

Alma 43–45 A nefita szakadárak által feltüzelt haragjukban a lámániták háborút indítanak a nefiták ellen. Moróni győzelemre vezet a nefitákat Zerahemna seregei felett. Alma elbeszélget Hélamánnal és megáldja őt. Megjövendöli a nefiták pusztulását, és elhagyja az országot.

Alma 46–63 Moróni, Lehi, Teánkum, Hélamán és Pahorán győzelemre vezet a nefitákat a lámánita seregek ellen, akiken Amalikiás és Ammoron uralkodik. Moróni és Pahorán leverik a nefita szakadárak lázadását is, akiket királypártiak néven ismernek. Siblon átveszi a nefita feljegyzéseket, és később átadja Hélamán fiának, Hélamánnak. Moróni hárserege újabb csatában legyőzi a lámánitákat.

Alma 1–2

Bevezetés

Röviddel azután, hogy Alma lett a főbíró, egy Nehór nevű férfi a nép közé ment, hogy az egyház és annak tanai ellen prédikáljon. Sokakat meggyőzött, hogy higgyenek a szavaiban és adjanak pénzt neki. Amikor Nehór megölte Gideont, aki az egyház hithű tagja volt, Alma elé hurcolták. Alma bűnösnek találta Nehórt a papi mesterkedései és amiatt, hogy karddal próbálta érvényre juttatni azokat, ezért halálra ítélte őt. Virágzott az egyház a szorgalmas és alázatos papok vezetése

mellett virágzott, de a papi mesterkedéseknek nem szakadt vége. Amlici, egy ravasz férfi Nehór rendjéből, támogatókat toborzott magának az emberek tömegei között, de megbukott azon kísérlete, hogy a nefiták királya legyen. Ő és a követői felkeltek, csatázni kezdtek a nefitákkal, és végül egyesítették erőiket egy lámánita sereggel. A nefiták, akiket az Úr megerősített, nagyon sok veszteséget szenvedtek, de legyőzték e seregek támadásait.

Az egyházi kézikönyvek használata és a leckék alkalmazása

Az egyházi kézikönyveket gondosan készítik el, hogy biztosítsák az egyházi tanok tisztaságának megőrzését. Gondold végig alaposan az ebben a könyvben található tanítási javaslatokat, melyek segítenek hűnek maradni azon próféták szándékához, akik lejegyezték a szentírásokat. A leckéket azonban a tanulóid szükségleteihez és körülményeihez igazíthatod.

Javaslatok a tanításhoz

Alma 1

A papi mesterkedések és az üldöztetések elterjedése ellenére sokan szilárdan megvetették lábukat a hitben

Írd fel a táblára a népszerű szót!

- Milyen veszélyeket rejt a népszerűsége való törekvés? Milyen veszélyeket rejt az, ha csupán azért követünk bizonyos embereket, mert azok népszerűek?

Magyarázd el, hogy egy Nehór nevű férfi nagyon népszerű lett Zarahemla népe körében. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Alma 1:2–6-ot, és keressék ki, miket tanított Nehór, és hogyan reagáltak rá az emberek. Miután a tanulók beszámoltak róla, mit találtak, feltehetsz a következőkhöz hasonló kérdéseket:

- Miért veszélyes Nehór tanítása az Alma 1:4-ben? (Ha a tanulóknak nehezebbé esik megválaszolni ezt a kérdést, mutass rá, hogy Nehór azt tanította, hogy „végül minden embernek örök élete lesz”, tekintet nélkül arra, mit tesznek. Ez a tanítás elveti a bűnbánat, a szertartások és Isten parancsolatai betartásának szükségességét. Lásd az Alma 15:15-öt is.)
- Milyen következményekkel nézhet szembe az, aki elhiszi ezt a tant?
- Milyen hatással volt Nehórra a saját sikere? (Lásd Alma 1:6.)

Összegezd az Alma 1:7–15-öt, elmagyarázva, hogy egy nap Nehór prédikálni akart egy csoportnyi követőjének, amikor találkozott Gedeonnal, aki korábban segített megszabadítani Limhi embereit a fogságból, és aki jelenleg az egyház tanítójaként szolgált. Nehór „elkezdedt élesen vitatkozni [Gedeonnal], hogy félrevezethesse az egyház népét; de [Gedeon] ellenkezett vele, Isten szavaival intve meg őt” (Alma 1:7). Nehór dühében kardot rántott és megölte Gedeont. Az egyház népe Nehórt Alma, a főbíró elé vitte, hogy megítélje őt a vétkéért. Alma halálbüntetést szabott ki Nehórra, aki „szégyenteljes halált szenvedett” (Alma 1:15).

Kérd meg a tanulókat, hogy keressék ki az Alma 1:12 első néhány sorában, hogy mi volt az, amit Alma szavaival Nehór első alkalommal vezetett be a nép között. Nézzék meg a 12a lábjegyzetet. Lapozzanak oda az első hivatkozáshoz: 2 Nefi 26:29. Olvassák el magukban ezt a verset.

- A saját szavaikkal mit jelent a papi mesterkedés? Mit gondoltok, mit jelent az, mikor az emberek „magukat állítják világhossággént a világ elé”? Miért veszélyes ez?
- Nehór prédikálása miben példa a papi mesterkedésre?
- Alma szerint mi történne a néppel, ha a papi mesterkedés megerősödne közöttük?
- Mit gondoltok, miért jelenthet csábítást valakinek az, hogy úgy tanítson, hogy kivívja az emberek dicséretét?

Olvastasd fel egy tanulóval az Alma 1:16-ot. Kérd meg az osztályt, hogy mutassanak rá, miért terjedt a papi mesterkedés még Nehór halála után is. Miután a tanulók beszámoltak arról, hogy mit találtak, kérdezd meg:

- Az Alma 1:16 szerint milyen célból végez valaki papi mesterkedést? (A „kincsek és tisztelet kedvéért”, más szóval nyereszkedésből és hírnévért.)

Magyarázd el, hogy a papi mesterkedések és azok következményei sok éven keresztül sújtották a nefitákat (lásd Alma 2; 15:15; 24:28). Mutass rá, hogy napjainkban óvakodnunk kell a papi mesterkedéstől az egyházban és azon kívül is. Nem szabad engednünk, hogy megtévesszenek azok, akik gyakorolják a papi mesterkedést. Vigyáznunk kell arra is, hogy az evangélium tanítására irányuló saját erőfeszítéseinkben is kerüljük az olyan hozzáállást és tetteket, melyek papi mesterkedésnek számítanak.

- Milyen lehetőségeitek vannak arra, hogy tanítsátok másoknak az evangéliumot? (Segíts a tanulóknak megérteni, hogy nekik is számos lehetőségük van az evangélium tanítására. Tanítják egymást, amikor részt vesznek az ifjúsági hitoktatáson, a kvórumaikban és osztályaikban. Taníthatják a családjukat a családi esteken. A fiatal férfiak házitánítóként szolgálnak. A fiatal férfiakat és nőket felkérhetik beszédre az úrvacsorai gyűlésen. Az evangéliumot már most megoszthatják másokkal, és talán arra is készülnek, hogy teljes idejű misszionáriusokként szolgáljanak.)

Az egyik tanuló olvassa fel a következő kijelentést David A. Bednar eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„Oktatóként minden olyan tettünk, amellyel ti vagy én tudatosan és szándékosan magunkra irányítjuk a figyelmet – az átadott üzenetben, a használt módszerekben vagy személyes viselkedésünkben – a papi mesterkedés egy formája, amely akadályozza a Szentlélek tanításának hatékonyságát” (“Seek Learning by Faith,” *Ensign*, Sept. 2007, 66–67).

Hangsúlyozd ki, hogy ha tudatosan magunkat állítjuk a figyelem középpontjába az evangélium tanítása során, akkor gátoljuk a Szentlélek tanítási hatékonyságát.

Olvasd el a következő listát arról, hogy milyen motivációval taníthatnak az emberek: A tanulókkal beszéljétek meg, mely motivációk lehetnek példák a papi mesterkedésre és miért.

Hogy másokat a Szabadítóhoz vezessenek.

Hogy megmutassák, milyen viccesek.

Hogy segítsenek másoknak érezni a Lelket.

Hogy dicsekedjenek az intelligenciájukkal.

Hogy segítsenek másoknak alkalmazni az evangélium igazságait az életükben.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 1:26–27-et! Kérd meg az osztályt, hogy azonosítsák be, miben cselekedtek másképpen Isten papjai mint Nehór.

- Hogyan segíthet nekünk a nefita papok példája elkerülni a papi mesterkedést?
- Hogyan mutatták meg ezek a papok az Isten iránti elköteleződésüket?

Magyarázd el, hogy a papi mesterkedés viszálykodáshoz és üldöztetésekhez vezetett a nefiták között. A következő kérdésekkel segíts felkészülni a tanulóknak az Alma 1:19–33 tanulmányozására:

- Mikor láttátok, hogy emberek ugratják, gúnyolják vagy üldözik azokat, akik betartják Isten parancsolatait?
- Éreztétek-e valaha, hogy ugratnak, gúnyolnak vagy üldöznek amiatt, hogy betartjátok a parancsolatokat? Ha igen, hogyan reagáltak mindeyre?

A tanulók olvassák el magukban az Alma 1:19–20-at, és keressenek benne példát arra, amikor az egyház tagjait üldözték. Miután a tanulók beszámoltak arról, hogy mit találtak, írd a következő kérdéseket a táblára, és buzdítsd a tanulókat, hogy másolják le azokat a jegyzetfüzetükbe vagy szentírás-tanulmányi naplójukba. Adj időt nekik, hogy magukban elolvashassák a szentírásrészeket, és megválaszolják a kérdéseket.

Az Alma 1:21–24 szerint hogyan reagált néhány egyháztag az üldöztetésre? Milyen következményei voltak a tetteiknek?

Az Alma 1:25–31 szerint hogyan élt az egyház többi tagja az üldöztetések ellenére? Milyen áldásokat kaptak?

Miután a tanulóknak volt elég idejük tanulmányozni ezeket a részeket, kérdezd meg őket, hogy mit tanulhatunk belőlük? A tanulók a következő tantételek némelyikét vagy mind-egyikét meghatározhatják:

Attól még, hogy a körülöttünk élők engedetlenek, mi állhatatosak és rendíthetetlenek tudunk maradni a parancsolatok betartásában.

Amikor az evangélium szerint élünk, békére lelhetünk az életünkben akkor is, ha üldöznek bennünket.

- Mikor láttátok beigazolódni ezeket a tantételeket?

Alma 2

Amlici és mások fellázadnak és végül csatlakoznak a lámánitákhoz a nefiták elleni csatában

Magyarázd el, hogy mintegy négy évvel Nehór halála után a nefitáknak egy újabb gonosz emberrel kellett szembesülniük, akinek sikerült népszerűsége szert tennie. Oszd párokra a tanulókat! A pár egyik fele olvassa el az Alma 2:1–7-et, míg a másik az Alma 2:8–18-at. Kérd meg a tanulókat, hogy készítsenek újságfóciókat, melyek a számukra kijelölt szentírásversekkel kapcsolatosak, úgy, hogy azok leírják, mit tettek az igazlelkű emberek, hogy kiálljanak a gonoszság ellen. Négy-öt perc után a tanulók osszák meg a főcímeiket a párjukkal. Megkérhetsz néhány tanulót, hogy osszák meg a főcímeiket az osztállyal.

Azért, hogy meggyőződj róla, hogy a tanulók értik az áttanulmányozott verseket, tedd fel a következő kérdéseket:

- Mit akart tenni Amlici?
- Az Alma 2:18 alapján miért voltak képesek a nefiták megakadályozni Amlicit abban, hogy király legyen? („...az Úr megerősítette a nefiták kezét”. Buzdíthatod a tanulókat, hogy jelöljék meg a szentírásukban ezt a kijelentést.)

Az osztály készítsen egy listát, melyen felsorolják, milyen gonoszságokkal találkoznak napjaink fiataljai. Említhetik a kísértéseket, és talán említenek olyan nehézségeket is, melyeket mások gonoszsága okozott. Miközben az Alma 2-t tanulmányozzák, kérd meg őket, hogy elmélkedjenek el azon, hogy milyen módokon kaphatnak segítséget az Úrtól, hogy legyőzzék azokat a kísértéseket és kihívásokat, melyekkel szembesülnek.

Magyarázd el, hogy a nefita harcosok sokat legyőztek az amliciták közül, és megdöbbentek azon, hogy a megmaradt amliciták csatlakoztak a lámániták seregéhez (lásd Alma 2:19–25). Az egyesült sereg megtámadta a nefiták seregét, mielőtt azok visszatérhetek volna Zarahemla városába. A tanulók olvassák el az Alma 2:27-et, és keressék meg azt a kifejezést, amely a lámánitákból és amlicitákból álló sereg méretére utal.

Kérd meg őket, hogy egy pillanatra képzeljék el, mit gondolnának és éreznének, ha a nefiták seregébe tartoznának. Az egyik tanuló olvassa fel az Alma 2:28–31, 36-os verseket, az osztály pedig keresse ki, hogyan végződött a csata. Miután a tanulók beszámoltak róla, hogy mit találtak, javasolhatod, hogy jelöljék meg a versekben a *megerősítette* szavakat.

- Az Alma 2:28 szerint miért erősítette meg az Úr a nefitákat? (A tanulók különböző válaszokat adhatnak erre a kérdésre. Segíts nekik meghatározni a következő tantételt: **Amikor arra kérjük Istent, hogy segítsen ellenállni a gonoszságnak, Ő megerősít bennünket.**)
- Szerintetek miért fontos az, hogy inkább erőt kapjunk Istentől a gonoszságnak való ellenálláshoz, mint hogy az életünkben egyáltalán ne érjenek bennünket gonosz befolyások?
- Hogyan követhetitek Alma példáját a gonoszságnak való ellenállásban?

Kérd meg a tanulókat, hogy írásban válaszoljanak a következő kérdésekre:

- Hogyan erősített meg benneteket az Úr, miközben szembesülnötök kellett a gonoszsággal?
- Például hogyan állhattok ellen a gonoszságnak most?

Amikor a tanulóknak volt elég idejük írni, kérd meg néhányukat, hogy osszák meg válaszaikat. Saját válaszaidat is megoszthatod. Buzdítsd a tanulókat, hogy kövessék a nefiták példáját: imádkozzanak az Úr segítségéért, és legyenek érdekesebbek arra, hogy Isten megerősítse őket az igyekezetükben. Zárásként tégy bizonyosságot arról, hogy Isten megerősít bennünket, ha ellenállunk a gonoszságnak.

Alma 3–4

Bevezetés

Az amliciták, miután csatlakoztak a lámánita sereghez, úgy különböztették meg magukat a nefitáktól, hogy piros jeleket tettek a homlokukra. Az amliciták és a lámániták a nefiták ellen harcoltak, ami során lelkek ezrei és tízezrei hunytak el a csatában (lásd Alma 3:26). E harc után a nefiták közül sokan megalázkodtak és „ráébredtek, emlékezniük kell kötelességükre” (Alma 4:3). Körülbelül 3500-an keresztelkedtek meg

és csatlakoztak közülük az egyházhoz. A rákövetkező évben azonban sok egyháztag kevély lett, és kezdtek üldözni másokat. Alma, aki aggódott e gonoszág láttán, lemondott főbírói feladatairól, és főpapként szolgált tovább az egyház felett. Ebben a tisztségében azt tervezte, hogy beutazza a környéket, tiszta bizonyosságot téve és bűnbánatra szólítva az embereket.

Javaslatok a tanításhoz

Alma 3:1–19

A nefiták az amlicitákkal és a lámánitákkal harcolnak

Oszd az osztályt kis csoportokra. Adj minden csoportnak egy kis darab papírt, rajta a következő szavakkal: *ruházat, frizura, fülbevalók és ékszerek, tetoválások*. Kérd meg a csoportokat, beszéljék meg, milyen üzenetet küldhetnek magukról az emberek akár szándékosan, akár akaratlanul, a fenti dolgok által.

Emlékeztess a tanulókat, hogy az amliciták elkülönítették magukat a nefitáktól, és egy lámánita sereghez csatlakoztak (lásd Alma 2). A tanulók olvassák el az Alma 3:4-et, és keressék ki belőle, hogyan változtatták el a megjelenésüket az amliciták.

- Kiktől akarták megkülönböztetni magukat az amliciták?
- Napjainkban hogyan igyekeznek néhányan megkülönböztetni magukat az igazlelkűektől a külső megjelenésükben? (A tanulók válaszaik során mindenképpen tisztázz velük, hogy vannak, akik szándékosan változtatják meg a kinézetüket, hogy elkülönítsék magukat az igazlelkűektől vagy lázadjanak az egyház normái ellen. Mások anélkül követik a világi trendeket, hogy tudatában lennének, hogy ezzel is üzeneteket küldenek magukról.)

Magyarázd el, hogy amikor az amliciták megjelölték a homlokukat, hogy megkülönböztesse magukat a nefitáktól, ezzel megmutatták, hogy magukra vonták a lámánita átkot. Kérj meg néhány tanulót, hogy egymást váltva olvassák fel az Alma 3:14–19-et. Segíts az osztálynak kielemezni ezeket a verseket azáltal, hogy felteszel egyet vagy az összeset az alábbi kérdések közül:

- Az Alma 3:18 mely verse írja le az amliciták tetteit és hozzáállását Istenhez? (Nyílt lázadás Isten ellen)
- Hogyan vonták magukra az átkot az amliciták? (Alma 3:19)
- Milyen fontos igazságokat tanulhatunk ezekből a versekből? (A válaszok között lehet, hogy **azok, akik nyíltan fellázadnak Isten ellen, negatív következményeket vonnak magukra**, és hogy **ha el vagyunk különülve Istentől, az azért van, mert mi szakítottuk el magunkat Őtől.**)

Segíts a tanulóknak megérteni, milyen fontos, hogy igazlelkű módokon különböztessék meg magukat. Ehhez tedd fel a következő kérdést:

- Ruházatunk és megjelenésünk által miképpen mutathatjuk ki, hogy Jézus Krisztus tanítványai vagyunk? (Ha a tanulóknak nehezebbé esik válaszolni erre a kérdésre, elolvastathatod velük az Öltözködés és megjelenés részt a *Fiatalság erősségéért* füzetből [2011], mely a 6–8. oldalon található. Hangsúlyozd ki, hogy az evangéliumról való bizonyosságunk az, aminek hatással kellene lennie az öltözködésünkre és megjelenésünkre.)

Biztasd a tanulókat, hogy mindennapi választásaik során – beleértve az öltözködésükkel és megjelenésükkel kapcsolatos döntéseiket – mutassák meg, hogy az Urat követik. Hangsúlyozd, hogy **az öltözködésünk és megjelenésünk által megkülönböztethetjük magunkat Jézus Krisztus tanítványaiként.**

Alma 3:20–27

Ezreket ölnek meg a nefiták valamint a lámániták és amliciták közötti egyik csatában

Foglald össze az Alma 3:20–25-öt azzal, hogy kijelented, a nefiták visszaverték ugyan a lámánitákat, de mindkét oldalon több ezer emberéletet követelt a csata. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 3:26–27-et! Kérd meg az osztályt, hogy keressék meg milyen tanulságot szeretett volna Mormon, hogy megértsünk ebből.

- E versek szerint milyen jutalmakat kapnak azok, akik engedelmeskednek az Úrnak?
- Milyen következményekkel jár az, ha valaki nem követi az Urat?

Összegzésként fel is írhatod a táblára a következő tantételt: **Boldogságban vagy nyomorúságban lehet részünk attól függően, hogy kinek a követését választjuk.**

Kérd meg a tanulókat, gondoljanak azokra az áldásokra, melyek azzal járnak, ha az Úr követését választjuk.

- Milyen áldásokat kaptatok az Úrtól, amikor azt választottátok, hogy követitek Őt?

Alma 4:1–14

Miután az egyház tagjai egy ideig növekedtek, kezdtek kevélyé válni és egymással vitatkozni

Írd fel a táblára az *alázatos* és a *kevély* szavakat.

- Mit jelent alázatosnak lenni? (Alázatosnak lenni azt jelenti, hogy taníthatóak vagyunk, és hálával felismerjük, hogy az Úrtól függünk, vagyis megértjük, hogy állandóan szükségünk van az Ő támogatására.)

Kérj meg néhány tanulót, hogy egymást váltva olvassák fel az Alma 4:1–5-öt. Kérd meg az osztályt, hogy keressenek bizonyítékot arra, hogy a nefiták alázatossá váltak. Miközben a tanulók elmondják, mit találtak, hasznos lehet, ha rámutatsz, hogy nem kell ahhoz tragédiákat átélnünk, hogy alázatossá váljunk, hanem az alázat egy döntés.

Mutass rá, hogy a nefiták leírása az Alma 4:6-ban nagyon különbözik az Alma 4:3–5-től való leírástól. Írd fel a táblára a *kevély* szót!

- Mit jelent kevélynek lenni? (A kevélység az alázat ellentéte. A kevély emberek szembe helyezik magukat másokkal és Istennel. Mások fölé helyezik magukat, és inkább a saját vágyaikat követik, mint Isten akaratát.)

Kérd meg az osztály egyik felét, hogy olvassák el magukban az Alma 4:6–8-at, a másikat pedig, hogy olvassák el magukban az Alma 4:9–12-t. Mindkét csoport nevezze meg a nefiták néhány kevély cselekedetét, és azok másokra gyakorolt hatását. Elegendő idő eltelté után kérd meg mindkét csoportot, hogy osszák meg, amit találtak!

- Mit tanulhatunk e versekből arról, hogy milyen hatással van a kevélység arra, ahogyan másokkal bánunk?
- Milyen figyelmeztetéseket találtok az Alma 4:10-ben? (Győződj meg arról, hogy a tanulók megértik, hogy **ha rossz példát mutatunk, akkor tetteink megakadályozhatnak másokat abban, hogy elfogadják az evangéliumot.**)

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 4:13–14-et! Kérd meg az osztályt, keressenek benne példákat arra, hogy néhány nefita miképpen volt alázatos, mikor mások kevélyek voltak.

- Mit tanulhatunk e versekből arról, hogy hogyan befolyásolja az alázatosság azt, ahogyan másokkal bánunk?

Hangsúlyozd ki, hogy azzal kapcsolatos **döntéseink, hogy alázatosak vagy kevélyek legyünk, hatással van ránk és másokra.** Ha az idő engedi, buzdítsd a tanulókat, hogy írjanak a jegyzetfüzeteikbe vagy szentírás-tanulmányozási naplójukba olyan élményeikről, melyek ennek az állításnak az igazságát példázzák.

Alma 4:15–20

Alma lemond főbírói hivataláról, mert idejét arra akarja áldozni, hogy bűnbánatra hívja az embereket

A tanulók képzeljék el, hogy Alma helyében vannak. Ők a főbíró, és a népükben sokan kevélyekké váltak, és üldözik azokat, akik alázasok maradtak.

- Mit tehettek azért, hogy segítsétek az embereknek megváltozni?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 4:15–19-et! Kérd meg az osztályt, hogy keressék ki, mit tett Alma.

- Hogy döntött Alma, mit tesz? (Eldöntötte, hogy lemond főbírói hivataláról, hogy az idejét az emberek tanításának szentelhesse.)
- Mire utal a „tisza bizonyágtétellel” kifejezés (Alma 4:19), hogyan tanított Alma?
- Mikor hallottátok az embereket „tisza bizonyágtételt” tenni? Milyen hatással voltak rátk ezek az élmények?
- Milyen igazságokat tanulhatunk Alma példájából az Alma 4:19-ben?

Példák a tanulók lehetséges válaszaira:

Lelki kötelességeink teljesítése áldozatot kíván.

A tiszta bizonyágtétel segít másoknak közelebb kerülniük Istenhez.

Buzdítsd a tanulókat, hogy keressék meg Alma tiszta bizonyágtételét, miközben olvassák az Alma 5–16-ot az egyéni tanuláskoruk során, és amikor a következő leckék során ezekről a fejezetekről beszélgetnek. Biztasd őket arra is, hogy figyeljék meg, milyen hatással volt Alma bizonyágtétele az emberekre.

Szentírás-memoriter áttekintés

Ismertesd meg a tanulókat néhány új szentírás-memoriterrel, vagy nézzetek át néhányat azok közül, melyeket már ismernek. Készülj olyan kérdésekkel, melyek segítenek nekik felfedezni a memoriterekben található tantételeket. Írják le egy azzal kapcsolatos céljukat a jegyzetfüzetükbe vagy szentírás-tanulmányozási naplójukba, hogy mit fognak tenni azért, hogy életükben jobban alkalmazzák e tantételek egyikét. Adj nekik egy bizonyos időkeretet a céljaik eléréséhez, és kérd meg őket, hogy mikor elérték azt, készüljenek egy beszámolóval az egyik osztálytársuk vagy az egész osztály számára.

Megjegyzés: Ha nincsen időd ezt a tevékenységet e lecke részeként felhasználni, akkor használd fel egy másik napon. További áttekintős tevékenységekért lásd a könyv végén található függelékot.

Ösztönözd a tanulókat további felfedezésekre

Időről időre zárd a leckét azzal, hogy feladatul addod a tanulóknak, hogy keressenek meg bizonyos dolgokat a szentírásokban. Az ilyen javaslatok segíthetnek nekik, hogy egyéni tanulásuknak legyen célja, és segíthet jobban megérteni, hogy egy fejezetcsoporton belül hogyan kapcsolódnak egymáshoz az egyes fejezetek.

Megjegyzések és háttér-információk

Alma 3:6–17. A jel és az átok

Miközben a tanulók az Alma 3-at tanulmányozzák, kérdéseik lehetnek arról a jelről és az átokról, mely a lámánitákra került. Elmagyarázhatod, hogy különbség van a jel és az átok között. A lámánitákra helyezett jel a sötét bőrszín volt (lásd Alma 3:6). Ennek a jelnek az volt a célja, hogy megkülönböztesse és elválassza a lámánitákat a nefitáktól (lásd Alma 3:8). Az átok ennél súlyosabb volt: az az állapot, hogy „kivágnak az Úr színe elől” (2 Nefi 5:20). A lámániták és az amliciták azzal vonták magukra ezt az átkot, hogy fellázdadtak Isten ellen (lásd 2 Nefi 5:20; Alma 3:18–19). Bár a sötét bőr ebben az esetben a lámánitákat sújtó átok jele, a Mormon könyve azt tanítja, hogy az Úr „senkit nem utasít vissza aki hozzá jön, feketét és fehéret, szolgát és

szabadot, férfit és nőt; ...mindegyik egyforma Istennek” (2 Nefi 26:33). Jézus Krisztus evangéliuma mindenkinek szól. Az egyház egyhangúlag elítéli a rasszizmust, beleértve bármely és minden múltbéli rasszizmust, mind az egyházban, mind azon kívül. Gordon B. Hinckley elnök azt mondta:

„[E]gyetlen ember sem tekintheti magát Krisztus igaz tanítványának, aki becsmérő megjegyzéseket tesz a másik fajból valókra. Sőt, nem gondolhatja azt sem magáról, hogy összhangban él Krisztus egyházának tanításaival. [...]

Ismerjük fel mindannyian, hogy mindenki Mennyei Atyánk gyermeke, aki minden gyermekét szereti” (Több kedvességre van szükség. *Liahóna*, 2006. máj. 58.). Ehhez a témához további segítségért lásd a 27. leckét.

Otthon tanulási lecke

Móziás 26–Alma 4 (14. rész)

Felkészülési anyag az otthon tanulókat oktatója számára

A napi otthon tanulási leckék összefoglalása

Az alábbiakban összefoglaljuk azokat a tanokat és tantételeket, melyeket a tanulók a Móziás 26–Alma 4 (14. rész) tanulmányozása során tanultak. Ezt az összefoglalót ne tanítsd le a leckéd részeként. Az általad tanított leckének csupán e tanok és tantételek némelyikére kell összpontosítania. Kövesd a Szent Lélek sugalmazásait a tanulóid szükségleteinek átgondolása során.

1. nap (Móziás 26)

Azáltal, hogy a tanulók tanulmányozták a nefiták azon nemzedékét, akik nem fejlesztették ki az evangéliumról való bizonyosságukat, felfedezték, hogy ahhoz, hogy kifejlisszük és megőrizzük bizonyosságunkat, Isten szaván kell lakmározni, hittel kell imádkoznunk és engedelmeskedniünk kell az Úr parancsolatainak. Alma azon erőfeszítéseiből, hogy segítsen másoknak bűnbánatot tartani, a tanulók megtanulták, hogy az Úr megbocsát azoknak, akik szívből megbánják bűneiket.

2. nap (Móziás 27)

Miközben a tanulók tanulmányozták az ifjabbik Alma és Móziás fiainak megtérést, a következő három evangéliumi igazságot fedezték fel: Az Úr megválaszolja a másokért szóló hithű imáinkat, mindazonáltal önrendelkezést hagy nekik; mindannyiunknak újja kell születnie Jézus Krisztus engesztelése által; ahhoz, hogy valaki igazán megbánja bűneit, mindent meg kell tennie, hogy kijavítsa a kárt, melyet okozott. A tanulók feljegyezték szentírás-tanulmányozási naplóikba, hogyan változtak meg az engesztelés által.

3. nap (Móziás 28–29)

Miközben a tanulók tanulmányozták Móziás fiainak azon vágyát, hogy az evangéliumot a lámánitáknak prédikálják, megtanulták, hogy megtérésünk elmélyülésével arányosan növekszik azon vágyunk is, hogy megosszuk az evangéliumot. Írtak azon élményeikről is, melyek arra ösztönözték őket, hogy meg akarják osztani az evangéliumot. A tanulók olvastak a nefiták változtatásairól a kormányzásban, és megtanulták, hogy a polgárok kötelessége, hogy igazlelkű törvényeket és vezetőket támogassanak.

4. nap (Alma 1–4)

Az alázatos nefiták példájának tanulmányozásával a tanulók megtanulták, hogy amikor az evangélium szerint élünk, az üldöztetések ellenére is békét érezhetünk az életünkben. Miközben az Amliciták lázadásáról olvastak, felfedezték, hogy attól függően részesülünk boldogságban vagy nyomorúságban, hogy kinek engedelmeskedünk. Alma jó példa az olyan emberre, aki eldöntötte, hogy az Úrnak engedelmeskedik. Rendíthetetlen elkötelezettsége az iránt, hogy bűnbánatra szólítsa a kevély nefitákat, segítette a tanulóknak látni azt, hogy az Úr szolgálói tanúbizonyosságukat teszik és a bűnösöket bűnbánatra buzdítják.

Bevezetés

Ez a lecke lehetővé teszi a tanulóknak, hogy áttekintsék a bűnbánat tantételeit, és átgondolják, miért van szükségünk arra, hogy megváltozzunk Jézus Krisztus engesztelése által – ahogy azt az ifjabb Alma és Móziás fiai tették. Imádkozz útmutatásért, hogy tudhasd, hogyan segíthetsz a leginkább a tanulóknak erre a változásra törekedniük az életükben.

Javaslatok a tanításhoz

Móziás 26

Alma sugalmazást kap arra vonatkozóan, miként ítélkezzen a súlyos vétkeket követők felett

A lecke elkezdésekor kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Móziás 26. fejezetének összefoglalóját. Olvasd fel a tanulóknak a következő helyzeteket. Kérd meg őket, hogy gondolják át, mit tehetnek, hogy segítsenek az illetőnek az adott helyzetben.

1. Egy fiatal nő súlyos vétkeket követett el, de fél beszélni erről a püspökével.
2. Egy fiatal férfi szeretne bűnbánatot tartani, de nem tudja, hogyan kell.
3. Egy fiatal nő megismétel egy súlyos vétkeket, melyet korábban már elkövetett, és aggódik, hogy az Úr többé talán nem bocsát meg neki.
4. Egy fiatal férfi úgy dönt, hogy megbánja a bűneit, de nem bocsát meg valakinek, aki őt megbántotta.

Írd fel a táblára a következő szentírás-utalást: *Móziás 26:21–23, 29–31*. Magyarázd el a tanulóknak, hogy ezek a versek az Úr Almának adott kinyilatkoztatásait jegyzik fel azokról, akik súlyos bűnöket követtek el. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el ezeket a verseket, és keressenek bennük legalább egy olyan tantételt, mely segíthet az előbbi listán felsorolt egyik egyénnek. Kérd meg néhányukat, hogy osszák meg válaszaikat az osztállyal. Te is válaszolhatsz és megoszthatod a bizonyosságodat a bűnbánat egyik, Móziás 26-ban található tantételéről.

Emlékeztess a tanulókat azon tervükre, hogy a bűnbánatra való igyekezetük során alkalmazzák a Móziás 26-ban tanult egyik tantételt. Buzdítsd őket, hogy vigyék végig a terveiket.

Móziás 27–28

Az ifjabb Alma és Móziás fiai megbánják bűneiket és újjászületnek

Példaként felhozhatod az ember történetét, aki maga is megtapasztalta a hatalmas szívbéli változást, ahogyan arról Keith K. Hilbig elder a Hetvenektől számolt be. Kérj meg néhány tanulót, hogy felváltva olvassák fel a következő történetet:

„[Egy Kelet-Európában szolgáló fiatal elder] és társa találtak és tanítani kezdtek egy középkorú férfit, akit Ivánnak hívtak. [...] Az érdeklődőjük bonyolult háttérrel rendelkezett, ami

megmutatkozott viseltes ruházatán, bozontos arcszőrzetén és határozatlan viselkedésén. Az élet durván és kegyetlenül bánt vele.

Mivel semmilyen vallási tapasztalata nem volt, Ivánnak sok mindenben kellett változtatnia. A visszaállított evangéliummal nem összeegyeztethető szokásait félre kellett tennie. Új tantételeket kellett elfogadnia, majd a mindennapi élete részévé tennie. Iván tanulni akart, ezért szorgalmasan felkészült a keresztelőjére és a konfirmálására. Bár a ruhája viseltes, szakálla pedig ápolatlan maradt, megtette az első lépéseket. Iván keresztelője után nem sokkal, a misszionáriust áthelyezték. Remélte, hogy találkozik még Ivánnal.

Hat hónappal később a misszióelnök visszahelyezte a fiatal eldert a korábbi gyülekezetébe. Meglepetten, de mégis örülve a visszatérésnek, az elder egy új társsal az első vasárnapon korábban érkezett az úrvacsorai gyűlésre. [...]

Az elder majdnem mindenkit felismert a kis gyülekezetben. Ám szemével hiába kereste az arcok között azt a férfit, akit ő és a társa hat hónappal korábban tanítottak és megkereszteltek. Az elder csalódást és szomorúságot érzett. [...]

Aggodalmait és visszaemlékezését egy ismeretlen férfi zavarta meg, aki sietve jött előre, hogy átölelhesse a misszionáriust. A frissen borotvált férfi magabiztosan mosolygott, és tekintetéből észrevehetően jószág sugárzott. Fehér ingben és gondosan kötött nyakkendőben épp arra készült, hogy a kis gyülekezetnek azon a szombat reggelen előkészítse az úrvacsorát. Csak amikor a férfi megszólalt, akkor ismerte fel az elder. Ez egy új Iván volt, nem az, akit ők tanítottak és kereszteltek! Az elder számára a hit, a bűnbánat és a megbocsátás csodáját testesítette meg a barátja; látta benne az engesztelés valóságát.

[...] Iván megtapasztalta a »szívbeli változást« (Alma 5:26), mely elegendő volt arra, hogy megkeresztelkedjen és tovább haladjon a megtérés állandó ösvényén” (“Experiencing a Change of Heart,” *Ensign*, June 2008, 29–31).

Kérdezd meg: Mi bizonyítja a történetben, hogy Iván megváltozott? (Győződj meg arról, hogy értik: a külső változás, melyen Iván átment, a mélyebb, belső változásának megmutatkozása.)

Emlékeztess a tanulókat, hogy a Móziás 27 az engesztelés általi változás egy másik élményéről számol be. Hívj ki egy tanulót az osztály elé, és kérd meg, hogy foglalja össze a Móziás 27-et! Ha rendelkezésre áll, a tanuló kiteheti Az ifjabb Alma megtérése című képet (*Evangéliumi művészeti könyv* [2009]. 77. sz.). Kérj meg egy másik tanulót, olvassa fel a Móziás 27:24–26-ot! Ezután kérd meg az osztályt, határozzák meg, ki az, aki az engesztelés által biztosan megváltozott, vagyis „Istentől született”. A tanulóknak olyan válaszokat kell adniuk, amelyben kifejezik, hogy értik a következő igazságokat: **Mindannyiunknak újja kell születnie Jézus Krisztus engesztelésén keresztül.**

Kérdezd meg: Hogyan láttatok már megváltozni valakit a jó irányba Jézus Krisztus engesztelésén keresztül?

Kérd meg a tanulókat, hogy elmélkedjenek azokon a kérdéseken, melyeket a történetben szereplő misszionárius tett fel magának, miután újra találkozott Ivánnal: „Az elmúlt hat hónapban milyen mértékben tapasztaltam meg én magamon

a szívbeli változást? [...] Én vajon ‘újja születtem’-e?» (idézve Keith K. Hilbig, “Experiencing a Change of Heart,” 31).

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a Mózes 27:24, 28-at, és keressék ki, mit tett Alma és mit tett az Úr, amivel változást idézett elő Almában. Kérd meg őket, magyarázzák el, miért gondolják úgy, hogy mind a két félnek – az embernek és az Úrnak is – részt kell vennie a hatalmas szívbeli változásban.

Emlékeztess a tanulókat, hogy kitöltöttek egy táblázatot olyan kifejezésekkel, melyek megmutatják, milyen volt Alma a szívbeli változása előtt és után (a 2. nap leckéje során). A 2. nap 2. feladataként a tanulók leírták a szentírás-tanulmányozási naplóikba az „utána” oszlopból egy kifejezést, amely reményeik szerint jellemzi majd őket az egész életükben, és elmagyarázták, hogy miért. Kérj meg több tanulót, hogy osszák meg, mit írtak. Tégy bizonyosságot arról, hogy a hatalmas szívbeli változás Jézus Krisztus engesztelése által válik lehetővé a számunkra.

Kérd meg a tanulókat, gondolják át, miben változtak Jézus Krisztus engesztelésének köszönhetően. Kérd meg őket, hogy ha szeretnék, osszák meg gondolataikat. Azt is elmondhatod, te hogyan változtál az engesztelés hatására.

Biztasd a tanulókat, hogy dolgozzanak azért, hogy megtapasztalják a szívbeli változást, hogy közelebb kerülhessenek az Úrhoz és engedjék, hogy az engesztelés változást hozzon az életükbe.

Másold fel a táblára az alábbi táblázatot még az óra előtt, vagy minden tanulóknak készíts belőle másolatot:

Móziás 27:32–37	Móziás 28:1–4
Hogyan változott meg az ifjabb Alma és Móziás fiai? Milyen tantételt tanultatok meg ezekből a versekből? Szerintetek miért fontos része a bűnbánatnak a jóvátétel?	Hogyan változtak meg Móziás fiai? Milyen tantételt tanultatok meg ezekből a versekből? Életetek mely élményei vezettek oda, hogy meg akarjátok osztani az evangéliumot másokkal?

Az osztály egyik felét kérd meg, hogy válaszolja meg a táblázat első oszlopában található kérdéseket, a másik felét pedig, hogy válaszolja meg a második oszlop kérdéseit. A tanulók egyedül dolgozzanak. Kérj meg néhány tanulót minden csoportból, hogy számoljanak be a válaszaikról.

Kérd meg a tanulókat, hogy gondolkodjanak el, hogyan hozhatják helyre bűneiket, és növelhetik azon vágyukat, hogy megosszák másokkal az evangéliumot.

Móziás 29–Alma 4

Isten megáldotta azokat a nefitákat, akik igazlelkűek maradtak az üldöztetés idején

Emlékeztess a tanulókat, hogy Alma első fejezetei az igazlelkű nefiták háborgó és üldöztetésekkel teli időszakait írják le. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Alma 1:25, 27-et. Kérd meg őket, hogy határozzák meg, mit tettek ezek a nefiták az üldöztetések idején.

Mutass rá, hogy az Úr olyannyira megáldotta az igazlelkű nefitákat, hogy azok sokkal jobban boldogultak a gonoszaknál (lásd Alma 1:29–32). Kérd meg a tanulókat, hogy törekedjenek e hithű nefiták példáját követni, amikor nehézségeket tapasztalnak meg az életükben.

Következő rész (Alma 5–10)

Honnan tudjátok, hogy újjászülettek-e? Mit jelent újjászületni? A tanulók az Alma 5–10 tanulmányozása során találnak majd néhány olyan kérdést, melyet feltehetnek maguknak, hogy kiértékeljék, újjászülettek-e és megtapasztalták-e a hatalmas szívbeli változást. Ezenkívül jobban megértik az engesztelés mélységét és erejét.

Alma 5:1–36

Bevezetés

Amikor az egyházat belső széthúzás és gonoszság fenyegette (lásd Alma 4:9–11), Alma otthagya bírói székét, hogy erőfeszítéseit kizárólag az egyház erősítésére összpontosíthassa. Misszióra indult, hogy visszanyerje Nefi népét és „ellenük szóló tiszta bizonyágtétellel gyakorol[jon] nyomást rájuk” (Alma 4:19). Alma azzal

kezdte a misszióját, hogy emlékeztette Zarahemla népét, hogy az Úr szabadította meg őseiket a fizikai és lelki rabságból. Arra buzdította őket, hogy készüljenek az ítélet végső napjára, azáltal, hogy hisznek Isten szavában és kiértékelik szívük lelki állapotát.

Javaslatok a tanításhoz

Alma 5:1–14

Alma felidézi atyja és mindazok megtérését, akik követték őt

Írd fel a táblára a *változás* szót, előtte egy kis helyet kihagyva! Kérd meg a tanulókat, osszának meg példákat arra, hogy az emberek miképpen változtathatják meg a kinézetüket vagy viselkedésüket. Kérd meg őket, hogy magyarázzák el, mi vezethet az emberekben végbenő néhány változáshoz, vagy mi idézheti elő azokat.

Emlékeztessd a tanulókat, hogy Almát nyugtalanította a gonoszság, mely elharapódzott a nefiták között. Láttá, hogy ha nem változnak meg, akkor elveszítik a megkötött szövetségükért ígért áldásokat. Feladta tehát a bírói székét, és a nép szolgálatának szentelte magát, bűnbánatra szólítva őket. Tanítani kezdte Zarahemla népét.

Néhány tanuló felváltva olvassa fel hangosan az Alma 5:3–6-ot. Az osztály többi tagja is kövesse az olvasottakat, és keressék meg azokat az eseményeket, melyeket Alma hangsúlyozott, mikor a népet tanítani kezdte.

- Hogyan segíthetett Alma népének az, hogy hallották Alma apjának és követőinek fogságáról, megszabadulásáról és megtéréséről szóló beszámolót?
- Nézzétek meg az Alma 5:7-et! E vers szerint milyen változás ment végbe Alma apjának és a népének az életében?

A táblára írd fel a *szívbeli* szót a *változás* szó elé, hogy az álljon ott: *szívbeli változás*!

- Szerintetek mit jelent „szívbeli változást” átélni? (Segíthetsz a tanulóknak megválaszolni ezt a kérdést azáltal, hogy elmondod, Gerald N. Lund elder a Hetvenektől azt tanította, hogy a szentírásokban a *szív* szó gyakran a „valódi, belső emberre” utal [“Understanding Scriptural Symbols,” *Ensign*, Oct. 1986, 25].)
- Mi a különbség a szívbeli változás és azon változások között, melyekről az óra elején beszélgettünk?

Magyarázd el, hogy az Alma 5:7–9, 14-ben Alma különböző kifejezésekkel írta le, milyen a szívbeli változás. Egészítsd ki a táblán található kifejezést, hogy ez álljon ott: *A szívbeli változás olyan, mint...*

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Alma 5:7–9, 14-et, megkeresve benne Alma különböző leírásait arról, milyen a szívbeli változás. Kérd meg őket, mondják el, hogy mit találtak. Miközben beszámolnak, írd fel kifejezéseket a táblára. (A listád legyen valami ehhez hasonló: *A szívbeli változás olyan, mintha... felébrednénk egy mély álomból; világsággal töltődnénk fel; megszabadulnánk a láncoktól; kitágulna a lelkiünk; a megváltó szeretetről énekelnénk; Istentől születnénk; az Úr képmását az ábrázatunkra vennénk.*)

- Milyen értelemben lehet a szívbeli változás olyan, mint a táblán szereplő leírások?
- Hogyan látszódhat meg a szívbeli változás valakinek a cselekedetein? Hogyan látszódhat meg a szívbeli változás valakinek az ábrázatán? (Meggérheted a tanulókat, hogy írjanak jellemzést egy olyan személy megjelenéséről vagy viselkedéséről, akiről úgy érzik, hogy „az [Úr] képmását az ábrázat[ára vette].”)

Az egyik tanuló olvassa fel az Alma 5:10-et, az osztály pedig keresse meg azt a három kérdést, melyet Alma tett fel a népnek. (Javasolható, hogy a tanulók jelöljék meg ezeket a kérdéseket.) E kérdések elolvasása segít a tanulóknak beazonosítani a következő versekben azokat a tényezőket, melyek oda vezettek, hogy Alma és a népe hatalmas szívbeli változást tapasztaljon.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 5:11–13-at, az osztályt pedig, hogy határozzák meg, mi okozta Alma atyjának és az ő követőinek hatalmas szívbeli változását. (Az Isten szavába vetett hitük, valamint ennek következtében a hitük és bizalmuk Istenben. Rámutathatsz arra is, hogy milyen hatása volt Isten szavának, amint arról az Alma 5:5, 7 említést tesz.)

- Milyen kapcsolatot látsz az Isten szavában való hit és a szív változásának megtapasztalása között? (Segíts a tanulóknak beazonosítani a következő tantételt: **Amikor hiszünk Isten szavában és gyakoroljuk a Jézus Krisztusba vetett hitet, hatalmas szívbeli változást tapasztalhatunk.** Hangsúlyozd, hogy Isten szava, ahogyan azt Abinádi és Alma prédikálta, arra a megváltásra összpontosított, mely Jézus Krisztus által érkezik [lásd Móziás 16:4–9; 18:1–2].)

Magyarázd el, hogy más módon is meg lehet fogalmazni azt, amikor valakiben hatalmas szívbeli változás megy végbe. Méghozzá úgy, hogy azt mondjuk, hogy újjászületett. Segíts megérteni a tanulóknak, hogy az „Istentől születés” vagy „újjászületés” azt a változást jelenti, amikor valakinek abban az élményben van része, hogy elfogadja Jézus Krisztust, és az Ő tanítványaként új életet kezd. Segíts a tanulóknak megérteni, hogy a hatalmas szívbeli változás vagyis újjászületés legtöbbször egy fokozatosan végbemenő folyamat. Ehhez olvasd el a következő kijelentést D. Todd Christofferson eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából.

„Feltehetitek a kérdést: »Miért nem megy végbe gyorsabban ez a hatalmas változás bennem?« [...] Legtöbbünk számára a változások fokozatosan és hosszú idő alatt történnek. Az újjászületés... nem egy esemény, inkább egy folyamat. És az ebben a folyamatban való részvétel a halandóság központi célja” (Újjászületve. *Liahóna*, 2008. máj. 78.).

- Miközben igyekeztetek Isten szava szerint élni, mikor éreztetek változást a szívetekben?
- Hogyan jellemeznétek a szívbeli változással járó érzéseket és cselekedeteket?
- Hogyan változott meg a szívetek, miközben tanulmányoztatok idén a Mormon könyvét az ifúsági hitoktatáson?

Adj néhány percet a tanulóknak, hogy leírhassanak a jegyzetfüzetükbe vagy szentírás-tanulmányozási naplójukba egy-két dolgot, melyet tenni fognak annak érdekében, hogy még komolyabban éljenek Isten szava szerint.

Alma 5:15–36

Alma azt tanítja, hogy hatalmas szívbeli változásra van szükség ahhoz, hogy beléphessünk a mennyek királyságába

Adj minden tanulóknak egy lapot, melyen a következő táblázat található, vagy tedd ki a táblára, hogy a tanulók lemásolhassák.

Lelki kardiogram												
	Alma 5:15		Alma 5:16		Alma 5:19		Alma 5:26		Alma 5:27		Alma 5:28	
Mindig												
Szinte mindig												
Általában												
Néha												
Ritkán vagy soha												

Magyarázd el, hogy a kardiogram egy grafikon, melyet az orvosok néha arra használnak, hogy kiértékeljék vagy ellenőrizzék a fizikai szívünk működését. Segít nekik felismerni azon problémákat vagy állapotokat, amelyek kezelést igényelnek.

Mondd el a tanulóknak, hogy miután Alma megtanította, hogy Isten szava volt az, ami atyjánál és másoknál is a hatalmas szívbeli változást okozta, kérdéseket tett fel a népnek, melyek segítettek megvizsgálni a saját szívük állapotát. A tanulók olvassák el magukban az Alma 5:14-et, és keressék ki azt a három kérdést, melyet Alma a népnek feltett. (Javasolhatod, hogy a tanulók jelöljék meg ezeket a kérdéseket.)

Magyarázd el, hogy Alma még számos más kérdést is feltett, hogy segítsen népének átgondolni a szívük állapotát. Kérd meg a tanulókat, hogy néhány percen át tanulmányozzák a lelki kardiogram tetején felsorolt szentírás-szakaszokat, és gondolkozzanak el rajtuk. Ezután jelöljék meg a táblázatban azokat a válaszokat, melyek a leginkább kifejezik, hogy érzésük szerint hogyan teljesítenek az egyes szentírás-szakaszokra vonatkozó kérdésekben. (Vedd figyelembe, hogy néhány vershez több kérdés is tartozhat.) E tevékenység személyes volta miatt ne szólítsd fel a tanulókat, hogy osszák meg a válaszaikat az osztállyal!

Amikor a tanulók kitöltötték a kardiogramjukat, olvassák el az Alma 5:29–31-et magukban, és keressenek benne még olyan kérdéseket, melyeket Alma feltett a népnek, hogy segítsen kiértékelni a szívüket. (Javasolhatod a tanulóknak, hogy fogalmazzák át kissé a kérdéseket úgy, hogy magukra tudják vonatkoztatni azokat: „Levettem-e magamról az irigységet?” „Csúfot űzök-e másokból?” „Üldözök-e másokat?”)

Kérj meg néhány tanulót, hogy egymást váltva olvassák fel az Alma 5:17–18, 20–25-öt! Kérd meg az osztályt, hogy keressenek indokokat arra, hogy miért kell a szívünknek megváltoznia ahhoz, hogy felkészüljünk az ítélet napjára. Tedd fel a következő kérdéseket, hogy segíts a tanulóknak megérteni, hogy **a szívbeli változás megtapasztalásával felkészülünk rá, hogy helyet kapjunk a menny királyságában:**

- Milyen szavakat, kifejezéseket használt Alma, melyek leírják azt az állapotot, melyben lenni szeretnétek, mikor az ítéletkor Isten előtt álltok? (Miközben a tanulók válaszolnak, felhívhatod figyelmüket az Alma 5:16, 19-re.)
- A szívbeli változás hogyan segít már most felkészülnötök arra, hogy helyet kapjatok a menny királyságában?

Írd fel a táblára a következő kérdéseket. (Már az óra előtt felírhatod őket.)

Mire kér bennünket az Úr?

Milyen következményekkel jár az, hogy elfogadjuk vagy elutasítjuk ezt a kérést?

Mit tanítanak ezek a versek a Szabadítóról?

Az egyik tanuló olvassa fel az Alma 5:33–36-ot, míg az osztály többi tagja válaszokat keres benne a táblán található kérdésekre. Kérd meg a tanulókat, hogy osszák meg, mit találtak.

Zárásként ehhez adj egy kis időt nekik az íráshoz. Kérd meg őket, hogy válasszanak egy verset vagy kifejezést az Alma 5:1–36-ból. Írják le, mit jelent számukra ez a vers vagy kifejezés, és hogyan tehetik azt, amit az javasol, miközben igyekeznek megváltoztatni a szívüket Jézus Krisztus engesztelése által. Tegyéi bizonyosságot arról, hogy ha folyamatosan törekszünk rá, hogy megtapasztaljuk a szívbeli változást és igazlelkű cselekedeteket vigyünk véghez, akkor felkészültek leszünk arra, hogy belépünk Isten királyságába.

Adj időt a tanulóknak az elmélkedésre

Amikor a tanulóknak időt adunk az elmélkedésre az órán, azzal segíthetünk nekik a Lélek által tanulni. Ebben a néhány percben már ne zavarod meg őket további kérdésekkel, utasításokkal vagy beszélgetéssel.

Alma 5:37–62

Bevezetés

Mikor Alma Zarahemlában prédikált, figyelmeztette a népet, hogy komoly következményekkel jár azon döntésük, hogy követik-e vagy elutasítják a szavait. Továbbá Jézus Krisztust a jó pásztorhoz hasonlította,

aki szölongatja őket, és vissza akarja hozni őket a nyájába. Alma arra buzdította a népet, hogy bánják meg bűneiket és kerüljék a világ szennyes dolgait, hogy örökölhessék a menny királyságát.

Javaslatok a tanításhoz

Alma 5:37–42, 53–62

Alma figyelmezteti a gonoszokat, és mindenkit hív, hogy hallgassanak a Jó Pásztor hangjára

Tedd ki a Jézus karjában viszi az elveszett bárányt című képet (*Evangéliumi művészeti könyv* [2009]. 64. sz.).

- Milyen szempontból Jó Pásztor a Szabadító?

Miután néhány tanuló válaszolt, olvasd fel Ezra Taft Benson elnök következő kijelentését:

„Jézus idejében a palesztin pásztor arról lehetett megismerni, hogy mennyire védelmezi a juhait. A modern pásztorokkal ellentétben a pásztor mindig a nyája előtt ment. Vezette őket. A pásztor ismerte minden juhát, és nevet is adott mindegyiknek. A juhek ismerték a hangját, bíztak benne és idegent nem követtek. Így, amikor hívta őket, a juhek odamentek hozzá. (Lásd János 10:14, 16.) [...]

Jézus az ő idejében gyakori példán keresztül jelentette ki, hogy Ő a Jó Pásztor, az Igaz Pásztor. A fiverei és nőtestvérei iránti szeretete miatt készségesen és önként letette értük az életét (*“A Call to the Priesthood: ‘Feed My Sheep,’” Ensign, May 1983, 43; lásd még John R. Lasater, “Shepherds of Israel,” Ensign, May 1988, 74–75).*

Segíts a tanulóknak emlékezni az Alma 5. fejezetének szövegkörnyezetére: magyarázd el, hogy Alma elment prédikálni Zarahemla népének, akik olyanok voltak, mint „a pásztor nélküli bárány” (Alma 5:37). Kérd meg a tanulókat, hogy idézzék fel, milyen kihívásokkal kellett szembenéznie Zarahemla népének, és mire buzdította őket Alma. Röviden átnézhetek több kulcsfontosságú verset a legutóbbi leckéből, például az Alma 5:14–20-at, hogy segíthess a tanulóknak emlékezni e háttértörténet nagyjára. Gondoskodj róla, hogy a tanulók megértsék, hogy Zarahemla népe szörnyű helyzetben volt a gonoszsága miatt (lásd Alma 7:3).

Két-három tanuló felváltva olvassa fel hangosan az Alma 5:37–42-t. Kérd meg az osztályt, hogy keressék ki, milyen módokon állapíthatják meg magukról, hogy a Szabadító juhái-e. Miután a tanulók megosztották, amit találtak, tedd fel a következő kérdéseket:

- Milyen értelemben olyanok az emberek, mint a juhek, akiknek pásztorra van szüksége?
- Az Alma 5:37–38 szerint hogyan mutatja ki a Jó Pásztor a juhok iránti szeretetét és törődését? (A saját nevében hívja őket.)
- Az Alma 5:41 szerint honnan tudhatjuk, hogy hallgatunk-e a Jó Pásztor hangjára?
- Milyen cselekedetek mutathatják, hogy valaki a Jó Pásztort követi?

A tanulók válaszai után kérd meg egyiküket, hogy olvassa fel Ezra Taft Benson elnök következő jellemzését azon nőkről és férfiakról, akik elkötelezték magukat Jézus Krisztus követésére. (Készíthetsz minden tanulóknak másolatot ebből a kijelentésből.)

„Ha Krisztus követése mellett döntesz, akkor eldöntöd, hogy megváltozol. [...]

A Krisztusért változó embereknek Krisztus a kapitánya. [...]

Akaratukat elnyeli az Ő akarata. (Lásd János 5:30.)

Mindig olyan dolgokat tesznek, amelyek tetszenek az Úrnak. (Lásd János 8:29.)

Nem csak meghalnának az Úrért, de ami még ennél is fontosabb, Őerte akarnak élni.

Lépj be otthonukba, és a falaikon függő képek, a polcaikon lévő könyvek, a levegőben a zene, szavaik és tetteik is azt mutatják, hogy keresztények.

Isten tanújaként állnak mindig és mindenben, és minden helyen. (Lásd Móziás 18:9.)

Krisztus van az elméjükben, amint minden gondolatban Őreá tekintenek. (Lásd T&Sz 6:36.)

Krisztus van a szívükben, amint örökre Őreá vannak helyezve az érzelmeik. (Lásd Alma 37:36.)

Majdnem minden héten vesznek az úrvacsorából, és újra meg újra tanúbizonyságot tesznek Örökkévaló Atyjuknak arról, hogy készek magukra venni Fiának nevét, mindig emlékezni Őrá és betartani a parancsolatait. (Lásd Moróni 4:3.)” (“Born of God,” *Ensign*, Nov. 1985, 5, 6–7).

A tanulók olvassák el az Alma 5:53–56-ot magukban, és keressék ki azokat a magatartásokat és tetteket, melyek miatt valaki nehezen hallgathat a Szabadító hangjára. Néhány perc elteltével kérj meg tanulókat, hogy írják fel a táblára, miket találtak. Olyan sok választ írjanak fel, amennyit csak tudnak, és töltsék ki vele a tábla nagy részét. Ezután írjanak fel más, olyan magatartásokat vagy tetteket, melyeket maguk körül láttak, és melyek miatt nehéz hallgatni a Szabadító hangjára. (A tanulók említhetik például azt, hogy valaki félreteszi [figyelmen kívül hagyja] Isten tanításait, a kevélységet, a hiábavalóságokat, azt, ha szívünk a gazdagságon és világi dolgokon csüng, ha azt feltételezzük, hogy jobbak vagyunk másoknál, ha üldözzük az igazakat, hátat fordítunk a szegényeknek és szükölködőknek. Felhívhatod a tanulók figyelmét arra, hogy Alma sokszor használja a *kitartás* szót, és hangsúlyozhatod, hogy Zarahemla népe kitartó volt e bűnös viselkedésben és hozzáállásban.)

Csinálj egy kis helyet a tábla közepén, letörölve egy darabot a tanulók válaszaiból. Ebbe az üres helyre írd be, hogy *kövesd a Jó Pásztor hangját*.

Olvastasd fel egy tanulóval az Alma 5:57-et. Kérd meg az osztályt, hogy keressenek olyan kifejezéseket, melyek megtanítják, hogyan reagáljunk a gonosz hatásokra. („Gyertek ki a gonoszok közül”, „szakadjatok el”, és „ne érintsetek tisztátalan dolgaikat”). Javasolhatod, hogy a tanulók jelöljék meg a szentírásaikban ezeket a kifejezéseket. Mutass rá, hogy ezek a kifejezések annak szükségességét hangsúlyozzák, hogy kerüljünk el mindent, ami megrontana vagy beszennyezne minket lelkileg. Hogy segíts a tanulóknak megbeszélni, hogyan zárhatják ki a zavaró tényezőket, kerülhetik el a gonosz hatásokat és követhetik a Jó Pásztor hangját, tegyél fel a következőkhöz hasonló kérdéseket:

- Mit tehet egy utolsó napi szent fiatal azért, hogy elkülönítse magát a gonoszoktól? (A tanulók válaszaiknak megerősítéséhez megoszthatsz velük egy jó példát, az osztályba járó egyik tanulóval. Megkérheted a tanulókat is, hogy osszák meg, milyen jó példákat láttak egymásban.)
- Az Alma 5:56–57 szerint milyen következményei vannak, ha valaki kitart a gonoszságban? **(Ha kitartunk a gonoszságban, képtelenek leszünk meghallani a Jó Pásztor hangját, és nem számláltathatunk az igazak közé.)**

Ha van rá idő, adj néhány percet a tanulóknak, hogy elgondolkodjanak a következő kérdésen. A kérdéseket megválaszolhatják a jegyzetfüzetükben vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukban.

- Mit szeretne az Úr, hogy tegyél, amivel jobban elfogadod az Ő meghívását, hogy jöjjünk Őhozzá? (Javasolhatod, hogy válaszukban mondhatnak valami olyasmit, amit úgy éreznek, hogy jobban kell tenniük, vagy lehet valami, amit abba kell hagyniuk.)

A tanulók olvassák el magukban az Alma 5:58–62-t, és keressék meg benne, milyen áldásokat ígértek azoknak, akik összegyűlnek az Úrral és az ő népével. (Javasolhatod, hogy a tanulók jelöljék meg a szentírásaikban ezeket az áldásokat.)

- Hogyan foglalnátok össze az Úr azoknak adott ígéreteit, akik hallgatnak az Ő hangjára? (Lehet, hogy a tanulók különféle tantételeket említenek majd, de győződj meg arról, hogy megértették, hogy **ha az Úr [a Jó Pásztor] hangját követjük, akkor az Ő királyságába gyűjtetünk**. Ezt a tantételt fel is írhatod a táblára.)
- Milyen szokásokat fejlesztettetek ki, melyek segítenek hallgatnotok a Jó Pásztor hangjára?
- Hogyan segítenek nektek ezek a szokások kizárni azon gonosz hatások némelyikét, melyek fel lettek sorolva a táblán?

Tegyél bizonyosságot arról, hogy ha hallgatunk a Szabadító szavaira, ott leszünk az igazak között, akiket összegyűjtenek az Úr királyságába.

Alma 5:43–52

Alma teljesíti azon felelősségét, hogy bűnbánatot prédikáljon

Kérd meg a tanulókat, hogy sorolják fel az öt fizikai érzéket (látás, hallás, tapintás, szaglás és ízelet). Be is hozhatsz az órára olyan tárgyakat, melyekhez a tanulók használhatják ezen érzékeiket.

- Mit tanultatok meg az öt érzékszerveitek segítségével?
- Van-e mód arra, hogy úgy tanuljunk meg valamit, hogy nem használjuk az öt érzékszervünk egyikét sem?

Kérj meg néhány tanulót, hogy egymást váltva olvassák fel az Alma 5:44–48-at. Kérd meg az osztályt, hogy keressék ki, mit mondott Alma, mit tud és hogyan tudta meg.

- Az Alma 5:48 szerint mit tudott Alma?
- Mit mondott Alma, mi a bizonyosága forrása?
- Mit tett Alma azért, hogy megkapja ezt a tanúságot a Szentlélektől?
- Hogyan segíthet nekünk az ima és a böjt bizonyosságot szerezni az evangéliumról, vagy megerősíteni azt?
- Milyen alkalmakkor éreztétek, hogy a bizonyosságok megerősödött az ima vagy böjt által?

Tegyél bizonyosságot, hogy **önálló tudást szerezhetünk a Szentlélek által arról, hogy Jézus Krisztus az emberiség Megváltója**. Hangsúlyozd ki, mennyire fontos, hogy törekedjünk személyes bizonyosságot nyerni arról, hogy Jézus Krisztus az emberiség Megváltója. Ehhez olvasd fel M. Russell Ballard elder, a Tizenkét Apostol Kvóruma tagjának következő kijelentését:

„Az egyéni, személyes bizonyosság az evangéliumi igazságokról – különösen az Úr Jézus Krisztus isteni életéről és küldetéséről –, elengedhetetlen az örök életünkhöz. [...] Más szavakkal: az örök életnek előfeltétele az, hogy mi egyénileg, személyesen ismerjük Mennyei Atyánkat és az Ő Szent Fiát. Nem elegendő csupán tudni róluk. Személyes, lelki élményeinknek kell lenni, melyek lehorgonyoznak bennünket. Ezeket pedig úgy szerezhetjük meg, hogy ugyanolyan intenzíven és összpontosítva törekszünk azokra, ahogy az éhes ember élelem után kutat” („Feasting at the Lord’s Table,” *Ensign*, May 1996, 80).

Adj időt a tanulóknak, hogy írásban megválaszolják a következő kérdéseket. Biztasd őket arra is, hogy írják le, mit tesznek majd azért, hogy bizonyosságot szerezzenek Jézus Krisztusról, és megerősítsék e bizonyosságukat. Buzdítsd őket, hogy teljesítsék a céljaikat, akkor is, ha az „sok napot” vesz majd igénybe (Alma 5:46).

- Mikor éreztétek a Szentlelket bizonyosságot tenni nektek arról, hogy Jézus Krisztus a világ Megváltója?

A tanulók olvassák el magukban az Alma 5:49–52-t, és keressék ki, mit mondott Alma a népnek, mit kell tenniük ahhoz, hogy felkészüljenek a menny királyságának öröklésére.

- Miért elengedhetetlen a bűnbánat ahhoz, hogy belépjünk Isten királyságába?

Hogy segíts a tanulóknak alkalmazni Alma tanításait arról, hogy fel kell készülnünk az Isten királyságába való belépésre, olvassátok el Dallin H. Oaks elder, a Tizenkét Apostol tagjának következő kijelentését:

„Mi lenne, ha holnap lenne eljövételének napja? Ha tudnánk, hogy holnap találkozunk az Úrral – idő előtti halálunk, vagy az Ő váratlan eljövetele révén –, mit tennénk ma? Milyen bűnöket vallanánk be? Mely [szokásainkkal] hagynánk fel? [Milyen kötelezettségeknek] tennénk eleget? Mit bocsátanánk meg másoknak? Miről tennénk bizonyosságunkat?

Ha akkor megtennénk [ezeket], akkor miért ne tennénk meg most? Miért [ne törekedjünk] békességre, míg [az] elérhető?” (Felkészülés a második eljövételre. *Liahóna*, 2004. máj. 9.).

Befejezésül adj időt a tanulóknak elgondolkodni, hogy mit kellene megváltoztatniuk az életükben ahhoz, hogy felkészültek legyenek a Szabadítóval történő találkozásra és az Ő királyságába való belépésre. Buzdítsd őket, hogy írják le gondolataikat és érzéseiket, hogy később újra elolvashassák a gondolataikat, és emlékeztetőt kapjanak a kapott sugalmazások követésére.

Ösztönözz az alkalmazásra!

Thomas S. Monson elnök ezt mondta: „Az [evangéliumi oktatás] célja arra ösztönözni az egyént, hogy gondolkozzon el az evangéliumi tanítételek szerinti életen, érezze annak szükségét, majd pedig tegyen is érte valamit” (in Conference Report, Oct. 1970, 107). Mikor evangéliumi tanítételeket tanítasz a tanulóknak, biztasd őket, hogy a Szentlélek sugalmazásait követve válasszák ki, milyen módokon javíthatnak viselkedésükön, és erősíthetik meg a Jézus Krisztusba vetett hitüket.

Alma 6–7

Bevezetés

Miután Alma rendbe szedte az egyházat Zarahemlában, Gedeon földjére ment. Az ottaniakat hithűbbnek találta, mint a Zarahemlában lakókat. Ezért a Gedeonban adott beszéde más volt, mint Zarahemlában. Arra buzdította a népet, hogy állandóan támaszkodjanak az Úrra, és törekedjenek a saját életükben alkalmazni az Ő

engesztelését. Bizonyosságot tett arról, hogy a Szabadító magára veszi a halált és a bűneinket, és hogy magára fogja venni a fájdalmainkat, szenvedéseinket, betegségeinket és gyengeségeinket is, hogy tudja, hogyan segítsen nekünk.

Javaslatok a tanításhoz

Alma 6

Alma rendbe teszi az egyházat Zarahemlában, majd Gedeonba megy prédikálni

Az óra előtt kérj fel egy tanulót, hogy készüljön fel, hogy röviden megossza az osztállyal, milyen módokon érezte áldottnak magát azon erőfeszítései miatt, hogy eljárjon az egyházba. Az óra kezdetén hívd ki ezt a tanulót az osztály elé, és ossza meg a gondolatait, melyekkel felkészült. Te is megoszthatod velük, hogy milyen áldásokban részesültél az egyházi részvételnek köszönhetően.

Az Alma 6 bevezetéséül magyarázd el, hogy ez a fejezet megtanítja, Alma és más papsági vezetők hogyan erősítették meg az egyházat Zarahemlában.

Egy tanuló olvassa fel az Alma 6:4–6-ot! Kérd meg az osztály, hogy magukban kövessék az olvasottakat, és keressék meg benne, hogy mit tettek a zarahemlai egyháztagok azokért, akik nem ismerték Istent. Kérd meg a tanulókat, hogy számoljanak be róla, mit találtak.

Írd fel a táblára a következő igazságot: **Az egyház minden ember jólétéért jött létre.** Hogy segíts a tanulóknak végiggondolni, milyen hatással lehet ez az igazság az életükre, kérdezd meg:

- Mit gondoltok, hogyan áldhatja meg az egyház napjainkban azokat, akik nem ismerik Istent?

Buzdítsd a tanulókat, hogy gondoljanak valakire, akinek szüksége lenne arra, hogy jobban megismerje Istent. Ez a valaki lehet az egyház tagja, vagy egy más vallású személy. Tegyétek bizonyosságot az egyháztagságunkkal járó áldásokról, és biztasd a tanulókat, hogy hívjanak meg másokat is, hogy osztozzanak ezen áldásokban.

Alma 7:1–13

Alma Jézus Krisztus eljövételéről jövőndől

Oszd párokra az osztályt! Kérj meg minden párost, hogy beszéljék meg, milyen választ adnának a következő kérdésre:

- Milyen jövőndőbeli események töltenek el izgalommal benneteket?

Miután a pároknak volt idejük megbeszélni a válaszaikat, kérj meg néhány tanulót, hogy ossza meg válaszeit az osztály egészével. Ezután magyarázd el, hogy miután Alma rendbe szedte az egyházat Zarahemlában, Gedeon földjére ment. Ott azt mondta a népeknek, hogy a sok jövőndőbeli esemény közül „van egy dolog, mely mindezeknél fontosabb” (Alma 7:7). Olyan tantételeket tanított, melyek segítenek az embereknek felkészülni a jövőndőbeli áldásokra, melyek e leendő esemény következtében érkeznek.

Egy tanuló olvassa fel az Alma 7:3–6-ot! Kérd meg az osztályt, hogy keressék ki, milyen reményei voltak Almának a gedeoni népet illetően! Ezután egy másik tanuló olvassa fel az Alma 7:18–19-et! Kérd meg a tanulókat, hogy írják le, mit tudott meg Alma inspiráció által Gedeon népéről.

Taníts a szentírásokból!

Néhány tanító, azon igyekezetében, hogy felkészüljön, a szentírásokon kívül más forrásokat is igénybe vesz. Bár van néhány további forrásanyag – például ez a kézikönyv is –, mely hasznos lehet számodra, összpontosíts arra, hogy közvetlenül a Mormon könyvből taníts. Ez lehetővé teszi majd a Szentléleknek, hogy bizonyosságot tehessen a tanulóidnak a szentírások igaz voltáról, és azok tanulmányozásának értékéről.

 Az Alma 7:11–13 szentírás-memoriter. A lecke végén található tanítási ötlettel segíthetsz a tanulóknak megtanulni ezt a szakaszt.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Alma 7:7, 9–10-es verseket, és keressék ki azt az eseményt, melyet Alma a legfontosabbnak tartott, hogy a nép tudjon róla.

- Alma szerint mi volt az az „egy dolog”, mely minden más eljövendő eseménynél fontosabb volt? Szerintetek miért a Szabadító eljövetele minden idők legfontosabb eseménye?
- Mit gondoltok, miért mondta Alma egy olyan népnek, amely már hitt és erős hittel rendelkezett, hogy kell bánniuk a bűneiket?

Magyarázd el, hogy Alma akkor arról tanított, hogy miért Jézus Krisztus eljövetele a legfontosabb esemény az emberiség történetében. Néhány tanuló felváltva olvassa fel hangosan az Alma 7:11–13-at. Kérd meg a többi tanulót, hogy kövessék a szemükkel az olvasást, és keressék meg, mi az, amit a Szabadító magára vett értünk.

Mutass rá, hogy az Alma 7:11–13 szentírás-memoriter. Buzdíthatod őket, hogy a szokásostól eltérően jelöljék meg ezt a szentírás-memoritert, hogy könnyedén megtalálják.

A tanulók válaszait a tábla tetején, fejlécként sorold fel. A válaszaik között lehetnek a következők: *fájdalmak, megpróbáltatások, kísértések, betegségek, halál, gyengeségek és bűnök.*

Javasolhatod, hogy a tanulók jelöljék meg a „mindenfélé” kifejezést az Alma 7:11-ben. Kérd meg őket, hogy nevezzenek meg konkrét példákat a táblára írt állapotokra. Miközben a példákat mondják, sorold fel azokat a megfelelő fejléc alá. (Például a *rákot a betegségek, a testi fogyatékosságot a gyengeségek* oszlop alatt lehet felsorolni.)

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentést Bruce C. Hafen eldertől, a Hetvenek tagjától:

„Az engesztelés nem csupán a bűnösökért van” (“Beauty for Ashes: The Atonement of Jesus Christ,” *Ensign*, Apr. 1990, 7). Ezt a kijelentést felírhatod a táblára, és javasolhatod a tanulóknak, hogy írják be a szentírásukban Alma 7:11–13 mellé.

- Az alapján, amit az Alma 7:11–13-ban olvastunk, mit gondoltok, mit értett Hafen elder azon a kijelentésén, hogy „az engesztelés nem csupán a bűnösökért van”?

Írd fel a táblára a következő igazságot: **Jézus Krisztus szenvedett, hogy megmentse minket a bűntől és a haláltól, és átsegítsen minket a halandóság kihívásain.**

Hogy segíts a tanulóknak megérteni, hogyan bízhatják magukat a Szabadító engesztelésére, olvassátok fel Jeffrey R. Holland elder kijelentését a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„Egy ördögi függőséggel harcolsz – dohányzással, kábítószerekkel, szerencsejátékkal, vagy korunk pusztító járványával, a pornográfiával? [...] Zavarodott vagy nemi hovatartozásoddal kapcsolatban, vagy keresed az önbecsülésed? Akár te, vagy egy szeretted, éppen betegséggel, lehangoltsággal vagy a halállal néz szembe? Bármilyen más lépést is kell tenned, hogy felülkerekedj ezeken az aggodalmakon, *legelőször* jöjj Jézus Krisztus evangéliumához. Bíz a mennyei ígéretekben. [...]”

Az Isten irgalmas természetére történő hagyatkozás áll a Krisztus által tanított evangélium középpontjában. Bizonyoságot teszem arról, hogy a Szabadító engesztelése nemcsak a bűneink terhére emeli le rólunk, hanem csalódásaink és bánatunk, valamint fájdalmaink és kétségbeesésünk terhére is. [Lásd Alma 7:11–12.] A kezdetektől fogva az ilyen segítségben való bizalomnak az volt a célja, hogy mind okot, mind pedig módot adjon a fejlődésre, ösztönzést, hogy terheinket lefektessük, és magunkra vegyük szabadulásunkat” (Lásd A javításra szoruló dolgok. *Liahóna*, 2006. máj. 70–71.).

- Hogyan segíthet az Alma 7:11–13 megértése, amikor kihívásokkal szembesülünk?

Annak szemléltetésére, hogy milyen módokon kaphatunk segítséget és erőt Jézus Krisztus engesztelése által, olvasd fel a következő szituációkat. Minden egyes helyzet után kérd meg a tanulókat, hogy magyarázzák el, Jézus Krisztus az engesztelésén keresztül hogyan segíthet valakinek az adott kihívásban.

1. Egy fiatal nő autóbalesetet szenvedett, amitől lebénult a lába.
2. Egy fiatal férfi szégyenkezik néhány rossz döntése miatt. Depressziós és értéktelennek érzi magát.
3. Egy fiatal férfi édesapja nemrég hunyt el, és a fiú egy másik városba költözött az édesanyjával. Szomorú és magányos, és nem igazán tudja elképzelni, hogy egyszer majd minden rendbe jön.

Oszd meg bizonyágodat az engesztelés hatalmáról és hatóköréről. Ezután adj néhány percet a tanulóknak, hogy a jegyzetfüzetükben vagy szentírás-tanulmányozási naplójukban válaszoljanak a következő kérdések egyikére. (Az óra előtt felírhatod a kérdéseket a táblára, vagy külön lapon kioszthatod a kérdéseket, esetleg lassan lediktálhatod a tanulóknak, hogy le tudják írni.)

- Mikor segített az engesztelés nektek vagy egy ismerősötöknek az Alma 7:11–13-ban említett módokon?
- Mit fogtok tenni azért, hogy miközben kihívásokkal szembesültök, az engesztelésre támaszkodjatok?

Kérj meg néhány tanulót, hogy osszák meg válaszaikat az osztállyal. (Emlékeztess őket, hogy nem kell túlságosan személyes vagy magánjellegű élményeket megosztaniuk.)

Alma 7:14–27

Alma arra biztatja a népet, hogy járjanak tovább az Isten királyságába vezető ösvényen

Hogy emlékeztess a tanulókat, miképpen jellemezte Alma a gedeoniak lelki állapotát, egyiküket kérd meg, hogy olvassa fel az Alma 7:19-et. Hangsúlyozd ki, hogy a nép „azon az ösvényen [volt], mely Isten királyságához vezet”. Magyarázd el, hogy Alma segíteni akart nekik azon az ösvényen maradni.

A táblára rajzolt ösvény segítségével mutasd be a tanulóknak, **hogyan az evangélium tantételei szerinti étellel az Isten királyságához vezető ösvényen járunk**. Az ösvény elejére írd fel, hogy *halandóság*. Az ösvény végére pedig, hogy *Isten királysága*. Oszd az osztályt két csoportra. Az egyik csoport tanulmányozza az Alma 7:14–16-ot, a másik csoport pedig az Alma 7:22–24-et. A csoportok keressék ki az adott versekből, hogy mit kell *tennünk* és milyennek kell *lennünk* ahhoz, hogy kövessük az Isten királyságához vezető ösvényt.

Amikor a tanulóknak elegendő idejük volt olvasni, néhányukat hívd ki a táblához. Kérd meg őket, írják fel az ösvény mentén azokat a tetteket és jellemvonásokat, melyek a szentírásversekben találtak és Isten királyságához vezetnek. Ha gondold, azt is megkérdezheted tőlük, hogy mit jelent számukra az ösvény mentén található egy-egy cselekedet vagy jellemvonás. Megkérheted őket arra is, gondolják végig, hogyan követhetik életük során ezt az ösvényt. Tégy bizonyágot arról, hogy ha hithűen élünk, „azon az ösvényen [vagyunk], mely Isten királyságához vezet” (Alma 7:19).

Szentírás-memoriter – Alma 7:11–13

Mivel az Alma 7:11–13 hosszú memoriter, a tanulóknak nehezebb lehet megtanulni. Ám Alma kijelentése olyan konkrét szavakat tartalmaz, melyek segíthetnek a tanulóknak, hogy egész életükben emlékezzenek az engesztelés erejére és széles hatókörére. Hogy segíts nekik memorizálni ezeket a kulcsszavakat, írd fel az Alma 7:11–13 szövegét óra előtt a táblára, és a következő kulcsszavakat (bármely formájukban) helyettesítsd szóközzel vagy vonallal: *fájdalom, megpróbáltatás, kísértés, betegség, halál, gyengeség, bűn, véték*. (Például az Alma 7:11 így kezdődik majd: „És ő megy, mindenféle _____ és _____ és _____ szenvedve el...)

Kérd meg a tanulókat, hogy miközben osztályként hangosan felolvassátok az Alma 7:11–13-at, helyettesítsék be a hiányzó szavakat. Miután ezt néhányszor végigcsináltátok, kérdezd meg a tanulókat, hogy le tudnák-e írni egy külön lapra azokat a szavakat, melyek azt mutatják, mit vett magára a Szabadító értük. Kérd meg a tanulókat, hogy mindig emlékezzenek rá, mit tett értük Jézus Krisztus, hogy amikor majd kihívásokat tapasztalnak meg, nagyobb hitük legyen az Ő szabadításának hatalmában.

Megjegyzés: A következő óra elején szakíthatsz pár percet arra, hogy megnézd, a tanulóid emlékeznek-e még e kulcsszavakra a Szabadító engesztelésének végtelen hatókörével kapcsolatban.

Alma 8

Bevezetés

Miután Zarahemlában, Gedeonban és Melekben sokan elfogadták Alma üzenetét, Ammonihá népe elutasította Almát, és kiűzték a városukból. Közben Alma ennek a népnek a gonoszsága miatt bánkódott, meglátogatta őt ugyanaz az angyal, aki korábban már megjelent neki és Móziás fiainak. Az angyal megdicsérte Almát a hithűségéért, és megparancsolta neki, hogy

térjen vissza Ammonihába. Alma hithűen engedelmeskedett az Úr parancsolatainak, az Úr pedig elhívta mellé Amuleket, hogy segítsen a szolgálatában. Alma és Amulek hithűen elindultak, hogy tanítsák Ammonihá népét. Elteltek a Szentlélekkel és az Úr munkájának elvégzéséhez szükséges erővel.

Javaslatok a tanításhoz**Alma 8:1–6*****Melekben sokan elfogadják Alma üzenetét, és megkeresztelkednek***

Kérd meg a tanulókat, tegyék fel a kezüket, ha van olyan rokonuk vagy barátjuk, aki szolgált missziót az egyháznak. Szólíts fel két-három tanulót, hogy osszanak meg egy-egy olyan élményt, melyet ez a rokon vagy barát megosztott velük, ami megmutatja, milyen érzés egy misszionárius számára, mikor az üzenetét elfogadják. (Ha gondolod, arra is megkérheted a tanulókat, hogy meséljenek olyan időszakokról, amikor valaki szívesen fogadta az evangélium megosztására irányuló erőfeszítésüket. Saját tapasztalatodat is megoszthatod.)

A tanulók olvassák el magukban az Alma 8:1–5-öt. Kérd meg őket, hogy azonosítsák be a három várost, melyben Alma az evangéliumot prédikálta. Írd fel a táblára e három város nevét. (*Zarahemla, Gedeon és Melek.*)

- Mi volt az eredménye Alma prédikálásának ebben a három városban? (A kérdés megválaszolásához javasolhatod, hogy a tanulók nézzék meg az Alma 6–8-hoz tartozó fejezet-összefoglalókat.)

Mutass rá, hogy bár e városok népei elfogadták Alma üzenetét, a misszionáriusi szolgálata nem volt kihívásmentes.

Alma 8:7–32***Miután Almát visszautasítják Ammonihában, az Úr megparancsolja neki, hogy térjen vissza oda***

Kérdezd meg a tanulókat, hogy a teljes idejű missziót szolgált rokonaiknak vagy barátai-
knak volt-e tapasztalatuk olyan emberekkel, akik elutasították az evangélium üzenetét. Néhány tanulót felkérhetsz, hogy mondja el, hogyan reagált az adott rokon vagy barát az ilyen helyzetekben.

Kérj meg néhány tanulót, hogy egymást váltva olvassák fel az Alma 8:7–14-et. Biztasd az osztályt, hogy gondolkodjanak el, hogyan érezhetett Alma, miközben próbálta az evangéliumot tanítani Ammonihá népének. Miközben a tanulók felolvassák ezeket a verseket, időnként állítsd meg őket, és válaszoljanak a következőkhöz hasonló kérdésekre:

- Mit mondanak nekünk ezek a versek Alma jelleméről? (Lásd Alma 8:8–10.)
- Hogyan reagáltak volna arra a bánásmódra, melyben Almának volt része? (Lásd Alma 8:11–13.)
- Miben hasonlított vagy különbözött Alma reakciója attól, ahogyan ti reagáltatok volna hasonló helyzetben? (Lásd Alma 8:14. Felvetheted, hogy Alma azon döntése, hogy tovább végezze az Úr munkáját Áron városában, azt mutatja, hogy hitt az Úrban, és nem adta fel.)

Mutass rá, hogy bár Alma imái az ammonihabeliekért őszinték voltak (lásd Alma 8:10), a kéresei nem teljesültek azonnal. (Ammonihában később többen is megtértek. Lásd Alma 14:1.)

Olvasd fel Russell M. Nelson elder, a Tizenkét Apostol Kvóruma tagjának alábbi kijelentését:

„Tudom, [időnként] úgy tűnik, hogy a legbuzgóbb imáinkra nem érkezik felelet. Azon tűnődünk, hogy miért. Ismerem azt az érzést. Ismerem e pillanatoknak a félelmeit és könnyeit. [De] azt is tudom, hogy imáinkat soha nem hagyják figyelmen kívül. Hitünk soha nem marad [megbecsülés nélkül]. Tudom, hogy egy mindent tudó Mennyei Atya sokkal szélesebb [látókörrel rendelkezik], mint mi. [Bár] mi a halandó problémáinkat és fájdalmunkat ismerjük, Ő ismeri a halhatatlan fejlődésünket és lehetőségünket” (Jézus Krisztus – a Mester Gyógyító. *Liahóna*, 2005. nov. 86.).

- Mit tanított Nelson elder, ami segíthet, hogy legyen hitünk akkor is, ha igazlelkű imáinkra nem kapunk azonnali választ, vagy olyat, amelyet mi szeretnénk?

Egy tanuló olvassa fel az Alma 8:14–17-et! Kérd meg az osztályt, hogy kövessék a szemükkel az olvasást, és keressenek az angyal szavaiban vigaszt nyújtó üzeneteket és olyan parancsolatokat, amelyeknek Alma talán nehezen tudott engedelmessé válni.

- Milyen vigaszt nyújtottak Almának az angyal Alma 8:15-ben leírt szavai? Számotokra milyen vigaszt nyújtanának?
- Miért lehetett nehéz Almának ebben a helyzetben engedelmessé válni?

A tanulók olvassák el az Alma 8:18-at, és keressék meg azt a szót, amelyik leírja, hogyan reagált Alma az Úr parancsára, miszerint térjen vissza Ammonihá városába. (Javasolható, hogy a tanulók jelöljék meg a *gyorsan* szót.)

- Mit tudunk meg Almáról az alapján, hogy gyorsan tért vissza Ammonihába?

Olvasd fel Henry B. Eyring elnök, az Első Elnökség tagjának következő kijelentését. Kérd meg a tanulókat, hogy figyeljék meg, hogyan válhat javunkra, ha gyorsan engedelmessé válnak az Úrnak:

„Bármily nagy hit is van most bennünk az Isten iránti engedelmességhez, folyamatosan erősítenünk és állandóan frissítenünk kell ezt a hitet. Megtehetjük ezt annak elhatározásával, hogy gyorsabbak leszünk az engedelmességben és eltökéltebbek a kitartásban. A lelki felkészülés kulcsa az, hogy megtanulunk korán hozzálátni és rendületlennek lenni. [...]

Szerető Mennyei Atyánk és Szeretett Fia minden tőlük telhető segítséget megadott nekünk ahhoz, hogy átmenjünk az előttünk álló élet vizsgáján. Nekünk kell azonban az engedelmesség mellett döntenünk, aztán pedig cselekednünk. Idővel, mindennapos döntéseinken keresztül alakítjuk ki az engedelmesség vizsgájának letételéhez szükséges hitet. Már most eldönthetjük, hogy azonnal megtesszük, amit Isten kér tőlünk. Azt is elhatározhatjuk, hogy kitartóak leszünk az engedelmesség legapróbb próbáiban is, melyek felépítik hitünket, hogy az átsegítsen a nagyobb próbákon, melyek bizonyosan jönni fognak” (Lelki felkészülés: Kezdd el korán és légy kitartó! *Liahóna*, 2005. nov. 38, 40.).

- Eyring elnök szerint mi történik a hitünkkel, ha úgy döntünk, hogy gyorsan engedelmessé válnak az Úrnak?
- Mikor éreztétek azt, hogy az Úrba vetett hitetek megerősödött gyors és készséges engedelmességetek miatt?

A következő helyzetek mindegyikénél kérdezd meg a tanulókat, hogyan áldhatja meg őket a késlekedés nélküli engedelmesség:

1. Egy fiatal nő már épp indulna a suliba, mikor az édesanyja megkéri, hogy vegyen fel visszafogottabb felsőt.
2. Egy új papnak azt a kihívást adja a püspöke az interjú során, hogy érdekelje ki az Isten iránti kötelesség elismerést.
3. Két misszionáriusnak, miközben az asznapi programjukat tervezik, az a benyomása támad, hogy látogassanak meg egy kevésbé tevékeny családot, melyben az édesanya nem az egyház tagja.

Magyarázd el, hogy az Úr megáldotta Almát, amiért gyorsan engedelmessé válnak. Hívj ki három tanulót az osztály elé, hogy játsszák el Alma és Amulek találkozását az Alma

Olvasószínház

A tanulók jobban megértik az evangéliumi tantételeket, ha a szentírásokban található beszámolókat eljátsszák. Biztasd a tanulókat, hogy tegyék érdekessé és élvezhetővé az élményt úgy, hogy közben nem csorbítják a szentírásbeli események szentségét.

8:19–26-ban. Az egyik tanuló olvassa fel Alma, a másik Amulek szavait, a harmadik tanuló pedig az összekötő szöveget. Buzdíts őket, hogy a saját részüket olyan átéléssel olvassák fel, amilyen érzéseket véleményük szerint Alma és Amulek táplálhatott.

Az eljátszás után kérdezd meg:

- Hogyan áldotta meg az Úr Almát az engedelmességéért?
- Alma Amulekkel kapcsolatos élménye miképpen jelzi azt, hogy az Úr meghallgatta és válaszolt Alma imáira? (Lásd Alma 8:10.)
- Milyen tantételeket tanulhatunk Alma élményéből? (A tanulók több tantételt is felsorolhatnak. Az egyik lehetséges válasz az, hogy **amikor gyorsan reagálunk az Úr szavára, Ő segít betartani a parancsolatait.**)

Kérd fel a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Alma 8:27–32-t, és keressenek további bizonyítékokat arra, hogy ha hithűek és szorgalmasak vagyunk, az Úr segít engedelmeskednünk az Ő parancsolatainak.

- Milyen kihívásokkal kellett szembenéznie Almának és Amuleknek, miközben elmentek tanítani a népet? (Lásd Alma 8:28–29.) Az emberek gonoszabbakká váltak, az Úr pedig megparancsolta Almának és Amuleknek, hogy szólítsák őket bűnbánatra.)
- Hogyan segített az Úr Almának és Amuleknek? (Lásd Alma 8:30–31. Elteltek a Szentlélekkel és isteni erőt kaptak, mely megvédte őket. Javasolhatod, hogy a tanulók jelöljék meg a szentírásaikban ezeket az áldásokat.)
- Mikor volt úgy, hogy éreztétek az Úr segítségét, amikor hithűek és szorgalmasak voltatok?

Buzdítsd a tanulókat, hogy írják le Howard W. Hunter elnök következő kijelentését a jegyzetfüzetükbe vagy szentírás-tanulmányozási naplójukba:

„Az Úr biztos, hogy mindennél jobban szereti azt, amikor az ember megingathatatlanul elkötelezett az Ő tanácsainak való engedelmisségben” (*“Commitment to God,” Ensign, Nov. 1982, 58*).

Ezután adj nekik néhány percet, hogy megválaszolják írásban a következő kérdést:

- Mit fogtok ma tenni azért, hogy megmutassátok Mennyei Atyátoknak, hogy gyorsan fogtok engedelmeskedni a tanácsának, továbbá hogy hithűen és szorgalmasan szolgáljátok Őt?

Tegyétek bizonyosságot azokról az áldásokról, melyeket akkor kaphatunk, ha hithűen követjük az Úr tanácsát. Lehetőséget adhatok a tanulóknak is arra, hogy megosszák bizonyosságukat erről az igazságról.

Megjegyzések és háttér-információk

Alma 8:10. „Buzgó ima”

A „buzgó ima” kifejezés erőteljes, hittel telt kommunikációt jelez Istennel. Joseph B. Wirthlin elder a Tizenkét Apostol Kvórumából javasolt néhány módot arra, hogyan értékelhetjük ki imáink erejét és kísérhetjük meg javítani azon:

„Mégkérhetlek ma titeket arra, hogy gondoljátok át imáitok hatékonyságát? Mennyire érzitek magatokat közel Mennyei Atyátokhoz? Úgy érzitek, hogy választ kaptok az imáitokra? Érzitek, hogy az imával töltött idő gazdagítja és felemeli a lelketeket? Van még hova fejlődőtök?

Sok oka lehet annak, amiért hiányzik imáinkból az erő. Van, hogy rutinszerűvé válnak. Sekélyessé válnak az imáink akkor, ha újra és újra oly gyakran hasonlóképpen használunk hasonló szavakat, hogy azok inkább

ismételgetések lesznek, mint kommunikáció. Ezt nevezte a Szabadító »sok beszédűségnek« (lásd Máté 6:7). Az ilyen imákról azt mondta, hogy nem hallgattatnak meg. [...]

Előfordul, hogy imáitok időnként ugyanúgy hangoznak és ugyanazt az érzést adják? Mondtatok valaha is gépiesen imát, amikor úgy ömlöttek a szavak, mintha gép dobná ki őket? Van, hogy unatkoztok saját imátok közben?

Azok az imák, amelyek nem igényelnek sok gondolkozást, nem nagyon érdemlik ki Mennyei Atyánk figyelmét. Ha azon veszitek észre magatokat, hogy kezdenek rutinszerűvé válni az imáitok, lépjétek hátra és gondolkozzatok! Gondoljátok át alaposan azokat a dolgokat, amikért igazán hálásak vagytok” (*“Improving Our Prayers,” [Brigham Young University devotional address, Jan. 21, 2003], 2, speeches.byu.edu*).

Alma 9–10

Bevezetés

Alma és Amulek nem járt sok sikerrel az ammonihabelieknek való prédikálásában, mert „Sátán markában tartotta Ammoniha városa népének a szívét” (lásd Alma 8:9). Sokan közülük megkeményítették szívüket az evangéliummal szemben, és nemet mondtak Alma és Amulek azon felhívására, hogy bánják meg bűneiket. Mindazonáltal Alma és Amulek továbbra is hithűen bűnbánatra szólította őket, bizonyoságot téve arról,

hogyan mivel megtanították nekik az igazságot és megtapasztalták Isten hatalmát, az Úr elvárja tőlük, hogy igazlelkűbbek legyenek a lámánitáknál, akiknek nem tanították az igazságot. Alma és Amulek azt tanították, hogy ha Ammoniha népe nem bánja meg bűneit, akkor pusztulás vár rájuk. Azt is tanították a népnek, hogy csakis Jézus Krisztus által lehetséges a megváltás.

Javaslatok a tanításhoz

Alma 9

Alma figyelmezteti Ammoniha népét, hogy bánják meg bűneiket és készüljenek Jézus Krisztus eljövételére

Ismertesd a következő helyzetet: Van két tanuló. Mikor beérnek az iskolába, a tanáruk meglepetésszerűen bejelenti, hogy dolgozatot fognak írni. Az első tanuló mindennap bejárt az órára, a második tanuló azonban betegség miatt két hetet hiányzott.

- Várhatóan melyik tanuló ír majd jobb dolgozatot?

Buzdítsd a tanulókat, hogy fussák át az Alma 9:1–7-et, és keressenek olyan szavakat és kifejezéseket, melyek arra utalnak, hogy Ammoniha népe mennyire értette meg az evangéliumot és Isten hatalmát. Számoljanak be arról, hogy mit találtak.

Kérj meg néhány tanulót, hogy egymást váltva olvassák fel az Alma 9:8–13-at! Kérd meg az osztályt, hogy keressenek olyan szavakat és kifejezéseket, melyek arra utalnak, hogy tanították-e ezeknek az evangéliumot, vagy volt-e tudomásuk Isten hatalmáról. (A válaszai közt legyen ott, hogy „elfelejtették” és „nem emlékeztek”.)

- Ammoniha népe tanult-e valaha az evangéliumról vagy tanították-e őket Isten hatalmáról?
- Milyen okai lehetnek annak, ha az emberek, akiknek megtanították az evangéliumot, elfelejtik azt, vagy nem értik, amit tanítottak nekik?

Buzdítsd a tanulókat, hogy fussák át az Alma 8:9, 11; 9:5, 30; és 12:10–11-et, és keressenek olyan szavakat és kifejezéseket, melyek arra utalnak, hogy Ammoniha népe miért felejtette el vagy miért nem értette meg mindazt, amit tanítottak nekik. („Sátán nagyon markában tartotta a szív[üket]”; „megkeményítették a szívüket”; „keményszívű és merevnyakú nép voltak”; „szív[ük] nagyon megkeményedett Isten szavával szemben”).

Másold át a táblára a következő táblázatot, és kérd meg a tanulókat, hogy másolják le maguknak a jegyzetfüzetükbe vagy szentírás-tanulmányozási naplójukba. (Hagyj bőven helyet az írásra.)

	A nép lelki háttere	Amit az Úr elvárt a néptől, és amit megígért a népnek
Lámániták (Alma 9:14–17)		
Ammoniha népe (Alma 9:18–24)		

Rendezd párokba a tanulókat. Kérj meg minden párt, hogy a szentírásutalások segítségével töltsék ki a táblázatot. Ezután a tanulók a táblázatuk alá írják le egy mondatban, hogy mit

tanultak. Kérd meg néhányukat, hogy osszák meg, amit leírtak. A tanulók más szavakkal is kifejezhetik, de válaszaik a következő igazságot tükrözzék: **Az Úr szigorúbb engedelmességet vár el azoktól, akiknek tudásuk van az evangéliumról és részesültek annak áldásaiban.** Hogy segíts a tanulóknak megérteni, miképpen vonatkozik ez a tantétel az életükre, tedd fel a következő kérdéseket:

- Mit gondoltok, az Úrnak miért voltak magasabb elvárásai Ammonihá népével szemben?
- Miért igazságos az, hogy az Úr szigorúbb engedelmességet vár el azoktól, akiknek tudásuk van az evangéliumról és részesültek annak áldásaiban?

Hangsúlyozd ki az Alma 9:20-ból azt a kifejezést, hogy „az Úrnak oly igen kedvelt népe voltak”. (Javasolhatod, hogy a tanulók jelöljék meg ezt a kifejezést.)

- Az egyház tagjai ma milyen értelemben „az Úrnak oly igen kedvelt népe”?
- Az Alma 9:19–23 szerint milyen ajándékokat és áldásokat tapasztaltak meg a nefiták (beleértve Ammonihá népét is) azért, mert az Úr szövetséges népe voltak?
- Milyen ajándékokban és áldásokban volt részetek amiatt, hogy az Úr egyházának tagjai vagytok?
- Mondjatok példákat arra, hogy mit vár el tőlünk az Úr cserébe azon ajándékokért és áldásokért, melyeket tőle kaptunk?

Add ki egyéni tanulmányozásra az osztály egyik felének az Alma 9:24–27-et, a másik felének pedig az Alma 9:28–30-at. Kérd meg a tanulókat, hogy foglalják össze saját szavaikkal a nekik kijelölt szentírásrészeket. Írd fel az alábbi kérdéseket a táblára, segítségképpen az összegzésük elkészítéséhez:

Milyen bizonyítékát látjátok e versekben annak, hogy az Úr szigorúbb engedelmességet vár el azoktól, akiknek tudásuk van az evangéliumról és részesültek annak áldásaiban?

Mely áldások elnyerésének lehetőségére emlékeztette Alma a népet?

Mit mondott Alma a népek, mit kell tenniük ezen áldások elnyeréséért?

Miután a tanulóknak elegendő idejük volt az olvasásra, kérj meg egy tanulót az osztály egyik feléből, hogy foglalja össze a kijelölt részeket. Ezután tedd fel az osztálynak a következő kérdéseket:

- Milyen módokon maradhatunk hűek ahhoz a világossághoz és tudáshoz, melyet kaptunk? (A tanulók javaslatai közt lehet a szentírás-tanulmányozás, a hálaadás Istennek az áldásainkért, a rendszeres bizonyoságtétel, a hetenkénti istentiszteletre járás, a naplóírás, stb.)

Alma 10:1–12

Amulek hallgat az Úr hívására, és megerősíti Alma isteni elhívását

Magyarázd el, hogy miután Alma a néphez szólt, azok feldühödtek és börtönbe akarták vetni őt. Amulek bátran kiállt a nép elé és szólt hozzájuk, a saját bizonyosságát hozzátéve Almához. (Lásd Alma 9:31–34.) Foglald össze az Alma 10:1–4-et azáltal, hogy elmagyarázod, Amulek Nefi leszármazottja volt. Dolgos férfi volt, aki jelentős vagyont tett szert. Közismert személy volt, aki népes családja és barátai körében „nem kis hír[névvel]” rendelkezett (lásd Alma 10:4). Azonban nem élt a neki tanított evangéliumi igazságok szerint.

- Mit gondoltok, miért volt előnyös az, hogy Amulek, akit jól ismertek a közösségben, elkísérte Almát?

Kérdezd meg a tanulóktól, hogyan ébredtek fel ma reggel. (Például csörgőórára vagy az egyik családtagjuk ébresztette fel őket? Ha van csörgőórád vagy egy azt ábrázoló képed, akkor kiteheted az osztály elé.) Kérdezd meg a tanulóktól, hogy ki az, akit egynél többször kell ahhoz szólítani, hogy kikeljen az ágyból.

Egy tanuló olvassa fel az Alma 10:5–6-ot! Kérd meg az osztályt, hogy keressék ki Amulek reakcióját a lelki „ébredőre”, melyet az Úrtól kapott.

- Mit gondoltok, mire gondolt Amulek, amikor azt mondta, hogy „nem akartam meghalani” és „[nem] akartam tudni”?
- Milyen módokon szólít bennünket az Úr? (A válaszok között lehet, hogy a Szentlélek sugalmazása által, a szüleink vagy egyházi vezetőink tanításai és az egyházi elhívások által.)

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Alma 10:7–10-et, és keressék ki a kulcsfontosságú pontokat Alma nyitóbizonyosságából, melyet a népének tett.

Tanulói összegzés

Amikor megkéred a tanulókat, hogy foglaljanak össze bizonyos verscsoportokat, akkor arra buzdítod őket, hogy alaposabban elemezzék a szentírásokat. Ha úgy érzed, hogy egy tanuló fontos részleteket hagyott ki az összefoglalójából, felszólíthatsz más tanulókat is, hátha ők fontos részletekkel egészíthetik ki azt.

- Hogyan készítették fel Amuleket a tapasztalatai arra, hogy egy második tanú lehessen Alma üzenetéhez, melyet Ammonihá népének címzett?
- Mit gondoltok, milyen változást hozott Amulek életében az a döntése, hogy engedelmeskedik?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 10:11–12-t, az osztályt pedig, hogy határozzák meg, milyen hatással volt másokra Amulek döntése, hogy engedelmeskedjen az Úr hívásának. Kérd meg őket, mondják el, mit találtak.

Írd fel a táblára a következő tantételt: **Amikor meghalljuk az Úr hívását és engedelmeskedünk annak, áldásokban részesülünk mi és mások is.** (Javasolhatod, hogy a tanulók írják le ezt a tantételt a szentírásaikba az Alma 10:11–12 mellé.) Hogy segíts a tanulóknak érezni e tantétel igazságát és fontosságát, kérdezd meg:

- Mikor éreztétek azt, hogy megáldattatok, mert az Úr egyik hívásának engedelmeskedtetek?
- Milyen áldásokat láttatok mások életében azért, mert ti vagy valaki más válaszolt az Úr hívására?
- Hogyan befolyásolják ezek a tapasztalatok azon vágyatokat, hogy meghallgassátok és engedelmeskedjete az Úr hívásainak?

Alma 10:13–32

Amulek reagál az őt ért vádakra, és figyelmezteti a népet, hogy bánják meg bűneiket

Írd fel a táblára a következő kifejezéseket:

1. *Dühössé és támadóvá válni*
2. *Kétkedni a tanács fontosságában*
3. *Kritizálni azt, aki a tanácsot adta*
4. *Megkérdőjelezni vagy vitatni a tanácsot*
5. *Alázatosan meghallgatni és engedelmeskedni*

Kérd meg a tanulókat, hogy magukban gondolják át, a táblán melyik állítás tükrözi leginkább, ahogyan ők reagálnának, ha a szüleik vagy egyházi vezetőik közül valaki kiigazítaná őket vagy azt kérné, hogy változtassanak valamin, amit tesznek.

- Milyen okai lehetnek annak, hogy az emberek a fenti módokon reagálnak a kiigazításra?

Írd fel a táblára az alábbi szentírás-utalásokat: *Alma 9:2–3; Alma 9:4–5; Alma 10:13, 16–17; Alma 10:24, 28–30*

Kérd meg a tanulókat, hogy válasszák ki a táblán lévő egyik szentírásrészt, és egyénileg tanulmányozzák. Keressék ki belőle, hogy a szentírásrész szerint Ammonihá népe hogyan reagált Alma és Amulek üzenetére. Válasszák ki azt a kifejezést is a tábláról, amely a leginkább tükrözi a nép reakcióját. A kellő idő elteltével kérd meg a tanulókat, magyarázzák el, hogy a táblán található öt reakció közül melyik illik a leginkább a tanulmányozott részre.

- Miért veszélyes lelkileg az első négy reakció a táblán?

Kérj meg néhány tanulót, hogy egymást váltva olvassák fel az Alma 10:19–23-at. Buzdítsd őket, hogy keressék ki, mit tanított Amulek a bűn következményeiről, és az igazlelkűek elűzéséről.

Hogy segíts a tanulóknak átgondolni a bűneink meg nem bánásának pusztító következményeit, olvasd fel a következő kijelentést Gordon B. Hinckley elnöktől:

„Oly sok gonoszság található mindenütt. A kísértés, az összes ingerlő befolyásával, mindenhol ott van körülöttünk. Egyeseket sajnos elveszítünk e pusztító erők miatt. Minden elveszett felett sajnálkozunk. Gondunk van rá, hogy segítsünk nekik, megmentsük őket, de túl sok esetben elutasítják az esdeklésünket. Tragikus irányba tartanak. Ez az az út, mely a pusztulásba visz” (Bizonyosságom. *Liahóna*, 2000. júl. 83.).

- Milyen pusztító következményei vannak egy emberre vagy embercsoportra nézve annak, ha engedetlenség Istent parancsolatai iránt?

Ha van rá idő, kérd meg a tanulókat, hogy válaszolják meg írásban a következő kérdést:

- Hogyan áldhatnak meg titeket a mai lecke során tanult igazságok?

Otthon tanulási lecke

Alma 5–10 (15. rész)

Felkészülési anyag az otthon tanulókat oktatója számára

A napi otthon tanulási leckék összefoglalása

Az alábbiakban összefoglaljuk azokat a tanokat és tantételeket, melyeket a tanulók az Alma 5–10 (15. rész) tanulmányozása során tanultak. Ezt az összefoglalót ne tanítsd le a leckéd részeként. Az általad tanított leckének csupán e tanok és tantételek némelyikére kell összpontosítania. Kövesd a Szent Lélek sugalmazásait a tanulóid szükségleteinek átgondolása során.

1. nap (Alma 5:1–36)

Miközben a tanulók Almának a Zarahemla népéhez intézett beszédét tanulmányozták, felfedezték, hogy amikor hiszünk Isten szavában és gyakoroljuk a Jézus Krisztusba vetett hitet, hatalmas szívbeli változást tapasztalhatunk. Amikor válaszoltak Alma kérdéseire, azt is megtudták, hogy a szívbeli változás átélésével felkészülünk rá, hogy helyet kapjunk a menny királyságában.

2. nap (Alma 5:37–62)

Miközben a tanulók az Alma 5. fejezetének második felét tanulmányozták, megtanulták a következő tantételeket: Ha az Úr (a Jó Pásztor) hangját követjük, akkor az Ő királyságába gyűjtetünk. Önálló tudást szerezhetünk a Szentlélek által arról, hogy Jézus Krisztus az emberiség Megváltója.

3. nap (Alma 6–7)

Az Alma 6 tanulmányozásával a tanulók megtanulták, hogy a nefiták idejében és a mi időnkben az egyházat azért hozták létre, hogy az minden ember javát szolgálja. Alma beszédéből, melyet Gedeon népéhez intézett, megtanulták, hogy Jézus Krisztus azért szenvedett, hogy megmentsen minket a bűntől és a haláltól, és átsegítsen minket a halandóság kihívásain. Azt is megtanulták, hogy az evangélium tantételei szerinti élettel az Isten királyságához vezető ösvényen járunk.

4. nap (Alma 8–10)

Amikor arról tanultak, hogy Alma hajlandó volt visszatérni az ammonihabeliekhez annak ellenére, hogy azok elutasították őt, a tanulók felismerték, hogy ha gyorsan reagálunk az Úr szavára, Ő segít betartanunk a parancsolatait. Alma bűnbánatra szólította a népet, és megtanította nekik, hogy fel kell készülniük a Szabadító eljövetelére. Amuleknek az angyalal való élményéből a tanulók megtanulták, hogy amikor meghalljuk az Úr hívását és engedelmeskedünk annak, áldásokban részesülünk mi és mások is.

Bevezetés

Ebben a leckében segíts a tanulóknak azokra a tantételekre összpontosítani, melyek szívbeli változashoz vezethetnek. Keress módokat arra, hogy segíts nekik Isten szavára támaszkodni, és gyarapítani a Szabadítóról való bizonyosságukat.

Javaslatok a tanításhoz

Alma 5:1–36

Alma azt tanítja, hogy hatalmas szívbeli változásra van szükség a mennyek királyságába való belépéshez

Írd fel a *változás* szót a táblára vagy egy lapra. Kérd meg a tanulókat, hogy osszanak meg példákat arra, hogy milyen módokon változhatnak az emberek (például kinézetre, a viselkedésükben vagy a hozzáállásukban). Kérd meg őket, hogy magyarázzák el, mi okozhatja az emberekben ezeket a változásokat.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el az Alma 5:14 és azonosítsák be Alma három kérdését, melyeket Zarahemla népének tett fel, hogy elgondolkodjanak rajta. Megkérhetsz néhány tanulóat, hogy fogalmazza meg, mit jelent a „hatalmas változás... a szívetekben”.

A tanulók olvassák el az Alma 5:3–7-et, és keressék ki belőle, mit mondott Alma Zarahemla népének, ami segített előkészíteni a szívetüket a változásra.

Alma mesélt Zarahemla népének atyja és mások megtéréséről, valamint a fogságból való megszabadulásukról. Kérdezd meg: Mit gondoltok, az, hogy a nép tudomást szerzett ezekről az élményekről, hogyan segítette felkészülniük a szívbeli változás megtapasztalására? (Emlékeztetheted a tanulókat, hogy erre a kérdésre már válaszoltak írásban az 1. naphoz tartozó leckében a tanulók tanulmányi kalauzában.)

Kérdezd meg őket, hogy valamelyikük megosztaná-e veletek egy élményét, mely a saját szívbeli változásához vezetett. A saját tapasztalatodat is megoszthatod. Emlékeztetheted a tanulókat D. Todd Christofferson elder kijelentésére (az 1. naphoz tartozó leckében a tanulók tanulmányi kalauzában.) Magyarázd el, hogy a legtöbb ember esetében a hatalmas szívbeli változás fokozatosan történik, miközben tanulunk és fejlődünk az evangéliumban.

A tanulók nézzék meg az „Alma 5 Lelki kardiogram” táblázatot az 1. naphoz a tanulók tanulmányi kalauzában. Kérd meg őket, hogy ismételjék át az Alma 5 néhány versét, melyek a táblázatban is szerepelnek. Azután tedd fel a következő kérdéseket:

- Alma kérdései közül melyek azok, amelyek különösen jelentőségteljesek a számotokra?
- Hogyan segíthetnek valakinek ezek a kérdések a „szívbeli változás” megtapasztalásában?

Magyarázd el a tanulóknak, hogy a Szabadító nagyon szeretné, hogy mindenki Őhozá jöjjön, és megtapasztalja a szívbeli változást, hogy örök életet nyerjenek. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 5:33–36-ot! Kérdezd meg:

- Minek a megtételére intéz hozzánk felhívást az Úr?
- Milyen jutalmak járnak azért, ha elfogadjuk a felhívását?

Alma 5:43–52

Alma elmondja, hogyan szerzett bizonyosságot, és a bűnbánatról tanít

Magyarázd el, hogy Alma azért osztotta meg a bizonyosságát, és magyarázta el, hogy hogyan kapta azt, hogy buzdítsa Zarahemla népét, hogy törekedjenek szívbeli változásra. Az ő tanácsából megtanulhatjuk, hogyan nyerünk bizonyosságot vagy erősítsük meg azt. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Alma 5:45–48-at! Kérd meg őket, hogy határozzák meg, mi az, amiről Alma kijelentette, hogy tudja. Keressék ki Alma válaszát a következő kérdésre is: „És mit gondoltok, hogyan tudok a bizonyosságukról?”

Kérd meg őket, hogy osszák meg, mit tanultak, és írd fel válaszaikat a táblára. Írd fel a következő tantételt is: **A Szentlélek által magunk is megtudhatjuk, hogy Jézus Krisztus az emberiség Megváltója.**

Segíts a tanulóknak megérteni, hogy egy napon a bizonyosságukat valaki vagy valami próbára teszi majd. Az is lehet, hogy ez már megtörtént. Alma tanácsa egy módot ajánl nekünk arra, hogy hogyan lehetünk megingathatatlanok akkor is, ha a bizonyosságunk próbára tételre kerül. Ha szeretnéd, meséld nekik egy olyan időszakról, mikor a bizonyosságod próbára tételre került és te kiálltad, vagy amikor egy ismerősöd életében történt hasonló dolog. Megosztahatsz velük egy élményt az általános konferencián elhangzott üzenetekből vagy egy egyházi folyóirat cikkéből. Egy tanulót is megkérhetsz, hogy mesélje el egy élményét ezzel kapcsolatban.

Magyarázd el, hogy Alma tovább folytatta a nép tanítását a bűnbánatról. Egy tanuló olvassa fel az Alma 5:50-et, és Dallin H. Oaks elder kijelentését a tanuló tanulmányi kalauzából, a 15. rész, 2. napjából. Kérd meg a tanulókat, osszák meg gondolataikat arról, hogy miért kell mindennap úgy élnünk, mintha az Úrral való találkozásra készülnénk.

Alma 7–10

Alma Gedeonban és Ammonihában tanít

Mutasd be a következő helyzeteket, és kérd meg a tanulókat, hogy tartsák észben azokat, miközben átnézik, mit tanított Alma Gedeon népének:

1. Egy fiatal nő érti, hogy az engesztelés segíthet legyőznie a bűnt, de komoly betegséggel diagnosztizálták, és úgy gondolja, az engesztelés nem segíthet ezen.
2. Egy fiatal férfi sokat küszködik szülei válása miatt, de nem kéri a Szabadító segítségét.
3. Egy fiatal nőnek nehezebbé esik uralkodnia heves indulatain. Nem gondolkodott még azon, hogyan segíthetne neki az engesztelés.

A tanulók olvassák el az Alma 7:11–13-at, és ismételjék át, mit volt hajlandó a Szabadító magára venni a mi érdekünkben. Kérj meg néhány tanulót, hogy foglalják össze, mit tanítanak ezek a versek Jézus Krisztus engeszteléséről. Biztasd a tanulókat, hogy nézzenek rá a táblázatra, melyben néhány olyan állapot szerepel, melyek miatt szenvednünk kell itt, a halandóságban (a tanulók tanulmányi kalauzának 3. naphoz tartozó leckéjében).

Magyarázd el a tanulóknak, hogy az engesztelés által elvétethetnek tőlünk azok a fájdalmak és keserőségek, melyek miatt az életben szenvedünk. Győződj meg róla, hogy a tanulók értik a következő tantételt: **Jézus Krisztus szenvedett, hogy megmenten minket a bűntől és a haláltól, és átsegítsen minket a halandóság kihívásain.**

Kérd meg a tanulókat, osszák meg, mit mondanának a fiatal férfiaknak és nőknek az általad felvázolt három helyzetben. Kérdezd meg: Hogyan vonatkozhatnak Alma tanításai az engesztelésről ezekre a helyzetekre?

Emlékeztessd a tanulókat arra a három képre és szentírás-utalásra, melyek Almáról szólnak, aki Ammonihában volt (a tanuló tanulmányi kalauzának 4. naphoz tartozó leckéjében), és amelyeket ők tanulmányoztak és feliratoztak. Megkérhetsz néhány tanulót, hogy osszák meg a többiekkel, milyen feliratot készítettek Alma találkozásáról az angyallal. Kérd meg a tanulókat, hogy mondják el, érzéseik szerint hogyan kapcsolódik ez az élmény a következő tantételhez: **Amikor gyorsan reagálunk az Úr szavára, Ő segít engedelmessé válnunk a parancsolatainak.**

Következő rész (Alma 11–16)

Kérd meg a tanulókat, hogy miközben felkészülnek a következő heti feladatuk tanulmányozására, gondolják végig a következő kérdéseket: Hogyan éreznétek magatokat, ha arra kényszerítenének, hogy végignézzétek, amint ártatlan embereket gyilkolnak meg a Jézus Krisztusba és az Ő evangéliumába vetett hitük miatt? Mit gondoltok, mit érzett Alma és Amulek, mikor velük ez megtörtént? Mit mondhattak egymásnak, mikor látták, hogy ez történik? Mit tettek?

Alma 11

Bevezetés

Mikor Alma és Amulek tovább tanították Ammonia népét, egy Zézrom nevű törvénytudó pénzt ajánlott Amuleknek, hogy tagadja meg Isten létezését. Zézrom megpróbálta kiforgatni Amulek szavait is, és hitellessé tenni Jézus Krisztusról szóló tanításait. Miközben Amulek védte magát Zézrom arra irányuló kísérleteitől,

hogy törbe csalja őt, bizonyosságát tette, hogy a büntől való megszabadítás csakis Jézus Krisztus által lehetséges. Amulek arról is bizonyosságát tette, hogy minden ember fel fog támadni, és „odaállítatik Krisztus, a Fiú, és Isten, az Atya, és a Szent Lélek törvényszéke elé” (Alma 11:44) az ítélet napján.

Hívd meg a Szentlelket

Biztasd a tanulókat, hogy törekedjenek a Szentlélek befolyására, miközben tanulmányozzák a szentírásokat. Például az olyan tevékenységek, mint az őszinte ima, a szentírásokból való tanítás, bizonyágtétel, Isten és mások iránti szeretetünk kifejezése és a lelki élmények megosztása, meghívják a Lelket. Néha készítesd érezhetsz, hogy segíts felismerni a tanulóknak a Szentlélek hatását a leckék során.

Javaslatok a tanításhoz

Alma 11:1–25

Amulek visszautasítja Zézrom arra irányuló csábítását, hogy tagadja meg Isten létezését

Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak valamire, amit birtokolnak, és amely olyan értékes számukra, hogy soha nem adnák el. Kérj meg néhány tanulót, hogy osszák meg, mire gondoltak, és miért ilyen értékesek számukra ezek a dolgok.

Magyarázd el, hogy az Alma 11-ben folytatódik a beszámoló arról, amikor Alma és Amulek Ammonia népét tanítják. Miközben Amulek tanított, összeütközésbe került egy Zézrom nevű törvénytudóval, aki pénzt ígért neki cserébe valamiért, ami nagyon értékes volt Amuleknek.

A tanulók olvassák el az Alma 11:21–22-t, és keressék ki, mennyi pénzt ajánlott Zézrom Amuleknek, és milyen célból. A tanulók számoljanak be arról, hogy mit tudtak meg.

Mutass rá, hogy Mormon magyarázata a nefita pénzrendszerrel az Alma 11:4–19-ben segít megértenünk Zézrom vesztegetésének mértékét. Segíts a tanulóknak megérteni, hogy az *ontí* a legértékesebb ezüstpénz volt (lásd Alma 11:6, 11–13). Az *ontí* körülbelül egy bíró egy heti jövedelmével azonos értékű volt (lásd Alma 11:3, 11–13), ami azt jelenti, hogy hat *ontí* körülbelül hat heti bérével egyezett meg.

- Miért lehetett Zézrom ajánlata némelyeknek kecsegtető?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 11:23–25-öt!

- Amulek válasza mit árul el róla?
- Az Alma 11:25 szerint mit tervezett Zézrom arra az esetre, ha Amulek elfogadja az ajánlatát? Miben hasonlít ez arra, amit Sátán tesz, mikor az emberek engednek a kísértéseinek?

Hogy segíts a tanulóknak megállapítani, hogy Amulek hogyan volt képes ellenállni Zézrom ajánlatának, írd fel a táblára a következőt: *[S]emmit nem _____, mely az Úr Lelkének ellenére van.*

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 11:22-t! Kérd meg az osztályt, hogy keressék ki azt a szót, melyet Amulek használt, és egészítsék ki vele a kijelentést.

- Milyen más szavakat írhatnánk a vonalra, melyek segítenek a Szentlélekre hagyatkozunk a kísértéseknek való ellenállásban? (Például „teszek, „gondolok” vagy „nézek meg”.)

A tanulók fogalmazzanak meg az Alma 11:22 alapján egy olyan tantételt, mely segíthet nekik emlékezni arra, hogyan győzhetik le a kísértést. Ha kicsit másképp is fogalmazznak, azért tükrözzék a következő tantételt: **Ha a Szentlélekre hagyatkozunk, le tudjuk győzni a kísértést.** (Javasolhatod, hogy a tanulók írják le ezt a tantételt a szentírásaikba az Alma 11:22 mellé.)

- Mit gondoltok, hogyan segít legyőzni a kísértéseket az, ha érzékenyek vagyunk a Szentlélek sugalmazásaira?

Olvasd fel a következő kijelentést Boyd K. Packer elnőktől a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„Ha olyasmibe folytatok bele, amibe nem kellett volna, vagy ha olyan emberek társaságába jártok, akik rossz irányba húznak, akkor itt az ideje annak, hogy érvényre juttassátok az önállóságotokat, az önrendelkezéseteket! Hallgassatok a Lélek hangjára, és akkor senki nem vezet majd tévútra titeket!

[...] [A]z Úr szolgájaként megígérem nektek, hogy védve lesztek az ellenség támadásaitól, ha hallgattok a Szent Lélektől érkező késztetésekre” (Tanács a fiataloknak. *Liahóna*, 2011. nov. 18.).

Hogy segíts a tanulóknak megérteni és megérezni, milyen fontos, hogy a Szentlélek sugalmazásait kövessék, tedd fel a következő kérdéseket:

- Milyen helyzetekben érezhetnek kísértést a fiatalok arra, hogy a bizonyosságukkal ellentétesen cselekedjenek?
- Mit tesztenek azért, hogy a Szentlélekre hagyatkozhatassanak? Hogyan segít ez nektek?
- Mikor segített nektek a Szentlélek legyőzni a kísértést?

Buzdítsd a tanulókat, hogy alkalmazzák, amit tanultak, azáltal, hogy visszaemlékeznek Amulek példájára legközelebb, amikor kísértést éreznek, hogy megalkuvók legyenek hitükkel kapcsolatban. Tegyél bizonyosságot arról, hogy ha a Szentlélek társaságára érdemesen élnek, megtapasztalhatják, hogy nagyobb önbizalmuk lesz az igazságért való kiálláshoz és ahhoz, hogy ellenálljanak a kísértéseknek.

Alma 11:26–40

Amulek bizonyosságot tesz Isten Fiáról, és felülkerekedik Zézrom azon kísérletén, hogy kifogassa a szavait

Kérdezd meg a tanulókat, hogy előfordult-e már velük, hogy valaki megpróbálta vitatkozással vagy félrevezetéssel kétségbe vonni hitelüket vagy ellentmondani azoknak. Szólíts fel egy-két tanulót, hogy osszák meg az élményüket.

Magyarázd el, hogy miután Zézromnak nem sikerült rávennie Amuleket, hogy tagadja meg Isten létezését, taktikát váltott, és elkezdte Amulek Jézus Krisztusba vetett hitét támadni.

Kérj meg néhány tanulót, hogy egymást váltva olvassák fel az Alma 11:26–35-öt. Kérd meg az osztályt, hogy keressék ki, Zézrom hogyan igyekezett kifogadni Amulek szavait. A tanulók számoljanak be arról, amit találtak. Ezután egy másik tanuló olvassa fel az Alma 11:36–37-et! Kérd meg az osztályt, figyeljék meg, hogyan javítja ki Amulek Zézrom hamis tanításait. Nézzék meg a 34a lábjegyzetet. (Javasolhatod, hogy a tanulók jelöljék meg a szentírásaikban a 34a lábjegyzetet.) Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Hélamán 5:10–11-et!

- Miért lehetetlen megváltani bennünket a bűneinkben? Mi a különbség a bűneinkben való megváltás és a bűneinktől való megváltás között?

Olvastasd fel egy tanulóval az Alma 11:40-et. Magyarázd el, hogy ez a vers egy olyan tantételt tartalmaz, melyet követnünk kell ahhoz, hogy meg lehessünk szabadítva a bűneinktől. Írd fel a táblára a következő tantételt: **Ha hiszünk Jézus Krisztusban, megváltathatunk a bűneinktől.**

- Mit jelent számotokra hinni Jézus Krisztusban?
- Miért kell hinnünk Jézus Krisztusban ahhoz, hogy megszabadíthatassunk a bűneinktől?

Hogy segíts a tanulóknak megérteni, miképpen vezet a Jézus Krisztusba vetett hit a bűnbánat által megváltáshoz, olvasd fel Dieter F. Uchtdorf elnöknek, az Első Elnökség tagjának kijelentését:

„Krisztusba vetett erős hitre van szükségünk ahhoz, hogy bűnbánatot tudjunk tartani. Hitünknek magába kell foglalnia Isten »jellemének, tökéletességének és tulajdonságainak helyes elképzelés[ét]« [Lectures on Faith [1985], 38]. Amennyiben hiszünk abban, hogy Isten mindent tud, hogy szeretettel teljes és irgalmas, képesek leszünk minden habozás nélkül Őbelé vetni a bizalmunkat a szabadulásunkhoz. A Krisztusba vetett hit megváltoztatja azon gondolatainkat, hiedelmeinket és viselkedésformáinkat, amelyek nincsenek összhangban Isten akaratával” (A biztonságos visszatérés pontja. *Liahóna*, 2007. máj. 100.).

A tanultak alkalmazásának elősegítése

Ha egy evangéliumi tantételt megtanulnak, de nem alkalmaznak, a tanulás nem teljes. Az alkalmazás akkor történik meg, amikor valaki a szívvel és az eszével is elfogad egy igazságot, majd ezen igazság szerint cselekszik. Buzdítsd a tanulókat, hogy cselekedjenek a kapott lelki sugalmazások szerint, így alkalmazzák a megtanult evangéliumi igazságokat.

Rendezd a tanulókat párokba. Kérd meg a tanulókat, hogy felváltva magyarázzák el a páruknak, mit válaszolnának, ha egy fiatalabb személy a következőkhöz hasonló kérdéseket tenne fel nekik. (A kérdéseket fel is írhatod a táblára.)

- Miért kell hinnem Jézus Krisztusban ahhoz, hogy megbánhassam a bűneimet és megszabadíttassam a bűneimtől?
- Hogyan segített megbánni a bűneiteket a Jézus Krisztusba vetett hitetek?

Tegyél bizonyosságot arról, hogy a Jézus Krisztusba vetett hit által meg tudjuk bánni bűneinket, megszabadíthatunk a bűneinktől és örök életet nyerhetünk.

Alma 11:41–46

Amulek a feltámadásról és az emberiség megítéléséről tanít

Hogy segíts a tanulóidnak átgondolni, miért fontos tudni arról, hogy végül mindannyian feltámadunk és megítéltetünk, kérdezd meg:

- Mi módon élheti másként valaki az életét, aki nem hisz a halál utáni életben?

Írd fel a táblára következő szavakat: *Feltámadás* és *Ítélet*! A tanulók olvassák el magukban az Alma 11:41–45-öt, és keressenek benne minél több információt a feltámadásról és az ítéletről. Miközben elmondják, hogy mit találtak, írd fel válaszaikat a táblára. Győződj meg arról, hogy a táblán szereplő állítások között van egy, amely kimondja, hogy a földön élő összes ember végül fel fog támadni. Mutass rá a feltámadás egyszerű meghatározására az Alma 11:45-ben: „[T]öbbé meg nem halhatnak; lelkük egyesül a testükkel, hogy soha többé ne válasszák el azokat”. (Buzdíthatod a tanulókat, hogy jelöljék meg ezt a kijelentést.) Miután a tanulók beszámoltak róla, hogy mit találtak, javasolhatod, hogy írják fel a következő igazságot szentírásuk egyik oldalának tetejére: **Jézus Krisztus engesztelése révén mindenki fel fog támadni, és megítéltetik a cselekedetei szerint.**

- A táblán lévő igazságok közül melyek ösztönöznek arra, hogy felkészüljete az Istennel való találkozásra?
- A feltámadással kapcsolatos igazságok miért nyújtanak békét és reményt az igazlelkűeknek?

A tanulók olvassák el magukban az Alma 11:46-ot, és keressék meg benne, milyen hatással voltak Amulek tanításai Zézromra.

- Mit gondoltok, miért reagálhat így valaki Amulek tanításaira?
- Szerintetek az Alma 11:41–45-ben mely tanítások nyugtalanították Zézromot? Miért?

Tegyél bizonyosságot arról, hogy Jézus Krisztus engesztelésének köszönhetően *minden* ember fel fog támadni és Isten elé áll, „hogy tettei szerint megítéltessenek” (Alma 11:44). Adj időt a tanulóknak végiggondolni a ma tanultakat, és hogy mindez hogyan vonatkozik rájuk. Ezután a jegyzetfüzetükben vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukban válaszolják meg a következő kérdéseket. (A kérdéseket fel is írhatod a táblára.)

- Hogyan érzitek magatokat, mikor arra gondoltok, hogy fel fogtok támadni és megítéltettek?
- Mit kell tennetek felkészülésként arra, hogy Isten elé álljatok majd?
- Az abban való hitetek, hogy fel fogtok támadni és megítéltettek, hogyan befolyásolja az azzal kapcsolatos döntéseketek, hogy miként élitek a mindennapjaitokat?

Megjegyzések és háttér-információk

Alma 11:38–39. Jézus Krisztus milyen értelemben az Örökkévaló Atya?

Ha a tanulóknak segítségre van szükségük, hogy megértsék, hogyan lehet Jézus Krisztus egyszerre Isten

Fia és az Örökkévaló Atya, megtaníthatod nekik vagy átnézheted velük a Móziás 15:1–9-hez tartozó további tanítási ötletet a 60. leckében.

Alma 12

Bevezetés

Miután Amulek szavai hallatán Zézrom „reszketni kezdett a büntudat alatt” (Alma 12:1), Alma nekiállt részletesen kifejtetni mindazt, amit Amulek tanított. Alma azon igazságokra összpontosított, melyek segíteni tudnak Ammonihá népének bünbánatot tartani

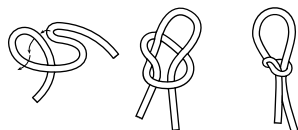
keményszívűségük és más bűneik miatt. Figyelmeztett Sátán ravasz csapdáira, továbbá azokra az ítéletekre, melyek a gonoszokat érik, valamint a megváltás tervére, mely lehetővé teszi a bünbánatot tartóknak, hogy bocsánatot nyerjenek a bűneikre.

Javaslatok a tanításhoz

Alma 12:1–7

Alma leleplezi Zézrom – és az ellenség – tervét az ammonihabeliek előtt

A mellékelt ábra szerint készíts csúszócsomót vagy hurokcsapdát egy darab kötél vagy zsinór segítségével. Mutasd be, hogyan működik egy ilyen hurokcsapda. Ehhez helyezd a csapdát egy cukorka vagy más étel elé az asztalon. Kérj meg egy tanulót, hogy nyúljon át a hurokcsapdán az ételért. Amikor megtette, húzd meg a csomót. (Vigyázz, nehogy megsérüljön a tanuló!)

Kérj meg egy tanulót, hogy foglalja össze az osztály számára, hogyan próbálta Zézrom csapdába ejteni Amuleket (lásd Alma 11:21–25). Magyarázd el, hogy miután Amulek kiismertte Zézrom szándékát és megválaszolt neki, Alma szintén kiállt, hogy Zézromhoz és az őket hallgató emberekhez szóljon (lásd Alma 12:1–2). Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Alma 12:3–6-ot, és keressék ki, milyen szavakkal, kifejezésekkel jellemezte Alma Zézrom mesterkedéseit. (Buzdíthatod a tanulókat, hogy jelöljék meg a szentírásukban ezeket a szavakat, kifejezéseket.) Kérd meg őket, hogy számoljanak be arról, amit találtak.

- Kinek a tervét követte Zézrom?
- Mit mondott Alma, mi a gonosz szándéka?
- Mi tette lehetővé Alma számára, hogy átlásson a tervén?

Kérd meg a tanulókat, hogy mondjanak olyan tantételeket, melyek összefoglalják, mit tanultak az Alma 12:3-ból arról, hogy miképpen tudják felismerni az ellenség megtévesztéseit. Bár a tanulók talán más szavakkal mondják el, azért azonosítsák be a következő tantételt: **A Szentlélek segíthet felismernünk az ellenség megtévesztéseit.** Emlékeztetheted a tanulókat az előző leckére, melyből azt tanulták, hogy amikor a Szentlélekre bízunk magunkat, legyőzhetjük a kísértést. Magyarázd el, hogy ahhoz, hogy legyőzzük a kísértést vagy a megtévesztést, először fel kell ismernünk, és azt a kárt is, melyet okozhat számunkra. Ezután mindent meg kell tennünk, hogy elkerüljük.

- Mikor segített nektek a Szentlélek felismerni és elkerülni a kísértést? (A tanulók válaszai után megoszthatod egy saját élményedet is.)

Adj néhány percet a tanulóknak, hogy leírják a jegyzetfüzetükbe vagy szentírás-tanulmányozási naplójukba, hogy miképpen növelhetik a Szentlélek sugalmazásai iránti fogékonyságukat, hogy képesek legyenek felismerni és elkerülni az ellenség csapdáit.

Alma 12:8–18

Alma az egész emberiség végső megítéléséről tanít

Kérd meg a tanulókat, hogy gondolják végig, milyen pályát szeretnének választani. Néhányat szólíts fel közülük, hogy beszéljenek az őket érdeklő szakmákról. Kérd meg őket, hogy saccolják meg, mennyit kell majd fizetniük a főiskolán, egyetemen vagy szakiskolában azért a tudásért és szakismeretekért, melyek szükségesek ahhoz, hogy sikeresek legyenek a szóban forgó karrierjükben. Az egyik tanuló olvassa fel a következő kijelentést David A. Bednar eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából. Kérd meg az osztályt, hogy figyeljenek oda, milyen „tandíjat” kell fizetnünk Bednar elder szerint a lelki tudás megszerzéséért.

„[A] lelki megértést... egyszerűen nem lehet átadni [nekünk]. Hogy elnyerhessük és személyesen »birtokolhassuk« ezt a fajta tudást, ahhoz meg kell fizetni a szorgalom, valamint a tanulmányozás és hit általi tanulás díját. Csak így lehet az elmében ismert dolgokat a szívben is érezni” (Vigyázzván minden állhatatossággal. *Liahóna*, 2010. máj. 43.).

Egy tanuló olvassa fel az Alma 12:7–8-at! Kérd meg az osztályt, hogy magukban ők is kövessék a szöveget, és keressenek bizonyítékot arra, hogy Zézrom kezdte megfizetni a lelki tudás megszerzéséhez szükséges lelki „tandíjat”. A tanulók magyarázzák el, mit látnak ezekben a versekben, ami arra utalhat, hogy Zézrom szíve kezdett megváltozni.

Mutass rá, hogy Zézrom feltett egy kérdést Almának a feltámadásról. Alma, ahelyett, hogy azonnal megválaszolta volna a kérdést, a lelki tudás megszerzéséről kezdte őt tanítani. Egy tanuló olvassa fel az Alma 12:9–11-et! Kérd meg az osztályt, keressék ki belőle, mit tanított Alma Zézromnak a lelki tudás megszerzéséről. Magyarázd el, hogy „Isten rejtelmei olyan lelki igazságok, amelyek csak kinyilatkoztatás által tudhatók... [azok számára,] akik engedelmeskednek az evangéliumnak” (Kalauz a szentírásokhoz: Isten rejtelmei). (Ezt a kijelentést fel is írhatod a táblára. Javasolhatod azt is, hogy a tanulók írják le ezt a tantételt a szentírásaikba az Alma 12:9 mellé.)

Kérd meg a tanulókat, hogy saját szavaikkal fejezzék ki, hogy az Alma 12:9 tanítása szerint mit kell tennünk ahhoz, hogy lelki igazságokat kapjunk. (A tanulók talán más és más szavakkal fejezik majd ki magukat, de válaszaik tükrözzék azt, hogy **az Úr aszerint nyilatkoztatja ki nekünk az igazságokat, hogy mennyire hallgatunk a szavaira és hogy engedelmeskedünk-e azoknak**. Javasolhatod, hogy a tanulók írják le ezt a tantételt a szentírásaikba az Alma 12:9 mellé.)

- Mi a kapcsolat szívünk állapota és azon képességünk között, hogy lelki igazságokat kapjunk?

Az Alma 12:10–11-ben mutass rá, milyen ellentétes következményei vannak annak, amikor valaki nem keményíti meg szívét az igazság ellen, és annak, amikor megkeményíti.

- E következmények ismerete hogyan befolyásolja azon vágyatokat, hogy igyekezzetek nagyobb lelki igazságokat elnyerni?

Magyarázd el, hogy miután Alma megtanította, hogyan ismerhetjük meg a lelki igazságot, megválaszolta Zézrom korábban feltett kérdését. Kérd meg a tanulókat, hogy ismételjék meg saját szavaikkal Zézrom kérdését – melyet az Alma 12:8-ban tett fel. A tanulók olvassák el magukban az Alma 12:12–15-öt, és keressék ki, mit tanított Alma Zézromnak a feltámadásról és az ítéletről. Míg a tanulók olvasnak, írd fel a táblára a következőket: *Isten előtt felelősségre lesziünk vonva a _____, _____, és _____.*

Miután a tanulók befejezték az olvasást, kérd meg őket, hogy egészítsék ki a táblán lévő mondatot: ***Isten előtt felelősségre lesziünk vonva a gondolatainkért, szavainkért és tetteinkért.***

- Szerintetek milyen hatással volt ez az igazság Zézromra? (A tanulók lapozzanak az Alma 14:6-hoz és a 15:3-hoz, hogy megtalálják a választ.) Mit gondoltok, miért volt ilyen nagy hatással Zézromra ez az igazság? (Felhívhatod a figyelmüket arra, hogy Zézrom nem csupán önmagáért aggódott, hanem mindazokért, akiket félrevezetett.)
- Milyen gondolatokkal, szavakkal és tettekkel küszködnek az emberek, melyek kárhóztatják őket, ha nem bánják meg bűneiket? (Hogy segíts a tanulóknak elgondolkodni és megbeszélni, milyen hatással lehet gondolataikra, szavaikra és tetteikre az általuk

választott szórakozási mód és a média, utalj *A fiatalság erősségeért* füzetben található, a szórakozással és a médiával foglalkozó tanácsra.

- Milyen hatással van mindennapi választásaitokra az, ha emlékeztek a táblára írt igazságra?

Hívd fel a figyelmet a Móziás 4:30 és az Alma 12:14 közötti keresztutalásra, melyet a 14a lábjegyzet jelöl, és kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel hangosan a Móziás 4:30-at. (Javasolhatod, hogy a tanulók jelöljék meg ezt a keresztutalást.) Ha van rá elég idő, a tanulók lapozzanak vissza oda, amit a Szentlélek sugalmazásaira való érzékenységük növelésével kapcsolatban írtak. Kérd meg őket, hogy tegyenek hozzá még néhány gondolatot arról, hogy az Isteni előtti felelősségük megértése miképpen befolyásolja azon vágyukat, hogy felismerjék és elkerüljék a kísértést.

Alma 12:19–37

Alma elmagyarázza, hogyan segít nekünk a megváltás terve legyőzni a bukás hatását

Mutasd meg a tanulóknak az Ádám és Éva az oltárnál térdel című képet (*Evangéliumi művészeti könyv* [2009]. 4. sz.). Magyarázd el, hogy egy Antióna nevű férfi, aki fővezér volt Ammonihában, kérdéseket tett fel Almának és Amuleknek, hogy mit gondolnak a feltámadással kapcsolatban. Megkérdezte Almától, hogyan válhat az ember halhatatlanná. (Lásd Alma 12:20–21.)

Kérdezd meg a tanulóktól, mennyire magabiztosan tudnak elmagyarázni valakinek, aki nem az egyház tagja, hogy miképpen váltathatunk meg a bukástól. Hogy segíts nekik felkészülni arra, hogy megtanítsák valakinek ezt az igazságot, keressék ki a következő táblázatból a verseket, és írják le a megfelelő oszlopba, hogy mit tanultak belőle. (A táblázatot már az óra előtt a táblára másolhatod. Kérd meg a tanulókat, hogy másolják le a jegyzetfüzetükbe vagy szentírás-tanulmányozási naplójukba.)

A bukás következményei (Alma 12:22, 24)	Amit Isten tett azért, hogy létrehozza a megváltásunkat (Alma 12:24–25, 28–33)	Amit nekünk kell tennünk azért, hogy megváltassunk (Alma 12:24, 30, 34, 37)

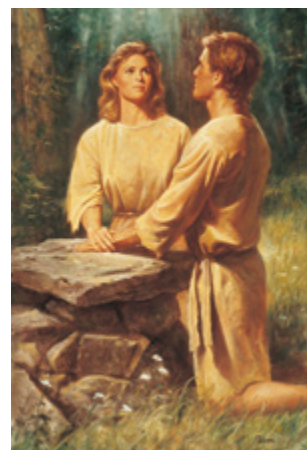
Miközben a tanulók kitöltik a táblázatot, lehet, hogy van közöttük, akinek szüksége van a segítségedre. (Az egyik mód, amellyel segíthetünk a tanulókkal megértetni a szentírásokat az, ha a lábjegyzethez irányítjuk őket. Például a szentírás 22c lábjegyzete segíthet a tanulóknak megérteni, mit jelent az, hogy az egész emberiség elveszett és elbukott.) Miután a tanulók kitöltötték a táblázatot, tedd fel a következő kérdéseket. (A kérdéseket óra előtt fel is írhatod a táblára, hogy a tanulók át tudják gondolni a válaszaikat, miközben töltik a táblázatot.)

- Jézus Krisztus engesztelése hogyan teszi lehetővé számunkra, hogy legyőzzük a bukás következményeit? (Jézus Krisztus engesztelés miatt mindannyian legyőzzük a fizikai halált a feltámadás által. A Szabadító engesztelése és a mi bűnbánatunk által pedig visszatérhetünk Istenhez „elveszett és elbukott” állapotunkból.)
- Az Alma 12:24-ben Alma tanítása szerint mi az élet célja? (Azt mondta, **ez az élet az az időszak, mikor felkészülünk az Istennel való találkozásra.** Javasolhatod, hogy a tanulók jelöljék meg a szentírásaikban az Alma 12:24 azon kifejezéseit, melyek ezt az igazságot tanítják.)

Hogy segíts a tanulóknak a tanult alkalmazásában, tegyél fel a következőkhöz hasonló kérdéseket:

- Hogyan segített utat mutatni nektek az élet céljának ismerete?
- Hogyan segített a Mennyei Atyába és a Jézus Krisztusba vetett hitetek felkészülni a velük való találkozásra?

Zárd be a bizonyosságoddal arról, hogy most van itt az ideje, hogy felkészüljünk az Istennel való találkozásra.

Segíts a tanulóknak egyenként

Az órai feladatok során csendesen járj körbe az osztályteremben, hogy segíts a tanulóknak a kiadott feladat elvégzésében vagy az összpontosításban. Ez lehetőséget ad arra, hogy erősítsd az egyes tanulókkal való kapcsolatot, és jobban megértsd a szükségleteiket.

Megjegyzések és háttér-információk

Alma 12:24. „Próbatételi állapot”

Az összes szentírás közül csupán Alma könyvében jelenik meg a „próbatételi állapot” vagy „próbatételi idő” kifejezés (lásd Alma 12:24; 42:4, 10, 13). L. Tom Perry elder a Tizenkét Apostol Kvórumából így jellemezte ezt a próbatételi időt:

„Az a földi élet fő célja, hogy lehetővé tegye lelkünknek, amely már a világ léte előtt létezett, a testünkkel való egyesülését egy olyan időszakra, amely nagyszerű

lehetőséget biztosít számára a halandóságban. A kettő együttléte adja meg nekünk a kiváltságot, hogy növekedhetünk, fejlődhetünk és érettebbé válhatunk, amire csak akkor kerülhet sor, ha együtt van a lélek és a test. Testünkkel bizonyos mennyiségű próbatételen megyünk keresztül, amit létezésünk próbatételi állapotának nevezünk. A tanulás és a vizsgáztatás időszaka ez, mely által érdemesnek bizonyulhatunk örök lehetőségekre. Mindez részét képezi Atyánk gyermekei számára alkotott isteni tervének” (“Proclaim My Gospel from Land to Land,” *Ensign*, May 1989, 14).

Alma 13

Bevezetés

Amikor Alma először tanította a lázadó Ammonihabelieket, akkor vitatkoztak vele és azt kérdezték tőle, „ki vagy te?“, valamint megkérdőjelezték a felhatalmazását (lásd Alma 9:1–6). A hitehagyás állapotában voltak, mert Nehór rendjét követték, mely a személyes haszonszerzés céljából létesített papi mesterkedés volt (lásd Alma 1:2–15; 15:15; 16:11). Nehór tanításaival szemben Alma „Isten szent rendjének főpapságá[ról]”

tanította őket, melynek az a célja, hogy segítsen másoknak bűnbánatot tartani és belépni az Úr nyugalmába (lásd Alma 13:6). Idézte Melkisédek példáját, aki a hitről és a bűnbánatról prédikált, és segített a népének békében élni. Alma tanított a halandóság előtti létről és az előre elrendelésről is. Prédikációja végén arra buzdította az embereket, hogy hallgassanak a szavaira, hogy fel tudjanak készülni az Úr nyugalmába való belépésre.

Javaslatok a tanításhoz

Alma 13:1–12

Alma a főpapok elhívásával kapcsolatban tanítja a népet

Magyarázd el, hogy az Alma 13-ban Alma emberek egy olyan csoportjáról tanít, akik nagy hasznára vannak az egyháznak. Sőt, az egyház minden tagja áldásban részesült e csoport szolgálatának köszönhetően.

Mondd el a tanulóknak, hogy ők is ismernek olyanokat, akik ebbe a bizonyos csoportba tartoznak. Ezután kérd meg őket, hogy olvassák el magukban az Alma 13:1-et, és határozzák meg, kik azok, akiről szó van. Miután volt elég idejük elolvasni ezt a verset, javasold, hogy olvassák el az Alma 13:10, 14-et és a Tan és a szövetségek 107:1–3-at is. Javasolhatod, hogy a tanulók írják le ezeket a hivatkozásokat a szentírásuk margójára az Alma 13:1 mellé.

Mutass rá, hogy Alma az Isten Fiának rendje szerinti papokról beszélt, vagyis a melkisédeki papságról. Más szavakkal azon férfiakról, akik a melkisédeki papság főpapi hivatalát viselték. Az egyik tanuló olvassa fel a következő kijelentést Bruce R. McConkie eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„Ezek a nefíták, akik hittel és hűséggel megtartották Mózes törvényét, rendelkeztek a melkisédeki papsággal, ami azt jelenti, hogy az evangélium teljességét is birtokolták. [...] A melkisédeki papsággal kapcsolatos egyik legértékesebb információnk az Alma 13-ban található” (*The Promised Messiah* [1978], 421).

- Milyen áldások értek benneteket a melkisédeki papságnak köszönhetően? (A tanulók megemlíthetik a Szentlélek ajándékát, a pátriárkai áldásokat, egyéb papsági áldásokat, az általános felhatalmazottak vezetését, a helyi vezetők – például a püspökök vagy gyülekezeti elnökök – vezetését, és azon áldásokat, melyekben a szüleik által megkötött templomi szövetségek miatt részesültek. Megemlíthetik a keresztelest és az úrvacsorát is, melyeket az ároni papság hatalma által végeznek, de a melkisédeki papsági vezetők irányításával.)

Írd fel az alábbi kérdéseket a táblára, vagy oszd ki nekik külön lapokon. Adj időt a tanulóknak elolvasni magukban az Alma 13:2–10-et, és keressék ki a válaszokat a kérdésekre.

Mikor hívtak el és készítettek fel először melkisédekipapság-viselőket? (Lásd Alma 13:3–5.)

Milyen kötelessége van minden melkisédekipapság-viselőnek? (Lásd Alma 13:6.)

Az Alma 13:7-ben mely kifejezések írják le a melkisédeki papságot?

Mely követelményeknek kell megfelelni ahhoz, hogy valakit elrendeljének a melkisédeki papságba? (Lásd Alma 13:10.)

Amikor a tanulóknak volt elegendő idejük választ találni a kérdésekre, kérd meg őket, hogy mondják el a válaszaikat. Fel is írhatod azokat a táblára.

Hogy segíts a tanulóknak jobban megérteni és megbeszélni az olvasottakat, felteheted nekik a következő kérdéseket:

A tanulókat tanítsd, ne a lecke anyagát!

Legfőbb feladatod, hogy segíts a tanulóknak megérteni az evangéliumi igazságokat, és alkalmazni azokat az életükben. Kerüld a kísértést, hogy gyorsan „átrohanj” egy leckén csak azért, hogy az egész tananyagot átvehessétek. Ne feledd, hogy a tanulókat tanítod, nem pedig a tananyagot!

- Hogyan segít a papságviselők szolgálata tudnunk, hogy milyen módon tekintünk várakozással Jézus Krisztusra megváltásért? (Lásd Alma 13:2, 8, 16. Példájuk, tanításaik és az általuk elvégzett szertartások által a Szabadítóra irányítják figyelmünket.)
- Hogy értette Alma azt, hogy a főpapokat „a világ megalapítása óta elhívták és előkészítették”? (Alma 13:3.) (Úgy értette, hogy egyes férfiakat előre elrendeltek, hogy majd megkapjanak bizonyos papsági hivatalokat.)

Hogy segíts a tanulóknak megérteni az előre elrendelést és hogy az miként vonatkozik az ő életükre, felkérhetsz egy tanulót a következő kijelentések felolvasására.

Joseph Smith próféta azt tanította: „Mindenkinek, akit elhívtak arra, hogy a világ lakosait szolgálja, elrendeltetett erre a célra a menny nagy tanácsában a világ kezdete előtt. Feltételezem, hogy abban a nagy tanácsban rendeltek el engem erre a hivatalra” (*Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph Smith* [2007]. 536.).

Spencer W. Kimball elnök ezt mondta: „Az ideérkezésünk előtti világban a hithű nők bizonyos feladatokat kaptak, míg a hithű férfiakat bizonyos papsági feladatokra rendelték el előre. Bár a részletekre nem emlékszünk, ez nem változtat annak dicsőséges valóságán, amibe egykor beleegyeztünk” (*Az egyház elnökeinek tanításai: Spencer W. Kimball* [2006]. 235.).

- Mit tanít az Alma 13:3, mit kell tennünk ahhoz, hogy betöltsük előre elrendelt küldetésünket?
- Miután elrendeltek egy férfit a papság egyik hivatalába, mit kell, hogy jelentsen számára ez az elrendelés? (Lásd Alma 13:8. Ezt a kérdést a fiatal nők is megválaszolhatják, ugyanúgy, mint a fiatal férfiak. A fiatal férfiaknak a javára válhat, ha hallják a fiatal nők válaszait.)

A tanulók olvassák el magukban az Alma 13:11–12-t, és keressék ki belőle, hogy az Alma által említett melkisédek papság- viselők hogyan változtak meg Jézus Krisztus engesztelése révén.

- Mit gondoltok, mit jelent az, amikor valakinek „a Bárány vére által fehérre lett mosva a ruháj[a]”?
- Szerintetek a melkisédek papság- viselőknek miért kell megváltozniuk Jézus Krisztus engesztelése által? Mi hogyan követhetjük a példájukat?

Emlékeztess a tanulókat, hogy Alma ezeket az igazságokat az Ammonihában élő embereknek tanította. Sokan közülük „Nehór hitvallásán voltak” (Alma 14:18; 15:15), ami azt jelenti, hogy Nehór tanításait fogadták el. Nehór volt az a férfi, aki egy hamis rendet alapított, melynek tevékenységét Alma „papi mesterkedésnek” nevezte (lásd Alma 1:12–15).

- Miben különböznek a hithű melkisédek papság- viselők azoktól, akik Nehór tanításait követték? (Meggérheted a tanulókat, hogy nézzék át az Alma 1:2–6-ot, megkeresve benne a Nehór-féle papi mesterkedés és a melkisédeki papság közötti különbségeket.)
- Ammonihai népének korábban tanítottak a melkisédeki papságról, és áldásokban részesültek a melkisédeki papság által (lásd Alma 9:21; 13:1). Mit gondoltok, miért volt fontos Ammonihai népét emlékeztetni arra, hogy korábban mit tanultak a melkisédeki papságról?
- Ebben a leckében eddig mit tanultatok a papságról? (A tanulók felsorolhatnak néhány igazságot, de a válaszokban legyen benne, hogy **a papsági szertartások és a papságviselők szolgálata segít tudnunk, hogy milyen módon tekintünk várakozással Jézus Krisztusra megváltásért.**)

Javasolhatod a tanulóknak, hogy írják le jegyzetfüzetükbe vagy szentírás-tanulmányozási naplójukba ezt és más egyéb tantételt, melyet felismertek. Ha az idő engedi, kérd meg őket, hogy írják le, milyen hatással van ez a tantétel arra, ahogyan a papság hatalmára és annak áldásaira tekintenek.

Alma 13:13–20

Alma Melkisédekről tanít, aki nagyszerű főpap volt és békét teremtett a nép között

Írd fel a táblára a következő szavakat, kifejezéseket: *főpap, király, hatalmas hitet gyakorolt, bűnbánatot prédikált, békét teremtett, a béke hercege, apja alatt uralkodott* Az egyes szavak, kifejezések leírása között tarts rövid szünetet, hogy a tanulók találgathassanak – anélkül, hogy a szentírásaikba pillantanának –, hogy kit jellemeztek Alma ezekkel a szavakkal és kifejezésekkel. (Melkisédek.) Ha a tanulók nem találták ki, mire felírtad az összes szót és kifejezést a táblára, olvastasd el velük az Alma 13:14-et.

Ha volt közöttük, aki azt gondolta, hogy Alma Jézus Krisztusról beszélt, kérdezd meg tőlük, hogy egy igazlelkű főpap vajon miért emlékezteti őket a Szabadítóra. Segíts megérteniük, hogy a melkisédek papság-visezők „a Fiúnak, az Atya Egyszülöttjének rendje szerint” valók (Alma 13:9; lásd még T&Sz 107:2–4). Mutass rá, hogy a melkisédek papság-visezőknek törekedniük kell arra, hogy a szolgálatukban és a tanításaikkal Jézus Krisztus példáját kövessék. Arra is emlékeztess a tanulókat, hogy a melkisédek papság hatalma által végzett szertartások segítenek közelebb kerülnünk a Szabadítóhoz.

Egy tanuló olvassa fel az Alma 13:14–19-et! Buzdítsd az osztályt, hogy gondolják végig, hogyan válhatott volna javára Ammonia gonosz lakóinak, ha tanulnak Melkisédekről.

- Az Alma 13:17-ben mely szavakkal írják le Melkisédek népét? Miben hasonlított ez a nép Ammonia népére? (Lásd Alma 8:9; 9:8.)
- Mit tett Melkisédek e nép vezetőjeként? Milyen hatással volt a vezetése a népre? Miben különbözött ez a hatás azok hatásától, akik Ammonihában Nehór tanításait követték? (Lásd Alma 8:17; 10:27, 32.)

Kérd meg a tanulókat, hogy foglalják össze az Alma 13:16–18-at, és emeljék ki azokat az igazságokat, melyeket ezek a versek tanítanak a papsági vezetők felelősségeiről. Győződj meg arról, hogy az összefoglalások kifejezik azt, hogy **a papsági vezetők segítenek Jézus Krisztusra tekinteniük, bűnbánatot tartanunk és békében élnünk.** (Javasolhatod, hogy a tanulók írják le az összefoglalójukat a szentírásaikba az Alma 13:16–18 mellé.) Mutass rá, hogy más egyházi vezetők, mint például a Segítőegylet és a Fiatal Nők vezetői is fontos szerepet játszanak ebben az erőfeszítésben. A papsági vezetőkkel való közös szolgálatukkal segítenek az egyéneknek és a családoknak Krisztushoz jönni.

- Milyen áldásokban részesültek az egyházi vezetők szolgálata által?

Alma 13:21–31

Alma arra buzdítja a népet, hogy hallgassanak az Úr hangjára és menjenek be az Ő nyugalomába

Kérd meg a tanulókat, hogy keressék meg azt a fogalmat, mely többször ismétlődik Alma 13:12, 13, 16, 29-ben. Az a szó és a kifejezés, melyet meg kell találniuk, a *nyugalom* és „az Úr nyugalma”. Biztathatod őket, hogy minden egyes versben jelöljék meg ezt a szót vagy kifejezést. Hogy segíts a tanulóknak megérteni, mit jelent bemenni az Úr nyugalomába ebben az életben és azután, hogy meghaltunk, olvasd fel a következő kijelentéseket:

„A régi próféták az Isten nyugalomába való belépésről beszélnek [lásd Alma 12:34; T&Sz 84:23–24]; mit jelent ez? Számomra azt jelenti, hogy megismerjük Istent és az Ő szeretetét, hiszünk céljában és tervében oly mértékben, hogy tudjuk, helyesen cselekszünk és nem keresünk valami mást” (Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph F. Smith [1999], 57.).

„A hű szentek már ebben az életben bemennek Isten nyugalomába, és azáltal, hogy kitartanak az igazságban, ebben az áldásos állapotban maradnak, míg meg nem nyugodhatnak az Úrral a mennyben. [...] Az Úr nyugalma az örökkévalóságban azt jelenti: az örök életet örökölni, részesülni az Úr dicsőségének teljességében” (Bruce R. McConkie, *Mormon Doctrine*, 2nd ed. [1966], 633).

Magyarázd el, hogy Alma arra intette Ammonia népét, hogy bánják meg bűneiket és készüljenek Krisztus eljövetelére (lásd Alma 13:21–26). Ezután megosztotta velük azokat a tantételeket, melyeket követniük kellett ahhoz, hogy bemehessenek az Úr nyugalomába.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Alma 13:27-et.

- Az Alma 13:27 mely szavai utalnak arra, amit Alma érzett a néppel és a saját üzenetével kapcsolatban?

Kérj meg néhány tanulót, hogy egymást váltva olvassák fel az Alma 13:27–29-et. Kérd meg az osztályt, hogy keressék ki azokat a tantételeket, melyekről Alma remélte, hogy a nép majd követi. Ezután sorolják fel a tantételeket, melyeket találtak. Például mondhatják, hogy **ha alázatosan elfogadjuk a felszólítást, hogy bánjuk meg bűneinket, a Lélek elvezet minket az Úr nyugalomába.**

Kérd meg a tanulókat, hogy írásban fogalmazzanak meg célokat azzal kapcsolatban, hogy hogyan fogják követni az Alma 13:27–29-ben található tanácsot. Tedd biznyságotat arról, hogy ha az Alma által tanított tantételeket követjük, ebben az életben és a következőben bemehetünk az Úr nyugalomába.

Alma 14

Bevezetés

Miután hallották Alma és Amulek prédikációját, néhányan Ammonihában hittek nekik, és megbánták a bűneiket. A legtöbben azonban dühösek voltak, ezért el akarták pusztítani Almát, Amuleket és azokat, akik hittek a szavaikban. Almát és Amuleket elfogták, bíróság elé állították, majd bebörtönözték. A gonosz emberek

Ammonihában kiűzték maguk közül a hívőket, a feleségeiket, gyermekeiket és a szentírásaikat pedig tűzre vetették. Almát és Amuleket közben arra kényszerítették, hogy mindezt végignézzék. Sok nap elteltével az Úr kiszabadította Almát és Amuleket a börtönből, és elpusztította Ammonihá gonosz vezetőit.

Javaslatok a tanításhoz

Alma 14:1–13

Almát és Amuleket bebörtönzik, és a hívő Ammonihabelieket kiűzi vagy megégetik

Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak azokra a kihívásokra, melyekkel a múltban vagy most szembe kell nézniük. Ezután kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentést:

„A gyötrelmem különböző forrásokból származik. Néha olyan megpróbáltatásokkal kell szembenéznem, melyek a saját kevélységem és engedetlenségem következményei. Ezeket a megpróbáltatásokat igazlelkű élettel elkerülheted. A többi megpróbáltatás egyszerűen az élet természetes része, és akkor is érkehetnek, amikor igazlelkű életet élsz. Például: megpróbáltatások érhetnek betegség vagy bizonytalanság idején, vagy szeretteid halálakor. Mások rossz döntése, fájdalmat okozó szavai, vagy tettei is okozhatnak gyötrelmet neked.

Sikered és boldogságod, most és az örökkévalóságban, nagymértékben attól függ, hogy miként reagálsz az élet nehézségeire” (*Hűek a hithez: evangéliumi értelmező szótár* [2004]. 67.).

Magyarázd el, hogy a mai lecke folyamán a tanulók egy olyan népről szóló feljegyzésről fognak beszélgetni, akik kemény megpróbáltatásokon mentek át. E megpróbáltatások legtöbbször mások okozták. Biztasd a tanulókat, hogy függetlenül attól, milyen kihívásokkal küszködnek éppen, gondolják végig, hogyan vonatkoznak rájuk azok az igazságok, melyeket ezen az órán meg fognak beszélni.

Alma és Amulek Zézrom Férfi megtértek Női megtértek és gyermekek

Írd fel a táblára a következőket:

Néhány tanuló felváltva olvassa fel hangosan az Alma 14:1–10-et. Az osztály többi tagja kövesse az olvasást magában, és keressenek benne példákat arra, hogy mi mindent kellett elszenvedniük a táblán felsorol embereknek.

- Mi mindent szenvedtek el ezek az emberek? (A tanulók válaszait sorold fel a táblán!) Mutass rá, hogy amikor Amulek látta a nők és a gyermekek szenvedését, a papság hatalma által meg akarta menteni őket. Az egyik tanuló olvassa fel az Alma 14:11-et, az osztály pedig keresse ki, mit válaszolt Alma Amulek kérésére.
- Miért hagyta az Úr, hogy megégessék ezeket a nőket és gyermekeket? (Az Úr azért engedte meg, hogy szenvedjen a nép, hogy a haláluk tanúskodjon azok ellen, akik megölték őket. Lásd még az Alma 60:13-at is.)
- Alma szerint a nők és gyermekek milyen áldásban részesülnek majd az Úrba vetett bizalmukért?

Lehet, hogy ki kell hangsúlyoznod, hogy ebben a konkrét esetben az Úr akarata volt, hogy hagyják a népet szenvedni. Ez azonban nem mindig van így. Biztosítsd a tanulókat arról, hogy az Úr szereti őket, és azt akarja, hogy boldogok legyenek és békében legyen részük az életben. Ha bármilyen módon fájdalmat okoztak nekik vagy bántalmazták őket, akkor

valamelyik szülőjüktől vagy egy egyházi vezetőtől kérjenek segítséget, hogy megoldhassák ezt a problémát.

- Milyen más okai lehetnek annak, hogy az Úr szenvedni hagy bennünket? (A válaszok között lehet, hogy az Úr szeretné, ha megértenénk az okatlan döntések következményeit; hogy szeretné, ha kifejlesztenénk a türelmet; hogy azt akarja, hogy empátiát fejlesszünk ki a szenvedők iránt; és hogy szeretné, ha megértenénk, hogy Őrá kell támaszkodnunk.)

Írd fel a táblára a következő igazságot: **Ha bízunk az Úrban, Ő megerősít bennünket a megpróbáltatásainkban.** Ezután kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 14:12–13-at!

- Alma szavaiból hogyan látszódik az Úrba vetett bizalma?

Megkérhetsz egy tanulót, hogy olvassa fel Richard G. Scott elder, a Tizenkét Apostol Kvóruma tagjának következő kijelentését:

„Alma és Amulek példája felvilágosít. Miközben igyekeztek jót tenni Ammonihá népe között, fogságba ejtették őket. Amulek bízott tapasztaltabb társában, Almában, aki segítette neki még jobban bízni az Úrban. Amulek azt mondta, amikor tűz által felemésztett nőket és gyermekeket kellett néznie, hogy »talán minket is meg fognak égetni«. Alma így válaszolt neki: »*Legyen az Úr akarata szerint*« – mely egy elengedhetetlen tantétel. Majd így folytatta: »De... munkánk még nincs befejezve; ezért nem égetnek meg minket« [Alma 14:12–13; kiemelés hozzáadva]. (”To Be Healed,” *Ensign*, May 1994, 8).

„Ez az élet a mélységes bizalom megtapasztalása – a Jézus Krisztusba vetett bizalomé. [...] Bízni annyit jelent, hogy tudatosan engedelmessé válunk anélkül, hogy kezdetől fogva tudnánk, mi lesz a dolog kimenetele (lásd Példabeszédek 3:5–7). Ahhoz, hogy gyümölcsöt teremjünk, az Úrba vetett bizalmunknak erősebbnek és tartósabbnak kell lennie, mint a saját érzéseinkbe és élményeinkbe vetett bizalomnak” (”Trust in the Lord,” *Ensign*, Nov. 1995, 17).

Magyarázd el, hogy az Alma 14:14–29-ben a tanulók még több példát látnak majd arra, hogy Alma és Amulek mennyire bíztak az Úrban. Azt is látni fogják, hogy az Úr miképpen erősítette meg őket, hogy végezni tudják az Ő munkáját.

Alma 14:14–29

Az Úr kiszabadítja Almát és Amuleket a börtönből, és sok gonosz vezetőt elpusztít Ammonihában

Oszd ketté az osztályt! Az osztály egyik fele nézze át az Alma 14:14–19-et, közben a másik fele az Alma 14:20–25-öt. Mindkét csoport keresse meg, mi mindent kellett Almának és Amuleknek elszenvednie Ammonihá gonosz vezetőinek kezétől. Miután a tanulóknak elég idejük volt az olvasásra, kérd meg őket, hogy mondják el, mit találtak! A tanulók válaszait sorold fel a táblán az „Alma és Amulek” címszó alatt.

- E megpróbáltatások közül melyik lett volna számotokra a legnehezebb? Miért?
- Volt-e olyan, hogy láttatok embereket megpróbáltatásokat elszenvedni, annak ellenére, hogy igyekeztek igazlelkűnek lenni? Meséljétek el.

Néhány tanuló felváltva olvassa fel hangosan az Alma 14:25–29-et. Kérd meg az osztály többi tagját, hogy kövessék az olvasást magukban, és nézzék meg, mit tett az Úr, hogy megszabadítsa Almát és Amuleket a börtönből. Tegyé fel néhányat – vagy akár az összeset – a következő kérdések közül, hogy segíts a tanulóknak megtalálni és megérteni a tantételeket ezekben a versekben:

- Miért volt képes Alma és Amulek hatalmat és erőt nyerni az Úrtól? (Lásd Alma 14:26, 28.)
- Milyen tantételeket tanulhatunk Alma és Amulek börtönnel kapcsolatos élményeiből? (Bár a tanulók válaszai eltérhetnek, azonban tükrözzék azt az igazságot, hogy **ha hittel szólítjuk az Urat, Ő megerősít bennünket a nehézségeinkben, és a maga módján és idejében megszabadít bennünket.** Javasolhatod, hogy a tanulók jelöljék meg a szentírásaikban az Alma 14:26, 28 azon kifejezéseit, melyek ezt a tantételt hangsúlyozzák.)

Személyes élmények

A tanulóknak a javukra fog válni, ha meghallgatják egymás személyes élményeit. Buzdítsd őket, hogy úgy osszák meg ezeket az élményeket, hogy azzal meghívják a Szentlelket, és hogy azok a Szabadító követésére ösztönözzenek. Hívd fel a figyelmüket arra, hogy ne osszanak meg túl személyes jellegű vagy intim élményeket, vagy olyanokat, melyek zavarba ejtőek vagy kínosak lehetnek.

- Az emberek milyen módokon gyakorolhatják a Jézus Krisztusba vetett hitüket a nehézségek idején?

Buzdítsd a tanulókat, hogy osszák meg élményeiket arról, amikor tanúi voltak annak, hogy milyen erőt kaphatunk az életünkben, miközben hitet gyakorlunk Jézus Krisztusban és alázatosan várunk Őrá. Megoszthatják élményeiket a saját életükből vagy ismerőseik életéből is. Te is megoszthatod egy saját élményedet vagy egy ismerősödét.

Befejezésül tegyél bizonyosságot az Úr hatalmáról, mely erőt ad és az Úr módján és idejében megszabadít bennünket a megpróbáltatásoktól. Biztosítsd a tanulókat arról, hogy ha bízunk az Úr akaratában, Ő megnöveli az ahhoz szükséges erőnket és hatalmunkat, hogy kiálljunk a nehézségeket.

Megjegyzések és háttér-információk**Alma 14:7–11. „Az Úr... magához fogadja őket fent”**

Bár szomorúak vagyunk az igazlelkűek halála miatt, mégis örülünk, mert tudjuk, hogy jutalmat kapnak a lelkek világában (lásd Alma 40:12), valamint végső állapotuk miatt a celesztiális királyságban (lásd T&Sz 76:50–70). Az Úr azt mondta, hogy „akik énbennem halnak meg, nem izlelik meg a halált, mert az édes lesz számukra” (T&Sz 42:46). Joseph F. Smith elnök azt mondta erről:

„Igaz, vagyok annyira gyenge, hogy sírjak barátaim és rokonaim halálakor. Talán könnyeket ontok, amikor látom mások gyászát. Együttérzés van lelkemben az emberek gyermekei iránt. Tudok velük sírni, amikor sírnak; tudok velük örülni, amikor örülnek; de nincs okom gyászolni és szomorkodni azért, mert a halál eljön a világra. [...] Az utolsó napi szentektől teljesen eltávolított ennek a halálnak minden félelme. Nem félik a

földi halált, mert tudják, hogy miként Ádám vétke által halál jött rájuk, Jézus Krisztus igazlelkűsége által élet jő hozzájuk, és bár meghalnak, újra élni fognak. E tudás birtokában még a halálban is örömük van, mert tudják hogy fel fognak támadni és a síron túl újra találkozni majd” (in Conference Report, Oct. 1899, 70).

Bruce R. McConkie elder, a Tizenkét Apostol Kvórumából, ezt tanította:

„Néha azonban üldözik és zaklatják az Úr népét. Időnként Isten szándékosan engedi, hogy hithű szentjei sínylódjenek és szenvedjenek testben és lélekben egyaránt, hogy minden dologban próbára legyenek téve, továbbá hogy lássa, megmaradnak-e szövetségében mindhalálig, hogy érdemesnek találtsanak az örök életre. Ha épp ez a mi sorsunk, ám legyen” (“The Dead Who Die in the Lord,” *Ensign*, Nov. 1976, 108).

Alma 15–16

Bevezetés

Miután az Úr kiszabadította Almát és Amuleket a börtönből, elindultak, hogy a Szidóm városában élőknek prédikáljanak. Itt olyan hívőkre leltek, akiket kiteszítottak Ammonihából. Közöttük volt Zézrom is, aki testileg és lelkileg is szenvedett bűnei miatt. Amikor Zézrom kijelentette hitét Jézus Krisztusban, Alma meggyógyította és megkeresztelte őt. Alma megalapította az egyházat Szidómban, majd visszatért Amulekkel Zarahemlába. Alma próféciája beteljesítéseként a

lámániták egyetlen nap alatt elpusztították Ammonihá városát. Ezen felül a környező földekről néhány nefitát is fogságba ejtettek. Miután úgy döntöttek, hogy követik Alma próféta útmutatását, a nefita seregek kiszabadították a foglyokat, és kiűzték a lámánitákat arról a földről. A béke időszakában Alma, Amulek és még sokan mások megerősítették az egyházat szerte a nefiták földjén.

Javaslatok a tanításhoz

Alma 15

Alma meggyógyítja Zézromot, megalapítja az egyházat Szidómban, és visszatér Amulekkel Zarahemlába

Annak érdekében, hogy segíts a tanulóknak emlékezni az Alma 11–14-ben szereplő fő személyekre és eseményekre, írd fel a következő kifejezéseket a táblára:

Zézrom

onti

tűz

Alma

Amulek

Ammonihá

Adj egy percet a tanulóknak, hogy az összes táblán szereplő név és szó felhasználásával megpróbálják összegezni az Alma 11–14-ben leírt eseményeket. (Javasolhatod nekik, hogy segítségért forduljanak az egyes fejezetek összefoglalójához.) Miután néhány tanuló választott, töröld le az összes szót a *Zézrom* kivételével.

Mondd el, hogy miután Alma és Amulek elhagyta Ammonihát, Szidómba érkeztek, ahol olyan hívőkre leltek, köztük Zézrommal, akiket kiteszítottak Ammonihából. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Alma 15:3–5-öt, és keressenek olyan szavakat és kifejezéseket, amelyek Zézrom állapotát írják le. Amikor a tanulók elmondják, mit találtak, írd fel a válaszaikat a táblára Zézrom neve alá.

- Szerintetek miért szenvedett Zézrom testileg és lelkileg is a bűntudata miatt? Mit kell tennünk az ilyen helyzetben lévő embereknek, hogy megváltozzon az állapotuk?
- Kinek a segítségével folyamodott Zézrom? (Lásd Alma 15:4.) Szerintetek miért Almáért és Amulekéért küldetett el? (A válaszok között szerepelhet, hogy bízott bennük, illetve hogy tudta, hogy Isten emberei és hogy papsági felhatalmazással rendelkeznek.)

Kérd meg néhány tanulót, hogy egymást váltva olvassák fel az Alma 15:6–10-et. Kérd meg az osztályt, hogy keressék meg azokat a szavakat, amelyeket Alma mondott azért, hogy segítsen Zézromnak hitet gyakorolni Jézus Krisztusban és az Ő engesztelésében.

- Szerintetek miért kellett Zézromnak hitet gyakorolnia Jézus Krisztusban és az Ő engesztelésében, mielőtt meg lehetett volna gyógyítani?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Alma 15:11–12-t, és keressék meg, mi történt Zézrommal. Amikor elegendő idő állt rendelkezésükre az olvasáshoz, akkor töröld le az összes szót és kifejezést a tábláról Zézrom neve alatt.

- Milyen bizonyítékát látjátok annak, hogy Zézrom megbánta bűneit, és elnyerte az Úr irgalmát? (Jézus Krisztusba vetett hite által meggyógyult, megkeresztelkedett, és elkezdte prédikálni az evangéliumot.)

Írd fel a következő tantételt a táblára: **Jézus Krisztusba vetett hitünk által meggyógyulhatunk, és erőt nyerhetünk.**

Mutass rá arra, hogy Alma papságviselőként nem vonta magára a figyelmet. Célja a Zézrommal folytatott beszélgetéssel az volt, hogy segítsen Zézromnak hitet gyakorolni Jézus Krisztusban, és az engesztelésen keresztül elnyernie a kegyelmet. Annak illusztrálására, hogy a papsági vezetők miként segítenek nekünk elnyerni az engesztelés áldásait, olvasd fel a következő élményt, amelyet Jay E. Jensen elder osztott meg a Hetvenektől.

„Püspökként szolgálva tanúja voltam annak, hogy az engesztelés miként áldotta meg olyan egyháztagok életét, akik súlyos vétkeket követtek el. [...]

Az egyházközségünkben egy fiatal egyedülálló felnőtt eljárt randevúzni egy fiatal nővel. Sajnos megengedték, hogy érzelmeik kilépjenek a megszabott mederből. Tanácsért és segítségért fordult hozzám. Többek közt a beismert dolgok és a Lélek sugallata alapján egy ideig nem vehetett az úrvacsorából. Rendszeresen találkoztunk, hogy meggyőződjek arról, hogy a bűnbánat megtörtént, majd megfelelő idő elteltével engedélyeztem neki, hogy újra vegyen az úrvacsorából.

Ahogy ott ültem az emelvényen azon az úrvacsorai gyűlésen, tekintetem felé fordult, miközben ő újra érdemesen vett az úrvacsorából. Tanúja voltam annak, ahogy az irgalom, szeretet és biztonság karja körülölelte őt, miközben az engesztelés gyógyító ereje átjárta lelkét, megkönnyítve terheit és elhozva számára az ígért megbocsátást, békét és boldogságot” (A biztonság karja. *Liahóna*, 2008. nov. 49.).

Tegyél biznyságot arról, hogy a püspökök és egyéb papsági vezetők segíthetnek nekünk elnyerni a könnyörületet és a szükséges erőt Jézus Krisztus engesztelésén keresztül.

Annak érdekében, hogy segíts a tanulóknak megérteni, hogy az egyházi vezetők emberek csoportjait és egyéneket is szolgálnak, kérd meg őket, hogy tanulmányozzák az Alma 15:13–18-at. A feladathoz rendezd őket párokba. Minden párból az egyik tanuló keresse meg az Alma 15:13–15, 17-ben, hogy milyen áldásokban részesült Szidóm népe Alma szolgálatának köszönhetően. Kérd meg a másik tanulót minden párból, hogy az Alma 15:16, 18-ban keresse meg, hogy Amulek milyen áldásban részesült Alma szolgálatának köszönhetően. Miután elegendő idő állt rendelkezésükre, mondják el egymásnak, mit találtak.

Kérd meg a párokat, hogy gondoljanak ki 3–5 olyan dolgot, amiben az egyházi vezetők segítségére lehetnek napjainkban egyes csoportoknak vagy egyéneknek. Ösztönözd a tanulókat arra, hogy gondolkozzanak el saját vezetői felelősségeiken a papsági kvórumukban vagy a Fiatal Nők osztályaiban. Kérj meg minden párost, hogy mondják el gondolataikat az osztálynak.

Alma 16:1–12

A lámániták elpusztítják Ammonihát, nem képesek azonban legyőzni a nefitákat, akik Alma tanácsát követik

Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak arra, amikor hirtelen meglepődtek vagy megijedtek. Megkérhetsz egy-két tanulót, hogy mondja el az ehhez kapcsolódó élményét. Kérd meg a tanulókat hogy olvassák el magukban az Alma 16:1–3-at, és keressék meg, hogyan lepődtek meg a nefiták Ammonihában, és hogy néhányuk miért rémült meg valószínűleg. Kérd meg a tanulókat, hogy számoljanak be arról, amit találtak. (Ha szükséges, segíts nekik megérteni, hogy a lámániták hirtelen támadták meg Ammonihá városát, és elpusztították annak lakóit, még mielőtt a nefiták sereget gyűjthettek volna ellenük.)

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 16:4–6ot, és kérd meg az osztályt, hogy határozzák meg, hová fordultak a nefiták irányításért. Kérj meg egy másik tanulót, hogy olvassa fel az Alma 16:7–8-at, míg többiek megkeresik, mi lett az eredménye a kapott segítségnek.

- Hogyan segített a nefitáknak Alma próféta iránymutatása?
- Milyen tantételeket tanulhatunk ebből a beszámolóból? (A tanulók különböző tantételeket találhatnak. Bizonyosodj meg arról, hogy megértik, hogy **amikor az Úr prófétáinak**

iránymutatását keressük és követjük, akkor az Úr megerősít és megvédelmez bennünket. Írd fel ezt a tantételt a táblára.)

- Milyen áldásokat kaptak a fiatalok, amikor prófétai iránymutatást követtek? (Segítségképpen e kérdés megválaszolásához, megkérheted a tanulókat, hogy lapozzanak fel két-három szakaszt az *A fiatalság erősségéért* című füzetben. Kérd meg őket, hogy válaszoljanak a kérdésre az általad kiválasztott szakaszhoz kapcsolódóan.)

Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak olyan élményeikre, amelyek során a prófétai iránymutatás segítette őket abban, hogy helyes döntéseket hozzanak nehéz helyzetekben. Kérj meg néhány tanulót, hogy ossza meg élményét az osztállyal. (Bizonyosodj meg arról, hogy megértik, hogy nem kell kényszerítve érezniük magukat arra, hogy olyan élményt osszanak meg, amely túl személyes vagy bizalmas.) Saját tapasztalatot is megoszthatsz. Annak érdekében, hogy megerősítsd azt az igazságot, miszerint a próféták szavai mindig beteljesednek, rámutathatsz, hogy Alma 16:9–11 megmutatja, hogyan teljesedett be Alma prófécija Ammonia népéről (lásd Alma 9:12).

Alma 16:13–21

Alma, Amulek és mások felépítik az egyházat a nefiták között

Amikor a tanulók befejezték Alma 16-os fejezetének tanulmányozását, bátorítsd őket arra, hogy keressenek példákat a táblára felírt két tantételre. Foglald össze Alma 16:13–15-öt azzal, hogy elmagyarázod, hogy Alma és Amulek tovább prédikálták Isten igéjét az egész földön mások segítségével, „akiket kiválasztottak a munkára” (Alma 16:15). Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Alma 16:16–21-et, és keressék meg, milyen eredménnyel jártak ezek az erőfeszítések. Miután elegendő időt hagytál nekik, kérd meg a tanulókat, hogy mondják el, mit találtak. Kérdezd meg őket, hogy ezek a példák miként szemléltetik a táblán szereplő két tantételt.

Zárd le az órát azzal, hogy arra kéred a tanulókat, hogy másolják le az egyik tantételt a jegyzetfüzetükbe vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukba. Írjanak összegzést arról, mit tanultak ma erről a tantételről. Írjanak arról is, hogyan tervezik alkalmazni a tanultakat.

Szentírás-memoriter áttekintés

Ez a lecke jelzi a kurzus félidejét. Annak érdekében, hogy segíts a tanulóknak megszilárdítani ismereteiket a szentírás-memoriterekkel kapcsolatban, fontold meg, hogy valamilyen kvízt vagy tesztet adsz nekik, hogy felmérj, mennyire ismerik azokat a szentírás-memoritereket, amelyeket már vettek az órákon. Készíthetsz egy egyszerű szóbeli vagy írásbeli kvízt, amely során például megadsz egy kulcsmondatot az ifjúsági hitoktatás könyvjelzőjéről, majd a tanulók leírják a pontos hivatkozást, vagy áttekinthettek néhányat azon részekből, amelyeket a tanulók már megtanultak kívülről. Elmondhatod a tanulóknak előre, hogy kvíz vagy teszt lesz, hogy felkészülhessenek rá.

Megjegyzés: Ha ennél a leckénél nincsen elegendő időd erre a tevékenységre, akkor használhatod azt másik napon is. További tevékenységeket találhatsz az áttekintéshez e kézikönyv végén, a függelékben.

Megjegyzések és háttér-információk

Alma 15:3–5. A lelki rendellenességek okozta fizikai szenvedés

Amikor Zézrom bűnbánatot tartott, sok bűne „felszaggatta elméjét, míg az rendkívül keserves nem lett” (Alma 15:3). Boyd K. Packer elnök, a Tizenkét Apostol Kvórumából, azon fizikai szenvedés valóságáról beszélt, amelyet lelki rendellenességek is okozhatnak:

„[Egy alkalommal] megkérdeztem egy háziorvostól, hogy idejének mekkora részét kell kizárólag a fizikai rendellenességek kezelésére fordítania. Elég nagy körzete volt, és alapos mérlegelés után azt válaszolta: »20%-nál semmiképpen sem többet. A többi időmet meglátásom szerint olyan gondok kezelésével töltöm, amelyek – bár jelentős hatással vannak a betegeim fizikai állapotára – nem a szervezetben keletkeznek.

Ezek a fizikai rendellenességek – foglalta össze az orvos – csupán egy másfajta gond tünetei.«

Napjaink nemzedékeiben egyik fő betegséget a másik után sikerült megfékezni vagy gyógyítani. Maradt még néhány komoly kór, de mostanra már, úgy tűnik, szinte mindegyikkel tudunk valamit kezdeni.

Van egy másik részünk is, amely nem annyira kézzelfogható, de éppen olyan valóságos, mint a fizikai testünk. Ezt a kitapinthatatlan részünket úgy írják le, mint elme, érzelem, intellektus, temperamentum és még sok más dolog. Nagyon ritkán hívják lelkinek.

Mindazonáltal az emberben lakozik egy *lélek*; ezt figyelmen kívül hagyni pedig olyan, mintha a valóságot hagynánk figyelmen kívül. Vannak lelki rendellenességek is, és olyan lelki betegségek, amelyek intenzív szenvedést okozhatnak.

Az ember teste és lelke összekapcsolódik” („The Balm of Gilead,” *Ensign* Nov. 1977, 59).

Otthon tanulási lecke

Alma 11–16 (16. rész)

Felkészülési anyag az otthon tanulókat oktatók számára

A napi otthon tanulási leckék összefoglalása

Az alábbi összefoglalás azon tanokat és tantételeket tartalmazza, amelyekkel a tanulók az Alma 11–16 (16. rész) tanulmányozása során foglalkoztak, és nem azt a célt szolgálja, hogy a lecke részeként tanítsd. Az általad tanított lecke csupán néhányra összpontosít ezen tanok és tantételek közül. Kövesd a Szent Lélek sugalmazását, amikor megfontolod a tanulóid szükségleteit.

1. nap (Alma 11)

Amulek és Zézrom vitájának példájából a tanulók megtudták, hogy ha a Szentlélekre hagyatkozunk, akkor képesek vagyunk legyőzni a kísértést. Zézrom és Ammonia népének tanítása során Amulek a következő tanokat hangsúlyozta a Szabadító szerepével kapcsolatban: A Jézus Krisztusba vetett igaz hit a bűneinktől való megváltás folyamatának kezdete. Jézus Krisztus engesztelése révén mindenki feltámad, és cselekedetei szerint megítéltetik.

2. nap (Alma 12)

Amulekhez hasonlóan Alma is tanította Zézromot és Ammonia népét. Elmagyarázta az ördög szándékait, és kijelentette, hogy Zézrom az ördög hatalmában van. Alma és Amulek megmutatta, hogy a Szentlélek segíthet nekünk felismerni a gonosz kísértéseit. Alma segítette az embereknek megérteni, hogy az Úr olyan mértékben nyilvánít ki nekünk lelki igazságokat, amilyen mértékben hallgatunk szavára, és amilyen szorgalmat tanúsítunk az iránt. Az utolsó ítéletről is tanított, és elmagyarázta, hogy Isten előtt felelősségre leszünk majd vonva szavainkért, tetteinkért és gondolatainkért. Nyomatékosította, hogy a halandóság az az időszak, amelyben fel kell készülnünk az Istennel való találkozásra.

3. nap (Alma 13)

Alma emlékeztette Zézromot és az embereket, hogy Isten a világ alapítása óta rendelt el papságviselőket. Azok a férfiak, akik nagy hitet gyakorolnak, és az igazlelkűséget választják, elnyerik a melkisédeki papságot, hogy másokat Istenhez vezethessenek. A tanulók megismerték Melkisédeket és az ő népét, és elgondolkodtak a következő igazságon: Amikor alázattal engedelmeskedünk a bűnbánatra szólító hívásnak, akkor a Szentlélek elvezet bennünket az Úr nyugalomába.

4. nap (Alma 14–16)

A tanulók olyan ártatlan nőkről és gyermekekről olvastak, akik gonosz emberek keze által haltak meg. Elgondolkodtak azon prófétai kijelentéseken, amelyek azt tanítják, hogy az Úr megengedi, hogy az igazlelkűek a gonoszok keze által szenvedjenek, hogy ítéletei igazságosak legyenek. A tanulók Alma és Amulek életéből megfigyelték, hogy amikor bízunk az Úrban, akkor Ő megerősít bennünket a megpróbáltatásainkban. Ha hittel folyamodunk Hozzá, akkor Ő megerősít bennünket a nehézségeink közepette, valamint saját módján és saját időzítése szerint megszabadít bennünket.

Bevezetés

Amikor Alma és Amulek Ammonia népét kezdte tanítani, ellenkezéssel találták szembe magukat. Miután számos örök igazságot elmagyaráztak, sokan „kezdték bűnbánatot tartani és kutatni a szentírásokat” (Alma 14:1). Az Alma 11–16-ban található történetek megmutatják, milyen áldozatokat hajlandóak az emberek meghozni az igazságról való bizonyosságukért. Ezen fejezetek bizonyítékot is szolgáltatnak arra, hogy amikor a gonoszok kiűzik maguk közül az igazlelkűeket, az Úr éhséggel, döghalállal és kard által sújtja őket (lásd Alma 10:23). Alma és Amulek figyelmeztette Ammonia népét, hogy ha nem tartanak bűnbánatot, akkor Isten ítéletei utolérlik őket. Mivel visszautasították, hogy bűnbánatot tartsanak, Ammonia népét később a lámánita sereg elpusztította.

Ez a lecke az Alma 14–15-re összpontosít. Ezen felül taníthatod vagy áttekinthetsz igazságokat az erre a hétre kijelölt többi fejezetből is.

Javaslatok a tanításhoz

Alma 14–15

Isten megáldja azokat, akik a megpróbáltatásaik közepette bíznak Őbenne

Fontold meg, hogy a mai leckét azzal kezded, hogy megemlítesz olyan jelenlegi eseményeket, amelyek során ártatlan emberek szenvednek mások döntései miatt. Vagy megkérheted a tanulókat, hogy meséljenek a szentírásokból olyan igazlelkű emberekről, akiket az evangéliumról való bizonyosságuk miatt üldöztek. Miután néhány példát megbeszéltek, kérj meg egy pár tanulót, hogy egymást váltva olvassák fel hangosan az Alma 14:7–11-et és az Alma 60:13-at.

Kérdezd meg: Mit mondanak ezek a versek arról, hogy miért szenvednek időnként az igazlelkűek a gonoszok által? (Az egyik igazság, amelyet a tanulók az Alma 14 e szakaszának tanulmányozása során megtanultak az, hogy **az Úr megengedi, hogy az igazlelkűek szenvedjenek a gonoszok kezétől, hogy ítéletei igazságosak legyenek.**)

Magyarázd el, hogy Isten igazságossága és irgalma átnyúlik a halálon, hogy felelősségre vonja a bűnösöket, és irgalmat szolgáltatson az igazlelkűeknek. Ezután oszd meg a következő megállapítást James E. Faust elnöktől az Első Elnökségből:

„Mindez a szenvedés tényleg igazságtalan lenne, ha minden véget érne a halállal, de nem így van. Az élet nem egy egyfelvonásos darab. Három felvonásból áll. Volt egy múltbeli felvonás, amikor a halandóság előtt éltünk; van egy jelenlegi felvonás, ami a halandóság; és lesz egy eljövendő felvonás, amikor visszatérünk Istenhez. [...] Elküldettünk a halandóságba, hogy megpróbáltassunk [lásd Ábrahám 3:25] [...]

Ahogy Pál mondta, múltbeli és jelen szenvedéseink »nem hasonlíthatók ahhoz a dicsőséghez, mely nekünk megjelentetik« [Rómabeliek 8:18] az örökkévalóságban. »Mert sok megpróbáltatás után jönnek az áldások. Eljön tehát a nap, amikor sok dicsőséggel koronáztattok meg« [T&Sz 58:4]. Így hát a megpróbáltatás hasznos olyan értelemben, hogy segít bejutni a celesztialis királyságba. [...]

Nem az a lényeg, mi történik velünk, hanem az, hogyan kezeljük azt, ami történik” (Mi mellett foglaljak állást? *Liahóna*. 2004. nov. 19–20.).

Magyarázd el, hogy a szenvedés és a megpróbáltatás segíthet nekünk a felmagasztosulás elnyerésében azáltal, hogy megszilárdítja a hitünket. Ha hithűek maradunk a megpróbáltatások és a nehézségek idején, akkor ez megmutatja teljes bizalmunkat Istenben és az Ő tervében, így megerősíti hitünket, valamint azon képességünket, hogy mindvégig kitartsunk.

Tedd fel a következő kérdéseket:

- Hogyan könnyíthet a halandó életben tapasztalt szenvedésünkön az, ha bizonyossággal rendelkezünk a szabadítás tervéről, beleértve ebbe a halandóság előtti és utáni életet is?
- Figyelembe véve mindazt, amit ezen a héten az Alma 14–15 kapcsán tanultatok, milyen áldásokban részesülnek az igazlelkűek a megpróbáltatásaik során?
- A megpróbáltatás idején hogyan mutathatjuk meg, hogy bízunk Istenben?

A tanulók hasonlítsák össze azokat a kérdéseket, amelyeket Alma tett fel az Alma 14:26-ban azokkal a kérdésekkel, amelyeket Joseph Smith tett fel a Tan és a szövetségek 121:3-ban. Ezután kérdezd meg: Az Alma 14:26 szerint hogyan tudta Alma és Amulek legyőzni a megpróbáltatásaikat?

Magyarázd el, hogy amikor Joseph Smith prófétát jogtalanul bebörtönözték Missouri államban, akkor a Tan és a szövetségek 121:3-ban feljegyzett kérdéseket tette fel. Almától és Amulektől eltérően ő nem azonnal szabadult ki a börtönből. Mit tanulhatunk Isten Joseph Smith imájára adott válaszából? (Lásd T&Sz 121:7–9; 122:4–9.) Ezen a héten a tanulók személyes tanulmányozása során a következő igazság került kihangsúlyozásra: **Ha hittel folyamodunk az Úrhoz, akkor Ő megerősít bennünket a megpróbáltatásainkban, valamint saját módján és saját időzítése szerint megszabadít bennünket.**

Tedd fel a következő kérdéseket:

- Hogyan segített neked az Úr, amikor megpróbáltatásokon mentél keresztül?
- Mi segít neked abban, hogy alávedd magad az Ő akaratának és elfogadd az Ő időzítését?

Segíts a tanulóknak megérteni, hogy Zézrom és Amulek is bízott Istenben a megpróbáltatásaik során, és az Ő akaratát és időzítését szerint el is nyerték jutalmukat.

Az osztály egyik felét kérd meg, hogy olvassák el az Alma 15:5–12-t, és keressenek benne olyan információkat, amelyek Zézrom növekvő bizalmát mutatják az Úrban. Az osztály másik felét kérd meg, hogy tanulmányozzák az Alma 15:16, 18-at, és keressenek benne információkat arról, hogy Amulek mit áldozott fel, hogy szolgálhassa az Urat.

Bátorítsd arra a tanulókat, hogy bízzanak az Úrban, és fogadják el az Ő akaratát és időzítését, amikor nehézségek és megpróbáltatások érik őket. Biztosítsd őket afelől, hogy Isten számtalan csodás és személyes módon terjeszti ki hatalmát és befolyását.

Szentírás-memoriter áttekintés

Ez a lecke jelzi a Mormon könyve ifjúsági hitoktatás tananyag felét. Annak érdekében, hogy megerősítsd a tanulók azon erőfeszítését, hogy megértsék a szentírás-memoritereket, készíthetsz számukra egy kvízt, hogy felmérj, mennyire ismerik a 13 szentírás-memoriter részt, amelyet eddig tanultak. Ez lehet szóbeli vagy írásbeli kvíz is, melynek során megadsz nekik egy kulcsmondatot az ifjúsági hitoktatás könyvjelzőjéről, nekik pedig le kell írniuk az ahhoz tartozó hivatkozást, vagy áttekinthetsz néhányat azon részekből, amelyeket a tanulók már megtanultak kívülről. A lecke hosszúsága nem biztos, hogy lehetővé teszi, hogy ezen a héten végezzétek el a kvízt. Bejelentheted előre is, hogy hamarosan kvíz lesz, hogy a tanulók felkészülhessenek rá.

Következő rész (Alma 17–24)

Móziás fiai gonosz és vérszomjas nép közé mennek prédikálni. Először sok megpróbáltatást kell elszenvedniük, miközben azonban az evangéliumot prédikálják a lámánitáknak, csoda történik. Figyeld meg, hogy Ammon hűsége Isten és a király iránt milyen sok igazlelkűséget eredményez.

Alma 17

Bevezetés

Felkészülésként arra, hogy az evangéliumot a lámánitáknak hirdessék, Móziás fiai böjtölés és ima által igyekeztek elnyerni az Úr irányítását. Az Úr vigaszt adott nekik, és ígéretet tett arra, hogy eszközök lesznek majd az Ő kezében „sok lélek szabadulására” (Alma 17:11). Korábban egy, az atyjuknak adott kinyilatkoztatásban, megígérte nekik, hogy „ki fog[ja] szabadítani [őket] a

lámániták kezéből” (Móziás 28:7). Erőt merítve az Úr ígéreteiből, és bízva abban, hogy egy nap majd újra találkozhatnak, elváltak egymástól, hogy különböző területeken osszák meg az evangéliumot. Ammon Ismáel földjére ment, ahol azzal készült elő a nép tanítására, hogy a királyukat szolgálta.

Javaslatok a tanításhoz

Alma 17:1–16

Móziás fiai a szentírásokat kutatják, imádkoznak és böjtölnek, hogy megismerhessék Isten igéjét, és hatalommal taníthassák azt

Óra előtt írd fel a táblára a következő befejezetlen kijelentést: „Az egyedüli legfontosabb dolog, amely által felkészülhettek a [missziós] szolgálatra való elhívásra az, hogy...” (Egy kicsit később a lecke folyamán majd vissza fogsz térni ehhez.)

Kérdezd meg a tanulóktól, hogy ott voltak-e, amikor egy rokonuk vagy barátjuk hazatért a misszionáriusi szolgálatáról, melyet hithűen végzett. Kérj meg néhány tanulót, hogy jellemezzék azokat a krisztusi tulajdonságokat, amelyeket e visszatért misszionáriusok mutattak a hazatérésükkor.

- Milyen pozitív változásokat láttatok rajtuk a missziójuk után? Szerintetek mi okozta ezeket a változásokat?

Magyarázd el, hogy Móziás fiai, miután már 14 éve prédikálták az evangéliumot Nefi földjén, éppen visszatérőben voltak Zarahemlába, amikor ismét találkoztak Almával. Ha a tanulóknak szükségük van egy rövid áttekintésre Alma és Móziás fiainak történetével kapcsolatban, kérdezd meg:

- Milyen volt Alma és Móziás fiainak kapcsolata? (Ha a tanulóknak segítségre van szükségük a kérdés megválaszolásához, akkor fontold meg, hogy elolvastatod velük a Móziás 27 összefoglaló fejlécét.)

Magyarázd el, hogy míg Alma bűnbánatot hirdetett és megalapította az egyházat a nefiták között, Zarahemla földjén és más földeken, addig Móziás fiai Nefi földjén prédikálták az evangéliumot a lámánitáknak. (E magyarázat részeként hivatkozhat az Mormon könyve könyvjelzőre is.) Móziás fiait Ammonnak, Áronnak, Omnernek és Himninek hívták (lásd Móziás 27:34). Alma 17–26-os fejezetei az ő misszionáriusi élményeiről adnak számot.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 17:1–2-t.

- Mit érzett Alma, amikor ismét látta barátait? Szerinted miért érzett így?

Fordítsd a tanulók figyelmét a befejezetlen mondatra, melyet az óra előtt írtál a táblára. Kérd meg a tanulókat, hogy javasoljanak lehetséges befejezéseket a mondatához. Ezután oszd meg velük, hogyan fejezte be David A. Bednar elder, a Tizenkét Apostol Kvórumából a kijelentést: „[A]z egyedüli legfontosabb dolog, amely által felkészülhettek a [missziós] szolgálatra való elhívásra az, hogy már jóval azelőtt misszionáriussá *váltok*, mielőtt misszióba *mentek*” (Misszionáriussá válni. *Liahóna*. 2005. nov. 45.). Fejezd be a táblán szereplő kijelentést.

Mutass rá arra, hogy az egyik módja annak, hogy megtudjuk, hogyan válhatunk misszionáriussá az, ha a szentírásokban szereplő hithű misszionáriusok szolgálatáról tanulunk. Kérd meg az osztályt, hogy magukban olvassák el az Alma 17:2–4-et, és keressék meg

Háttér áttekintése

A háttér-információk áttekintése elősegítheti, hogy a tanulók jobban megértsenek egy szentírásbeli eseményt vagy tanítást. Amikor segítesz a tanulóknak az ilyen típusú anyag áttekintésében, adj nekik konkrét hivatkozásokat, hogy ezek segítségével megtalálják a szükséges információkat.

benne, mi volt Móziás fiai abbéli sikerének oka, hogy embereket tudtak vezetni az igazság ismeretére.

- Mit tettek Móziás fiai, ami hozzásegítette őket ahhoz, hogy sikeres misszionáriussá váljanak? (A válaszok között szerepelhet, hogy „szorgalmasan kutatták a szentírásokat”, imádkoztak és böjtöltek.)
- Milyen áldásokat kaptak tanulmányozásuknak, böjtölésüknek és imádkozásuknak köszönhetően? (Amikor a tanulók megválaszolják ezt a kérdést, segíts nekik meghatározni a következő tantételt: **Amikor kutatjuk a szentírásokat, imádkozunk és böjtölünk, akkor elnyerhetjük a Szentlelket, és hatalommal taníthatunk.**)

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel Bednar elder következő kijelentését, kihangsúlyozva, hogy mit tehetünk azért, hogy misszionáriusokká váljunk:

„[F]okozhatjátok vágyatokat, hogy Istent szolgáljátok (lásd T&Sz 4:3), és elkezdhetek úgy gondolkodni, mint a misszionáriusok, azt olvasni, amit a misszionáriusok, úgy imádkozni, mint a misszionáriusok, és azt érezni, amit a misszionáriusok. Elkerülhetitek a világi hatásokat, amelyek miatt a Szentlélek visszahúzódik, és fejlődhetnek abban, hogy megbízzatok, felismerjétek és válaszoljatok a lelki sugalmazásokra. Sort sorra, tanítást tanításra, itt egy kicsit és ott egy kicsit – fokozatosan válhattok olyan misszionáriussá, amilyenné szeretnétek, és amilyenné a Szabadító várja, hogy váljatok. [...]

A felkészülés, melyről beszélek, nem csupán a 19, 20 vagy 21 éves fiatal férfiak által végzett misszionáriusi szolgálatokra irányul. [...] Egy életre szóló misszionáriusi munkára ké-szültök. [...] Mi állandóan misszionáriusok vagyunk” (Misszionáriussá válni, 46.).

Annak érdekében, hogy segíts a tanulónak alkalmazni a Bednar elder által, illetve az Alma 17:2–4-ben tanított tantételeket, kérd meg őket, hogy a jegyzetfüzetükbe vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukba írjanak arról, hogy mit fognak tenni azért, hogy már a szolgál-atra szólító elhívásuk előtt misszionáriusokká váljanak.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el az Alma 17:9-et magukban, és határozzák meg, miért imádkoztak Móziás fiai és társaik. Miután a tanulók beszámoltak arról, amit találtak, kérd meg őket, hogy olvassák el az Alma 17:10–12-t, és keressék meg, mit válaszolt az Úr az imáikra.

- Szerintetek miért volt, hogy szívük „felbátorodott”, amikor megkapták az Úr választ imáikra?
- Az Alma 17:11 tartalmazza az Úr azon ígéretét, hogy eszközzé teszi e misszionáriusokat az Ő kezében. Ez mit jelent számotokra? Hogyan lehetünk eszközök az Úr kezében?
- Az Úr arra utasította ezeket a misszionáriusokat, hogy mutassanak jó példát (lásd Alma 17:11). Szerintetek miért volt fontos része a misszionáriusi munkájuknak az, hogy jó példát mutassanak? (Amikor a tanulók elmondják válaszaikat, segíts nekik meghatározni a következő tantételt: **Amikor jó példát mutatunk, az Úr eszközzé tehet bennünket az Ő kezében.** Ezt az igazságot felírhatod a táblára.)
- Mik azok a dolgok, amelyeket az emberek a mi jó példánkat látva tudhatnak meg az evangéliumról?
- Hogyan segített neked mások jó példája?

Tegyél biznyságot arról, milyen fontos, hogy jó példát mutassunk, és bátorítsd a tanulókat, hogy legyenek jó példák a körülöttük lévők számára. Ha eszedbe jut olyan konkrét alkalom, amikor láttad, hogy a tanulók jó példát mutatnak, akkor megdicsérheted őket ezért. Ne mondj azonban általános vagy túl homályos dicséretet, amely mesterkéltnek hathat.

Kérd meg a tanulókat, hogy magukban olvassák el az Alma 17:13–16-ot, és gondolkodjanak el azon, milyen nehézségekbe ütközött a lámániták tanítása abban az időben.

- Miért voltak Móziás fiai hajlandók arra, hogy megpróbáltatásokat szenvedjenek el, és a lámániták közé menjenek? (Lásd Alma 17:16; lásd még Móziás 28:1–3.)

Alma 17:17–39

Ammon Lamóni király szolgája lesz, és megmenti a király nyájait

Foglald össze az Alma 17:18–20-at azzal, hogy elmagyarázod, hogy mielőtt ezek a misszionáriusok szétváltak volna, hogy az evangéliumot különböző területeken hirdessék, Ammon

tanította és megáldotta őket. Ezután az Ismáel nevezetű földre ment. Amikor erre a földre ért, elfogták és a király elé vitték. Kérj meg két tanuló, hogy felváltva olvassák fel hangosan az Alma 17:21–25-öt.

- Szerintetek mi volt a jelentősége annak, hogy Ammon azt mondta a királynak: „szolgálok leszek”? (Alma 17:25)
- Tapasztaltátok már, hogy a szolgálat lehetőséget teremtett az evangélium megosztására? Ha igen, mikor?

Röviden összegezd Alma 17:26–27-et azzal, hogy elmondod, hogy míg Ammon a király nyájait őrizte, lámániták egy csoportja szétkergette a nyájakat.

Oszd háromfős csoportokra az osztályt. Írd fel a táblára az alábbi szentírás-utalásokat: *Alma 17:28–32*; *Alma 17:33–35*; *Alma 17:36–39*. Kérd meg a tanulókat, hogy az egyes csoportokban osszák fel maguk között ezeket a szakaszokat. A tanulók olvassák el magukban a kijelölt szakaszokat, és keressenek bennük válaszokat a következő kérdésekre. (Ezeket a kérdéseket fel is írhatod a táblára.)

- Mi történt a történet adott szakaszában?
- Hogyan segített ez felkészíteni az embereket az evangélium befogadására?
- Milyen jellemvonásokat mutatott Ammon?

Adj időt a csoportoknak a válaszaik megbeszélésére. Ezután kérdezd meg:

- Mit tanulhatunk ebből a beszámolóból? (A tanulók különböző válaszokat mondhatnak. Például mondhatják azt, hogy **a szolgálaton keresztül segíthetünk másoknak felkészülni az evangélium elfogadására**, vagy hogy **amikor az Úr szolgálatában állunk, akkor bátornak és jókedvűnek kell lennünk**. Ösztönözheted a tanulókat, hogy írják bele ezeket a tantételeket a szentírásaikba.)

Kérd meg a tanulókat, hogy a szentírás-tanulmányozási naplójukban írjanak arról, mit tehetnek, hogy jó példát mutassanak az evangélium szerinti életvitelre. A fiatal nők számára ez a feladat segíthet egy további értéktapasztalat teljesítésében a Személyes fejlődés „Jó cselekedetek” részében. A papok számára ez a feladat segíthet megismerni és betölteni kötelességeiket, amelyeket az Isten iránti kötelesség füzet „Papsági kötelességek” és „Hívj mindenkit, hogy jöjjön Krisztushoz” része sorol fel.

Megjegyzések és háttér-információk

Alma 17. Fiatal nők és fiatal férfiak teljes idejű misszionáriusi szolgálata

Thomas S. Monson elnök a következő tanácsot adta a fiatal férfiak és fiatal nők számára a teljes idejű misszionáriusi szolgálattal kapcsolatos felelősségről:

„Először az ároni papságot viselőkhöz szólnék, majd pedig hozzátok, fiatal férfiak, akik elderek lesztek: Elismételtem azt, amit a próféták már régóta tanítanak. Ez pedig az, hogy minden alkalmas és érdemes fiatal férfi készüljön fel, hogy missziót szolgáljon. A misszionáriusi szolgálat papsági feladat. Olyan kötelesség, melyet az Úr tőlünk, vagyis azoktól vár, akik már sok mindent kaptak. Fiatal férfiak, felszólítalak benneteket, hogy

készüljete fel arra, hogy misszionáriusként szolgáljatok! Tartsátok magatokat tisztán és érdemesen arra, hogy az Urat képviselhessétek! Vigyázzatok az egészségetekre és erőtökre! Tanulmányozzátok a szentírásokat! Ahol van rá lehetőségetek, vegyetek részt az ifjúsági és felsőfokú hitoktatáson! Ismerkedjete meg a *Prédikáljátok evangéliumomat!* című misszionáriusi kézikönyvvel!

Egy szó a fiatal nőtestvérekhez: míg ti nem rendelkeztek azzal a papsági kötelezettséggel, amivel a fiatal férfiak rendelkeznek, hogy teljes idejű misszionáriusként szolgáljatok, ti is értékesen hozzájárultok a misszionáriusi szolgálathoz, melyet nagyra értékelünk” (Újra összegyűltünk. *Liahóna*. 2010. nov. 5–6.).

Alma 18

Bevezetés

Lamóni király elámult Ammon hatalmán, melyet a király nyájainak megvédése során mutatott. Még arra a meggyőződésre is eljutott, hogy Ammon a Nagy Lélek. Ammon a Szentlélek hatalma által megértette a király

gondolatait, és elkezdte tanítani neki az evangéliumot. Lamóni király hitt Ammon tanításaiban, felismerte, hogy Szabadítóra van szüksége, és az Úrhoz kiáltott irgalomért, majd a Lélek erőt vett rajta.

Javaslatok a tanításhoz

Alma 18:1–11

Ammon hűsége nagy hatással van Lamóni királyra

Az Alma 17-es fejezetének végén található beszámoló gyors áttekintése segít majd a tanulóknak, hogy értsék az Alma 18 hátterét. Abban is segítségükre lesz, hogy megértsék az Alma 18-ban található üzeneteket. Az Alma 17 áttekintéséhez kérdezd meg a tanulókat, hogy igazak vagy hamisak-e az alábbi kijelentések. Le is írathatod velük a válaszaikat.

1. Mivel Lamóni király elégedett volt Ammonnal, feleségül ajánlotta neki az egyik lányát. (Igaz. Lásd Alma 17:24.)
2. Ammon azt mondta, hogy a király szolgája kíván lenni. (Igaz. Lásd Alma 17:25.)
3. Ammon féltette az életét, amikor lámániták egy csoportja szétkergette a király nyájait. (Hamis. Lásd Alma 17:28–30.)
4. Ammon hatalmas erővel megfutamította a lámánitákat, és levágta mindazok karját, akik bunkósbotjukat ellene felemelték. (Igaz. Lásd Alma 17:37–38.)

Miután levezetted ezt a gyakorlatot, bizonyosodj meg arról, hogy a tanulók ismerik a helyes válaszokat.

Kérdezd meg a tanulókat, hogy érezték-e már úgy, hogy félnek, hogy túl kevesek valamihez, vagy hogy egy megbízás, illetve feladat túl nehéznek tűnt. Mondd el nekik, hogy a mai leckében olyan tantételeket ismernek majd meg, amelyek segítenek nekik ilyen helyzetekben.

Oszd ketté az osztályt! Az osztály egyik fele olvassa el az Alma 18:1–4-et, míg a másik fele az Alma 18:8–11-et. Olvasás közben gondolják át, hogy Ammon hűsége hogyan készítette számára elő az utat ahhoz, hogy Lamónit és népét taníthassa. Ha elegendő idejük volt az olvasásra, tedd fel a következő kérdéseket:

- Mire gondolt a király és a szolgálói, kicsoda Ammon?
- Az Alma 18:2, 4 alapján Lamóni szerint mi volt Ammon célja azzal, hogy közéjük jött? (Hogy megbüntesse a népet gyilkosságaik miatt, valamint hogy megakadályozza, hogy Lamóni még több szolgáját öltesse meg.)
- Az Alma 18:10 szerint mi volt nagy hatással Lamónira azon a hatalmon kívül, amelyet Ammon a nyájak megvédelmezése során mutatott? (Meggérheted a tanulókat, hogy jelöljék meg a *hűség* és a *hű* szavakat.)

Írd fel a táblára a következő befejezetlen kijelentést: *Amikor hűen szolgálunk másokat...*

Kérd meg a tanulókat, hogy miközben folytatják az Alma 18 tanulmányozását, gondolkodjanak el azon, hogyan fejezhetnék be a mondatot.

Alma 18:12–43

Miközben Ammon a megváltás tervét tanítja, Lamóni ráébred, hogy szüksége van a Szabadítóra

Annak érdekében, hogy segíts a tanulóknak megérteni Ammon tanításainak erejét, valamint azt a hatalmas változást, melyet Lamóni király kezdett megtapasztalni, olvasószínházzal mutasd be az Alma 18:12–35-öt. Válassz ki négy tanulót, és jelöld ki számukra egy-egy szerepet. Egyikük legyen a narrátor, a másik három pedig olvassa Ammon, Lamóni király, valamint a király egyik szolgájának szavait. Fontold meg, hogy segítesz a tanulóknak a felkészülésben azzal, hogy előre kiadod a szerepeiket, akár a tanítást megelőző napon, akár az óra kezdete előtt.

A négy tanuló olvassa fel a részét az Alma 18:12–15-ből. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat a szentírásukban, és keressék meg, milyen hatással volt Ammon szolgálata Lamónira. A 15-ös vers elhangzása után állítsd meg az olvasószínházat, és kérd meg a tanulókat, hogy mondják el, mit találtak.

- Szerintetek miért volt néma Lamóni Ammon előtt? (Ha szükséges, segíts a tanulóknak visszaemlékezni arra, hogy Lamóni az általa elkövetett gyilkosságok miatt félni kezdett, és aggódott, hogy Ammon a Nagy Lélek, aki azért jött, hogy őt megbüntesse.)

A résztvevők folytassák az olvasószínházat az Alma 18:16–21-es rész felolvasásával. Ösztönöld az osztályt, hogy keressenek bizonyítékot arra, hogy Isten hatalma Ammonnal volt.

- Hogyan segített Isten Lelke Ammonnak ebben a helyzetben?
- Mit szeretett volna Lamóni megtudni Ammontól?
- A történet ezen szakaszában mit tudott Lamóni Ammonról? (Tudta, hogy Ammon szokatlan erővel dolgozott, és képes volt olvasni mások gondolataiban.)

Vezesd a tanulók figyelmét a táblára írt befejezetlen kijelentésre: *Amikor hűen szolgálunk másokat...*

- Azok alapján, amiket ma tanultatok az Alma 17–18-ból, hogyan egészítenétek ki ezt a mondatot? (A tanulók különböző válaszokat adhatnak. Válaszaik összegzéseként az alábbi módon egészítsd ki a táblán szereplő kijelentést: **Amikor hűen szolgálunk másokat, akkor segítünk előkészíteni őket arra, hogy befogadják az evangélium igazságait.**)

Kérd meg a résztvevőket, hogy olvassák el részüket az Alma 18:22–32-ből. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék a szöveget, és keressenek olyan konkrét igazságokat, amelyeket Ammon tanított Lamóninak. Javasolhatod, hogy a tanulók jelöljék meg a szentírásaikban ezeket az igazságokat. Azután kérd meg őket, hogy számoljanak be a talált igazságokról. A válaszaikat írd fel a táblára.

Kérd meg a résztvevőket, hogy olvassák el részüket az Alma 18:33–35-ből. Kérd meg az osztályt, hogy keresse meg, hogyan magyarázta Ammon azon képességét, hogy ismeri a király gondolatait, valamint meg tudta végeni a király nyájait. Amikor a résztvevők befejezték a szövegrészük felolvasását az olvasószínházban, köszönd meg a segítségüket. Kérd meg a tanulókat, hogy mondják el, mit találtak. Annak érdekében, hogy segíts a tanulóknak megérteni, hogyan áldotta meg Isten Ammont, hogy szolgálhassa Lamónit és népét, kérdezd meg:

- Milyen természetes képességeit meghaladó dolgokat volt képes Ammon megtenni?

Mutass rá, hogy amikor Ammon Lamóni királyt szolgálta, akkor egyúttal Mennyei Atyánkat és Jézus Krisztust is szolgálta. Írd fel a táblára a következőket: *Amikor hithűen szolgáljuk Mennyei Atyánkat és Jézus Krisztust...*

- Azok alapján, amiket Ammon példájából tanultatok, hogyan egészítenétek ki ezt a kijelentést? (A tanulók különböző válaszokat adhatnak. Válaszaik összegzéseként az alábbi módon egészítsd ki a táblán szereplő kijelentést: **Amikor hithűen szolgáljuk Mennyei Atyánkat és Jézus Krisztust, akkor növekszik azon képességünk, hogy az Ő munkájukat elvégezzük.**)
- Hogyan vonatkozhat ez a tantétel olyasvalakire, aki fél egy megbízástól vagy feladattól, aki kevésnek érzi magát ezekhez, vagy úgy érzi, hogy ezek túl nehezek?

Előre készítsd fel a tanulókat az olvasószínházra

Az olvasószínház során a résztvevők nem játsszák el a szerepeiket. Felkészültnek kell lenniük azonban arra, hogy tisztán és kifejezően olvassák fel a részeket. Gondoskodj arról, hogy megérik szerepüket, és elegendő idő áll rendelkezésükre ahhoz, hogy tanulmányozzák a kijelölt részeket. Előre kioszthatod a feladatokat, hogy megismerkedhessenek a történettel, és gyakorolhassák saját szakaszuk felolvasását.

- Érezted már, hogy Mennyei Atyánk és Jézus Krisztus segítenek az Ő munkájuk elvégzésében? (Esetleg elmondhatod, hogyan növelte meg Mennyei Atyánk és Jézus Krisztus azon képességeidet, hogy az Ő munkájukat elvégezd. Vagy megoszthatod egy példát valaki másnak az életéből.)

Annak érdekében, hogy segíts a tanulóknak alkalmazni ezt a tantételt, írd fel a következő kérdéseket a táblára. Kérd meg a tanulókat, hogy az egyik kérdésre ezek közül írják le a válaszukat.

Hogyan segíthet ez jelenlegi vagy jövőbeli feladataidban?

Hogyan lehetsz hithűbb, hogy érezd, amint az Úr megnöveli az Ő munkájának elvégzéséhez szükséges képességedet?

Magyarázd el, hogy Ammon módszere Lamóni tanítására az Alma 18:36–39-ben olyan minta, melyet ma is használnak a misszionáriusok. Alma tanított a megváltás tervéről, beleértve a teremtést, Ádám és Éva bukását, valamint Jézus Krisztus engesztelését is. Kérd meg a tanulókat, hogy gondolkozzanak el a következő kérdésen:

- Szerintetek miért fontos, hogy a teremtésről és a bukásról is tanítsunk, amikor Jézus Krisztus engeszteléséről tanítunk?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentést Russell M. Nelson eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„Mielőtt képesek lennénk felfogni Krisztus engesztelését, ... Ádám bukását kell megértenünk. Mielőtt pedig képesek lennénk megérteni Ádám bukását, meg kell értenünk a teremtést. A szabadítás tervének e három létfontosságú eleme egymáshoz kapcsolódik. [...]

Az örök élet, melyet az engesztelés tesz lehetővé, a teremtés legmagasabb rendű célja”
 (“The Atonement,” *Ensign*, Nov. 1996, 33, 35).

Ha ez a három tan még nem szerepel a táblán, akkor írd hozzá az olvasószínház alatt készített listához. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 18:36–39-et. Az osztály kövesse az olvasottakat, és keressék meg a teremtés, a bukás és az engesztelés részeit Ammon Lamóninak szóló tanításában. Számoljanak be arról, mit találtak.

- A teremtés, a bukás és az engesztelés tanainak megismerése hogyan segített Lamóninak felismerni azt, hogy szüksége van a Szabadítóra?

Kérd meg a tanulókat hogy magukban olvassák el az Alma 18:40–43-at, és határozzák meg, miért imádkozott Lamóni Ammon tanításának hatására. Bátoríthatod a tanulókat, hogy jelöljék meg Lamóni fohászát.

- Mit mutatott meg Lamóni imája, mit értett meg saját magáról és a népéről? (Megértette, hogy bűnt követtek el, és megbocsátásra van szükségük.)
- Mit tanulhatunk Lamónitól arról, hogy mi történik, amikor megértjük, hogy szükségünk van a Szabadítóra? (Amikor a tanuló erre a kérdésre válaszolnak, segíts nekik megérteni a következő tantételt: **Amikor megértjük, hogy szükségünk van a Szabadítóra, vágy ébred bennünk a bűnbánatra.** Megkérheted a tanulókat, hogy írják ezt a tantételt a szentírásukba az Alma 18:40–41-es részhez. Mutass rá arra, hogy bár egyéni élményeink a bűnbánattal kapcsolatban különbözőek lehetnek, mindannyian követhetjük Lamóni király példáját, hogy őszintén keressük Isten irgalmát.)

Kérd meg a tanulókat, hogy írják le válaszaikat az alábbi kérdésre:

- Mit tehetsz, ami segíthet emlékezni arra, hogy szükséged van a Szabadítóra?

Megjegyzések és háttér-információk

Alma 18:36–39. A szabadítás tervének tanítása

Amikor Ammon Lamónit tanította, „a világ teremtésénél... kezdte”, majd pedig tanította „az ember bukásával kapcsolatos[an]” (Alma 18:36). Végül pedig „kifejtette nekik [a királynak és szolgálóinak] a megváltás tervét”, különösképpen „a Krisztus eljövételét illető dolgokat” (Alma 18:39). Áron is hasonlóképpen tanította ezeket a tanokat Lamóni atyjának (lásd Alma 22:12–14).

Bruce R. McConkie elder a Tizenkét Apostol Kvórumából ezeket az alapvető tanokat – a teremtést, a bukást és az engesztelést – az „örökkévalóság három oszlopának” nevezte, és „az egész örökkévalóságban bekövetkezett események legnagyobbjainak”. Így magyarázta:

„Ha meg tudjuk érteni őket, akkor az örökkévalóság tervének minden részlete helyére kerül, és olyan helyzetben leszünk, hogy ki tudjuk munkálni a szabadulásunkat. [...]”

Minden ennek a háromnak az alapzatán nyugszik. Akár csak egyikük nélkül is minden elveszítené a célját és a jelentését, és semmivé válnának az Istenség tervei és

szándékai” (“The Three Pillars of Eternity,” [Brigham Young University devotional address, Feb. 17, 1981], 1, speeches.byu.edu).

Russell M. Nelson elder a Tizenkét Apostol Kvórumából kifejtette, miért alapvető fontosságú a tervben minden egyes összetevő:

„A tervhez szükséges volt a teremtés, az viszont szükségessé tette mind a bukást, mind pedig az engesztelést. Ez a terv három alapvető összetevője. A paradicsomi bolygó teremtése Istentől [ered]. A halandóság és a halál Ádám bukásával érkezett a világba. A halhatatlanság, valamint az örök élet lehetőségét Jézus Krisztus engesztelése biztosította. A teremtést, a bukást és az engesztelést már jóval azelőtt eltervezték, mielőtt a teremtés munkája megkezdődött volna” (A teremtés. *Liahóna*, 2000. júl. 102.).

Azonfelül, hogy Ammon és Áron ugyanazokat a tanokat tanították, még hasonló megközelítést is használtak tanításaikban. Egyszerűen tanítottak, oly módon, hogy hallgatóik megérthessék őket (lásd Alma 18:24–30, 22:7–11). A szentírásokból tanítottak (lásd Alma 18:36–39; 22:12–14). Tanításaik imádkozásra indítottak másokat (lásd Alma 18:40–41; 22:15–18).

Alma 19–20

Bevezetés

Lamóni király szívbeli változást tapasztalt, amely azt eredményezte, hogy felesége és a népéből sokan megtértek. Ezután Ammon Lamóni királlyal Middóni földjére utazott, hogy kiszabadítsa Ammon bebörtönzött fivéreit. Útjuk során találkoztak Lamóni apjával, az egész föld királyával. A király elámult Lamóni és

Ammon szavain, Ammon erején, valamint Ammon Lamóni iránti szeretetén. Szíve meglágyult, és biztosította őket, hogy Ammon testvéreit kiengedik majd a börtönből. Kifejezte azon vágyát is, hogy többet tudjon meg azokról a szavakról, amelyeket fiától és Ammontól hallott.

Javaslatok a tanításhoz

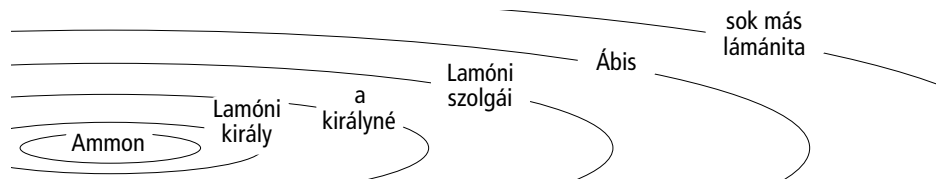
Alma 19

Lamóni király és népe közül sokan megbánják bűneiket és megkeresztelkednek

Kérdezd meg a tanulóktól:

- Amikor követ dobtok a vízbe, mi történik a vízzel?

Miközben a tanulók leírják, milyen hatással jár, amikor a követ vízbe dobjuk, rajzold fel a következő ábrát a táblára, lehangya belőle a szavakat.

Írd fel a táblára a következőket:

Bizonyságunk megosztásával és igazlelkű példával segíteni tudunk...

Kérd meg a tanulókat, hogy tartsák fejben ezt a kijelentést az óra folyamán, és gondolkozzanak azon, hogyan egészíthetnék ki azt.

- Hogyan hasonlíthatóak egy személy cselekedetei a vízbe dobott kőhöz? (Segíts a tanulóknak megérteni, hogy a kő körül keletkező hullámgyűrűkhöz hasonlóan, cselekedeteink másokra is hatással lehetnek.)

Írd be az *Ammon* szót az ábra első gyűrűjébe.

- Kit tanított először Ammon? (Ha a tanulóknak segítségre van szükségük a kérdés megválaszolásához, akkor javasolhatod nekik, hogy nézzék át az Alma 18 összefoglaló fejlécét.) Írd be, hogy *Lamóni király* az ábra második gyűrűjébe.

Foglald össze az Alma 18:40–43-at, valamint a 19:1–5-öt azzal, hogy elmondod, hogy miközben Lamóni király Ammont hallgatta, felismerte saját bűnös voltát, és ráébredt, hogy a Szabadítóra van szüksége. Az Úrhoz kiáltott irgalomért, majd a földre rogyott. Szolgái, azt gondolván, hogy halott, a feleségéhez vitték, és egy ágyra fektették. Két nap és két éjszaka elmúltával a szolgák már azon voltak, hogy a testet a sírboltba helyezték, amikor a királyné azt mondta, hogy Ammonnal kíván beszélni. Úgy vélte, hogy Lamóni nem halott, ezért szerette volna, ha Ammon bemegy az ágyon fekvő királyhoz.

Kérd meg a tanulókat hogy olvassák el magukban az Alma 19:6-ot, és keressék meg azt a kifejezést, amely különösen jól írja le, mit élt át Lamóni. Szólíts fel néhány tanulót, hogy olvassák el azokat a kifejezéseket, amelyeket kiválasztottak. Kérdezd meg tőlük, hogy miért éppen az adott kifejezéseket választották.

Az ábrán írd be a *királyné* szót a következő gyűrűbe. A tanulók nézzék át az Alma 19:7–11-et, hogy meghatározzák, milyen hatással volt ez az élmény a királynéra.

- Mit tanulhatunk ezekből a versekből a királynéről? (A válaszok között szerepelhet, hogy szerette a férjét, és bízott Ammonban, valamint hogy hatalmas hite volt.)

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 19:12–14-et hangosan. A többi tanuló kövesse az olvasottakat, különös figyelmet szentelve annak, ahogyan Lamóni kifejezésre juttatja hitét.

- Milyen igazságokat ismert meg Lamóni az előző két nap során?
- Lamóni, a királyné és Ammon is „legyőzött a Lélek által”, és „legyőzte az öröm” őket. Éreztétek már ilyen erőteljesen a Lélek hatását? Mikor? Mikor éreztétek hatalmas örömet?

Írd be, hogy *Lamóni szolgálói* a következő gyűrűbe az ábrán. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 19:15–16-ot. Az osztály keressenek benne bizonyítékot arra, hogy ezek a szolgák Istenhez fordultak.

- Milyen szavak és kifejezések mutatják, hogy ezek a szolgák Istenhez fordultak?

Írd be, hogy *Ábis* a következő gyűrűbe. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 19:17-et. Kérd meg az osztályt, hogy keressék meg, milyen hatással voltak Ábisra ezek az események.

- Mit tett Ábis? Mit remélt, mi történik majd emiatt?

Fontold meg, hogy lehetőséget adsz a tanulóknak, hogy összegezzék az Alma 19:18–28-at. Adj időt nekik, hogy csendben átolvassák ezeket a verseket. Azután kérj meg egy önként jelentkezőt, hogy mondja el a saját szavaival a történetet. Engedd, hogy a többi tanuló is segítsen. Ha szükséges, segíts nekik, hogy a következő információk elhangozzanak: Miután Ábistól hallották a híreket, az emberek a király házába gyűltek. Amikor látták, hogy Ammon, a király, a királyné és a szolgák is eszméletlenek, nagy vitatkozás támadt közöttük. Egy férfi megpróbálta megölni Ammont, de közben holtan rogyott össze. Néhányan azt állították, hogy Ammon a Nagy Lélek, míg mások azt mondták, hogy ő egy szörnyeteg. Ábis nagyon elsomorodott, amikor látta, hogy az emberek összehívásával akaratan kívül milyen viszálykodást indított.

A tanulók gondolják végig, mit tettek volna Ábis helyében. Azután kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 19:29-et.

- Hogyan mutatta Ábis cselekedete bizonyosságának erejét? Hogyan mutatta meg a királyné, hogy bizonyosságot kapott?

Olvasd fel az Alma 19:30–36-ot. Kérd meg a tanulókat, hogy kövessék, és gondolják végig, milyen hatással volt másokra Ammon bizonyossága és példája.

Írd be a *sok más lámánita* kifejezést az utolsó gyűrűbe az ábrán.

Kérd meg a tanulókat, hogy egészítsék ki a kijelentést, amelyet az óra elején írtál a táblára. Az egyik tantétel, melyet esetleg kifejezésre juttathatnak az, hogy **bizonyosságunk megosztásával és igazlelkű példával segíthetünk másoknak az Úrhoz fordulni.**

- Előfordult már veletek, hogy valakinek a példája vagy a bizonyossága hatással volt rátok? Mikor?

Kérd meg a tanulókat, hogy gondolkodjanak el azon, hogy bizonyosságuk és példájuk milyen hatással lehet családtagjaikra, barátaikra és a közösségükre. Kérd meg őket, hogy a jegyzetfüzetükbe vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukba írják le válaszaikat a következő kérdésre:

- Mit tehetsz ma, hogy jó hatással legyél a körülötted lévőkre?

Bátorítsd a tanulókat arra, hogy a bizonyosságukkal és a példájukkal legyenek hatással másokra, éppúgy, ahogyan a kő hullámokat kelt a vízen. Mondd el a tanulóknak, hogy egy következő leckében (85. lecke) majd lehetséges, hogy megkéred őket, hogy számoljanak be az erőfeszítéseikről.

Alma 20

Lamóni király atyja szeretné megismerni az evangéliumot, és szívbeli változást kezd megtapasztalni

Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak egy olyan alkalomra, amikor úgy érezték, hogy rosszul vagy igazságtalanul bántak velük.

Magyarázd el, hogy Ammon és Lamóni olyan helyzetbe került, amelyben rosszul bántak velük. Mutass rá, hogy fontos tanulságokat vonhatunk le abból, ahogyan ebben a helyzetben viselkedtek.

Annak érdekében, hogy segíts a tanulóknak megismerkedni az Alma 20-ban található beszámolóval, foglald össze az Alma 20:1–7-et a következőképpen: Lamóni szerette volna atyjához, az egész ország királyához vinni Ammont, hogy találkozzanak. Az Úr kinyilatkoztatta Ammonnak, hogy nem szabad mennie, mert Lamóni atya megpróbálja majd megölni. Az Úr azt is kinyilatkoztatta, hogy Ammon testvére, Áron és két társa Middóni földjén börtönben van. Ammon szerette volna kiszabadítani testvéreit. Amikor Lamóni meghalott, hogy Ammon kinyilatkoztatás által szerzett tudomást ezekről, Ammon segítségére sietett testvérei kiszabadításában.

Az óra előtt írd fel a táblára vagy készítsd el minden tanuló számára egy külön lapon a következő feladatot:

1. Alma 20:8–13	Hogyan éreznétek magatokat Ammon helyében, ha valaki azzal vádolna benneteket, hogy hazugok és rablók vagytok?
2. Alma 20:14–16	Milyen tanulságot vonhatunk le abból, amit Lamóni az atyjának válaszolt?
3. Alma 20:17–25	Amikor Lamóni atya látta, hogy Ammon megölheti, mit ajánlott fel Ammonnak? Mit kért ehelyett Ammon?
4. Alma 20:26–27	Hogyan befolyásolta Lamóni atyját Ammon Lamóni iránti szeretete? Hogyan befolyásolták Ammon és Lamóni szavai Lamóni atyját?

Kérd meg a tanulókat, hogy dolgozzanak párokban. A párok olvassák el az 1–2. sorban szereplő verseket, majd beszéljék meg a válaszokat az ezekhez tartozó kérdésekre. Bátorítsd őket arra, hogy készüljenek fel a válaszok megosztására az egész osztállyal.

Miután a tanulók párban megbeszélték az 1–2. sor témáit, kérd meg néhányukat, hogy számoljanak be arról, mire jutottak. Ezután kérdezd meg:

- Milyen tantételeket tanulhatunk ezekből a versekből? (A tanulók számos választ adhatnak, de segíts nekik meghatározni a következő tantételt: **Akkor is bizonyágot tehetünk – szóban és példánkkal is –, amikor mások arra próbálnak rávenni minket, hogy helytelen dolgot tegyünk.** Javasolhatod, hogy ezt a tantételt írják fel az Alma 20:15-ös vers mellé.

Kérd meg a párokat, hogy tanulmányozzák a 3–4. sorban szereplő verseket, és beszéljék meg a hozzájuk tartozó kérdéseket. Kérd meg őket, hogy számoljanak be arról, mit találtak. Ezután kérdezd meg:

- Milyen tantételeket tanulhatunk ezekből a versekből? (Bár a tanulók különböző válaszokat adhatnak, győződj meg arról, hogy tisztán értik a következőket: **Amikor szeretetet mutatunk és az igazságot tanítjuk, akkor segíthetünk másoknak abban, hogy meglágyuljon a szívük, és az evangélium iránt elfogadóvá váljanak.** Bátoríthatod a tanulókat, hogy ezt a tantételt írják fel az Alma 20:26–27-es vers mellé.)

Kérd meg a tanulókat, hogy meséljenek olyan élményeikről, amelyek az Alma 20-ban található tantételek egyikének igaz voltát mutatják. Saját tapasztalatot is megoszthatsz.

Befejezésként bátorítsd a tanulókat arra, hogy törekedjenek a Lélek útmutatására azzal kapcsolatban, hogy miként alkalmazzák ezt a két tantételt az életükben.

Alma 21–22

Bevezetés

Ammon testvére, Áron, az amalekitákat tanította, de nem fogadták el üzenetét Jézus Krisztus engeszteléséről. Ezután Middóniban prédikált, ahol végül őt és néhány társát bebörtönözték. Megpróbáltatásai során hithűek maradtak, és miután Ammon és Lamóni király biztosítják szabadulásukat, tovább folytatják

missziójukat az evangélium megosztására. Miután Ammon példája előkészítette Lamóni atyját, Árontól megtudta, hogyan „születhe[t] Istentől” (Alma 22:15). Lamóni atya megtudja, hogy ha megbánja bűneit, akkor eljuthat Isten ismeretére, és végül örök életet nyerhet.

Javaslatok a tanításhoz

Alma 21

Áron és testvérei a megpróbáltatások és a bebörtönzés ellenére is prédikálják az evangéliumot

Kérdezd meg a tanulóktól, hogy előfordult-e már velük, hogy úgy érezték, mindent megtesznek, hogy betartsák a parancsolatokat, mégis kihívásokkal kerültek szembe és elcsüggedtek. Kérd meg őket, hogy említsenek olyan helyzeteket, amelyekben valaki így érezhet.

Magyarázd el, hogy Ammon sikeresen tanította Lamóni királyt és népét, Áron és társai azonban az ország más vidékein hatalmas megpróbáltatásokkal kerültek szembe. Amikor a tanulók Áron és társainak példáját tanulmányozzák, biztasd őket, hogy keressenek benne olyan tanulságokat, amelyek segíthetnek nekik, amikor kihívásokkal kerülnek szembe és elcsüggednek.

Írd fel a táblára a következő utalásokat: *Alma 21:1–4; Alma 21:5–8; Alma 21:9–11; Alma 21:12–15; és Alma 20:29–30*. Oszd öt csoportra az osztályt! Minden egyes csoportnak jelölj ki egyet a táblán lévő szakaszokból. Kérd meg a tanulókat, hogy készüljenek fel arra, hogy röviden összegezzék a kijelölt szakaszokat, és mondják el, Áron és társai milyen nehézségeken mentek keresztül. Néhány perc múlva kérj meg minden csoportból egy tanulót, hogy osszák meg, amit találtak!

- Áron és testvérei hogyan tartottak ki a megpróbáltatásaikban? (Lásd Alma 20:29; 21:9, 12, 15.)
- Az egyik megpróbáltatás, mellyel Áron szembe került, az amalekiták ellenkezése volt, amikor tanította őket (lásd Alma 21:5–10). Mit tehetünk, amikor valaki vitatkozni akar velünk a vallásról, vagy megkérdőjelezi a hitünket?

Emlékeztess a tanulókat a lecke elején feltett kérdésre. Áron és társai keményen dolgoztak, hogy azt tegyék, amire az Úr utasította őket, mégis nehézségekkel találták szemben magukat. Kérd meg a tanulókat, hogy csendben gondolják át, hogyan éreznék magukat, ha megtapasztalnák mindazt, amit Áron és társai éltek át. Mit akarnának tenni, azok után, hogy távol az otthonuktól szenvedtek és bebörtönözték őket az evangélium miatt? Megkérdézheted tőlük, hogy vajon nem akarnának-e hazatérni.

Írd fel a táblára a következő tantételt: ***Ha hithűen kitartunk a megpróbáltatásokban, akkor az Úr segíteni fog nekünk, hogy elvégezzük munkáját.*** Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 21:16–17-et. Az osztály többi tagja kövesse a szöveget, és határozzák meg, hogyan segítette az Úr Áront és testvéreit abban, hogy elvégezzék az Ő munkáját. Kérd meg a tanulókat, hogy számoljanak be arról, mit találtak.

Annak érdekében, hogy segíts a tanulóknak alkalmazni a táblára írt tantételt, kérdezd meg tőlük, hogy most milyen munkája van Istennek számukra, és milyen kihívásokkal kerülhetnek szembe, mikor ezt a munkát igyekeznek elvégezni. (Rámutathatsz arra, hogy a misszionáriusi munkán kívül a tanulók részt vállalhatnak Isten munkájában azzal is, hogy eljárjanak az egyházi gyűlésekre, betöltik elhívásaikat és feladataikat, szolgálnak másokat, megerősítik biztonságukat, és Krisztushoz hasonlóbba válnak.)

Segít a tanulóknak a tanok és a tantételek alkalmazásában

Imádságos lélekkel határozd meg, hogyan segíthetsz a tanulóknak beazonosítani és személyes körülményeik szerint alkalmazni a lecke-ben szereplő tanokat és tantételeket.

Kérd meg a tanulókat, hogy mondják el, hogyan sikerült megtudniuk, hogy a tantétel, amelyet a táblára írtál, igaz. Megoszthatod saját bizonyosságodat is arról, hogy az Úr hogyan segít nekünk elvégezni az Ő munkáját, amikor hithűen kitartunk a megpróbáltatásokban. Kérd meg a tanulókat, hogy mondjanak példát olyan jövőbeli alkalmakra, amikor szerintük szükségük lesz arra, hogy kitartsanak a megpróbáltatásokban, miközben az Úr munkáját végzik. Összegezd az Alma 21:18–23-at azzal, hogy elmondod, hogy miután segítettek biztosítani Áron és fivérei kiengedését a börtönből, Ammon és Lamóni visszatértek Ismáel földjére, ahol folytatták az evangélium prédikálását. Lamóni vallásszabadságot adott népének.

Alma 22

Áron Lamóni atyjának tanítja az evangéliumot, aki hisz, és újjászületik Istentől

Írd fel a táblára a következő kérdéseket:

Miért akartok örök életet nyerni?

Mit lennétek hajlandóak feladni az örök élet elnyeréséért?

Mondd el, hogy „az örök élet – vagy felmagasztosulás – az, hogy a celesztialis királyság legmagasabb fokán örökölnék egy helyet, ahol Isten színe előtt fogunk élni, és családként folytatjuk életünket (lásd T&Sz 131:1–4). [...] Ezt az ajándékot is Jézus Krisztus engesztelése teszi lehetővé” (*Hűek a hithez: Evangéliumi értelmező szótár* [2004], 150.). Röviden mondd el a tanulóknak, hogy te miért szeretnél örök életet nyerni. Miközben ezt teszed, kitéhatsz egy képet a családotról és egyet a Szabadfőről. Majd gondolkodszanak el a táblán szereplő kérdéseken, miközben közösen tanulmányozzák az Alma 22-t.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 22:1-et hangosan.

- Mire emlékeztek az előző leckéből Lamóni atyjával kapcsolatban? (Mégkérheted az egyik tanulót, hogy összegezze az Alma 20-at.)
- Az Alma 20:27 szerint mire kérte Lamóni atya Ammont? (Hogy tanítsa őt.)

Foglald össze az Alma 22:2–3-at, elmesélve, hogy bár Lamóni atya Ammonnal szeretett volna találkozni, hogy ő tanítsa, akkor is kész volt a tanulásra, amikor Áron érkezett helyette.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 22:5–6-t! Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és keressék meg, mit szeretett volna tudni Lamóni király atya. Kérd meg őket, hogy osszák meg, mit találtak.

Oszd az osztályt kis csoportokra. Kérd meg a csoportokat, hogy olvassák el közösen az Alma 22:7–14-et, és készítsenek listát azokról a tanokról, amelyeket Áron tanított Lamóni atyjának. (Például megemlíthetik, hogy tanított a teremtésről, a bukásról és az engesztelésről.) Miután a csoportok elkészítették a listáikat, kérj meg egy tanulót, hogy mondja el az osztálynak, milyen tanokat írtak fel a csoportjával a listájukra. Mégkérhetsz egy másik tanulót, hogy írja fel a listát a táblára. Ezután kérd meg a többi tanulót, hogy írják fel a további tanokat, amelyeket az ő csoportjuk sorolt fel.

- Hogyan válaszolják meg ezek a tanok a király Alma 22:6-ban feltett kérdését?

Kérd meg a tanulókat, hogy csendben keressék meg az Alma 22:15-ben, hogy mit volt hajlandó Lamóni király atya feladni annak érdekében, hogy örömet és örök életet nyerjen.

- Milyen gondolatok jutnak eszetekbe, amikor átgondoljátok, mi mindent volt hajlandó feladni a király?

Mutass rá, hogy bár a király minden vagyonát hajlandó lett volna feladni, Áron azt tanította neki, hogy ennél is hatalmasabb áldozatot kell hoznia. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 22:16-ot. Kérd meg az osztályt, hogy figyeljenek oda, mit mondott Áron, mit kell megtennie a királynak.

- Mit mondott Áron, mit kell megtennie a királynak? (Meg kell bánnia a bűneit és hittel kell Istenhez imádkoznia.)

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 22:17–18-at. Kérd meg az osztályt, hogy kövesse, és keresse meg a király válaszát Áron utasításaira.

- Hogyan mutatta meg a király azon vágyát, hogy elnyerje az örök életet?
- Szerintetek mit jelent az a kifejezés, hogy „felhagy[unk]” a bűneinkkel? Szerintetek miért fontos *minden* bűnünket megbánni, nem csupán *néhányat* közülük? (Segíts a tanulóknak megérteni, hogy az embernek idő kell ahhoz, hogy minden bűnét megbánja.)

- Mit tanulhatunk Lamóni király atyjától az örök életre való felkészülésről? (Bár a tanulók más szavakkal mondhatják el, győződj meg arról, hogy megértik a következő igazságot: **Hajlandónak kell lennünk arra, hogy minden bűnünket elhagyjuk, hogy felkészüljünk az örök életre.** Javasolhatod, hogy a tanulók jelöljék meg az „én minden bűnömmel felhagyok, hogy megismerjelek téged” részt Alma 22:18-ban.)

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentést Dallin H. Oaks eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„Jézus Krisztus evangéliuma változásra szólít bennünket. Leggyakoribb üzenete a »bűnbánat«, ez pedig azt jelenti, hogy feladunk minden olyan gyakorlatot – akár személyes, akár családi, etnikai vagy nemzeti gyakorlat legyen is –, amely ellentétben áll Isten parancsolataival. Az evangélium célja, hogy a hétköznapi teremtményeket celesztialis polgárokká alakítsa, ez pedig változást követel” (lásd Bűnbánat és változás. *Liahóna*. 2003. nov. 37.).

Mutass rá arra, hogy néhányan nem tudják, képesek-e valódi bűnbánatra és változásra. Mások megkérdőjelezzik, hogy az Úr vajon megbocsát-e nekik. Annak érdekében, hogy segíts az efféle kétségekkel küszködő tanulóknak, olvasd fel a következő kijelentést Elaine S. Dalton nőtestvértől, a Fiala Nők általános elnökétől:

„A ti életetekben van valami, amin változtatni kellene? Megtehetitek. A Szabadító végtelen engesztelő áldozata révén bűnbánatot tarthattok. Lehetővé tette számotokra és számomra is, hogy megváltozzunk, hogy újra tisztává és szeplőtlené, és Őhöz hasonlóvá váljunk. Megígérte, hogy ha így teszünk, akkor nem emlékszik többé a bűneinkre és a hibáinkra” (Itt az idő: keljete fel és ragyogjatok! *Liahóna*. 2012. máj. 124.).

Magyarázd el, hogy amikor gyakoroljuk a hitünket és megbánjuk bűneinket, akkor jogot szerzünk arra, hogy elnyerjük azokat a papsági szertartásokat és szövetségeket, amelyek segítenek nekünk felkészülni az örök életre.

Kérd fel a tanulókat, hogy válaszolják meg a következő kérdést a szentírás-tanulmányozási naplójukban vagy a jegyzetfüzetükben. (Felírhatod a kérdést a táblára, vagy felolvashatod lassan, hogy a tanulók le tudják írni.)

- Mindazok alapján, amiket megtudtál arról, hogy mit kell tennünk az örök élet elnyeréséhez, érzéseid szerint mit kérne tőled az Úr, hogy ma tegyél ahhoz, hogy közelebb kerülj Hozzá?

Amikor a tanulóknak elegendő idő állt rendelkezésére, hogy elgondolkodjanak és leírják a gondolataikat, kérdezd meg:

- Milyen bizonyítékát látod annak, hogy a király megtért az Úrhoz? (Emlékeztess a tanulókat arra, hogy milyen sokat változott a király: onnan, hogy meg akarta ölni a fiát, eljutott odáig, hogy hajlandó volt lemondani az egész királyságáról és az összes bűnéről annak érdekében, hogy újjászülessen Istentől.)

Összegezd az Alma 22:19–21-et azzal, hogy elmondod, hogy miután a királyon erőt vett a Lélek, szolgálói rohantak és elmondták a királynénak mindazt, ami történt. Ő feldühödött, és megparancsolta szolgálóinak, hogy öljék meg Áront és testvéreit. A szolgák megtagadták a parancsot, mivel félték a nefita misszionáriusok hatalmától. A királyné is félt, de eltökélt volt, hogy megöleti a nefitákat. Azt parancsolta a szolgálóknak, hogy menjenek és hozzák oda az embereket, hogy ők öljék meg Áront és a társait.

Kérd meg a tanulókat hogy olvassák el magukban az Alma 22:22–26-ot, és keressék meg, mit tett Áron és a király, hogy a királyné és a többiek is megtérjenek és örömet nyerhessenek. Fejezd be azzal, hogy megosztod saját bizonyosságodat a bűnbánatról, valamint azokról az áldásokról, amelyeket akkor nyerünk, amikor Jézus Krisztus engesztelésén keresztül megváltozunk.

Szentírás-memoriter áttekintés

A fiatalok a szentírások használatával is taníthatnak evangéliumi igazságokat. Oszd párokra a tanulókat, és kérd meg mindegyik párt, hogy készítsen egy 1-2 perces előadást, amelyben egy olyan alapvető tanítanak, amelyet te jelölsz ki számukra. Legalább egy szentírás-memoriter használjanak fel a tanítása során. Kérd meg őket arra is, hogy fontolják meg, hogy magyarázatokat, példákat, élményeket és bizonyosságot is használjanak a tanításaikban. A párosok mindkét tagja vegyen részt az előadásban. Miután elegendő

időt hagytál a felkészülésre, kérj meg 2-3 párt, hogy tanítsák az osztályt. Megkérheted a többi párost, hogy a közeljövőben egy áhítat során vagy egy rövidebb lecke után tartsák meg az előadásukat.

Megjegyzés: Amennyiben nincsen időd a lecke részeként elvégezni ezt a tevékenységet, akkor egy másik alkalommal is használhatod. Egyéb áttekintő tevékenységeket találsz e kézikönyv végén, a függelékben.

Alma 23–24

Bevezetés

A lámániták királya megtérését követően vallásszabadságot hirdetett népe között. Ez a kiáltvány lehetővé tette, hogy Áron és testvérei a lámánita városokban prédikálják az evangéliumot és gyülekezeteket alapítsanak. Lámániták ezrei tértek meg, és többé sohasem távolodtak el. Ezek a megtért lámániták szövetséget kötöttek, hogy leteszik harci fegyvereiket, és azzal különböztették meg magukat a többi lámánitától, hogy anti-nefi-lehitáknak hívták magukat. Amikor azok

a lámániták, akik nem tértek meg, megtámadták őket, akkor az anti-nefi-lehiták közül néhányan saját életüket áldozták, hogy megtartsák szövetségüket.

Megjegyzés: A 83. lecke során arra bátoríthatod a tanulókat, hogy a bizonyosságukkal és a példájukkal legyenek hatással másokra, éppúgy, ahogyan a kő hullámok kelt a vízen. Ha ezt megtetted, akkor azzal kezd el a leckét, hogy megkérd a tanulókat, számoljanak be az erőfeszítéseikről.

Javaslatok a tanításhoz

Alma 23

Lámániták ezrei térnek meg az Úrhoz

Rajzolj fel két embert a táblára (egyszerű pálcikaemberek elegendőek). Azután oszd meg a következő kijelentést Richard G. Scott eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából: Kérd meg az osztályt, hogy figyeljék meg Scott elder jellemzését a két embertípusról.

„Mindannyian megfigyelhettük már, hogy néhány ember úgy éli az életét, hogy szüntelenül a helyes dolgokat cselekszi. Boldognak tűnnek, és telve vannak életkedvvel. Amikor nehéz döntéseket kell hozniuk, akkor úgy tűnik, hogy mindig helyesen döntenek, még akkor is, ha más, vonzó lehetőségek is rendelkezésükre állnak. Tudjuk, hogy ki vannak téve kísértéseknek, de úgy tűnik, észre sem veszik azokat. Hasonlóképpen megfigyelhetjük, hogy vannak mások, akik nem ilyen bátrak döntéseik meghozatalakor. Egy erőteljes lelki környezet arra bírja őket, hogy helyesebben cselekedjenek, hogy megváltoztassák az életüket, és hogy félretegyék a meggyengítő szokásaikat. Nagyon őszinte az elhatározásuk, hogy megváltoznak, mégis hamarosan újra elkezdik azokat a dolgokat csinálni, amelyekről már elhatározták, hogy elhagyják.

Mitől különbözik ennek a két csoportnak az élete? Hogyan tudtok következetesen helyes döntéseket hozni?” (Lásd A teljes megtérés boldogságot hoz. *Liahóna*. 2002. júl. 26.)

Kérdezd meg a tanulóktól, hogy miként neveznék el a táblán látható két személyt Scott elder gondolatai alapján. A táblán lévő egyik figurához írd oda, hogy *hithű*, a másikhoz pedig, hogy *következetlen*. Kérdezd meg a tanulóktól, hogyan válaszolnák meg Scott elder kérdéseit.

- Miben különbözik ennek a két csoportnak az élete?
- Hogyan tudtok következetesen helyes döntéseket hozni?”

Miközben az osztály az Alma 23–24-et tanulmányozza, ösztönözd a tanulókat arra, hogy gondolják át, mi indít sok egyháztagot arra, hogy egész életén át igaz és hithű maradjon.

Összegezd az Alma 23:1–5-öt azzal, hogy elmondod, hogy miután a lámániták királya megtért, egy kiáltványt küldött a népnek, melyben kinyilvánította, hogy engedni kell Áronnak és testvéreinek, hogy Isten szavát prédikálják az egész országban anélkül, hogy háborgatnák vagy bántalmaznák őket. Ez a kiáltványt lehetővé tette a misszionáriusoknak, hogy gyülekezeteket alapítsanak a lámániták között. Ennek eredményeként pedig lámániták ezrei tértek meg.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 23:6-ot hangosan. Az osztály kövesse a szöveget, és keresse meg azt a két tényezőt, amely segített előidézni a lámániták megtérését. Kérd meg a tanulókat, hogy számoljanak be arról, mit találtak.

Felkérések utókövetése

Amikor a tanítók utókövetik a korábbi leckék során kiadott felkéréseket és megbízásokat, a tanulók megértik és átérzik, milyen fontos, hogy az isteni tantételek szerint cselekedjenek, és az osztálytermen kívül is alkalmazzák ezeket az életükben.

- Szerintetek miért volt fontos, hogy Ammon és testvérei a lámánitákat „a prófétálás lelke, valamint Isten hatalma” szerint tanították?
- Szerintetek mit jelent az a kifejezés, hogy „Isten hatalma... csodákat művelt” a lámánitákkal?
- Tapasztaltatok-e már, hogy Isten hatalma segített a megtéréseketben? Mikor? Mikor láttátok, hogy Isten hatalma munkálkodik valakin, hogy segítsen neki megtérni?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el újra az Alma 23:6-ot, és határozzák meg azokat a kifejezéseket, amelyek azokat a lámánitákat írják le, akik hittek Ammon és testvérei prédikálásában. (Bizonyosodj meg arról, hogy a tanulók megértik, hogy ezek a lámániták „az Úrhoz tértek”, nem pedig az egyházhoz vagy a misszionáriusokhoz, akik tanították őket. Arról is bizonyosodj meg, hogy a tanulók látják, hogy az emberek „soha nem távolodtak el”. Írd fel az *az Úrhoz tértek*, valamint a *soha nem távolodtak el* kifejezéseket a *hithű* figura alá a táblára.

- Amikor nehéz körülményekkel és megpróbáltatásokkal nézünk szembe, miért fontos, hogy megtérésünk az Úrhoz kötődjön, ne pedig más emberekhez vagy elképzelésekhez?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Alma 23:7, 16–18-at, és keressenek benne olyan szavakat és kifejezéseket, amelyek a lámániták megtérését bizonyítják. Kérd meg a tanulókat, hogy számoljanak be arról, mit találtak. Felsorolhatod ezeket a szavakat és kifejezéseket a táblán a *hithű* figura alatt. Annak érdekében, hogy segíts a tanulóknak a versek további elemzésében, felteheted a következő kérdéseket:

- Mi módon lehetett bizonyíték arra, hogy az emberek megváltoztak az, hogy új nevet szerettek volna maguknak?
- Hogyan különböztethetik ma meg magukat a többiektől azok, aki megtértek?
- Az Alma 23:18 szerint a megtért lámániták iparkodó nép lettek, és barátságosakká váltak nefitákkal. Amikor valaki bűnbánatot próbál tartani és megpróbál megváltozni, hogyan segíthet neki, ha olyan emberekkel kerül kapcsolatba, akik szintén megtértek?

Írd fel a táblára a következő szavakat: *A megtérés azt jelenti, hogy...*

Kérd meg a tanulókat, hogy összegezzék, amit az Alma 23-ból tanultak azzal, hogy kiegészítik a táblán látható kijelentést. A tanulók ugyan más szavakat használhatnak a válaszaikban, azonban kifejezésre kell, hogy juttassák az alábbi igazságot: **A megtérés azt jelenti, hogy Isten hatalma által megváltozunk, és új emberré válunk.** Fejezd be a táblán szereplő kijelentést.

Hívd fel a tanulók figyelmét a táblára felírt szavakra: *hithű* és *következtelen*. Ösztönözd őket arra, hogy gondolják végig, e kifejezések közül melyik jellemzi leginkább saját megtérésük szintjét.

Alma 24

Az anti-nefi-lehiták szövetséget kötnek arra, hogy többé nem ragadnak fegyvert

Kérd meg a tanulókat, hogy gondolják át magukban, hogy volt-e olyan eset az életükben, amikor elhatározták, hogy nem követnek el ismét egy adott hibát vagy bűnt, később mégis megtették. Mondd el, hogy ha már volt ilyen élményben részükhöz, akkor továbbra is igyekezniük kell, hogy fejlődjenek e téren. Amikor az Alma 24-et tanulmányozzák, olyan igazságokat ismernek majd meg, amelyek segítségükre lesznek.

Összegezd Alma 24:1–5-öt azzal, hogy elmondod, hogy az amalekiták és az amuloniták, akik korábban nefiták voltak, sok lámánitát felingereltek a királyuk és az anti-nefi-lehiták ellen. Felindulásukban ezek a lámániták az anti-nefi-lehiták megtámadására készültek. Ebben a zavaros időszakban az anti-nefi-lehiták királya meghalt. A királyságot egyik fiára ruházták. Ammon találkozott az új királlyal, Lamónival és másokkal, hogy együtt tanácskozzanak, és eldöntsék, hogyan védjék meg magukat a lámániták ellen.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Alma 24:6-ot, és keressék meg, mitől tartózkodtak eltökélten az anti-nefi-lehiták. Miután a tanulók beszámoltak arról, amit találtak, kérj meg néhány tanuló, hogy felváltva olvassák fel az Alma 24:7–10, 12–14-et. Az osztály kövesse a szöveget, és figyelje meg mindazt, amivel az anti-nefi-lehiták királya elismerte, hogy Isten megáldotta őket.

- Az Alma 24:9 szerint mi volt az anti-nefi-lehiták egyik bűne, amelyet korábban követtek el?
- Az Alma 24:13 szerint miért nem voltak hajlandóak csatában harcolni?

Oszd az osztályt két csoportra. Az első csoportot kérd meg, hogy olvassák el az Alma 24:11, 15-öt, és keressenek ebben olyan kifejezéseket, amelyek az anti-nefi-lehiták bünbánatra tett erőfeszítéseit jelzik. A második csoportot kérd meg, hogy olvassák el az Alma 24:16–19-et, és keressék meg, mit tettek az anti-nefi-lehiták tisztaságuk megőrzése érdekében. Miután a tanulóknak elég idejük volt az olvasásra, kérd meg őket, hogy mondják el, mit találtak. A következő kérdésekkel további gondolatokat ébreszthetsz:

- Szerintetek mit értett a király az alatt, hogy „ez volt minden, amit megtehettünk..., hogy megbánjuk minden bűnünk” (Alma 24:11)? (Ez a kifejezés azt a hatalmas erőfeszítést és eltökéltséget jellemzi az anti-nefi-lehiták részéről, amelyet bűneik megbánásával kapcsolatban mutattak.)
- A *tanúbizonyosság* kifejezés háromszor is szerepel az Alma 24:15–16, 18-ban. Mi módon szolgált tanúbizonyosággként az, hogy fegyvereiket mélyen a földbe temették? (Mások és Isten felé is azt mutatta meg, hogy valóban elhagyták és elvetették bűneiket.)

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel Spencer W. Kimball elnök következő kijelentését:

„A bűn elhagyásánál nem lehet csupán remélni a jobb körülményeket. [...] Nemcsak a bűn elhagyásáról kell meggyőződni, hanem a bűnt körülvevő helyzetek megváltoztatásáról is. Kerülni kell azokat a helyzeteket és körülményeket, ahol sor került a bűnre, mert ezek nagyon könnyen újra előidézhetik azt. El kell hagyni azokat az embereket, akikkel sor került a bűn elkövetésére. Nem kell meggyűlölni az abban szereplő személyeket, de kerülni kell őket és minden, a bűnnel kapcsolatos dolgot” (*The Miracle of Forgiveness* [1969], 171–172).

- Mit tettek az anti-nefi-lehiták annak érdekében, hogy elkerüljék azokat a helyzeteket és embereket, akik arra csábíthatták volna őket, hogy visszatérjenek korábbi bűneikhez?

Adhatsz egy kis időt a tanulóknak arra, hogy átgondolják, van-e bármilyen olyan körülmény az életükben, amelyet meg kellene változtatniuk annak érdekében, hogy megbánják és elhagyják azokat a bűneiket, amelyekkel küszködnek.

Írd fel a táblára a következőket: *Ha mi..., akkor Isten...*

Kérd meg a tanulókat, hogy tekintsék át az Alma 24:10–18-at, és keressenek változatokat a táblán szereplő kijelentés kiegészítésére. (Javasolhatod, hogy a tanulók írjanak egy, a következőhöz hasonló kijelentést a szentírásaikba: **Ha mi mindent megteszünk a bünbánat érdekében, akkor Isten elveszi a bűnünket, és segít tisztának maradnunk.**)

Irányítsd a tanulókat ismét az Alma 24:17-hez.

- A lázadásnak milyen fegyverei lehetnek (lásd Alma 23:7), amelyeket az ember letehet vagy eltemethet, amikor megtér az Úrhoz? (Segíts a tanulóknak megérteni, hogy a lázadás fegyverei lehetnek az olyan bűnös gondolkodásmód és cselekedetek, amelyeket az embernek fel kell adnia ahhoz, hogy megtérjen az Úrhoz.)

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentést Jeffrey R. Holland eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„A bünbánat pontosan addig tart, míg azt nem mondjátok, »megváltozok« – úgy, hogy azt komolyan is gondoljátok. Természetesen lesznek megoldandó problémák, és lesz jóvátétel is, melyet meg kell tenni. Életetek hátralevő részét akár azzal is tölthetitek – sőt, töltsétek inkább azzal –, hogy tartósságával igazoljátok a bünbánatokat” (*“For Times of Trouble,” New Era*, Oct. 1980, 11–12).

Kérd meg a tanulókat, hogy mondják el, mit tehet egy fiatal férfi vagy egy fiatal nő, hogy tartózkodjon a következő bűnök ismételt elkövetésétől: a Bölcsesség szavának megszegése, pornográf anyagok nézegetése vagy egy testvérrel való undok viselkedés.

Kérd meg a tanulókat, hogy képzeljék el, hogyan érezhették magukat az anti-nefi-lehiták, amikor fegyvereik eltemetése után látták, hogy a lámánita sereg arra készül, hogy rájuk törjön. Kérd meg a tanulókat, hogy gondolják végig ezt a helyzetet, amint magukban elolvasásuk az Alma 24:20–22-t.

Írd fel a táblára a következő igazságot: ***Amikor betartjuk a szövetségeinket, akkor segíthetünk másoknak az ő megtérésiükben.*** Kérj meg néhány tanulót hogy egymást váltva olvassák el az Alma 24:23–27-et. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék a szöveget, és keressenek benne olyan szavakat vagy kifejezéseket, amelyek a táblára írt tantételt tanítják.

- Milyen hatással van ez a történet azon vágyatokra, hogy betartsátok a szövetségeiteket?
- Mit tehetünk azon vágyunk és képességünk megerősítése érdekében, hogy betartsuk az Úrral kötött szövetségeket?

Kérd meg a tanulókat, hogy mondják el, milyen tapasztalataik voltak a táblára írt tantétellel kapcsolatosan. Fejezd be azzal, hogy elmondod bizonyosságodat az ebben a leckében tanított tantételekkel kapcsolatosan.

Otthon tanulási lecke

Alma 17–24 (17. rész)

Felkészülési anyag az otthon tanulókat oktatók számára

A napi otthon tanulási lecek összefoglalása

Az alábbiakban összefoglalót talál azokról a tanokról és tantételekről, amelyeket a tanulók az Alma 17–24 (17. rész) tanulmányozása közben ismertek meg, és nem az a célja, hogy az óra részeként tanítsd. Az általad tanított lecke csupán néhány tanra és tantételre összpontosít ezek közül. Kövesd a Szent Lélek sugalmazását, amikor átgondolod a tanulók szükségleteit.

1. nap (Alma 17–18)

Ammon és testvérei példájából, amelyet a lámániták tanítása során mutattak, a tanulók megtanulták, hogy a szentírások kutatása, az imádkozás és a böjtölés által elnyerhetjük a Szentleket és hatalommal taníthatunk másokat. Ammon Lamóni királynak végzett szolgálata a misszionáriusi munka egyik fontos részéről tanított – arról, hogy amikor jó példát mutatunk, akkor az Úr eszközzé tehet bennünket az Ő kezében. A tanulók megérthették, hogy Ammon Lamóninak végzett szolgálata előkészítette a lámánita uralkodót és másokat is az evangélium elfogadására. Lamóni király megtérése azt tanítja, hogy amikor megértjük, hogy a Szabadítóra van szükségünk, felébred bennünk a vágy a bűnbánatra.

2. nap (Alma 19–20)

A tanulók megtanulták, hogy Ammon bizonyossága és igazlelkű példája segített abban, hogy Lamóni apja megtérjen az Úrhoz. Azt is megtudták, hogy szeretetteljes cselekedeteink elvezethetnek másokat ahhoz, hogy meglágyítsák szívüket, és többet akarjanak megtudni az igazságról.

3. nap (Alma 21–22)

Az Áron misszionáriusi munkálkodásáról szóló beszámoló segítette a tanulókat, hogy lássák, ha hithűen kitartunk a megpróbáltatásaink során, akkor az Úr segíteni fog az Ő munkájának elvégzésében. Áron segítette Lamóni király atyjának megérteni, hogy csak Jézus Krisztus által nyerhet szabadítást. A királyhoz hasonlóan nekünk is el kell hagynunk minden bűnünket, hogy lelkileg megváltozzunk és újjászülethessünk Istentől.

4. nap (Alma 23–24)

A több ezer lámánita, akik elfogadták az evangéliumot, megmutatta, hogy a megtérés lelki változást jelent – vagyis, hogy új emberré válunk Isten hatalma által. Az anti-nefilitákká lett lámániták példáján keresztül a tanulók megtanulták, hogy ha mindent megteszünk, hogy megbánjuk bűneinket, akkor Isten elveszi a bűnt, és segít, hogy tiszták maradjunk. A lámániták megtérése jelzi, hogy amikor hithűek vagyunk, segíthetünk másoknak a megtérésben.

Bevezetés

Móziás király négy fia úgy döntött, hogy lemond az otthoni lehetőségekről és fényűzésről azért, hogy az evangéliumot prédikálja a lámániták között. E négy misszionárius története megmutatja a tanulóknak, hogyan készülhetnek fel arra, hogy hatékonyan tanítsák Jézus Krisztus evangéliumát másoknak.

Javaslatok a tanításhoz

Alma 17–22

Ammon és testvérei két lámánita királyt tanítanak

Az óra előtt írd fel a következő befejezetlen kijelentést a táblára vagy egy papírlapra: „Az egyedüli legfontosabb dolog, amely által felkészülhettek a [missziós] szolgálatra való elhívásra az, hogy...”

Kérj meg néhány tanulót, hogy mondják el, milyen volt, amikor látták, hogy egy családtagjuk vagy egy barátjuk visszatér, miután hithű, teljes idejű misszionáriusként szolgált. Azután kérdezd meg a tanulóktól: Miben változott meg ez a személy a missziója során? Szerintetek mi okozta ezt a változást?

Kérdezd meg a tanulóktól, hogyan egészítenék ki a táblán látható hiányos mondatot. Miután válaszoltak, mondd el nekik, hogyan fejezte be David A. Bednar elder, a Tizenkét Apostol Kvórumából a kijelentést: „Az egyedüli legfontosabb dolog, amely által felkészülhettek a [missziós] szolgálatra való elhívásra az, hogy már jóval azelőtt misszionáriussá váltok, mielőtt misszióba mentek” (Misszionáriussá válni. *Liahóna*. 2005. nov. 95.).

Kérdezd meg: Hogyan követhetik a fiatal nők és a fiatal férfiak Bednar elder tanácsát, és válhatnak misszionáriussá teljes idejű misszionáriusi szolgálatuk megkezdése előtt?

Mondd el a következő kijelentést Thomas S. Monson elnöktől:

„A misszionáriusi szolgálat papsági feladat. Olyan kötelesség, melyet az Úr tőlünk, vagyis azoktól vár, akik már sok mindent kaptak. Fiatal férfiak, felszólítalak benneteket, hogy készüljétek fel arra, hogy misszionáriusként szolgáljatok! Tartsátok magatokat tisztán és érdemesen arra, hogy az Urat képviselhessétek! Vigyázzatok az egészségetekre és erőtökre! Tanulmányozzátok a szentírásokat! Ahol van rá lehetőségetek, vegyetek részt az ifjúsági és felsőfokú hitoktatáson! Ismerkedjétek meg a *Prédikáljátok evangéliumomat!* című misszionáriusi kézikönyvvel!

Egy szó a fiatal nőtestvérekhez: míg ti nem rendelkeztek azzal a papsági kötelezettséggel, amivel a fiatal férfiak rendelkeznek, hogy teljes idejű misszionáriusként szolgáljatok, ti is értékesen hozzájárultok a misszionáriusi szolgálathoz, amit nagyra értékelünk” (Újra összegyűltünk. *Liahóna*. 2010. nov. 5 6).

Írd fel a táblára a következőket: *Az Úr meg fog áldani bennünket a Szentlélekkel, valamint hatalommal az Ő szavának tanítására, amikor mi...*

Oszd négy csoportra az osztályt. Minden csoportnak adj ki egyet-egyet a következő szentírásrészek közül: Alma 17:1–4; Alma 17:9–13; Alma 17:19–25; 18:1–9 és Alma 17:26–30. (Ha kicsi az osztályod, akkor igazítsd a méretéhez ezt a tevékenységet.)

Kérd meg a tanulókat hogy olvassák el magukban a kijelölt szakaszokat, és keressék meg bennük, hogy mit tettek Móziás fiai, ami megáldotta őket a Lélekkel és hatalommal, amikor az evangéliumot tanították. Mondd el, hogy amikor a tanulók végeznek, megkéred őket, hogy mondják el, mit találtak, és hogyan fejeznék be a táblán lévő mondatot.

Elegendő idő után kérj meg valakit minden csoportból, hogy mondja el, mit tettek Móziás fiai, és hogy hogyan fejeznék be a csoport tagjai a táblán szereplő tantételt. A tanulók válaszaiban szerepelhetnek a következők: kutatjuk a szentírásokat, böjtölünk és imádkozunk, türelmesek vagyunk, jó példát mutatunk, bízunk az Úrban, őszintén szolgálunk másokat, és testvérekként szeretünk másokat. Amikor a tanulók elmondják válaszaikat, írd fel azokat a táblára. Kérd meg a tanulókat, hogy mondják el, szerintük hogyan segíthetnek az egyes tevékenységek vagy jellemvonások valakinek abban, hogy hatékonyabban ossza meg az evangéliumot.

Ha vannak olyanok a tanulóid között, akik azt követően tértek meg, hogy teljes idejű misszionáriusok tanították őket, akkor megkérheted őket, hogy mondják el, milyen érzések voltak bennük, amikor az evangéliumról tanultak.

Emlékeztess a tanulókat, hogy miután Ammon megvédte a király nyájait, Lamóni király elámult Ammon hatalmán, valamint engedelmességén és hűségén is a király parancsainak teljesítése során (lásd Alma 18:8–10). Lamóni felkészült arra, hogy meghallgassa Ammon üzenetét. Kérj meg tanulókat, hogy felváltva olvassák fel hangosan az Alma 18:24–29-et. Az osztály figyelje meg, hogyan épített Ammon arra a képre, amellyel Lamóni rendelkezett Istenről, hogy felkészítse az igaz tan megértésére.

Tedd fel a tanulóknak a következő kérdéseket:

- Ha Istenről beszélgetnétek egy másik hitet valló barátotokkal, hogyan használnátok fel a közös hitelveket, Ammonhoz hasonlóan? Hogyan segíthetne a barátotoknak ez a törekvés?
- Milyen egyéb evangéliumi témákról beszélgethetnétek a barátaitokkal, hogy lehetőséget teremtsetek az evangélium megosztására velük?

Emlékeztess a tanulókat, hogy Lamóni király, atyjához hasonlóan, nyitottá vált Jézus Krisztus evangéliumának meghallgatására. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 18:39–41-et, mely leírja, hogyan reagált Lamóni arra, amit Jézus Krisztusról tanult. Kérj meg egy másik tanulót, hogy olvassa fel az Alma 22:14–18-at – Lamóni atyjának reakcióját. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék a szöveget a szentírásaikban, és keressék meg a hasonlóságot a két férfi reakciójában.

Kérdezd meg: Mit akart mindkét férfi tenni, amikor tudomást szereztek Jézus Krisztusról?

Magyarázd el, hogy Lamónit és atyját a misszionáriusok tanításai által érintette meg a Lélek! Ennek eredményeként szerették volna elnyerni az evangélium áldásait, és hajlandóak voltak arra, hogy feladják és megbánják bűneiket. Emlékeztess a tanulókat az ezen a héten tanult igazságra: **El kell hagynunk minden bűnünket, hogy lelkileg megváltozzunk és újjászülethesünk Istentől.**

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a tanulmányi kalauzban található idézetet Dallin H. Oaks eldertől: „Jézus Krisztus evangéliuma változásra szólít bennünket. Leggyakoribb üzenete a »bűnbánat«, ez pedig azt jelenti, hogy feladunk minden olyan gyakorlatot – akár személyes, akár családi, etnikai vagy nemzeti gyakorlat legyen is –, amely ellentétben áll Isten parancsolataival. Az evangélium célja, hogy a hétköznapi teremtményeket celesztális polgárokká alakítsa, ez pedig változást követel” (lásd Bűnbánat és változás. *Liahóna*. 2003. nov. 37.).

Buzdítsd a tanulókat hogy gondolkozzanak el a saját életükön, és gondolják át, van-e bármilyen olyan bűn, amelyet el kellene hagyniuk annak érdekében, hogy lelkileg megváltozzanak, ahogyan Lamóni és az atya is megváltozott. Fejezd be azzal a bátorítással és biznysággal, hogy amikor hajlandóak vagyunk feladni a bűneinket, akkor az Úr segít nekünk megváltozni és növekedni.

Következő rész (Alma 25–32)

Kérd meg a tanulókat, hogy fontolják meg a következő kérdést: Mit mondanátok egy antikrisztusnak? A következő részben a tanulók azzal foglalkoznak majd, hogyan kezelte Alma Korihór kérdéseit és gúnyolódását, aki egy antikrisztus volt. Ezenkívül többet tanulnak majd meg a hitről, amikor arról olvasnak, hogy Alma és mások miként munkálkodtak, hogy a hitehagyott zoramitákat tanítsák, akik elferdítették az Úr útjait.

Alma 25–26

Bevezetés

Miután a lámániták elpusztították Ammoniha városát, még sok csatát vívtak a nefitákkal, és végül visszaszorították őket. Komoly veszteségeik következtében sok lámánita letette harci fegyvereit, bűnbánatot tartott, és csatlakozott az anti-nefi-lehitákhoz. Amikor Móziás fiai

és társaik befejezték 14 évig tartó missziójukat a lámániták között, Ammon dicsőítette az Urat, és hálát adott azért az áldásért, hogy eszközök lehettek Isten kezében, és elvihették az evangéliumot a lámánitákhoz.

Javaslatok a tanításhoz

Alma 25:1–12

Abinádi és Alma próféciai beteljesednek

Óra előtt másold fel a táblára a következő táblázatot:

Prófécia	Prófécia beteljesedése
Alma 9:12. Miről prófétált Alma Ammoniha népének?	Alma 25:1–2 (lásd Alma 16:2–3, 9–11)
Móziás 17:14–19. Miről prófétált Abinádi, mi történik majd Noé király és papjai leszármazottaival?	Alma 25:4–9

Írd fel a táblára a *bizalom* szót. Kérd meg a tanulókat, hogy nevezzenek meg néhány olyan személyt, akikbe gyakran helyezzük a bizalmunkat. (A lehetséges válaszok között szerepelhet például az Úr, a próféták, a szülők, a tanárok és az edzők.) Kérdezd meg a tanulóktól:

- Miért könnyebb bizalmat helyezni egyesekbe, mint másokba?
- A ma a földön élő emberek közül kiben bíztok meg legkönnyebben?

Mondd el a tanulóknak, hogy az Alma 25 bizonyítékot tartalmaz arra, hogy az Úr prófétáknak adott szava mindig beteljesedik. Magyarázd el, hogy a tanulók a táblán lévő táblázat segítségével két Mormon könyvebeli próféta próféciait fogják tanulmányozni, valamint azt, hogy hogyan teljeseznek be ezek. Kérd meg a tanulókat, hogy másolják át a táblázatot a jegyzetfüzetükbe vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukba. Az első oszlopba írják be a válaszokat a kérdésekre, felhasználva a megadott szentírásbeli hivatkozásokat. A második oszlopba írjanak a prófécia beteljesedéséről. Kérj meg néhány tanulót, hogy számoljanak be arról, mit találtak.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 25:11–12-t. Kérd meg az osztály többi tagját, hogy kövessék a szöveget, és keressék meg, mit mondott Mormon, mi történt Abinádi szavaival. Javasolhatod, hogy a tanulók jelöljék be az „ezek a szavak beigazolódtak” kifejezést a 12. versben.

- Mit jelent az a kifejezés, hogy „ezek a szavak beigazolódtak”?

Javasolhatod, hogy a tanulók írják a T&S 1:38 hivatkozást a szentírásaikban az Alma 25:12 mellé. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Tan és a szövetségek 1:38-at. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék a szöveget, és keressenek olyan kifejezést, amely hasonlít az „ezek a szavak beigazolódtak” kifejezéshez. („Mind beteljesül.”)

- Mit tudunk meg az Alma 25:1–12-ből a próféták által adott próféciákkal és ígéretekkel kapcsolatban? (Írd fel a táblára a következő igazságot: **A próféták sugalmazott szavai mindig beteljesednek.**)

Mutass rá, hogy a táblázatban szereplő példák megmutatják, hogy a próféták hamislelkűeknek adott figyelmeztetései mindig beteljesednek. A próféták azoknak is tettek ígéreteket, akik az Úr felé fordulnak. Ezek az ígéretek is mind beteljesednek. Annak érdekében, hogy segíts a tanulóknak megérteni e tantétel alkalmazását az életükben, olvasd fel a következő kijelentést az Első Elnökségtől *A fiatalság erősségéért* című füzetből. Kérd meg a tanulókat, hogy figyeljék meg az azoknak szóló ígéreteket, akik betartják a füzetben található normákat.

„Az ebben a füzetben található normák segíteni fognak nektek azon fontos döntésekben, melyeket most és a jövőben kell majd meghoznotok. Megígérjük nektek, hogy ha betartjátok a szövetségeket, melyeket kötöttetek, és ezeket a normákat, akkor megáldattok a Szentlélek társaságával, megerősödik a hitetek és a bizonyosságotok, és egyre nagyobb boldogságra letek” (*A fiatalság erősségéért* [füzet, 2011], II.).

- Mit ígért az Első Elnökség?
- Hogyan láttátok ezen ígéretek beteljesedését?

Alma 25:13–17

Sok lámánita megbánja bűneit és csatlakozik az anti-nefi-lehitákhoz

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 25:13–14-et. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék a szöveget, és keressék meg, mit tett sok lámánita, miután felismerték, hogy nem tudják legyőzni a nefitákat.

- Mi ragad meg benneteket a lámániták tetteiből?

A tanulók olvassák el az Alma 25:17-et magukban, és keressék meg, mit éreztek Móziás fiai a lámániták közötti sikereik kapcsán.

- Milyen módon volt Móziás fiainak sikere példa arra, hogy az Úr szavai beigazolódnak? (Ha a tanulóknak segítségre van szükségük e kérdés megválaszolásával, akkor irányítsd őket a Móziás 28:5–7-hez és az Alma 17:11-hez.)

Alma 26

Ammon örvendezik az Úr iránta, testvérei iránt és a lámániták iránt tanúsított kegyelmében

Mutass néhány szerszámot és eszközt (például kalapácsot, csavarhúzó, villáskulcsot, tollat vagy ceruzát, ecsetet, ollót, számítógépet és hangszert). Magyarázd el, hogy a *szerszám* és az *eszköz* rokonértelmű szavak.

- Milyen dolgokat képesek előállítani a képzett szakemberek és művészek a megfelelő eszközökkel?
- Szerintetek mit jelent az, hogy valaki eszköz az Úr kezében?

Kérj meg néhány tanulót, hogy egymást váltva olvassák fel az Alma 26:1–5, 12-t. Kérd meg az osztályt, hogy határozzák meg, hogy Ammon és misszionáriustársai miként voltak eszközök Isten kezében.

- Mit tudott az Úr megvalósítani Ammon és misszionáriustársai segítségével?
- Hogyan fogalmaznátok meg az Alma 26:12-t a saját szavaitokkal? Hogyan vonatkozik Ammon kijelentése ebben versben arra, hogy eszközök vagyunk az Úr kezében?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Alma 26:11, 13, 16-ot, és keressék meg az összes olyan helyet, ahol az *öröm* és az *örvend* szó szerepel. Javasolhatod, hogy a tanulók jelöljék meg a szentírásaikban ezeket a szavakat. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 26:13–16-ot, az osztály pedig keresse meg, milyen okokat adott meg Ammon az örvendezésre.

- Miért örvendezett Ammon?
- Milyen tantételeket tanulhatunk ezekből a versekből? (A tanulók számos különböző tantételt említhetnek. A következő tantétel szolgálhat válaszaik összegzéseként is:

Örömet tapasztalunk, amikor hithűen szolgáljuk az Urat és az Ő gyermekeit. Ezt a tantételt felírhatod a táblára.)

- Szerintetek miért tapasztalunk örömet, amikor az Úr szolgálatában vagyunk?

Írd fel a táblára az alábbi szentírás-utalásokat és kérdéseket. (Fontold meg, hogy óra előtt írod fel őket.) Oszd párokra a tanulókat. Kérj meg minden párost, hogy válasszanak ki egy utalást, olvassák el, majd beszéljék meg a kérdéshez tartozó válaszukat.

Alma 26:17–20. Milyen emberek voltak Ammon és testvérei a megtérésük előtt?

Alma 26:23–25. A nefiták Ammonnak és testvéreinek tett beszámolója szerint milyenek voltak a lámániták a megtérésük előtt?

Adj időt néhány tanulónak, hogy elmagyarázzák válaszaikat e kérdésekre. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Alma 26:23–29-et, és határozzák meg, milyen akadályokkal kerültek szembe Ammon és testvérei az Úr és a lámániták szolgálata során.

- Szerintetek ezek közül mely akadályokkal kell szembenézniük a mai misszionáriusoknak?
- Az Alma 26:27, 30 szerint mi motiválta Ammont és misszionáriustársait arra, hogy folytassák szolgálatukat? (Az Úrtól kapott vigaszt és ígéretet, valamint a vágyat, hogy „eszközei lehet[nek] néhány lélek szabadulásának“.)

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Alma 26:31–34-et, és keressék meg Móziás fiai munkájának eredményét. Amikor a tanulóknak elég idejük volt az olvasásra, kérd meg őket, hogy mondják el, mit találtak.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 26:35–37-et. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék a szöveget, és gondolkodjanak el azon, milyen okuk van arra, hogy Isten jóságának örvendjenek.

- Milyen üzeneteket olvastok ki ezekből a versekből?

Mutass rá, hogy az e versekben található számos üzenet között van az is, hogy **az Úr könyörületes mindazokhoz, akik megbánják bűneiket, és hisznek az Ő nevében.** Annak érdekében, hogy segíts a tanulóknak átérezni e tantétel igazságát és jelentőségét, olvasd fel a következő kijelentést Boyd K. Packer elnöktől a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„Levelek érkeznek olyanoktól, akik tragikus hibákat követtek el. Azt kérdezik: »Nyerhetek-e *valaha* is bűnbocsánatot?«

A válasz: *igen!*

Az evangélium arra tanít minket, hogy bűnbánat által kaphatunk megnyugvást a gyötrelemtől és a büntudattól. Azon kevesek kivételével, akik a teljesség ismerete után a kárhozat felé fordultak, nincs olyan szokás, szenvedély, bűn vagy vétek, amelyre ne vonatkozna a teljes megbocsátás ígérete” (“The Brilliant Morning of Forgiveness,” *Ensign*, Nov. 1995, 19).

Tegyél bizonyosságot arról, hogy az engesztelés hatalma lehetővé teszi a bűnök bocsánatát, legyenek akár nagyok vagy kicsik, mindazok számára, akik hisznek Jézus Krisztusban, és bűnbánatot tartanak. Arról az örömről is tegyél bizonyosságot, amely akkor érkezik az életünkbe, amikor eszközként szolgálunk az Úr kezében.

Alma 27–29

Bevezetés

Amikor a lámániták támadásai a nefiták ellen sikertelennek bizonyultak, haragjukat az anti-nefi-lehiták ellen fordították. Mivel az anti-nefi-lehiták szövetséget kötöttek, hogy soha többé nem ontják ki mások véré, ezért nem voltak hajlandók fegyvert ragadni saját maguk védelmében. Ammon Zarahemlába vezette az anti-nefi-lehitákat, ahol védelmet kaptak a nefitáktól, és Ammon népeként váltak ismertté. Miközben a nefiták

Ammon népét védelmezték a lámánitáktól, nefiták és lámániták ezrei pusztultak el csatában. Annak ellenére, hogy bántódtak szeretteik elvesztése miatt, a nefiták közül sokan reményre és öröme letek az Úr azon ígéretében, hogy az igazlelkűek „felemeltetnek, hogy a soha véget nem érő boldogság állapotában Isten jobb keze felől lakjanak” (Alma 28:12).

Javaslatok a tanításhoz

Alma 27

Ammon biztonságba vezeti az anti-nefi-lehitákat a nefiták közé

Kérd meg a tanulókat, hogy kézfeltartással jelezzék, ha előfordult már velük, hogy valaki megszegte a nekik tett ígéretét. Azután kérd meg őket, hogy tegyék fel a kezüket, ha előfordult már velük, hogy valaki ígéretet tett nekik és be is tartotta azt.

- Mit éreztek azok iránt, akik betartják az ígéreteiket? Miért?
- Szerintetek hogyan érez az Úr azok iránt, akik betartják a Neki tett ígéreteiket?

Vezesd be az Alma 27-et azzal, hogy elmondod, hogy miután a lámániták sikertelenül próbálták elpusztítani a nefitákat, az anti-nefi-lehitákra támadtak, azokra a lámánitákra, akik Ammon és testvérei szolgálatának eredményeként tértek meg. Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak vissza arra, mit tettek az anti-nefi-lehiták, hogy megmutassák az Úrnak, hogy betartják a szövetséget, miszerint „soha többé nem használnak fegyvert ember vérenek ontására” (Alma 24:18). (Eltemették harci fegyvereiket.) Annak érdekében, hogy megtudják, milyen eltökéltek voltak az anti-nefi-lehiták az ígéretük megtartása iránt, kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 27:2–3-at. (Azt is javasolhatod, hogy a tanulók olvassák el az Alma 24:18–19-et, és írják ezt a hivatkozást az Alma 27:3 mellé.)

- Ha az anti-nefi-lehiták közé tartoznátok, milyen nehéz lenne számotokra betartani ezt a szövetséget, és nem harcolni saját magatok és szeretteitek védelmében?

Kérd meg a tanulókat hogy olvassák el magukban az Alma 27:4–10-et, és keressék meg, mit javasolt Ammon, hogyan védelmezzék meg az anti-nefi-lehitákat, és hogyan segítsenek nekik megtartani a szövetségeiket. Kérj meg egy tanulót, hogy összegezze ezt a szakaszt.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 27:11–12-t, az osztály pedig figyelje meg, milyen utasításokat kapott Ammon az Úrtól. Mondd el, hogy az anti-nefi-lehiták követték Ammont Zarahemlába (lásd Alma 27:13–15). (Az Alma 27:16–19-et is összefoglalhatod, rámutatva arra, hogy ilyen körülmények között volt az, hogy Ammon és Móziás többi fia újra találkozott Almával, ahogyan arról az Alma 17:1–4 beszámol.)

Mondd el, hogy a nefiták főbírája megkérdezte a népet, hogy engedélyezik-e, hogy az anti-nefi-lehiták közöttük éljenek. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Alma 27:22–24-et, és keressék meg a nefiták válaszát a főbíró kiáltványára.

- Mit mondtak a nefiták, hogy segítsenek az anti-nefi-lehitáknak?
- Szerintetek a nefiták miért voltak hajlandók megvédelmezni korábbi ellenségeiket?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Alma 27:26-ot, és figyeljék meg, hogyan kezdték el hívni a nefiták az anti-nefi-lehitákat.

Kérj meg néhány tanulót, hogy felváltva olvassák el az Alma 27:27–30-at. Az osztály kövesse a szöveget, és keressék meg, miről lett ismert Ammon népe. Kérd meg a tanulókat, hogy számoljanak be arról, mit találtak.

- Mi ragadt meg benneteket Ammon népével kapcsolatosan? Miért?
- Mit tanít az Alma 27:27–30 arról a kapcsolatról, amely az Úrhoz történő megtérés és a szövetségek betartása között van? (A tanulók eltérő kifejezéseket használhatnak, de meg kell mutatniuk, hogy megértik a következő igazságot: **Amikor teljesen megtértünk az Úrhoz, akkor betartjuk a szövetségeket, amelyeket Vele kötöttünk.** Ezt a tantételt felírhatod a táblára.)
- Ki az, aki jó példa erre a tantételre az életetekben?

Alma 28

A nefiták hatalmas csatában győzedelmeskednek a lámániták felett

Mutass rá, hogy annak ellenére, hogy sokan a nefiták közül hithűek voltak, mégis nehéz megpróbáltatásokon kellett keresztülmenniük.

Mondd el, hogy Thomas S. Monson elnök a következő történetet mondta el egy fiatalkori élményéről. Miután megtudta, hogy barátja, Arthur Patton elhunyt a második világháborúban, a fiatal Thomas Monson meglátogatta Arthur édesanyját, aki nem volt az egyház tagja. Később így emlékezett vissza:

„Kihunyt a fény Mrs. Patton életében. Vak sötétségben és mély kétségbeesésben tapogatózott.

Imával a szívemben közeledtem a Patton ház ismerős bejáratához, azon gondolkodva, vajon milyen vigasztaló szavak hagyhatják el egy egyszerű fiú ajkait.

Az ajtó kitérült, és Mrs. Patton úgy ölelt át engem, ahogyan a saját fiával tenné. Az otthon kápolnává változott, amint egy fájdalomtól sújtott édesanya és egy [önmagát oly kevésnek érző] fiú letérdelt imádkozni.

Amikor felálltunk, Mrs. Patton mélyen a szemembe nézett, és ezt mondta: »Tommy, én nem tartozom egyik egyházhoz sem, de te igen. Mondd meg nekem: Újra élni fog Arthur?« (Mrs. Patton – A történet folytatódik. *Liahóna*, 2007. nov. 21–22.).

- Hogyan válaszolnátok Mrs. Patton kérdésére?

Olvassátok el Monson elnök válaszát:

„A képességeimhez mérten legjobban bizonyúságot tettem neki arról, hogy igen, Arthur újra élni fog” (Mrs. Patton – A történet folytatódik. 22).

- Hogyan változtatja meg a szabadítás tervének ismerete azok nézőpontját, akik elveszítették szeretteiket?

Kérj meg néhány tanulót, hogy felváltva olvassák fel az Alma 28:1–3-at. Kérd meg az osztályt, hogy keresse meg, milyen árat fizettek a nefiták azért, hogy segítsenek Ammon népének szövetségük betartásában. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Alma 28:4–6-ot, és keressék meg, milyen hatással volt ennyi haláleset a nefitákra. Kérd meg a tanulókat, hogy az Alma 28:11–12-ben keressék meg az okokat arra, hogy egyesek miért tapasztalnak félelmet a szeretteik halálakor, míg mások inkább reménységet éreznek.

- Miért van az, hogy egyesek félelmet éreznek, amikor a szeretteik meghalnak?
- Miért képesek néhányan arra, hogy reményt érezzenek, amikor a szeretteik meghalnak? (A tanulók eltérő kifejezéseket használhatnak, de kifejezésre kell juttatniuk, hogy **amikor van hitünk Jézus Krisztusban és az Úr ígéreteiben, akkor a halál idején is reménység és öröm élhet bennünk.**)

Írd fel a táblára a következő befejezetlen mondatot: *És így látjuk...*

Kérdezd meg a tanulóktól, hogy miként fejeznék be a mondatot azok alapján, amiket az Alma 28-ban tanultak.

Miután elegendő időt adtál a tanulóknak a válaszára, kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 28:13–14-et. A tanulók hasonlítsák össze válaszaikat az e versekben tanított tantételekkel. (Javasolhatod a tanulóknak, hogy jelöljék meg az „és így látjuk” kifejezést minden alkalommal, amikor megjelenik ezekben a versekben. Magyarázd el, hogy Mormon gyakran használta ezt a kifejezést, azon fontos tanulságok bevezetéseként, melyeket a Mormon könyvében szereplő történetekből tanulhatunk.)

Segíts a tanulóknak a szentírásokban tanított tantételek felismerésében

Néhány esetben a szentírásokban tanított evangéliumi tantételeket az „és így látjuk” kifejezés előzi meg. Például az Alma 28:13–14-ben Mormon az „és így látjuk” kifejezést használja, hogy felhívja a figyelmünket azokra a tantételekre, amelyeket Ammon és az anti-nefiliták tapasztalataiból tanulhatunk. Tanítsd meg a tanulóknak, hogy amikor a szentírásokat tanulmányozzák, és elgondolkoznak azokon, akkor saját maguk is rátalálhatnak ezekre a tantételekre, ha felteszik maguknak a következő kérdést: „Mit tanítanak nekem ezek a versek?”

- Mit olvastatok az Alma 27–28-ban, ami alátámasztja a Mormon által használt „és így látjuk” kijelentéseket?
- Láttatok már valakit, aki a saját vagy szerettei halálával reménységgel nézett szembe a Jézus Krisztusba vetett hite miatt? Mikor?
- Hogyan magyaráznád el a feltámadást annak érdekében, hogy segíts valakinek reményiséget nyerni, amikor saját vagy szerettei halálával kerül szembe?

Alma 29

Alma örvendezik abban, hogy lelkeket vezethet Istenhez

Mondd el a tanulóknak, hogy az Alma 29-ben Alma kinyilvánítja azon vágyát, hogy eszköz lehessen az Úr kezében. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 29:1–3-at. Az osztály keresse meg, mit tett volna Alma, ha teljesült volna szíve vágya. (Bűnbánatot hirdetett volna minden népnek.)

- Az Alma 29:2 szerint miért kívánta ezt Alma?

A tanulók olvassák el magukban az Alma 29:4–5-öt, és keressék meg, mit ad az Úr azoknak, akiknek igazlelkű vágyaik vannak. (Ha a tanulóknak segítségre van szükségük e kérdés megválaszolásához, akkor rámutathatsz a következő kifejezésre: „tudom, hogy kívánságuk szerint ad az embereknek”. Mondd el, hogy **ha igazlelkű dolgokra vágyunk, akkor ezen kívánságaink szerint áld meg bennünket**. Mutass rá, hogy amennyiben igazlelkű vágyaink nem teljesülnek maradéktalanul ebben az életben, akkor teljesülni fognak az örökkévalóságban.)

Kérd meg a tanulókat, hogy keressék meg egyénileg az Alma 29:10, 14, 16-ban, milyen áldásokat kapott Alma, amikor segített másoknak Krisztushoz jönni. Kérd meg a tanulókat, hogy osszák meg, amit találtak.

- Milyen szót használt Alma annak leírására, hogy mit érzett, amikor segített másoknak Krisztushoz jönni? (Javasolhatod, hogy a tanulók jelöljék meg ezekben a versekben az *öröm* szó összes előfordulását.)
- Milyen tantételt tanulhatunk meg abból, ahogyan Alma segített másoknak megbánni a bűneiket és Jézus Krisztushoz jönni? (A tanulók eltérő kifejezéseket használhatnak, de meg kell mutatniuk, hogy megértik a következő tantételt: **Örömet tapasztalunk, amikor segítünk másoknak megbánni a bűneiket, és Jézus Krisztushoz jönni.**)
- Mikor éreztétek azt az örömet, amely abból származik, hogy segítünk másoknak Krisztushoz jönni?

Bátorítsd a tanulókat arra, hogy keressék a lehetőségeket mások Krisztushoz hívására. Fontold meg, hogy elmondod egyik saját örömteli misszionáriusi élményedet.

Megjegyzések és háttér-információk

Alma 28:11–12. Békére lelni halál idején

Russell M. Nelson elder a Tizenkét Apostol Kvórumából beszélt arról, hogy cselekedeteink ebben az életben békét hozhatnak nekünk a halál idején:

„Kedves testvérek, azért élünk, hogy meghaljunk; és meghalunk, hogy egy másik [birodalomban] éljünk tovább. Ha eléggé felkészültek vagyunk, a halál nem ijesztő számunkra. Az örökkévalóság szempontjából a halál csak azokat éri korán, akik nem készültek fel [az Istennel való találkozásra].

Most van itt az idő felkészülni. És akkor, ha majd a halál eljön, a celesztiális dicsőség felé haladhatunk tovább, melyet Mennyei Atyánk hithű gyermekeinek készített. Eközben a hátrahagyott szomorkodó szereteteink számára... a halál fullánkját enyhíti a Krisztusba vetet erős hit, a reménység tökéletes ragyogása, Isten és minden ember [szeretete, és a szolgálatukra irányuló, mélyről fakadó vágy]” (Most van itt az idő a felkészülésre. *Liahóna*, 2005. máj. 18.).

Wilford W. Andersen elder a Hetvenektől elmondta, hogyan birkózott meg néhány barátja édesapja halálával:

„Nemrég rákban elhunyt egy jó barátom. Nagy hitű ember volt, mint ahogy a családtagjai is. Felemelő volt látni, hogyan [segítette] át őket a hitük ezen a nehéz időszakon. Belső béke töltötte el őket, mely támogatást és erőt adott nekik. Az ő engedélyükkel felolvasok egy részletet az egyik családtag leveléből, amely mindössze pár nappal édesapjuk halála előtt íródott.

»Az elmúlt pár nap különösen nehéz volt. [...] Amikor tegnap este összegyűltünk apa ágyánál, szinte tapintható volt az Úr Lelke, amely valóban megvigasztalt minket. Békességet érzünk. [...] Mindnyájunknak ez eddig a legnehezebb dolog, amit valaha átéltünk, mégis békét érzünk annak tudatában, hogy... Mennyei Atyánk megígérte nekünk: családként újra együtt lehetünk majd. Miután az orvos elmondta apának a kórházban, hogy nincs mit tenni, tökéletes hittel ránk nézett, és kertelés nélkül megkérdezte: ‘Kétkeldek itt valaki a [szabadítás] tervében?’ [H]álásak vagyunk azért, hogy olyan édesapánk és édesanyánk van, akik megtanítottak minket tökéletesen bízni a tervben«” (Megváltónk kösziklője. *Liahóna*. 2010. máj. 17–18).

Alma 30

Bevezetés

A nefiták és a lámániták közötti hatalmas csatát követően béke köszöntött az országra. Körülbelül két évvel később egy Korihór nevű férfi azt kezdte hirdetni, hogy Isten nem létezik, nem lesz Krisztus, és nincsen bűn. Az egyház vezetőit gyalázta, azt állítva, hogy ostoba hagyományokat tanítanak. Hamis tanításai sokakat komoly bűnök elkövetésére vitt. Korihórt Alma elé vitték, aki bizonyosságot tett Jézus Krisztusról, és azt tanította, hogy minden egy Legfensőbb Teremtő létéről

tanúskodik. Végül Korihórt Isten hatalma megnémította, és meggyőződött az igazságról. Amikor azonban azt kérte, hogy visszakaphassa a hangját, Alma megtagadta a kérését, és elmondta, hogy ha ismét lenne hangja, akkor újra hamis tanokat tanítana. Korihór élete hátralévő részét ételért koldulva élte le, míg a zorámitáknak nevezett nefita szakadárak egy csoportja halálra nem tiporta.

Javaslatok a tanításhoz

Alma 30:1–18

Korihór, az antikrisztus, kigúnyolja Krisztus tanát

Az óra kezdete előtt fúrj egy pici lukat egy üdítő doboz (fémdoboz) aljába, hogy a tartalma kifolyjon. Mutasd meg a dobozt az osztálynak, de ne áruld el, hogy üres. Kérdezd meg, ki szeretné megkapni, és mennyit hajlandó fizetni érte. Kérd meg a tanulókat, hogy jöjjenek előre, és vizsgálják meg a dobozt, majd mondd el nekik, mi van benne. (Üdítő doboz helyett használhatsz egy üres dobozt, zacskót vagy tasakot, amely normális esetben olyan dolgot tartalmaz, amit a tanulók kívánnának.)

- Hogyan hasonlítanak a hamis tanok erre az üdítő dobozra? (Kívülről gyakran csábítóak, belül azonban üresek.)

Mondd el, hogy a mai órán a tanulók egy Korihór nevezetű férfiről tanulnak majd. Miközben az Alma 30-at tanulmányozzák, biztasd őket, hogy gondolják végig, Korihór tanításai nyomán miért keletkezett Korihórban és másokban is lelki űr?

Mondd el a tanulóknak, hogy a lámánitákkal való háborút követően Ammon népe (az anti-nefi-lehiták) és a nefiták számára békés időszak következett. Majd jött Korihór, és megzavarta a békéjüket. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el az Alma 30:6, 12-t, és keressék meg azt a szót, amely jellemzi ezt az embert. (Ez a szó az *antikrisztus*. Magyarázd el, hogy ennek a szónak a meghatározása szerint az antikrisztus „bárki vagy bármilyen, ami a szabadság igaz evangéliumi tervének álcázza magát, és ami nyíltan vagy titokban ellene szegül Krisztusnak” [Kalauz a szentírásokhoz: antikrisztus. scriptures.lds.org].)

Az óra előtt készítsd el a következő gyakorlatot kiosztható papírokon vagy a táblán. Ha a táblára írod, akkor kérd meg a tanulókat, hogy másolják át a jegyzetfüzetükbe vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukba. Segíteni fog nekik megérteni, hogy Sátán és szolgálói hamis tanok felhasználásával igyekeznek a bűn elkövetésére csábítani bennünket.

Korihór, az antikrisztus, hamis tanításai

Hamis tanítás	Üzenet
1. Alma 30:13–14	a. Nem tudhatod valamiről, hogy igaz, csak akkor, ha látod. Ezért nem tudhatod, hogy lesz-e Krisztus.
2. Alma 30:15	b. Nem létezik olyan, hogy bűn. Nincsen egyetlen norma arra, hogy mi jó és mi rossz.
3. Alma 30:16	c. Az emberek kizárólag a saját erőfeszítéseiknek köszönhetően boldogulnak. Nem létezik olyan, hogy engesztelés.

Hamis tanítás	Üzenet
4. Alma 30:17 (onnan kezdve, hogy „hanem minden ember...”)	d. Lehetetlen tudni, hogy mi történik a jövőben, ezért nem szabad hinni Krisztusban vagy követni azoknak a szavát, akik prófétáknak mondják magukat.
5. Alma 30:17 (onnan kezdve, hogy „és bármit tesz...”)	e. A bűnbocsánat bolond elképzelés, amely hamis hagyományokból ered.
6. Alma 30:18	f. Nincsen élet a halál után, ezért semmi szükség aggódni az ítélet miatt ezután az élet után.

Oszd párokra a tanulókat. Kérd meg őket, hogy olvassák el közösen az Alma 30:12–18-at. Kérd meg őket, hogy párosítsák össze Korihór bal oldalon szereplő hamis tanításait a hozzájuk tartozó üzenettel, melyek a jobb oldalon találhatóak. (Megoldás: 1–d, 2–a, 3–e, 4–c, 5–b, 6–f.)

Hogy segíts a tanulóknak Korihór tanításainak elemzésében, valamint a tanultak alkalmazásában, tedd fel a következő kérdéseket:

- Milyen Korihóréhoz hasonló tanításokkal kerültek már szembe?
- Az Alma 30:18 alapján mit tettek az emberek Korihór tanításainak következtében?
- Szerintetek miért van az, hogy e tanítások hatására az emberek engednek a kísértésnek?
- Mit tanulhatunk ezekből a versekből a hamis tanok veszélyeiről? (Segíts a tanulóknak meghatározni a következő tantételt: **Sátán arra használja a hamis tanokat, hogy bűn elkövetésére csábítson bennünket.**)

Kérd meg a tanulókat, hogy képzeljék magukat a következő helyzetbe:

Egyik barátod meghív videojátékozni. Amikor megérkezel a barátodékhöz, látod, hogy a játék erőszakos és olyan szereplőket is tartalmaz, akik kihívóan öltözködnek. Amikor nem akarsz beszállni a játékba, a barátod megkérdezi, miért nem akarsz játszani.

- Hogyan magyaráznád el neki? (A tanulók elmondhatják, hogy a játék ellenkezik a hitük normáival.)
- Ha a barátod ekkor a hitedet kezdi bírálni, mondván, hogy az korlátozza a szabadságot, hogyan reagálnál rá?

Alma 30:19–60

Korihór jelt követel Almától, mire Isten hatalma lesújt rá és megnémítja

Összegezd az Alma 30:19–30-at azzal, hogy elmondod, hogy Korihór három nefita városban is tanította hamis tanait. Végül az egész ország főbírája és Alma elé vitték, aki az egyház vezetője volt. Rámutathatsz, hogy Korihór egyik fő érve az volt, hogy az egyházi vezetők szolgátságban tartják a népet – hogy vallásuk megfosztja őket a szabadságuktól. Azzal is vádolta az egyházi vezetőket, hogy személyes gazdagodásra törekednek a nép munkája révén.

Kérd fel a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Alma 30:31-et, és keressék meg azokat a vádakat, amelyeket Korihór hozott fel Alma és a többi egyházi vezető ellen.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el az Alma 30:32–35-öt, hogy megtudják, hogyan válaszolt Alma Korihórnak.

- Hogyan láttad Alma válaszában igaz voltát megnyilvánulni az egyházi vezetők életében?
- Hívj ki két tanulót az osztály elé. Kérd meg őket, hogy olvassák fel az Alma 30:37–45-öt, egyikük Alma, míg a másikuk Korihór szavait olvasva fel. Kérd meg az osztály többi tagját, hogy keressék meg, milyen bizonyítékokat hozott fel Alma Isten létezésére.
- Milyen bizonyítékokat adott Alma Isten létezésére? (Ahogyan a tanulók válaszolnak, válaszaikat felírhatod a táblára. Ösztönözheted őket arra is, hogy jelöljék be ezeket a szentírásaikban. E beszélgetés részeként hangsúlyozd ki, hogy **minden dolog Istenről tesz bizonyosságot.**)
 - Az Alma által említett bizonyítékok közül melyek számotokra a leghatásosabbak? Miért?

Adj a tanulóknak néhány percet arra, hogy ezeket leírják. Kérd meg őket, hogy soroljanak fel olyan bizonyítékokat, amelyek „azt mutatj[ák], hogy van Isten” (Alma 30:44). Kérj meg néhány tanulót, hogy ossza meg felsorolását az osztállyal.

- Milyen hatással vannak rátok ezek a bizonyítékok? Milyen módon erősíthetik meg ezek a hiteteket és a bizonyosságokat?

Összegezd az Alma 30:46–50-et azzal, hogy elmondod, hogy Korihór – aki még mindig nem fogadta el a jeleket, amelyeket kapott – azt követelte Almától, hogy mutasson jelet neki Isten létezésére. Válaszként Isten hatalma megnémította Korihórt. Miután meggyőződött Isten hatalmáról, Korihór leírta, miért prédikált az Atyaisten és Jézus Krisztus ellen. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel Korihór magyarázatát az Alma 30:51–53-ban.

- Szerintetek mit értett Korihór az alatt, amikor azt mondta, hogy olyan dolgokat tanított, amelyek „tetszetek a testi gondolkodásmódnak”? (Elmondhatod, hogy Korihór tanításai az emberek hamislelkű, testi vágyai számára voltak vonzóak, nem pedig igazlelkű, lelki vágyaik számára.)

Összegezd az Alma 30:54–59-et azzal, hogy elmondod, hogy Korihór megkérte Almát, hogy imádkozzon azért, hogy elvéessen róla az átok. Alma megtagadta ezt, mondván, hogy ha Korihór visszanyerné képességét a beszédre, ismét hamis tanokat tanítana a népnek. Korihórt kiűzték, és házról házra járt élelmet koldulva. Végül a nefitáktól elszakadt zarárnákhoz ment, akik halálra taposták.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Alma 30:60-at, és keressék meg azt a tantételt, amelyet Mormon tanít.

- Milyen tantételt tanít ebben a versben Mormon?

Győződj meg róla hogy a tanulók megértik, hogy **„az ördög nem fogja megsegíteni [követőit] az utolsó napon”**.

- Miben különbözik ez attól, ahogyan Mennyei Atyánk és Jézus Krisztus gondoskodik rólunk? (Miközben a tanulók megbeszélik ezt a kérdést, elolvastathatod velük az Alma 36:3-at.)

Tegyél bizonyosságot azokról az igazságokról, amelyeket a tanulókkal megbeszéltek ebben a leckében.

Megjegyzések és háttér-információk

Alma 30:52. „Mindig tudtam, hogy van Isten”

Robert D. Hales elder a Tizenkét Apostol Kvórumából arról tanított, milyen fontos felismerni a jeleket, amelyeket az evangélium igaz voltáról kaptunk:

„Ha nem engedünk a Szentlélek gyengéd hatásának, akkor az a veszély áll fenn, hogy olyanokká válunk, akárcsak Korihór, a Mormon könyve-beli antikrisztus. Korihór nemcsak hogy nem hitt Istenben, hanem ki is gúnyolta a Szabadítót, az engesztelést, valamint a prófétálás lelkét, hamisan azt tanítva, hogy nincs Isten és nincs Krisztus.

Korihór nem elégedett meg csupán azzal, hogy elutasítja Istent, és csendben a maga útját járja. Gúnyt űzött a hívőkből, és követelte, hogy Alma próféta jellel győzze meg őt Isten létezéséről és hatalmáról. Alma válasza ma is éppen olyan jelentőségteljes, mint akkor volt: »Kaptál te már elég jelt; kísérted-e Istenedet? Mondod-e: Mutass nekem egy jelt, amikor megvan

neked mindezen testvéreid, és mind a szent próféták bizonyága is? Eléd vannak tárva a szentírások, igen, és minden dolog azt mutatja, hogy van Isten; igen, még hozzá a föld és minden olyan dolog, ami annak színén van, igen, és annak mozgása, igen, és mind a bolygók is, melyek szabályos rendjükben mozognak, arról tesznek bizonyosságot, hogy van egy Legfelsőbb Teremtő« [Alma 30:44].

Korihór végül kapott egy jelet. Némasággal sújtották. »És Korihór kinyújtotta a kezét és irt, mondván: ...tudom, hogy semmi más, csak Isten hatalma hozhatta ezt rám; igen, és mindig tudtam, hogy van Isten« [Alma 30:52].

Testvéreim, lehet, hogy a lelketek mélyén már tudjátok, hogy Ő él. Lehet, hogy még nem mindent tudtok Róla, és nem értitek minden útját, de ott szunnyad bennetek a hit világossága, amely csak arra vár, hogy Isten Lelke felébressze és felerősítse a lángját” (Isten, a mi Mennyei Atyánk, és az Ő Fia, Jézus Krisztus megismerésére törekedve. *Liahóna*. 2009. nov. 31–32).

Alma 31

Bevezetés

Alma tudomására jutott, hogy nefita szakadárak egy csoportja, akiket zorámitáknak hívnak, eltávolodott az evangélium igazságaitól, és hamis gyakorlatot követ. Mivel Almát elszomorította ez a hír a gonoszságról, egy csoport misszionáriussal elindult, hogy Isten igéjét tanítsa a zorámitáknak. Alma és társai a látták a

zorámiták hitehagyott hódolatát, anyagiasságát, valamint kevélységét. Alma buzgón imádkozott, hogy az Úr vigasztalja meg őt és társait, miközben szembenéznek ezzel a kihívással, és segítsen, hogy sikerrel járjanak a zorámitáknak az Úrhoz való visszatérésében.

Javaslatok a tanításhoz

Alma 31:1–7

Alma és társai elhagyják Zarahemlát, hogy Isten igéjét prédikálják a hitehagyott zorámitáknak

Kérd meg a tanulókat, hogy gondolkodjanak el azon, mit tennének, ha az egyik barátjuk vagy családtagjuk távolodni kezdene az evangélium szerinti élettől.

- Mit tehetnétek esetleg, hogy segítsétek ennek az egyénnek visszatérni az egyházhoz? Hogyan ébreszthetnétek fel a vágyat benne arra, hogy betartsa a parancsolatokat? Kihez fordulhatnátok segítségért, hogy veletek együtt dolgozzon ezzel a családtaggal vagy baráttal?

Mondd el a tanulóknak, hogy a mai lecke rávilágít arra, hogy Alma és mások hogyan kíséreltek meg segíteni egy olyan embercsoporton, akik eltávolodtak az evangéliumtól. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 31:1–4-et. Kérd meg az osztályt, hogy keressék meg, hogy Alma és társai miért aggódtak a zorámitákért?

- Mit érzett Alma, amikor tudomást szerzett a zorámiták gonoszságáról?
- Miért kezdtek félni a nefiták a zorámitákkal kapcsolatban?

Kérd meg a tanulókat, hogy képzeljék el, hogy lehetőségük nyílik tanácsot adni Almának arról, hogyan rendezze a zorámitákkal kapcsolatos aggodalmait. Kérdezd meg a tanulókat, hogy ők mit javasolnának neki. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 31:5-öt. Kérd meg az osztályt, hogy keressék meg, mi volt a leghatékonyabb módszer, amelyet Alma ismert a zorámiták megsegítésére.

- Hogyan döntött Alma, mit tesz a zorámiták megsegítése érdekében?
- Amikor szeretnénk segíteni az embereknek, hogy megváltozzanak, akkor szerintetek miért hatékonyabb erre Isten igéje, mint bármilyen más erő vagy technika?

Az Alma 31:5 alapján mit tanulhatunk Isten szavának hatalmáról az életünkben? (A tanulók eltérő kifejezéseket használhatnak, de győződj meg arról, hogy meghatározzák a következő igazságot: **Isten szavának tanulmányozása helyes tettekre vezet bennünket.** Ezt az igazságot felírhatod a táblára.)

Hogy segíts a tanulóknak jobban megérteni Isten szavának hatalmát arra, hogy segítsen nekünk a helyes dolgok megtételében, mondd el a következő kijelentést Boyd K. Packer elnöktől, a Tizenkét Apostol Kvórumából. (Felírhatod ezt a kijelentést a táblára vagy külön lapokra is, hogy kioszd a tanulóknak.)

„Az igaz tan, amennyiben megértik, megváltoztatja a hozzáállást és a viselkedést.

Az evangélium tanainak tanulmányozása gyorsabban javítja a viselkedést, mint ahogy a viselkedés tanulmányozása javítja azt. [...] Ezért hangsúlyozzuk oly nagyon az evangélium tanainak tanulmányozását” („Little Children” *Ensign*, Nov. 1986, 17).

Kérd meg a tanulókat, hogy meséljenek egy olyan alkalomról, amikor ők vagy egyik ismerősük nagyobb vágyat érzett a helyes tettekre a szentírások miatt, illetve egyházi vezetők tanításainak köszönhetően.

Összegezd az Alma 31:6–7-et azzal, hogy elmondod a tanulóknak, hogy Alma Isten szava erejébe vetett bizalmának köszönhetően, ő és még heten elindultak, hogy a zorámitáknak prédikáljanak.

Alma 31:8–23

A zorámiták helytelen módon imádkoznak és hódolnak

Mondd el a tanulóknak, hogy amikor Alma és társai a zorámiták közé érkeztek, látták, hogy az emberek megdöbbenő módon hódolnak Istennek.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Alma 31:8–11-et, és határozzák meg azokat a szavakat és kifejezéseket, amelyek leírják, hogyan hódoltak a zorámiták. Mutass rá, hogy a 10-es versben szereplő „az egyház cselekedetei” kifejezés éppúgy vonatkozik a szertartásokra, mint arra, hogy naponta imádkozunk és fohászodunk Istenhez.

- A 10-es vers szerint mi volt az, amit a zorámiták tettek, és ami sérülékennyé tette őket a kísértésekkel szemben?
- Mit tanulhatunk abból, hogy a zorámiták nem tudtak megmaradni „a mindennapos imádkozás és könyörgés mellett Istenhez”? (A tanuló eltérő válaszokat adhatnak, de juttassák kifejezésre, hogy **mindennapos erőfeszítéseink az imádkozásra és a parancsolatok betartására megerősítenek bennünket a kísértés ellen**. Ezt a tantételt felírhatod a táblára. Javasolhatod, hogy a tanulók is írják le azt a szentírásaikba, az Alma 31:9–11 mellé.)
- Mikor tapasztaltad, hogy a napi rendszerességű ima segít ellenállnunk a kísértéseknek?

Amikor a tanulók megbeszélik ezt a kérdést, olvasd fel a következő kijelentést Rulon G. Craventől eldertől, a Hetvenektől:

„Az elmúlt évek során időnként megkértek a Fivérek, hogy találkozzak ez egyház bűnbánó tagjaival, és készítsek velük interjút templomi áldásaik visszaállítása céljából. Mindig lelkileg megindító élmény visszaállítani azon csodálatos emberek áldásait, akik bűnbánatot gyakoroltak. Néhányuknak feltettem a kérdést: »Mi történt az életedben, ami miatt átmenetileg elveszítetted egyháztagságodat?« Könnyes szemmel azt válaszolták: »Nem engedelmeskedtem az evangélium alapvető tantételeinek: az imádkozásnak, a rendszeres egyházi tevékenységeknek, a szolgálatnak az egyházban, valamint az evangélium tanulmányozásának. Aztán engedtem a kísértéseknek és elveszítettem a Szent Lélek irányítását.« (”Temptation”, *Ensign*, May 1996, 76).

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 31:12–14-et. Azután kérj meg egy másik tanulót, hogy olvassa fel az Alma 31:15–18-at. Mielőtt a második tanuló elkezdene az olvasást, kérdezd meg az osztálytól, hogy hogyan reagálnának, ha hallanák, hogy valaki ilyen módon imádkozik.

- Milyen aggodalmaitok lennének, ha hallanátok, hogy valaki így imádkozik?
- Melyek azok a hamis tanok, amelyeket a zorámiták ismételtettek az imájukban?
- Milyen hozzáállással voltak a zorámiták a többi ember iránt? (Felhívhatod a tanulók figyelmét arra, milyen gyakran beszélnek a zorámiták *többes szám első személyben*, vagyis a *mi* személyes névmás használatával az imájuk során.)

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 31:19–23-at. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék a szöveget, és keressenek további gondokat a zorámiták hódolati módjával kapcsolatosan. Kérd meg a tanulókat, hogy számoljanak be arról, mit találtak.

- Szerintetek min kellene változtatni a zorámitáknak ahhoz, hogy hódolatuk áhítatos és az Úrnak tetsző legyen?

Mondd el, hogy azzal hódolunk Istennek, hogy szeretetünket, áhítatunkat és elkötelezettségünket adjuk Neki. (Felsorolhatod a hódolat ezen elemeit a táblán is.) Nem csupán az imádkozás, a böjtölés és az egyházi programokon való részvétel során tanúsított hozzáállásunkban és cselekedeteinkben kell hódolatteljesnek lennünk, hanem a mindennapos hozzáállásunkban és cselekedeteinkben is. Bátorítsd a tanulókat, hogy vizsgálják meg, mire összpontosítanak a saját hódolatukban, és mennyire őszintén.

Kérdezd meg a tanulókat, milyen módokon tudunk helyesen hódolni Istennek. Adj ele-
gendő időt nekik arra, hogy megosszák gondolataikat. Megkérheted az egyik tanulót, hogy
írja fel ezeket a táblára.

- Milyen hozzáállással kell hódolnunk? Hogyan tudjuk megtartani ezt a hozzáállást
mindennap?

Annak érdekében, hogy segíts a tanulóknak megérteni, hogy hozzáállásunk miként
befolyásolja a hódolatunkat, kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentést
Dallin H. Oaks eldertől, a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„A hódolat gyakran tetteket is magában foglal, az igazi hódolat azonban egy
bizonyos gondolkodásmódbeli hozzáállást takar.

A hódolatteljes hozzáállás a ragaszkodás, az imádat és az áhítat legmélyebb
érzéseit ébreszti fel. A hódolat összekapcsolja a szeretetet és az áhítatot az
odaadás állapotában, mely közelebb vonja lelkünket Istenhez” (*Pure in Heart*
[1988], 125).

Kérd meg a tanulókat, hogy a jegyzetfüzetükben vagy a szentírás-tanulmányozási napló-
jukban írjanak egy rövid értékelést jelenlegi személyes hódolattal kapcsolatos szokásaikról,
valamint hódolattal kapcsolatos hozzáállásukról a következő kategóriákban: napi rendsze-
rességű személyes ima, napi rendszerességű személyes szentírás-tanulmányozás, enge-
delmesség a parancsolatok iránt, valamint részvétel az egyházban és heti rendszerességgel
történő úrvacsoravétel. Kérd meg a tanulókat, hogy tűzzenek ki célt arra, hogy javítanak
napi szintű személyes hódolatukon.

Alma 31:24–38

Alma erőért imádkozik, és azért, hogy sikerrel visszavezesse a zorámitákat az Úrhoz

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Alma 31:24–25-öt, és keressék meg
azt a hozzáállást és viselkedést, amely a zorámiták hitehagyásával járt. Kérd meg a tanuló-
kat, hogy számoljanak be arról, mit találtak.

Mondd el, hogy amikor Alma látta a zorámiták gonoszságát, imádkozott. Kérd meg a tanu-
lókat, hogy alkossanak párokat. A párok tanulmányozzák az Alma 31:26–35-öt, és beszél-
jék meg a következő kérdéseket: (Az óra kezdete előtt elkészítheted ezeket a kérdéseket
kiosztható papírokon, vagy felírhatod a táblára.)

- Mire összpontosított a zorámiták imája? (Saját magukra.)
- Mire összpontosított Alma imája? (Arra összpontosított, hogy segítsen másoknak. Még
akkor is, amikor magáért és társaiért imádkozott, erőtt kért a zorámiták szolgálatához.)
- Alma imájának mely elemeit szeretnétek beépíteni a saját, személyes imáitokba?

Írd fel a táblára a következőket:

Ha imádkozunk, és hittel cselekszünk...

Mondd el, hogy miután Alma segítségért imádkozott, hogy hatással lehessenek a zorá-
mitákra, ő és társai megkezdték szolgálatukat „nem aggodalmaskodván” saját magukkal
kapcsolatban (Alma 31:37). Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Alma
31:36–38-at, és keressék meg az áldásokat, amelyeket Alma és társai elnyertek, amikor
papsági áldást kaptak, és az evangéliumot hirdették. (Elmondhatod, hogy az Alma 31:36-
ban szereplő „rájuk tette a kezét” kifejezés az áldásra utal. Lásd 36b lábjegyzetet.)

- Milyen áldások érték Almát és társait az imáiknak, illetve a tetteiknek köszönhetően?

Azok alapján, amiket Alma és társai példájából tanultatok, hogyan egészítenétek ki a táb-
lán szereplő kijelentést? (A tanulók számos különböző igaz választ adhatnak erre. Össze-
gezd válaszaikat azzal, hogy befejezed a táblán lévő kijelentést: **Ha imádkozunk, és hittel
cselekszünk, az Úr megerősít bennünket a megpróbáltatásaink során.**)

Mondd el, hogy Alma imáját követően, ő és társai megmutatták hitüket azzal, hogy mun-
kához láttak, és bíztak az Úrban, hogy Ő majd gondoskodik róluk, miközben Őt szolgálják.
Kérd fel a tanulókat, hogy kövessék Alma példáját, és hittel imádkozzanak.

Tanulók ösztönzése a célkitűzésre, valamint a tanultak alkalmazására!

Thomas S. Monson elnök
tanított arról, milyen
fontos, hogy felkér-
jük a tanulókat, hogy
cselekedjenek a szerint,
amit az órán tanultak:

„Az evangéliumi tanítás
célja... nem az, hogy »in-
formációt töltsünk« az
osztály tagjainak fejébe.
[...] Az a cél, hogy arra
ösztönözzük az egyént,
hogy gondolatok és ér-
zékek támadjanak benne
az evangélium tantétele-
ivel kapcsolatosan, majd
pedig mindezt tettek is
kövessék. [...]

Ha hallom, elfelejtem;

Ha látom, emlékszek rá;

Ha teszem, megtanu-
lom” (in Conference
Report, Oct. 1970,
107–108).

Alma 32

Bevezetés

Miután tanúi voltak a zorámiták hitehagyott hódolati szokásainak, Alma és társai elkezdtek hirdetni nekik Isten szavát. Némi sikert tapasztaltak azon szegények körében, akiket kiűztek a zsinagógáikból. Alma Isten

szavát egy maghoz hasonlítva tanította az embereknek, hogy miként fogadják be Isten szavát, és növeljék hitüket.

Javaslatok a tanításhoz

Alma 32:1–16

Az alázatos zorámiták megmutatják, hogy készek Isten szavának meghallgatására

Kérd meg a tanulókat, hogy képzeljék el, hogy egy barátjuk vagy, aki azt kérdezi tőlük, hogyan lehet megtudni, hogy Jézus Krisztus evangéliuma igaz-e. Mit mondanának neked, hogy segítsenek bizonyosságot nyerni?

Miután a tanulók elmondták gondolataikat, írd fel a táblára a következőket: *Hogyan nyerjünk bizonyosságot, és hogyan erősítsük azt meg?* Mondd el a tanulóknak, hogy a lecke folyamán felsorolod majd azokat a tantételeket és meglátásokat, amelyeket a bizonyosság elnyerésének és megerősítésének módjáról fedeznek fel.

Emlékeztess a tanulókat, hogy Alma és fivérei látták a zorámiták – nefiták egy hitehagyott csoportjának – hamis hódolatát. Mivel elszomorította a nép gonoszsága, Alma vigaszért és erőért imádkozott, hogy taníthassák őket. (Lásd Alma 31.)

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 32:1–3-at. Kérd meg az osztályt, hogy keresse meg, a zorámiták mely csoportja mutatott érdeklődést a misszionáriusok üzenete iránt. Kérd meg őket, hogy számoljanak be arról, amit találtak.

- Az Alma 32:3 szerint milyen értelemben voltak ezek az emberek szegények? („Szegények voltak a világi dolgok tekintetében; és így szívükben is szegények voltak.”)
- Szerintetek mit jelent az, hogy „szívükben is szegények”?

Annak érdekében, hogy segíts a tanulóknak e kérdés megválaszolásában, kérd meg néhányukat, hogy felváltva olvassák fel az Alma 32:4–12-t. (A tanulók felvethetik, hogy a szívükben szegények azt jelenti, hogy valaki alázatos, bűnbánó, és kész Isten szavát meghallani.)

- Az Alma 32:5-ben szereplő kérdés miként mutatja, hogy a zorámiták szegények voltak szívükben?
- Hogyan vezetett a szegénység áldásokhoz a zorámiták e csoportja esetében?
- Mit tanítanak ezek a versek a bizonyosság elnyeréséről és megerősítéséről? (Amint a tanulók elmondják a különféle tantételeket, írd ezeket a fejléc alá a táblán. Győződj meg arról, hogy meghatározzák a következő tantételt: **Az alázatosság felkészít bennünket Isten szavának befogadására.**)
- Miért elengedhetetlen az alázat a bizonyosság elnyerésének és megerősítésének folyamatában?

Kérj meg néhány tanulót, hogy egymást váltva olvassák fel az Alma 32:13–16-ot. Kérd meg az osztályt, hogy keressék meg a két különböző módját annak, hogy valaki alázatosá váljon. (Valaki választhatja, hogy alázatos lesz, vagy pedig rákényszerül erre.)

- Mit tanulhatunk ezekből a versekből az alázatosságról? (Segíts a tanulóknak meghatározni a következő tantételt: **Áldottabbak vagyunk, ha magunk döntünk úgy, hogy alázatosak leszünk, mintha rákényszerülnénk erre.**) Szerintetek miért jobb, ha saját akaratunkból leszünk alázatosak?

- Szerintetek mit jelent „az ige miatt” megalázni magunkat? (Alma 32:14). Hogyan vonatkozhat ez hozzáállásunkra az egyházban, az ifjúsági hitoktatáson vagy a családi szentírás-tanulmányozás alkalmával?

Alma 32:17–43

Alma megtanítja a zorámitáknak, hogyan gyarapíthatják a hitüket

Mondd el, hogy Alma egy sokak által vallott téves elképzelésre mutatott rá a bizonyág megszerzésével kapcsolatban. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 32:17–18-at, az osztály pedig határozza meg ezt a téves nézetet.

- Milyen téves nézetet vallanak sokan a bizonyág megszerzésével kapcsolatosan?
- Mi a helytelen azzal, ha valaki jelet követel, mielőtt hinne? (Szükséges lehet emlékeztetned a tanulókat Sérem példájára a Jákób 7:13–16-ban, valamint Korihór esetére az Alma 30:43–52-ben. Elolvastathatod velük a Tan és a szövetségek 63:9-et is, hogy kihangsúlyozd, hogy a hitből származnak, nem pedig olyan dolgok, amelyeket azelőtt követelhetnének, hogy hitünk lenne.)

Mondd el, hogy Alma tanította az embereket arról, hogy mi a hit. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Alma 32:21-et, és keressék meg, hogyan határozta meg Alma a hitet. Mutass rá, hogy ez a vers szentírás-memoriter. Ösztönözheted a tanulókat arra is, hogy feltűnően jelöljék meg, hogy könnyen megtalálhassák.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Alma 32:22-t, és keressék meg a tanácsot arról, hogyan szerezzünk bizonyágot, és miként erősítsük meg azt. Kérd meg őket, hogy számoljanak be arról, mit találtak.

Írd hozzá az *Emlékezzünk Isten irgalmára!*, illetve a *Higgyünk Isten szavát!* pontokat a táblán lévő listához.

- Miért fontosak ezek a cselekedetek hitünk fejlődésében?

Mondd el, hogy annak érdekében, hogy segítsen a zorámitáknak megérteni, hogyan higgyenek Isten igéjében, Alma javasolta, hogy végezzenek el egy kísérletet.

- Az emberek miért végeznek tudományos kísérleteket? (Hogy kiderüljön, igaz-e valamely elmélet vagy feltevés.)

Kérd meg a tanulókat, hogy meséljék el, milyen kísérleteket végeztek kémia órán vagy máshol. Segíts nekik felismerni, hogy a kísérletek cselekvést igényelnek, nem csupán találgatást a kutató részéről. A bizonyág elnyerésének és megerősítésének folyamata szintén cselekvést igényel.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 32:27-et. Kérd meg az osztályt, hogy keressék meg, milyen kísérletre kérte Alma a zorámitákat. Írd hozzá a *Tegyünk kísérletet az igével!* pontot a táblán lévő listához.

- Szerintetek mire gondolt Alma, amikor azt mondta, hogy tegyenek „kísérletet” a szavaival?
- Szerintetek mire gondolt Alma, amikor azt mondta, hogy ébredjenek fel és serkentsék fel a képességeiket? (Elmondhatod, hogy a *képességeitek* kifejezés azon képességeinkre utal, hogy gondolkodjunk, cselekedjünk és elvégezzünk dolgokat. Alma arra kérte az embereket, hogy cselekedjenek a szavai szerint. Hozzáírhatod az *Ébredjünk fel, és serkentsük fel képességeinket!* pontot a táblán lévő listához.)
- Szerintetek mit jelent „egy cseppnyi hitet gyakoroln[ni]”?

Annak érdekében, hogy segíts a tanulóknak felismerni, hogyan kezdhetik el ezt a kísérletet a saját életükben, kérd meg őket, hogy olvassák el magukban az Alma 32:28-at.

- Mihez hasonlította Alma Isten igéjét? (Egy maghoz.)
- Milyen források állnak rendelkezésre Isten igéjéhez? (A válaszok között lehetnek a következők: a szentírások, az utolsó napi próféták tanításai, valamint a Szentlélektől származó személyes kinyilatkoztatás.)
- Mit mondott Alma, mit kell tennünk ezzel a „maggal”?

A tanulók válaszait sorold fel a táblán. Írhatod ezeket a *Tegyünk kísérletet az igével!* pont alá, amelyet korábban már felírtál. A felsoroltak között lehetnek a következők:

1. *Adjunk helyet az igének (a magnak), hogy el tudjuk ültetni a szívünkben!*

Az Alma 32:21
szentírás-memoriter. A lecke végén található tanítási ötlethez folyamodva segíts a tanulóknak megtanulni ezt a szakaszt.

2. *Ne vessük ki az igét a hitetlenségünkkel!*

3. *Ismerjük fel az ige növekedését magunkban!*

Annak érdekében, hogy segíts a tanulóknak megérteni, amit a kísérlettel kapcsolatban olvastak, tedd fel a következő kérdéseket:

- Miben hasonlít Isten igéje egy maghoz, amelyet a szívünkbe ültethetünk? (A válaszok között szerepelhet, hogy növekedhet, megerősíthet bennünket, valamint hogy gondoznunk kell azt.)

Amikor a tanulók megbeszélik a hasonlatot Isten igéjéről és a magról, kérd meg őket, hogy olvassák el magukban az Alma 33:22–23-at. Mielőtt azonban olvasni kezdenek, kérd meg őket, hogy keressék meg, hogyan magyarázta Alma az „ezt az igét” kifejezést. Segíts nekik megérteni, hogy ez Jézus Krisztusra és az Ő engesztelésére utal.

- Szerintetek mit jelent „helyet ad[ni]”, hogy az igét el lehessen ültetni a szívünkben? (Lásd Alma 32:28. A válaszok között lehet az, hogy ki kell nyitnunk a szívünket, valamint hogy helyet kell adnunk az életünkben a szentírás-tanulmányozásnak.)
- Szerintetek mit jelent érezni, hogy Isten igéje „duzzadni kezd” bennetek? Ha Isten igéje duzzadni kezd bennetek, akkor mi történik a bizonyágatokkal és a hitetekkel?
- Mikor fordult elő veletek, hogy Isten igéje gyarapította a lelketeket és megvilágosította értelmeteket?

Kérj meg néhány tanulót, hogy felváltva olvassák fel az Alma 32:29–34-et. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék a szöveget, és keressenek olyan szavakat és kifejezéseket, amelyek leírják, hogy mit tudunk meg Isten igéjéről. Azután kérd meg a tanulókat, hogy olvassák fel a kiválasztott szavakat és kifejezéseket, és mondják el, miért ezeket választották. A táblán lévő képre utalva kérdezd meg:

- Miért nem tökéletes a hitünk e kísérlet elvégzése után? Szerintetek mi többet kell még tennünk ahhoz, hogy tartós bizonyágot nyerjünk az evangéliumról?
- Miben hasonlít egy fa növekedésre serkentése a bizonyágunk megerősítésének folyamatához?

Kérj meg néhány tanulót, hogy egymást váltva olvassák fel az Alma 32:35–40-et. Kérd meg az osztályt, hogy keressék meg Alma tanácsát azzal kapcsolatban, hogy hogyan kell befejezni a kísérletet.

- Az Alma 32:37–40 alapján, mit kell tennünk ahhoz, hogy az Isten igéjébe vetett hitünk növekedjen? (Írd hozzá a *Tápláljuk az igét!* pontot a táblán lévő listához.)
- Mit tehetünk azért, hogy tápláljuk az igét? (A válaszok között lehet, hogy naponta tanulmányozhatjuk a szentírásokat, a tanulmányozás során útmutatásért imádkozhatunk, lehetőségeket kereshetünk a szentírások és az utolsó napi próféták tanításainak alkalmazására az életünkben, és megoszthatjuk másokkal a tanultakat.)
- Mi történik, ha elhanyagoljuk a fát vagy nem tápláljuk azt? Mi történik, ha elhanyagoljuk Isten igéjét, amely a szívünkbe lett ültetve?

Kérd meg a tanulókat, hogy írják le a jegyzetfüzetükben vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukba, amit az Alma 32-ből tanultak arról, hogy miként kell elnyerni és megerősíteni a bizonyágot. Javasolhatod azt is, hogy írják le ezeket az összegzéseket a szentírásaikba az Alma 32:37–43 mellé.

Kérd meg a tanulókat, hogy osszák meg, amit leírtak. Miközben beszámolnak erről, győződj meg arról, hogy kifejezésre juttatják, hogy **ha szorgalmasan tápláljuk Isten igéjét a szívünkben, akkor a hitünk, valamint a Jézus Krisztusról és evangéliumáról való bizonyágunk növekedni fog.**

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el az Alma 32:41–43-at, és keressék meg Alma leírását a fáról és a gyümölcsről.

- Hol található még leírás a Mormon könyvében egy fáról, melynek gyümölcse „édes, felülmúlva mindazt, ami édes”? (Lehetséges, hogy emlékeztetned kell a tanulókat az élet fájának leírására az 1 Nefi 8:11–12-ben, illetve az 1 Nefi 11:9–24-ben.)
- Lehi és Nefi látomásában az élet fájáról mit jelképez a fa és a gyümölcs? (A fa Isten szeretetét jelképezi, ahogyan az kifejezésre jut a Szabadítón és az Ő engesztelésén keresztül, míg a gyümölcs azokat az áldásokat jelképezi, amelyeket az engesztelés által nyerhetünk el. Lásd e könyv 12. fejezetét.)

- Lehi és Nefi látomásában hogyan érkeznek meg az emberek a fához? (Úgy, hogy a vasrudat követik, amely Isten igéjét jelképezi.) Miben hasonlít ez Alma példázatához, melyben Isten igéjét egy maghoz hasonlítja?

Kérj meg néhány tanulót, hogy mondják el, hogyan követték az Alma 32-ben leírt gyakorlatot. Kérdezd meg, hogyan befolyásolta ez a gyakorlat az életüket. Fontold meg, hogy elmondod saját tapasztalataidat arról, amikor Isten igéjének erejét érezted.

Szentírás-memoriter – Alma 32:21

Kérd meg a tanulókat, hogy használják az Alma 32:21-et arra, hogy meghatározzák, az alábbi helyzetekben szereplő személyek gyakorolják-e a hitüket vagy sem.

1. Egy fiatal nő kézzel fogható bizonyítékot szeretne arra, hogy a Mormon könyve igaz, mielőtt elhinné azt.
2. Egy fiatal férfi tudomást szerez arról, hogy minden érdemes, fiatal férfinak teljes idejű misszionáriusi szolgálatot kell teljesítenie. Bár családja szegény, eltökélt a szolgálat iránt, és előkészületeket tesz arra.
3. Egy fiatal nő szeretne Jézus Krisztus engesztelése által megtisztulni a bűneitől. Tudja, hogy bizonyos vétkeit meg kell vallania a püspökének a teljes bűnbánat érdekében. Időpontot egyezett a püspökkel.

Megjegyzés: Az alábbi ötletet használhatod a lecke során, amikor bevezeted a szentírás-memoriter szakaszt, vagy akár a lecke végén is.

Otthon tanulási lecke

Alma 25–32 (18. rész)

Felkészülési anyag az otthon tanulókat oktatója számára

A napi otthon tanulási leckék összefoglalása

Az alábbiakban összefoglalót találsz azokról a tanokról és tantételekről, amelyeket a tanulók az Alma 25–32 (18. rész) tanulmányozása közben ismertek meg, és nem az a célja, hogy az óra részeként tanítsd. Az általad tanított lecke csupán néhány tanra és tantételre összpontosít ezek közül. Kövesd a Szent Lélek sugalmazását, amikor átgondolod a tanulók szükségleteit.

1. nap (Alma 25–29)

A tanulók – miközben Ammon amiatti örömet tanulmányozták, hogy ő és a testvérei sikereket éltek meg az evangélium hirdetése során – a következő tantételeket tanulták meg: Amikor alázatossá válunk, az Úr megerősít bennünket, és eszközzé tesz minket az Ő kezében; Örömet tapasztalunk, amikor hithűen szolgáljuk az Urat és az Ő gyermekeit. Amikor a lámániták megtértek az evangéliumhoz, többé nem voltak hajlandóak fegyvert ragadni. A tanulók ebből megtanulták, hogy amikor teljesen megtérünk az Úrhoz, akkor betartjuk a Vele kötött szövetségeinket. Alma példáján keresztül pedig a tanulók felismerik, hogy örömet tapasztalunk, amikor segítünk másoknak bűnbánatot tartani és megtérni Jézus Krisztushoz.

2. nap (Alma 30)

Korihór, az antikrisztus, tanításainak olvasásával a tanulók megtanulták, hogy Sátán arra használja a hamis tanokat, hogy bűn elkövetésére csábítson bennünket. Alma azzal válaszolt Korihór tanításaira, hogy kijelentette, hogy minden dolog Istenről, a Fensőbb Teremtőről tesz bizonyosságot. Miután a tanulók elolvasták, hogy Korihórt halálra tiporták, megértették Mormon feljegyzett tantételét: „Az ördög nem fogja megsegíteni gyermekeit [követőit] az utolsó napon” (Alma 30:60).

3. nap (Alma 31)

Amikor a tanulók Alma azon szándékáról olvastak, hogy visszatérítse a zorámitákat hitehagyásukból, a következő tantételeket ismerték meg: „Isten szavának tanulmányozása helyes tettekre vezet bennünket. A napi rendszerességű erőfeszítéseink az imádkozás és a parancsolatok betartása terén megerősítenek bennünket a kísértés ellen. Ha imádkozunk, és hittel cselekszünk, akkor isteni segítséget kapunk a megpróbáltatásaink során.

4. nap (Alma 32)

Amikor a tanulók Alma sikereiről olvastak a zorámiták közötti szegényeknek tartott prédikálásuk kapcsán, megtanulták, hogy az alázatosság felkészít bennünket Isten szavának elnyerésére. Alma a hit gyakorlását egy mag elültetéséhez és táplálásához hasonlította. A tanulók megtudták, hogy ha szorgalmasan tápláljuk az Isten igéjébe vetett hitünket a szívünkben, akkor a hitünk, valamint a Jézus Krisztusról és az Ő evangéliumáról való bizonyosságunk növekedni fog.

Bevezetés

Ezt a leckét egy tevékenységgel kezd, hogy segíts a tanulóknak arra törekedni, hogy eszközök lehessenek Isten kezében. A lecke túlnyomó része azonban annak következményeire összpontosít, amikor valaki hamis tanokban hisz és azok szerint cselekszik, ahelyett, hogy Isten szavában hinne és aszerint cselekedne, ahogy ezt az Alma 30–32 bemutatja.

Javaslatok a tanításhoz

Alma 25–29

Ammon és Móziás fiai az Úrban örvendeznek, hiszen sok lámánita megtér az evangéliumhoz

Ahogy azt az Alma 26 feljegyzi, Ammon és testvérei örvendeztek az Úr munkája során elért sikereikben. A tanulók olvassák el az Alma 26:1–4, 11–13-at, és keressék meg, mit értek el Ammon és testvérei, és hogyan tudták ezt megvalósítani. Emlékeztess a tanulókat arra, hogy ezek a versek a következő tantételről tanítanak: **Amikor alázatossá válunk, az Úr megerősít bennünket, és eszközzé tesz minket az Ő kezében.**

Alma 30

Korihór kigúnyolja Krisztus tanát

Mutass az osztálynak egy magot. Kérd meg őket, hogy soroljanak fel olyan kedvelt növényeket, amelyekről tudják, hogy magról nőnek. Azokkal a növényekkel, gyümölcsökkel és zöldségekkel ellentétben, amelyeket a tanulók valószínűleg megemlítenek, mondd el, hogy előfordulhat, hogy egy mag olyan növényre fejlődik, amely keserű, sőt akár mérgező gyümölcsöt terem, vagy olyanná, amely megfojtja a többi, jó növényt.

Írd fel a táblára az *elgondolás* és a *hitrendszer* kifejezéseket, és kérdezd meg: Miben hasonlít egy elgondolás vagy egy hitrendszer egy maghoz?

Mondd el, hogy amikor a tanulók az Alma 30–32-t tanulmányozzák és beszélnek meg, szembeállítják majd a hamis elgondolások követésének következményeit Isten ígéje követésének következményeivel.

Kérd meg a tanulókat, hogy mondják el, ki volt Korihór. Kérd meg őket, hogy olvassák el az Alma 30:12–18, 23-at, és határozzák meg azokat a hamis elgondolásokat, amelyeket Korihór tanított. Miután elegendő idő állt rendelkezésükre az olvasáshoz, kérd meg őket, hogy sorolják fel a táblán vagy egy papírlapon Korihór két három olyan hamis elgondolását, amelyekről úgy vélik, hogy különösen veszélyesek lehetnek valaki vallásos hitelvéire. Azután tedd fel a következő kérdéseket:

- Milyen cselekedetekhez vezethetnek ezek az elgondolások? (Amikor a tanulók válaszolnak, mutass rá arra, hogy ahogyan egy elgondolás cselekedetet terem, éppen úgy fejlődik a mag is növénné.)
- Az Alma 30:18 alapján mire vették rá az embereket Korihór tanításai? (Amikor a tanulók válaszolnak, hangsúlyozd ki, hogy **Sátán arra használja a hamis tanokat, hogy bűn elkövetésére csábítson bennünket.**)

Kérj fel egy tanulót, hogy összegezze, mi történt Korihórral. (Ha a tanulóknak segítségre van szükségük, kérd meg őket, hogy használják az Alma 30 fejlécét, vagy olvassák el az Alma 30:52–53, 59–60-at.)

Alma 31

Alma missziót vezet a hitehagyott zarámiták visszatérésére

Emlékeztess a tanulókat, hogy a zarámiták hamis elgondolásokban hittek, és hamis vagy hitehagyott gyakorlatokat követtek. Az Alma 31:5-ben megtudjuk, hogy **amikor Isten ígését tanulmányozzuk, az a helyes cselekedetekre vezet bennünket.**

Alma 32

Alma megtanítja a nincstelen zarámitáknak, hogy miként gyakoroljanak hitet

Emlékeztess a tanulókat, hogy bár a zarámiták közül sokan visszautasították Isten ígését, Alma sikereket kezdett tapasztalni a szegények körében. Megtanította nekik, hogyan gyakoroljanak

hitet. A tanulók tekintsék át az Alma 32:21-et, amely szentírás-memoriter. Kérd meg őket, hogy mondják el, mit tanít nekik ez a vers a hitről.

Emlékeztess a tanulókat, hogy Alma egy magot használt hasonlatként arra, hogy a hit kifejllesztésének folyamatáról tanítson. Azután tedd fel a következő kérdéseket:

- Az Alma 32:28-ban mely kifejezések jelzik, hogy a mag – jelen esetben Isten ígéje – jó?
- Milyen hatással van ránk Isten ígéje, amikor engedjük, hogy a szívünkbe ültessék?

Mondd el a tanulóknak, hogy Alma arra buzdította a zarámitákat, hogy tegyenek kísérletet az ígével, vagyis ültessék el a szívükbe azzal, hogy elhiszik, és a szerint cselekednek. Kérd meg őket, hogy olvassák el az Alma 33:22–23-at, és keressék meg, milyen konkrét „ígét” kívánt Alma, hogy az emberek a szívükbe ültessenek. Ösztönözheted arra a tanulókat, hogy keresztutalás-ként írják fel ezeket a verseket az Alma 32:28 mellé.

A tanulók olvassák el az Alma 32:28–29, 31, 37, 41–43-at, és keressék meg azokat a jutalmakat, amelyeket akkor kapunk, amikor hiszünk Isten ígéjében, és a szerint is cselekszünk. Amikor a tanulók válaszolnak, győződj meg arról, hogy a következő tantétel egyértelmű számukra: **Ha szorgalmasan tápláljuk az Isten ígéjébe vetett hitünket a szívünkben, akkor a hitünk, valamint a Jézus Krisztusról és az Ő evangéliumáról való bizonyásunk növekedni fog.**

A lecke befejezéseként kérd meg a tanulókat, hogy osszák meg a 4. lecke 4. feladatával kapcsolatban a szentírás-tanulmányozási naplójukba leírt válaszukat – azokról az eredményekről, amelyeket akkor tapasztaltak az életükben, amikor követték az Alma által az Alma 32-ben felvázolt kísérletet.

Következő rész (Alma 33–38)

Mi a bűnbánat halogatásának veszélye? Amulek megválaszolja ezt a kérdést, és figyelmeztetést is ad. Továbbá Alma élete végéhez közeledve tanácsot ad két fiának. Elmondja megtérésének részletes történetét – amikor abból az emberből, aki Isten ellen harcolt, olyan emberré vált, aki Isten oldalán harcol –, valamint azt, hogy mit érzett, amikor megszabadult a bűnei miatt elszendvedt lelkiismeret-furdalástól és fájdalomtól.

Alma 33

Bevezetés

Zorámiták egy csoportja szeretne volna tudni, hogyan tudják követni Alma tanácsát, és elültetni az Úr szavát a szívükbe, illetve gyakorolni a hitüket. A szentírásokat használva Alma tanította az embereket a hódolatról, az imáról, valamint az irgalomról, amelyet Istentől nyerhetünk a Szabadító miatt. Arra buzdította az embereket, hogy tekintsenek Jézus Krisztusra, és higgyenek az Ő engesztelésének hatalmában.

Megjegyzés: A 94. lecke lehetőséget kínál arra, hogy három tanuló tanítson. Most kellene kiválasztanod a három tanulót, és odaadni nekik a 94. lecke kijelölt részének egy másolatát, hogy fel tudjanak készülni. Bátorítsd őket arra, hogy imádságos lélekkel tanulmányozzák a lecke anyagát, és törekedjenek a Szentlélek útmutatására, hogy tudhassák, hogyan szabják a leckét a társaik igényeire.

Javaslatok a tanításhoz

Alma 33

Alma arra tanítja a zorámitákat, hogy kezdjenek hinni Jézus Krisztusban

Írd fel a táblára: *gyakorolni*.

- Mit jelent gyakorolni valamit? (Amikor a tanulók válaszolnak erre a kérdésre, megkérheted az egyik tanulót, hogy mutassa be, hogyan lehet gyakorlatoztatni a karját, mondjuk fekvőtámasszal, vagy a lábát, például helyben futással.)

A tanulók olvassák el magukban az Alma 33:1-et, és határozzák meg azt a gyakorlatot, amelyet a zorámiták meg szerettek volna érteni. Miután a tanulók beszámoltak arról, amit találtak, írd a következő kérdést a táblára: *Hogyan gyakorolunk hitet?* Kérd meg a tanulókat, hogy keressenek legalább három választ erre a kérdésre az Alma 33 tanulmányozása és megbeszélése során.

Mondd el, hogy amikor Alma elkezdte megválaszolni a zorámiták kérdését a hit gyakorlásával kapcsolatban, kijavította azt a téves elgondolást, amelyet addig képviseltek a hódolatról. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 33:2-t. Kérd meg az osztályt, hogy határozzák meg a zorámiták téves elgondolását arról, hogyan kell hódolni Istennek.

- Miért gondolták azt ezek a zorámiták, hogy nem hódolhatnak Istennek? (Azért, mert nem engedték be őket a zsinagógáikba.)

Kérd meg a tanulókat, hogy összegezzék, amit az Alma 31-ből megtanultak a zorámiták hódolati szokásairól. (Lásd Alma 31:22–23. A zorámiták hetente egyszer ugyanazt az imát mondták el a zsinagógában, majd szót sem ejtettek Istenről a hét további részében.)

- Miért fontos része az egyházi programokon való részvétel a hódolatunknak? Milyen más módon tudunk hódolni Istennek azon felül, hogy részt veszünk a heti egyházi gyűléseinken?

Mondd el, hogy Alma egy Zénosnak nevezett próféta tanításait idézte, hogy kijavítsa a zorámiták téves elképzeléseit arról, hogyan kell hódolni Istennek. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Alma 33:3-at, és keressék meg, milyen szót használt Alma a *hódolat* kifejezés mellett. (Ez a szó az *ima*.)

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Alma 33:4–10-et, és keressék ki belőle az összes olyan helyzetet, amelyben Zénos állítása szerint imádkozott.

- Mikor és hol imádkozott Zénos?
- Mit tanított Alma a hódolatról, amikor Zénos szavait idézte? (Segíts a tanulóknak meghatározni a következő igazságot: **Imával folyamatosan hódolhatunk Istennek.**)

Irányítsd a figyelmet a táblán lévő kérdésre: *Hogyan gyakorolunk hitet?* Ez alá a kérdés alá írd fel: *Mindig imádkozunk!*

- Milyen értelemben jelenti az imádkozás azt, hogy hitet gyakorolunk Mennyei Atyánkban és Jézus Krisztusban?
- Mikor imádkoztál olyan helyzetben, amelyet Zénos említett? Hogyan talált megváltásra az imád? (Emlékeztess a tanulókat, hogy nem szükséges megosztaniuk a túl személyes vagy bizalmas élményeiket.)

Kérd meg a tanulókat, hogy tekintsék át magukban az Alma 33:4–5, 8–9-et. Kérd meg őket, hogy keressenek olyan kifejezéseket, amelyek Isten irgalmát említik (mint például az „irgalmas vagy”, illetve az „irgalmas voltál”).

Annak érdekében, hogy segíts a tanulóknak felismerni a kapcsolatot Jézus Krisztus engesztelése és Mennyei Atyánk irgalma között, kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma Alma:11–16-ot. Kérdezd meg az osztályt, hogy kövessék a szöveget, és keressék meg azt a kifejezést, amely négy alkalommal is megjelenik ezekben a versekben. (A kifejezés a „Fiad miatt”. Bátoríthatod a tanulókat, hogy jelöljék meg ezt a kifejezést.)

- Szerintetek mire gondolt Zénos, amikor azt mondta: „Fiad miatt elfordítottad tőlem az ítéleteidet”? (Segíts a tanulóknak meghatározni a következő igazságot: **Jézus Krisztus engesztelése miatt nyerjük el Mennyei Atyánk irgalmát, beleértve bűneink bocsánatát is.** Megkérheted a tanulókat, hogy írják ezt a tantételt a szentírásukba az Alma 33:11–16-os részhez.)

Annak érdekében, hogy segíts a tanulóknak jobban megérteni az irgalmat, amelyet Jézus Krisztus engesztelésén keresztül nyerhetünk, fontold meg, hogy elmondod a következő történetet, amelyet Gordon B. Hinckley elnök idézett:

„A tanár azt mondta: »Jó reggelt, fiúk! Iskolába jöttünk.« Üvöltöztek, és teli torokkal folyt a mókázás. »A helyzet az, hogy jó iskolát szeretnék, de be kell vallanom, nem tudom, hogyan kell ezt, csak ha ti is segítetek benne. Mondjuk, legyen egy pár szabályunk. Mondjátok, mik legyenek, én pedig felírom őket a táblára.«

Az egyik srác bekiabált: »Nincs lopás!« »Nincs késés!« – harsogta egy másik. Végül aztán tíz szabály került fel a táblára.

»Nos – mondta a tanár –, a szabályok semmire sem jók, ha nem tartozik hozzájuk büntetés. Mit tegyünk azzal, aki megszegi a szabályokat?«

»Tíz botütés a hátára kabát nélkül!« – válaszolta az osztály.

»Az elég kemény, fiúk. Biztosak vagytok benne, hogy tartani tudjátok magatokat ehhez?«

»Én támogatom!« – kiáltotta az egyikük, a tanár pedig azt mondta: »Rendben, akkor ezekhez tartjuk magunkat! Osztály, vigyázz!«

Pár nap múlva »Nagy Tom« észrevette, hogy valaki ellopta az ebédjét. A tolvaj megkerült – egy kis éhes alak, úgy tíz év körüli. »Megtaláltuk a tolvajt, akinek most a szabályaitok szerint meg kell bűnhődnie – tíz botütés a hátára. Jim, gyere ide!« – mondta a tanár.

Az apró kölyök remegő lábakkal vánszorgott kifelé állig begombolt, hatalmas kabátjában, miközben így könyörgött: »Tanár Úr, olyan keményen elnászpángolhat, ahogy csak bír, de kérem a kabátomat ne vegye le!« [Megjegyzés: Szükséges lehet elmagyarázni, hogy az *elnászpángolni* kifejezés azt jelenti, hogy megverni valakit.]

»Vedd le a kabátodat! – mondta a tanár. – Te is segítettél a szabályok felállításában.«

»Kérem, Tanár Úr, hadd ne vegyem le!« Elkezdett kigombolkozni, és mit látott a tanár? A fiúcskán nem volt ing, és előtűnt csontos, kicsi, vézna teste.

»Hogyan is verhetném meg ezt a gyermeket? – gondolta. – De muszáj, valamit muszáj tennem, hogy egyben tarthassam ezt az iskolát.« Síri csend borult az osztályra.

»Hogyhogy nincs rajtad ing, Jim?«

Azt válaszolta: »Édesapám meghalt, édesanyám pedig nagyon szegény. Egy ingem van, és ma mossa ki, ezért a bátyám kabátjában jöttem, hogy ne fázzak.«

A tanár a pálcával a kezében vonakodott. Ekkor hirtelen »Nagy Tom« talpra ugrott, és azt mondta: »Tanár Úr, ha nem ellenzi, én átvállalom Jimtől a verést.«

»Nagyon jó, van egy bizonyos törvény, mely szerint másvalaki átvállalhatja a büntetést – mondta a tanár, majd megkérdezte: – Mindenki egyetért?«

Tom kabátja lekerült, a pálca pedig öt ütés után kettétört! A tanár kezébe temette az arcát, és azt gondolta: »Hogyan is fejezhetném be ezt a szörnyű feladatot?« Aztán meghallotta az

Ismételt szavak és kifejezések felismerése

A próféták gyakran ismétléssel adnak nyomatékot az igazságoknak. Amikor a tanulók ismétlődő szavakat, kifejezéseket, valamint elgondolásokat találnak, kérd meg őket, hogy gondolják át, milyen igazságot tanít az író, és miért fontos megérteni azt.

osztály zokogását, és felnézve mit látott? Kicsi Jim két kezét Tom nyaka köré fonta. »Tom, sajnálom, hogy elloptam az ebédedet, de borzasztóan éhes voltam. Szeretni foglak a halálomig, amiért átvállaltad a verést értem! Igen, örökké szeretni foglak!« [Ismeretlen szerző.]

E történet felidézését követően Hinckley elnök azt mondta: „Kiemelve egy kifejezést ebből az egyszerű történetből: Jézus, a Megváltóm, »magára vette a verést« értem és értetek is” („The Wondrous and True Story of Christmas,” *Ensign*, 2000. dec. 4).

- Hogyan kapcsolódik ez a történet Alma tanításaihoz a Szabadító engeszteléséről? (Szükség szerint magyarázd el, hogy az, ahogyan Tom „magára vette Jim verését” az engesztelést jelképezi. A Szabadító magára vette a bűneinkért járó büntetést, hogy nekünk ne kelljen elviselnünk ezt a büntetést, ha megbánjuk a bűneinket.)

Mondd el, hogy Alma, Zénós szavainak idézése után egy másik prófétától, Zénóktól is idézett. Olvasd fel a tanulóknak az Alma 33:15–16-ot. Hangsúlyozd ki, mennyire csalódott Mennyei Atyánk, amikor az emberek nem hajlandóak megérteni, mit tett értük az Ő Fia.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Alma 33:12–14-et, és keressék meg benne a forrást, amelyet Alma használt, amikor ezeket a tanításokat elmondta.

- Miért ismerte Alma Zénós és Zénok szavait? (Azért, mert ezek a szavak a szentírásokban voltak. Rámutathatsz arra is, hogy Alma szavai a 12-es és a 14-es versben arra utalnak, hogy a zoramíták számára is hozzáférhetőek voltak ezek a szentírások. Hangsúlyozd ki, hogy **a szentírások bizonyosságot tesznek Jézus Krisztusról.**

A táblán lévő kérdés alá írd fel: *Tanulmányozzuk a szentírásokat, és higgyünk bennük!*

Mutass rá, hogy Alma egy másik szentírásbeli történetre is hivatkozott, hogy segítsen a zoramítáknak kialakítani a hitet Jézus Krisztusban. Tedd ki a Mózes és a rézkígyó című képet (62202; *Evangéliumi művészeti könyv* [2009]. 16. sz.). Összegezd ezt a történetet azzal, hogy elmondod, hogy amikor Mózes az izráelitákat vezette a pusztában, sokan lázadni kezdtek ellene és az Úr ellen. Válaszként erre az engedetlenségre az Úr mérges kígyókat küldött, amelyek megmárták az embereket. Az emberek Mózeshez fordultak segítségért. Mózes imádkozott, és azt az utasítást kapta, hogy készítsen egy kígyót egy rúdon, hogy az emberek felnézhessenek rá. Engedelmeskedett, és rézből kígyót készített. (Lásd 4 Mózes 21:4–9.) Kérj meg egy tanulóat, hogy olvassa fel az Alma 33:19–20-at. Kérd meg az osztályt, hogy határozzák meg, mi történt azokkal, akik felnéztek a rézkígyóra, és mi történt azokkal, akik úgy döntöttek, nem néznek fel rá.

- Az Alma 33:20 szerint miért döntöttek úgy sokan, hogy nem néznek fel?

Kérd meg a tanulókat, hogy gondolkodjanak el azon, vajon ők felnéztek volna-e, ha ebben a helyzetben lettek volna.

Mutasd meg A keresztre feszítés című képet (62505, *Evangéliumi művészeti könyv*, 57. sz.). Mondd el, hogy a rézkígyó a rúdon egy „mintakép” volt (lásd Alma 33:19). Más szavakkal jelképe volt valaminek, ami majd a jövőben történik meg. Jézus Krisztust jelképezte a kereszten (lásd János 3:14).

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Alma 33:21–23-at, és keressék meg, hogyan vonatkoztatta Alma ezt a történetet a zoramítákra. Miután a tanulók beszámoltak arról, amit felismertek, irányítsd a figyelmüket ismét a táblán lévő kérdésre: *Hogyan gyakorolhatunk hitet?*

- Mit tanít nekünk az izráeliták és a rézkígyó története, mit kell tennünk, hogy lelkileg meggyógyuljunk?
- Hogyan válaszolja meg az Alma 33:22–23 ezt a kérdést? (A tanulóknak meg kell határozniuk a következő igazságot: **Azzal gyakoroljuk a hitünket, ha úgy döntünk, hogy hiszünk Jézus Krisztusban és az Ő engesztelésében.**)

A táblán lévő kérdés alá írd fel: *Higgyünk Jézus Krisztusban és az Ő engesztelésében!*

- Milyen cselekedeteket és hozzáállást láttok azokon az embereken, akik hisznek a Szabadító engesztelésében?

Annak érdekében, hogy hangsúlyozd, hogy a Jézus Krisztusba vetett hit a mi saját döntésünk, hívd fel a tanulókat a következő kifejezésre az Alma 33:23-ban: „És mindezt megtehetitek, ha akarjátok.” Bátoríthatod a tanulókat, hogy jelöljék meg ezt a kifejezést.

Írd fel a táblára a következő kijelentést, és fontold meg, hogy a tanulókat arra biztatom, hogy írják bele ezt a szentírásukba. (A kijelentés az *Inquire of the Lord* című beszédben található [beszéd az EOSZ vallási oktatókhoz, 2001. febr. 2.], 1, si.lds.org.)

„A nemzedékek során minden egyes gyermek maga választ hit és hitetlenség között. A hit nem örökség, hanem választás” (Henry B. Eyring elnök).

Kérd a tanulókat, hogy a jegyzetfüzetükbe vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukba írják le válaszaikat a következő kérdésekre: (Az óra kezdete előtt felírhatod a kérdéseket a táblára, készíthetsz belőlük kiosztható papírlapokat vagy fel is olvashatod lassan, hogy a tanulók leírassák azokat.)

- Milyen hatással volt a mindennapi életedre az a döntésed, hogy hiszel a Szabadítóban?
- Hogyan erősítette meg a személyes szentírás-tanulmányozás a hitedet Mennyei Atyánkban és Jézus Krisztusban?
- Hogyan erősítette meg a napi szintű személyes ima és hódolat a hitedet Mennyei Atyánkban és Jézus Krisztusban?
- Érzéseid szerint mit vár el tőled Mennyei Atyánk annak érdekében, hogy nagyobb hitet gyakorolj?

Kérj meg pár tanulót, hogy mondják el válaszaikat. Tegyél bizonyosságot arról, milyen fontos azt választani, hogy higgyünk a Szabadítóban.

Alma 34–35

Bevezetés

Miután Alma azt tanította a zorámitáknak, hogy higgyenek Isten Fiában, Amulek kinyilvánította saját bizonyosságát Jézus Krisztusról, ezzel egy második tanúságot nyújtva. Amulek – Alma társa – kihangsúlyozta, hogy Jézus Krisztus engesztelése szükséges az egész emberiség szabadulása érdekében, valamint azért, hogy az egyének elnyerhessék az engesztelés minden áldását, amikor bűnbánathoz vezető hitet gyakorolnak. Sok

zorámita hallgatott Amulek felhívására, hogy bánják meg bűneiket. Amikor a bűnbánó zorámitákat gonosz kormányzók és papjaik kiűzték az országból, a nefiták és Ammon népe ételt, ruhát és földet adott nekik örökségül. Ennek eredményeként a lámániták és azok a zorámiták, akik nem bánták meg bűneiket, harcra kezdtek készülődni a nefiták és Ammon népe ellen.

Taníts a Lélekkel, és tegyél bizonyosságot Jézus Krisztusról

Tegyél meg minden tőled telhetőt, hogy olyan légkört alakíts ki, melyben a Szentlélek tanítani tudja a tanulókat. Az egyik leghatékonyabb módja annak, hogy ilyen légkört teremts, az, ha a felhasznált példákat és a beszélgetést is a Szabadítóra összpontosítod, gyakran teszel Róla bizonyosságot, és a tanulóknak is lehetőséget biztosítasz arra, hogy bizonyosságot tegyenek Róla.

Javaslatok a tanításhoz

Alma 34:1–14

Amulek Jézus Krisztus engeszteléséről tanítja a zorámitákat

Az óra előtt írd fel a táblára a következő kijelentéseket: Kérd meg a tanulókat, hogy a jegyzetfüzetükbe vagy egy papírra írják le, hogy szerintük melyik igaz és hamis e kijelentések közül.

1. Amikor Jézus Krisztus engesztelést hozott az emberiség bűneiért, akkor csak az igazlelkűekért szenvedett.
2. Minden embernek szüksége van az engesztelésre a szabadításhoz.
3. Bármely személy hozhat engesztelést vagy fizethet egy másik személy bűneiért.

Miután a tanulóknak elegendő idő állt rendelkezésükre, hogy feljegyezzék válaszaikat, emlékeztess őket, hogy Alma zorámiták egy csoportját arról tanította, hogyan nyerhetik el Isten igéjét, és hogyan gyakorolhatnak hitet Jézus Krisztusban (lásd Alma 32–33). Összegezd az Alma 34:1–7-et azzal, hogy elmondod, hogy Almát Amulek követte, aki megosztotta saját bizonyosságát a Szabadítóról. Kérd meg a tanulókat, hogy magukban nézzék át Amulek tanításait az Alma 34:8–9, 11-ben, és határozzák meg, melyek azok a kifejezések, amelyek megmutatják, hogy a táblán szereplő kijelentések igazak vagy hamisak-e. Ezután az osztállyal közösen tekintsetek át a kijelentéseket. A helyes válaszok:

1. Hamis – „engesztelést fog hozni a világ bűneiért” (Alma 34:8).
2. Igaz – „kell, hogy legyen egy engesztelés, különben az egész emberiségnek elkerülhetetlenül el kell vesznie” (Alma 34:9).
3. Hamis – „nincs olyan ember, aki feláldozhatná a saját vérét úgy, hogy az kiengesztelne egy másik bűneiért” (Alma 34:11).

Miután a tanulók megbeszélték a 3. kijelentésre adott választ is, kérdezd meg:

- Szerintetek miért Jézus Krisztus az egyetlen, aki engesztelést hozhatott a világ bűneiért?

Annak érdekében, hogy segíts a tanulóknak e kérdés megválaszolásában, kérd meg őket, hogy olvassák el magukban az Alma 34:10, 14-et. Azután olvasd fel a következő kijelentést Russell M. Nelson eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„Engesztelése végtelen – határtalan. Abban az értelemben is végtelen, hogy az egész emberiséget megmenti a soha véget nem érő haláltól. Végtelen volt továbbá határtalan szenvedése terén. [...] Végtelen volt hatókör tekintetében – egyszer kellett véghez vinni mindenkiért. Az engesztelés irgalma pedig nem csupán végtelen számú emberhez jut el, hanem az Óáltala teremtett végtelen számú világokba is. Végtelensége minden emberi mértéket és halandó értelmet meghaladt.

Jézus volt az egyetlen, aki képes volt ilyen végtelen engesztelés felajánlására, mivel halandó anyától és halhatatlan Atyától született. E különleges születési jog folytán Jézus végtelen Lény volt” (*“The Atonement,” Ensign, Nov. 1996, 35*).

„Az örökkévaló törvény értelmében ez az engesztelés személyes áldozatot kívánt egy olyan halhatatlan lénytől, aki nincs kitéve a halálnak. Mégis meg kell halnia, és újra magára kell öltetnie a testét. A Szabadító volt az egyetlen, aki képes volt erre. Édesanyjától örökölte képességét a halálra. Atyjától pedig hatalmat kapott a halál felett” (*„Constancy amid Change,” Ensign, Nov. 1993, 34*).

- Hogyan segítenek Amulek tanításai és Nelson elder kijelentései megértenünk, miért volt Jézus Krisztus az egyetlen, aki engesztelést hozhatott a világ bűneiért?
- Hogyan összegeznék azt, amit eddig megtudtatok az Alma 34-ből Jézus Krisztus engeszteléséről? (A tanulók egyéb igazságokat is javasolhatnak, azonban győződj meg arról, hogy megértik, hogy **Jézus Krisztus végtelen és örökkévaló engesztelése lehetővé teszi a szabadulást az egész emberiség számára.**)

Annak érdekében, hogy segíts a tanulóknak jobban értékelni az engesztelés szükségességét Mennyei Atyánk szabadítás tervében, fontold meg, hogy felhasználod a következő tevékenységet. Ezt a tevékenységet a tanulóid szükségleteihez és érdeklődéséhez igazíthatod.

Írd fel a táblára a következő kifejezést: *Képzeljétek el az életet... nélkül!*

Tarts fel egy olyan tárgyat, amelyet a fiatalok közül sokan értékesnek tartanak (például egy mobiltelefont), és kérdezd meg:

- Milyennek képzelték az életet enélkül a tárgy nélkül?

Majd tarts fel egy palack vagy pohár vizet (vagy valami olyasmit, ami elengedhetetlen az élet fenntartásához).

- Milyen lenne az élet víz nélkül?

Miután a tanulók megbeszélték, milyen nagy szükség van vízre, egészítsd ki a táblán lévő kijelentést, hogy a következőképpen szóljon: *Képzeljétek el az életet Jézus Krisztus engesztelése nélkül!*

- Mennyiben lenne más az élet Jézus Krisztus engesztelése nélkül? (Adj némi gondolkodási időt a tanulóknak, mielőtt a válaszaikat kérnéd. Ha az idő engedi, megkérheted őket, hogy írják le válaszaikat erre a kérdésre.)

Alma 34:15–41

Amulek arra tanítja a zoramitákat, hogyan gyakoroljanak bűnbánathoz vezető hitet

Mutass rá, hogy bár Jézus Krisztus elvégezte az engesztelést minden ember számára, nem nyerjük el automatikusan annak összes áldását. Amulek megtanította, mit kell tennünk ahhoz, hogy az engesztelés által elérhető összes áldást elnyerhessük. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Alma 34:15–17-et, és határozzák meg, melyik kifejezést használta Amulek négy alkalommal is. (Bűnbánathoz vezető hit.)

- Mit tudunk meg az Alma 34:15–17-ből, mit kell tennünk, hogy elnyerhessük az engesztelés minden áldását? (Győződj meg róla, hogy a tanulók megértik, hogy **annak érdekében, hogy az engesztelés minden áldását elnyerjük, bűnbánathoz vezető hitet kell gyakorolnunk.**)
- Szerintetek mit jelent az a kifejezés, hogy bűnbánathoz vezető hitet gyakorolni?

Annak érdekében, hogy segíts a tanulóknak megérteni, mit jelent bűnbánathoz vezető hitet gyakorolni, olvasd fel a következő kijelentést Dieter F. Uchtdorf elnöktől, az Első Elnökségből:

„Krisztusba vetett erős hitre van szükségünk ahhoz, hogy bűnbánatot tudjunk tartani. [...] A Krisztusba vetett hit megváltoztatja azon gondolatainkat, hiedelmeinket és viselkedésformáinkat, amelyek nincsenek összhangban Isten akaratával. [...] A bűnbánat a gondolkodásmód és a szív változását jelenti – abbahagyjuk azokat a dolgokat, amelyek rosszak, és elkezdjük azokat, amelyek helyesek” (A biztonságos visszatérés pontja. *Liahóna*. 2007. nov. 100.).

- Miért fontos megérteni, hogy a bűnbánat nemcsak azt követeli meg, hogy felhagyjunk a helytelen cselekedetekkel, hanem azt is, hogy elkezdjünk helyes cselekedeteket tenni?

- Az Alma 34:16 szerint mi az eredménye annak, amikor bűnbánathoz vezető hitet gyakorlunk?
- Mi történik, ha nem gyakorlunk bűnbánathoz vezető hitet? (Elmondhatod, hogy a „ki lesz téve az igazságosság követelményei teljes törvényének” kifejezés azt jelenti, hogy elszenvedjük bűneink minden következményét, valamint elveszítjük az örök élet áldását.)
- Az Alma 34:17 szerint mi az egyik dolog, amelyet megtehetünk, hogy bűnbánathoz vezető hitet gyakoroljunk?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Alma 34:17–28-at. Kérd meg őket, hogy keressék meg, mit tanított Amulek a zorámitáknak az imáról, hogy mikor és miért kell imádkoznunk.

- Mi olyat tanított Amulek az imáról, ami a ti életetekre is vonatkozik? Szerintetek az ima miért fontos része annak, hogy bűnbánathoz vezető hitet gyakoroljunk?
- Amulek azt mondta, hogy imáink semmit sem használnak nekünk, vagyis haszontalanok lesznek, ha nem segítünk a körülöttünk élőknek (lásd Alma 34:28). Szerintetek ez miért van így?

Annak érdekében, hogy segíts a tanulóknak további lehetőségeket megfontolni a bűnbánathoz vezető hit gyakorlásával kapcsolatosan, kérd meg őket, hogy válaszoljanak a következő példákra:

1. Egy fiatal férfi rászokott arra, hogy nem helyénvaló nyelvezetet használjon. Hogyan tudna bűnbánathoz vezető hitet mutatni, hogy megszabaduljon ettől a szokásától? (A válaszok között lehet, hogy segítségért imádkozik, segítséget kér a családtagjaitól és a barátaitól, valamint hogy olyan tevékenységekben vesz részt, amelyek meghívják a Lelket.)
 2. Egy fiatal nő és egy fiatal férfi helytelen kapcsolatba került. Érezték, hogy a Szentlélek arra ösztönzi őket, hogy azonnal vessenek véget a kapcsolatnak. Hogyan mutathatja meg a bűnbánathoz vezető hitet az, ha követik ezt a készítetést? Milyen további lépésekre lehet szükségük, hogy biztosak lehessenek abban, hogy a teljes bűnbánathoz vezető úton haladnak? (A válaszok között szerepelhet, hogy a püspök vagy a gyülekezeti elnök útmutatását kérik, illetve, hogy erőért és bocsánatért imádkoznak.)
- Mit jelent halogatni? Mik lehetnek az okai annak, hogy egyesek halogatnak?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Alma 34:33-at, és keressenek valamit, aminek a halogatásától óva intette a zorámitákat. Kérj meg néhány tanulót, hogy egymást váltva olvassák fel az Alma 34:32–35-öt. Miközben olvasnak, az osztály keresse meg a bűnbánatunk halogatásának következményeit. Amikor a tanulók beszámolnak arról, amit találtak, írd a következő igazságot a táblára: ***Ez az élet a felkészülés ideje számunkra az Istennel való találkozásra.***

- Hogyan magyaráznátok meg ezt az igazságot valakinek?
- Képzeljétek el, hogy van egy barátotok, aki tudatosan engedetlen néhány parancsolatnak, de azt tervezi, hogy később bűnbánatot tart. Mit taníthatok ennek a barátnak azok alapján, amiket az Alma 34:32–35-ből megtudtatok?

Mondd el, hogy Amulek nem csupán a bűnbánat halogatásának következményeire figyelmeztetett, hanem tanított azokról az áldásokról is, amelyeket akkor kapunk, ha úgy döntünk, most tartunk bűnbánatot. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Alma 34:30–31-et, és keressék meg ezt az áldást.

- Az Alma 34:31-ben milyen biztosítékot kapnak azok, akik most tartanak bűnbánatot? („A megváltás nagy terve rögtön érvénybe lép számotokra.”)

Olvasd fel a következő kijelentést Boyd K. Packer elnöktől a Tizenkét Apostol Kvórumából: „Nem szükséges mindent tudnotok, mielőtt az engesztelés működésbe lépne számotokra. Legyen hitetek Krisztusban; abban a pillanatban működésbe lép, amint kérietek!” (“Washed Clean,” *Ensign*, May 1997, 10)

- Hogyan segít nekünk, ha megértjük ezt az ígéretet? Milyen módon tapasztaltátok, hogy az engesztelés működésbe lépett, amint elkezdtetek arra hagyni?

Olvasd fel a következő kijelentést Harold B. Lee elnöktől: Kérd meg a tanulókat, hogy figyeljék meg, mit nevezett Lee elnök „a legfontosabb” parancsolatnak.

„Nos, ha követtetek el hibákat, akkor legyen a mai nap az, amikor elkezdtetek megváltoztatni az életeteket! Fordítsatok hátat annak, amit eddig tettetek, és helytelen volt! Isten összes parancsolatai közül az a legfontosabb, melynek betartása ma a legnagyobb nehézséget okozza nektek. Legyen szó tisztességtelenségről, erkölcstelenségről, hamisításról, az igazság elhallgatásáról, ma van itt a napja annak, hogy addig dolgozzatok ezen, amíg le nem győzitek az adott gyengeséget. [...] Javítsatok azon a dolgon, majd kezdjétek hozzá a következőhöz, melynek betartása leginkább nehézséget okoz nektek! *(Az egyház elnökeinek tanításai: Harold B. Lee [2000]. 30.)*.

- Lee elnök szerint melyik a legfontosabb parancsolat? Miért?

Írd fel a táblára a következő befejezetlen kijelentéseket: Kérd meg a tanulókat, hogy egészítsék ki ezeket a jegyzetfüzetükben vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukban.

Ma a legfontosabb parancsolat számomra...

Most kezdek bűnbánathoz vezető hitet gyakorolni azzal, hogy...

Alma 35

A bűnbánó zorámiták az igazlelkűek közé települnek

Összegezd az Alma 35-öt azzal, hogy elmondod, hogy sok zorámita megbánta bűneit. A gonosz kormányzók és papok kiűzték őket az országból, ezért Jerson földjére települtek, hogy Ammon népével éljenek. Ammon népe földet adott számukra, a nefiták pedig sereget küldtek a védelmükre.

Tegyél bizonyosságot arról, hogy amint bűnbánathoz vezető hitet gyakorlunk, elnyerhetjük a Szabadító engesztelésének áldásait. Biztasd a tanulókat, hogy kövessék Ammon népének és a nefitáknak a példáját azzal, hogy kedvességet mutatnak és támogatást nyújtanak azoknak, akik igyekeznek bűnbánatot tartani.

Alma 36

Bevezetés

Alma a zorámitáknál végzett missziója után egyéni tanácsokat ad mindegyik fiának. Fiának, Hélamánnak szóló tanácsai az Alma 36-ban és az Alma 37-ben találhatóak. Alma bizonyosságot tett Hélamánnak, hogy Isten kiszabadítja azokat, akik Őbelé helyezik a bizalmukat. Ezen igazság illusztrálásához Alma leírta évekkorábbi élményét, amikor Jézus Krisztus engesztelése révén megszabadult a bűnei okozta fájdalomtól. Beszél az erőfeszítéseiről is, hogy Krisztushoz vezessen

másokat, hogy ők is saját maguk tapasztalhassák meg a bűnbánat örömet.

Megjegyzés: A 94. lecke lehetőséget kínál arra, hogy három tanuló tanítson. Ha még nem tetted meg, akkor most kellene kiválasztanod a három tanulót, és odaadni nekik a 94. lecke kijelölt részének egy másolatát, hogy fel tudjanak készülni. Bátorítsd őket arra, hogy imádságos lélekkel tanulmányozzák a lecke anyagát, és törekedjenek a Szentlélek útmutatására, hogy tudhassák, hogyan szabják a leckét a társaik igényeire.

Bátorítsd a tanulókat arra, hogy imádkozzanak útmutatásért, amikor megbízásokat teljesítenek!

Amikor megbízásokat adsz a tanulóknak, mint például, hogy a lecke egy részét ők tanítsák, akkor bátorítsd őket arra, hogy imádkozzanak útmutatásért, amikor megbízásaikat teljesítik. Bátorításod növeli önbizalmukat abban, hogy a Lelken keresztül világosságot nyerhetnek (lásd T&S 6:14–15).

Javaslatok a tanításhoz

Alma 36:1–5

Alma Isten szabadító hatalmáról tanítja Hélamánt

Kérd meg a tanulókat, hogy gondolják át, szüleik bizonyossága vagy egy konkrét tanítása milyen pozitív hatással volt rájuk. Kérj meg egy vagy két tanulót, hogy ossza meg gondolatait az osztállyal.

Mondd el, hogy Alma könyvének 36–42. fejezetei fiainak adott tanácsait tartalmazzák. A 36–37-es fejezet Hélamánnak szól, a 38. fejezet Siblonnak íródott, míg a 39–42. fejezet Koriántonnak szól.

Ösztönözd a tanulókat arra, hogy képzeljék magukat Hélamán helyébe, amikor hallotta atyja bizonyosságát az Alma 36:1–5-ben. A tanulók olvassák el magukban ezeket a verseket, és keressék meg, mi ragadja meg őket Alma bizonyosságából.

- Mi van rátok a legnagyobb hatással ezekben a versekben? Miért?

Alma 36:6–22

Alma leírja lázadását, és elmondja, hogyan nyert bocsánatot

Mondd el, hogy további bizonyágként Isten szabadító hatalmára mindazok számára, akik Őbelé helyezik bizalmukat, Alma elmondta élményét, amikor szabadulást nyert a bűnei okozta fájdalomtól. Kérd meg a tanulókat, hogy fussák át az Alma 36:6–9-et, és összegezzék, mit történt Almával, amikor Móziás fiaival az egyház elpusztítására törekedtek.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 36:10-et. Kérd meg az osztályt, hogy határozzák meg, mennyi ideig szenvedett Alma a bűnei miatt. Mondd el, hogy az Alma 36:11–17-ben sokkal részletesebb beszámolót kapunk arról, mit élt át Alma szenvedéseinek három napja és három éjszakája során, mint megtérésének másutt található leírásaiban (lásd Móziás 27 és Alma 38). Kérd meg a tanulókat, hogy dolgozzanak párokban. Kérd meg a párokat, hogy tanulmányozzák az Alma 36:11–17-et, és keressék meg, hogyan írta le Alma félelmét és fájdalmát. Javasolhatod, hogy a tanulók jelöljék meg, amit találnak. A tanulók számoljanak be azokról a szavakról és kifejezésekről, amelyeket találtak. (Ezeket fel is írhatod a táblára.) Felteheted a következő kérdéseket, hogy elmélyítsd a tanulók ismereteit a talált szavakkal és kifejezésekkel kapcsolatban.

- Szerintetek mit jelent ez a kifejezés (vagy szó)? Mi okozta, hogy Alma így érzett?
- Mit taníthat nekünk Alma tapasztalata a bűn hatásairól? (Segíts a tanulóknak meghatározni a következő igazságot: **A bűn nagy fájdalomhoz, szenvedéshez és sajnálkozáshoz vezet.**)

- Vajon úgy tűnik, mintha Alma a fájdalmat és a sajnálkozást közvetlenül a bűn elkövetése után tapasztalta volna? Szerintetek miért fontos felismerni, hogy a bűneink hatásait nem feltétlenül azonnal tapasztaljuk meg?

Kérd meg a tanulókat, hogy gondolkozzanak el azon élményeiken, melyek során fájdalmat és sajnálkozást éreztek a bűneik miatt. Azután olvasd fel a következő kijelentést Packer elnöktől:

„Közülünk mindenki legalábbis belekóstolt már a hibák elkövetését követő lelkiismeret-furdalás fájdalmába. [...]

Ha a büntudat vagy a csalódottság, a kudarc és a szégyen lesújtó érzései nehezednek rátok, van gyógyír, („The Touch of the Master’s Hand,” Ensign, May 2001, 22).

Mutass rá arra, hogy bár Alma komoly fájdalmat és büntudatot érzett a bűnei miatt, emlékezett a gyógyírra a fájdalmai ellen.

- Az Alma 36:17 szerint mire emlékezett?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 36:18-at. Kérd meg az osztályt, hogy keressék meg, mit tett Alma, hogy kövesse atyja tanításait. Annak érdekében, hogy a tanulók jobban megértsék ezeket a verseket, kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentést Jeffrey R. Holland eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„Almát megérintették atyja tanításai, különösen fontos azonban, hogy a prófécia, melyre visszaemlékezett, jövendölés volt »egy Jézus Krisztusnak, Isten Fiának az eljövételét illetően, hogy engesztelést hozzon a világ bűneiért« (Alma 36:17). Ez az a név és az az üzenet, amelyet mindenkinek hallania kell. [...] Bármilyen más imát is mondunk, bármilyen más szükségletünk is van, mindannyian valamilyen módon ettől az egyetlen könyörgéstől függünk: »Ó Jézus, Isten Fia, irgalmazz nekem.« Ő készen áll arra, hogy megadja ezt az irgalmat. Saját életével fizetett azért, hogy ezt megadja” (*However Long and Hard the Road* [1985], 85).

- Szerintetek miért fontos, hogy ne csupán tanuljunk Jézus Krisztusról, hanem kérjük is az Ő engesztelésének áldásait?

Bátorítsd a tanulókat, hogy magukban gondolják végig, hogy imádkoztak-e Jézus Krisztus engesztelésének áldásaiért, beleértve a bűnbocsánat áldását is.

Kérd meg a tanulókat, hogy magukba keressék ki az Alma 36:19–22-ből azokat a szavakat és kifejezéseket, amelyeket leírják, hogy miként változtak meg Alma érzései, miután irgalomért imádkozott.

- Milyen szavakat és kifejezéseket találtatok, amelyek Alma érzéseinek átalakulását írják le?

Tedd fel a következő kérdést minden olyan szó és kifejezés kapcsán, amelyet a tanulók találtak:

- Mit tanít ez a kifejezés (vagy szó) a Szabadító engesztelésének hatalmáról? (Amikor a tanulók válaszolnak, segíts nekik megérteni, hogy Alma fájdalma nem csupán elvétel, hanem a helyére túlsorduló öröm került.)

Írd fel a táblára a következő befejezetlen kijelentést: *Ha Jézus Krisztusba és az Ő engesztelésébe vetett hitet gyakorolunk, akkor Ő...*

- Alma élményéből mit tanulhatunk arról, hogy mit tesz értünk az Úr, amikor őszinte bűnbánatot tartunk? (A tanulók különböző tantételeket említhetnek, de győződj meg arról, hogy kifejezésre juttatják, hogy **ha Jézus Krisztusba és az Ő engesztelésébe vetett hitet gyakorolunk, akkor Ő megszabadít bennünket bűneink fájdalmától és örömmel tölt el minket.** Ki is egészítheted a táblán lévő kijelentést.)
- Mit tehetünk azért, hogy Jézus Krisztusba vetett hitet gyakoroljunk annak érdekében, hogy megszabaduljunk a bűneink okozta fájdalomtól és büntudattól?

Olvasd fel a következő történetet, és kérd meg a tanulókat, hogy gondolják át, miként reagálnának:

Egyik barátod, aki a Mormon könyvét olvassa, aggodalmát fejezi ki Alma az Alma 36:19-ben olvasható szavai kapcsán. Azt kérdezi tőled: „Ha vissza tudok emlékezni a bűn-imre, és még mindig sajnálatot érzek miattuk, akkor ez azt jelenti, hogy nem nyertem megbocsátást?”

Kérd meg a tanulókat, hogy magyarázzák el, hogyan kapcsolódik Alma élménye ehhez a helyzethez. Miután a tanulók válaszoltak, olvasd fel a következő kijelentést Dieter F. Uchtdorf elnöktől az Első Elnökségből:

„Sátán megpróbálja majd elhitetni velünk, hogy bűneink nincsenek megbocsátva, mert *mi* még mindig emlékszünk rájuk. Sátán hazug; megpróbálja elhomályosítani a látásunkat, és megpróbál letéríteni bennünket a bűnbánat és a megbocsátás ösvényéről. Isten nem azt ígérte, hogy [*mi*] nem fogunk többé emlékezni a bűneinkre. Az emlékezés segíteni fog nekünk abban, hogy nehogy újra elkövessük ugyanazokat a hibákat. Ha azonban igazak és hithűek maradunk, bűneink emléke idővel enyhülni fog. Ez része lesz a szükséges gyógyító és megszentelő folyamatnak. Alma bizonyosságát tette arról, hogy miután Jézushoz kiáltott irgalomért, még mindig emlékezett a bűneire, de bűnei emléke többé már nem gyötörte és kínozza őt, mert tudta, hogy megbocsátást nyert (lásd Alma 36:17–19).

A mi felelősségünk az, hogy minden olyan dolgot elkerüljünk, ami visszahozná a régi, bűnnel teli emlékeket. Ha továbbra is »megtört szívvel és töredelmes lélekkel« (3 Nefi 12:19) rendelkezünk, bízhatunk benne, hogy Isten »többé nem fog emlékezni« a bűneinkre” (A biztonságos visszatérés pontja. *Liahóna*. 2007. máj. 101.).

- Uchtdorf elnök kijelentése alapján hogyan magyaráznátok el, mit jelent az, hogy „nem szaggatott többé fel bűneim emléke” (Alma 36:19)?

Tegyétek bizonyosságot arról, hogy ha Jézus Krisztusba és az Ő engesztelésébe vetett hitet gyakorolunk, akkor Ő megszabadít bennünket bűneink fájdalomától, és örömmel tölt el bennünket. Bátorítsd a tanulókat, hogy gondolkodjanak el azon, hogyan alkalmazhatnák az Alma élményeiből tanultakat. Ha az idő engedi, az osztállyal énekeljétek el a „Hol találok békét?” című himnuszt (*Himnuszok*, 73. sz.).

Alma 36:23–30

Alma elmondja, miért munkálkodik folyamatosan azon, hogy másokat bűnbánatra vezessen

Fontold meg a következő tevékenység használatát annak érdekében, hogy segíts a tanulóknak megérteni, miért munkálkodott Alma azon, hogy másokat bűnbánatra vezessen. (Ha nem lehetséges, hogy apró jutalmakat biztosíts az osztály számra, akkor el is mondhatod szóban a tevékenységet.)

Mutass fel egy jutalmat (például egy sütit, csokit vagy cukorkát), és kérdezd meg, hogy szereti-e valaki az osztályból. Harapj bele, és mondd el, milyen ízletes. Mondd el az osztálynak, hogy annyira finom, hogy szeretné megosztani az egész osztállyal. Mutass még többet ugyanebből a jutalomból, és kérdezd meg, hogy szeretné-e valaki megkóstolni. Oszd meg a finomságot mindenkivel, aki kér belőle.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 36:23–24-et. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék a szöveget, és keressék meg, hogyan hasonlítható a kóstolás Alma megtérését követő élményéhez.

- Miben hasonlítottak Alma cselekedetei a kóstoltatáshoz? Mit szeretett volna Alma, hogy mások is megízleljék?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 36:25–26-ot. Kérd meg az osztályt, hogy határozzák meg, hogyan befolyásolták Almát és másokat is Alma erőfeszítései az evangélium tanítására.

- Milyen hatással voltak Alma tanításai saját magára és másokra?
- Milyen tantételeket tanulhatunk ezekből a versekből? (A tanulók más szavakkal fogalmazhatják meg, de győződj meg arról, hogy kifejezésre juttatják, hogy **hatalmas örömet nyerhetünk, amikor igyekszünk másokat Krisztushoz vezetni.**)

Összegezd az Alma 36:27–30-at azzal, hogy elmondod, hogy Alma ismét bizonyosságot tett Hélamánnak arról, hogy az Úr kiszabadítja azokat, akik Őbelé helyezik bizalmukat. Tegyétek bizonyosságot arról az örömről, amelyet akkor tapasztalhatunk, amikor Jézus Krisztusba vetett hitet gyakorolunk, és másokat is erre bátorítunk. Annak érdekében, hogy segíts a tanulóknak alkalmazni az Alma 36-ból tanultakat, kérd meg őket, hogy végezzék el az alábbi tevékenységek egyikét. (Ezeket fel is írhatod a táblára.)

1. Gondoljátok át, hogy éreztétek-e már azt, hogy a Szabadító megszabadít benneteket a bűneitektől és örömmel tölt el titeket. A szentírás-tanulmányozási naplótokba írjátok le, mit tesztek majd, hogy elnyerhessétek ezeket az áldásokat.
2. Gondoljátok valakire (egy barátira, családtagra vagy az egyházközség egyik tagjára), akinek előnyére válna a Szabadítóról szóló bizonyságotok. Írjátok levelet ennek a személynek, amelyben leírjátok a bizonyságotokat arról, hogy Jézus Krisztus hogyan képes megszabadítani bennünket a bűn fájdalmától, és eltölteni bennünket örömmel.

Alma 37

Bevezetés

Alma folytatja fiának, Hélamánnak adott tanácsait, és megbízza őt a szent feljegyzések kezelésével. Emlékeztette Hélamánt arra, hogy a szentírások már eddig is eszközként szolgáltak arra, hogy lámániták ezreit térítsék az Úrhoz, és megjövendöli, hogy az Úrnak a jövőben is nagyszerű céljai vannak a feljegyzésekkel. Alma utasításokat adott fiának arról, hogy mit tanítson az embereknek. Krisztus szavát a Liahónához hasonlítva

nyomatékosította Hélamán számára, milyen fontos, hogy ezekhez forduljon iránymutatásért.

Megjegyzés: Ez a lecke lehetőséget biztosít három tanulónak az osztály tanítására. Annak érdekében, hogy segíts ezekben a tanulóknak a tanításban, egy két nappal korábban adj mindegyiküknek egy másolatot abból a szakaszból, amelyet a tanításra kijelöltél számukra. Vagy úgy is dönthetsz, hogy ezeket a szakaszokat te magad tanítod.

Javaslatok a tanításhoz

Alma 37

Alma Hélamánra bízta a feljegyzéseket, azt tanácsolja neki, hogy tartsa be a parancsolatokat, és emlékezteti őt, hogy a Liahóna hit által működött

Rajzold fel a táblára a következő ábrát:

Kis és egyszerű dolgok —————> NAGY HATÁS

Kérd meg a tanulókat, hogy soroljanak fel a táblán olyan kis és egyszerű dolgokat, amelyek nagy jótékony hatással voltak az életükben. Megkérheted őket, hogy magyarázzák meg válaszaikat.

Mondd el, hogy az Alma 37 Alma tanácsait tartalmazza, melyeket azért adott Hélamán fiának, hogy segítsen neki felkészülni arra, hogy ő legyen a szent feljegyzések következő gazdája. Alma a kis és egyszerű dolgok szerepéről tanította őt az Úr munkájában. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 37:6–7-et.

Mit tanulunk ezekből a versekből a „kis és egyszerű dolgok” értékéről? (A tanulók különböző szavakat használhatnak, de győződj meg arról, hogy kifejezésre juttatják azt az igazságot, hogy **az Úr kis és egyszerű eszközökkel valósítja meg örökkévaló céljait.**)

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Alma 37:1–5-öt, és keressenek példát olyan kis és egyszerű dolgokra, amelyek nagy hatással lehetnek az emberek életére (a szent feljegyzések vagy szentírások). Miután a tanulók beszámoltak arról, mit találtak, írd fel a *szentírások* szót a táblára a *Kis és egyszerű dolgok* alá.

A tanulók keressék meg az Alma 37:8–10-ben, hogy a szentírások milyen hatással voltak az emberekre a Mormon könyvében. Amikor a tanulók beszámolnak arról, amit találtak, válaszaikat felírhatod a táblára a *NAGY HATÁS* címszó alá.

- Milyen módon voltak a szentírások hatással az életetekre?

Összegezd az Alma 37:11–32-t azzal, hogy elmondod, hogy Alma azt tanította Hélamánnak, hogy az Úr megmutatja majd hatalmát a Mormon könyve előkerülése során. Azt parancsolta Hélamánnak, hogy kövesse az Úr parancsolatait, és legyen gondos a feljegyzések vezetésében. Arra is utasította Hélamánt, hogy a feljegyzéseket használja a nép tanítására, és hogy ne fedje fel a járedíták gonoszságának, valamint az azt követő pusztulásnak minden részletét.

Kérd meg a tanulókat, hogy keressék meg magukban az Alma 37:13–16-ban azokat a tantételeket, amelyeket Alma tanított Hélamánnak, amikor megbízást adott neki a feljegyzésekre vonatkozóan. (A tanulók számos tantételt megemlíthetnek, de győződj meg arról, hogy a válaszaik tükrözik, hogy **ha engedelmeskedünk az Úr parancsolatainak, akkor**

Ő segít nekünk a kötelességeink elvégzésében. Megkérdezheted, hogy ez a tantétel hogyan kapcsolódik ahhoz az elvhez, hogy a kis és egyszerű dolgok nagy hatással járhatnak.) A lecke további részét úgy tervezték, hogy három tanuló tanítsa. Ha nagy az osztály, akkor kérd meg a tanulók közül kijelölt tanítókat, hogy menjenek a terem három különböző részébe. Oszd három csoportra az osztályt. Kérd meg mindegyik csoportot, hogy vegyék a szentírásaikat, a jegyzetfüzetüket vagy szentírás-tanulmányozási naplójukat, valamint tollat vagy ceruzát, és menjenek az egyik tanítóhoz. Miután a tanulók közül kijelölt tanítók befejezték a tanításukat, a csoportok helyet cserélnek. Ha kicsi az osztály, akkor a tanítók egymást követően is taníthatják az egész osztályt. A tanítók mindkét esetben egyenként körülbelül hét percet szánjanak a leckéjük előadására és a beszélgetés irányítására.

1. tanító – Alma 37:33–34

Kérd meg a tanulótársaidat, hogy gondoljanak egy olyan helyi egyházi vezetőre vagy általános felhatalmazottra, aki valami olyasmit tanított nekik, ami jelentős hatással volt az életükre. Kérj meg néhány tanulót, hogy mondják el, mit tanított ez a vezető, és ez milyen hatással volt rájuk. Saját életemből is megoszthatsz egy példát.

Kérj meg két tanulót, hogy felváltva olvassák fel az Alma 37:33–34-et. Kérd meg a többi tanulót, hogy kövessék a szöveget, és keressék meg, mit tanácsolt Alma Hélamánnak, mit tanítson a népnek. Javasolhatod, hogy jelöljék meg a „tanítsd meg nekik” és a „prédikálj nekik” kifejezéseket olvasás közben. Írd fel a táblára vagy egy darab papírra a következőt: *Az egyházi vezetők tanításai.* Amikor a tanulók befejezték a versek olvasását, kérd meg őket, hogy számoljanak be arról, amit találtak. Írd válaszaikat *Az egyházi vezetők tanításai* címszó alá. Tedd fel a következő kérdéseket:

- Hogyan lehetnek ezek a tanítások különösen hasznosak ma számunkra? Miért?

Kérd meg a tanulótársaidat, hogy figyeljék meg az Alma 37:34-ben szereplő utolsó kifejezés alapján, milyen áldásokat nyernek azok, akik követik az egyházi vezetők tanításait. Írd fel a táblára a következő tantételt: **Azzal, hogy az egyházi vezetők tanításait követjük, nyugalmat találunk a lelkünknek.** Kérdezd meg őket, hogy szerintük mit jelent „nyugalmat talál[ni] a lelkünknek”. (A válaszok között lehet, hogy szabadok lehetnek a bűn következményeitől, hogy békét nyerhetnek a Lélektől, valamint hogy erővel áldatnak meg a kihívások elviseléséhez és leküzdéséhez.)

Tegyél bizonyosságot arról, hogyan bizonyult igaznak ez a tantétel a te életedben. Ha marad még idő, akkor kérj meg másokat is, hogy osszák meg a bizonyosságukat erről a tantételtől.

2. tanító – Alma 37:35–37

Mondd el a tanulótársaidnak, hogy a fiatal facseteteket ültetés után egy karóhoz szokták kötni, amelyet eltávolítanak, amikor a fa már megerősödött. Kérdezd meg, szerintük miért teszik ezt. Azután olvasd fel a következő történetet a fáról, melyet Gordon B. Hinckley elnök ültetett a kertjében:

Gordon B. Hinckley elnök röviddel a házasságkötése után egy facsetetét ültetett a háza közelébe. Nem sok figyelmet szentelt neki a következő évek során. Egy nap aztán észrevette, hogy a fa furcsán áll, és nyugat felé hajlik. Megpróbálta kiegyenesíteni, de túl vastag volt már a törzse. Aztán kötelekkel és csigasorral igyekezett helyre húzni, de nem hajlott meg. Végül fogta a fűrész, és levágta a nyugati oldalon lévő nehéz ágat, hatalmas sebet hagyva a fán. Később így beszélt erről a fáról:

„Több mint egy fél évszázad telt el, amióta elültettem azt a fát. [...] A minap újra ránéztem a fára. Hatalmas. Sokkal jobban áll. Nagyszerű éke az otthonunknak. Mégis, milyen komoly volt az a megrázkódtatás fiatal korában, és milyen kíméletlen volt a kezelés, amelyet használtam, hogy kiegyenesítem.

Ültetéskor egy darab madzag helyén tartotta volna a szél ereje ellenében. Oly könnyedén biztosítani tudtam volna – és biztosítanom is kellett volna – azt a madzagot. De nem tettem, ezért meghajolt az öt ostromló erő előttem” (“Bring Up a Child in the Way He Should Go,” *Ensign*, Nov. 1993, 59).

A tanulók olvassák el Alma tanácsát Hélamánnak az Alma 37:35-ben. Kérdezd meg őket, hogy szerintük hogyan kapcsolódik ez a vers Hinckley elnök élményéhez a fával.

Kérd meg a tanulókat, hogy saját szavaikkal összegezzék az Alma 37:35-öt. (Válaszaikban kifejezésre kell juttatniuk, hogy **fiatalon kell megtanulnunk Isten parancsolatait**

Az Alma 37:35

szentírás-memoriter. Azzal segíthetsz a tanulóknak megtanulni ezt a verset, hogy megkérded őket, végezzék el a lecke végén található feladatot.

betartani.) Kérd meg őket arra is, hogy írják le válaszaikat az alábbi kérdésekre. (Felírhatod a kérdéseket a táblára, vagy felolvashatod lassan, hogy a tanulók le tudják írni.)

- Szerintetek milyen hatással van egy ember életére, ha még fiatal korában megtanulja betartani Isten parancsolatait?
- Eszetekbe jutnak-e olyanok, akik áldásokban részesültek annak köszönhetően, hogy fiatal korukban megtanultak engedelmessé válni a parancsolatoknak? Írjatok arról, milyen áldásokban részesültek.

Kérj meg néhány tanulót, hogy számoljanak be arról, mit írtak. Azután kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 37:36–37-et. Kérd meg a többieket, hogy kövessék a szöveget, és keressenek olyan konkrét tanácsot, amely segíthet nekik fiatalon betartani a parancsolatokat.

- Hogyan segít a parancsolatok betartásában az, ha ezt a tanácsot napi szinten követitek?
- Hogyan igyekeztek az Urat tenni az első helyre a gondolataitokban, szavaikban, cselekedeteitekben, valamint érzelmeitekben? (Buzdítsd a tanulót, hogy gondolják át, hogyan tudnának fejlődni ezen a téren.)

Mondd el az érzéseidet arról, hogy az Úrral való tanácskozás miként segített neked a parancsolatok betartásában. Bátorítsd arra a tanulótársaidat, hogy minden cselekedetükben tanácskozzanak az Úrral.

3. tanító – Alma 37:38–45

Mutasd meg A Liahóna című képet (62041, *Evangéliumi művészeti könyv* [2009]. 68. sz.). Emlékeztess a tanulótársaidat arra az iránytűre, amelyet az Úr használt, hogy segítse Lehi családját az ígért földjére vezető utazásuk során. Az Alma 37:38-ban megtudjuk, hogy az iránytűt Liahónának hívták. Mondd el, hogy Alma azért beszélt a Liahónáról, hogy egy fontos tantételt tanítson Hélamánnak arról, hogy az Úr miként irányítja gyermekeit.

Mondd el a tanulótársaidnak, hogy felteszel majd nekik kérdéseket, majd pedig felváltva felolvasnak néhány verset, miközben a többiek a válaszokat keresik. Az egyes kérdésekre azután válaszoljanak, hogy a hozzájuk tartozó szentírásbeli szakaszt felolvasták.

- Hogyan működött a Liahóna? (Lásd Alma 37:38–40.)
- Miért nem működött időnként a Liahóna? (Lásd Alma 37:41–42.)
- Hogyan hasonlíthatjuk a Liahónát Krisztus szavaihoz? (Lásd Alma 37:43–45.)

Szükséges lehet elmagyaráznod, hogy ezekben a versekben az *árnyékkép* és a *mintakép* szavak „olyan személyre, eseményre vagy rítusra [utalnak], amelyek egy másik, fontosabb eljövendő személyre, eseményre vagy rítusra hasonlítanak. [...] Az igazi mintaképek felismerhető hasonlóságot mutatnak, az isteni megbízás bizonyítékát adják, és jövődőlbeli eseményeket prófétaálhatnak meg” (Joseph Fielding McConkie, *Gospel Symbolism* [1985], 274). A döntés, hogy követték-e vagy sem a Liahónát, hasonlít a mi döntésünkhöz, hogy miként reagálunk az útmutatásra, amely Krisztus szavain keresztül érkezik hozzánk.

- Hol találhatjuk Krisztus szavait? (A válaszok között szerepelhetnek a szentírások, az utolsó napi próféták szavai, a pátriárkai áldások, valamint a Lélek sugalmazásai.)

Kérd meg a tanulótársaidat, hogy összegezzék Alma szavait az Alma 37:38–45-ből, különös tekintettel a 44–45-ös versre. A beszélgetésnek tartalmaznia kell a következő igazságot: **Ha követjük Jézus Krisztus szavait, azok az örök élet elnyeréséhez vezetnek bennünket.**

Mondd el, milyen hatással voltak rád Krisztus szavai lelkileg, és hogyan segítettek neked az örök élet felé haladni. Javasolhatod, hogy a tanulók fontolják meg, hogy pátriárkai áldást kérnek, vagy ha már megkapták, akkor olvassák azt rendszeresen és imádságos lélekkel.

Megjegyzés a hitoktatónak: Miután a tanulók befejezték a saját leckerészük tanítását, köszönd meg ezt nekik, és ha az idő engedi, kérj meg néhány tanulót, hogy tegyenek bizonyosságot az egyik tantételről, amelyet ma tanultak. Saját bizonyosságodat is megoszthatod ezekről a tantételekről. Fejezd be azzal, hogy megkéred az osztályt, hogy kövessék a szöveget, miközben te felolvasod az Alma 37:46–47-et.

Szentírás-memoriter – Alma 37:35

Megjegyzés: A következő otthoni feladat felkészíti a tanulókat a következő leckére (Alma 38). Tervezz elég időt az óra során arra, hogy ismertesd a feladatot a tanulókkal, és tájékoztasd őket arról, hogy legközelebb visszakérdezed majd a tapasztalataikat.

Mutass rá, hogy az Alma 37:35 szentírás-memoriter. Bátoríthatod a tanulókat, hogy jelöljék meg feltűnően, hogy később könnyen megtalálhassák. Kérd meg őket, hogy tanulják meg ezt a szakaszt otthon, még ma este, és mondják fel fejből az egyik szülőnek vagy más felnőttnek. (Vagy el is olvashatják a verset egy felnőttel.) Ösztönözd őket, hogy tegyék fel a felnőttnek a következő kérdéseket. (A tanulókat megkérheted, hogy írják le a kérdéseket egy darab papírra, hogy hazavihessék.)

Hogyan segített neked az, hogy engedelmeskedtél Isten parancsolatainak?

Milyen tanácsod lenne számomra, amely segíthet, hogy már most, fiatal koromban bölcsőbb legyek?

Tájékoztasd a tanulókat, hogy a következő óra során megkéred majd őket, hogy számoljanak be a tapasztalataikról.

Alma 38

Bevezetés

Siblon atyjával, Almával misszionáriusként szolgált a zorámiták között (lásd Alma 31:7). Ezután a misszió után Alma kifejezte örömét Siblon állhatatossága és hithűsége miatt, melyet az üldöztetések közepette

tanúsított. Alma bizonyosságot tett Siblonnak a Szabadító megmentő hatalmáról, és azt tanácsolta neki, hogy folytassa az evangélium tanítására vonatkozó erőfeszítéseit.

Javaslatok a tanításhoz

A kiosztott feladatok utókövetése

Amikor utóköveted a tanulóknál a korábban kiadott felkéréseket arra, hogy alkalmazzák az evangéliumi tantételeket, lehetőséget biztosítasz nekik arra, hogy bizonyosságot tegyenek azokról az áldásokról, amelyek az evangélium szerinti életből erednek. Amikor a tanulók elmondják, mit tapasztaltak, amikor az evangéliumi igazságokat alkalmazták, megerősítik saját bizonyosságukat, és segítenek a többiek bizonyosságának megerősítésében is.

Alma 38:1–3

Alma örömét fejezi ki Siblon hithűsége miatt

Ha megkérte a tanulókat, hogy végezzék el az otthoni feladatot az előző lecke végén, akkor emlékeztessd őket a két kérdésre, melyet kértél, hogy tegyenek fel a szüleiknek vagy más felnőtteknek, akiben megbíznak:

- Hogyan segített neked az, hogy engedelmeskedtél Isten parancsolatainak?
- Milyen tanácsod lenne számomra, amely segíthetne, hogy már most, fiatal koromban bölcsőbb legyek?

Kérd meg a tanulókat, hogy számoljanak be a feladattal kapcsolatos élményeikről. Amikor ezt megtették, kérdezd meg:

- Milyen hatással volt ez az élmény azon vágyatokra, hogy betartsátok az Úr parancsolatait?

Mondd el, hogy az Alma 38 feljegyzi azon tanácsokat, amelyeket Alma a fiának, Siblonnak adott. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 38:1–3-at. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék a szöveget, és keressenek olyan kifejezéseket, amelyek leírják, hogy Almának milyen érzései voltak Siblonnal kapcsolatban és miért. Kérd meg a tanulókat, hogy számoljanak be arról, mit találtak.

- Mit tanulhatunk az Alma 38:2–3-ból arról, milyen hatással lehetnek az igazlelkű gyermekek szüleikre? (A tanulók különböző válaszokat adhatnak. Győződj meg arról, hogy meghatározzák azt az igazságot, miszerint **amikor a fiatalok állhatatosak és hithűek a parancsolatok betartásában, akkor hatalmas örömet okoznak a szüleiknek.**)
- Mikor érezték a szüleitek örömet a jó döntéseitek miatt, vagy azért, mert igyekeztetek az evangélium szerint élni?
- Milyen hatással vannak a parancsolatok betartására irányuló erőfeszítéseitek a szüleitekkel való kapcsolatotokra?

Elmondhatsz egy példát arról, milyen hatással voltak a családotra a családot hoz tartozó gyermekek igazlelkű döntései.

Alma 38:4–9

Alma bizonyosságot tesz a Szabadító megmentő hatalmáról

Mondd el, hogy Alma emlékeztette Siblont, hogy mindketten megtapasztalták a Szabadító megmentő hatalmát. Készítsd el az alábbi táblázatot kiosztható lapokra, vagy tedd ki a táblára, és kérd meg a tanulókat, hogy másolják át a jegyzetfüzetükbe vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukba.

	Siblon (Alma 38:4–5)	Alma (Alma 38:6–8)
Mitől szabadult meg?		
Miért nyerte el a szabadulás áldását?		
Mit tanulhatunk a tapasztalatából?		

Az osztállyal közösen töltsétek ki a táblázatot, vagy kérd meg a tanulókat, hogy párokban töltsék ki. A tanulók forduljanak a táblán felsorolt szentírásrészekhez, amikor megválaszolják a kérdéseket. Biztasd őket arra, hogy használják a már meglévő ismereteiket arról, hogyan szabadította meg az Úr Siblon (lásd Alma 38:2–3) és Almát (lásd Móziás 27; Alma 36). Miután a tanulók kitöltötték a táblázatot, tedd fel a következő kérdéseket, hogy segíts nekik megbeszélni a tanult tantételeket:

- Mit tanulhatunk Siblon tapasztalatából? (A tanulók különböző tantételeket említhetnek. Győződj meg arról, hogy meghatározzák a következő igazságot: **Ha mindent türelemmel viselünk, és bízunk Istenben, akkor Ő megszabadít bennünket a megpróbáltatásoktól, a gondoktól és a csapásoktól, és felemel minket az utolsó napon.**)
- Mit tanulhatunk Alma tapasztalatából? (Bár a tanulók eltérően válaszolhatnak, győződj meg arról, hogy kifejezésre juttatják, hogy **ahhoz, hogy elnyerjük bűneink bocsánatát, és békét találjunk a lelkünknek, hitet kell gyakorolnunk Jézus Krisztusban, és törekednünk kell az Ő irgalmára.**)

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 38:9-et. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék a szöveget, és keressék meg, mit szeretett volna Alma, hogy fia megtanuljon a Szabadítóról.

- Miért fontos tudnunk, hogy Jézus Krisztus az egyetlen „út vagy mód, mely által meg lehet szabadítani” bennünket?
- Mi módon tapasztaltátok a szabadulást a Szabadító hatalmán keresztül? (Adhatsz időt a tanulóknak, hogy átgondolják a kérdést, mielőtt a válaszaikat kérnéd.) Mit tettél azért, hogy törekedj erre a szabadulásra?

Adj egy kis időt a tanulóknak, hogy átgondolják, hogyan törekedhetnek az Úr segítségére személyes kihívásukkal kapcsolatosan.

Alma 38:10–15

Alma azt tanácsolja Siblonnak, hogy folytassa az evangélium tanítását és az igazlelkű tulajdonságok fejlesztését

Mondd el, hogy Alma arra bátorította Siblon, hogy olyan tulajdonságokat fejlesszen ki, amelyek segítségére vannak, amikor tovább folytatja az evangélium tanítását, illetve mások szolgálatát. Alma Siblonnak adott tanácsai bárkire vonatkozhatnak, aki igyekszik szolgálni, tanítani vagy másokat a jóra vezetni. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Alma 38:10–15-öt, és keressék meg azt a tanácsot, amely különösképpen hasznos lehet számukra. Javasolhatod, hogy a tanulók jelöljék meg, amit találnak.

A lecke végén adj a tanulóknak egy példányt a tanulmányi kalauzból. Mondd el, hogy amikor a kalauzt használják, felismerik majd, hogy **az igazlelkű szokásaink kifejlesztésére tett erőfeszítéseink miként készítene fel bennünket arra, hogy tanítsunk és szolgáljunk másokat.** Kérd meg őket, hogy válasszák ki a bal oldali oszlopból Alma tanácsainak egyikét, és végezzék el az ahhoz tartozó tanulási tevékenységet a jobb oldali oszlopból. (Ha nem tudsz másolatot készíteni a tanulmányi kalauzból, akkor adaptáld a tevékenységet úgy, hogy beszélgetést vezetsz az osztállyal, és forrásként felhasználod a tanulmányi kalauzban található információkat.)

Amikor a tanulóknak elegendő idő állt rendelkezésre a tanulmányi kalauzban szereplő egyik tanulási tevékenység elvégzésére, fontold meg, hogy többüket felkéred, hogy osszák meg, amit e tevékenységből megtanultak, és mondják el, hogyan tervezik a tanultak

Tanulási tevékenységek adaptálása

Az ebben a könyvben bemutatott tanítási módszerek csupán javaslatok. Bölcsen alakítsd ezeket a körülményeidet, illetve az osztályban lévő egyes tanulók vagy akár az egész osztály szükségleteihez. Imádságos lélekkel törekedj a Szentlélek vezetésére.

alkalmazását. Ha adtál a tanulóknak másolatot a tanulmányi kalauzból, akkor bátorítsd őket arra, hogy vigyék haza, és tanuljanak többet Alma Siblonnak adott tanácsáról.

Tanulmányi kalauz az Alma 38:10–12-höz

Nézzétek át Alma tanácsának alant felsorolt különböző részeit, és válasszatok egyet, amelyben fejlődni szeretnétek. Végezzétek el a hozzá tartozó tanulási tevékenységet, hogy segítsen alkalmazni a tanácsot az életetekben.

Alma tanácsa	Tanulási tevékenység
„[Legyél] minden dologban szorgalmas és mértékletes” (Alma 38:10).	A szorgalom következetes, gondos és lelkiismeretes erőfeszítést jelent. A mértékletesség azt jelenti, hogy „minden dologban mérsékeljük magunkat, vagyis önuralmat gyakorlunk” (Kent D. Watson: Mértéktartónak lenni minden dologban. <i>Liahóna</i> . 2009. nov. 38.). A szentírás-tanulmányozási naplókba írjatok arról, miért van szükség erre a két tulajdonságra, amikor valaki az evangéliumot tanítja és másokat szolgál. Írjatok az életetek olyan területeiről is, amelyekben szorgalmasabbak vagy mértékletesebbek lehetnétek, valamint arról, hogyan segít benneteket e területek fejlesztése abban, hogy hatékonyabban tanítsatok és szolgáljatok másokat.
„Figyelj, hogy ne emelkedj fel kevélységre; ...ne kérkedj” (Alma 38:11).	A kevélység egyik ismérve az, amikor az ember jobban bízik saját magában, mint Istenben. A kevélység abban is megnyilvánul, amikor valaki úgy gondolja, hogy mások felett áll, vagy fontosabb másoknál. Írjátok le a szentírás-tanulmányozási naplókba, mi történhet, amikor egy egyháztag kevély az elhívásában. Robert D. Hales elder, a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja, azt tanította: „Az igaz tanítványok csendes magabiztossággal és nem kérkedő büszkeséggel szólnak” (Keresztény bátorság: a tanítványság ára. <i>Liahóna</i> . 2008. nov. 73.). Gondoljatok olyasvalakire, akiről tudjátok, hogy „csendes magabiztossággal” tanítja az evangéliumot. A szentírás-tanulmányozási naplókba írjatok erről a személyről, és arról, milyen hatással voltak rátok a tanításai. Írjatok le egy vagy két olyan dolgot is, amelyekre törekedni fogtok, hogy elkerüljétek a kevélységet.
„Légy merész, de ne légy erőszakos” (Alma 38:12).	Olvassátok el Pál apostol szavait a Filippibeli 1:14-ben (az Újszövetségben), hogy megtudjátok, hogyan tanúsíthatnak Isten szolgálói merészséget. James E. Faust elnök, az Első Elnökségből arról tanított, hogyan kerülhetjük el azt, hogy erőszakosak legyünk: „Nem gondolom, hogy... hangosnak, tolakodónak vagy túlbuzgónak kellene lennünk [a misszionáriusi munkában]” (in James P. Bell, <i>In the Strength of the Lord: The Life and Teachings of James E. Faust</i> [1999], 373). A szentírás-tanulmányozási naplókba írjatok arról, hogyan lehet valaki merész, de nem erőszakos. Jegyezzetek fel egy konkrét módot annak a tanácsnak az alkalmazására, hogy legyünk merészek, de ne erőszakosak. Arról is írjatok, hogyan segíthet ez a tanács abban, hogy sikeresek legyetek mások tanításában és szolgálatában.
„Minden szenvedélyedet megzabolázd” (Alma 38:12).	Megzabolázni azt jelenti, hogy visszafogni, irányítani és uralom alatt tartani. A szenvedély erős érzelem. Gondoljátok át a következő kérdéseket, és írjátok le a válaszaitokat a szentírás-tanulmányozási naplókba: Szerintetek miért fontos megzabolázni a szenvedélyeinket? Szerintetek hogyan segíthet a szenvedélyeitek megzabolázása abban, hogy elteljetek szeretettel? Mit fogtok megtenni, hogy kövessétek Alma azon tanácsát, hogy zabolázzátok meg minden szenvedélyeteket?
„Óvakodj a semmittevéstől” (Alma 38:12).	Tekintsétek át a Kalauz a szentírásokhoz című segédletben, a „tétlen, tétlenség” címszó alatt felsorolt szentírásrészeket. Keressetek ezekben tanácsot arról, mit jelent tétlennek lenni, és mi ennek az ellentéte. Válasszatok két verset a bejegyzés alatt felsoroltak közül, és tanulmányozzatok azokat. Írjátok le a szentírás-tanulmányozási naplókba, mit tanultatok a kiválasztott versekből. Írjatok arról, hogy miként segít majd nektek a tétlenség elkerülésére szólító tanács mások hatékonyabb tanításában és szolgálatában. Végezetül írjatok egy konkrét módot, amely segítségével tartózkodni fogtok a tétlenségtől.

Otthon tanulási lecke

Alma 33–38 (19. rész)

Felkészülési anyag az otthon tanulókat oktatók számára

A napi otthon tanulási leckék összefoglalása

Az alábbiakban összefoglalót talál azokról a tanokról és tantételekről, amelyeket a tanulók az Alma 33–38 (19. rész) tanulmányozása közben ismertek meg, és nem az a célja, hogy az óra részeként tanítsd. Az általad tanított lecke csupán néhány tanra és tantételre összpontosít ezek közül. Kövesd a Szent Lélek sugalmazását, amikor átgondolod a tanulók szükségleteit.

1. nap (Alma 33–35)

Alma azt tanította a zarámitáknak, hogy folyamatosan tudunk Istennek hódolni az imával. Azután Alma azt tanította, hogy Jézus Krisztus engesztelése miatt nyerjük el Mennyei Atyánk irgalmát, beleértve bűneink bocsánatát is. Amulek azt tanította a zarámitáknak, hogy Jézus Krisztus végtelen és örökkévaló engesztelése az egész emberiség számára szabadítást biztosít. A tanulók azt is megtanulták, hogy annak érdekében, hogy az engesztelés minden áldását elnyerjük, bűnbánathoz vezető hitet kell gyakorolnunk.

2. nap (Alma 36)

Alma megtéréséről szóló beszámolójából a tanulók megtanulták, hogy a bűn hatalmas fájdalomhoz és csalódáshoz vezet. Továbbá azt is megtanulták, hogy ha Jézus Krisztusba és vetett hitet gyakorolunk, akkor Ő megszabadít bennünket bűneink fájdalomtól, és örömmel tölt el bennünket. Almához hasonlóan mi is hatalmas örömet kaphatunk, amikor igyekszünk másokat Krisztushoz vezetni.

3. nap (Alma 37)

Alma fiát, Hélamánt bízta meg a szent feljegyzések vezetésével és megőrzésével. Alma szavaiból a tanulók megtanulták, hogy az Úr kicsi és egyszerű eszközöket használ arra, hogy örökkévaló céljait megvalósítsa. Azt is megtanulták, hogy amennyiben engedelmeskedünk az Úr parancsolatainak, boldogulni fogunk. Alma azt tanította fiának, hogy fiatalon kell megtanulnunk betartani Isten parancsolatait, és hogy ha megszívleljük Jézus Krisztus szavait, akkor azok az örök életre vezetnek bennünket.

4. nap (Alma 38)

Amikor a tanulók Siblronról tanultak, megtudták, hogy amikor már fiatal korban elkezdenek állhatatosak és hithűek lenni a parancsolatok betartásában, akkor hatalmas örömet okoznak szüleiknek. Alma bizonyosságot tett fiainak arról, hogy Isten megszabadítja az egyéneket a megpróbáltatásaiktól, gondjaikból és a csapásaiktól, ha mindent türelemmel viselnek, és bíznak Őbenne. Alma arról is bizonyosságot tett, hogy az Úrhoz kell kiáltanunk irgalomért ahhoz, hogy bűnbocsánatot és lelki békét nyerjünk. Végezetül a tanulók megtanulták, hogy az igazlelkű tulajdonságok kifejlesztése felkészít bennünket arra, hogy tanítsunk és szolgáljunk másokat.

Bevezetés

Amulek azt tanította a zarámitáknak, hogy az engesztelés „végtelen és örökkévaló” (Alma 34:10). A tanulók a hét közbeni tanulmányaik során megtanulták ezt az igazságot, ez a lecke pedig további lehetőségeket kínál nekik arra, hogy megértsék és értékeljék Jézus Krisztus engesztelését.

Javaslatok a tanításhoz

Alma 33–35

Alma és Amulek Jézus Krisztus engeszteléséről tanítja a zarámitákat

Kérdezd meg: Miért Jézus Krisztus az egyetlen, aki engesztelést hozhatott a világ bűneiért?

Emlékeztess a tanulókat, hogy a heti feladataik során már olvasták az Alma 34:10–14-et, és megjelölték azokat a kifejezéseket, amelyek tartalmazzák a *végtelen* és az *örökkévaló* szavakat. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel ezeket a verseket, majd kérj meg a tanulókat, hogy mondják el, milyen kifejezéseket találtak.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentést Russell M. Nelson eldertől, a Tizenkét Apostol Kvórumából, hogy segítsen nekik megérteni, hogyan lehet Jézus Krisztus engesztelése végtelen és örökkévaló:

„Engesztelése végtelen – határtalan. Abban az értelemben is végtelen, hogy az egész emberiséget megmenti a soha véget nem érő haláltól. Végtelen volt továbbá határtalan szenvedése terén. [...] Végtelen volt hatókör tekintetében – egyszer kellett véghez vinni mindenkiért. Az engesztelés irgalma pedig nem csupán végtelen számú emberhez jut el, hanem az Óáltala teremtett végtelen számú világokba is. Végtelensége minden emberi mértéket és halandó értelmet meghaladt.

Jézus volt az egyetlen, aki képes volt ilyen végtelen engesztelés felajánlására, mivel halandó anyától és halhatatlan Atyától született. E különleges születési jog folytán Jézus végtelen Lény volt” („The Atonement,” *Ensign*, Nov. 1996, 35).

Kérdezd meg: Hogyan segítenek Amulek tanításai és Nelson elder e magyarázata megértenünk, miért volt Jézus Krisztus az egyetlen, akik engesztelést hozhatott a világ bűneiért?

A tanulók összegezzék azt, amit eddig megtudtak az Alma 34-ből Jézus Krisztus engeszteléséről? Mondd el, hogy az egyik fontos tantétel, melyet ebből a részből tanulhatunk az, hogy **Jézus Krisztus végtelen és örökkévaló engesztelése lehetővé teszi a szabadulást az egész emberiség számára.**

Írd fel a következő kijelentést a táblára vagy egy papírlapra: *Képzeljétek el az életet... nélkül!*

Tarts fel egy olyan tárgyat, amelyet a fiatalok közül sokan értékesnek tartanak (például egy mobiltelefon). Kérdezd meg: Milyen lenne az élet nélkül a tárgy nélkül?

Majd tarts fel egy palack vagy pohár vizet (vagy valami olyasmit, ami elengedhetetlen az életfenntartáshoz). Kérdezd meg: Milyen lenne az élet víz nélkül?

Miután a tanulók válaszoltak ezekre a kérdésekre, egészítsd ki a táblán szereplő kijelentést a következőképpen: *Képzeljétek el az életet Jézus Krisztus engesztelése nélkül!*

Tedd fel a következő kérdéseket:

- Szerintetek hogyan tekintenek az emberek az életre, ha nem ismerik Jézus Krisztust, és ha nem hisznek abban, hogy van Isten?
- Meglátásotok szerint miben különbözne az életetek Jézus Krisztus engesztelése nélkül? (Adj némi gondolkodási időt a tanulóknak, mielőtt a válaszaikat kérnéd.)

Mondd el, hogy Amulek azt tanította a zorámitáknak, hogy bűnbánatot kell tartaniuk ahhoz, hogy az engesztelés áldásait az életükbe hozzák (lásd Alma 34:15–17). Kérdezd meg a tanulóktól, hogy előfordult-e már velük, hogy halogatták a bűnbánatot, mert féltek attól, hogy megvallják a bűneiket, vagy hogy nem elég erősek a változáshoz. Ezután kérdezd meg: Miért veszélyes halogatni a bűnbánatot?

Kérd meg a tanulókat, hogy felváltva olvassák fel az Alma 34:30–35-öt, és keressék meg, mit tanított Amulek, miért nem szabad halogatnunk a bűnbánatot. Foglald össze ezeket a verseket a következő kérdések feltevésével:

- Nézzétek meg az Alma 34:32-t. Miért kell ma bűnbánatot tartanunk? (Amikor a tanulók válaszolnak, segíts nekik megérteni a következő tantételt: **Ez az élet a felkészülés ideje számunkra az Istennel való találkozásra.**)
- Nézzétek meg az Alma 34:33-at. Mi a célja ennek az életnek? Mi történik majd azokkal, akik halogatták a bűnbánatot?

- Nézzétek meg az Alma 34:31-et. Milyen ígéretet kaptak azok, akik most bánják meg bűneiket?

Olvasd fel a következő kijelentést Boyd K. Packer elnöktől a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„Nem szükséges mindent tudnotok, mielőtt az engesztelés működésbe lépne számotokra. Legyen hitetek Krisztusban; abban a pillanatban működésbe lép, amint kéritek!” („Washed Clean”, *Ensign*, May 1997, 10.).

Kérdezd meg: Mit tanít nektek Packer elnök ezen kijelentése? Hogyan segít ez nektek?

Alma 36

Alma tanácsokat ad fiának, Hélamánnak

Tanulóid tanulmányozták Alma tanácsait fiának, Hélamánnak, amelyek az Alma 36-ban kerültek feljegyzésre, és tanultak arról az örömről, amelyet Alma érzett, amikor őszintén megbánta bűneit. A tanulók felkérést kaptak arra, hogy olvassák el az Alma 36:19–22-t, és ezután írják le a szentírás-tanulmányozási naplójukba, mit tanítanak nekik ezek a versek az engesztelés hatalmáról (2. nap, 3. feladat). Kérj fel néhány tanulót, hogy ossza meg, mit írt. Fejezd be a saját bizonyosságoddal Jézus Krisztus engeszteléséről, valamint a bűnbánatból származó örömről.

Következő rész (Alma 39–44)

Kérd meg a tanulókat, hogy gondolkodjanak el azon, hogy egy aggódó és szerető szülő hogyan feddheti meg fiát vagy leányát, aki komoly nemi vétkeket követett el. Alma éppen ilyen helyzet elé került, és fontos igazságokat tanított fiának, Koriántonnak, aki a missziója alatt követett el bűnöket.

Alma 39

Bevezetés

Alma megfeddte önféjű fiát, Koriántont, aki elhagyta a szolgálatot, és nemi bűnt követett el. Alma tanította őt cselekedetei komolyságáról, illetve csalódottságának adott hangot amiatt, hogy Koriánton ilyen súlyos bűnt

követett el. Alma azt parancsolta fiának, hogy hagyjon fel szeme vágyának hajszolásával, és bánja meg bűneit. (Alma Koriántonnak adott tanácsai egyéb témákkal kapcsolatosan a 40–42-es fejezetben folytatódnak.)

Javaslatok a tanításhoz

Alma 39:1–8

Alma elmagyarázza fiának, Koriántonnak, milyen súlyos bűn a nemi véték

Írd fel a táblára a következő kérdést: *Miért súlyosabbak egyes bűnök másoknál?*

Kérd meg a tanulókat, hogy gondolják át válaszaikat magukban. Hívd fel a figyelmet arra, hogy Alma az Alma 39-ben feljegyzett tanácsa segíthet nekünk megérteni, milyen súlyos természetűek bizonyos bűnök.

Kérd meg a tanulókat, hogy nézzék meg a 39. fejezet fejléce fölé írt megjegyzést. Kérd meg őket, hogy határozzák meg, ki beszél ebben a fejezetben, és kihez szól (Alma beszél a fiához, Koriántonhoz). Mondd el, hogy Koriánton elkísérte testvérét, Siblont és Almát, hogy a zorámitáknak prédikálják az evangéliumot, de bűnbe esett. Mutass rá arra, hogy ha megértjük, mit tett helytelenül Koriánton, akkor ez segít a tanulóknak jobban megérteni Alma neki adott tanácsait, amelyek ebben és a következő három fejezetben találhatóak.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 39:1–5-öt. Kérdezd meg az osztályt, hogy mi rosszat tett Koriánton. (Lehetséges, hogy el kell magyaráznod, hogy a *parázna* kifejezés a 3. versben egy erkölcstelen nőre vagy prostituáltra vonatkozik.)

- Mit tett helytelenül Koriánton? Melyek voltak a legsúlyosabb bűnei? (A nemi erkölcstelenség.)
- A zorámiták között Koriánton erejével és bölcsességével hivalkodott (lásd Alma 39:2). Hogyan vezethet a hivalkodó viselkedés a nemi erkölcstelenséghez hasonló súlyos bűnök elkövetéséhez? Milyen modernkori példák léteznek a hivalkodó viselkedésre, amely nemi bűn elkövetésére készíteti az embereket? (Miközben a tanulók megbeszélik ezeket a kérdéseket, mutass rá, hogy amikor az emberek felfuvalkodottak, akkor gyakran túlbecsülik saját erejüket, köztük azon képességüket is, hogy ellenálljanak a kísértéseknek. Modernkori példák lehetnek erre a korai randevúzás vagy a kizárólag egy emberrel történő randevúzás.)

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Alma 39:5-öt, és keressék meg, hogyan magyarázta el Alma, milyen súlyos a nemi bűn. (Segíthet, ha elmondod, hogy az *utálatos* kifejezés olyasmire utal, ami bűnös, gonosz vagy visszataszító.)

- Hogyan tekint az Úr a szexuális bűnre? (Amikor a tanulók válaszolnak, segíts nekik megérteni azt az igazságot, hogy **a szexuális bűn utálatos az Úr szemében.**)
- Szerintetek miért került a paráználkodás és a házasságtörés közvetlenül a gyilkosság mellé súlyosságát tekintve?

Annak érdekében, hogy segíts a tanulóknak megérteni az Úr nemi tisztasághoz kapcsolódó normáit és ígéreteit, kérd meg őket, hogy olvassák el magukban az első két bekezdést a „Nemi tisztaság” fejezetből *A fiatalság erősségéért* című füzetben. Kérd meg őket, hogy az olvasás során keressenek válaszokat a következő kérdésre. (A kérdést felírhatod a táblára. Javasolhatod a tanulóknak azt is, hogy jelöljék meg a válaszokat a füzetben is.)

- Milyen előnyei vannak annak, ha megőrizzük a nemi tisztaságunkat?

Miután a tanulóknak volt idejük arra, hogy olvassanak és beszámoljanak a talált válaszokról, kérd meg őket, hogy olvassák el magukban a „Nemi tisztaság” szakasz további részét, és keressenek választ a következő kérdésre:

- Milyen normákat állított fel az Úr arra, hogy megőrizzük nemi tisztaságunkat?

Kérd meg a tanulókat, hogy gondolják át, érzéseik szerint az Úr milyen üzenetet szeretne, ha megtanulnának abból, amit az imént olvastak. Tegyé l bizonyosságot arról, milyen súlyos bűn a nemi véték, és milyen áldásokat kapnak azok, akik megőrizzik nemi tisztaságukat.

Mutass rá arra is, hogy azzal, hogy Alma ezzel az érzékeny problémával kapcsolatban is tanáccsal látta el fiát, eleget tett szülői kötelességének. Kérd meg a tanulókat, hogy gondolják át, hogyan reagálnának egy esetleges tanácsra a szüleik vagy az egyházi vezetők részéről a nemi tisztasággal kapcsolatban. Kérd meg őket, hogy olvassák el magukban az Alma 39:7–8-at, és keressék meg, mi volt Alma célja azzal, hogy fiát, Koriántont a nemi bűnök súlyosságáról tanította.

- Mi volt az oka annak, hogy Alma Koriántont a bűnei súlyosságáról tanította? (Hogy segítsen Koriántonnak bünbánatot tartani, hogy ne kelljen bűnösen Isten elé állnia.)
- Hogyan kell reagálnunk arra, amikor valaki bünbánatra szólít bennünket?

Annak érdekében, hogy segíts a tanulóknak megérteni, hogy szüleik miért szólítják gyermekeiket bünbánatra Almához hasonlóan, olvasd fel a következő kijelentést D. Todd Christofferson eldertől, a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„A bünbánatra való felszólítás a szeretet kifejezése. [...] Ha nem hívunk fel másokat a változásra, illetve ha nem követeljük meg önmagunktól a bünbánatot, alapvető kötelességet mulasztunk el másokkal és önmagunkkal szemben. Az engedékeny szülő, az elnéző barát, a félelemmel teli egyházi vezető valójában jobban aggódik önmaga miatt, mint azok jóléte és boldogsága miatt, akiknek segíthetne. Igen, a bünbánatra szólítást időnként intoleránsnak vagy gorombának tartják, talán meg is bántódnak miatta, de a Lélek útmutatását követve valójában őszinte törődést jelent” (A bünbánat isteni ajándéka. *Liahóna*. 2011. nov. 39.).

Alma 39:9–19

Alma arra biztatja Koriántont, hogy tartson bünbánatot

Alma fiának adott azon tanácsa bevezetéseként, hogy miként tartson bünbánatot és forduljon az Úrhoz, írd a következőket a táblára: *A bünbánat tartalmazza a...*

Kérj meg néhány tanulót, hogy egymást váltva olvassák fel az Alma 39:9–13-at. Állj meg minden versnél, hogy feltedd a következő kérdéseket:

Alma 39:9

- Mit jelent az, hogy „felhagynál a bűneiddel”? (Abbahagyni a bűn elkövetését.)
- Mi köze van annak, hogy „nem me[gyünk] többé szem[ünk] kívánságai után”, illetve „türtöztet[jük] mag[unkat] mind[en] dol[og]ban” a bűnnel való felhagyáshoz? (Segíthet, ha elmagyarázod, hogy a „szemed kívánságai” kifejezés olyan képekre és szóalkotásra utalhat, amely bármilyen szempontból pornográf.) A pornográfia veszélyeinek kihangsúlyozása érdekében fontold meg, hogy megkéred a tanulókat, hogy olvassák el az e témában adott tanácsot *A fiatalság erősségéért* füzet 12. oldalán. Azt is elmondhatod, hogy a „türtöztetnéd magad” kifejezés azt jelenti, hogy valaki önuralmat vagy önfegyelmet gyakorol.)
- Mi módon gyakorolhatnak önuralmat a fiatal utolsó napi szentek a nemi tisztaság terén, és kerülhetik el azt, hogy a szemük kívánságai után menjenek? (Annak érdekében, hogy segíts a tanulóknak részletesebben megbeszélni ezt a kérdést, felvázolhatsz előttük olyan helyzeteket, amelyek az ő kultúrájukhoz és körülményeikhez kapcsolódnak. Például elmondhatod a következőket: Egy utolsó napi szent fiatal nő eldöntötte, hogy „megtartoztatja magát”, viszont egy fiatal férfi, akit kedvel, meghívja egy nem helyénvaló buliba. Hogyan reagáljon?)

Mutass rá, hogy az Alma 39:9 szentírás-memoriter. Javasolhatod a tanulóknak, hogy feltűnően jelöljék meg ezt a verset a szentírásaikban, hogy könnyen megtalálhassák.

Az Alma 39:9

szentírás-memoriter.

Folyamodj a lecke végén található tanítási ötlethez, hogy segíts a tanulóknak megtanulni ezt a szakaszt.

Alma 39:10

- Hogyan segíthet a bűnbánatban az, ha lelki táplálásra törekszünk – akár szülők, akár egyházi vezetők, testvérek vagy megbízható barátok segítségével?
- Milyen „hiábavaló vagy ostoba” dolgokat láttok, amelyek napjainkban félrevezetik az embereket?

Alma 39:12

- Mit jelent tartózkodni a gonoszságtól? (Elkerülni a bűnt.)

Alma 39:13

Mondd el, hogy a bűnbánat azt jelenti, hogy „Isten felé fordítjuk a szívünket és az akaratunkat” (lásd Kalauz a szentírásokhoz: bűnbánat). A szentírásokban az „Úrhoz fordulni” kifejezés rendszerint a bűnbánatra vonatkozik.

- Szerintetek mit jelent az, hogy „fordulj az Úrhoz teljes elméddel, lelkeddel és erőddel”? Emlékeztess a tanulókat, hogy a zorámiták közötti missziós munkája során Koriánton viselkedése arra indított néhányakat, hogy ne higgyenek Alma szavaiban (lásd Alma 39:11).
- Amikor bűneink másokra is kihatással vannak, mit kell tennünk a bűnbánat részeként? (Be kell ismernünk a vétkeinket azoknak, akiket megbántottunk, és igyekeznünk kell helyrehozni a kárt.)

Írd fel a táblára a következő igazságot: ***A bűnbánat magában foglalja bűneink elismerését és elhagyását, valamint azt, hogy teljes elménkkal, lelkünkkel és erőnkkel Isten felé fordulunk.*** Javasolhatod, hogy a tanulók írják ezt a kijelentést a szentírásaikban az Alma 39:13 mellé. Kérd meg a tanulókat, hogy írjanak a jegyzetfüzetükbe vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukba arról, hogy érzéseik szerint mit kíván tőlük az Úr ahhoz, hogy teljesebb mértékben felé fordítsák a szívüket és az akaratukat.

A Szabadítónak a bűnbánat folyamatában betöltött szerepe kihangsúlyozása érdekében kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 39:15–16, 19. Kérd meg az osztályt, hogy keressék meg azt a kifejezést, amely háromszor is megismétlődik ezekben a versekben. (A kifejezés az „örvendetes hír”.)

- Milyen „örvendetes híreket” tanított Alma a fiának? (A tanulók által megadott válaszok között szerepeljen az az igazság, hogy **Jézus Krisztus eljött, hogy elvegye a világ bűneit.** Ezt az igazságot felírhatod a táblára.)
- Miért volt Jézus Krisztus eljövele jó hír Koriánton számára? (Amikor a tanulók megválaszolják ezt a kérdést, elmondhatod nekik, hogy Koriánton később megbánta bűneit, és visszatért a misszionáriusi szolgálathoz [lásd Alma 49:30].)

Fontold meg, hogy elmondod az osztálynak, hogy Jézus Krisztus engesztelésének üzenete hogyan jelentett „örvendetes híreket” neked vagy az ismerőseidnek. Tegyéél bizonyosságot azokról a tantételekről, amelyeket az osztály az Alma 39-ből megbeszélt. Bátorítsd arra a tanulókat, hogy kövessék a lecke során kapott sugalmazásokat, hogy megóvják tisztaságukat és az Úrhoz forduljanak a bűnbánaton keresztül.

Szentírás-memoriter—Alma 39:9

Oszd öt vagy hat fős csoportokra az osztályt. Mindegyik csoportnak adj egy dobókockát és egy ceruzát. (Ha nincs dobókocka, fontold meg, hogy átalakítod a tevékenységet azzal, hogy valamilyen borítékban vagy tasakban hat kis papírlapot teszel ki, melyeken számok szerepelnek egytől hatig.) Mindegyik tanulónak szüksége lesz még egy üres papírlapra is. Az egyes csoportokban lévő tanulók üljenek közel egymáshoz, egy asztal körül vagy körben. Kérd meg őket, hogy nyissák ki a szentírásaikat az Alma 39:9-nél.

Mondd el, hogy az nyeri a játékot, aki először írja le az Alma 39:9-et teljes egészében. Mivel azonban csak egyetlen ceruza van a csoportban, egyszerre csak egy ember írhat a csoportból. Az a csoporttag írhat, aki egyest dob a kockával.

A csoportok minden tagja felváltva dobjon a kockával (vagy húzzon a lapokból, és tegye vissza, amit kihúzott). Amikor valaki egyest dobott (vagy húzott), akkor foghatja a ceruzát, és elkezdheti az írást, minden egyes szót írás közben ki is mondva. Eközben a többiek folytatják a dobást, hogy megszerezhessék a ceruzát. Amikor a csoport egyik tagja egyest dob, átveszi a ceruzát az előző írótól, és elkezd leírni a verset a saját papírjára, közben hangosan

kimondva a szavakat. Az előzőleg író tanuló csatlakozik a többiekhez a dobásokban. Amikor olyan tanulóhoz jut a ceruza, aki már leírt egy részt a versből, akkor neki először fel kell olvasnia a már lejegyzett részt, és csak ezután folytathatja a vers írását. (Ezzel biztosítható az ismétlés, amely segít a tanulóknak kívülről megtanulni a verset.) Akkor van vége a tevékenységnek, amikor mindegyik csoportban lesz valaki, aki az Alma 39:9-et teljes egészében leírta.

A tevékenység után kérd meg az osztályt, hogy ismételjék el kórusban a verset.

Megjegyzés: E lecke természete és hossza miatt használhatod ezt a tevékenységet egy másik napon is, amikor marad egy kis idő.

Alma 40

Bevezetés

Miközben Alma a bűn következményeire figyelmeztette fiát, Koriántont, a halál utáni életről is tanította őt. Elmondta, hogy Jézus Krisztus engesztelése által az egész emberiség fel fog támadni. Tanított a lelkek világáról, ahol a halottak a halandóságban hozott döntéseik szerint vagy a paradicsomban vagy a börtönben várakoznak a feltámadásig.

Megjegyzés: Ebben a leckében a tanulóknak lehetőségük nyílik arra, hogy egymást tanítsák. Az óra előtt készítsd el a kísérő utasításokat az egyes párok számára kiosztható lapokon. Ismerd meg alaposan mindegyik utasítást, hogy segíteni tudj a tanulóknak, amikor a tanítására felkészülnek.

Javaslatok a tanításhoz

Alma 40

Alma a lelkek világáról és a feltámadásról tanítja Koriántont

Az óra előtt írd fel a táblára a következő kérdéseket:

1. *Mi teszi lehetővé számunkra azt, hogy a halál után is éljünk? Ki támad majd fel?*
2. *Hová kerülünk, amikor meghalunk? Milyen az a hely?*
3. *Mi a feltámadás? Miben különbözik majd a feltámadott testünk a halandó testünktől? Mit teszünk majd a feltámadás után?*

Kérd meg a tanulókat, hogy képzeljék el, hogy misszionáriusok, és olyasvalakivel lesz találkozójuk, aki választ szeretne kapni a táblára felírt kérdésekre. Mondd el, hogy az Alma 40 Alma azon tanításainak folytatása, amelyeket fiának, Koriántonnak adott, és tartalmazza a válaszokat a kérdésekre.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Alma 40:1-et. Kérd meg a tanulókat, hogy határozzák meg, miért beszélt Alma a feltámadásról a fiának.

- Miért tanította Alma Koriántont a feltámadásról?
- Ha visszagondoltok Koriánton döntéseire, miért foglalkoztathatta őt a feltámadás?

Oszd párokra az osztályt. Mindegyik párnak adj egy számot egytől háromig. Kérd meg mindegyik párost, hogy válaszolják meg a számuknak megfelelő kérdést a tábláról úgy, mintha egy misszionárius páros lennének, akik egy rövid tanításra készülnek az adott kérdés megválaszolására. Segítségként a felkészüléshez, adj nekik egy példányt a számhoz tartozó utasításokból (lásd lent). Miközben a tanulók munkálkodnak, körbejárhat az teremben, hogy hallgassd őket, és szükség szerint segítséget nyújts nekik.

1. páros – Alma 40:1–5

Kérdések: *Mi teszi lehetővé számunkra azt, hogy a halál után is éljünk? Ki támad majd fel?*

Készüljtek fel arra, hogy az Alma 40:1–5 felhasználásával válaszoljátok meg ezeket a kérdéseket. A felkészülés során döntsétek el, a páros melyik tagja tanítja a lecke egyes részeit. Legyetek készen a következőkre:

Adjatok némi háttér-információt a kijelölt szakaszra vonatkozóan. (Amikor a szentírásokból tanítotok, magyarázzátok el, ki beszél, kihez beszél, valamint minden egyéb körülményt, amely segíthet a tanulóknak megérteni az adott szakaszt.)

Ovassátok fel azokat a verseket, amelyek választ adnak a kérdésekre. Mondjátok el, hogy az ezekben a versekben található igazságok miként segítenek a kérdések megválaszolásában. Eközben győződjetek meg arról, hogy mindenki érti, hogy **Jézus Krisztus miatt az egész emberiség feltámad majd**. Javasolhatjátok, hogy a tanulók írják le a szentírásaikba ezt az igazságot, az Alma 40:1–5 mellé.

Párokból vagy csoportokban dolgozó tanulók segítése

Amikor a tanulók párokban vagy csoportokban dolgoznak, fontold meg, hogy körbejárj a teremben, és belehallgatsz a beszélgetésekbe. Ez segítségre lesz, hogy megállapítsd, mennyi időre van még szükségük az adott tevékenység elvégzéséhez. Lehetőséget ad neked arra is, hogy felfigyelj a tanulók azon meglátásaira, amelyekre később visszautehetsz a lecke folyamán. Ne feledd, hogy a tanulók gyakran kevésbé lesznek feszültek, ha megdicséred őket az erőfeszítésükért és a meglátásaikért, miközben hallgatod a beszélgetéseiket.

Mondjátok el, miért fontos számotokra a feltámadás ígérete. A tanulókat is megkérhetitek, hogy mondják el, miért jelentős számukra a feltámadás ígérete.

Tegyetek bizonyosságot a tanított igazságokról.

2. páros – Alma 40:6–14

Kérdések: *Hová kerülnünk, amikor meghalunk? Milyen az a hely?*

Készüljete fel arra, hogy az Alma 40:6–7, 11–14 felhasználásával válaszoljátok meg ezeket a kérdéseket. A felkészülés során döntsetek el, a páros melyik tagja tanítja a lecke egyes részeit. Legyetek készen a következőkre:

Adjatok némi háttér-információt a kijelölt szakaszra vonatkozóan. (Amikor a szentírásokból tanítotok, magyarázzátok el, ki beszél, kihez beszél, valamint minden egyéb körülményt, amely segíthet a tanulóknak megérteni az adott szakaszt.)

Olvassátok fel azokat a verseket, amelyek választ adnak a kérdésekre. Mondjátok el, hogy az ezekben a versekben található igazságok miként segítenek a kérdések megválaszolásában. (Segítségére lehet, ha rámutattok arra, hogy amikor Alma a „külső sötétség” kifejezést használta, akkor nem Sátánnak és a kárhozottaknak a végső állapotára utal, hanem a gonoszok állapotára a haláluk és a feltámadásuk ideje között. Ma általában a lelki börtönként szoktunk utalni erre az állapotra.) Amikor ezeket a verseket olvassátok, győződjetek meg arról, hogy mindenki megérti, hogy **a halál és a feltámadás között az igazlelkűek lelke a paradicsomban, míg a gonoszok lelke a börtönben él.** Javasolhatjátok, hogy a tanulók írják le a szentírásaikba ezt az igazságot, az Alma 40:11–14 mellé.

Mondjátok el, hogy milyen hatással van az ebben az életben hozott döntéseitek az, hogy megértettétek ezt az igazságot. Megkérdezhetitek a tanulóktól is, hogy miként segített nekik a halál utáni élet megértése.

Tegyetek bizonyosságot a tanított igazságokról.

3. páros – Alma 40:21–26

Kérdések: *Mi a feltámadás? Miben különbözik majd a feltámadott testünk a halandó testünktől? Mit teszünk majd a feltámadás után?*

Készüljete fel arra, hogy az Alma 40:21–26 felhasználásával válaszoljátok meg ezeket a kérdéseket. A felkészülés során döntsetek el, a páros melyik tagja tanítja a lecke egyes részeit. Legyetek készen a következőkre:

Adjatok némi háttér-információt a kijelölt szakaszra vonatkozóan. (Amikor a szentírásokból tanítotok, magyarázzátok el, ki beszél, kihez beszél, valamint minden egyéb körülményt, amely segíthet a tanulóknak megérteni az adott szakaszt.)

Olvassátok fel azokat a verseket, amelyek választ adnak a kérdésekre. Mondjátok el, hogy az ezekben a versekben található igazságok miként segítenek a kérdések megválaszolásában. Győződjetek meg arról, hogy mindenki megérti, hogy **a feltámadás a lélek és a test újbóli egyesülése, melynek során minden dolog visszaállítatik a megfelelő és tökéletes formájában.** Javasolhatjátok, hogy a tanulók írják le a szentírásaikba ezt az igazságot, az Alma 40:21–23 mellé.

Mondjátok el, miért vagytok hálásak, hogy tudhatjátok, hogy a testetek és a lelketek egy napon majd visszaállítatik megfelelő és tökéletes formájában. Elmondhatjátok azt is, milyen hatással volt a döntéseitek az a tudás, hogy egy nap majd Isten elé álltok, hogy megítéljen benneteket. Kérjétek meg a tanulókat, hogy osszák meg érzéseiket a feltámadás és az utolsó ítélet tantételeivel kapcsolatosan.

Tegyetek bizonyosságot a tanított igazságokról.

Miután a tanulók felkészültek a kijelölt kérdések megválaszolására, rendezzétek őket kis csoportokba, hogy misszionáriusi szerepjáték-szerűen taníthassák egymást. Minden csoportban három pár legyen, akik különböző kérdések megválaszolására készültek fel. (Ha az osztály kicsi, akkor mindegyik páros az egész osztályt tanítsa.) Ösztönözd a tanulókat arra, hogy a szerepjáték során adják önmagukat, amikor másokat tanítanak, vagy mikor őket tanítják. Biztosítsd őket arról, hogy a Szentlélek sugalmazni tudja őket és azokat is, akiket tanítanak, ha őszinték a tanítás és a válaszadások során. Hallgass bele a tanításokba, és amikor arra késztetést érzel, mondd el meglátásaidat.

Miután a tanulóknak elegendő idejük volt egymás csoportos tanítására, fontold meg, hogy felteszed az osztálynak az alábbi kérdések némelyikét:

- Mit tanultatok, amikor a kijelölt kérdések megválaszolására készültetek? Mit tanultatok a többi páros tanításából?
- Annak ismeretében, hogy Koriánton küszködött az erkölcsi tisztaság törvényének betartásával, szerintetek hogyan segíthet a halál utáni élet természetének megértése abban, hogy ellenálljon a jövőbeli kísértéseknek?
- Miért fontosak számotokra a ma megbeszélt igazságok?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Alma 40:25–26-ot, és keressék meg a különbségeket az igazlelkűek és a gonoszok végső állapotában. Miután elmondták, mit találtak, kérd meg őket, hogy mondják el, milyen hatással vannak ezek a versek azon elkötelezettségükre, hogy az evangélium szerint éljenek. Te is elmondhatod a saját válaszodat erre a kérdésre. Tegyél bizonyosságot Jézus Krisztus szerepéről a feltámadás áldásainak biztosításában.

Szentírás-memoriter áttekintés

A tanulók jobban meg tudják érteni az adott szentírásrészeket, ha saját maguk fogalmaznak meg kérdéseket ezekhez kapcsolódóan. Kérd meg az osztályt, hogy együtt vagy kisebb csoportokban közösen dolgozva írjanak olyan utalásokat, amelyek egy bizonyos szentírás-memoriterre utalnak. (Ki is választhatsz egy adott memoriter-csoportot, amelyet szeretnél, ha a tanulók áttekintenének vagy megtanulnának.) Ezután olvassák fel neked az utalásokat, amelyeket összeállítottak. Te kapsz pontot, ha az utalás alapján kitalálod, melyik szentírás-memoriterről volt szó. Az osztály kapja a pontot, ha nem sikerül helyesen tippelned.

Megjegyzés: Ennek a leckének a hossza nem biztos, hogy lehetővé teszi, hogy a szentírás-memoriter tevékenységre is maradjon idő. Annak érdekében, hogy elegendő időt biztosíts a tanulóknak a leckére való felkészülésre és a részvételre, inkább az óra végére tedd ezt a tevékenységet, ha az idő engedi. Amennyiben nincsen idő a lecke során elvégezni ezt a tevékenységet, akkor egy másik alkalommal is használhatod. Egyéb áttekintő tevékenységeket találsz e kézikönyv végén, a függelékben.

Megjegyzések és háttér-információk

Alma 40:11. „[H]azavitetik ahhoz az Istenhez, aki életet adott neki”

Joseph Fielding Smith elnök elmagyarázta, hogy az Alma 40:11-ben található szavak nem azt tanítják nekünk, hogy rögtön a halálunk után Isten jelenlétébe kerülünk:

„Alma ezen szavai [Alma 40:11–14], ahogy én értelmezem őket, nem azt az elképzelést kívánják közvetíteni, hogy minden lélek visszamegy Isten színe elé, ahol a béke helyére vagy a büntetés helyére jelölik, és egyéni elbírálásban részesülnek előtte. A »hazavitetnek Istenhez« [vesd össze Prédikátor 12:9] egyszerűen azt jelenti, hogy véget ér halandó létük, és visszatérnek a lelkek világába, ahol aztán tetteik szerint kapnak helyet az igazak vagy a hamisak között, hogy ott várják a feltámadást. A »vissza Istenhez« olyan kifejezés, amelynek létezik megfelelője számos más jól ismert helyzetben. Például: idegen országban missziót szolgál valaki egy bizonyos ideig. Felmentésekor visszatér az Egyesült Államokba, és azt mondja: »Csodálatos újra itthon lenni«, pedig otthona talán valahol Utah vagy Idaho államban van, avagy a Nyugat más részén” (*Answers to Gospel Questions*, comp. Joseph Fielding Smith Jr., 5 vols. [1957–66], 2:85).

Alma 40:11–15. Hol van a lélekvilág?

Brigham Young elnök azt tanította:

„Hogy hol van a lélekvilág? Pontosan itt van. [...] Átlépi [az elhunytak lelkei] a megalkotott föld határait? Nem. Ezen a földön hozatnak elő” (*Discourses of Brigham Young*, sel. John A. Widtsoe [1954], 376).

Alma 40:11–15. Mi történik a lelkekkel a lélekvilágban?

„Amikor a fizikai test meghal, a lélek tovább él. A lélekvilágban »azok lelkét, akik igazlelkűek, a boldogság állapotába fogadják be, melyet paradicsomnak hívnak, a nyugalom állapotának, a béke állapotának, ahol megpihennek majd minden bajuktól, és minden gondtól és bánattól« (Alma 40:12). Egy lelki börtön nevű helyet tartanak fenn azoknak, »akik bűneikben haltak meg, az igazság ismerete nélkül, vagy vétekben, elutasítván a prófétákat« (T&Sz 138:32). A börtönben lévő lelkeknek tanítják »az Istenbe vetett hitet, a bűnbánatot, helyettes általi keresztelkedést a bűnök bocsánatára, a Szentlélek ajándékát kézzátétel által. És az evangélium minden más tantételét, amelyet tudniuk kell« (T&Sz 138:33–34). Amennyiben elfogadják az evangélium tantételeit, megbánják bűneiket, és elfogadják az értük a templomokban elvégzett szertartásokat, befogadják őket a paradicsomba” (*Hűek a hithez: Evangéliumi értelmező szótár* [2004]. 72–73.).

Alma 41

Bevezetés

Folytatva Koriánton fiának adott tanácsait, Alma azt tanította, hogy a visszaállítás terve nem csupán a fizikai feltámadást foglalja magába, hanem a lelki visszaállítást

is, melynek során örökkévaló állapotunk halandó tetteinket és vágyainkat tükrözi. Alma kihangsúlyozta, hogy a gonoszság sohasem vezethet boldogsághoz.

Javaslatok a tanításhoz

Alma 41

Alma a visszaállítás tervéről tanítja Koriántont

Kérd meg az osztályt, hogy gondolják át, milyen hatással van egy ember cselekedeteire, ha hisz a következő kijelentésekben (állj meg mindegyik kijelentés után, hogy lehetőséget adj a tanulóknak a válaszra):

Nincsen élet a halál után.

Miután meghalunk, tökéletessé válunk, függetlenül attól, mit tettünk a földön.

Az utolsó ítélet során jutalmat kapunk jó tetteinkért és büntetést a rossz cselekedeteinkért.

- Miért fontos, hogy helyes ismereteink legyenek arról, mi történik velünk a halálunk után?

Emlékeztess a tanulókat, hogy az Alma 40-ben Alma Koriántonhoz intézett tanításairól tanultak a lélekvilággal, a feltámadással és az ítélettel kapcsolatosan. Mondd el, hogy az Alma 41-ben megtudjuk, hogy Koriánton összezavarodott attól, amit egyesek a feltámadásról tanítottak. Mutass rá az „eltévelyedtek” kifejezésre az Alma 41:1-ben, és kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el ezt a verset, és keressék meg benne, mi okozhatja az emberek eltévelyedését.

- Miért tévelyedtek el egyesek? (Elmondhatod, hogy kiforgatni a szentírásokat annyit jelent, hogy elferdítik vagy megváltoztatják a jelentését.)
- Mit mondott Alma, mit fog elmagarázni Koriántonnak?

Amikor a tanulók meghatározzák a *visszaállítás* kifejezést, akkor felírhatod azt a táblára. Mondd el, hogy a *visszaállítás* azt jelenti, hogy visszahozni valamit, vagy visszaállítani valamit a korábbi állapotába.

Mondd el, hogy Alma azt szerette volna, ha Koriánton megérti, hogy annak, amit ő a „visszaállítás tervének” nevezett (Alma 41:2) fizikai és a lelki vonatkozása is van. Kérd meg a tanulókat, hogy magukban nézzék át az Alma 41:2–5-öt, és keressék meg azokat a dolgokat, amelyek fizikai értelemben kerülnek visszaállításra hozzánk, és azokat, amelyek lelkileg lesznek majd visszaállítva. Javasolhatod, hogy a tanulók jelöljék meg, amit találnak.

- Mi a visszaállítás tervének azon fizikai vonatkozása, amely az Alma 41:2-ben kerül megemlítésre? (A feltámadáskor a lélek visszaállítatik a testhez, és a test minden része helyreállításra kerül.)
- Mi a visszaállítás tervének azon lelki vonatkozása, amely az Alma 41:3–5-ben kerül megemlítésre? (Miközben a tanulók válaszolnak, írd fel a következő igazságot a táblára: ***A halandóságban tett cselekedeteink és vágyaink szerint vagy boldogságra vagy nyomorúságra állítatunk vissza.***)

Kérd meg a tanulókat, hogy képzeljék el, hogy ezeket a verseket egy elemis osztálynak tanítják.

- Hogyan magaráznátok el a lelki visszaállítás tanát úgy, hogy a gyerekek megérthessék?

Emlékeztess a tanulókat, hogy Koriánton megszegte az erkölcsi tisztaság törvényét, és elhagyta misszionáriusi feladatait (lásd Alma 39:2–4).

- Hogyan segíthetett Koriántonnak a lelki visszaállítás tanának helyes értelmezése jobb döntéseket hozni? Hogyan befolyásolhatja e tan megértése a cselekedeteinket és a vágyainkat?

Tegyél bizonyosságot e tan igaz voltáról, és oszd meg a gondolataidat Isten igazságosságáról azzal kapcsolatban, hogy vágyaink és tetteink szerint jó vagy gonosz kerül visszaállításra hozzánk.

Írd fel a táblára a következő kérdést: *Mi történik, ha bűnt követtem el?*

- A visszaállítás terve alapján mit kapunk, ha bűnt követtünk el?
- Van bármilyen módja annak, hogy jóság és boldogság állítsa vissza hozzánk, ha valamit helytelenül tettünk?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 41:6–9-et. Kérd meg az osztályt, hogy keressék meg, mit tehetünk, hogy jóság és boldogság állítsa vissza hozzánk, még akkor is, ha bűnt követtünk el. (Bűnbánatot kell tartanunk és egész életünkben az igazlelkűségre kell vágnunk.)

- Melyek azok a szavak vagy kifejezések az Alma 41:6–7-ben, amelyek azt sugallják, hogy mi magunk vagyunk felelősek azért, amit a feltámadáskor elnyerünk? Milyen értelemben vagyunk saját magunk bírái? (A halandóságban hozott döntéseink határozzák meg azt, hogy milyen ítéletben lesz részünk, amikor Isten elé állunk.)

Mutass rá arra, hogy néhányan azt gondolják, hogy anélkül is vissza tudunk térni Istenhez, és Vele élhetünk, hogy személyes felelősséget vállalnánk cselekedeteinkért. Gyakran azt mondják, hogy bűnös döntéseik szórakoztatóak. Olykor azok, akik bűnös életet élnek, még boldognak is látszanak.

Kérd meg a tanulókat, hogy álljanak fel, és olvassák el az Alma 41:10-et kórusban. Mutass rá, hogy az Alma 41:10 szentírás-memoriter. Javasolhatod a tanulóknak, hogy feltűnően jelöljék meg ezt a verset, hogy könnyen megtalálhassák. (Mivel ez egy szentírás-memoriter, többször is elismételheted velük. Megkérdezheted azt is, hogy van-e valaki az osztályban, aki el tudja mondani fejből.) Amikor befejezték, kérd meg őket, hogy üljenek le. Írd fel a táblára: **„A gonoszság sohasem volt boldogság”**.

- Miért igaz az a kijelentés, hogy „a gonoszság sohasem volt boldogság”?
- Milyen példák vannak arra, amikor Sátán egy parancsolat megszegésére akar rávenni minket, valamint el akarja hitetni velünk, hogy ennek ellenére boldogságot érezhetünk?

Annak érdekében, hogy segíts a tanulónak megérteni, mi a különbség a tovatűnő világi élvezet és az Úr által felkínált boldogság között, olvasd fel a következő kijelentést Glenn L. Pace eldertől, a Hetvenekből:

„Olyan tevékenységeket, amelyeket az Úr mindig is megtiltott, és hosszú éveken át a társadalom is elítélt, ugyanez a társadalom most elfogad, sőt ösztönöz is. A média pedig oly módon tálalja ezeket a tevékenységeket, hogy azok igen kívánatosnak tűnnek. [...]

Ne keverjük össze a telesztialis élvezeteket a celesztialis örömmel és boldogsággal! Ne keverjük össze az önuralom hiányát a szabadsággal! A megfelelő korlátok nélküli teljes szabadság saját kívánságaink rabszolgájává tesz bennünket. Ne irigyeljük a jelentéktlenebb és alacsonyabb rendű életet. [...]

Az általatok betartott parancsolatokat nem egy érzéketlen Istentől kaptátok azért, hogy ne érezhessétek jól magatokat, hanem a ti szerető Mennyei Atyátok adta nektek, aki azt akarja, hogy most is, amíg e földön éltek, és ezután is boldogok legyetek” („They're Not Really Happy,” *Ensign*, Nov. 1987, 39–40).

Írd fel a táblára a következő kijelentést. Javasolhatod, hogy a tanulók írják ezt a szentírásukban az Alma 41:10 mellé.

„Ha rosszat tesztek, nem érezhetitek jól magatokat! Ez lehetetlen!” (Ezra Taft Benson elnök)

Mondd el a tanulónak, hogy az Alma 41:11 elmondja, miért lehetetlen, hogy valóban boldogok legyünk, amikor helytelen döntéseket hozunk. Másold fel a következő táblázatot a táblára (még az óra előtt megteheted), vagy minden tanuló számára készítsd el egy kiadható papíron. Rendezd párokba a tanulókat, és kérd meg őket, hogy párosítsák össze az Alma 41:11-ben szereplő kifejezéseket azok jelentésével. Kérd meg őket arra is, hogy beszéljék meg a következő kérdéseket.

Kórusolvasás

A kórusban történő olvasás hangsúlyt adhat egy szentírásrésznek, és hozzájárulhat az osztály egységéhez is. Színesítheti is a leckét. Használd ezt a lehetőséget akkor, amikor úgy látod, hogy a tanulónak egy kis ritmusváltásra van szükségük. Ösztönözd őket arra, hogy a szavakat határozottan és együttlé mondják ki az olvasás során.

 Az Alma 41:10 szentírás-memoriter. Folyamodj a lecke végén található tanítási ötlethez, hogy segíts a tanulónak megtanulni ezt a szakaszt.

Az Alma 41:11-ben szereplő kifejezések, amelyek a „természetes embert” jellemzik	Jelentés
1. „testi állapotban”	a. bűneink által korlátozva és lesújtva
2. „a keserűség gubacsában... és a gonoszság kötelekeiben”	b. Isten áldásai és irányítása nélkül; elveszítve a Szentlélek társaságát
3. „Isten nélkül... a világban”	c. a test akarata által kormányozva

Ebben a versben azt látjuk, hogy „Isten természete” a „boldogság természete”. Mit mond ez nektek arról, hogy miért ellentétes a bűn a boldogság természetével?

Milyen konkrét példákat tudtok mondani arra, hogy miért találják olykor az emberek magukat a boldogtalanság állapotában?

(Megoldás: 1-c, 2-a, 3-b)

Hogy segíts a tanulóknak megérteni, miképpen kapcsolódik a „természetes állapothoz” való ragaszkodás a visszaállítás tanához, kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 41:12-t. E vers felolvasása után kérd meg a tanulókat, hogy válaszolják meg Alma kérdését. Ezután a tanulók olvassák el Alma válaszát a saját kérdésére az Alma 41:13-ban. (Javasolhatod, hogy jelöljék meg, mit mondott Alma, mi kerül vissza majd hozzánk a visszaállítás terve részeként.)

Kérd meg a tanulókat, hogy képzeljék el, hogy van egy barátjuk, aki úgy dönt, hogy az Úr parancsolataival ellentétesen cselekszik, mégis szeretne az igazlelkűsége visszaállíttatni. Kérd meg a tanulókat, hogy magyarázzák el a visszaállítás tanát az egyik társuknak úgy, mintha ő lenne ez a barátjuk, és ehhez használják az Alma 41:12–13-at. (A tanulók használhatják a saját szavaikat, vagy akár a táblán szereplő kijelentés megfogalmazását is: „A halandóságban tett cselekedeteink és vágyaink szerint vagy boldogságra vagy nyomorúságra állíttatunk vissza.”)

Mutass a tanulóknak egy bumerángot, vagy rajzolj egyet a táblára.

Kérdezd meg a tanulóktól, hogy mit csinál a bumeráng, ha jól dobják el. (Visszatér oda, ahonnan eldobták.) Kérd meg őket, hogy olvassák el magukban az Alma 41:14–15-öt, és keressék meg benne, hogy milyen módon példázhatja a bumeráng az ezen versekben tanított igazságokat. (Javasolhatod, hogy a tanulók jelöljék meg ezeket a verseket.) Kérd meg a tanulókat, hogy mondják el, mit találtak.

- Milyen dolgokat szeretnétek elnyerni az Úrtól ebben az életben és a következőben? (A válaszok között lehet a kedvesség, könyörület és a szeretet. A tanulók válaszait fel is sorolhatod a táblán.)
- Előfordult már veletek, hogy jóságot, könyörületet vagy kedvességet adtatok másoknak, és később ezt visszakaptátok? Mikor?

Biztasd arra a tanulókat, hogy tűzzék ki célként maguknak, hogy úgy cselekednek és olyan jellemvonásokat alakítanak ki, amelyek tükrözik mindazt, amit szeretnének visszakapni ebben az életben és a következőben. Tegyél biznyságot a boldogságról, amelyet akkor kapunk, ha igazlelkűen cselekszünk.

Szentírás-memoriter – Alma 41:10

Megjegyzés: E lecke természete és hossza miatt ezt a tevékenységet a legjobb lenne egy másik napon használni, amikor marad egy kis idő.

Írd fel a táblára a következőket: A(z)... *boldogság*.

Kérd meg a tanulókat, hogy találjanak ki egy fordított kijelentést az Alma 41:10-ben tanított tanról. (Az egyik lehetséges válasz: „Az igazlelkűség boldogság.”) Ezután kérd meg a tanulókat, hogy soroljanak fel olyan konkrét igazlelkű cselekedeteket, amelyek érzéseik szerint beillenek az üres részbe. (Például: „Mások szolgálata boldogság.”) Kérd meg a tanulókat, hogy tegyenek biznyságot arról, hogy ezen igazlelkű cselekedetek valamelyike hogyan vezet boldogsághoz. Miután néhány tanuló elmondta élményeit és biznyságát, kérd meg az osztályt, hogy egy kisméretű kártyára vagy egy darab papírra írjanak fel egy vagy két olyan igazlelkű cselekedetet, amelyet meg tudnak tenni a hét folyamán, hogy növeljék boldogságukat. Ösztönözd őket arra, hogy emlékeztetőként tartsák maguknál a kártyát, és számoljanak be az erőfeszítéseikről a következő napok folyamán.

A tanulók felkérése tanok és tantételek elmagyarázására

Adj lehetőséget a tanulóknak arra, hogy másoknak elmagyarázzák az órán tanult tanokat és tantételeket. Amikor felkészülnek az evangéliumi igazságok elmagyarázására, megtanulnak mélyebben elgondolkodni a szentírásrészekben, és rendszerezni a gondolataikat. Amikor elmagyarázzák ezeket az igazságokat másoknak, a Szentlélek elmélyítési ismereteiket és biznyságukat a tanított igazságokról.

Alma 42

Bevezetés

Alma azzal zárta fiának, Koriántonnak adott tanácsait, hogy elmagyarázta neki, hogy Mennyei Atyánk lehetőséget biztosított a vétkezők számára arra, hogy irgalmat nyerjenek. Azt tanította, hogy Isten igazságossága megköveteli, hogy a bűnösök kiteszítassanak

Isten jelenlétéből. Ezután bizonyosságot tett arról, hogy Jézus Krisztus „kielégít[i] majd] az igazságosság követelményeit” (Alma 42:15) azáltal, hogy szenved mindazokért, akik bünt követtek el, és így irgalmat biztosít a bűnbánók számára.

Javaslatok a tanításhoz

Alma 42:1–14

Alma Isten igazságosságáról tanítja Koriántont

Az óra előtt rajzolj egy egyszerű mérleget a táblára, ahogyan azt a túloldalon lévő ábra is mutatja. (Ne írd semmit az ábrára, amíg arra a leckében utasítást nem kapsz. Ösztönözheted a tanulókat, hogy másolják át a rajzot a jegyzetfüzetükbe vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukba.)

A mérleg fölé írd fel a következő kijelentést: *Szeretném, hogy az utolsó ítélet tisztességes legyen.* Kérd meg a tanulókat, hogy emeljék fel a kezüket, ha egyetértenek a táblán szereplő kijelentéssel.

- Miért szeretnétek, hogy az utolsó ítélet tisztességes legyen?
- Mit jelent a *tisztességes* szó?

Mondd el, hogy a *tisztességes* kifejezés jelentheti azt, hogy azt kapjuk, amit megérdemlünk. A tisztességesség fogalma a szentírásbeli *igazságosság* kifejezéssel áll kapcsolatban. Írd fel az *igazságosság* szót a táblára, a mérleg alá.

Hogy segíts a tanulóknak megérteni az igazságosság elvét, kérj meg egy tanulót, a következő magyarázat felolvasására Dallin H. Oaks eldertől, a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„Az *igazságosság* több jelentéssel is bír. Az egyik jelentése az egyensúly. Az igazságosság népszerű jelképe az egyensúlyban lévő mérleg. Így amikor az emberi törvényeket megszegik, az igazságosság rendszerint megköveteli, hogy valamilyen büntetést szabjanak ki, amely visszaállítja az egyensúlyt [a mérleg esetében]. [...]

Isten törvényei hasonlóképpen az igazságosság elvén alapulnak. Minden olyan szentírás, mely arról szól, hogy az ember a cselekedetei szerint ítéltetik meg, azon az alapfeltevésen nyugszik, hogy mindenki megérdemli az igazságosságot” („Sins, Crimes, and Atonement” [address to CES religious educators, Feb. 7, 1992], 1, si.lds.org).

Mondd el, hogy Alma fia, Koriánton aggódott amiatt, hogy az utolsó ítélet vajon igazságos lesz-e. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 42:1-et, miközben az osztály megkeresi benne, hogy miről gondolta Koriánton, hogy igazságtalan vagy tisztességtelen az utolsó ítélet kapcsán.

- Miről gondolta azt Koriánton, hogy igazságtalan? (Arról, hogy a bűnösök a nyomorúság állapotába kerülnek.)
- Miért akarhatta Koriánton úgy hinni, hogy igazságtalan a bűnösök számára a büntetés? (Ha a tanulóknak szükségük van emlékeztetőre arról, hogy Koriánton különböző bűnökkel küszködött, hívd fel a figyelmüket az Alma 39:2–3-ra.)
- Ha az igazságosság azt jelenti, hogy azt kapjuk, amit megérdemlünk, és büntetés jár a bűneinkért, hogyan kelthet ez bennünk is aggodalmakat? (Mindannyian elkövetünk bűnöket, és ki vagyunk téve az igazságosság követelményeinek.)

Foglald össze az Alma 42:2–11-et azzal, hogy elmondod, hogy Alma válaszolt Koriánton aggodalmaira. Azt tanította, hogy Ádám bukása az egész emberiséget bukott állapotba

hozta, melyben meg kell tapasztalniuk a fizikai és a lelki halált is (lásd Alma 42:9). Azt is elmondta, hogy anélkül, hogy mód lenne kikerülni ebből a bukott állapotból, az egész emberiség összes lelke nyomorult lenne, és örökre ki lenne vetve Isten jelenlétéből (lásd Alma 42:11).

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 42:12-t hangosan. Mondd el, hogy ez a vers azt hangsúlyozza, hogy a bukást és annak következményeit – beleértve azt, hogy kiteszítatunk Isten jelenlétéből – Ádám Isten parancsolatai iránti engedetlensége eredményezte. Segíts a tanulónak megérteni, hogy amikor nem engedelmessé válnak Isten parancsolatainak – vagyis bűnt követünk el –, akkor lelkileg eltávolítjuk magunkat Istentől, és kiteszítjük magunkat az igazságosság követelményeinek. (Megkérhetsz egy tanulót, hogy olvassa fel a Hittételek 1:2-t.) Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Alma 42:14-et, és keressék meg, milyen következményt követel meg az igazságosság az engedetlenségért.

- Mit jelent az, hogy „ki [vannak] vágva” Isten színe elől? (Elválasztatnak Istentől, és nem képesek arra, hogy visszatérjenek és az Ő jelenlétében éljenek. Azt is megemlítheted, hogy amikor bűnt követünk el, akkor eltávolítjuk magunkat a Szentlélek társaságától, aki az Istenség egyik tagja.)

A táblán szereplő ábrához írd hozzá az alábbiak szerint az *Engedetlenség vagy bűn* és a *Kivágatva Isten jelenlétéből* kifejezéseket.

Azok alapján, amiket az Alma 42:1–14-ből tanultatok, hogyan összegeznéd egy mondatban azt, hogy mit követel meg az igazságosság törvénye, amikor egyén engedetlen? (Írd fel a táblára, a mérleg alá a következő igazságot: **Engedetlenségünk miatt az igazságosság törvénye megköveteli, hogy kivágattassunk Isten jelenlétéből.** Javasolhatod, hogy a tanulók írják ezt a kijelentést a szentírásaikban az Alma 42:1–14 mellé.)

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Alma 42:18-at, és keressék meg a bűn további következményeit.

- Mit jelent a lelkiismeret-furdalás?

Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak egy olyan alkalomra, amikor sajnálatot, bánatot vagy a Szentlélek hiányát érezték azért, mert bűnt követtek el. Kérd meg őket, hogy gondoljanak bele, milyen lehet ez az érzés, ha megszorozzuk minden eddig helytelenül elkövetett tetteinkkel. Azután kérd meg őket, hogy gondoljanak bele, milyen lehet, amikor ez az érzés örökre velük marad.

Hogy segíts a tanulónak megérteni és átérezni, milyen szükségük van az irgalomra, felteheted a következő kérdést:

- Azok alapján, amiket az Alma 42:1–14-ben tanultatok, szeretnétek, ha az végső ítélet kizárólag az igazságosságra épülne?

Alma 42:15–31

Alma a könyörület tervéről tanítja Koriántont

Hogy segíts a tanulónak megérteni, hogy az igazságosság követelményeinek eleget kell tenni, hívd fel a figyelmüket a táblán lévő mérleg büntetés oldalára. Ha gondold, egy tábla törlőt is feltarthat, mintha le akarnád törölni az igazságosság követelményeit. Kérdezd meg:

- Van bármilyen mód arra, hogy az igazságosság követelményeit kitöröljük vagy elvessük? (Nincs. Amikor Isten törvényeit megszegik, akkor az igazságosság büntetését követel meg. Az igazságosság követelményeit valahogyan ki kell elégíteni.)

Segíts a tanulónak megérteni, hogy nem lenne igazságos letörölni az igazságosság által megkövetelt következményeket. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 42:25-öt.

A tanulók felkérése arra, hogy gondolkozzanak el egy kérdésen

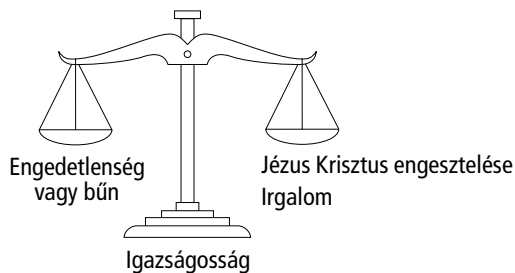
Amikor olyan kérdést teszünk fel, amely azt követeli a tanulóktól, hogy a válaszadás előtt elgondolkozzanak azon, akkor ösztönözzük azon vágyukat, hogy megtudják a választ, és arra készítjük őket, hogy mélyebben tekintsék át a szentírásokat vagy saját tapasztalataikat, hogy jobban megérthessék a témát. Adj időt a tanulóknak arra, hogy átgondolják a kérdést, mielőtt felhívod a figyelmüket a szentírásokban található válaszokra.

- Alma szerint mi történne, ha a bűn következményeit eltávolítanánk, és ezzel az igazságosság kielégítenél maradna?

Kérd meg a tanulókat, hogy gondolkozzanak el a következő kérdésen, mielőtt megadnád nekik a szentírásutalásokat a válaszokkal:

- Ha nem lehet eltüntetni az igazságosság követelményeit, akkor hogyan lehetséges azok számára, akik bűnt követtek el (mindannyiunk számára), hogy megbékéljen a lelkiismeretük, és visszaállítsanak Isten jelenlétébe? (Miután adtál időt a tanulóknak arra, hogy elgondolkozzanak a kérdésről, kérd meg az egyik tanulót, hogy olvassa fel az Alma 42:15-öt. Segítségükre lehet, ha elmondod, hogy a „kielégítse az igazságosság követelményeit” kifejezés azt jelenti, hogy megfizeti az árat, vagy elszenvedi a büntetést, amelyet az igazságosság megkövetel.)
- Az Alma 42:15 alapján hogyan lehetséges az, hogy az irgalom ránk is vonatkozzon?

A tanulók válaszaiból merítve törd le a tábláról a „Kivágatva Isten színe elől” kifejezést, és írd fel a *Jézus Krisztus engesztelése*, valamint az *Irgalom* kifejezéseket. A mérleg alá írd fel a következő igazságot: **Jézus Krisztus engesztelése kielégíti az igazságosság követelményeit, így az irgalom ránk is kiterjed.**

- Mit jelent számotokra tudni azt, hogy a Szabadító készségesen szenvedett helyettetek azért, hogy az irgalom rátok is kiterjedhessen?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el az Alma 42:22–24-et, és keressék meg, mi a követelménye annak, hogy az irgalom ránk is kiterjedhessen.

- Mi szükséges ahhoz, hogy irgalmat nyerjünk, és elkerüljük az igazságosság minden követelményét? (Amikor a tanulók meghatározták, hogy a bűnbánat az az eszköz, amely által irgalmat nyerhetünk, írd fel a táblára a következő tantételt a mérleg alá: **Ha bűnbánatot tartunk, akkor a Szabadító engesztelése által irgalmat nyerünk.** Javasolhatod azt is, hogy írják le ezt a szentírásaikba az Alma 42:22–24 mellé.)
- Szerintetek mit jelent az „igazán töredelmes” kifejezés? (Őszinte bűnbánatot gyakorló.)
- Miért fontos számunkra megérteni, hogy a Szabadító elszenvedte helyettünk a bűneinkért járó büntetést?

Magyarázd el, hogy Jézus Krisztus a Közbenjárónk. A közbenjáró olyasvalaki, aki két fél között áll, hogy segítsen megoldani egy ellentétet. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentést Boyd K. Packer elnöktől a Tizenkét Apostol Kvórumából. Kérd meg az osztályt, hogy figyelje meg, milyen okai vannak annak, hogy egy harmadik személyre van szükség ahhoz, hogy az irgalom kiterjedhessen a bűnösre.

„Az örökkévaló törvény szerint nem lehet irgalmat gyakorolni, hacsak nincs valaki, aki hajlandó és képes is átvállalni az adósságunkat, megfizetni az árat, és rendezni a megváltásunkhoz szükséges feltételeket.

Ha nincs közbenjáró, ha nincs egy barátunk, akkor az igazságosság súlyának teljes egészében, kíméletlenül és kétségtelenül minket kell terhelnie. Legyenek bár jelentéktelenek vagy rendkívül súlyosak, minden vétünkért teljes egészében fizetni fogunk, a legutolsó fillérig.

Legyünk azonban tudatában a következőnek: Az igazság, a dicsőséges igazság azt hirdeti, hogy létezik egy ilyen Közbenjáró. [...]

Őáltal teljes mértékben gyakorolhatják velünk szemben az irgalmat, anélkül, hogy megsértenék az igazság örök törvényét. [...]

Azonban nem nyerünk automatikusan irgalmat. Az Ővele kötött szövetség által kapjuk meg. Az Ő feltételeinek, az Ő nagylelkű feltételeinek kell megfelelnünk” („The Mediator,” *Ensign*, May 1977, 55–56).

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Alma 42:29–31-et, és keressék meg, mit kívánt Alma Koriántonnak. (Javasolhatod, hogy a tanulók jelöljék meg, amit találnak.)

- Szerintetek mit jelent engedni, hogy az igazságosság, az irgalom és az Úr szenvedése „teljes befolyást gyakoroljon a szív[ünk]ben”?

Kérd meg a tanulókat, hogy készítsenek egy rövid lecketervet arra, hogy miként tanítanak az igazságosság és az irgalom tantételeit másoknak. Biztasd őket, hogy tanítsák a családjukat arról, amit ma tanultak.

Emlékeztess a tanulókat Koriánton aggodalmaira Isten ítéleteinek igazságosságával kapcsolatban. Bizonyoságot is tehetsz arról, hogy a végső ítélet igazságos lesz, és végül azt kapjuk, amit kiérdemeltünk Isten igazságossága és az irgalma szerint. Arra is rámutathatsz, hogy Koriánton megbánta a bűneit, és pozitív hatást gyakorolt az egyház növekedésére (lásd Alma 49:30). Kérd meg a tanulókat, hogy gondolkozzanak el azon, hogyan kell továbblépniük saját bűnbánatuk folyamatában.

Kérj meg néhány tanulót, hogy fejezzék ki bizonyosságukat és hálájukat azért, hogy a Szabadító hajlandó volt engesztelést hozni a bűneinkért, és kielégíteni az igazságosság követelményeit helyettünk. Tegyéél bizonyoságot arról az iralomról és megváltásról, amely a Szabadító engesztelő áldozatán keresztül válik elérhetővé.

Alma 43–44

Bevezetés

Amint Alma és fiai tovább prédikáltak az evangéliumot, a zorámiták csatlakoztak a lámánita seregekhez, és megtámadták a nefitákat. Moróni kapitány hitről és bölcsességről tett tanúságot, amikor a nefitákat vezette a lámánita sereg elleni védekezésben. Annak ellenére,

hogy a nefita harcosok számbeli hátrányban voltak, felkészültségük és Jézus Krisztusba vetett hitük biztosította a szükséges előnyt számukra a csatában. Amikor a lámániták felismerték a biztos vereséget, békét kötöttek, és egy időre elhagyták az országot.

Javaslatok a tanításhoz

Alma 43

Moróni kapitány előkészületei és stratégiája segít megghiúsítani a lámánita sereg terveit

Kérd meg a tanulókat, hogy a jegyzetfüzetükbe vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukba készítsenek listát saját, jövőre vonatkozó terveikről, céljaikról és vágyaikról. Miközben írnak, emlékeztessd őket arra, hogy gondoljanak olyan lelki célokra és vágyakra, mint a misszionáriusi szolgálat, a templomi pecsételés és a család kialakítása. Az óra előtt készíthetsz egy ilyen listát a saját, jövőre vonatkozó céljaidról és vágyaidról. Elmondhatsz néhányat a saját terveidből és vágyaidból példaként, hogy segíts a tanulóknak a saját listájuk elkészítésében.

Miután a tanulók végeztek a listájukkal, kérd meg őket, hogy határozzák meg azokat a vágyakat és célokat, amelyeket érzéseik szerint Sátán nem szeretné, hogy megvalósítsák. Kérj meg néhány tanulót, hogy osszák meg az általuk meghatározott célokat. Kérd meg őket, hogy mondják el, Sátán miért nem szeretné, ha megvalósítanák ezeket a célokat. Azt is megkérdezheted tőlük, hogy miért éreznek erős késztetést ezen célok megvalósítására. Mondd el, hogy az Alma 43–44 tanulmányozása segíthet megértenünk, hogyan érhetjük el igazlelkű céljainkat a gonosz pusztító erőfeszítései ellenére is.

Összegezd az Alma 43:1–4-et azzal, hogy elmondod, hogy Alma azon erőfeszítései ellenére, hogy a zorámitákat visszahozza az egyházba, sokan csatlakoztak közülük a lámánitákhoz, és arra készültek, hogy megtámadják a nefitákat. Csatlakoztak hozzájuk az amalekiták is, akik a zorámitákhoz hasonlóan egykor nefiták voltak, de eltávolodtak az igazságtól.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 43:5–8-at. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék a szöveget, és keressék meg benne a lámánita vezér, Zerahemna terveit.

Magyarázd el, hogy amikor a Mormon könyve fizikai csatáiról szóló beszámolókat tanulmányozzuk, ezeket hasonlíthatjuk azokhoz a lelki csatákhoz, amelyekkel mi nézünk szembe.

- Hogyan hasonlíthatóak Zerahemna nefiták elleni terveit a Sátán ellenünk irányuló terveikhez?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 43:9–12-t. Kérd meg az osztályt, hogy határozza meg a nefiták terveit.

- Mik voltak a nefiták terveit?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Alma 43:16–19-et. Kérd meg őket, hogy keressék meg, mit tett Moróni kapitány, a nefiták főkapitánya, azért, hogy felkészítse a népet országuk és családjaik megvédésére.

- Milyen konkrét dolgokat tettek a nefiták azért, hogy felkészüljenek a lámániták támadására?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 43:20–22-t, és kérd meg az osztályt, hogy keressék meg benne a lámániták reakcióját a nefita előkészületekre.

- Miért vonultak vissza a lámániták annak ellenére, hogy számbeli fölényben voltak a nefitákkal szemben?
- Mit tanulhatunk ebből, hogyan védhetjük meg magunkat a Sátán terveivel szemben?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el az Alma 43:23–24-et magukban, és keressék meg, mit tett Moróni, amikor nem tudta biztosan, hogyan tervezte következő támadását az ellenség.

- Miért küldött Moróni hírnököket Almához?
- Mit tanít nekünk Moróni példája arról, hogy hogyan tudunk felkészülni lelkileg a gonosz ellen? (Segíts a tanulóknak megérteni a következő tantételt: **Ha igyekszünk megismerni és követni a prófétai tanácsot, akkor képesek leszünk jobban megvédeni magunkat a gonosz ellen.**)

Röviden összegezd az Alma 43:25–43-at azzal, hogy elmondod, hogy Moróni a prófétától kapott információt követve cselekedett. Két részre osztotta seregét. Néhány katonát Jerson városában hagyott, hogy megvédjék Ammon népét. A hadsereg többi része pedig Manti földjére menetelt. Moróni kémeket küldött, hogy megtudják, hol találhatóak a lámániták, és katonákat rejtett el a lámániták útja mentén. Amikor a lámániták közeledtek, a nefiták bekerítették őket. Amikor a lámániták látták, hogy bekerítették őket, vérszomjas hadakozásba kezdtek. Sok nefita elesett, a lámániták azonban még ennél is nagyobb veszteségeket szenvedtek.

Kérj meg néhány tanulót, hogy felváltva olvassák fel az Alma 43:43–54-et. Kérd meg az osztályt, hogy keressék meg a különbséget a lámániták motivációja és erőforrása, valamint a nefiták motivációja és erőforrása között.

- Mire figyeltetek fel, mi okból harcoltak a lámániták? Mire figyeltetek fel, mi okból harcoltak a nefiták? Miben különbözött a nefiták és a lámániták erőforrása? (Szükség szerint mondd el, hogy a lámánitákat a gyűlölet és a düh hajtotta a harcban, míg a nefitákat nemesebb cél hajtotta [lásd Alma 43:45–47]. Az Úrhoz kiáltottak segítségért, és Ő megerősítette őket [lásd Alma 43:49–50].)
- Mit tanulhatunk Moróni és serege példájából, ami segítségünkre lehet a gonosz elleni csatáink során?

Kérd meg a tanulókat, hogy írják le a kérdésre a válaszaikat. Ezt követően kérd meg őket, hogy mondják el, mit írtak le. Megemlíthetik a következő tantételeket:

Amikor segítségért imádkozunk igazlelkű terveink és vágyaink megvalósításához, akkor Isten segít nekünk ezek elérésében.

Bennünket nemesebb ügy vezérel, mint azokat, akik szembehelyezkednek az igazsággal.

Az Úr segíteni fog, hogy eleget tegyünk a családjaink, szabadságunk és vallásunk megvédésére irányuló kötelességünknek.

Kérd meg a tanulókat, hogy meséljenek olyan alkalmakról, amikor megtapasztalták az Úr segítségét igazlelkű céljaik megvalósításában. Fontold meg, hogy te is megosztod saját élményeidet. Tegyétek bizonyosságot arról, hogy az Úr képes segíteni nekünk az igazlelkű tervek megvalósításában. Kérd meg a tanulókat, hogy az igazlelkű célokat tegyék az imáik állandó részévé.

Alma 44

Moróni kapitány azt parancsolja a lámánitáknak, hogy lépjenek békeszövetségre

Kérj meg egy olyan fiatal férfit, aki hajlandó felolvasni, hogy álljon ki a többiek elé a szentírásaival. Emlékeztess az osztályt, hogy amikor Moróni kapitány látta a lámániták halálfelemét, azt parancsolta embereinek, hogy hagyják abba a harcot (lásd Alma 43:54). A fiatal férfi olvassa fel Moróni szavait az Alma 44:1–6-ból. Kérd meg az osztályt, hogy figyeljék meg, Moróni mivel magyarázta a nefiták győzelmét.

- Mit szeretett volna Moróni megértetni Zerahemnával a nefiták csatában mutatott erejének forrásával kapcsolatosan? Milyen ajánlatot tett a lámánitáknak? (Azt mondta, hogy a nefiták nem bántják őket többé, ha leteszik a fegyvert, és szövetséget kötnek a békére.)
- Milyen igazságokat ismerhetünk meg az Alma 44:4–6-ból, amelyek segítségünkre lehetnek a lelki csatáinkban? (A tanulók számos tantételt megemlíthetnek, melyek egy részével már foglalkozott ez a lecke. Győződj meg arról, hogy a következő igazság elhangzik: **Az Úr a**

Belé vetett hitünk szerint erősít és őriz meg bennünket. Javasolhatod, hogy a tanulók jelöljék meg azokat a szavakat ezekben a versekben, amelyek ezt az igazságot tanítják.)

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az egyház fiataljainak szóló következő tanácsot Boyd K. Packer elnöktől, a Tizenkét Apostol Kvórumából. Minden tanulónak adhatsz belőle egy példányt.

„A fiatalok ma ellenséges területen nevelkednek, ahol egyre alacsonyabbak lesznek az erkölcsi normák. Azonban az Úr szolgálaként megígérem nektek, hogy védve lesztek az ellenség támadásaitól, ha hallgattok a Szent Lélektől érkező késztetésekre.

Ötözzetek erkölcsösen, beszéljetez tisztelettudóan, hallgassatok felemelő zenét! Kerüljetez minden erkölcstelenséget és személyiséget lealacsonyító szokást! Vegyétez kézbe az életeteket, és utasítsátok magatokat hősiességre! Mivel oly nagy szükségünk van rátok, figyelemre méltó áldásokban lesz részetek. Szerető Mennyei Atyátok mindig rajtatok tartja a szemét!” (Tanács a fiataloknak. *Liahóna*, 2011. nov. 18.).

- Mi ragadja meg a figyelmeteket Packer elnök szavaiból? Miért?

Az Alma 44:7–10 összefoglalásaként mondd el, hogy Zerahemna kijelentette: ő és népe nem hiszik, hogy Isten erősítette meg a nefitákat. Felajánlotta, hogy a lámániták leteszik a fegyvert, de nem volt hajlandó szövetséget kötni a békére. Kérd meg a tanulót, aki az Alma 44:1–6-ot felolvasta, hogy olvassa fel Moróni Zerahemnáának adott válaszát, amely az Alma 44:11-ben található. Kérdezd meg az osztályt:

- Szerintetek miért volt olyan fontos Moróninak, hogy a lámániták szövetséget kössenek a békére?

Összegezd az Alma 44:12–20-at azzal, hogy elmondod, hogy a lámániták közül sokan szövetséget kötöttek a békére, Zerahemna azonban a többieket a Moróni serege elleni csatára tüzelte. Amikor a nefiták elkezdték levágni őket, Zerahemna látta küszöbön álló pusztulásukat, és ígéretet tett arra, hogy szövetséget köt a békére.

Tegyél bizonyosságot az Úr védelmező kezéről mindazok életében, akik hűek Hozzá. Bátorítsd a tanulókat, hogy harcoljanak bátran igazlelkű céljaikért és vágyaikért, és bízzanak Isten ígéretében, hogy „mindaddig támogat, és megtart és megőríz minket, amíg hűségesek vagyunk hozzá” (Alma 44:4).

Megjegyzések és háttér-információk

Alma 43:3 A háború, melyet vívunk, a halandóság előtti életben kezdődött

Gordon B. Hinckley elnök beszélt arról, milyen valós az a háború, melyben már a világ kezdetét megelőző idők óta részt veszünk:

„Háború dúl már a világ teremtését megelőző idők óta, és úgy tűnik, még hosszú ideig folytatódik is majd a jövőben. [...]

Ez a háború... az igazság és a tévedés között dúl, az örendelkezés és a kényszer között, Krisztus követői és az Őt megtagadók között. Az Ő ellenségei minden fortélyt bevetnek ebben a konfliktusban. [...]

Épp olyan a helyzet, mint a kezdetekkor. [...] A most elbukott áldozatok éppoly becsesek, mint a múltban elesettek. Folyamatos harc ez. [...]

A háború tovább zajlik. [...] Saját életünkben tombol, nap nap után, az otthonainkban, a munkahelyünkön,

az iskolai kapcsolataink során; olyan kérdések körül zajlik a harc, mint a szeretet, a tisztelet, a hűség és a becsület, az engedelmesség és a feddhetetlenség. Mindannyian a részesei vagyunk. [...] Győzelemre állunk, a jövő pedig sohasem volt még fényesebb” („The War We are Winning,” *Ensign*, Nov. 1986, 42, 44–45).

Alma 43:9, 45. A család védelme és megerősítése

Virginia U. Jensen nőtestvér, a Segítőegylet általános elnökségéből egy figyelmeztetést idézett a családról szóló kiáltványból arról, „hogy a családok széthullása ősi és újkori próféták által megjósolt csapásokat fog hozni az egyénekre, közösségekre és nemzetekre” (A Család: Kiáltvány a világhoz. *Liahóna*, 2010. nov. 129.). Jensen nőtestvér hozzátette: „Testvérek, ebben a pillanatban is ennek a valóságnak a közepén vagyunk. Mindannyiunk kötelessége, hogy megvédjük és erősítsük a családot” („Gyertek, hallgassatok a próféta hangjára!” *Liahóna*, 1999. jan. 14.).

Otthon tanulási lecke

Alma 39–44 (20. rész)

Felkészülési anyag az otthon tanulókat oktatók számára

A napi otthon tanulási leckék összefoglalása

Az alábbi összegzés azon tanokat és tantételeket tartalmazza, amelyekkel a tanulók az Alma 39–44 (20. rész) tanulmányozása során foglalkoztak, és nem azt a célt szolgálja, hogy a lecke részeként tanítsd. Az általad tanított lecke csupán néhányra összpontosít ezen tanok és tantételek közül. Kövesd a Szent Lélek sugalmazását, amikor megfontolod a tanulóid szükségleteit.

1. nap (Alma 39)

Miközben a tanulók Alma szavait tanulmányozták, amelyeket csapongó fiának, Koriántonnak mondott, megtudták, hogy a szexuális bűn förtelmes az Úr szemében. Alma azt is tanította fiának, hogy a bűnbánat magában foglalja bűneink elismerését és elhagyását, valamint azt, hogy teljes elménkből, lelkünkből és erőnkéből az Úr felé fordulunk. A tanulók elolvasták Alma bizonyosságát arról, hogy Jézus Krisztus eljött, hogy elvegye a világ bűneit.

2. nap (Alma 40–41)

Korinántont aggasztotta a feltámadás és a végső ítélet. Alma ezen aggodalmakra adott válaszából a tanulók különböző tanokat ismertek meg a feltámadáshoz kapcsolódóan, köztük azt az igazságot is, hogy a halandó életben tett cselekedeteink és vágyaink szerint vagy a boldogságba vagy a nyomorúságba leszünk visszaállítva. Alma azt is kihangsúlyozta, hogy „a gonoszság sohasem volt boldogság” (Alma 41:10).

3. nap (Alma 42)

Alma segítette Koriántonnak megérteni, hogy az engedetlenség következménye az, hogy az ember kivágitik Isten színe elől. A tanulók megtudták, hogy a megváltás terve ezzel szemben lehetővé teszi az egyének számára, hogy legyőzzék bukott állapotukat. Alma tanításai megerősítik, hogy Jézus Krisztus szenvedése kielégítette az igazságosság követelményeit, így a bűnbánók könyörületet nyerhetnek.

4. nap (Alma 43–44)

A tanulók a nefiták és a lámániták közötti háborúról tanultak. Az egyik lecke, amelyet az Alma 43–44-ből megtanultak, hogy ha a próféta tanácsot keressük, és azt követjük, akkor képesek leszünk jobban megvédeni magunkat a gonosz ellen. A tanulók ezen felül azt is felismerték, hogy amikor az Úrhoz imádkozunk igazlelkű terveinkért és vágyainkért, akkor Ő segít nekünk megvalósítani azokat.

Bevezetés

Ahogy az Alma 39–42-ben feljegyzésre került, Alma segített fiának, Koriántonnak megérteni, milyen súlyos a szexuális bűn, milyen tanok kapcsolódnak a feltámadáshoz és a végső ítélethez, valamint milyen örökkévaló következményei vannak az igazság és az irgalom törvényének. Ez a lecke lehetőséget ad a tanulóknak arra, hogy ezeket a tanokat egymásnak is tanítsák és elmagyarázzák.

Javaslatok a tanításhoz

Az óra előtt készítsd el kiosztható papírokon a leckében szereplő utasításokat. Ismerd meg ezeket az utasításokat magad is, hogy segíteni tudj a tanulóknak egymás sikeres tanításában.

Alma 39–41

Alma azt tanítja, hogy a bűnbánat boldogságot eredményez

Kezdd azzal az órával, hogy a tanulókkal kórusban elisméltetted az Alma 39:9-es szentírás-memoritert, melyet az e heti tanulmányaik során kellett kívülről megtanulniuk. Kérdezd meg, hogy tudja-e valaki az osztályban, hogy Alma miért tanácsolta ebben a versben fiának, Koriántonnak azt, hogy tartson bűnbánatot és hagyja el bűneit.

Emlékeztess a tanulókat, hogy az Alma 40–41-ben Alma válaszolt Korinántonnak a halottak feltámadásával, valamint a végső ítélettel kapcsolatos aggodalmaira is. Hogy segít a tanulóknak elmagyarázni, amit tanultak, valamint megosztani érzéseiket és bizonyosságukat az Alma 39–41-ben található igazságokról, írd fel a következő kérdéseket és szentírás-utalásokat a táblára még az óra kezdete előtt:

1. *Miért fontos betartani az erkölcsi tisztaság törvényét? (Lásd Alma 39:1–9.)*
2. *Mi a feltámadás? Mi a különbség a halandó test és a feltámadt test között? Mi történik a feltámadásunk után? (Lásd Alma 40:21–26.)*
3. *Hogyan leszek megítélve a végső ítéletkor? (Lásd Alma 41:1–7.)*
4. *Úgy tűnik, hogy vannak, akik megszegik a parancsolatot, mégis boldogok. Ez vajon tényleg igaz? (Lásd Alma 41:10–15.)*

Kérd meg a tanulókat, képzeljék el, hogy misszionáriusok, és találkozzuk van valakivel, aki ezekre a kérdésekre keresi a választ. Tájékoztasd őket, hogy kapnak némi felkészülési időt, aztán lehetőségük lesz megválaszolni néhányat ezen kérdések közül, az Alma 39–41-ben tanult felhasználásával.

Ha elég nagy az osztály, akkor rendezd a tanulókat párokba, mintha misszionáriusi párok lennének. Mindegyik párnak jelölj ki egyet a táblán szereplő kérdések közül. (Ha az osztály kisebb, akkor a tanulóknak egyenként add ki a kérdéseket.) Minden párosnak adj egy papírt az alábbi utasításokkal, és kérd meg őket,

Alma 45–48

Bevezetés

Miután alma átadta végső utasításait fiának, Hélamánnak, eltávozott nefe népétől, és többé nem hallottak felőle. Hélamán kimagasló lelki vezető lett, Moróni kapitány pedig fontos hadvezérré vált a nefiták számára igen nehéz időszakban. Amalikiás, a nefita szakadár

egy csoportjának vezetője, ravasz tervet eszelt ki, hogy átvegye a hatalmat a nefiták felett. Moróni kapitány segítette a nefitáknak megerősíteni a védelmet az ellenségeik támadásai ellen, hogy megőrizhessék szabadságukat és a vallásszabadságot.

Javaslatok a tanításhoz

Alma 45

Hélamán hisz Alma szavainak, és elkezdí szolgálátát

Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak egy, a szüleikkel vagy a papsági vezetőjükkel folytatott interjúra.

- Miféle kérdéseket tesznek fel a szülők vagy a papsági vezetők egy interjú során?

Rövid beszélgetés után mondd el, hogy mielőtt Alma átadta fiának, Hélamánnak a szent feljegyzések gondozását, és eltávozott volna az országból (lásd Alma 45:18–19), számos kérdést tett fel Hélamánnak. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Alma 45:2–8-at, és keressék meg Alma kérdéseit, illetve Hélamán válaszait.

- A nefiták háborúban álltak a lámánitákkal, amikor Alma és Hélamán sort kerített erre a beszélgetésre. Szerintetek hogyan segítette Hélamán hite őt a háború alatt és a szolgálata során?
- Mikor nyertetek erőt Jézus Krisztusba vetett hitetekből, illetve a próféták szavaiból, valamint azon elkötelezettségeitekben, hogy betartsátok a parancsolatokat?

Összegezd az Alma 45:9–19-et azzal, hogy elmondod a tanulóknak, hogy miután Alma prófétált a nefita nemzet végső pusztulásáról, eltávozott az országból, és többé nem hallottak felőle. Távozása előtt elmondott egy utolsó jóvendölést. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 45:16-ot.

- Milyen igazságokat tanulhatunk ebből a jóvendölésből? (A tanulók számos tantételt megemlíthetnek, de győződj meg arról, hogy tanújelét adják annak, hogy megértették, hogy **az Úr a legcsekélyebb mértékű elnézéssel sem tekinthet a bűnre.**)

Mondd el, hogy Hélamán azzal kezdte szolgálátát, hogy papokat és tanítókat bízott meg az egyház fölé szerte az országban. Kérd meg a tanulókat, hogy nézzék át az Alma 45:23–24-et, és keressék meg, hogyan válaszolt a nép ezeknek az egyházi vezetőknek.

- Hogyan válaszolt a nép ezeknek az egyházi vezetőknek? Miért nem voltak hajlandóak néhányan hallgatni az egyház vezetőire?

Alma 46

Moróni kapitány összehívja az igazlelkűeket, hogy megvédjék jogaikat és vallásukat.

Összegezd az Alma 46:1–3-at azzal, hogy elmondod, hogy azokat, akik nem hallgattak az egyházi vezetőkre, egy Amalikiás nevű ember vezette. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Alma 46:4–5-öt, és keressék meg, mit kívántak Amalikiás és a követői. Kérd meg a tanulókat, hogy mondják el, mit találtak.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Alma 46:6–7-et, és keressék meg, milyen hatással volt Amalikiás befolyása azokra, akik követték őt.

- Mi történt Amalikiás befolyása eredményeképp?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Alma 46:8–10-et, és keressék meg, milyen tanulságot szeretett volna Mormon, ha levonunk Amalikiás tetteiből. Rámutathatsz, hogy ezen tanulságok közül jó néhányat az „így látjuk”, illetve a „látjuk” kifejezések vezetnek be. (Javasolhatod, hogy a tanulók jelöljék meg a szentírásaikban ezeket a tanulságokat.) A tanulók az alábbi tanulságokat találhatják meg:

Sokan gyorsan elfelejtik az Urat, és gyorsan művelnek gonoszságot.

Egyetlen gonosz ember hatalmas gonoszságot idézhet elő.

Amalikiás és Moróni kapitány jellemének szembeállításaként kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Alma 46:11–18-at, illetve az Alma 48:11–13, 17-et. Kérd meg az osztály egyik felét, hogy keressék meg, mit kívánt Moróni. Az osztály másik fele keressen olyan szavakat és kifejezéseket, amelyek leírják, milyen volt Moróni. (Segíts a tanulóknak felismerni a különbséget Moróni igazlelkű és Amalikiás gonosz indítékai között. Moróni a szabadság és az igazlelkűség ügyét támogatta, míg Amalikiás hatalomra éhezett, és igyekezett rabságba hajtani a nefitákat.)

- Az olvasottak alapján, hogyan jellemeznéd Moróni kapitányt? Milyen tantételeket tanulhatunk ezekből a versekből? (A tanulók számos különböző tantételt javasolhatnak, beleértve azt az igazságot is, hogy **egyetlen igazlelkű ember is sok igazlelkűséget idézhet elő.**)
- Az Alma 46:11–18 szerint miért imádkozott Moróni? (Azért, hogy a nefiták továbbra is élvezhessék a szabadság áldását, valamint azért, hogy a „keresztények... ügye” Isten előtt kegyet nyerjen.)

Moróni a „keresztények... ügye” érdekében is imádkozott. Az Alma 46:12 szerint mely három hitelvről érezte úgy Moróni, hogy a keresztényeknek védelmezniük kell, és fenn kell tartaniuk? (Segíts a tanulóknak megérteni, hogy **kötelességünk családunk, vallásunk és szabadságunk védelmezése.** Lásd még Alma 43:45–48.)

- Milyen kihívásokkal néznek ma szembe a családok, a keresztények és a szabadságjogok? Milyen helyénvaló módjai vannak annak, hogy megvédjük a családunkat, a vallásunkat és a szabadságunkat?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Alma 46:18–22-t, és keressék meg, mire kérte Moróni az embereit. (Javasolhatod, hogy a tanulók jelöljék meg a *szövetség* szót ezekben a versekben.)

- Mire kötötték szövetséget az emberek? (Arra, hogy megőrzik jogaikat és vallásukat; hogy nem fordulnak el az Úrtól; hogy nem hágják át Isten parancsolatait; és hogy nem szégyellik magukra venni Krisztus nevét.)
- Az Alma 46:22 szerint mit tettek az emberek e szövetség jeleként? (Megszaggatták a ruháikat, és a darabokat Moróni lába elé vetették.)

Tarts fel egy szövetségdarabot, és tépd ketté. Elmagyarázhatod, hogy ruhájuk megszagatásával az emberek a megkötött szövetség iránti elkötelezettségüket mutatták meg.

- Az Alma 46:21–22 szerint mit mondtak az emberek, mi történjen velük, ha megszegik a szövetségüket?
- Hogyan segít ez nektek megérteni, milyen komolyak az Istennel kötött szövetségeink?

Emlékeztess a tanulókat, hogy Moróni és népe olyan ellenséggel nézett szembe, akik a pusztulásukra törtek.

- Az Alma 46:18 szerint mit mondott Moróni, mi okozhatja népe pusztulását?

Írd fel a táblára a következőket: *Ha betartjuk szövetségeinket, akkor Isten...*

Kérd meg a tanulókat, hogy mondják el, hogyan fejeznék be a mondatot azok alapján, amiket az Alma 46:18–22-ből megtudtak. Kérd meg őket arra is, hogy adjanak példát arra, honnan tudják, hogy ez a kijelentés igaz. A válaszok eltérőek lehetnek. Összegezd a válaszokat azzal, hogy a következőképpen fejezed be a táblán lévő kijelentést: **Ha betartjuk szövetségeinket, akkor Isten megáld bennünket.** Bátorítsd a tanulókat arra, hogy Alma hátralévő fejezeteinek tanulmányozása közben keressenek bizonyítékokat e tantétel alátámasztására. Mesélhetsz egy olyan alkalomról, amikor az Úr megáldott téged a szövetségeid betartásáért.

Összegezd az Alma 46:29–41-et. Mondd el, hogy Amalikiás és követői felismerték, hogy kevesebben vannak, így Nefi földjére mentek, hogy csatlakozzanak a lámánitákhoz.

Moróni serege Amalikiás csapatának nagy részét megakadályozta abban, hogy elérjék Nefi földjét. Amalikiás követői közül sokan szövetséget kötöttek a szabadság védelmére. Azt a néhányat, aki nem volt hajlandó szövetséget kötni, megölték. Amalikiás kevés emberével megmenekült, és csatlakozott a lámánitákhoz.

Alma 47

Amalikiás ármánykodással a lámániták királya lesz

Kérdezd meg a tanulóktól, hogyan éreznék magukat, ha valamilyen versengésben vennének részt, és birtokukba kerülne egy olyan könyv, amely az ellenfél minden tervét tartalmazná a verseny megnyerése érdekében. Mondd el a tanulóknak, hogy az Alma 47 magunkra vonatkoztatásával néhány fontos tanulságot ismerhetünk meg Sátán legyőzősükkre irányuló taktikáiról.

Összegezd az Alma 47:1–6-ot azzal, hogy elmondod a tanulóknak, hogy Amalikiás nem tett le azon céljáról, hogy átvegye a hatalmat a nefiták felett. Ravasz tervet eszelt ki a lámániták királyának trónfosztására, és arra, hogy ő legyen a királyuk, hogy aztán idővel a nefiták ellen harcba vezesse a lámánitákat. Amikor Amalikiás csatlakozott a lámánitákhoz, akkor megszerezte a király bizalmát, aki parancsnokká tette őt a lámánita sereg egy része felett. A király azt a parancsot adta Amalikiásnak, hogy seregével vegye üldözőbe a lámánita sereg egyik engedetlen csoportját, akiket egy Lehonti nevű ember vezetett. Amalikiás azt a parancsot kapta, hogy vegye rá Lehonti seregét, hogy ragadjanak fegyvert a nefiták ellen, Amalikiásnak azonban más tervei voltak.

Kérd meg a tanulókat, hogy tanulmányozzák az Alma 47:7–19-et, mintha ők lennének Lehonti, Amalikiás pedig Sátán. Kérd meg őket, hogy olvassák el magukban az Alma 47:7–10-et, és keressék meg, hová ment Lehonti, hogy megvédje seregét, és mire próbálta meg Amalikiás rávenni Lehintit.

- Hol gyűjtötte össze Lehonti a seregét a csatára való felkészülésként? Milyen előnyt élvez az a sereg, amelyik magasabb területen állomásozik, mint az ellensége?
- Mit szeretett volna Amalikiás, hogy Lehonti tegyen? Milyen praktikákat használ Sátán arra, hogy lecsalogasson bennünket a magasabb területről? (A lehetséges válaszok között szerepelhet, hogy olyan helyre minket, hogy engedjünk a normáinkból, és hogy arra csábít bennünket, hogy olyan helyekre menjünk, amelyek nem biztonságosak lelkileg.)

Kérj meg néhány tanulót, hogy felváltva olvassák fel az Alma 47:11–19-et. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék a szöveget, és gondolják át, hogyan hasonlíthatóak Amalikiás taktikái Sátán azon taktikáira, amelyeket elpusztításunkra használ.

- Miben hasonlítottak Amalikiás taktikái Sátán azon taktikáihoz, amelyeket elpusztításunkra használ? (A lehetséges válaszok között lehet az, hogy Sátán kitartó, megtévesztő, fondorlatos és kegyetlen.)
- Mi módon igyekszik Sátán „apránként” megmérgezni bennünket?

Az Alma 47:20–36 összefoglalásaként mondd el, hogy Amalikiás addig folytatta a megtévesztést és a gyilkolást, amíg a lámániták királya nem lett. Hangsúlyozd, hogy Amalikiás szándékai és taktikái nagyon hasonlóak Sátán velünk kapcsolatos szándékaival és taktikáival. Írd fel a táblára a következő tantételt: ***Sátán igyekszik elpusztítani bennünket, és apránként csábít minket arra, hogy egyre alacsonyabbra engedjük a normáinkat.***

Alma 48

Moróni kapitány arra buzdítja a nefitákat, hogy legyenek felkészültek és hithűek

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Alma 48:7–10-et, és keressék meg mivel foglalatzkodott Moróni, mialatt Amalikiás hatalomra tört a lámániták között.

- Mivel foglalatzkodott Moróni, miközben Amalikiás hatalomra tört a lámániták között?
- Mit tett Moróni azért, hogy megerősítse népét és városaikat a jövőbeli támadások ellen? Milyen konkrét helyeknek szentelt Moróni különleges figyelmet?

Adj egy kis időt a tanulóknak, hogy elgondolkodjanak azon, melyek a gyenge pontjaik az életükben, és mit tehetnének ezek megerősítése érdekében. Kérd meg őket, hogy írják le a gondolataikat.

- Az Alma 48:10 szerint miért dolgozott Moróni olyan keményen azon, hogy megerősítse népét az ellenség támadásai ellen? (Hangsúlyozd, hogy Moróni segíteni akart abban, hogy megőrizték a nefiták vallásszabadságát.)
- Milyen példákat tudtok mondani olyan dolgokra, amelyeket a modern kori próféták tanítanak nekünk, hogy segítsenek megerősíteni a lelkileg gyenge pontjainkat?
- Miért dolgoznak olyan keményen az egyházi vezetők azon, hogy megerősítsenek bennünket lelkileg?

Biztosítsd a tanulókat arról, hogy **amikor az Úr szolgálóinak tanácsát követjük, erősebbé válunk a kísértések ellen.**

Bátorítsd a tanulókat arra, hogy alaposan figyeljék meg Alma hátralévő fejezeteiben azokat a tantételeket, amelyek a szövetségek megtartásával és azzal kapcsolatosak, hogy milyen fontos megerősíteni magunkat ahhoz, hogy ellenálljunk Sátánnak.

Alma 49–51

Bevezetés

Moróni védelmi előkészületei életbevágóak voltak a nefiták megvédelmezésében az ellenségeikkel szemben. A nefiták sikeresen védelmezték magukat a lámánitákkal szemben, egészen addig, amíg lázadás és a saját népük közötti gonoszság gyengíteni nem kezdték őket.

Moriánton és a királypártiak megosztottságra törekedtek, és viszályt szítottak a nép között. Moróni megpróbálta megszüntetni a megosztottságot és a viszályt, valamint békét teremteni.

Javaslatok a tanításhoz

Alma 49; 50:1–24.

A nefiták erődítményeket építenek, gyarapodnak, és megőrzik szabadságukat

Olvasd fel a következő elképzelt helyzetet az osztálynak, és tedd fel az ehhez tartozó kérdéseket (vagy találd ki saját helyzetet és kérdéseket):

Egy fiatal férfi, bár fáradt volt, nem akart még lefeküdni, hanem az interneten kezdett keresgélni. Egyszerre csak azt vette észre, hogy kísértést érez olyan oldalak megnézésére, amelyek pornográf képeket tartalmaztak.

- Milyen előkészületeket tehetett volna ez a fiatal férfi, hogy elkerülje ezt a kísértést?
- Mit tehetne, hogy a jövőben elkerülje az ilyen jellegű kísértést?

Mondd el a tanulóknak, hogy amikor az Alma 49–51-et tanulmányozzák, megkereshetik, hogyan hasonlíthatóak a Moróni kapitány által a lámániták ellen tett előkészületek azokhoz, amelyeket nekünk kell tennünk ma Sátán kísértései ellen.

Mondd el, hogy míg Amalikiás igyekezett csatára hergelni a lámánita sereget, Moróni kapitány a nefiták városait erősítette meg. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Alma 49:1, 6–7-et. Kérd meg őket, hogy gondolják át, hogyan hasonlíthatóak Moróni kapitánynak a lámániták megállítására tett előkészületei ahhoz, ahogyan nekünk fel kell készülnünk a Sátán ellenünk irányuló kísértései ellen. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Alma 49:2–4; 50:1–6-ot, és keressék meg, hogyan készültek fel a nefiták a lámániták jövőbeli támadásaira.

- Ha lámánita katonák lettetek volna, hogyan éreztétek volna magatokat, amikor először megpillantottátok volna ezeket az erődítményeket?

Kérj meg néhány tanulót, hogy egymást váltva olvassák fel az Alma 49:8–12-t. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék a szöveget, és keressék meg, hogyan reagáltak a lámániták a nefiták előkészületeire.

- Mit tettek a lámániták, amikor látták, hogy Ammonihát megerősítették? (Visszavonultak.)

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentést James E. Faust elnöktől az Első Elnökségből:

„...Sátán a legnagyobb ellenségünk, s ő éjt nappallá téve azon dolgozik, hogy elpusztítson minket. Azonban [nem kell], hogy megbénítson minket a Sátán hatalmától való félelem. [Semmilyen hatalma sincs] felettünk, hacsak mi magunk nem engedjük ezt meg neki. Ő valójában egy gyáva alak, s ha mi szilárdan állunk, akkor meg fog hátrálni” (Ne félj! *Liahóna*, 2002. okt. 4.).

Kérj meg néhány tanulót, hogy egymást váltva olvassák fel az Alma 49:18–20, 23-at. Az osztály kövesse a szöveget, és gondolják át, hogyan használhatnánk fel a nefiták csatára való felkészülését mintaként, hogy segítségünkre legyen a Sátán elleni lelki csatáinkra való felkészülésben.

- Moróni kapitány azon munkálkodott, hogy megvédje a nefitákat a lámánitáktól. Hogyan munkálkodnak a vezetőink azon, hogy megvédjenek bennünket a gonosztól?

Az elképzelt helyzetek adaptálása

A legjobb helyzetben vagy ahhoz, hogy megértsd az osztályodban lévő tanulók kultúráját és személyiségét, valamint azokat a kísértéseket, amelyekkel szembe kerülnek. Válassz olyan elképzelt helyzeteket, amelyek lehetővé teszik a tanulóknak, hogy ezeket a saját, hasonló élményeikhez kapcsolják. Ez lehetőséget teremt arra, hogy a Lélek a szükségleteik szerint adjon készítményt a tanulóknak. Amikor Mennyei Atyánk útmutatására törekszel, Ő segíteni fog neked, hogy a kézikönyvben szereplő egyes elképzelt helyzeteket a tanulóid életéhez szorosabban illeszkedővé alakítsd.

- Mit tehetünk, hogy magas lelki falakat építsünk Sátán kísértései ellen? (A válaszok között lehetnek: napi, tartalmas ima; mindennapi szentírás-tanulmányozás; rendszeres egyházi programok; mások szolgálata és böjtölés.)

Fontold meg, hogy megkéred a tanulókat, hogy válaszoljanak az alábbi kérdésekre a jegyzetfüzetükben vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukban. (A kérdéseket már az óra előtt felírhatod a táblára.)

- Hogyan jellemeznéd azokat a napi szintű erőfeszítéseidet, amelyeket a lelki védelmi falaid megerősítése érdekében teszel?
- Válassz ki egyvalamit, amit lelki megerősítésed érdekében teszel, és egyvalamit, amit nem teszel meg. Mit tehetnél annak érdekében, hogy növeld azon erőfeszítésed hatékonyságát, hogy megerősítsd magad a gonosz ellen?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 49:28–30-at. Az osztály, hogy határozza meg, Morónin kívül ki munkálkodott még azon, hogy megvédje a nefitákat a lámánitáktól. Hangsúlyozd, hogy azzal, hogy segítettek a nefitáknak igazlelkűnek maradni, Hélamán és fivérei abban is segítettek nekik, hogy elnyerhessék az Úr áldásait és oltalmát.

Adj időt a tanulóknak az Alma 50:10–12 tanulmányozására. Aztán beszéljék meg egy osztálytársukkal a következő elképzelt helyzeteket. (Ha lehetséges, az óra előtt készíts papírlapokat a helyzetek leírásával. Ha ez nem lehetséges, akkor egyesével olvasd fel a helyzeteket, és adj elegendő időt a tanulóknak, hogy mindegyiket átbeszéljék.)

1. Moróni „elvágta a lámániták minden hadiszállítását”. Hogyan „vághatja el” egy fiatal nő a pletykát, amikor a barátaival ebédel?
2. Moróni megerősített egy határt vagy vonalat a nefiták és a lámániták között. Hogyan erősítheti meg egy fiatal férfi és egy fiatal nő a határvonalat az erkölcsi tisztaság törvényének betartása és az erkölcstelenség között?
3. Moróni seregei erődítményeket építettek, hogy biztonságba helyezték a népet az ellenségeik elől. Egy fiatal férfi ráébred, hogy túl sok időt töltött a közösségi média használatával. Ez a magatartása úgy tűnik, elvonja figyelmét a közvetlen családtagjairól, és elhanyagolja otthoni feladatait is. Mit tehet annak érdekében, hogy megerősítse és biztosítsa családi kapcsolatait?

Kérj meg néhány tanulót, hogy összegezzék, amit Moróni kapitány intézkedéseiből tanultak arról, miként védhetjük meg magunkat a gonosz támadásaival szemben. Győződj meg arról, hogy a tanulók megértik, hogy **ha felkészülünk, akkor ellen tudunk állni a gonosz támadásainak (kísértéseinek)**. Ezt a tantételt felírhatod a táblára.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 50:1-et. Kérdezd meg az osztályt:

- Moróni kapitány előkészületeinek sikerét figyelembe véve, milyen további tanulságokat vonhatunk le ebből a versből? (Moróni „nem hagyta abba” a felkészülést; továbbra is erősítette a védelmét, még akkor is, amikor úgy tűnt, nincs közvetlen veszély.)

Annak érdekében, hogy segíts a tanulóknak méltányolni, milyen fontos a folyamatos lelki megerősítés, olvasd fel a kijelentést Henry B. Eyring elnöktől az Első Elnökségből:

„Ahogy egyre erősödnek a minket körülvevő erők, az egykor elegendő lelkerő már nem lesz elég. És bármilyen mértékű növekedést is gondoltunk korábban lehetségesnek a lelki erő tekintetében, annál még nagyobb áll majd a rendelkezésünkre. A lelki erő szükségessége és elnyerésének lehetősége is oly gyorsan növekszik majd, amit saját felelősségünkre becsülhetünk csak le” („Always” *Ensign*, Oct. 1999, 9).

Írd fel a táblára a következőket:

Felkészülök arra, hogy ellenálljak a kísértésnek azzal, hogy...

Szilárdan állok majd, amikor...

Kérd meg a tanulókat, hogy a jegyzetfüzetükben vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukban fejezzék be a mondatokat. Miután a tanulók végeztek az írással, olvasd fel a következő kijelentést Ezra Taft Benson elnöktől. (Javasolhatod, hogy a tanulók írják ezt a kijelentést a szentírásaikban az Alma 50:10–12 mellé.)

„Jobb felkészülni és megelőzni, mint helyrehozni és megbánni” (*The Teachings of Ezra Taft Benson* [1988], 285).

- Szerintetek miért igaz ez a kijelentés? Milyen alkalommal láttatok már példát az e kijelentés által tanított tantételre?

Mondd el, hogy a nefiták felkészülése néhány év hatalmas jóléthez és békéhez vezetett. Mutass rá arra, hogy míg Amalikiás átkozta Istent a vereség miatt, addig Nefi népe „köszönetet mondott az Úrnak, Istenüknek” (Alma 49:28).

Kérd meg a tanulókat, hogy képzeljék el, hogy van egy barátjuk, aki olyan területen él, ahol heves harcok dúlnak. Úgy érzi, lehetetlen békét és boldogságot találni a körülötte lévő káosz miatt. Írd fel a táblára a következő szentírásutalást: *Alma 50:18–23*. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el ezt a szakaszt, és alkossanak választ ennek a képzeletbeli barátjuknak. Néhány tanuló kérj meg, hogy mondja el, mit válaszolna. Az egyik igazság, amelyet belevehetnek a válaszaikba, az lehet, hogy **az Isten iránti hűség még a felfordulás közepette is boldogságot hoz.** (Ezt a tantételt felírhatod a táblára.) Segíts a tanulóknak megérteni azt, hogy ez az igazság nem csupán a háborúra érvényes, hanem a személyes kihívásokra is, mint a pénzügyi nehézségek, a munka elvesztése, egy szerettünk halála, problémás kapcsolatok a családtagjainkkal és a természeti csapások.

- Az Alma 50:18–23 szerint miért tapasztaltak a nefiták boldog időszakot?
- Mikor éreztétek úgy, hogy az Úr kiterjesztette hatalmát és áldásait rátok azért, mert engedelmesek voltatok, és mert megerősítettétek magatokat a kísértés ellen?
- Mikor fordult elő, hogy az Úr benneteket vagy az ismerősötöket gazdagsággal, békével és boldogsággal áldotta meg a nehéz időszakok közepette? (Miatán a tanulók válaszoltak, fontold meg, hogy elmondasz egy példát a saját életedből.)

Alma 50:25–40; 51

A nefita védelem meggyengül, Moróni pedig lázadással szembesül a népe között

(*Megjegyzés:* Figyelembe véve a lecke hosszát eddig, lehetséges, hogy a hátralévő anyagot röviden összegezned kell. Ha így teszel, akkor mondd el, hogy az Alma 50:25–40 beszámol Morinánton lázadásáról és haláláról, valamint Pahorán főbírói megbízásáról. Az Alma 51 egy királpártiaknak nevezett csoportról szól, akik megkísérelték megváltoztatni a törvényt, hogy a nefiták felett király uralkodhasson. Próbálkozásuk azonban kudarcot vallott. A kudarc miatti mérgükben a királpártiak megtagadták, hogy felvegyék a fegyvert, amikor Amalikiás és a lámániták rátámadtak a nefitákra. A törvény értelmében Moróni követelte, hogy vagy fogjanak fegyvert, vagy kapjanak büntetést. Amalikiás serege sok nefita várost elfoglalt és számos nefitát megölt. Amikor Amalikiás a Bőség földjét készült elfoglalni, akkor Teánkummal és seregével került szembe. Teánkum megölte Amalikiást, és meggátolta lámánita sereg továbbnyomulását.)

Írd fel a táblára a következő kijelentést: *Egységben megállunk; megosztva elbukunk.*

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Alma 50:25–26-ot, és keressék meg mindegyik versben azt a szót, amely leírja a nefiták megosztottságának okát.

- Mi okozta a megosztottságot a nép között?

Az Alma 50 hátralévő részének összefoglalásaként mondd el, hogy Morinánton és népe megpróbált elszökni a nefitáktól és az északi földre menekülni. Moróni attól tartott, hogy ez a megosztottság a nefiták szabadságának elvesztését eredményezi majd. Egy Teánkum nevű férfi vezetésével sereget küldött Morinánton népének megállítására. Teánkum serege megakadályozta, hogy Morinánton népe elérje célját, Morióntont pedig megölték. Népeinek fennmaradó része „szövetségben ígért[e], hogy fenntartj[a] a békét” (Alma 50:36). Röviddel Morinánton lázadása után egy veszélyes politikai megosztottság alakult ki Nefi népe között. Néhányan a nefiták közül szerették volna elmozdítani Pahoránt a bírói székből, és egy királyt ültetni a helyére. A nép többi része azt akarta, hogy továbbra is a bírák alkotta kormányzási rendszer maradjon érvényben.

Kérd meg a tanulókat, hogy keressék meg az Alma 51:5–6-ban a két szembenálló csoport nevét (királpártiak és szabadságpártiak). Adj a tanulóknak egy kis időt, hogy meghatározzák, mi volt a királpártiak célja az Alma 51:8 szerint.

Írd fel a táblára a következő igazságot: **A megosztottság és a viszály elpusztítja a békénket.**

- Hogyan jelenik meg ez a tantétel az Alma 50-ben és az 51-ben feljegyzett, megosztottsággal és viszályal kapcsolatos beszámolóknak?

- Mit tennétek a családokban, a baráti körökben vagy a közösségekben, hogy feloldjátok a viszályt?
- Mikor tapasztaltátok azt, hogy az egységből származó áldások megerősítik a családot, a kvórumot vagy az osztályt?

Tegyétek bizonyosságot azokról az igazságokról, amelyeket érzéseid szerint ki kell emelni. Emlékeztess a tanulókat, hogy a következő néhány lecke lehetőségeket biztosít majd nekik arra, hogy további tantételeket azonosítsanak be, és egyéb tanulságokat vonjanak le a néfiták és a lámániták között dúló háborúból.

Alma 52–55

Bevezetés

A lámánitákkal vívott háború ezen pontjára a nefiták már sok várost elveszítettek a saját maguk között dúló viszálykodás miatt. Moróni, Teánkum és Lehi elfoglalta Mulek városát, és legyőzte a lámániták egyik legnagyobb seregét. Moróni visszautasította Ammoron, a lámánita vezér azon követelését, hogy cseréljenek foglyokat, és véghezvitt egy tervet a nefita rabok vérontás

nélküli kiszabadítására. Moróni megingathatlan volt, és nem engedett Ammoron és követői gonoszságának.

Megjegyzés: Ez a lecke Moróni, Teánkum és Lehi életének eseményeire összpontosít. A tanulók a következő leckében fogalagokznak majd bővebben Hélamán 2000 ifjú harcosával, akikről az Alma 53:16–23-ban esik szó.

Javaslatok a tanításhoz

Alma 52–53

Moróni, Teánkum és Lehi közösen munkálkodik a lámániták legyőzésén

Óra előtt írd fel a táblára a következő kijelentést:

„A fiatalok ma ellenséges területen nevelkednek” (Boyd K. Packer elnök).

Az óra elején kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel ezt a kijelentést. Azután kérdezd meg:

- Ki az ellenség? (Sátán.)
- Milyen bizonyítékát látjátok Sátán hatásának a világban körülöttetek? (A tanulók megemlíthetik a helytelen nyelvezetet és ruházatot, a becstelenséget és az erkölcstelen viselkedést, valamint a kísértéseket, amelyeket gyakran a média és a technika is támogat.)

Ösztönözd a tanulókat arra, hogy gondolják át, hogyan hasonlíthatóak azok a kihívások, amelyekkel ők szembekerülnek azokhoz az eseményekhez és helyzetekhez, amelyeket az Alma 52–55-ben írtak le. Azután olvasd fel Packer elnök kijelentésének folytatását:

„A fiatalok ma ellenséges területen nevelkednek, ahol egyre alacsonyabbak lesznek az erkölcsi normák. Azonban az Úr szolgájaként megígérem nektek, hogy védve lesztek az ellenség támadásaitól, ha hallgattok a Szent Lélektől érkező késztetésekre” (Tanács a fiataloknak. *Liahóna*, 2011. nov. 18.).

Buzdítsd a tanulókat arra, hogy törekedjenek a Szentlélek irányítására, hogy ellen tudjanak állni a gonosznak.

Emlékeztessd őket, hogy míg Moróni leverte a királpártiak lázadását, a lámániták sok megerősített nefita várost elfoglaltak (lásd Alma 51:26). Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Alma 52:14-et, és keressék meg Mormon leírását a nefiták helyzetéről ebben az időszakban. Azután kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 53:9-et. Kérd meg az osztályt, hogy határozzák meg, miért voltak veszélyesek a nefiták körülményei.

- Hogyan hozhatják az emberek magukat olyan helyzetbe, amely lelkiileg veszélyes számukra?

Írd fel a táblára a következő szentírásutalást: *Alma 52:5–10, 16–19*. Hogy segíts a tanulóknak megérteni ezen versek háttérét, valamint az ezeket övező történeti vonalat, kérj meg két tanulót, hogy olvassák fel az Alma 52 és 53-hoz tartozó összefoglalókat a fejezetek elején. Azután kérd meg a tanulókat, hogy tanulmányozzák a táblára írt verseket, és keressenek olyan tantételeket, amelyek segítenek nekik, hogy elkerüljék a gonoszt vagy ellenálljanak annak. Megfelelő idő elteltével kérdezd meg:

- Milyen tantételeket tanulhatunk ezekből a versekből? (Több más tantétel között a tanulók meghatározhatják a következő igazságot is: **Ha elkerüljük a gonosz erődítményeit, akkor nagyobb eséllyel kerülhetjük el és állhatunk ellen a kísértéseknek.**)

**A tanulók
hozzásegítése a
burkolt tantételek
megtalálásához**

Sok tantételt nem jelentenek ki közvetlenül azok, akik a szentírásokat írták. Ehelyett a tantétel a történet menetébe vagy egy konkrét eseménybe, illetve példázatba került beágyazásra. Lehetséges, hogy egy egész szentírás-kötet, egy fejezet vagy csupán egyetlen vers írja azt le. Ezeket a Burkolt tantételeket gyakran úgy lehet felismerni, hogy elemezzük a szentírásokban szereplő egyének és csoportok tetteit és szándékait, majd meghatározzuk ezen tettek és szándékok következményeit.

Kérd meg a tanulókat, hogy gondolják át, érzéseik szerint mely fizikai helyek, társasági alkalmak, illetve a technika használatával (például az internethasználattal) kapcsolatos helyzetek vezethetnek az életükben veszélyes körülményekhez.

Mondd el, hogy Mormon olyan szavakkal írta le Teánkum ellenállását a lámánitákkal szemben, mint a *védelmes*, *megecsesít*, *biztosít*, *ostoroz*, valamint a *megszilárdít*. Kérd meg a tanulókat, hogy gondolják át, mit kellene „ostorozni” vagy kiűzni az életükből, hogy nagyobb lelki biztonságot teremthessenek.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 52:19-et. Kérdezd meg az osztályt:

- Mit tettek a nefita vezetők, mielőtt csatába indultak volna? (Haditanácsot tartottak.)
- Miben hasonlítható egy családi tanács vagy egy egyházi tanács a „haditanácshoz”?
Hogyan erősítenek meg bennünket ezek a tanácsok a gonosz elleni csatáinkban?

Összegezd az Alma 52:20–40-et és az Alma 53-at azzal, hogy elmondod, hogy a haditanácsot követően Moróni kapitány és seregei visszavették Mulek városát azáltal, hogy kicsalták a lámánitákat az erődítményeikből. A nefiták sok lámánita hadifoglyot ejtettek, akiket Bőség városának megerősítésére küldtek. A lámánitáknak azonban továbbra is sikereik voltak más régiókban a nefiták közötti széthúzásoknak köszönhetően.

Alma 54–55

Moróni visszautasítja Ammoron javaslatát a fogolycserére, és csellel kiszabadítja a nefita foglyokat

Mondd el, hogy az Alma 54 az Ammoron (a lámánita király) és Moróni kapitány között folytatott levelezésről szóló feljegyzés. A levélváltást megelőzően a lámániták és a nefiták sok hadifoglyot ejtettek. Ez a fejezet feljegyezi Moróni válaszát Ammoron azon követelésére, hogy a lámániták és a nefiták cseréljenek foglyokat.

Mondd el, hogy az Alma 54:9–12 Moróni kapitány Ammoronhoz intézett szavait tartalmazza. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel ezeket a verseket. Azután kérj meg egy másik tanulót, hogy olvassa fel Ammoron válaszát Moróni kapitánynak az Alma 54:18–20-ban.

- Miben különbözött Moróni kapitány és Ammoron szándéka a fogolycserével kapcsolatban? (Rámutathatsz, hogy Moróni a családok miatt aggódott, míg Ammoront kizárólag a harcosai érdekelték, mert el akarta pusztítani a nefitákat.)
- Hogyan tükrözik Ammoron kijelentései az Alma 54:18–20-ban Sátán indítékait az ellenünk vívott harcára?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 55:1–2-t. Kérd meg az osztályt, hogy keresse meg Moróni válaszát Ammoron követeléseire.

- Miért nem volt hajlandó Moróni megtenni, amit Ammoron mondott? (Tudta, hogy Ammoron hazudik, és nem akart még több erőt adni Ammoron kezébe.)
- Mit tanulhatunk Moróni Ammoronhoz intézett válaszából? (Bár a tanulók számos igazságot megfogalmazhatnak, győződj meg arról, hogy megértik, hogy **amikor szilárdan kiállunk amellett, ami helyes, akkor meggátolhatjuk, hogy a gonosz erők fölénk kerekedjenek.**)

Joseph Smith következő kijelentései segítségére lehetnek ezen versek megbeszélésekor:

„Sátán semmire sem tud rávenni minket a csábításaival, hacsak a szívünkben bele nem egyezünk, és utat nem engedünk neki” (Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph Smith [2007]. 222).

„Az ördögnek semmi hatalma nincs felettünk, csak annyi, amennyit megengedünk neki” (Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph Smith [2007]. 222.).

Írd fel a táblára a következő szentírásutalást: *Alma 55:15–24, 28–31.*

Mondd el, hogy az Alma 55-ben megtudjuk, hogy Moróni kapitány csellel kiszabadította a Gid városában fogva tartott nefita rabokat. Az Alma 55:3–14-ből megtudjuk, hogy Moróni egy Lámán nevű nefita harcos segítségével lerészegítette a nefita foglyokat őrző lámánita katonákat. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a táblára felírt verseket, és keressék meg, mit tett Moróni kapitány, amint a Gid városában lévő lámánitákat bekerítették. Emlékeztess a tanulókat, hogy keressenek tantételeket a tanulmányozásuk során.

Miután elegendő időt hagytál nekik, kérd meg őket, hogy számoljanak be arról, amire rájöttek. Megkérdezheted a következőt is:

- Mit tanítanak ezek a versek nektek Moróniról?

Írd fel a következő kijelentést a táblára, és kérd meg a tanulókat, hogy töltsék ki a hiányzó részeket:

Nem szabad örömlélnünk a ...-ban; hanem a ...-ban kell örömeznünk.

- Hogyan alkalmazhatjuk Moróni példáját, hogy nem lelte örömet a vérontásban? Például hogyan alkalmazhatjuk Moróni példáját azokra a dolgokra, amelyeket olvasunk, nézünk, illetve játszunk?

Kérd meg a tanulókat, hogy gondolkozzanak el a következő kérdésen:

- Érzéseitek szerint mit szeretett volna Mormon, ha megtanultok a mai leckéből, ami segíthet nektek hithűbbnek lenni a gonosszal vívott harc során?

Fontold meg, hogy adsz egy kis időt a tanulóknak, hogy a jegyzetfüzetükbe vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukba írjanak arról, mit tesznek majd, hogy ellenálljanak a kísértésnek, hogy a Sátán területére lépjenek, és hogy szilárdan álljanak a támadásaival szemben.

Fejezd be azzal, hogy bizonyosságot teszel a mai órán megbeszélt igazságokról.

További tanítási ötlet

Alma 53:20–21. Egyenes derékjal járni Isten előtt

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 53:20–21-et.

- Mit jelent az, hogy egyenes derékjal járunk Isten előtt?

Kérd meg a tanulókat, hogy gondolkozzanak el azon, hogyan lehetnek az ifjú harcosokhoz hasonlóan „mindig igazak... abban, amely dologgal csak megbízták őket”. Olvasd fel a következő kijelentést, amelyben George Albert Smith elmondja, milyen bölcs tanácsot kapott apjától, George A. Smithtől:

„Nagyapám mindig azt mondta a családjának: »Létezik egy jól meghatározott demarkációs vonal az Úr területe és az ördög területe között. Ha az Úr oldalán maradtok, az Ő hatása alá kerültök, és nem vágytok arra, hogy rosszat tegyetek; ha azonban egy centire is átléptek az ördög oldalára, a kísértő hatalma alá kerültök, és ha sikerrel jár, nem lesztek képesek tisztán gondolkodni vagy érvelni, mert elveszítettétek az Úr Lelkét.«

Amikor kísértést éreztem arra, hogy megtegyek egy bizonyos dolgot, ezt kérdeztem magamtól: »Melyik oldalon állok?« Amikor elhatároztam, hogy a biztonságos oldalon, az Úr oldalán maradok, akkor mindig helyesen cselekedtem. Amikor tehát kísértéssel találjátok magatokat szembe, imádságos lélekkel gondoljátok végig a problémát, és az Úr befolyása segíteni fog nektek bölcs döntést hozni. Kizárólag az Úr oldalán vagyunk biztonságban” („A Faith Founded upon Truth,” *Deseret News*, June 17, 1944, Church section, 9).

Fontold meg, hogy egy függőleges vonallal kettéosztod a táblát. A tábla egyik oldalára írd fel, hogy az *Az Úr oldala*, a másik oldalára, hogy *Az ördög oldala*. Kérdezd meg a tanulóktól:

- Hol található a legbiztonságosabb hely a két terület elválasztó vonalak alapján? (Az Úr oldalán, olyan messze a vonaltól, amilyen messze csak lehetséges.)
- Milyen veszélyt rejt magában az, ha valaki az Úr oldalán próbál élni, de olyan közel a vonalhoz, amilyen közel csak lehetséges?
- Mi segít nektek távol maradni a vonaltól?

Alma 56–58

Bevezetés

Hélamán és Moróni kapitány az ország eltérő részeiben harcolt a lámánitákkal. Hélamán levelet küldött Moróninak, amelyben leírta seregének csatáit a lámánitákkal, és kifejezte bizalmát a 2060 ifjú harcos

hitében, akik a seregéhez csatlakoztak. Hélamán azt is megírta, mit tett a serege azért, hogy megnyerjék a csatákat és reményt, valamint erőt nyerjenek a megpróbáltatásaikban.

Javaslatok a tanításhoz

Alma 56

Antipus és Hélamán győzedelmeskednek a lámániták legerősebb hadserege felett

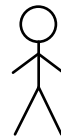
Kérdezd meg a tanulóktól, hogy kaptak-e már olyan levelet vagy üzenetet, amely megerősítette őket, amikor valamilyen nehézségen mentek keresztül. Mondd el, hogy az Alma 56–58 egy levél tartalmát jegyzi fel, amelyet Hélamán írt Moróni kapitánynak a háború egyik nehéz időszakában. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Alma 59:1–2-t, és keressék meg, hogyan válaszolt Moróni kapitány a levélre. Ösztönözd a tanulókat, hogy a levél tanulmányozása közben keressék meg, mi volt az oka annak, hogy Moróni kapitány örvendezni tudott a nehéz körülmények közepette is, amelyben élt.

Az Alma 56:2–17 összefoglalásaként mondd el, hogy Hélamán egy kis sereg parancsnoka volt, amely az anti-nefi-lehiták, vagyis Ammon népe, 2000 fiából állt. Ezeket a katonákat gyakran úgy említik, mint a 2000 ifjú harcost. Ezen ifjak szülei szövetséget kötöttek, hogy soha nem fognak többé fegyvert. A fiatal férfiak, akik nem álltak már e szövetség kötelezettsége alatt, önként jelentkeztek, hogy megvédik szüleiket és a többi nefitát is, amikor a lámánita sereg fenyegette őket.

Mondd el, hogy Hélamán a 2000 ifjú harcost Júdea városába vezette, hogy segítsenek az Antipus vezette nefita seregnek. A lámániták számos nefita várost foglaltak el, és nagyon lecsökkentették Antipus seregét. Antipus ezért igen megörült, amikor Hélamán és katonái a segítségükre érkeztek.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Alma 53:17–21-et, és keressenek olyan szavakat és kifejezéseket, amelyek leírják, milyen lelki erőt hoztak ezek a fiatal férfiak a hadseregbe. Miközben olvasnak, másold fel a táblára a következő ábrát. Kérj meg néhány tanulóat, hogy jöjjenek a táblához, és „A csata előtt” fejléc alá írják fel a szavakat és kifejezéseket, amelyeket találtak.

A csata előtt

A csata alatt

Ifjú harcos / Fiatal utolsó napi szent

- Szerintetek mit értett azon Hélamán, amikor a 2000 ifjú harcost úgy írta le, mint „igaz és józan emberek”? (Elmagyarázhatod, hogy a *józan* kifejezés komolyságot, higgadtságot és önuralmat jelez.)
- Hogyan segíthetnek a táblán felsorolt jellemvonások, amikor lelki csaták és egyéb kihívások elé nézünk?

Röviden összegezd az ifjú harcosok első csatájának kezdetét az Alma 56:29–43-ból. Antipus csaliként használta Hélamán 2000 ifjú harcosát, hogy a lámániták legerősebb seregét kicsalogassa Antipára városából. A lámánita sereg többsége elhagyta Antipárát, hogy Hélamán seregét üldözzék, ezzel lehetőséget adva Antipus seregének, hogy hátulról kövessék és megtámadják őket. Amikor Antipus serege utolérte a lámánita sereget, a terv szerint

meztámadták őket. Amikor a lámánita sereg felhagyott Hélamán seregének üldözésével, Hélamán nem tudhatta, hogy a lámániták vajon csapdába akarják-e csalni őket ezzel, vagy pedig Antipus serege támadt rájuk hátulról. Hélamánnak és fiatal harcosainak el kellett dönteniük, hogy tovább menekülnek, vagy meztámadják a lámánitákat.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Alma 56:44–48-at. Kérd meg őket, hogy keressenek olyan szavakat és kifejezéseket, amelyek bizonyítják, miként cselekedtek ezek a fiatal férfiak a hitük szerint. Kérj meg néhány tanulót, hogy írják fel, amit találtak „A csata alatt” fejléc alá a táblára.

- Miben nem kételkedtek ezek a fiatal férfiak? (Hogy Isten kiszabadítja őket.)
- Miért nem kételkedtek abban, hogy Isten ki fogja szabadítani őket?
- Hogyan segítettek nekik a csata előtt kifejlesztett jellemvonások a csata során?

Írd fel a táblára a következő igazságot: **Amikor hittel cselekszünk, erőt nyerhetünk Istentől.** Kérd meg a tanulókat, hogy keressenek bizonyítékokat erre az igazságra, miközben az Alma 56-ot tanulmányozzák.

Az Alma 56:49–53 összegzéseként mondd el, hogy Hélamán serege igen nehéz helyzetben találta Antipus seregét. Antipus és számos más vezető is a seregből halott volt, a kimerült és összezavarodott nefiták pedig a vereség szélén álltak.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 56:54–56-ot. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék a szöveget, és keressék meg, hogyan áldotta meg Isten Hélamán harcosait a hitük miatt.

- Szerintetek hogyan járultak hozzá a táblán felsorolt lelki tulajdonságok az Alma 56:56-ban feljegyzett eseményekhez?
- Mikor fordult elő, hogy ti vagy az egyik ismerősötök a hite szerint cselekedett, és erőt nyert Istentől egy nehéz helyzetben?

Alma 57

Hélamán és ifjú harcosai visszafoglalják Kuméni városát, és megmenekülnek a csatában

Mondd el, hogy az Alma 57 Hélamán Moróni kapitánynak írt levelének folytatása. Egy beszámolóval indul arról, hogyan foglaltak vissza a nefiták két várost a lámánitáktól. Ez idő tájt Hélamán serege 6000 fős erősítést kapott, és Ammon népének további 60 fia csatlakozott hozzájuk. A lámániták is erősítést kaptak, és folytatták az elfoglalt városok megerősítését.

Mutass rá, hogy az egyik csatában a lámániták már majdnem felülkerekedtek a nefitákon (lásd Alma 57:18). Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Alma 57:19–22-t, és keressék meg, mi volt az oka annak, hogy a nefiták képesek voltak győzedelmeskedni.

- Miért voltak képesek a nefiták győzedelmeskedni a lámániták felett?
- Hélamán azt mondta, hogy a harcosai „engedelmeskedtek, és azon voltak, hogy pontosan teljesítsék a parancs minden szavát” (Alma 57:21). Szerintetek ez mit jelent? Hogyan volt ez az engedelmség hitük megnyilvánulása?

A tanulók ezen kérdésekre adott válaszainak kiegészítéseként olvasd fel a következő kijelentést Russell M. Nelson eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„Találkoz[tok] majd olyan emberekkel, akik kiválasztják, mely parancsokat tartják be, és melyeket hagyják figyelmen kívül és szegik meg. Én ezt az engedelmség szempontjából büfé-megközelítésnek nevezem. Az ilyesfajta válogatás azonban nem működik. Nyomorúsághoz vezet. Csak *minden* parancsot betartása által készülhetünk fel az Istennel való találkozásra. Az engedelmséghez hitre van szükség, és parancsolatainak betartása megerősíti ezt a hitet” (Hittel nézz szembe a jövővel! *Liahóna*, 2011. máj. 34–35.).

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 57:23–27-et. Kérd meg az osztályt, hogy keressék meg, hogyan és miért óvta meg az Úr Hélamán ifjú harcosait. Hogy segíts nekik megbeszélni, amit találtak, tedd fel az alábbi utókövető kérdéseket:

- Hélamán azt mondta a harcosairól, hogy „szilárd az elméjük”. Szerintetek ez mit jelent? Miért kell szilárdan tartanunk az elménket, amikor kihívásokkal nézünk szembe?

- Hogyan mutatták meg Hélamán harcosai, hogy „folyamatosan Istenbe helyezik bizalmukat”?

Segítség lehet, ha elmondod, hogy bizonyos esetekben az igazlelkűek szenvednek vagy meg is halnak, éppúgy, ahogyan az ifjú harcosok szenvedtek, és a nefita seregből is megölték katonákat. Isten azonban mindig tiszteletben tartja azokat, akik tisztelik Őt, és az igazlelkűek, akik meghalnak, áldottak lesznek.

- Milyen hasonlóságokat láttok az ifjú harcosok ellenségeikkel vívott csatái és a mi gonosszal vívott csatáink között?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel M Russell Ballard elder, a Tizenkét Apostol Kvóruma tagjának következő kijelentését:

„Ma egy olyan csatában harcolunk, mely sok tekintetben veszedelmesebb..., mint a nefiták és a lámániták között dúló csata. A mi ellenségünk ravasz és leleményes. Lucifer ellen harcolunk, minden hazugság atyja, minden jó, helyes és szent dolog ellensége ellen. [...]

Szó szerint az emberi lelkekért harcolunk. Az ellenség könyörtelen és fáradhatatlan. Örökévaló foglyokat ejt riasztó sebességgel. Nincsenek arra utaló jelek, hogy feladná.

Bár mély hálát érzünk a sok egyháztagért, akik nagyszerű tetteket visznek véghez az igazságért és a jóért vívott csatában, mégis őszintén meg kell mondanom, hogy ez még mindig nem elég. Sokkal több segítségre van szükségünk. [...] Szükségünk van rátok. Hélamán 2000 ifjú harcosához hasonlóan... ti is felruházhattok hatalommal, hogy felépítsétek és megvédjétek az Ő királyságát. Szükségünk van rátok, hogy hozzájuk hasonlóan ti is szent szövetségeket kössetek. Szükségünk van arra, hogy hozzájuk hasonlóan ti is tökéletesen engedelmesek és hűek legyetek” (lásd A misszionáriusok legnagyobb nemzedéke. *Liahóna*, 2002. nov. 46–47.).

Írd fel a táblára a következőket: *Ha bízunk az Úrban, és pontosan engedelmeskedünk Neki, akkor...*

- Azok alapján, amiket Hélamán harcosairól olvastatok, hogyan fejeznétek be ezt a mondatot? (Fejezd be a táblán lévő mondatot a tanulók javaslatai szerint. Felírhatod például a következő igazságot: **Ha bízunk az Úrban, és pontosan engedelmeskedünk Neki, akkor Ő támogat benniünket a csatáinkban.**)

Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak egy olyan alkalomra, amikor ők vagy az egyik ismerősük pontosan engedelmeskedett egy nehéz helyzetben az iskolában, otthon vagy valamilyen közösségi alkalommal. Kérj meg pár tanulót, hogy röviden mondják el tapasztalataikat. Kérdezd meg tőlük, hogy miként segítette őket az Úr az adott helyzetben.

Adj időt a tanulóknak, hogy a jegyzetfüzetükbe vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukba írjanak arról, hogy mit tesznek majd azért, hogy „pontosan” (Alma 57:21) engedelmeskedjenek Isten parancsolatainak, és „folyamatosan Istenbe helyez[zék] bizalmukat” (Alma 57:27).

Alma 58

A nefita katonák bíznak abban, hogy Isten megóvja őket a megpróbáltatásaik során

Mondd el, hogy az Alma 58 Hélamán Moróni kapitánynak írt levele befejezését tartalmazza. Hélamán elmondta, milyen nehéz körülmények közé került a nefita sereg, ami tovább bonyolította az amúgy is súlyos helyzetüket. Kérj meg néhány tanulót, hogy egymást váltva olvassák fel az Alma 58:2, 6–9-et, és kérd meg az osztályt, hogy határozzák meg ezeket a nehéz körülményeket (az utánpótlás hiánya, az erősítés hiánya, a félelem attól, hogy ellenségeik elpusztítják őket).

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Alma 58:10–12-t, és keressék meg a válaszokat a következő kérdésekre: (A kérdéseket írd fel a táblára az óra előtt. Olvasd fel a kérdéseket az osztálynak, mielőtt a szentírásokat elolvassák, az olvasás után pedig tekintsétek át őket. Ez segít majd a tanulóknak arra összpontosítani, hogy hogyan reagált Hélamán serege erre a nehéz helyzetre.)

Mit tettek a nefiták, amikor ezzel a nehéz helyzettel szembesültek?

Hogyan válaszolt az Úr az őszinte könyörgésükre és imáikra?

Hogyan segített az Úr biztosítóka Hélamánnak és seregének?

Kérd meg a tanulókat, hogy összegezzék az Alma 58:10–12-ből megtanult igazságokat. (A tanulók eltérő szavakat használhatnak, de győződj meg arról, hogy meghatározzák a következő tantételt: **Ha a nehézségek során Istenhez fordulunk, akkor isteni biztosítékot kaphatunk, amely megerősítheti hitünket és reményt nyújthat nekünk.**)

- Mikor fordult elő veletek, hogy az Úr békével és bizonyossággal áldott meg benneteket egy nehéz alkalommal?

Mondd el, hogy az Alma 58 hátralévő része a nefita hadsereg sikereiről ad számot, amelyeket a lámániták által elfoglalt városok visszaszerzése során tapasztaltak (lásd Alma 58:31). Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 58:39–40-et.

- Hogyan mutatták meg Hélamán ifjú harcosai az Istenbe vetett hitüket annak ellenére, hogy „sok sebet kaptak”?
- Hogyan válhat hasznotokra, ha Hélamán fiainak példáját követitek, amikor kihívásokkal kerültek szembe az életben?

Fejezd be azzal, hogy biznyságot teszel az ebben a leckében tanított tantételekről.

Alma 59–63

Bevezetés

Moróni kapitány örvendezett Hélamán sikereinek a korábban a lámániták által elfoglalt nefita városok visszafoglalása terén. Amikor azonban megtudta, hogy Nefiha városát elfoglalták a lámániták, dühös lett a kormányzatra, mert nem foglalkoztak azzal, hogy erősítést küldjenek. Pahoránnak, a főbíróknak írott levelében búslakodott az igazlelkűek szenvedései felett, és megfeddte Pahoránt, amiért nem támogatja a szabadság ügyét. Moróni nem tudott viszont arról, hogy

Pahorán a nefita királpártiak lázadása miatt Gedeon földjére menekült. Pahorán nem sértődött meg Moróni dorgálásától, sőt örült annak, hogy Moróni ennyire szereti a szabadságot. Az Úr megerősítette a nefitákat, és Moróni, Pahorán, valamint az ő emberei közös erővel legyőzték a királpártiakat és a lámánitákat is. Sokéves háborúság után a nefiták ismét békét láthattak, Hélamán pedig helyreállította az egyházat.

Több fejezetet átfogó leckék

Amikor egy lecke több fejezetet is felölel a szentírásokból, akkor nem szükséges, hogy minden egyforma hangsúlyt kapjon ezekben a fejezetekben. Összegezhetsz egy-egy szentírásbeli egységet, majd többi időt szánhatsz azokra a részekre, amelyek különösen jelentősök a tanulóid számára.

Javaslatok a tanításhoz

Alma 59

A nefiták elveszítenek egy erődítményt, Moróni kapitány pedig gyászol a nép gonoszsága miatt

Az óra előtt írd fel a táblára Ezra Taft Benson elnök következő kijelentését (*The Teachings of Ezra Taft Benson* [1988], 285):

„Jobb felkészülni és megelőzni, mint helyrehozni és megbánni” (Ezra Taft Benson elnök).

Lehetséges, hogy már használtad ezt az idézetet az Alma 49–51-ről szóló leckében. Ha már használtad, akkor fontold meg, hogy kihagysz néhány szót, amikor a táblára felírod, és megkéred a tanulókat, hogy töltsék ki a hiányzó részeket.

Kérd meg a tanulókat, hogy meséljenek olyan helyzetekről az életükben, vagy az egyik ismerősük életében, amelyek során a felkészülés segített megelőzni a csalódást és a bánatot.

Emlékeztess a tanulókat, hogy az elmúlt órákon olyan fejezeteket tanulmányoztak, amelyek a nefiták és a lámániták közötti harcokról szóltak. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Alma 59:5–11-et, és gondolkodjanak el azon, hogyan vonatkozik a táblán lévő kijelentés az ezen versekben ábrázolt helyzetre.

- Mi tette lehetővé a lámániták számára, hogy legyőzzék Nefiha városát? (Nefiha népének gonoszsága.)
- Mi olyat találtok ezekben a versekben, ami a táblára írt kijelentésre vonatkozik?

Ha a tanulók nem említik az Alma 59:9-ben található következő kijelentést, akkor mutass rá nekik: „[K]önnyebb egy várost tartani, hogy ne kerüljön a lámániták kezére, mint azt visszazerezni tőlük”. Javasolhatod, hogy a tanulók jelöljék meg a szentírásaikban ezt a kijelentést. Hogy segíts a tanulóknak átgondolni, miként vonatkozik ez az igazság az életükre, kérd meg őket, hogy hasonlítsák a beszámolóban szereplő városokat saját magukhoz és a lelki csatákhoz, amelyekkel szembekerülnek. Azután tegyél fel egyet vagy többet a következő kérdések közül:

- Hogyan vonatkozik ránk ez az igazság? (Segíts a tanulóknak felismerni, hogy **könnyebb és jobb hithűnek maradni, mint visszatérni a hithez, miután elhagytuk azt.**)
- Miért könnyebb hithűnek maradni az egyházban, mint visszatérni az egyházba, miután egy ideig kevésbé aktívak voltunk?
- Miért könnyebb megtartani a bizonyosságunkat, mint visszanyerni azt, miután eltévelyedtünk?

Kérd meg a tanulókat, hogy gondolkodjanak el azon, milyen módon támadja őket a gonosz és annak követői. Ösztönözd őket arra, hogy a jegyzetfüzetükbe vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukba írják le, mit tesznek majd, hogy felkészüljenek a lelki csatákra.

Alma 60–62

Moróni igaztalanul vádolja Pahoránt, aki szeretettel és tisztelettel válaszol

Olvasd fel az Alma 59:13-at. Győződj meg arról, hogy a tanulók megértik, hogy Moróni azért volt dühös, mert azt gondolta, hogy a kormányzatot nem érdekelte a nép szabadsága és nem foglalkozott ezzel. Mérgében levelet írt Pahoránnak, a főbírónak Zarahemlában.

Kérj meg néhány tanulót, hogy egymást váltva olvassák fel az Alma 60:6–11-et.

- Mivel vádolta Moróni kapitány Pahoránt?
- Milyen érzelmeket éreztek Moróni vádjából?

Írd fel a táblára a következő szentírásutalást: *Alma 60:17–20, 23–24*. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban ezeket a verseket. Ösztönözd őket arra, hogy képzeljék el, hogyan éreznék magukat Pahorán helyében.

- Milyen módon lehettek sértőek Moróni kapitány vádjai Pahorán számára?

Kérj meg néhány tanulót, hogy egymást váltva olvassák fel az Alma 60:33–36-ot. Az osztály kövesse a szöveget, és keressék meg, mire állt készen Moróni kapitány, ha Pahorán nem válaszolna kedvezően a kérésére. Miután a tanulóknak volt idejük beszámolni arról, amit találtak, kérd meg őket, hogy határozzák meg azokat a szavakat és kifejezéseket ezekben a versekben, amelyek Moróni kérésének okait vagy indítékait írják le.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Alma 61:1–5-öt, és keressék meg, miért nem kapott Moróni kapitány erősítést.

- Milyen információkat osztott meg Pahorán Morónival?
- Hogyan reagálhatnak az emberek, amikor valaki hamisan vádolja őket valamivel?
- Előfordult már, hogy valaki hamisan vádolt benneteket valamivel? Milyen érzéseitek voltak a vádakkal és a vádlóval kapcsolatban?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Alma 61:9–10, 15–18-at, és keressenek meg ebben mindent, ami Pahorán kiváló jellemét mutatja meg. Miután elegendő időt hagytál nekik, kérj meg néhány tanulót, hogy mondják el, mit találtak.

- Milyen tanulságot vonhatunk le abból, ahogyan Pahorán reagált Moróni vádjaira? (Segíts a tanulóknak megérteni a következő tantételt: **Dönthetünk úgy, hogy nem sértődünk meg mások szavain és tettein.** A tanulók által meghatározott igazságok között lehet még az, hogy **kerülnünk kell, hogy bántó kritikát fogalmazzunk meg másokról**, valamint, hogy **amikor egységesek vagyunk másokkal az igazlelkűségben, akkor erősebbek vagyunk a gonosz elleni harcunkban.** Ezeket az igazságokat fel is írhatod a táblára.)
- Hogyan dönthetünk úgy, hogy nem sértődünk meg?

Fontold meg, hogy megkérdedez a tanulókat, hogy hajlandóak-e megosztani az élményeiket arról, mikor úgy döntöttek, hogy nem sértődnek meg, amikor valaki bántó vagy hamis dolgokat mondott róluk. Megfontolhatod azt is, hogy saját tapasztalatot mondasz el. Tegyéi bizonyosságot arról, milyen fontos megbocsátani másoknak az ellenünk mondott szavaikért és tetteikért. Bátorítsd arra a tanulókat, hogy kövessék Pahorán példáját.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 62:1-et. Kérd meg az osztályt, hogy határozzák meg, mit érzett Moróni, amikor megkapta Pahorán válaszát.

Mondd el, hogy bár Moróni kapitány tévedett, amikor Pahoránt vádolta, mégis olyan igaz tantételeket tanított, amelyeket mi is alkalmazhatunk az életünkben. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 60:23-at. Mutass rá arra, hogy Moróni szavai a „belső edény” megtisztításáról bárkire vonatkozhatnak, akinek bűnbánatot kell tartania. Magyarázd el, hogy az edény egy olyan tartály, mint például a csésze vagy egy tál. Koszolj be egy csészét kívül és belül is (ha megvalósítható, akkor egy fehér színű, mint nélküli csésze a legmegfelelőbb). Kérdezd meg a tanulóktól, hogy szeretnének-e inni belőle. Tisztítsd meg a csésze külsejét, és kérdezd meg a tanulóktól, hogy most már szívesen innának-e belőle.

- Ha saját magunkra egy ilyen edényként gondolunk, mit jelenthet a belső edény megtisztítása?

Olvasd fel a következő kijelentést Ezra Taft Benson elnöktől:

„Meg kell tisztítanunk a belső edényt (lásd Alma 60:23), először magunkkal kezdve, aztán a családukkal, végül pedig az egyházzal” („Cleansing the Inner Vessel,” *Ensign*, 1986. máj. 4).

- Miért fontos, hogy belül is (amit az emberek nem látnak) éppúgy tiszták legyünk, mint kívül (amit az emberek is látnak)?
- Miért fontos, hogy megtisztítsuk életünk belső edényét, mielőtt teljesen hasznosak lehetnénk az Úr királyságában?

Az Alma 62:1–38 összefoglalásaként mondd el, hogy Moróni kapitány seregének egy részével Pahorán segítségére sietett, hogy leverjék a királypártiakat Zarahemlában. Ezután az egyesült sereggel és egyéb nefita erők segítségével Moróni és Pahorán visszafoglalta a hátralévő városokat, amelyek még lámánita kézen voltak. Kiűzték a lámánitákat az országból, és békét teremtettek a nép között.

- Milyen kihívásokkal szembesülhetnek az egyének és a családok egy háborús időszakot követően?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Alma 62:39–41-et, hogy megértsék, milyen hatással voltak a háború megpróbáltatásai a nefitákra.

- Milyen tantételeket láttok az Alma 62:40–41-ben?

Miközben a tanulók erről a kérdéstről beszélgetnek, előfordulhat, hogy a következőkhöz hasonló válaszokat adnak:

Igazlelkű imáink pozitív hatással lehetnek a közösségünkre.

A csapások idején egyesek megalázkodnak Isten előtt, míg mások makacsak lesznek.

- Szerintetek miért van az, hogy néhányan közelebb kerülnek az Úrhoz akkor, amikor megpróbáltatásokkal néznek szembe? Miért van az, hogy néhányan pedig elfordulnak az Úrtól, amikor megpróbáltatásokkal néznek szembe? (Segíts a tanulóknak megérteni, hogy a megpróbáltatások idején a döntéseink határozzák meg, hogy közelebb kerülünk-e az Úrhoz.)
- Amikor a Mormon könyve háborús fejezeteit olvastátok, mit tanultatok arról, hogy Jézus Krisztus tanítványainak kell lennünk a háborús és viszálykodással teli idők során is?

Alma 63

Sok nefita az északi földre utazik

Összegezd Mormon szavait ebben a fejezetben azzal, hogy elmondod, hogy sok nefita északra kezdett vándorolni szárazföldön és vízen is. Siblón Hélamánra bízta a szent feljegyzéseket. Moróni kapitány meghalt, és fia, Moróniha vezette azt a sereget, amely sikeresen visszavert egy másik lámánita támadást.

Azzal is befejezheted ezt a leckét, hogy beszélsz valakiről, aki csapásokkal és megpróbáltatásokkal került szembe, mégis úgy döntött, hogy meglágyítja szívét és még inkább bízik Istenben. Fontold meg, hogy elmondasz egy személyes élményt.

Alma áttekintése

Szánj egy kis időt arra, hogy segíts a tanulóknak áttekinteni Alma könyvét. Kérd meg őket, hogy gondolják át, mit tanultak ebből a könyvből az ifúsági hitoktatás és a személyes szentírás-tanulmányozásuk során. Ha szükséges, kérd meg őket, hogy nézzenek át néhány fejléccet Alma könyvének fejezetei közül segítségképpen a visszaemlékezéshez. Miután elegendő időt hagytál, kérj meg jó pár tanulót, hogy mondják el gondolataikat és érzéseiket valamiről, ami nagy hatással volt rájuk a könyvből.

Otthon tanulási lecke

Alma 45–63 (21. rész)

Felkészülési anyag az otthon tanulókat oktatók számára

A napi otthon tanulási lecek összefoglalása

Az alábbi összegzés azon tanokat és tantételeket tartalmazza, amelyekkel a tanulók az Alma 45–63 (21. rész) tanulmányozása során foglalkoztak, és nem azt a célt szolgálja, hogy a lecke részeként tanítsd. Az általad tanított lecke csupán néhányra összpontosít ezen tanok és tantételek közül. Kövesd a Szent Lélek sugalmazását, amikor megfontolod a tanulóid szükségleteit.

1. nap (Alma 45–49)

Alma elmondta fiának, Hélamánnak, hogy az Úr a legcsekélyebb mértékű elnézéssel sem tekinthet a bűnre. A nefiták csatáinak saját küzdelmeikre vonatkoztatása során a tanulók megtanulták a következő igazságokat: Amikor Moróni kapitányhoz hasonlóan bátrak vagyunk a parancsolatok betartásában, akkor Isten megerősít és megáld bennünket. Sátán igyekszik elpusztítani bennünket, és apránként csábit minket arra, hogy egyre alacsonyabba engedjük a normáinkat.

2. nap (Alma 50–52; 54–55)

Bár Amalikiás távozása után a nefiták egy ideig gyarapodtak, Moróni tovább folytatta a nép felkészítését a jövőbeli támadásokra. A nefiták nehéz körülmények között tanúsított példája segítette a tanulóknak megérteni, hogy az Isten iránti hűség boldogságot eredményez, még a zavaros időszakokban is – a megosztottság és a viszály pedig lerombolja a békét. A tanulók azt is megtanulták, hogy amikor szilárdan kiállunk amellett, ami helyes, akkor megakadályozhatjuk, hogy a gonosz hatások felülkerekedjenek rajtunk.

3. nap (Alma 53; 56–58)

A háború legnehezebb időszakaiban Hélamán egy olyan fiatalemberekből álló sereget vezetett, akik Ammon népéhez tartoztak. Ezek az ifjú harcosok megmutatták, hogy amikor hittel cselekszünk, erőt nyerhetünk Istentől. A tanulók e bátor harcosok példájából megtanulták, hogy ha bízunk az Úrban, és pontosan engedelmességek Neki, akkor Ő támogat bennünket a csatáinkban. A sok sebesülés ellenére, amelyet szereztek, valamint a sok nehézség ellenére, amelyen át kellett menniük, a nefita sereg és az ifjú harcosok megmutatták, hogy ha Istenhez fordulunk a nehézségek idején, akkor isteni bizonyosságot nyerhetünk, amely megerősítheti hitünket és reményt adhat nekünk.

4. nap (Alma 59–63)

A nefiták számos várost elveszítettek a belső lázadás következményeként; ez megmutatta a tanulóknak, hogy könnyebb és jobb hithűnek maradni, mint azután visszatérni a hithez, hogy eltávolodtunk. Moróni elhamarkodottan azzal vádolta Pahoránt, a főbíró, hogy elhanyagolja kötelességeit, a tanulók pedig megtanulták, hogy dönthetünk úgy, hogy nem sértődünk meg mások szavai vagy tettei miatt. Ezen felül a tanulók megtudták, hogy amikor egységesek vagyunk az igazlelkűségben másokkal, akkor erősebbek vagyunk a gonosszal vívott harcban, ahogyan azt Moróni és Pahorán is megmutatta.

Bevezetés

Mivel a lecke 19 fejezetet ölel fel Alma könyvéből, nem tudsz majd minden történelmi részletet és minden olyan tant és tantételt megtanítani vagy kihangsúlyozni, amellyel a tanulók a hét során megismerkedtek. A következő tanítási javaslatok lehetőséget adnak a tanulóknak, hogy alkalmazzák a nefita csaták tanulmányozása során megismert igazságokat a saját életük csatáira. Imádságos lélekkel tanulmányozd a leckeiben szereplő szentírásokat, hogy sugalmazás által azokat az igazságokat hangsúlyozd ki, amelyekre a tanulóknak összpontosítaniuk kell az óra során.

Javaslatok a tanításhoz

Alma 45–63

Az által, hogy bíztak Istenben és követték a sugalmazott vezetőket, a nefiták le tudták győzni a lámánitákat.

Az óra előtt írd fel a táblára a következő kijelentést Ezra Taft Benson elnöktől: „A Mormon könyvéből megtudjuk, hogyan élnek Krisztus tanítványai háborús időkből” (“The Book of Mormon—Keystone of Our Religion,” *Ensign*, Nov. 1986, 7).

Kérd meg a tanulókat, hogy nevezzenek meg néhány olyan háborút, amelyet azon ország területén vívtak, ahol élnek. Azután kérd meg őket, hogy nevezzenek meg néhány olyan kihívást, amellyel a háború során néznek szembe az emberek.

Kérdezd meg: Miért lehet nehéz Jézus Krisztus tanítványának lenni egy háború idején?

Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak azokra a háborúkra, amelyeket az elmúlt hét folyamán tanulmányoztak, ahogyan azokat az Alma 45–63 feljegyezte. Ösztönözheted őket, hogy gyorsan tekintsék át az Alma 45–63-as fejezetek fejléceit. Kérd meg őket, hogy nevezzenek meg néhány kihívást, amellyel a nefiták szembekerültek a háborúik során.

Emlékeztess a tanulókat, hogy mégha soha nem is harcolunk fizikai háborúban, mindannyian egy lelki háború részesei vagyunk. Kérj meg egy tanulót hogy olvassa fel a következő kijelentést Henry B. Eyring elnöktől az Első Elnökségből, aki leírta azt a lelki háborút, amelyben jelenleg részt veszünk. Minden tanulóknak adhatsz belőle egy példányt.

„[A]z utolsó adományozási korszakban az Úr seregébe lettetek besorozva. Ez nem a béke időszaka. Ez már azóta így van, mióta Sátán – még a halandóság előtti létben – mozgósította seregeit a Mennyei Atyánk terve elleni küzdelemre. Az akkori harc részleteit nem ismerjük. Egy eredményét azonban igen. Sátánt és követőit leűzték a földre. Ádám és Éva megteremtése óta pedig ez a csata továbbra is folyik. És egyre fokozódik. A szentírások szerint ez a háború egyre hevesebbé fog válni, [és] az Úr oldalán küzdők közül rengeteg áldozatot fog szedni” (Valaki megsérült! *Liahóna*, 2009. máj. 63.).

Mutass rá a tanulóknak a táblán szereplő kijelentésre Benson elnöktől. Mondd el nekik, hogy akár fizikai, akár lelki háborúról beszélünk, a kijelentés igaz. Mondd el, hogy a Mormon könyvebeli háborúk idején élő tanítványok életének tanulmányozása segíthet nekünk olyan tulajdonságok kifejlesztésében, amelyek fontosak lesznek a saját lelki csatáink során.

Írd fel a táblára az alábbi neveket és szentírás-utalásokat, vagy oszd ki külön lapokon. Kérd meg a tanulókat, hogy válasszanak egyet ezen egyének vagy csoportok közül tanulmányozásra. Igyekezz, hogy legalább egy tanuló tanulmányozza mindegyik személyt vagy csoportot.

1. *Moróni* – Alma 46:11–21; 48:7–17
2. *Hélamán* – Alma 48:19–20; 56:2–9; 58:4–12, 32–37
3. *A 2060 ifjú harcos* – Alma 53:16–22; 56:47–56; 57:19–27
4. *Pahorán* – Alma 50:39–40; 51:1–7; 61:1–21

Adj a tanulóknak jó pár percet, hogy annyi szentírást tanulmányozhassanak, amennyit csak lehetséges az általuk választott személyről vagy csoportról. Kérd meg őket, hogy készüljenek fel a következő gondolatok megtanítására az osztálynak (ezeket is felírhatod a táblára, vagy papírra, melyet kioszthatsz):

- Egy olyan esemény a személy (vagy csoport) életéből, amely megmutatja, hogy a Szabadító igaz tanítványa volt (tanítványai voltak).
- A személy (vagy csoport) egy vagy több olyan tulajdonsága, amely segített neki (nekik) bátornak maradni a lámánitákkal vívott háborúban.
- Egy olyan evangélium tantétel, amelyet ettől a személytől (vagy csoporttól) tanulhatunk, és amely megerősít bennünket napjaink lelki csatái során.

Kérj meg annyi tanulót, ahányat csak lehetséges, hogy mondják el, mit tanultak az osztállyal. Megkérheted a tanulókat, hogy írják fel a megtanult evangéliumi tantételeket a táblára.

Fontold meg, hogy felteszed a következő kérdéseket azért, hogy segíts a tanulóknak alkalmazni azt, amit az Alma 45–63 tanulmányozása során megtanultak:

- Gondolkozzatok el azon, hogy a lámánitákkal vívott háborúk idején élt emberekben mely tulajdonságokat fedezték fel, amelyek Jézus Krisztus tanítványaira jellemzőek? E tulajdonságok közül melyeket szeretnétek leginkább kifejleszteni a saját életetekben? Miért?
- Milyen lelki csatákkal nézünk napjainkban szembe? Hogyan segíthet a Szabadító e tanítványainak példája abba, hogy legyen hitetek és bátorságotok, amikor szembenéztek ezekkel a csatákkal?

Megoszthatod az egyik kedvenc részedet az Alma 45–63-ból. Tegyél bizonyosságot arról, hogy a tantételek, amelyeket e fejezetekből megismerhetünk, segíthetnek abban, hogy az utolsó napok lelki hadviselése során is Jézus Krisztus igaz tanítványai legyünk.

Következő rész (Hélamán 1–9)

Mondd el a tanulóknak, hogy Hélamán első fejezete három főbíró halálát is feljegyezi. Mondd el nekik, hogy válaszokat fognak találni a következő kérdésekre: Hogyan haltak meg a bírák? Milyen csoda történt Nefivel és Lehivel, amikor börtönben voltak? Kinek a hangját hallották? Mondd el a tanulóknak, hogy Nefi próféta a prófétálás hatalma által képes volt megoldani egy gyilkosságot.

Hélamán könyve:

BEVEZETÉS

Miért tanulmányozzuk ezt a könyvet?

Hélamán könyvének tanulmányozása közben a tanulók olyan nagyszerű férfiak példájából és tanításaiból fognak tanulni, mint például Hélamán, az ő fiai – Nefi és Lehi –, valamint a lámánita Sámuel, akik mind bátran engedelmessé váltak az Úrnak és biztonyságot tettek Őrá. E férfiak szolgálata megmutatja, hogy Isten hatalommal ruházta fel a szolgálóit, hogy segítsen nekik végrehajtani az akaratát, valamint hogy az igazlelkű emberek ezrek életét áldhatják meg. Tanulni fognak továbbá a büszkeség, a gonoszság és a titkos cselekedetek, összeesküvések romboló hatásairól.

Ki írta ezt a könyvet?

Mormon Nefi nagylemezei feljegyzéseinek összeállításával és kivonatolásával hozta létre Hélamán könyvét. A könyv Hélamán nevét viseli, aki Hélamán fia és a fiatalabbik Alma unokája volt. Hélamán nagybátyjától, Siblontól kapta meg a feljegyzéseket, és igazlelkű főbíróként szolgált a nefiták felett. Arra tanította fiait, Nefit és Lehit, hogy tartsák be a parancsokat, emlékezzenek a Megváltójukra, és Ő legyen életük alapja (lásd Hélamán 5:9–14). Ezek az inspiráló tanítások és az emberek gonoszsága feletti aggodalom arra ösztönözte Nefit és Lehit, hogy bűnbánatot prédikáljanak a nefitáknak és a lámánitáknak. Nefi ennek érdekében lemondott főbírói hivataláról. Miután lámániták ezrei tértek meg, egy lámánita próféta, akit Sámuelnek hívtak, sugalmazást kapott, hogy prédikáljon bűnbánatot és jövendöljön a nefiták között. Hélamán könyve a Hélamán (Hélamán 1–3) és a Nefi (Hélamán 4–16) uralkodása és szolgálata alatt vezetett feljegyzésekből merít. Nefi feljegyzései magukban foglalták a lámánita Sámuel tanításait és próféciáit.

Kiknek íródott a könyv, és miért?

Mormon az utolsó napokban élő embereknek írta Hélamán könyvét, akikhez eljutnak majd feljegyzései. Akárcsak a Nefi nagylemezeiről készített többi kivonata, Hélamán könyve is biztonyságot tesz Jézus Krisztus isteni voltáról és megváltó küldetéséről (lásd Hélamán 3:27–30; 5:9–12; 8:13–23; 14:1–29; 16:4–5).

Hol és mikor íródott?

A Hélamán könyve forrásul szolgáló eredeti feljegyzések nagy valószínűséggel Kr. e. 52 és Kr. e. 1 között íródtak. Mormon azokat a feljegyzéseket valahol Kr. u. 345 és Kr. u. 385 között kivonatolta. Mormon nem jegyezte le, hol volt, amikor összeállította ezt a könyvet.

Milyen megkülönböztető jegyei vannak ennek a könyvnek?

Hélamán könyve a nefiták igazlelkűség és gonoszság közti ingadozását mutatja be, amely nagyobb gyakorisággal történik, mint történelmük más pillanatában. A könyv több viszálykodás, háború, gyilkosság és titkos összeesküvés eseményét meséli el. Leírja és bemutatja a Gadianton rablók tetteit is, kiknek sötét cselekedetei végül előidézték a nefiták pusztulását (lásd

Hélamán 2:13–14). Hélamán könyve azért is egyedülálló, mert egy olyan időszakot mutat be, amikor a lámániták „legnagyobb rész[e]” megtért, és „igazlelkűségük meghaladta a nefitákét” (Hélamán 6:1). Ezen felül megmutatja Isten hatalmát, melyet a prófétáinak ad, mint például akkor, amikor Nefi felfedi a főbíró meggyilkolását, és jövendöl a bíró fivérének beismerő vallomásától (lásd Hélamán 8–9), illetve amikor Nefi megkapja a pecsételést hatalmát az Úrtól, és arra használja, hogy éhínséget idézzen elő, majd pedig visszavonja azt (lásd Hélamán 10–11). Továbbá azzal, hogy megőrizte Sámuel szavait, ez a könyv tartalmazza az egyetlen olyan prédikáció feljegyzését, amelyet lámánita próféta a nefitákhoz intézett (lásd Hélamán 13–15). Ebben a prédikációban Sámuel Jézus Krisztus születésének és halálának jeleiről jövendölt.

Vázlat

Hélamán 1–3 Két főbíró, Pahorán és Pakuméni meggyilkolása. Moróniha visszaveri a Koriántumr vezette lámánita támadást. Kiskument megölik, miközben merényletet próbál elkövetni Hélamán, az újonnan kinevezett főbíró ellen. Habár Gadianton és rablói titkos cselekedeteket terjesztenek, emberek tízezrei keresztkednek meg az egyházba. Nefi főbíró lesz Hélamán halála után.

Hélamán 4–6 Egy nefita szakadárokból és lámánitákból álló sereg elfoglalja a nefiták összes földjét délen, amely magában foglalja Zarahemlát is. A nefiták gyengék lesznek a gonoszságuk miatt. Nefi átadja a bírói széket Cezorámnak. Nefi és Lehi felidézik atyjuk, Hélamán tanácsát, és elkötelezik magukat az evangélium prédikálása mellett. Sok szakadár megbánja bűneit és visszatér a nefitákhoz. Miután az Úr csodálatos módon megvédi Nefit és Lehit a börtönben, a lámániták többsége megtér és visszaadja az elfoglalt földet a nefitáknak. A jólét idején a Gadianton rablók száma megsokszorozódik. A nefiták közül sokan összefognak gonoszságukban,

amely a nefita kormány romlottságát eredményezi.

Hélamán 7–12 Nefi a kertjében lévő torony tetején imádkozik, és bűnbánatra inti a népet. Azok biztonyságát idézi, akik Krisztusról jövendöltek. Azt is kinyilatkoztatja, hogy Cezorámot, a főbíró fivére, Szeántum ölte meg. Nefi megkapja a pecsételést hatalmát, és továbbra is bűnbánatot prédikál. Megkéri az Urat, hogy váltsa fel a nefiták háborúit éhínséggel, majd az imái esőt hoznak, hogy véget vessen az éhezésnek, miután az emberek bűnbánatot tartottak. A jólét és béke rövid időszaka után viszálykodás és gonoszság terjed el a nép között. Mormon siratja az emberek állhatatlanságát és balgaságát.

Hélamán 13–16 A lámánita Sámuel felszólta a nefitákat, hogy bánják meg bűneiket, megjövendöli végső pusztulásukat, illetve a Jézus Krisztus születését és halálát kísérő jeleket. Azok, akik hisznek szavaiban, megkeresztelkednek, az emberek többsége azonban elutasítja Sámuel, valamint figyelmen kívül hagyják a csodákat és a jeleket, melyeket kapnak.

Hélamán 1–2

Bevezetés

Pahorán halálát követően viszálykodás támadt a nefiták között azt illetően, hogy ki legyen a következő főbíró. Fiát, Pahoránt jelölte ki a nép hangja. Kiskumen azonban, aki egy titkos összeesküvés részeseként cselekedett, megölte az új főbíró. A viszálykodást és a

megosztottságot kihasználva a lámániták elfoglalták a fővárost, Zarahemlát. A nefiták visszafoglalták Zarahemlát, és végeztek Kiskumennel, miközben megkísérelte megölni Hélamánt (Hélamán fiát), az új főbíró.

Javaslatok a tanításhoz

Hélamán 1

Viszálykodás osztja meg a nefitákat, amely lehetővé teszi a lámánitáknak, hogy elfoglalják Zarahemlát

Óra előtt írd fel a táblára a következőket:

Hélamán 1:1–4. Mi okozott viszálykodást és széthúzást a nefiták között?

Hélamán 1:5–8. Kit neveztek ki főbírónak, és hogyan reagált erre a két fivére?

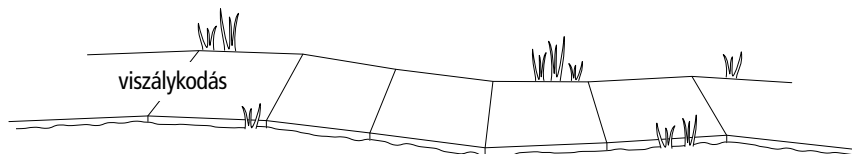
A lecke elején kérd meg a tanulókat, hogy mondják el, mi a különbség egy probléma megbeszélése és a róla való vitatkozás között. Amennyiben a tanulóknak segítség kell a különbségek megértéséhez, kérd meg őket, hogy gondolják át a következő helyzeteket, és határozzák meg a viszálykodás példáit. (A második és harmadik példát kell beazonosítaniuk.)

1. Véleményed kifejtése barátságos meggyőzéssel és tényekkel
2. A tiédől eltérő, más szemlélettel rendelkező személlyel szembeni tiszteletlenség
3. Amikor úgy érzed, hogy fontosabb egy vitában nyert fölény, mint a másik személy jóléte

Kérd meg a tanulókat, hogy a Hélamán 1 tanulmányozása közben keressék meg a vitatkozás veszélyeit. Buzdítsd őket, hogy gondolják át magukban a viszálykodás azon módjait, melyek talán jelen vannak az életükben.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban azokat a szentírásrészeket, melyeket felírtál a táblára, és keressenek választ a megfelelő kérdésekre. Kérd meg őket, mondják el, mit találtak.

Rajzolj egy ösvényt a táblára és legyen a neve *viszálykodás*.

Magyarázd el, hogy a viszálykodás lehet olyan, mint egy ösvény, mely más bűnökhöz és negatív következményekhez vezet. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Hélamán 1:9-et! Kérd meg az osztályt, hogy mondják meg, végül mihez vezetett a nefiták közti viszálykodás. (Gyilkossághoz.) A táblára rajzolt ösvény mellé valahova írd fel a *gyilkosság* szót.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Hélamán 1:10–12-t, majd állapítsák meg, hogy Kiskumen és azok, akik őt küldték, hogyan próbálták titokban tartani a gyilkosságot, amelyet Kiskumen elkövetett.

- Kiskumen és a követői miért akarták titokban tartani a tetteiket?
- Milyen újkori példákat tudsz mondani az emberek bűnös tetteinek eltitkolására? (A válaszok között szerepelhetnek: hazudni a szülőknek, illetve a püspöknek vagy a gyülekezeti elnöknek interjú közben.)

- Miért lenne balgaság segíteni mások bűneinek leplezésében?

Kérd meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Hélamán 1:18–21-et! Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat és azonosítsák be a nefiták viszálykodásának egyéb következményeit. Miközben a tanulók elmondják, hogy mit találtak, kérd meg őket, hogy írják rá a táblán lévő ösvényre a válaszaikat. Megkérheted őket, hogy a látottak alapján mondjanak és írjanak fel további, a viszálykodásból fakadó következményeket.

Foglald össze a Hélamán 1:22–30-at: mondd el, hogy miután a lámániták elfoglalták Zarahemlát, a nefita seregek legyőzték őket egy sok áldozatot követelő csatában.

Kérd meg a tanulókat, hogy foglaljanak össze egy tantételt, amelyet a Hélamán 1 tanulmányozása során tanultak. Egy tantétel, amelyet a tanulók kiemelhetnek, az, hogy a **viszálykodás sebezhetővé tesz minket az ellenség befolyásával szemben**. Ezt fel is írhatod a táblára.

A következő kérdések használatával segíthetsz a tanulóknak jobban megérteni és alkalmazni ezt a tantételt az életükben:

- Ha egy fiatal nő a barátairól vitatkozik a szüleivel, akkor az hogyan befolyásolhatja a szüleitől az életének más területeire vonatkozóan kapott tanácsokhoz való hozzáállását?
- A testvérek folyamatos veszekedése, civakodása hogyan befolyásolja hosszú távon a kapcsolatukat? Milyen hatással lehet ez az egész családra?
- Hogyan teheti Sátán támadásaival szemben sebezhetőbbé az egyháztagokat az egyházközségben vagy a gyülekezetben kialakult vita?
- Ha egy fiatal férfi haraggal van valaki iránt a papsági kvórumban, az milyen hatással lehet a cselekedeteire az egyházban? Hogyan befolyásolhatja az egyházi gyűléseken való részvételét?
- Hogyan gyengíthetnek meg bennünket a viszálykodás érzései, amikor megpróbáltatásokkal találjuk szembe magunkat?

Kérd meg a tanulókat, hogy mondjanak további helyzeteket, amikor a viszálykodás, vitatkozás meggyengít vagy sebezhetővé tesz minket az ellenség fondorlataival szemben.

Adj időt a tanulóknak, hogy átgondolják, életük mely területén segítik elő esetleg a viszálykodás érzéseit. Kérd meg őket, hogy mondjanak egy konkrét példát arra, hogyan kerülhetik el a viszálykodó magatartást.

Hélamán 2

Hélamán főbíró lesz, szolgája pedig megakadályozza, hogy Kiskumen kiontsa Hélamán életét

- Miért jobb eltakarítani a szemetet, mintsem csak elrejtteni?
- Miért akarhatja valaki elpalástolni a tettét?

Kérd meg a tanulókat, hogy csendben olvassák el a Hélamán 2:3–4-et és a T&Sz 58:43-at.

- E versek alapján mi a különbség aközött, ahogy az Úr szeretné, hogy a bűnhöz viszonyuljunk, és ahogy a Gadianton rablók viszonyultak a bűnhöz?

Mondd el, hogy a Hélamán 2-ben arról olvashatunk, hogy Kiskumen megpróbálja megölni Hélamánt, a következő főbírot. Kérd meg a tanulókat, képzeljék el, hogy riporterként azt a feladatot kapták, hogy tudósítsanak a főbíró meggyilkolására tett kísérletről. Kérd meg őket, hogy párban olvassák el a Hélamán 2:2–9-et, és írjanak egy főcímet, amely összefoglalja a történetet. Kérd meg néhány tanulót, hogy olvassa fel az osztálynak, hogy ők mit írtak.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Hélamán 2:10–11-et, és keressék meg, hogy Hélamán milyen lépéseket tett a Gadianton rablókkal szemben. Kérd meg egy tanulót, hogy foglalja össze ezeket a verseket!

Magyarázd el, hogy Gadianton bandája példa a titkos összeesküvésekre. Kérd meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Hélamán 2:12–14-et! Kérd meg az osztályt, hogy figyeljék meg, milyen hatással voltak a nefitákra a titkos összeesküvések.

- Mit tanulhatunk ezekből a versekből a titkos összeesküvések, cselekedetek veszélyeiről? (A tanulók válaszaik közben bizonyosodj meg arról, hogy a következő igazság érhető: **A titkos összeesküvések egész társadalmak pusztulásához vezethetnek**. Elmagyarázhatod, hogy a titkos összeesküvések nemcsak a nefiták pusztulását okozták, hanem

Tanok és tantételek felismerése

Időnként a tanulók tanokat vagy tantételeket fogalmaznak meg, miközben megválaszolják a kérdéseket vagy összefoglalják a szentírásblokkban tanultakat. Mivel néha nincsenek tudatában annak, hogy egy alapvető igazságot fogalmaznak meg, segítségükre lehet, ha felírod azt a táblára, vagy buzdítod a tanulókat, hogy írják le a jegyzetfüzetükbe vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukba.

a járedíták megsemmisüléséhez is vezettek, akikről a tanulók majd Ether könyvében olvashatnak; lásd Ether 8:20–21.)

Olvasd fel M. Russell Ballard elder, a Tizenkét Apostol Kvóruma tagjának következő kijelentését. Kérd meg a tanulókat, hogy figyeljenek a titkos összeesküvések mai példáira:

„A Mormon könyve azt tanítja, hogy a bűnözéssel együtt járó titkos összeesküvések komoly kihívást jelentenek nemcsak az egyéneknek és a családoknak, hanem egész civilizációknak is. Napjaink titkos összeesküvései közé tartoznak a bűnbandák, kábítószerkartellek és a szervezett bűnözői családok. [...]

Ha nem vagyunk óvatosak, korunk titkos összeesküvései éppen olyan gyorsan és éppen oly kiterjedt mértékben tehetnek szert hatalomra és befolyásra, akárcsak a Mormon könyvében. [...]

[Az ördög] olyan mértékben tudja használni a titkos összeesküvéseket, ideértve a bandákat is, amilyen mértékben »képes megkaparintani az emberek gyermekeinek szívét« nemzedékről nemzedékre” [Hélamán 6:30]. Célja az, hogy elpusztítson egyéneket, családokat, közösségeket és nemzeteket. [Lásd 2 Nefi 9:9.] Ez bizonyos fokig sikerült is neki a Mormon könyve idejében. Ma is túlságosan nagy a sikere. Ezért olyan fontos, hogy [...] szilárdan kiálljunk amellett, ami igaz és helyes, minden tőlünk telhetőt megtevé azért, hogy segítsük közösségünk biztonságának megőrzését” (lásd Az igazság és a jó védelmében. *Liahóna*, 1998. jan. 39–40.).

Kérd meg a tanulókat, gondolják át, hogy miképpen tudnák alkalmazni Ballard elder tanítását. Kérd meg őket, hogy írjanak a jegyzetfüzetükbe vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukba arról, hogy mit fognak tenni, hogy távol maradjanak a titkos összeesküvés minden formájától, illetve hogy „szilárdan kiállj[anak] amellett, ami igaz és helyes” a közösségükben.

Megjegyzések és háttér-információk

Hélamán 1:1–21. A viszály rombol

Hélamán könyve a nefiták közti nagy gonoszság egy időszakát beszéli el. A Gadianton rablók gyarapodtak, az emberek pedig a gonoszság, pusztulás és bűnbánat körforgását tapasztalták meg, amely után ismét visszatértek a gonoszsághoz. E gondoknak a többsége viszálykodással kezdődött, ahogy azt Hélamán első fejezete is leírja. Néhányan úgy gondolják, hogy a viszálykodás nem nagy bűn. A következő két, utolsó napi próféták által tett kijelentés azonban kihangsúlyozza a bűn súlyosságát:

James E. Faust elnök az Első Elnökségből így figyelmeztetett: „Ahol viszálykodás van, onnan eltávozik az Úr Lelke, nem számít, ki a hibás” (“What I Want My Son to Know before He Leaves on His Mission,” *Ensign*, May 1996, 41).

Joseph B. Wirthlin elder a Tizenkét Apostol Kvórumából így intett: „Nem véletlenül van jelen a világban a korrupció, a tisztességtelenség, a bajkeverés, a

viszálykodás bűne, valamint más gonosz dolgok. Sátán és követői könyörtelen hadjáratának bizonyítékai ezek. Minden rendelkezésére álló eszközt és fogást felhasznál a megtévesztésre, a megzavarásra és a félrevezetésre” (“Deep Roots,” *Ensign*, Nov. 1994, 76).

A viszálykodás pusztító hatásával ellentétben Henry B. Eyring elnök az Első Elnökségből az Úr Lelkéből fakadó egységet és békességet hangsúlyozta:

„Ahol ilyen lelkület van az emberekkel, ott összhangra számíthatunk. A Lélek szívünkbe helyezi az igazság bizonyosságát, amely egységessé teszi azokat, akik osztoznak ezen a bizonyoságon. Isten Lelke soha nem szít viszálykodást (lásd 3 Nefi 11:29). Soha nem szít versengéshez vezető megkülönböztetés-érzéseket az emberek között (lásd Joseph F. Smith, *Gospel Doctrine*, 13th ed. [1963], 131). Személyes békességhez és másokkal érzett egységhez vezet. Eggyé teszi a lelkeket. Egy egységes család, egy egységes egyház, és egy békés világ léte az egységes lelkeken alapul” (lásd *Hogy egyek legyünk. Liahóna*, 1998. júl. 77.).

Hélamán 3–4

Bevezetés

A Mormon könyve történelmének ezen ideje alatt a nefiták a béke korszakait éltek meg, de tapasztaltak viszálykodásokat is. A nyugalom ideje alatt nefiták tizezrei csatlakoztak az egyházhoz. A nagy jólét e korszakát követve büszkeség költözött az emberek szívébe. Az

alázatos egyháztagok azonban a kevélyek üldöztetése ellenére is növekedtek a hitükben. A nefiták nagy része körében fellépő gonoszság miatt elveszítették déli földjeiket a lámánitákkal szemben.

Javaslatok a tanításhoz

Hélamán 3

Sok nefita északra vándorol, míg az egyház virágzik a gonoszság és üldöztetés közepette

Írd fel a következő szavakat a táblára (ezt már óra előtt megteheted):

Emberek itt: ... (a hazád neve)

Emberek itt: ... (a városod neve)

Emberek az egyházközösségemben vagy gyülekezetemben

A családom tagjai

Önmagam

Kérdezd meg a tanulóktól, hogy érzésük szerint a táblán szereplő emberek közül kiket tudnak irányítani. Utána kérd meg őket, hogy tegyék fel a kezüket, ha mások tettei már csüggesztették el őket. Tartsák fel továbbra is kezüket, ha mások becstelen tettei elcsüggesztették őket mostanában. Magyarázd el, hogy a Hélamán 3 tanulása közben bepillantást nyerhetnek abba, hogy mit kell tenni, ha egyesek nem az evangélium szerint élik életüket körülöttünk.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Hélamán 3:1–2-t! Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat és figyeljenek oda a „nem volt viszálykodás” kifejezés előfordulására. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Hélamán 3:3, 19-et, és figyeljenek fel azokra a szavakra vagy kifejezésekre, melyek jelzik, hogyan változtak a dolgok a nefiták között.

- Mit gondolsz, szerinted miért sodródtak a nefiták oly gyorsan egy viszálykodás nélküli periódusból egy viszálykodással teli periódusba?

Foglald össze a Hélamán 3:3–16-ot: mondd el, hogy a viszálykodás ideje alatt sok nefita északra vándorolt.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Hélamán 3:20-at! Kérd meg az osztályt, hogy figyeljék meg, hogyan jellemezték Hélamánt a viszálykodás ezen ideje alatt.

- Mi gyakorol rátok hatást Hélamán példájából a viszálykodás ideje alatt? (A tanulók válaszaik közben javasolhatod, hogy jelöljék be a *szüntelenül* szót a Hélamán 3:20-ban.)

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Hélamán 3:22–26-ot, és állapítsák meg, hogyan változott a nefiták közti helyzet.

- Mi okozta az egyház vezetőinek csodálkozását?
- Mit tanulhatunk ezekből a versekből arról, hogy milyen várható befolyása lehet az emberekre az egyháznak?

Emlékeztess a tanulókat, hogy amikor Mormon a Mormon könyve feljegyzéseiben dolgozott, néha olyan tanulságokat vont le, melyekből szerette volna, ha tanulnak az olvasók egy bizonyos beszámoló során. Hélamán 3. fejezetében a következő kifejezéseket használta, hogy bemutassa tanításait: „így láthatjuk” és „látjuk”. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Hélamán 3:27–30-at, és találják meg azokat a tanulságokat, melyeket

Az „és így láthatjuk” kijelentések felismerése

Mormon próféta a Mormon könyve készítése közben néha olyan kifejezéseket használt, mint például az „és így láthatjuk”, hogy kiemelje az igazságot, amit meg akart tanítani. E kifejezések kiemelésével a Hélamán 3-ban felkészítheted a tanulókat arra, hogy felfedezzék azokat a részeket a Mormon könyve egészében, melyeket Mormon tanulságoknak szánt.

Mormon szeretett volna, ha megtanulunk. Miután a tanulók elmondják, hogy mit találtak, kérdezd meg:

- Mormon mit akart, hogy megtudjunk Isten szaváról?

Adj időt a tanulóknak, hogy elgondolkozzanak azon, szentírás-tanulmányozásuk miként tette őket képessé arra, hogy szert tegyenek a Hélamán 3:29-ben ígért áldásokra. Felszólíthatsz néhány tanulót, hogy osszák meg az élményeiket.

Mondd el, hogy a Hélamán 3 további része arról számol be, hogy a nagy jólét időszaka után hogyan terjedt el a büszkeség a nefiták között. Az egyház kevély szívű tagjai miatt sok alázatos egyháztagnak üldöztetéseket kellett elszenvednie. Olvasd fel hangosan a következő helyzeteket. Kérd meg a tanulókat, hogy gondolják át, láttak-e vagy tapasztaltak-e már hasonló helyzeteket, és ha igen, mikor.

1. Egy fiatal nő kigúnyol egy másik lányt az egyházközségében.
2. Egy fiatal férfi azért ugratja a kvóruma egyik tagját, mert ő túl lelkesen válaszol a kérdésekre az osztályban vagy vállal önkéntesen papsági kötelességeket.
3. Egy egyházközség fiatal férfijainak csoportja kirekeszt egy másik fiatal férfit a beszélgetésekből és az egyházon kívüli tevékenységekből.
4. Fiatal nők egy csoportja bántó megjegyzéseket tesz más fiatal nők ruháira.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Hélamán 3:33–34-et! Kérd meg az osztályt, hogy azonosítsák be a hasonlóságokat a fent említett példák és a nefiták helyzete között. Miután a tanulóknak volt idejük reagálni, tedd fel a következő kérdéseket:

- Szerinted miért tartották „nagy gonoszsnak” azt, amikor egyháztagokat más egyháztagok üldöztek a nefiták között?
- Melyik evangéliumi tantételt szegjük meg akkor, amikor más egyháztaggal barátságatlanul vagy rosszul bánunk? Hogyan tudjuk megerősíteni a többi szent iránti szeretetünket?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Hélamán 3:35-öt, és figyeljék meg, hogyan reagáltak az alázatos nefiták az üldöztetésre.

- Az üldözöttek hite növekedett, csökkent, vagy maradt a régi?
- Milyen lépéseket tettek azok, akiket üldöztek, amelyek hozzájárultak hitük növekedéséhez? (Gyakran imádkoztak és böjtöltek, alázatra törekedtek, és átengedték szívüket Istennek.)
- Hitük növekedése mellett mit eredményeztek az alázatos nefiták cselekedetei? (Örömet, vigaszt, valamint szívük megtisztulását és megszentelését.)

Írd fel a következőt a táblára: *Amikor mi..., a Jézus Krisztusba vetett hitünk gyarapodni fog az üldöztetések és megpróbáltatások ellenére is.* Kérd meg a tanulókat, hogy a Hélamán 3:33–35-ből tanultak alapján töltsék ki a hiányzó részt. Több tanulót is felkérhetsz, hogy osszák meg, ők hogyan egészítették ki a mondatot. A tanulók válaszai hasonlóak lehetnek, de győződj meg róla, hogy kijelentik a következő igazságot: **Amikor mi arra törekszünk, hogy igaz életet éljünk, a Jézus Krisztusba vetett hitünk gyarapodni fog az üldöztetések és megpróbáltatások ellenére is.** Hogy segíthess a tanulóknak még jobban megérteni az e versekben tanultakat, tedd fel a következő kérdéseket:

- Titeket hogyan segítette az ima és a böjt az üldöztetések és a megpróbáltatások alatt?
- Szerintetek mit jelent átengedni a szíveteket Istennek?
- Miért nélkülözhetetlen a hit növekedéséhez, hogy átengedjük a szívünket Istennek a megpróbáltatások és az üldöztetések ideje alatt?

Kérdezd meg a tanulóktól, hogy érezték-e már hitüket növekedni, amikor igazlelkűen reagáltak az üldöztetésekre. Kérj meg pár tanulót, hogy mondják el a tapasztalataikat! Te is megoszthatsz egy személyes élményt.

Hogy felkészítsd a tanulókat Hélamán 4. fejezetének tanulmányozására, kérd meg őket, hogy olvassák el magukban a Hélamán 3:36-ot. Kérd meg őket, hogy állapítsák meg, milyen volt a nefiták általános helyzete. (Krisztus alázatos követőinek példája ellenére a nefiták kevélyége növekedett.)

Hélamán 4

A gonoszság miatt az Úr Lelke visszahúzódik a nefitáktól, a lámániták pedig elfoglalják a nefiták összes déli földjét

Mondd el, hogy a Hélamán 4:4–8 egy csatát mutat be, amelyet a nefiták vívtak a lámániták és a nefita szakadárok ellen. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel ezeket a verseket! Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és figyeljék meg, hogy mely nefita földeket foglalták el a csata alatt.

Írd fel a táblára a következő utasításokat! (Ezt már óra előtt megteheted.) Kérd meg a tanulókat, hogy másolják le ezeket a jegyzetfüzetükbe vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukba.

Írj fel három kifejezést, mely rámutat a nefiták viselkedésére és cselekedeteire.

Írj fel három kifejezést, mely jelzi, mi történt e cselekedetek miatt.

Oszd párokra a tanulókat! Kérd meg a párokat, hogy közösen olvassák el a Hélamán 4:11–13, 23–26-ot, és keressenek, valamint írjanak le kulcsfontosságú kifejezéseket a táblára felírt utasítások szerint.

Kérj meg néhány párt, hogy mondják el a válaszaikat! Miközben a tanulók megosztják, hogy mit írtak le, javasolhatod nekik, hogy jelöljék meg a következő kifejezéseket a szentírásaikban: „saját erejükre hagytak” (Hélamán 4:13), „gyengék lettek” (Hélamán 4:24), és „így váltak gyengévé” (Hélamán 4:26).

Kérdezd meg a tanulóktól, hogy milyen tantételekre figyeltek fel a Hélamán 4-ben. Segíts nekik a következő tantétel felismerésében: **A büszkeség és a gonoszság elválasztanak bennünket az Úr Lelkétől, és ezáltal a saját erőnkre hagytunk.** E tantételt fel is írhatod a táblára. Javasolhatod a tanulóknak, hogy írják be a szentírásukba a Hélamán 4:23–24 mellé.

Ahhoz, hogy segíthess a tanulóknak megérteni ezt a tantételt, hívd ki az egyik tanulót az osztály elé. Kérd meg a tanulót, képzelje el, hogy egyedüli választottként kell a lámánitákkal megküzdenie. Kérdezd meg tőle, hogy milyen esélyei lennének egy ilyen hatalmas méretű hadsereggel szemben. Kérj meg egy másik tanulót, hogy jöjjön ki ő is, és álljon az első tanuló mellé. Kérdezd meg az első tanulót, hogy a második tanuló segítségével nagyobb esélye lenne-e a győzelemre az ellenséges erővel szemben. (Egy ilyen hatalmas méretű sereggel szemben egy második tanuló lényegében nem növelné a győzelem lehetőségét.) Azután írd fel a táblára: *az Úr.* Kérdezd meg az első tanulótól:

- Mit gondolsz, mennyi esélyed volna a csata megnyerésére, ha az Úr a te oldaladon állna?

Kérdezd meg a tanulóktól, hogy ez a kis tevékenység hogyan áll kapcsolatban a Hélamán 4-ben beazonosított tantétellel. Felteheted a következő kérdéseket:

- A nefiták tapasztalatai alapján az, hogy a saját erejükre hagytak, csaták és földek elvesztését jelentette. Milyen „csatákat” veszíthetünk el, ha nincs velünk a Szentlélek?

Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak egy dologra, amit megtehetnek, hogy megőrizzék a Szentlélek társaságát, majd kérd meg őket, hogy tegyék is meg. Tégy bizonyosságot a Lélek fontosságáról az életedben.

Megjegyzések és háttér-információk

Hélamán 3:33–34, 36; 4:12. A kevélység hatása az egyházra

Mormon rámutatott, hogy a kevélység nem volt része az Úr egyházának, azonban a nagy gazdagság miatt kezdett beférkőzni néhány egyháztag szívébe (lásd Hélamán 3:33, 36).

Ezra Taft Benson elnök ezt tanította:

„Gondoljunk bele, milyen árat követelt tőlünk a kevélység a múltban, és milyen árat követel most tőlünk a saját életünkben, a családjunkban és az egyházban!

Gondoljunk a bűnbánatra, mely megváltoztatná az életüket, fenntartaná a házasságokat, és megerősítené a családokat, ha a kevélység nem tartana vissza minket

attól, hogy bevalljuk a bűneinket, és elhagyjuk azokat. (Lásd T&Sz 58:43.)

Gondoljunk a sok-sok testvérünkre, akik kevésbé tevékenyek az egyházban, mert megsértődtek, és kevélységük nem engedi, hogy megbocsássonak, vagy mindenből falatozhassanak az Úr asztaláról.

Gondoljunk a fiatal férfiak és házaspárok további ezreire, akik misszióban lehetnének, ha a kevélységük nem tartaná vissza őket attól, hogy szívüket átadják Istennek. (Lásd Alma 10:6; Hélamán 3:34–35.)

Gondoljunk bele, mennyire előrehaladna a templomi munka, ha ez az isteni szolgálat fontosabb lenne számunkra az időnkért versengő sok kevély igyekezetnél” (“Beware of Pride,” *Ensign*, May 1989, 6).

Hélamán 5

Bevezetés

A nefiták továbbra is gonoszak maradtak, míg nem többségük a gonoszsgot választotta az igazlelkűség helyett. Nefi és Lehi Isten szava prédikálásának szentelték magukat. Édesapjuk, Hélamán, arra tanította őket, hogy emlékezzenek a Megváltójukra, és Őt tegyék

életük alapjává. A nefiták tanítása után Nefi és Lehi a lámánitáknak prédikáltak, akik börtönbe vetették őket. Az Úr csodálatos módon kiszabadította őket, és a lámániták többsége megbánta bűneit és megtért az evangéliumhoz.

Javaslatok a tanításhoz

Hélamán 5:1–13

Hélamán azt tanácsolja fiainak, hogy tartsák be Isten parancsolatait, prédikálják az evangéliumot, és emlékezzenek Jézus Krisztus megváltó hatalmára

Óra előtt készíts elő szemléltetés céljából hat papírdarabot. Az elsőre írd fel a nevedet, a többi ötre pedig a következő szavakat és kifejezéseket: *szülők, Jézus Krisztus engesztelése, próféták, a bűnbánat szabaduláshoz vezet, és tartsd be a parancsolatokat.*

Adj minden tanulónak egy-egy papírlapot! Magyarázd el, hogy egy pár pillanatra hat, szavakkal ellátott papírdarabot fogsz megmutatni. Azután emlékezetből írd le a szavakat. Egyszerre csak egy papírt mutass meg a tanulóknak.

Kérd meg a tanulókat, hogy írd le a szavakat, amelyekre emlékeznek! Azután mutasd meg újra a hat papírdarabot. Kérdezd meg:

- Könnyű volt emlékezni ezekre a szavakra és kifejezésekre?
- Szerintetek mit változtatott a dolgokon az, hogy előre szóltak, hogy emlékeznetek kell arra, ami a papírdarabokon volt?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel Spencer W. Kimball elnök kijelentését. Kérd meg az osztályt, figyeljenek oda, hogy mit mondott, miért fontos, hogy emlékezzünk az evangéliumi tanításokra, amelyekben részesülünk:

„Ha a legfontosabb szót keressétek a szótárban, tudjátok-e, melyik az? Lehet az *emlékezz*. Mivel mindannyian szövetséget kötöttetek – tudjátok, mit kell tennetek, és tudjátok, hogyan –, leginkább emlékeznünk kell” (“Circles of Exaltation” [address to CES religious educators, June 28, 1968], 5, si.lds.org).

Magyarázd el az osztálynak, hogy ma két olyan emberről fognak tanulni, akik azzal, hogy emlékeztek és bizonyos igazságok szerint cselekedtek, ezrek életét változtatták meg. Biztasd a tanulókat, gondolkodjanak el a mai lecke során azon, hogy az Úr mire szeretné, hogy emlékezzenek.

Foglald össze a Hélamán 5:1–4-et. Mondd el, hogy a nefiták gonoszsága miatt mondott le Nefi főbírói posztjáról, hogy testvérével, Lehivel Isten szava prédikálásának szentelhessék magukat.

Írd fel a táblára az alábbi szentírásutalásokat. (A zárójelben lévő szavakat ne írd fel.)

Hélamán 5:5–7 (Tartsátok be a parancsolatokat; emlékezzetek őseitek igazlelkű példáira.)

Hélamán 5:9–11 (Emlékezzetek Krisztus engesztelésére; emlékezzetek, hogy nem szabadulhatunk meg bűneinkben, hanem a bűnbánat és az engesztelés hatalma által szabadulhatunk meg bűneinktől.)

Hélamán 5:12 (Emlékezzetek, hogy az alapunknak Jézus Krisztusnak kell lennie.)

Kérd meg a tanulókat, hogy fussák át a táblán felsorolt verseket, és keressék ki az *emlékezni* szót. Javasolhatod, hogy jelöljék meg a szó minden egyes előfordulását. Ezután adj néhány percet a tanulóknak, hogy magukban elolvashassák ezeket a részeket, és keressék ki, hogy Hélamán mire akarta, hogy fiai emlékezzenek. Kérd meg a tanulókat, hogy mondják el, mit találtak! Válaszaikat felírhatod a táblára a megfelelő szentírásutalások mellé.

A Szent Lélek által taníts!

Amikor a tanításra készülsz, imádkozz, hogy veled és a tanulókkal lehessen a Szentlélek!

A Hélamán 5:12
szentírás-memoriter.
Utalj a lecke végén
található tanítási ötletre,
hogy segíts a tanulóknak
elsajátítani a
szentírás-memoritert.

Hogy segíthess a tanulóknak elemezni és megérteni e verseket, tedd fel a következő kérdéseket:

- Hogyan segíthet emlékezni mások igazlelkű cselekedete arra, hogy azt tegyék, ami jó?
- Mit teszten, hogy emlékezzetek Jézus Krisztus engesztelésére?

Írd fel a táblára a következő kijelentést: *Ha mi..., akkor Sátánnak nem lesz hatalma felettünk.*

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Hélamán 5:12-t! Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és keressenek megoldást arra, hogyan tudnák kiegészíteni a mondatot a táblán. A tanulók válaszai különbözhetnek, de győződj meg róla, hogy kijelentik a következő igazságot: **Ha mi Jézus Krisztusra építjük az alapunkat, akkor Sátánnak nem lesz hatalma felettünk.** Megkérheted a tanulókat, hogy jelöljék meg azokat a kifejezéseket, melyek kifejezik e tantételt a Hélamán 5:12-ben. Mutass rá arra, hogy a Hélamán 5:12 szentírás-memoriter. Javasolhatod a tanulóknak, hogy jellegzetes módon jelöljék meg ezt a részt, hogy könnyen megtalálhassák.

Segíthetsz a tanulóknak megérteni az e versben tanított tantételt úgy, hogy egy kis tornyot vagy házat építesz (például építőkockából vagy könyvből), majd felteszel a következőkhöz hasonló kérdéseket:

- Miért elengedhetetlen, hogy egy épület biztos alapokkal rendelkezzen?
- Szerintetek mit jelent Jézus Krisztusra építeni az alapunkat?
- Milyen ígéreteket kapnak azok, akik „Megváltónk sziklájára” építik alapjukat?
- Mit tehetünk azért, hogy Jézus Krisztus sziklájára építsük alapunkat? (Meggérdezheted a tanulóktól, hogy a Hélamán 5:6–11-ben tanított igazságok mi módon példák arra, hogy Jézus Krisztusra építsük az alapunkat.)

Kihangsúlyozhatod, hogy Sátán támadásait nem fogja megakadályozni az, ha a Szabadító alapjára építünk, de erőt ad, hogy legyőzzük azokat.

- Előfordult-e már, hogy ellenállatok a kísértéseknek, vagy kitarítottatok a megpróbáltatásaitokban, mert Jézus Krisztusra építettétek az alapotokat? Mikor?

Tegyél bizonyosságot az erőről, melyet azért kaptál, mert Jézus Krisztus sziklájára építetted az alapodat. Adj időt a tanulóknak, hogy leírassák a jegyzetfüzetükbe és szentírás-tanulmányozási naplójukba annak egy módját, hogyan fognak még szorgalmasabban törekedni arra, hogy Megváltójuk sziklájára építsék alapjukat.

Hélamán 5:14–52

Az Úr megvédi Nefit és Lehit a börtönben, és sok lámánita megtér

Foglald össze a Hélamán 5:14–19-et, és mondd el, hogy Nefi és Lehi nagy hatalommal prédikálta az evangéliumot a nefiták és a lámániták között. Ennek eredményeként sok szakadár nefita visszatért a hithez. 8000 lámánita keresztkellett meg Zarahemlában és a környező területeken.

Másold fel a táblára a következő táblázatot! Oszd párokra az osztályt, és kérd meg őket, hogy másolják le a táblázatot egy darab papírra. Kérd meg a párokat, hogy dolgozzanak össze, és olvassák el a táblázatban felsorolt részeket, majd rajzoljanak egy egyszerű képet, vagy röviden foglalják össze, hogy miről szólnak az egyes részek. (Miközben a tanulók le-másolják a táblázatot, figyelmeztetheted őket, hogy hagyjanak elegendő helyet a képeknek vagy összegzéseknek a szentírásutalások alatt.)

Hélamán 5:20–21	Hélamán 5:22–25	Hélamán 5:26–28
Hélamán 5:29–34	Hélamán 5:35–41	Hélamán 5:42–44

Elegendő idő eltelte után kérd meg a tanulókat, hogy röviden mutassák meg vagy magyarázzák el a képeiket vagy összegzéseiket egy másik párosnak. Hogy segíthess a tanulóknak még jobban megérteni e verseket, tedd fel a következő kérdéseket:

- Amikor a lámánitákat beárnyékolta egy sötét felhő, minek a megtételére buzdította őket a hang? (Lásd Hélamán 5:29, 32.)
- Hogyan írja le a hangot a Hélamán 5:30?
- Hallottátok vagy éreztétek-e már a „tökéletesen szelíd, halk hang” suttogásait? Mikor?
- Mit tanított Aminádáb a fivéreinek, mit kell tenniük, hogy eloszlassák a sötétséget? (Lásd Hélamán 5:41.)
- Mi történt, amikor a lámániták engedelmeskedtek Aminádáb tanácsának és hitet gyakoroltak Krisztusban? (Lásd Hélamán 5:43–44.)

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Hélamán 5:44–47-et, és keressenek olyan szavakat, melyek leírják a bűnbánat néhány eredményét.

- Mit tanítanak neked ezek a versek a bűnbánatról? (Segíts a tanulóknak felismerni a következő igazságot: **Amikor hitet gyakorlunk Jézus Krisztusban és megbánjuk a bűneinket, a Szentlélek békével és örömmel tölti meg a szívünket.**)

Foglald össze a Hélamán 5:48–52-t, és magyarázd el, hogy azok a lámániták és nefita szakadárok, akik részesei voltak e csodának, elmentek és szolgálták az embereket, és a „lámániták legnagyobb rész[e]” megtért az evangéliumhoz.

Buzdítsd a tanulókat, hogy gondolják végig, vajon békét és örömet éreznek-e jelenleg az életükben. Ha a válasz nemleges, kérd meg őket, gondolkodjanak el azon, mit tehetnek azért, hogy Jézus Krisztusra építsék alapjukat, és hogy széttaszassák az őket körülvevő sötétséget.

Szentírás-memoriter – Hélamán 5:12

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a Hélamán 5:12-t. Segíts nekik a vers memorizálásban úgy, hogy adsz nekik egy üres lapot. Írják le a verset a lapra, de csakis képeket és kezdőbetűket használhatnak. Azokat a szavakat, melyek képeket jelenítenek meg (mint például a *szikla*, *alap*, *szél*, *jégeső* és *vihar*), egyszerű rajzokkal ábrázolják. A tanulók írják le azon szavak kezdőbetűit, ahol nem történik képábrázolás (mint például *most* és *fiaim*). Kérd meg a tanulókat, hogy gyakorolják a vers felmondását úgy, hogy csak a leírt és lerajzolt képeket és betűket használhatják. Arra is megkérheted őket, hogy cseréljenek papírt egy másik tanulóval, és mondják fel a verset úgy, hogy az osztálytársuk rajzát és írását használják. Biztasd a tanulókat, hogy vigyék haza a papírjaikat, és tegyék ki olyan helyre, ahol gyakran fogják látni, és így gyakorolhatják ennek a résznek a memorizálását.

Megjegyzés: A mai óra hossza miatt ezt a tevékenységet egy másik alkalommal is felhasználhatod, amikor több időtök van.

Megjegyzések és háttér-információk

Hélamán 5:12. Hogyan küzdhetjük le az ellenség „erős szeleit”?

Spencer W. Kimball elnök azt tanította, hogy Jézus Krisztus evangéliumába kell kapaszkodnunk, amikor az ellenség szabadjára engedi erőit ellenünkben:

„Mi is erős és pusztító erővel nézünk szembe, amelyeket az ellenség engedett szabadjára. Mindannyiunkat fenyegetnek a bűn, a gonoszság, az erkölcstelenség, a züllés, a zsarnokság, a megtévesztés, az összeesküvés és a becstelenség hullámai. Nagy erővel, gyorsan közelednek, és ha nem figyelünk, akkor elpusztítanak minket.

De elhangzott számunkra a figyelmeztetés. Arra szólít fel minket, hogy legyünk figyelmesek, hallgassunk oda, és örök életünket mentve meneküljünk el a

gonoszságtól. Segítség nélkül nem tudunk szembeszállni vele. Magasabb helyre kell menekülnünk, vagy erősen kell kapaszkodnunk bele, ami megakadályozhatja, hogy elsodródjunk. Jézus Krisztus evangéliuma az, amibe biztonságunkért kapaszkodnunk kell. Ez minden olyan erőttől megvéd minket, amit felsorakoztathat a gonosz. A Mormon könyvében az egyik ihletett próféta azt tanácsolta népének: »Emlékezzetek rá, hogy Megváltónk sziklájára, aki Krisztus, Isten Fia, arra kell építenetek az alapokat; hogy amikor az ördög elküldi erős szeleit, igen, nyilait a forgószelemben, igen, amikor minden jégesője és hatalmas zivatarra benneteket ver majd, akkor nem lesz hatalma felettetek, hogy lehurcoljon a nyomorúság és a végtelen jaj szakadékába« (Hél. 5:12) (“Hold Fast to the Iron Rod,” *Ensign*, Nov. 1978, 6).

Hélamán 6–7

Bevezetés

Nefi és Lehi misszionáriusi erőfeszítéseit követően a lámániták gyarapodtak az igazlelkűségben, a nefiták azonban gonoszak lettek és támogatni kezdték a Gadianton rablókat, így az Úr Lelke visszahúzódott tőlük.

Nefi megjövendölte, hogy ha a nefiták továbbra is gonoszságban fognak élni, akkor elpusztulnak. Arról is jövendölt, hogy a lámániták igazlelkűsége miatt az Úr kegyelmes lesz hozzájuk, és megtartja őket.

Javaslatok a tanításhoz

Hélamán 6

A lámániták igazlelkűek lesznek és küzdenek a Gadianton rablók ellen, eközben a nefiták egyre gonoszabbak, és a Gadianton rablók mellé állnak

Rajzold fel a következő ábrát a tábla közepére:

a Szentlélek befolyása az életedben

Kérd meg a tanulókat, hogy azonosítsanak be és gondoljanak olyan viselkedési formákra és cselekedetekre, amelyek a Szentlélek életünkre gyakorolt hatását növeli, illetve olyanokra, amelyek csökkentik a Szentlélek befolyását.

Mondd el, Mormon feljegyezte azt, hogy az Úr visszavonta a Lelkét a nefitáktól, és elkezdte kiárasztani a Lelkét a lámánitákra (lásd Hélamán 6:35–36). Emlékeztess a tanulókat, hogy a nefiták vétkeik miatt váltak gyengévé (lásd Hélamán 4:26). „[A]z Úr Lelke már nem ő[r]izte meg őket” (Hélamán 4:24), és „megér[tek] a pusztulásra” (Hélamán 5:2).

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Hélamán 6:2-t! Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és keressenek olyan cselekedeteket és viselkedési formákat, melyek továbbra is hozzájárultak ahhoz, hogy a nefiták „kezdték megérni az örök pusztulásra” (Hélamán 6:40). Miközben a tanulók elmondják, hogy mit találtak, kérj meg egy tanulót, hogy írja fel válaszaikat a tábla alsó felébe, a lefelé mutató nyíl mellé vagy alá. (Elmagyarázhatod, hogy a *megátalkodott* jelentése: bűnbánatot nem érző, megbánást nem tanúsító.)

Emlékeztess a tanulókat, hogy Nefi és Lehi misszionáriusi erőfeszítései miatt lámániták ezrei keresztelkedtek meg Zarahemlában az előző év során, és a lámániták többsége megtért az evangéliumhoz Nefi földjén (lásd Hélamán 5:19–20, 50–51). Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Hélamán 6:1, 3–5-öt! Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és keressenek olyan cselekedeteket és hozzáállást, melyek hozzásegítették a lámánitákat, hogy élvezhessék a Lélek befolyásának növekedését. Miközben a tanulók elmondják, hogy mit találtak, kérj meg egy tanulót, hogy írja fel válaszaikat a tábla felső részébe, a felfelé mutató nyíl mellé vagy fölé.

- Mit jelent számotokra szilárdnak és állhatatosnak lenni a hitben? (Lásd Hélamán 6:1.)
- Hogyan reagáltak az egyháztagok a lámániták megtérésére? (Rámutathatsz, hogy az evangélium megosztása és a szentek felkarolása nagy örömet hozhat, még akkor is, ha gonoszsággal vagyunk körülveve.)

Foglald össze a Hélamán 6:7–14-et, és mondd el, hogy a nefiták és a lámániták körülbelül három évig élvezték a békét. Ahogy fellendült közöttük az ipar és a kereskedelem, mindkét nép felvirágzott. Aztán a bírók uralmának hatvanhatodik évében két főbíró megölték. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Hélamán 6:16–17-et! Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és keressenek még több olyan hozzáállást és cselekedetet, mely

a Lélek visszahúzódását idézte elő a nefitáknál. Miközben a tanulók elmondják, hogy mit találtak, kérj meg valakit, hogy írja fel a válaszaikat a tábla alsó felébe, a lefelé mutató nyíl mellé vagy alá.

Oszd meg a tanulókkal a következő tényeket:

A szív elengedhetetlen az életben maradásunkhoz. Keresztülpumpálja a vért a testünkön, így juttatva el az oxigént és más tápanyagokat a sejtekhez. Egy átlagos felnőtt szív, amely körülbelül ökölnyi méretű, 7570 liter vért pumpál naponta. Körülbelül hetvenet dobban percenként, vagyis százezret üt naponta.

- Szívetek létfontosságú mivoltának tudatában mit tennétek azért, hogy megőriznétek annak egészségét?

Írd fel a táblára az alábbi szentírásutalásokat: *Hélamán 6:17, 21, 26, 28–31*. Mutass rá, hogy a *szív* több formája ebben az utalásban a lelki szívünkre utal. Adj időt a tanulóknak arra, hogy tanulmányozzák ezeket a verseket, és gondolkodjanak el, milyen választ fognak adni a következő kérdésekre. (Hogy időt spórolj, írd fel ezeket a kérdéseket a táblára még óra előtt, vagy készíts a tanulóknak kiosztmányt, hogy használhassák azt a táblára felírt versek tanulmányozása közben.)

Szerintetek Sátán miért mutat nagy érdeklődést az emberek szíve iránt?

Mit tettek a Nefiták, hogy Sátán képes volt hatást gyakorolni a szívükre? (Lásd Hélamán 6:17.)

Mi történik azzal a személlyel, akinek a szívét Sátán befolyásolja vagy irányítja? (Lásd Hélamán 6:21, 28, 30–31.)

Kérj meg néhány tanulót, hogy válaszoljanak a kérdésekre. Azután kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel Boyd K. Packer elnök, a Tizenkét Apostol Kvóruma tagjának következő kijelentését. Kérd meg az osztályt, hogy gondosan figyeljenek, és határozzák meg, Sátán hogyan próbálja szívünkbe plántálni a kísértéseket.

„Lehetnek hamis kinyilatkoztatások, az ördögtől származó sugalmazások, kísértések. Akárhogy is legyen, az ellenség megpróbál félrevezetni benneteket, amíg csak éltek. [...]

Ha valaha is olyan sugalmazást kaptok valaminek a megtételére, amitől kellemetlenül *éreznétek* magatokat, amiről tudjátok az *elmétekben*, hogy nem helyes, és ellentétes az igazlelkűség tantétéleivel, ne hallgassatok rá!” (“Personal Revelation: The Gift, the Test, and the Promise,” *Ensign*, Nov. 1994, 61).

Írd fel a következőt a tábla alsó felére: *hallgatni a kísértésre és engedni neki*. Kérj meg néhány tanulót, hogy egymást váltva olvassák fel a Hélamán 6:20–21, 37–38-at. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és keressék meg, hogy a Gadianton rablók befolyására miképpen reagáltak a lámániták és a nefiták.

Mondd el a tanulóknak, hogy miután Mormon feljegyezte, mi történt a nefitákkal és a lámánitákkal, rámutatott néhány tanulságra, amelyet megtanulhatunk e két nép tapasztalataiból. Írd fel a táblára a következő befejezetlen kijelentéseket:

A nefiták azért vesztették el a Lelket, mert...

Az Úr azért árasztotta ki Lelkét a lámánitákra, mert...

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a Hélamán 6:34–36-ot, és keressenek olyan információkat, melyek segíteni fognak kiegészíteni a táblára írt kijelentéseket.

- Az itt olvasottak alapján hogyan egészítenétek ki a táblán lévő kijelentéseket? (Kiegészítheted a kijelentéseket a táblán a tanulók válaszaival.)
- Mit tanítanak ezek a versek, mit tehetünk, hogy a Lélek velünk legyen? (A tanulók több választ is adhatnak, de győződj meg róla, hogy kijelentik a következő igazságot: **amint hiszünk és engedelmeskedünk az Úr szavának, Ő kiárasztja ránk a Lelkét**. A tanulók azt is jelentsék ki, hogy **amikor megengedjük Sátánnak, hogy hatást gyakoroljon a szívünkre, az Úr Lelke eltávolodik tőlünk**.)

Hívd fel a tanulók figyelmét a táblára rajzolt nyíl alatt és felett felírt listájukra. Mutass rá, hogy a tábla felső részébe felírt cselekedetek és viselkedési formák az Úr szavába vetett hit és annak való engedelmisség készségét fejezik ki, míg a tábla alsó felébe írt cselekedetek és viselkedési formák a gonoszságot és a keményszívűséget mutatják be.

- Ti mit tesztek annak érdekében, hogy gyakran meghívjátok a Szentlélek befolyását az életetekbe, és hogy távol tartsátok Sátán befolyását a szívetektől?

- Hogyan segített meghívni a Szentlelket az életetekbe a tábla felső részében feltüntetett cselekedetek megtétele? (Meggérheted a tanulókat, gondolkozzanak el azon, hogy cselekedetek-e bármi olyat, illetve tanúsítottak-e olyan hozzáállást, melyek a tábla alsó részében lettek felsorolva, és gondolkozzanak el azon, hogy ennek hatására miként csökkent a Lélek befolyása az életükben.)

Kérd meg a tanulókat, hogy írjanak le egy olyan dolgot a jegyzetfüzetükbe vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukba, melyet megtesznek majd, hogy meghívják az Úr Lelkét az életükbe. Buzdítsd őket, hogy teljesítsék a kitűzött céljaikat.

Hélamán 7

Nefi a gonosz nefitáknak prédikál, és bűnbánatra szólítja fel őket

Kérd meg a tanulókat, hogy a következő kérdések gyors megválaszolására használják a szentírásaikat. Utasítsd őket, hogy álljanak fel, amikor megtalálják a választ. Szólítsd fel az első tanulót, aki felállt, hogy válaszolja meg az adott kérdést. Mielőtt felolvasnád a következő kérdést, kérd meg a tanulókat, hogy foglaljanak helyet.

- A Hélamán 7:1 szerint hogy hívták azt a prófétát, aki az északi földről tért vissza?
- A Hélamán 7:2-ben melyik kifejezés mutatja be, hogy mit tanított Nefi az embereknek az északi földön?
- A Hélamán 7:3 szerint miért hagyta el Nefi az északi földet?
- A Hélamán 7:4 szerint kik töltötték be a bírói székeket, mire Nefi visszatért Zarahemlába?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Hélamán 7:5-öt, és kérd meg az osztályt, figyeljék meg, hogy a Gadianton rablók miként kormányozták az embereket.

Foglald össze a Hélamán 7:6–12-t, és mondd el, hogy amikor Nefi meglátta népe helyzetét, „bánat duzzasztotta szívét” (Hélamán 7:6). Felment a kertjében lévő torony tetejére, hogy imádkozzon és gyászolja a nép gonzságát. Amikor az emberek hallották őt imádkozni és siránkozni, a tömeg összegyűlt, hogy megtudja, miért annyira zaklatott. A lehetőséget kihasználva tanította őket.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Hélamán 7:15–16-ot.

- Miért mondta Nefi azt, hogy „csodálkoznotok kell”?
- Mire törekszik Sátán?

Kérd meg a tanulókat, hogy álljanak meg egy pillanatra, és képzeljék el azt a képi világot, amelyet Nefi használt. Miután Sátán elragadja az emberek szívét, arra törekszik, hogy az örök nyomorúságnak lökje oda a lelkiüket.

- Mit gondolsz, Nefi miért figyelmeztette az embereket Sátán szándékára? Mitől akarta Nefi távol tartani őket?

Kérj meg néhány tanulót, hogy egymást váltva olvassák fel a Hélamán 7:17–22, 26–28-at. Kérd meg az osztály egyik felét, hogy mutassanak rá a nefiták bűneire, az osztály másik fele pedig azonosítsa be, hogy Nefi milyen következményekre figyelmeztette az embereket, ha nem tartanak bűnbánatot.

Amint az osztály első fele elmondja, hogy mit talált, mutass rá a tábla alsó felében felírtakkal való hasonlóságokra. Amikor az osztály második fele is beszámol, tedd fel a következő kérdéseket:

- A Hélamán 7:22-ben melyik kifejezés utal arra, hogy az Úr visszatart valamit azoktól, akik nem hajlandók megbánni a bűneiket? (Javasolhatod, hogy a tanulók jelöljék meg ezt a kifejezést a szentírásaikban.)
- A Hélamán 7:28 szerint mi a következménye annak, ha az emberek nem hajlandók megbánni a bűneiket? (Elpusztulnak. Elmagyarázhatod, hogy a bűnbánat elutasítása a nefiták esetében fizikai és lelki pusztulást is jelentett.)

Írd fel a táblára az alábbi igazságot: ***Ha nem vagyunk hajlandóak megbánni a bűneinket, akkor elveszítjük az Úr védelmét és az örök élet áldásait.***

Hogy segíthess a tanulóknak megérteni ezt a tantételt, kérd fel őket, magyarázzák el, milyen következményekkel járhatnak a következő helyzetek az érintettek számára: (1) Egy fiatal férfi vonakodik megbánni a pornográfától való függés bűnét; (2) Egy fiatal nőnek az

a legfontosabb, hogy híres és népszerű legyen, annak ellenére, hogy a szülei másra tanították; (3) Egy fiatal férfi meghallgatta a próféták tanításait a szentírások kutatásáról és az imádkozásról, mégis semmibe veszi azokat.

Kérd meg a tanulókat, gondolják át, nekik esetleg mivel kapcsolatban kell bűnbánatot tartaniuk. Buzdítsd őket, hogy bánják meg bűneiket, hogy az Úr ereje és védelme mindig jelen lehessen az életükben.

Hélamán 8–9

Bevezetés

Miután Nefi kijelentette, hogy a népnek bünbánatot kell tartania vagy különben elpusztulnak, a korrupt bírók sokakat ellene uszítottak. Néhányan bátran a védelmére keltek. Nefi azt tanította a népnek, hogy azok, akik elutasították az ő tanúbizonyosságát, azok

elutasították az őelőtte élő összes próféta bizonyosságát is, akik mind Jézus Krisztusról tettek bizonyosságot. Annak testamentumaként, hogy próféta volt, Nefi kijelentette, hogy a főbírókat meggyilkolták. Amikor Nefi szavai bebizonyosodtak, néhányan elfogadták őt prófétának.

Javaslatok a tanításhoz

Hélamán 8:1–10

A korrupt bírók megkísérlik Nefi ellen uszítani a népet

- Vannak olyan befolyásoló tényezők, melyek próbálnak rávenni arra, hogy ne higgyetek a próféták szavainak? Mik ezek?

Miközben a tanulók megbeszélik ezt a kérdést, kérj meg valakit, hogy írja fel a válaszait a táblára. Kérd meg a tanulókat, hogy keressenek meglátásokat, hogy mit kellene tenniük, amikor olyan hatásokkal találják szembe magukat, mint amilyenekről a Hélamán 8-ban fognak olvasni ma.

Emlékeztessd a tanulókat, hogy Nefi bátran adta át a bünbánat üzenetét a népének (lásd Hélamán 7). Kérj meg pár tanulót, hogy egymást felváltva olvassák fel a Hélamán 8:1–6-ot. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és figyeljék meg, hogy hogyan reagáltak a bírák Nefi tanítására. Rámutathatsz, hogy néhány bíró tagja volt Gadianton titkos bandájának.

- Mi volt a bírák üzenete az embereknek? (Próbálták rávenni a népet, hogy haragudjanak Nefire.)
- A Hélamán 8:4 szerint miért nem büntették meg a bírák Nefit?

Kérd meg a tanulókat, hogy gondolkodjanak el azon, ők mit tennének, ha valaki arra próbálná rávenni őket, hogy ne törődjenek a próféták szavaival.

Mondd el a tanulóknak, hogy néhányan felszólaltak a bírák elképzelései ellen. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Hélamán 8:7–9-et! Kihangsúlyozhatod, hogy ahogy a többségből néhányan, **mi is felemelhetjük a hangunkat a próféták mellett, hogy támogassuk őket, még akkor is, ha az nem valami népszerű.**

- Volt már olyan az életetekben, amikor felemeltétek a hangotokat az élő próféta mellett, hogy támogassátok őt, még akkor is, amikor a tanításai nem voltak népszerűek? Megváltoztatta ez az életeteket? Hogyan? Milyen hatással volt másokra?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Hélamán 8:10-et, hogy megtalálják, milyen változást idézett elő ezeknek az embereknek a szava.

- Milyen változást eredményezett az, amikor néhányan támogatták a prófétát? Fontos az, hogy ezt ma is megtegyük? Miért?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel M. Russell Ballard elder, a Tizenkét Apostol Kvóruma tagjának következő kijelentését:

„Nem szabad elfelejtenünk Edmund Burke kijelentését: »Az egyetlen dolog, amely a gonosz győzelméhez szükségeltetik, az, hogy a jó emberek ne tegyenek semmit.« [Attributed in John Bartlett, comp., *Familiar Quotations*, 15th ed. (1980), ix.] Fel kell emelnünk a hangunkat más hasonlóan gondolkodó állampolgárokkal együtt, hogy szembeforduljunk a jelenlegi irányzatokkal! A káros műsorok támogatóinak meg kell mondanunk, hogy elégünk van! Olyan programokat és termékeket kell támogatnunk, melyek pozitívak és felemelőek! Ha közösen kiállunk hasonló gondolkodású szomszédjainkkal és barátainkkal, akkor

világos üzenetet juttathatunk el a felelős személyekhez” (lásd Emeljük fel hangunkat! *Liahóna*, 2003. nov. 16.).

- Hogyan állhatunk ellen azoknak a befolyásoknak, melyek próbálnak a próféták szavai ellen hangolni bennünket?
- Milyen helyénvaló módokon emelhetjük fel a hangunkat a gonosz befolyásokkal szemben és a próféta szavainak támogatása érdekében?

Kérd meg a tanulókat, hogy meséljenek egy olyan alkalomról, amikor ők vagy egy ismerősük kiálltak az ilyen befolyások ellen.

Hélamán 8:11–24

Hélamán arról tanít, hogy minden próféta bizonyóságot tesz Jézus Krisztusról

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Hélamán 8:13-at! Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és azonosítsák be, hogy Nefi mit mondott, mit tagadtak az emberek. Mutasd meg Mózes és az ércígó képét (62202; *Evangéliumi művészeti könyv* [2009]. 16. kép). Kérd meg őket, hogy olvassák el magukban a Hélamán 8:14–15-öt, és keressék meg, hogy mit tanított Mózes a Szabadítóról.

- Mily módokon tekinthet valaki hittel Isten Fiára?
- Töredelmes lélekkel rendelkezni, ahogy az a Hélamán 8:15-ben található, azt jelenti, hogy alázatosnak és bűnbánónak kell lennünk, és el kell fogadnunk az Úr akaratát. Miért elengedhetetlen ez a magatartás, amikor a Szabadítóra tekintünk?
- Hogyan segít nekünk ellenállni a gonoszaknak, hogy ismerjük a Szabadító küldetését?

Kérj meg tanulókat, hogy fogalmazzák meg saját szavaikkal a Hélamán 8:15-ben tanultakat. Például mondhatják azt, hogy **ha Jézus Krisztusra összpontosítunk és hitet gyakorlunk Őbenne, akkor örök életet kapunk.**

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Hélamán 8:16-ot! Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és mondják el, még kik tanították a Hélamán 8:15-ben található üzenetet. Ezután kérd meg a tanulókat, hogy fussák át a Hélamán 8:17–22-t, és keressék ki más próféták neveit, akik bizonyóságot tettek Krisztusról. Kérd meg a tanulókat, hogy gondolkozzanak el azon a Jézus Krisztusról tett sok bizonyoságon, melyeket az ősi és az újkori prófétáktól olvastak vagy hallottak.

Mondd el, hogy sok ember elutasította Nefit és az üzenetét. Kérd meg tanulókat, hogy olvassák el a Hélamán 8:24–26-ot, és azonosítsák be a következményeket, amelyekkel a nefiták szembe kerültek, amikor elutasították a próféták bizonyosságait.

- Mit gondoltok, miért kell szembenézniük ilyen súlyos következményekkel azoknak, akik folyamatosan elutasítják az igazságot és láznak Isten ellen?
- Mikor segített titeket egy próféta üzenete abban, hogy az Úrhoz forduljatok?

Kérd meg a tanulókat, gondolkozzanak el azon, miként törekedhetnek jobban arra, hogy a Szabadítóhoz forduljanak. Buzdítsd őket, hogy koncentráljanak egy olyan dologra, melyben fejlődni fognak a következő héten.

Hélamán 8:25–9:41

Nefi kinyilatkoztatja, hogy a főbírót megölték

Foglald össze a Hélamán 8:25–28-at, és mondd el: annak bizonyítékaként, hogy az emberek bűnös állapotban voltak, és hogy Nefi Isten szavát szőlte, Nefi kinyilatkoztatja, hogy meggyilkolták a főbírót. Oszd párokra az osztályt! Kérd meg a párokat, képzeljék el, hogy nekik kell kideríteni, hogy ki gyilkolta meg a főbírót. Írd fel az alábbi kérdéseket a táblára vagy egy kiosztmányra, melyet a pároknak adsz.

A nyomozás első napja:

1. Amikor öt ember megvizsgálta Nefi állításait, mit találtak? Miért rogytak a földre? (Lásd Hélamán 9:1–5.)
2. Kiket gyanúsított a nép a gyilkossággal? (Lásd Hélamán 9:7–9.)

A nyomozás második napja:

3. Kit bocsájtottak szabadon? (Lásd Hélamán 9:10–13, 18.)

Adj időt a tanulónak az elmélkedésre!

Tegyél fel gondosan megfogalmazott kérdéseket, melyek gondolkodásra serkentenek. A tanulónak több időre is szüksége lehet, mielőtt egyes kérdéseket megválaszolnának. Ilyen esetekben azt is mondhatod: „Most adok egy-két percet, hogy elgondolkozzatok a válaszon, és majd csak azután szólítalak fel benneteket!”

4. *Kit vádoltak? (Lásd Hélamán 9:16–17, 19.)*

5. *Milyen további információt osztott meg Nefi? (Lásd Hélamán 9:25–36.)*

6. *Ki volt a gyilkos? (Lásd Hélamán 9:37–38.)*

Kérd meg a tanulókat, hogy keressék meg a választ az 1. és 2. kérdésekre. Elegendő idő után kérdezd meg:

- Mit gondolt az öt férfi, amikor megtalálták a főbíró holttestét? Mitől féltek? (Lásd Hélamán 9:5.)

Kérd meg a tanulókat, hogy válaszolják meg a többi kérdést is a nyomozás befejezéséhez, azután kérdezd meg:

- Nefi szerint mit fog Szeántum mondani, miután beismeri bűnét? (Lásd Hélamán 9:36.)
- A Hélamán 9:39–41 szerint miért hittek néhányan Nefinek?

Kérd meg a tanulókat, hogy foglalják össze, mit tanultak a próféták szavairól a Hélamán 9-ből. A tanulók válaszai különbözőzhetnek, de győződj meg róla, hogy kijelentik a következő tantételt: **A próféták szavai be fognak teljesedni.** Hogy alátámaszd ezt az igazságot, kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a Tan és a szövetségek 1:37–38-at.

- Milyen élmények erősítették meg a bizonyosságokat arról, hogy napjainkban is vannak igaz próféták a földön?

Végezetül oszd meg a próféták szavainak beteljesülésébe vetett bizonyosságodat.

Megjegyzések és háttér-információk

Hélamán 8:14–15. „A rézkígyó”

Amikor Nefi arról beszélt, hogy Mózes felemeli a „rézkígyót”, akkor azokra az időkre utalt, amikor Izráel gyermekeit „tüzes kígyók” gyötörték (lásd 4 Mózes 21:6–9). Az izráeliták szenvedését az előzte meg, hogy gonoszul szóltak az Úr és a prófétái ellen (lásd 4 Mózes 21:5). Azok, akik ránéztek a rézkígyóra, meggyógyultak, de azok, akik nem így tettek, elpusztultak (lásd 4 Mózes 21:9; 1 Nefi 17:41).

Ahogy az izráeliták, sokan Nefi idejében is felszólaltak Isten és az Ő prófétái ellen. Amikor Nefi beszámolt a rézkígyóról, kihangsúlyozta, hogy népének Isten Fiára kell hittel tekinteni, hogy éljenek (Hélamán 8:15; lásd még János 3:14–15, ahol Jézus Krisztus maga utalt a rézkígyóra mint eljövendő keresztre feszítésének szimbólumára). Aztán Nefi emlékeztette a népet, hogy minden próféta tanúbizonyosságot tett Krisztusról (lásd Hélamán 8:16–23).

További tanítási ötlet

Hélamán 7–9. Videofilm

Az órán folyó nyomozás helyett megmutathatod „A kevelység körforgása” című videót, amely a Hélamán

7–9-ben és a Hélamán 10 első néhány versében leírt beszámolót mutatja be. A videók megtekinthetők a *Mormon könyve DVD rövidfilmek 1–19-en* (54011 135) és az LDS.org honlapon.

Otthon tanulási lecke

Hélamán 1–9 (22. rész)

Felkészülési anyag az otthon tanulókat oktatók számára

A napi otthon tanulási lecek összefoglalása

A következő részt – a Hélamán 1–9-ben (22. rész) tanulmányozott fejezetekben álló tanok és tantételek összefoglalását – nem arra szánták, hogy a lecke részeként mind megtanítsd. A lecke, amelyet tanítasz, csak pár tanra és a tantételre fog összpontosítani. Kövesd a Szent Lélek sugalmazásait, amikor figyelembe veszed az általad tanított fiatalok szükségleteit.

1. nap (Hélamán 1–2)

Amikor a tanulók tanulmányozták a politikai vezetésüket és gyilkosságokat a nefiták között, valamint azt, hogy a lámániták elfoglalták Zarahemla városát, megtanulták, hogy a viszálykodás megosztottságot okoz, és sebezhetővé tesz bennünket az ellenség befolyásával szemben. Arról is tanultak, hogy a titkos összeesküvések társadalmak pusztulásához vezethetnek.

2. nap (Hélamán 3–4)

Annak tanulmányozásából, hogy a Szabadító alázatos nefita követői sok üldözést elszenvedtek, a tanulók megtanulták, hogy az üldözések és a megpróbáltatások ellenére gyarapodhat a Jézus Krisztusba vetett hitünk, ha alázatosan szólítjuk Istent és átengedjük szívünket Őnek. Miközben a tanulók arról tanultak, hogy a nefiták egyre duzzadó büszkesége lehetővé tette a lámánitáknak, hogy elfoglalják a nefiták földjeinek a felét, megtanulták, hogy a büszkeség és a gonoszság elválasztanak bennünket az Úr Lelkétől, és ezáltal a saját erőnkre hagyatunk.

3. nap (Hélamán 1–5)

Hélamán fiainak, Nefinek és Lehinek adott tanácsából a tanulók megtanulhatták, hogy ha mi Jézus Krisztusra építjük az alapunkat, akkor Sátánnak nem lesz hatalma felettünk. Isten hatalmának, valamint Nefi és Lehi hitének és misszionáriusi erőfeszítéseinek köszönhetően sok lámánita bűnbánatot tartott. A tanulók arról is tanultak, hogy amikor hitet gyakorlunk Jézus Krisztusban és megbánjuk a bűneinket, a Szentlélek békével és örömmel tölti meg a szívünket.

4. nap (Hélamán 6–9)

A tanulók megtanulták, hogy ha hiszünk és engedelmeskedünk az Úr szavának, akkor Ő kiárasztja ránk a Lelkét. Nefi figyelmeztette a gonosz nefitákat gonoszságaik következményeire és kihangsúlyozta: ha nem vagyunk hajlandók megbánni a bűneinket, akkor elveszítjük az Úr védelmét és az örök élet áldásait. Miután hallották Nefi szavait, néhányan támogatták őt. A tanulók arról is tanultak, hogy ha ellenállunk a gonosznak, akkor meghiúsíthatjuk a terjedését. Nefi emlékeztette a népet, hogy sok próféta tette tanúbizonyságát a Szabadítóról és tanította azt, hogy ha Jézus Krisztusra összpontosítunk és hitet gyakorlunk Őbenne, akkor örök életet kapunk. Nefi a Hélamán 7–9-ben feljegyzett tanításából a tanulók megtanulták, hogy a próféták szavai beteljesülnek.

Bevezetés

Nefi azt tanította fiainak a növekvő viszálykodás és gonoszság közepette, hogy hitük alapjának Jézus Krisztusnak kell lennie. Az emberek boldogságához nélkülözhetetlenek voltak Nefi bűnbánatról szóló tanításai és az, hogy hallgassanak az Úr prófétáinak szavaira.

Javaslatok a tanításhoz

Hélamán 1–5

A nefiták vereségeket szenvednek a viszálykodás és a gonoszság miatt; sok lámánita megtér, amikor Nefi és Lehi prédikálja az evangéliumot

Kérd meg a tanulókat, gondolkozzanak el azon, hogy egyes épületek miért állnak olyan sokáig, míg mások összeomlanak. Majd kérdezd meg: Miért fontos, hogy egy épület szilárd alappal rendelkezzen?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Hélamán 5:12-t! Mivel ez a vers szentírás-memoriter, kérj meg néhány tanulót, hogy mondják el fejből! Bátorítsd őket, hogy próbálják meg akkor is, ha még nem memorizálták teljesen. Azután tedd fel a következő kérdéseket:

- Milyen ígéretet kapunk akkor, ha az életünket Jézus Krisztus alapjára építjük? (A tanulók válaszaik tartalmazzák azt, hogy **ha mi Jézus Krisztusra építjük az alapunkat, akkor Sátánnak nem lesz hatalma felettünk.**)
- Ti mit tettetek azért, hogy Jézus Krisztus alapjára építsétek az életeteket?

Kérd meg a tanulókat, hogy meséljenek olyan alkalmakról, amikor a Szabadítóról való bizonyosságuk segítette ellenállni a kísértéseknek vagy kitartani a megpróbáltatásokban. Tegye bizonyosságot a lelki erőről, melyet azért kaptál, mert Jézus Krisztus alapjára építetted az életedet. Biztasd a tanulókat, gondoljanak egy vagy több olyan módra, mely által még inkább törekedhetnek arra, hogy Krisztus sziklájára alapozzák életüket.

Hélamán 6–7

A lámániták egyre igazlelkűbbek lesznek, míg a nefiták gonoszra válnak; Nefi prédikál a gonosz nefitáknak és megparancsolja nekik, hogy bánják meg bűneiket

Emlékeztess a tanulókat, hogy míg sok lámánita bűnbánatot tartott és erős lett az evangéliumban, addig a nefiták gonosz életet éltek, és a Szent Lélek visszahúzódott tőlük. Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak egy olyan alkalomra, amikor döntéseik miatt a Lélek visszahúzódott tőlük.

Mondd el, hogy amikor Nefi meglátta népe helyzetét, „bánat duzzasztotta szívét” (Hélamán 7:6). Felment a kertjében lévő torony tetejére, hogy imádkozzon és siránkozzon a nép gonoszságán. Emberek sokasága gyűlt Nefi köré, aki a lehetőséget kihasználva tanította őket.

Kérj meg egy tanulót, hogy jöjjön ki az osztály elé, hogy ő jelképezze Nefit a toronyán. Kérd meg a tanulót, hogy hangosan olvassa fel a Hélamán 7:15–22, 26–28-at, a többiek pedig kövessék az olvasottakat. Mielőtt a tanuló elkezdené olvasni, oszd ketté az osztályt! Kérd meg a csoport egyik felét, keressék meg, hogy Nefi mit tanított, milyen bűneik voltak a nefitáknak, a többiek pedig mutassanak rá azokra a következményekre, melyek Nefi kijelentése szerint be fognak következni, ha a nefiták nem bánják meg bűneiket. Azután kérd meg a tanulókat, hogy mondják el, mit találtak!

A tanulók válaszai után, kérd meg őket, fejték ki, hogy mit tanulhatunk ebből a beszámolóból. A tanulók különböző tanítételeket oszthatnak meg, de jelentsék ki: **ha nem vagyunk hajlandóak megbánni a bűneinket, akkor elveszítjük az Úr védelmét és az örök élet áldásait.**

Hogy segíthess a tanulóknak megérteni ezt a tanítéteket, kérd fel őket, magyarázzák el, milyen következmények érhetik az embert a következő helyzetekben: (1) Egy fiatal férfi vonakodik megbánni a pornográfiától való függés bűnét. (2) Egy fiatal nőnek az a legfontosabb, hogy híres és népszerű legyen, annak ellenére, hogy a szülei másra tanították. (3) Egy fiatal férfi meghallgatta a próféták tanításait a szentírások kutatásáról és az imádkozásról, mégis semmibe veszi azokat.

Kérd meg a tanulókat, gondolkozzanak el azon, hogy vajon kell-e valamilyen bűnbánatot tartaniuk, hogy az Úr ereje még teljesebben velük lehessen az életükben.

Hélamán 8

Nefi arról tanít, hogy minden próféta tanúságot tesz Jézus Krisztusról

Írd fel a táblára következő szavakat: *elfogad* és *tagad*. Kérd meg a tanulókat, magyarázzák el a két szó közti különbséget. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Hélamán 8:13-at, a többiek pedig keressék meg, hogy Nefi mit mondott, mit tagadott meg a nép. Buzdíthatod a tanulókat, hogy jelöljék meg, amit találnak.

Mutasd meg Mózes és az ércbíró képét (62202; *Evangéliumi művészeti könyv* [2009]. 16. kép). Kérd meg őket, hogy olvassák el magukban a Hélamán 8:14–15-öt, és keressék meg, hogy mit tanított Mózes a Szabadítóról. Kérd meg őket, mondják el, mit tanultak, azután kérdezd meg:

- Milyen módokon tekinthet valaki hittet a Szabadítóra?
- Mit jelent „töredelmes lélekkel” rendelkezni? (Alázatosnak, bűnbánónak, valamint az Úr akaratára fogékonyak lenni.) Miért elengedhetetlen ez a magatartás, amikor a Szabadítóra tekintünk?
- Hogyan segíthet bennünket a Szabadító engesztelésének ismerete ellenállni a gonosznak és megbánni a bűneinket, amikor vétkezünk?

Kérd meg a tanulókat, hogy mondjanak egy tanítéteket, amelyet ezekből a versekből tanulhatunk. A tanulók válaszai különbözők lehetnek, de jelentsék ki, hogy **ha Jézus Krisztusra összpontosítunk és hitet gyakorlunk Őbenne, akkor örök életet kapunk.**

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Hélamán 8:16-ot, és kérd meg az osztályt, figyeljék meg, hogy ki tanított még a Szabadító küldetéséről. Kérd meg a tanulókat, hogy fussák át a Hélamán 8:17–22-t, és keressék ki más próféták neveit, akik bizonyosságot tettek Jézus Krisztusról. Kérd meg a tanulókat, gondolkozzanak el azon, hogy a régi idők és napjaink prófétái hogyan tettek bizonyosságot a Szabadító küldetéséről és engesztelő áldozatáról.

Kérj meg tanulókat, tegyenek bizonyosságot arról, hogy mit jelent a Szabadító engesztelése az életükben. Te is megoszthatod a bizonyosságodat.

Következő rész (Hélamán 10–16)

Kérd meg a tanulókat, képzeljék el, hogy az Úr ígéretet tesz arra, hogy bármit megtesz nekik, akármit is kérjenek Tőle. Nefi annyira hithű volt, hogy az Úr ezt az ígéretet tette számára, és megadta neki a pecsételő hatalmat. Buzdítsd a tanulókat, hogy tanulmányozzák a Hélamán 10–11-et ezen a héten, és keressenek példákat arra, hogyan használta Nefi az Úrtól kapott hatalmat arra, hogy segítsen a népének. Arra is kérd meg őket, hogy miközben a Hélamán 13–16-ban tanulmányozzák a lámánita Sámuel jövődölését, figyeljék meg, Jézus Krisztus születésének és halálának mennyi jelét tudják beazonosítani.

Hélamán 10

Bevezetés

A főbíró meggyilkolásának kiderítésére irányuló tárgyalás véget ért, amikor bebizonyosodott Nefi látomása a gyilkosról. Miután Nefi megmenekült az ellene irányuló hamis vádakkal járó büntetéstől, elindult hazafelé. Eltöprengett azokon a dolgokon, amelyeket az Úr megmutatott neki, miközben elcsüggedt az emberek

gonoszága miatt. Az elmélkedés és a szomorúság eme pillanatában meghallotta az Úr hangját. Az Úr megáldotta a pecsételéssel hatalmával, és megparancsolta, hogy továbbra is prédikáljon bűnbánatot az embereknek. Nefi azonnal engedelmeskedett az Úr parancsának.

Javaslatok a tanításhoz

Hélamán 10:1–11

Nefi megkapja a pecsételő hatalmat

Emlékeztess a tanulókat Nefi kinyilatkoztatására a főbíró meggyilkolásáról, amely a Hélamán 8–9-ben lett feljegyezve. Kérd meg a tanulókat, hogy képzeljék magukat Nefi helyébe, miután kinyilatkoztatást kapott arról, hogy ki ölte meg a főbíró.

- Hogyan éreznék magukat? Milyen reakciókat várnátok másoktól?
- Mit mondanátok az embereknek?
- Hogyan éreznék magukat, ha az emberek tudomást sem vennének rólatok, és magatokra hagynának?

Mondd el, hogy amikor Nefi ártatlannak találták a főbíró meggyilkolásában, elindult hazafelé. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Hélamán 10:1–3-at, az osztály pedig figyelje meg, hogy mit tett Nefi a hazafelé vezető úton. Javasolhatod, hogy a tanulók jelöljék meg a versekben előforduló *eltöprengeni* és *elgondolkozni* szavakat.

- Miért volt Nefi lesújtva?
- Mi történt, amikor Nefi elgondolkodott? (Az Úr hangja szólt hozzá.) Mi a kapcsolat az elmélkedés és a kinyilatkoztatás elnyerése között?

Miközben a tanulók válaszolnak, segíts nekik felismerni a következő tantételt: **Az Úr dolgain való elmélkedés felkészít bennünket, hogy kinyilatkoztatásban részesüljünk.** E tantételt felírhatod a táblára.

Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak olyan beszámolókra a szentírásokból vagy az egyház történelméből, amikor az emberek az Úr dolgain való töprengés eredményeként kinyilatkoztatást kaptak. (Például: Lehi fia, Nefi, akinek látomása volt, miután arra vágyott, hogy láthassa azokat a dolgokat, melyeket apja látott és „szív[ében] elgondolko[zott]” [lásd 1 Nefi 10:17; 11:1]; Joseph Smith, akinek első látomása azután érkezett, hogy „újra meg újra átgondol[ta]” a Jakab 1:5-öt [lásd Joseph Smith története 1:11–17]; valamint Joseph F. Smith, aki látomást látott a halottak megváltásáról, miután elmélkedett és eltűnődött az Úr szaván [lásd T&Sz 138:1–6, 11].)

- Segített már nektek az elmélkedés személyes kinyilatkoztatás elnyerésében? Mikor? (Megemlítheted, hogy a személyes kinyilatkoztatások nem annyira látványosak, mint néhány szentírásbeli példa. A kinyilatkoztató élmények általában a hirtelen megvilágosodás pillanatait, például amikor váratlanul megértünk valamit, amivel korábban problémáink voltak.)
- Melyek azok az időpontok és helyzetek, amikor az Úr dolgain történő elmélkedés kimondottan helyénvaló? (Például az úrvacsorai gyűlés közben és után, a személyes ima és a szentírás-tanulmányozás előtt és után, az általános konferencia megtekintése vagy meghallgatása után, böjt közben, templomi szolgálat közben, és miközben megtiszteljük az Urat a sabbat napján.)

Osztálytermi környezet

Az evangélium tanulására ideális környezet táplálja a szeretetet, a tisztelet, az áhítat és a béke érzéseit. A rend helye az, amely hozzájárul a céltudatossághoz. Boyd K. Packer elder azt tanította, hogy „könnyebben adatik sugalmazás békés körülmények közepette”, illetve hogy „az áhítat meghívja a kinyilatkoztatást” (“Reverence Invites Revelation,” *Ensign*, Nov. 1991, 21, 22).

Biztasd a tanulókat, hogy szakítsanak időt a rendszeres elmélkedésre. Javasold nekik, hogy írják le az elmélkedés közben érkező benyomásokat.

Hogy felkészítsd a tanulókat Nefi élményeinek további tanulmányozására, kérd meg őket, képzeljék el, hogy a szomszédai elutaznak egy időre, és szükségük van valakire, aki szemmel tartaná az otthonukat és a vagyontárgyaikat.

- Szerintetek a szomszédaitok milyen személyt szeretnének, hogy vigyázzon a házukra?
- Mivel mutatnátok meg a szomszédaitoknak, hogy készen álltok arra, hogy ekkora felelősséget rátok bízzanak?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Hélamán 10:4–5-öt, és keressék meg, hogy az Úr miért bízott Nefire ekkora áldást és felelősséget. (Lehet, hogy el kell magyaráznod, hogy a *fáradhatatlanság* eltökéltséget és szorgalmat jelent.) Kérd meg a tanulókat, hogy mondják el, mit találtak!

- Hogyan bizonyítja a fáradhatatlan szolgálat azt, hogy az Úr megbízhat minket áldásokkal és felelőséggel?
- Hogyan segíthet bennünket felkészülni a felelőségre az Úr királyságában az, ha követjük Nefi példáját, amikor nem riadt meg az emberektől?
- Mit jelent számotokra a „nem a saját életed megóvására törekedtél” kifejezés?

Írd fel a táblára a következőt: *Az Úr áldásokat és felelőségeket bíz ránk, amikor mi...*

Kérdezd meg a tanulóktól, hogyan fejeznék be ezt a kijelentést azok alapján, amit Nefiről tanultak a Hélamán 10:4–5-ben. A tanulók a következőképpen is befejezhetik a mondatot: **Az Úr áldásokat és felelőségeket bíz ránk, amikor mi a sajátunk elé helyezzük az Ő akaratát.** Javasolhatod, hogy a tanulók írják le ezt az igazságot a szentírásaikba, illetve a jegyzetfüzetükbe vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukba.

Kérd meg a tanulókat, hogy gondolkozzanak el a következő kérdéseken, és írják le az egyikre adott válaszukat:

- Mit tettek mostanában az életekben, hogy megmutassátok az Úrnak, hogy az Ő akarata fontosabb a sajátotoknál?
- Életek mely területén tudnátok még jobban keresni az Úr akaratát?

Tégy bizonyosságot arról, hogy az Úr szeretne egyre nagyobb és nagyobb áldásokat bízni ránk, amint keressük az Ő akaratát és betartjuk a parancsolatait.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Hélamán 10:5–7-et, és keressék ki, hogy az Úr milyen áldásokat és felelőségeket adott Nefinek. Amíg a tanulók olvasnak, írd fel a táblára a következőket:

5. vers

6. vers

7. vers

Kérj meg néhány tanulót, hogy írják fel a táblára a megfelelő versszám mellé az áldásokat, melyeket Nefi kapott az Úrtól.

Hangsúlyozd ki, hogy az áldások egyike, melyet Nefi az Úrtól kapott, a pecsételõ hatalom volt. Azután írd fel a táblára az alábbi igazságot: **A pecsételõ hatalom megköt és felold a földön és a mennyben.** Javasolhatod a tanulóknak, hogy írják bele ezt az igazságot a szentírásukba a Hélamán 10:7 mellé.

Kérdezd meg a tanulóktól, hogy tudomásuk van-e olyan személyekről, akik Nefin kívül részesültek a pecsételõ hatalomban. Miután a tanulók válaszoltak, kérd meg őket, hogy keresztulásként írják a Hélamán 10:7 mellé a következő szentírásokat: 1 Királyok 17:1 (Illés); Máté 16:15–19 (Péter); Tan és a szövetségek 132:46 (Joseph Smith).

Magyarázd el, hogy ugyanennek a pecsételõ hatalomnak a kulcsait napjainkban Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyházának elnöke viseli. Ugyanúgy, mint Nefi, az egyház elnökei is fáradhatatlanul szolgáltak és megmutatták, hogy az Úr nagyszerű áldásokat és felelőségeket bízhat rájuk. Amikor a pecsételõ hatalomról beszélünk, akkor általában a családokat összepecsételõ templomi szertartásra gondolunk.

Hogy segíthess a tanulóknak jobban megérteni a pecsételõ hatalmat, kérd meg az egyik tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentést Russell M. Nelson eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„Pont úgy, ahogyan megjövendölték, visszaállításra kerültek a templomok, a szertartások, a szövetségek, felruházások és pecsételések. A templomi szertartások gondoskodnak az Úrral való összhangunkról, és örökre összepecsételik a családokat. A templomokban kötött szent szertartások iránti engedelmesség képessé tesz bennünket az örök életre, mely az ember legnagyobb ajándéka Istentől” (“Prepare for the Blessings of the Temple,”

Ensign, Oct. 2010, 42).

- Hogyan áldott meg titeket annak tudata, hogy a családok egyesülhetnek az örökkévalóságra?
- Miként törekedhettek a pecsételő hatalom áldásaira a jövőben? (A válaszok között ott lehet, hogy a tanulók felkészülhetnek a templomi házasságra, és hogy végezhetnek templomi és családtörténeti munkát már most, hogy lehetőségük legyen az elhunyt őseikkel történő összepecsételésre.)

Oszd meg az érzéseidet a pecsételő hatalom áldásairól, valamint arról, hogy milyen fontos elnyerni a pecsételő szertartásokat a templomban.

Hélamán 10:12–19

Nefi engedelmeskedik az Úr parancsának, hogy hirdessen bűnbánatot az embereknek

Kérdezd meg a tanulóktól, hogy volt-e már arra példa, hogy halogattak valamit, amit meg kellett volna tenniük. (A példák közt szerepelhet a házimunka, a házi feladat vagy egy munkahelyi feladat elvégzésének halogatása.)

- Milyen üzenetet közvetítünk azzal, ha késlekedünk megtenni valamit, amire megkérnek bennünket?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Hélamán 10:11–12-t! Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és figyeljék meg, hogyan reagált Nefi, amikor az Úr megparancsolta neki, hogy prédikáljon bűnbánatot az embereknek.

- Mit fejezünk ki azzal, ha gyorsan reagálunk az Úr tanácsaira és parancsolataira?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Hélamán 10:13–14-et! Azután kérj meg egy másik tanulót, hogy olvassa fel a Hélamán 10:15–17-et!

- Mit tanít nekünk Nefi példája ezekben a versekben?
- Hogyan segítette Nefit az Úr?

Segíts a tanulóknak meglátni, hogy Nefi hithűsége miatt az Úr megvédte őt, és nagy hatalommal áldotta meg. Nefi elszántan igyekezett, hogy teljesítse a küldetését, amelyet az Úr adott neki.

- Hogyan tudjátok kimutatni az Úr szolgálata iránti elszántságotokat?

Buzdítsd a tanulókat, keressenek módot arra, hogy az Úr akaratát a sajátjuk elé helyezték. Tegyéél bizonyosságot azokról az áldásokról, melyekben akkor van részünk, amikor engedelmeskedünk az Úrnak.

Szentírás-memoriter áttekintés

Az óra hossza miatt elegendő időtök lehet a következő szentírás-memoritereket áttekintő tevékenységre.

Add ki feladatként pár tanulónak, hogy olvassák el magukban a következő szentírás-memoritereket: 1 Nefi 3:7; 2 Nefi 2:27; 2 Nefi 31:19–20; Móziás 2:17. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a nekik kijelölt szentírásrészletet, és gondolják végig, hogy az miként vonatkozik Nefire és az ő szolgálatára, amely a Hélamán 10-ben lett feljegyezve. Elegendő idő eltelte után kérj meg néhány tanulót, hogy mondják el válaszaikat.

Hélamán 11–12

Bevezetés

Hélamán könyvének 11. és 12. fejezete a nefita történelem 14 évét foglalja magában, amikor is az emberek az igazlelkűség és a gonoszság körforgásán haladtak át. Történelmük megmutatja, hogy az emberek milyen

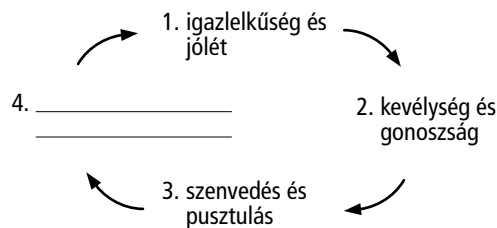
gyorsan megfeleltek az Úrról, valamint hogy az Úr miként feddi meg őket, hogy segítsen nekik bünbánatot tartani és visszatérni Őhozzá.

Javaslatok a tanításhoz

Hélamán 11

A nefiták az igazlelkűség és a gonoszság körforgásán haladnak át

Másold fel a táblára a következő ábrát! Magyarázd el, hogy ez az ábra a kevélység körforgását jelképezi.

Kérd meg a tanulókat, hogy gondolkozzanak el azon, hogy mit írnának a körforgás negyedik pontjához. Hagyd, hogy a tanulók megbeszéljék a lehetséges válaszokat. Rövid beszélgetés után írd fel az ábra negyedik pontja mellé: *alázat és bünbánat*. Magyarázd el, hogy a következő szentírás-tevékenység azt fogja megmutatni, hogyan is mentek át ezen a körforgáson a Mormon könyvebeli népek. Mutass rá, hogy ez a körforgás gyakorta megtalálható a nagy társadalmakban, de visszaköszönhet családok és egyének életében is.

Emlékeztess a tanulókat arra, hogy miután Nefi beszélt az embereknek a főbíró haláláról, „ők megkeményítették a szívüket, és nem hallgattak az Úr szavaira” (Hélamán 10:13). A bírák uralmának 71. évének a végén az emberek „egymás ellen fordultak és karddal ölni kezdték egymást” (Hélamán 10:18).

- Hol lehetnek ekkor a nefiták a kevélység körforgásában?

Óra előtt írd fel a táblára a következő táblázatot. A 3. és 4. oszlopban található dőlt betűs válaszokat ne írd fel! Amennyiben lehetséges, kiosztmányként készíts másolatot a táblázatról minden tanuló számára. Ha erre nincs lehetőség, akkor kérd meg őket, hogy másolják le a táblázatot a jegyzetfüzetükbe vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukba.

Mutasd meg, hogyan kell a táblázatot kitölteni, úgy, hogy az első sort az osztállyal közösen oldjátok meg. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Hélamán 11:1–2-t! Kérd meg az osztályt, hogy adjanak egy rövid összefoglalást a nép helyzetéről, amelyet ezekben a versekben említenek. A válaszaikat írd be a táblázatba. Azután kérd meg a tanulókat, állapítsák meg, hogy a körforgás mely szakaszában vagy szakaszaiban voltak az emberek. A válaszaikat írd be a táblázatba.

Adj időt a tanulóknak, hogy kitöltsék a táblázatot, miután megérették a feladatot. Megkérheted őket, hogy dolgozzanak egyénileg, párokban vagy kis csoportokban, illetve közösen az osztállyal.

Szentírás-tevékenységek bemutatása

Amikor arra készülsz, hogy a tanulók megoldjanak egy szentírás-tevékenységet, mérd fel a tevékenység nehézségi szintjét, valamint a tanulók képességeit. Egyes helyzetekben akár be is mutathatod a tevékenység egy részét, így a tanulók is láthatják, hogy mit kell majd tenniük, amikor egyedül kell megoldaniuk a feladatot.

A bírák uralmának évei	Versek a Hélamán 11-ben	A nép helyzetének leírása	A körforgás szakasza(i)
72–73	1–2.	<i>Egyre több a viszálykodás és a háború, emellett a rablók titkos bandája folytatja a pusztító munkát.</i>	2, 3
73–75	3–6.	<i>Mivel Nefi arra kérte az Urat, hogy váltsa fel a háborút éhínséggel, ezek pusztulnak el az éhínségtől.</i>	2, 3
75	7–11.	<i>Az emberek kezdenek emlékezni az Úrra és megalázkodnak, és kivetik maguk közül Gadianon bandáját.</i>	3, 4
76	17–20.	<i>A nép örvendezik és dicsőíti Istent. Igazlelkűek, és újra boldogulni kezdenek.</i>	4, 1
77–79	21–23.	<i>A jólét és a béke visszaállított. Kevés a viszálykodás, mely kinyilatkoztatás és az evangélium tanítása által megszüntethető.</i>	1
80	24–26.	<i>Az emberek újra gőgösek, haragosak és gonoszak lesznek. Egy gonosz rablóbanda támad újra a nép között, akik gyilkolnak és titkos terveket szőnek.</i>	2, 3
80–81	27–35.	<i>A rablók pusztítást és rombolást visznek véghez, és a nefita, valamint a lámánita seregek képtelenek elpusztítani a gonosz bandát. A rablók sokakat megölnek, míg másokat, beleértve nőket és gyerekeket, fogságba hurcolnak a vadonba. A megpróbáltatások miatt az emberek emlékeznek Istenre.</i>	3, 4

Miután a tanulóknak volt idejük kitölteni a táblázatot, kérd meg őket, meséljék el, hogy mit tanultak a tevékenységből. Azután tedd fel a következő kérdéseket:

- A Hélamán 11:4 szerint Nefi miért imádkozott éhínségért? (Abban reménykedett, hogy az éhezés arra sarkallja majd az embereket, hogy emlékezzenek az Úrra, és tartsanak bűnbánatot.)
- Mit kellett volna tennie a népnek ahhoz, hogy elkerüljék a körforgás „szervedés és pusztulás” szakaszát?

A tanulók sok jó választ adhatnak erre kérdésre. Győződj meg arról, hogy kijelentik a következő tantételt: **Az alázatosság és a bűnbánat által elkerülhetjük a kevélységet és a pusztulást.** Kihangsúlyozhatod, hogy a nefiták akár ki is hagyhatták volna a körforgás második és harmadik szakaszát. Az emberek mindvégig élhettek volna igazlelkűen és alázatosan, késlekedés nélkül megbánva bűneiket, amikor csak bünt követtek el. Ha így éltek volna, akkor is részük lett volna megpróbáltatásokban, de nem kellett volna elszervedniük azt a szörnyű kínt és pusztulást, amely gonoszságuk miatt érte őket.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Hélamán 11:36–37-et! Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és figyeljék meg, hogy rövid időn belül milyen változások történtek.

- Az Úrra való emlékezés után mennyi idő kellett ahhoz, hogy a nefiták „ismét kezd[je] nek megérni a pusztulásra”? (Négy év.)
- A kevélység körforgásának mely szakaszát írja le a Hélamán 11 vége?

Kérd meg a tanulókat, hogy azonosítsanak be és gondoljanak egy adott időszakra, amikor bizonyos mértékben látták a körforgás e szakaszát a saját életükben vagy ismerőseik életében. Kérd meg őket, hogy gondolkozzanak el azon, miként kerülhetik el a körforgás második és harmadik szakaszait. Biztasd őket, hogy írják le azokat a konkrét ötleteket, melyeket elmélgedésük közben kapnak.

Hélamán 12

Mormon elmagyarázza, hogy az Úr miért fenyíti meg az embereket

Írd fel a táblára a következőket: „*És így láthatjuk...*” Magyarázd el, hogy Mormon e kifejezéssel vezette be azokat a tanulságokat, melyeket az általa feljegyzettekből lehet tanulni.

- A Hélamán 11 alapján hogyan egészítenétek ki ezt a kijelentést?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Hélamán 12:1-et, és kérd meg az osztályt, hogy keressék meg, hogy Mormon miként egészítette ki ezt a kijelentést.

- Mit jelent számotokra az „állhatatlan az emberek gyermekeinek a szíve” kijelentés?
- Mi segít abban, hogy a szívetek szilárd maradjon az Úr iránti odaadásotokban?

Kérd meg a tanulókat, hogy tanulmányozzák magukban a Hélamán 12:2–3-at, és keressenek további tanulságokat, melyeket Mormon szeretett volna, hogy megtanuljunk a nefiták történelméből. Emléktessd a tanulókat, hogy Mormon gyakran használta a „láthatjuk” (2. vers) és az „így látjuk” (3. vers) kifejezéseket, amikor igazságokat osztott meg, melyeket a szentírásokban található beszámolókból tanulhatunk.

- Saját szavainkkal mondjátok el, hogy Mormon milyen leckéket akart megtanítani nekünk! (A tanulók válaszai között szerepelhet a következő: **Ha nem vigyázunk, akkor a jólétünk az Úr elfeledéséhez vezethet bennünket; az Úr megfeddi népét, hogy felsekentesse őket az Őreá való emlékezésben.**)
- Szerintetek miért van az, hogy a jó módúak néha megfélemednek az Úrról?
- Szerintetek miért szükséges, hogy az embereket megfeddjék, mielőtt emlékeznek az Úrra? Szükség lehet rá, hogy elmagyarázd: a *megfedd* szó azt jelenti, hogy jóra nevelni valakit a büntetés vagy a szenvedés valamely formája révén.)

Kérd meg a tanulókat, hogy gondolkozzanak el a következő kérdésen:

- Hogyan fedd meg minket az Úr napjainkban?

Hogy segíts a tanulóknak megválaszolni ezt a kérdést, olvasd fel a következő kijelentést D. Todd Christofferson eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„Az isteni dorgálásnak legalább három célja van: (1) bűnbánatra ösztönözzön, (2) megtisztson és megszenteljen bennünket, valamint (3) hogy időnként átszabja életünk haladását egy olyan irány felé, melyről Isten tudja, hogy jobb nekünk” (A kiket én szeretek, megfeddem és megfenyítem. *Liahóna*, 2011. máj. 98.).

- Miként bizonyítja az Úr feddése az Ő szeretetét?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Hélamán 12:4–6-ot! Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és figyeljék meg, hogy az emberek számára mely tulajdonságok nehezítik meg az Istenre való emlékezést. Kérd meg a tanulókat, hogy osszák meg, amit találtak!

Mondd el, hogy Mormon úgy jellemezte azokat az embereket, akik elutasítják, hogy az Úr irányítsa őket, mint akik „még a föld poránál is kevesebbek” (Hélamán 12:7). Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Hélamán 12:7–8-at!

- Miért tartják az ilyen emberekről, hogy „még a föld poránál is kevesebbek”? (Segíts a tanulóknak megérteni: Mormon nem azt tanította, hogy Mennyei Atya kevesebbre tartaná az embereket a föld poránál, hanem inkább arra hívta fel a figyelmet, hogy a por mindig engedelmessé teszi az embereket Isten parancsainak, míg az emberek gyakran nem így tesznek.)

Foglald össze a Hélamán 12:9–22-t, és említsd meg, hogy ezekben a versekben Mormon az Úr nagyszerű hatalmára emléktett bennünket, arra, hogy az Úr megparancsolhatja a fizikai elemeknek, hogy mozduljanak meg vagy változzanak át, valamint egy bűnös embert kivághat az Ő jelenlétéből. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a Hélamán 12:23–26-ot, és keressenek bizonyítékot arra, hogy többet érünk a föld poránál. Javasolhatod, hogy a tanulók jelöljék meg a számukra fontos szavakat és kifejezéseket.

- Milyen ajándék áll rendelkezésünkre, amikor bűnbánatot tartunk és hallgatunk az Úr hangjára?
- Miként bizonyítja ez értékünket Isten előtt?

Írd fel a táblára a következő befejezetlen kijelentéseket! Kérd meg a tanulókat, hogy a mai óra befejezéseként egészítsék ki ezeket a kijelentéseket a jegyzetfüzetükbe vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukba.

És így látom a Hélamán 11–12-ben, hogy...

Tehát én ...

Tegyél bizonyosságot arról, hogy ha emlékezünk az Úrra, hallgatunk az Ő hangjára és bűnbánatot tartunk, akkor alázatosságunkról és Belé vetett hitünkéről teszünk tanúságot. Cserébe eleget tesz ígéretének: megáld és felvirágoztat bennünket, végül pedig majd örök életet nyújt.

Hélamán 13

Bevezetés

A Szabadító születése előtt pár évvel az Úr elküldött egy lámánita prófétát, Sámuel, hogy bűnbánatot prédikáljon a nefitáknak. Sámuel kijelentette a Jézus Krisztus engesztelése általi megváltás örömhírét a nefitáknak Zarahemlában. Szembesítette őket azzal, hogy

elutasították a prófétákat, és inkább a gonoszságban keresik a boldogságot. Figyelmeztette őket a pusztulásra, amely akkor következik be, ha nem bánják meg bűneiket.

Javaslatok a tanításhoz

Hélamán 13

Sámuel figyelmezteti a nefitákat, hogy elpusztulnak, ha nem tartanak bűnbánatot

Óra előtt készítsd el az e lecke végén található kiosztmányt. A kiosztmányt három részre vágthatod, úgy, hogy a csoportoknak szánt feladatok külön-külön szerepeljenek. Óra előtt írd fel a táblára a következő vázlatot is a Hélamán 13-ról.

Hélamán 13:1–4. Az Úr elhívja Sámuel, hogy prédikáljon a nefitáknak.

Hélamán 13:5–23. Sámuel figyelmezteti a nefitákat, hogy el fognak pusztulni, ha nem tartanak bűnbánatot.

Hélamán 13:24–39. Sámuel figyelmezteti a népet a próféták elutasításával és a bűnbánat megtagadásával járó következményekre.

Kezdd az órát azzal, hogy megmutatod a következő képet: A lámánita Sámuel a fal tetején (62370; *Evangéliumi művészeti könyv* [2009]. 81. kép). Kérdezd meg a tanulóktól, hogy tudják-e, miért akarták megölni a nefiták Sámuel. Miután a tanulók válaszoltak, mondd el, hogy a Hélamán 13–16 a lámánita prófétáról, Sámuelről tartalmaz beszámolót. Ez a beszámoló kivételes, mert ez az egyetlen olyan alkalom a Mormon könyvében, amikor azt látjuk, hogy egy lámánita próféta szólítja bűnbánatra a nefitákat. Ebben az időszakban a lámániták igazlelkűbbek voltak, mint a nefiták. Utalj a táblán lévő vázlatra, hogy a tanulóknak rövid áttekintést nyújts a Hélamán 13-ról.

Oszd három csoportra az osztályt! (Amennyiben lehetséges, a csoportok egyformán legyenek felosztva.) Minden tanulónak adj egy másolatot a csoportjának kiosztott feladat-ról (megtalálod a lecke végén). Mondd meg a tanulóknak, hogy a Hélamán 13 egy részét fogják tanulmányozni egyénileg, majd egymást fogják tanítani a tanultakról. Kérd meg a tanulókat, hogy készüljenek fel és tanítsanak tantételeket a kiosztott szentírásrészből, és készüljenek válaszokkal az ahhoz tartozó kérdésekre. Biztosíts lehetőséget a tanulóknak arra, hogy leírassák a válaszaikat. (Ez a tevékenység lehetővé teszi minden tanuló számára a részvételt, és biztonságos környezetet biztosít, ahol a tanulók megoszthatják egymással érzéseiket, gondolataikat és bizonyosságukat.)

Miután a tanulóknak elegendő idejük volt, hogy külön-külön tanuljanak, add ki feladat-ként, hogy dolgozzanak hármas csoportokban. Ha lehetséges, minden csoportban legyen egy tanuló, aki a Hélamán 13:1–7, 11-et, egy tanuló, aki a Hélamán 13:17–23-at, és egy tanuló, aki Hélamán 13:24–33-at tanulmányozta. Adj elegendő időt minden tanulónak, hogy megoszthassa válaszeit a csoport többi tagjával! A kiscsoportos beszélgetések során sétálj körbe az osztályteremben, és hallgass bele a tanulók válaszaiba. Ha helyénvaló, oszd meg a meglátásaidat a beszélgetések közben elhangzottakkal kapcsolatban.

Miután a tanulóknak elegendő idejük volt, hogy tanítsák egymást, kérd meg néhányukat, hogy osszák meg az egész osztállyal azt az igazságot vagy meglátást, amelyet egy másik tanulóval tanultak a tevékenység alatt.

Foglald össze a Hélamán 13:9–14-et, és mondd el, hogy a nefiták 400 éven belül el fognak pusztulni (lásd Hélamán 13:9–10), és eddig csakis a köztük élő igazlelkű emberek miatt nem lettek elpusztítva (lásd Hélamán 13:13–14). Tegyel bizonyosságot arról, hogy Sámuel az Úr

Engedd meg a tanulóknak, hogy kifejezzék, amit egymástól tanulnak!

A Szentlélek ereje által a tanulók szavai és kifejezései jelentős hatással lehetnek kortársaik szívére és elméjére. Amikor megkéred a tanulókat arra, hogy fejezzék ki a tanult igazságokat, melyeket egymástól tanultak, akkor segítesz nekik ápolni a szeretet, a tisztelet és az egység környezetét.

küldte a nefiták közé, és amikor arra szólította a nefitákat, hogy tartsanak bűnbánatot és térjenek vissza az Úrhoz, akkor azt mondta, amit az Úr a szívébe helyezett (lásd Hélamán 13:11).

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Hélamán 13:27–28-at! Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és figyeljék meg, hogyan reagáltak a nefiták a hamis prófétákra.

- Sámuel szerint hogyan bántak a nefiták azokkal, akik hamis elképzeléseket tanítottak? Mit gondoltok, egyesek miért fogadták el Sámuel figyelmeztetését, és mások miért utasították el azt?
- Hogyan nyilvánulnak meg napjainkban a Hélamán 13:27-ben olvasható kijelentések és állásfoglalások?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel Ezra Taft Benson elnök következő kijelentését:

„A hithűségünk próbatétele az, hogy miként reagálunk az élő próféta szavaira, amikor megmondja, amit tudnunk kell, bár nem szívesen halljuk” (“Fourteen Fundamentals in Following the Prophet” [BYU devotional address, Feb. 26, 1980], 3–4, speeches.byu.edu).

- A próféták mely tanácsainak követése okozhat nehézséget néhány ember számára napjainkban?
- Mondjatok példát arra, ti milyen próféta tanácsot illetően választottátok az engedelmességet! Milyen áldásokban részesültetek, amiért követtétek ezt a tanácsot?

Kérd meg a tanulókat, hogy írják le a jegyzetfüzetükbe vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukba annak egy módját, hogy miként követhetik jobban az élő próféták tanácsait.

Ha a tanulóknak elegendő idejük volt az írásra, akkor kérd meg az egyiküket, hogy olvassa fel a Hélamán 13:33–37-et. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és figyeljék meg, hogy a bűneiket meg nem bánó nefiták mit tapasztaltak és mit mondtak magukról. Azután kérj meg egy másik tanulót, hogy olvassa fel a Hélamán 13:38-at! Kérd meg az osztályt, hogy figyeljenek fel arra a szomorú igazságra, melyet Sámuel mondott a nefiták jövőbeli nemzedékeit illetően.

- Milyen szomorú igazságot mondott Sámuel a nefiták jövőbeli nemzedékeit illetően?
- Szerintetek mit értett Sámuel az alatt, amikor azt mondta, hogy a „próbatételek napjai elmúltak”? (A nefiták jövőbeli nemzedékei addig fogják halogatni bűnbánatukat, míg túl késő lesz, hogy megbánják vétkeiket, és mivel nem fognak bűnbánatot tartani, ezért bűneik pusztulásukhoz fognak vezetni.)
- Miért nem helyénvaló „gonosz cselekedetekben keres[ni] a boldogságot”? (Segíts a tanulóknak meglátni, hogy **a valódi boldogság csakis Isten parancsolatainak betartásából fakad.**)
- Mily módokon keresik az emberek a boldogságot a gonosz cselekedetekben?

Emlékeztess a tanulókat más Mormon könyvbéli beszámolókra, ahol az egyének kitarítottak a lázadásban és a gonoszságban, mígnem a szívük megkeményedett a Szentlélek hatásával szemben. (Például: Lámán és Lemuel, akik „már nem éreztek” [lásd 1 Nefi 17:45], és vonakodtak Istenre hallgatni, valamint Noé király és népe, akik Abinádi próféta figyelmeztetése ellenére sem voltak hajlandóak bűnbánatot tartani.) Sámuel kihangsúlyozta, hogy a bűnbánat elutasítása a nefita nép pusztulásához fog vezetni az eljövendő nemzedékek idején.

Segíts a tanulóknak megérteni, hogy egyénileg van remény mindazok számára, akik a bűnbánat mellett döntenek. A bűnbánat által elnyerhetjük az Úr bocsánatát, valamint meggátolhatjuk, hogy szívünk megkeményedjen. Hogy segíthess a tanulóknak megérteni, hogy tudunk igazítani az útirányunkon a bűnbánat által, olvasd fel a következő kijelentést Dieter F. Uchtdorf elnöktől az Első Elnökségből:

„Pilotakiképzésem alatt meg kellett tanulnom, hogyan navigáljak egy repülőt hosszú távokon. A hatalmas óceánok feletti repülések, a kiterjedt sivatagok átszelése, valamint az egész kontinensek átrepülése gondos tervezést igényelt ahhoz, hogy biztonságos megérkezést biztosítsunk a terv szerinti célállomáshoz. E nonstop repülőjáratok némelyikének menetideje akár 14 óra is lehet, és közel 9000 mérföldet is megtehetnek.

Az ilyen hosszú repülőutak alatt létezik egy *biztonságos visszatérés pontjaként* ismert döntési pont. Eddig a pontig a repülőgép elég üzemanyaggal rendelkezik ahhoz, hogy megforduljon, és biztonságosan visszatérjen arra a repülőtérré, ahonnan elindult. Miután elhagyta

e biztonságos visszatérési pontot, a kapitány elvesztette ezt a lehetőséget, és tovább kell haladnia. Ezért gyakran emlegetik azon *pontként, ahonnan nincs visszaút*.

[...] Sátán azt akarja, hogy azt higgyük, hogy amikor bűnt követtünk el, túlhaladtunk azon a ponton, ahonnan nincs visszatérés – vagyis túl késő irányt változtatnunk.

[...] Ahhoz, hogy reményt veszítsünk, hogy olyan nyomorultnak érezzük magunkat, mint ő maga, és hogy elhiggyük, hogy átléptük a megbocsátás határát, Sátán képes akár azokkal a szentírásbeli igékkel is visszaélni, amelyek Isten igazságosságát hangsúlyozzák, ahhoz, hogy arra utaljon, nincs irgalom.

Krisztus azért jött, hogy megszabadítson bennünket. Ha rossz irányt vettünk, Jézus Krisztus engesztelése azt a biztosítékot nyújthatja számunkra, hogy a bűn *nem* egy olyan pont, ahonnan nincs visszatérés. Lehetséges a biztonságos visszatérés, amennyiben követjük Isten tervét, melyet a szabadulásunkért készített” (Dieter F. Uchtdorf: A biztonságos visszatérés pontja. *Liahóna*, 2007. máj. 99.).

• Hogyan nyújthat reményt Uchtdorf elnök beszéde valakinek, aki bűnt követett el?

Biztasd a tanulókat, hogy gondolkodjanak el azokon az igazságokon, melyeket megbeszéltek. Biztasd őket, hogy cselekedjenek az Szentlélektől kapott benyomások szerint. Tegyé l bizonyosságot arról, hogy boldogok lehetnek azok, akik megfogadják az Úr bűnbánatra való felhívását.

Megjegyzés: Készítsd el a következő kiosztmányt az óra korábbi részében megbeszélt három csoport részére!

1. csoport: Hélamán 13:1–7, 11

A próféták azokat az üzeneteket szölik, melyeket Isten a szívükbe helyez.

1. Szerintetek mely versek tanítanak erről az igazságról?
2. Milyen üzenetet helyezett Isten Sámuel szívébe?
3. Mit gondoltok, miért lehetett nehéz Sámuelnek, hogy átadja ezt az üzenetet?
4. Mit remélt Sámuel, milyen hatással lesz üzenete a nefitákra?
5. Éreztétek már, hogy egy szülőt vagy egy egyházi vezetőt a sugalmazás arra ösztönzött, hogy átadjon számotokra egy üzenetet? Mikor? Milyen hatással volt ez rátok?
6. Milyen további igazságokat találhattok még ezekben a versekben?

2. csoport: Hélamán 13:17–23

Amikor nem emlékezünk az Úrra, sebezhetőkké válunk a büszkeséggel és a gonoszsággal szemben.

1. Szerintetek mely versek tanítanak erről az igazságról?
2. Mit mondott Sámuel, milyen átok fogja sújtani a nefitákat, ha megmaradnak a gonoszságban?
3. Milyen további bűnöket eredményezett a nefiták kincsek iránti szeretete?
4. Milyen dolgokra helyezhetik a szívüket a fiatalok, melyek büszkeséghez és bűnhöz vezethetnek?
5. Szerintetek miért fontos, hogy „emlékez[ze]tek az Úrra, Istenetekre, azon dolgok tekintetében, melyekkel megáldott benneteket”? (Hélamán 13:22)
6. Milyen további igazságokat találhattok még ezekben a versekben?

3. csoport: Hélamán 13:24–33

Ha elutasítjuk az Úr prófétáinak szavait, akkor megbánásban és szomorúságban lesz részünk.

1. Szerintetek mely versek tanítanak erről az igazságról?
2. Sámuel szerint a nefiták miért utasították el az igaz prófétákat?
3. Szerintetek miért fogadják el egyesek a hamis prófétákat, ahogy azt Sámuel is leírta?
4. Milyen konkrét tanításokat ismertek az élő prófétáktól és apostoloktól?
5. Mely „ostoba és vak vezetők” (Hélamán 13:29) elkerülésére figyelmeztettek bennünket a próféták és az apostolok?
6. Milyen további igazságokat találhattok még ezekben a versekben?

Hélamán 14

Bevezetés

A lámánita Sámuel tovább prédikál a nefitáknak Zarahemlában, és bejelenti a Jézus Krisztus születését és halálát kísérő jeleket. Elmondta, hogy azért jövendölt ezekről a jelekről, hogy segítsen a népnek hinni Jézus Krisztusban, és meggyőzze őket, hogy bánják meg bűneiket. Azt

tanította, hogy Jézus Krisztus engesztelése által minden ember visszatér Isten jelenlétébe. Amikor bűnbánatra hívta a népet, megígérte, hogy aki bűnbánatot tart, annak megbocsáttatik a vétke, de azok, akik nem bánják meg bűneiket, ismét kivágnak Isten jelenlétéből.

Javaslatok a tanításhoz

Hélamán 14:1–13

Sámuel a Szabadító születését kísérő jelekről prédikál

Óra előtt rajzolj fel három nyilat a táblára az alábbiak szerint. Az óra haladtával szavakat és kifejezéseket fogtok írni a nyilak köré.

Kérd meg a tanulókat, hogy idézzék fel, miről beszéltek az előző óra során a Hélamán 13 kapcsán. Ha segítségre van szükségük, akkor emlékeztessd őket arra, hogy egy Sámuel nevű prófétáról tanultak. Kérd meg őket, hogy osszanak meg részleteket, amelyekre vele kapcsolatban emlékeznek, mint például ki volt, hova ment, mit tanított, és milyen lelki állapotban voltak azok, akiket tanított. Kérd meg a tanulókat, hogy emlékezzenek vissza arra, hogy miként reagáltak az emberek Sámuel üzenetére. Magyarázd el, hogy a Hélamán 14 Sámuel tanításainak folytatását tartalmazza.

Mondd el, hogy Sámuel olyan eseményekről jövendölt, amelyek a jövőben fognak bekövetkezni, némelyikük több ezer kilométerre Zarahemlától. Kérd meg a tanulókat, hogy fussák át a Hélamán 14:1–2-t, és azonosítsanak be egy eseményt, amelyet Sámuel megjövendölt (Jézus Krisztus születése).

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Hélamán 14:3–6-ot, és keressék ki azokat a jeleket, melyeket a nefiták látni fognak a Szabadító születése alkalmával. Javasolhatod, hogy a tanulók jelöljék meg ezeket a jeleket a szentírásaikban. Esetleg felhívhatod a tanulók figyelmét a lábjegyzetekben található versekre, amelyek Sámuel jövendöléseinek beteljesedésére utalnak.

- Mit jelent számotokra a Szabadító születése?

Olvasd fel a Hélamán 14:8–9-et. Hangsúlyozd ki annak a fontosságát, hogy az örökké tartó élet elnyeréséhez hinnünk kell a Szabadítóban. Írd fel a következőt a táblán lévő utolsó nyíl után: *örökké tartó élet*. Magyarázd el, hogy az „örökké tartó élet” ugyanazt jelenti, mint az „örök élet”. Azt jelenti, hogy olyan életet élhetünk, amelyet Isten él, és örökké az Ő jelenlétében élhetünk a családunkkal együtt. Sámuel arról tanította a nefitákat Zarahemlában, hogy mit kell tenniük ahhoz, hogy örökké tartó életet nyerjenek.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Hélamán 14:11–13-at, és keressék meg, hogy mit szeretett volna Sámuel, hogy a nép megismerjen és cselekedjen. Javasolhatod a tanulóknak, hogy jelöljék meg ezeket a részeket.

Az első nyíltól balra írd fel a következőt: *tudás*. Azután kérdezd meg a tanulóktól, hogy mit találtak, mit szeretett volna Sámuel, hogy a nép megtudjon. Kérj meg néhány tanulót, hogy sorolják fel ezeket a dolgokat a táblán a *tudás* szó alá. (A válaszok a következők lehetnek: Sámuel azt akarta, hogy a nép tudjon arról, hogy Isten miként ítéli el a bűnösöket, tudjanak a bűnbánat feltételeiről, Jézus Krisztus eljövételéről, valamint az eljövételével járó jelekről.)

- Mit remélt Sámuel, minek a megtételére fogja ösztönözni a népet ez a tudás? (Hinni fognak Jézus Krisztusban és meg fogják báni a bűneiket.)

Bizonyágtétel

A bizonyág az igazság egyszerű és határozott kijelentése. Rendszeresen tegyél bizonyágot Jézus Krisztusról és az Ő visszaállított evangéliumáról! Ez meghívja majd a Szentlélek befolyását, amely meg fogja erősíteni a tanulókat arra tett erőfeszítéseikben, hogy tanulmányozzák és megértsék az evangéliumot és aszerint éljenek.

Figyelj oda az író, illetve a beszélő szándékára!

A szentírások összeállításakor az ősi próféták sugalmazást kaptak olyan üzenetek lejegyzésére, melyek vonatkozathatóak napjaink szükségleteire. Miközben megpróbálok meghatározni a Mormon könyvebeli író vagy beszélő szándékát, ügyelj arra, hogy ne lépj túl azon, ami a szövegben világosan szerepel. Ne feledd, hogy a próféták alapvető szándéka mindig is az volt, hogy bizonyágot tegyenek Jézus Krisztusról!

Kérd meg a tanulókat, hogy írjanak le egy tantételt a Hélamán 14:13 alapján. Azután kérj meg néhány tanulót, hogy olvassák fel a leírtakat. A lehetséges válaszok egyike lehet az, hogy **a Jézus Krisztusba vetett hit bűnbánathoz és a bűnök bocsánatához vezet.**

Hogy segíthess a tanulóknak megérteni az „ő érdemei által” kifejezést, magyarázd el, hogy az érdem olyan tulajdonságokat és cselekedeteket jelent, melyek által egy személy jutalomra jogosult. Ahhoz, hogy érdemesek legyünk a bűneink bocsánatára, meg kell tennünk néhány dolgot, mint például: őszinte bűnbánat, keresztség és konfirmáció, valamint a parancsolatok betartása. Mi azonban nem a saját, hanem a Szabadító érdeme által nyerjük el a megbocsájtás ajándékát. Emlékeztetheted a tanulókat a következő szentírás-memoriterre a 2 Nefi 25:23-ból: „kegyelem által szabadítanak meg minket, mindaz után, amit meg tudunk tenni”. Javasolhatod a tanulóknak, hogy olvassák el az Alma 22:14-et és az Alma 24:10–11-et is.

A következőképpen fejezd be a táblán lévő ábrát:

tudás → Krisztusba vetett hit → bűnbánat → örökké tartó élet

- Hogyan növekedett a Szabadítóba vetett hitetek a Róla szerzett tudás által?
- Hogyan vezetett titeket bűnbánathoz a Jézusba vetett hitetek, és miként igyekeztek Őhöz hasonlóvá válni?

Tegyél bizonyosságot arról, hogy csakis Jézus Krisztus érdeme által nyerhetjük el a bűnök bocsánatát és az örökké tartó életet.

Hélamán 14:14–31

Sámuel a Szabadító halálát kísérő jelekről prédikál

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Hélamán 14:14-et! Azután kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Hélamán 14:20–27-et, és keressék ki azokat a jeleket, melyeket a nefiták látni fognak Jézus Krisztus halála idején. Javasolhatod, hogy jelöljék meg ezeket a jeleket a szentírásaikban. Miután elegendő idejük volt az olvasásra, kérd meg őket, hogy mondják el, mit találtak. Mondd el nekik, hogy ezeknek a jeleknek a beteljesülése 3 Nefi könyvében lett feljegyezve (lásd Hélamán 14:20, a lábjeget).

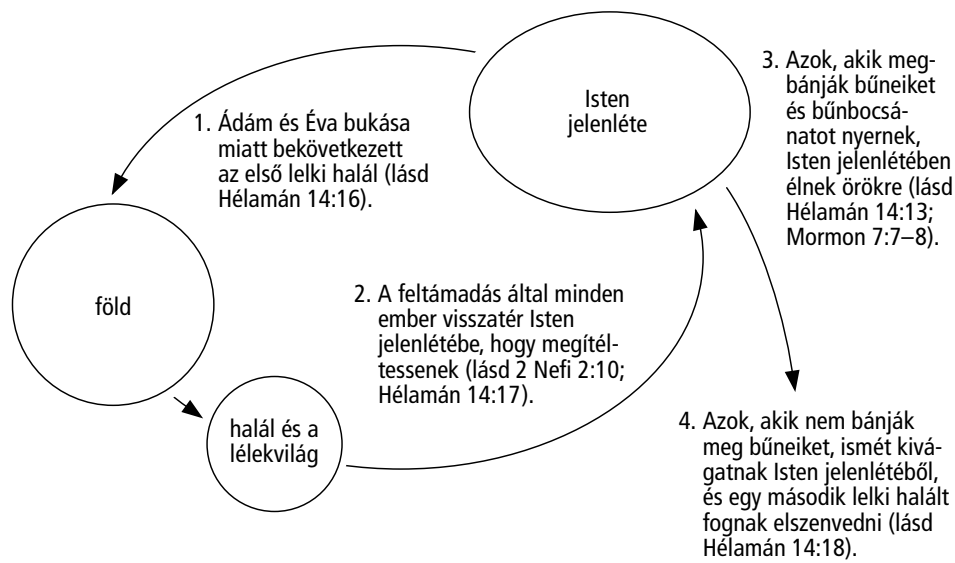
Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Hélamán 14:28–29-et! Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és figyeljék meg, hogy mi okból biztosít jeleket és csodákat az Úr. Kérd meg a tanulókat, hogy magyarázzák el saját szavaikkal ezeket az okokat! (A tanulók válaszai különbözhetnek, de győződj meg róla, hogy kijelentik a következő igazságot: **Az Úr azért biztosít jeleket és csodákat, hogy segítsen az embereknek hinni Őbenne.**)

- Mit tanít nekünk ez az igazság azokról a jelekről, melyek meg fogják előzni a Szabadító második eljövételét?

Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak olyan jelekre vagy bizonyítékokra, melyeket az Úr adott, hogy segítsen nekik hinni Őbenne. Arra is buzdíthatod a tanulókat, hogy osszák meg élményeiket (de emlékeztess őket, hogy ne érezzék kötelezve magukat arra, hogy olyat is megosszanak, ami túl személyes vagy magánjellegű lenne). Tegyél bizonyosságot arról, hogy az Úr jeleket ad és prófétákat küld, akárcsak Sámuel, hogy meggyőzze napjaink emberét, hogy higgyen Őbenne.

Megjegyzés: Mivel sok szentírás arra figyelmeztet bennünket, hogy ne kutassunk jelek után, a tanulók egy kicsit zavarosnak érezhetik e beszélgetést a jelekről. Segíts nekik megérteni, hogy különbség van Isten szeretetének jelei felismerése és a jelek önző célból történő kutatása között (lásd Jákób 7:9–14; Alma 30:43–50; T&Sz 46:9; 63:7–11). Amikor a próféták a jelek kutatása ellen figyelmeztetnek, akkor azokra az emberekre utalnak, akik jelek nélkül nem hajlandóak hinni, és nem azokra az emberekre, akik hitet gyakorolnak a csodák keresésében az Úr akarata szerint.

Magyarázd el, hogy noha jó tudni azokról a jelekről, melyeket a nefiták láthattak a Szabadító halála kapcsán, az még fontosabb, hogy megértsük Sámuel tanításait Jézus Krisztus halálának és feltámadásának jelentőségéről. Rajzold fel a táblára a következő ábrát a számozott magyarázatok nélkül. Ezeket a magyarázatokat írd fel a megfelelő pillanatban a Hélamán 14:15–19-ről szóló beszélgetés közben. (Mégkérheted a tanulókat, hogy másolják le ezt az ábrát a jegyzetfüzetükbe vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukba.)

Magyarázd el, hogy a „lelki halál” az Isten jelenlétéből történő elválásra utal. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Hélamán 14:15–16-ot!

- Melyik az első lelki halál, amelyről a Hélamán 14:16 tesz említést? (Lehet, hogy el kell magyaráznod, hogy Ádám és Éva bukása miatt el kellett hagynunk Isten jelenlétét.)

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Hélamán 14:17-et! Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és gondolkozzanak el azon, hogyan győzhetik le az első lelki halált. Írd fel a táblára az alábbi igazságot: **Jézus Krisztus az egész emberiséget megváltja a bukástól, így visszatérhetünk Isten jelenlétébe.** Magyarázd el, hogy minden ember vissza fog térni Isten jelenlétébe, hogy megítéltesse (lásd 2 Nefi 2:10).

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Hélamán 14:18–19-et!

- Mi a második lelki halál, amelyről a Hélamán 14:18–19 tesz említést? (Lehet, hogy el kell magyaráznod, hogy akik nem bánják meg bűneiket, azok ismét kivágatnak az Atya jelenlétéből.)
- Mit tehetünk azért, hogy elkerüljük a második halált, amelyről Sámuel tesz említést? (Felkérheted a tanulókat, hogy olvassák el a Hélamán 14:13-at és a Mormon 7:7–8-at. Mutass rá, hogy **Jézus Krisztus engesztelése által azok, akik bűnbánatot tartanak, Isten jelenlétében fognak majd élni örökre.**)

Hogy kihangsúlyozd az önrendelkezés fontosságát, miközben a Szabadító engesztelésének áldásaira törekszünk, kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Hélamán 14:30–31-et. Kérd meg őket, hogy keressenek szavakat és kifejezéseket az önrendelkezésükről. Kérd meg őket, hogy osszák meg a talált szavakat és kifejezéseket. Kérd meg tanulókat, magyarázzák el, hogyan segítik megérteni ezek a szavak és kifejezések a mindennap hozott döntéseik fontosságát.

Megjegyzések és háttér-információk

Hélamán 14:18–19. A bűnbánat isteni ajándéka

D. Todd Christofferson elder, a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja, bizonyosságot tett a bűnbánatból fakadó örömről:

„Hálásan elismerem és tanúsítom, hogy Urunk felfoghatatlan szenvedése, halála és feltámadása »megvalósítja a bűnbánat feltételét« (Hélamán 14:18). A bűnbánat

isteni ajándéka a boldogság kulcsa itt és az eljövendőben. A Szabadító szavaival, mély alázattal és szeretettel mindenkit felszólítok, hogy tartsatok bűnbánatot és „[t]érjetelek meg, mert elközelgett a mennyeknek országa” (Máté 4:17). Tudom, hogy ha megfogadjátok ezt a felhívást, öröme letek most és mindörökké” (A bűnbánat isteni ajándéka. *Liahóna*, 2011. nov. 38.).

Hélamán 15–16

Bevezetés

A lámánita Sámuel arra figyelmeztette a nefitákat, hogy el fognak pusztulni, amennyiben nem tartanak bűnbánatot. Kijelentette, hogy az Úr meghosszabbítja a lámániták napjait, akik igazlelkűbbekké váltak a

nefitáknál. Néhány nefita hitt Sámuel tanításainak, és Nefi megkeresztelte őket. Azok, akik nem hittek Sámuelnek, megpróbálták megölni őt. Sámuel azonban megvédte az Úr hatalma, és visszatért a saját földjére.

Javaslatok a tanításhoz

Hélamán 15

Sámuel figyelmezteti a nefitákat, és elmagyarázza, hogyan váltak a lámániták az ígéret népévé

Olvasd fel a következő leírásokat:

Egy fiatal férfit olyan szülők neveltek fel, akik nem voltak egyháztagok, és nem fektettek hangsúlyt Jézus Krisztus tanításaira. A szülők engedték, hogy fiuk alkoholt igyon, ami a főiskolán is folytatódott. Később találkozott a teljes idejű misszionáriusokkal. Miután néhány alkalommal találkozott velük, megfogadta, hogy lemond az alkoholról. Pár nappal később egy baráti társasággal volt, akik alkoholos itallal kínálták.

Egy másik fiatal férfi utolsó napi szent családban nevelkedett. Szülei tartottak családi estet és családi szentírás-tanulmányozást. A fiú kialakította a mindennapos szentírás-tanulmányozás és a személyes ima szokását. Végigjárta az Elemit, szolgált az ároni papsági kvórumokban, valamint kijárta az ifjúsági hitoktatást, tudást szerezve az Úr parancsolatairól és útjairól. Miközben főiskolára járt, új barátságokat kötött. Egy este egy barátja alkoholos itallal kínálta.

- Nagyobb bűnnek számított volna az alkoholos ital elfogadása az első fiú esetében, mint a másodikéban? Miért igen vagy miért nem?

Írd fel a táblára a következőket:

A nefiták lelki állapota: Hélamán 15:1–3, 17

A lámániták lelki állapota: Hélamán 15:4–6

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a táblán felsorolt szentírásrészeket. (Mielőtt megkezdénék az olvasást, felhívhatod a figyelmüket a Hélamán 15:5-ben szereplő *körütekintően* szóra. Küörütekintően megtenni valamit azt jelenti, hogy nagy gonddal cselekedni.) Kérd meg a tanulókat, hogy írjanak le két mondatot. Az egyik foglalja össze a nefiták lelki állapotát, a másik pedig a lámánitákét. Elegendő idő eltelté után tedd fel a következő kérdéseket:

- A két fiú közül, akiről szó esett az óra elején, melyik hasonlít az e versekben leírt nefitákhoz? Melyikük hasonlít a lámánitákhoz?
- Jóllehet a lámániták gonoszsága hosszú évekig tartott, mégis miért tudtak oly sok áldásban részesülni?
- Miért fenyegette pusztulás a nefitákat?
- Miként lehet az Úr dorgálása a szeretet kimutatása? (Szükség lehet rá, hogy elmagyarázd: a *megfedd* szó azt jelenti, hogy jóra nevelni valakit a büntetés vagy a szenvedés valamely formája révén.)

Írd fel a táblára a következőket:

Amikor az emberek ismerik az igazságot és hisznek a szentírásokban, akkor eljutnak oda, hogy ...és ..., ami ...változást eredményez.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Hélamán 15:7-et, és keressenek megoldást a táblán lévő mondat kiegészítésére. Elegendő idő eltelté után kérdezd meg a

tanulóktól, hogyan egészítenék ki a mondatot. (A tanulók például kijelenthetik a következő tantételt: **Amikor az emberek ismerik az igazságot és hisznek a szentírásokban, akkor eljutnak oda, hogy hisznek és bűnbánatot tartanak, ami szívbéli változást idéz elő.**)

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Hélamán 15:8-at! Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és figyeljék meg Sámuelnek a lámánitákról szóló leírását, akik szívbéli változást tapasztaltak meg. (Szilárdak és állhatatosak voltak a hitben.)

Adj időt a tanulóknak, hogy elgondolkozzanak azon, hogy a szentírások tanulmányozása az Úrba vetett hit gyarapodásához vezette-e őket. Azt is kérdezd meg tőlük, hogy ez arra ösztönözte-e őket, hogy szilárdak és állhatatosak legyenek a hitben. Felkérhetsz egy-két tanulót, magyarázzák el, hogy a szentírások tanulmányozása hogyan növelte a Jézus Krisztusba vetett hitüket.

Hívd fel a tanulók figyelmét a Hélamán 15:9–17-re! Magyarázd el, hogy ezekben a versekben a *többes szám második személyben* írott szavak a nefitákra utalnak, míg a *többes szám harmadik személy* a lámánitákra utal. Olvasd fel hangosan ezeket a verseket az osztálynak, szükség szerint szünetet tartva a magyarázatokhoz és a kérdések megválaszolásához. Azután adj időt a tanulóknak, hogy újra megnézzék a verseket, és leírjanak egy mondatot, mely tartalmaz egy, az e versekből tanult igazságot.

Kérj meg több tanulót is, hogy olvassák fel, amit leírtak. A tanulók más igazságok között megfogalmazhatnak valami hasonlót: **Ha az emberek hitetlenekké válnak, miután részesültek az evangélium teljességében, akkor nagyobb kárhoztatásban fognak részesülni.** Javasolhatod a tanulóknak, hogy írják be ezt az igazságot a szentírásukba a Hélamán 15:9–17 mellé.

Miközben a tanulók megbeszélik ezt az igazságot, hangsúlyozd ki a hatalmas áldásokat, melyekben akkor van részünk, ha már most megértjük az evangéliumot és aszerint élünk. Sámuel tanításai az új egyháztagnak sem jelentenek mentséget a bűnök elkövetését illetően. Sámuel tanításai nem sugallják azt sem, hogy az evangélium tanításának elutasításával elkerülhetjük a felelősségre vonhatóságot és a kárhoztatást. Noha igaz az, hogy az evangéliumi tudás birtokában nagyobb mértékben vagyunk felelősségre vonhatók, amennyiben helytelenül cselekszünk, e tudás nagyobb erőt is ad ahhoz, hogy jót cselekedjünk. És amikor követjük Isten akaratát, és segítünk másoknak is így cselekedni, akkor Ő olyan békével és boldogsággal áld meg minket, amilyenben semmilyen más módon nem részesülhetünk.

Hélamán 16

Azok, akik hisznek Sámuelnek, bűnbánatot tartanak és megkeresztelkednek, míg mások megkeményítik a szívüket

Mutass egy képet Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyházának jelenlegi elnökéről. Kérd meg a tanulókat, mondják el, mit tapasztaltak, milyen különféle módokon reagáltak az emberek (az egyházon kívül és belül) a próféta üzeneteire.

Az osztály egyik fele olvassa el magában a Hélamán 16:1–5-öt, és keressék ki, hogy mit cselekedtek azok, akik elhitték Sámuel üzenetét. Az osztály másik fele olvassa el magában a Hélamán 16:2–3, 6–7-et, és keressék ki, hogy mit cselekedtek azok, akik nem hitték el Sámuel üzenetét. (Ezeket a szentírásutalásokat fel is írhatod a táblára.) Kérj meg néhány tanulót, hogy osszák meg, mit tudtak meg.

- Mit gondoltok, miért reagálnak ennyire különféle módokon az emberek a prófétákra és az üzeneteikre?
- Mit gondoltok, miért lesznek haragosak az emberek, amikor a próféták olyan tanácsot adnak, mint például *A fiatalság erősségéért* füzetben leírtak?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel Ezra Taft Benson elnök következő kijelentését:

„Amikor a próféta rámutat a világ bűneire, a világi ember vagy be akarja zárni a próféta száját, vagy úgy akar tenni, mintha a próféta nem is létezne, de nem akarja megbánni a bűneit. A népszerűség soha nem jelenti az igazság próbáját. Sok prófétát megöltek vagy kivetettek. Amint egyre közelebb kerülünk az Úr második eljövételéhez, számíthatok rá, hogy ahogyan a világban lévő emberek egyre gonoszabbá válnak, egyre kevésbé lesz köztük népszerű a próféta” (*The Teachings of Ezra Taft Benson* [1988], 133).

- Milyen példákat láttatok arra, amikor az emberek követték a próféta tanácsát, még akkor is, amikor mások elutasították azt?

Kérd meg a tanulókat, hogy csukják be a szentírásaikat! Kérd meg az egyik tanulót, hogy nyissa ki a szentírásait, és olvassa fel a Hélamán 16:13–14-et, a többi tanuló pedig hallgassa őt! Kérdezd meg az osztályt, hogy szerintük hogyan reagálnának a hitetlenek ezekre a jelekre és jelenésekre.

Kérd meg a tanulókat, hogy nyissák ki a szentírásaikat, és kövessék az általad olvasottakat a Hélamán 16:15–16-ban. Azután kérd meg őket, hogy képzeljék el azt, hogy olyan emberekkel beszélgethetnek, akik Zarahemlában voltak, amikor a jelek adódtak. Kérd meg őket, hogy gondolják át, milyen kérdéseket tennének fel egy hívőnek vagy egy hitetlennek. Miután a tanulóknak volt idejük kigondolni a kérdéseket, kérd meg őket, hogy osszák meg azokat az osztállyal.

Kérd meg a tanulókat, hogy magukban gondolkozzanak el a következő kérdésen:

- Ha ti ott lettetek volna és tanúi lettetek volna ezeknek a jeleknek és csodáknak, mit gondoltok, hogyan reagáltatok volna?

Ha a tanulóknak volt idejük ennek átgondolására, tedd fel a következő kérdést:

- A Hélamán 16:16 szerint miért tagadta néhány ember, hogy valóra fognak válni a próféták jóvendőlései, köztük mennyei jelek is?

Adj néhány percet a tanulóknak, hogy elolvashassák magukban a Hélamán 16:17–21-et, majd keressék ki, milyen további kifogásokat kerestek az hamislelkűek azért, mert nem hittek Sámuel jóvendőléseiben. Szólíts fel néhány tanulót, hogy mondják el, milyen kifogásokat találtak ezekben a versekben.

- Szerintetek ezek közül melyek azok a próféták elleni kifogások és érvelések, melyek a leginkább jellemzőek napjainkban?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Hélamán 16:22–23-at, és kérd meg az osztályt, hogy keressék ki, mi történt, amikor az emberek továbbra is semmibe vették Sámuel figyelmeztetéseit. Kérd meg a tanulókat, hogy osszák meg, amit találtak!

- Mi fog történni velünk, ha elutasítjuk az Úr utolsó napi prófétáit?

Miközben a tanulók válaszolnak, hívd fel a figyelmüket a következő tantételre: **Amikor elutasítjuk az Úr tanút, akkor megengedjük Sátánnak, hogy hatást gyakoroljon a szívünkre.** (E kijelentést felírhatod a táblára.)

A mai lecke zárásaként kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentést Henry B. Eyring elnöktől az Első Elnökségből. Kérd meg az osztály többi tagját, hogy figyeljenek oda arra, hogy mit is választunk igazából, amikor elutasítjuk az Úr tanácsait, melyeknek többsége az utolsó napi prófétákon keresztül érkezik:

„Amikor elutasítjuk az Istentől jövő tanácsot, akkor nem függetleníjük magunkat a külső befolyásoktól, hanem másik befolyást választunk. Elutasítjuk egy tökéletesen szerető, korlátlan hatalmú, mindentudó Mennyei Atya védelmét, akinek egyetlen célja – ahogyan az Ő Szeretett Fiának is –, hogy örök életet adjon nekünk, hogy megadja számunkra mindazt, amivel rendelkezik, és hogy hazavezessen bennünket családjainkkal az Ő szerető karjaiba. Az Ő tanácsának elvetésével egy másik hatalom befolyását választjuk, akinek az a célja, hogy boldogtalanná tegyen minket, és akit a gyűlölet motivál. Rendelkezünk az erkölcsi önrendelkezés isteni ajándékával. Ahelyett, hogy a befolyásoktól való függetlenség jogát adná nekünk, azt a megmásíthatatlan jogot ruházza ránk, hogy annak a hatalomnak vethetjük alá magunkat, amelyiket választjuk” (“Finding Safety in Counsel,” *Ensign*, May 1997, 25).

- Eyring elnök szerint mit választunk igazából, ha elvetjük Isten és az Ő prófétáinak a tanácsát?

Kérd meg a tanulókat, hogy csendben gondolják végig, hogy megkeményítették-e a szívüket bármily módon az Úr prófétákon és apostolokon keresztül adott tanácsával szemben. Buzdítsd őket, hogy legyenek szilárdak és állhatatosak az evangélium szerinti életben, és fogadják meg az Úr tanácsát, melyet a prófétákon keresztül ad nekünk. Tegyel bizonyosságot az igazságokról, amelyeket megbeszéltetek az óra folyamán.

Hélamán: áttekintés

Szánj időt arra, hogy segíts a tanulóknak áttekinteni Hélamán könyvét. Kérd meg őket, gondolkodjanak el azon, hogy mit tanultak ebből a könyvből mind a hitoktatáson, mind pedig a személyes szentírás-tanulmányozásuk során. Kérd meg őket, hogy röviden tekintsenek át néhányat Hélamán fejezet-összefoglalóiból, hogy azok segítsenek az emlékezésben. Kérd meg a tanulókat, hogy néhányan osszanak meg valamit Hélamán könyvéből, amely inspiráló volt számukra, vagy segített nekik abban, hogy a Jézus Krisztusba vetett hitük gyarapodjon. Elegendő idő eltelte után kérj meg több tanulót, hogy osszák meg a gondolataikat és érzéseiket.

Otthon tanulási lecke

Hélamán 10–16 (23. rész)

Felkészülési anyag az otthon tanulókat oktatója számára

A napi otthon tanulási leckék összefoglalása

A következő részt – a Hélamán 10–16-ban (23. rész) tanulmányozott fejezetekben álló tanok és tantételek összefoglalását – nem arra szánták, hogy a lecke részeként mind megtanítsd. A lecke, amelyet tanítasz, csak pár tanra és a tantételre fog összpontosítani. Kövesd a Szent Lélek sugalmazásait, amikor figyelembe veszed az általad tanított fiatalok szükségleteit.

1. nap (Hélamán 10)

A Hélamán 10 lehetőséget nyújtott a tanulóknak, hogy többet tanuljanak Nefi lelki erejéről. Nefi példája által a tanulók megtanulták, hogy az Úr dolgain való elmélkedés felkészít bennünket, hogy kinyilatkoztatásokban részesüljünk. Azt is megtanulták, hogy az Úr áldásokat és felelőségeket bíz ránk, amikor mi a sajátunk elé helyezjük az Ő akaratát. Amikor Nefi a saját akaratára helyezte az Úr akaratát, az Úr átadta neki a pecsételő hatalmat.

2. nap (Hélamán 11–12)

A nefita történelem 14 évének tanulmányozásából a tanulók megtanulták, hogy az alázatosság és a bűnbánat által elkerülhetjük a kevélységet és a pusztulást. Ha nem vagyunk körültekintőek, a jólét az Úr elfelejtéséhez vezethet. Nefi azt tanította, hogy az emberek hibáinak elkerülése végett az Úr megfeddi népét, hogy felserkentse őket az Óréa való emlékezésben.

3. nap (Hélamán 13–14)

Sámuel, a lámánita próféta tanúsította, hogy a próféták azokat az üzeneteket szölik, melyeket Isten a szívükbe helyez. Sámuel prófétai figyelmeztetései tanulmányozásával a tanulók megtanulták, hogy ha elutasítjuk az Úr prófétáinak szavait, akkor megbánásban és szomorúságban lesz részünk. Sámuel arra buzdította az embereket, hogy higgyenek Jézus Krisztusban, és bizonyosságot tette arról, hogy az Úr azért biztosít jeleket és csodákat, hogy segítsen az embereknek hinni Őbenne.

4. nap (Hélamán 15–16)

Mivel az Úr olyan bőségesen megáldotta a nefitákat, Sámuel megpróbálta megértetni velük, hogy Isten ítéletével találják szembe magukat, ha nem bánják meg bűneiket. Ebből a tanulók megtanulták, hogy ha az emberek hitetlenekké válnak, miután részesültek az evangélium teljességében, akkor nagyobb kárhozottatásban fognak részesülni. Abból, ahogyan a nefiták Sámuellel viselkedtek, a tanulók megtanulták, amikor úgy döntünk, hogy elutasítjuk az Úr tanuit, akkor megengedjük Sátánnak, hogy hatást gyakoroljon a szívünkre.

Bevezetés

A Hélamán 10–16 kihangsúlyozza a próféták szerepét a bűnbánat hirdetésében. E hét során a tanulóknak lehetősége nyílt arra, hogy tanuljanak a próféták, Nefi és a lámánita Sámuel hithűségéről. Mindkét férfi részesült lelki megnyilatkozásokban, valamint felhatalmazásuk volt a tévelygő nefiták közötti szolgálatra. A nép szívének keménysége ellenére mindkét férfi bűnbánatot hirdetett. Azt tanították, hogy a boldogság a Jézus Krisztus által hirdetett tantételek követésében rejlik, nem pedig a gonosz cselekedetekben.

Javaslatok a tanításhoz

Hélamán 10–16

Nefi és Sámuel hithűen szolgálja a népet

Kérdezd meg a tanulóktól, hogy voltak-e már olyan helyzetben, amikor *A fiatalok erősségéért* című füzetben tanított normák támogatásával nem lettek volna népszerűek a barátaik körében. Megkérhetsz pár tanulót, hogy osszák meg a tapasztalataikat, és mondják el, hogy mit éreztek és tanultak.

Mondd el a tanulóknak, hogy a Hélamán 10–16 két olyan ember példáját mutatja be, akik kiálltak az Úr normái mellett még akkor is, amikor az nem volt népszerű az emberek körében. Kérd meg a tanulókat, hogy gondolják át, mi olyat tanulhatnak Nefi és a lámánita Sámuel példájából, ami segítségükre lehet hasonló helyzetekben.

Rajzold fel a következő táblázatot a táblára vagy egy darab papírra:

Hasonlóságok Nefi és a lámánita Sámuel között		
Nefi (Hélamán 10:1–5, 12, 15–16)		Sámuel (Hélamán 13:1–6; 16:1–2)

Kérd meg a tanulókat, hogy tanulmányozzák a táblára felírt verseket, és keressenek hasonlóságokat Nefi és Sámuel között. Kérj meg pár tanulót, hogy sorolják fel a hasonlóságokat a táblázat üresen hagyott részében. A felsorolásban szerepelhetnek a következők: elutasította őket a nép; hallották az Úr hangját; késlekedés nélkül követték az Úr útmutatásait; azt mondták, amit az Úr a szívükbe helyezett; figyelmeztették a nefitákat, hogy el fognak pusztulni, ha nem tartanak bűnbánatot; az Úr hatalma megvédte őket, hogy átadhassák az Ő üzenetét.

Miután a tanulók felsorolták a talált hasonlóságokat, kérd meg az egyiküket, hogy olvassa fel a Hélamán 10:4-et, azután tedd fel a következő kérdéseket:

- Milyen okai lehettek Nefi fáradhatatlanságának?
- Miként tanúsított Sámuel is fáradhatatlanságot? Hogyan fejleszthetünk ki ilyen fáradhatatlanságot?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az osztálynak a következő kijelentést Neal A. Maxwell eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából, melyben arról tanít, hogyan fejleszthetjük ki ezt a jellemvonást:

„Ha Jézusra és az Ő munkájára összpontosítunk, akkor örömünk és kitartásunk is megnövekedhet. ...Nefi nem volt önző és nem saját életének megóvására törekedett, hanem Isten akaratának megtételére. Ez olyan további osztatlan energiát adott neki, amely lehetővé tette, hogy fáradhatatlan szorgalommal igyekezzon. Nefi tudta, merre tart: Isten felé” (*If Thou Endure It Well* [1996], 116).

Kérdezd meg:

- Maxwell elder szerint mit tehetünk, hogy fáradhatatlan szorgalommal szolgáljunk?
- A Hélamán 10:4-ben mely kifejezések szemléltetik, hogy Nefi Isten felé tart, vagy más szavakkal, hogy Isten akaratának megtételére összpontosít?
- Mely kifejezések mutatják azt a Hélamán 13:3–5-ben, hogy Sámuel a saját akaratát el helyezte Isten akaratát?
- Milyen igazságot tanulhatunk Nefi és Sámuel tapasztalataiból, élményeiből? (A következő válasz tükrözhet egy igazságot, melyet a tanulók tanultak a személyes tanulmányaikból ezen a héten: **Az Úr áldásokat és felelőségeket bíz ránk, amikor mi a sajátunk elé helyezük az Ő akaratát.**)

Olvasd fel a következő történetet, melyet Dallin H. Oaks elder a Tizenkét Apostol Kvórumából mesélt el egy 12 éves lányról, aki Isten akaratát a sajátja elé helyezte:

„Nem lehet igaz hitünk az Úrban az Ő akaratába és időztetésébe vetett tökéletes bizalom nélkül. Amikor ilyen hit birtokában vagyunk és bízunk az Úrban, akkor igazi biztonságot érezhetünk az életünkben. [...]

Olvastam egy olyan fiatal nőről, aki ilyen hitet és bizalmat gyakorolt. Hosszú hónapokon át az édesanyja súlyos beteg volt. Végül a hithű édesapa odahívta a gyerekeket édesanyjuk ágya mellé, és azt mondta nekik, hogy ideje elköszönni tőle, mert haldoklik. A 12 éves lány tiltakozott:

»Apa, én nem akarom, hogy anya meghaljon! Ott voltam vele a kórházban... 6 hónapig; újra meg újra... megáldottad őt és enyhítettél a fájdalmán, majd csöndben elaludt. Azt akarom, hogy tedd a kezeidet a fejére és gyógyítsd meg őt!«

Az édesapa, aki Heber J. Grant elder volt, elmondta a gyermekeinek, hogy a szívében érezte, hogy eljött édesanyjuk ideje. A gyerekek elmentek, ő pedig letérdelt felesége ágya mellé. Később így emlékezett vissza imájára: »Elmondtam az Úrnak, hogy elismerem a kezét a létben [és] az elmúlásban. De azt is elmondtam az Úrnak, hogy nincs elég erőm ahhoz, hogy a feleségem halála hatással legyen a kicsiny gyermekeim hitére.« Könyörgött az Úrhoz, hogy adjon a lányának »tudást arról, hogy ez az Ő szándéka és akaratja, hogy édesanyja eltávozzon«.

Egy órán belül az édesanyja meghalt. Amikor Grant elder visszahívta a gyerekeket a szobába és közölte velük a hírt, a 6 éves kislánya [akit szintén Hebernek hívtak] keservesen sírni kezdett. 12 éves nővére a karjaiba vette és azt mondta: »Ne sírj, Heber! Miután kimentünk ebből a szobából, az Úr hangja a mennyből

így szólt hozzám: Édesanyád halála az Úrnak akaratára szerint történik« (Bryant S. Hinckley, *Heber J. Grant: Highlights in the Life of a Great Leader*, Salt Lake City: Deseret Book Co., 1951, pp. 243–44).

Amikor ilyen hit és bizalom birtokában vagyunk, melyet ez a fiatal nő tanúsított, olyan erőnk lesz, mely az élet minden fontos eseményében meg fog bennünket tartani” (“Faith in the Lord Jesus Christ,” *Ensign*, May 1994, 100).

Kérdezd meg:

- Mi segítette Heber J. Grant elnököt és családját abban, hogy a saját akaratuk elé helyezték az Úr akaratát?
- Volt már olyan élményetek, amikor az Úr akaratát a sajátotok elé kellett helyeznetek? (Felkérhetsz néhány tanulót, hogy osszák meg élményeiket az osztállyal. Emlékeztess őket, hogy ne osszanak meg semmit, ami túl személyes vagy magánjellegű lenne.)

Biztosítsd a tanulókat arról, hogy amikor bízunk az Úrban és az Ő akaratát a sajátunk elé helyezjük, akkor meg fog bennünket tartani a nehéz időszakokban.

Magyarázd el, hogy Nefi szolgálatának fontos része volt az, hogy segítsen az embereknek Istenre emlékezni és bűnbánatot tartani, ők azonban továbbra is megkeményítették a szívüket, és nem akarták, hogy megfegyveljék őket.

Oszd az osztályt két csoportra. Kérd meg az egyik csoportot, hogy olvassa el a Hélamán 10:15–18-at és a 11:3–10-et, a másik csoport pedig a Hélamán 11:30–37-et és a 12:1–3-at. (Ezeket az utalásokat fel is írhatod a táblára.) Kérd meg a csoportokat, hogy készüljenek fel arra, hogy megbeszéljék annak okait, miért fedtte meg az Úr a népét. A tanulók több okot is megemlíthetnek, de győződj meg arról, hogy kijelentik: **Az Úr megfeddi népét, hogy felserkentse őket az Óréa való emlékezésben.**

- A feddés mely formáját alkalmazta az Úr, hogy felkeltse az emberek figyelmét?
- A Hélamán 12:3 szerint sokan nem emlékeznek az Úrra, hacsak nem fenyegeti meg őket. Szerintetek ez miért van így?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Hélamán 15:3-at!

- Miként lehet az Úr dorgálása a szeretet kifejezése?

Kérj meg néhány tanulót, hogy osszák meg a hét 2. napjának 5. feladatára adott válaszaikat! Elisémélheted, hogy **az alázatosság és a bűnbánat által elkerülhetjük a kevélységet és a pusztulást**, és hogy **ha nem vagyunk körültekintőek, a jólét az Úr elfelejtéséhez vezethet.**

Következő rész (3 Nefi 1–11)

A tanulók a következő feladatukban arról fognak olvasni, hogy a teljes nefita nemzet csatára gyűlik a Gadianton rablók elleni hatalmas ütközetben. Hogyan voltak képesek legyőzni a nefiták a gonosz rablókot? A tanulók olvasni fognak arról a súlyos pusztításról is, mely Jézus Krisztus Jeruzsálemi halálakor következett be az amerikai kontinensen. Az emberek hallották Jézus Krisztus hangját a sötétségben, azután a feltámadt Szabadító eljött és személyesen szolgálta őket. Kérd meg a tanulókat, hogy gondolkozzanak el azon, milyen érzés lett volna, ha ott lehettek volna.

Harmadik Nefi: Nefi könyve

BEVEZETÉS

Miért tanulmányozzuk ezt a könyvet?

A 3 Nefi tanulmányozása során a tanulók megismerik a Szabadító szavait és tetteit, melyeket a nefiták között végzett háromnapos szolgálata idején mondott és cselekedett. Ezra Taft Benson elnök ezt tanította: „3 Nefiben található a teljes szentírás néhány legszívhezszólóbb és legerőteljesebb szakasza. Ez a könyv tanúságot tesz Jézus Krisztusról, az Ő prófétáiról, valamint a szabadítás tanairól” („The Savior’s Visit to America,” *Ensign*, May 1987, 6). Amikor a tanulók látják, hogy Jézus Krisztus minden egyes ember iránt könyörülettel volt, jobban átérzik majd, hogy velük személyesen is törődik (lásd 3 Nefi 11:15; 17:21). Fontos leckéket tanulhatnak azok igazlelkű példájából, akik felkészültek a Szabadítóval való találkozásra, illetve tanulhatnak azok hamislelkű példájából is, akik nem készültek fel a találkozásra.

Ki írta ezt a könyvet?

Mormon Nefi nagylemezei feljegyzéseinek kivonatolásával hozta létre a 3 Nefi könyvét. A könyv Nefi (Nefi fia) nevét viseli, akinek a munkássága átívelt a Szabadítónak a nép előtti megjelenéseit megelőző, közbeni és utáni időszakokon. A Jézus Krisztus látogatásait megelőző nagy gonoszság idején Nefi „hatalommal és nagy felhatalmazással” szolgált (3 Nefi 7:17). Erőfeszítései bevezették Jézus Krisztus szolgálatát, akinek szavai és tettei a 3 Nefi középpontjában állnak. Nefi feljegyzésének kivonatolása során Mormon hozzá-tette saját magyarázatait és bizonyágát is (lásd 3 Nefi 5:8–26; 26:6–12; 29–30).

Kiknek íródott a könyv, és miért?

Mormon két csoportnak szánta a 3 Nefiben olvasható írásokat. Először is azt mondta, hogy Lehi leszármazottai számára írta le ezeket (lásd 3 Nefi 26:8), másodsor pedig az utolsó napokban élő nemzsidókhöz szólt, és lejegyezte számukra az Úr felszólítását, miszerint jöjjenek Őhöz, hogy szövetséges népe közé számláltathassanak (lásd 3 Nefi 30). 3 Nefi könyve ezt a meghívást a Jézus Krisztusról szóló erőteljes tanúbizonyságával és a szövetségek jelentőségének kihangsúlyozásával támasztja alá.

Hol és mikor íródott?

A 3 Nefi könyve forrásul szolgáló eredeti feljegyzések nagy valószínűséggel Kr. e. 1 és Kr. u. 35 között íródtak. Mormon valamikor Kr. u. 345 és 385 között kivonatolta ezeket a feljegyzéseket. Mormon nem jegyezte le, hol volt, amikor ezt a könyvet összeállította.

Milyen megkülönböztető jegyei vannak ennek a könyvnek?

A 3 Nefi a Jézus Krisztus születését, halálát és feltámadását illető jövendölések

beteljesedését dokumentálja (lásd 3 Nefi 1; 8; 11). Jeffrey R. Holland elder szavai szerint a Szabadítónak a nefiták előtti megjelenése jelenti „a Mormon könyve egész történetének gyújtópontj[át], ez a mindenek felett álló pillanat” (*Christ and the New Covenant: The Messianic Message of the Book of Mormon* [1997], 250). 3 Nefi harminc fejezetéből húszban a Szabadító olyan tanításai állnak, melyeket közvetlenül Ő adott át a népnek (lásd 3 Nefi 9–28).

Vázlat

3 Nefi 1–5 Nefi megkapja a lemezeket atyjától. Megadtnak Krisztus születésének jelei. Meghiúsul a hívők elpusztítására szőtt terv, és sokan megtérnek. A nefiták és a lámániták együttes erővel harcolnak a Gadianton rablók ellen. Megbánják a bűneiket, és végül Lakoneusz és Gididdóni vezetésével legyőzik a rablókat. Mormon magyarázatot fűz a Krisztus tanítványaként és a feljegyzések vezetőjeként betöltött szerepeihez.

3 Nefi 6–7 A nefiták közti jólét kevélységhez, gonoszsághoz és titkos összeesküvésekhez vezet. Megdöntik a kormányt, és a nép törzsekre szakad. Nefi nagy hatalommal szolgál.

3 Nefi 8–10 Viharok, pusztítás és sötétség jelzi a Szabadító keresztre feszítését és halálát. Az emberek siratják azokat, akik életüket veszítették a pusztításban. Jézus Krisztus hangja arra kéri az életben maradtakat, hogy bánják meg a bűneiket és jöjjenek Őhöz.

3 Nefi 11–18 Jézus Krisztus megjelenik a sokaságnak a templomnál, és minden egyes embert magához hív, hogy megérintsék a szegek nyomát a kezén és a lábán. Kijelöl tizenkét tanítványt, és hatalmat ad nekik szertartások elvégzésére és az egyház irányítására. A Szabadító kijelenti tanát, megadja az igazlelkűség törvényeit, és elmondja, hogy betöltötte Mózes törvényét. Meggyógyítja az emberek gyengeségeit,

imádkozik őértük, és megáldja a gyermekeiket. Az úrvacsora bevezetése és további tanítások átadása után eltávozik közülük.

3 Nefi 19–26 A tizenkét tanítvány szolgál a népnek, és a Szentlélek kiárad rájuk. Jézus Krisztus másodszor is megjelenik, és imádkozik mindazokért, akik hisznek Benne. Kiszolgálja az úrvacsorát, és arról tanít, miként fogja betölteni az Atya az Izráellel kötött szövetségét. A Szabadító megparancsolja az embereknek, hogy kutassák Ésaías és az összes próféta szavait, valamint arra utasítja Nefit, hogy jegyezze le a lámánita Sámuel által bejelentett jövendölések beteljesedését. Átadja azokat a szavakat, melyeket az Atya Malakiásnak adott, és „minden dolgot kifejt...”, méghozzá kezdettől fogva addig az időig, amikor eljön majd az ő dicsőségében” (3 Nefi 26:3), azután távozik.

3 Nefi 27–28 Jézus Krisztus megjelenik, és megparancsolja a tizenkét tanítványnak, hogy az Ő nevében nevezzék az egyházat. Megadja evangéliumát, és arra utasítja tanítványait, hogy legyenek olyanokká, mint Ő. Jézus Krisztus megadja a tizenkét tanítványnak a szívük vágját.

3 Nefi 29–30 Mormon elmondja, hogy a Mormon könyve előkerülése annak a jele, hogy Isten megkezdte Izráel összegyűjtését az utolsó napokban. Az Úr arra inti a nemzsidókat, hogy tartsanak bünbánatot, és számláltassanak az Ő szövetséges népéhez.

3 Nefi 1

Bevezetés

Amikor közeledett a lámánita Sámuelnek a Szabadító születéséről szóló jóvendölésének beteljesedése, a hívők várták a jeleket, melyekről Sámuel azt mondta, hogy el fognak jönni. A hitetlenek a hívők megölésével fenyegettek, ha a jóvendölés nem válna valóra egy adott napig. Nefi – Nefi fia és Hélamán unokája – az Úrhoz fohászzkodott a hívőkért. Imájára válaszul az

Úr hangja szólt hozzá, kijelentve, hogy a jel azon az éjszakán fog megadatni. Amikor a nap lement, nem lett sötét, és egy új csillag is feltűnt. Sátán arra tett folyamatos erőfeszítései ellenére, hogy romba döntse az emberek hitét, a nép nagy része megtért az Úrhoz. Két évvel később azonban a Gadianton rablók kezdtek sok nefitát és lámánitát gonoszságba vezetni.

Javaslatok a tanításhoz

3 Nefi 1:1–26

Beteljesednek a Jézus Krisztus születését illető jóvendölések, és sok nefita megtér

Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak olyan emberekre, akik életüket adták az evangéliumért. (Például: Jézus Krisztus, Abinádi, néhányan az anti-nefi-lehiták közül, valamint Joseph és Hyrum Smith.) Kérd meg a tanulókat, mondják el, szerintük miért hajlandók az emberek ilyen áldozatot hozni. Adj nekik egy kis időt annak átgondolására, hogy szerintük miként reagálnának, ha olyan helyzetbe kerülnének, amely azt követelné, hogy adják életüket az evangéliumért. Mondd el, hogy öt évvel azután, hogy a lámánita Sámuel Zarahemlában prédikált, hithű nefiták egy csoportjának szembe kellett néznie ezzel a lehetőséggel.

Foglald össze a 3 Nefi 1:1–3-at: mondd el a tanulóknak, hogy Hélamán fia, Nefi átadta a szent feljegyzéseket fiának, Nefinek, majd pedig elment az országból, és senki sem tudta, hová.

Kérj meg több tanulót, hogy egymást felváltva olvassák fel a 3 Nefi 1:4–9-et. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és figyeljék meg, milyen kihívással néztek szembe a nefiták.

- Milyen kihívás tornyosult a hívők elé?
- Miért jelenthet nehézséget néhány ember számára, hogy hithű maradjon ebben a helyzetben?
- Ismertek-e olyanokat, akikről úgy hiszitek, hogy hithűek maradnának ebben a helyzetben? Mit gondoltok, miért maradnának hithűek?

Kérd meg a tanulókat, olvassák el magukban a 3 Nefi 1:10–12-t, és keressék meg, mit tett Nefi ebben a kritikus időszakban.

- Mi gyakorol rátok hatást abból, ahogyan Nefi erre a helyzetre reagál? Miért?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 3 Nefi 1:13–14-et, és kérd meg az osztályt, hogy fordítsanak különös figyelmet arra, mit válaszolt az Úr Nefi imájára.

- Mit mondott az Úr, mit fog megmutatni a világnak? (A tanulók válaszai tükrözzék, hogy **az Úr minden szót be fog teljesíteni, amelyet prófétái által elmondott.**)
- Amikor az Úr arról beszélt, hogy el fog jönni a világra, „hogy az Atya és a Fiú akaratát cselekedje...”, akkor az engesztelésére utalt. Hogyan segít nekünk ez az üzenet abban, hogy bízzunk és örvendezzünk?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 3 Nefi 1:4, 14–15, 19–21-et, és keressenek olyan kifejezéseket, amelyek kihangsúlyozzák, hogy az Úr betölti a próféták szavait.

- Szerintetek ti hogyan éreztetek volna, ha ott lettetek volna a hívők között a jel feltűnésekor?
- Annak tudata, hogy az Úr valóra fogja váltani a próféták szavait, hogyan segít nektek, amikor valaki gúnyt űz a normáitokból, vagy üldöz titeket a hitelveitek miatt?

Kérj meg két-három tanulót, hogy egymást felváltva olvassák fel a 3 Nefi 1:16–18-at. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és figyeljék meg, hogyan reagáltak a gonoszak, amikor meglátták a megjövendölt jeleket.

- Mit tudtak a gonoszak, miután megadatott a jel?
- Miért vezet félelemhez a bűn és a hitetlenség?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 3 Nefi 1:22–23-at. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és keressék meg, mit tett Sátán, hogy meggyőzze az embereket, hogy ne higgyenek az Úr születésének jeleiben.

- Mit tett Sátán? (Hazugságokat terjesztett a nép között.) Ma milyen hazugságokat terjeszt Sátán?
- Milyen igazságot tanulhatunk abból, ahogyan az emberek Sátán hazugságaira reagáltak? (Segíts a tanulóknak megfogalmazni a következő tantételt: **Sátán hazugságaival szembenézve választhatjuk azt, hogy hiszünk Jézus Krisztusban és megtérünk.** Ezt a tantételt fel is írhatod a táblára.)

Hogy segíts a tanulóknak átérezni e tantétel igazságát és jelentőségét, oszd meg a következő kijelentést Richard C. Edgley püspöktől az Elnöklő Püspökségből. Ebből a kijelentésből esetleg készíthetsz egy akkora másolatot a tanulóknak, amelyet be tudnak tenni a szentírásukba.

„A napjainkban tapasztalható konfliktusok és kihívások miatt egyetlen választási lehetőséget javaslok: a béke és védelem választását. Egy választást, mely mindenkinek megfelel. Ez pedig a hit. [...] Válasszuk a hitet a kétség helyett, válasszuk a hitet a félelem helyett, válasszuk a hitet az ismeretlen és homályos helyett, válasszuk a hitet a pesszimizmus helyett.

[...] Amikor a logika, az ésszerűség vagy a személyes meglátás összeütközésbe kerül a szent tanításokkal és a tannal, vagy az ellentétes üzenetek tüzes nyilakként záporoznak a hitetekre, ...*válasszátok* azt, hogy hitetlenségetek által nem vetitek ki szívetekből a magot [lásd Alma 32:28]. Ne feledjétek, nem kapunk bizonyosságot, míg hitünk ki nem állja a próbát (lásd Ether 12:6)“ (Hit: a döntés a tiétek! *Liahóna*, 2010. nov. 31., 33.).

- Mit tehetünk, hogy a hitet válasszuk a kétség, a félelem és a pesszimizmus helyett? (A válaszok között szerepelhet, hogy választhatjuk az imádkozást, az Úrtól való segítségkérést, a szentírások tanulmányozását, a parancsolatok betartását, az egyházi gyűléseken való részvételt, valamint mások szolgálatát.)

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 3 Nefi 1:24–25-öt, és keressék ki, milyen további kihívással kellett szembenéznie néhány hívőnek.

- Mit próbáltak néhányan bebizonyítani Mózes törvényét illetően?
- Mi gyakorol rájuk hatást ezeknek az embereknek a példájából, amikor megtudták, hogy tévednek?

Írd fel a táblára a következő kérdést: *Amikor az ellenség kétkedésre próbál rábírnival, hogyan fogom megőrizni a hitemet Jézus Krisztusban és az Ő visszaállított evangéliumában?* Kérd meg a tanulókat, hogy másolják le ezt a kérdést a jegyzetfüzetükbe vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukba. Adj nekik pár percet, hogy leírhassák a válaszukat.

3 Nefi 1:27–30

Nefita szakadárok és a lámánita fiatalok közül néhányan csatlakoznak a Gadianton rablókhoz

Kérj meg két tanulót, hogy jöjjen ki az osztály elé. Kérd meg egyiküket, hogy csukja be a szemét, és álljon fél lábon. Mondd el az osztálynak, hogy ez a tanuló olyasvalakit jelképez, aki ugyan ismeri az igazságot, de nem gyakorol hitet a Mennyei Atyában és Jézus Krisztusban, illetve nem szorgalmas az evangélium szerinti életben.

Mondd el, hogy ebben a szemléltetésben a másik tanuló olyan hatásokat fog jelképezni, amelyek eredményeként az első tanuló elbukhat az igazságtól. Kérd meg a második tanulót, hogy gyengéden lökdösse meg az első tanuló karját, míg az elveszíti az egyensúlyát vagy instabillá válik. Mutass rá, hogy amikor valaki nem törekszik az evangélium szerint élni, akkor sokkal könnyebben megtéveszthetik őt Sátán hazugságai és kísértései.

- Mit kell tennie az első tanulónak, hogy stabilan megállhasson? (Nyissa ki a szemét, és álljon mindkét lábán.)

Utasítsd az első tanulót, hogy nyissa ki a szemét, és álljon mindkét lábán, terpeszállásban. Mondd el, hogy ez a tanuló most olyasvalakit jelképez, aki „szilárd és állhatatos a hitben” (Hélamán 15:8). Most kérd meg a második tanulót, hogy ismét lökdösse meg gyengéden az első tanuló karját. Mutass rá, hogy amikor az ember törekszik az evangéliumot tanulmányozni és Isten parancsolatait betartani, akkor stabilan fog állni még akkor is, ha ellenkezés támad körülötte.

Kérd meg a két tanulót, hogy menjenek vissza a helyükre. Mondd el, hogy néhány évvel azután, hogy feltűntek Jézus Krisztus születésének jelei, Sátán továbbra is megpróbálta rávenni az embereket, hogy vonják kétségbe az evangélium igaz voltát.

Kérj meg néhány tanulót, hogy egymást váltva olvassák fel a 3 Nefi 1:27–29-et. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és figyeljék meg, hogy milyen hatást gyakoroltak a hamislelkű emberek néhány lámánita fiatalra.

- Mi történt néhány lámánita fiatallal? (Néhány zoramita „rávette őket, hogy csatlakozzanak... a Gadianon rablókhoz”.)
- A 3 Nefi 1:29 szerint miért hitte el néhány lámánita fiatal a zoramiták hazugságait és hízelt szavait? (Ha a tanulók nem említették meg Mormon azon kifejezését, hogy a fiatalok „önállóak lettek”, akkor emeld ki számukra.)
- Szerintetek mit jelent az „önállóak lettek” kifejezés?

Miközben a tanulók megbeszélik ezt a kérdést, olvasd fel, hogy mit mondott erről Kathleen H. Hughes nőtestvér, a Segítőegylet általános elnökségének tagja:

„Azt sugallja nekem, hogy elsősorban önmagukra tekintettek, és olyan vágyak kielégítésébe vetették magukat, amelyeknek az elkerülésére intették őket a próféták. Engedtek Sátán csábításainak és kísértéseinek” (“Grow Up unto the Lord,” *Ensign*, Feb. 2010, 18).

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 3 Nefi 1:30-at. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és figyeljék meg, milyen hatással volt „a felnövekvő nemzedék” (a fiatalok) másokra.

- Milyen hatással volt a felnövekvő nemzedék a körülöttük lévők hitére?

Hogy segíts a tanulóknak modernkori helyzetekre vonatkoztatni ezt a beszámolót, tedd fel a következő kérdéseket:

- Milyen hazugságok és hízelt szavak csábíthatják a mai fiatalokat arra, hogy hamislelkű csoportokkal kerüljenek kapcsolatba?
- Láttatok-e már olyat, hogy fiatalok rossz hatással voltak mások hitére? Mikor?

Kérd meg a tanulókat, hogy fogalmazzanak meg egy tantételt, amely összefoglalja, mit tanulhatunk a 3 Nefi 1:29–30-ból. Különböző módon fogalmazhatják meg a válaszukat, de győződj meg arról, hogy kijelentik a következő igazságot: **Ha engedünk a kísértésnek, példánk rossz hatással lehet mások hitére és igazlelkűségére.** Javasolhatod, hogy a tanulók írják be ezt az igazságot a szentírásukba.

Mutass rá, hogy noha a 3 Nefi 1:30-ban említett fiatalok rossz hatással voltak mások hitére, a fiatalok igazlelkű hatást is gyakorolhatnak a körülöttük lévőkre. Hívj ki egy tanulót a táblához, és kérd meg, hogy szolgáljon az osztály írnokeként. Kérd meg az írnokeket, írja fel a táblára a többiek e kérdésre adott válaszait:

- Milyen módokon gyakorolhatunk jó hatást családjunk, egyházunk vagy gyülekezetünk, illetve közösségünk hitére?

Buzdítsd a tanulókat, hogy válasszanak egyet vagy kettőt a táblán lévő ötletek közül, amelyen azon nyomban elkezdenek munkálkodni. Biztosítsd őket afelől, hogy igazlelkű példájuk erejével képesek megerősíteni mások hitét.

Megjegyzések és háttér-információk

3 Nefi 1:29–30. „A felnövekvő nemzedék gonoszsága”

Henry B. Eyring elnök az Első Elnökségből kifejtette, milyen hatással lehet az adott családra, ha valamely tagja tévútra tér:

„Az egyház fiataljainak... kezében van a jövő. Az egyház mindig is egy nemzedéknyire volt az eltűnéstől. Ha egy

egész nemzedék elveszne, ami nem fog bekövetkezni, akkor elveszítenénk az egyházat. Azonban ha egyvalaki is elvesz Jézus Krisztus evangéliuma számára, akkor az leszármazottak nemzedékei előtt zárja be az ajtót, hacsak az Úr ki nem nyújtja kezét, hogy visszahozza némelyiküket” (“We Must Raise Our Sights” [address to CES religious educators, Aug. 14, 2001], 1; si.lds.org).

3 Nefi 2–5

Bevezetés

Miután az emberek látták Jézus Krisztus születésének jeleit, egyre kevésbé estek ámulatba, ha jeleket láttak, és megkeményítették a szívüket. Sokan elvetették a további jeleket és csodákat, és egyre gonoszabbá lettek. Ennek eredményeként a Gadianton rablók olyan erőssé váltak, hogy a nefiták és a lámániták kénytelenek voltak fegyvert fogni ellenük. A megtért lámániták csatlakoztak a nefitákhoz, és a továbbiakban őket is

nefitákként ismerték. Lakoneusz, a nefiták főbírája, bűnbánatra szólította az embereket, és felkészítette őket a harcra. Bűnbánatuk, az Úrba vetett hitük és szorgalmas felkészülésük miatt a nefiták győzelmet arattak a Gadianton rablók felett. Megszabadulásukat követően az emberek elismerték Isten hatalmát, amely megtartotta őket.

Javaslatok a tanításhoz

3 Nefi 2

A megtért lámániták csatlakoznak a nefitákhoz, hogy megvédjék magukat a Gadianton rablókkal szemben

Kérd meg a tanulókat, hogy pár percen sorolják fel néhány lelki élményüket a füzetükben vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukban. Emlékeztessd őket, hogy a lelki élményeknek nem kell drámainak vagy rendkívülinek lenniük ahhoz, hogy jelentőségteljesek legyenek. Javasold nekik, hogy gondoljanak olyan alkalmakra, amikor érezték Mennyei Atyjuk szeretetét vagy a Szentlélek hatását. Például írhatnak olyan élményeikről, amikor választ kaptak imájukra, papsági áldásban részesültek, vagy szolgálatot nyújtottak valakinek. Amikor befejezték az írást, kérdezd meg tőlük, mit gondolnak, miért lenne fontos emlékezni ezekre a lelki élményekre ma, illetve 10 vagy 20 év múlva.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 3 Nefi 2:1–3-at. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és figyeljék meg, mi történt, amikor az emberek elkezdtek megfélemlkezni a Szabadító születésével kapcsolatos jelekről.

- Milyen igazságokat tanít nekünk ez a feljegyzés a lelki élményekről való megfélemlkezés veszélyeiről?

Amikor a tanulók megosztják az igazságokat, amelyeket megfogalmaztak, emeld ki a következő tantételt: **Ha megfélemlkezünk korábbi lelki élményeinkről, sebezhetőbbé válunk Sátán kísértéseivel és megtévesztéseivel szemben.** Ezt a tantételt fel is írhatod a táblára. Biztathatod a tanulókat, hogy ők is írják le a lelki élményeikről készített felsorolásuk alá.

- Szerintetek a lelki élmények elfelejtése miért tehet sebezhetővé minket Sátán számára?
- Mit tehetünk, hogy megbizonyosodjunk arról, hogy nem felejtjük el a minket ért lelki élményeket? (A válaszok között szerepelhetnek a következők: az élmények megosztása másokkal, amennyiben helyénvaló; feljegyzésük a személyes naplónkba; az Isten iránti kötelesség vagy Személyes fejlődés tevékenységei során szerzett élmények leírása.)

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentést, amelyben Henry B. Eyring elnök, az Első Elnökség tagja, elmondja, neki hogyan segített lelki élményeinek lejegyzése a naplójában. Kérd meg az osztályt, hogy figyeljék meg, milyen áldások eredhetnek az efféle feljegyzés vezetéséből.

„Évekig mindennap leírtam néhány sort. Egyetlen napot sem hagytam ki, bármilyen fáradt is voltam, vagy bármilyen korán is kellett kezdenem a következő napot. Mielőtt bármit is írtam volna, elgondolkodtam a következő kérdésen: »Láttam ma Isten kezét megérinteni minket, a gyermekeinket vagy a családunkat?« Miközben folytattam e szokásomat, valami elkezdődött. Amikor végiggondoltam a napot, megláttam, Isten mit tett [családunk

valamely tagjáért], amit máskülönben nem vettem volna észre a nap elfoglalt pillanataiban. Amikor ez történt – és gyakran megtörtént –, rájöttem, hogy az, hogy megpróbálok emlékezni, lehetőséget adott Istennek, hogy megmutassa nekem, mit tett.

A hálánál valami sokkal több kezdett el növekedni a szívemben. Bizonyosság született. Egyre bizonyosabb lettem a felől, hogy a Mennyei Atyánk meghallja az imákat, és válaszol rájuk. Még nagyobb hálát éreztem a Szabadító Jézus Krisztus engeszteléséből származó meglágyító és megtisztító erőért. És bizonyosabb lettem abban, hogy a Szentlélek minden dolgot az eszünkbe tud juttatni – még olyan dolgokat is, amelyeket nem veszünk észre, vagy amelyekre nem figyelünk, amikor megtörténnek” (Ó, emlékezzetek, emlékezzetek! *Liahóna*, 2007. nov. 67.).

Kérd meg a tanulókat, meséljenek arról, hogy a lelki élményekre való emlékezés – napló-írás vagy más mód által – miként segített hithűnek maradniuk Sátán azon erőfeszítései ellenére, hogy megkísértse vagy megtévessze őket.

Foglald össze a 3 Nefi 2:4–19-et azzal, hogy elmondod: amikor az emberek tovább folytatták a gonoszsgot, a Gadianton rablók gyarapodtak számban és erőben. A Gadianton rablók egyre erőszakosabbá és agresszívebbé váltak, a megtért lámániták pedig csatlakoztak a nefitákhoz a rablók elleni küzdelemben. Noha némi sikerrel jártak a Gadianton rablók földjeikről való kiűzésben, a nefiták (a megtért lámánitákkal együtt, akiket most már szintén nefitáknak neveztek) még mindig veszélyes helyzetben voltak 15 évvel azután, hogy feltűnt Jézus Krisztus születésének jele.

3 Nefi 3:1–10

A Gadianton rablók vezére azt követeli, hogy a nefiták adják meg magukat

Mondd el, hogy a 3 Nefi 3:1–10-ben példát láthatunk arra, hogy Sátán miként munkálkodik néha másokon keresztül, amikor megpróbálja meggyengíteni hitünket és tévútra vezetni minket. Giddiánhi, a Gadianton rablók vezére, levelet írt Lakoneusznak, a nefiták főbírájának, hogy rávegye: adják meg magukat a Gadianton rablóknak.

Írd fel a táblára: *Giddiánhi megkísérti Lakoneuszt*. Kérd meg az osztály egyik felét, hogy olvassák el magukban a 3 Nefi 3:2–5-öt, a többiek pedig olvassák el magukban a 3 Nefi 3:6–10-et. Olvasás közben keressenek olyan szavakat vagy kifejezéseket, amelyek szemléltetik, milyen taktikát használt Giddiánhi, hogy megpróbálja meggyengíteni Lakoneusz hitét és tévútra vezetni őt. Miután a tanulók elolvasták ezeket a verseket, kérd meg őket, hogy osszák meg, mit találtak! Kérj meg egy tanulót, hogy írja fel az osztály válaszait a táblára.

A tanulók által a 3 Nefi 3:2–10-ben talált taktikák összefoglalásaként írd fel a táblára a következő igazságot a tanulók felsorolása alá: **Sátán és követői gyakorta használnak hízélgést, hamis ígéretek és fenyegetéseket, hogy tévútra vezessék az embereket.** Kérd meg a tanulókat, hogy válasszák ki Giddiánhi egyik taktikáját a tábláról, és magyarázzák el, hogy Sátán és követői miként folyamodhatnak hasonló módszerhez a fiatalokkal szemben manapság. Hogy segíts a tanulóknak meglátni ezeket a hasonlóságokat, feltehetsz az alábbiakhoz hasonló kérdéseket:

- Milyen példákat tudnátok mondani arra, hogy az ellenség miként használ hízélgést (nem őszinte vagy túlzott dicséretet) a mai fiatalok esetében? Milyen hamis ígéretek vagy üres fenyegetéseket vethet be? Szerintetek hogyan tudnak ellenállni a fiatalok ezeknek a taktikáknak?

3 Nefi 3:11–5:7

Lakoneusz népe felkészül, hogy megvédje magát, és visszaverik a Gadianton rablókat

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 3 Nefi 3:11–12-t. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és figyeljék meg, hogyan reagált Lakoneusz Giddiánhi fenyegető levelére.

- Milyen igazságot tanulhatunk abból, ahogyan Lakoneusz Giddiánhinak válaszolt? (Az egyik igazság, amelyet a tanulók megfogalmazhatnak, az, hogy **az igazlelkű férfiaknak és nőknek nem kell félniük a gonoszaktól, és nem szabad meghunyászkodniuk fenyegetéseik előtt.**)

Oszd négy csoportra az osztályt. Adj minden csoportnak egy-egy nagy papírlapot. Osszák fel a papírukat két oszlopra, amelyeket a következő fejlécekkel lássanak el: *Lakoneusz felkészülése* és *Modernkori párhuzamok*. Írd fel a táblára a következő szentírásrészeket, és adj ki egyet minden csoportnak: 3 Nefi 3:12–15; 3 Nefi 3:16–21; 3 Nefi 3:22–26; 3 Nefi 4:1–4. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a nekik kiadott verseket, és keressék meg, hogyan készítette fel népét Lakoneusz lelkileg és fizikailag, hogy ellenállhassanak a Gadianton rablók támadásának. A *Lakoneusz felkészülése* fejléc alá minden csoportból egy-egy tanuló írjon valamit, mit tettek az emberek, hogy felkészüljenek. (Megjegyzés: Miközben a tanulók e verseket tanulmányozzák, győződj meg róla, hogy különbséget tesznek Giddiánhi – a Gadianton rablók vezetője – és Gidgiddóni – a nefiták nagy prófétaja és főparancsnoka – között.)

Miután a tanulóknak elegendő ideje volt, hogy elkészítsék felsorolásukat a *Lakoneusz felkészülése* fejléc alatt, kérd meg őket, hogy a *Modernkori párhuzamok* alá írják le, milyen lelki és fizikai felkészülést ajánlottak nekünk az utolsó napokban. Miután a tanulóknak elegendő idejük volt e feladat elvégzésére, kérj meg egy tanulót minden csoportból, hogy ossza meg az osztály egészével, mit tanult a csoportja. Hogy segíts a tanulóknak meglátni, miként tudnák alkalmazni, amit tanultak, a beszámolójuk közben vagy után tegyél fel a következőkhöz hasonló kérdéseket:

- Hogyan erősíthetjük meg otthonainkat az ellenség támadásaitól?
- Miért fontos az utolsó napokban a fizikai felkészülés (például az iskolázottság vagy a házi raktározás)?
- Miként nyújt védelmet számunkra a családokban, illetve az egyházközségekben vagy gyülekezetekben való gyülekezés?
- Segített-e már nektek az ima abban, hogy lelki erőre tegyetek szert? Mikor?
- Hogyan készíthet fel minket a jövőre a bűnbánat?
- Milyen áldásokat kapunk, amikor követjük az élő prófétákat és apostolokat?
- Hogyan hívhatjuk meg életünkbe a kinyilatkoztatás lelkét?

Kérd meg néhány tanulót, hogy egymást váltva olvassák fel a 3 Nefi 4:7–12-t. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és figyeljék meg, mi módon részesültek áldásban az emberek lelki és fizikai felkészülésüknek köszönhetően.

- Milyen igazságokat tanultatok ebből a beszámolóból? (Miközben a tanulók megosztják a válaszaikat, emeld ki a következő tantételt: **Amikor lelkileg és fizikailag felkészülünk, az Úr megerősít minket a kihívások leküzdéséhez.**)

Foglald össze a 3 Nefi 4:13–29-et azzal, hogy elmondod: Lakoneusz és népe legyőzték a Gadianton rablókat, vezetőiket pedig kivégezték. Olvasd fel a 3 Nefi 4:30–33-at. Kérd meg a tanulókat, hogy kövessék az olvasottakat, és figyeljék meg, hogyan reagált a nép erre a győzelemre.

- Hogyan reagáltak az emberek, miután az Úr megszabadította őket az ellenségeiktől?
- Mit tulajdonítottak a Gadianton rablóktól való megszabadulásuk okainak? (Bűnbánatukat, alázatosságukat és Isten jóságát. Rámutathatsz, hogy **amikor bűnbánatot tartunk és megalázkodunk, Isten megtart minket megpróbáltatásaink során, és megszabadít minket belőlük.**)

Megoszthatod egy olyan élményedet, amely során Istenre támaszkodtál, Ő pedig segített neked átvészelni vagy legyőzni egy megpróbáltatást. Felkérhetsz egy-két tanulót is egy hasonló élményük megosztására.

Kérd meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 3 Nefi 5:1–4-et. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és keressék meg, mit tettek a nefiták azon segítség és áldások eredményeként, amelyet a Gadianton rablókkal vívott csata során kaptak. Miközben a tanulók megosztják, amit találtak, emeld ki, hogy egyik reakciójuk az evangélium hirdetése volt.

3 Nefi 5:8–26

A béke helyreállítatik a nép között; Mormon elmagyarázza a feljegyzésekről készített kivonatát

Mondd el a tanulóknak, hogy a 3 Nefi 5 hátralévő része Mormon arról szóló magyarázatát tartalmazza, hogy miért készít kivonatot e feljegyzésről. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 3 Nefi 5:12–15-öt, és keressék ki, mit mondott Mormon azon felelősségéről, hogy kivonatot kell készítenie a nefita feljegyzésekről.

- Milyen igazságokat tanultatok ezekből a versekből a Jézus Krisztus tanítványaiként kapott felelősségünkkel kapcsolatban? (Bár a tanulók másképp fogalmazhatnak, ki kell jelenteniük a következő igazságot: **Jézus Krisztus tanítványaiként felelősséggel tartozunk azért, hogy megtanítsuk másoknak az örök élethez vezető utat.** Ezt az igazságot fel is írhatod a táblára.)

Mutass rá, hogy az egyik legfontosabb módja annak, hogy kimutassuk hálánkat az Úrnak a Tőle kapott áldásainkért, az, hogy segítünk másoknak is Hozzá jönni és elnyerni

3 Nefi 6–7

Bevezetés

A Gadianton rablóktól való csodálatos megmenekülésüket követően a nefiták körülbelül három éven át békességben éltek, akkor azonban kevélység, osztálykülönbségek és üldöztetések támadtak a nép sorában. Míg néhányan hűek maradtak az Úrhoz, sokan

titkos összeesküvésekre léptek. E titkos összeesküvések eredményeként a főbíró megölték, a nefita kormányt pedig megbuktatták. Az emberek törzsekre oszlottak, és mindegyik törzs saját vezetőket jelölt ki. Nefi hatalommal és nagy felhatalmazással szolgált a népnek.

Javaslatok a tanításhoz

3 Nefi 6:1–18

A boldogulás ideje után a nefiták kevélyé válnak, és felbomlik az egyház

Írd fel a táblára az óra előtt a következő kérdéseket. Kérd meg a tanulókat, hogy válaszoljanak rájuk, és fűzzenek magyarázatot a válaszukhoz.

Lehetséges-e, hogy valaki egyszerre legyen...

gazdag és alázatos?

szegény és gőgös?

iskolázott és alázatos?

tanulatlan és gőgös?

Biztasd a tanulókat arra, hogy a 3 Nefi 6 tanulmányozása közben továbbra is gondolkodjanak ezeken a kérdéseken. Foglald össze a 3 Nefi 6:1–9-et azzal, hogy elmondod: miután a nefiták és a lámániták legyőzték a Gadianton rablókat, békét teremtettek a földön, és boldogulni kezdtek. Kis idő múlva azonban békességüket és boldogulásukat veszély fenyegette.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 3 Nefi 6:5, 10–12-t, és kérd meg az osztályt, hogy figyeljék meg, mi kezdte fenyegetni a nép békéjét és boldogulását.

- Mi kezdett történni, ami veszélybe sodorta a nép békéjét és boldogulását?
- Tapasztaltatok-e már, hogy a vagyon vagy a tanultság gyarapítása hasonló problémákat idézett elő iskolátokban, közösségetekben vagy hazátokban? Ha igen, mi módon?

Húzz egy függőleges vonalat a tábla közepén, hogy létrehozz két oszlopot. Az egyik oszlop tetejére írd fel: *kevély*, a másik tetejére pedig ezt: *alázatos*. Kérd meg a tanulókat, hogy fűssák át a 3 Nefi 6:13–14-et, és keressenek olyan szavakat és kifejezéseket, amelyek azt írják le, hogyan reagáltak az emberek, amikor a gazdagság és a tanultság kezdte megosztani őket. (Szükség lehet rá, hogy elmagyarázd: a *szidalmazás* szó azt jelenti, hogy haragosan kritizálni valakit, illetve bántón vagy sértőn beszélni valakivel.) Amikor a tanulók befejezték az olvasást, kérd meg őket, hogy a tábla megfelelő oszlopába írják be a szavakat vagy kifejezéseket, amelyeket találtak.

- Milyen bizonyítékait látjátok a 3 Nefi 6:13-ban annak, hogy néhányan, akiket a kevélyek üldöztek, maguk is kevélységgel reagáltak?
- Szerintetek miért a kevélység megnyilvánulása, ha valaki szidalmazással válaszol a szidalmazásra (vagy kritizálással a kritizálásra)?
- Mi gyakorol rátok nagy hatást abból, ahogyan a megtért lámániták ebben az időben reagáltak?
- Milyen tantételeket tanulhatunk a 3 Nefi 6:13–14-ből? (A tanulók válaszai különbözőek lehetnek, de ki kell jelenteniük a következő tantételt: **Választhatjuk azt, hogy alázatosak és hithűek leszünk, körülményeinktől függetlenül.**)

Utalj vissza a tábla azon oszlopára, amely az alázatos válaszokat tartalmazza, és tedd fel a következő kérdéseket:

- Mit tehetünk annak elősegítésére, hogy alázatosak és hithűek maradjunk minden körülmények közepette? (A tanulók válaszait sorold fel a táblán az *alázatos* fejléct viselő oszlopban.)
- Gondoljatok valakire, aki szerintetek jó példa arra, hogy az alázatosságot és a hithűséget választja a körülményeitől függetlenül. Miként példa ez a személy az alázatosságra?

Mondd el, hogy mivel a legtöbb nefita nem bánta meg kevélységét, helyzetük egyre romlott. Kérj meg néhány tanulót, hogy egymást váltva olvassák fel a 3 Nefi 6:15–18-at. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és figyeljék meg, hogy az emberek kevélysége miként tette lehetővé Sátánnak, hogy hatást gyakoroljon rájuk.

- Mit tanítanak ezek a versek, milyen kapcsolat van a kevélység és Sátánnak a kísértésünkre való hatalma között? (Miközben a tanulók válaszolnak, segíts nekik megfogalmazni a következő igazságot: **Amikor kevélyek vagyunk, nagyobb hatalmat adunk Sátánnak, hogy kísértsen minket és még több bűn elkövetésére vezessen bennünket.** Biztathatod a tanulókat, hogy írják be ezt a tantételt a szentírásaikba, illetve a jegyzetfüzetükbe vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukba.)
- A 3 Nefi 6:15–18 alapján mely szavak és kifejezések jellemzik, hogy milyen gonosz szívbeli változáson mentek keresztül ezek az emberek a kevélység miatt? („[A] nép... kiszolgáltatta magát annak, hogy az ördög kísértései oda vigyék őket, ahová ő el akarja hurcolni őket, és hogy megtegyék mindazokat a gonoszságokat, amiket szeretne”. „[R]endkívül gonosz állapotban voltak”, és „szándékosan lázadtak fel... Isten ellen”).
- Mit gondoltok, miért befolyásolja a kevélység azt, hogy Sátán milyen mértékben képes hatást gyakorolni ránk?

A tanulók által adott válaszokon túl felkérhetsz valakit, hogy olvassa fel a következő kijelentést Henry B. Eyring elnöktől az Első Elnökségből. Kérd meg a tanulókat, hogy figyeljék meg, mire figyelmeztet Eyring elnök a kevélység egyik veszélyeként.

„A gőg zajt kelt bennünk, ami megnehezíti azt, hogy meghalljuk a Lélek halk hangját. Hiúságunkban hamarosan már nem is figyelünk rá. Hamarosan azt gondolhatjuk, hogy nincs is rá szükségünk” (lásd Az ima. *Liahóna*, 2002. jan. 17.).

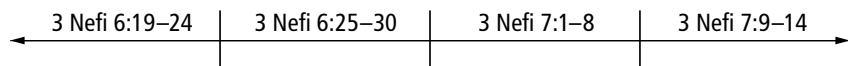
- Miért veszélyes az, ha többé nem figyelünk a Lélek hangjára? (Segíts a tanulóknak megérteni, hogy amikor figyelmen kívül hagyjuk a Lélek suttogásait, akkor fogékonyabbá válunk az ördög kísértései iránt.)

Utalj vissza ismét a táblán lévő alázatos válaszokra. Kérd meg a tanulókat, hogy válasszának ki egyet, amelyről úgy érzik, hogy nekik személy szerint a leginkább segítségükre lenne. Adj nekik néhány percet, hogy leírják, miként tudnák késlekedés nélkül elkezdni az adott javaslat alkalmazását az iskolában vagy otthon.

3 Nefi 6:19–7:14

Titkos összeesküvések megdöntik a nefita kormányt, és a nép törzsekre szakad

Másold fel a táblára a következő időszakot:

Oszd négy csoportra az osztályt, és mindegyik csoportnak add ki a táblán álló egyik szentírásrészlet. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a kijelölt részeket, és keressék meg, milyen fő események történtek akkor a nefiták között. Miután a tanulóknak elegendő idejük volt az olvasásra, kérj meg egy tanulót minden csoportból, hogy írja fel a csoportja szentírásrészében álló fő eseményeket az időszak megfelelő része alá (a csoport többi tagja is segíthet). Amikor készen vannak, mondd el, hogy az események sorozata jól mutatja, ahogyan a titkos összeesküvések a nefita kormány bukásához és a nép törzsekre szakadásához vezettek.

Kérj meg néhány tanulót, hogy egymást váltva olvassák fel a 3 Nefi 6:27–30-at. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és azonosítsák be, ki az alapítója és mi a célja a titkos összeesküvéseknek. Amikor a tanulók beazonosították a titkos összeesküvések alapítóját (vagyis az ördögöt), kérdezd meg:

- Mely szavak és kifejezések írják le a titkos összeesküvések céljait? (A válaszok között lehetnek a következők: „minden igazlelkűség ellen egyesítse őket”, az Úr népének elpusztítása, „dacoltak hazájuk törvényével és jogaival”, „hogyan az ország ne legyen többé szabad”.)
- Hogyan kerültek el a büntetést azok, akik megölték a prófétákat? (Barátaik és családjuk, akik szintén tagjai voltak a titkos összeesküvésnek, egyesült erővel segítettek nekik titokban tartani tetteiket és elkerülni tetteik következményeit.)
- Képzeljétek el, hogy néhány barátotok el akarja kerülni tettei következményeit. Hogyan segíthettek nekik, hogy inkább az evangélium és annak normái szerint éljenek?

Kérj meg néhány tanulót, hogy egymást váltva olvassák fel a 3 Nefi 7:1–8-at. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és figyeljék meg, milyen hatással voltak ezek a titkos összeesküvések a nefitákra. Mondd el, hogy **az ördög azért csábítja az embereket arra, hogy titkos összeesküvésekre lépjenek, hogy lerombolhassa az igazlelkűséget és elmélyíthesse a gonoszságot.** Segíts a tanulóknak megérteni, hogy a titkos összeesküvés módszerei és indítékai gyakran nem szembeszökőek, és nehezen lehet felismerni őket. Buzdítsd arra a tanulókat, hogy kerüljenek minden kapcsolatot olyan csoportokkal vagy egyénekkkel, amelyek vagy akik bármiféle hasonlóságot mutatnak a titkos összeesküvésekkel.

3 Nefi 7:15–26

Egy olyan időszakban, amikor nagyon kevés a hithű ember, Nefi folytatja szolgálatát, és néhányan megtérnek

- Szerintetek ti hogyan éreztetek volna, ha a nefiták között éltetek volna, miután megbuktatták a kormányukat? Miért?
- Mit gondoltok, hova fordultatok volna vezetésért és útmutatásért?

Kérj meg néhány tanulót, hogy egymást felváltva olvassák fel a 3 Nefi 7:15–20-at. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és figyeljék meg, hogy mi okból akarnak követni Nefit e körülmények közepette. Megállhattok egy-két versenként, hogy megkérdezhessd a tanulóktól, miért éreznének készletetést Nefi követésére.

- Mi volt Nefi üzenete az embereknek ebben az időszakban? (Lásd 3 Nefi 7:16.)
- Milyen tekintetben hasonlítanak a mai egyházi vezetők Nefihez?
- Láttatok-e már olyat, hogy egy egyházi vezető „hatalommal és nagy felhatalmazással” szolgált? Mikor? (3 Nefi 7:17).

Kérd meg a tanulókat, hogy egymást olvassák el magukban a 3 Nefi 7:21–26-ot, és keressék ki, milyen áldásokban részesültek a megtértek amiatt, hogy követték Nefit és megbánták a bűneiket. Kérj meg több tanulót is, hogy mondják el, mit találtak.

- Milyen tantételeket tanulhatunk azok példájából, akik bűnbánatot tartottak és követték Nefit?

A tanulók megoszthatnak többféle igazságot, de ki kell jelenteniük a következő tantételt: **Ha bűnbánatot tartunk és követjük az Úr szolgáit, akkor részesülni fogunk a Szentlélek hatásában.**

- Miért alapvetően fontos a bűnbánat ahhoz, hogy velünk lehessen a Szentlélek?
- Szerintetek az Úr szolgálóinak követése miért segít fogékonyabbnak lennünk a Szentlélek útmutatására?

Olvasd fel a következő kijelentést James E. Faust elnöktől az Első Elnökségből:

„Arra a következtetésre jutottam, hogy a lelki vezetés nagyban függ attól, hogy mennyire vagyunk összhangban az egyház elnökével, az Első Elnökséggel és a Tizenkét Apostol Kvórumával, akiket... prófétákként, látnokokként és kinyilatkoztatókként támogattak. Nem tudom, hogyan lehetünk teljes összhangban az Úr [Lelkével], ha nem vagyunk összhangban az egyház elnökével és a többi prófétával, látnokkal és kinyilatkoztatóval” (Elhívva és kiválasztva. *Liahóna*, 2005. nov. 53–54.).

- Éreztétek-e már a Szentlélek hatását azért, mert úgy döntöttetek, engedelmeskedni fogtok az Úr szolgálóinak? Mikor?

3 Nefi 8–10

Bevezetés

Harminchárom esztendővel azt követően, hogy a nefiták látták a Szabadító születésének jelét, elkezdtek várakozással tekinteni arra a jelre, melyet a lámánita Sámuel megígért a Szabadító halála kapcsán. Noha sok jel adatott, kétkedések és viták támadtak a nép soraiban. A következő év folyamán beteljesedett Sámuel prófécija. Miután hatalmas viharok, földrengések és

más csapások széleskörű pusztítást idéztek elő, a földet három napon át sötétség borította. A sötétségben azok, akik túléltek a pusztítást, meghallották Jézus Krisztus hangját, aki arra szólította őket, hogy bánják meg a bűneiket és térjenek vissza Hozzá. Amikor a sötétség eloszlott, az emberek siránkozását felváltotta az örvendezés és Jézus Krisztus dicsérete.

Javaslatok a tanításhoz

3 Nefi 8:1–18

Hatalmas pusztítás jelzi Jézus Krisztus halálát, valóra váltva a lámánita Sámuel jóvendölését

Kezdd az órát a következő kérdéssel:

- Tudtok-e olyan jelekről, amelyek már beteljesedtek, azt mutatva, hogy közel van a Szabadító második eljövetele? (Rámutathatsz, hogy sok jóvendölés, mint például az evangélium visszaállítása, Illés próféta eljövetele, valamint az evangélium szerete a világon zajló hirdetése már beteljesedett, illetve folyamatban van.)
- Milyen érzéseitek vannak, amikor felismeritek, hogy egy adott dolog a Szabadító közelgő második eljövetelének egyértelmű jele?

Mondd el, hogy hasonló időben élünk, mint a nefiták közvetlenül Jézus Krisztus náluk tett látogatása előtt. Épp úgy, ahogyan a nefiták várták azokat a jeleket, amelyekről a lámánita Sámuel megjövendölte, hogy Jézus Krisztus halálát és feltámadását fogják jelezni, nekünk is figyelniük kell a Szabadító második eljövetelének jeleire.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 3 Nefi 8:3–4-et, és keressék meg, milyen különböző érzéseik voltak a nefitáknak a jelekkel kapcsolatban. Kérd meg a tanulókat, hogy osszák meg, mit találtak. (Annak ellenére, hogy a nép „nagy buzgósággal vár[ta] a jelet”, „nagy kétkedések és szóváltások” támadtak közöttük.)

- Miben hasonlít a 3 Nefi 8:3–4-ben leírt helyzet a világban ma uralkodó állapotokhoz?
- Hogyan erősíthetjük meg a Jézus Krisztusba vetett hitünket, amikor körülöttünk sokan kételyeiknek adnak hangot?

Kérdezd meg a tanulóktól, hogy átéltek-e már heves vihart, erős földrengést vagy más katasztrófát. Válaszaik közben kérd meg őket, meséljenek arról, milyen érzések töltötték el őket az élmény során vagy után.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 3 Nefi 8:5–7-et. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és figyeljék meg, mi történt a Jézus Krisztus születését követő 34. évben. Azután kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 3 Nefi 8:8–18-at, és keressék meg, mi történt a városok lakosaival. Kérd meg őket, mondják el, mit találtak. Emlékeztess a tanulókat arra, hogy a lámánita Sámuel korábban már megjövendölte ezeket a dolgokat (lásd Hélamán 14:20–27). Hangsúlyozd ki, hogy **a próféták szavai mind be fognak teljesedni**, valamint hogy **Isten felelősségre fogja vonni a gonoszakat a tetteikért**.

3 Nefi 8:19–25

A földet három napon át sötétség borítja

Mondd el, hogy miután véget értek a viharok és a földrengések, a földet három napon át sötétség borította. Egy pillanatra kapsold le a világitást a teremben, azután kérdezd meg

a tanulóktól, voltak-e már teljesen sötét helyen, például egy barlangban vagy egy ablakok nélküli helyiségben.

- Milyen érzés volt ott lenni?

Mutass rá, hogy a földet három napon át borító sötétség más volt, mint az a sötétség, amikor lekapcsoljuk a világítást vagy egy ablakok nélküli helyre megyünk. Kérd meg a tanulókat, olvassák el magukban a 3 Nefi 8:19–23-at, és keressenek olyan kifejezéseket, amelyek a nefiták által megtapasztalt sötétséget jellemzik. (A válaszok között lehetnek a következők: „sűrű sötétség”, „sötét pára”, „sötét köd”, „nem lehetett világosság”.)

Kérd meg a tanulókat, olvassák el magukban a 3 Nefi 8:23–25-öt, és keressék meg, milyen hatással volt a sötétség azokra a nefitákra, akik túléltek a pusztítást. Kérd meg őket, mondják el, mit találtak.

3 Nefi 9:1–14

A sötétségben Jézus Krisztus arra szólítja a pusztulást túlélőket, hogy bánják meg a bűneiket, és jöjjenek Őhöz

Írd fel a táblára a következő kérdéseket. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 3 Nefi 9:1–12-t, és keressék ki a válaszokat ezekre a kérdésekre.

Miért következett be ez a pusztítás?

Hogyan reagált Sátán erre a pusztításra?

Mit tanít ez Sátánról és arról, hogy miként bánik a követőivel?

Olvasd fel az osztálynak a 3 Nefi 9:13–14-et. Kérd meg a tanulókat, hogy kövessék az olvasottakat, és keressék meg a Szabadító felhívását azokhoz, akik megmenekültek a pusztulástól. Kérd meg a tanulókat, hogy képzeljék el ezeket a nefitákat, amint a teljes sötétségben meghallják a Szabadító hangját. Azért tartattak meg, mert igazlelkűbbek voltak azoknál, akik elpusztultak, de nekik is bűnbánatot kellett tartaniuk és meg kellett változniuk (lásd 3 Nefi 9:13; 10:12).

- Mit gondoltok, mit éreztek a nefiták, amikor meghallották a Szabadító hívó szavát? Miért?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentést C. Scott Grow eldertől, a Hetvenek tagjától:

„Jézus Krisztus lelkünk Nagy Gyógyítója. [...]

Ha bűnt követünk el, a Sátán azt mondja nekünk, hogy elvesztünk. A Megváltó ezzel szemben mindenkinek, nektek is és nekem is megváltást kínál, függetlenül attól, hogy mit tettünk rosszul” (Az engesztelés csodája. *Liahóna*, 2011. máj. 109.).

Hangsúlyozd, hogy a Szabadító 3 Nefi 9:13-ban elhangzott hívása – hogy jöjjünk Hozzá és gyógyuljunk meg – mindannyiunkhoz szól. Ahhoz, hogy a Szabadító meggyógyítson minket, el kell fogadnunk a magához szólító felhívását, meg kell bánnunk a bűneinket, és meg kell térnünk. Kérd meg a tanulókat, hogy gondolják át, életük mely területén van szükségük a Szabadító gyógyítására, azután kérd meg őket, hogy válaszoljanak a következő kérdésre a jegyzetfüzetükben vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukban:

- Mit kell tennetek, hogy elnyerhessétek életetekben a Szabadító gyógyítását?

3 Nefi 9:15–22

A Szabadító kijelenti, hogy áldozata révén beteljesedett Mózes törvénye

Olvasd fel a 3 Nefi 9:19-et. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és figyeljék meg, mit mondott Jézus Krisztus, mit nem fog többé elfogadni a nefitáktól. Meglehet, hogy emlékeztetned kell a tanulókat arra, hogy ebben az időben a nefiták Mózes törvénye szerint éltek. A mózesi törvény részeként az Úr megparancsolta népének, hogy ajánljanak fel állatáldozatot azon áldozat jelképeként és árnyékképeként, amelyet majd a Szabadító ajánl fel engesztelése során.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 3 Nefi 9:20-at, és keressék ki, mit mondott a Szabadító, mostantól mit ajánljanak fel áldozatul a nefiták. Kérd meg őket, mondják el, mit találtak.

- Szerintetek mit jelent „megtört szívet és töredelmes lelket” ajánlani áldozatként?

Személyes kérdések

A személyes kérdések segíthetnek a tanulóknak az evangélium igazságainak alkalmazásában. E kérdések természetéből adódóan azonban esetleg vonakodnak hangosan válaszolni rájuk. Ha írásbeli választ kérsz a tanulóktól a személyes kérdésekre, azzal lehetővé teszed számukra, hogy válaszuk őszintebb és szívből jövőbb legyen. Figyelmeztess őket azonban arra, hogy ne írjanak bizalmas természetű dolgokról, például múltbéli bűnökről vagy vétkekről.

- Milyen áldásokat ígér az Úr azoknak, akik megtört szívvel és töredelmes lélekkel Hozzá jönnek?

Mondd el, hogy D. Todd Christofferson elder a Tizenkét Apostol Kvórumából tanított arról, mi a „megtört szív” és a „töredelmes lélek” kifejezések egyik lehetséges értelmezése. Olvasd fel a következő kijelentést, és kérd meg a tanulókat, hogy figyeljék meg, milyen szavakat használt Christofferson elder, hogy segítsen megértenünk e kifejezéseket:

„...felajánlhatjátok az Úrnak megtört, vagyis bűnbánó szíveteket, és töredelmes, vagyis engedelmes lelketeket. Valójában önmagatokat adjátok ajándékba – azt, amik vagytok és amivé váltok.

Van valami bennetek vagy az életetekben, ami tisztátalan vagy helytelen? Ha megszabadultok ettől, akkor az ajándék a Szabadítónak. Van olyan jó szokás vagy tulajdonság, ami hiányzik az életetekből? Ha felvesztek ilyet és jellemetek részévé teszitek, akkor ajándékot adtok az Úrnak” (lásd Te azért idővel megtérvén. *Liahóna*, 2004. máj. 12.).

- Milyen szót használt Christofferson elder, hogy segítsen megértenünk a „megtört szív” kifejezést? (Bűnbánó.) Szerintetek mit jelent az, ha valakinek bűnbánó a szíve?
- Milyen szót használt Christofferson elder, hogy segítsen megértenünk a „töredelmes lélek” kifejezést? (Engedelmes.) Hogyan jellemeznétek valakit, akinek engedelmes a lelke?

Kérd meg a tanulókat, olvassák el magukban a 3 Nefi 9:21–22-t, és keressék meg, miként jellemezte a Szabadító, hogyan kell Hozzá jönnünk. Kérd meg őket, mondják el, mit találtak. Mutass egy képet egy kisgyermekről, akár a saját családoból.

- Hogyan képzelitek el, amint egy kisgyermek a Szabadítóhoz jön? Hogyan segít ez megértenetek, hogy miként kell a Szabadítóhoz jönnünk?

Írd fel a táblára a következőket:

Ha megtört szívvel és töredelmes lélekkel jövünk Krisztushoz, akkor Ő...

Kérd meg a tanulókat, hogy fussák át a 3 Nefi 9:13–15, 19–22-t, és határozzák meg, miként tudnák kiegészíteni a táblán lévő kijelentést. Kérd meg őket, mondják el, mit találtak. A válaszok között szerepelhetnek a következők: meggyógyít minket (lásd 3 Nefi 9:13), örök életet ad nekünk (lásd 3 Nefi 9:14), és befogad minket (lásd 3 Nefi 9:22). A tanulók válaszaik után egészítsd ki a táblán lévő állítást így: **Ha megtört szívvel és töredelmes lélekkel jövünk Krisztushoz, akkor Ő befogad minket, meggyógyít bennünket, és örök életet ad nekünk.**

3 Nefi 10

Az Úr felkínálja, hogy összegyűjti népét, mint tyúk a csibéit

Foglald össze a 3 Nefi 10:1–3-at azzal, hogy elmondod: miután az emberek hallották a Szabadító hangját, olyannyira elámultak, hogy sok órán keresztül csend honolt közöttük. Azután az Úr ismét szólt a néphez.

Kérj meg néhány tanulót, hogy egymást felváltva olvassák fel a 3 Nefi 10:4–6-ot. Mutass rá, hogy ezekben a versekben a Szabadító Izráel házáról, az Ő szövetséges népéről beszél.

- Milyen tekintetben hasonlít a Szabadító egy csibéit a veszélytől óvó tyúkhöz? Miért nem gyűjtötte össze és óvta meg a Szabadító Izráel egész házát? (Mert nem voltak hajlandók Hozzá jönni.)
- Mit ígért a Szabadító azoknak, akik hajlandók megbánni a bűneiket és visszatérni Őhöz? (Összegyűjti őket, mint tyúk a csibéit.)

Kérd meg a tanulókat, hogy válaszoljanak a következő kérdésre a jegyzetfüzetükben vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukban. (Írd fel a kérdést a táblára, illetve olvasd lassan, hogy a tanulók le tudják írni maguknak.)

- Éreztétek-e már, hogy a Szabadító hívott titeket, hogy részesüljetez táplálásában és védelmében? Mikor?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 3 Nefi 10:9–11-et. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és figyeljék meg, mi történt, miután a Szabadító szólt a néphez. Zárásként tanúbizonytságot tehetsz arról, hogy a Szabadító irtalmas mindazokhoz, akik megtört szívvel és töredelmes lélekkel Hozzá jönnek. Elmondhatod továbbá, hogy a következő óra során a Szabadítónak a nép között tett látogatásáról fogtok beszélgetni, és arról, amikor minden egyes embernek szolgált.

3 Nefi 11:1–17

Bevezetés

A Szabadító halálát jelző pusztítást és háromnapos sötétséget követően körülbelül 2500 nefita férfi, nő és gyermek gyűlt össze a templom körül a Bőség földjén (lásd 3 Nefi 17:25). Miközben egymással beszélgettek, hallották a Mennyei Atya hangját, amint bemutatta Fiát, Jézus Krisztust, aki aztán meg is jelent. Jézus

Krisztus magához hívta az embereket, hogy személyesen tanúi legyenek, hogy Ő megöletett a világ bűneiért. Egyenként mind odamentek Hozzá, és megérintették a sebet az oldalán, valamint a szögek nyomát a kezén és a lábán.

Javaslatok a tanításhoz

3 Nefi 11:1–7

A nefiták hallják az Atya hangját, aki bejelenti Fia megjelenését

Miközben a tanulók megérkeznek az órára, szóljon halkán – épp hogy hallhatóan – valamilyen szent zene vagy általános konferenciai bejátszás a háttérben. Kapcsold ki, amikor elérkezik a nyitó ima és áhítat ideje. Az ima után kérdezd meg a tanulóktól, hogy hallották-e a bejátszást. (Ha ehhez a tevékenységhez nem állnak rendelkezésedre a szükséges eszközök, akkor megkérhetsz egy tanulót, hogy halkán olvasson fel a 3 Nefi 11-ből, miközben a többiek megérkeznek a terembe. Ha emellett döntesz, az a legjobb, ha egy nappal előre kiadod a megbízást, egy olyan tanulónak, aki amúgy is általában korán érkezik.)

- Mit kell tennünk, hogy meghalljunk és megértsünk egy csendes hangot?
- Mi volt az üzenete annak a dalnak (vagy általános konferenciai beszédnek vagy szentírásrésznek), amely akkor szólt, miközben megérkeztetek az órára ma?
- Könnyű vagy nehéz volt-e meghallani és megérteni a szavakat, mialatt mindannyian befelé jöttetek? Miért?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 3 Nefi 11:1–3-at. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és mondják meg, minek a megértése volt nehéz a nefiták számára.

- Hogyan jellemzik a hangot a 3 Nefi 11:3-ban? (Javasolhatod, hogy a tanulók jelöljék meg a szentírásaikban ezt a leírást.)
- Milyen hatással volt a hang azokra, akik hallották?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 3 Nefi 11:4–7-et, és keressék meg, mit tettek másképp a nefiták, hogy megértsék a hangot, amikor harmadik alkalommal hallották.

- Mit tettek másképp a nefiták a harmadik alkalommal, amikor hallották a hangot?
- Annak alapján, amit a 3 Nefi 11:7-ben olvastatok, kinek a hangját hallották az emberek? (A Mennyei Atya hangja szólt, amint bemutatta Fiát, Jézus Krisztust.)

Megkérheted a tanulókat, hogy olvassák el a Hélamán 5:30-at, és keressék meg az Úr hangjának másik jellemzését.

- Miben hasonlított a nefiták által hallott hang azokhoz a késztetésekhez, amelyeket a Szentlélektől kapunk? (Bár a tanulók másképp fogalmazhatnak, ki kell jelenteniük a következő igazságot: **A Szentlélek gyakorta az érzéseinken keresztül szól hozzánk.**)
- Miért fontos, hogy odafigyeljünk az Úrtól a Szentlélek útján kapott sugalmazásra?

Kérd meg a tanulókat, hogy osszanak meg olyan élményeket, amelyek során érezték, hogy a Szentlélek sugalmazása behatolt az elméjükbe vagy a szívükbe. Kérdezd meg tőlük, milyen érzés volt. Te is megoszthatod egy saját élményedet.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentést Boyd K. Packer elnöktől a Tizenkét Apostol Kvórumából arról, hogy mit kell tennünk, hogy meghalljunk és megértsük az Úr hangját a Szentlelken keresztül:

A lecke ütemezése

Minden leckét úgy ütemezz, hogy elegendő idő jusson a legfontosabb dolgokra. Például ennek a leckének a végén a tanulóknak lehetőségük lesz biznyságot tenni Jézus Krisztusról. Noha a lecke más részei is fontosak, ügyelj arra, hogy elegendő idő maradjon a biznyságtételre.

„A Lélek nem kiabálással kelti fel a figyelmünket. Soha nem ráz meg minket erős kézzel. A Lélek suttog. Oly gyengéden cirógat, hogy ha el vagyunk foglalva, akkor talán egyáltalán nem is érezzük.

Időnként kicsit megbök, éppen csak annyira, hogy odafigyeljünk; de az a tapasztalatom, hogy legtöbbször ha nem engedünk a gyengéd érzésnek, ha nem hallgatunk ezekkel az érzésekkel eltelve, akkor a Lélek visszahúzódik és megvárja, amíg mi keressük és odafigyelünk rá, a saját időnkben és a saját módunkon” (“How Does the Spirit Speak to Us?” *New Era*, Feb. 2010, 3).

- Milyen tantételt tanulhatunk a 3 Nefi 11:1–7-ből és Packer elnöktől? (A tanulók többféle választ adhatnak, de győződj meg arról, hogy megfogalmazzák a következő igazságot: **Amikor megtanuljuk, hogyan halljuk meg az Úr hangját a Szentlélek által, akkor képesek leszünk megérteni a Tőle érkező üzeneteket.**)
- Mi segít nektek abban, hogy felkészítsétek elméteket és szíveteket a Szentlélek suttogásainak meghallására és megértésére?

3 Nefi 11:8–17

Jézus Krisztus megjelenik a nefitáknak, és egyenként mindenkit magához hív, hogy megtapinthatassák a sebek nyomait a kezén, a lábán és az oldalán

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 3 Nefi 11:8–10-et. Kérd meg a tanulókat, hogy kövessék az olvasottakat, és képzeljék el, milyen lehetett ott lenni a nefiták soraiban ekkor. Tedd ki a Jézus a nyugati féltekén tanít című képet (62380; *Evangéliumi művészeti könyv* [2009]. 82.), és kérdezd meg:

- Szerintetek milyen gondolataitok és érzéseitek lettek volna, ha ott lettetek volna a nefiták között, amikor a Szabadító ellátogatott hozzájuk?

Emlékeztessd a tanulókat a sötétségre és pusztulásra, amelyet a nefiták átéltek közvetlenül a Szabadító megjelenése előtt, azután kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentést Jeffrey R. Holland eldertől, a Tizenkét Apostol Kvóruma tagjától arról, miért volt fontos a Szabadító megjelenése a nefitáknak:

„Ez a megjelenés és ez a kijelentés áll a Mormon könyve történetének gyújtópontjában, ez a mindennek felett álló pillanat. Ez volt az a megnyilvánulás és az az elrendelés, amely tudást és sugalmazást biztosított minden nefita próféta számára az azt megelőző 600 esztendő során, nem is szólva az ő izraelita és járedita elődeikről további évezredek át azelőtt.

Mindenki róla beszélt, róla énekelt, róla álmódott és az ő megjelenéséért imádkozott – és most valóban megjelent. Az volt minden idők legnagyobb napja! Az Isten, aki minden sötét éjjelt ragyogó hajnallá változtat, eljött hát!” (*Christ and the New Covenant: The Messianic Message of the Book of Mormon* [1997], 250–51).

Mondd el az osztálynak, hogy a lecke további része úgy van felépítve, hogy lehetőségük adódjon saját maguknak is elgondolkodni a Szabadító látogatásáról. Óra előtt készítsd elő a következő utasításokat és kérdéseket egy kiosztható lapon minden egyes tanuló számára (vagy írd fel ezeket a táblára vagy egy poszterre). Adj elegendő időt a tanulóknak, hogy elolvassák a 3 Nefi 11:11–17-et, és kövessék a kapott lapon álló utasításokat. Buzdítsd őket arra, hogy megfontoltan gondolják át e versek jelentését, miközben tanulmányozzák azokat.

1. Olvasd el magadban a 3 Nefi 11:11–12-t. Figyeld meg, mit szeretett volna Jézus Krisztus, hogy az emberek tudjanak Róla és arról, amit a halandó szolgálata során tett. Gondolkodj el a következő kérdéseken:
 - A Szabadítónak a 3 Nefi 11:11-ben álló kijelentései közül melyek bírnak a legnagyobb jelentőséggel számodra? Miért?
 - Mire utalt a Szabadító, amikor ezt mondta: „ittam abból a keserű pohárból, amit az Atya adott nekem”? Miért fontos tudni, hogy Jézus Krisztus mindig alávetette magát a Mennyei Atya akaratának?
2. Olvasd el a 3 Nefi 11:13–15-öt, és gondolkodj el a következő kérdéseken:
 - Minek a megtételére kérte a Szabadító a nefitákat? Mit szeretett volna, hogy megtudjanak ennek az élménynek köszönhetően?

- Az emberek mind odamentek a Szabadítóhoz; „egyenként mind így tettek, míg mindannyian oda nem mentek” (3 Nefi 11:15). Azt figyelembe véve, hogy körülbelül 2500-an voltak a sokaságban (lásd 3 Nefi 17:25), mit tanít ez neked arról, hogy milyen érzésekkel van a Szabadító mindannyiunk iránt?
3. Válaszolj a következő kérdésekre a jegyzetfüzetedben vagy a szentírás-tanulmányozási naplódban:
- Szerinted miért akarta az Úr, hogy „egyenként mind” meglássák és megérintsék Őt?
 - Szerinted milyen hatással lenne rád, ha megérinthetné a Szabadító sebeit, amelyeket akkor kapott, amikor engesztelést hozott a bűneidért?
4. A következő igazságot beírhatod a szentírásaidban a margóra, a 3 Nefi 11:11–15 mellé: **Jézus Krisztus arra kér engem, hogy személyes bizonyosságot szerezzek arról, hogy Ő az én Szabadítóm.** Válaszolj a következő kérdésekre a jegyzetfüzetedben vagy a szentírás-tanulmányozási naplódban:
- Milyen élmények vezettek el téged oda, hogy saját bizonyosságot kapj arról, hogy Jézus Krisztus a te Szabadítód?
 - Szerinted mit szeretne az Úr, mit tegyél, hogy megerősítsd a Róla való bizonyosságodat?
 - Érezted-e már, hogy a Szabadító személyesen ismer és megáld téged? Mikor?

Miután a tanulóknak elegendő idejük volt e tevékenység elvégzésére, kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 3 Nefi 11:16–17-et. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és figyeljék meg, mit tettek az emberek, miután részük volt ebben a személyes élményben a Szabadítóval. Elmagyarázhatod, hogy a *hoszanna* egy héber szó, amely azt jelenti: „ments meg most” vagy „kérlek, szabadíts meg minket”, és dicséreteken, valamint fohászokban fordul elő szerte a szentírásokban (lásd Kalauz a szentírásokhoz: hoszanna.scriptures.lds.org).

- Szerintetek miért kiáltottak az emberek hozsannát a Szabadítóval való élményük után?

Kérd fel a tanulókat, hogy vizsgálják meg közelebbről a 3 Nefi 11:15-öt. Kérd meg őket, hogy figyeljék meg, mit tettek az emberek, miután látták a Szabadító sebeit. (Bizonyosságot tettek, hogy akit látnak, Jézus Krisztus.)

- Vajon szükséges-e látnunk és megtapintanunk a Szabadítót ahhoz, hogy tudjuk: Ő él? (Lásd Moróni 10:5.) Mi hogyan tehetünk bizonyosságot Jézus Krisztusról?
- Hogyan vonatkoztathatjuk magunkra a 3 Nefi 11:15-öt? Mit kell tennünk mindannyiunknak, miután bizonyosságot kapunk Jézus Krisztusról? (**Amikor személyes bizonyosságot kapunk Jézus Krisztusról, akkor felelősségünké válik, hogy bizonyosságot tegyünk Róla.**)

Az óra zárásaként kérj meg a tanulókat, hogy meséljenek olyan alkalmakról, amikor megosztották másokkal a Jézus Krisztusról való bizonyosságukat. Az idő függvényében szólítsd fel mindazokat, akik röviden szeretnék megosztani a Szabadítóról való bizonyosságukat, és esetleg elmondani, mit tettek, hogy bizonyosságot kapjanak. Ha az idő engedi, megkérheted őket arra is, hogy osszanak meg néhány gondolatot vagy érzést, amely a 3 Nefi 11 tanulmányozása során támadt bennük ma.

Megjegyzések és háttér-információk

3 Nefi 11:3. „Egy szelíd hang”

Boyd K. Packer elnök, a Tizenkét Apostol Kvórumának elnöke elmagyarázta, hogyan munkálkodik a Szentlélek hangja az elménkben és a szívünkben:

„...a Lélek hangja inkább *érezsként* érkezik, mintsem hangként. Hozzám hasonlóan ti is megtanuljátok majd fürkészni azt a hangot, amely inkább *éreződik*, mintsem *hallatszik*. [...]

A Szentlélek ajándéka, ha engeditek, utat mutat és védelmet ad, és ki is igazítja a tetteiteket. Lelki hang ez, amely gondolat formájában érkezik az elmébe, vagy érzésként a szívbe. [...]

Nem várható el, hogy soha ne kövessetek el hibát az életben, azonban nem fogtok lényegi hibát elkövetni úgy, hogy először ne figyelmeztetne benneteket a Lélek készítése” (Tanács a fiataloknak. *Liahóna*, 2011. nov. 17–18.).

Otthon tanulási lecke

3 Nefi 1–11:17 (24. rész)

Felkészülési anyag az otthon tanulókat oktatója számára

A napi otthon tanulási leckék összefoglalása

A következő részt – a 3 Nefi 1–11:17-ben (24. rész) tanulmányozott tanok és tantételek összefoglalását – nem arra szánták, hogy a lecke részeként mind megtanítsd. A lecke, melyet tanítasz, csak néhány tanra és tantételre fog összpontosítani. Kövesd a Szent Lélek sugalmazásait, amikor figyelembe veszed az általad tanított fiatalok szükségleteit.

1. nap (3 Nefi 1)

Miközben a tanulók a lámánita Sámuel Jézus Krisztus születéséről szóló jóvendülésének beteljesedését tanulmányozták, megtanulták, hogy az Úr minden szót be fog teljesíteni, amelyet prófétái által elmondott. Azok példájából, akik hitűek maradtak még akkor is, amikor a hitetlenek az életükre törtek, a tanulók megtanulták, hogy Sátán hazugságaival szembenézve választhatjuk azt, hogy hiszünk Jézus Krisztusban és hitűek maradunk. Néhány lámánita fiatal lázadása megmutatta a tanulóknak, hogy ha engedünk a kísértésnek, példánk rossz hatással lehet mások hitére és igazlelkűségére.

2. nap (3 Nefi 2–5)

Miközben arról tanultak, hogy az emberek egyre kevésbé voltak igazlelkűek, a tanulók megfigyelték, hogy ha megfedkezünk korábbi lelki élményeinkről, sebezhetőbbé válunk Sátán kísértéseivel és megtévesztéseivel szemben. Amikor elemezték Giddiánhi Lakoneushoz írott megtévesztő levelét, a tanulók felismerték, hogy Sátán és követői gyakorta használnak hízalgést, hamis ígéreteket és fenyegetéseket, hogy tévútra vezessék az embereket. A tanulók megtanulták a Gadianton rablókat sikeresen legyőző nefitáktól és lámánitáktól, hogy amikor lelkileg és fizikailag felkészülünk, az Úr megerősít minket a kihívások leküzdéséhez. Amikor a tanulók arról olvastak, hogy a nefiták az Urat dicsérték megszabadulásuk miatt, megtanulták, hogy Istennek a szabadulásunkban tanúsított jóságának és irgalmának felismerése segít alázatosnak maradnunk. A nefitáknak az evangélium hirdetésére tett erőfeszítései, valamint Mormon kijelentése arról, hogy mi az ő kötelessége, azt szemléltette, hogy Jézus Krisztus tanítványaiént felelősséggel tartozunk azért, hogy megtanítsuk másoknak az örök élethez vezető utat.

3. nap (3 Nefi 6–10)

Amikor a tanulók arról olvastak, hogy a nefiták és a lámániták ismét gonoszságba süllyedtek, felfedezték, hogy amikor kevélyek vagyunk, nagyobb hatalmat adunk Sátánnak, hogy kísértsen minket és még több bűn elkövetésére vezessen bennünket. A nép egy részének hitű példája azonban megmutatta, hogy választhatjuk azt, hogy alázatosak és hitűek leszünk, körülményeinktől függetlenül. A nefita kormány bukásakor azok, akik Nefit követték, jól példázták,

hogy ha bűnbánatot tartunk és követjük az Úr szolgálait, akkor részesülni fogunk a Szentlélek hatásában az életünkben. A szörnyű pusztítást követően minden ember szerte a vidéken hallotta Jézus Krisztus hangját, kijelentve a sötétségben, hogy ha megtört szívvel és töredelmes lélekkel jövünk Hozzá, akkor Ő meggyógyít bennünket, és örök életet ad nekünk.

4. nap (3 Nefi 11:1–17)

Miközben a tanulók azt a részt tanulmányozták, amikor az Atya bemutatta Jézus Krisztust, felfedezték, hogy a Szentlélek gyakorta az érzéseinken keresztül szól hozzánk. Azt is megtanulták, hogy amikor megtanuljuk, hogyan halljuk meg az Úr hangját a Szentlélek által, akkor képesek leszünk megérteni a Tőle érkező üzeneteket. Az arról szóló beszámolóból, hogy a Szabadító megkezdte szolgálatát a nefiták között, a tanulók megtanulták, hogy Jézus Krisztus arra kér mindannyiunkat, hogy szerezzünk személyes bizonyosságot arról, hogy Ő a mi Szabadítónk, továbbá amikor elnyerjük ezt a bizonyosságot, akkor felelőségünké válik, hogy bizonyosságot tegyünk Róla.

Bevezetés

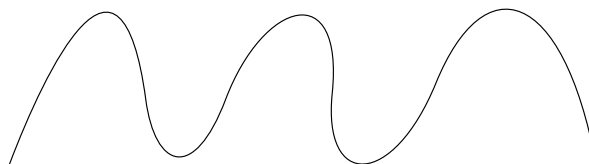
Ebben a leckében a 3 Nefi 1–7-hez kapcsolódó tevékenység kihangsúlyoz néhány olyan tant és tantételt, amely segíthet a tanulóknak jobban megérteni, mit jelent megtérni Jézus Krisztus evangéliumához. A 3 Nefi 8–10-hez kapcsolódó tevékenységek felkészítik a tanulókat, hogy elgondolkodjanak a Szabadítóról való bizonyosságukon, miközben arról tanulnak, amikor Ő megjelent Lehi leszármazottainak a 3 Nefi 11-ben.

Javaslatok a tanításhoz

3 Nefi 1–7

Jelek és csodák jelentik Jézus Krisztus születését; az emberek váltakozva hol igazlelkűek, hol gonoszak, míg végül összeomlik a kormányuk

Rajzolj a táblára egy ehhez hasonló vonalat:

Kérdezd meg: Az ehets tanulmányaitok alapján hogyan jellemezheti ez a vonal a nefitákat a 3 Nefi 1–7-ben? (Meggérheted a tanulókat, hogy fussák át a 3 Nefi 1–7 fejezetösszefoglaló fejléceit, hogy felidézzék, hogyan ingadoztak a nefiták az igazlelkűség és a gonoszság között Kr. u. 1-től Kr. u. 33-ig.)

Hogy segíts a tanulóknak átgondolni, mit taníthat nekünk a 3 Nefi 1–7 arról, hogyan lehet valóban megtérni Jézus

Krisztushoz és az Ő evangéliumához, kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentést Marion G. Romney elnöktől, az Első Elnökség egykori tagjától. (Amennyiben lehetséges, készíts egy másolatot minden tanuló számára, és kérd meg őket, húzzanak alá olyan kifejezéseket vagy szavakat, amelyek szerintük a legjobban jellemzik azt, aki megtért.)

„A megtérés lelki és erkölcsi változás. A megtérés nemcsak Jézus és az ő tanításainak elméletbeli elfogadását foglalja magában, hanem egy belé és az Ő evangéliumába vetett ösztönző hitet is. ...Abban az emberben, aki valóban teljesen megtért, a Jézus Krisztus evangéliumával ellentétes dolgok utáni vágy voltaképpen kihuny. E dolgok helyét Isten szeretete veszi át, Isten parancsolatainak betartására vonatkozó szilárd és megfélemezhető elkötelezettséggel” (in Conference Report, Guatemala Area Conference 1977, 8).

Kérdezd meg: Érzésetek szerint mely szavak vagy kifejezések jellemzik legjobban azt, aki megtért?

Rajzold fel a táblára a következő táblázatot, vagy készítsd el minden tanulónak kiosztmányként:

	A megtéréshez vezető hitelvek és tettek	A megtérést gyengítő hitelvek és tettek
3 Nefi 1:15–23, 27–30		
3 Nefi 2:1–3; 3:1–10		
3 Nefi 4:7–12, 30–33		
3 Nefi 6:13–18; 7:1–5		
3 Nefi 7:15–22		

Mindegyik tanulónak jelölj ki egyet a táblázatban feltüntetett szentírásrészekből. Adj időt a tanulónak, hogy átfussák a nekik kijelölt szentírásrészeket, olyan hitelveket és tetteket keresve, amelyek elősegítik vagy gyengítik a megtérést. A tanulók által beazonosított tantételek közül sok megtalálható e lecke elején A napi otthontanulási leckék összefoglalása rész alatt, az 1–3. naphoz tartozóan. Miközben a tanulók megosztják, amit találtak, írd fel válaszaikat a táblára, vagy ösztönözd őket arra, hogy írják be a kiosztott lapra. Segíts a tanulónak alkalmazni a talált tantételeket a következőkhöz hasonló kérdések feltevésével az általuk azonosított egy-két igazsággal kapcsolatban:

- Hogyan éltetek ti vagy hogyan élt egy ismerősötök az adott igazság szerint, illetve milyen tapasztalatotok volt az adott tantétellel?
- A talált igazság függvényében milyen tanácsot adnátok valakinek, hogy segítsetek neki mélyebben megtérni és lelkileg stabilabbá válni?

3 Nefi 8–11:17

Hatalmas pusztítás és sötétség jelzi Jézus Krisztus halálát; feltámadása után az Úr ellátogat Lehi gyermekeihez

Kérj meg egy tanulót, hogy foglalja össze a 3 Nefi 8-ban álló eseményeket, és osszon meg az osztállyal bármilyen érzést vagy benyomást, amely e fejezetnek az elmúlt héten való tanulmányozása közben támadt benne. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 3 Nefi 8:20–23-at. Kérd meg az osztályt, hogy mondják el, miért helyénvaló Jézus Krisztus halálának jeleként az a jel, amelyről e versek említést tesznek. A nefiták által megtapasztalt sötétség kihangsúlyozására elvégezhető a következő tevékenységet:

Adj egy zseblámpát minden tanulónak, és kapcsold le a világítást a terebben. (Ha nincs elegendő zseblámpád, akkor a tanulók megoszthatnak rajtuk.) A tanulók kapcsolják be a lámpájukat, és kérd fel néhányukat, hogy egymást felváltva olvassák fel a 3 Nefi 9:13–20-at. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és figyeljék meg, milyen igazságokat tanultak az emberek Jézus Krisztusról, miközben megtapasztalták a halálát követő sötétséget. Amikor ismét felkapcsoljátok a világítást, foglaljátok össze a táblán a tanulók által megfogalmazott igazságokat. Hangsúlyozd ki a következő tantételeket: **Jézus Krisztus a világ világossága és élete. Ha megtört szívvel és töredelmes lélekkel jövünk Krisztushoz, akkor Ő befogad minket, meggyógyít bennünket, és örök életet ad nekünk.**

Foglald össze a 3 Nefi 11:1–7-et azzal, hogy elmondod: a pusztítást túlélő emberek a templom körül gyülekeztek a Bőség földjén.

Tedd ki a Jézus a nyugati féltekén tanít című képet (62380; *Evangéliumi művészeti könyv* [2009]. 82. sz.), vagy a Jézus meggyógyítja a nefitákat címet viselőt (*Evangéliumi művészeti könyv*, 83. sz.). Kérd meg a tanulókat, hogy képzeljék maguk elé a 3 Nefi 11:8–17-et, miközben felolvasod nekik. Időnként állj meg, és kérd meg a tanulókat, osszák meg, milyen érzéseik vannak, miközben maguk elé képzelik ezt az eseményt, különösen azt a személyes élményt, amelyben a nefitáknak egyenként része volt a Szabadítóval, ahogyan azt a 3 Nefi 11:15 leírja.

A 3 Nefi 11:8–17 felolvasása után tedd fel a tanulónak a következő kérdéseket. Kérd meg őket, hogy pár percig gondolkodjanak el magukban a kérdésem, mielőtt válaszolnának. (Ügyelj arra, hogy elegendő időt hagyj a tanulónak a válaszadásra, hogy ne érezzék magukat siettetve, amikor átgondolják és megosztják érzéseiket és bizonyosságukat.)

- Ha ott lettetek volna a nefiták között, és lehetőségetek lett volna megtapintani a Szabadító sebeit, mit mondtatok volna neki?
- Amikor Jézus Krisztus bemutatta magát a nefitáknak, szerintetek miért bír jelentőséggel az, hogy felhívta a figyelmet a „keserű pohárra”? (3 Nefi 11:11).
- Mi az a „keserű pohár”, amelyre Jézus Krisztus utalt? (Lásd T&S 19:16–19.)

Ossz meg a bizonyosságodat a Szabadítóról és arról a világosságról, amelyet kaptál az életedben, amikor Őt követted. (Biztathatod továbbá a tanulókat arra, hogy emlékezzenek az ezen az órán tapasztalt érzéseikre, és írják le őket a személyes naplójukba otthon.)

Következő rész (3 Nefi 11:18–16:20)

Kérd meg a tanulókat, hogy gondolkozzanak el ezeken a kérdéseken a következő rész tanulmányozása során: Van-e valaki, akit az ellenségemnek tekintek? Ha igen, hogyan bánok

velük? Milyen erényeket tart fontosnak Isten az életemben? Elfogadható-e mások felett ítélkezni? A tanulók választ kaphatnak ezekre a kérdésekre, amikor tanulmányozzák a Szabadító szavait a 25. részben.

3 Nefi 11:18–41

Bevezetés

Miután a nefiták előléptek és megtapintották a seb-helyeket a Szabadító kezén, lábán és oldalán, az Úr hatalmat adott Nefinek és másoknak a keresztelésre és más papsági szertartások elvégzésére. A Szabadító arra

is intette az embereket, hogy kerüljék a viszálykodást, és megígérte, hogy akik az Ő tana szerint élnek, Isten királyságát fogják örökölni.

Javaslatok a tanításhoz

3 Nefi 11:18–27

Jézus Krisztus hatalmat ad Nefinek és másoknak a keresztelésre

Óra előtt írd fel a táblára a következő kérdéseket: *Ki keresztelhet meg engem? Hogyan történik a keresztelés?*

Ha vannak a tanulóid között olyanok, akik nemrég csatlakoztak az egyházhoz, az óra kezdéseként felkérheted őket, hogy osszák meg néhány élményüket arról, amikor az egyházból tanultak. Kérdezd meg tőlük, hogy felmerültek-e bennük a táblára írt kérdések, amikor elhatározták, hogy megkeresztesztek.

Azzal is kezddheted az órát, hogy megkéred a tanulókat, képzeljék el, hogy az egyik barátjuk nemrég elhatározta, hogy csatlakozik az egyházhoz, és feltette nekik a táblán álló két kérdést. Kérd meg a tanulókat, hogy mondják el, mit válaszolnának ezekre a kérdésekre. Vagy esetleg felkérhetsz két tanulót, hogy játsszanak el egy beszélgetést egy egyháztag és egy barátja között, amint megbeszéljük ezeket a kérdéseket.

Emlékeztess a tanulókat, hogy az előző leckében arról tanultak, amikor Jézus Krisztus megjelent egy csoportnyi nefitának. Jézus Krisztus magához hívta őket, hogy saját maguk tanúi lehessenek feltámadásának és isteni voltának azzal, hogy megtapintják a sebek nyomait a kezén, a lábán és az oldalán. Mondd el, hogy közvetlenül ezután az élmény után a Szabadító megtanított az embereknek a tanát, amely nem más, mint hinni Őbenne, megkereszteszteni, és elnyerni a Szentlelket.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 3 Nefi 11:18–22-t. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és keressenek válaszokat a kérdésre: *Ki keresztelhet meg engem?* A tanulók írják fel válaszaikat a táblára a kérdés alá. Bár a tanulók másképp fogalmazhatnak, ki kell jelenteniük a következő igazságot: **A keresztelést olyan személynek kell végeznie, aki megfelelő felhatalmazással rendelkezik.** (Ha ez még nem került fel a táblára, akkor felírhatod a válaszok alá.)

Hogy segíts a tanulóknak még jobban megérteni ezt az igazságot, röviden elmondhatod, hogy a keresztelést csak olyasvalaki végezheti, aki a pap hivatalát viseli az ároni papságban (lásd T&S 20:46) vagy akire ráruházták a melkisédeki papságot (lásd T&S 20:38–39; 107:10–11). Ezenkívül az adott személynek egy olyan papságviselő irányítása alatt kell cselekednie, aki viseli a szertartás jóváhagyásához szükséges papsági kulcsokat (például püspök, gyülekezeti elnök vagy misszióelnök).

- Szerintetek miért kívánja meg az Úr, hogy a keresztelés szertartását egy felhatalmazott papságviselő végezze?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 3 Nefi 11:23–27-et. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és keressenek válaszokat a kérdésre: *Hogyan történik a keresztelés?* Egy tanuló írja fel a válaszokat a táblára a kérdés alá.

- Mi történik a keresztelés folyamán, ha a szertartás szövegét nem megfelelően mondják, vagy ha a keresztelendő személy nincsen teljesen a víz alá merítve? (Megismétlik a szertartást.) Milyen igazságot tanulhatunk ebből? (Bár a tanulók másképp fogalmazhatnak, ki kell jelenteniük a következő igazságot: **A keresztelést az Úr által meghatározott módon kell végezni.** Ezt a kijelentést fel is írhatod a táblára.)

A lecke átalakítása

E kézikönyvben sok lecke kezdődik egy javasolt tevékenységgel vagy kérdéssel, amelynek az a szándéka, hogy felkészítse a tanulókat a szentírások tanulmányozására. Ezek a javaslatok módosíthatók a tanulók szükségleteinek és körülményeinek megfelelően.

- Szerintetek miért fontos, hogy a keresztelest pontosan olyan módon végezzék, ahogyan azt az Úr meghatározta?

Hogy segíts a tanulóknak átérzeni a 3 Nefi 11:18–27 kapcsán megbeszélte igazságok fontosságát, feltehetsz néhányat a következő kérdések közül:

- Milyen érzéseitek voltak, amikor megkeresztelkedtetek? Mit jelent számotokra az a tudat, hogy egy megfelelő felhatalmazással rendelkező személy révén és az Úr által lefektetett módon lettetek megkeresztelve?
- Láttatok-e mostanában keresztelest? Milyen érzéseitek voltak?

Ha a tanulók között vannak olyanok, akik viselik a pap hivatalát az ároni papságban, kérdezd meg:

- Milyen hatással van rátok az a tudat, hogy rendelkeztek a keresztelesthez szükséges felhatalmazással? (Rákérdezhetsz arra is, hogy van-e olyan tanuló, akinek már volt lehetősége megkeresztelni valakit. Ha van, kérd meg, hogy meséljen arról, milyen érzések töltötték el, és mit tanult az élmény során.)

Te is megoszthatod az élményeidet és az érzéseidet a keresztelest szent szertartásával kapcsolatosan.

3 Nefi 11:28–30

Jézus Krisztus figyelmeztet, hogy a vizsálykodás az ördögtől való

Írd fel a táblára a *vizsálykodás* szót.

- Mit jelent a vizsálykodás? (Vitatkozás, összetűzés vagy veszekedés.)

Kérd meg a tanulókat, hogy röviden soroljanak fel néhány olyan helyzetet vagy tevékenységet a jegyzetfüzetükben vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukban, amely során vizsálykodás támadhat. Miután a tanulóknak elegendő idejük volt az írásra, kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 3 Nefi 11:28–30-at. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és keressék meg, mi miatt vizsálykodott néhány nefita.

- Mi volt az, ami miatt néhány nefita szemmel láthatóan vizsálykodott? (A keresztelest szertartása [lásd még 3 Nefi 11:22] és Krisztus tana.)
- A 3 Nefi 11:29 szerint honnan ered a vizsálykodás lelke? (Írd fel a táblára a következő igazságot: **A vizsálykodás lelke nem Istentől való, hanem az ördögtől.** Javasolhatod, hogy a tanulók jelöljék meg ezt az igazságot a 3 Nefi 11:29-ben.)
- Szerintetek miért fontos, hogy kerüljük a vizsálykodást, amikor az evangéliumról beszélgetünk másokkal? Miért helytelen vitatkozni az evangélium tanításakor? (A tanulók többféle választ adhatnak, de ügyelj arra, hogy megértik: amikor vizsálykodunk vagy vitázunk másokkal az evangéliumról, akkor a Szentlélek nem lesz jelen, hogy segítsen tanítanunk, illetve hogy bizonyosságot tegyen az igazságról azok szívében, akiket tanítunk.)

Hogy kihangsúlyozd a vizsálykodás egyik fontos következményét, írd fel a táblára a következő kijelentést James E. Faust elnöktől az Első Elnökségből. Biztathatod a tanulókat arra, hogy írják be a szentírásukba a 3 Nefi 11:29 mellé. (Faust elnök kijelentésének forrása: "What I Want My Son to Know before He Leaves on His Mission," *Ensign*, May 1996, 41.)

„Ahol vizsálykodás van, onnan eltávozik az Úr Lelke, nem számít, ki a hibás” (James E. Faust elnök).

- Előfordult-e már, hogy éreztétek, amint az Úr Lelke eltávozott vizsálykodás miatt? Mikor? Honnan tudtátok, hogy eltávozott a Lélek?

Mutass rá arra, mint mondott a Szabadító a vizsálykodással kapcsolatban a 3 Nefi 11:30-ban: „...az én tanom az, hogy hagyjanak fel az ilyen dolgokkal.”

- Hogyan tudunk felhagyni a vizsálykodással és a vitatkozással? (A válaszok tartalmazhatják a következőket: Törekedhetünk arra, hogy béketeremtők legyünk [lásd 3 Nefi 12:9]. Imádkozhatunk bölcsességért és türelemért a vizsálykodás leküzdéséhez. Megpróbálhatjuk elkerülni azokat a helyzeteket, amelyekben kísértést érezhetünk vizsályba elegyedni másokkal.)
- Éreztétek-e, hogy áldásban részesültök az arra tett erőfeszítéseitekért, hogy elkerüljétek vagy leküzdjétek a vizsálykodást? Mikor?
- Hogyan segíthet nektek a Szabadító 3 Nefi 11:29–30-ban álló tanításaira való emlékezés, amikor olyan helyzetben találjátok magatokat, amelyben vizsálykodás támad vagy támadhat?

Megoszthatod egy élményedet, amely során áldásban részesültél az arra tett erőfeszíté-
seidért, hogy elkerüld vagy leküzdöd a viszálykodást. Hogy ösztönözd a tanulókat a 3 Nefi
11:28–30-ból tanult alkalmazására, kérd meg őket, hogy ismét nézzék át az olyan
helyzetekről vagy tevékenységekről írt felsorolásukat, amelyekben viszálykodást tapasztal-
hatnak. Kérd meg őket, hogy tűzzenek ki és írjanak le egy célt arra, hogy hogyan fognak
törekedni a viszálykodás elkerülésére vagy leküzdésére egy, a felsoroltakhoz hasonló hely-
zetben vagy tevékenységben.

3 Nefi 11:31–41

Jézus Krisztus kijelenti a tanát

Írd fel a táblára a következőket, hogy felkészítsd a tanulókat a 3 Nefi 11:31–41
tanulmányozására:

tett —————> következmény

Kérd meg a tanulókat, hogy röviden meséljenek egy társuknak valamiről, amit nemrégiben
tettek, aminek pozitív következménye volt, és mondják el, mi volt az a következmény. Arra
is megkérheted őket, hogy meséljenek valamiről, amit tettek vagy láttak, ami negatív kö-
vetkezménnyel járt. (Figyelmeztessd a tanulókat, hogy ne osszanak meg semmit, ami nem
helyénvaló, vagy ami túl személyes.)

Olvasd fel az osztálynak a 3 Nefi 11:31-et. Mondd el, hogy a 3 Nefi 11 hátralévő része azt
tartalmazza, hogy Jézus Krisztus kijelenti a tanát Nefi népének. Ez a fejezet kifejti azt is,
hogy milyen következményekkel jár az Úr tanának elfogadása vagy elvetése.

Írd fel a táblára a következő szentírás-utalásokat: 3 Nefi 11:32–34; 3 Nefi 11:35–36; 3 Nefi
11:37–38; 3 Nefi 11:39–40. Oszd a tanulókat párokra, és mindegyik párnak add ki tanul-
mányozásra az egyik szentírásrészt. Kérd meg őket, azonosítsák be a Jézus Krisztus által
tanított tetteket és következményeket. (Javasolhatod, hogy a tanulók vessék össze ezeket a
tanításokat a negyedik hittétellel.)

Miután a tanulóknak elég idejük volt a tanulmányozásra, kérd meg néhányukat, hogy
összák meg, milyen tetteket és következményeket találtak. Kérd meg őket, hogy írják fel a
válaszaikat a táblára a *tettek* vagy a *következmények* alá. Miközben a tanulók megbeszélnek az
egy-egy szentírásokról, tedd fel a hozzájuk kapcsolódó következő kérdéseket:

Azoktól a pároktól, akik a 3 Nefi 11:32–34-et kapták, kérdezd meg:

- Hogyan segít nekünk a Szentlélek abban, hogy higgyünk Jézus Krisztusban és a
Mennyei Atyában? (**A Szentlélek bizonyágot tesz a Mennyei Atyáról és Jézus
Krisztusról.**) Tett-e már bizonyágot nektek a Szentlélek a Mennyei Atya és Jézus Krisz-
tus valóságáról és szeretetéről? Mikor?

Azoktól a pároktól, akik a 3 Nefi 11:35–36-ot kapták, kérdezd meg:

- E versek szerint hogyan hívja meg életünkbe a Szentlélek hatását az, ha azt választjuk,
hogy hiszünk a Mennyei Atyában és Jézus Krisztusban?

Azoktól a pároktól, akik a 3 Nefi 11:37–38-at kapták, kérdezd meg:

- Milyen hasonlóságot találtak a 3 Nefi 11:37 és a 3 Nefi 11:38 között?
- Milyen jó tulajdonságai vannak egy kisgyermeknek? Szerintetek miért fontos „olya-
nökká [lennünk], mint egy kisgyermek”?

Azoktól a pároktól, akik a 3 Nefi 11:39–40-et kapták, kérdezd meg:

- A Szabadítónak e versekben álló tanításai miként hangsúlyozzák ki az arra irányuló
választásunk fontosságát, hogy engedelmesek vagy engedetlenségünk leszünk-e az Ő tana
iránt?

Kérd meg a tanulókat, hogy foglalják össze, mit tanított Jézus Krisztus, milyen kulcsfon-
tosságú tetteket kell megtennünk, hogy belépjünk a menny királyságába. Bár a tanulók
másképp fogalmazhatnak, ki kell jelenteniük a következő igazságot: **Ahhoz, hogy be-
léphessünk a menny királyságába, bűnbánatot kell tartanunk, hinnünk kell Jézus
Krisztusban, meg kell keresztelkednünk, és el kell nyernünk a Szentlelket.** Zárásként
megoszthatod a bizonyágot erről az igazságról. Biztasd a tanulókat, hogy éljenek Jézus
Krisztus tana szerint, hogy Isten királyságának örökösei lehessenek. Emlékeztetheted őket
arra is, hogy munkálkodjanak a viszálykodás elkerülésére és leküzdésére kitűzött céljaikon.

3 Nefi 12

Bevezetés

Jézus Krisztus megtanította a nefitáknak, hogyan részesüljenek evangéliumának áldásaiban, és utasította őket, hogy legyenek jó hatással másokra. Kijelentette, hogy

betöltötte Mózes törvényét, és magasabb törvényt adott az embereknek, hogy felkészítse őket arra, hogy olyanná váljanak, mint Ő és Mennyei Atyánk.

Javaslatok a tanításhoz

3 Nefi 12:1–12

Jézus Krisztus azokról az áldásokról tanítja a sokaságot, melyeket akkor kaphatunk, ha az Ő evangéliuma szerint élünk

Óra előtt írd fel a táblára a következő kérdéseket:

Elvárja Mennyei Atyánk, hogy tökéletesek legyünk?

Tökéletessé kell válnunk ebben az életben ahhoz, hogy beléphessünk a celesztialis királyságba?

Tökéletessé válhatunk valaha?

Az óra elején kérd meg a tanulókat, hogy gondolkodjanak el ezeken a kérdéseken. Kérd meg őket, hogy az egész lecke során tartsák szem előtt ezeket a kérdéseket.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 3 Nefi 12:48-at. Mutass rá arra, hogy ez egy szentírás-memoriter. Javasolhatod a tanulóknak, hogy jellegzetes módon jelöljék meg ezt a részt, hogy könnyen megtalálhassák.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentést Russell M. Nelson eldortől, a Tizenkét Apostol Kvóruma tagjától a tökéletességre adott parancsolatról:

„Nem szabad csüggednünk, ha a tökéletességre tett őszinte erőfeszítéseink nagyon fáradtságosnak [nehéznek] és vég nélkülinek tűnnek most. A tökéletesedés folyamatban van. Csak a feltámadás után és egyedül az Úr által adathat meg teljességgel. Mindazokra vár, akik szeretik Őt és betartják a parancsolatait” („Perfection Pending,” *Ensign*, Nov. 1995, 88).

- Szerintetek miért van az, hogy a tökéletesség „egyedül az Úr által adathat meg”?

Nézzétek át az óra elején feltett 3 kérdést. Kérdezd meg a tanulóktól, hogy változtatnának-e a válaszaikon a 3 Nefi 12:48 elolvasása és Nelson elder magyarázatának meghallgatása után. Segíts a tanulóknak megérteni, hogy a Mennyei Atya nem várja el tőlünk, hogy halandó életünk során tökéletessé váljunk, azonban miközben szorgalmasan törekszünk betartani a parancsolatokat, és az engesztelésre támaszkodunk, végül tökéletessé tétethetünk.

Írd fel a táblára az *áldott*, *áldottak* szavakat. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 3 Nefi 12:1–12-t, és keressék ki, milyen jellemvonások kialakítására int a Szabadító, és milyen áldásokat ígér ennek eredményeként.

- Milyen áldásokat tapasztaltatok meg az életetekben abból eredően, hogy Jézus Krisztusnak a 3 Nefi 12:1–12-ben elhangzott tanításai szerint éltetek?

Mutass rá, hogy milyen gyakran szerepelnek ezekben a versekben az *áldott*, *áldottak* szavak. Oszd meg a biznyságodat arról, hogy milyen áldásokban részesültél, amikor a Szabadító tanításait követve éltél.

Kérd meg a tanulókat, hogy írjanak a jegyzetfüzetükbe vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukba a 3 Nefi 12:1–12-ben említett egy áldásról, amelyre vágyanak. Írják le, milyen jellemvonást szükséges kialakítaniuk ennek az áldásnak az elnyeréséhez, azután írják le, mit szeretnének tenni, hogy kialakítsák az adott jellemvonást. Kérd meg néhányukat, hogy osszák meg, mit írtak és miért.

 A 3 Nefi 12:48 szentírás-memoriter. Utalj a lecke végén található tanítási ötletre, hogy segíts a tanulóknak elsajátítani a szentírás-memoritert.

3 Nefi 12:13–16

A Szabadító arra inti a sokaságot, hogy legyenek igazlelkű példák a világ előtt

Mutass meg egy sótartót! Kérd meg a tanulókat, hogy nevezzék meg, mik a só hasznos tulajdonságai. A tanulók válaszi során győződj meg arról, hogy tudják: a só ízesíti az ételt, és tartósítószerként is használják, hogy megakadályozzák a hús megromlását. Azt is elmondhatod, hogy a mózesi törvény értelmében a papok azt a parancsolatot kapták, hogy só is ajánljanak fel az áldozat részeként (lásd 3 Mózes 2:13). Így tehát a só az Úr és az Ő népe közötti szövetség jelképe volt.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 3 Nefi 12:13-at, és keressék meg, kit hasonlított a Szabadító a sóhoz. A tanulók válaszi során mondd el, hogy a Szabadító nem csupán a templomnál aznap összegyűlt sokaságra utalt, hanem mindazokra, akik megkezesztelkednek az egyházába és az evangéliuma szerint élnek.

- Milyen tekintetben lehetünk Jézus Krisztus követőiként olyanok, mint a só? (Segítenünk kell megőrizni vagy megszabadítani az embereket, és jobbra kell tennünk a világot általában, hogy jó hatással vagyunk másokra.)
- Szerintetek mit jelent az, hogy a só elveszti az ízét?

Miközben a tanulók megbeszélnek ezt a kérdést, felolvashatod a következő kijelentést Carlos E. Asay eldertől, a Hetvenek tagjától:

„A só az idővel sem veszti el az ízét. Az íz keveredéssel és szennyezéssel veszik el. [...] Az íz és a minőség elillan az emberből, amikor elméjét tisztátalan gondolatokkal szennyezi be, amikor száját megszentégteleníti azzal, hogy az igazságnál kevesebbet mond, illetve amikor erejét helytelenül gonosz cselekedetekre fordítja” (“Salt of the Earth: Savor of Men and Saviors of Men,” *Ensign*, May 1980, 42).

- Miért kell tisztának lennünk ahhoz, hogy jó hatással lehessünk másokra?

Mondd el, hogy a Szabadító egy másik jelképet is alkalmazott, hogy megtanítsa, hogyan legyenek jó hatással másokra egyházának szövetséges tagjai. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 3 Nefi 12:14–16-ot. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és figyeljék meg, mit tanított a fény segítségével a Szabadító a szövetséges népe szerepéről a világban. Még a felolvasás előtt elmagyarázhatod, hogy a véka olyan kosarat jelent, amelyet mérőedényként használtak.

- Az egyháztagok miként lehetnek világosság mások számára? Szerintetek mit jelent engedni, hogy ragyogjon a világosságunk? (Miközben a tanulók választ adnak erre a kérdésre, segíts meglátniuk, hogy igazlelkű életük példája hogyan segíthet másoknak.)
- Hogyan rejtheti el néhány egyháztag a világosságát?
- A 3 Nefi 12:16 szerint miért szeretné a Szabadító, hogy engedjük világosságunkat ragyogni? (**Amikor igazlelkű példát mutatunk, segítünk másoknak a Mennyei Atyát dicsőíteni.** Javasolhatod a tanulóknak, hogy saját szavaikkal írják be ezt a tantételt a szentírásaikba.)
- Kinek az igazlelkű példája segített nektek közelebb kerülni a Mennyei Atyához és erősítette meg a vágyatokat, hogy az evangélium szerint éljete?

Kérd meg a tanulókat, hogy gondolkodjanak el azon, ők milyen példát mutatnak a körülöttük lévőknek. Biztasd őket arra, hogy gondolják át, miként segíthetnének másoknak elmélyíteni a Mennyei Atya iránti szeretetüket és a vágyukat, hogy kövessék Őt.

3 Nefi 12:17–48

Jézus Krisztus megtanítsa a sokaságnak a magasabb törvényt, amely segíteni fog nekik hasonlónak válni Őhöz és a Mennyei Atyához

Mondd el, hogy a Szabadító tovább tanította a nefitákat arról, hogyan jöjjenek Őhöz és lépjenek be a menny királyságába. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 3 Nefi 12:19–20-at. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és figyeljék meg, milyen szó szerepel többször is ezekben a versekben.

- Milyen fontos szót használ a Szabadító háromszor is azon meghívása részeként, hogy jöjjünk Őhöz? (Parancsolatok.)

Mondd el, hogy a 3 Nefi 12:21–47-ben néhány konkrét parancsolat áll, amelyet a Szabadító adott, hogy segítsen Hozzá jönnünk és Hozzá hasonlóbba válnunk. Amikor e parancsolatokat tanította a nefitáknak, akkor olyan előírásokra utalt, amelyek Mózes törvényében voltak megtalálhatók, majd pedig megtanította a magasabb törvényt. A mózesi törvény hagyományos értelmezésére utalt az ilyen kifejezésekkel: „megmondták a régiek”, „meg van írva”. Amikor azt mondta: „de én azt mondom nektek”, bevezette, hogyan szeretné, ha betartanánk az adott parancsolatot napjainkban.

Hogy segíts a tanulóknak e versek tanulmányozásában, másold fel a táblára a következő táblázatot. Oszd négy csoportra az osztályt. Minden egyes csoportnak jelöld ki a táblázatot egyik sorát, és kérd meg őket, olvassák el az oda tartozó verseket, és válaszoljanak a kérdésekre.

Mi volt Mózes törvényének hagyományos értelmezése?	Mit tanácsolt a Szabadító, hogyan éljünk?	Hogyan alkalmazhatja egy fiatal férfi vagy fiatal nő a Szabadító tanítását?
3 Nefi 12:21	3 Nefi 12:22–26	
3 Nefi 12:27	3 Nefi 12:28–30	
3 Nefi 12:38	3 Nefi 12:39–42	
3 Nefi 12:43	3 Nefi 12:44–46	

A 3 Nefi 12:22-t tanulmányozók kedvéért elmondhatod, hogy a *Ráka* szó egy lekicsinylő vagy gúnyolódó kifejezés, amely megvetést vagy gúnyt közvetít (lásd az angol nyelvű szentírásban: Matthew 5:22, *d* lábjegyzet). Azt is elmondhatod, hogy David E. Sorensen elder a Hetvenektől azt tanította, hogy az „egyezzetek meg ellenségeitekkel hamar” szókapcsolat (3 Nefi 12:25) azt jelenti: „idejekorán oldjuk meg nézeteltéréseinket, nehogy a pillanat heve fizikai vagy lelki kegyetlenséget szüljön, mi pedig haragunk rabságába essünk” (A megbocsátás szeretetté varázsolja a keserűséget. *Liahóna*, 2003. máj. 11.).

Amikor a tanulók befejezik a nekik kijelölt versek tanulmányozását, kérd meg a csoportokat, hogy számoljanak be a válaszaikról. Válaszaikat be is írathatod velük a táblán lévő táblázatba.

- Mi változott a mózesi törvény és a Jézus Krisztus által tanított magasabb törvény között? Rámutathatsz, hogy a magasabb törvény nagyobb hangsúlyt fektet a vágyainkra, gondolatainkra és szándékainkra, mint a külsődleges cselekedeteinkre.
- Miközben igyekszünk tökéletessé válni, miért olyan fontos a vágyainkra, gondolatainkra és szándékainkra összpontosítani?

Kérd meg a tanulókat, hogy válasszanak ki egyet a Szabadító tanításai közül a 3 Nefi 12-ből, és írjanak egy bekezdést arról, miként fognak fejlődni azon a területen.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 3 Nefi 12:19–20-at. Segíts a tanulóknak megérteni, hogy azáltal, hogy bűnbánatot tartunk és szorgalmasan igyekszünk betartani a parancsolatokat, amelyeket a Szabadító tanított, tökéletessé válhatunk az engesztelés révén, és beléphetünk a mennyek királyságába (lásd 3 Nefi 12:20).

Miután a tanulók elvégezték ezeket a feladatokat, kérd meg őket, hogy osszanak meg valamit, ami nagy jelentőséggel bírt számukra. Foglald össze ezt a fejezetet azzal, hogy felírod a táblára a következő tantételt: **Amikor Krisztushoz jövünk és betartjuk a parancsolatait, hasonlóbba válhatunk Hozzá és Mennyei Atyánkhoz, akik tökéletesek.** Emlékeztess a tanulókat arra, hogy a tökéletesség bármely fokának eléréséhez Jézus Krisztus engesztelésére kell támaszkodnunk. Kérd meg a tanulókat, hogy írjanak egy vagy két módról, ahogyan alkalmazni szeretnék a Szabadító ma megbeszélte tanításait. Zárásként oszd meg a bizonyosságodat a táblára felírt tantételről.

Szentírás-memoriter – 3 Nefi 12:48

Kérd meg a tanulókat, hogy nyissák ki a szentírásaikat a 3 Nefi 12:48-nál. Kérd meg őket, hogy kórusban olvassák fel ezt a verset. Adj időt a tanulóknak a vers tanulmányozására, azután kérd meg őket, hogy csukják be a szentírásaikat, és ismét mondják fel a verset, amilyen tökéletesen csak tudják. Ismételjék el ezt a folyamatot néhányszor: nézzék át a verset, csukják be a szentírásaikat, majd pedig mondják fel a verset emlékezetből.

- Hogyan váltatok egyre jobbra az erőfeszítésnek köszönhetően?
- Hogyan segít ez a tevékenység megértenetek a tökéletesség felé vezető utatokat?

Mutass rá arra, hogy alapvető fontosságúak az életben tett erőfeszítéseink. Azonban emlékeztess a tanulókat arra is, hogy az Úr nem várja el, hogy minden dologban tökéletessé váljunk halandó életünkben. Az engesztelés által és a Szabadító követésére tett szorgalmas erőfeszítéseink révén idővel tökéletessé válhatunk. Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak egy módra, amely által törekedhetnek a Szabadítót követni.

Megjegyzés: A mai óra hossza miatt ezt a tevékenységet egy másik alkalommal is felhasználhatod, amikor több időtök van.

3 Nefi 13

Bevezetés

A Szabadító folytatja a Bőség földjén álló templomnál mondott prédikációját. Intette az embereket a képmutatás ellen, és arra tanította őket, hogy igazlelkű cselekedeteket vigyenek véghez, a Mennyei Atya

öröme. Arra is utasította a sokaságot, hogy a mennyben gyűjtsenek kincseket, majd pedig felszólította a tanítványait, hogy Isten királyságát keressék a saját földi érdekeik előtt.

Javaslatok a tanításhoz

3 Nefi 13:1–18

A Szabadító a képmutatás ellen inti a nefitákat, és arra tanítja őket, hogy igazlelkű cselekedeteket vigyenek véghez, a Mennyei Atya öröme

Óra előtt készíts kiosztmányt a következő önértékelésről, és készíts egy másolatot minden tanuló számára. Ha ez nem lehetséges, akkor fel is olvashatod az értékelés kérdéseit, illetve felírhatod őket a táblára.

1. Azért adok alamizsnát (azért teszek vallási odaadást sugalló tetteket vagy azért szolgálok másokat), mert:
 - a. elvárják, hogy így tegyek.
 - b. szeretem az Urat, és szeretek segíteni másoknak.
 - c. szeretném, ha mások jót gondolnának rólam.
2. Azért imádkozom, mert:
 - a. szeretnék igennel válaszolni a szüleimnek vagy a püspökömnek, amikor megkérdezik, hogy szoktam-e imádkozni.
 - b. a szokásos napirendem része.
 - c. szeretnék kommunikálni Mennyei Atyámmal.
3. Azért böjtölök, mert:
 - a. a böjtölés segít közelebb kerülnöm az Úrhoz.
 - b. mások gyengének fognak tartani, ha nem böjtölök.
 - c. a szüleim azt mondják, hogy böjtölni kell.

A lecke kezdetekor kérd meg a tanulókat, hogy végezzék el ezt az önértékelést (akár a kiosztott lapon, akár a jegyzetfüzetükben vagy szentírás-tanulmányozási naplójukban) úgy, hogy megjelölik, mely kifejezések jellemzik leginkább az adakozásuk, imádkozásuk és böjtölésük háttérében rejlő motivációt vagy okokat. Biztosítsd a tanulókat afelől, hogy nem fogod megkérni őket a válaszaik megosztására. Miután a tanulók végeztek az önértékeléssel, mutass rá, hogy az adakozás, az imádkozás és a böjtölés alatti lehetséges válaszok különféle motivációt vagy okokat rejtenek, hogy miért tesszük ezeket vagy más, az evangéliumhoz kapcsolódó tevékenységeket (megtehetjük például kötelességtudatból, más emberek lenyűgözésére, vagy Mennyei Atyánk kedvéért).

- Számít-e, hogy miért viszünk véghez igazlelkű tetteket? Miért vagy miért nem?

Írd fel a táblára a következő témaköröket és a hozzájuk tartozó szentírásutalásokat (ezt már óra előtt megteheted):

alamizsna: 3 Nefi 13:1–4

ima: 3 Nefi 13:5–6

böjt: 3 Nefi 13:16–18

Mondd el, hogy a 3 Nefi 13 arról szól, hogy Jézus Krisztus folytatta a nefita sokaság tanítását a templomnál, és tanított nekik arról, hogy milyen fontos az ember motivációja, amikor adakozik, imádkozik és böjtöl.

Kérd meg a tanulókat, hogy válasszanak ki egyet a táblán felsorolt három témakör közül. Olvassák el magukban az oda vonatkozó szentírásrészeket, és keressenek válaszokat a következő kérdésekre (a kérdéseket felírhatod a táblára):

- Milyen hozzáállás ellen intett az Úr, miközben ezt a tevékenységet végezzük?
- Mit mondott az Úr, hogyan kell ezt a tevékenységet végeznünk?

Mielőtt a tanulók nekifognak, hasznos lehet meghatározni a *képmutató* szó jelentését: olyasvalaki, aki az igazlelkűség hamis látszatát kelti, illetve aki mást mond, mint amit cselekszik.

Kérj meg néhány tanulót, hogy osszák meg az általuk talált válaszokat e két kérdésre. (A tanulóknak a keresés során meg kell látniuk, hogy az Úr intett az ellen, hogy az igazlelkű tetteket az emberek szeme láttára tegyék, és azt tanította, hogy Mennyei Atyánk kedvére kell jól cselekednünk.) Hogy segíthess a tanulóknak továbbgondolni és alkalmazni a Szabadító tanításait, tedd fel a következő kérdéseket:

- Milyen hatással lehet a jótettek végrehajtásának módjára az, hogy milyen indítatásból cselekszünk?
- Milyen igazlelkű motivációk indíthatnak valakit arra, hogy titokban adakozzon, imádkozzon vagy böjtöljön?

Írd fel a táblára a következőket: *Ha azért hajtunk végre igazlelkű tetteket, hogy Mennyei Atyánk kedvében járjunk, akkor...*

- A 3 Nefi 13:4, 6, 18 szerint milyen áldásokat kapnak azok, akik a Mennyei Atya kedvéért hajtanak végre igazlelkű tetteket? (A tanulók válaszai során egészítsd ki a táblán lévő állítást így: *Ha azért hajtunk végre igazlelkű tetteket, hogy Mennyei Atyánk kedvében járjunk, akkor Ő majd nyíltan megjutalmaz minket.*)

Kérd meg a tanulókat, hogy fussák át az önértékelésüket, és vizsgálják meg, milyen indítatásból adakoznak, imádkoznak vagy böjtölnek. Biztasd őket, hogy gondolják át, miként alkalmazhatják a Szabadító tanításait, hogy jobb indítatásból tegyék meg ezeket vagy más tevékenységeket, mint például a szentírás-tanulmányozást, a tizedfizetést, az istentiszteletre járást és az úrvacsoravételt.

3 Nefi 13:19–24

Jézus Krisztus arra tanítja a sokaságot, hogy a mennyben gyűjtsenek kincseket

Írd fel a táblára a következő kifejezéseket: *kincsek a földön és kincsek a mennyben*. Kérd meg a tanulókat, hogy beszéljék meg a következő kérdést a párjukkal:

- Milyen példákat tudtok mondani a földi kincsekre és a mennyei kincsekre?

Miután a tanulóknak volt idejük párokban megbeszélni ezt a kérdést, megkérheted némelyiküket, hogy osszák meg válaszaikat az osztály egészével. Esetleg te is megemlíthetsz egy példát az életedből egy földi kincsre (kiállíthatod valamely értékes tulajdonodat), illetve egy mennyei kincsre (kiteshetsz egy képet a családotról, vagy megemlítheted bizonyosságod fontosságát). Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 3 Nefi 13:19–23-at. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és figyeljék meg, milyen tanácsot adott a Szabadító a földi és a mennyei kincsek kereséséről.

- A 3 Nefi 13:19–20 szerint miben különböznek a földi kincsek a mennyei kincsektől?
- A földi kincsek gyűjtése hogyan terelheti el a figyelmünket a mennyei kincsek gyűjtéséről? (Tisztázhatod azt a kérdést, hogy a Szabadító nem azt tanította, hogy a pénz vagy a világi javak az örödtől való, inkább annak a fontosságára fektette a hangsúlyt, hogy szívünket a maradandó mennyei kincsek felé fordítsuk.)
- Szerintetek mit jelent a 3 Nefi 13:22-ben a „ha... egy irányba tekint a szemed” kifejezés? Hogyan tanúsíthatunk elkötelezettséget, amikor a mennyben gyűjtünk kincseket?

Kérj meg egy tanulót, hogy írja fel egy papírra az *Isten* szót, és tegye ki az osztályterem egyik felében. Egy másik tanuló írja fel egy másik papírra a *világiasság* szót, és tegye ki az osztályterem másik felében. Kérj meg egy harmadik tanulót, hogy álljon ki az osztály elé, az *Isten* feliratú papír felé fordulva. Azután forduljon a *világiasság* feliratú lap felé. Kérd meg, hogy most próbáljon meg egyszerre mindkét papír felé odafordulni. Kérd meg az osztályt, hogy olvassák el magukban a 3 Nefi 13:24-et, és mondják meg, hogyan kapcsolódik

Nehéz szavak vagy kifejezések megmagyarázása

A szentírásbeli nyelvezet olykor nehezen érthető lehet a tanulók számára. A nehéz szavak vagy kifejezések megmagyarázása segíthet a tanulóknak jobban megérteni nemcsak az adott vers tartalmát, hanem a prófétai szerző átfogó üzenetét is. A szótárak, lábjegyzetek és szentírásbeli tanulási segédletek hasznos eszközök jelenthetnek, hogy a tanulók megtalálják egy adott szó vagy kifejezés jelentését.

ez a vers a tanuló azon próbálkozásához, hogy egyszerre forduljon mindkét papír felé. Mondd el, hogy a *mammon* szó a világiasságot vagy a vagyont jelképezi.

- Milyen tekintetben hasonlít az, ha Istennek és mammonnak akarunk szolgálni, ahhoz, hogy megpróbálunk egyszerre fordulni mindkét fal felé?
- Milyen példákat tudtok mondani arra, hogy valaki egyszerre próbálja szolgálni Istent és a mammont?

Kérd meg az osztályt, hogy álljanak fel, és forduljanak az *Isten* feliratú lap felé.

- Miért fontos Istent tennünk meg mesterünké?
- A Szabadítónak a 3 Nefi 13:24-ben álló szavai alapján honnan tudhatjátok, hogy vajon tényleg Isten-e a mesteretek? (Bár a tanulók többféle helyes választ adhatnak, győződj meg arról, hogy megfogalmazzák a következő tantételt: **Ahhoz, hogy Isten legyen a mesterünk, a világ dolgainál jobban kell szeretnünk és szolgálnunk Őt.**)

Míg a tanulók még mindig állnak, olvasd fel az alábbi példákat, és kérd meg a tanulókat, hogy forduljanak a terem azon oldala felé – *Isten* vagy a *világiasság* (mammon) felé –, amely azt jelképezi, akit szerintük a példában szereplő ember szolgál. Kérd meg a tanulókat, mondják el, miért oda fordultak, ahova. (Átalakíthatod ezeket a példákat, hogy jobban megfeleljenek az általad tanított fiatalok körülményeinek és érdeklődésének.)

1. Egy fiatal férfi elutasít egy olyan álláslehetőséget, amely miatt nem tudna eljárni a vasárnapi gyűléseire, és inkább egy kevesebbet fizető munkát vállal, amely mellett el tud járni a gyűlésekre.
2. Egy fiatal nő gyakran panaszkodik a szüleinek, hogy új ruhákra van szüksége. Olyan ruhákra vágyik, amelyeket a családja nem engedhet meg magának.
3. Egy fiatal férfi rendszeresen fizeti a tizedét a keresetéből. Az összes fennmaradó pénzt azonban szórakoztató dolgokra költi, köztük néhány nem helyénvaló filmre és zenére, emellett nem tett félre semmit a missziójára vagy az iskoláira.
4. Egy fiatal nő gyakran fordítja bevétele egy részét arra, hogy apró ajándékokat vásároljon másoknak a szeretete jeleként.

A tevékenység után kérd meg a tanulókat, hogy üljenek le, majd pedig tedd fel nekik a következő kérdéseket:

- Tapasztalatotok szerint miért jelenthet nehézséget az, hogy mindig a világ dolgainál jobban szeressük és szolgáljuk Istent? Miért éri meg az erőfeszítést az, hogy Istent tegyük az első helyre?

3 Nefi 13:25–34

A Szabadító felszólítja a tanítványait, hogy Isten királyságát keressék a saját földi érdekeik előtt

Foglald össze a 3 Nefi 13:25–31-et azzal, hogy elmondod a tanulóknak: Jézus Krisztus arra utasította tizenkét tanítványát, hogy ne aggódjanak földi szükségleteik – ételük és ruházatuk – miatt. Mutass rá, hogy noha ezek a tanítások kifejezetten a tizenkét tanítványnak adattak, az azok alapjául szolgáló tantételek általános érvényűek. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 3 Nefi 13:32–33-at. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és mondják meg, milyen vigaszt nyújtott a Szabadító a tanítványainak világi szükségleteiket illetően.

- Hogyan segíthet nekünk annak felismerése, hogy Isten tudatában van a szükségleteinknek?
- A 3 Nefi 13:33 szerint mit ígért Jézus Krisztus azoknak, akik Istent és az Ő királyságát teszik az első helyre az életükben? (Bár a tanulók különböző válaszokat adhatnak, győződj meg arról, hogy megfogalmazzák a következő tantételt: **Ha Isten királyságát keressük először, akkor Ő segíteni fog gondoskodni a szükségleteinkről.** Ezt a tantételt fel is írhatod a táblára.)
- Milyen érzéssel tölt el benneteket, ha egy közeli barátotok vagy családtagotok a sajátja elé helyezi a ti érdekeiteket? Milyen üzenetet közvetítünk a Mennyei Atya és a Szabadító felé, amikor fizikai szükségleteink és érdekeink elé helyezzük Őket?

Kérd meg a tanulókat, hogy fogalmazzanak meg a jegyzetfüzetükben vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukban egy célkitűzést, amely segítségével még inkább az első helyre tudnák tenni Istent az életükben. A lecke befejezéseként bizonyosságot tehetsz azokról az áldásokról, amelyekben részed volt, amikor arra törekedtél, hogy Istent és az Ő királyságát tedd első helyre az életedben.

3 Nefi 14

Bevezetés

Miközben Jézus Krisztus folytatta a Bőség földjén álló templomnál mondott beszédét, óva intette az embereket a mások feletti ítélkezéstől, és azt az útmutatást adta nekik, hogy törekedjenek a Mennyei Atya

áldásaira imádkozás és az Ő akaratának megtétele útján. A Szabadító figyelmeztette őket a hamis prófétákra is, és kihangsúlyozta, milyen fontos Isten akaratának megtétele.

Javaslatok a tanításhoz

3 Nefi 14:1–6

A Szabadító az igazlelkű ítélkezésről tanít

Hogy felkészítsd a tanulókat a Szabadítónak az igazlelkű ítélkezésről szóló tanításainak tanulmányozására, olvasd fel a következő történetet, amelyet Thomas S. Monson elnök mesélt:

„Egy fiatal házaspár, Lisa és John új környékre költöztek. Egy nap, reggelizés közben Lisa kinézett az ablakon, és látta, ahogy a szomszéd éppen a frissen mosott ruhát teregette.

»Nem is lettek tiszták a ruhák! – kiáltott fel. – A szomszéd még azt sem tudja, hogyan kell tisztára mosni a ruhákat.«

John is kinézett, de csendben maradt.

Ezután minden egyes alkalommal, amikor a szomszéd teregetett, Lisa kinézett az ablakon, és ugyanezt a megjegyzést tette.

Néhány héttel később, amikor újra kipillantott az ablakon, meglepődve látta, hogy a szomszéd kertjében szép, tiszta ruhák száradnak. Ezt mondta férjének: »Nézd csak, John! Végre megtanult rendesen mosni. Kíváncsi vagyok, hogyan sikerült neki.«

John csak ennyit válaszolt: »Nos, drágám, én tudom a választ. Talán érdekesnek fogod találni, de én ma reggel korán felkeltem, és megpucoltam az ablakainkat.« (A jószívűség soha el nem múlik. *Liahóna*, 2010. nov. 122.).

- Milyen tanulságokat vonhatunk le ebből a történetből?

Mondd el, hogy a 3 Nefi 14 a Szabadítónak a templomnál összegyűlt nefitákhoz szóló tanításainak folytatását tartalmazza. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 3 Nefi 14:1–2-t. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és keressék meg, milyen figyelmeztést adott Jézus Krisztus a mások feletti ítélkezéssel kapcsolatban.

- Hogyan fogalmaznátok meg saját szavaitokkal a 3 Nefi 14:2-ben álló igazságot? (A tanulók válaszainak tükrözniük kell a következő igazságot: **Aszerint leszünk megítélve, ahogyan mi megítélünk másokat.**)

Hogy segíts a tanulóknak megérteni a Szabadító azon parancsolatát, hogy „ne ítélkezettek” (a 3 Nefi 14:1-ben), kérd meg az egyik tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentést Dallin H. Oaks eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából. Kérd meg az osztályt, hogy figyeljék meg, milyen ítéletet kell elkerülnünk másokat illetően.

„Az utolsó ítélet... az a jövőbeli esemény, amely során mindannyian Krisztus ítélőszéke elé állunk, hogy cselekedeteink szerint megítéltesünk. [...] Úgy hiszem, hogy a szentírásbeli parancs, mely szerint »ne ítélj«, egyértelműen erre a végső ítéletre utal. [...]

Miért parancsolta a Szabadító, hogy ne hozzunk végleges ítéleteket? Úgy vélem, azért adatott ez a parancsolat, mert végleges ítéleteket engedünk meg magunknak, amikor kijelentjük, hogy valaki a pokolba (vagy a mennybe) fog jutni egy adott tettért vagy egy bizonyos időben. Amikor így teszünk – és nagy a kísértés, hogy

így tegyünk –, akkor kárt okozunk önmagunknak és annak a személynek, akit megítélni feltételezünk. [...]

Az evangélium a remény evangéliuma, és egyikünknek sem áll jogában megtagadni, hogy az engesztelés ereje képes előidézni az egyes bűnöktől való megtisztulást, a megbocsátást, valamint az adott élet megújíthatóságát a megfelelő feltételek mellett” (“‘Judge Not’ and Judging,” *Ensign*, Aug. 1999, 7, 9).

- Hogyan segít nektek Oaks elder kijelentése megérteni a Szabadító azon parancsát, hogy „ne ítélkezzetek”?

Mutass meg egy apró anyagot, például egy kis faszilánkot. Mondd el, hogy ezt *szálkának* nevezzük. Aztán tegyél ki (vagy rajzolj fel a táblára) egy fagerendát vagy egy hosszú fadarabot. Mondd el a tanulóknak, hogy a Szabadító egy szálkára és egy gerendára utalt, hogy segítsen megértenünk, milyen probléma merül fel, amikor igaztalanul ítélünk meg másokat. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 3 Nefi 14:3–5-öt, és kérd meg az osztályt, hogy gondolkodjanak el azon, mit jelképez a szálka és a gerenda.

- Mit jelképez a szálka? (Egy hibát, amelyet észreveszünk valaki másban.) Mit jelképez a gerenda? (A saját hibáinkat.)

Mutass rá, hogy a Szabadító hasonlata a szembe került tárgyakra összpontosít. Az ilyen tárgyak kihatnak az egyén látására.

- Milyen hatással lehetnek a hibáink arra, ahogy másokat látunk?

Kérd meg a tanulókat, hogy gondolkodjanak el azon, vajon helyénvaló-e bármikor is ítélkeznünk mások felett. Adj nekik egy percet, hogy átgondolhassák ezt a kérdést. Azután mondd el, hogy a Máté 7:1 sugalmazott fordításában Joseph Smith próféta világossá tette a Szabadító mások megítélésével kapcsolatos tanítását. Joseph Smith fordítása szerint a Szabadító ezt mondta: „Ne ítélkezzetek hamislelkűen, hogy meg ne ítéltessetek; hanem ítéljétek igazlelkű ítéletet” (Joseph Smith fordítás, Máté 7:1, a Kalauz a szentírásokhoz rész után). Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő magyarázatot a *Hűek a hithez* könyvből:

„Néha az emberek úgy vélik, helytelen másokat bármely módon megítélni. Noha igaz az, hogy nem szabad másokat hamislelkűen kárhozatni vagy elítélni, egész életetekben elképzeléseket, helyzeteket és embereket kell majd megítélnetek. Az Úr sok parancsot adott, melyeket nem tudtok ítélethozatal nélkül betartani” (*Hűek a hithez: evangéliumi értelmező szótár* [2004]. 134.).

Hogy segíts a tanulóknak meglátni, hogy a Szabadító az igazlelkű ítélkezés fontosságáról tanított, kérd meg őket, hogy olvassák el magukban a 3 Nefi 14:6-ot. Kérd meg őket, hogy azonosítsanak be néhány ítéletet, amelyről az Úr azt mondta, hogy meg kell hoznunk. Kérd meg őket, hogy mondják el, mit találtak.

- Mit jelent az ebeknek adni azt, ami szent, vagy a disznók elé vetni a gyöngyöket? (Valami szent dolgot megosztani olyanokkal, akik nem fogják értékelni, illetve nem fogják tiszteletben tartani a szentségét.)
- A Szabadítónak a 3 Nefi 14:6-ban álló tanácsa mit kíván tőlünk, hogyan ítéljük meg másokat?

A tanulók válaszai után olvasd fel a következő kijelentést Dallin H. Oaks eldertől további olyan helyzetekről, amelyekben igazlelkű ítéletet kell hoznunk:

„Mindannyian ítéletet alkotunk, amikor megválasztjuk a barátainkat, megválasztjuk, mire fordítsuk az időnket és a pénzünket, és természetesen akkor, amikor megválasztjuk örökkévaló társunkat. [...]

Az igazlelkű ítéletet az Úr Lelke fogja elősegíteni, nem a harag, a bosszúvágy, a féltékenység vagy az önös érdek” (“‘Judge Not’ and Judging,” 9).

- Miért fontos igazlelkűen ítélkezni olyan esetekben, mint például barátaink megválasztása, időnk és pénzünk felhasználásának eldöntése, valamint örökkévaló társunk kiválasztása?
- Milyen további helyzetekben kell ítélkeznünk mások felett? (A tanulók megemlíthetik például a lehetséges munkáltatók közötti választást, illetve annak eldöntését, hogy elfogadjanak-e egy randevúra szóló meghívást.)

3 Nefi 14:7–11

A Szabadító azt tanítja, hogy kérjünk áldásokat a Mennyei Atyától

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 3 Nefi 14:7–11-et, és keressék meg, mit tanított a Szabadító a Mennyei Atya arra irányuló hajlandóságáról, hogy megválaszolja az imáinkat. Mondd el, hogy ha a földi apák, akik kedvesek és szeretetteljesek, de tökéletlenek, kenyeret és halat adnak gyermekeiknek, nem pedig köveket és kígyókat, akkor Mennyei Atyánk, aki tökéletesen kedves és szeretetteljes, bizonyosan válaszolni fog gyermekei segítségért esedező imáira.

- Milyen tantételeket tanulhatunk a 3 Nefi 14:7–11-ből? (A tanulók többféle tantételt is felsorolhatnak. Az egyik, amelyek ki kell hangsúlyozni, az, hogy **Mennyei Atyánk megáld minket, amikor a segítségéért imádkozunk.**)
- Miért fontos tudnotok azt, hogy a Mennyei Atya meg fogja válaszolni az imáitokat?
- Éreztétek-e már Mennyei Atyátok szeretetét azáltal, hogy megválaszolta az imáitokat? Mikor? (Adhatsz pár percet a tanulóknak a kérdés átgondolására, mielőtt válaszolnának. Te is megoszthatod egy saját élményedet.)

3 Nefi 14:12–27

A Szabadító arról tanít, hogy fontos megtennünk a Mennyei Atya akaratát

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 3 Nefi 14:12-t, és gondolkodjanak el azon, hogy a Szabadító e versben álló tanítása hogyan segíthet nekik hasonlóbbá válni a Mennyei Atyához.

- Hogyan segíthet a 3 Nefi 14:12-ben olvasható tanács hasonlóbbá válnunk Mennyei Atyánkhoz?

Mondd el a tanulóknak, hogy a Szabadító a további tanításai során erőteljes hasonlatokat használt, hogy segítsen megértenünk, milyen fontos megtennünk a Mennyei Atya akaratát.

Hogy felkészítsd a tanulókat a Szabadítónak a 3 Nefi 14-ben álló hasonlatainak tanulmányozására, végezzétek el a következő tevékenységet:

Oszd a tanulókat 2–4 fős csoportokra. Adj minden tanulónak egy-egy papírlapot! Írd fel a táblára a következő szentírásutalásokat, és minden csoportnak adj ki egyet közülük: *3 Nefi 14:13–14*; *3 Nefi 14:15–20*; *3 Nefi 14:24–27*. (Ha nagy az osztály, egy szentírásblokkot több csoportnak is kiadhatsz.) Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a nekik kijelölt szentírásokat, és rajzoljanak illusztrációt a Szabadító által használt hasonlathoz, továbbá írják le, mit tanulnak a hasonlatból.

Elegendő idő eltelte után kérd meg a tanulókat, hogy mutassák meg rajzaikat az osztálynak, és mondják el, mit tanultak. Miközben a tanulók előadják, hogy mit tanultak, tegyél fel a következőkhöz hasonló kérdéseket:

- Miben hasonlít a Jézus Krisztus tanításainak való engedelmesség egy szűk ösvényen járáshoz? Miben hasonlít Jézus Krisztus tanításainak elvetése egy tágas ösvényen járáshoz? (Lásd 3 Nefi 14:13–14.) Milyen módokon különböznek a Szabadító tanításai a világ tanításaitól?
- Miért venné magára a juhok öltözékét egy farkas? (Lásd 3 Nefi 14:15.) Mit árul el nekünk ez a hasonlat a hamis próféták vágyairól és tetteiről?
- Ha a 3 Nefi 14:16–20-ban álló fák embereket jelképeznek, akkor mit jelképezhetnek a gyümölcsök? (A válaszok között szerepelhetnek ezek: az emberek gondolatait, szavait, tetteit és másokra gyakorolt hatását.)
- Amikor meghalljuk a Szabadító szavait és követjük őket, akkor miként hasonlítunk egy olyan emberre, aki sziklára építi a házát? (Lásd 3 Nefi 14:24–25.) Ha úgy döntünk, hogy nem követjük a Szabadító szavait, akkor miként hasonlítunk egy olyan emberre, aki homokra építi a házát? (Lásd 3 Nefi 14:26–27.)

A tanulók beszámolóit és a beszélgetés után kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 3 Nefi 14:21–23-at.

- Mit tanulhatunk a 3 Nefi 14:21-ből? (Bár a tanulók másképp fogalmazhatnak, ki kell jelenteniük a következő igazságot [amelyet írj is fel a táblára]: **Meg kell cselekednünk a Mennyei Atya akaratát ahhoz, hogy beléphessünk a mennyek királyságába.**)

- Hogyan kapcsolódik ez az igazság a széles és a keskeny ösvény, a jó és a rossz fák, illetve a bölcs és a balga ember szemléltetéséhez?

Adj pár percet a tanulóknak arra, hogy átgondolják és magukra vonatkoztassák mindazt, amit a 3 Nefi 14-ből tanultak. Kérd meg őket, hogy írjanak a jegyzetfüzetükben vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukban arról, hogy miként fognak jobbra válni a Szabadító 3 Nefi 14-ben olvasható tanításainak követésében. Ha az idő engedi, kérj meg néhány tanulót, hogy foglalják össze, mit tanultak, és mondják el, mit fognak tenni a tanultak hatására. Zárásként bizonyosságot tehetsz az áldásokról, amelyeket a Mennyei Atya akaratát követve kaptál.

3 Nefi 15–16

Bevezetés

Miközben Jézus Krisztus folytatta a nép tanítását a Bőség földjén álló templomnál, kijelentette, hogy Mózes törvénye betöltetett, és hogy Ő az a világosság és törvény, amelyre az embereknek tekinteniük kell. Azután elmagyarázta a tizenkét tanítványnak, hogy az

amerikai földrészen élők azok a „másik juhok”, akikről Jeruzsálemben beszélt (lásd János 10:14–16). Arra is ígéretet tett, hogy akik bűnbánatot tartanak és visszatérnek Őhozzá, szövetséges népe közé lesznek számlálva.

Javaslatok a tanításhoz

3 Nefi 15:1–10

A Szabadító kijelenti, hogy betöltötte Mózes törvényét

Óra előtt írd fel a táblára a következő kérdéseket:

Miért fizessünk tizedet? Miért szenteljük meg a sabbat napját? Miért tiszteljük a szüleinket?

Kezdd azzal a leckét, hogy rámutatsz a táblán álló kérdésekre és megkérdezed:

- Néhányan talán eltűnődnek azon, hogy miért ad nekünk parancsolatokat az Úr. Hogyan magyaráznátok el a parancsolatok célját?

Mondd el a tanulóknak, hogy amikor Jézus Krisztus a nefitákhoz szólt, megtanította nekik parancsolatai egyik célját: hogy magához fordítsa az embereket. Kérd meg a tanulókat, hogy figyeljék meg ezt a célt a 3 Nefi 15 tanulmányozása közben.

Mondd el, hogy mialatt a Szabadító a sokasághoz beszélt, úgy látta, hogy vannak közöttük néhányan, akiknek kérdése van. Kérd meg a tanulókat, hogy fussák át a 3 Nefi 15:1–2-t, és keressék meg, mit szerettek volna megtudni ezek az emberek. (Azon tűnődtek, mit vár tőlük a Szabadító „Mózes törvényét illetően”. A nefiták hódolata, szertartásai és egyházi szervezete Mózes törvényére épült, hogy felkészítse az embereket Jézus Krisztus eljöveteleire, valamint hogy segítsen nekik előre tekinteni az Ő engesztelő áldozatára. Nyilvánvalóan néhányuk számára nem volt egyértelmű, hogy mit kell tenniük Mózes törvényének követése helyett.)

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 3 Nefi 15:3–5, 9-et. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és keressenek olyan kifejezéseket a Szabadító magyarázatában, amelyek megerősíthették a nefitákat abban, hogy hitüknek nem kell megváltoznia. Kérj meg néhány tanulót, hogy osszák meg, milyen kifejezéseket találtak. Kérd meg őket, hogy mondják el, szerintük miért jelenthettek segítséget a nefitáknak ezek a kifejezések.

- Szerintetek mit tanított Jézus, amikor kijelentette, hogy Ő „a törvény”? (3 Nefi 15:9).

A tanulók többféle választ adhatnak. Feleleteik során segíts nekik megfogalmazni a következő igazságokat (amelyeket írd is fel a táblára): **Jézus Krisztus a törvény forrása. Az evangélium minden törvénye Jézus Krisztusra és az Ő engesztelésére mutat. Ha követjük a parancsolatait, örök életet fogunk nyerni.**

- Miért lehetett fontos a nefitáknak abban az időben, hogy megértsék ezeket az igazságokat? (Kiemelheted, hogy a mózesi törvényhez hasonlóan az új törvény is a Szabadítóra és az Ő engesztelésére mutatott. Noha az emberek hódolatának néhány módja talán megváltozik, továbbra is Jézus Krisztusba vetett hitet fognak gyakorolni, és az Ő nevében fognak hódolni az Atyának.)

Foglald össze a 3 Nefi 15:6–8-at azzal, hogy elmondod: a Szabadító biztosította az embereket afelől, hogy éppen úgy, ahogyan a prófétáknak a Megváltóra vonatkozó szavai beteljesedtek Őbenne, az eljövendő eseményeket illető próféciai is valóra fognak válni. Azt is elmondta, hogy a szövetség, amelyet népével kötött, még mindig érvényben van, és be fog teljesedni.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 3 Nefi 15:9–10-et. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és keressék meg, mit szeretne a Szabadító, mit tegyen a népe a táblára írt igazságokról való tudásával.

- Mit jelent számotokra Krisztusra tekinteni?

Kérd meg a tanulókat, hogy fussák át a 3 Nefi 15:9–10-et, és foglalják össze, mit szeretne az Úr, hogyan közelítsük meg az evangélium megélését, illetve mondják el, milyen áldást kapunk ennek eredményeként. (A tanulók különféleképpen foglalhatják össze ezt a szakaszt, de válaszaiknak tükrözniük kell a következő tantételt: **Ha Jézus Krisztusra tekintünk azáltal, hogy betartjuk a parancsolatait és mindvégig kirtartunk, akkor Ő örök életet ad nekünk.**)

- Lehetséges-e Jézus Krisztust követni anélkül, hogy betartanánk a parancsolatait? Miért nem?

Kérd meg a tanulókat, hogy vegyék fontolóra a kérdéseket, amelyeket az óra előtt felírtál a táblára.

- Lehetséges-e az, hogy valaki látszólag betartsa a parancsolatokat anélkül, hogy Jézus Krisztusra tekintene?
- Milyen okai lehetnek annak, hogy az ember látszólag betartja a parancsolatokat anélkül, hogy Jézus Krisztusra tekintene? (A válaszok között szerepelhetnek a következők: kötelességtudatból, a büntetéstől való félelemből, a beilleszkedés vagy a látszat fenntartása iránti vágyból, vagy a szabályok szeretete miatt.)
- Milyen okokból kell engedelmeskednünk a parancsolatoknak? (Azért engedelmeskedjünk, mert szeretjük az Urat, szeretnénk a kedvében járni, és Hozzá szeretnénk jönni.)
- Milyen áldásokban részesültetek, amikor igaz szándékkal betartottátok a parancsolatokat?

Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak egy parancsolatra vagy evangéliumi normára, amelynek a megértése és követése nehézséget jelentett a számukra. Kérd meg őket, hogy gondolkodjanak el azon, hogy miként változnának meg az adott parancsolat vagy norma iránti érzéseik, ha az Úr iránti szeretetük válna az engedelmességük mozgatórugójává. Biztasd őket arra, hogy az Úr iránti szeretetből tartsák be a parancsolatokat. Mesélj arról, hogy a parancsolatok miként segítettek közelebb kerülnöd a Mennyei Atyához és a Szabadítóhoz.

3 Nefi 15:11–16:5

Jézus Krisztus a másik juhairól beszél a tanítványainak

Kérd meg a tanulókat, hogy emeljék fel a kezüket, ha előfordult már, hogy kevésbé fontosnak érezték magukat, mint valaki más. Kérdezd meg tőlük, hogy érezték-e már azt, hogy megfélelkeztek róluk, vagy magányosak, illetve volt-e már, hogy eltűnődtek azon, hogy a Mennyei Atya ismeri-e őket.

Írd fel a táblára a következő kijelentést: **Isten minden gyermekével törődik, és kinyilvánítja magát nekik.** Biztosítsd a tanulókat e kijelentés igaz volta felől, és kérd meg őket, hogy keressenek bizonyítékot az igazságára, miközben a 3 Nefi 15 hátralévő részét és a 3 Nefi 16 elejét tanulmányozzák.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 3 Nefi 15:11–17-et, és kérd meg a többieket, hogy mondják meg, mit mondott az Úr a jeruzsálembeli Jeruzsálemben az Amerikában élő népéről. A tanulók elolvashatják a János 10:14–16-ot is. (Segíts a tanulóknak megérteni, hogy a „más juhok” a Pásztor, vagyis Jézus Krisztus további követőire utal. A *nyáj* szó utalhat a juhok csoportjára, de a közös hitet valló emberek csoportját is jelöli.)

- A 3 Nefi 15:17 szerint mit ígért az Úr, hogyan fogja kinyilvánítani magát más juhainak, vagyis követőinek? (Hallani fogják a hangját.)

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 3 Nefi 15:18–19-et. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és keressék meg, miért parancsolta a Mennyei Atya azt Jézus Krisztusnak, hogy ne tárja fel a más juhairól való ismeretét a Jeruzsálemben élőknek. Miután a tanulók elmondják, hogy mit találtak, kérdezd meg:

- Milyen tantételt tanulhatunk ebből? (A tanulók válaszainak tükrözniük kell a következő tantételt: **Isten hitünk és engedelmességünk mértékében ad nekünk tudást és igazságot.**)

Foglald össze a 3 Nefi 15:21–23 azzal, hogy elmondod: az Úr feltárta a nefiták előtt, hogy ők a más juhok, akikről szólt, a jeruzsálembeli zsidók azonban azt gondolták, hogy a nemzsidókról beszél (akik nem tagjai Izráel házának). Nem értették, hogy a nemzsidók nem fogják személyesen hallani a hangját.

Kérj meg egy tanulót, olvassa fel a 3 Nefi 15:24-et, és kérd meg az osztályt, hogy figyeljék meg, hogyan biztosította az Úr a nefitákat az Ő gondoskodásáról. Megkérdezheted a tanulóktól, mit éreznének, ha az Úr e szavakkal szólna hozzájuk.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 3 Nefi 16:1–3-at, és keressék meg, ki fogja még hallani a Szabadító hangját. Mondd el, hogy nem áll rendelkezésünkre feljegyzés arról, hogy még mely helyekre és mely népekhez látogatott el a Szabadító, de az bizonyos, hogy meglátogatott más csoportokat vagy „nyájakat” is.

Annak a gondolatnak a bevezetéséhez, hogy a Szabadító kinyilvánítja magát azoknak is, akik nem hallják a hangját, tedd fel a következő kérdéseket, mielőtt megkérnéd a tanulókat, hogy keressenek válaszokat a szentírásokban:

- Mi a helyzet azokat, akiknek nem adatik meg, hogy hallják a Szabadító hangját? Nekik hogyan mutatja meg, hogy törődik velük?

Kérd meg a tanulókat, hogy fussák át a 3 Nefi 15:22–23-at és a 3 Nefi 16:4-et, és keressék meg, mit mondott az Úr, hogyan fogja kinyilvánítani magát a nemzsidóknak (mások prédikálása által, a Szentlélek tanúsága révén, valamint a próféták írásain keresztül).

- Miként tanúsítják ezek a megnyilvánulások, hogy Isten minden gyermekével törődik?
- Milyen módokon nyilvánította ki magát az Úr számotokra és családokra számára?
- Hogyan segíthettek az Úr azon erőfeszítésében, hogy kinyilvánítsa magát népe minden tagjának?

3 Nefi 16:6–20

Jézus Krisztus áldásokat jelent ki és figyelmeztetéseket ad azon nemzsidóknak, akik majd befogadják az evangéliumot az utolsó napokban

Kérdezd meg a tanulóktól, hogy szerettek-e volna valaha csatlakozni egy csoporthoz, klubhoz vagy csapathoz. Kérdezd meg tőlük, milyen követelményekkel járt az adott csoporthoz való csatlakozás. Mondd el nekik, hogy a legnagyobb csoport, amelynek a tagjává válhatunk, az Úr szövetséges népe.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 3 Nefi 16:6–7-et. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és keressék meg, mit mond az Úr, mi fog történni az utolsó napokban azért, mert a nemzsidók hisznek majd Benne, Izráel háza pedig nem. (Elmagyarázhatod, hogy a Mormon könyve prófétái a *nemzsidó* szóval azokra utaltak, akik nem a Szentföldön éltek. Ennélfogva ez a szó utalhat az egyház tagjaira épp úgy, mint azokra, akik nem hisznek vagy más hitet vallanak.) A tanulók válaszai után foglald össze a 3 Nefi 16:8–9-et azzal, hogy elmondod: Jézus Krisztus megjövendölte, hogy lesznek hitetlen nemzsidók is az utolsó napokban, akik szétszórják Izráel házának tagjait és rosszul bánnak velük. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 3 Nefi 16:10-et. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és figyeljék meg, mi fog történni ezekkel a hitetlen nemzsidókkal.

- Mit jelentett ki az Úr, mit fognak elveszíteni a hitetlen nemzsidók?
- Hogyan vonatkozhat ez azokra, akik ismerik az igazságot, de felfuvalkodnak a kevelységben?

Mondd el, hogy az Úr megígérte, hogy megtartja szövetségét Izráel házával azáltal, hogy elhozza hozzájuk az evangéliumot (lásd 3 Nefi 16:11–12). Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 3 Nefi 16:13-at. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és figyeljék meg, mi a követelménye annak, hogy valaki az Úr szövetséges népe tagjává váljon. Írd fel a táblára a következőket: „*Ha mi... , akkor mi...*” Kérd meg a tanulókat, hogy a 3 Nefi 16:13 segítségével egészítsék ki az állítást. A tanulóknak a következő igazságot kell megfogalmazniuk: *Ha mi bűnbánatot tartunk és visszatérünk Jézus Krisztushoz, akkor mi az Ő szövetséges népe közé számláltatunk majd.*

- Miért jelent áldást, ha az Úr népe közé számláltatunk?

Zárásként oszd meg a bizonyosságodat a mai leckében tanított igazságokról.

Kutatásra ösztönző kérdések

A kutatásra ösztönző kérdések segítenek a tanulóknak az adott szentírásblokkról való alapvető megértésüket építeni azzal, hogy olvasás közben fontos részletek megtalálására biztatják őket. Hasznos ezeket a kérdéseket még azelőtt feltenni, hogy a tanulók elolvassák azokat a verseket, ahol a válasz található. Ez megfelelő irányba tereli a tanulók gondolatait, és segít nekik felfedezni a választ a szentírásbeli feljegyzésben az olvasás során.

Otthon tanulási lecke

3 Nefi 11:18–16:20 (25. rész)

Felkészülési anyag az otthon tanulókat oktatók számára

A napi otthon tanulási leckék összefoglalása

A következő részt – a 3 Nefi 11:18–16:20-ban (25. rész) tanulmányozott tanok és tantételek összefoglalását – nem arra szánták, hogy a lecke részeként mind megtanítsd. A lecke, melyet tanítasz, csak néhány tanra és tantételre fog összpontosítani. Kövesd a Szent Lélek sugalmazásait, amikor figyelembe veszed az általad tanított fiatalok szükségleteit.

1. nap (3 Nefi 11:18–12:48)

A tanulók megtanulták, hogy a keresztelest megfelelő felhatalmazással rendelkező személy révén és az Úr által lefektetett módon kell elvégezni. Tanulmányozták Krisztus tanát is, és megtanulták, hogy a Szentlélek bizonyosságot tesz a Mennyei Atyáról és Jézus Krisztusról. A boldogmondásoknak és a Szabadító magasabb törvényről szóló magyarázatának tanulmányozása során megtanulták, hogy ha Jézus Krisztus tanításai szerint élünk, akkor áldottak leszünk, és felkészülünk arra, hogy belépünk a mennyek királyságába. Azt is megtanulták, hogy amikor Krisztushoz jövünk és betartjuk a parancsolatait, hasonlóbá válhatunk Hozzá és Mennyei Atyánkhoz, akik tökéletesek.

2. nap (3 Nefi 13)

A Szabadító az adakozás, az imádkozás és a bűntőlés mögött rejlő indíttatásról szóló tanításából a tanulók megtanulták, hogy ha azért hajtunk végre igazlelkű tetteket, hogy Mennyei Atyánk kedvében járjunk, akkor Ő majd nyíltan megjutalmaz minket. Miközben a Szabadító arról szóló tanításait tanulmányozták, hogy lehetetlen két mesternek szolgálni, a következő tantételeket tanulták: Ahhoz, hogy Isten legyen a mesterünk, a világ dolgainál jobban kell szeretnünk és szolgálnunk Őt. Ha Isten királyságát keressük először, akkor Ő segíteni fog gondoskodni a szükségleteinkről.

3. nap (3 Nefi 14)

A Szabadító tanításai az igazlelkű ítélkezéstről segítettek a tanulóknak megérteni, hogy aszerint leszünk megítélve, ahogyan mi megítélünk másokat. Azt is megtanulták, hogy Mennyei Atyánk megáld minket, amikor a segítségéért imádkozunk. A tanulók rajzokat készítettek a Szabadító tanításai illusztrálására, és megtanulták, hogy meg kell cselekednünk a Mennyei Atya akaratát ahhoz, hogy beléphessünk a mennyek királyságába.

4. nap (3 Nefi 15–16)

A tanulók megtanulták, hogy Jézus Krisztus az evangélium minden törvényének és parancsolatának forrása. Ha Őrá tekintünk azáltal, hogy betartjuk a parancsolatait és mindvégig kitartunk, akkor Ő örök életet ad nekünk. Amikor a tanulók

a Szabadító „más juhokról” szóló tanításait tanulmányozták (3 Nefi 15:21), megtanulták, hogy Isten minden gyermekével törődik, és kinyilvánítja magát nekik. Azt is megtanulták, hogy Isten hitünk és engedelmisségünk mértékében ad nekünk tudást és igazságot.

Bevezetés

Ebben a leckében a tanulók el fognak gondolkodni azon, hogy a viszálykodás hogyan befolyásolja azt a képességüket, hogy érezzék a Lelet. Arra is lehetőségük adódik majd, hogy felidézzenek olyan embereket, akik jó példát jelentettek számukra, és megfontolják, ők maguk hogyan szolgálhatnak még inkább példaként másoknak.

Javaslatok a tanításhoz

3 Nefi 11:18–41

Jézus Krisztus megadja a keresztelest módját, elítéli a viszálykodást, és kijelenti a tanát

Írd fel a táblára a *viszálykodás* szót, és kérd meg a tanulókat, hogy adják meg a szó meghatározását (vitatkozás, összetűzés vagy veszekedés).

Kérd meg a tanulókat, hogy soroljanak fel a táblán néhány olyan helyzetet vagy tevékenységet, amelyekben viszálykodást tapasztalhatnak. (Az egyik tanuló szolgálhat írónként, míg a többiek válaszolnak.) E tevékenység végzése közben kerüljétek azt, amit Dallin H. Oaks elder a Tizenkét Apostol Kvórumából „ellenséges módszereknek” nevezett, amelyek „vitát és veszekedést” szülhetnek (*The Lord's Way* [1991], 139).

Emlékeztess a tanulókat, hogy a 3 Nefi 11-ben arról olvastak, amikor Jézus Krisztus megjelent a templomnál összegyűlt nefitáknak. Kérd meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 3 Nefi 11:28-at, és kérd meg az osztályt, hogy mondják meg, milyen témáról vitatkoztak néhányan a nefiták közül. (Hogy segíts a tanulóknak jobban megérteni ezt a verset, szükség szerint elmagyarázhatod, hogy a *viszálykodások* szó azt jelenti: veszekedés vagy vitatkozás.)

Kérdezd meg: Szerintetek miért fontos, hogy kerüljük a viszálykodást vagy a vitatkozást, amikor az evangéliumról beszélgetünk másokkal?

Írd fel a táblára a következőket: *A viszálykodás lelke nem Istentől való, hanem... Kérd meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 3 Nefi 11:29–30-at, és kérd meg az osztályt, hogy határozzák meg, honnan ered a viszálykodás lelke. Az általuk talált igazságot a következőképpen lehet megfogalmazni: **A viszálykodás lelke nem Istentől való, hanem az ördögtől.** Javasolhatod, hogy a tanulók jelöljék meg ezt az igazságot a szentírásaikban.*

Kérdezd meg: Hogyan segíthet nektek a Szabadító 3 Nefi 11:29–30-ban álló tanításaira való emlékezés, amikor olyan helyzetben találjátok magatokat, amelyben viszálykodás támadhat? (Rámutathatsz konkrét helyzetekre a tábláról, illetve a tanulók gondolhatnak egy olyan szituációra, amelyben valaki vitatkozni akar az evangélium tételeiről.)

Hogy segíts a tanulóknak megérteni a viszálykodás egyik fontos következményét, olvasd fel vagy tedd ki a következő kijelentést James E. Faust elnöktől az Első Elnökségből: „Ahol viszálykodás van, onnan eltávozik az Úr Lelke, nem számít, ki a hibás” (“What I Want My Son to Know before He Leaves on His Mission,” *Ensign*, May 1996, 41).

Javasolhatod, hogy a tanulók írják le ezt az igazságot a szentírásaikba, illetve a szentírás-tanulmányozási naplójukba.

Kérdezd meg: Előfordult-e már, hogy éreztétek, amint az Úr Lelke eltávozott viszálykodás miatt? Milyen érzés volt?

Mutass rá arra, mint mondott a Szabadító a viszálykodással kapcsolatban a 3 Nefi 11:30-ban: „...az én tanom az, hogy hagyjanak fel az ilyen dolgokkal.” Azután tedd fel a következő kérdéseket:

- Hogyan tudunk felhagyni a viszálykodással és a vitatkozással?
- Hogyan tudunk úgy nem egyetérteni valakivel, hogy közben elkerüljük a viszálykodást?
- Milyen módokon éreztétek már, hogy áldásban részesültök az arra tett erőfeszítéseitekért, hogy elkerüljétek vagy leküzdjétek a viszálykodást?

Megoszthatod egy élményedet, amely során áldásban részesültél az arra tett erőfeszítéseidért, hogy elkerüld vagy leküzdöd a viszálykodást. Kérd meg a tanulókat, hogy nézzék át a táblán lévő felsorolást, és válasszanak egy olyan helyzetet, amelyekben gyakran viszálykodást tapasztalhatnak. Adj nekik időt arra, hogy leírjanak egy célkitűzést azzal kapcsolatban, hogy hogyan fognak törekedni a viszálykodás elkerülésére vagy leküzdésére az adott szituációban.

3 Nefi 12–16

Jézus Krisztus olyan tantételeket tanít, amelyek segítenek gyermekeinek a tökéletesség irányában haladni

Kérd meg a tanulókat, hogy álljanak fel és mondják fel a 3 Nefi 12:48-at. Lehet, hogy párszor el kell gyakorolniuk, hogy tökéletesen fel tudják mondani ezt a szentírás-memoriter részt. Kérd meg a tanulókat, hogy a szentírásaik segítségével mutassanak rá a tökéletesség néhány jellemvonására a 3 Nefi 12:1–12-ből, amelyet szeretnének nagyobb mértékben kialakítani magukban.

Tegyél egy kevés sót egy kanálra, és kérd meg a tanulókat, találják ki, mi az. Azután kérd meg egy tanulót, hogy jöjjön ki és kóstolja meg, és úgy mondja meg, hogy mi az. Miután a tanuló megmondja, hogy só van a kanálban, kérd meg az osztályt, hogy nevezzék meg, mik a só hasznos tulajdonságai. A tanulók válaszi során győződj meg arról, hogy tudják: azon kívül, hogy a só izesíti az ételt, tartósítószerként is használják, hogy megakadályozzák a hús megromlását.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a 3 Nefi 12:13-at, hogy meglássák, kit hasonlított a Szabadító a sóhoz. A tanulók válaszi során mondd el, hogy az Úr itt nem csupán a templomnál aznap összegyűlt sokaságra utalt, hanem mindazokra, akik megkeresztelkednek az Ő szövetségébe.

Kérdezd meg: Milyen tekintetben lehetünk Jézus Krisztus követőiként olyanok, mint a só? (Segítenünk kell megőrizni vagy megszabadítani az embereket, és jobbá kell tennünk a világot azáltal, hogy jó hatással vagyunk másokra.)

Magyarázd el, hogy a 3 Nefi 12:13-ban az *íz* szó nem csupán magára a só ízére utal, hanem a tartósítószerként betöltött funkciójára is.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentést Carlos E. Asay eldertől, a Hetvenek tagjától, arról, hogy hogyan veszítheti el a só az ízét:

„A só az idővel sem veszti el az ízét. Az íz keveredéssel és szennyezéssel veszik el. Hasonlóképpen ...az íz és a minőség elillan az emberből, amikor elméjét tisztátalan gondolatokkal szennyezi be, amikor száját megszentelteleníti azzal, hogy az igazságnál kevesebbet mond, illetve amikor erejét helytelenül gonosz cselekedetekre fordítja” (“Salt of the Earth: Savor of Men and Saviors of Men,” *Ensign*, May 1980, 42).

Kérdezd meg: Miért kell törekednünk tisztának lenni ahhoz, hogy jó hatással lehessünk másokra?

Mutass a tanulóknak egy zseblámpát. Kapcsold be, és kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a 3 Nefi 12:14–16-ot, és figyeljék meg, mit tanított a fény segítségével a Szabadító a szövetséges népe szerepéről a világban. Még a felolvasás előtt elmagyarázhatod, hogy a *véka* olyan kosarat jelent, amelyet mérőedényként használtak.

Kérdezd meg: Miként lehetnek világosság mások számára az egyháztagok, akik betartják szövetségeiket?

Takard le a fényt egy kosárral vagy törölközővel, azután tedd fel a következő kérdéseket:

- Milyen módokon érezhetünk kísértést arra, hogy elrejtjük a világosságunkat?
- A 3 Nefi 12:16 szerint miért szeretné a Szabadító, hogy igazlelkű példát mutassunk másoknak? **(Amikor igazlelkű példát mutatunk, segítünk másoknak a Mennyei Atyát dicsőíteni.** Javasolhatod a tanulóknak, hogy írják be ezt a tantételt a szentírásaik margójára.)
- Kinek az igazlelkű példája segített nektek közelebb kerülni a Mennyei Atyához vagy erősítette meg a vágyatokat, hogy még inkább az evangélium szerint éljétek?

Biztasd a tanulókat arra, hogy legyenek olyanok, mint a só és a világosság a világ számára azáltal, hogy úgy döntenek, igazlelkű példák lesznek.

Mondd el, hogy a Szabadító azzal folytatta a nefiták tanítását, hogy elmondta: a parancsolatok igazlelkű betartásának valódi jutalma akkor fog megadatni, amikor képmutatás nélkül és úgy hódolnak, hogy szívük nem csüng a földi kincseken vagy jutalmakon. Írd fel a táblára a következő szentírás-utalásokat: 3 Nefi

13:22; 13:31–33; 14:7–8; 15:9; 16:13. Kérd meg a tanulókat, hogy fussák át ezeket a részeket, és keressenek bennük néhány jutalmat, amelyet a Mennyei Atya megígért nekünk, ha szívünk az igazlelkű életre összpontosít. Elegendő idő eltelte után kérd meg őket, hogy osszák meg, mit találtak.

Oszd meg a tanulókkal a bizonyágodat arról, hogy a Mennyei Atya és Jézus Krisztus megsegíti és megáldja majd őket az arra irányuló erőfeszítéseikben, hogy leküzdjék a viszálykodást, és igazlelkű példák legyenek a világban.

Következő rész (3 Nefi 17–22)

Mondd el a tanulóknak, hogy a 3 Nefi 17–22 tanulmányozása során arról fognak olvasni, hogy Jézus Krisztus könnyekre fakadt, amikor a nefiták gyermekei körében volt. Biztasd őket, hogy keressenek válaszokat a következő kérdésekre: Mit tett értük? Milyen további csodákat vitt véghez Jézus, amíg a nefitáknak szolgált?

3 Nefi 17

Bevezetés

A nefiták között töltött első napjának végéhez közeledvén a Szabadító úgy látta, hogy sokan nem teljesen értik a szavait. Megtanította őket arra, hogyan érthetik meg jobban az elhangzottakat, és hangsúlyozta az ima és az elmélkedés fontosságát. Az emberek könnyeztek,

amikor az Úr bejelentette, hogy távozni készül. Könyörülettel eltelve a Szabadító még egy kicsit velük maradt, hogy meggyógyítsa a betegeket, imádkozzon az emberekért, és megáldja a gyermekeiket. A nefitákon erőt vett az öröm.

Javaslatok a tanításhoz

3 Nefi 17:1–3

Jézus arra utasítja a nefitákat, hogy gondolkodjanak el szavain és imádkozzanak megértésért

Kérd meg a tanulókat, hogy képzeljék magukat a következő helyzetbe: Nektek és a barátotoknak az első sorba szól a helyzetek az általános konferencián vagy egy területi konferencián, ahol a próféta beszédet mond. A konferencia során mindkettőtöknek alkalma nyílik üdvözölni a prófétát. A gyűlés végeztével hazamentek.

- Mit gondoltok, miről beszélgetnétek a barátotokkal a gyűlés után?

Emlékeztess a tanulókat, hogy Jézus Krisztus valószínűleg egy álló napon keresztül tanította a nefitákat. Amikor távozni készült, úgy látta, hogy az emberek nem teljesen értik, amit tanított. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 3 Nefi 17:1–3-at, és keressék meg, mit mondott a Szabadító a nefitáknak, mit tegyenek, hogy jobban megértsék a szavait. (Javasolhatod a tanulóknak, hogy jelöljék meg, amit találnak.) Miután a tanulók elmondják, hogy mit találtak, kérdezd meg:

- Mit jelent elgondolkodni vagy elmélkedni?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentést Henry B. Eyring elnöktől az Első Elnökségből. Kérd meg az osztályt, hogy figyeljék meg, mit tanított Eyring elnök, mit jelent elmélkedni.

„Az olvasás, tanulmányozás és az elmélkedés... nem ugyanaz. A szavak olvasásával lehetnek gondolataink. Tanulmányozás által mintákat és összefüggéseket fedezhetünk fel a szentírásokban. Elmélkedés közben viszont meghívjuk a Lélek általi kinyilatkoztatást. Az elmélkedés számomra abból áll, hogy a szentírások gondos tanulmányozása után elgondolkozom, majd imádkozok azokról” (A Lélek által szolgálni. *Liahóna*, 2010. nov. 60.).

- Szerintetek hogyan működhet együtt az elmélkedés és az ima annak elősegítéséért, hogy megértsük, amit az egyházban vagy a hitoktatáson tanulunk?

Mutass rá a Szabadító utasítására a 3 Nefi 17:3-ban, miszerint a nefiták „készítsé[k] elő elmé[jü]ket a holnapi napra”, amikor Ő újra eljön, hogy tanítsa őket.

- Mit tehet az ember, hogy előkészítse elméjét, mielőtt részt vesz az istentiszteleten vagy a hitoktatáson?
- Mit változtat a dolgokon az, ha felkészítjük az elménket az efféle tanulási lehetőségekre?

Hogy segíts a tanulóknak beazonosítani a 3 Nefi 17:1–3-ban tanított tantételt, írd fel a táblára a következő hiányos kijelentést, és kérd meg a tanulókat, hogy egészítsék ki a tanultak alapján.

Azáltal, hogy elmélkedünk és imádkozunk az Atyához, képesek leszünk...

Bár a tanulók másképp fogalmazhatnak, ki kell jelenteniük a következő tantételt: **Azáltal, hogy elmélkedünk és imádkozunk az Atyához, képesek leszünk mélyebb megértésre szert tenni.**

Írd fel a táblára a következőket:

Felkészíteni az elmémet, mielőtt részt veszek az istentiszteleten vagy a hitoktatáson

Elgondolkodni arról, amit az istentiszteleten vagy a hitoktatáson hallok

Imádkozni arról, amit az istentiszteleten vagy a hitoktatáson hallok

Kérd meg a tanulókat, hogy válasszanak ki egyet a táblára felírt cselekedetek közül. Adj nekik időt arra, hogy elgondolkodjanak azon, (1) hogyan tették már ezt, és (2) ez hogyan segített nekik többet kihozni az istentiszteleti vagy hitoktatási élményükből. Kérj meg néhány tanulót, hogy osszák meg gondolataikat az osztállyal. Buzdítsd a tanulókat arra, hogy gondolják át, miként tudnának jobba válni a három terület egyikén, és készítsenek tervet a megvalósításra. Javasolhatod nekik, hogy írják le terveiket a jegyzetfüzetükbe vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukba. Mondd el a tanulóknak, hogy a lecke következő része lehetőséget fog nyújtani nekik az elmélkedés gyakorlására.

3 Nefi 17:4–25

A Szabadító meggyógyítja a betegeket a nefiták között, imádkozik az Atyához az emberekért, és megáldja a gyermekeiket

Tedd ki a Jézus a nyugati féltekén tanít című képet (62380; *Evangeliumi művészeti könyv* [2009]. 82. sz.). Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 3 Nefi 17:4-et. Emeld ki a „most elmegyek az Atyához” kifejezést. Kérd meg a tanulókat, képzeljék el, hogy az egész napot a Szabadítóval töltötték, aki most bejelenti, hogy ideje távoznia. Kérd meg néhányukat, hogy osszák meg, mit éreznének ebben a helyzetben. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 3 Nefi 17:5-öt, és kérd meg az osztályt, figyeljék meg, hogyan reagáltak a nefiták, amikor a Szabadító kifejezésre juttatta azon szándékát, hogy távozik.

Mondd el, hogy a nefiták igazlelkű vágyai nélkül talán soha nem következtek volna be a 3 Nefi 17-ben és 18-ban feljegyzett események. A következő tevékenységnek az a célja, hogy segítsen a tanulóknak még jobban megérteni, milyen szeretettel van Jézus Krisztus a népe iránt, valamint hogy képesek legyenek önállóan rátalálni a szentírásokban lévő igazságokra Jézus Krisztus jellemét illetően. Írd fel a táblára a következő szentírásutalásokat, és kérd meg a tanulókat, hogy másolják be őket a jegyzetfüzetükbe vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukba:

3 Nefi 17:6–10

3 Nefi 17:11–18

3 Nefi 17:19–25

Olvasd fel a következő kijelentést Ezra Taft Benson elnöktől:

„Az a legnagyobb, legáldottabb és legörömtelibb, akinek élete a legjobban megközelíti Krisztus példáját. Ennek semmi köze a földi gazdagsághoz, hatalomhoz vagy tekintélyhez. A nagyság, az áldottság, az örömteliség egyetlen igazi fokmérője az, hogy az illető élete mennyire közelíti meg a Mesterét, Jézus Krisztusét. Ő a helyes út, a teljes igazság, és a bővelkedő élet” (“Jesus Christ—Gifts and Expectations,” *Ensign*, Dec. 1988, 2).

Adj 5–10 percet a tanulóknak, hogy elolvassák magukban a táblára felírt szentírásrészek mindegyikét. Kérd meg őket, hogy keressenek bennük igazságokat a Szabadító jellemvonásait illetően. Tanulmányozásuk során legalább egy igazságot kell találniuk mindegyik szentírásrészben. Kérd meg őket, hogy írják le maguknak a talált igazságokat.

Amikor a tanulók befejezték a tanulmányozást, kérd meg többüket, hogy a táblán a megfelelő szentírásutalás alá írjanak fel egy igazságot, amelyet a Szabadítóról tanultak. Amikor a tanulók befejezték ezt a tevékenységet, tedd fel a következő kérdéseket:

- Miért fontos, hogy ismerjük ezeket az igazságokat a Szabadítóról?
- Milyen bizonyítékot találtatok arra, hogy a Szabadító tudatában van a szükségleteinknek és a vágyainknak?
- E beszámoló mely része volt rátok a legnagyobb hatással? Miért?
- Szerintetek miért vett erőt az embereken az öröm? (Lásd 3 Nefi 17:18.)
- Szerintetek miért volt teljes a Szabadító öröme aznap? (Lásd 3 Nefi 17:20.)

Kérd meg a tanulókat, hogy foglalják össze, mit tanultak a 3 Nefi 17:6–25-ből. A tanulók többféle választ adhatnak. Az egyik igazság, amelyet megfogalmazhatnak, az, hogy **a Szabadító nagy könyörülettel van irántunk**. Írd fel a táblára ezt az igazságot. Javasolhatod a tanulóknak, hogy írják be ezt az igazságot vagy egy általuk talált másik igazságot a szentírásaik margójára a 3 Nefi 17:6 környékén.

Hogy segíts a tanulóknak meglátni, hogy Jézus Krisztus jellemének megértése miként segít elmélyíteni a hitünket, olvasd fel a következő kijelentést:

„Krisztusba vetett hitet gyakoroltok, amikor bizonyosak vagytok abban, hogy Ő létezik, helyesen képzelitek el a jellemét, és tudjátok, hogy az Ő akarata szerint törekedtek élni” (*Hűek a hithez: evangéliumi értelmező szótár* [2004]. 80.).

- Hogyan segít a Szabadító könyörületes természetének megértése abban, hogy hitet gyakoroljatok Őbenne?

Mutass rá a „valamily módon nyomorultak voltak” kifejezésre a 3 Nefi 17:9-ben.

- Milyen problémák tartozhatnak abba, hogy „valamily módon nyomorultak voltak”? (Mindenféle fizikai, érzelmi, mentális és lelki gyengeség.)

Kérd meg a tanulókat, hogy gondolkodjanak el azon, ők vajon milyen „betegségben” szenvednek, és mit kérnének a Szabadítótól, miből gyógyítsa ki őket, ha megadatna nekik, hogy Ő személyesen megáldja őket. Emlékeztess őket, hogy bár a Szabadító nincsen itt, hogy személyesen szolgáljon nekünk, az áldásra és gyógyításra szolgáló hatalma elérhető a papságon keresztül.

- Kihez szoktatok fordulni papsági áldásért?
- Mikor éreztétek legutóbb a Szabadító gyógyító hatását az életetekben?

Emlékeztess a tanulókat az elmélkedés tantételére, amelyről az óra elején beszélgettetek. Mondd el nekik, hogy az elmélkedés egyik módja az, hogy elképzelik magukat a szentírásbeli történetek azon helyzeteiben, amelyekről épp olvasnak. Kérd meg a tanulókat, képzeljék magukat a nefiták közé a 3 Nefi 17-ben elbeszélt események idején. Adj időt a tanulóknak, hogy leírassák a jegyzetfüzetükbe vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukba, mit hallhattak, láthattak, érezhettek és tanulhattak volna, ha ott lettek volna a nefiták között, és személyes kapcsolatba kerültek volna a Szabadítóval ez alkalommal. Javasolhatod nekik, hogy írjanak egy gyengeségről, amelyből kérték volna a Szabadítót, hogy gyógyítsa ki őket. Amikor végeztek az írással, megkérhetsz néhány tanulót, hogy olvassák fel az osztálynak, amit írtak. Ügyelj arra, hogy tudják, hogy nem kell megosztaniuk semmit, ami túl személyes vagy magánjellegű.

Miután néhányan megosztották, amit írtak, megkérhetsz közülük egyet vagy kettőt, hogy mondják el, hogyan jutottak el annak felismerésére, hogy Jézus Krisztus szereti őket és könyörülettel van irántuk. Biztasd a tanulókat, hogy elmélkedjenek ezen a leckén, és bízzanak a Szabadító könyörületében, amikor Őrá támaszkodnak segítségért a vágyaikkal, gyengeségeikkel, szívfájdalmukkal és megpróbáltatásaikkal kapcsolatban.

Képi megjelenítés

A képi megjelenítés (vagy elképzelés) olyan szentírás-tanulmányozási készség, amely segíthet a tanulóknak elemezni, megérteni és alkalmazni azt, amit épp olvasnak. Segítség a tanulóknak maguk elé képzelni a szentírások eseményeit azzal, hogy arra biztatod őket, képzeljék maguk elé azokat a személyeket, helyeket és eseményeket, amelyekről olvasnak. Ennek egyik módja lehet az, hogy a tanulók elképzelik, hogy ők maguk is az olvasott történet szereplői.

3 Nefi 18

Bevezetés

A nefiták közötti szolgálatának első napja zárásaként Jézus Krisztus kiszolgálta az úrvacsorát. Megparancsolta nekik, hogy vegyenek az úrvacsorából, mindig imádkozzanak az Atyához, és nyújtsanak baráti kezét minden ember felé. A Szabadító nagyszerű áldásokat

ígért azoknak, akik engedelmeskednek e szavaknak. Azután utasításokat adott a tizenkét nefita tanítványnak az egyházban végzett szolgálatukat illetően. Mielőtt felment volna a mennybe, hatalmat adott nekik a Szentlélek ajándékának megadására.

Javaslatok a tanításhoz

3 Nefi 18:1–14

Jézus Krisztus kiszolgálja az úrvacsorát a nefitáknak

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentést Gerald N. Lund eldertől, a Hetvenek tagjától. (Mondd el neki, hogy a *Czenkusch* nevet úgy kell kiejteni, hogy „Cen-kus”). Ösztönözd az osztályt, hogy képzeljék el, milyen lehetett a Lund elder történetében szereplő hegymászó helyében lenni.

„Nemrégiben érdekes cikk jelent meg egy orvosi magazinban a hegymászásról. [...]

A cikk egy Czenkusch nevű férfitől szólt, aki egy hegymászóiskolát vezet. [...] Czenkusch a hegymászásban használt biztosítórendszerrel beszélt a riporternek. Ezt a rendszert használják a hegymászók a leesés elleni védelemül. Az egyik hegymászó biztonságosan elhelyezkedve biztosítja a kötelet a másik mászó számára, általában saját teste köré fonva azt. A »biztosítalak« kifejezés azt jelenti: »Tartalak. Ha bármi történik, megakadályozom, hogy leess.« Fontos része ez a hegymászásnak. Most pedig figyeljétek meg, mi következett ezek után a cikkben: »Egymás biztosítása jelentette a legjobb és a legszörnyűbb pillanatok Czenkusch számára a hegymászásban. Egyszer leesett egy magas szakadékról, kitépve három szeget és magával rántva a biztosítást nyújtó társát is. Végül a földtől mintegy 3 méterre, fejjel lefelé állt meg, amikor kezét-lábát széttáró társa [Don] kinyújtott karjaival megállította a zuhanást. 'Don megmentette az életemet – mondja Czenkusch. – Hogyan lehet ezt megköszönni? Veszél neki karácsonyra egy használt mászókötelet? Ugyan. Inkább úgy, hogy emlékszel rá. Mindig emlékszel rá.« [Eric G. Anderson, "The Vertical Wilderness," *Private Practice*, November 1979, 21; kiemelés hozzáadva]" ("The Grace and Mercy of Jesus Christ," in *Jesus Christ: Son of God, Savior*, ed. Paul H. Peterson, Gary L. Hatch, and Laura D. Card [2002], 48).

- Szerintetek miért érezte úgy ez a hegymászó, hogy nem lenne megfelelő módja hálája kifejezésének, ha kézzelfogható ajándékokat adna megmentőjének?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 3 Nefi 18:1–7-et, és keressék meg, mit kért a Szabadító a nefitáktól, mit tegyenek, hogy emlékezzenek Őrá. (Javasolhatod a tanulóknak, hogy jelöljék meg az *emlékezetére* és *emlékeztek* szavakat a 3 Nefi 18:7-ben.) Miután a tanulók elmondják, hogy mit találtak, tedd fel a következő kérdéseket:

- Hogyan segít az úrvacsoravétel emlékeznünk a Szabadító értük hozott áldozatára?
- A 3 Nefi 18:7 szerint mire kellett a nefitáknak emlékezniük a kenyér vételekor?

Adj egy kis időt a tanulóknak, hogy visszalapozzanak a 3 Nefi 11:14–15-höz. Azután tedd fel a következő kérdéseket:

- Miért bírhat különös jelentőséggel a nefiták számára a Szabadító testére való emlékezés?
- Noha ti nem láttátok a sebeket a Szabadító testén, mint a nefiták, miért fontos mégis, hogy a Szabadító „testének emlékezetére” vegyetek az úrvacsorai kenyérből? (T&Sz 20:77).
- Mit tehetek, hogy mindig emlékezzetek a Szabadítóra?

Írd fel a táblára a következő kifejezést: *Amikor veszünk az úrvacsorából, bizonyosságot teszünk az Atyának, hogy...*

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 3 Nefi 18:8–11-et, és keressenek olyan szavakat vagy kifejezéseket, amelyekkel kiegészíthető a táblán lévő mondat. Kérj meg néhány tanulót, hogy osszák meg, mit találtak. (A tanulók a következőképpen egészíthetik ki a kijelentést: **Amikor veszünk az úrvacsorából, bizonyosságot teszünk az Atyának, hogy mindig emlékezünk Jézus Krisztusra.** A következő is egy lehetséges válasz: **Amikor veszünk az úrvacsorából, bizonyosságot teszünk az Atyának, hogy hajlandóak vagyunk megtenni mindazt, amit a Szabadító megparancsolt.**)

Tegyél fel néhányat vagy akár mindet az alábbi kérdések közül, hogy segíts a tanulóknak még inkább megérteni és megbecsülni, milyen szerepet játszik az úrvacsora a Szabadítóra való emlékezésünkben:

- A Szabadító életének és szolgálatának mely vonatkozásait idézhetjük fel az úrvacsora szertartása alatt? (A válaszok között szerepelhetnek a következők: Jézus halála és engesztelő áldozata, szerény születése, csodatételei és tanítása, mások iránti szeretetteljes gondoskodása, valamint a Mennyei Atya iránti engedelmessége.)
- Bár maga az úrvacsoravétel kis időt vesz igénybe, az e szertartásra való felkészülés és a benne való részvétel hatásai örökkévalóak. Mit tehetünk, hogy miután vettünk az úrvacsorából, az egész hét során mindig emlékezzünk a Szabadítóra?
- Az úrvacsoravétel iránt tanúsított őszinteségünk és figyelmünk hogyan segíthet a Szabadítóra emlékeznünk a hét során?
- Milyen jelentéssel bír az úrvacsora, ha nem emlékezünk az Úrra?
- A 3 Nefi 18:7, 11 szerint mit ígért a Szabadító azoknak, akik vesznek az úrvacsorából és emlékeznek Őrá? (**Amikor veszünk az úrvacsorából és mindig emlékezünk a Szabadítóra, akkor Lelke velünk lesz.**)

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 3 Nefi 18:12–14-et, egy másik tanuló pedig olvassa fel a Hélamán 5:12-t. A többi tanuló kövesse az olvasottakat, és gondolkodjon el azon, milyen kapcsolat van a két szentírásrész között.

- Hogyan segíthet a rendszeres úrvacsoravétel azzá az alappá tennetek Jézus Krisztust, amelyre az életeteket építhetitek?

Hogy segíts a tanulóknak jobban emlékezni Jézus Krisztusra, kérd meg őket, hogy a következő héten mindennap írjanak valamit a jegyzetfüzetükbe, szentírás-tanulmányozási naplójukba vagy személyes naplójukba arról, hogy mit tesznek, hogy emlékezzenek a Szabadítóra. Biztasd őket, hogy írjanak arról, hogy az úrvacsora során támadt gondolataik, illetve a Szabadítóra való emlékezés milyen hatással volt a gondolataikra, szavaikra és tetteikre.

A következő néhány órán kövesd nyomon ezt a feladatot azzal, hogy bátorítod őket gondolataik mindennapos lejegyzésére. A hét folyamán minden óra elején adhatsz nekik pár percet, hogy leírják, mit tesznek, hogy emlékezzenek a Szabadítóra.

3 Nefi 18:15–25

Jézus arra tanítja a nefitákat, hogy mindig imádkozzanak az Atyához, és gyakran gyűljenek össze

Oszd párokra a tanulókat! Kérd meg a párokat, hogy mindannyian olvassák el a 3 Nefi 18:15–21-et, és keressék meg, mit tanított a Szabadító, mit kell tennünk, hogy ellenálljunk a kísértéseknek. Amikor végeztek az olvasással, kérd meg a párokat, hogy írjanak egy mondatot, amely érzésük szerint összefoglalja ezeket a tanításokat a kísértés legyőzéséről. Kérj meg több párt, hogy osszák meg, mit írtak. (Bár a tanulók másképp fogalmazhatják meg összefoglalójukat, ki kell jelenteniük a következő igazságot: **Ha éberek vagyunk és mindig imádkozunk az Atyához, akkor ellenállhatunk Sátán kísértéseinek.**)

- Szerintetek mit jelent a *legyetek éberek* kifejezés a 3 Nefi 18:18-ban? (Lelkileg érzékenynek lenni, örködni, résen lenni.)
- Szerintetek miért elengedhetetlen a kísértések legyőzéséhez mind az éberség, mind pedig az ima?

Mutass rá arra, hogy a 3 Nefi 18:15, 20–21 szentírás-memoriter. Javasolhatod a tanulóknak, hogy jellegzetes módon jelöljék meg ezt a részt, hogy könnyen megtalálhassák.

- Hogyan segít az ima, hogy éberek maradjunk és résen legyünk Sátánnak a megkísértésünkre tett erőfeszítéseivel szemben?

 A 3 Nefi 18:15, 20–21 szentírás-memoriter. Utalj a lecke végén található tanítási ötletre, hogy segíts a tanulóknak elsajátítani ezt a szentírásrészt.

Kérd meg a tanulókat, hogy válaszoljanak a következő kérdések egyikére a jegyzetfüzetükben vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukban. (A kérdéseket felírhatod a táblára, illetve felolvashatod őket lassan, hogy a tanulók le tudják írni maguknak.)

- Hogyan segített nektek az ima abban, hogy ellenálljatok Sátán kísértéseinek?
- Mit tehettek személyes imáitok jobbá tétele érdekében?
- Milyen áldásokat tapasztaltatok már amiatt, hogy együtt imádkoztok a családokkal?
- Mit tehetek annak érdekében, hogy elősegítsétek családokban a következetes és jelentőségteljes családi imákat?

Ha az idő engedi, kérj meg néhány tanulót hogy osszák meg az osztállyal, amit írtak.

Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak valakire, akinek szeretnének segíteni közelebb kerülni a Szabadítóhoz. Írd fel a táblára a következő tantételt, és biztasd a tanulókat, hogy írják le: **Amikor szolgálunk másokat, segíthetünk nekik Krisztushoz jönni.** Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 3 Nefi 18:22–24-et.

- Mit kér tőlünk a Szabadító, mit tegyünk, hogy segítsünk másoknak Őhozzá jönni? (Nem szabad senkit sem elküldenünk az egyházi gyűlésekről, és imádkoznunk kell értük.)
- A Szabadító azt mondta, hogy Ő az a világosság, amelyet fel kell tartanunk a világnak. Hogyan élhetjük mindannyian úgy az életünket, hogy közben feltartjuk a Szabadító világosságát?

Olvasd fel a következő kijelentést Robert D. Hales eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából. Kérd meg a tanulókat, hogy figyeljék meg, mit mond Hales elder, mi fog történni, amikor igazlelkűen élünk.

„Nem lenne-e Jézus kedvére való, ha úgy ragyogna világosságunk, hogy a minket követők a Szabadítót követnék? Vannak olyanok a világosság keresői között, akik örömmel belépnének a keresztelés kapuján a szoros és keskeny ösvényre, mely az örök élethez vezet (lásd 2 Nefi 31). Lesztek-e az a világosság, amely biztos kikötőbe vezeti őket?” (“That Ye May Be the Children of Light” [Brigham Young University fireside address, Nov. 3, 1996], 8, speeches.byu.edu).

- Milyen gondolataitok vannak, amikor elmélkedtek erről a kérdésről: „Nem lenne-e Jézus kedvére való, ha úgy ragyogna világosságunk, hogy a minket követők a Szabadítót követnék?”

Mondd el, hogy amikor imádkozunk másokért, meghívjuk őket az egyházi gyűlésekre, és krisztusi példát mutatunk, az mások szolgálatának néhány módja. Kérj meg néhány tanulót, hogy osszanak meg egy élményt, amely során feltartották a Szabadító világosságát, hogy segítsenek valakinek Őhozzá jönni.

3 Nefi 18:26–39

A Szabadító arra tanítja tanítványait, hogy nyújtsanak baráti kezet minden ember felé

Foglald össze a 3 Nefi 18:26–39-et azzal, hogy elmondod: miután a Szabadító a sokasághoz szólt, az Általa választott tizenkét tanítványhoz fordult, és tanította őket arról, hogyan vezessék és irányítsák az egyház ügyeit. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 3 Nefi 18:32-t, és figyeljék meg, hogyan kell viseltetnünk azok iránt, akik eltévelyedtek a hittől.

- Miért fontos továbbra is szolgálunk azokat, akik eltévelyedtek a hittől?

Megoszthatsz egy élményt, amely során segítettél szolgálni Isten egyik gyermekének, és ezáltal segítettél neki Krisztushoz jönni.

Szentírás-memoriter – 3 Nefi 18:15, 20–21

Megjegyzés: A mai óra hossza miatt esetleg átteheted a következő óra elejére ezt a szentírás-memoriter tevékenységet. Illetőleg felhasználhatod egy későbbi óra során, amikor több időtök van a szentírás-memoriterek átismétlésére.

Fordíts jó néhány percet arra, hogy segítsz a tanulóknak memorizálni a 3 Nefi 18:15, 20–21-et. Írd fel a táblára mindhárom verset, a tanulók pedig hangosan gyakorolják az elmondásukat. Miután az összes verset felolvasták párszor, kezdj el kitörölni szavakat különböző helyekről, miközben a tanulók a teljes szakaszt mondják. Ezt addig folytassátok, míg az összes szó le nem lett törölve a tábláról.

3 Nefi 19

Bevezetés

Miután a Szabadító bevégezte a nefiták közötti első látogatását, az esemény híre elterjedt szerte a nép között azon az éjjelen. (A 3 Nefi 11–18-ban feljegyzett események mind egy nap során történtek meg.) Az emberek „egész éjjel rendkívül fáradtak, hogy másnap azon a helyen lehessenek”, ahol a Szabadító ismét megjelenik majd (3 Nefi 19:3). Reggel a tizenkét

tanítvány tanította az embereket és imádkoztak velük. Jézus Krisztus megjelent, és megparancsolta a sokaságnak, hogy imádkozzanak, míg Ő értük imádkozik az Atyához. Hitüknek köszönhetően a tizenkét tanítvány megtisztult. Jézus azért imádkozott, hogy a tanítványok és mindazok, akik hittek szavaiknak, eggyé válhassanak Ővele és Atyjával.

Javaslatok a tanításhoz

3 Nefi 19:1–14

A tizenkét tanítvány szolgál a népnek a Szabadító parancsolata szerint

Kérd meg a tanulókat, képzeljék el, mit tennének vagy mit éreznének, ha tudnák, hogy Jézus Krisztus holnap eljön a templomhoz (vagy a cövekközpontba vagy a városközpontba vagy valami olyan helyszínre, amelynek a megközelítése némi erőfeszítést igényelne a tanulók részéről).

- Hogyan jutnátok oda?
- Kivel szeretnétek odamenni?
- Mit tennétek, hogy felkészüljétek erre az élményre?

Emlékeztessd a tanulókat, hogy a Szabadító a nefiták közti látogatása első napjának végéhez közeledve arra buzdította az embereket, hogy térjenek vissza otthonaikba, gondolkodjanak el és imádkozzanak a tanításairól, hogy felkészüljenek az Ő másnapi látogatására (lásd 3 Nefi 17:3). Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 3 Nefi 19:1–3-at, és keressék meg, hogyan reagáltak a nefiták a Szabadító azon ígéretére, hogy másnap vissza fog térni. Miután a tanulók beszámolnak arról, mit találtak, foglalj össze a 3 Nefi 19:4–8-at azzal, hogy elmondod: miután a sokaság összegyűlt másnap, a tizenkét tanítvány tizenkét csoportra osztotta és tanítani kezdte őket. Miután arra utasították a sokaságot, hogy térdeljenek le imádkozni, a tizenkét tanítvány szintén imádkozott, majd pedig megtanították a népnek ugyanazokat az igazságokat, amelyeket a Szabadító az előző nap tanított. Aztán a tanítványok ismét letérdeltek és imádkoztak.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 3 Nefi 19:8–9-et. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és keressék meg, miért imádkoztak a tanítványok.

- Mi volt az, amit a tanítványok a leginkább óhajtottak?
- A tizenkét tanítványon volt a sor, hogy az egyház ügyeit irányítsák a nefiták között, miután a Szabadító eltávozott közülük. Mit gondoltok, miért volt szükségük a Szentlélekre a szolgálatukhoz?
- Amikor ti imádkoztok, mi az a néhány dolog, amire a leginkább vágytok?
- Imádkoztok a Szentlélekért? Miért igen vagy miért nem?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 3 Nefi 19:10–12-t. Miután befejezte az olvasást, mondd el, hogy ez a második keresztelés különleges körülmény volt. Noha a nefiták korábban már megkeresztelkedtek a bűnök bocsánatára, és érdemesek voltak Jézus Krisztus jelenlétében lenni, a Szabadító azt parancsolta nekik, hogy keresztelkedjenek meg ismét, mivel most újra megszervezte az egyházat.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 3 Nefi 19:13–14-et. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és figyeljék meg, milyen áldásokban részesültek a tanítványok igazlelkű vágyaik eredményeként. Hogy segíts a tanulóknak jobban vágyni a Szentlélek hatására az életükben, végezzétek el a következő tevékenységet:

Oszd párokra a tanulókat! Kérd meg az egyes párokat, hogy készítsenek felsorolást a jegyzetfüzetükben vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukban arról, hogy mit tesz a Szentlélek azok számára, akik érdemesen élnek. Azután kérd meg a tanulókat, hogy vessék össze felsorolásukat Robert D. Hales elder, a Tizenkét Apostol Kvóruma tagjának következő kijelentésével. (Óra előtt készíts másolatokat ebből a kijelentésből, vagy írd fel a táblára.) A tanulók egészítsék ki a felsorolásukat bármilyen új gondolattal, amelyet a kijelentés felolvasása során találnak.

„A Szentlélek [képezi a forrását] bizonyosságunknak az Atyáról és a Fiúról. [...]

Állandó társként szükségünk van a Szentlélekre, hogy segítsen nekünk jobb döntéseket hozni azon választások során, melyekkel nap mint nap szembe-szülünk. [...] A Lélek társasága erőt ad majd nekik [a fiataljainknak] ahhoz, hogy ellenálljanak a gonosznak, és ha szükséges, megbánják a bűneiket, és visszatérjenek a szoros és keskeny ösvényre. [...] Mindannyiunknak szüksége van erősítésre, mely a Szentlelken keresztül áll rendelkezésre. [...] A Szentlélek ajándéka segít a család tagjainak bölcs döntések meghozatalában – olyan döntéseikben, melyek segítenek nekik családjikkal együtt visszatérni Mennyei Atyjukhoz, valamint az Ő Fiához, Jézus Krisztushoz, hogy örökre Velük éljenek” (lásd A keresztelés szövetsége: a királyságban és a királyságból valóknak lenni. *Liahóna*, 2001. jan. 8.).

- Milyen tekintetben lennének hasznosak az egyház fiataljai számára a listákon szereplő áldások?

Kérd meg a tanulókat, hogy nézzék át az áldásokról készített felsorolásukat, és gondolkodjanak el azon, hogy mit kell tennünk ahhoz, hogy alkalmassá váljunk az adott áldásokra.

Kérd meg őket, hogy olvassák el magukban a 3 Nefi 19:9, 13-at, és keressenek egy tantételt a Szentlélek hatásának elnyeréséről. Írják le a talált tantételt. Kérd meg néhányukat, hogy osszák meg, mit írtak. (A tanulók valami ehhez hasonlózt oszthatnak meg: **Igazlelkű vágyaink és imáink alkalmassá tehetnek minket arra, hogy elteljünk a Szentlélekkel.**)

- Előfordult-e már, hogy igazlelkű vágyaitok és imáitok segítettek nektek érezni a Lélek hatását? Mikor?

Írd fel a táblára a következő befejezetlen kijelentést. Kérd meg a tanulókat, hogy másolják le, majd pedig egészítsék ki a saját szavaikkal.

Ázáltal fogom kimutatni Mennyei Atyámnak, hogy vágyom a Szentlélek társaságára, hogy...

3 Nefi 19:15–36

A Szabadító megjelenik, és imádkozik az emberekért, hogy hitük által megtisztulhassanak

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 3 Nefi 19:15–16-ot. Mutass rá, hogy miközben az emberek térdeltek, három különálló imának voltak tanúi, melyeket Jézus Krisztus a tanítványaiért és a sokaságért mondott. (Mondd el, hogy az osztály a lecke későbbi részében fogja tanulmányozni a Szabadító harmadik imáját.)

Óra előtt írd fel a táblára a következő szentírásutalásokat és kérdéseket (vagy készíthetsz egy másolatot kiosztható anyagként minden tanuló számára):

3 Nefi 19:17–18, 24–26, 30

3 Nefi 19:19–23

3 Nefi 19:27–29

Mit tanulhatunk az imáról ebből a szakaszból?

Hogyan tudátok a személyes imáitokra vonatkoztatni az e versekből tanultakat?

Oszd az osztályt háromfős csoportokra. (Ha kicsi az osztályt, alkothattok kisebb csoportokat is.) Minden csoportból add ki feladatul egy tanulóknak a táblára írt egyik szentírásrész elolvasását. Mondd el a tanulóknak, hogy csoportjukban mindegyiküknek készen kell állnia a táblán álló kérdések megválaszolására.

Elegendő idő eltelte után a tanulók osszák meg a kérdésekre adott válaszaikat csoportjuk többi tagjával. Készülj fel arra, hogy a tanulók esetleg megkérdézik, miért imádkoztak a tanítványok a Szabadítóhoz (lásd 3 Nefi 19:18). Mutass rá, hogy ebben az egyedülálló

esetben a tanítványok azért imádkoztak Jézus Krisztushoz, mert Ő személyesen ott volt velük az Atya képviselőjeként (lásd 3 Nefi 19:22).

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 3 Nefi 19:31–34-et. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és vegyék fontolóra, hogy a Szabadító imája miért volt olyan nagy hatással az emberekre. Kérj meg néhány tanulót, hogy számoljanak be arról, mit találtak. Bár a tanulók sok igazságot tanulhatnak egymástól gondolataik megosztása során, a következő tevékenység két tantételt fog kiemelni, amelyet megfogalmazhatnak a tanulás során.

Írd fel a táblára a következőket: *Amikor hitet gyakorolunk Jézus Krisztusban...*

Kérd meg a tanulókat, hogy fussák át a 3 Nefi 19:28-at, és keressék meg, miként tudnák kiegészíteni a táblán lévő kijelentést. (Kérd meg a tanulókat, hogy írják le a válaszaikat. A következő az egyik módja annak, ahogyan a tanulók befejezhetik a kijelentést: **Amikor hitet gyakorolunk Jézus Krisztusban, megtisztulhatunk.**)

- Mit jelent megtisztulni? A Jézus Krisztusba vetett hit gyakorlása hogyan segít, hogy tiszták legyünk?
- Hogyan gyakoroltak hitet a tanítványok a 3 Nefi 19-ben feljegyzett események során?

Hogy segíts a tanulóknak megérteni, hogy a Szentlélek által tisztulunk meg, emlékeztess őket, hogy a tanítványok már megkapták a Szentlelket, és „eltöltötte őket ... a tűz” (3 Nefi 19:13). Mondd el, hogy az „eltöltötte őket ... a tűz” kifejezés jelképes értelemmel bír, és arra az áldásra utal, hogy megtisztultak a Szentlélek hatása által.

Kérd meg a tanulókat, hogy újra olvassák el magukban a 3 Nefi 19:23, 29-et, és keressenek még egy áldást, amely megadatik azoknak, akikkel velük van az Úr Lelke. (Miatán a tanulók elolvasták e verseket, javasolhatod, hogy jelöljék be mindkét versben a „hogyan egyesek lehessünk” kifejezést.)

- Miként egyesek Jézus Krisztus és az Atya? (Különálló, kézzel fogható lények, de egyesek a céljaikat és a tant tekintve. Tökéletes egységben valósítják meg a Mennyei Atya szabadítást hozó isteni tervét.)
- Mit jelent számunkra eggyé válni az Atyaistennel és a Fiúval?
- Mit tanulhatunk a 3 Nefi 19:23, 29-ből arról, hogy miként válhatunk eggyé Velük? (**Hit által megtisztulhatunk, és eggyé válhatunk Jézus Krisztussal, ahogyan Ő és az Atya egyesek.**)

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentést D. Todd Christofferson elder-től, a Tizenkét Apostol Kvóruma tagjától. Kérd meg az osztályt, hogy figyeljék meg, miként válhatunk eggyé az Atyával és a Fiúval:

„Jézus tökéletes egységet valósított meg az Atyával azáltal, hogy alávetette magát, testileg és lelkileg is, az Atya akaratának. Szolgálatá mindig tisztán céltudatos volt, mert semmilyen gyengítő és elterelő kettőslelkűség nem volt benne. Jézus ezt mondta Atyjára utalva: »Én mindenkor azokat cselekszem, a melyek néki kedvesek« (János 8:29). [...]

Addig biztosan nem leszünk egyesek Istennel és Krisztussal, amíg nem az ő akaratuk és érdekük lesz a leghőbb vágyunk. Ez a fajta alávettség nem érhető el egyetlen nap alatt, de a Szentlelken keresztül az Úr tanítani fog minket, ha mi is akarjuk, addig, amíg idővel valóban azt nem mondhatjuk, hogy Ő bennünk van, ahogy az Atya Őbenne” (lásd *Hogy ők is egyesek legyenek mi bennünk. Liahóna*, 2002. nov. 72., 73.).

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 3 Nefi 19:35–36-ot, és gondolkodjanak el saját imáik erején. Ígérd meg a tanulóknak, hogy nekünk is lehetnek még nagyszerűbb lelki élményeink, és fejlődhetünk az Atyával és a Fiúval elért egység felé, ha elmélyítjük hitünket és buzgón imádkozunk a Lélek társaságáért.

Megjegyzések és háttér-információk

3 Nefi 19:18, 22. „Jézushoz imádkoztak”

A szentírásokból és az utolsó napi szent próféták tanításaiból tudjuk, hogy az Atyaistennek kell hódolnunk, és csak Hozzá szabad imádkoznunk. Nem szabad Jézus Krisztushoz imádkoznunk. Például a Szabadító ezt tanította a nefitáknak: „Mindig imádkozzatok tehát az Atyához az én nevemben” (3 Nefi 18:19). Azonban nem sokkal azután, hogy a Szabadító ezt tanította, nefita tanítványai közvetlenül Őhöz imádkoztak (lásd 3 Nefi 19:18). Azt mondta, azért tettek így, mert Ő velük volt (lásd 3 Nefi 19:22). Bruce R. McConkie elder a Tizenkét

Apostol Kvórumából elmagyarázta, hogy ez kivételes eset volt – egy egyedi helyzet:

„Különleges oka van annak, miért került sor erre ebben az esetben, egy egyszeri alkalommal. Jézus már megtanította nekik, hogy nevében az Atyához imádkozzanak, és először így is tettek. [...] Jézus az Atyát jelképezve ott volt előttük. Látták őt, mintha az Atyát látták volna; Őhöz imádkoztak, mintha az Atyához imádkoztak volna. Különleges és egyedi helyzet volt ez” (*The Promised Messiah* [1978], 560, 561).

3 Nefi 20

Bevezetés

A nefiták közötti szolgálatának második napján Jézus Krisztus ismét kiszolgálta az úrvacsorát a népnek. Tanúságot tett arról, hogy az Atya szövetségei és ígéretei be

fognak teljesedni az utolsó napokban. Izráel összegyűjtetik majd, és a föld minden nemzete áldott lesz.

Javaslatok a tanításhoz

3 Nefi 20:1–9

Jézus Krisztus ismét kiszolgálja az úrvacsorát a népnek

A lecke kezdéseként mondd el, hogy szeretnéd, ha az osztályban lévő fiatal férfiak és fiatal nők más-más kérdésekre válaszolnának. Kérj meg néhány fiatal férfit, akik viselik az ároni papságot, hogy meséljenek az osztálynak az úrvacsora előkészítésével, megáldásával vagy kiosztásával kapcsolatos feladataikról. A következő kérdések feltevésével segíts nekik megosztani érzéseiket e köteleességek elvégzéséről:

- Mit jelent számotokra, hogy segítetek az úrvacsora kiszolgálásában?
- Hogyan mutatjátok meg az Úrnak, hogy megértitek e szertartás szent természetét?

Segíts néhány fiatal nőnek megosztani az úrvacsora szentségével kapcsolatos érzéseiket a következő kérdések feltevésével:

- Milyen érzéseitek vannak, amikor azt látjátok, hogy érdemes fiatal férfiak szolgálják ki az úrvacsorát?
- Mit tesznek az úrvacsora kiszolgálása során, ami azt mutatja, hogy értitek annak szent természetét?

Mondd el, hogy a nefiták közötti szolgálatának második napján a Szabadító és tanítványai másodszor is kiszolgálták az úrvacsorát a népnek. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 3 Nefi 20:1-et. Emeld ki a következő mondatot: „És megparancsolta nekik, hogy a szívükben ne szűnjenek meg imádkozni.”

- Mit jelent számotokra az, hogy a szívetekben ne szűnjetek meg imádkozni?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 3 Nefi 20:3–5-öt.

- Mit gondoltok, a szívetekben végzett imádkozás hogyan befolyásolhatja az úrvacsoravétel hetente visszatérő élményét?
- Szerintetek miért fontos folyamatosan a Szabadítóra összpontosítanunk, amikor veszünk az úrvacsorából?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 3 Nefi 20:8-at. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és mondják meg, mit jelképez a kenyér és a bor. (Ha kell, elmondhatod, hogy az egyház jelenlegi gyakorlata szerint vizet használunk bor helyett. [Lásd T&Sz 27:2.]

- Mit jelképez az úrvacsorai kenyér és víz? (A Szabadító testét és véréét.)

Felolvashatod a következő kijelentést James E. Talmage eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából, hogy segíts a tanulóknak megérteni a Szabadító azon kérésének jelképes természetét, hogy együnk a testéből és igyunk a véréből:

„Krisztus testéből enni és véréből inni azt jelentette és azt jelenti ma, hogy hiszünk Őbenne és elfogadjuk Őt Isten szó szerinti Fiaként és a világ Szabadítójaként, és betartjuk az Ő parancsolatait. Csupán e módokon válhat Isten Lelke az ember egyedi lényének maradandó részévé, csakúgy, ahogyan az általa elfogyasztott étel alkotóelemei is beépülnek teste szöveteibe” (*Jesus the Christ*, 3rd ed. [1916], 342; kiemelés hozzáadva).

- Milyen jelképrendszer húzódik meg a kenyér és a víz magunkhoz vétele mögött?

- A 3 Nefi 20:8 szerint mit ígért Jézus Krisztus azoknak, akik vesznek az úrvacsorából? (Lelkük eltöltetik.)

Hogy segíts a tanulóknak megérteni, mit jelent az, hogy lelkük eltöltetik, kérd meg őket, idézzék fel, mennyi kenyeret és vizet esznek és isznak, amikor vesznek az úrvacsorából, azután kérdezd meg:

- Ha éhesek és szomjasak lennétek, eltelnétek ennyivel?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 3 Nefi 20:9-et, és kérdezd meg az osztálytól:

- Milyen tantételt tanulhatunk a Szabadítónak a 3 Nefi 20:8–9-ben álló tanításaiból? (Bár a tanulók másképp fogalmazhatnak, ki kell jelenteniük a következő tantételt: **Ha érdemesen veszünk az úrvacsorából, eltelhetünk a Szentlélekkel.**)

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentést Dallin H. Oaks eldertől, a Tizenkét Apostol Kvóruma tagjától. Kérd meg az osztályt, hogy figyeljék meg, milyen áldásokban részesülhetünk, amikor eltelünk a Lélekkel:

„Váljunk érdemessé Szabadítónk ígéretére, mely szerint az úrvacsoravétel által eltöltetünk (lásd 3 Nefi 20:8; lásd még 3 Nefi 18:9), ami azt jelenti, hogy eltelünk a Lélekkel (lásd 3 Nefi 20:9). Ez a Lélek – a Szentlélek – a mi vigasztalónk, útmutatónk, üzenetátadónk, tolmácsunk, tanúságtévőnk és megtisztítónk – csalhatatlan vezetőnk, aki megszentel minket az örök élethez vezető halandó utunkon.

[...] Abból a látszólag kicsiny cselekedetből, hogy tudatosan és áhítattal megújítjuk keresztelési szövetségünket, a víz és a Lélek általi keresztelés áldásainak megújítása fakad, hogy Lelke mindig velünk lehessen. Ily módon mindannyian útmutatásban fogunk részesülni, és ily módon mindannyian megtisztulhatunk” (“Always Have His Spirit,” *Ensign*, Nov. 1996, 61).

- Milyen áldásokban részesülhetünk, amikor eltelünk a Lélekkel?
- Előfordult-e már, hogy az úrvacsoravétel segített nektek eltelni a Szentlélekkel? Mikor?

Tegyétek biztosságot azokról az áldásokról, amelyeket annak köszönhetően kaptál, hogy vettél az úrvacsorából és eltelte a Lélekkel. Erősítsd meg a tanulókat, hogy a szívbeli imádkozás egy mód arra, hogy felkészüljünk az úrvacsoravételre és arra, hogy elteljünk a Szentlélekkel. Buzdítsd a tanulókat arra, hogy az úrvacsoravétel előtt töltsenek egy kis időt imával.

3 Nefi 20:10–46

A Szabadító olyan szövetségekről tanítja a nefitákat, amelyek be fognak teljesedni az utolsó napokban

Kérd meg a tanulókat, hogy a jegyzetfüzetükben vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukban írjanak rövid jellemzést legfontosabb tulajdonságaikról. Miután készen vannak, kérd meg őket, nézzék meg, milyen tulajdonságokra összpontosítottak. Fizikai jellegzetességekre? Személyiségjegyekre? Lelki tulajdonságokra? (Ha van rá idő, megkérhetsz néhány tanulót, hogy olvassák fel, mit írtak.) Olvasd fel a következő kijelentést David A. Bednar eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából, az osztály pedig figyelje meg, mit mond Bednar elder, minek kell meghatároznia az ember lényegét:

„Talán élvezitek a zenét, a sportot, vagy érdekelnek a műszaki dolgok, és egy napon talán a kereskedelemben vagy művészi pályán fogtok dolgozni. Bármennyire is fontosak az ilyen tevékenységek vagy foglalkozások, ezek nem határozzák meg a kilétünket. Legelsősorban lelki lények vagyunk. Isten [gyermek] és Ábrahám magjai vagyunk” (Misszionáriussá válni. *Liahóna*, 2005. nov. 47.).

- Hogyan határozta meg Bednar elder, hogy kik vagyunk? Szerintetek miért fontos „legelsősorban” lelki lényekként látnunk önmagunkat, akik Isten gyermekei?

Mutass rá, hogy Bednar elder nemcsak azt mondta, hogy Isten gyermekei vagyunk, hanem ezenfelül Ábrahám magjának is nevezett minket. Magyarázd el, hogy az „Ábrahám magja” kifejezés utalhat olyan emberekre, akik Ábrahám szó szerinti leszármazottai. Utalhat továbbá olyan emberekre is, akik Jézus Krisztus evangéliuma törvényeinek és szertartásainak elfogadása és követése által részesülnek az evangéliumának teljességében, a papság

áldásaiban, és ugyanazokban az ígéretekben és szövetségekben, amelyeket Isten Ábrahám-mal kötött.

Mondd el a tanulóknak, hogy a 3 Nefi 20 hátralévő részében a Szabadító a nefitákhoz intézett azon tanításait fogják tanulmányozni, amelyek az Ábrahámnak és leszármazottainak (Izrael házának) tett szövetségekről és ígéretekről szólnak. Az Úr elmondta, hogy többet fognak megtudni ezekről a szövetségekről, ha tanulmányozzák Ésaías szavait. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 3 Nefi 20:11–12-t. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és figyeljék meg, mit mondott a Szabadító, mi fog történni, amikor Ésaías szavai beteljesednek. Miután a tanulók elmondják, mit találtak, szükség szerint elmagyarázhatod, hogy Ésaías szavai az utolsó napokban töltenek be.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 3 Nefi 20:13-at, és kérd meg az osztályt, hogy keressék meg, hogyan fogja betölteni a Mennyei Atya az Izrael házával kötött szövetségét az utolsó napokban. Kérd meg a tanulókat, hogy foglalják össze a 3 Nefi 20:11–13-ból tanult igazságokat. (A tanulók válaszaik különbözőek lehetnek, de meg kell határozniuk a következő igazságot: **Az Úr be fogja teljesíteni azon szövetségét, hogy összegyűjtse Izrael házát az utolsó napokban.** Ezt az igazságot fel is írhatod a táblára.)

- A 3 Nefi 20:13 szerint milyen tudásra fognak szert tenni az Izrael házát alkotó emberek ennek az összegyűjtésnek az alapvető részeként? (Eljutnak „az Úr, Istenük ismeretéhez, aki megváltotta őket“.)

Hogy segíts a tanulóknak meglátni, hogy Izrael összegyűjtésének miért alapvető része Jézus Krisztus megismerése, kérd meg az egyik tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentést Bruce R. McConkie eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából. Kérd meg a tanulókat, hogy figyeljék meg, mit foglal magában Izrael összegyűjtése.

„Izrael összegyűjtése abból áll, hogy elhiszik, elfogadják és összhangban élnek mindazzal, amit az Úr egykor felajánlott ősi választott népének. Az Úr Jézus Krisztusba vetett hitből, bűnbánatból, keresztelkedésből, a Szentlélek ajándékának elnyeréséből és Isten parancsolatainak betartásából áll. Abból áll, hogy hisznek az evangéliumban, csatlakoznak az egyházhoz, és a királyságba jönnek. Magában foglalja a szent papság elnyerését, a szent helyeken történő, a magasságból érkező hatalommal való felruházást, valamint Ábrahám, Izsák és Jákób összes áldásának elnyerését a celesztialis házasság szertartásán keresztül. Állhat ezenkívül egy kijelölt helyre, avagy a hódolat földjére történő gyülekezésből is” (A New Witness for the Articles of Faith [1985], 515).

- A Jézus Krisztusba vetett hit és az Ő követése miként jelenti Izrael összegyűjtésének alapvető részét?

Foglald össze a 3 Nefi 20:14–22-t. Mondd el, hogy a Szabadító azt tanította a nefitáknak, hogy Izrael összegyűjtésének részeként, valamint az Úr Ábrahámmal kötött szövetsége beteljesedéseként a Mennyei Atya örökségül adta Lehi leszármazottainak a földet, ahol éltek. Elmondott továbbá még egy módot, mely által a nefiták megáldattak a szövetség gyermekeiként. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 3 Nefi 20:23–24-et, és figyeljék meg, ki az, akiről Mózes azt jövendölte, hogy meg fogja áldani Izrael házát. Miután a tanulók beszámoltak arról, mit találtak, kérd meg őket, hogy olvassák el magukban a 3 Nefi 20:25–26-ot. Határozzák meg, milyen áldásban részesültek Lehi leszármazottai amiatt a szövetség miatt, melyet az Úr Ábrahámmal kötött. Miközben a tanulók elmondják, mit találtak, hangsúlyozd ki, hogy a Mennyei Atya azért küldte el Jézus Krisztust, hogy meglátogassa Lehi leszármazottait és megmentse őket a bűntől, „mert [ők] a szövetség gyermekei [voltak]”.

- Minket hogyan áldanak meg azok a szövetségek, amelyeket Mennyei Atyánkkal kötünk?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 3 Nefi 20:27-et, és kérd meg az osztályt, hogy találják meg, milyen felelősséggel járnak az Úrral kötött szövetségek.

- Miután szövetségeket kötöttünk az Úrral, milyen felelősséggel tartozunk más emberek iránt szerzte a földön? (A tanulóknak meg kell fogalmazniuk a következő igazságot: **Ábrahám magjaként szövetséges felelősségünk, hogy áldást hozunk a földön élő minden emberre.** Ezt az igazságot fel is írhatod a táblára.)
- Szerintetek hogyan hozhatunk áldást a földön élő minden emberre? (Ha felírtad a táblára a tanbéli kijelentést, írd hozzá: „**azáltal, hogy megosztjuk velük az evangéliumot**“.)

Foglald össze a 3 Nefi 20:29–46-ot azzal, hogy tömören elmondod: azon túl, hogy a szövet-ség gyermekeiként kapott áldásaikról és felelősségeikről tanította a nefitákat, a Szabadító megerősítette azt is, hogy a zsidóknak Jeruzsálem lesz örökségük földje. Idézte Ésaías próféciáit, amelyek előre megjövendölik azt az időt, amikor a zsidók visszaállítatnak örökségük földjére, miután hisznek Jézus Krisztusban és az Ő nevében imádkoznak az Atyához. Befejezéséért kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 3 Nefi 20:46-ot. Kérd meg a tanulókat, hogy kövessék az olvasottakat, és határozzanak meg egy módot, mellyel megáldhatják egy másik ember életét az evangéliummal a következő hét folyamán. Tervezd meg, hogy egy eljövendő órán lehetőséget biztosítsz majd a tanulóknak a tapasztalataik megosztására. Tedd bizonyosságodat arról, hogy milyen fontos eleget tennünk azon felelősségünknek, hogy segítsünk Izráel házának összegyűjtésében.

3 Nefi 21–22

Bevezetés

Amikor Jézus Krisztus folytatta a nefiták tanítását, elmondta nekik, hogy a Mormon könyve előkerülése az utolsó napokban annak a jele lesz, hogy megkezdte Izrael összegyűjtését és népével kötött szövetsége

beteljesítését. Szövetséges népe iránti szeretetét hangsúlyozva a Szabadító Ésaías próféciait idézte a szövetséges nép visszaállításáról.

A Szent Lélek által taníts!

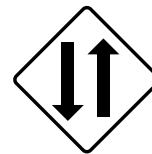
Imádkozz a Szentlélek útmutatásáért a felkészüléssel és a tanításod során.

Javaslatok a tanításhoz

3 Nefi 21:1–11

Jézus Krisztus azt tanítja, hogy a Mormon könyve előkerülése Izrael utolsó napi összegyűjtésének jele lesz

Az óra előtt rajzold fel a táblára a következő jelzőtáblákat (vagy használj más ábrákat, amelyek közismertek a lakhelyeteken).

Kérd meg a tanulókat, hogy mondják meg, mit jelentenek az egyes jelzőtáblák. Azután tedd fel a következő kérdéseket:

- Mire használják a jelzőtáblákat? (Hogy felkészítsenek, figyelmeztessenek és utasításokat adjanak nekünk.)
- Miért fontos a jelzőtábla megfelelő kihelyezése, valamint a táblán álló szimbólum könnyű érthetősége?

Emlékeztess a tanulókat arra, hogy a szentírások gyakorta említenek olyan jeleket, amelyek felkészítenek, figyelmeztetnek és utasításokat adnak nekünk a Mennyei Atya tervének beteljesedését illetően. Kérd meg a tanulókat, hogy nézzék át a 3 Nefi 21:1–2, 7-et, és keressék meg a *jel* szót. Javasolhatod, hogy jelöljék meg ezt a szót, ahányszor csak előfordul ezekben a versekben. Azután kérd meg őket, hogy figyelmesen olvassák el magukban az 1. verset.

- Mit mondott az Úr, miért fogja megadni ezt a bizonyos jelet? (Azért, hogy az emberek tudhassák, hogy Izrael összegyűjtése zajlik.)

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 3 Nefi 21:1–7-et. Figyeljék meg az „ezen dolgok” és „ezek a cselekedetek” kifejezéseket (és ezek más előfordulásait), és gondolkodjanak el azon, hogy mire utalnak.

- A nefitákhoz szólva a Szabadító említést tett az Általa kijelentett dolgokról (lásd 3 Nefi 21:2). Hol vannak lejegyezve a nefitákhoz intézett szavai? (A Mormon könyvében.)
- E versek szerint mi annak a jele, hogy Isten beteljesíti szövetségét az utolsó napokban? (Segíts a tanulóknak megfogalmazni a következő igazságot [írd fel a táblára]: **A Mormon könyve előkerülése annak a jele, hogy Isten beteljesíti szövetségét Izrael összegyűjtésére az utolsó napokban.**)

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentést Russell M. Nelson eldertől, a Tizenkét Apostol Kvóruma tagjától. Kérd meg az osztályt, hogy figyeljék meg, miként segít az embereknek a Mormon könyve az Úr munkájához gyülekezni.

„A Mormon könyve központi szerepet játszik ebben a munkában. Kijelenti az összegyűjtés tanát. Arra indítja az embereket, hogy tanuljanak Jézus

Krisztusról, higgyenek az Ő evangéliumában, és csatlakozzanak az Ő egyházához. Sőt, ha nem lenne a Mormon könyve, nem történne meg Izráel megígért összegyűjtése” (A szétszórt Izráel összegyűjtése. *Liahóna*, 2006. nov. 80.).

- Volt-e arra példa, hogy a Mormon könyve ilyen módokon segített nektek? Mikor?
Láttátok-e, hogy a Mormon könyve ilyen módokon segített másoknak? Mikor?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 3 Nefi 21:9-et, és kérd meg az osztályt, hogy figyeljék meg a „nagyszerű és csodálatos munka” kifejezést. Mutass rá, hogy ez a kifejezés Jézus Krisztus evangéliumának visszaállítására utal, amelynek részét képezi a Mormon könyve napvilágra kerülése.

- Mi olyan nagyszerű és csodálatos Jézus Krisztus evangéliumának visszaállításában?

Mutass rá arra, hogy a 3 Nefi 21:9 utalást tesz „egy ember”-re. Kérdezd meg a tanulóktól, hogy szerintük ki lehet ez az ember. Azután tegyél ki egy képet Joseph Smithről (esetleg a Joseph testvér vagy Az első látomás címűt [*Evangéliumi művészeti könyv* (2009). 87. vagy 90. sz.]). Mondd el a tanulóknak, hogy Jeffrey R. Holland elder a Tizenkét Apostol Kvórumából Joseph Smithszel azonosította ezt az embert (lásd *Christ and the New Covenant: The Messianic Message of the Book of Mormon* [1997], 287–88). Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 3 Nefi 21:10–11-et, és gondolkodjanak el azon, hogyan illik Joseph Smith prófétára az e versekben adott jellemzés.

- Hogyan mutatta meg Isten Joseph Smithen keresztül, hogy az Ő „bölcssége... nagyobb az ördög ravaszágánál”?
- A 3 Nefi 21:11 szerint mi fog történni azokkal, akik nem hisznek Krisztus szavaiban, amelyek Joseph Smith révén kerültek napvilágra? (Őket „kivágyják majd” a szövetségben keresztül elérhető áldásokból.)

3 Nefi 21:12–22:17

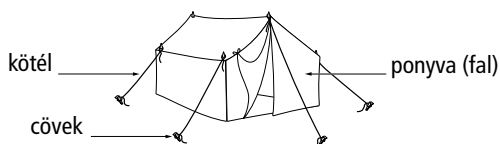
A Szabadító beszél a bűneiket meg nem bánók pusztulásáról, valamint népe közül azok visszaállításáról, akik bűnbánatot tartanak és visszatérnek Hozzá

Foglald össze a 3 Nefi 21:12–21-et azzal, hogy elmondod: a Szabadító figyelmeztette azokat az utolsó napokban, akik nem fognak hinni Őbenne és nem bánják meg bűneiket. Azt mondta, hogy anyagi javaik, városaik, erősségeik és gonoszságaik el fognak pusztulni. Azt is mondta, hogy ők maguk ki lesznek vágva szövetséges népe közül.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 3 Nefi 21:22, 25–28-at, és keressék meg, milyen áldásokat és felelőségeket kapnak az utolsó napokban azok, akik bűnbánatot tartanak és hallgatnak a Szabadító szavaira.

Kérdezd meg a tanulóktól, hogyan foglalják össze a 3 Nefi 21:12–22, 25–28-ban álló tanításokat. Kérj meg egy tanulót, hogy írja fel az osztály válaszait a táblára. Azután foglald össze a táblán lévő összes választ, kiemelve, hogy **amikor bűnbánatot tartunk és hallgatunk a Szabadító szavaira, szövetséges népe részeként összegyűjtetünk.** (Ezt az igazságot fel is írhatod a táblára.)

Rajzolj egy sátrat a táblára vagy egy poszterre (ezt már óra előtt megteheted). Mondd el, hogy Jézus Krisztus idézett egy jövendölést, melynek leírását évszázadokkal azelőtt sugalmazta Ésaías prófétának. Ebben a jövendölésben Ésaías egy sátorhoz hasonlította az egyházat a hozzá tartozó szövetségekkel és áldásokkal együtt.

- Milyen előnyökkel jár, ha bent vagyunk a sátorban? (A válaszok között szerepelhet az, hogy a sátor védelmet nyújt a viharoktól és árnyékot ad a nap elől.)
- Miben hasonlít az egyház egy sátorhoz?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 3 Nefi 22:2-t.

- Vajon miért kell kiszélesíteni és megerősíteni ezt a „sátrat” az utolsó napokban? (Mert sokan fognak csatlakozni az egyházhoz, vagyis visszatérni az Úrral kötött szövetségükhez.) Mit tehetek annak érdekében, hogy segítsek kiszélesíteni a sátrat és megerősíteni a cövekeket? (Biztasd a tanulókat arra, hogy cselekedjenek az e kérdésre adott válaszaik szerint.)

Mondd el, hogy ugyanebben a jövendülésben Ésaiás egy másik metaforát is használt. Izráel házára olyan feleségként utal, akinek az Úr a férje. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 3 Nefi 22:4–5-öt, és kérd meg az osztályt, hogy keressenek a feleséghez intézett vigasztaló szavakat.

- Milyen vigasztaló szavakat láttok a 3 Nefi 22:4-ben? (A válaszok között szerepelhetnek a következők: „nem leszel megszégyenítve”, „nem emlékszel ifjúságod gyalázatára”.) Miért nyújt vigaszt a tudat, hogy a férj a Megváltó, Izráel Szentje? (Lásd 3 Nefi 22:5.)
- Milyen tekintetben hasonlítanak ezek a versek arra, ahogyan a Szabadító reagál, amikor bűnt követünk el?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 3 Nefi 22:7–10-et, és keressék meg, milyen ígéreteket tesz a Szabadító a szövetséges népének, akik visszatérnek Hozzá.

- Mit ígér a Szabadító azoknak, akik visszatérnek Őhozzá?
- Milyen igazságokat tudhatunk meg az Úrról ezekből a versekből? (A tanulók némiképp eltérő válaszokat adhatnak erre a kérdésre. Ügyelj arra, hogy megfogalmazzák a következő igazságot: **Az Úr örökké tartó kedvességet és irgalmat tanúsít azok iránt, akik visszatérnek Hozzá.** Ezt az igazságot fel is írhatod a táblára. Továbbá javasolhatod a tanulóknak, hogy írják be a szentírásukba a 3 Nefi 22:7–10 mellé.)

Hogy segíts a tanulónak jobban megérteni a 3 Nefi 22:4–10-et, felolvashatod a következő kijelentést Jeffrey R. Holland eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„Noha előfordult meddőség és időnként hűtlenség, a férj (Krisztus) azonban visszafogadja és megváltja feleségét (Izráelt). Az a hasonlat, amelyben Jehova a vőlegény és Izráel a menyasszony, a szentírásokban használt leggyakoribb metaforák között szerepel, mellyel az Úr és prófétái az Istenség és a szövetség gyermekei közötti kapcsolatot jellemzik.

[...] Krisztus alkalmanként jogosan táplált haragot a visszaeső Izráel iránt, ám ez mindenkoron rövid és időleges volt – »egy rövid szempillantás« csupán. A könyörület és az irgalom igen biztatóan mindig visszatér és diadalmaskodik. A hegyek eltávozhatnak és a dombok elmozdulhatnak. A nagy tengerek vize kiapadhat. A lehető legvalószínűtlenebb dolgok történhetnek a világon, de az Úr kedvessége és békessége soha nem fog elvétni szövetséges népétől. Mennyei esküvel fogadta, hogy irántuk táplált haragja nem tart örökké” (*Christ and the New Covenant*, 290).

- Milyen bizonyítékait tapasztaltátok életetekben a Szabadító irgalmának és kedvességének? (Ügyelj arra, hogy a tanulók tudják, hogy nem kell megosztaniuk semmit, ami túl személyes vagy magánjellegű.)
- Milyen hatással lehet a szövetségek iránti hűségünkre a Szabadító irgalmának és kedvességének tudata?

Mondd el, hogy a Szabadító tovább tanította a nefitákat az igazlelkűekre váró áldásokról. Kérd meg a tanulókat, hogy fussák át a 3 Nefi 22:13–17-et, és keressék meg, melyik ígért áldás bír a legnagyobb jelentőséggel számukra. Mutass rá, hogy amikor ezekről az ígért áldásokról olvasunk, láthatjuk, hogy **az Úr népe meg lesz alapítva az igazlelkűségben, és győzedelmeskedni fog a gonoszág felett.**

Zárásként tegyél bizonyosságot az óra folyamán megbeszélte igazságokról. Kérd meg a tanulókat, hogy írjanak három-négy mondatot a jegyzetfüzetükben vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukban egy valamiről, amit megtehetnek ma, hogy alkalmassá váljanak azokra az áldásokra, amelyeket az Úr meg akar adni nekik.

Megjegyzések és háttér-információk

3 Nefi 21:22–25. Az Új Jeruzsálem

Daniel H. Ludlow világossá tette, ki fogja felépíteni az Új Jeruzsálem városát:

„Az utolsó napok »Új Jeruzsálemét« az amerikai földrészen fogják felépíteni (1) »Jákób ...maradék»,

(2) a nemzsidók, akik »szövetségre lépnek, és Jákób...maradék közé számláltatnak«, valamint (3) »mindazok... Izráel házából, akik idejönnek«. (3 Nefi 21:22–25; lásd még 3 Nefi 20:22; Ether 13:1–12)“ (*A Companion to Your Study of the Book of Mormon* [1976], 281).

Otthon tanulási lecke

3 Nefi 17–22 (26. rész)

Felkészülési anyag az otthon tanulókat oktatója számára

A napi otthon tanulási leckék összefoglalása

A következő részt – a 3 Nefi 17–22-ben (26. rész) tanulmányozott tanok és tantételek összefoglalását – nem arra szánták, hogy a lecke részeként mind megtanítsd. A lecke, amelyet tanítasz, csak pár tanra és a tantételre fog összpontosítani. Kövesd a Szent Lélek sugalmazásait, amikor figyelembe veszed az általad tanított fiatalok szükségleteit.

1. nap (3 Nefi 17)

Amikor a tanulók Jézus Krisztusnak a nefiták sokaságához intézett szavait tanulmányozták, megtanulták, hogy azáltal, hogy elmélkedünk és imádkozunk az Atyához, képesek leszünk mélyebb megértésre szert tenni. A Szabadító eleget tett a nefiták azon vágyának, hogy maradjon velük még egy keveset, meggyógyította betegeiket és megáldotta gyermekeiket. Amikor a tanulók ezekről az eseményekről olvastak, megtanulták, hogy Jézus Krisztus nagy könyörülettel van irántunk.

2. nap (3 Nefi 18)

A Szabadító ismét kiszolgálta az úrvacsorát a sokaságnak. A tanulók megtanulták, hogy amikor veszünk az úrvacsorából, bizonyosságot teszünk az Atyának, hogy hajlandók vagyunk megtenni mindazt, amit megparancsolt, és mindig emlékezni fogunk Jézus Krisztusra. Azt is megtanulták, hogy amikor veszünk az úrvacsorából és mindig emlékezünk a Szabadítóra, akkor Lelke velünk lesz. A Szabadító imáról szóló tanításai segítettek a tanulóknak megérteni, hogy ha éberek vagyunk és mindig imádkozunk az Atyához, akkor ellenállhatunk Sátán kísértéseinek. Azt is megtanulták, hogy amikor szolgálunk másokat, segíthetünk nekik Krisztushoz jönni.

3. nap (3 Nefi 19)

Miután a Szabadító távozott a nefiták között töltött első napja végén, a tanítványok tanították az embereket. Imádkoztak a Szentlélekért, és megkapták. A tanulók megtanulták, hogy igazlelkű vágyaink és imáink alkalmassá tehetnek minket arra, hogy elteljünk a Szentlélekkel. A Szabadító ismét megjelent, és megköszönte az Atyának, hogy megtisztította a tanítványait. A tanulók megtanulták, hogy a Jézus Krisztusba vetett hit által megtisztulhatunk, és eggyé válhatunk Jézus Krisztussal, ahogyan Ő és az Atya egyek.

4. nap (3 Nefi 20–22)

Jézus Krisztus ismét kiszolgálta az úrvacsorát. A tanulók megtanulták, hogy ha érdemesen veszünk az úrvacsorából, eltelhetünk a Szentlélekkel. A Szabadító azután megtanította a nefitáknak, hogy az Atya be fogja teljesíteni azon szövetségét, hogy összegyűjtsé Izrael házáat az utolsó napokban.

A tanulók azt is megtanulták, hogy Ábrahám magjaként szövetséges felelősségünk, hogy áldást hozzunk a földön élő minden emberre azáltal, hogy megosztjuk velük az evangéliumot.

Bevezetés

Ez a lecke segíthet a tanulóknak megérteni, milyen gyengédséggel és irgalommal van a Szabadító a népe iránt. Továbbá amikor a tanulók felelevenítik az Úr imádkozásra szólító tanácsát, elgondolkozhatnak azon, miként tehetnék jelentőségteljesebbé a személyes és családi imáikat.

Javaslatok a tanításhoz

3 Nefi 17

A Szabadító meggyógyítja a betegeket, imádkozik az Atyához az emberekért, és megáldja a gyermekeiket

Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak a leggondoskodóbb emberre, akit csak ismernek, azután kérdezd meg: Kire gondoltatok? Miként mutatja ki ez az ember a mások iránt és ti irántatok érzett szeretetét?

Tedd ki ezeket a képeket: Jézus meggyógyítja a nefitákat (*Evangéliumi művészeti könyv* [2009]. 83. sz.) és Jézus megáldja a nefita gyermekeket (*Evangéliumi művészeti könyv*, 84. sz.), azután kérdezd meg: Mit tanultatok a Szabadító szeretetéről az emberek iránt, miközben a Mormon könyvét tanulmányoztatok az elmúlt hét során?

Írd fel a táblára a következő igazságot: **A Szabadító nagy könyörülettel van irántunk.** E kijelentés alá írd fel a következő szentírásutalásokat: *3 Nefi 17:7, 9, 11, 15–17, 21, 24.* Kérd meg a tanulókat, hogy fussák át ezeket a verseket, és válasszanak ki egyet, amely különösen jól szemlélteti a táblán lévő igazságot. Megfelelő idő elteltével felteheted a következő kérdéseket:

- Az általatok kiválasztott vers miként mutatja, hogy a Szabadító nagy könyörülettel van irántunk?
- Mit tanultok a Szabadítóról abból a tényből, hogy „egyenként mind” szolgálta az embereket? (3 Nefi 17:21).
- Hogyan segíthet nekünk a Szabadító könyörületének tudata nagyobb hitet gyakorolni Őbenne és mélyebb szeretetet érezni Őiránta?

3 Nefi 18–19

Jézus arra tanította az embereket, hogy mindig imádkozzanak az Atyához, és gyakran gyűljenek össze

Oszd párokra a tanulókat, és kérd meg az egyes párokat, hogy soroljanak fel öt, véleményük szerint legnagyobb kihívást jelentő kísértést, amellyel a fiataloknak szembe kell nézniük ma. Amikor

készen vannak, kérd meg a párokat, hogy mindannyian olvassák el a 3 Nefi 18:15–20-at, és keressék meg, milyen tanácsot adott a Szabadító a kísértések legyőzésére. Kérj meg néhány tanulót, hogy osszanak meg egy tantételt, amelyet ezekben a versekben találtak. Az egyik tantétel, amelyet megfogalmazhatnak, az, hogy **ha éberek vagyunk és mindig imádkozunk az Atyához, akkor ellenállhatunk Sátán kísértéseinek.**

Tedd fel a tanulóknak a következő kérdéseket:

- Mit gondoltok, mire kell ügyelnie, milyen tekintetben kell ébernek lennie egy fiatalnak, hogy képes legyen ellenállni a listákon szereplő egyik kísértésnek?
- Miért imádkozhat, ami segíthet neki ellenállni a listákon szereplő egyik kísértésnek? Hogyan segít nektek erősnek maradni, ha imádkoztok a Mennyei Atyához?

Hogy segíts a tanulóknak megerősíteni a biztonságukat a családi imáról, kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 3 Nefi 18:21-et, azután kérdezd meg: Milyen áldásokat kaptatok már amiatt, hogy együtt imádkoztok a családokkal?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő beszámólót James E. Faust elnöktől az Első Elnökségből, aki e szavakat mondta a családi ima erejéről:

„A családi imának erőteljes és támogatást adó hatása van. A II. világháború sötét napjaiban egy 250 kilogrammos bomba esett Patey testvér kis háza mellé, aki fiatal édesapa volt az angliai Liverpoolban. A bomba azonban nem robbant fel. Felesége már korábban elhunyt, így egyedül nevelte 5 gyermekét. E kritikus helyzetben maga köré hívta őket, és együtt imádkoztak. Mindannyian »őszintén imádkoztak, ...és amikor befejezték, a gyermekek azt mondták: ‘Apu, rendben leszünk. Minden rendben lesz itthon ma este.’

Így lefeküdtek, képzelhetjük, az ajtajuk előtt ezzel a szörnyű bombával, amely félig a földbe fúródott. [...]

Másnap reggel... az egész környéket kitelepítették 48 órára, és a bombát végre eltávolították. [...]

Hazafelé Patey testvér azt kérdezte a tűzszerész osztag vezetőjétől: ‘Nos, mit találtak?’

‘Patey úr, amikor megvizsgáltuk a bombát az ajtaja előtt, úgy találtuk, hogy bármelyik pillanatban felrobbanhatott volna. Semmi baja nem volt. Nem is értjük, miért nem robbant fel.’ « Csodálatos dolgok történnek, amikor a család együtt imádkozik” (lásd Az ima biztosítókötele. *Liahóna*, 2002. júl. 68.).

Tedd fel a tanulóknak a következő kérdéseket, kellő tapintatot alkalmazva azon tanulók esetében, akiknek a családja talán nem imádkozik együtt:

- Mit tehetek annak érdekében, hogy elősegítsétek családótokban a még következetesebb és jelentőségteljesebb családi imáikat?

- Hogyan tervezitek a fontossági sorrend elejére tenni a családi imát a jövőbeli családokban?

Mondd el, hogy amikor a Szabadító visszatért a második napon, hogy tanítsa a nefitákat, amint az a 3 Nefi 19-ben feljegyzésre került, akkor újra imádkozásra intette a nefita tanítványokat. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 3 Nefi 19:9, 13-at, a többiek pedig figyeljék meg, miért imádkoztak a tanítványok. Kérdezd meg: Milyen tantételt tanulhatunk a nefita tanítványok élményéből? (A következő az egyik módja annak, ahogy a tanulók kifejezhetik ezt a tantételt: **Igazlelkű vágyaink és imáink alkalmassá tehetnek minket arra, hogy elteljünk a Szentlélekkel.**)

Azután kérdezd meg a tanulóktól: Volt-e már olyan, hogy őszintén vágytatok a Szentlélek társaságára, és imádkoztatok érte? Mikor? Milyen áldásokban részesültetek emiatt?

3 Nefi 20–22

Az utolsó napokban Isten el fogja kezdeni Izráel házának összegyűjtését

Mondd el, hogy miután a Szabadító az imáról tanított a nefitáknak, elkezdett Izráel házának az utolsó napokban végzett összegyűjtéséről tanítani nekik. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 3 Nefi 21:9-et. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, olyan szavakat keresve, amelyek az Úr munkáját jellemzik, azután kérdezd meg:

- Szerintetek mire utal a „nagyszerű és csodálatos munka” kifejezés? (Jézus Krisztus evangéliumának visszaállítására, amelynek részét képezi a Mormon könyve napvilágra kerülése.)
- Véleményetek szerint mi olyan nagyszerű és csodálatos Jézus Krisztus evangéliumának visszaállításában?

Kérd meg a tanulókat, hogy tekintsék át a 3 Nefi 21:10–11-et, és gondolkodjanak el azon, vajon kit jellemzett az Úr a „szolgám” szóval. Kérdezd meg: Milyen szavak vagy kifejezések segítenek rájönnötök, hogy az Úr Joseph Smith prófétáról beszél? Azután tedd ki a Joseph Smith a Liberty börtönben című képet (*Evangéliumi művészeti könyv*, 97. sz.).

Kérdezd meg: Hogyan mutatta meg Isten Joseph Smithen keresztül, hogy az Ő „bölcssége... nagyobb az ördög ravaszágánál”?

Zárásként kérj meg tanulókat, hogy osszák meg biztonságukat Joseph Smithről és az evangélium visszaállításáról. Oszd meg az e dolgokról való bizonyosságodat a tanulóiddal.

Következő rész (3 Nefi 23–30)

Kérd meg a tanulókat, képzeljék el, hogy a Szabadító azt mondja, bármit megad nekik, amit csak kívánnak. Mondd el, hogy a 3 Nefi 23–30 tanulmányozása során olvasni fognak tizenkét férfiről, akiknek részük volt ebben az élményben, és látni fogják majd, hogy mit kértek.

3 Nefi 23

Bevezetés

Ésaiás szavainak idézése után (lásd 3 Nefi 22) Jézus Krisztus megparancsolta a nefitáknak, hogy kutassák e próféta szavait. Elmondta, hogy Ésaiás szavai áldást jelentenek, mivel Ésaiás „minden olyan dolgot érint[ően szolt], mely Izrael házából való népemet illeti” (3 Nefi

23:2). Hozzátette még, hogy Ésaiás minden szava beteljesedett vagy be fog teljesedni. A Szabadító azután azt parancsolta a nefitáknak, hogy kutassák az összes próféta szavait, valamint arra utasította őket, hogy frissítsék a feljegyzéseiket.

Javaslatok a tanításhoz

3 Nefi 23:1–5

Jézus Krisztus megparancsolja az embereknek, hogy kutassák a próféták szavait

Írd fel a táblára a következő kifejezést: *A szentírás-tanulmányozásomból fakadó áldások*. Kérd meg a tanulókat, gondolkodjanak el a Mormon könyve otthon és a hitoktatáson végzett tanulmányozásával kapcsolatos élményeiken. Kérd meg őket, hogy jöjjenek ki a táblához, és írjanak fel egy szót vagy rövid kifejezést, amely egy olyan áldást takar, amelyet a szentírás-tanulmányozás eredményeként kaptak az életükben. Néhány tanulót megkérhetsz, hogy fejtsé ki bővebben, amit felírt. Azután mutass rá a táblára írt áldásokra.

- Mit gondoltok, miért részesülünk ilyen áldásokban, amikor olvassuk a szentírásokat?

Kérd meg a tanulókat, idézzék fel az előző óráról, hogy kinek a szavait idézte Jézus Krisztus a nefiták tanítása közben. (Ésaiásét.) Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 3 Nefi 23:1–3-at. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és figyeljék meg, mit mondott a Szabadító, mit kell tenniük Ésaiás szavaival. Javasolhatod, hogy a tanulók jelöljék meg a számukra jelentőségeltjes szavakat és kifejezéseket ezekben a versekben. Kérd meg őket, osszák meg, mit találtak.

- Miért akarta az Úr, hogy az emberek kutassák Ésaiás szavait? (Lásd 3 Nefi 23:2–3.)
- Miért jelent áldást annak tudata, hogy Ésaiás minden szava be fog teljesedni?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 3 Nefi 23:4–5-öt. Mutass rá, hogy miután a Szabadító azt mondta, hogy kutassuk Ésaiás szavait, ezzel folytatta: „Kutassátok a próféták írásait”. Írd fel a táblára a következő igazságot: ***A Szabadító azt parancsolja nekünk, hogy szorgalmasan kutassuk Ésaiás és más próféták szavait.***

- A 3 Nefi 23:5 szerint mit kell tennünk ahhoz, hogy szabadítást nyerjünk? Hogyan segítenek nekünk a próféták szavai e parancsolatok követésében?
- Miben különbözik a próféták szavainak szorgalmas kutatása a próféták szavainak pusztán olvasásától? Mit gondoltok, miért fontos szorgalmasan kutatni Ésaiás és a többi próféta szavait?
- Milyen szentírás-tanulmányozási módszerek segítenek nektek a leginkább abban, hogy Ésaiás és más próféták szavainak tanulmányozását életetek jelentőségeltjes részévé tegyétek?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentést Merrill J. Bateman eldertől, a Hetvenek tagjától:

„Vannak bizonyos áldások, amelyek a szentírások kutatása révén nyerhetők el. Amikor az ember tanulmányozza az Úr szavait és engedelmeskedik nekik, akkor közelebb kerül a Szabadítóhoz, és nagyobb vágya lesz az igazlelkű életre. Gyarapszik a kísértésekkel szembeni ellenálláshoz szükséges ereje, és legyőzi a lelki gyengeségeket. Begyógyulnak a lelki sebek” (“Coming unto Christ by Searching the Scriptures,” *Ensign*, Nov. 1992, 28).

- A szentírásokon kívül hol találhatjuk meg a próféták szavait?

Kérd meg a tanulókat, hogy válaszolják meg a következő kérdést a jegyzetfüzetükben vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukban:

- Milyen változtatásokat eszközölhettek, hogy még szorgalmasabban tanulmányozzátok a próféták szavait?

Kérj meg néhány tanulót, hogy tegyék bizonyosságukat a próféták szavainak tanulmányozásából származó áldásokról.

3 Nefi 23:6–14

A Szabadító arra utasítja tanítványait, hogy adjanak hozzá egy fontos eseményt a szentírásbeli feljegyzésükhöz

Kérj meg néhány tanulót, hogy nevezze meg a kedvenc Mormon könyvebeli történetét. Válaszaikat sorold fel a táblán. Azután töröld le az egyik választ. Kérd meg a tanulókat, képzeljék el, hogy Mormon vagy Nefi vagy egy másik feljegyzésvezető gondatlanságból kihagyta az adott történetet.

- Milyen fontos tanulságok hiányoznának a Mormon könyvéből, ha nem tartalmazná ezt a feljegyzést?

Mondd el, hogy amikor a Szabadító a nefitákat tanította, rámutatott, hogy feljegyzésvezetőik gondatlanságból kihagytak egy fontos eseményt, amely jövődölés beteljesedéseként következett be. Kérj meg több tanulót, hogy egymást felváltva olvassák fel a 3 Nefi 23:6–13-at. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és figyeljék meg, mit mulasztottak el feljegyezni a nefiták.

- A nefitáknak már rendelkezésükre állt Sámuel jövődölése (lásd Hélamán 14:25). Mit gondoltok, miért lehetett fontos, hogy feljegyezzék a beteljesülését?

Mutass rá, hogy bár azt nem parancsolták meg nekünk, hogy lelki feljegyzést vezessünk az egyház számára, arra viszont tanácsot kaptunk, hogy vezessünk személyes naplót.

- A Szabadítónak a 3 Nefi 23:6–13-ban álló tanácsa hogyan vonatkozhat a személyes naplórírásra tett erőfeszítéseinkre?

Hogy segíts a tanulónak megismerni a naplóvezetés egyik módját, kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő élményt, amelyet Henry B. Eyring elnök osztott meg az Első Elnökségből:

„Egy nap késő este érkeztem haza egy egyházi megbízásból. Már besötétedett. Az apósom, aki nem messze lakott tőlünk, meglepett, miközben a házunk bejárata felé haladtam. Néhány csövet cipelt a vállán, nagyon sietett, és munkásruhába volt öltözve. Tudtam, hogy egy vízpumpa-rendszeren dolgozik, ami felszivattyúzza az alattunk csörgedező patakából a vizet a birtokunkra.

Elmosolyodott, halkán mondott valamit, majd továbbcsipelt a sötétben, hogy folytassa a munkát. Tettem néhány lépést a ház felé, elgondolkodva azon, mit meg nem tesz értünk, majd ahogy az ajtóhoz értem, a következő szavakat hallottam az elmémben, de nem a saját hangomon szólva: »Nem csak miattad adom neked ezeket az élményeket. Írd le őket!«

Bementem a házba. Nem bújtam az ágyba. Bár fáradt voltam, elővettem néhány lapot, és elkezdtem írni. Közben pedig megértettem az üzenetet, melyet az elmémben hallottam. Le kell jegyezmem azokat a gyermekeim számára, hogy valamikor a jövőben elolvashassák, miként láttam Isten kezét megáldani a családjunkat. Nagyapának nem volt kötelező megtennie, amit tett értünk. Megkérhetett volna valaki mást, hogy végezze el a munkát, vagy egyáltalán nem is kellett volna vele foglalkoznia. Ő azonban szolgált minket, a családját, ahogyan azt Jézus Krisztus szövetséges tanítványai mindig is teszik. Tudtam, hogy ez igaz. Így hát leírtam, hogy a gyermekeim is emlékezzenek erre, amikor szükségük van rá.

Évekig mindennap leírtam néhány sort. Egyetlen napot sem hagytam ki, bármilyen fáradt is voltam, vagy bármilyen korán is kellett kezdenem a következő napot. Mielőtt bármit is írtam volna, elgondolkodtam a következő kérdésen: »Láttam ma Isten kezét megérinteni minket, a gyermekeinket vagy a családjunkat?« (Ó, emlékezzetek, emlékezzetek! *Liahóna*, 2007. nov. 66–67.).

- Szerintetek miért fontos leírnunk azokat az élményeket, amelyek lelkileg megerősítenek minket?
- Miként válhat javunkra, ha követjük Eyring elnök példáját? Hogyan segíthetnek feljegyzéseink másoknak?

Mondd el, hogy Eyring elnök beszámolt az áldásokról is, amelyeket annak köszönhetően kapott, hogy mindennap feljegyezte, hogyan áldotta meg Isten a családját. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentést. (Lehet, hogy ennek az idézetnek egy részét már megosztottad a 117. leckében. A tanulóknak javukra válhat, ha még egyszer hallják.)

„Miközben folytattam e szokásomat, valami elkezdődött. Amikor végiggondoltam a napot, megláttam, Isten mit tett valamennyiünkért, amit máskülönben nem vettem volna észre a nap elfoglalt pillanataiban. Amikor ez történt – és gyakran megtörtént –, rájöttem, hogy az, hogy megpróbálok emlékezni, lehetőséget adott Istennek, hogy megmutassa nekem, mit tett.

A hálánál valami sokkal több kezdett el növekedni a szívemben. Bizonyosság született. Egyre bizonyosabb lettem afelől, hogy a Mennyei Atyánk meghallja az imákat, és válaszol rájuk. Még nagyobb hálát éreztem a Szabadító Jézus Krisztus engeszteléséből származó meglátó és megtisztító erőért. És bizonyosabb lettem abban, hogy a Szentlélek minden dolgot az eszünkbe tud juttatni – még olyan dolgokat is, amelyeket nem veszünk észre, vagy amelyekre nem figyelünk, amikor megtörténnek” (Ó, emlékezzetek, emlékezzetek! 67.).

- Milyen tantételt tanulhatunk a 3 Nefi 23-ban olvasható beszámolóból és Eyring elnök élményéből? (A tanulók különféle válaszokat adhatnak erre a kérdésre, de válaszaiknak tükrözniük kell a következő igazságot: **Amikor lejegyezzük a lelki élményeket, áldottak leszünk egyénileg és a családjunkban is.**)

Néhány tanuló talán úgy érzi, hogy semmi olyasmi nem történt vele, amit érdemes lenne lejegyezni. Segítségükre lehetsz azzal, hogy megkérsz egy tanulót, olvassa fel a következő kijelentést John H. Groberg eldertől, a Hetvenek tagjától:

„Néhányan azt mondják: »Nincs semmi feljegyezni valóm. Nem történik velem semmi lelki természetű dolog.« Én azt felelem: »Kezdetek el írni, és jönni fognak a lelki dolgok. Állandóan ott vannak, de amikor írni kezdünk, fogékonyabbá válunk irántuk«” (”Writing Your Personal and Family History,” *Ensign*, May 1980, 48).

Kérd meg a tanulókat, tegyék fel maguknak a kérdést, hogy vajon elhanyagolták-e az olyan élmények leírását, amelyek megerősítették őket lelkileg. Biztasd őket, hogy írjanak ezekről az élményekről, és egész életükön át továbbra is jegyezzenek fel más élményeket is. Javasolhatod nekik, hogy kövessék Eyring elnök példáját, és mindennap írjanak egy keveset.

Szentírás-memoriter áttekintés

Egész életükön át segítségére lehet a tanulóknak, ha megtanulják, hogyan oldják meg a problémákat a szentírások segítségével. Adj minden tanulónak egy kis papírlapot. Kérd meg őket, hogy írjanak pár szót egy őket foglalkoztató kérdésről vagy egy kihívásról, amellyel szembe kell nézniük. Mondd el, hogy össze fogod szedni a papírokat, és néhányat fel fogsz olvasni az osztálynak. Utasítsd a tanulókat, hogy ne írják rá a nevüket a lapra, és emlékeztessd őket, hogy ne írjanak le olyan részleteket, amelyek személyesek vagy nem helyénvalók egy órai beszélgetés esetén. (A lapok beszedése után átfuthatod azokat, hogy meggyőződj arról, hogy helyénvalók és nem túl személyesek.) Olvass fel az osztálynak egy kérdést vagy egy kihívást, és nézzétek meg, hogy a tanulók tudnak-e olyan szentírás-memoritereket idézni, amelyek segíthetnek választ adni az adott kérdésre vagy kihívásra.

Mondd el, hogy a Szabadító azt parancsolta nekünk, hogy tanítsuk másoknak azt, amit Ő tanított nekünk (lásd 3 Nefi 23:14). Hogy segíts felkészíteni a tanulókat e parancsolat betartására, buzdítsd őket tanítási készségek gyakorlására, például tanok vagy tantételek elmagyarázására, élmények megosztására, és bizonyosságtételre, miközben problémák megoldására alkalmazzák a szentírás-memoritereket. A tanulóktól beszédett fennmaradó kérdéseket vagy kihívásokat esetleg elteheted egy későbbi alkalomra, hogy hasonlóképpen átbeszélgétek őket, amikor marad még idő az órából.

Megjegyzés: A mai lecke hossza miatt elegendő időtök lehet erre a szentírás-memoritereket áttekintő tevékenységre. A tevékenységet levezetheted az óra elején, pihenésként a lecke két része között, vagy az óra végén. Fogjátok rövidre, hogy maradjon idő a leckére is. További áttekintő tevékenységek találhatók az e kézikönyv végén álló függelékben.

Kövess nyomon a célokat és a felhívásokat!

Miután konkrét feladat elvégzésére hívod fel a tanulókat, például hogy írjanak a naplójukba, fontold meg a nyomonkövetés módjait, emlékeztetve őket a vállalt kötelezettségükre. Biztosíts nekik lehetőségeket élményeik megosztására az órán tanult igazságok alkalmazásával kapcsolatban. Élményeik megosztása révén ösztönözhetik egymást az evangélium szerinti életre. Fontolóra veheted, hogy az órák elején lehetőséget biztosíts az ezekre az alkalmakra. Nem minden tanulóknak kell beszámolnia!

3 Nefi 24–26

Bevezetés

Jézus Krisztus eleget tett a Mennyei Atya azon parancsának, hogy ossza meg a nefitákkal Malakiás próféta néhány jövendölését (lásd 3 Nefi 26:2). Ezek a jövendölések azt tanítják, hogy Izráel háza tagjainak bűnbánatot kell tartaniuk és vissza kell térniük az Úrhoz a Szabadító második eljövételének előkészítéseként.

Jézus Krisztus továbbá kifejtett a nefitáknak „minden dolgot...”, méghozzá kezdetről fogva addig az időig, amikor eljön majd az ő dicsőségében” (3 Nefi 26:3). Mormon azt tanította, hogy azoknak, akik hisznek a Mormon könyvében, még nagyobb dolgok lesznek majd kinyilatkoztatva (lásd 3 Nefi 26:9).

Javaslatok a tanításhoz

3 Nefi 24:1–6

Jézus Krisztus Malakiás jövendölését idézi a második eljövételről

Kezdd azzal az órát, hogy felmutatsz egy gyufát és egy szappant (vagy rajzolj fel a táblára egy égő tüzet és egy szappant). Kérdezd meg a tanulóktól, mi a közös a tűzben és a szappanban. (Mindkettő használható tisztításra vagy finomításra.)

Mondd el, hogy Jézus Krisztus eleget tett az Atya azon parancsolatának, hogy adja át a nefitáknak Malakiás néhány próféciáját (lásd 3 Nefi 26:2). Malakiás ószövetségi próféta volt, aki a Szentföldön élt körülbelül 170 évvel azután, hogy Lehi és családja elhagyta Jeruzsálemet. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 3 Nefi 24:1–3-at, és keressék meg, kire mondta Malakiás, hogy olyan, „mint a finomító tüze” és „mint a ruhatisztító lúgja”. (Szükség szerint elmondhatod, hogy a lúg ebben az értelemben szappant jelent.)

- Kit hasonlítanak a finomító tüzéhez és a ruhatisztító lúgához? (Jézus Krisztust.)
- Milyen eseményt jellemeznek ezek a versek? (Az Úr „eljövételének napj[á]t”. Vagyis Jézus Krisztus második eljövételét. Hogy segíts a tanulóknak választ adni e kérdésre, javasolhatod, hogy fussák át a fejezet fejlécét vagy a lábjegyzeteket.)
- Jézus Krisztus tűzhez és lúghoz hasonlítása mit sugall, mi fog történni második eljövetele idején? (Bár a tanulók másképp fogalmazhatnak, ki kell jelenteniük a következő igazságot: **Második eljövetelekor Jézus Krisztus meg fogja tisztítani a világot.** Megkérheted a tanulókat, hogy írják be ezt az igazságot a szentírásukba a 3 Nefi 24:2–3 mellé.)

Mondd el, hogy a finomító addig hevíti a fémet – például az ezüstöt vagy az aranyat –, amíg az folyékonyra nem válik. A hevítés során a salakanyagok – vagyis szennyeződések – a folyékony fém felszínére jönnek, ahonnan aztán a finomító el tudja távolítani őket, így tisztítva meg a fémet minden tisztátalanságtól. A ruhatisztító olyanvalaki, aki mosószerrel megtisztítja vagy fehéríti a szövetet. Ha kell, azt is elmagyarázhatod, hogy „Lévi fiai” papságviselők voltak az ősi Izráelben. Ma ez a kifejezés napjaink papságviselőire utalhat (lásd T&Sz 84:33–34).

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 3 Nefi 24:5–6-ot. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és mondják meg, kik lesznek megégetve, vagyis elpusztítva a Szabadító második eljövetelekor, és kik nem. (Elmagyarázhatod, hogy a „Jákób fiai” kifejezés az Úr szövetséges népére utal Izráel házában.)

- A 3 Nefi 24:5 szerint mit fog tenni Jézus Krisztus az Ő második eljövetelekor? (Bár a tanulók másképp fogalmazhatnak, ki kell jelenteniük a következő igazságot: **Jézus Krisztus el fogja pusztítani a gonoszokat a második eljövetele idején.**)

Döntsd el, mit fogsz tanítani!

Ez a lecke több anyagot tartalmaz, mint aminek a tanítására feltehetően elegendő időd lesz. Imádságos lélekkel fontold meg, mely tanok, tantételek és tanítási ötletek szolgálják leginkább az osztályodban lévő tanulók javát.

3 Nefi 24:7–18

Jézus Krisztus Malakiás tanításait idézi arról, hogy Izráel háza hogyan térhet vissza az Úrhoz

Kérd meg a tanulókat, képzeljék el, hogy egy közeli barátjuk vagy családtagjuk azzal küszködik, hogy érezze az Úr szeretetét és befolyását, illetve hogy megtartsa az evangéliumról való bizonyosságát.

- Mit tennétek, hogy segítsétek neki?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 3 Nefi 24:7-et, és keressék meg, mit tanácsol az Úr azoknak, akik elkezdtek eltávolodni Tőle és a Vele kötött szövetségeik megtartásától.

- Szerintetek mit jelent, hogy az emberek eltértek az Úr szertartásaitól? (Többé nem tartották be az evangélium szövetségeit és szertartásait.)
- Milyen ígéretet tett az Úr azoknak, akik nem tartották be a szövetségeiket? („Térjete vissza hozzám, és én visszatérek hozzátok”.)
- Szerintetek mit jelent visszatérni az Úrhoz? Szerintetek mit jelent az, hogy az Úr vissza fog térni azokhoz, akik visszatérnek Hozzá?

Írd fel a táblára a következő tantételt: ***Ha visszatérünk az Úrhoz, akkor Ő visszatér hozzánk.***

- Mit tanít nektek ez a tantétel a Mennyei Atyáról és Jézus Krisztusról?

Írd fel a táblára: *Visszatérni az Úrhoz.* Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 3 Nefi 24:8–12-t, és keressék meg, mit mondott az Úr, mi az egyik módja, ahogy népe visszatérhet Hozzá. A tanulók válasza közben írd fel a táblára: *tizedet és felajánlásokat fizetni a Visszatérni az Úrhoz* fejléc alá.

- Egy ember tizedfizetésre való hajlandósága miként jelzi az Úr iránti szeretetét és ragaszkodását?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentést Gordon B. Hinckley elnöktől: „Igenis *be tudjuk fizetni* a tizedünket. Ez nem annyira a pénz kérdése, mint a hité” (“Let Us Move This Work Forward,” *Ensign*, Nov. 1985, 85).

- A tized és a felajánlások fizetésére való hajlandóságunk hogyan fejezi ki az Úrba vetett hitünket?

Adj időt a tanulóknak, hogy magukban átolvassák a 3 Nefi 24:10–12-t. Kérd meg őket, keressék meg, mit ígér az Úr azoknak, akik teljes és becsületes tizedet fizetnek.

- Ti milyen áldásban részesültetek a tizedfizetésnek köszönhetően? Ezek hogyan példázák azt, hogy a „menny ablakai” megnyíltak számotokra?

Foglald össze a 3 Nefi 24:13–18-at azzal, hogy elmondod: az Úr ezekben a versekben rámutatott, hogy az ősi Izráelben néhányan megkérdőjelezték az evangélium szertartásainak megtartását. Panaszkodtak amiatt, hogy a kevélyek és a gonoszak a hamislelkűségük ellenére is boldogulni látszottak. A 3 Nefi 24:16-ban az Úr azt felelte, hogy vezetnek „egy emlékezet könyvet”, amelyben feljegyzik a hithűek neveit (lásd T&S 85:7–9; 128:6–7; Mózes 6:5–8). Az Úr azután rámutatott, hogy amikor újra eljön, meg fogja kímélni a hithűeket, és fenntartja őket magának kincsként, „amikor összeállítom ékszereimet”.

- Miért jelent áldást annak tudata, hogy az Úr meg fogja kímélni a hithűeket, és kincsvé teszi őket?
- A 3 Nefi 24:16-ban mely kifejezések írják le azokat, akiket az Úr kincsként meg fog kímélni? („Akik félték az Urat” és „akik gondoltak az ő nevére”.)

Írd fel a táblára: *az Urat félni és az Úr nevére gondolni a Visszatérni az Úrhoz* fejléc alá. (Elmagyarázhatod, hogy ebben a szöveggörnyezetben a *félni* szó jelentése: tisztelettel vagy hódolattal lenni valaki iránt.) Kérd meg a tanulókat, hogy válaszoljanak a következő kérdésre a jegyzetfüzetükben vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukban:

- Gondolkodjatok el azon, ti hogy álltok a tizedfizetéssel és a felajánlásokkal, valamint azzal, hogy milyen gyakran gondoltok Krisztusra. Milyen módokon tudtok „visszatérni” Hozzá vagy jobbbá válni ezeken a területeken?

3 Nefi 25

Jézus Krisztus Malakiás jövendölését idézi arról, hogy Illés vissza fog térni a második eljövétel előtt

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 3 Nefi 25:1–3-at. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és keressenek egy indokot, amiért a második eljövétel áldást fog jelenteni azok számára, akik hűek Jézus Krisztushoz. Kérd meg a tanulókat, hogy osszák meg, amit találtak. Szükséges lehet elmagyaráznod, hogy a 3 Nefi 25:1-ben a *gyökér* szó valószínűleg az ősökre, az *ág* szó pedig a leszármazottakra utal. Ennek megfelelően a gonoszok a következő életben nem élvezhetik majd az őseikhez és a leszármazottaikhoz való pecsételés áldásait. A 3 Nefi 25:2-ben a „borjak az istállóban” kifejezés olyan borjakra utal, amelyek biztonságban vannak, jól tápláltak, és gondozva vannak. Az Úr azt ígéri, hogy Ő is hasonlóképpen fogja védelmezni és gondját viselni azoknak, akik félik az Ő nevét.

Mondd el, hogy Malakiás egy olyan eseményről jövendölt, amely a második eljövétel előtt fog bekövetkezni, és amelyben szerepet játszik majd az Ószövetség-beli Illés próféta. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 3 Nefi 25:5–6-ot, és kérd meg az osztályt, hogy figyeljék meg, mit fog tenni Illés, hogy segítsen felkészíteni a világot az Úr eljövetelére.

Kérdezd meg a tanulóktól, mit tudnak Illés visszatéréséről a földre az evangélium visszaállításának részeként. Kiegészítheted a válaszaikat azzal, hogy elmondod: 1836. április 3-án Illés megjelent Joseph Smithnek és Oliver Cowderynek az újonnan felszentelt Kirtland templomban (lásd T&Sz 110:13–16). E látogatás során Illés visszaállította az ahhoz szükséges papsági kulcsokat, hogy a családokat örökre össze lehessen pecsételni az Úr szent templomaiban. A családtörténeti kutatás révén beazonosítjuk a családtagjainkat, akikért el lehet végezni a templomi szertartásokat.

- Szerintetek mit jelent az, hogy Illés „az atyák szívét a gyermekekhez fogja fordítani, és a gyermekek szívét az atyáikhoz”?
- Miért jelent számotokra áldást annak tudata, hogy mindörökre a családokhoz lehettek pecsételve?

Tegyél biznyságot arról, hogy **amikor szívünk az atyáink felé fordul a családtörténeti és a templomi munka révén, azzal segítjük előkészíteni a földet Jézus Krisztus második eljövetelére.**

3 Nefi 26:1–12

Jézus Krisztus megmagyarázza a szentírásokat, Mormon pedig megtanítja, mit kell tennünk a Szabadító által kinyilatkoztatott nagyobb dolgok elnyeréséhez

Foglald össze a 3 Nefi 26:1–5-öt azzal, hogy elmondod: miután a Szabadító megosztotta Malakiás próféciáit, megtanított az embereknek „minden dolgot...”, mely bekövetkezik majd a föld színén” a teremtéstől fogva az utolsó ítéletig (3 Nefi 26:3–4).

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 3 Nefi 26:6–8-at, és kérd meg az osztályt, hogy figyeljék meg, Jézus Krisztus tanításaiból mennyit jegyeztek le a Mormon könyvében. Aztán kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 3 Nefi 26:9–11-et, és keressék meg, miért nem foglalt bele Mormon az általa készített kivonatba mindent, amit a Szabadító a nefitáknak tanított. Hangsúlyozd, hogy az e versekben szereplő *hisznek* szó arra utal, hogy az Isten által kinyilatkoztatott tanok és tantételek szerint kell cselekednünk, nem pusztán remélnünk, hogy igazak.

- A 3 Nefi 26:9 szerint mit ígér az Úr azoknak, akik elhiszik és megteszik mindazt, amit Ő kinyilatkoztatott? (A tanuló válaszai során hangsúlyozd ki, hogy **amikor elhisszük és megszíveljük azt, amit Isten kinyilatkoztatott, akkor még nagyobb kinyilatkoztatások elnyerésére készítjük fel magunkat.**)
- Szerintetek miért szükséges, hogy higgyünk a már megkapott igazságokban, mielőtt továbbiakat kaphatnánk?
- Hogyan tudjuk kimutatni, hogy hiszünk az Úr által kinyilatkoztatott dolgokban?

Ígérd meg a tanulóknak, hogy amikor hűségesen tanulmányozzák és alkalmazzák a Mormon könyvében álló tantételeket, akkor jobban meg fogják érteni az evangéliumot. Segíts a tanulóknak elgondolkodni azon, mennyire fogadják jól a Mormon könyvében található igazságokat: kérd meg őket, hogy válaszoljanak a következő kérdésekre

a jegyzetfüzetükben vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukban (a kérdéseket fel is írhatod a táblára):

- Mit teszten az életetekben, ami a Mormon könyvébe vetett hitetekről tanúskodik?
- Előfordult-e már, hogy a Mormon könyve igaz szándékkal való olvasása személyes kinyilatkoztatás elnyeréséhez vezetett titeket? Mikor?

3 Nefi 26:13–21

Véget ér a Szabadító földi szolgálata a nefiták között, és tanítványai az Ő példáját követve folytatják a szolgálatukat

Mondd el, hogy a 3 Nefi 26-ban Mormon összefoglalta a Szabadító nefiták közötti szolgálatának hátralévő részét. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 3 Nefi 26:13–16-ot. Javasolhatod, hogy jelöljék meg a Szabadító néhány cselekedetét, amelyet Mormon fontosnak tartott kihangsúlyozni.

Ha az idő engedi, kérd meg a tanulókat, hogy nézzék át a 3 Nefi 11–25 tanulmányozása során készített jegyzeteiket és jelöléseiket, és gondolkodjanak el rajtuk. Biztasd őket arra, hogy keressenek olyan tanításokat és eseményeket a Szabadítónak a nefiták között végzett szolgálatából, amelyek jelentőségteljesek vagy emlékeztetésekre számukra. Kérj meg néhány tanulóat, hogy osszák meg gondolataikat és érzéseiket a Szabadító szolgálatáról, melyet a nefiták között végzett.

3 Nefi 27

Bevezetés

Nem sokkal a Szabadító nefiták közti szolgálatát követően a tizenkét újonnan elhívott nefita tanítvány összegyűlt buzgó imádságban és böjtben. Jézus Krisztus megjelent nekik, és megválaszolta kérdésüket arról,

milyen nevet adjanak az egyháznak. Tanította őket az evangéliumára, és megparancsolta nekik, hogy legyenek olyanok, mint Ő.

Javaslatok a tanításhoz

3 Nefi 27:1–12

Jézus Krisztus megtanítja a tizenkét tanítványnak, hogy egyháznak az Ő nevét kell viselnie

Oszd három-négy fős csoportokra az osztályt. Kis létszámú osztály esetén a tanulók dolgozzanak önállóan. Kérd meg az egyes csoportokat (vagy tanulókat), képzeljék el, hogy új klubot vagy sportcsapatot alapítanak. Kérd meg őket, határozzák meg, milyen klubot vagy sportcsapatot fognak létrehozni – például tudományos kört vagy futballcsapatot –, majd pedig válasszanak nevet a szervezetüknek. Kérd meg őket, hogy mindannyian írják le ezt a nevet egy lapra, azután gyűjtsd össze a papírokat. (Ne tartson sokáig ez a feladat. Ne vegyen el túl sok időt vagy figyelmet a 3 Nefi 27-ben álló tanoktól és tantételektől.)

Olvasd fel az egyes lapokon álló neveket. Mindegyik után kérd meg az osztályt, hogy a név alapján próbálja meg kitalálni, milyen klubról vagy csapatról lehet szó.

- Mit üzenhet a név egy szervezetről és a tagjairól?

Mondd el, hogy nem sokkal Jézus Krisztusnak a nefiták közt tett látogatása után tizenkét nefita tanítvány összegyűlt, hogy böjtöljenek és imádkozzanak (lásd 3 Nefi 27:1). Kérj meg néhány tanulót, hogy egymást váltva olvassák fel a 3 Nefi 27:2–7-et. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és figyeljék meg, mi volt a tanítványok kérdése, illetve mi volt a Szabadító válasza.

- Mit mondott a Szabadító, hogyan nevezzék el egyházát?
- Mit mondott, miért Őróla nevezzék el az egyházat?

Kérd meg a tanulókat, hogy fussák át magukban a 3 Nefi 27:8–12-t, és figyeljék meg, hogyan jellemezte a Szabadító az Ő igaz egyházát. Tanulmányozásuk alatt írd fel a táblára a következő befejezetlen kijelentést:

Jézus Krisztus igaz egyházának...

Miután a tanulóknak elegendő idejük volt e versek tanulmányozására, kérdezd meg tőlük, hogyan egészítenék ki a táblán álló befejezetlen mondatot az olvasottak alapján. (A tanulóknak a következő igazságot kell megfogalmazniuk: **Jézus Krisztus igaz egyházának az Ő nevén kell nevezetnie, és az Ő evangéliumára kell épülnie.**)

- Szerintetek miért fontos, hogy a Szabadító egyháza az Ő nevét viselje?
- Szerintetek mit jelent az, hogy az egyház az Ő evangéliumára épül? (Lásd 3 Nefi 27:10). Szerintetek miért fontos az, hogy az egyház az Ő evangéliumára, nem pedig az emberek cselekedeteire épül?

Kérd meg a tanulókat, hogy egészítsék ki a következő mondatot a jegyzetfüzetükben vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukban: „A Jézus Krisztus Egyházában való tagság azért fontos számomra, mert...”

3 Nefi 27:13–22

Jézus Krisztus meghatározza evangéliumát, és megtanítja, mit kell tennünk, hogy büntelenül állhassunk Őelőtte és Atyja előtt

Kérd meg a tanulókat, hogy idézzék fel, milyen érzés volt, amikor rajtakapták őket valamilyen helytelen cselekedeten. (Ne kérd meg őket a részletek megosztására.) Azután kérd meg őket, hogy képzeljék el, milyen lesz az Úr elé állni, hogy megítéltesünk. Biztasd őket a következő kérdés átgondolására:

- Hogyan érzitek majd magatokat az Úr előtt, ha vétkesek vagytok valamilyen bűnben? Mondd el, hogy az *evangélium* szó azt jelenti: „örömhír”. Kérj meg néhány tanulóat, hogy egymást váltva olvassák fel a 3 Nefi 27:13–16-ot, és kérd meg az osztályt, hogy keressék meg az örömhírt ezekben a versekben. Ezenkívül gondolják át, hogy miként kapcsolódik ez az örömhír ahhoz a naphoz, amikor mindannyian Isten elé állnak majd, hogy megítéltesenek.
- A Szabadító bizonyosságát tette, hogy azért jött a világra, hogy megtegye Atyja akaratát. A 3 Nefi 27:14 szerint minek a megtételére küldte el a Mennyei Atya Jézus Krisztust?
- A 3 Nefi 27:13–14 szerint mi képezi az evangélium alapját? (Bár a tanulók másképp fogalmazhatnak, ki kell jelenteniük a következő igazságot: **Az evangélium alapja az, hogy Jézus Krisztus megcselekedte Atyja akaratát az engesztelés véghezvitelével.** Megkérheted a tanulókat, hogy írják be ezt az igazságot a szentírásukba a 3 Nefi 27:13–14 mellé.)
- Mi fog történni az egész emberiséggel annak köszönhetően, hogy a Szabadító eleget tett Atyja akaratának? (Felemeltetünk az Úr elé, hogy megítéltesünk a cselekedeteink szerint.)

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák át magukban a 3 Nefi 27:16-ot, és keressék meg, mit kell tennünk, hogy elnyerjük az engesztelés összes áldását, és felkészüljünk az ítéletre. Kérd meg a tanulókat, hogy osszák meg, mit találtak, és kérd meg egyiküket, hogy írja fel az osztály válaszait a táblára.

- E vers szerint milyen áldásokat kapnak azok, akik bűnbánatot tartanak, megkeresztelkednek és mindvégig kitartanak? (A tanulók válaszainak tükrözniük kell a következő igazságot: **Ha bűnbánatot tartunk, megkeresztelkedünk, és mindvégig kitartunk, akkor büntelenül fogunk Isten előtt állni, hogy megítéljen minket.**)

Kérj meg egy tanulóat, hogy olvassa fel a 3 Nefi 27:17–19-et. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és figyeljék meg, mi fog történni azokkal, akik nem bánják meg a bűneiket vagy nem tartanak ki mindvégig.

- Az olvasottak értelmében miért van szüksége a Mennyei Atya minden gyermekének Jézus Krisztus engesztelésére?
- Milyen örömhírt rejt számunkra az, amikor arra gondolunk, hogy az Úr elé fogunk állni, hogy megítéljen bennünket?

Kérj meg egy tanulóat, hogy olvassa fel a következő kijelentést Jeffrey R. Holland eldortól, a Tizenkét Apostol Kvóruma tagjától:

„Az »örömhír« az, hogy a haláltól és a pokoltól meg lehet menekülni, a hibákat és a bűnöket le lehet győzni, van remény, van segítség, a megoldhatatlan megoldódik, az ellenség pedig legyőzött. Az örömhír az, hogy *minden ember* sírboltja megüresedik egy nap, *minden ember* lelke újra tiszta lehet, Isten *minden* gyermeke visszatérhet ahhoz az Atyához, aki életet adott neki” („Missionary Work and the Atonement,” *Ensign*, Mar. 2001, 8, 10).

Kérj meg egy tanulóat, hogy olvassa fel a 3 Nefi 27:20–21-et, és kérd meg az osztályt, hogy keressék meg a Szabadító hozzánk intézett felhívását.

- Mire szólít fel minket a Szabadító ezekben a versekben?

Hogy segíts a tanulónak átgondolni, milyen erőfeszítéseket tesznek e felszólítás kapcsán, kérd meg őket, hogy válaszoljanak a következő kérdésekre a jegyzetfüzetükben vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukban. (A kérdéseket az óra előtt felírhatod a táblára, illetve felolvashatod őket lassan, hogy a tanulók le tudják írni maguknak.)

- Miért szeretné a Szabadító, hogy bűnbánatot tartsunk és Hozzá térjünk?

- Milyen módokon tudjátok elfogadni a Szabadítónak a 3 Nefi 27:20–21-ben álló meghívását?
- Mit tehetek azért ma, hogy szeplőtelenül álljatok az Úr előtt?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Tan és a szövetségek 76:40–42-t. Kérd meg az osztályt, hogy keressenek további meglátásokat azzal kapcsolatban, hogy miért jelent örömhírt az evangélium. (Javasolhatod a tanulóknak, hogy írják be a szentírásukba a T&Sz 76:40–42 utalást a 3 Nefi 27:13 mellé.)

A lecke korábbi részében arra kérted a tanulókat, hogy gondolkodjanak el azon, hogyan éreznék magukat az Úr előtt, ha vétkesek lennének valamilyen bűnben. Most kérd őket arra, hogy gondolkodjanak el azon, hogyan éreznék magukat a Szabadító előtt, ha tudnák, hogy tisztává tették az Ő engesztelése által, valamint az evangélium tantételeinek, parancsolatainak és szertartásainak való engedelmesség révén.

- Ha akkor szólhatnátok a Szabadítóhoz, mit mondanátok Neki?
- Az alapján, amit ma tanultatok, hogyan magyaráznátok el egy barátotoknak, mi Jézus Krisztus evangéliumának örömhíre?

3 Nefi 27:23–33

Jézus Krisztus arra utasítja tanítványait, hogy legyenek éppen olyanok, mint amilyen Ő

Foglald össze a 3 Nefi 27:23–26-ot azzal, hogy elmondod: a Szabadító utasításokat adott tizenkét nefita tanítványának, és a felelősségeikről tanította őket. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 3 Nefi 27:27-et, és keressék meg, milyen parancsolatot adott az Úr a tanítványainak, hogy segítsen betölteniük a nép bíráiként kapott szerepüket.

- Miért lenne fontos, hogy a nép bírái olyanok legyenek, mint a Szabadító?

Kérd meg a tanulókat, hogy tekintsék át újra a 3 Nefi 27:21-et.

- Mit parancsolt a Szabadító a tanítványoknak, mit tegyenek?
- Milyen kapcsolat van közöttük, hogy azt tesszük, amit a Szabadító is tett, illetve hogy olyanná válunk, mint Ő?

Miközben a tanulók megbeszélik ezt a kérdést, írd fel a táblára a következő tantételt: ***A Szabadító elvárja tanítványaitól, hogy azt tegyék, amit Ő, és olyanná váljanak, mint Ő.***

- Hogyan lehetünk olyanok, mint a Szabadító? Milyen cselekedeteket tehetünk meg az Ő példáját követve?
- Milyen áldásokban részesültetek, amikor megpróbáltatok követni a Szabadító példáját?

Az óra befejezéseként tegyél bizonyosságot azokról az áldásokról, melyekben akkor van részünk, amikor törekszünk olyanná válni, mint Jézus Krisztus.

Tegy bizonyosságot Jézus Krisztusról!

Jézus Krisztus engesztelése az az alapvető igazság, mely az evangélium összes tanának és tantételének alapjául szolgál. Ennek kell minden evangéliumi tanítás és tanulás középpontjában állnia. Keress lehetőségeket arra, hogy gyakran bizonyosságot tegyél Jézus Krisztusról, valamint hogy segíts a tanulóknak elmélyíteni az Őiránta érzett szeretetüket és az arra irányuló vágyukat, hogy az Ő igaz tanítványai legyenek.

Megjegyzések és háttér-információk

3 Nefi 27:13–21. Jézus Krisztus evangéliuma

Joseph Smith próféta elmagyarázta, mi Jézus Krisztus evangéliumának központi üzenete:

„Vallásunk alapvető tanítélei az apostolok és a próféták bizonyossága Jézus Krisztusról; az, hogy Ő meghalt, eltemették, és harmadnap feltámadt, és felemelkedett a mennybe; és a vallásunkra vonatkozó minden más dolog ennek csupán függeléke” (*Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph Smith* [2008]. 52.).

Russell M. Nelson elder, a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja, ezt tanította:

„Az *evangélium* szó azt jelenti: »örömhír«. Az örömhír az Úr Jézus Krisztus és az Ő szabadulásról szóló üzenete. Jézus az evangéliumot egyenlővé tette saját küldetésével és halandó szolgálatával. *Küldetése* nyilatkozataként Jézus ezt mondta:

»...ez az evangélium, amit megadtam nektek – hogy eljöttem a világra, hogy Atyám akaratát tegyem, mert az én Atyám küldött engem.

És Atyám azért küldött el engem, hogy felemeltethesem a keresztre« [3 Nefi 27:13–14].

A Szabadító halandó küldetését *engesztelés* néven ismerjük.

Halandó *szolgálatának* része minden egyéb, amit tett: tanításai, szeretetének megnyilvánulásai, a szertartásoknak szentelt figyelme, az ima mintái, a kitartás és még sok más. Életével példát mutatott nekünk, amit a szolgálatáról szóló kijelentésében szintén evangéliumi tanként fogalmazott meg: »...ez az én evangéliumom – mondta –; ...mert azokat a cselekedeteket, melyeket engem tenni láttatok, nektek is azokat kell megtennetek« [3 Nefi 27:21]. Így a hit, a bűnbánat, a vízzel, tűzzel és Szentlélekkel való keresztség, a választottak összegyűjtése és a mindvégig kitartás mind részét képezik evangéliumának” (lásd Idős misszionáriusok és az evangélium. *Liahóna*, 2004. nov. 81.).

3 Nefi 27:27. Olyanná válni, mint Jézus Krisztus

Ezra Taft Benson elnök ezt tanította:

„Az a legnagyobb, legáldottabb és legörömtelibb, akinek élete a legjobban megközelíti Krisztus példáját. Ennek semmi köze a földi gazdagsághoz, hatalomhoz vagy tekintélyhez. A nagyság, az áldottság, az örömtelenség egyetlen igazi fokmérője az, hogy az illető élete mennyire közelíti meg a Mesterét, Jézus Krisztusét. Ő a helyes út, a teljes igazság, és a bővelkedő élet” (“Jesus Christ—Gifts and Expectations” [BYU devotional address, Dec. 10, 1974], 1, speeches.byu.edu).

3 Nefi 28

Bevezetés

Amikor Jézus Krisztus megkérdezte tizenkét nefita tanítványának mindegyikét arról, hogy mit kívánnak Tőle, kilencük azt kérte, hogy hamar visszatérhessenek Hozzá, amikor elvégzik földi szolgálatukat. Hárman azt kérték, hogy a földön maradhassanak, hogy egészen a második eljövételéig tudjanak lelkeket vezetni

Hozzá. Az Úr mindkét igazlelkű kívánságot tiszteletben tartotta. Mormon megadott néhány részletet a három nefita szolgálatáról, valamint megosztotta azt is, amit az Úr kinyilatkoztatott számára a fizikai változásról, melyet a három nefita megtapasztalt, hogy a földön maradhassanak.

Javaslatok a tanításhoz

3 Nefi 28:1–11

Jézus Krisztus megadja nefita tanítványai kívánságát

Kérd meg a tanulókat, gondolkodjanak el azon, mit felelnének, ha Jézus Krisztus megjelenne előttük, és azt kérdeznék: „Mi az, amit kívántok tőlem?” Kérd meg őket, hogy válaszaikat írják le a jegyzetfüzetükbe vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukba. Adj nekik lehetőséget arra, hogy ha úgy érzik, osszák meg, amit leírtak.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 3 Nefi 28:1–3-at, és keressék meg, mit válaszolt kilenc nefita tanítvány az Úr e kérdésére. Miután a tanulók elmondják, hogy mit találtak, kérdezd meg:

- Milyen érzései voltak a Szabadítónak e kilenc tanítvány vágyát illetően?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 3 Nefi 28:4–9-et, és keressék meg, mit kért a Szabadítótól a többi három tanítvány. Kérd meg őket, mondják el, mit találtak. (Hasznos lehet felhívni a tanulók figyelmét a következő kijelentésre a 3 Nefi 28:9-ben: „azt szerettétek volna, hogy hozzám vezethessétek az emberek lelkét”.)

- Milyen érzései voltak a Szabadítónak e három tanítvány vágyát illetően?
- A 3 Nefi 28:8–9 szerint mit ígért a Szabadító a három nefitának, hogy beteljesedhessen igazlelkű vágyuk?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 3 Nefi 28:10-et, és kérd meg az osztályt, hogy figyeljék meg, milyen áldásokat ígért az Úr a három nefitának.

- Mit ígért az Úr a három nefitának? Tapasztaltátok-e már, hogy mások szolgálata örömet nyújt? Mikor?
- Mit tanulhatunk az Úrról a 3 Nefi 28:1–10-ből? (A tanulók e kérdésre adott válaszaik között szerepelhet az, hogy **az Úr megáld minket igazlelkű vágyaink szerint**, valamint hogy **az Úrnak örömeire szolgál, amikor segíteni kívánunk másoknak Hozzá jönni.**)

Hogy segíts a tanulóknak megérteni az igazlelkű vágyak fontosságát, olvasd fel a következő kijelentéseket:

Neal A. Maxwell elder a Tizenkét Apostol Kvórumából ezt mondta:

„Amire tehát kitartóan vágyunk, idővel azzá leszünk, és azt kapjuk majd az örökkévalóságban. [...]

Az igazlelkű vágyaknak tehát rendíthetetleneknek kell lenniük” (“According to the Desire of [Our] Hearts,” *Ensign*, Nov. 1996, 21–22).

Brigham Young elnök azt tanította:

„Azok a férfiak és nők, akik helyet kívánnak szerezni a celesztialis királyságban, rá fognak jönni, hogy nap mint nap meg kell harcolniuk minden igazlelkűség ellenségével” (“Remarks,” *Deseret News*, Dec. 28, 1864, 98).

Kerüljétek a három nefitával kapcsolatos találgatásokat!

Sokan hallottak történeteket a három nefita állítólagos látogatásairól. E történetek továbbadása helyett inkább tanítsd azt, ami a szentírásokban áll! Tartsd szem előtt Mormon azon kijelentését, miszerint a három nefita jelen lesz a zsidók és a nemzsidók között, akik azonban „nem ismerik majd őket” (3 Nefi 28:27–28). Tartózkodjatok az olyan történetek vagy információk megbeszélésétől, amelyek nem az egyház által jóváhagyott forrásokból származnak!

- Szerintetek miért kell nap mint nap harcot vívnunk annak érdekében, hogy igazlelkű vágyaink valóra váljanak?
- Éreztétek-e már, hogy az Úr megáldott benneteket igazlelkű vágyaitok miatt? Mikor? Utalj vissza a tanulóknak a vágyaik felsorolására, amelyet az óra elején készítettek. Kérd meg őket, hogy írjanak néhány mondatot arról, mit fognak megtenni mától fogva, hogy elősegítsék eme igazlelkű vágyaik beteljesedését.

3 Nefi 28:12–35

Mormon leírja a három nefita szolgálatát

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 3 Nefi 28:12–16-ot. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és figyeljék meg, mi történt a nefita tanítványokkal, miután a Szabadító távozott tőlük. Mondd el, hogy a tanítványok színeváltozást tapasztaltak – testük időleges megváltozását.

- A 3 Nefi 28:15 szerint mi volt az oka annak, hogy a tanítványoknak színeváltozáson kellett átmenniük? (Az, „hogyan megláthassák Isten dolgait”.)

Mondd el, hogy a 3 Nefi 28:17-tel kezdődően Mormon leírását olvashatjuk a három nefita szolgálatáról. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 3 Nefi 28:17-et, és keressék meg, mit nem tudott Mormon a három nefita fizikai állapotáról, amikor e feljegyzést készítette. (Elmondhatod a tanulóknak, hogy a lecke későbbi részében többet fognak tanulni arról a változásról, amelyet a három nefita megtapasztalt.)

Kérj meg néhány tanulót, hogy egymást váltva olvassák fel a 3 Nefi 28:18–23-at. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és figyeljék meg, hogyan áldotta meg az Úr a három nefitát, hogy véghez tudják vinni igazlelkű vágyukat.

- Mit tett a három nefita, hogy eleget tegyen azon vágyának, hogy a Szabadítóhoz vezessenek másokat?
- Milyen módokon áldotta meg őket az Úr, hogy eleget tehessenek e vágyuknak?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 3 Nefi 28:25–32-t, és határozzák meg, kiknek vált javára és még kiknek fog javára válni a három nefita szolgálata. Javasolhatod a tanulóknak, hogy jelöljék meg, amit találnak. (Figyeld meg, hogy a 3 Nefi 28:27–28 megad egy okot arra, miért kell óvakodnunk attól, hogy elhiggyük és megosszuk az olyan embe-
rektől származó történeteket, akik állításuk szerint találkoztak a három nefitával: Mormon azt mondta, hogy az emberek, akik között a három nefita szolgálni fog, „nem ismerik majd őket”.)

3 Nefi 28:36–40

Mormon tudomást szerez az átváltozott lények természetéről

Kérdezd meg a tanulóktól, hogy volt-e valaha kérdésük az evangéliumról, vagy olvastak-e olyasmit a szentírásokban, amit nem értettek. Emlékeztessd őket, hogy amikor Mormon először írt a három nefita színeváltozásáról, akkor azt mondta, hogy nem érti teljes mértékben, milyen változás következett be fizikai állapotukban a földi szolgálatuk idején (lásd 3 Nefi 28:17).

- Általában kihez fordultok, amikor kérdéseitek vannak az evangéliumról vagy szentírás-részekről? Miért?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 3 Nefi 28:36–37-et, és nézzék meg, mit tett Mormon, hogy választ találjon a kérdésére.

- Milyen tantételt tanulhatunk Mormontól arról, hogy hogyan kapjunk további felvilágosítást? (Bár a tanulók különböző válaszokat adhatnak erre a kérdésre, győződj meg arról, hogy megfogalmazzák a következő tantételt: **Ha hiányos az értelmünk, kérdezzük meg Mennyei Atyánkat, aki útmutatást fog adni nekünk.**)
- Milyen példák szemléltetik ezt a tantételt?
- Milyen helyzetekben lehet szükségünk arra, hogy további felvilágosítást kérjünk Mennyei Atyánktól?

Olvasd fel a következő kijelentést, amelyben Spencer W. Kimball elnök kiemel néhány helyzetet, amelyben segítségért kell imádkoznunk:

„Mindannyiunknak oly nagy szüksége van az Úr segítségére, amikor az evangélium igazságainak megismerésére és követésére törekszünk, amikor segítségét kérjük életünk nagy döntései során, az iskolázottságot, a házasságot, a munkavállalást, a lakhelyet, a családjunk nevelését, az Úr munkájában végzett közös szolgálatot illetően, valamint az Ő megbocsátását, folyamatos útmutatását és védelmét kérve mindabban, amit csak teszünk. Szükségleteink felsorolása hosszú, valós és szívből jövő. [...]

Egész életem során mondott imáimnak köszönhetően ismerem a szeretetet és a hatalmat és az erőt, amely az őszinte és szívből jövő imából fakad. Tudom, hogy Atyánk milyen készségesen siet segítségünkre halandó tapasztalatunk során, hogy tanítson és vezessen minket, valamint utat mutasson nekünk. Ezért mondta azt a Szabadító oly nagy szeretettel: »Amit egynek mondom, mindenkinek mondom; mindig imádkozz« (T&Sz 93:49) ("Pray Always," *Ensign*, Oct. 1981, 3, 6).

- Hogyan növelhetitek az ima erejébe vetett hiteteket? Előfordult-e már, hogy ti és a családok választ kaptatok az imáitokra? Mikor?

Biztasd a tanulókat arra, hogy imában forduljanak a Mennyei Atyához, amikor megpróbálják megérteni az evangéliumot, illetve amikor az élet kihívásaival néznek szembe. Tedd bizonyoságot az áldásokról, melyeket az életedben kaptál, amikor kihívásaidat és kérdéseidet a Mennyei Atya elé tártad.

Mondd el, hogy a változást, amelyet a nefiták megtapasztaltak, átváltozásnak nevezzük.

Az Úr néhány hú szolgája át lett változtatva, hogy folytathassák földi szolgálatukat.

Amikor Mormon további kérdéseket tett fel e változással kapcsolatban, tudomást szerzett az átváltozott lények természetéről.

Írd fel a táblára: *átváltozott lények*. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 3 Nefi 28:37–38-at. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és keressék meg, mit tudott meg Mormon a három nefita testében végbement változásról.

- Mit tudott meg Mormon az átváltozott lényekről? (Kérj meg egy tanulót, hogy szolgáljon írónként, és írja fel a többi tanuló válaszait a táblára. A válaszok között szerepelnie kell a következőknek: az átváltozott lények nem fogják megízlelni a halált, nem éreznek fájdalmat, és nem szenvednek keserűséget sem, kivéve a világ bűnei miatt.)
- Miért volt szüksége testüknek erre a változásra? (Még kérheted a tanulókat, hogy idézzék fel a 3 Nefi 28:6–7-et. Azért volt szükséges a változás, hogy eleget tehessenek azon igazlelkű vágyuknak, hogy a földön maradhassanak és továbbra is lelkeket vezethessenek Krisztushoz a Szabadító második eljöveteleig.)

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 3 Nefi 28:39–40-et, és keressenek további információkat az átváltozott lényekről. Kérj meg egy másik írót, hogy írja fel a többiek válaszait a táblára. (A válaszok között szerepelnie kell annak, hogy az átváltozott lényeket Sátán nem tudja megkísérteni, valamint hogy ők megszenteltettek és szentek, illetve hogy „a föld hatalmai nem tarthat[j]ák fogva őket”.) Lehet, hogy el kell magyaráznod, hogy bár az átváltozott lények nem szenvedik el a halál fájdalmait, mégsem feltámadt lények. Nem lesz részük ebben a „nagyobb változás[ban]” az ítélet napjáig, amikor is „egy szempillantás alatt” átváltoznak a halandóságból a halhatatlanságba (lásd 3 Nefi 28:8, 40).

Zárásként oszd meg a bizonyoságot az órán megbeszélte tantételekről és tanokról. Kérd meg a tanulókat, hogy cselekedjenek a Lélektől kapott készletük szerint.

Megjegyzések és háttér-információk

3 Nefi 28. Színeváltozás és átváltozás

A három nefita színeváltozáson és átváltozáson ment keresztül.

A színeváltozás, amelyet a 3 Nefi 28:13–17 említ, „[a]nnak állapota, amikor valakinek egy időre megváltozik a megjelenése és a mivolta – ez azt jelenti, hogy magasabb lelki szintre kerül –, hogy el tudja viselni mennyei lények jelenlétét és dicsőségét” (Kalauz a szentírásokhoz: színeváltozás. scriptures.lds.org; lásd még T&Sz 67:11; Mózes 1:11). A szentírásokban olvashatunk olyan emberekről, akik színeváltozáson mentek keresztül, mint például Mózes (lásd Mózes 1:9–11); Jézus Krisztus,

Péter, Jakab és János (lásd Máté 17:1–8); illetve Joseph Smith (lásd Joseph Smith története 1:14–20).

Az átváltozott lények „[o]lyan személyek, akik átváltoztak, hogy a halhatatlanságba történő feltámadásukig ne éljenek meg fájdalmat, és ne tapasztalják meg a halált” (Kalauz a szentírásokhoz: átváltozott lények. scriptures.lds.org; lásd még 3 Nefi 28:7–9, 20–22, 37–40). Az a céljuk, hogy lelkeket vezessenek Krisztushoz (lásd 3 Nefi 28:9). A szentírásokban található beszámolók olyan emberekről, akik átváltoztak, többek között Énók (lásd 1 Mózes 5:24; Zsidók 11:5), Mózes (lásd Alma 45:19), Illés (lásd 2 Királyok 2:11), illetve János, a szeretett tanítvány (lásd János 21:22–23; T&Sz 7).

3 Nefi 29–30

Bevezetés

Amikor Mormon a végéhez ért a Szabadító nefiták közti látogatásáról írt beszámolójának, elmondta, hogy a Mormon könyve előkerülése annak jele lesz majd, hogy az Úr elkezdte beteljesíteni az Izráel házával kötött szövetségét. Figyelmeztetett arra is, hogy azok,

akik elutasítják Isten műveit, ki lesznek téve Isten ítéleteinek. Végezetül pedig lejegyezte a Szabadító minden emberhez szóló felhívását, hogy tartsanak bűnbánatot és számláltassanak Izráel házához.

Javaslatok a tanításhoz

3 Nefi 29

Mormon tanúságot tesz arról, hogy az Úr be fogja teljesíteni Izráel házával kötött szövetségét az utolsó napokban

Másold fel a táblára a következő táblázatot az óra kezdete előtt (vagy készítsd el minden tanulónak kiosztható lapokon):

_____ 1. nemzsidók	a. két jelentés: (1) leszármazottai az ószövetségi Jákób prófétának (Izráelnek), akivel az Úr szövetségeket kötött, valamint (2) Jézus Krisztus igaz hívei, akik szövetségeket kötöttek Istennel
_____ 2. Izráel háza	b. a hitűeknek tett ígéret, amelynek részét képezték az evangéliumi áldások, a papsági felhatalmazás, az örökkévaló családok és az örökség földje
_____ 3. megvetni	c. két jelentés: (1) nem izráelita vagy nem zsidó ősöktől származó, illetve (2) olyan emberek, akiknek nincs birtokában az evangélium
_____ 4. az Úr szövetsége Izráellel	d. mély szomorúság és megbánás
_____ 5. jaj	e. lenézéssel vagy gúnnnyal figyelmen kívül hagy vagy elutasít

Kezdd azzal az órát, hogy megkéred a tanulókat, párosítsák össze a táblázat első oszlopában álló szavakat a második oszlopban található meghatározásokkal (válaszok: 1-c, 2-a, 3-e, 4-b, 5-d). Miközben a tanulók válaszolnak, győződj meg arról, hogy értik mindegyik definíciót. Ezt megteheted úgy, hogy megkéred őket, magyarázzák el a meghatározásokat a saját szavaikkal, illetve illesszék mondatba az adott szavakat vagy kifejezéseket. Mondd el a tanulóknak, hogy ezek a meghatározások segíteni fognak nekik jobban megérteni a 3 Nefi 29–30-at.

Mondd el, hogy miután Mormon írt a Szabadító látogatásáról a nefiták között, megjelent az Úr ígéreteinek beteljesedését az utolsó napokban. Kérdezd meg a tanulóktól, hogy megtapasztalták-e valaha egy isteni ígéret beteljesedését, akár a szentírásokban, akár egy próféta vagy a Szentlélek által, akár egy papsági áldásban adatott. Kérj meg néhány tanulót, hogy osszák meg élményeiket, de emlékeztessd őket, hogy ne mondjanak el olyan élményeket, amelyek túl személyesek vagy magánjellegűek.

- Szerintetek miért kételkedik néhány ember abban, hogy Isten be fogja tartani az ígéreteit?
- Ti honnan tudjátok, hogy Isten betartja az ígéreteit?

Írd fel a táblára következő szavakat: *amikor* és *akkor*. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 3 Nefi 29:1–3-at, és keressék meg a táblán lévő szavakat. Mondd el, hogy

Kövess nyomon a célokat és a kihívásokat!

A 131. lecke részeként arra biztattad a tanulókat, hogy írjanak olyan élményekről, amelyek megerősítették őket lelkileg. Mielőtt elkezdenéd a mai leckét, emlékeztetheted őket erre a feladatra. Lehetőséget is adhatsz nekik, hogy meséljenek arról, miként vált javukra élményeik feljegyzése.

ezek a szavak segíteni fognak nekik beazonosítani egy olyan eseményt, amely megmutatja, hogy az Úr betartja az Izráel házának tett ígéreteit az utolsó napokban. (Hasznos lehet elmagyarázni, hogy az „ezek a mondandók” kifejezés a 3 Nefi 29:1-ben a Mormon könyvében álló írásokra utal.)

- Hogyan foglalnátok össze az e versekben feljegyzett próféciaát? (Bár a tanulók másképp fogalmazhatnak, ki kell jelenteniük a következő igazságot: **A Mormon könyve előkerülése annak a jele, hogy az Úr beteljesíti szövetségét Izráel összegyűjtésére az utolsó napokban.**) Biztathatod a tanulókat arra, hogy jelöljék be ezt az igazságot a 3 Nefi 29 fejezet-összefoglalójában.)

Kérd meg a tanulókat, hogy emeljék fel a saját Mormon könyvüket. Mondd el, hogy a kezükben tartják Mormon jövendölésének beteljesedését, és bizonyosak lehetnek abban, hogy az Úr felkészíti népét most az Ő eljövetelére. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentést Russell M. Nelson eldertől, a Tizenkét Apostol Kvóruma tagjától:

„A Mormon könyve kézzel fogható jele annak, hogy az Úr elkezdte összegyűjteni a szövetséges Izráelből származó gyermekeit. [...]

Az Úr valóban nem feledkezett meg [szövetségéről]! Megáldott minket és másokat szerte a világon a Mormon könyvével, [amely] segít nekünk szövetségeket kötni Istennel. Hív minket, hogy emlékezzünk Őreá és ismerjük meg az Ő Szeretett Fiát. Valóban egy másik tanúbizonyosság Jézus Krisztusról”

(Szövetségek. *Liahóna*, 2011. nov. 88.).

- Milyen értelemben tanúsítja a Mormon könyve azt, hogy Isten betartja az ígéreteit?

Írd fel a táblára a következő kérdést: *Miért érdekes az utolsó napi szentek számára az Úr Izráel házával kötött szövetsége?* Kérd meg a tanulókat, hogy keressenek válaszokat erre a kérdésre, miközben felolvasod a következő kijelentést Russell M. Nelson eldertől, aki felsorol különböző ígéreteket, melyek az Úrnak a népével kötött szövetsége részét képezik. (Ki is oszthatasz egy-egy példányt e kijelentésből a tanulóknak.)

„A szövetség, amelyet Isten Ábráhámmal kötött, majd később Izsákkal és Jákóbbal újra megerősített, ...számos ígéretet tartalmazott, például:

- Jézus, a Krisztus, Ábrahám leszármazási ágán fog megszületni.
- Ábrahám utódai nagyon sokan lesznek, és jogosultak lesznek az örök gyarapodásra és a papság viselésére.
- Ábrahám sok nemzet atyjává lesz.
- Utódai bizonyos földeket örökölnek.
- A föld minden nemzete áldott lesz az ő magja révén.
- És ez a szövetség örökkévaló lesz, méghozzá »ezeríziglen«.

Ezen ígérek némelyike már beteljesedett, mások még váratnak magukra. [...]

Vannak közöttünk, akik Ábrahám szó szerinti magja, másokat öröke fogadtak a családjába. Az Úr nem tesz különbséget. Együtt nyerjük el ezeket a megígért áldásokat – ha az Urat keressük és betartjuk a parancsolatait. [...]

Brigham Young azt mondta: »Minden utolsó napi szent belép az új és örökkévaló szövetségbe, amikor belép ebbe az egyházba.« (Szövetségek. 87–88.; idézet: *Az egyház elnökeinek tanításai: Brigham Young* [1997]. 62.).

- A Nelson elder kijelentéséből tanultak alapján hogyan válaszolnátok a táblán lévő kérdésre? (A tanulók többféle választ adhatnak, de győződj meg arról, hogy megfogalmazzák a következő igazságot: **Az utolsó napi szentek részét képezik az Úr szövetséges népének, és osztoznak minden nemzet megáldásának felelősségében.**)
- Hogyan törekednek az utolsó napi szentek megáldani a föld nemzeteit?
- Milyen szerepet játszik a Mormon könyve ezekben az erőfeszítésekben?

Utalj vissza a *megvetni* és *jaj* szavakra a párosító tevékenységből. Mondd el, hogy Mormon tudta, hogy az utolsó napokban lesznek olyanok, akik megvetik a Mormon könyvét és más bizonyítékait annak, hogy az Úr beteljesíti a népével kötött szövetségét. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 3 Nefi 29:4–9-et, és keressék meg, mi fog történni azokkal, akik megvetik a Szabadítót és az Ő cselekedeteit. Miután a tanulók elmondják, mit találtak, javasolhatod, hogy írják be a következő igazságot a szentírásaikba: **Bánat száll azokra, akik megtagadják Jézus Krisztust és az Ő cselekedeteit.**

- Miért természetes következménye a bánat a Szabadító és tettei megvetésének?
- Mit válaszolnátok annak, aki azt mondja, hogy az Úr nem szól az emberhez és nem tesz csodákat?
- Hogyan tudjuk még jobban felismerni és értékelni az Urat és cselekedeteit az életünkben?

3 Nefi 30

Az Úr arra inti a nemzsidókat, hogy bánják meg a bűneiket és jöjjenek Őhöz

Utalj vissza a *nemzsidók* szóra a párosító tevékenységből. Mondd el a tanulóknak, hogy a 3 Nefi 30-ban Mormon eleget tett az Úr azon parancsának, hogy jegyezze fel Jézus Krisztus kifejezetten a nemzsidókhöz – vagyis az evangélium nélkül élő emberekhez – intézett felhívását. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 3 Nefi 30:1–2-t, és keressenek a nemzsidókhöz szóló annyi felhívást, amennyit csak tudnak. Miután elmondták, hogy mit találtak, kérdezd meg:

- E felhívások közül szerintetek melyik lehetne az összes többi összegzése? (Az, hogy jöjjenek Krisztushoz, magában foglalja a bűnbánatot, a keresztkedést, a Szentlélek elnyerését, és az Úr népe közé számláltatást.)
- Milyen áldásokat ígér Jézus Krisztus a nemzsidóknak, ha Hozzá jönnek? (Elnyerik bűneik bocsánatát, eltelve a Szentlélekkel, és népe közé számláltatnak.)
- Miért jelent áldást, ha az Úr népe közé számláltatunk?

Írd fel a táblára a következő tantételt: ***Ha Krisztushoz jövünk, akkor a népe közé számláltatunk majd.*** Mondd el, hogy noha a 3 Nefi 30:2 azokhoz szól, akik nem tagjai az egyháznak, Jézus Krisztus e felhívása segítségével felmérhetjük, hogy mi milyen mértékben tartjuk be az Istennel kötött szövetségeinket. Tegyé bizonyosságot az abból származó áldásokról, hogy betartjuk a szövetségeinket és az Úr parancsolatait.

3 Nefi áttekintése

Szánj időt arra, hogy segíts a tanulóknak áttekinteni 3 Nefi könyvét. Kérd meg őket, gondolkodjanak el azon, hogy mit tanultak ebből a könyvből mind a hitoktatáson, mind pedig a személyes szentírás-tanulmányozásuk során. Ha szükséges, kérd meg őket, hogy röviden tekintsenek át néhányat 3 Nefi fejezet-összefoglalóiból, hogy azok segítsenek az emlékezésben. Elegendő idő után kérd meg a tanulókat, hogy néhányan osszanak még valamit 3 Nefi könyvéből, ami inspiráló volt számukra, vagy segített nekik abban, hogy a Jézus Krisztusba vetett hitük gyarapodjon.

Szentírás-memoriter áttekintés

Adj minden tanulóknak egy üres papírlapot. Kérd meg őket, hogy írjanak levelet valakinek (akár kitalált személynek, akár olyasvalakinek, akit ismernek), aki nem tagja az egyháznak. Javasold nekik, hogy nézzék át a szentírás-memoritereket olyan igazságokat keresve, amelyek segítségével meghívhatják a címzettet, hogy jöjjön Krisztushoz és számláltasson népe közé. Kérj meg néhány tanulókat, hogy osszák meg, mit írtak.

Megjegyzés: A mai lecke hossza miatt elegendő időtök lehet erre a tevékenységre. További szentírás-memoriter áttekintő tevékenységek találhatóak az e kézikönyv végén álló függelékben.

Megjegyzések és háttér-információk

3 Nefi 30:1–2. Izráel összegyűjtése

Spencer W. Kimball elnök azt tanította:

„Izráel összegyűjtése abból áll, hogy csatlakozunk az igaz egyházhoz és megismerjük az igaz Istent. [...] Bárki tehát, aki elfogadja a visszaállított evangéliumot,

és aki saját nyelvén igyekszik hódolni a szentekkel együtt abban a nemzetben, ahol él, eleget tett Izráel összegyűjtése törvényének, és örököse minden olyan áldásnak, amelynek ígérését megkapták ezen utolsó napok szentjei” (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, ed. Edward L. Kimball [1982], 439).

Otthon tanulási lecke

3 Nefi 23–30 (27. rész)

Felkészülési anyag az otthon tanulókat oktatója számára

A napi otthon tanulási leckék összefoglalása

A következő részt – a 3 Nefi 23–30-ban (27. rész) tanulmányozott tanok és tantételek összefoglalását – nem arra szánták, hogy a lecke részeként mind megtanítsd. A lecke, amelyet tanítasz, csak pár tanra és a tantételre fog összpontosítani. Kövesd a Szent Lélek sugalmazásait, amikor figyelembe veszed az általad tanított fiatalok szükségleteit.

1. nap (3 Nefi 23)

A tanulók folytatták Jézus Krisztus a nefitákhoz intézett szavai tanulmányozását. Megtanulták, hogy a Szabadító azt parancsolta a népnek, hogy szorgalmasan kutassák Ésaiai és más próféták szavait. Amikor a Szabadító megfeddte az embereket amiatt, hogy nem vezettek pontos feljegyzést lelki történelmükről, a tanulók megtanulták, hogy amikor feljegyezzük a lelki élményeket, azzal meghívjuk az Urat, hogy további kinyilatkoztatásban részesítsen bennünket.

2. nap (3 Nefi 24–26)

Miközben a tanulók elgondolkodtak Malakiás szavain, melyeket Jézus Krisztus megosztott a nefitákkal, emlékeztetőt kaptak arról, hogy második eljövetelekor a Szabadító meg fogja tisztítani népét és meg fogja ítélni a gonoszokat. A tized tantételének és Illés megígért utolsó napi visszatérésének alaposabb tanulmányozása segített a tanulóknak felismerni, hogy ha visszatérünk az Úrhoz, Ő is visszatér hozzánk, és hogy amikor szívünk az atyáink felé fordul, azzal segítünk előkészíteni a földet Jézus Krisztus második eljövetelére. Mormon magyarázata arról, hogy miért nem foglalta be feljegyzésébe a Szabadító minden tanítását, amelyet a nefitáknak adott, segített a tanulóknak megérteni, hogy amikor elhisszük és megszívleljük azt, amit Isten kinyilatkoztatott, akkor még nagyobb kinyilatkoztatások elnyerésére készítjük fel magunkat.

3. nap (3 Nefi 27)

Miközben a tizenkét nefita tanítvány folytatta az imádkozást és a böjtölést, a Szabadító meglátogatta őket, és elmondta nekik, hogy Jézus Krisztus igaz egyháza az Ő nevében nevezetik és az Ő evangéliumára épül. Abból, amit a Szabadító a tanítványoknak elmondott, a tanulók megtudták azt is, hogy Jézus Krisztus evangéliumának alapja az, hogy Ő megcselekedte Atyja akaratát az engesztelés véghezvitelével. Az evangélium ily módon való alaposabb megértésével a tanulók azt is megtanulták, hogy ha az evangélium tantételei szerint élünk, akkor szeplőtelenül állhatunk majd Isten előtt az utolsó napon.

4. nap (3 Nefi 28–30)

Amikor a feltámadt Jézus Krisztus teljesítette nefita tanítványai kívánságait, a tanulók megtanulták, hogy az Úr megáld minket igazlelkű vágyaink szerint. Mormon azon példájából, amikor az Úrhoz fordult további tudásért a három nefitát illetően, a tanulók megtanulták, hogy ha tudást kérünk az Úrtól, akkor kinyilatkoztatást fogunk kapni. Mormon a Szabadító nefiták közti szolgálatáról írt beszámolójának befejezése megtanította a tanulóknak, hogy a Mormon könyve előke-rülése annak a jele, hogy az Úr beteljesíti szövetségét Izráel összegyűjtésére az utolsó napokban, továbbá hogy ha Krisztushoz jövünk, akkor a népe közé számláltathatunk majd.

Bevezetés

Bár sok értékes tantétel rejlik a 3 Nefi 23–30-ban, e lecke első fele arra összpontosít, hogy mit tanulhatnak a tanulók a 3 Nefi 24–25-ből a Jézus Krisztus második eljövetelére való felkészülésről. A lecke második fele a 3 Nefi 27 azon tantételeire összpontosít, amelyek segíthetnek a tanulóknak elgondolkodni azon, mit jelent Jézus Krisztus tanítványának lenni, és hogyan válhatnak hasonlóbbá Őhöz.

Javaslatok a tanításhoz

3 Nefi 23–26

A feltámadt Jézus Krisztus kifejti a nefitáknak a szentírásokat

Kérd meg a tanulókat, hogy mondjanak példákat olyan eseményekre, amelyek hosszabb ideig tartó, gondos felkészülést igényelnek. (Például: hosszútávú futás, hangverseny, színpadi előadás.) Kérd meg a tanulókat, mondják el, mi történne, ha valaki a megfelelő felkészülés nélkül próbálna részt venni ezeken az eseményeken.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 3 Nefi 24:2-t, azután kérdezd meg az osztálytól, szerintük milyen eseményről jövedölt Malakiás próféta. Amikor a tanulók meghatározták, hogy az „eljövetele napja” Jézus Krisztus második eljövetelére utal, kérd meg őket, hogy jelöljék be Malakiás kérdését: „Ki maradhat meg eljövetele napján, és ki áll majd meg, amikor megjelenik?”

Kérdezd meg: Miért fontos átgondolni ezt a kérdést azoknak, akik az utolsó napokban élnek?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő magyarázatot Henry B. Eyring elnöktől az Első Elnökségből arról, hogy a tizedfizetés hogyan segíthet felkészülnünk a Szabadító második eljövetelére:

„Ha most elhatározzuk, hogy teljes tizedet fizetők leszünk, és kitartóan engedelmeskedünk, megerősödik a hitünk, és – idővel – meglágyul a szívünk. Pénzünk és javaink felajánlásán túl a Jézus Krisztus engesztelése általi szívbeli változás az, ami lehetővé teszi az Úr számára, hogy az utolsó napokban védelmet igérjen a teljes tizedet fizetők számára. Biztosak lehetünk abban, hogy elnyerjük az oltalom áldásait, ha már most elhatározzuk, hogy teljes tizedet fizetünk, és kitartóan tesszük azt” (lásd Leiki felkészültség: Kezdd el korán és légy kitartó! *Liahóna*, 2005. nov. 40.)

Kérdezd meg: Eyring elnök szerint hogyan segíthet nekünk a tizedfizetés felkészülni a Szabadítóval való találkozásra?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel Malakiás jövendölését Illés eljövételéről a 3 Nefi 25:5–6-ból. Hogy segíts a tanulóknak jobban megérteni, milyen hatással lehet rájuk e prófécia beteljesedése, kérd meg egyiküket, hogy olvassa fel a következő felhívást David A. Bednar eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„Felhívom az egyház fiataljait, hogy ismerjék és tapasztalják meg Illés lelkét! [...]

Amikor hittel eleget tesztek e felhívásnak, szívetek az atyák felé fog fordulni. Az Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak tett ígéretek a szívetekbe lesznek ültetve. [...] Növekedni fog az elődeitek iránti szeretetetek és hálátok. A Szabadítóról való bizonyosságok és a Hozzá térésetek mély és maradandó lesz. És ígérem nektek, hogy védelmezve lesztek az ellenség egyre fokozódó hatásai ellen. Amikor részt vesztek e szent munkában és megszeretitek azt, védelemben lesz részetek ifjúságokban és egész életetekben át” (A gyermekek szíve atyáikhoz fordul. *Liahóna*, 2011. nov. 26.).

Kérdezd meg: Milyen élményeitek voltak a családtörténeti és temp-lomi munka végzésével, amelyek megerősítettek titeket lelkileg?

3 Nefi 27–30

Jézus Krisztus kinyilatkoztatja egyháza nevét és főbb jellemzőit, valamint teljesíti tanítványai igazlelkű vágyait; Mormon befejezi a Szabadító nefiták közti szolgálatáról írott feljegyzését

Írd fel a táblára a következő kijelentést Joseph Smith prófétától (megteheted ezt az óra előtt, és letakarhatod, amíg a lecke e pontjához értek). Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a kijelentést. (Az idézet itt is megtalálható: *Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph Smith* [2007]. 52.)

„Vallásunk alapvető tanítételei az apostolok és a próféták bizonyossága Jézus Krisztusról; az, hogy Ő meghalt, eltemették, és harmadnap feltámadt, és felemelkedett a mennybe” (*Joseph Smith*).

Mondd el, hogy ahogyan Joseph Smith próféta is kijelentette, a Szabadító azt tanította a nefitáknak, hogy evangéliuma középpontjában az Ő engesztelő áldozata áll. Írd fel a táblára a következő igazságot: **Jézus Krisztus evangéliumának alapja az, hogy Ő megcselekedte Atyja akaratát az engesztelés véghéztelével.**

Kérj meg a tanulókat, hogy fussák át a 3 Nefi 27-et, és keressenek olyan kifejezéseket, melyekkel a Szabadító ezt a tant tanította. Kérj meg a tanulókat, hogy osszák meg, milyen részeket találtak.

Mondd el, hogy a 3 Nefi 27:16–20 a Szabadító arra vonatkozó tanításait tartalmazza, hogy miként hívhatjuk meg életünkbe engesztelésének hatalmát. Írd fel a táblára a következő kijelentést: *Ha mi..., akkor mi...* Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 3 Nefi 27:20-at, és keressenek olyan szavakat vagy kifejezéseket, amelyekkel kiegészíthető a táblán lévő mondat. Kérdezd meg: Hogyan segíthet e tantétel követése abban, hogy Jézus Krisztus igaz tanítványai legyünk?

Mondd el az osztálynak, hogy tanítványi mivoltunk legfőbb kihívása és csúcspontja a 3 Nefi 27:21, 27-ben található. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban ezeket a verseket. Miközben olvasnak, írd fel a táblára a következő kijelentést: *Az Úr Jézus Krisztus elvárja tanítványaitól, hogy azt tegyék, amit Ő, és olyanná váljanak, mint...*

Kérdezd meg a tanulóktól, hogyan fejeznék be ezt a kijelentést azok alapján, amit a 3 Nefi 27:27-ben olvastak. (A tanulók válaszaik során egészítsd ki a táblán lévő állítást így: **Az Úr Jézus Krisztus elvárja tanítványaitól, hogy azt tegyék, amit Ő, és olyanná váljanak, mint Ő.**) Olvasd fel a következő kijelentést James E. Faust elnöktől az Első Elnökségből:

„Gondoljunk végig néhány követendő dolgot, amelyet Jézus tett.

1. Jézus »széjjeljárt jót tévén« [Cselekedetek 10:38]. Mindannyian tehetünk valami jót mindennap – egy családtagért, egy barátért, vagy akár egy idegenért –, ha keressük ezeket a lehetőségeket.
2. Jézus volt a Jó Pásztor, aki figyelmesen őrizte a juhait, és aggodott azokért, akik elvesztek. Mi is felkutathatjuk a magányosokat, vagy a kevésbé tevékenyeket, és barátkozhatunk velük.
3. Jézus sokak iránt érzett részvétet, beleértve a szegény leprást. Mi is érezhetünk részvétet. Arra emlékeztetnek minket a Mormon könyvében, hogy gyászoljunk azokkal, akik gyászolnak [lásd Móziás 18:9].
4. Jézus tanúságot tett isteni küldetéséről, és Atyja nagyszerű munkájáról. Mi pedig »Isten tanújaként áll[hatunk] mindig« [Móziás 18:9] (A tanítványi mivolt. *Liahóna*, 2006. nov. 21.).

Oszd a tanulókat párokra vagy kis csoportokra. Kérd meg az egyes párokat vagy csoportokat, hogy írják le két-három módját annak, ahogyan életük részévé tehetnék Faust elnök négy javaslatát.

Amikor készen vannak, kérd meg a párokat vagy csoportokat, hogy mindannyian osszanak meg egy ötletet a listájukról. Írd fel a táblára arra vonatkozó ötleteiket, hogy miként tehetjük meg azt, amit a Szabadító tett, és hogyan válhatunk Hozzá hasonlóbbá. Kérd meg a tanulókat, hogy magukban kötelezzék el magukat egy vagy két ötlet megvalósítása mellett a következő hét során. Tégy bizonyosságot arról, hogy mindannyian hasonlóvá válhatunk a Szabadítóhoz, ha hitet gyakorlunk Őbenne.

Következő rész (4 Nefi 1–Mormon 8)

Biztasd a tanulókat, hogy keressenek válaszokat az alábbi kérdésekre a következő rész tanulmányozása során: Hogyan juthatnak el az emberek a békességtől és a boldogulástól a gonoszszághoz? Hogyan jutottak el a nefiták onnan, hogy ők voltak a világ történelmének legjobban élő és legboldogabb népe, odáig, hogy teljességgel gonoszakká váltak? Mik voltak Mormon utolsó szavai?

Negyedik Nefi: Nefi könyve

BEVEZETÉS

Miért tanulmányozzuk ezt a könyvet?

Amint a tanulók áttanulmányozzák a 4 Nefit, azokról az áldásokról fognak tanulni, amelyekben a Jézus Krisztus evangéliuma szerinti életben egészséges népek részesülnek. A Szabadítónak Lehi leszármazottai között végzett szolgálatát követően az ország minden lakója megtért. Amikor engedelmessé váltak a parancsolatoknak, békességben, jólétben és csodálatos lelki áldásokban volt részük. Mormon kijelentette: „Bizonyos, hogy nem lehetett volna náluk boldogabb nép mindazon emberek között, akiket Isten keze teremtett” (4 Nefi 1:16). A tanulók fontos tanulságokat sajátítanak majd el abból is, ahogyan a nép fokozatosan a gonoszság állapotába süllyedt.

Ki írta ezt a könyvet?

Mormon négy szerző feljegyzéseit gyűjtötte össze és kivonatolta a 4 Nefi könyvének elkészítéséhez. Közülük az első Nefi volt, akiről a könyv a nevét kapta. Nefi annak a Nefinek volt a fia, akit az Úr a Lehi leszármazottai között végzett szolgálata során a tizenkét tanítványa közé választott (lásd 3 Nefi 11:18–22; 12:1). A másik három szerző Nefi fia Ámós, valamint Ámós két fia, Ámós és Ammáron volt (lásd 4 Nefi 1:19, 21, 47).

Kiknek íródott a könyv, és miért?

Mormon nem címezte a 4 Nefi könyvét egy konkrét hallgatóságnak, és nem fedte fel azt sem, hogy miért írta meg azt. Mindazonáltal, e könyv is hozzájárul a Mormon könyve legfőbb céljaihoz – bizonyosságot tenni arról, hogy Jézus a

Krisztus, valamint tudatni az Úr szövetségeit (lásd a Mormon könyve címlapját). Ezt úgy éri el, hogy szemlélteti az abból fakadó áldásokat, hogy az emberek bűnbánatot tartanak, Jézus Krisztushoz jönnek, és szövetségeket kötnek vele. Megmutatja annak a pusztító következményeit is, amikor az emberek megtagadják a Szabadítót és az Ő evangéliumát, és elfordulnak a szövetségeiktől.

Hol és mikor íródott?

A 4 Nefi könyvének megírásához forrásként használt eredeti feljegyzések valószínűleg Kr. u. 34 és Kr. u. 321 között íródtak. Azon feljegyzések kivonatolását Mormon valamikor Kr. u. 345 és Kr. u. 385 között végezte. Mormon nem pontosította, hogy hol tartózkodott, amikor ezt a könyvet összeállította.

Milyen megkülönböztető jegyei vannak ennek a könyvnek?

Bár csak 49 versből áll, a 4 Nefi könyve majdnem 300 év történetét beszéli el – ez majdnem harmada a Mormon könyvében foglalt teljes nefita történelemnek. A 4 Nefi rövidege egyúttal erőteljesebbé teszi azt. Tömören emeli ki a nép – a Szabadító körökben végzett szolgálatát közvetlenül követő – igazlelkűsége, és a négy nemzedékkel későbbi gonoszságuk közötti ellentétet. A könyv első 18 verse a Jézus Krisztus evangéliumára épülő társadalom által élvezett áldásokat szemlélteti. A későbbi versek tanúságot tesznek a kevélység romboló hatásáról, megmutatva, miként gyengült fokozatosan a társadalom, amíg a bűn szinte teljesen felemészte.

Vázlat

4 Nefi 1:1–18 Jézus Krisztus szolgálatát követően az ország minden lakója megtér és megkezesztelkedik. Többé nem osztják fel magukat nefitákra és lámánitákra. Közöttük „minden dolog közös” (4 Nefi 1:3), számos csodát tapasztalnak meg, gyarapodnak, valamint egységben és boldogságban élnek 110 éven át.

4 Nefi 1:19–34 Nefi meghal, és fia Ámós vezeti a feljegyzéseket. Ámós később átadja a feljegyzéseket a fiának, Ámósnak. Sokan megengedik Sátánnak, hogy „megkaparint[s]a a szívüket” (4 Nefi 1:28). Széthúzás, kevélység és hamis egyházak támadnak a nép között. A gonoszok elkezdik üldözni az igaz egyház tagjait és „Jézus velük maradt tanítványai[t]” (4 Nefi 1:30).

4 Nefi 1:35–49A nép ismét nefitákra és lámánitákra oszlik. A lámániták szándékosan felláznak az evangélium ellen és megalapítják Gadianton titkos összeesküvéseit. Végül a nefiták is gonosszá válnak. Ámós meghal, és testvére, Ammáron vezeti egy ideig a feljegyzéseket, amíg a Szentlélek kényszerítésére el nem rejti azokat.

4 Nefi

Bevezetés

Miután Jézus Krisztus Lehi leszármazottai között szolgált, a nép alkalmazta a tanításait, és több mint 100 évnyi egységben, gyarapodásban és boldogságban volt része. Egységesek voltak „Krisztus gyermekeiként”, és többé nem hívták magukat nefitáknak vagy

lámánitáknak (4 Nefi 1:17). Mindazonáltal, idővel kevélyekké és egyre gonoszabbakká váltak, és ismét nefitákra és lámánitákra oszlottak. Mintegy 300 évvel a Szabadító látogatása után majdnem az egész nép gonosszá vált.

Javaslatok a tanításhoz

4 Nefi 1:1–18

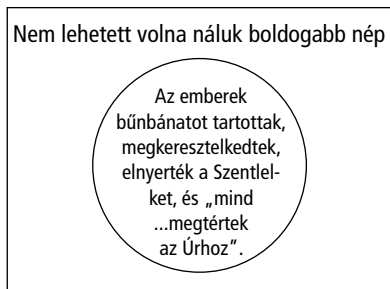
Az egész nép megtér, és békeességben és boldogságban van része

Az óra előtt készíts elő két üres papírt minden egyes tanuló részére – amennyiben lehetséges, akkor egy fehér és egy eltérő színűt (egy-egy fél lap is elég lesz). Helyezd a fehér lapokat a tanulók asztalára vagy székére, mielőtt megérkeznek. A színes lapokat tedd félre az óra későbbi részére. Írd fel a táblára a következő kérdést: *Mi tesz téged igazán boldoggá?* Amint érkeznek a tanulók, kérd meg őket, hogy írják fel a kérdésre adott válaszaikat a táblára.

Kezdd az órát a táblára írt válaszaik megbeszélésével. Tedd fel a tanulóknak a következő kérdéseket:

- Mi a különbség azok között a dolgok között, amelyek ideiglenesen tesznek boldoggá, és azok között, amelyek tartós boldogsághoz vezetnek? (Amikor a tanulók válaszolnak, kihangsúlyozhatod, hogy az igaz boldogságot nem lehet az olyan földi dolgokban megtalálni, mint amilyen a népszerűség, a gazdagság és az anyagi javak.)

Magyarázd el, hogy a 4 Nefi Lehi azon leszármazottainak több nemzedékéről szóló feljegyzés, akik Jézus Krisztus látogatása után éltek. Kérd fel a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 4 Nefi 1:16-ot, és figyeljék meg, miként írta le Mormon azokat az embereket, akik a Szabadító látogatása után mintegy 100 évvel éltek. Javasolhatod, hogy a tanulók jelöljék meg a „bizonyos, hogy nem lehetett volna náluk boldogabb nép” szavakat. Kérd meg a tanulókat, hogy a kiosztott fehér lap tetejére írják fel a *Nem lehetett volna náluk boldogabb nép* címet. Ezután rajzoltass velük egy nagy kört a lap közepére.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a 4 Nefi 1:1–2-t, és figyeljék meg, mit tettek az emberek, hogy lehetővé tegyék ezt a boldogságot. Kérd meg őket, hogy sorolják fel válaszaikat a körben. (A válaszok lehetőleg tartalmazzák, hogy a nép bűnbánatot tartott, megkeresztelkedett, elnyerte a Szentlelket, és „mind [...] megtértek az Úrhoz”.)

- Mit jelent megtérni?

Azért, hogy a tanulók megértsék, hogy a megtérés mélyebb annál, mint csupán bizonyossággal rendelkezni, vagy az egyház tagjának lenni, kérd meg őket, hogy olvassák fel Richard G. Scott elder, a Tizenkét Apostol Kvóruma tagjának alábbi kijelentését. Ha teheted, ossz ki

Keltds fel a tanulók figyelmét, amint megérkeznek!

Találd meg a módját, hogy segítsd a tanulókat a leckéről gondolkodni, amint belépnek a terembe. Felírhatod egy kérdést a táblára, vagy kitehetsz egy tárgyat vagy egy képet. Ez segít a tanulóknak összpontosítani a figyelmüket, és felkészíteni az elméjüket és szívüket a tanulásra.

minden tanulónak egy példányt ebből a kijelentésből, és biztasd őket, hogy találják meg azokat a szavakat és kifejezéseket, amelyek a megtérést írják körül.

„Mostani és örökkévaló boldogságokat megtéréseket mértékétől függ, valamint az átalakulástól, melyet életekbe hoz. Hogyan válhattok tehát igazán megtértté? [Marion G.] Romney elnök leírja azokat a lépéseket, amelyeket követnetek kell:

»Az egyháztagság és a megtérés nem szükségszerűen rokonértelmű szavak. Megtérsni és bizonyossággal rendelkezni sem szükségszerűen egy és ugyanaz. Bizonyosság akkor érkezik, amikor a Szentlélek tanúságot tesz az igazságról az őszintén keresőknek. Egy megindító bizonyosság életre kelti a hitet. Vágyis bűnbánatot gerjeszt, és a parancsolatok iránti engedelmességet. A megtérés a bűnbánat és az engedelmség gyümölcse avagy jutalma« [forrás: Conference Report, British Area General Conference 1977, 8–9].

Egyszerűen fogalmazva az igaz megtérés a *hit, a bűnbánat és az állandó engedelmség gyümölcse*.

[...] Az igaz megtérés hozza el a tartós boldogság gyümölcseit, amit akkor is lehet élvezni, amikor a világban zűrzavar van, és a legtöbb ember boldogtalan” (lásd A teljes megtérés boldogságot hoz. *Liahóna*, 2002. júl. 27, 28.).

- Milyen szavakat vagy kifejezéseket hallottatok, amelyek körülírják a megtérést?
- Szerintetek milyen lenne, ha a környezetetekben mindenki megtérne az Úrhoz?

Írd fel a táblára az alábbi szentírás-utalásokat: *4 Nefi 1:2–3, 5, 7, 10–13, 15–18*. Kérj fel több tanulót, hogy egymás után olvassák fel ezeket a verseket. Kérd meg az osztályt, ők is figyeljék a felolvasást, és keressék ki azokat a szavakat és kifejezéseket, amelyek leírják, hogy mit éltek át az emberek azért, mert mind megtértek az Úrhoz. Kérd meg a tanulókat, hogy írják fel ezeket a szavakat és kifejezéseket a lapjukra rajzolt ábra köré. (A válaszok tartalmazhatják például azt, hogy nem voltak viszálykodások és szóváltások, mind igazságosan bántak egymással, minden dolog közös volt közöttük, csodákat tettek Jézus Krisztus nevében, az Úr felvirágoztatta a népet, újjáépítették az elpusztult városokat, házasodtak és családokat alapítottak, sokasodtak és megerősödtek, Isten szeretete lakozott a szívekben, valamint boldogok és egyek voltak.)

Kérd meg a tanulókat, hogy nevezzenek meg egy olyan tantételt a boldogságról, amelyet a 4 Nefi 1 első feléből tanultak. Habár a tanulók több tantételt is megnevezhetnek, ügyelj arra, hogy kimondják: **amikor az emberek együtt munkálkodnak azon, hogy megtérjenek az Úrhoz, akkor egységessé válnak és nagyobb boldogságot tapasztalnak meg.** Ezt a tantételt fel is írhatod a táblára.

- Szerintetek milyen áldások érnék az osztályunkat, ha mindannyian úgy élnénk, ahogyan ezek az emberek? Szerintetek milyen áldások érnék a családjaitokat? Szerintetek milyen áldások érnék az egyházközösségeket vagy gyülekezeteiket?

Kérd meg a tanulókat, hogy osszanak meg egy olyan alkalmat, amikor egy olyan igazlelkűségben egységes csoport tagjai voltak, mint amilyen például a családjuk, a kvórumuk vagy osztályuk, vagy egy baráti társaságuk. Te is megoszthatsz egy élményt.

- Miként befolyásolhatják igazlelkűségre tett erőfeszítéseik környezetetek boldogságát és jó közérzetét? (Ügyelj arra, hogy a tanulók megértsék: megtérésünk és igazlelkű cselekedeteink nemcsak saját boldogságunkhoz járulnak hozzá, de mások boldogságához és jó közérzetéhez is. Amikor egy család, kvórum, osztály, vagy más csoport tagjai egységesen az igazlelkűségben, nagyobb boldogságot tapasztalhatnak meg, mint amire egyedül képesek lennének.)
- Miként befolyásolhatják egyetlen személy bűnei egy igazlelkűségre törekvő csoport többi tagját?

Biztasd a tanulókat, hogy erősítsék az Úrhoz való megtérésüket, és segítsék a környezetüket is ebben. Eme kihívásban segítségükre lesz, ha megkéred őket, hogy nézzék át a lapjukra írt szavakat és kifejezéseket. Kérd meg őket, hogy válasszanak egy vagy két kifejezést, amelyek az általuk is vágyott életmódokat jellemzik. Adj nekik pár percet, hogy feljegyehessék a jegyzetfüzetükbe vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukba, hogy miként fognak törekedni az ilyen életre. Tégy bizonyosságot az igaz megtérésből és az igazlelkűség általi egységből eredő boldogságról.

4 Nefi 1:19–49

A nefiták egyre gonoszabbá válnak, mígnem csak néhány igazlelkű ember marad

- Szerintetek mi pusztíthat el egy olyan társadalmat, mint amelyet a 4 Nefi 1:1–18 ír le?

A tanulók olvassák el magukban a 4 Nefi 1:20, 23–24-et, és figyeljék meg, mi veszélyeztette a nép egységét és boldogságát. Javasolhatod, hogy jelöljék meg, amit találnak. Miután beszámolnak az eredményről, írd fel a táblára az alábbi kijelentést Henry B. Eyring elnöktől, az Első Elnökség tagjától. (A kijelentés forrása: Szívünk egybefonódik. *Liahóna*, 2008. nov. 70.) Javasolhatod a tanulóknak, hogy másolják be ezt a kijelentést a szentírásukba, a 4 Nefi 1:24 mellé.

„Az egység nagy ellensége a kevélység” (lásd Henry B. Eyring elnök).

- Szerintetek miként lehet az egység ellensége a kevélység?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az alábbi kijelentést Dieter F. Uchtdorf elnöktől, az Első Elnökség tagjától. Kérd meg az osztályt, hogy miközben hallgatják, figyeljék meg, miként pusztíthatja el a kevélység az egységet.

„Lényegét tekintve a kevélység a hasonlítgatás bűne, mert bár általában azzal kezdődik, hogy »nézd, milyen csodálatos vagyok, és milyen nagyszerű dolgokat tettem!«, szinte mindig azzal végződik, hogy »éppen ezért jobb vagyok nálad«.

Amikor szívünk tele van kevélységgel, azzal igen súlyos bűnt követünk el, mivel megszegjük a két nagy parancsolatot [lásd Máté 22:36–40]. Az Istennek való hódolat és a felebarátunk iránt érzett szeretet helyett felfedjük hódolatunk és szeretetünk valódi tárgyát: a tükörben látott képet” (A kevélység és a papság. *Liahóna*, 2010. nov. 56.).

- Uchtdorf elnök kijelentéséből kiindulva, miként pusztíthatja el a kevélység az egységet?

Kérj meg néhány tanulót, hogy egymást váltva olvassák fel a 4 Nefi 1:24–35, 38–45-öt.

Kérd meg az osztályt, hogy magukban kövessék az olvasottakat, és figyeljék meg, milyen hatással volt a kevélység a népre. Javasolhatod, hogy a tanulók jelöljék meg, amit találnak. (A válaszok tartalmazhatják például a következőket: drága öltözék viselése, a baráti társaságok vagyoni helyzet vagy klikkek szerinti megoszlása, nyereszkesedés céljából történő egyházalapítás, az igaz egyház tagadása, a hitűiek üldözése, titkos összeesküvések megalapítása, valamint gonoszság.)

Kérd meg egyenként a tanulókat, hogy mondjanak egyet a találtakból. (Többen is mondhatják ugyanazt a választ.) Amint egy tanuló választ, írd fel a választ az egyik színes lapra, amelyet az óra előtt félretettél. Cseréld el a színes lapot a tanulóval arra a fehér lapra, amelyen a nép boldogságát és egységét írta le. Ismételd meg a folyamatot, mígnem minden tanuló színes lapot kap a fehér lapjáért.

Kérd meg a tanulókat, hogy nézzenek körbe és vegyék észre, hogy mindenkinél a kevélységet jelképező színes lap van. Kérd őket, hogy gondoljanak bele, mit érezhetett Krisztus három tanítványa, amikor látták a kevélység és gonoszság terjedését az egykor boldog és egységes nép körében.

- Milyen igazságokat tanulhatunk ezekből a versekből? (A tanulók elmondhatják más szavakkal is, de ismerjék fel az alábbi tantételt: **A kevélység bűne viszályt szül és gonoszsághoz vezet.** Ezt az igazságot fel is írhatod a táblára.)

- Miként hathat ki néhány ember kevélysége egy egész csoport boldogságára?

Kérd meg a tanulókat, gondolják át, miként befolyásolhat egyetlen személy kevélysége másokat az alábbi példákban:

1. Családja bátorítása ellenére egy idősebb fivér úgy dönt, hogy missziós szolgálat helyett önző érdekeket követ.
2. Az egyik Fiatal Nő osztály vagy az Ároni papsági kvórum egyik tagja szándékosan zavaróan viselkedik, elutasítja az órán való közreműködést, szembeszegül az utasításokkal.
3. Egy fiatal férfi vagy nő folyamatosan cukkolja a baráti társasága egyik tagját, vagy állandóan leszólja őt.

Kérd meg a tanulókat, hogy idézzenek fel olyan alkalmakat, amikor látták, hogyan károsítja a kevélység a boldogságot és az egységet.

Buzdítsd őket arra, hogy gondolkodjanak el a különböző csoportok – családjaik, kvórumaik vagy osztályaik, egyházközségeik vagy gyülekezeteik, valamint ifjúsági hitoktatási osztályaik – tagjaiként betöltött szerepeikről. (Megemlíthetsz más csoportokat is, melyeknek tanulóiid tagjai.) Kérd meg, hogy elmélkedjenek azon, vajon tettek-e bármit, ami kevélységről árulkodik az e csoportok tagjaival ápolat kapcsolataikban. Bátorítsd őket, hogy tartsanak bűnbánatot és találjanak ki módszereket a kevélységük legyőzésére, valamint az egység és igazlelkűség elősegítésére e csoportokban. Buzdítsd őket, hogy azon is gondolkodjanak el, amit arról írtak, hogy miként tervezik Lehi azon leszármazottaihoz hasonlóbban élni az életüket, akik megtértek az Úrhoz.

Tedd bizonyosságodat, hogy amint törekszünk jobban megtérni Jézus Krisztushoz, és másokkal egységben élni, olyan boldogságot tapasztalhatunk meg, mint amelyről a 4 Nefi 1:1–18 szól.

Mormon könyve:

BEVEZETÉS

Miért tanulmányozzuk ezt a könyvet?

Amint a tanulók áttanulmányozzák ezt a könyvet, értékes leckéket fognak tanulni Mormontól, Jézus Krisztus egyik tanítványától, aki annak ellenére is hithűen élt, hogy egész életében a gonoszság és az utálatosságok állandó látványa vette körül (lásd Mormon 2:18). A tanulók okulhatnak Moróni szavainak tanulmányozásából is, aki bizonyosságát tette az utolsó napi olvasóknak, hogy „Jézus Krisztus megmutatott nekem titeket, és én ismerem cselekedeteiteket” (Mormon 8:35). Amint a tanulók arról a pusztításról olvasnak, mely a nefiták gonoszságának volt a következménye, megtanulják a Jézus Krisztus evangéliumának parancsolatai és szövetségei szerinti élet fontosságát.

Ki írta ezt a könyvet?

Mormon írta e könyv első hét fejezetét, rövid beszámoló gyanánt a korszak nefitáinak és lámánitáinak gonoszságáról és háborúiról. Teljes leírást is készített Nefi nagylemezein az élete során lezajlott eseményekről (lásd Mormon 2:18; 5:9). Amikor Mormon mintegy 10 éves volt, a feljegyzéseket vezető Ammáron megbízta, hogy felnőve majd gondoskodjon e szent feljegyzésekről. Mindent fel kellett jegyeznie, amit a néppel kapcsolatban megfigyelt (lásd Mormon 1:4). Mormon azt írja, hogy amikor 15 éves volt „meglátogatott az Úr, és én megízleltem és megismertem Jézus jóságát” (Mormon 1:15). Ugyanabban az évben a nefiták Mormont nevezték ki seregeik élére (lásd Mormon 2:1). Ammáron tanácsának engedelmeskedve, később megszerezte Nefi nagylemezeit, és elkezdte saját feljegyzéseit rögzíteni. Kivonatolta továbbá Nefi nagylemezeit, amelyeken próféták és feljegyzésvezetők írásai voltak, Lehitől Ammáronig; belefoglalta továbbá Nefi kislemezeit ebbe a kivonatolásba. Életének vége felé Mormon elhelyezte a feljegyzéseket a Kumóra dombon, ama néhány lemez kivételével, melyeket fiának, Moróninak adott tovább (lásd Mormon 6:6). Ezután a lámániták elleni utolsó nagy csatába vezette a nefitákat. Mielőtt Mormon elhunyt, arra utasította Morónt, hogy fejezze be a feljegyzését. Moróni írta hozzá azokat a szavakat, melyek e könyv 8–9. fejezeit alkotják.

Kiknek íródott a könyv, és miért?

Mormon szavai a nemzsidókhoz és Izrael házának mai népéhez íródtak, áhítván, hogy „meggyőzhe[sse] mind a földnek széleit, hogy tartsanak bűnbánatot, és készüljenek fel arra, hogy Krisztus ítélőszéke elé álljanak” (Mormon 3:22). Amikor Moróni atya könyvének befejezésén munkálkodott, közvetlenül azokhoz szólt, akik egykor majd a szavait olvassák. Figyelmeztette őket bűneik következményeire és e szavakkal buzdította őket: „jőjjetek az Úrhoz teljes szívetekkel” (Mormon 9:27).

Hol és mikor íródott?

Könyvének 1–7. fejezeit Mormon valószínűleg Kr. u. 345 és Kr. u. 401 között írta (lásd Mormon 2:15–17; 8:5–6). Írását a nefiták és lámániták végső, Kumóra

melletti nagy csatája után fejezte be; ennek időpontja Kr. u. 385 volt (lásd Mormon 6:10–15; 7:1). A 8–9. fejezetek tartalmát Moróni feltehetőleg Kr. u. 401 és Kr. u. 421 között írta, miközben folytonosan vándorolt, „hogy élet[e] biztonságban legyen” (lásd Mormon 8:4–6; Moróni 1:1–3).

Milyen megkülönböztető jegyei vannak ennek a könyvnek?

Ez a könyv Nefi, Alma, a lámánita Sámuel, valamint Jézus Krisztus próféciainak beteljesedését írja le a nefiták megsemmisítésére vonatkozóan (lásd 1 Nefi 12:19; Alma 45:9–14; Hélamán 13:8–10; 3 Nefi 27:32). Mormon úgy utal némely írására, mint „feljegyzése[m] népem, a nefiták pusztulását illetően” (Mormon 6:1). Megmutatta, hogy a nefiták bukása saját gonoszságuk következménye volt (lásd Mormon 4:12; 6:15–18).

Vázlat

Mormon 1 Ammáron megbízta Mormont, hogy vezessen feljegyzést az akkor élt népről. A nefiták csatában legyőzik a lámánitákat. Elhatalmasodik az országban a gonoszság, a három nefita tanítvány megszakitja szolgálatát a nép között, és a Lélek ajándékai szinte teljesen elvétetnek. Mormont azonban „meglátogat[ja] az Úr”.

Mormon 2–3 A nefiták Mormont nevezik ki seregeik élére. Több mint 30 éven át vezeti őket csatába a lámániták ellen. A hatalmas pusztítás és szenvedés ellenére a nefiták elutasítják a bűnbánatot. Mormon előhossa Nefi lemezeit a Sim dombról, és megkezdte feljegyzései vezetését. Több győzelmet követően a nép kérkedni kezd a saját erejével, és esküdjözik, hogy bosszút áll a lámánitákon. Mormon megtagadja, hogy továbbra is vezesse őket. Azért ír, hogy meggyőzze az utolsó napokban élő embereket, hogy készüljenek Krisztus ítélőszéke elé állni.

Mormon 4 Mormon vezetése nélkül a nefita seregek tovább harcolnak a lámániták ellen. Ezek hullanak

el mindkét oldalon. Lehi leszármazottai gonoszabbá válnak, mint történelmük során bármikor; a lámániták elkezdik megsemmisíteni a nefitákat. Mormon magához veszi a nefita feljegyzéseket, és átviszi azokat a Sim dombtól a Kumóra dombhoz.

Mormon 5–7 Mormon ismét elvállalja a nefita seregek parancsnokságát, bár tudja, hogy pusztulás vár rájuk. Megjövendöli a Mormon könyve napvilágra kerülését. Kumóránál egy végső csatára gyűjti össze a nefitákat a lámániták ellen. A csata után népe pusztulása felett bánkodik. Mormon a lámániták leszármazottaihoz ír, hogy meggyőzze őket: higgyenek Jézus Krisztusban és keresztelkedjenek meg.

Mormon 8–9 Mormon halálát követően Moróni folytatja a feljegyzést. Megjövendöli, hogy Isten hatalmas által a Mormon könyve napvilágra fog kerülni a hitetlenség és gonoszság napjaiban. Bizonyosságot tesz Jézus Krisztusról, és azt tanítja, hogy csodák és jelek kísérik az Őbenne való hitet. Arra inti azokat, akik olvassák szavait, hogy jőjjenek az Úrhoz és nyerjék el a szabadulást.

Mormon 1–2

Bevezetés

Habár Mormon nagy gonoszság idején nőtt fel, úgy döntött, hogy hithű lesz. Hithűsége miatt azt a megbízást kapta, hogy egy nap majd vegye magához a nép szent feljegyzéseit. Amikor 15 éves volt, „meglátogat[ta] az Úr” (Mormon 1:15). Arra vágyott, hogy segítsen a nefitáknak bűnbánatot gyakorolni,

de szándékos lázadásuk miatt az Úr megtiltotta, hogy prédikáljon nekik. Már ilyen fiatalon a nefita sereg vezetésével bízták meg. Mivel számos nefita elveszítette a Szentlelket és Isten más ajándékait, csak saját erejükre támaszkodhattak a lámániták elleni csatákban.

Javaslatok a tanításhoz

Mormon 1:1–5

Mormon megtudja, hogy egy nap majd rá lesznek bízva a nefiták szent feljegyzései

Írd az alábbi kérdést a táblára az óra kezdete előtt, hogy a tanulók már megérkezésükkor elgondolkodhassanak rajta: *Mit érzel, amikor az emberek mormonnak neveznek?*

Kezdd azzal az órával, hogy megkérd a tanulókat, válaszoljanak a táblán lévő kérdésre. Miután megbeszélték a kérdést, kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentést Gordon B. Hinckley elnöktől:

„Bár néha sajnálom, hogy az emberek nem a rendes nevén nevezik ezt az egyházat, ugyanakkor boldog vagyok, hogy az általuk használt elnevezés felettébb megtisztelő, mert azzá tette egy figyelemreméltó ember és egy könyv, amely páratlan bizonyosságot tesz a világ Megváltójáról.

Bárki, aki a szavait olvasva és azokon elmélkedve megismeri a Mormonnak nevezett embert; bárki, aki elolvassa a történelem eme becses leletét, melyet túlnyomórészt ő gyűjtött egybe és őrzött meg; rá fog jönni, hogy a *mormon* nem egy szégyenteljes szó, hanem a legnagyobb jót képviseli: a jót, amely Istentől ered” (*“Mormon Should Mean ‘More Good,’” Ensign*, Nov. 1990, 52–53).

Segíts a tanulóknak jobban megérteni a Mormon 1–2 háttérét azáltal, hogy elmagyarázod: 320 évvel azt követően, hogy a Szabadító megjelent a nefitáknak, az országban majdnem mindenki gonoszságban élt. Ekkor Ammáron, egy igazlelkű ember, aki feljegyzésvezetőként szolgált, „a Szentlélek kényszerítésére elrejtette a szent feljegyzéseket” (lásd 4 Nefi 1:47–49). Nagyjából ebben az időben, Ammáron ellátogatott egy 10 éves fiúhoz, akit Mormonnak hívtak, és utasításokat adott neki a feljegyzéseket érintő majdani felelősségével kapcsolatban.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Mormon 1:2-t, és figyeljék meg milyen szavakkal és kifejezésekkel jellemezte Ammáron Mormont. Kérd meg őket, hogy osszák meg, mit találtak. Írd fel a *Mormon* nevet a táblára, alá pedig a válaszaikat. Esetleg elmagyarázhatod, hogy a *megfontolt* jelentése nyugodt, komoly és józan gondolkodású.

- Szerintetek miben kell megfontoltnak lennünk? (A válaszok tartalmazhatják azt, hogy az úrvacsoravételben és az úrvacsorai szolgálatban, a szentírás-tanulmányozásban, az erkölcsi tisztaságban, valamint a Szabadítóról való beszédben és bizonyágtévesben.)
Miért legyünk megfontoltak ezekben a dolgokban?

Magyarázd el, hogy valaki megfontolt maradhat, miközben szórakozik és jól érzi magát. Egy megfontolt ember azonban tudja, hogy mikor legyen gondtalan, és mikor tanúsítson komolyságot.

- Szerintetek mit jelent, ha valaki „gyors megfigyelő”?

A beszélgetés részeként kérj fel egy tanulót, hogy olvassa el az alábbi magyarázatot, melyet David A. Bednar elder, a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja adott:

„Amikor gyors megfigyelők vagyunk, akkor haladéktalanul figyelünk illetve észlelünk, és engedelmessékedünk. E két alapvető összetevő – az odafigyelés és az engedelmessékedés – egyaránt lényeges egy gyors megfigyelőnél. És Mormon, a próféta, lenyűgöző példája eme ajándék használatának. [...]

A gyors megfigyelőképesség lelki ajándéka életbevágóan fontos számunkra ebben a világban, melyben élünk és egyelőre élni is fogunk” (“Quick to Observe,” *Ensign*, Dec. 2006, 34).

- Miként segíthet nekünk az Úr tanácsának gyors észrevétele és az annak való engedelmisség?

Kérd meg a tanulókat, hogy írjanak a jegyzetfüzeteikbe vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukba valami olyanról, amit komolyabban kellene venniük: valamit, amivel kapcsolatban megfontoltnak kellene lenniük. Kérd meg őket arra is, hogy soroljanak fel olyan – az Úrtól kapott – tanácsokat, amelyeknek készségesebben is engedelmessékedhetnének. Biztasd őket, hogy legyenek megfontoltabbak, és gyors megfigyelők.

Kérj fel egy tanulót, hogy olvassa fel a Mormon 1:3–5-öt, az osztály pedig találja meg Ammáron Mormonnak szóló utasításait.

- Minek a megtételét kérte Ammáron Mormontól?
- Szerintetek miért kellett Mormonnak megfontoltnak és gyors megfigyelőnek lennie a feladat teljesítéséhez?

Mormon 1:6–19

A nép szándékos lázadása miatt az Úr megtiltja Mormonnak, hogy prédikáljon nekik

Kérdezd meg a tanulókat, hogy elveszítettek-e valaha bármit, amit nagy becsben tartottak, vagy elvettek-e tőlük valami értékeset. Kérj meg pár tanulót, hogy osszák meg ezeket az eseteket.

Foglald össze a Mormon 1:6–12-t, elmagyarázva, hogy bár Mormon fiatal volt, számos csatának volt tanúja, melyek a nefiták és a lámániták közt zajlottak. Tanúja volt a gonoszság terjedésének is az ország egész népe körében.

Magyarázd el, hogy mivel a nefiták ennyire gonoszakká váltak, az Úr értékes ajándékait veszítették el. Oszd ketté az osztályt. Az egyik fele olvassa el magában a Mormon 1:13–14, 18-at, és keresse ki belőle azon ajándékokat, melyeket az Úr elkezdett visszavonni a nefitáktól. A másik fele olvassa el a Mormon 1:14, 16–17, 19-et, kikeresve belőle az okokat, amiért az Úr elvette ezeket az ajándékokat a nefitáktól. Kérj fel tanulókat mindkét csoportból, hogy osszák meg az osztállyal, amit találtak.

- Mi történik a Mormon 1:13–14 szerint, ha a nép lázad és elfordul az Úrtól. (A tanulók többféle választ adhatnak. Fontold meg, hogy a válaszok összegzése gyanánt felírod a táblára az alábbi igazságot: **Amikor az emberek gonoszak és hitetlenek, elveszítik lelki ajándékaikat, melyeket az Úrtól kaptak, és képtelenek befogadni a Szentlélek befolyását.**)

Mutass rá, hogy a nefiták lázadása szélsőséges volt. Mindazonáltal, ez a tantétel egyénileg vonatkozik ránk, amikor engedetlenek vagyunk Isten törvényei iránt.

- A Mormon 1:13–14, 18 versekben felsorolt ajándékok közül melyek elvesztése érintene titeket a legrosszabbul?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel hangosan a Mormon 1:15-öt. Kérd meg az osztályt, hogy magukban kövessék az olvasottakat, és keressék ki belőle, hogy mit élt át Mormon, miközben sok nefita éppen elveszítette Isten ajándékait és a Szentlélek befolyását.

- Szerintetek Mormon miként volt képes lelki élményeket megélni, ha egyszer nagy gonoszság vette körül?

Mormon 2:1–15

Mormon a nefita seregeket vezeti, és bánkódik gonoszáguk miatt

Kérj meg egy 15 éves (vagy közel olyan korú) tanulót, hogy olvassa fel a Mormon 2:1–2-t. Kérd meg az osztályt, keressék ki azt a feladatot, amit Mormon kapott, amikor 15 éves

volt (a „tizenhatodik év[é]ben”). Kérd meg a tanulókat, képzeljék el, milyen lenne, ha egy tizenöt éves vezetne egy sereget.

- Hogyan segíthettek a Mormon 2:1-ben említett tulajdonságok Mormonnak egy sereg élén állni?

Foglald össze a Mormon 2:3–9-et, elmondva a tanulóknak, hogy a lámániták akkora erővel támadták a nefitákat, hogy a nefiták félelmükben visszavonultak. A lámániták egyik helyről a másikra úzték őket, mígnem a nefiták egy helyre gyűltek össze. Végül Mormon hadserege képes volt ellenszegülni a lámánitáknak, és megfutamította őket.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Mormon 2:10–15-öt, kikeresve belőle a nefiták lelkiségének állapotát eme csatákat követően.

- Miért bántották a nefiták? (Lásd Mormon 2:10–13. Azért bántották, mert nem sikerült megőrizni a tulajdonukat. Más szóval, csak a bűneik következményei miatt bántották, nem pedig azért, mert megbánták volna bűneiket.)
- A Mormon 2:13–14 szerint miből tudta Mormon, hogy a nép bánata nem az igaz bűnbánat jele?

Elősegítendő, hogy a tanulók megértsék a „bűnbánatra vezető... bánat” és az „elkárhozottak bánata” közti különbséget, írd fel a táblára a következőket:

Akik bűnbánatra vezető bánatot tanúsítanak...

Aki csak a bűn következményei miatt bántódnak...

Kérd meg a tanulókat, nézzék át a Mormon 2:12–15-öt, és keressék ki belőle, mi jellemezte ezt a két csoportot. Kérd fel őket, hogy számoljanak be arról, amit találnak. Válaszaiknak tükrözniük kell a következő igazságokat:

Azok, akik a bűnbánatra vezetően bántódnak, elismerik Isten jóságát és alázatos szívvel járulnak Krisztushoz.

Azok, akik csak a bűn következményei miatt bántódnak, továbbra is Isten ellen lázadnak.

Magyarázd el, hogy Mormon az „elkárhozottak bánata” (Mormon 2:13) kifejezéssel azoknak a bánatát írta le, akik szenvednek tetteik következményei miatt, de nem hajlanak a bűnbánatra. Ez a hozzáállás nem vezet megbocsátáshoz és békességhez. Ellenben kárhozathoz vezet, ami annyit tesz, hogy megtorpan az illető fejlődése az örök élet felé.

Kérd meg a tanulókat, elmélkedjenek azon, hogy miként reagálnak arra, amikor rájönnek, hogy bűnt követtek el. Biztasd őket, hogy alázatos szívvel jöjjenek a Szabadítóhoz, hogy megbocsátást nyerhessenek, békességet tapasztalhassanak meg, és megbékéljenek Istennel.

Mormon 2:16–29

Mormon magához veszi a lemezeket, és feljegyzi népe gonoszságának beszámolóját

Foglald össze a Mormon 2:16–18-at, elmagyarázva, hogy miközben folytatódott a lámániták elleni harcok, Mormon eljutott egy Shim nevezetű dombhoz, ahol Ammáron elrejtette a nefita feljegyzéseket. Elvitte onnan Nefi lemezeit, és elkezdte feljegyezni mindazt, amit gyermekora óta megfigyelt a népével kapcsolatban.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Mormon 2:18–19-et. Kérd meg az osztályt, hogy magukban kövessék az olvasottakat, és figyeljék meg Mormon leírását népe lelkiségének állapotáról azokban az időkben. Arra is kérd meg őket, hogy figyeljék meg reménységének személyes megnyilvánulását.

- Hogyan írta le Mormon a korát jellemző lelkiséget? (A gonoszság és az utálatosságok állandó látványa.)
- Annak alapján, amit Mormonnól tanultatok, miért gondoljátok, hogy nyugodtan jelenthette ki: „az utolsó napon felemeltetem”? (Segíthetsz a tanulóknak megérteni, hogy amikor Mormon az utolsó napon való felemeltetéséről beszélt, akkor az alatt a feltámasztását és Isten jelenlétébe való távozását értette, hogy majd örökre Vele maradjon.)
- Hogyan segít nektek Mormon igazlelkűség terén tanúsított példája? (A tanulók sok különböző választ is megoszthatnak. A válaszoknak az alábbi tantételt kell kinyilvánítaniuk: **Választhatjuk az igazlelkű életet, még egy gonosz társadalomban is.** Felkérhetsz egy tanulót, hogy írja fel ezt az igazságot a táblára.)

- Tapasztaltatok már, hogy ismerőseitek vagy családtagjaitok állhatatosak maradtak Isten akaratának teljesítésében, még ha a környezetük nem is tett így? Mikor?

Buzdítsd a tanulókat, hogy gondoljanak életük egy olyan területére, ahol többet tehetnének avégett, hogy kiálljanak azért, ami helyes. Kérd meg őket, hogy írjanak a jegyzetfüzetükbe vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukba arról, hogy miként szeretnének reagálni, amikor legközelebb kihívások érik őket életüknek azon a területén. Tedd bizonyosságodat, hogy Mormonhoz hasonlóan mi is választhatjuk az igazlelkű életet, és az Úr segíteni fog szilárdan kiállnunk azért, ami helyes, még ha a környezetünk nem is tesz így.

Mormon 3–4

Bevezetés

Miután visszavívták földjeiket a lámánitáktól, a nefiták ismét csatára készültek. Mormon a nefiták bűnbánatáért esedezett. Ők azonban inkább a saját erejükkel kérkedtek és bosszút esküdtek elesett testvéreikért. Mivel az Úr megtiltotta népének a bosszúállást, Mormon

megtagadta, hogy a nefita seregeket vezesse, amely így vereséget szenvedett. Mivel a nefiták kitartottak gonoszságukban, Isten kiárasztotta rájuk ítéletét, és a lámániták elkezdtek őket eltörölni a föld színéről.

Javaslatok a tanításhoz

Mormon 3:1–8

Az Úr megkíméli a nefitákat a csatában, hogy lehetőségük legyen bűnbánatot tartani, de ők megkeményítik szívüket

Az óra kezdete előtt írd fel a táblára a következő kérdést: *Érezted már valaha, hogy az Úr megpróbálta felkelteni a figyelmedet, és bátorítani akart téged, hogy változtass valamin az életedben?*

Kezdd azzal, hogy megkérd a tanulókat, osszák meg a táblára írt kérdésre adott válaszukat. (Ügyelj arra, hogy ne érezzenek kényszert egyetlen olyan élmény megosztására sem, amely túl személyes vagy bizalmas.) Te is megfontolhatod egy élményed megosztását.

Magyarázd el, hogy az Úr fel akarta kelteni a nefiták figyelmét, hogy megváltoztassák gonosz útjaikat. Ám a nefiták megkeményítették szívüket, és nem sikerült megérteniük, hogy az Úr áldotta meg őket a lámániták ellen vívott csatáikban. Miután a nefiták egységet kötöttek a lámánitákkal és a Gadianton rablókkal (lásd Mormon 2:28), az Úr megóvta őket, lehetővé téve, hogy 10 évig éljenek összetűzések nélkül. Azok alatt az évek alatt Mormon segített a nefitáknak felkészülni az eljövendő támadásokra (lásd Mormon 3:1).

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Mormon 3:2–3-at. Kérd meg az osztályt, hogy magukban kövessék az olvasottakat, és keressék ki belőle, mit várt el az Úr a nefitáktól az általa biztosított béke idején.

- Milyen – nefitáknak szóló – üzenet átadására utasította az Úr Mormont? Megértették a nefiták az üzenetét? Hogyan reagáltak a nefiták az üzenetre?
- A Mormon 3:3 alapján, miért kímélte meg az Úr a nefitákat az addigi csatáikban, gonoszságuk ellenére?
- Milyen igazságot szűrhettek le abból, ahogyan az Úr a Mormon 3:2–3-ban a nefitákkal bánt? (A tanulók különböző válaszokat adhatnak. Összesítsd a válaszokat azáltal, hogy az alábbi igazságot írod a táblára: **Az Úr elég lehetőséget biztosít számunkra bűneink megbánására.** Javasolhatod, hogy a tanulók írják be ezt az igazságot a szentírásaikba.)

Összegezd a Mormon 3:4–8-at, elmagyarázva, hogy az Úr még két alkalommal óvta meg a nefitákat harcban, habár gonoszak voltak és nem hajlottak arra, hogy Hozzá forduljanak.

- Mit tanít nektek az Úr természetéről az, hogy megóvta a nefitákat? (A válaszok tartalmazhatják azt, hogy az Úr irgalmas és türelmes.)

Mutass rá, hogy az Úr mindannyiunknak „lehetőséget ad... a bűnbánatra” (Mormon 3:3). Azután kérd meg a tanulókat, hogy magukban gondolkozzanak el a következő kérdéseken:

- Kifejlesztettétek-e arra való hajlandóságotokat, hogy bűnbánatot tartsatok, és megtegyétek azokat a változtatásokat, melyeket az Úr vár tőletek? Van-e bármi, amin már most változtathattok, hogy azzá az emberré váljatok, akivé az Úr szeretné, hogy váljatok?

Tegy bizonyosságot Isten jóságáról és türelméről, mely megnyilvánul abban is, ahogy lehetőségeket biztosít számunkra a bűnbánatra. Kérd meg a tanulókat, hogy mindig keressék a lehetőségeket az életük megváltoztatására, és figyeljék az erre irányuló felhívásokat; bátorítsd őket, hogy ne halogassák a változtatásokat.

Elmélkedés

Segít a tanulóknak elmélyíteni a tanultak megértését, ha az óra során is kapnak időt az elmélkedésre. Megkérheted a tanulókat, hogy magukban gondolkozzanak el, miként hatott az életükre egy-egy tantétel, vagy miként alkalmazhatnák azt. Amint a tanulók megtanulnak elmélkedni a szentírásokról az órán és önállóan egyaránt, a Szentlélek gyakran fog igazságokat kinyilatkoztatni részükre.

Mormon 3:9–22

A nefiták gonoszsága növekszik, és Mormon megtagadja, hogy vezesse a seregeiket

Magyarázd el, hogy a nefiták nem válaszoltak az Úr bűnbánatra vonatkozó felhívásaira, hanem inkább megkeményítették a szívüket. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Mormon 3:9–10-et. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és figyeljék meg, milyen viselkedést váltott ki a nefitákból az, hogy többször is legyőzték a lámánitákat.

- Hogyan reagáltak a nefiták a lámániták felett aratott győzelmeikre?
- Miért volt helytelen, hogy a nefiták a saját erejükkel kérkedtek? Mit mutat ez a kérkedés az Istennel való kapcsolatukról?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Mormon 3:11–13-at. Kérd meg az osztályt, hogy figyeljék meg, mi volt Mormon reakciója, amikor a nefiták bosszút esküdtek.

- Mit tett Mormon, amikor a nefiták kifejezték azon vágyukat, hogy bosszút álljanak a lámánitákon?
- Volt már olyan, hogy bosszút akartatok állni valakin? Szerintetek miért természetes reakció sok embernél a bosszúállás vágya?
- Mormon több mint 30 éven át vezette a nefita seregeket, gonoszságuk ellenére. Mit tanít a bosszúvágy komoly voltáról az a tény, hogy Mormon megtagadta a sereg további vezetését?

Kérj fel egy tanulót, hogy olvassa el a Mormon 3:14–16-ot, és biztasd az osztályt, hogy figyeljék meg, mit tanított az Úr Mormonnak a bosszúvágyról.

- Milyen érzésekkel viseltetik az Úr a bosszúvágy iránt? (A tanulók többféle választ adhatnak. Összesítsd a válaszokat azáltal, hogy az alábbi igazságot írod a táblára: **Az Úr megtiltja nekünk a bosszúállást.**)

Hogy a tanulók jobban megértsék az Úr tanácsát a 14–16-os versekben, kérd meg őket, hogy ismételjék el saját szavaikkal a Mormon 3:15 első részét („Enyém a bosszú, én fogok megfizetni!”).

- Miért fontos, hogy ne szomjazzunk bosszúra? Hogyan győzhetjük le a bosszúállás vágyát?

Annak elősegítésére, hogy a tanulók megértsék, miként győzhetik le bosszúvágyukat, kérj fel egy tanulót, hogy olvassa fel a következő tanácsot James E. Faust elnöktől, az Első Elnökség tagjától. Amennyiben lehetséges, ossz ki egy példányt az idézetből minden tanuló részére.

„Fel kell ismernünk, és be kell vallanunk a haraggal teli érzéseket. Alázatra van szükség, hogy ezt megtegyük, de ha letérdelünk, és megkérjük Mennyei Atyánkat, hogy hadd érezzük a megbocsátás érzését, Ő segíteni fog nekünk. Az Úr elvárja tőlünk, hogy a saját érdekünkben »minden embernek megbocsáss[unk]« [T&Sz 64:10], mert »a gyűlölet gátolja a lelki növekedésünket« [Orson F. Whitney, *Gospel Themes* (1914), 144.]. Az Úr csak akkor nyújt vigaszt szívünknek, ha megválnak a gyűlölettől és a keserűségtől...

[...] Amikor tragédia történik, nem szabad, hogy személyes bosszúra törekedjünk, hanem szabad folyást kell engednünk az igazságnak, és tovább kell lépnünk. Nem könnyű továbblépni, és megtisztítani a szívünket a neheztelés fekélyétől. A Szabadító mindannyiunk számára becses békét kínál az Ő engesztelése által, ebben viszont csak akkor lehet részünk, ha hajlandóak vagyunk elvetni a harag, a gyűlölködés és a bosszú negatív érzéseit” (A megbocsátás gyógyító ereje. *Liahóna*, 2007. máj. 69.).

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Mormon 3:17, 20–22-t, az osztály pedig figyelje meg, hogy mit akar tudatni velünk Mormon. Megkérheted a tanulókat, hogy jelöljék meg Mormon azon tanácsát, mely szerint „tartsanak bűnbánatot, és készüljenek fel arra, hogy Krisztus ítélőszéke elé álljanak” (Mormon 3:22).

Mormon 4

A lámániták megkezdik a nefiták eltörlését a föld színéről

Kérd meg a tanulókat, hogy emeljék fel a kezüket, ha ismernek valakit, aki valami rosszat tett, de még nem kapták el, vagy nem kellett szembenéznie cselekedetei következményeivel. Kérd meg a tanulókat, hogy gondolkozzanak el a következő kérdésen:

- El szoktatok néha gondolkodni azon, hogy egy szándékosan helytelenül döntő embert mikor érnek utol a helytelen döntések következményei?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Mormon 4:1–2-t, és figyeljék meg, mi történt a nefita sereggel, amikor bosszút akartak állni a lámánitákon. Ezután kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Mormon 4:4-et, és figyeljék meg, hogy miért nem jártak sikerrel a nefita seregek. Kérd meg a tanulókat, hogy számoljanak be arról, mit találtak.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Mormon 4:5-öt. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és keressenek benne olyan igazságokat, amelyeket ez a vers a gonoszságban való kitartásról tanít. Miközben a tanulók megosztják, amit találtak, írd fel a táblára a következő igazságot a Mormon 4:5-ből: **„Isten ítéletei utoléri a gonoszokat.”** Javasolhatod, hogy a tanulók jelöljék meg ezt az igazságot a szentírásaikban.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Mormon 4:10–12-t, és keressék ki belőle a nefiták gonoszságáról szóló leírásokat. Kérd meg a tanulókat, hogy számoljanak be arról, mit találtak.

Kérj meg néhány tanulót, hogy egymást váltva olvassák fel a Mormon 4:13–14, 18, 21–22-t. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és figyeljék meg, miként áradtak ki Isten ítéletei a nefitákra.

- Mi számotokra ennek a beszámolóknak a legszomorúbb része?

Hívd fel a tanulók figyelmét a táblára felírt tantételekre. Kérd meg őket, hogy elmélkedjenek azon, miként alkalmazhatják ezeket az igazságokat a saját életükben. Biztasd őket, hogy cselekedjenek a Szentlélek ama ösztönzéseire hallgatva, melyeket elmélkedés közben éreznek.

Tégy bizonyosságot az Úr jóságáról és szeretetéről, amelyek által elegendő lehetőséget ad nekünk a bűnbánatra. Tégy bizonyosságot arról is, hogy a következmények mindig elérik azokat, akik kitartanak a bűnben.

Megjegyzések és háttér-információk

Mormon 3:9–10. Esküvel fogadni

Mormon azt mondta, hogy a nefiták megesküdtek „a mennyekre, valamint Isten trónjára”, hogy bosszút fognak állni a lámánitákon (lásd Mormon 3:9–10). Az alábbi kijelentés Bruce R. McConkie elder, a Tizenkét Apostol Kvórumának tagjától származik, és elmagyarázza, mi volt az eskütétel jelentősége a Mormon könyve idejében; ezáltal jobban megértjük a nefiták azon erőfeszítésének istenkáromló mivoltát, hogy bevonják Istent a bosszújukba.

„Az ősi időkben sokkal nagyobb jelentősége volt valamit esküvel fogadni, mint azt sokan gondolnánk.

Például: Nefi és fivérei meg akarták szerezni a rézlemezeket Lábántól. Az életük veszélyben forgott. Nefi mégis ezt az esküt tette: »Ahogy él az Úr, és ahogy élünk mi, addig nem megyünk le atyánkhoz a vadonba, amíg végre nem hajtottuk azt a dolgot, amit az Úr megparancsolt nekünk« (1 Ne. 3:15).

Nefi ezáltal az Urat tette meg társának. Ha kudarcot vallott volna a lemezek megszerzésében, az azt jelentette volna, hogy az Úr vallott kudarcot. És minthogy az Úr nem vall kudarcot, Nefire hárult a felelősség, hogy megszerezze a lemezeket, vagy az életével fizessen a próbálkozásáért” (“The Doctrine of the Priesthood,” *Ensign*, May 1982, 33).

Mormon 5–6

Bevezetés

Mormon próféciája szerint a feljegyzései előhozatnak majd az utolsó napokban, hogy meggyőzze mindazokat, akik olvassák, hogy Jézus a Krisztus. Arra buzdította azokat, akik majd olvassák a feljegyzést, hogy bánják meg bűneiket, és készüljenek saját ítéletükre Isten színe előtt. Saját népét illetően Mormon felülvizsgálta azon döntését, mellyel lemondott a nefita

főparancsnoki tisztségéről, és beleegyezett, hogy újból csatába vezesse őket. A nép azonban megtagadta, hogy bűnbánatot tartson, és a lámániták addig üldözték őket, míg az egész nefita nemzetet ki nem irtották. A halál és pusztulás láttán Mormon bánkódott népe bukása miatt, valamint amiatt, hogy nem voltak hajlandók visszatérni Jézus Krisztushoz.

Javaslatok a tanításhoz

Mormon 5:1–9

Mormon úgy dönt, hogy ismét élére áll a nefita seregnek, de a lámániták felülkerekednek

Említs meg egy természeti katasztrófát, amely felétek fenyegetést jelenthet. Ilyen lehet egy földrengés, árvíz, vulkánkitörés, vagy szélsőséges vihar. Kérd meg a tanulókat, képzeljék el, hogy figyelmeztetést kaptak egy napokon belül bekövetkező természeti katasztrófáról, amely az ő környezetüket fogja sújtani.

- Hova fordulnátok segítségért?

Emlékeztess a tanulókat, hogy a nefiták hasonló méretű veszéllyel néztek szembe, ám az ő küszöbön álló katasztrófájuk lelki természetű volt. Emlékeztess a tanulókat arra is, hogy a nefiták háborúban álltak, és a gonoszságuk miatt Mormon visszautasította, hogy vezesse a seregeiket (lásd Mormon 3:16).

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Mormon 5:1–2-t. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és azonosítsák be, hogy kitől remélték a nefiták a sanyargatásaitól való szabadulást.

- Habár tény, hogy Mormon képes volt a nefitákat egy katonai összecsapás során vezetni, miért vélte mégis úgy, hogy a nép nem fog megszabadulni a sanyargatásaitól?
- Mit tanulhatunk a Mormon 5:1–2-ből arról, hogy hova forduljunk először segítségért sanyargatásainkban? (Forduljunk először Istenhez, aki válaszol azoknak, akik bűnbánatot tartanak és segítségül hívják Őt sanyargatásainkban.)

Foglald össze a Mormon 5:3–7-et, elmagyarázva, hogy Mormon vezetése alatt a nefiták visszaverték a lámánita támadások néhány hullámát. De végül a lámániták „lábuk alá taposták a nefiták népét” (Mormon 5:6). Amint a nefiták visszavonultak, azok, akik nem menekültek elég gyorsan, el lettek pusztítva.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Mormon 5:8–9-et. Kérd meg az osztályt, hogy keressék meg, mi vezette Mormont arra, hogy ne írjon le mindent, amit látott.

- Miért tartózkodott Mormon attól, hogy teljes leírását adja a látottaknak?

Mormon 5:10–24

Mormon elmagyarázza, hogy a Mormon könyve célja meggyőzni az embereket, hogy higgyenek Jézus Krisztusban

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Mormon 5:10–11-et. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és keressenek egy olyan szót, amelyet Mormon háromszor is használt annak jellemzésére, hogy mit fognak az utolsó napokban érezni az emberek, amikor a nefita nemzet bukásáról hallanak. (Azt mondta, hogy „búsulni” fogunk.)

- Ti mit találtok szomorúnak ebben az elbeszélésben?

Hívd fel a tanulók figyelmét Mormon azon kijelentésére a Mormon 5:11-ben, hogy „Jézus karjaiba zárhatta volna” a népét, ha bűnbánatot tartottak volna.

- Szerintetek mit jelent, ha „Jézus karjaiba zár”? (Rámutathatsz, hogy a *karjaiba zár* kifejezés annyit tesz: szorosan, biztosan tartani, avagy ölelni.)
- Mit tanít nekünk ez a mondat saját bűnbánatunk kimeneteléről? (Segíts a tanulóknak felismerni a következő tantételt: **A bűnbánat által „Jézus karjaiba zár[hat bennünket]”**. Írd fel a táblára ezt a tantételt.)

Hogy segíthess a tanulóknak jobban megérteni ezt a tantételt, kérd meg egyiküket, hogy olvassa fel a következő kijelentést Kent F. Richards eldertől, a Hetvenektől:

„Mindenkit a karjába zár, aki hozzá igyekszik. [Mormon 5:11.] Hatalma által minden lélek meggyógyulhat. Minden fájdalom enyhülhet. Őbenne nyugalmat találhatunk lelkünknek. [Máté 11:29.] Halandó körülményeink lehet, hogy nem fognak azonnal megváltozni, fájdalmunk, aggodásunk, szenvedésünk és félelmünk azonban felemésződik az Ő békeségében és gyógyító balzsama által” (Az engesztelés gyógyír minden fájdalomra. *Liahóna*, 2011. máj. 16.).

Kérd meg a tanulókat, hogy válaszolják meg az alábbi kérdések egyikét a jegyzetfüzetükben vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukban. (Érdemes lehet felírnod ezeket a kérdéseket a táblára, vagy lassan olvasnod őket, hogy a tanulók leírassák azokat.)

- Éreztétek-e már úgy, hogy „Jézus karjaiba zár”? Mikor?
- Mit tehettek azért, hogy még teljesebben elnyerjétek az Úr vigaszát, védelmét és megbocsátását?

Magyarázd el, hogy a Mormon 5:12–13 tartalmazza Mormon azon próféciáját, hogy az írásai el lesznek rejtve, majd pedig előhozhatnak, hogy mindenki olvashassa. Kérd meg a tanulókat, hogy magukban olvassák el a Mormon 5:14–15-öt, és figyeljék meg, hogy mi volt az Úr célja Mormon írásaival az utolsó napokban élő emberekre vonatkozóan. Javasolhatod, hogy a tanulók jelöljék meg a számukra fontos kifejezéseket.

- A Mormon 5:14–15 szerint mik a Mormon Könyve céljai? (Ügyelj arra, hogy a tanulók kimondják: **a Mormon Könyve azért íródott, hogy meggyőzzön mindenkit arról, hogy Jézus a Krisztus; hogy elősegítse Isten Izrael házával kötött szövetségének betöltését; valamint, hogy segítsen a lámániták utódainak nagyobb hittel rendelkezni az evangéliumban.**)

Amikor a tanulók azt válaszolják, hogy Mormon írásai azzal a szándékkal keletkeztek, hogy meggyőzzék az embereket arról, hogy Jézus a Krisztus, akkor oszd meg a bizonyásgodat arról, hogy ez a Mormon könyvének központi célja.

- Hogyan áldja meg a Mormon könyvének ezen központi célja azokat, akik olvassák?
- Hogyan segített nektek a Mormon könyvének tanulmányozása jobban hinni Jézus Krisztusban, és szeretni Őt?

Mutass rá, hogy a Mormon könyve jelenleg sokaknak segít bűnbánatot tartani és „Jézus karjaiba záratni”, de még mindig számosan elutasítják, hogy higgyenek Krisztusban.

A bűnbánatra vonatkozó, korábban felírt tantétel mellé, írd fel a táblára a következőket: *Ha megtagadjuk a bűnbánatot...* Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Mormon 5:16–19-et, és kérd meg az osztályt, hogy figyeljék meg, milyen eredménye volt annak, hogy a nefiták elutasították a bűnbánatot. Kérd meg a tanulókat, hogy használják a versekben találtakat arra, hogy kiegészítsék a táblán lévő mondatot. Miközben válaszolnak, feltehetsz néhányat a következő kérdésekből, hogy segíts nekik megérteni a versben lévő szavakat és kifejezéseket:

- Mit gondoltok, mit jelent, ha valakik „Krisztus és Isten nélkül vannak a világban”? (Mormon 5:16). (A válaszok tartalmazhatják, hogy ez a Jézus Krisztusba vagy a Mennyei Atyába vetett hit nélküli életet jelenti, amely nélkülözi az isteni befolyást és útmutatást.)
- A pelyva a gabonaszemet borító könnyű burok. Amikor a gabonát learatják, a pelyvát kiszóriják. Szerintetek mit jelent az a kifejezés, hogy „sodródna, mint pelyva a szél előtt”? (Mormon 5:16).
- Milyen lenne egy vitorla, kormány és horgony nélküli hajón lenni? (Lásd Mormon 5:18.) Hogyan hasonlít ez a helyzet a nefitákéra?

- Mit tanítanak nekünk Mormon szavai azokról, akik elutasítják a bűnbánatot? (A tanulók válaszaiból ki kell derülnie, hogy a bűnbánat megtagadása az Úrtól jövő iránymutatás elvesztésével jár. Fejezd be a táblán lévő mondatot az alábbi igazság leírásával: **Ha megtagadjuk a bűnbánatot, a Lélek visszahúzódik és elveszítjük az Úr iránymutatását.**)

Kérd meg a tanulókat, hogy magukban elmélkedjenek azon, milyen példáit látták ennek a tantételnek a saját életükben, vagy máséban.

Kérd meg a tanulókat, hogy fussák át a Mormon 5:11, 16–18-at és a táblára általad felírt két tantételt.

- Miként írnátok le saját szavaitokkal az őszinte bűnbánat eredménye, és a bűnbánat megtagadásának eredménye közti különbségeket?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Mormon 5:22–24-et, és keressék ki belőle, hogy minek a megtételére intette Mormon az utolsó napokban élő embereket. Javasolhatod a tanulóknak, hogy jelöljék be, amit találnak.

Tedd bizonyosságodat a táblán lévő két, szembenálló tantétel igazságáról.

Mormon 6

Mormon elbeszéli a végső nefita csata történetét és gyászolja népe elpusztítását

Tedd fel a következő kérdéseket:

- Mit éreznének egy olyan szeretettek halálakor, aki az élete során végig hű maradt Istenhez?
- Mit éreznének egy olyan szeretettek halálakor, aki az élete során engedetlen volt Isten parancsolatainak megtartásában?

Magyarázd el, hogy Mormon azért búsult olyan nagyon egész népe halála miatt, mert tudta, hogy nem álltak készen az Istennel való találkozásra. Foglald össze a Mormon 6:1–6-ot, elmagyarázva, hogy a lámániták hagyták, hogy a nefiták csatára gyűljenek Kumóra földjén. Mormon öregedett, és tudta, hogy ez lesz „nép[e] utolsó harca” (Mormon 6:6). Néhányat a szent feljegyzések közül a fiára, Morónira bízott, a többit pedig elrejtette a Kumóra dombján. Feljegyezte, amit népe végső megsemmisüléséből látott. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Mormon 6:7–15-öt, miközben arra gondolnak, hogyan érezhette magát Mormon, amikor ezeket a szavakat írta.

- Szerintetek miért voltak a nefiták eltelve „rettenetes halálfélelemmel”? (Mormon 6:7).

Olvasd fel a Mormon 6:16–22-t a tanulóknak, miközben ők a szentírásaikban követik a felolvasást. Azután kérd meg őket, hogy a jegyzetfüzetükbe vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukba írják le azokat a gondolatokat vagy benyomásokat, amelyeket akkor tapasztaltak meg, miközben ezeket a verseket olvasták és hallgatták. Ha elég idő telt el, érdemes lehet lehetőséget adni nekik arra, hogy megosszanak párat a leírt gondolatok közül.

Tedd bizonyosságodat a tanulóknak arról a szeretetről, amellyel Mennyei Atya, Jézus Krisztus, a próféták, a vezetők, és a szüleik viseltek irántuk. Biztasd őket, hogy gyakoroljanak hitet és bánják meg bűneiket, hogy ők is Jézus karjaiba zárathassanak (lásd Mormon 5:11).

Megjegyzések és háttér-információk

Mormon 5:11. Jézus karjaiba zárva

Russell M. Nelson elder a Tizenkét Apostol Kvórumából elmagyarázta az *engesztelés* szó és a „Jézus karjaiba zárva” kifejezés kapcsolatát:

„Gazdag jelentéstartalmat találhatunk, ha az *engesztelés* szót tanulmányozzuk az ószövetségi idők sémi nyelveiben. A héberben az *engesztelés*re használt alapvető szó a *kaphar*, mely ige azt jelenti, hogy »befedni« vagy »megbocsátani«. Ezzel közeli rokonságban van

az arámiban és az arabban használt *kafat* szó, amely »szoros ölelést« jelent. Ez minden valószínűség szerint kapcsolatban van az egyiptomi szertartásos öleléssel. A Mormon könyvében is vannak világos utalások erre az ölelésre. Az egyik ilyen vers szerint »az Úr megváltotta lelkemet...; láttam dicsőségét és szeretetének karjai örökre átölelnek« [2 Nefi 1:15]. Egy másik azt a dicsőséges reményt kínálja, hogy »Jézus karjaiba zár[hat]« [Mormon 5:11] bennünket.” (“The Atonement,” *Ensign*, Nov. 1996, 34).

Mormon 7–8:11

Bevezetés

A nefiták és lámániták közötti végső csatát követően Mormon megírta a Mormon könyve idején élő népek majdani leszármazottai számára annak fontosságát, hogy tudják, kik ők és mit kell tenniük, hogy megszabadíttassanak. Ellenségei majdani leszármazottai iránti

nagy szeretetében Mormon annak fontosságáról tanított, hogy kövessék Jézus Krisztus evangéliumát, mert így „jó lesz nek[i]k az ítélet napján” (Mormon 7:10). Mormon halálát követően fia Moróni egyedül maradt, hogy népe pusztulásáról írjon.

Javaslatok a tanításhoz

Mormon 7

Mormon végső bizonyosságában arra inti a lámániták leszármazottait, hogy higgyenek Jézus Krisztusban és kövessék az Ő evangéliumát

Írd fel a táblára a 230 000-es számot. Kérdezd meg a tanulóktól, hogy emlékeznek-e hogyan kapcsolódik ez a szám a nefiták elpusztításához. (Ez a Mormon 6-ban szereplő azon nefita katonáknak a száma, akik elesetek a végső csatában. Érdemes lehet kihangsúlyoznod, hogy a Mormon 6:10–15-ben leírt létszám feltehetőleg csak azokra vonatkozik, akik harc közben estek el, nem arra a sok másikra, akik a harcon kívül veszítették életüket.) A tanulók képzeljék el, hogy egy nagy csatát éltek túl, amelyben rokonaikat és ismerőseiket megölték, és az országukat elfoglalták. Adj nekik egy kis időt, hogy végiggondolják, mit mondanának, ha üzenetet írnának azok leszármazottaihoz, akik megölték a szeretteiket és leigázták országukat.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Mormon 7:1–4-et, kikeresve Mormon utolsó szavait, melyeket a lámániták leszármazottaihoz intézett.

- Mit akart Mormon tudatni a lámániták leszármazottaival?
- A Szabadító mely tulajdonságait látjátok megnyilvánulni Mormonnak az ellenségeihez intézett szavaiból?

Segíts a tanulóknak megérteni, hogy Mormon arra tanította a lámániták leszármazottait, hogy mi a teendőjük a szabadulásuk érdekében. Jóságússággal viseltetett minden ember iránt, még az ellenségei iránt is.

Kérd meg a tanulókat, hogy magukban olvassák el a Mormon 7:5, 8, 10-et, és keressék meg minek a megtételére tanította Mormon az olvasóit. Kérd meg a tanulókat, hogy osszák meg, amit találtak, és sorold fel a válaszaikat a táblán. Érdemes lehet megemlítened, hogy Mormon tanításai ugyanazok az evangéliumi tantételek, mint amelyek megmenthették volna a nefitákat is a pusztulástól (lásd Mormon 3:2).

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Mormon 7:6–7-et. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és figyeljék meg, mit nyújt az Úr mindazoknak, akik hisznek benne és elfogadják az evangéliumát. Miután a tanulók beszámoltak arról, amit találtak, biztasd őket, hogy írják az alábbi igazságot a Mormon 7:6–7 mellé: **Az Úr mindenkinek szabadítást nyújt, és megváltja azokat, akik elfogadják evangéliuma tantételeit és szertartásait.**

Írd fel a táblára a következő kérdést. Kérd meg a tanulókat, hogy írják le a kérdésre adott válaszaikat jegyzetfüzetekbe vagy szentírás-tanulmányozási naplókba.

A Mormon 7:7 szerint milyen áldásokban részesülnek azok, akik ártatlannak találtnak Isten előtt?

Kérj meg néhány tanulót, hogy ossza meg, amit ír.

Mormon 8:1–11

Miután Mormon meghal, fia Moróni egyedül marad, hogy népének pusztulásáról írjon

Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak egy olyan időszakra az életükből, amikor egyedül voltak egy, a hitüket próbára tévő helyzetben – esetleg egy olyan helyzetben, amelyben könnyen cselekedhettek volna helytelenül anélkül, hogy bárki is látta volna őket. Kérd meg őket, gondolják át, hogy a Szabadító követése és parancsolatainak betartása iránti elkötelezettségük nőtt, stagnált vagy csökkent ezen idő alatt.

- Miért döntenek úgy egyesek, hogy a hithűségtől való elfordulást választják olyankor, amikor egyedül vannak egy hitüket próbára tévő helyzetben?
- Miért döntenek mások úgy, hogy ugyanezen helyzetben hithűek maradnak?

Magyarázd el, hogy Mormont a nefiták és lámániták közti végső ütközet után ölték meg, és a fia Moróni egyedül maradt, családjának és népének tagjai nélkül. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel Moróni szavait a Mormon 8:1–9-ben, és kérd meg az osztályt, hogy keressék a Moróni körülményeit taglaló leírásokat. Kérd meg őket, hogy osszák meg, amit találnak.

- Szerintetek ti mit éreznétek, ha Moróni helyében lennétek?

Az oldalak alján vagy a fejezetösszegzésekben található dátumok felhasználásával segíts a tanulóknak megérteni, hogy körülbelül 16 év telt el Mormon utolsó leírt szavai után addig, amíg Moróni elkezdett írni a lemezekre. Ezek után kérd meg a tanulókat, nézzék át ismét a Mormon 8:1–4-et, hogy lássák, milyen elhatározásra jutott Moróni, habár már nagyon régen egyedül volt. Kérd meg őket, hogy osszák meg, amit találnak. (Fel kell ismerjék, hogy eltökélt volt atyja akaratának teljesítésében, és a lemezekre való írásban.)

- Milyen tantételeket sajátíthatunk el abból, hogy Moróni a körülményei ellenére is engedelmessé volt? (Amint a tanulók megosztják a gondolataikat, hangsúlyozd ki a következő igazságot: **Még amikor egyedül vagyunk is, választhatjuk azt, hogy hithűek maradunk.** Megkérheted a tanulókat, hogy írják be ezt az igazságot a szentírásukba a Mormon 8:1–4 mellé.)

Mutass rá, hogy Moróninak egyedi küldetése volt. Kizárólag ő „marad[t] életben, hogy leírj[a] nép[e] pusztulásának szomorú regéjét” (Mormon 8:3). Habár a tanulók nem fognak ugyanezekkel a körülményekkel szembesülni, de szembesülhetnek olyan körülményekkel, ahol egyedül vannak, és hithűnek kell maradniuk. Olyan helyzetekbe is kerülhetnek, amikor egyedül érzik magukat, bár mások társaságában vannak: ilyen lehet az, amikor olyanokkal vannak, akik nem élnek az Úr és az Ő prófétái által felállított normák szerint.

- Kit ismertek, aki hithű maradt annak ellenére, hogy egyedül volt egy kihívást jelentő helyzetben?

Amikor a tanulók válaszolnak erre a kérdésre, kérdezd meg az alábbi ellenőrző kérdések némelyikét vagy akár mindegyikét:

- Hogy viselkedett ez a személy azok közt a körülmények közt?
- Milyen áldások érték őt végül azért, mert az Úr parancsát követte?
- Hogyan segítenek nektek ezek a példák?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Mormon 8:10–11-et. Kérd meg őket, hogy keressenek ki belőle egy módot, ahogyan az Úr segítette Morónit és Mormont a nehéz körülményeik közepette. (Az Úr elküldte a három nefitát, hogy szolgáljanak Mormonnak és Moróninak; lásd még a 3 Nefi 28:25–26-ot.) Hangsúlyozd ki, hogy **ha hűek maradunk Istenhez a magányos vagy nehéz időkben, akkor Ő segíteni fog nekünk, hogy hűek maradhassunk.** Használd az alábbi kérdéseket ezen igazság megbeszélésére:

- Volt már úgy, hogy egy különösen nehéz helyzetben engedelmesek maradtatok Mennyei Atyánk valamelyik parancsolata iránt? Mikor? Szerintetek milyen áldásokban részesültek cserébe?
- Szerintetek miért fontos most felkészülni arra, hogy majd nehéz körülmények között is hithűek maradjunk?

Biztatásul a tanulóknak, hogy nehéz körülmények közepette is maradjanak hűek, oszd meg velük az alábbi kijelentést Thomas S. Monson elnöktől:

Ellenőrző kérdések

Az olyan kérdések feltétele, amelyek a tanulók kezdeti válasza-ira reflektálnak, segíthet nekik alaposan elgondolkodni az általuk adott válaszról, és megosztani néhány jelentőségteljes gondolatot és érzést. Az ellenőrző kérdéseket felteheted a kezdeti választ adó tanulónak is, vagy elindíthatasz egy beszélgetést azáltal, hogy az ellenőrző kérdéseket más tanulóknak teszed fel.

„Mindennapi életünk során szinte elkerülhetetlen, hogy hitünk próbára ne tétessen. Néha talán azon kapjuk magunkat, hogy mások körében állunk, és mégis kisebbségben vagyunk, sőt, talán egyedül maradunk azt illetően, hogy mi elfogadható, és mi nem. Rendelkezünk-e vajon az erkölcsi bátorsággal, hogy szilárdan kiálljunk hitelveinkért, még akkor is, ha ehhez egyedül kell állanunk? [...] Legyünk mindig bátrak és készek kiállni azért, amiben

hiszünk, és ha ennek során egyedül kell állanunk, tegyük meg bátran, erőt merítve abból a tudásból, hogy valójában soha nem vagyunk egyedül, amikor Mennyei Atyánk oldalán állunk” (Bátran állj magad! *Liahóna*, 2011. nov. 60., 67.).

Fejezd be az órát egy olyan élményed megosztásával, amikor az Úr megáldott téged, mert hithű maradtál egy magányos vagy nehéz helyzetben.

Szentírás-memoriter áttekintés

Írd fel a táblára: *inteni*. Magyarázd el, hogy *inteni* annyit tesz, mint erőteljesen serkenteni másokat, hogy egy bizonyos módon cselekedjenek. Magyarázd el, hogy Mormon utolsó szavai a Mormon 7-ben jó példa az intésre. Adj minden tanulóknak egy kisebb lapot, és mondd el nekik, hogy egy intést fognak írni az egyik kedvenc szentírás-memoriterük alapján a Mormon könyvből. A lap tetejére a tanulók írják fel: „Szólnék valamit az utolsó napok fiataljaihoz.” Kérj fel minden egyes tanulót, hogy válassza ki az egyik kedvenc versét valamelyik szentírás-memoriterből, majd írjon egy intést az utolsó napok fiataljaihoz a kiválasztott idézet alapján. Az intésük tartalmazhat egy összefoglalót a szentírás-memoriterben található igazságokról; egy magyarázatot, hogy miért fontosak ezek az igazságok a mai fiataloknak; valamint egy felhívást, hogy cselekedjenek ezen igazságoknak megfelelően. Az intések zárulhatnak egy olyan ígérettel, mint amilyenek a Mormon 7:7-ben vagy a Mormon 7:10-ben vannak. Felkérhetsz néhány tanulót, hogy osszák meg az elkészült intéseiket az osztállyal. Össze is gyűjtheted ezeket az intéseket, hogy segítségül szolgáljanak jövőbeli szentírás-memoriter tevékenységekhez, vagy hogy kiállítsd őket a teremben.

Megjegyzés: Bármikor alkalmazhatod ezt a tevékenységet a lecke során. Alkalmazhatod például a lecke vége felé, vagy azután, hogy megbeszéltétek a Mormon 7-et.

Megjegyzések és háttér-információk

Mormon 7. Mormon végső könyörgése, hogy higgyünk Krisztusban

Jeffrey R. Holland elder a Tizenkét Apostol Kvórumából elmagyarázta Mormon végső könyörgését, amely arra irányult, hogy higgyünk Krisztusban, és amely könyörgést napjaink emberéhez írta, miután tanúja volt egész nemzete megsemmisülésének:

„Mormon halála előtti utolsó szavai, átívelve téren és időn, mindenkihez szóltak, de különösen »Izrael házának maradék[ához]«, akik egy napon majd olvassák ezt a magasztos feljegyzést. A későbbi korokban és más helyeken élőknek meg kell tanulniuk azt, amit a Mormon lábainál heverők elfeledtek; mégpedig azt, hogy mindenkinek »hinn[i] kell Jézus Krisztusban, hogy

ő Isten Fia«, és hogy a Jeruzsálemben történt keresztre feszítést követően »ismét feltámadt az Atya hatalmas által, amivel győzelmet aratott a sír felett; és benne emésztődik fel a halál fullánkja is.

És ő viszi véghez a halottak feltámadását... [és] a világ megváltását.« Ezért azok, akik megváltatnak, Krisztusnak köszönhetően élvezhetik majd »a boldogság állapotá[t], melynek nincs vége« [Mormon 7:2, 5–7]. [...]

Nem egyéb volt Mormon utolsó könyörgése és egyetlen reménye – különösen az ilyen tragikus, ám elkerülhető következmények fényében –, mint az, hogy »hinnetek kell Jézus Krisztusban«. Ez a végső célja az egész könyvnek is, mely eme utolsó napi világban róla nevezetett el” (*Christ and the New Covenant: The Messianic Message of the Book of Mormon* [1997], 321–22).

További tanítási ötlet

Mormon 7:8–9. A Biblia és a Mormon könyve

Rakd ki a Mormon könyve egy példányát, és írd rá: „Ebben”. Ezután rakd ki a Biblia egy példányát, melyre írd rá: „Abban”. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Mormon 7:8–9-et, megfigyelve, hogy mit

mondott Mormon az „ebben” (a Mormon könyvében) és az „abban” (a Bibliában) való hit kapcsolatáról.

- Hogyan erősítette meg a Biblia igazságairól nyert bizonyosságodat, amikor a Mormon könyvét tanulmányoztad? Hogyan erősítette meg a Mormon könyvéről szerzett bizonyosságodat, amikor a Bibliát tanulmányoztad?

Otthon tanulási lecke

4 Nefi 1–Mormon 8:11 (28. rész)

Felkészülési anyag az otthon tanulókat oktatója számára

A napi otthon tanulási leckék összefoglalása

A következő részt – a 4 Nefi 1–Mormon 8:11-ben (28. rész) tanulmányozott tanok és tantételek összefoglalását – nem arra szánták, hogy a lecke részeként mind megtanítsd. A tanítás csupán e tanok és tantételek némelyikére összpontosít. Kövesd a Szent Lélek sugalmazásait, amikor figyelembe veszed az általad tanított fiatalok szükségleteit.

1. nap (4 Nefi 1)

Ahogy a tanulók áttanulmányozták a nefiták állapotát a Szabadító látogatását követő mintegy 200 évben, megtanulták, hogy amikor az emberek közösen munkálkodnak azon, hogy megtérjenek az Úrhoz, akkor egységessé válnak és nagyobb boldogságot tapasztalnak meg. Rájöttek arra is, hogy a kevelység megosztást szül, és nagyobb gonoszsághoz vezet.

2. nap (Mormon 1–2)

Mormon igazlelkű életének példájából a tanulók többet tudtak meg az olyan tulajdonságokról, mint a megfontoltság és a gyors megfigyelés készsége. Megtanulták, hogy még egy gonosz társadalomban is választhatjuk az igazlelkű életet. A nefita nép gonoszságának példájából a tanulók megértették az alábbi tantételeket: A gonoszság és hitetlenség elűzi az Úr ajándékait és a Szentlélek hatását. Ha a bűneink feletti szomorúságunk bűnbánatra készítet, az oda vezet, hogy alázatos szívvel jövünk Krisztushoz. Az a szomorúság, amelyet csak a bűn következményei miatt érzünk, kárhózatba visz (vagy megakasztja az örök élet felé való haladásunkat).

3. nap (Mormon 3–6)

Amint az Úr hosszútűréséről tanultak, amelyet a nefiták iránt tanúsított, a tanulók megértették, hogy az Úr elég lehetőséget ad nekünk a bűneink megbánására. A nefiták azonban elutasították a bűnbánatot, és inkább bosszút esküdtek a lámániták ellen. Mivel az Úr tiltja a bosszúvágyat, Mormon úgy döntött, hogy visszalép a nefita seregek vezetésétől. A nefiták bosszúállási erőfeszítéseinek eredménye láttán a tanulók megérthették, miként érik utol Isten ítéletei a gonoszakat. Mormon tanúja volt egész népe pusztulásának és siratta bukásukat.

4. nap (Mormon 7:1–8:11)

Mormon azzal zárta feljegyzéseit, hogy a lámániták leszarmazottaihoz szólt. A tanulók megtudták, hogy az Úr mindenkinek megváltást nyújt, aki elfogadja evangéliuma tantételeit és szertartásait. Mormon meghalt, és Moróni írt a nefiták pusztulását követő állapotokról. Moróni példájából a tanulók elsajátították, hogy amikor egyedül vannak, akkor is választhatják azt, hogy hithűek maradnak.

Bevezetés a leckéhez

Ebben a leckében a tanulók át fogják tekinteni a nefiták pusztulását, és tanulni fognak Mormon azon vágyáról, hogy „Jézus karjaiba zár[ja]” a népét (Mormon 5:11). A tanulók elsajátítják azt, hogy miként nyerjék el az Úr ölelését a saját életükben. A nefiták bűnbánatot illető elutasításából a tanulók megértik azokat a szomorú következményeket, amelyek a bűnbánatot nem tartó népet érik.

Javaslatok a tanításhoz

4 Nefi 1–Mormon 4

A nefita nép igazlelkűségéből és boldogságból gonoszságba hanyatlak

Kérd meg a tanulókat, hogy keressék ki, hány évnyi nefita történelmet tanulmányoztak ezen a héten. Ennek kiszámításához segíts nekik a 4 Nefi 1 és a Mormon 8 fejezetösszegzéseiben vagy az oldalak alján található dátumok használatában. (Ezek a fejezetek majdnem 400 évet fednek le, vagyis a nefita történelem több mint harmadát.)

Kérd meg az osztály egyik felét, hogy a szentírásaik és a szentírás-tanulmányozási naplójuk segítségével tekintsék át, amit a nefiták boldogságáról tanultak a 4 Nefi 1-ben. Az osztály másik fele forduljon a Mormon 1–2-höz és a szentírás-tanulmányozási naplójukhoz, hogy áttekintsék, ki is volt Mormon, és miért volt ennyire csodálatra méltó. Kérd meg a két csoportot, hogy összegezzék az általuk tanultakat. Ezek után kérd meg a csoportokat, hogy mutassák be az összegzéseiket.

Kérdezd meg a tanulókat: Milyen igazságot tanultatok ezen fejezetek tanulmányozásából, és miért fontos az számotokra?

Magyarázd el, hogy Mormon minden arra irányuló erőfeszítése ellenére, hogy segítsen a nefitáknak lelkiileg felkészülni a csatára, ők megtagadták, hogy bűnbánatot tartsanak és az Úrhoz forduljanak. Gonoszságukból kifolyólag csak a saját erejükre támaszkodhattak, és a lámániták elkezdtek legyűrni őket (lásd Mormon 3–4).

Mormon 5:8–24

Mormon elmagyarázza, hogy a Mormon könyve feljegyzései azért íródtak, hogy meggyőzzék az embereket, hogy higgyenek Jézus Krisztusban

Kérdezd meg a tanulókat, hogy bántódtak-e valaha olyan valaki miatt, aki éppen a saját helytelen döntése következményeit nyögte. Megoszthatok egy helyénvaló (és nem elítélő) példát arról a szomorúságról, amelyet te éreztlél olyasvalaki iránt, aki saját döntése negatív következményeitől szenvedett. Magyarázd el, hogy Mormon azt írta: az utolsó napokban élő emberek búsulni fognak, amikor a nefiták pusztulásáról olvasnak.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Mormon 5:10–11-et, kikeresve mindazt, amiben a nefitáknak Mormon

szerint részük lehetett volna. Miután a tanulók válaszoltak, tedd fel a következő kérdéseket:

- Szerintetek mit jelent, ha „Jézus karjaiba zár”? (A *karjaiba zár* kifejezés annyit tesz: szorosan, biztosan tartani, avagy ölelni, tehát egy védelmet és gyengédséget kifejező mozdulat.)
- A Mormon 5:11 szerint mit tehetünk avégett, hogy ilyen ölelésben részesüljünk? (**A bűnbánat által „Jézus karjaiba zár[hat bennünket]”**. Írd fel a táblára ezt a tantételt.)

Olvasd vagy olvastasd fel egy tanulóval a következő kijelentést Kent F. Richards eldertől, a Hetvenektől. Kérd meg az osztályt, hogy figyeljen arra, mit jelent, ha „Jézus karjaiba zár”.

„Mindenkit a karjába zár, aki hozzá igyekszik. [Mormon 5:11.] Hatalma által minden lélek meggyógyulhat. Minden fájdalom enyhülhet. Őbenne nyugalmat találhatunk lelkünknek. [Máté 11:29.] Halandó körülményeink lehet, hogy nem fognak azonnal megváltozni, fájdalmunk, aggodásunk, szenvedésünk és félelmünk azonban felemészthetik az Ő békességében és gyógyító balsama által” (Az engesztelés gyógyír minden fájdalomra. *Liahóna*, 2011. máj. 16.).

Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak vissza olyan alkalomra, amikor úgy érezték, hogy bűnbánatuknak köszönhetően Jézus a karjaiba zárta őket. Elmélkedjenek arról is, mit tehetnének annak érdekében, hogy ebben a pillanatban is az Ő karjaiba legyenek zárva. Tedd bizonyosságodat a bűnbánat következményeinek vizsgáló és óvó hatásáról.

A Mormon 5 másik tantételének szemléltetéséhez helyezd egy üveg dugóját, vagy más lebegő tárgyat, egy lábos vízbe. Két vagy három tanuló kezdje el fújni különböző irányokból. Kérdezd meg: vajon mennyi befolyása van a dugónak arra, hogy merre megy? Biztasd a tanulókat, hogy miközben folytatják a tanulást, figyeljék meg, miben hasonlít ez a dugó a nefitákra.

Írd fel a táblára: *Amikor megtagadjuk a bűnbánatot...* Ezek után kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Mormon 5:2, 16–19-et, miközben az osztály azt figyelni, milyen eredménye volt annak, hogy a nefiták elutasították a bűnbánatot. Kérd meg a tanulókat, hogy használják a versekben találtakat arra, hogy kiegészítsék a táblán lévő mondatot. Miközben válaszolnak, feltehetsz néhányat a következő kérdésekből, hogy segíts nekik megérteni a versben lévő egyes szavakat és kifejezéseket:

- Szerintetek mit jelent a 16. versben az, hogy „Krisztus és Isten nélkül vannak a világban”? (A Jézus Krisztusban és Mennyei Atyánkban való hit nélküli élet, mely híján van az Ő befolyásuknak és útmutatásuknak.)

- Szerintetek mit jelent az, hogy „úgy sodródni, mint pelyva a szél előtt”? (Mormon 5:16). (Elmagyarázhatod, hogy a pelyva a gabonaszemet védő levélkék, illetve a kalász egyéb részei, amelyeket csépléskor széthord a szél.)
- Szerinted hogy éreznéd magad, ha egy horgony nélküli hajón lennél kint a tengeren, ráadásul vitorla és kormány nélkül? Hogyan hasonlítható ez a helyzet a nefiták állapotához?

Magyarázd el, hogy a Mormon 5 tanítása szerint, **amikor elutasítjuk a bűnbánatot, a Lélek visszavonul, mi pedig elveszítjük az Úrtól jövő útmutatást**. Írd fel ezt a tantételt a táblára, a korábban elkezdett felirat kiegészítéseként. Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak vissza életük olyan időszakaira, amikor megtapasztalhatták ezt a tantételt.

Érdemes lehet összehasonlíttatni a tanulókkal a táblára írt két tantételt a következő kérdés segítségével: A táblára írt két igazság alapján, miben különbözik a bűnbánat következménye a bűnbánat elutasításának következményétől?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Mormon 5:22–24-et, kikeresve azt, aminek a megtételére Mormon felhív bennünket, elkerülve, hogy arra a sorsra jussunk, mint korának nefitái. Biztathatod őket a találtak megjelölésére.

Tedd bizonyosságodat a táblára írt két tantétel igaz voltáról

Mormon 6:1–8:11

Megtapasztalva népének végső pusztulását, Mormon a lámánita leszármazottaknak ír, majd meghal, egyedül hagyva fiát, Morónit

Kérd meg a tanulókat, hogy összegezzék a nefiták végső pusztulásának történetét, szükség szerint felhasználva a Mormon 6–8-as fejezetek összegző részeit.

Kérd meg a tanulókat, hogy magukban olvassák el a Mormon 7:10-et - Mormon által a halála előtt írt utolsó szavakat – és elmélkedjenek el róla.

Következő rész (Mormon 8:12–Ether 3)

Moróni beszélt Jézus Krisztussal és látta napjainkat. Mire figyelmeztetett bennünket Moróni? Járed fivérének is nagy hite volt. Látta Jézus Krisztust, és szemtől szemben beszélt vele. Miként segít nektek az arról való tudás, hogy Moróni és Járed fivére is látták Krisztust és beszéltek vele, abban, hogy higgyetek a szavaknak?

Mormon 8:12–41

Bevezetés

Miután írt népe megsemmisüléséről és apja haláláról, Moróni megjósolta a Mormon könyve előkerülését, és figyelmeztetett annak következményeire, ha elutasítják azt. Moróni látta, hogy a nefita feljegyzés a nagy goszság napján kerül elő, amikor sokan jobban szeretik

majd a világi javaikat, mint Istent. Bizonyágát tette, hogy a Mormon könyve nagy értéket fog képviselni az utolsó napokban fennálló, lelkeséget veszélyeztető állapotok közepette.

Javaslatok a tanításhoz

Mormon 8:12–32

Nefi megjövendöli a Mormon könyve napvilágra kerülését

Óra előtt helyezz ki olyan tárgyakat vagy képeket, amelyek a technikai haladást jelképezik. Az óra elején hívd fel a tanulók figyelmét a kihelyezett tárgyakra. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel Ezra Taft Benson elnök következő kijelentését:

„Szeretnék szólni az egyik legjelentősebb ajándékról, amelyet az újkori időkben a világ kapott. Egy olyan ajándékra gondolok, amely fontosabb, mint bármely találmány, amely az ipari és technikai forradalmak nyomán született. Ez az ajándék becsebb az emberiség számára, mint akár a modern orvostudomány számos csodálatos eredménye. Nagyobb értékkel bír az emberiség számára, mint a repülés vagy az úrutazás kifejlesztése. Az ajándék, amiről beszélek, a...” (“The Book of Mormon—Keystone of Our Religion,” *Ensign*, Nov. 1986, 4).

- Szeretnéd megkapni azt az ajándékot, amelyről Benson elnök beszélt? Miért?
- Szerinted mi lehet ez az ajándék?

Magyarázd el, hogy Moróni is tanított erről az ajándékról. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a Mormon 8:12-t, hogy kiderítsék, mi ez az ajándék. Segíts a tanulóknak megérteni, hogy amikor a vers „ezt a feljegyzést” említi, akkor a Mormon könyvről beszél. Magyarázd el, hogy Benson elnök a Mormon könyve ajándékáról beszélt.

Hogy segíts a tanulóknak megérteni a Mormon könyve értékét, kérd meg őket, hogy olvassák el magukban a Mormon 8:13–16-ot. Mielőtt nekilátnak, kérd meg őket, hogy figyeljék meg, mit tanított Moróni a Mormon könyve értékéről. Utána tedd fel az alábbi kérdések közül némelyiket, vagy akár mindet, hogy segíts nekik megbeszélni és kielemezni a találateikat.

- Néhányan esetleg az arany lemezek pénzben kifejezhető értékére gondolnak. A Mormon 8:14 szerint a lemezek milyen értelemben bírtak „nagy értékkel”? (Segíts a tanulóknak belátni, hogy az Úr senkinek nem engedi, hogy „nyerészkedés céljából” birtokolja a lemezeket, ezért maguk a lemezek „nem bírnak értékkel”. A lemezekre rótt feljegyzés azonban „nagy értékkel bír”.)
- Moróni azt mondta, hogy a Mormon könyvét csak olyasvalaki hozhatja napvilágra, aki „az [Ő] dicsőségére... tekintő szemmel” teszi azt (Mormon 8:15). Szerintetek mit jelent ez? (Miközben a tanulók megbeszélnek a kérdést, megkérheted őket, hogy olvassák el a Joseph Smith története 1:46-ot, amely tartalmazza Moróni későbbi utasításait Joseph Smith részére, azt megelőzően, hogy előhozta volna a Mormon könyvét.)
- Hogyan segít Moróni leírása a Mormon 8:16-ban a Mormon könyve napvilágra kerüléséről, világossá tenni a könyv nagy értékét?

A Mormon 8:17–21-ben leírtak szerint Moróni figyelmeztette azokat, akik elítélik vagy ellenzik a Mormon könyvét. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el ezeket a verseket, és figyeljék meg Moróni intelmeit.

- Mire figyelmezteti Moróni azokat, akik elvetik vagy elítélik a Mormon könyvét?
- Milyen igazságot tanultok a Mormon 8:22-ből? Miként segíti az Úr örökkévaló céljainak megvalósulását a Mormon könyvének napvilágra kerülése?

Magyarázd el, hogy a Mormon 8:23–25 tartalmazza Moróni szavait azon hithű szentek imáival kapcsolatosan, akik az ő napjai előtt éltek. Úgy szólt róluk, mint akik a „porból” fohászodnak az Úrhoz. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban ezt a részt, odafigyelve arra, hogy mi volt az a Mormon könyvével kapcsolatban, amiért az ősi szentek az amerikai kontinensen imádkoztak.

- Kikért imádkoztak az ősi szentek? (A testvéreikért, vagyis a lámánitákért és azok leszármazottaiért imádkoztak, valamint a Mormon könyvét napvilágra hozó személyért, aki Joseph Smith próféta.)

Magyarázd el, hogy Moróni leírta azokat az állapotokat, amelyek a Mormon könyve napvilágra kerülésének idején fognak fennállni. Ezután kérd meg őket, hogy képzeljék magukat Moróni helyébe, több mint 1600 évvel ezelőtt, amint éppen látomást kapnak a napjainkról.

Kérd meg a tanulókat, hogy írjanak egy bekezdésnyit a jegyzetfüzetbe vagy a szentírás-tanulmányozási naplóba, szemléltetve a lelkeség állapotát napjainkban. Miután a tanulóknak elegendő idejük volt az írásra, kérd meg néhányukat, hogy osszák meg, amit találtak. Ezután kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Mormon 8:26–32-t, és hasonlítsák össze az általuk írottakat Moróni - napjainkról szóló - próféta jellemzésével. Oszd párokra az osztályt! Kérd meg a párokat, hogy említsenek néhányat a saját és Moróni leírásai között tapasztalt hasonlóságokból.

- Mi az Moróni leírásából, ami szerintetek pontosan jellemzi a mai időköt?

Írd fel a táblára Moróni próféciáinak ezen összegzését: **A Mormon könyve Isten hatalma által fog előjönni a nagy gonoszság napjaiban.** Ha raktál ki technikai vagy orvostudományi fejlődést jelképező tárgyakat vagy képeket, most melléjük rakhatsz egy Mormon könyvét. Hogy segíts a tanulóknak elmélkedni és bizonyosságot tenni a Mormon könyve értékéről a saját életükben, tégy fel ilyen kérdéseket:

- Hogyan segíthet a Mormon könyve ellenállni napjaink gonoszságának?
- Miben értékesebb a Mormon könyve, mint a technikai vagy orvostudományi találmányok?
- Szerintetek a Mormon könyve miért „az egyik legjelentősebb ajándé[k], amelyet az újkori időkben a világ kapott”, ahogyan azt Benson elnök mondta?
- Mit válaszolnál, ha egy barátod megkérdené tőled, hogy miért értékes számodra a Mormon könyve?

Mormon 8:33–41

Moróni látja az utolsó napokat, és elítéli napjaink lelki gonoszságát

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Mormon 8:35-öt. Mielőtt nekilát, mutass rá, hogy ebben a versben Moróni közvetlenül hozzánk szól.

- Milyen hatással lehet ez a vers arra, ahogyan a Mormon könyvét olvassuk?

Miután a tanulók megbeszélték a kérdést, olvasd el az alábbi kijelentést Ezra Taft Benson elnöktől, amelyet a Mormon könyve prófétaival kapcsolatban tett:

„Ha látták napjainkat és azon dolgokat választották ki, amelyek leginkább értékesek lesznek számunkra, vajon nem így kell-e tanulmányoznunk a Mormon könyvét? Állandóan fel kellene tennünk magunknak a kérdést: »Miért sugalmazta az Úr Mormonnak (vagy Moróninak vagy Almának), hogy vegye bele ezt a feljegyzésébe? Milyen leckét tanulhatok meg ebből, ami segíteni fogja az életemet ezekben a napokban és ebben a korban?«” (“The Book of Mormon—Keystone of Our Religion,” 6).

Biztasd a tanulókat, hogy kövessék ezt a tanácsot, amikor Moróni további szavait olvassák a Mormon 8-ban.

Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak vissza egy olyan alkalomra, amikor úgy látták, hogy valaki segítséget szenved – fizikailag, érzelmileg, társadalmilag vagy lelkiileg. Kérd meg őket, hogy gondolják át, mit tettek az illető megsegítéséért. Ha semmit, akkor mit

A tanulók felkérése írott válaszaik megosztására

Időről időre biztasd a tanulókat arra, hogy osszák meg, amit a jegyzetfüzetekbe vagy a szentírás-tanulmányozási naplóba írnak. Ügyelj arra, hogy megköszönd a tanulóknak a hozzászólásaikat, és őszintén dicsérd meg őket. Amikor időt fordítasz erre az osztályban, segítesz egy szeretet- és tiszteletteljes tanulási környezet megteremtésében.

tehetek volna? Kérd meg őket, hogy alaposan gondolkodjanak el azon is, hogy miért döntöttek akkor úgy, ahogy döntöttek.

Kérj meg néhány tanulót, hogy egymást váltva olvassák fel a Mormon 8:33–41-et. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és figyeljék meg, milyen indokkal nem segítenek egyesek a szűkséget látókon az utolsó napokban.

- Miért nem segítenek egyesek a szűkséget látókon az utolsó napokban? (A válaszok között lehet a kevélység, a gonoszság, a pénz és a drága ruhák nagyobb szeretete, mint a szűkséget látóké, és a vágyakozás a világtól jövő dicséretre.)
- A Mormon 8:38-ban Mormon a *szennyezettek* szót használja. Milyen hatások vannak ma a világban, amelyeket szennyezetteknek tekinthetünk? (A válaszok tartalmazhatják azt, hogy a pornográfia, és a pénz szeretete.)

Kérd meg a tanulókat, hogy írjanak egy olyan mondatot, amely összefoglalja a Mormon 8:36–41-ből tanultakat a szegények és szűkséget látók iránti felelősségünket illetően. Kérj meg két-három tanulót, hogy olvassák fel a leírtakat az osztálynak. Elképzelhető, hogy a tanulók másképpen fogják megfogalmazni, mindazonáltal fel kell tudniuk ismerni az alábbi igazságot: **Isten előtt kell felelnünk azért, ahogyan a szegényekkel és szűkséget látókkal bánunk.**

- Szerintetek mik a legfőbb szükségletek az iskolákban vagy a környezetekben? Mit tehetnek az egyház fiataljai, hogy segítsenek gondoskodni azokról, akiknek ezek a szükségleteik vannak? (Segíts a tanulóknak megérteni, hogy nem az az irántuk támasztott elvárás, hogy a pénzüket és idejüket áldozzák minden érdemes ügyre vagy mindenkire, aki segítséget kér. Családjaikban és az egyházban a fiataloknak számos lehetősége nyílik a szűkséget látók megsegítésére. Ezenkívül a Lélek útmutatását is követhetik, hogy önállóan szolgáljanak.)
- Szerintetek mit tehetnek az egyház fiataljai, hogy gondoskodjanak a szegényekről? (Ha a tanulók nem említik a böjti felajánlást, érdemes lehet felolvasnod a *Hűek a hithez: Evangéliumi értelmező szótár* [2007]. 67–69. oldalain található „Böjti vasárnap” című részt, hogy kihangsúlyozd a böjti felajánlások befizetését.)

A beszélgetés után kérd meg a tanulókat, hogy írjanak a jegyzetfüzetükbe vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukba egy vagy két olyan dolgot, amit megtehetnének azért, hogy gondoskodjanak a szegényekről és szűkséget látókról. Leírhatnak olyan javaslatokat, amelyeket az órák folyamán hallottak, de a saját ötleteiket is. Kérd meg őket, írják le célként, hogy ezek közül egyet megtesznek az elkövetkezendő hetekben. Biztasd őket, hogy valósítsák meg a céljaikat.

Megjegyzések és háttér-információk

Mormon 8:14–18. „Áldott az, aki napvilágra hozza majd ezt a dolgot”

Moróni Joseph Smith prófétáról is prófétált, aki arra lett kiválasztva, hogy előhozza a Mormon könyvét a világ számára (lásd Mormon 8:15–16). Sok ősi próféta szintén tudott Joseph Smithről, és azért imádkozott, hogy sikerrel járjon az aranylemezek lefordításában és közzétételében, beteljesítve ezzel Isten céljait (lásd Mormon 8:23–25; T&Sz 10:46). Boyd K. Packer elnök, a Tizenkét Apostol Kvórumából, így beszélt Joseph Smith szerepéről a Mormon könyve előhozatalában:

„Az igazság egyszerűen az, hogy Isten prófétája volt. Semmivel sem több, és egy hajszállal sem kevesebb!

A szentírások nem annyira Joseph Smithtől származtak, mint inkább rajta keresztül. Csatorna volt, melyen keresztül kinyilatkoztatások adtak. [...]

Joseph Smith próféta iskolázatlan tanyasi gyerek volt. Néhány korai levelét eredetiben olvasva látszik, hogy kissé csiszolatlan volt, mind helyesírás, mind nyelvtan, mind kifejezőmód tekintetében.

Az, hogy a rajta keresztül érkező kinyilatkoztatások bárminemű irodalmi kifinomultsággal bírtak, valóban csoda” (“We Believe All That God Has Revealed,” *Ensign*, May 1974, 94).

Mormon 8:37–38. Hogyan függ össze a szegényekről és szűkséget látókról való gondoskodás az örökkévaló boldogsággal?

H. David Burton elnöklő püspök bizonyosságát tette a szegényekről és szűkséget látókról való gondoskodás örökkévaló következményeiről:

„A szegényekkel és szűkölködőkkel való törődés munkája mögött meghúzódó célok, ígéretes és tantételek messze túlmutatnak a halandóság határain. Ez a szent munka nem csak a szenvedőknek és a szűkölködőknek válik javára, és nem csak őket áldja meg. Isten fiaiként és leányaiként nem örökölhettek az örök élet teljességét, ha nem törődünk teljes mértékben egymással, míg e földön vagyunk. Az áldozathozatal jótékony gyakorlata által tanuljuk meg az áldozathozatal és a felajánlás celestialis tantételeit, és általa, hogy másoknak adunk magunkból” (A megszentelő jóléti munka. *Liahóna*, 2011. máj. 81–82.).

Mormon 9

Bevezetés

Moróni azzal zárta atyja feljegyzéseit, hogy felhívta a Jézus Krisztusban nem hívókat arra, hogy bűnbánaton keresztül forduljanak az Úrhoz. Azt tanította, hogy Isten a csodák Istene, aki nem változik. Azt is tanította, hogy

a csodák kizárólag a hitetlenség miatt maradnak abba. Buzdította az embereket, hogy higgyenek Jézus Krisztusban, és az Ő nevében imádkozzanak az Atyához teljes szívükből, hogy elnyerjenek minden szükséges dolgot.

Javaslatok a tanításhoz

Mormon 9:1–6

Moróni bűnbánatra szólítja azokat, akik nem hisznek Jézus Krisztusban

Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak egy olyan helyzetre, amikor kényelmetlenül érezték magukat. Kérj meg néhány tanulót, hogy meséljenek ezekről az élményekről, és magyarázzák el, hogy miért érezték magukat kényelmetlenül. Azt is megkérdezheted tőlük, hogy mi segített volna abban, hogy kényelmesebben érezzék magukat.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Mormon 9:1–5-öt, és figyeljék meg a Moróni által leírt kényelmetlen helyzetet. (Arra is megkérheted a tanulókat, hogy olvassák el az Alma 12:12–15-öt, és jegyezzék fel ezt a hivatkozást a Mormon 9:1–5 margójára.)

- Hogyan fogják magukat érezni a gonoszok az Atyaisten és Jézus Krisztus jelenlétében a végső ítélet idején? Miért fogják így érezni magukat?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel Joseph Fielding Smith elnök alábbi kijelentését:

„Nem lehet szabadítás bűnbánat nélkül. Bűneiben az ember nem léphet be Isten királyságába. Nagy következetlenség lenne, ha bűneiben bárki az Atya jelenlétébe jöhetne, vagyis ha az Isten jelenlétében lakhatna. [...]”

Úgy vélem, hogy számosan vannak földön olyanok, és sokan közülük talán az egyház tagjai – de legalábbis néhányan közülük az egyház tagjai –, akik úgy gondolják, hogy kedvükre élhetik az életüket, megszegve az Úr parancsolatait, és ennek ellenére végül beléphetnek a jelenlétébe. Úgy gondolják, hogy talán majd a lélekvilágban fognak bűnbánatot tartani.

Érdemes lenne elolvasniuk Moróni ezen szavait [idézet a Mormon 9:3–5-ből].

Azt gondoljátok, hogy egy olyan ember, akinek az életét betölti a romlottság, aki lázadott Isten ellen, aki nem birtokolta a bűnbánat lelkét, boldogan és kellemesen érezné magát, ha megengednék neki, hogy Isten jelenlétébe lépjen?” (*Doctrines of Salvation*, szerk. Bruce R. McConkie, 3 kötet [1954–1956], 2. kötet, 195–196.; az eredetiben dőlt betűs kiemelés szerepel).

- Miért kell megbánnunk bűneinket ma, nem várva az ítéletig? (Segíthet a tanulóknak megválaszolni a kérdést, ha megkéred őket, hogy olvassák el az Alma 34:33–38-at.)

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Mormon 9:6-ot. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és figyeljék meg, mit kell tenniük a hitetleneknek, hogy ők is kényelmesen érezhessék magukat Isten jelenlétében. Miután a tanulók beszámolnak a találatokról, kérd meg őket, hogy keressék ki azokat a szavakat és kifejezéseket a Mormon 9:6-ból, amelyek azokat jellemzik, akik az Úrhoz fordultak és megbocsátásért imádkoztak. Javasolhatod, hogy a tanulók jelöljék meg a talált szavakat és kifejezéseket.

Kérd meg a tanulókat, hogy írjanak le a jegyzetfüzetükbe vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukba egy tantételt, amely összegzi a Mormon 9:6-ot. Szólíts fel két vagy három tanulót, hogy olvassák fel, amit írtak. A tanulók megfogalmazása különbözhet, de a válaszaik fejezzék ki a következő igazságot: **Ha bűnbánatot tartunk, szepítőellenek találatunk, amikor Isten jelenlétébe lépünk.**

Az egyes tanulók felszólítása

Az egyes tanulók felszólítása részvételre bátoríthat olyanokat is, akik nem aktivizálják magukat gyakran. Segíts a tanulóknak felkészülni a részvételre azáltal, hogy időt adsz nekik a gondolkodásra, mielőtt felszólítanád őket. Ügyelj arra, nehogy megszégyenítsd őket, és ne gyakorolj rájuk nyomást annak érdekében, hogy részt vegyenek, ha ez nekik kellemetlen.

Tedd bizonyosságodat, hogy a bűnbánat és az igazlelkű élet által felkészülhetünk, hogy kényelmesen érezhessük magunkat az Úr jelenlétében. Kérd meg a tanulókat, hogy gondolkodjanak el azon, mit kell tenniük már most, hogy felkészüljenek az Úrral való találkozásra.

Mormon 9:7–20

Moróni kijelenti, hogy Isten csodákat visz véghez, és megválaszolja a hithűek imáit

Írd fel a táblára: *csodák*. Kérdezd meg a tanulóktól, hogy milyen meghatározását tudnák adni ennek a szónak. Miután a tanulók válaszoltak, kérd meg az osztályt, hogy keressék ki a *csoda* címszót a Kalauz a szentírásokhoz segédletben. Kérd meg őket, hogy olvassák el a címszó tartalmát, olyan információt keresve, ami megvilágítja vagy kiegészíti az általuk javasolt meghatározásokat.

- Szerintetek miért nem hisznek egyesek a csodákban?

Foglald össze a Mormon 9:7–8-at, elmagyarázva, hogy Moróni azokhoz az utolsó napi emberekhez szólt, akik szerint nincsenek többé kinyilatkoztatások, próféciák, lelki ajándékok, és csodák.

Oszd párokra a tanulókat. Kérd meg, hogy a párosok egyik tagja olvassa el magában a Mormon 9:9–11-et, miközben a másik a Mormon 9:15–19-et olvassa magában. Kérj meg minden tanulót, hogy írják le azokat a főbb pontokat, melyeket Moróni említett azért, hogy meggyőze az embereket, hogy higgyenek Krisztusban. Miután elegendő időt kaptak, kérd meg őket, hogy mondják el a társuknak, amit találtak.

A tábla bal oldalára írd fel, hogy *A csodák megszűnnek, ha mi...*

A tábla jobb oldalára írd fel, hogy *Csodák történhetnek, ha mi...*

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Mormon 9:20-at, és kérd meg az osztályt, hogy keressenek három okot, amiért az Úr megszűnhet csodákat tenni gyermekei között. Kérj meg egy tanulót, hogy írja fel ezeket az okokat a táblára, hogy kiegészítse a tábla bal oldalára írt állítást, amint azt az alábbi táblázat mutatja.

Kérd meg a tanulókat, hogy fogalmazzák át a csodák megszűnésére vonatkozó állításokat úgy, hogy csodákat lehetővé tévő feltételeket fejezzenek ki. A válaszaik legyenek hasonlóak a táblázat jobb oszlopában szereplőkhöz.

A csodák megszűnnek, ha mi...	Csodák történhetnek, ha mi...
Hitetlenségbe süllyedünk	Növeljük hitünket
Letérünk a helyes útról	A helyes módon élünk, illetve betartjuk Isten parancsolatait
Nem ismerjük Istent, akiben bízunk kellene	Megismerjük Istent és bízunk benne

Kérd meg a tanulókat, hogy gyorsan nézzék át a Mormon 9:9, 19-es verseket, és keressék meg Moróni tanításait Isten természetéről. Miután a tanulók elmondják, hogy mit találtak, kérdezd meg:

- Mivel tudjuk, hogy Isten változatlan, továbbá, hogy egykor csodákat vitt véghez a gyermekei között, mit tudhatunk meg ezekből azon hajlandóságára vonatkozóan, hogy a mi életünkben is csodákat vigyen véghez? (A tanulók más szavakkal is elmondhatják, de fogalmazzák meg az alábbi tantételt: **Isten mindig is vitt véghez csodákat, és mivel változatlan, ezért még mindig visz véghez csodákat, hitünk mértéke szerint.** Felírhatod ezt a tantételt a táblára, és javasolhatod a tanulóknak, hogy írják be a szentírásaikba a Mormon 9:19–20 margójára.)

Magyarázd el, hogy sokféle módon tapasztalhatjuk Isten csodatévő hatalmát az életünkben. Hogy a tanulók átgondolják, hogy Isten miképpen a csodák Istene továbbra is, kérj meg egy tanulót, hogy olvassa el az alábbi kijelentést Sydney S. Reynolds nőtestvértől, az Elemi Általános Elnökségből:

„[M]egtanultam, hogy az Úr minden szempontból segít nekünk az életünkben, ha megpróbáljuk Őt szolgálni és az Ő akaratát tenni.

Hiszem, hogy mindannyian tanúskodhatunk ezekről a kis csodákról. Ismerünk olyan gyerekeket, akik segítségért imádkoznak, hogy megtaláljanak valamit, ami elveszett, és sikerül nekik. Ismerünk fiatalokat, akik összegyűjtik a bátorságot, hogy Isten tanújaként álljanak, és érzik az Ő támogató kezét. Ismerünk barátokat, akik utolsó pénzükből kifizetik a tizedüket, aztán egy csoda folytán ki tudják fizetni a tandíjukat, vagy a lakbérüket, illetve valahogy élelemhez jutnak családjuk számára. Mesélhetünk olyan megválaszolt imákkal és papsági áldásokkal kapcsolatos élményekről, amelyek bátorságot adtak, vigaszt nyújtottak vagy helyreállították az egészséget. Ezek a mindennapos csodák megismertetik velünk az Ő kezét az életünkben” (lásd A csodák Istene. *Liahóna*, 2001. júl. 13.).

- Milyen tapasztalataid voltak, amelyek megerősítették, hogy Isten továbbra is a csodák Istene?

Mormon 9:21–37

Moróni arra inti a hitetleneket, hogy higgyenek Jézus Krisztusban, és imádkozzanak az Ő nevében

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Mormon 9:21-et. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és figyeljék meg, mit tanított Moróni a Mennyei Atyához intézett imákról.

- Milyen ígéreteket adott Moróni? (A tanulók válaszaik tükrözzék az alábbi tantételt: **Ha hittel imádkozunk Krisztus nevében, akkor Mennyei Atyánk megad bármit, amit kérünk.**)

Hogy segíts a tanulónak megérteni, mit jelent „Krisztus nevében” imádkozni, kérd meg egyiküket, hogy olvassa fel az alábbi kijelentést:

„Krisztus nevében imádkozunk, amikor gondolataink Krisztus gondolatai, kívánalmaink Krisztus kívánalmai: amikor az Ő beszédei bennünk maradnak (lásd János 15:7). Ekkor olyan dolgokat kérünk, melyeket megadhat nekünk Isten. Sok ima válasz nélkül marad, mert egyáltalán nem Krisztus nevében hangoznak el; egyáltalán nem képviselik az Ő gondolatait, hanem az emberi szív önzéséből sarjadnak” (Bible Dictionary, „Prayer”).

Érdemes lehet feltenned a következő kérdéseket:

- Hogyan lehetünk biztosak abban, hogy az imáinkban kért dolgok tükrözik azt, amit az Úr szán nekünk?
- Tapasztaltad már, hogy a Mormon 9:21-ben adott ígéret valóra vált? Ha igen, mikor? (Lehet, hogy időt kell adnod a tanulónak, hogy elgondolkodjanak ezen a kérdésen, mielőtt válaszolnak.)

Foglald össze a Mormon 9:22–25-ös verseket, elmagyarázva, hogy a Szabadító áldásokat ígért tanítványainak, amikor elküldte őket az evangélium prédikálására. Kérd meg a tanulókat, hogy fussák át a Mormon 9:22–25-öt, és találjanak meg néhányat ezekből az áldásokból.

- Mit jelent számotokra az, amit a Szabadító mondott, hogy „minden szavamat meg fogom erősíteni” (Mormon 9:25)?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Mormon 9:27–29-et, megfigyelve azt a hozzáállást és cselekedeteket, amelyek segíteni fognak nekik érdemessé válni Isten segítségére, és elnyerni azt. Érdemes lehet megkérned a tanulókat, hogy írják be ezen versek összegzését a jegyzetfüzetükbe vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukba.

A lecke zárásaként foglald össze a Mormon 9:30–34-et, elmondva a tanulónak, hogy Moróni aggódott amiatt, hogy az utolsó napokban egyesek elvetik majd a Mormon könyve üzenetét azok tökéletlensége miatt, akik azt írták, valamint a nyelv miatt, amelyen íródott. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Mormon 9:35–37-et. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és figyeljék meg milyen indítatásból imádkozott Moróni és mások is azért, hogy a Mormon könyve előhozattasson az utolsó napokban. (Azért, hogy testvéreik – vagyis a lámániták – leszármazottai „visszaállíttassanak Krisztus ismeretéhez” és ama szövetségekhez, melyeket Isten kötött Izráel házával.)

Hogy segíts a tanulónak a tanultak összefoglalásában, tedd fel a következő kérdéseket:

- Miképpen szolgál a Mormon könyve bizonyítékkal arra, hogy Isten a csodák Istene, és megválaszolja az imákat?
- Milyen igazságokat tanultatok ma, amelyek hatással lesznek személyes imáitokra?

Mormon áttekintése

Szánj időt arra, hogy segíts a tanulóknak áttekinteni Mormon könyvét. Kérd meg őket, gondolkodjanak el azon, mit tanultak ebből a könyvből, mind az ifjúsági hitoktatáson, mind pedig személyes szentírás-tanulmányozásuk során. Kérd meg őket, hogy röviden tekintsenek át néhányat Mormon fejezet-összefoglalóiból, hogy azok segítsenek az emlékezésben. Kérd meg a tanulókat, hogy néhányan osszanak meg valamit Mormon könyvéből, ami inspiráló volt számukra, vagy segített nekik abban, hogy a Jézus Krisztusba vetett hitük gyarapodjon.

Ether könyve:

BEVEZETÉS

Miért tanulmányozzuk ezt a könyvet?

A tanulók Ether könyve tanulmányozása során tanulnak majd a járeditákról – egy olyan népcsoportról, akik a nyugati féltekére vándoroltak, és évszázadokon át ott éltek, még Lehi népének érkezését megelőzően. A tanulók fontos tanítételeket ismernek majd meg az imáról, a kinyilatkoztatásról, valamint arról a kapcsolatról, amely a Jézus Krisztusba vetett hit gyakorlása és a lelki tudás megszerzése között áll fenn. Tanulnak majd arról is, milyen szerepet játszanak a próféták az emberek bűnbánatra szólításában, valamint arról, milyen következményei vannak annak, ha visszautasítják Jézus Krisztust és az Ő prófétáit.

Ki írta ezt a könyvet?

Moróni kivonatolta ezt a könyvet az Ether lemezeinek nevezett 24 aranylemezről. A könyv Ether prófétáról kapta a nevét, aki a járediták utolsó prófétája volt, és aki a történetükről szóló feljegyzést elkészítette (lásd Ether 15:33–34). Mintegy 500 évvel azt megelőzően, hogy Moróni a szent feljegyzéseket kivonatolta volna, Limhi népének egy csoportja felfedezte Ether lemezeit, amikor Zarahemla földjét keresték (lásd Móziás 8:7–11; Ether 1:2). A nefita próféták és a feljegyzések őrzői továbbadták egymásnak Ether lemezeit, míg végül azok Moróni birtokába kerültek. Moróni kijelentette, hogy e feljegyzésnek „még a század részét” se írta le a kivonatában (Ether 15:33).

Kiknek íródott a könyv, és miért?

Abból, hogy Moróni azután kivonatolta Ether lemezeit, hogy mind a járediták, mind pedig a saját népe már elpusztult, látható, hogy napjaink emberének szánta azt. Moróni arra buzdította az utolsó napi nemzsidókat, hogy bánják meg bűneiket, szolgálják Istent, és vessék el a titkos összeesküvéseket (lásd Ether 2:11–12; 8:23). Feljegyezte Jézus Krisztus szavait is, melyekkel felszólította a „földnek szélei[t]”, hogy tartsanak bűnbánatot,

jöjjenek Őhozzá, keresztkedjenek meg, és nyerjék el a tudást, amely a világtól hitetlenség miatt visszatartatik (lásd Ether 4:13–18).

Hol és mikor íródott?

Ether azon végső, hatalmas csata alatt és után fejezte be népének feljegyzését, amelyet csupán ketten éltek túl – ő maga és Koriántumr (lásd Ether 13:13–14; 15:32–33). Ezután elrejtette írásait „oly módon, hogy Limhi népe megtalálta azokat” (Ether 15:33, lásd még Móziás 8:7–9). Moróni Kr.u. 400. és Kr.u. 421. között kivonatolta Ether feljegyzését (lásd Mormon 8:3–6; Moróni 10:1). Moróni azt írta, hogy a járediták „ezen északi országrész színén” pusztultak el (Ether 1:1), utalva ezzel arra, hogy ő maga is azon a területen kivonatolta a lemezeket, ahol e nép elpusztult.

Milyen megkülönböztető jegyei vannak ennek a könyvnek?

A Mormon könyvében szereplő többi könyvtől eltérően Ether könyve nem kapcsolódik Lehi leszármazottainak történetéhez. A könyv beszámol arról, hogy a járediták miként hagyták el Babel tornyát, majd utaztak el az ígért földré, ahol végül elpusztultak. Ether könyve ugyanakkor egy másik tanúja is a nefiták feljegyzésének, hiszen jól példázza, hogy „amely nemzet birtokolja [a megígért földet], annak Istent kell szolgálnia, vagy elsodortatik..., amikor megérnek a gonoszságban” (Ether 2:9).

Jézus Krisztus halandóság előtti állapotában való megjelenése Járed fivérének „a feljegyzett történelem legnagyobb pillanatai közé sorolható”. Ez az esemény „örökre Isten legnagyszerűbb prófétái közé emelte Járed fivérét” (Jeffrey R. Holland, *Christ and the New Covenant: The Messianic Message of the Book of Mormon* [1997], 17). Moróni beszámolója e látomásról erőteljes tanúbizonyság Jézus Krisztusról, és jellegzetes tanításokat képvisel a lélektestek természetével kapcsolatban (lásd Ether 3:4–17).

Vázlat

Ether 1–3 Az Úr megóvja a járediták nyelvét Babel tornyánál, és ígéretet tesz arra, hogy egy kiválasztott földre vezeti, és hatalmas nemzetté teszi őket. A tengerparthoz vezeti őket, majd utasítást ad nekik arra, hogy építsenek bárkákat az óceánt átszelő utazásukhoz. Az Úr kinyilatkoztatja magát és „minden dolgot” (Ether 3:26) Járed fivérének.

Ether 4–5 Moróni lepecsételi Járed fivérének írásait. Feljegyzi Jézus Krisztus azon kijelentését, hogy ezek az írások azok számára kerülnek kinyilatkoztatásra, akik Őbelé vetett hitet gyakorolnak. Moróni arról tanít, hogy három utolsó napi tanú is csatlakozik az Atyához, a Fiúhoz és a Szentlélekhez a Mormon könyvéről való tanúságtételben.

Ether 6–11 A járediták a megígért földre utaznak. A nép sokasodik, és szétterjednek az egész földrészen. Igazlelkű és gonosz királyok felváltva uralkodnak sok nemzedék felett. A járediták majdnem elpusztulnak a titkos összeesküvések miatt. Sok próféta figyelmezteti a népet, hogy tartsanak bűnbánatot, azonban elutasítják őket.

Ether 12 Moróni azt tanítja, hogy hitre van szükség, mielőtt valaki lelki tanúbizonyságot nyerhet. Kifejezésre juttatja az Úr felé aggodalmát, hogy a nemzsidók majd kigúnyolják gyengeségeit a szent feljegyzések írásával kapcsolatban, és feljegyzi az Úr válaszát. Moróni arra buzdítja az utolsó napi olvasókat, hogy keressék Jézus Krisztust.

Ether 13–15 Moróni Ethernek az Új Jeruzsálemmel kapcsolatos próféciáit tárgyalja. Miután a járediták visszautasítják Ethert, ő szemtanúja lesz teljes pusztulásuknak, és feljegyzi azt.

Ether 1

Bevezetés

Moróni arról a 24 aranylemezről kivonatolta Ether könyvét, amelyeket a Limhi által kiküldött kutatócsapat talált (lásd Móziás 8:7–11). Ezek a lemezek a járedita nép történetét tartalmazták. A járeditákról szóló beszámoló azzal kezdődik, hogy Járed és fivére az Úr könyörületéért és útmutatásáért folyamodnak családjuk és

barátaik számára, amikor az Úr Bábel tornyánál összezavarja az emberek nyelvét (lásd 1 Mózes 11). Mivel Járed fivére hithűen imádkozott az Úrhoz, Ő megóvta Járed, fivére, valamint családjaik és barátaik nyelvét, majd kijelentette, hogy elvezeti őket egy megígért földre, ahol hatalmas nemzet lesz majd belőlük.

Javaslatok a tanításhoz

Ether 1:1–32

Moróni feljegyzi Ether származási vonalát egészen Járedig, a Bábel tornyánál

Tekintsétek át a tanulókkal a Móziás 7–21-ben, illetve e könyv függelékében található utazásokat, hogy segíts nekik megjegyezni, honnan származik Ether könyve. Kérd meg őket, hogy nézzék meg a 4. utazást: kísérlet Zarahemla megtalálására, majd keressék meg, mit talált Limhi népe ezen utazásuk során. Kérd meg a tanulókat, hogy lapozzanak Ether könyve első oldalához. A cím alatt található összegzés elmondja, hogy Ether könyvét arról a 24 lemezről vették, amelyeket Limhi népe talált.

Mondd el, hogy miután Moróni végzett atyja feljegyzésével, készített egy kivonatot – rövidített változatot – a 24 aranylemezen található feljegyzésből. Ez a feljegyzés a járediták történetét tartalmazta, akik a nefiták és a lámániták előtt éltek az amerikai kontinensen. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Ether 1:1–5-öt, és keressék meg, hogyan döntött Moróni, mit vesz bele a járedita feljegyzésről készített kivonatába. Kérd meg a tanulókat, hogy számoljanak be arról, mit találtak.

Ha rendelkezésedre áll Bábel tornyának valamilyen szemléltetése, akkor megmutathatod azt. Kérd meg a tanulókat, hogy összegezzék, mit tudnak az Ether 1:5-ben említett toronyról és arról, mi történt azokkal, akik megkísérelték felépíteni azt. (Bábel tornyának nevezték. Az Úr összezavarta mindazok nyelvét, akik megpróbálták felépíteni, és szétszórta őket a gonoszságuk miatt, lásd 1 Mózes 11:1–9.)

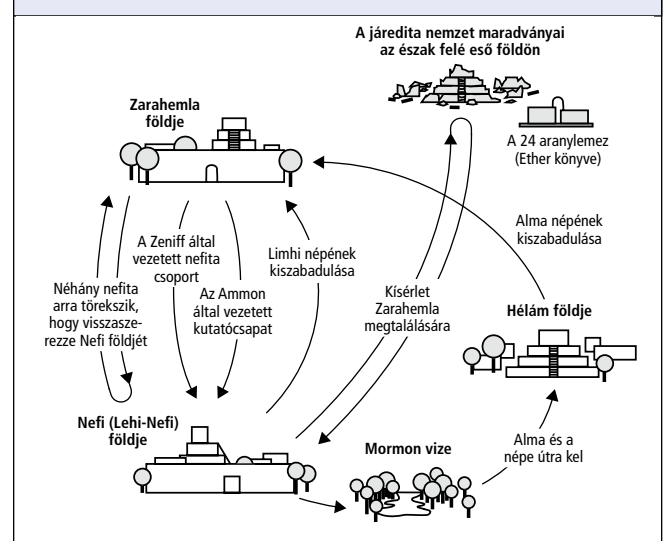
A tanulók forduljanak a Mormon könyve könyvjelzőn (cikkszám: 10458 135) található időrendi táblázathoz, hogy megértsék, hogyan kapcsolódik egymáshoz a járedita és a nefita történelem. Mondd el, hogy Moróni azzal kezdte a járedita történelemről szóló beszámolóját, hogy feljegyezte Ether próféta őseit, aki a 24 aranylemezen található történelem lejegyzője volt. Moróni Ether őseit egészen egy Járed nevű emberig vezette vissza, aki Bábel tornyának idején élt.

Ether 1:33–43

Járed fivérének imái által családja és barátaik könyörületet és iránymutatást kapnak

Kérdezd meg a tanulóktól, hogy voltak-e már olyan helyen, ahol nem értették a körülöttük lévő emberek által beszélt nyelvet. Kérd meg őket, mondják el, hogyan érezték magukat ebben a helyzetben, majd képzeljék el, hogyan érezhették magukat az emberek Bábel

A Móziás 7–24-ben lévő utazások áttekintése

tornyánál, amikor rájöttek, hogy mindenkinek összezavarodott a nyelve. Csendben gondolják át a következő kérdéseket:

- Ha ebben a helyzetben lennétek, kinek a kommunikációja hiányozna leginkább? Miért?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Ether 1:33–34-et. Mielőtt elkezdene olvasni, kérd meg őket, hogy keressék meg, hogy (1) kivel szerette volna Járed, ha kommunikálni tud, és (2) milyen javaslatot tett a probléma megoldására. (A családjával szeretett volna kommunikálni, és a fivérért kérte, hogy imádkozzon azért, hogy ne zavarodjon össze a nyelvük.) Miután a tanulók beszámoltak arról, mit találtak, kérdezd meg:

- Mit jelent számotokra a „fohászodj az Úrhoz” kifejezés?
- Az Ether 1:33–34-ből mit tudtok meg arról, hogyan vélekedett Járed a testvérel és annak imáival kapcsolatosan?

Oszd párokra az osztályt. Mindegyik páros felváltva olvassa fel az Ether 1:35–42-t. Keressék meg ebben Járed fivérének imáit és az Úr válaszait ezekre. Amikor a tanulóknak elegendő idő állt rendelkezésére az olvasáshoz, kérdezd meg:

- Mi érint meg benneteket Járed fivérének imáival kapcsolatosan?
- Hogyan válaszolta meg az Úr Járed fivérének az imáit?
- Milyen tanítételeket ismerhetünk meg abból, ahogyan Járed fivére imádkozott, és ahogyan az Úr megválaszolta az imáit? (Amikor a tanulók elmondják gondolataikat, buzdítsd őket, hogy gondolkodjanak el Mennyei Atyánk irántuk érzett könyörületén és szeretetén. Írd fel a táblára a következő tanítéletet: **Amikor következetesen, hittel fohászodunk Istenhez, Ő megkönyörül rajtunk.**)

Óra előtt írd fel a táblára a következő kérdéseket. (Esetleg megfontolhatod, hogy kiadod azokat papírlapokon, vagy lassan felolvasod a tanulóknak, hogy leírassák.)

Miben különbözik az, amikor fohászodunk Mennyei Atyánkhöz attól, amikor egyszerűen csak imát mondunk?

Éreztétek már Mennyei Atyánk könyörületét az imátokra érkező válaszban? Hogyan? A családtagjaitok és a barátaitok miről számoltak be nektek Mennyei Atyánk könyörülete kapcsán, melyet az imájukra adott válaszként nyertek el?

Mit tanítanak nekünk Istennek az imáinkra adott válaszai az Ő irántunk táplált érzéseiről?

Mit tehettek azért, hogy még jelentőségtejteljesebbé tegyétek az imáitokat?

Kérd meg a tanulókat, hogy a jegyzetfüzetükben vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukban írjanak választ ezekre a kérdésekre. Lehetőséget is adhatsz nekik, hogy elmondják, mit írtak le. Tegyéél bizonyosságot arról, hogy Mennyei Atyánk szeret bennünket, és meg kíván áldani minket, amikor rendszeresen Őhöz fordulunk.

Mondd el, hogy az Ether 1-ben található beszámoló további meglátásokat ad számunkra Isten irántunk érzett szeretetéről, valamint az ima által érkező áldásokról. Kérd meg a tanulókat, hogy magukban tekintsék át az Ether 1:34, 36, 38-at, és keressék meg, mit kért Járed a fivéréntől, hogy miért imádkozzon. Az egyik tanuló írja fel a többiek válaszát a táblára. Javasolhatod, hogy a tanuló ezeket a válaszokat a táblára írt tanítéletben található „fohászodunk Istenhez” kifejezés alá írja.

Javasolhatod azt is, hogy a tanulók jelöljék meg a „legyünk hűségesek az Úrhoz” kifejezést az Ether 1:38 végén. Hangsúlyozd ki, hogy Járed és fivére cselekedetei megmutatják az Úrba vetett hitüket, valamint hajlandóságukat arra, hogy engedelmeskedjenek Őneki. Hittel kérték azokat az áldásokat, amelyekre szükségük volt.

Kérd meg a tanulókat, hogy tekintsék át az Ether 1:35, 37, 40–42-t, és keressék meg mi módon áldotta meg Isten Járedet, fivérént, valamint családjaikat és barátait. A táblánál lévő tanuló írja válaszaikat a táblán szereplő tanítéletben található *megkönyörül* szó alá. Győződj meg arról, hogy a tanulók felismerik a különbséget Járed testvérének kérése és az Úr által adott áldások között.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Ether 1:43-at. Az osztály kövesse a szöveget, és keresse meg azokat az áldásokat, amelyeket Isten annak ellenére ígért meg Járed fivérének, hogy ő nem is konkrétan azokat kérte.

- Milyen további áldásokat ígért az Úr a népnek? (Járed azt kérte a fivéréntől, hogy kérdezze meg az Úrtól, merre menjenek. Járed úgy gondolta, hogy az Úr majd egy olyan földre vezeti őket, amely „minden másnál kiválóbb a földön” [Ether 1:38]. Az Úr meg

is ígérte, hogy elvezeti őket az ígéret földjére. Azonban ezen felül konkrét utasításokat is adott arról, hogy miként tegyék meg a kezdeti előkészületeket az utazásukhoz. Azt is megígérte, hogy olyan hatalmas nemzetet támaszt a családjaikból, amelynél nem lesz hatalmasabb nemzet a föld színén.)

Kérd meg a tanulókat, hogy lapozzanak a 2 Nefi 4:35-höz. (Javasolhatod, hogy írják be a 2 Nefi 4:35-öt utalásként az Ether 1:43 mellé a szentírásaikban.) Azután kérd meg őket, hogy olvassák el a 2 Nefi 4:35-öt és az Ether 1:43-at magukban, és keressék meg, mint tanítanak ezek a versek azon áldásokról, amelyeket Isten ad nekünk válaszként az imáinkra.

- Mit tanít Nefi a 2 Nefi 4:35-ben, Isten imákra adott válaszaival kapcsolatosan? (Isten készségesen ad mindazoknak, akik imában keresik Őt. Elmondhatod, hogy a *készségesen* kifejezés azt jelenti, hogy bőkezűen.) Hogyan erősíti meg az Ether 1:43-ban szereplő beszámoló azt, amit Nefi a 2 Nefi 4:35-ben kijelentett?
- Az Ether 1:43 szerint mivel indokolta az Úr, hogy a járediták által kért áldásokat meghaladó ígéreteket adott nekik? (Az Úr további áldásokat ígért nekik mert hűségesek voltak imáikban. Javasolhatod a tanulóknak, hogy jelöljék meg a következő kifejezést az Ether 1:43-ban: „mivel ilyen sokáig fohászokdátál hozzám”.)
- Milyen tantételt ismerhetünk meg az Ether 1:43-ból? (A tanulók más szavakkal is megfogalmazhatják, de határozzák meg a következő tantételt: **Ha rendszeresen, hittel imádkozunk Istenhez, akkor a kért áldásokon felülieket is kaphatunk.** Javasolhatod, hogy a tanulók írják be ezt a tantételt a szentírásaikba.)
- Milyen alkalommal láttátok megnyilvánulni ezt a tantételt a saját vagy az ismerőseitek életében?

Miután a tanulók elmondták válaszaikat, megoszthatsz velük egy példát a saját életedből vagy másokéból. Joseph Smith próféta kiváló példa erre a tantételre. Az általa kért áldásokon felüli áldásokat kapott, amikor azért imádkozott, hogy megtudja, melyik az igaz egyház (lásd Joseph Smith története 1:10–20), és amikor azért imádkozott, hogy megtudja, miként áll az Úr előtt (lásd Joseph Smith története 1:29–47).

Zárásként bátorítsd a tanulókat, hogy tegyenek erőfeszítéseket azért, hogy őszintébb imáik legyenek. Arra is buzdítsd őket, hogy emlékezzenek arra, hogy Mennyei Atyánk telve van könyörülettel, és hithűségük szerint válaszolja meg imáikat, valamint mindaz alapján, amiről Ő tudja, hogy a legnagyobb áldásokat hozhatja az életükre.

Szentírás-memoriter áttekintés

Oszd párokra az osztályt. Adj nekik időt, hogy segítsenek egymásnak mind a 25 Mormon könyve-beli szentírás-memoriter hivatkozásainak és kulcsszavainak áttekintésében. Javasolhatod, hogy a szentírás-memoriter kártyák segítségével kérdezzék ki egymást (lásd a szentírás-memoriter áttekintésére vonatkozó ötletet a 45. lecke végén). Ezután írjanak tesztet a szakaszokból, esetleg a szentírás-memoriter kártyák segítségével. Az osztállyal közösen javítsátok ki a tesztet. Kérd meg a tanulókat, hogy jegyezzék fel azokat a részeket, amelyeket még át kell tekinteniük, és buzdítsd őket, hogy tanulmányozzák ezeket egyedül is. Amint a tanév a végéhez közeledik, fontold meg, hogy egy végső felmérést is íratsz a Mormon könyvében szereplő szentírás-memoriterekből.

Megjegyzés: Ezt a tevékenységet az óra elején vagy a végén is elvégezheted. Ha az elején végzed el, akkor fogd rövidre, hogy maradjon idő a tanításra is. Egyéb áttekintő tevékenységeket találsz e kézikönyv függelékében.

Megjegyzések és háttér-információk

Ether 1:34–35. Mi Járed fivérének a neve?

George Reynolds elder a Hetvenektől a következő történetet osztotta meg, rámutatva, hogy Járed fivérének a neve kinyilatkoztatásra került Joseph Smith próféta számára:

„Míg Kirtlandben lakott, Reynolds Cahoon eldernek fia született. Az egyik nap Joseph Smith elnök elhaladt a háza előtt, mire ő behívta a prófétát, és megkérte őt, hogy áldja meg a gyermeket és adjon nevet neki.

Joseph így tett, és a fiúnak a Mahonri Moriánkumer nevet adta. Az áldás végeztével az ágyra fektette a gyermeket, és Cahoon elderhez fordulva azt mondta: a név, amelyet fiadnak adtam, Járed fivérének a neve; az Úr most mutatta meg nekem. William F. Cahoon elder, aki a közelben állt, hallotta, amint a próféta ezt mondja apjának; és ez volt az első alkalom, amikor ebben az adományozási korszakban ismertté vált Járed fivérének neve az egyházban” (*“The Jaredites,” *Juvenile Instructor*, May 1, 1892, 282.*

Ether 2

Bevezetés

Miután Járed, fivére, valamint családjaik és barátaik elhagyták Babel tornyát, az Úr átvezette őket a vadonon, és nyolc bárka megépítésére adott utasítást Járed fivérének, hogy átvigyék népüket a tengeren, az ígéret

földjére. Amikor Járed fivére és népe hittel engedelmeskedett az Úrnak, akkor Ő biztosította számukra a szükséges útmutatást és vezetést ahhoz, hogy sikeresek legyenek utazásuk során.

Javaslatok a tanításhoz

Ether 2:1–12

A járediták megkezdik utazásukat a megígért föld felé

Vezesd le a következő tevékenységet, hogy a tanulóknak segíts megérteni, hogyan készít fel bennünket az, ha követjük az Istentől kapott utasításokat arra, hogy további útmutatást és vezetést kapjunk Őtőle:

Az óra előtt rejtj el egy kincset jelképező tárgyat a teremben, ahol majd a tanítás folyik. Készíts egy 3-4 nyomjelzőből álló sort, amely elvezeti a tanulókat a kincshez. Az első ilyen nyomjelzőt megadod a tanulóknak. Ez vezeti el őket a következőhöz, az pedig a harmadikhoz és így tovább, amíg meg nem találják a kincset. Miután megtalálták azt, kérdezd meg:

- Mi történt volna, ha figyelmen kívül hagytátok volna az első nyomot? (Nem találták volna meg a másodikat.)

A tanulók nézzék át az Ether 1:41–42-t magukban, és keressék meg az Úr utasításainak első csoportját, amelyek a járeditákat a megígért földre vezették.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Ether 2:1–3-at, hogy segíts az osztálynak megérteni, hogyan reagáltak erre a járediták.

- Hogyan reagáltak a járediták az Úr utasításainak első csoportjára?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Ether 2:4–6-ot. Az osztály kövesse a szöveget, és keressék meg azokat az áldásokat, amelyeket a járediták kaptak, miután követték az utasítások első csoportját.

- Mi történt, miután a járediták követték az Úr utasításainak első csoportját? (Az Úr további utasításokat adott nekik Járed fivérén keresztül.)
- Mit tanulhatunk ebből a beszámolóból arról, hogy miként kell fogadnunk az Úrtól érkező útmutatást? (A tanulók ettől eltérően is fogalmazhatnak, válaszaik azonban tükrözzék a következő tantételt: **Amikor hittel, az Úr utasítása szerint cselekszünk, akkor további útmutatást kaphatunk Őtőle.** Javasolhatod, hogy írják ezt az igazságot a szentírásaikban az Ether 2:6 mellé.)

Azért, hogy segíts a tanulóknak jobban megérteni és alkalmazni ezt a tantételt, kérd meg őket, hogy gondoljanak egy olyan benyomásra vagy készletre, amelyet a közelmúltban kaptak az Úrtól. Azután olvasd fel a következő kijelentést Richard G. Scott eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából arról, hogy milyen gyakran kapunk kinyilatkoztatást:

„Egyenként, kis csomagokban jönnek majd, hogy befogadóképességed nőhessen. Ha az egyes részeket hit követi, további részekhez jutsz majd, míg meg nem kapod az egész választ. Ez a minta megkívánja tőled, hogy higgy Atyánk válaszadó képességében. Ez néha nagyon nehéz, viszont jelentős személyes fejlődés lesz az eredménye” (Az ima mennyei ajándékának használata. *Liahóna*. 2007. máj. 9).

Kérd meg a tanulókat, hogy a jegyzetfüzetükben vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukban írjanak választ a következő kérdésekre. Felírhatod ezeket a táblára, vagy felolvashatod lassan, hogy a tanulók le tudják írni.

Az érdeklődés és az összpontosítás megteremtése

Olyan tevékenységeket tervez, amelyek felkelik a tanulók érdeklődését, és segítenek nekik a figyelmüket a leckében szereplő szentírásokra összpontosítani. Ezek a tevékenységek akkor a leghatékonyabbak, ha rövidek, és a tanulók figyelmét a lecke fő tanítételeire irányítják.

- Mikor fordult elő veletek, hogy követtetek egy lelki késztetést, majd pedig további utasítást kaptatok Istentől?
- Szerintetek miért kell olykor reagálnunk egy lelki késztetésre, mielőtt további kinyilatkoztatást kaphatnánk?

Az Ether 2:8–12 összegzéseként mondd el, hogy az Úr azt mondta Járed fivérének, hogy amikor a járediták megérkeznek a megígért földre, akkor „őt, az igaz és egyetlen Istent kell szolgálniuk” (Ether 2:8), ha hatalmas nemzetté kívánnak válni, ahogyan azt Ő megígérte. Ha nem szolgálják Őt, akkor „elsodortatnak” a földről (Ether 2:8–10). Moróni azt mondta, hogy ez „Isten örök rendelése” (Ether 2:10), ami azt jelenti, hogy mindenkire vonatkozik, aki azon a földön él.

Ether 2:13–15

Az Úr megfeddi Járed fivérét, amiért nem fordult Őhöz imában

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Ether 2:13–15-öt, és keressék meg, mit tettek a járediták, amikor partot értek.

- Mit tettek a járediták? (Felverték sátraikat, és négy éven át a tengerparton maradtak.)
- Miért fedtte meg az Úr Járed fivérét?
- Milyen tanulságot vonhatunk le az Ether 2:14–15-ből? (A tanulók különböző igazságokat nevezhetnek meg, beleértve a következőket: **Az Úr azt szeretné, ha rendszeresen fordulnánk imában Őhöz; az Úr nem kedveli, amikor nem fordulunk Őhöz imában; valamint a Lélek nem marad velünk, ha bűnösök vagyunk.**)

Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak a saját, személyes imáikra, miközben felolvasod a következő kijelentést Donald L. Staheli eldertől a Hetvenektől:

„A mindennapos buzgó imák, melyek bűnbocsánatért, különleges segítségért és iránymutatásért esedeznek, nélkülözhetetlenek életünkben és bizonyágunk táplálásához. Amikor sietőssé, mechanikussá, nemtörődömmé vagy feledékennyé válunk imáinkban, hajlamosak vagyunk elveszíteni a Szentlélek közelségét, amelyre pedig oly nagy szükségünk van ahhoz, hogy megkapjuk a mindennapi életünk kihívásainak sikeres kézbentartásához szükséges folyamatos irányítást” (Bizonyágunk biztosítása. *Liahóna*. 2004. nov. 39.).

Az óra előtt írd fel a táblára a következő kérdéseket. (Kiosztható papírokon is elkészítheted ezeket, vagy felolvashatod lassan, hogy a tanulók le tudják írni.) Adj két-három percet a tanulóknak, hogy röviden válaszolják meg ezeket a kérdéseket a jegyzetfüzetükben vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukban.

Milyen érzéseid vannak a személyes imáid gyakoriságáról?

Érzéseid szerint mennyire őszinték a személyes imáid?

A személyes imáid során úgy érzed, hogy valóban kommunikálsz Mennyei Atyánkkal? Miért igen vagy miért nem?

Ha egyetlen dolgot változtathatnál a személyes imáidon, akkor mi lenne az?

Ether 2:16–25 (illetve Ether 3:1–6; 6:4–9)

A járediták bárkákat építenek, hogy átkeljenek az óceánon a megígért földre

Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak egy olyan kihívásra, amellyel jelenleg vagy a jövőben szembekerülnek, vagy egy fontos döntésre, amelyet meg kell hozniuk. Például eszükbe juthat egy nehéz családi helyzet, iskolai kihívások, illetve a házassággal és a karrierrel kapcsolatos döntések. Kérd meg őket, hogy gondolkozzanak el azon, hogy az Úr vajon miként biztosíthat útmutatást vagy segítséget számukra. Miközben az Ether 2 további részét tanulmányozzák, buzdítsd őket arra, hogy keressenek olyan tantételeket, amelyek segítségükre lehetnek abban, hogy elnyerjék az Úr támogatását a helyes döntések meghozatala során.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Ether 2:16–17-et. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék a szöveget, és keressék meg, mit mondott az Úr, mit tegyenek a járediták, hogy a megígért föld felé haladhassanak. Amikor a tanuló befejezte az olvasást, kérdezd meg az osztályt, hogy van-e valaki, aki szeretne kijönni a táblához és gyorsan felrajzolni, hogy szerinte hogyan néztek ki a járedita bárkák.

Másold fel a következő táblázatot a táblára, kihagyva az alsó három sorban szereplő válaszokat. Készítsd el a táblázatot kiosztható papírokon, vagy kérd meg a tanulókat, hogy másolják át a jegyzetfüzetükbe vagy szentírás-tanulmányozási naplójukba.

Ether 2:18–19	Ether 2:20–25; 3:1–6; 6:4–9		
Gond a bárkával	Megoldás	Mit tett az Úr?	Mit tett Járed fivére?
Nincs levegő	Nyitható és zárható lukakat kell fűzni a bárkák alján és tetején.	Utasításokat adott Járed fivérének.	Kifúrta a lukakat.
Nincs kormány	A szél fújja majd a megígért föld felé a bárkákat.	Előidézte, hogy a szél fújjon.	Bízott az Úrban.
Nincs fény	Különleges köveket készített és megkérte az Urat, hogy érintse meg azokat, hogy világítsanak.	Tanácsot adott Járed fivérének arról, hogy mi nem működik, és arra utasította, hogy keressen működőképes megoldást. Megérintette a köveket, miután Járed fivére elkészítette azokat.	Elkészítette a köveket, és megkérte az Urat, hogy érintse meg azokat, hogy világítsanak a sötétben.

Kérd meg a tanulókat, hogy keressék meg egyedül az Ether 2:18–19-ben azt a három problémát, amelyet Járed felfedezett a bárkával kapcsolatban.

- Milyen gondot fedezett fel Járed fivére a bárkával kapcsolatban? (Írd be a tanuló válaszait a táblázat első oszlopába, ahogyan az ábra mutatja. Buzdítsd őket, hogy tegyék ugyanezt a saját táblázatukban.)

Miután a tanulók meghatározták a problémákat, kérd meg őket, hogy tanulmányozzák az Ether 2:20–25; 3:1–6; 6:4–9-et. (Megjegyzés: Az Ether 3-ban és 6-ban szereplő részeket bővebben tárgyalja majd a 145. és a 147. lecke.) Adj időt nekik, hogy egyedül kitöltsék a táblázat fennmaradó részeit.

Amikor a tanulóknak elegendő idejük volt a táblázat kitöltésére, tedd fel a következő kérdéseket, hogy segíts nekik meghatározni a Járed fivére ezen élményéhez kapcsolódó tantételeket:

- A levegővel kapcsolatos probléma megoldása alapján, hogyan segít olykor az Úr a gondjaink megoldásában, illetve abban, hogy választ kapjunk a kérdéseinkre? (Olykor az Úr elmondja nekünk, hogyan kell megoldani egy problémát, és elvárja tőlünk, hogy kövessük az utasításait.)
- A kormányzással kapcsolatos probléma megoldása alapján, hogyan segít olykor az Úr a gondjaink megoldásában, illetve abban, hogy választ kapjunk a kérdéseinkre? (Olykor az Úr saját maga gondoskodik a megoldásról.)
- A világítással kapcsolatos probléma megoldása alapján, hogyan segít olykor az Úr a gondjaink megoldásában, illetve abban, hogy választ kapjunk a kérdéseinkre? (Olykor az Úr azt kéri tőlünk, hogy álljunk elő valamilyen megoldással, és kérjük ehhez az Ő jóváhagyását, valamint a segítségét a kivitelezéshez.)

Írd fel a táblára a következő tantételt: **Amikor az Úrhoz folyamodunk, és megtesszük a részünket a problémáink megoldása során, akkor elnyerhetjük az Úr segítségét.** Azért, hogy segíts a tanulóknak e tantétel alkalmazásában, kérd meg őket, hogy gondoljanak arra a fontos döntésre, amely néhány perccel ezelőtt eszükbe jutott. Majd kérd meg őket, hogy gondolják át a következő kérdéseket:

- Szerintetek mit vár el az Úr tőletek e döntés meghozatala kapcsán?
- Mit tehet az Úr segítségképpen?

- Hogyan mutathatjátok meg az Úrba vetett bizalmatokat, amikor erről a döntésről gondolkodtok?

Adj pár percet a tanulóknak, hogy írjanak mindarról, amit ma megtanultak. Oszd meg a bizonyágodat arról, hogy amikor hithűen az Úrhoz folyamodunk, és megtesszük a részünket, hogy megoldjuk a problémáinkat, akkor Ő a saját bölcsessége és hatalma szerint irányítani és segíteni fog bennünket.

Ether 3

Bevezetés

Az Úr azon kérdésére válaszolva, miszerint „Mit szeretnél, mit tegyek, hogy legyen világosságotok a bárkáitokban?”, Járed fivére 16 követ készített, és alázatosan arra kérte az Urat, hogy érintse meg azokat, „hogy ragyogjanak a sötétben” (Ether 2:23; 3:4). Járed fivére hatalmas hite miatt látta a Szabadító ujját, amint

az megérintette a követeket. Ezután az Úr megmutatta magát neki, és sok mindent kinyilatkoztatott számára. Megparancsolta Járed fivérének, hogy írja le, amit látott és hallott, majd pecsételje le ezeket az írásokat, amíg az Úr jónak nem látja, hogy előkerüljenek.

Javaslatok a tanításhoz**Ether 3:1–20**

Az Úr megérinti a követeket, hogy világosságot nyújtsanak a járedita bárkáknak, valamint megmutatja magát Járed fivérének

Kérd meg az egyik tanulót, hogy ő írjon a táblára, majd pedig kérd meg a tanulókat, hogy válaszoljanak a következő kérdésekre, míg a táblafelelős felsorolja válaszaikat a táblán.

- Milyen dolgokért imádkoznak őszintén a tizenévesek?

Kérd meg a tanulókat, hogy képzeljék el, hogy az egyik barátjuk a táblán felsorolt dolgok egyikéért imádkozik. E barátjuk szeretné tudni, hogyan javíthatna az imáin és a cselekedetein, hogy elnyerhesse az Úr segítségét és iránymutatását. Buzdítsd a tanulókat arra, hogy gondoljanak erre a kérésre, amikor Járed fivérének példáját tanulmányozzák az Ether 3-ban, és keressenek olyan meglátásokat, amelyeket megoszthatnának a barátjukkal.

Emlékeztessd a tanulókat, hogy az előző leckében beszélgettek arról a beszámolóról, amikor Járed fivére megkérdezte az Urat, hogy miként kellene világosságot biztosítani a járediták bárkáiban.

- Mit tett Járed fivére, hogy segítsen világosságot biztosítani a bárkáknak? (Lásd Ether 3:1.)
- Mit kért Járed fivére az Úrtól, hogy világosságot biztosítson? (Lásd Ether 3:1, 4.)
- Mi érint meg benneteket Járed fivérének erőfeszítéseivel kapcsolatosan?

Mutass rá arra, hogy Járed fivére hatalmas erőfeszítéseket tett azért, hogy elkészítse a követeket. Ezután kérd meg a tanulókat, hogy gondolják át, mennyire lehettek volna hatékonyak a kövek a világításban, ha az Úr nem érinti meg azokat. A tanulók olvassák el magukban az Ether 3:2–5-öt, és keressenek olyan kifejezéseket, amelyek azt jelzik, hogy Járed fivére tudatában volt annak, mennyire függ az Úrtól.

Miután a tanulóknak elegendő idejük volt az olvasásra, oszd őket párokra. Kérd meg őket, hogy számoljanak be egymásnak arról, amit találtak. Javasold azt is, hogy mondják el, mi érintette meg őket Járed fivérének imájában.

Amikor a tanulók az Ether 3:2-t olvassák, kérdések merülhetnek fel bennük az olyan kifejezésekkel kapcsolatban, mint a „mi érdemtelenek vagyunk teelötted” és a „természetünk gonosz lett és az is maradt”. Segíts nekik megérteni, hogy Járed fivére ezekkel a kijelentésekkel arra az állapotra utalt, amelyet „a bukás miatt” örököltünk. Fizikai és lelki értelemben is eltávolodtunk Istentől, és amikor bűnt követünk el, még távolabb kerülünk Őtőle. Óhozzá képest gyengék és érdemtelenek vagyunk. Az Ő segítsége nélkül pedig sohasem térhetünk vissza, hogy az Ő jelenlétében éljünk.

Tedd fel a következő kérdéseket, hogy segíts a tanulóknak jobban megérteni ezen versek jelentését:

- Szerintetek miért fontos felismernünk, hogy az Úrtól függünk, amikor az Ő segítségét kérjük?
- Milyen bizonyítékát látjátok az Ether 3:1–5-ben annak, hogy Járed fivére hitt abban, hogy az Úr segíthet neki a probléma megoldásában? (Szükség szerint javasold a tanulóknak,

hogy keressenek olyan kifejezéseket, amelyek leírják Járed fivérének erőfeszítéseit, valamint olyanokat, amelyek megmutatják, mennyire bízott az Úrban.)

Annak kihangsúlyozásához, hogy milyen erős hite volt Járed fivérének, egy tanuló olvassa fel a következő kijelentést Jeffrey R. Holland eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„Bizonyára Isten, valamint az olvasó is érez valami megdöbbenőt ezen ember hitének gyermeki ártatlanságában és buzgalmában. »Íme, Ó Uram, te megteheted ezt.« Talán nem is mondott a szentírásban senki ennél erőteljesebb, hittel teli mondatot. [...] Lehet, hogy saját képességeit illetően bizonytalan volt a próféta, azonban Isten hatalmát illetően *semmi bizonytalanság sem volt benne*” (“Rending the Veil of Unbelief,” in *Nurturing Faith through the Book of Mormon: The 24th Annual Sidney B. Sperry Symposium* [1995], 12).

Mutasd meg a Járed fivére látja az Úr ujját című képet (62478; *Evangéliumi művészeti könyv* [2009]. 85. sz.). Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Ether 3:6-ot. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék a szöveget, és képzeljék el, milyen lehetett Járed fivére számára az ebben a versben feljegyzett élmény.

- Mit gondolnátok vagy éreznétek, ha hasonló élményben lenne részetek, mint Járed fivérének?

Az Ether 3:6–8 összegzéseként mondd el, hogy amikor Járed fivére meglátta az Úr ujját, „leborult az Úr előtt” (Ether 3:6). Meglepődött azt látva, hogy az Úr ujjja „olyan volt, mint egy húsból és vérből való ember ujjja” (Ether 3:6). (Járed fivére később megtudta, hogy amit látott, az az Úr lélektestének egy része volt [lásd Ether 3:16].)

A tanulók olvassák el magukban az Ether 3:9-et, és keressék meg benne, mi volt az oka annak, hogy Járed fivére képes volt meglátni az Úr ujját.

Miután a tanulók válaszoltak, írd fel a táblára a következő befejezetlen kijelentést:

Amikor alázattal szólítjuk az Urat, akkor Ő a mi ... és az Ő akarata szerint megáld bennünket.

Kérd meg a tanulókat, hogy javasoljanak szavakat, amelyekkel ki lehetne egészíteni ezt a kijelentést. A tanulóknak azt kell javasolniuk, hogy a *hitünk* szó egészíti ki a mondatot. Olyan szavakat is javasolhatnak, mint *erőfeszítéseink, alázatosságunk, szükségleteink, valamint őszinteségünk*. Segíts nekik megérteni, hogy mindezen kifejezések a hitünk megnyilvánulásai. Azután fejezd be a táblán szereplő kijelentést: **Amikor alázattal szólítjuk az Urat, akkor Ő a mi hitünk és az Ő akarata szerint megáld bennünket.**

Hívd fel a figyelmüket az óra elején a táblára írt listára. Válasszatok ki egy vagy két tételt erről a listáról. Kérd meg a tanulókat, hogy mondják el gondolataikat arról, miként mutathatja meg valaki a hitét az Úrban e konkrét helyzetekben. Miután a tanulók elmondták gondolataikat, mutass rá a tantételre, amelyet az imént írtál a táblára.

- Milyen élményeitek mutatták meg nektek, hogy ez a tantétel igaz?

Azért, hogy segíts a tanulóknak alkalmazni ezt a tantételt az életükben, kérd meg őket, hogy gondoljanak egy olyan helyzetre, amelyben szükségük van az Úr segítségére. Adj nekik időt, hogy leírjanak a jegyzetfüzetükbe vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukba egy módot, ahogyan nagyobb hitet gyakorolhatnak, miközben alázatosan az Úr segítségére törekednek. Biztasd a tanulókat, hogy vigyék véghez, amit leírtak. Elmondhatsz egy saját élményt is, amelynek során áldásokat kaptál azért, mert gyakoroltad az Úrba vetett hitedet.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentést, amelyben Jeffrey R. Holland elder elmagyarázza, hogy múltbeli élményeink megerősíthetik a hitünket.

„A hit előfutárát a múlt tapasztalatai alakítják ki – az ismert dolgok képezik a hit alapját” (*Christ and the New Covenant: The Messianic Message of the Book of Mormon* [1997], 18).

- A Babel tornyától kezdődően milyen élményei voltak Járed fivérének, amelyek valószínűleg erősítették az Úrba vetett hitét? Szerintetek hogyan készítették fel ezek az élmények őt arra, hogy olyan nagy hitet gyakoroljon, amikor az Úrhoz vitte a köveket?

A tanulók rendeződjenek párokba, és beszéljék meg a következő kérdéseket:

- Milyen élmények erősítették meg a hiteteket az Úrban? Hogyan készíthettek fel ezek az élmények arra, hogy később az életetek folyamán még nagyobb hitet gyakoroljatok?

Kérj meg néhány tanulót, hogy egymást váltva olvassák fel az Ether 3:9–12-t. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék a szöveget. Azután tedd fel a következő kérdést:

- Amikor az Úr azt kérdezte: „Hiszed-e majd a szavakat, melyeket mondani fogok?”, Járed fivére azt válaszolta: „Igen, Uram” (Ether 3:11–12). Szerintetek miért van jelentősége

Személyes élmények megosztása

Amikor olyan élményeket osztasz meg, amelyeket az evangélium tantételei szerinti életre való törekvés közben szereztél, segíthetsz a tanulóknak megérteni, hogyan alkalmazzák ezeket a tantételeket a saját életükben. A történeteid legyenek rövidek, és mindig tartalmazzanak olyan kijelentéseket a biznyságodról, amelyek megmutatják, mit tanultál vagy milyen áldásban volt részed az adott élmény hatására. Ez meghívja majd a Szentlelket, hogy tanúságot tegyen az általad megosztott igazságokról.

annak, hogy Járed fivére már azt megelőzően elkötelezte magát, hogy elhiszi majd az Úr szavait, mielőtt hallotta volna azokat?

Mondd el, hogy miután Holland elder a múltbeli élményekre alapuló hitről tanított, szólt egy teljesebb hitről is, amelyet ki kell fejlesztenünk. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel Holland elder következő kijelentését:

„A megváltó hitet azonban gyakran jövőbeni tapasztalatok vonatkozásában kell gyakorolni – az ismeretlen vonatkozásában, ami lehetőséget ad a csodára. A sokat követelő hit, a hegyeket mozgató hit, a Járed fivéréhez hasonló hit *megelőzi* a csodát és a tudást. [...] A hit Isten minden olyan kikötésének feltétel nélküli – és előzetes – elfogadása, amelyet a közeli vagy távoli jövőben megszabhat.

Járed fivérének hite teljes volt” (*Christ and the New Covenant*, 18–19).

Buzdítsd a tanulókat, hogy gondolják át, vajon elég hitük van-e az Úrban ahhoz, hogy elkötelezzék magukat, hogy megteszik, amit csak kinyilatkoztat számukra, még azt megelőzően, hogy az tudomásukra jutna.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Ether 3:13–20-at, és keressék meg, milyen áldást kapott Járed fivére a hite miatt. Adhatsz némi időt nekik, hogy írjanak arról, milyen igazságokat ismert meg, és milyen élményben volt része. Amikor elegendő idő állt a tanulók rendelkezésére az íráshoz, megkérheted néhányukat, hogy mondják el, mit írtak le.

Korábban az óra során, amikor a tanulók arról olvastak, hogy Járed fivére látta az Úr ujját, megkérdezted, hogyan éreznék magukat, ha hasonló élményben lenne részük. Most, hogy már többet olvastak Járed fivérének élményéről, megfontolhatod, hogy ismét felteszed ezt a kérdést.

Tegyél bizonyosságot arról, hogy **amikor Járed fivérének hitéhez hasonló hitet gyakorolunk, akkor közelebb kerülünk az Úrhoz.**

Ether 3:21–28

Az Úr megparancsolja Járed fivérének, hogy írja le, amit látott, és pecsételje le a feljegyzését

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Ether 3:25–26-ot, és kérd meg az osztályt, hogy határozzák meg, mit mutatott meg az Úr Járed fivérének a látomásban. Kérd meg a tanulókat, hogy számoljanak be arról, mit tudtak meg.

Az Ether 3:21–24, 27–28 összegzéseként mondd el, hogy az Úr megparancsolta Járed fivérének, hogy írja le, amit látott és hallott, majd pecsételje le az írásait. Az Úr azt is elmagyarázta, hogy utat készít majd, melyen keresztül Járed fivérének írásai a jövőben – két kő segítségével – lefordításra kerülnek majd. Ez a két kő az Urim és a Tummim része volt (lásd T&S 17:1; lásd még Kalauz a szentírásokhoz: „Urim és Tummim”).

Befejezésként buzdítsd a tanulókat, hogy alkalmazzák a ma tanultakat – törekedjenek arra, hogy megmutassák hitüket és bizalmukat az Úrban. Biztosítsd őket arról, hogy amikor gyakoroljuk a Jézus Krisztusba vetett hitünket, akkor Isten megáld bennünket, ahogyan Járed fivéré is.

Megjegyzések és háttér-információk

Ether 3:15. „Még soha nem mutattam meg magam az embernek”

Jeffrey R. Holland elder egy lehetséges magyarázatot is adott Jézus kijelentésére, mely szerint Járed fivére előtt soha nem mutatta meg magát az embernek:

„Krisztus azt mondta Járed fivérének: »Soha nem mutattam meg magam az embernek *ilyen módon – szándékomon kívül, kizárólag a szemlélő hite által vezérelve*«. A szabály értelmében a próféták *meghívást* kapnak az Úr jelenlétébe, vagyis csak az Ő meghívására

és utasítására léphetnek a jelenlétébe. Járed fivére viszont mintha magától furakodott volna át a fátyolon, nem alkalmatlan vendégként ugyan, de talán gyakorlatilag hívatlanként. [...] Az Úr nyilván példátlan hitet kötött ehhez a példátlan látomáshoz. Ha a látomás maga nem is volt egyedi, bizonyára a hit és a látomás elnyerésének módja volt az, amire még nem volt példa. Csak oly módon lehet ily figyelemre méltó ez a hit, hogy a prófétát hívatlanul el tudta vinni oda, ahova mások csak Isten hívására léphettek be” (*Christ and the New Covenant: The Messianic Message of the Book of Mormon* [1997], 23).

Otthontanulási lecke

Mormon 8:12 – Ether 3 (29. rész)

Felkészülési anyag az otthon tanulókat oktatók számára

A napi otthontanulási lecek összefoglalása

Az alábbi összegzés azon tanokat és tantételeket tartalmazza, amelyekkel a tanulók a Mormon 8:12 – Ether 3 (29. rész) tanulmányozása során foglalkoztak, és nem azt a célt szolgálja, hogy a lecke részeként tanítsd. Az általad tanított lecke csupán néhányra összpontosít ezen tanok és tantételek közül. Kövesd a Szent Lélek sugalmazását, amikor megfontolod a tanulóid szükségleteit.

1. nap (Mormon 8:12–41)

A tanulók felismerték, hogy Moróni látta napjainkat, és prófétikus leírást adott azokról a körülményekről, amelyek közepette jelenleg élünk. Képesek voltak megérteni, miért olyan értékes ajándék az Úrtól a Mormon könyve, amely ezen utolsó napokban útmutatást biztosíthat számukra. Moróninak az utolsó napokról szóló leírása alapján azt is megtudták, hogy Isten felelősségre fog vonni bennünket azért, ahogyan a szegényekkel és a szűkséget látókkal bánunk.

2. nap (Mormon 9)

Moróni apja feljegyzéseinek zárásaként kijelentette, hogy amennyiben bűnbánatot tartunk és Istent szólítjuk, szelplételelül léphetünk majd az Ő jelenlétebe. A tanulók megtudták Morónitól, hogy mivel Isten változatlan, csodákat biztosít majd az Ő gyermekei hite szerint, valamint hogy ha hittel imádkozunk Mennyei Atyánkhoz Jézus Krisztus nevében, akkor Ő megadja nekünk azokat az áldásokat, melyek segítségünkre lesznek szabadításunk kimunkálásában.

3. nap (Ether 1–2)

A tanulók megtudták, hogy Ether könyve annak a 24 lemeznek a Moróni által elkészített kivonata, amelyeket Limhi népe talált meg, ahogyan az Móziás könyvében feljegyzés került. Ezek a lemezek beszámoltak a járeditákról, akiket az Úr a megígért földre vezetett. A járediták élményeinek tanulmányozásával a tanulók felismerték, hogy amikor hittel cselekszünk az Úr által biztosított iránymutatás szerint, akkor további útmutatást kaphatunk Őtőle. A megígért földre való utazásuk során egy alkalommal az Úr megfeddte Járed fivérét, amiért nem szólította Őt. Ezen élmény tanulmányozásán keresztül a tanulók megtudták, hogy milyen fontos rendszeresen imában szólítani Mennyei Atyánkat. Járed fivérének a bárkák építése során átélt tapasztalatai segítettek a tanulóknak felismerni, hogy amikor az Úrhoz fordulunk, és megteesszük a részünket a problémáink megoldása során, akkor elnyerhetjük az Úr segítségét.

4. nap (Ether 3)

Miközben Járed fivére igyekezett megoldást találni arra a problémára, hogy miként biztosítsanak fényt a bárkákban, megmutatta, hogy amikor alázatosan szólítjuk az Urat, Ő a mi hitünk és az Ő akarata szerint megáld bennünket. A tanulók azt is megtudták, hogy amikor hitet gyakorlunk az Úrban, akkor közelebb kerülünk Őhöz. Járed fivére e tantételek szerint élt, és látta a Szabadító lélektését, valamint egy csodálatos látomást a föld minden lakójáról.

Bevezetés

Ether könyve Moróni kivonata a járedita feljegyzésről. Ether próféta 24 aranylemeze készítette el ezt a feljegyzést, amelyet Limhi király népének egy csoportja talált meg. A következő tanítási ötlet segít a tanulóknak megérteni néhány olyan tantételt az imával kapcsolatosan, amelyekről az Ether 1 tanít.

Javaslatok a tanításhoz

Ether 1

Járed fivérének imái által ő, családja és barátai könyörületes és iránymutatást kapnak

Az óra indításaként kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak egy olyan helyzetre, amelynek során igazán azt érezték, hogy szükségük van arra, hogy segítségért imádkozzanak. Kérj meg néhány tanulót, hogy mondják el az élményüket, vagy oszd meg az egyik saját élményedet.

Emlékeztessd a tanulókat, hogy Ether könyve Moróni kivonata a járediták feljegyzéséről. Járed, a fivére, a barátai és a családjaik Babel tornyának idején (körülbelül Kr.e. 2200-ban) éltek, amikor Isten összezavarta az emberek nyelvét. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Ether 1:33–35-öt, az osztály tagjai pedig keressék meg, mi okból érezte Járed és fivére azt, hogy segítségért kell imádkozniuk. Mielőtt a tanuló elkezdi olvasni elmagyarázhatod, hogy az Úrhoz fohászolni vagy könyörögni annyit tesz, mint imádkozni. Azután tedd fel a következő kérdéseket:

- Milyen segítségre volt szüksége Járednek és fivérének az Úrtól?
- Mit mondanak ezek a versek nektek arról, hogy miként érzett Járed a fivére hitével kapcsolatban?

Oszd párokra a tanulókat. Kérj meg minden párt, hogy felváltva olvassák fel az Ether 1:35–42-t egymásnak. Olvasás előtt kérd meg őket, hogy keressenek meg, (1) minden olyan alkalmat, amikor Járed fivére fohászolt az Úrhoz, és (2) minden olyan alkalmat, amikor az Úr könyörületesen mutatott Járed fivére iránt az ő imái eredményeként. Elegendő idő után kérj meg néhány

párost, hogy mondjanak egy-egy példát arra, amikor az Úr könyörületet mutatott Járed fivére és az ő családja iránt, az ismételt imáik miatt.

Kérdezd meg: Milyen tantételeket tanulhatunk ezekből a versekből az imáról? (Amint a tanulók elmondják a felismert tantételeket, hangsúlyozd ki a következő tantételt: **Amikor következetesen, hittel fohászunk Istenhez, Ő megkönyörül rajtunk.** Írd fel ezt a tantételt a táblára.)

Mondd el a tanulóknak, hogy fontos emlékeznünk arra, hogy „az ima az a cselekedet, amely során összhangba kerül egymással az Atya és a gyermek akarata. Az ima célja nem Isten akaratának megváltoztatása, hanem az, hogy olyan áldásokat biztosítsunk magunknak és másoknak, amelyek megadására Isten már eddig is készen állt, de kérnünk kell ahhoz, hogy el is nyerjük azokat” (Bible Dictionary, „Prayer”; lásd még Kalauz a szentírásokhoz: ima.)

Kérd meg a tanulókat, hogy tekintsék át az Ether 1:34, 36, 38-at, és keressék meg, mit kért Járed fivére az imáiban. Kérd meg az egyik tanulót, hogy sorolja fel a többiek által meghatározott dolgokat a táblán a „fohászunk Istenhez” kifejezés alá.

Hangsúlyozd ki, hogy Járednek és fivérének volt hite, és hajlandóak voltak engedelmessé válni az Úrnak. Javasold a tanulóknak, hogy jelöljék meg a „legyünk hűségesek az Úrhoz” kifejezést az Ether 1:38 végén.

Kérd meg a tanulókat, hogy tekintsék át az Ether 1:35, 37, 40–42-t, és keressék meg, milyen konkrét módon áldotta meg Isten Járedet, fivérét, valamint családjaikat és barátaikat. Miközben a tanulók meghatározzák ezeket az áldásokat, az egyikük sorolja fel ezeket a táblára írt tantételben szereplő *megkönyörül* szó alatt. Mutass rá arra, hogy az Úr megadta Járed fivérének azokat az áldásokat, amelyekért imádkozott.

Írd fel a következő kérdéseket a táblára, vagy készítsd elő azokat kiosztható papírokon. Kérd meg a tanulókat, hogy figyeljenek a táblára írt tantételre, és a párukkal beszéljék meg a kérdéseket. Ezek a kérdések segítenek majd nekik megérteni és átérezni, milyen fontos ez a tantétel.

Szerintetek mi a különbség aközött, hogy valaki „könyörög” vagy „fohászodik” Istenhez, illetve csak „imát mond”?

Mikor fordult elő az, hogy ti vagy az ismerősötök megtapasztalta Mennyei Atyánk könyörületét az imájára adott válasz során?

Mit tudhattok meg az Úrról abból, ahogyan Járed fivérének imáira válaszolt?

Amikor a tanulóknak elegendő idő állt rendelkezésére ezen kérdések megbeszélésére, megkérheted őket, hogy számoljanak be azon élményükről, amelyet a csoportjukban megbeszéltek, vagy elmondhatod a saját meglátásaidat is a beszélgetéseik kapcsán.

Oszd meg a biznyságot Mennyei Atyánk szeretetéről, valamint azon szándékáról, hogy megáldjon bennünket, amikor

rendszeresen fohászunk Őhozzá. Kérd meg a tanulókat, hogy gondolják át, hogyan alkalmazhatnák a táblán lévő tantételt. Kitzúzhetik célul például, hogy rendszeresebben imádkoznak, vagy kiválaszthatnak egy módot arra, hogy miként tegyék őszintébbé az imáikat. Adhatsz egy kis időt nekik, hogy leírják a szentírás-tanulmányozási naplójukba, mit szeretnének tenni.

Mondd el, hogy Járed fivére imáinak tanulmányozása további meglátásokat adhat nekünk az Úr irántunk érzett szeretetéről, valamint az imából származó áldásokról. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Ether 1:43-at. Az osztály kövesse a szöveget, és keressék meg, milyen további áldást ígért Isten Járednek és fivérének. Miután a tanulók beszámoltak arról, amit megtudtak, mutass rá, hogy Járed fivére nem konkrétan azért az áldásért imádkozott, hogy leszármazottai hatalmas nemzetté váljanak. Javasolhatod a tanulóknak, hogy jelöljék meg azt a kifejezést az Ether 1:43 végén, amely megmutatja, miért válaszolta meg Isten Járed fivérének imáját ilyen módon: „mivel ilyen sokáig fohászoktál hozzám”.

Kérdezd meg: Milyen tantételeket ismerhetünk meg az Úr Járed és fivére iránt az Ether 1:43-ban megmutatkozó nagylelkűségéből?

Számos tantételt ismerhetünk meg ebből a szentírásból. Az egyik fontos tantétel: **Ha rendszeresen, hittel imádkozunk Istenhez, akkor a kért áldásokon felülieket is kaphatunk.**

Kérdezd meg: Mikor volt olyan élményben részesült, amely azt mutatta, hogy ez a tantétel igaz? Ismertek valakit, akinek ilyen élményben volt része, vagy esetekben jut valaki a szentírásokból, akinek ilyen élménye volt? (Mondd el a tanulóknak, hogy adsz egy kis gondolkodási időt nekik, mielőtt válaszolniuk kellene. Saját életemből is megoszthatsz egy példát.)

A lecke befejezéseként tegyél biznyságot arról, hogy Isten hallja és megválaszolja az imáinkat. Ő telve van bölcsességgel és könyörülettel, és örömet lel abban, ha megáldja gyermekeit. Örömeire szolgál, amikor őszintén és rendszeresen imádkozunk Őhozzá. Bátorítsd a tanulókat, hogy tegyenek erőfeszítéseket azért, hogy őszintébb imáik legyenek. Arra is buzdítsd őket, hogy emlékezzenek arra, hogy Mennyei Atyánk telve van könyörülettel; Ő tudja, hogy mi hozza a legnagyobb áldásokat az életükre, és aszerint válaszolja meg imáikat.

Következő rész (Ether 4–12)

A következő részben a tanulók többet tudnak majd meg a járeditákról. A próféták azon figyelmeztetéseire ellenére, hogy az emberek ne jelöljenek ki királyokat, ők mégis megteszik, ezek a királyok pedig rabságba viszik az embereket. A világi hatalomra vágyó emberek általában titkos összeesküvéseket használnak arra, hogy előmozdítsák önző vágyaikat. Moróni számos olyan csodálatos dolgot jegyez fel, amelyek egyes emberek hatalmas hite miatt következtek be. Arról tanít, hogy azok, akik megalázkodnak Isten előtt, és hittel rendelkeznek Őbenne, azok elnyerik kegyelmét, mely segít nekik legyőzni a gyengeségeiket.

Ether 4–5

Bevezetés

Az Úr megparancsolta Moróninak, hogy pecsételje le Járed fivére feljegyzett látomását, és elmondta, hogy ezek az írások kinyilatkoztatásra kerülnek majd, amikor az embereknek olyan hite lesz, mint Járed fivérének.

Moróni megjövendölte, hogy az utolsó napokban három tanú tesz majd bizonyosságot a Mormon könyve igaz voltáról.

Javaslatok a tanításhoz

Ether 4:1–7

Moróni feljegyzi és lepecsételi a teljes beszámolót Járed fivérének látomásáról

Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak egy olyan tárgyra, ami különösen értékes számukra vagy a családjuk számára, és szeretnék, ha kisgyermek nem férhetnének hozzá. Példaként meg is mutathatsz vagy le is írhatasz szóban valamit, ami ilyen értékes számodra.

- Miért nem szeretnétek, hogy egy gyermek hozzányúljon egy ilyen tárgyhoz?
- Mit kellene egy gyermeknek megtanulnia vagy megtennie ahhoz, hogy rábízátok ezt a tárgyat?

Mondd el, hogy az evangélium igazságai értékesek az Úr számára. Szeretné megosztani azokat mindannyiunkkal, de mindaddig vár, amíg készen nem állunk azok befogadására. Amikor a tanulók az óra folyamán az Ether 4-et tanulmányozzák, buzdítsd őket arra, hogy keressenek olyan tantételeket, amelyek segíthetnek nekik felkészülni arra, hogy befogadják az igazságot az Úrtól.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Ether 4:1–5-öt, az osztály pedig keresse meg, mit parancsolt az Úr Moróninak, mit jegyezzen és pecsételjen le.

- A parancs szerint mit kellett Moróninak „lepecsételni”?

Mondd el, hogy Moróni a feljegyzések közé vette Járed fivérének feljegyzését is, amelyet gyakran a Mormon könyve lepecsételt részeként említenek. (Megmutathatod A Mormon könyve forrásai című táblázatot is, amely e kézikönyv függelékében található.)

- Hogyan jellemezte Moróni mindazt, amit Járed fivére látott? (Lásd Ether 4:4.)

Azért, hogy segíts a tanulóknak többet megtudni mindarról, amit az Úr Járed fivérének megmutatott, kérd meg őket, hogy olvassák el magukban az Ether 3:25–26-ot és a 2 Nefi 27:8–10-et. Azután tedd fel a következő kérdéseket:

- Az Ether 3:25–26 szerint mit mutatott meg az Úr Járed fivérének?
- A 2 Nefi 27:10 szerint mit tartalmaz a Mormon könyve lepecsételt része?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Ether 4:6–7-et. Kérd meg az osztályt, hogy kövesse a szöveget, és határozza meg, milyen feltételeknek kell teljesülnie, mielőtt a Járed fivérének adott kinyilatkoztatások napvilágra kerülhetnek. Buzdíthatod a tanulókat, hogy jelöljék meg a szentírásaikban, amit találnak.

- Milyen feltételeket találtak?
- Milyen tantételeket ismerhetünk meg ebből a szakaszból a kinyilatkoztatások elnyerésével kapcsolatban? (Segíts a tanulóknak felismerni, hogy **amikor bűnbánatot tartunk, és gyakoroljuk a Jézus Krisztusba vetett hitünket, akkor további kinyilatkoztatást kaphatunk.**)
- Szerintetek miért kell bűnbánatot tartanunk és megtisztulnunk ahhoz, hogy további kinyilatkoztatást kaphassunk?

Azért, hogy segíts a tanulóknak megérteni, mit jelent „olyan hitet gyakorol[ni]... mint Járed fivére” (Ether 4:7), kérd meg őket, hogy soroljanak fel a jegyzetfüzetükben vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukban annyi módot, amennyit csak fel tudnak idézni, azzal

kapcsolatban, hogy Járed fivére miként mutatott hitet az Úrban. Javasolhatod, hogy tekintsek át az Ether 1–3-at, miközben összeállítják a listát. Amikor elegendő idő állt rendelkezésükre ahhoz, hogy gondolkozzanak és írjanak, kérj meg néhány tanulót, hogy olvassanak fel pár példát az általuk felsoroltak közül, és mondják el, miért ezek a példák érintették meg őket.

Emlékeztess a tanulókat az értékes tárgyra, amelyre az óra elején gondoltak, valamint azokra a feltételekre, amelyeknek teljesülnie kell ahhoz, hogy rábízják azt egy gyermekre. Tegyéél bizonyosságot arról, hogy az Úr hasonlóképpen megköveteli, hogy gyermekei eleget tegyenek bizonyos feltételeknek, mielőtt minden igazságát kinyilatkoztatná nekik. Megköveteli tőlünk, hogy megmutassuk lelki felkészültségünket és hitünket.

Ether 4:8–19

Az Úr megtanítja, mit kell tennünk ahhoz, hogy további kinyilatkoztatást kapjunk

Tarts fel egy rongydarabot. Mondd el, hogy az Úr olyan tantételeket tanított, amelyek segítenek nekünk kinyilatkoztatást kapni. E tantételek tanítása során egy fátyolról beszélt. A fátyol egy olyan függöny vagy szövetdarab, amelyet arra használnak, hogy leborítsanak vagy elrejtssenek valamit.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Ether 4:15-öt, és keressék meg azt a kifejezést, amelyben szerepel a *fátyol* szó.

- Milyen fátyolról beszélt az Úr? (A hitetlenség fátyla.) Milyen értelemben lehet a hitetlenség egyfajta fátyol?
- Mit jelent szerintetek letépni a hitetlenség fátylát?

Egy tanuló olvassa fel az Ether 4:8-at, egy másik az Ether 4:11-et, míg egy harmadik az Ether 4:15-öt. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék a szöveget, és határozzák meg, mi minden gátolhat meg bennünket abban, hogy kinyilatkoztatást kapjunk, és mi segíthet letépni a hitetlenség fátylát, és így további kinyilatkoztatást kapni.

- Szerintetek mit jelent „vitatkozni... az Úr szavával”? (Ether 4:8).
- Az Ether 4:8 szerint milyen következményekkel kerülünk szembe, amikor vitatkozunk az Úr szavával?
- Az Ether 4:11 szerint milyen áldást kapunk, amikor elhisszük az Úr szavait?

Írd fel a táblára a következő befejezetlen kijelentést:

Amikor elhisszük az Úr szavát...

Kérd meg a tanulókat, hogy fejezzék be ezt a kijelentést azok alapján, amiket ezen versekből tanultak. Bár a tanulók eltérő válaszokat adhatnak, győződj meg arról, hogy meghatározzák a következő tantételt: **Amikor elhisszük az Úr szavát, akkor az Úr további kinyilatkoztatással áld meg bennünket.** Írd fel ezt a tantételt a táblára. Buzdíthatod a tanulókat, hogy ők is írják le azt a szentírásaikba, az Ether 4:11 mellé.

Tedd fel a következő kérdést, hogy segíts a tanulóknak megérteni ezt a tantételt:

- Szerintetek miért van szükség arra, hogy elhiggyük a már megkapott igazságokat, mielőtt az Úr továbbiakat adna nekünk?

Az egyik tanuló írja fel a táblára a következő példákat arra, hogy miként gyakorolhatunk hitet az Úr szavában: *személyes szentírás-tanulmányozás; a Szentlélek készítéseinek követése; a helyi egyházi vezetők követése; a szentírások tanulmányozása az egyházban és az ifjúsági hitoktatáson; az utolsó napi próféták szavainak követése.*

Kérd meg a tanulókat, hogy gondolják át, miként vezette őket további kinyilatkoztatások elnyeréséhez az, hogy ezen lehetőségek egyikén keresztül megmutatták hitüket az Úr szavában. Néhány tanulót kérj meg, hogy mondja el, mit tapasztalt.

Utalj vissza a táblán lévő példákra. Kérd meg a tanulókat, hogy e példák segítségével csendben gondolják át, mennyire jól mutatják meg hitüket Isten szavában. Javasold, hogy minden példa esetében értékeljék magukat egy tízes skálán, ahol a 10-es olyan példára utal, amelyet jól valósítanak meg. Kérd meg a tanulókat, hogy írjanak a jegyzetfüzetükbe vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukba egy olyan lehetőségről, amellyel nagyobb hitet mutathatnak egy, az Úrtól már korábban megkapott útmutatásban. Mondd el a

bizonyosságodat a táblán szereplő tantételről, és biztasd a tanulókat, hogy valósítsák meg a leírt céljaikat.

Töröld le az „elhiszük az Úr szavát” kifejezést a tábláról. Mutass rá, hogy az Úr további tantételeket is tanított a kinyilatkoztatás elnyeréséről. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Ether 4:13–15-öt, és keressenek további dolgokat, amelyeket megtehetnek, hogy kinyilatkoztatást kapjanak az Úrtól.

Amikor a tanulóknak elegendő idejük volt az olvasásra, kérd meg őket, hogy javasoljanak lehetőségeket a kijelentés kiegészítésére. A válaszok között lehetnek az következő tantételek: **Amikor az Úrhoz fordulunk, akkor az Úr további kinyilatkoztatással áld meg bennünket. Amikor alázatosan imádkozunk, akkor az Úr további kinyilatkoztatással áld meg bennünket.**

Fontold meg, hogy felteszed a következő kérdéseket, hogy segíts a tanulóknak jobban megérteni ezeket a tantételeket:

- Mit jelent számotokra az Úrhoz jönni? (A válaszok között lehetnek a következők: tanulmányozni az Ő szavát, a szívünket Őfelé fordítani, valamint követni Őt és engedelmessé válni Neki.)
- Mit jelent megtört szívvel és töredelmes lélekkel rendelkezni? (Alázatosak és bűnbánók vagyunk, és befogadjuk az Úr akaratát.) Miért fontosak ezek a tulajdonságok, amikor az Úrtól származó folyamatos kinyilatkoztatásért imádkozunk?

Kérd meg a tanulókat, hogy gondolkozzanak el azon, hogyan vonhatják be ezeket a tantételeket a kinyilatkoztatás elnyeréséért tett erőfeszítéseikbe.

Az Ether 4:17–19 összegzéseként mondd el, hogy az Úr kijelentette, hogy a Mormon könyve előkerülése annak jele lesz, hogy Isten utolsó napi munkája elkezdődött. Arra is buzdított minden embert, hogy bánják meg bűneiket, és jöjjenek Őhöz.

Ether 5

Moróni kijelenti, hogy három tanú látja majd a lemezeket és bizonyosságot tesz róluk

Tartsd fel a Joseph Smith a Mormon könyvét fordítja című képet (*Evangeliumi művészeti könyv* [2009]. 92. sz.). Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Ether 5:1–3-at. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék a szöveget, és képzeljék el, milyen lehetett, amikor Joseph Smith a Mormon könyve fordítása közben ráébredt, hogy ezt a tanácsot Moróni közvetlenül neki írta több, mint 1400 évvel korábban.

- Mit mondott Moróni a lemezekről, amelyeket lepecsételt?
- Az Ether 5:2–3 szerint milyen kiváltságban lesz része Joseph Smithnek a lemezekhez kapcsolódóan?

Kérdezd meg a tanulókat, hogy meg tudják-e nevezni a Mormon könyve három tanúját, és azt, hogy mi történt velük. (Ha segítségre van szükségük, kérd meg őket, hogy olvassák el a Mormon könyve elején található A három tanú bizonyágtétele című részt.) Elmondhatod, hogy a három tanú mellett mások is tanúsították az aranylemezek valóságát, köztük az Istenség tagjai (lásd Ether 5:4), Moróni (lásd Ether 5:6), Joseph Smith és a nyolc tanú.

- Ti hogyan lehettek a Mormon könyve tanúi, még ha nem is láttátok a lemezeket? Milyen hatással lehet másokra a ti tanúbizonyosságotok a Mormon könyvről?

E lecke befejezéseként kérj meg néhány tanulót, hogy osszák meg bizonyosságukat a Mormon könyvről.

Ether 6

Bevezetés

Az Úr parancsai szerint elvégzett előkészületek után a járediták beszálltak a bárkákba, bízva abban, hogy az Úr átsegíti majd őket a megígért földre vivő nehéz utazásukon. Az Úr szelet küldött, mely a bárkákat a hullámokon sodorta, és számos alkalommal a tenger

felszíne alá temette, mégis mindig előre hajtotta őket a megígért föld felé. Miután megvetették lábukat az új földrészen, a nép Járed fivérének figyelmeztetési ellenére királyt választott magának.

Javaslatok a tanításhoz

Ether 6:1–12

Az Úr szelet küld, amely a járediták bárkáit a megígért föld felé hajtja

Óra előtt írd fel a táblára a következőket:

Megosztani az evangéliumot egy baráttal

Erkölcseileg tisztának maradni

Magas normával rendelkező barátokat választani

Helyes fontossági sorrendet felállítani az életben

Mutass rá arra, hogy mindezek olyan dolgok, amelyeket az Úr elvár tőlünk, azonban egyesek úgy gondolják, hogy ezek túl nehezek. Kérd meg a tanulókat, hogy találjanak ki egyéb példákat, amelyeket hozzáadhatnának a listához. Mondd el, hogy a járediták utazása a megígért földre olyan tantételeket tartalmaz, amelyek utat mutathatnak nekünk, amikor úgy érezzük, hogy nehéz megtenni, amit az Úr parancsolt. Buzdítsd a tanulókat, hogy miközben az Ether 6-ot tanulmányozzák, keressenek olyan tantételeket, amelyek segítenek nekik megbirkózni a táblán felsorolt kihívásokhoz hasonlóakkal.

Kérd meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Ether 2:24–25-öt. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék a szöveget, és keressék meg, milyen figyelmeztetést adott az Úr a járeditáknak a megígért földre történő utazásuk nehézségeire vonatkozóan.

- Mit ígért meg az Úr a járeditáknak, hogy segítsen biztonságban eljutniuk a megígért földre?

Emlékeztess a tanulókat, hogy ahhoz, hogy ellenálljanak a hullámoknak és a szeleknek, a járediták úgy készítették el a bárkákat, hogy azok „szorosak voltak”, akár egy edény (Ether 2:17), valamint alul és felül is szellőzőlyukak voltak rajtuk. Kérd meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Ether 6:1–4-et. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék a szöveget, és határozzák meg, milyen más módon készültek még fel a járediták ezekre a nehézségekre.

- Szerintetek mit jelent az, hogy a járediták kihajóztak, „az Úrra, Istenükre bízva magukat”? (Istenre bízta magukat, hogy Ő majd gondoskodik róluk, és megóvjá őket.)
- Szerintetek miért volt fontos a járediták számára, hogy az Úrra bízzák magukat, miután minden tőlük telhetőt megtettek, hogy felkészítsék magukat?
- Miért volt valószínűleg nehéz az Úrban bízni ebben a helyzetben? (Ha a tanulók nem említik meg a következőket, akkor mutass rá, hogy a járeditáknak maguknak kellett megépíteni a bárkákat, amelyeket nem tudtak kormányozni, sőt nagy valószínűséggel az utat sem ismerték a megígért földre, és azt sem tudták, mennyi ideig tart majd az utazás.)

Kérd meg a tanulókat, hogy rajzoljanak egy egyszerű vázlatot egy járedita bárkáról, hogy segítsen nekik elképzelni az Ether 6-ban olvasható eseményeket. Azután az Ether 6:1–4 alapján sorolják fel, mi minden volt a bárkában.

Elképzelés

Amikor a tanulók elképzeli vagy megjelöltik magukban egy-egy szentírásbeli történet eseményeit, akkor ezen események valóságosabbak és élénkebbek lesznek számukra. Ez segíthet a tanulóknak, hogy közelebb érezzék magukat a szentírásokban szereplő emberekhez és helyzetekhez, valamint hatékonyabban elemezzék és értelmezzék a beszámolókat.

Kérj meg néhány tanulót, hogy egymást váltva olvassák fel az Ether 6:5–11-et. Kérd meg az osztályt, hogy miközben hallgatják a szöveget, nézzék a rajzaikat, és képzeljék el, milyen lehetett ilyen bárkákban utazni.

- Szerintetek mi lehetett a nehézség a járedita bárkákban való utazásban?
- Az Ether 6:11 szerint mennyi ideig utaztak így a járediták?
- Szerintetek mit jelent a „hullámhegy” kifejezés? (Ether 6:6) Szerintetek hogyan éreztétek volna magatokat, hogy a járedita bárkák egyikében lettetek volna, amikor egy ilyen hullám miatt „eltemette őket a tenger mélye”? (Emlékeztetheted a tanulókat, hogy a járeditáknak meg kellett várniuk, míg a bárkák a felszínre emelkednek, mielőtt kinyithatták volna az egyik lyukat, hogy levegőhöz jussanak.)

Tedd fel a következő kérdést, hogy segíts a tanulóknak felkészülni a tantétel meghatározására:

- Hogyan mutatták meg a járediták az Úrba vetett hitüket a tenger átszelése során? (Lásd Ether 6:7, 9.)
- Milyen kifejezéseket találtok az Ether 5:5–11-ben, amelyek leírják, mit tett az Úr a járeditákkal az Óbelé vetett bizalmuknak köszönhetően?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Ether 6:12-t, és határozzák meg, mi lett a járediták utazásának eredménye.

- Miért ontottak örömkönnyekeket a járediták? Milyen „gyengéd irgalmasságokat” tanúsított feléjük az Úr?

Azért, hogy segíts a tanulóknak meghatározni a járediták élménye által példázott tantételt, kérdezd meg:

- Mindazok alapján, amiket a járediták utazásából megtudtatok, mit tesz meg számunkra az Úr, amikor bízunk Őbenne, és az Ő akarata szerint cselekszünk? (Az egyik tantétel, amelyet a tanulóknak meg kell határozniuk az, hogy **amikor bízunk az Úrban, és az Ő akarata szerint cselekszünk, akkor Ő irányítja majd az életünk alakulását.** Írd fel ezt a tantételt a táblára. Kérd meg a tanulókat, hogy gondolkozzanak el ezen a tantéte- len, és mondják el azon élményeiket, amelyek segítettek nekik megtudni, hogy ez igaz. Te is elmondhatod, honnan tudod, hogy ez igaz.)

Kérd meg a tanulókat, hogy gondolják végig, hogyan növelhetnék az Úrba vetett bizalmukat, és miként követhetnék jobban az Ő útmutatását azokban a nehéz helyzetekben, amelyekkel talán éppen most néznek szembe. Mondd el, hogy további tantételeket is felfedezhetnek az Ether 6:1–12-ben. Törölj le mindent a tábláról az Úrba vetett bizalomra vonatkozó kijelentés kivételével. Rajzolj egy egyszerű bárkát a tábla egyik oldalára. A másik oldalra írd fel, hogy *Megígért föld.*

- Mihez lehetne hasonlítani a megígért földet a szabadítás tervében? (Örök élet.)
- Hogyan követhetjük ezen járediták példáját, amikor szembekerülünk az élet nehézségeivel? A járeditákhoz hasonlóan hogyan segít nekünk is az Úr a halandóságon átvezető utazásunk során? (A tanulók válaszai tükrözzék a következő tantételt: **Ha bízunk az Úrban, Ő megtart bennünket, miközben fejlődünk, és felkészülünk az örök élet elnyerésére.** Javasolhatod, hogy írják ezt a tantételt a szentírásaikban az Ether 6:5–12 mellé.)

Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak azokra a nehézségekre, amelyekkel szembekerültek vagy jelenleg néznek szembe az életükben. Írják le a jegyzetfüzetükbe vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukba, hogy érzéseik szerint mennyiben reagáltak hithűen ezekre a nehézségekre, és az Úr miként tartotta meg őket.

Néhány tanulót kérj meg, hogy mondja el, mit írt le. Azután tedd fel a következő kérdést:

- A ma tanultak alapján milyen tanácsot adnátok valakinek, akit éppen csapások és nehézségek érnek?

Ether 6:13–18

A járediták arra tanítják gyermekeiket, hogy járjanak alázatosan az Úr előtt

Az Ether 6:13–18 összegzéseként mondd el, hogy amikor a járediták megérkeztek a megígért földre, elkezdtek megszervezni családjaikat, és megművelni a földet. Kérd meg

Tanulók felkérése élményeik elmondására

Amikor arra kéred a tanulókat, hogy gondolkozzanak el azon, honnan tudják, hogy egy tantétel igaz, akkor lehetőséget biztosítasz a Lélek számára, hogy sugalmazást adjon nekik, miközben az emlékeikben érzések és élmények után kutatnak. Amikor pedig a tanulók válaszolnak, akkor a biztonságukat fogalmazzák meg, még akkor is, ha válaszukban nem használják a „szeretnék biztonságot tenni” vagy a „tudom, hogy...” kifejezéseket.

a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Ether 6:17-et, és keressék meg, mit tanítottak a járediták gyermekeiknek. Azután tedd fel a következő kérdéseket:

- Szerintetek mit jelent az, hogy „alázattal járjanak az Úr előtt”? Láttatok már példákat arra, ahogyan az emberek ezt a tantételt követik? Mondjatok párat! Hogyan bátorítottak a szüleitek és mások arra, hogy alázattal járjatok az Úr előtt?
- Mit jelent az, hogy „a magasságból” kapunk tanítást?
- Szerintetek milyen kapcsolat van aközött, hogy alázatosan járunk az Úr előtt, és aközött, hogy a magasságból tanítanak bennünket? (A tanulók válaszai tükrözzék a következő tantételt: **Ha alázatosan járunk az Úr előtt, akkor a magasságból taníthatnak bennünket.**)

Megkérheted a tanulókat, hogy írjanak egy olyan élményükről, amikor úgy érezték, hogy a „magasságból is tanították őket”. Buzdítsd néhányukat, hogy osszák meg, amit leírtak. Kérd meg a tanulókat, hogy kövessék az Ether 6:17-ben lejegyzett tantételeket.

Ether 6:19–30

A járediták királyt választanak

Az Ether 6:19–22 összegzéseként mondd el, hogy amikor Járed és fivére megöregedtek, a járediták királyt szerettek volna. Kérd meg a tanulókat, hogy keressék meg az Ether 6:23-ban, hogy mire figyelmeztette őket Járed fivére, mi fog történni, ha királyt választanak. Befejezésésként tegyél bizonyosságot e lecke tantételeiről.

Megjegyzések és háttér-információk

Ether 6:1–12. A járediták biztonságban átkelnek az óceánon

Thomas S. Monson elnök tanított arról, hogyan készülhetünk fel az előttünk álló kihívásokra:

„Olyan idöket élünk, amikor a világban sokan eltávolodtak a biztonság azon horgonyától, melyet a parancsolatok szerinti élet jelent. Ez az engedékenység ideje, amikor a társadalom egyre szélesebb körben hagyja figyelmen kívül és sérti meg Isten törvényeit. Gyakran az árral szemben kell úsznunk, és néha úgy tűnik, az ár akár minket is képes magával sodorni.

„Mindez felidézi bennem az Úr szavát, melyet a Mormon könyvében található Ether könyvében mondott. Az Úr így szólt: »...csak úgy tudjátok átszelni ezt a nagy mélységet, ha én felkészítelek benneteket a tenger hullámaira, az elmenő szelekre és az eljövendő áradásokra« [Ether 2:25]. Kedves testvérek, Ő felkészített bennünket. Ha megfogadjuk szavait, és a parancsolatok szerint élünk, túléljük ezt az engedékeny és gonoszsággal teli időszakot, mely olyan, mint a pusztításunkra

törő vad hullámok, dühöngő szelek és tomboló árvizek. Ő mindig törődik velünk. Szeret és megáld bennünket, ha azt tesszük, ami helyes” (Záró gondolatok. *Liahóna*. 2009. nov. 109.).

Ether 6:22–24. A járediták királyt választanak

A próféták szentírások-szerete figyelmeztették az embereket a királyok uralkodásából származó veszélyekre. Fontoljátok meg a következő példákat:

1. Járed fivére figyelmeztette a népét, hogy ha királyt választanak, az fogságba viszi majd őket (lásd Ether 6:23).
2. Móziás király figyelmeztette népét, milyen veszélyeket rejt, ha hamislelkű király vezeti őket. Azt javasolta, hogy inkább a bírák rendszerét vezessék be. (Lásd Móziás 29.)
3. Sámuel, az ószövetségi próféta, figyelmeztette a népét a királyi uralom veszélyeire, amikor ők királyt szerettek volna, „mint minden népnél szokás” (lásd 1 Sámuel 8).

Ether 7–11

Bevezetés

Járed fivérét elszomorította, hogy népe azt szeretne volna, ha egy király vezeti őket. Azt mondta: „Ez a dolog biztosan fogságba vezet” (Ether 6:23). Jövendölése két nemzedék múlva beteljesedett. A sok király

uralkodása során a járediták több alkalommal haladtak végig azon a körfolyamaton, hogy hallgattak a prófétákra, és igazlelkűen éltek, majd pedig elvetették a prófétákat és gonoszságban éltek.

Javaslatok a tanításhoz

Ether 7

Oriha és Kib igazlelkűségben uralkodnak; Korihór fellázad, és leigázza a királyságot, testvére, Súle pedig visszazserzi azt; a próféták pedig elítélik a nép gonoszságát

Rajzolj egy egyszerű börtöncellát a táblára.

Kérd meg a tanulókat, hogy jellemezzék, hogyan érezheti magát valaki, aki fogságban van. Mutass rá arra, hogy a bűnös magatartás lelki és fizikai rabságba juttathatja az embereket.

- Milyen módon vihet rabságba valakit a bűnös viselkedés?

A tanulók a következőkhöz hasonló gondolatokat említhetnek: Ha valaki úgy dönt, hogy megszegi a Bölcsesség szavát vagy pornográfiát néz, akkor ez a függőség rabságába vezetheti. A bűn minden formája csökkenti a Szent Lélek hatalmát az életünkben. Mondd el, hogy ez a lecke segít a tanulóknak megérteni, hogyan kerülhetik el a fogságot.

Mondd el, hogy amikor Járed fivére megtudta, hogy az emberek királyt akarnak, figyelmeztette őket, hogy döntésük rabságba viszi őket (lásd Ether 6:22–23). A járediták ennek ellenére a király mellett döntöttek. Oriha volt az első királyuk, aki Járed egyik fia volt. Második királyuk Oriha fia, Kib volt.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Ether 7:1–2-t, hogy megtudják, vajon Járed fivérének jövendölése beteljesedett-e Oriha idejében. Kérd meg őket, hogy számoljanak be arról, amit találtak.

- Mit mondanátok valakinek, aki Oriha király idejében élt, és nem hitte, hogy Járed fivérének prófécija beteljesedik?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Ether 7:3–7-et, és keressék meg, hogyan indult Járed fivére jövendölésének beteljesedése. Kérd meg őket, hogy számoljanak be arról, amit találtak. Győződj meg arról, hogy megértik, hogy Kib királyt és népét rabságba hajtották – „Kib, népével együtt... [rabságban] élt” (Ether 7:7).

- Milyen tantételeket ismeretetek eddig meg az Ether 7-ből? (Amint a tanulók elmondják, mit tudtak meg, győződj meg arról, hogy egyértelmű számukra a következő tantétel: **A próféták szavainak elutasítása rabságba vezethet.**)

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el az Ether 7:8–13-at, hogy többet tudjanak meg Súléről, aki Kib fogságban született fia volt. Mielőtt olvasni kezdenek, kérd meg őket, hogy képzeljék el, hogy újságírók, akiknek az Ether 7:8–13-ban olvasható eseményekről kell tudósítani. Ezután kérj meg minden tanulókat, hogy tudósítsanak az egyik osztálytársának arról, amit kiemelte a beszámolóból.

Az Ether 7:14–22 összefoglalásaként mondd el, hogy miután Súle király lett, és Korihór megbánta tettét, Korihór fia, Noé lázadást szított Súle és Korihór ellen. Súlét fogságba hurcolták. Súle fiainak sikerült megölniük Noét, és kiszabadítani Súlét, így ő királyként térhetett vissza saját országába. Noé uralkodásának területén azonban fia, Kohór tartotta meg a királyságot. Az ország így két királyra és két népre szakadt, míg Súle egy csatában meg nem ölte Kohórt. Kohór fia, Nimród, a királyság Kohóra eső részét Súlénak adta.

Mondd el, hogy miután Súle visszaszerezte a királyságot, próféták érkeztek a nép közé. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Ether 7:23–25-öt, és határozzák meg, mit mondtak a próféták, és hogyan reagáltak az emberek milderre. Miután a tanulók beszámoltak arról, mit találtak, kérdezd meg:

- Hogyan reagáltak az emberek a prófétákra? Hogyan reagált Súle?
- Hogyan hozott áldást a Súle népére az, hogy ő megvédte a prófétákat?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Ether 7:26–27-et. Az osztály kövesse a szöveget, és keressék meg, mi történt, amikor az emberek engedelmeskedtek a próféták szavainak. Amikor a tanulók beszámolnak arról, amit találtak, győződj meg arról, hogy meghatározzák a következő tantételt: **Amikor követjük a próféták tanácsát, és emlékezünk az Úrra, akkor gyarapodni kezdünk.**

- Milyen áldásokban részesültetek annak köszönhetően, hogy engedelmeskedtetek a próféták tanácsának?

Buzdítsd a tanulókat, hogy gondoljanak egy konkrét dologra, melynek segítségével jobban figyelhetnek a próféták szavaira és jobban engedelmeskedhetnek azoknak.

Ether 8:1–9:13

Titkos összeesküvések révén Járed, majd Ákis lesz a járediták királya

Az Ether 8:1–14 összegzésként mondd el, hogy Súle halálát követően Ómer lett a király. Ómer fia, Járed, fellázadt atyja ellen, és fejébe vette, hogy ő lesz a király. Egy időre megszerzte a királyság felét, később azonban legyőzték, és a királyság rá eső részének feladására kényszerült. Ezután Járed leánya kitervelte, hogyan lehetne atyja a király. Emlékeztette atyját az ősi időkben ismert titkos összeesküvésekre. Azt mondta, hogy táncol majd egy Ákis nevű embernek, akiről tudta, hogy szeretné megkérni majd a kezét. Amikor Ákis feleségül kéri őt Járedtől, Járednek azt kell mondania, hogy ehhez Ákisnak meg kell ölnie Ómert, a királyt. Járed és leánya véghezvitték a tervet. Ákis megkérte Járed leányának kezét, majd titkos szövetségre lépett barátaival Ómer király megölésére.

Mutass rá arra, hogy emiatt a terv miatt a titkos összeesküvések elterjedtek a járediták körében, és végül a pusztulásukat okozták. Mondd el, hogy a titkos összeesküvés olyan emberek szerveződése, akiket a csoport gonosz céljainak véghezvitelére kötött különböző eskük kapcsolnak össze. A Gadianton rablók is példa egy olyan Mormon könyve-beli szervezetre, amely titkos összeesküvéseket használt gonosz céljai eléréséhez.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Ether 8:15–19-et, és keressék meg, mit tett Ákis, hogy titkos összeesküvést alapítson. Kérd meg a tanulókat, hogy figyeljék meg, mit tanítanak ezek a versek a titkos összeesküvésekről.

- Milyen célok vezérlik azokat, akik befogadják a titkos összeesküvéseket? (Hogy hatalmat szerezzenek gonosz cselekedeteik elkövetéséhez.)
- Kinek a hatalma áll a titkos összeesküvések mögött? (Az ördög hatalma.)
- Mely kifejezés mutatja az Ether 8:18-ban, hogyan érez az Úr a titkos összeesküvésekkel kapcsolatban? („Mindennél utálatosabbak és gonoszabbak.”)

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Ether 8:20–22, 25-öt. Az osztály kövesse a szöveget, és keressenek további információkat a titkos összeesküvésekről. Kérd meg őket, hogy különösen figyeljenek arra, milyen hatással vannak a titkos összeesküvések a társadalomra. (Érdemes megjegyezni, hogy az Ether 8:25 elején szereplő „felállította” kifejezés a titkos összeesküvések felállítására vonatkozik.)

- Az olvasottak alapján milyen hatással vannak a titkos összeesküvések a társadalomra? (Miközben a tanulók elmondják gondolataikat, győződj meg arról, hogy meghatározzák a következő igazságot: **A titkos összeesküvések támogatása a társadalmak pusztulásához vezet.**)

Kérd meg az osztály, hogy olvassák el magukban az Ether 8:23–24, 26-ot, és keressék meg, mit szeretett volna Moróni, mit tegyünk a titkos összeesküvésekről szóló figyelmeztetéseinek eredményeként.

- Mit kért tőlünk Moróni? (Legyünk tudatában a titkos összeesküvéseknek, és igyekezzünk meggyőződni arról, hogy társadalmunk kiveti ezeket.)
- Ahogyan az az Ether 8:26-ban feljegyzésre került, miben reménykedett Moróni velünk kapcsolatosan, az utolsó napokban?

Az Ether 9:1–13 összefoglalásaként mondd el, hogy a titkos összeesküvésük eredményeként Ákis és barátai képesek voltak megdönteni Ómer királyságát. Isten azonban figyelmeztette Ómert, hogy meneküljön el a családjával, így megmentette az életüket. Ómer gonosz fia, Járed lett a király, aki Ákishoz adta a lányát feleségül. Ákis és barátai tovább folytatták gonosz terveiket, és megölték Járedet, sőt még Ákis fiát is. Ez aztán háborúhoz vezetett Ákis és fiai között, amely végül majdnem az összes járedita pusztulásához vezetett, és visszahelyezte Ómert a trónra. Hangsúlyozd ki, hogy ezek az események azt mutatják, hogy a titkos összeesküvések a társadalmak pusztulásához vezetnek.

Ether 9:14–11:23

Királyok váltják egymás, némelyikük igazlelkűségben, mások pedig gonoszságban uralkodnak

Mondd el, hogy Ether könyvének 9–11-es fejezetei feljegyzik, hogy 24 további király uralkodott a járediták felett Járedet követően – néhányan igazlelkűségben, néhányan pedig gonoszságban. Emlékeztess a tanulókat a következő tantételre, amelyet korábban beszéltetek meg: A próféták szavainak elutasítása rabsághoz vezethet. Az osztály egyik fele tanulmányozza az Ether 9:26–35-öt (Hét uralkodását), míg a másik fele az Ether 11:1–8-at (Kom és Siblom uralkodását). Mindkét csoportot kérd meg, hogy keressenek bizonyítékot erre a tantételre. Kérd meg a tanulókat, hogy röviden számoljanak be arról, mit találtak.

Tegyétek biznyságot arról, milyen fontos, hogy kövessük a próféták tanácsait. Megoszthatod egy olyan élményedet is az életedből, amely megtanította neked, milyen fontos, hogy kövessük a próféták tanácsait.

Megjegyzések és háttér-információk

Ether 7:23–27; 9:28–31. Gyakran elutasítják a prófétákat és üzenetüket

Miért hirdetnek a próféták olyan üzeneteket, amelyek sok ember számára népszerűtlenek a világban? Robert D. Hales elder a Tizenkét Apostol Kvórumából a következőképp magyarázta ezt:

„A prófétáknak gyakran figyelmeztetniük kell Isten törvényei megszegésének következményeire. Nem azt prédikálják, ami népszerű a világ szemében. [...] Miért van az, hogy a próféták népszerűtlen parancsolatokat prédikálnak és bűnbánatra szólítják a társadalmat a parancsolatok elutasítása, módosítása vagy figyelmen kívül hagyása miatt? Az ok igen egyszerű: A próféták kinyilatkoztatást kapnak és nincs más választásuk, mint

prédikálni és megerősíteni azt, amit Isten rájuk bízott, hogy mondják el a világnak” (“If Thou Wilt Enter into Life, Keep the Commandments,” *Ensign*, May 1996, 37).

L. Aldin Porter elder a Hetvenek Elnökségéből azt tanította:

„Néhányan arra panaszkodnak, hogy amikor a próféták világosan és határozottan beszélnek, akkor elveszik tőlük az önrendelkezésüket. Ettől még szabadon választhatunk. Azonban el kell fogadnunk ezen döntések következményeit. A próféták nem veszik el az önrendelkezésünket. Egyszerűen csak figyelmeztetnek bennünket arra, mik lesznek döntéseink következményei. Mily balgaság hibáztatni a prófétákat figyelmeztetéseikért!” (Küldetésünk. *Liahóna*. 2000. jan. 79.)

Ether 12:1–22

Bevezetés

A járedita történelem sok évének elbeszélése után, Moróni bevezette Ether próféta szolgálatát. Aztán megszakította a történelmi beszámolót, hogy feljegyezzen néhányat azon áldások közül, amelyeket a Jézus

Krisztusba vetett hitet gyakorlók kapnak. Ez a lecke az Ether 12:1–22-vel foglalkozik, míg a 150. lecke az Ether 12:23–41-et tárgyalja.

Javaslatok a tanításhoz

Ether 12:1–4

Ether bűnbánatot hirdet a járeditáknak

Az óra indításaként hívj ki egy tanulót a táblához, és kérd meg, hogy rajzoljon hullámokat, valamint egy hajót, amelyet horgony rögzít.

- Miért fontos, hogy a hajónak legyen horgonya?
- Milyen veszélyekkel vagy nehézségekkel nézhet szembe egy hajó, ha nincsen horgonya?
- Milyen hatással vannak a hullámok a hajóra? (A válaszok között lehet az, hogy a hullámok mozgatják a hajót, elsodorják, vagy ide-oda dobálják.)

Írd a hajóra címkeként azt, hogy *az életünk*.

- Ha a hajó az életünket jelképezi, akkor mit jelképezhetnek a hullámok? (A válaszok között lehet a közösségi nyomás, a csapások, a hamis tanítások vagy a gonoszság.)
- Miképpen lehet egy ember élete olyan, mint a horgony nélküli hajó? (Javasolhatod, hogy a tanulók olvassák el a Mormon 5:17–18-at, hogy az segítsen nekik e kérdés megválaszolásában.)
- Mi mindent biztosított az Úr, ami lelki horgonyként szolgálhat az életünkben? (A tanulók különböző válaszokat adhatnak, hiszen az evangélium számos vonatkozása hasonlítható egy horgonyhoz.)

Buzdítsd a tanulókat, hogy keressenek példákat ilyen lelki horgonyokra, miközben az Ether 12-t tanulmányozzák.

Mondd el, hogy az Ether 12 azzal kezdődik, hogy Moróni bemutatja Ethert, aki egy járedita próféta volt, és olyan időszakban prédikált, amikor az emberek elutasították a prófétákat, és gonoszságban éltek. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Ether 12:1–3-at, és gyűjtsék ki, mi minden van rájuk hatással Ether cselekedetei közül. Számoljanak be arról, mit találtak.

Kérd meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Ether 12:4-et. Az osztály kövesse a szöveget, és határozzák meg, mit reméltek azok, akik hittek Istenben, annak ellenére, hogy nehézségek és gonoszság vette körül őket. Miközben a tanulók válaszolnak, rámutathatsz, hogy a „jobb világ”, amelyet remélnünk kell, egy hely „Isten jobb keze felől”.

- Mit jelent az, hogy helyet kapni Isten jobb keze felől? (Visszatérni az Ő jelenlétébe, és örök életet nyerni.)
- Szerintetek miben különbözik az, hogy „biztosan” remélünk valamit attól, hogy csupán szeretnénk valamit? (A szentírásokban a remény arra a bizonyosságra utal, hogy elnyerhetjük az áldásokat, amelyeket Isten ígért, ha betartjuk az Ővele kötött szövetségünket.)
- Az Ether 12:4 szerint hogyan nyerhetjük el a reményt, hogy helyet kaphatunk Isten jobb-ján? (Miközben a tanulók válaszolnak, mondd el, hogy az Ether 12:4-ben említett hit a Jézus Krisztusba vetett hitre utal.) Hogyan teszi lehetővé a Jézus Krisztusba vetett hit azt, hogy „biztosan” reméljük, hogy helyet kapunk Isten jobb-ján?

A táblán írd fel a *hit* és *remény* kifejezést a horgonyhoz.

- Az Ether 12:4 szerint mi történik, amikor valakinek reménye és hite van Jézus Krisztusban? (Bár a tanítványok eltérő szavakkal válaszolhatnak, kifejezésre kell juttatniuk a következő tantételt: **Amikor reménnyel és hittel rendelkezünk Jézus Krisztusban, akkor állhatatosakká válunk, és bővelkedünk a jó cselekedetekben.**)
- Szerinted mit jelent „bővelkedni” jó cselekedetekben? (Sok jó cselekedetet véghezvinni.)
- Milyen jó cselekedetek dicsőítik Istent? (A válaszok között lehet az ima, a szentírások tanulmányozása, mások szolgálata, valamint a tehetségeink fejlesztése.)
- Gondoljatok olyan emberekre, akik úgy tűnik, hogy mindig bővelkednek jó cselekedetekben, és nem szégyellik Istent dicsőíteni. Milyen konkrét dolgokat tesznek, amelyek jó példaként teszik őket erre a tantételre?

Kérd meg a tanulókat, hogy gondolkozzanak el azokon az alkalmakon, amikor nehéz volt számukra az, hogy állhatatosak maradjanak, és bővelkedjenek jó cselekedetekben. Azért, hogy segíts a tanulóknak felkészülni a hasonló helyzetekre az életük során, buzdítsd őket, hogy miközben tovább tanulmányozzák az Ether 12-t, keressenek módszereket arra, hogy miként növelhetik hitüket és reményüket.

Ether 12:5–22

Moróni beszámol azokról a csodákról és hatalmas művekről, amelyek hit által valósulnak meg

Írd fel a táblára a következő kifejezést: *Szeretnék lelki tanúbizonytságot kapni arról, hogy...*

Kérd meg a tanulókat, hogy javasoljanak olyan evangéliumi igazságokat, tantételeket vagy tanokat, amelyekkel kapcsolatban az emberek lelki tanúbizonytságra törekedhetnek. Miközben a tanulók válaszolnak, írd fel válaszaikat a táblára. (A válaszok között lehetnek a következők: bizonytságot kapni arról, hogy *a Mormon könyve igaz; tiszta és erkölcsös életet élni fontos; a Bölcsesség szava Isten törvénye; fel kell készülnöm a misszionáriusi szolgálatra.*) Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak egy olyan evangéliumi igazságra, amelyről lelki tanúbizonytságot vagy erősebb bizonytságot szeretnének kapni.

Mondd el, hogy néhányan azt a hozzáállást képviselik, mely szerint: „Nem hiszek el egy evangéliumi tantételt, és nem élek aszerint, amíg nem látok bizonyítékot arra, hogy igaz”. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Ether 12:5–6-ot, és keressék meg, hogyan vonatkoznak ezek a versek erre a hozzáállásra. Mutass rá, hogy az Ether 12:6 szentírás-memoriter. Javasolhatod a tanulóknak, hogy feltűnően jelöljék meg ezt a verset, hogy könnyen megtalálhassák.

- Az Ether 12:6 szerint minek kell történnie, mielőtt bizonytságot kapnánk?
- Mi jut eszetekbe, amikor arra a kifejezésre gondoltok, hogy „hitetek próbatétele”?

Miután a tanulók válaszoltak, elmondhatod, hogy néhányan hibásan úgy vélik, hogy a hit próbatétele mindig valamilyen nehézséget jelent. A hit próbatétele kifejezés azonban bármire vonatkozhat, ami lehetőséget ad nekünk arra, hogy megmutassuk vagy gyakoroljuk a Jézus Krisztusba vetett hitünket. Azért, hogy segíts a tanulóknak jobban megérteni ezt a kifejezést, kérd meg egyiküket, hogy olvassa fel a következő kijelentést Richard G. Scott eldertől, a Tizenkét Apostol Kvórumából. Mielőtt felolvassná a kijelentést, kérd meg az osztályt, hogy figyeljék meg Scott elder magyarázatát a „hitetek próbatétele” kifejezésről.

„Ha megfogadjátok a Moróni által tanított tantételt, akkor megtanulhatjátok hatékonyabban gyakorolni a hitet: »...*hitetek próbatétele* előtt nem kaptok tanúbizonytságot« [Ether 12:6; kiemelés hozzáadva]. Tehát minden alkalommal, amikor *próbára tesztitek a hiteteket* – vagyis egy benyomásra érdemesen cselekedtek –, megkapjátok a Lélek megerősítő bizonytságot. Ezek az érzések megerősítik a hiteteket. E séma ismétlése következtében hitetek megerősödik” (A hit támogató ereje a bizonytalanság és a próbatétel idején. *Liahóna*. 2003. máj. 76.).

- Miben különbözik a Scott elder által leírt folyamat azoknak a hozzáállásától, akik bizonyítékot akarnak, mielőtt hinnének vagy cselekednének?

Írd fel a táblára az alábbi szentírás-utalásokat: *Ether 12:7–12; Ether 12:13–18; Ether 12:19–22, 30–31*. Oszd három csoportra az osztályt, és mindegyik csoportnak adj ki egyet-egyet ezekből a szentírásrészekből. Kérd meg a tanulókat, hogy keressék meg azokat az

Az Ether 12:6 szentírás-memoriter.

Folyamodj a lecke végén található tanítási ötletre, hogy segíts a tanulóknak megtanulni ezt a szakaszt.

áldásokat, amelyek az adott szakaszban szereplő emberek hitéből származtak. Ajánld figyelmükbe a „hit által” és az „amíg nem volt hitük” kifejezések használatát a 7, 12, 17, 18 és a 31-es versekben. (Javasolhatod, hogy a tanulók jelöljék meg ezeket a kifejezéseket minden alkalommal, amikor előfordulnak.)

Miután a tanulók beszámoltak arról, amit találtak, kérd meg őket, hogy összegezzék, mit biztosít az Úr számunkra, miután megmutattuk a Jézus Krisztusba vetett hitünket. Bár a tanulók más szavakkal is megfogalmazhatják, kifejezésre kell juttatniuk a következőhöz hasonló igazságot: **Ha lelki bizonyoságot kívánunk, akkor először gyakorolnunk kell a Jézus Krisztusba vetett hitünket.** Mondd el, hogy a lelki bizonyosághoz hasonlóan a csodák sem érkeznek addig, amíg a hitünket nem gyakoroltuk.

Mutasd be az osztálynak a következő élethelyzeteket. Kérd meg a tanulókat, hogy mondják el, hogyan mutathatja meg az egyes helyzetekben szereplő személy az Úrba vetett hitét.

1. Egy fiatal nő bizonyoságot szeretne kapni arról, hogy a Mormon könyve igaz.
2. Egy fiatal férfi nagyon vágyik arra, hogy segítsen a szeretteinek elfogadni az evangéliumot.

Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak egy olyan alkalomra, amikor ők vagy az ismerőseik lelki tanúbizonyoságot vagy csodákat tapasztaltak meg, miután megmutatták az Úrba vetett hitüket. Kérj meg néhány tanulót, hogy mondják el, milyen élmények jutottak eszükbe. (Bizonyosodj meg arról, hogy megértik, hogy nem kell kényszerítve érezniük magukat arra, hogy olyan élményt osszanak meg, amely túl személyes vagy bizalmas.) Érdemes lehet megosztanod egy saját tapasztalatodat is.

Kérd meg a tanulókat, hogy emlékezzenek vissza arra az evangéliumi igazságra, amelyről lelki tanúbizonyoságot szeretnének nyerni. Írjanak le a jegyzetfüzetükbe vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukba valamit, amit tehetnének azért, hogy nagyobb hitet gyakoroljanak az Úrban.

Szentírás-memoriter – Ether 12:6

Azért, hogy segíts a tanulóknak az Ether 12:6 memorizálásában, kérd meg őket, hogy írják le ezt a verset egy papírlapra úgy, hogy kihagynak belőle kulcsszavakat vagy kifejezéseket, és ezek helyét üresen hagyják. Amikor elkészültek, adj egy percet nekik arra, hogy megpróbálják megtanulni a verset úgy, hogy a fejükben kitöltik a papírjukon szereplő hiányzó részeket.

Kérd meg a tanulókat, hogy cseréljenek papírt a közelükben ülővel. Minden tanuló olvassa fel az új papírját, és próbálja meg fejből kipótolni a hiányzó részeket. Ha az idő engedi, a tanulók ismételjék meg a papírcserét és a gyakorlatot.

Kérd meg a tanulókat, hogy vigyék haza a lapokat, és a segítségükkel mondják fel az Ether 12:6-ot a szüleiknek. Buzdítsd őket, hogy kérdezzék meg a szüleiket egy olyan élményükről, amikor megmutatták a Jézus Krisztusba vetett hitüket, majd elnyerték a bizonyoságot vagy csodát, amelyet szerettek volna.

Befejezésként tegyél bizonyoságot e lecke tantételeiről.

Megjegyzések és háttér-információk

Ether 12:4–6. Mit jelent a remény?

Moróni a hit és a remény tantételeiről szóló tanításai az Ether 12-ben azt mutatják, hogy e két fogalom szoros kapcsolatban áll egymással. Úgy határozta meg a hitet, mint „a reménylett és nem látott dolgok” (Ether 12:6), és azt tanította, hogy a szabadulásra vonatkozó reménységünk a Jézus Krisztusba vetett „hitből származik” (Ether 12:4). A *Hűek a hithez* füzet a következőket tanítja a reményről:

„Amikor van reményünk, bízunk Isten ígéreteiben. Egy csendes bizonyosság van bennünk, hogy »aki az igazlelkűség cselekedeteit teszi, elnyeri jutalmát, méghozzá békességet ebben a világban és örök életet az eljövendő világban« (T&Sz 59:23). [...] A remény tantétele átnyúlik az örökkévalóságba, azonban az élet mindennapos kihívásaiban is támogatást nyújthat nektek” (*Hűek a hithez: Evangéliumi értelmező szótár* [2007]. 164–165.).

Dieter F. Uchtdorf elnök a következőképpen határozta meg a reményt:

„A remény a Lélek egyik ajándéka [lásd Moróni 8:26.] Remény abban, hogy a Szabadítóba vetett hitünk miatt az Ő engesztelése és feltámadása által örök életet nyerhetünk [lásd Moróni 7:41.] Az effajta remény az ígért egy tantétele és egyben parancsolat is [lásd Kolossébeliek 1:21–23], és mint minden parancsolat esetében, felelősségünk, hogy életünk szerves részévé tegyük, és legyőzzük azt a kísértést, hogy reményvesztettek legyünk. Mennyei Atyánk irgalmas boldogságtervébe vetett reményünk békét [lásd Rómabeliek 15:13], irgalmat [lásd Zsoltárok 33:22], örömet [lásd Rómabeliek 12:12] és boldogságot eredményez [lásd Példabeszédek 10:28.] A szabadulásba vetett remény olyan, mint egy védősisak [lásd 1 Thessalonikabeliek 5:8], ez hitünk alapja [lásd Zsidók 11:1; Moróni 7:40] és lelkünk horgonya [lásd Zsidók 6:19; Ether 12:4]” (A remény végtelen hatalma. *Liahóna*. 2008. nov. 21–22.).

Ether 12:23–41

Bevezetés

Moróni alázatos imában fejezte ki aggodalmát. Aggódott ugyanis az írásaiban és a többi Mormon könyvebeli próféta írásában felfedezni vélt gyengeség miatt.

Az Úr egy ígérettel válaszolt, mely szerint Ő megerősíti azokat, akik megalázkodnak előtte és hisznek Őbenne.

Javaslatok a tanításhoz

Ether 12:23–41

Moróni azt tanítja, hogy a hit, a remény és a jószívűség elengedhetetlenek a szabadításhoz

Írd fel a tábla egyik felére az *erős* szót, a másikra pedig a *gyenge* szót. Adj időt a tanulóknak, hogy elgondolkodjanak azon, hogy érzéseik szerint mik az ő erősségeik. Aztán kérd meg őket, hogy gondoljanak néhány gyengeségükre vagy hiányosságukra. Kérd meg őket, hogy emeljék fel a kezüket, ha szeretnék, hogy a gyengeségeik az erősségeiké váljanak. Mondd el, hogy Moróni arról tanított, hogy miért vannak gyengeségeink, és hogyan tudjuk legyőzni azokat.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Ether 12:23–25-öt. Az osztály kövesse a szöveget, és határozzák meg, Moróni érzése szerint milyen gyengeségei voltak neki magának és a többi Mormon könyvebeli prófétának. Mielőtt a tanulók olvasni kezdenek, mondd el, hogy az ezekben a versekben szereplő *nemzsidók* kifejezés az utolsó napokban a nemzsidó nemzetek között élőkre utal.

- Mitől félt Moróni, mi történik majd a Mormon könyvét írók gyengesége miatt?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Úr Moróni aggodalmára adott válaszát az Ether 12:26–27-ből. Kérd meg őket, hogy keressék meg, mi okból ad Isten gyengeségeket nekünk. Mutass rá, hogy az Ether 12:27 szentírás-memoriter. Buzdíthatod a tanulókat, hogy feltűnően jelöljék meg ezt a verset, hogy könnyen megtalálhassák.

Azért, hogy segíts a tanulóknak megérteni a *gyengeség* kifejezést, ahogyan azt ezekben a versekben használják, kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentést Neal A. Maxwelltől a Tizenkét Apostol Kvórumából. A felolvasás előtt kérd meg az osztályt, hogy figyeljék meg a kétféle gyengeséget, amelyekről Maxwell elder beszél.

„Amikor a szentírásokban emberi »gyengeségről« olvasunk, ez a kifejezés magában foglalja azt a... gyengeséget, mely a mindennapi emberi állapot velejárója, és amelyben a test szakadatlanul hatással van a lélekre (lásd Ether 12:28–29). A gyengeségbe azonban konkrét, egyéni gyengeségek is beletartoznak, amelyeket le kell győznünk (lásd T&Sz 66:3; Jákób 4:7). Az élet valahogy mindig felszínre hozza ezeket a gyengeségeket” (Lord, *Increase Our Faith* [1994], 84).

- Maxwell elder szerint mi az a kétféle emberi gyengeség, amelyekről a szentírásokban olvasunk? (Szükség lehet arra, hogy elmondj, hogy a „mindennapi emberi állapot” kifejezés arra a gyengeségre utal, amely Ádám és Éva bukásának a következménye, más szavakkal azokra a gyengeségekre, amelyek a Móziás 3:19-ben említett „természetes emberrel” kapcsolatosak.)

Emlékeztess a tanulókat, hogy a szentírások olykor a *ha* és az *akkor* kifejezések használatával jeleznek egy tantételt. A *ha* szó vezet be azt, amit meg kell tennünk, majd az *akkor* indítja a magyarázatot arról, mi történik majd a cselekedeteink eredményeként. Kérd meg a tanulókat, hogy tekintsék át magukban az Ether 12:27-et, és keressék meg a „ha-akkor” tantételeket, amelyeket ez a vers tanít. A tanulóknak a következő tantételeket kell megtalálniuk (írd fel ezeket a táblára):

Ha Jézus Krisztushoz jövünk, akkor Ő megmutatja nekünk a gyengeségeinket.

 Az Ether 12:27
szentírás-memoriter.
Folyamodj a lecke végén található tanítási ötletre, hogy segíts a tanulóknak megtanulni ezt a szakaszt.

Ha megalázkodunk és hitet gyakorolunk az Úrban, akkor Ő erőssé teszi számunkra a gyenge dolgokat.

- Szerintetek miért fontos felismerni a gyengeségeinket?
- Hívd fel a figyelmet a „Jézus Krisztushoz jövünk” kifejezésre az első tantételben. Mi mindent tehetünk azért, hogy „Jézus Krisztushoz jöjjünk”? (A válaszok között lehet, hogy imádkozhatunk, böjtölhetünk, bűnbánatot tarthatunk, tanulmányozhatjuk a szentírásokat, részt vehetünk a templomi szolgálatban, szolgálhatunk másokat, és törekedhetünk krisztusi tulajdonságok kifejlesztésére. Rámutathatsz, hogy a legtöbb esetben egy gyengeség legyőzése azt jelenti, hogy a saját részünket is meg kell tennünk, azon felül, hogy az Úr segítségére törekszünk.)
- Mire utal a második tantétel, mi fog történni, ha úgy döntünk, hogy *nem* alázkodunk meg, és nem gyakoroljuk a hitünket Jézus Krisztusban? (Gyengeségeink megmaradnak, mert elutasítottuk azt, hogy az Úr kegyelme segítsen legyőznünk azokat.)
- Mit jelent szerintetek az a kifejezés, hogy „kegyelemem elegendő minden olyan embernek, aki megalázkodik előttem”? Segítségképpen a tanulóknak e kérdés megválaszolásához, elmondhatod, hogy a kegyelem egy „isteni segítség vagy erő, amely Isten irgalma és szeretete által adatik”, és amelyet az engesztelés tesz lehetővé [Kalauz: kegyelem]. Ez a képességgel felruházó erő vagy segítség sohasem fogy ki – mindegy hányan használják azt.)

Kérd meg a tanulókat, hogy mondják el élményeiket, amelyeket akkor tapasztaltak meg, amikor az Úr segített nekik (vagy egy ismerősüknek) egy gyengeség legyőzésében. (Emlékeztessd a tanulókat, hogy nem kell megosztaniuk a túl személyes vagy bizalmas élményeiket.) Érdemes lehet megosztanod egy saját tapasztalatodat is.

Az Ether 12:27-ben tanított tantételek alkalmazásának ösztönzéséhez írd fel a következő kifejezéseket a táblára:

1. Felismerni a gyengeségemet 2. Megalázkodni 3. Hitet gyakorolni Jézus Krisztusban

Kérd meg a tanulókat, hogy a jegyzetfüzetükbe vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukba írják le ezeket a kifejezéseket. A megfelelő kifejezéshez írjanak (1) egy gyengeséget, amellyel rendelkeznek, (2) egy módszert, ahogyan megalázkodhatnak, valamint (3) egy módot, ahogyan gyakorolhatják a hitüket Jézus Krisztusban, hogy elnyerjék az Ő segítségét vagy kegyelmét a felírt gyengeség legyőzéséhez. Biztosítsd a tanulókat arról, hogy amikor véghezviszik a leírtakat, az Úr „erőssé tesz[i] számukra a gyenge dolgokat” (Ether 12:27).

A tanulók olvassák el magukban az Ether 12:26, 28-at, és keressék meg, milyen további választ adott az Úr Moróni gyengeségekkel kapcsolatos aggodalmára.

Hívd fel a figyelmet „a balgák gúnyolódnak, de sírni fognak” (Ether 12:26) kifejezésre.

- A ma tanultak alapján szerintetek miért balgaság mások gyengeségeit kigúnyolni? Mutass rá arra, hogy az Ether 12:26 a szelídséget említi. (Elmagyarázhatod, hogy a szelídség azt jelenti, hogy valaki alázatos és tanítható, valamint türelmes a szenvedések idején.)
- Szerintetek miért kell szelídnünk ahhoz, hogy szemet tudjunk hunyni mások gyengeségei felett?

Mielőtt tovább mennél, hangsúlyozd ki, hogy **ha szelídek vagyunk, akkor elnyerhetjük az Úr kegyelmét, hogy segítsen nekünk elnézni mások gyengeségeit.**

Az Ether 12:29–32 összegzéseként mondd el, hogy Moróni arról tanított, milyen fontos, hogy hitet gyakoroljunk, és reménnyel, valamint jószívúséggel rendelkezünk. Elmondhatod, hogy „a jószívúség Krisztus tiszta szeretete” (Moróni 7:47).

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Ether 12:33–35-öt, és keressék meg, miért fontos, hogy jószívúséget gyakoroljunk, amikor mások gyengeségeivel kerülünk szembe.

- Az Ether 12:34 szerint milyen következménnyel kerülünk szembe, ha nincsen bennünk jószívúség?

Zárásként kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Ether 12:38–41-et. Kérd meg őket, hogy a jegyzetfüzetükben vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukban írjanak arról, mit tesznek azért, hogy válaszoljanak az Ether 12:41-ben található felhívásra: „keresétek ezt a Jézust, akiről a próféták és apostolok írtak”.

Tegyél biznyságot arról, hogy ha megalázkodunk, és gyakoroljuk a hitünket Jézus Krisztusban, akkor Ő „erőssé tesz[i] számu[n]kra a gyenge dolgokat” (Ether 12:27). Biztasd a tanulókat, hogy vigyék véghez a leírt terveiket. Arra is buzdíthatod őket, hogy keressék az Úr segítségét a jószívúség gyakorlásában, amikor mások gyengeségeivel szembesülnek.

A tanulók ösztönzése lelki élmények megosztására

Bizhatsz abban, hogy a tanulóidnak lesznek megosztható lelki élményeik. Ifj. J. Reuben Clark elnök az Első Elnökségből ezt mondta: „Aligha akad olyan fiatal, aki úgy lépne át az ifjúsági... hitoktatás ajtaját, hogy ne lett volna tudatos haszonélvezője lelki áldásoknak; ...ne tapasztalta volna meg az ima hatékonyságát; ...ne lett volna tanúja a hit betegeket gyógyító erejének; illetve... ne látott volna olyan lelki kiáradásokat, melyek tekintetében a világ javarészt tudatlan” (*The Charted Course of the Church in Education*, rev. ed. [1994], 6; lásd még si.lds.org).

Szentírás-memoriter – Ether 12:27

Az Ether 12:27 memorizálásának elősegítéséhez írd fel a táblára a következő szavakat, és kérd meg a tanulókat, hogy másolják le azokat egy papírlapra:

Ha ... jönnek ... megmutatom ... gyengeségüket. ... adok ... alázatosak ... kegyelmem ... minden ... megalázodik ... ha megalázkodnak ... hisznek ... erőssé ... gyenge

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Ether 12:27-et, és keressék meg e szavakat. Aztán mondjanak fel annyit ebből a versből, amennyit csak tudnak úgy, hogy csak a papírjukon szereplő szavakat nézik. Buzdítsd a tanulókat, hogy tegyék a papírt olyan helyre, ahol később, a mai vagy a holnapi nap folyamán megtalálhatják (például a zsebükbe vagy a szentírásukba). Kérd meg őket, hogy minden alkalommal, amikor meglátják a lapot, tekintsék át az Ether 12:27-et, amíg meg nem tanulják kívülről.

Megjegyzések és háttér-információk

Ether 12:27. „...megmutatom nekik a gyengeségüket”

Bruce C. Hafen elder a Hetvenektől kijelentette, hogy a küszködés a gyengeségeink legyőzése érdekében földi létünk központi célja:

„Atyánk terve miatt ebben a bukott világban kísértésnek és szenvedésnek vagyunk kitéve. [...]

Így, ha problémáitok vannak az életben, ne feltételezzétek, hogy bennetek van a hiba! A problémákkal való küszködés az élet céljának alapjaiban keresendő. Ahogy közelebb kerülünk Istenhez, Ő megmutatja gyengeségeinket, és általuk bölcsébbé, erősebbé válnunk. Ha többet láttok gyengeségeitekből, az még azt is jelentheti, hogy egyre közelebb kerültök Istenhez, nem pedig távolabb” (A kiengesztelés: mindent mindenkiért. *Liahóna*. 2004. máj. 97.).

A következő történet egy olyan fiatalemberről szól, aki megtapasztalta az Úr Ether 12:27-ben található ígéréteinek beteljesedését:

Az egyházban minden fiatal férfit arra ösztönözték, hogy valósítsa meg célokat az Isten iránti kötelesség programon vagy – bizonyos országokban – a cserkészprogramon keresztül. Jonathan Perez szüleit lekötötte, hogy nagy családjukról gondoskodjanak, barátai pedig kigúnyolták a Sas szint elérésére tett erőfeszítéseit a cserkészletben. Mindezen nehézségek ellenére Jonathan kitűzte a célt, és munkához látott. Idővel és a Fiala Férfiak vezetőinek segítségével elérte célját. Azt írta: „Ez az élmény megtanította nekem, hogy mindegy, milyen akadályok vagy kihívások kerülnek elélem, az Úr segíteni fog legyőzni a hiányosságaimat és a gyengeségemet (Ether 12:27). Nem számít, milyen háttérrel rendelkezünk, vagy hogy gazdagok vagy szegények vagyunk. Képesek vagyunk megvalósítani a céljainkat, mert az Úr a mi oldalunkon áll” (Jonathan Perez, „An Honor Earned,” *New Era*, Nov. 2007, 45).

További tanítási ötlet

Ether 12:26. Elnézni mások gyengeségeit

Mutass rá, hogy az egyik gyengeség, amellyel sokan küszködnek az, hogy valaki képtelen alázatosnak lenni és hitet gyakorolni, amikor mások gyengeségeivel szembesül. Olvass fel hangosan két vagy három helyzetet a következők közül. Állj meg mindegyik után, és kérd meg a tanulókat, hogy mondják el, hogyan segíthet valakinek a Jézus Krisztusba vetett hit, a remény az örökkévaló áldások elnyerésében, illetve a jószívű

tettek abban, hogy megfelelően cselekedjen az adott helyzetben.

1. Egy ismerősnek vagy barátnak olyan jellemvonásai vannak, amelyek idegesítenek.
2. Az egyházközségek egyik tagja olyan beszédet vagy tanítást mond, amely untat benneteket.
3. Valaki kritikus hangon beszél rólatok.
4. Egy családtagodnak olyan hibája van, amely olykor kihívást jelent az életedben.

Otthon tanulási lecke

Ether 4–12 (30. rész)

Felkészülési anyag az otthon tanulókat oktatók számára

A napi otthon tanulási lecek összefoglalása

Az alábbi összegzés azon tanokat és tantételeket tartalmazza, amelyekkel a tanulók az Ether 4–12 (30. rész) tanulmányozása során foglalkoztak, és nem azt a célt szolgálja, hogy a lecke részeként tanítsd. Az általad tanított lecke csupán néhányra összpontosít ezen tanok és tantételek közül. Kövesd a Szent Lélek sugalmazását, amikor megfontolod a tanulóid szükségleteit.

1. nap (Ether 4–5)

Moróni lepecsételte Járed fivérének írásait, és azokról a feltételekről tanított, amelyeknek meg kell felelnünk, mielőtt megkapnánk ezt a feljegyzést. Ezekből a tanításokból a tanulók megtudták, hogy amikor hatalmas hitet gyakorolunk az Úr szavában, akkor Ő további kinyilatkoztatással áld meg bennünket.

2. nap (Ether 6)

A járediták példájából, amelyet az Úrba vetett hitük gyakorlásában mutattak, amikor bárkaikban átkeltek a „nagy vizeken” (Ether 6:3), a tanulók megtudták, hogy amikor bízunk az Úrban, és az Ő akarata szerint cselekszünk, akkor Ő irányítja az életünk menetét. A szelek a megígért föld felé fújták a bárkákat, a tanulók pedig megtudták, hogy ha bízunk az Úrban, akkor a csapások és a nehézségek segítenek a fejlődésünkben, valamint a megígért áldások elnyerésében.

3. nap (Ether 7–11)

Amikor a járediták, figyelmen kívül hagyva Járed fivérének figyelmeztetését, úgy döntöttek, hogy legyen királyuk, a tanulók felismerték, hogy a próféták szavainak elutasítása rabsághoz vezet. Sűle igazlelkűen uralkodó király volt. Amikor népe kezdett bűnbánatot tartani és hallgatni a prófétákra, gyarapodásnak indultak. A tanulók megtudták, hogy amikor megbánjuk vétkeinket, akkor gyarapodni kezdünk. A járediták végül gonoszságba süllyedtek, és jól szemléltették azt az igazságot, mely szerint a titkos összeesküvések támogatása a társadalmak pusztulásához vezet.

4. nap (Ether 12)

A tanulók Ether prófétától megtanulták, hogy amikor reménnyel rendelkezünk és hittel Jézus Krisztusban, akkor erőt kapunk ahhoz, hogy állhatatosak legyünk, és bővelkedjünk a jó cselekedetekben. Moróni azt írta, hogy ha lelki bizonyosságot kívánunk, akkor először gyakorolnunk kell a Jézus Krisztusba vetett hitünket. Az Úr válaszából, amelyet Moróni azon aggodalmára adott, hogy ő és a Mormon könyve többi írója is gyenge az írásban, a tanulók felismerték, hogy ha megalázkodunk és hitet gyakorolunk az Úrban, akkor Ő erőssé tesz a gyengeségünket.

Bevezetés

Ez a lecke az Ether 12:23–41-re összpontosít. Moróni arról tanított, hogy miért vannak az embereknek gyengeségeik, és hogyan tudják legyőzni ezeket.

Javaslatok a tanításhoz

Ether 4–11, 12:6

A járediták gyarapodnak, és áldásokat kapnak, amikor igazlelkűek

Jelölj ki három tanulót, hogy tekintsék át, és összegezzék a következő fejezeteket a fejezetek összefoglalóinak segítségével: Ether 4–5; Ether 6; és Ether 7–11. Kérj meg egy másik tanulót, hogy nézze át az Ether 12:6-ot. Kérd meg őket, hogy mondjanak el az osztálynak egy vagy két tantételt, amelyet megismertek.

Ether 12:23–41

Moróni aggodalmának ad hangot azzal kapcsolatban, hogy vajon hogyan reagálnak majd a nemzsidók a Mormon könyvére

Írd fel a tábla egyik felére az erős szót, a másikra pedig a gyenge szót. Adj egy kis időt a tanulóknak, hogy átgondolják, érzéseik szerint milyen erősségeik és gyengeségeik vagy hiányosságai vannak. Mondd el, hogy az Ether 12-ben Moróni arról tanított, hogyan lehetnek erősek a gyengeségeink.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Ether 12:23–25-öt, az osztály pedig határozza meg, Moróni érzései szerint milyen gyengeséggel küzdött ő maga és a Mormon könyve többi írója is. Ezt követően tedd fel a következő kérdéseket a tanulóknak:

- Milyen gyengeséget említett Moróni ezekben a versekben?
- Mitől félt Moróni, mi történik majd a Mormon könyvét írók gyengesége miatt?

Miután a tanulók válaszoltak, olvassák el magukban az Úr választ Moróni aggodalmaira az Ether 12:26–27-ben, és keressék meg, miért ad nekünk gyengeségeket az Úr. Miután a tanulóknak volt idejük elolvasni a verseket, emlékeztessd őket arra, hogy az Ether 12:27 szentírás-memoriter.

Azért, hogy segíts megérteni a tanulóknak a *gyengeség* kifejezést ezekben a versekben, kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentést Neal A. Maxwelltől a Tizenkét Apostol Kvórumából.

„Amikor a szentírásokban emberi »gyengeségről« olvasunk, ez a kifejezés magában foglalja azt az általános, mégis szükségszerű gyengeséget, mely a mindennapi emberi állapot velejárója, és amelyben a test szakadatlanul hatással van a lélekre. [...] A gyengeségbe azonban konkrét, egyéni gyengeségek is beletartoznak, amelyeket le kell győznünk” (*Lord, Increase Our Faith* [1994], 84).

Szükség lehet arra, hogy elmondod, hogy a „mindennapi emberi állapot” kifejezés arra a gyengeségre utal, amelyet Ádám és Éva bukása miatt tapasztalnak az emberek. A bukás miatt ki vagyunk téve a kísértésnek és eaz emberi tökéletlenségnek, a saját, személyes hiányosságainkon felül.

Kérd meg a tanulókat, hogy határozzák meg azt a tantételt, amelyet az Ether 12:27 tanít. **(Ha megalázkodunk és hitet gyakorolunk az Úrban, akkor Ő erőssé teszi számunkra a gyenge dolgokat.)**

Az Ether 12:27-ben tanított ezen tantétel alkalmazásának ösztönzéséhez írd fel a következőket a táblára:

1. Felismerni a gyengeségemet
2. Megalázkodni
3. Hitet gyakorolni Jézus Krisztusban

Kérd meg a tanulókat, hogy írják ezeket a kifejezéseket egy lap tetejére. Gondolkodjanak el, és most vagy később írjanak le a fejlécek alá (1) egy gyengeséget, amellyel érzéseik szerint rendelkeznek, (2) hogyan tudnak megalázkodni ezen gyengeséggel kapcsolatosan, valamint (3) hogyan gyakorolhatják a hitüket Jézus Krisztusban, hogy elnyerjék az Ő segítségét vagy kegyelmét a felírt gyengeség legyőzéséhez.

Amikor végeztek, akkor buzdítsd őket, hogy tegyék a papírt a személyes naplójukba vagy valamilyen olyan helyre, ahol gyakran látják, hogy emlékeztesse őket arra, min kell munkálkodniuk. Tegyéél bizonyosságot a tanulóknak, hogy amikor alázatosan igyekeznek legyőzni a gyengeségeiket, az Úr segít majd nekik „erőssé te[nni] számukra a gyenge dolgokat” (Ether 12:27).

A tanulók olvassák el az Ether 12:26, 28-at, és keressék meg, milyen további választ adott az Úr Moróninak az írás terén tapasztalt gyengeségekkel kapcsolatos aggodalmára. Felteheted a következő kérdéseket:

- Az Ether 12:26-ban Moróni említést tett a szelídségről, amely azt jelenti, hogy valaki gyengéd, alázatos és alárendeli magát

az isteni akaratnak. Szerintetek miért kell szelídség ahhoz, hogy szemet tudjunk hunyni mások gyengeségei felett?

- Hogyan segíthet az Úr kegyelme (az Ő segítsége vagy képessége adó hatalma) abban, hogy ne használjuk ki mások gyengeségeit?

Hangsúlyozd ki, hogy **amikor hitet, reményt és jószívúséget fejlesztünk ki magunkban, akkor az Úr kegyelme segít nekünk, midőn mások gyengeségeivel kerülünk szembe.**

Az Ether 12:29–32 összegzéseként mondd el, hogy Moróni áttekintette, milyen fontos, hogy hitet gyakoroljunk, és hogy ez a hit milyen bizonyosságokat és csodákat eredményez. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el az Ether 12:33–35-öt, és határozzák meg, mit írt Moróni a jószívúség gyakorlásának jelentőségéről.

Kérdezd meg: Miért fontos, hogy jószívúség legyen bennünk, amikor mások gyengeségeivel kerülünk szembe?

Kérd meg a tanulókat, hogy mondják el egyik társuknak, mit tesznek azért, hogy törekedjenek az életük során teljesebb mértékben magukban hordozni Jézus Krisztus kegyelmét. Ha az idő engedi, megkérhetsz néhány tanulót, hogy mondják el az osztálynak, milyen hatással volt az életükre, amikor igyekeztek közelebb kerülni Jézus Krisztushoz.

Következő rész (Ether 13–Moróni 7)

Amikor a tanulók felkészülnek a következő rész tanulmányozására, buzdítsd őket, hogy gondolják át az alábbiakat: Mi lenne, ha minden családtagotokat és barátotokat megölnék, és ti lennétek az egyedüli életben maradt ember, aki hithű Jézus Krisztus evangéliumához? Ether és Moróni is megtapasztalta ezt a fajta magányt. Hogyan tarthattok ki bármilyen megpróbáltatás során, és végül hogyan nyerhettek örök életet? A Moróni 7 elmondja, miért szükséges a hit, a remény és a jószívúség ezen ajándékok megszerzéséhez.

Ether 13–15

Bevezetés

Ether próféta feljegyzése a járedita civilizációról tanúbizonyoságként szolgál arról, hogy azok, akik elutasítják az Urat és az Ő prófétáit, nem gyarapodnak. Ether figyelmeztette Koriántumrot, a járediták királyát, hogy a nép elpusztul, ha ő és házanépe nem tart bűnbánatot. Amikor Koriántumr és népe elutasította, hogy bűnbánatot tartson, a háború és gonoszság egyre csak

növekedett sok éven át, míg végül az egész járedita nemzet elpusztult. Csak Ether és Koriántumr maradt életben, hogy tanúi legyenek Ether prófécija beteljesedésének. Ezek a fejezetek Isten azon kijelentésének a beteljesedései is, miszerint „amely nemzet [a megígért földet] birtokolja, annak Istent kell szolgálnia, vagy elsodortatik” (Ether 2:9).

Javaslatok a tanításhoz

Ether 13:1–12

Moróni feljegyzí Ether próféciait az Új és a régi Jeruzsálemről

Mondd el, hogy néhány város olyan nevekről ismert, amelyek jelentős jellegzetességeiket írják le. Olvasd fel a következő leíró neveket az egyes városokról, és kérd meg a tanulókat, hogy találgassanak, vajon melyik városról van szó: A fény városa (Párizs); Az örök város (Róma); A széles város (Chicago); A kelet gyöngyszeme (Manila); valamint A paloták városa (Mexikóváros). Kérd meg a tanulókat, hogy mondják el, szerintük mit közölhetnek ezek az elnevezések az egyes városokról.

Mutass rá arra, hogy Moróni feljegyezte Ether próféciait három várossal kapcsolatban: az Új Jeruzsálem (lásd Ether 13:6–8, 10; Énók városa, amely „a mennyből fog leszállni” (Ether 13:3; lásd még Mózes 7:62–64); valamint a Szentföldön lévő Jeruzsálem (lásd Ether 13:11). Mondd el az osztálynak, hogy Ether azt tanította a járeditáknak, hogy a föld, amelyen élnek egy jövőbeli, hatalmas jelentőségű város helye (lásd Ether 13:2–3). Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Ether 13:4–8-at, és keressék meg az e versekben említett városok neveit.

- Hogyan hívják ezeket a városokat? (Jeruzsálem és az Új Jeruzsálem.) Milyen leíró nevet használt Ether a Szentföldön lévő Jeruzsálemmel és az Új Jeruzsálemmel kapcsolatban, amely egy napon majd az amerikai kontinensen épül fel? („Szent város.”)
- Szerintetek milyen lenne egy olyan helyen élni, amelyet úgy ismernek, mint „a szent város”?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Ether 13:10–11-et, és keressék meg, hogyan szerezhetnek jogot arra, hogy ezekben a szent városokban éljenek.

- Hogyan szerezhetnek jogot az emberek, hogy ezekben a szent városokban éljenek? (Azzal, hogy ruhájuk „fehér [lett] a Bárány vére által”.)
- Mit jelent az emberek számára az, hogy ruhájuk „fehér [lett] a Bárány vére által”? (Azt jelenti, hogy az emberek Jézus Krisztus, Isten Báránya engesztelése által megtisztultak a bűntől; lásd 1 Nefi 12:11; Alma 5:21.)

Mondd el, hogy az Új Jeruzsálem másik neve *Sion* (lásd Mózes 7:62; Hittételek 1:10). Bár az Új Jeruzsálem és Jeruzsálem városa a jövőben kerül majd megalapításra, az egyház minden tagja már most is törekedhet arra, hogy megalapozza Siont, bárhol is éljen (lásd T&Sz 6:6; 14:6). Legalapvetőbb értelemben Sion „a tisztaszívűek” (T&Sz 97:21). Oszd meg a következő kijelentést D. Todd Christofferson eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„Sion a lakóinak jelleme, tulajdonságai és hithűsége miatt Sion [lásd Mózes 7:18]. Ne feledjük, »az Úr [azért] nevezte népét [Sionnak], mert egy szív voltak és egy elme, és igazlelkűségben laktak; és nem volt közöttük szegény» (Mózes 7:18). Ahhoz, hogy létrehozzuk Siont az otthonainkban, gyülekezeteinkben, egyházközsegeinkben és cövekeinkben, fel kell emelkednünk e

Szeretetteljes és tisztelettel teli légkör megteremtése

Azok a tanulók, akik úgy érzik, hogy te is és a társaik is szeretik és értékelik őket, valamint bíznak bennük, saját maguk akarnak majd eljönni az órákra. Nyitottabbak lesznek a Szent Lélek befolyására, és nagyobb vágy él majd bennük a aktív részvételre.

norma szintjére. Elengedhetetlen, hogy (1) szívünket és elménket tekintve egységessé váljunk, (2) egyénileg és közösségként egyaránt szent néppé váljunk, és (3) olyan hatékonyan gondoskodjunk a szükséglet látókról, hogy kirekesszük magunk közül a szegénységet” (Jöjj Sionba! *Liahóna*. 2008. nov. 38.).

Adj a tanulóknak egy kis időt, hogy átgondolják, mit tehetnek, hogy segítsenek magasabb normákat megalapozni az otthonukban és a gyülekezetükben vagy az egyházközösségükben. Adhatsz időt nekik arra is, hogy leírják gondolataikat a jegyzetfüzetükbe vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukba.

Ether 13:13–15:34

A járediták elutasítják Ether próféta figyelmeztetéseit, és kitaranak gonoszságukban és a háborúban, míg végül elpusztulnak

Az Ether 13:13–14 összegzéseként mondd el, hogy a járediták elutasították és kiűzték maguk közül Ethert. Nappal Ether „egy szikla hasadékában” rejtőzött el, ahol befejezte a járeditákról szóló feljegyzését. Éjjel kiment, hogy megnézzze, mi történik népével, a járeditákkal, és leírta mindazt, amit látott.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Ether 13:15–19-et, és keressék meg ebben a járedita társadalom leírását. Olvasás után kérd meg őket, hogy jellemezzék saját szavaikkal a járedita társadalmat. Aztán kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Ether 13:20–22-t. Az osztály kövesse a szöveget, és keressék meg mit parancsolt az Úr, milyen üzenetet adjon át Ether Koriántumnak.

- Mi volt Ether üzenete Koriántumnak? (Ha Koriántumr és házanépe bűnbánatot tart, az Úr megkíméli a népet, és megengedi Koriántumnak, hogy megtartsa a királyságát. Ha nem tartanak bűnbánatot, akkor Koriántumron kívül mindenki elpusztul.)
- Hogyan reagált erre Koriántumr és népe?

Az Ether 13:23–14:20 összegzéseként mondd el, hogy a háborúk tovább folytatódtak az országban. Három ember próbálta meg egymást követően elvenni a királyságot Koriántumrtól – Sáred, Gileád és Lib. Idővel aztán a titkos összeesküvések egyre nagyobb hatalomhoz jutottak, és az egész nemzet háborúba sülyedt. „...minden nép, szerte azon a föld színén vért ontott, és senki nem volt, aki visszatartotta volna őket” (Ether 13:31). Koriántumr végső ellensége egy Siz nevű férfi volt.

Kérd fel a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Ether 14:21–25, 30–31-et, valamint a 15:1–2-t, és keressék meg, mekkora pusztítást okoztak ezek a háborúk. Azután kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Ether 15:3–5-öt. Az osztály kövesse a szöveget, és keressék meg, mit kísérelt meg Koriántumr, hogy megkímélje az életben maradtakat a pusztulástól.

- Mit tett Koriántumr? (Felajánlotta a királyságot Siznek.)
- Hogyan válaszolt Siz Koriántumr ajánlatára? (Azt mondta, hogy megkíméli az embereket, ha megölheti Koriántumrot. Lásd még Ether 14:24.)

Az Ether 15:6–11 összegzéseket mondd el, hogy Koriántumr népe és Siz népe folytatták a csatát egymás ellen. Elmondhatod azt is, hogy ez a csata – amelyben a járedita nemzet elpusztult – egy Rámának nevezett domb mellett zajlott le. Évszázadokkal később a nefita civilizáció ugyanezen domb közelében pusztult el egy csatában, bár a dombot akkor már Kumórának hívták. (Lásd Ether 15:11; Mormon 6:6.)

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Ether 15:12–17-et. Olvasás előtt kérd meg őket, hogy keressenek részleteket a járediták helyzetéről, és határozzanak meg egyvalamit ebben a beszámolóban, ami különösen szomorú. Miután elegendő idejük volt az olvasásra, kérj meg több tanulót, hogy számoljanak be arról, mit találtak.

Emlékeztess a tanulókat, hogy Ether sok éven át figyelmeztette az embereket, hogy tartsanak bűnbánatot (lásd Ether 12:2–3; 13:20). Írd fel a táblára a következő befejezetlen kijelentést: *Ha elutasítjuk az Úr figyelmeztetését, hogy tartsunk bűnbánatot, akkor...*

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Ether 15:18–19-et. Az osztály kövesse a szöveget, és határozzák meg, hogyan lehetne befejezni a táblán szereplő mondatot. Miután a tanulók elmondták javaslataikat, fejezd be a mondatot a következő tantételre kiegészítve: ***Ha elutasítjuk az Úr figyelmeztetését, hogy tartsunk bűnbánatot, akkor az Ő Lelke visszahúzódik, és Sátán nyer hatalmat a szívünk felett.***

- A járediták korábbi elutasítása a bűnbánattal kapcsolatban milyen hatással volt később azon képességükre, hogy megváltozzanak?

Az Ether 15:20–32 összegzéseként mondd el, hogy Koriántumr és Siz seregei addig harcoltak, míg csak Koriántumr és Siz maradt életben. Aztán Koriántumr megölte Sizt. Ahogyan azt Ether megjövendölte, az összes embert megölték a királyságban Koriántumr kivételével, aki ezután megélte, hogy lássa, amint egy másik nép – Zarahemla népe – öröklí a földet (lásd Ether 13:21; Omni 1:20–22). Kérd meg az egyik tanulót, hogy olvassa fel az Ether 15:33-at, hogy megmutassa, hogy az Úr szavai, melyeket Etheren keresztül mondott, beteljesedtek.

Mutass rá arra, hogy a járediták története végletes példája annak, hogy mi történik egy néppel, amikor elutasítják Isten ismételt felhívását a bűnbánatra. Bár végletes a példa, azért találhatunk a beszámolóban olyan tantételeket, amelyek segítségünkre lehetnek. Mondd el, hogy napjainkban sokan, a járeditákhoz hasonlóan, elutasítják Isten felhívását a bűnbánatra, ezzel pedig elveszítik az Úr Lelkét. Ezek az emberek gyakran megmagyarázzák, miért utasítják el a bűnbánatot. Olvasd fel a következő magyarázatokat, a tanulók pedig mondják el, hogyan válaszolnának valakinek, aki ezeket mondaná nekik. Miközben a tanulók elmondják válaszaikat, biztasd őket, hogy forduljanak az Ether 13–15-ben megismert tantételekhez.

1. „Tudom, hogy a filmek, amelyeket nézek nem felelnek meg az egyházi normáknak, de úgy látom, nincsenek rossz hatással rám.”
2. „Nincs abban semmi rossz, ha alkoholt iszok a barátaimmal – csak szórakozunk.”
3. „Csak azért puskázok, mert mindenki ezt csinálja az osztályban. Lehetetlen lenne jó jegyet szerezni puskázás nélkül.”
4. „Ez csak egy kis pornográfia. Ez nem jelenti, hogy nyíltan erkölcstelen lennék. Különben is, bármikor abbahagyom, ha úgy érzem.”
5. „Nem kell most még bűnbánatot tartanom. Várhatok, amíg közvetlenül a misszióm előtt nem leszek, vagy nem akarok megházasodni a templomban.”

Győződj meg arról, hogy a tanulók megértik, hogy amikor valaki bűnt követ el, és nem tart bűnbánatot, akkor mindig szembekegyel a bűnei következményeivel. Biztosítsd újra a tanulókat arról, hogy ha bűnt követtek el, lehetőségük van ezen bűnök megbánására, és az Úr Lelkének visszaszerzésére az életükben. Olvasd fel a következő kijelentést Neal L. Andersen eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„Bizonyosságomat teszem arról, hogy a Szabadító képes megbocsátani a bűneinket, és alig várja, hogy ezt megtehesse. Azon kevesek bűneit kivéve, akik a teljesség megismerése után mégis a kárhozatot választották, nincs olyan bűn, amit ne lehetne megbocsátani. Milyen bámulatos kiváltság mindannyiunk számára, hogy elfordulhatunk a bűneinktől, és Krisztushoz jöhetünk. A mennyei megbocsátás az evangélium egyik legédesebb gyümölcse, mely szívünkbelől eltörli a bűnt és a fájdalmat, helyükbe pedig a lelkiismeret örömét és békességét helyezi” (Bánjátok meg bűneiteket, ...hogy meggyógyíthassalak benneteket. *Liahóna*. 2009. nov. 41.).

Kérd meg a tanulókat, hogy vizsgálják meg életüket, hogy látnak-e olyan bűnököt, amelyek megzavarják azt, hogy a Szentlélek állandó társuk legyen. Biztasd őket arra, hogy merítsenek az engesztelés hatalmából, és tegyék meg azokat a változtatásokat, amelyek segítenek nekik a Lélek társaságának megtartásában, és a Sátán hatalmának való ellenállásban.

Kérd meg őket, hogy olvassák el magukban a következő részeket, hogy segíts nekik megérteni egy másik tantételt, amelyet az Ether 13–15-ből tanulhatunk: Ether 13:27; 14:24; 15:6, 22, 28. Olvasás előtt kérd meg őket, hogy keressenek olyan szavakat és kifejezéseket, amelyek hangsúlyossá teszik a járediták haragját és bosszúvágyát. Javasolhatod, hogy a tanulók jelöljék meg ezeket a szavakat és kifejezéseket.

- Az Ether 13–15-tel kapcsolatos tanulmányaitok alapján mik voltak a járediták haragjának és bosszúvágyának a következményei?
- Milyen tantételeket ismerhetünk meg a járedita történelem végső fejezeteiből a haraggal és a bosszúval kapcsolatosan? (A tanulók néhány különféle tantételt említhetnek. Győződj meg arról, hogy válaszaik tükrözik azt, hogy **a harag és a bosszúvágy olyan döntésekbe kergetik az embereket, amelyek nekik maguknak és másoknak is kárt okoznak.**)

- Milyen következménye lehet a haragnak egy egyénre vagy egy családra?

Tegyél bizonyosságot arról, hogy legyőzhetjük a haragot és a bosszúvágyat, amikor Jézus Krisztushoz fordulunk, és az Ő engesztelése által bocsánatot és vigaszt nyerünk. Biztasd a tanulókat, hogy forduljanak imával az Úrhoz, ha segítségre van szükségük, mert valakivel szemben haragot éreznek.

Ether áttekintése

Szánj egy kis időt arra, hogy segíts a tanulóknak áttekinteni Ether könyvét. Kérd meg őket, hogy gondolják át, mit tanultak ebből a könyvből az ifjúsági hitoktatás és a személyes szentírás-tanulmányozásuk során. Ha szükséges, kérd meg őket, hogy röviden nézzenek át néhány fejléct Ether könyvének fejezetei közül, segítségképpen a visszaemlékezéshez. Elegendő idő után kérj meg néhány tanulót, hogy osszanak meg valami olyat Ether könyvéből, ami inspiráló volt számukra, vagy ami segített neki abban, hogy nagyobb hitük legyen Jézus Krisztusban.

Moróni könyve:

BEVEZETÉS

Miért tanulmányozzuk ezt a könyvet?

Miközben a tanulók Moróni könyvét tanulmányozzák, erőt meríthetnek Moróni és atyja, Mormon erőteljes példájából és tanításából. Tanulni fognak Jézus Krisztus Egyháza alapvető szertartásairól és gyakorlatairól; arról, hogy miért fontos igaz szándékkal véghezvinni igazlelkű tetteket; hogyan ítéljenek jó és gonosz között; milyen kapcsolatban áll egymással a hit, a remény és a jószívűség; továbbá tanulnak majd a kisgyermekek szabadulásáról is. Olvasni fogják Moróni azon felszólítását is, hogy imádkozzanak, hogy saját maguk megtudhassák, a Mormon könyve igaz (lásd Moróni 10:3–5), valamint hogy „jöjje[n]ek Krisztushoz, és legyenek benne tökéletesek” (Moróni 10:32).

Ki írta ezt a könyvet?

Moróni írta ezt a könyvet, amely tartalmazza az ő saját szavait, valamint Jézus Krisztusnak a tizenkét nefita tanítványához intézett szavait (lásd Moróni 2), továbbá atyja, Mormon szavait (lásd Moróni 7–9). A nefiták pusztulása előtt Moróni katonai és egyházi vezetőként szolgált közöttük (lásd Mormon 6:12; Moróni 8:1). A Mormon könyve többi fő írójához és összeállítójához hasonlóan Moróni is a Szabadító tanúja volt. Így tette bizonyosságát: „...láttam Jézust, és szemtől szembe beszélt velem” (Ether 12:39). Moróni hű maradt a bizonyosságához, és nem volt hajlandó megtagadni Krisztust még akkor sem, amikor a lámániták minden nefitát megöltek, aki nem tagadta meg Őt (lásd Moróni 1:1–3). 1823-ban, körülbelül 1400 évvel azután, hogy befejezte a Mormon könyve feljegyzését, Moróni feltámadt lényként megjelent Joseph Smith prófétának, és elmondta neki, hogy a feljegyzés egy otthonához közeli dombon van elrejtve (lásd Joseph Smith története 1:29–35). Ekkor és az ezt követő négy év során Moróni időről időre utasításokat adott Joseph Smithnek „arra vonatkozólag, hogy mit fog az Úr cselekedni, és hogyan, mi módon kell majd királyságát az utolsó napokban irányítani” (Joseph Smith története 1:54).

Kiknek íródott a könyv, és miért?

Moróni kijelentette: „leírok még néhány dolgot, hogy ezek tán értékkel bírnak testvéreim, a lámániták számára, egy eljövendő napon” (Moróni 1:4; lásd még Moróni 10:1). Azt is kijelentette, hogy „az egész föld széleihez szól...”, figyelmeztetve, hogy Isten törvényszéke előtt mindenki felelősségre lesz vonva az általa (Moróni által) leírt szavak miatt (lásd Moróni 10:24, 27). Felkészülésként erre az eseményre Moróni mindenkit buzdított, hogy jöjjen Krisztushoz (lásd Moróni 10:30, 32).

Hol és mikor íródott?

Moróni nagy valószínűséggel Kr. u. 401 és 421 között írta és állította össze ezt a könyvet (lásd Mormon 8:4–6; Moróni 10:1). Nem jegyezte le, hogy hol volt, amikor írta – csak annyit mondott, hogy mindig arra vándorolt, ahol élete biztonságban volt (lásd Moróni 1:1–3).

Milyen megkülönböztető jegyei vannak ennek a könyvnek?

Ez a könyv részleteket közöl Jézus Krisztus utasításaiból, melyeket tizenkét nefita tanítványának adott, amikor megadta nekik a hatalmat a Szentlélek ajándékának adományozására (lásd Moróni 2; lásd még 3 Nefi 18:36–37). E könyv tartalmazza továbbá az egyedüli utasításokat a Mormon könyvében a papsági elrendelések elvégzésére és az úrvacsora szertartása során használt imákra vonatkozóan (lásd Moróni 3–5). További különleges ismérvei között szerepelnek még Mormon tanításai e témáról: a jó és a gonosz megkülönböztetése (lásd Moróni 7:12–19), az angyalok szolgálata (lásd Moróni 7:29–39), a jószívűség mint Krisztus tiszta szeretete (lásd Moróni 7:44–48), valamint a kisgyermekek szabadulása (lásd Moróni 8). Tartalmazza még Mormon leírását is a nefiták és a lámániták romlottságáról a Kumóránál vívott végső ütközetük előtt (lásd Moróni 9). Moróni belefoglalta saját tanításait is a Lélek ajándékairól (lásd Moróni 10:8–26), valamint feljegyzett egy

meghívást, amely a Moróni 10:3–5-ben található, és amely kulcsfontosságú eleme a Mormon könyvének. E részre utalva Gordon B. Hinckley elnök elmondta, hogy a Mormon könyve „az egyedüli könyv, amely azt az ígéretet tartalmazza lapjain, hogy isteni hatalom által az olvasó bizonyossággal megtudhatja: a könyv igaz” (“A Testimony Vibrant and True,” *Ensign*, Aug. 2005, 4).

Vázlat

Moróni 1–6 Miközben Moróni vándorol, hogy biztonságban tudja életét, lejegyzi Jézus Krisztus Egyházának szertartásait és gyakorlatait. Ezek között van a Szentlélek ajándékának adományozása, a papsági elrendelések elvégzése, az úrvacsora kiszolgálása, valamint a keresztre való alkalmasság. Moróni ír továbbá az egyháztagok lelki táplálásáról, valamint az egyházi gyűlések céljáról és levezetésüknek módjáról is.

Moróni 7 Moróni lejegyez egy prédikációt, melyet Mormon tartott, tanítva Krisztus világosságáról, illetve arról, hogy fontos az igazlelkű tetteket igaz szándékkal cselekedni, miként lehet különbséget tenni jó és gonosz között, meg kell ragadni minden jó dolgot, valamint hogy milyen kapcsolatban áll egymással a hit, a remény és a jószívűség.

Moróni 8–9 Moróni feljegyzi Mormon leveleit, aki elmagyarázza, miért nincs szüksége a kisgyermeknek a keresztre, és leírja a nefiták és a lámániták között uralkodó hatalmas gonoszsgót.

Moróni 10 Moróni arra buzdít mindenkit, aki elolvassa a Mormon könyvét, hogy imádkozzon, hogy megtudhassa: a könyv igaz. Arra is buzdít, hogy ne tagadjuk Isten hatalmát és ajándékait, valamint jöjünk Krisztushoz és legyünk Benne tökéletesek.

Moróni 1–3

Bevezetés

Miután Moróni befejezte Ether lemezeinek kivonatolását, azt gondolta, hogy már nem fog többet írni, azonban sugalmazást kapott, hogy „leír[jon] még néhány dolgot, hogy ezek tán értékkel bírnak testvérei..., a

lámániták számára, egy eljövendő napon” (Moróni 1:4). Szavai kijelentik Jézus Krisztus iránti hűségét, valamint felvázolják az evangélium fontos szertartásait.

A Lélek által taníts!

Felkészüléssel és tanításon során törekedj arra, hogy a Szentlélek vezessen. Amikor a tanítót és a tanulókat a Lélek vezeti, akkor „[a]ki ... prédikál, és aki fogadja, megértik egymást, és mindketten épülnek, és együtt örvendeznek” (T&Sz 50:22).

Javaslatok a tanításhoz

Moróni 1

Moróni vándorol, hogy biztonságban tudja életét, és folytatja írásait

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő történetet egy olyan fiatal nőtől, aki kiállt hitelveiért az iskolában:

„A tanár kint állt az osztály előtt, és egy rövidke filmrészletről beszélt, amelyet megnézni készültünk. [...] Mellékesen megjegyezte, hogy... a film felnőtt besorolást kapott. Teljesen ledöbbsentem. [...] Soha nem gondoltam, hogy ilyesmi megeshet velem.

Csak ültem a helyemen, azon gondolkodva, hogy mit tegyek. Egy gondolat járt a fejemben újra és újra: arra kértek minket, hogy ne nézzünk sértő tartalmú filmeket. Próbáltam ésszerűsíteni azzal, hogy mivel az iskolában vagyunk, a megnézendő részlet bizonyosan helyénvaló lesz. A gondolat azonban, hogy kerüljük a nem helyénvaló filmeket, túlharsogta az érveimet.

Higgadtan felemeltem a kezemet, és az egész osztály előtt azt kértem, hadd várjak kint a folyosón, amíg megnézik a filmet. Éreztem, ahogy minden tekintet rám szegeződött, miközben hátrattoltam a székemet és felkaptam a könyvemet. Láttam az arckifejezésüket; egyszerűen nem értették.

A folyosón üldögélve boldogság töltött el. Tudtam, hogy helyesen cselekedtem, nem számít, mit mondanak a társaim vagy a tanárom. Erősebbnek is éreztem magam. Tudtam, hogy nem kell megnéznem egy nem helyénvaló filmbejátszást csak azért, mert a tanárom hozta az órára.

[...] Úgy hiszem, hogy amikor nehéz pillanatokkal nézünk szembe, és megállunk ellenükben, akkor erősebbé válunk, mint ha csak ülve maradnánk és engednénk, hogy megtörténjenek.

Olyan belső erő ez, amelyre a Szabadítónkon keresztül lehelünk. Ha Reá tekintünk nehézségeink idején, akkor erőssé tétetünk. A Belé vetett hitünk segíthet szembenéznünk a kihívásokkal” (Catherine Hall, “Standing Up, Standing Out,” *New Era*, Feb. 2012, 11).

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Moróni 1:1–3-at, és keressék ki, miként állt egyedül Moróni a hitében. Kérd meg őket, hogy mondják el, mit találtak. Felteheted a következő kérdéseket:

- Mit jelent számotokra az a kifejezés, hogy „nem fogom megtagadni a Krisztust”?
- Előfordult-e már, hogy ti vagy egy ismerősötök a nehézségek közepette is eltökélt volt Jézus Krisztus követése mellett? Mikor?

Mondd el, hogy bár Moróni és a történetben szereplő fiatal nő nagyszerűen példázák, hogyan ne tagadjuk meg Jézus Krisztust, mindannyian hozhatunk olyan apróbb döntéseket nap mint nap, amelyek ugyanilyen hitről, engedelmességről és vágyról tanúskodnak, hogy ne tagadjuk meg a Krisztust.

- Ti milyen módon követhetitek Moróni példáját? (A tanulók javasolhatják a következőket: nem szégyellik az evangéliumot és annak normáit, engedelmeskednek a parancsolatoknak, igazlelkű példát mutatnak, és szilárdak maradnak a Jézus Krisztusba vetett bizonyosságukban még akkor is, ha mások megínognak.)

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Moróni 1:4-et. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és figyeljék meg, hogy mi okból döntött úgy Moróni, hogy folytatja az írást. Miután a tanulók elmondják, mit találtak, mutass rá, hogy Moróni azok leszámazottainak a javára írt, akik az életére törtek.

- Mit tanulhatunk Moróni vágyából, hogy segítsen a lámánitáknak? (Kimutathatjuk a Jézus Krisztus követésére való elkötelezettségünket azáltal, hogy úgy döntünk, szeretetet tanúsítunk ellenségeink iránt.)

Mondd el, hogy Moróni Jézus Krisztus iránti elkötelezettsége arra indította, hogy írjon az egyház néhány kulcsfontosságú eleméről, amelyet értékesnek érzett (lásd Moróni 1:4). Kérd meg a tanulókat, hogy a Moróni 2–3 tanulmányozása közben gondolják át, hogy e fejezetek miként lehetnek értékesek a számukra.

Moróni 2

Moróni feljegyzi Jézus Krisztus utasításait a Szentlélek ajándékának adományozását illetően

Hívj ki az osztály elé egy fiatal férfit. Kérd meg az osztályt, hogy képzeljék el ezt a fiatal férfit teljes idejű misszionáriusként a jövőben. Társával tanították az evangéliumot valakinek, aki aztán elhatározta, hogy megkeresztelkedik. Az osztályban lévő fiatal férfit kéri fel a konfirmálás szertartásának elvégzésére, amely magában foglalja a Szentlélek ajándékának adományozását. Tedd fel a fiatal férfinak a következő kérdést:

- Mit tehetsz, hogy felkészülj e szertartás elvégzésére? (A fiatal férfi válasza után kérd meg az osztály többi tagját, hogy ők is osszák meg a gondolataikat.)

Mondd el, hogy amikor a feltámadt Szabadító meglátogatta a nefitákat, „kezével egyenként megérintette a tanítványokat, akiket kiválasztott”, és „hatalmat adott nekik a Szentlélek megadására” (3 Nefi 18:36–37). Moróni belefoglalta feljegyzésébe a Szabadító néhány utasítását tizenkét nefita tanítványához a Szentlélek ajándéka adományozásának mikéntjéről. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Moróni 2:1–3-at, és kérd meg az osztályt, hogy keressék meg a következő információkat.

1. Mit tegyen a szertartást végző személy, hogy felkészüljön
2. Hogyan kell végezni a szertartást

Miután a tanulók elolvasták ezeket a verseket, tegyél fel néhányat vagy akár mindet e kérdések közül:

- A *b* lábjegyzet szerint a Moróni 2:2-ben milyen papság szükséges a Szentlélek ajándékának megadásához? (A melkisédeki papság.)
- Mit tegyen egy melkisédekipapság-viselő, hogy felkészüljön a Szentlélek ajándékának megadására? („[Jézus Krisztus nevében szólítsa] az Atyát, buzgó imában”.)
- Szerintetek hogyan segíthet az ima felkészülni az adott személynek egy papsági szertartás elvégzésére?
- Hogyan kell elvégezni a konfirmáció szertartását? (Kézzel és Jézus Krisztus nevében. Mondd el, hogy e szertartás egy részében a melkisédekipapság-viselőknek bizonyos szavakat kell használniuk. A teljes idejű misszionáriusok kis kézikönyvet kapnak, amely utasításokat tartalmaz a papsági szertartások és áldások elvégzésének módját illetően.)

Annak összefoglalásaként, amit a tanulók eddig tanultak, felírhatod a táblára a következő igazságot: ***A melkisédekipapság-viselők kézzel és Jézus Krisztus nevében ruházzák rá a Szentlélek ajándékát az egyház megkeresztelt tagjaira.***

Moróni 3

Moróni feljegyzi Jézus Krisztus utasításait a papok és tanítók elrendelését illetően

Egy-két nappal e lecke tanítása előtt felkérhetsz egy fiatal férfit, hogy készüljön úgy, hogy felolvassa papsági felhatalmazási vonalát az osztály előtt. (Illetve felkérhetsz te is saját felhatalmazási vonalad felolvasására, vagy egy családtag, esetleg egy egyházközségi vagy gyülekezeti vezető felhatalmazási vonalának felolvasására.) Magyarázd el, hogy a papsági felhatalmazási vonal visszavezeti az adott személy felhatalmazását Jézus Krisztusig. A melkisédekipapság-viselők elkerhetik a felhatalmazási vonalukról szóló feljegyzést az

egyház központjából vagy a területi irodájuktól. Az egyház nem biztosít feljegyzést az áronipapság-viselők felhatalmazási vonaláról, azonban ha az adott áronipapság-viselőt egy melkisédekkipapság-viselő rendelte el, akkor megtudhatja az őt elrendelő férfi felhatalmazási vonalát.

Kérd meg a tanulót, hogy olvassa fel az osztálynak a felhatalmazási vonalát (vagy olvasd fel azt a felhatalmazási vonalat, amelyet te hoztál). Kérd meg, hogy mondja el, mit jelent számára az a tudat, hogy közvetlenül Jézus Krisztushoz vissza tudja vezetni a papsági felhatalmazását (vagy oszd meg a saját érzéseidet arról, hogy a papságviselők vissza tudják vezetni felhatalmazásukat a Szabadítóhoz).

Hogy segíts a tanulónak megérteni, hogy minden papsági kötelesség elvégzéséhez szükséges felhatalmazás Jézus Krisztustól és a Mennyei Atyától származik, kérd meg az egyik tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentést Jeffrey R. Holland eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„...az isteni felhatalmazás alapján történő cselekvés többlet kíván, mint az emberek közti pusztá megegyezést. Nem lehet a forrása egy teológiai képzés vagy a gyülekezet megbízatása. Nem, Isten felhatalmazott munkájában nagyobb hatalomnak kell léteznie, mint amivel az emberek már bírnak a templomi padokban, az utcákon vagy a papneveldekben – e tény sok becsületes istenkereső tudta és nyíltan beismerte nemzedékeken át egészen a visszaállításig. [...]

...mi, Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyházában visszakövethetjük papsági felhatalmazásunk vonalát az egyházközség legújabb diakónusától, a fölötté elnöklő püspöktől, és a mindannyiunk felett elnöklő prófétától kezdve. Ez a töretlen lánc angyali szolgálattévőkig vezet vissza, akik magától az Isten Fiától jöttek, e páratlan ajándékot elhozva a mennyből” (Ami a leginkább megkülönböztet minket. *Liahóna*, 2005. máj. 44.).

- Miért fontos tudnotok azt, hogy ebben az egyházban minden papságviselő vissza tudja vezetni felhatalmazását Jézus Krisztushoz?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Moróni 3:1–4-et. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és figyeljék meg, hogyan rendelték el az embereket papsági hivatalokba.

- Hogyan rendelik el az egyéneket papsági hivatalokba? **(Az embereket azok kézzelírta által rendelik el papsági hivatalokba, akik felhatalmazással rendelkeznek.)**
- Miért szükséges, hogy olyasvalaki rendeljen el valakit papsági hivatalba, aki jelenleg ugyanazt vagy magasabb tisztséget visel a papságban?

Kérd meg az osztályban lévő papságviselőket, hogy röviden magyarázzák el papsági kötelességeiket. Kérdezd meg az osztálytól:

- Részesültetek-e már áldásban amiatt, hogy egy papságviselő eleget tett a kötelességének? Mikor?

Kérj meg néhány tanulót, hogy ossza meg érzéseit arról, hogy a papság hogyan áldotta meg az életüket. Te is megoszthatod, hogy a te életedet hogyan áldotta meg a papság.

Szentírás-memoriter áttekintés

Ossz ki a tanulónak egy mind a 25 Mormon könyve-beli szentírás-memoritert tartalmazó listát, valamint egy fél papírlapot. Kérd meg őket, hogy írják fel a lapjukra: 1, 2 és 3. Azután olvasd fel az alábbi példákat (vagy készülj más, saját példákkal, amelyek érzéseid szerint jobban megfelelnek az általad tanított tanulók szükségleteinek és érdeklődési körének). A lapjukon álló számok mellé a tanulók írják le azt a szentírás-memoritert, amely szerintük a legjobban illik a felolvasott példához. Azután kérd őket, hogy osszák meg a válaszaikat. Mivel több lehetséges megoldás is van, kérd meg a tanulókat, magyarázzák el, miért az adott szakaszt választották.

1. Erőre van szükséged egy különösen nehéz kísértés legyőzéséhez. (Lehetséges válaszok: Hélamán 5:12 és 3 Nefi 18:15, 20–21.)
2. Miközben a szentírásokat tanulmányoztad és életed egyik kihívásán gondolkodtál, útmutatást kaptál arra vonatkozóan, hogy mit tegyél. (Lehetséges válasz: 2 Nefi 32:3.)
3. Úgy érezted, néhány barátod nyomást gyakorol rád, hogy Isten parancsolataival ellentétes tevékenységekben vegyél részt. Azt mondják, ezek a dolgok a fiatalság és a szórakozás velejárói. (Lehetséges válaszok: Móziás 4:30; Alma 37:35; 41:10.)

Moróni 4–5

Bevezetés

Moróni feljegyezte a Szabadítónak a nefitákhoz intézett utasításait az úrvacsora kiosztásával kapcsolatban,

ideértve az imákat, melyekkel a papságnak meg kellett áldania a kenyeret és a bort.

Javaslatok a tanításhoz

Moróni 4–5

Moróni elmagyarázza, hogyan kell az úrvacsorát kiszolgálni

Amennyiben lehetséges, tegyél ki egy úrvacsorai kenyeres és vizes tálcat. (Noha e tárgyakká kiállítás helyénvaló lehet, ne kíséreljétek meg bármilyen módon is eljátszani az úrvacsora szertartását!) Ossz ki egy-egy papírt a tanulóknak, és kérd meg őket, hogy amennyire tudják, emlékezetből írják le az egyik úrvacsorai imát. Elegendő idő után mondd el, hogy feljegyzésének részeként Moróni leírta ezeket az imákat, ahogyan azokat az Úr megadta az úrvacsora kiszolgálása kapcsán. Kérd meg őket, hogy lapozzanak a Moróni 4:3-hoz vagy a Moróni 5:2-höz, hogy ellenőrizzék a válaszukat, azután kérdezd meg:

- Ha egy más hitet valló barátotok úgy döntene, hogy részt vesz veletek egy úrvacsorai gyűlésen, hogyan magyaráznátok el neki az úrvacsora jelentését és azt, hogy miért fontos az a számotokra?

Hogy segíts a tanulóknak megérteni az úrvacsora egyik célját, kérj meg egy tanulót, olvassa fel a Moróni 4:1–3-at, egy másik tanuló pedig olvassa fel a Moróni 5:1–2-t. Kérd meg a tanulókat, határozzák meg azokat a kifejezéseket a Moróni 4:3-ban és a Moróni 5:2-ben, amelyek elmondják, mit jelképez az úrvacsorai kenyér és víz. Javasolhatod, hogy a tanulók jelöljék meg a szentírásaikban ezeket a kifejezéseket. (Emlékeztetheted a tanulókat, hogy napjainkban az egyház bor helyett vizet használ az úrvacsora során, amint azt egy Joseph Smithnek adott kinyilatkoztatás lehetővé tette [lásd T&S 27:2].)

- Mit jelképez a kenyér? (Jézus Krisztus testét. Lásd Máté 26:26; 3 Nefi 18:6–7.)
- Mit jelképez a víz? (Jézus Krisztus véré. Lásd Máté 26:27–28; 3 Nefi 18:8–11.)
- Miért jelentőségteljes számunkra a Szabadító teste és vére? (Miközben a tanulók választ adnak erre a kérdésre, meg kell említeniük a Szabadító fizikai szenvedését és halálát a kereszten. Említeniük kell feltámadását, amikor teste újra egyesült lelkével, három nappal azután, hogy magára vette a halált. Meg kell említeniük továbbá mélyleges lelki szenvedését és gyötrelmét is, amikor magára vette a bűneinket, melynek következtében minden pórúsából vér fakadt. Mivel magára vette a fizikai halált, minden ember fel fog támadni. Mivel megszenvedett a bűneinkért, bocsánatot nyerhetünk bűneinkre, amikor megbánjuk azokat.)

Írd fel a táblára a következő befejezetlen kijelentést: *Az úrvacsora jelképei segítenek emlékeznünk...* Kérdezd meg a tanulóktól, hogyan foglalják össze az úrvacsora e fontos célját.

Azután egészítsd ki a táblán lévő igazságot, az alábbiak szerint: **Az úrvacsora jelképei segítenek emlékeznünk Jézus Krisztus engesztelésére.**

Kérd meg a tanulókat, hogy gondolkodjanak el a következő kérdésen, melyet David B. Haight elder, a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja tett fel:

„Hogy állunk egyháztagokként az Urunkra és Szabadítónkra, az Ő áldozatára és az Iránta való elkötelezettségünkre történő emlékezésben?” (“Remembering the Savior’s Atonement,” *Ensign*, Apr. 1988, 7).

- Mit tehetünk azért, hogy az engesztelésre való emlékezésre összpontosítsunk az úrvacsora során?
- Mit tapasztaltatok, amikor őszinte szívvel elméledtetek a Szabadító engeszteléséről az úrvacsora során?

Meghívni a Szentlelket, hogy tanúbizonyságot tegyen az igazságról

Miközben segítesz a tanulóidnak meghatározni és megérteni az evangélium tantételeit és tanait, olyan módon taníts, amely meghívja a Szentlelket, hogy tanúbizonyságot tegyen az igazságról. Amikor a tanulók lelki tanúságot kapnak egy evangéliumi tanról, nagyobb valószínűséggel fognak cselekedni és még teljesebb mértékben fognak az evangélium szerint élni.

Miután a tanulók megosztották a meglátásaikat, kérd meg őket, hogy írjanak le a jegyzetfüzetükbe vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukba egy lehetőséget arra, hogy miként összpontosíthatják gondolataikat az engesztelésre a következő alkalommal, amikor vesznek az úrvacsorából. (Felkérhetsz néhány tanulót, hogy osszák meg, mit írtak.)

Hogy segíts a tanulónak megérteni az úrvacsora további céljait, óra előtt rajzold fel a táblára a következő táblázatot, kihagyva a zárójeles válaszokat. Kérd meg a tanulókat, hogy másolják le a táblázatot a jegyzetfüzetükbe vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukba.

Mire kötik szövetséget	Mit jelent szerintem szövetségem e részének betartása	Mit tehetek, hogy betartsam szövetségem e részét
1. (Kész vagyok magamra venni az Úr nevét)		
2. (Mindenkor emlékezek Őrá)		
3. (Betartom a parancsolatait)		

Emlékeztess a tanulókat, hogy amikor az úrvacsorából veszünk, szövetségeket, vagyis szent megállapodásokat kötünk Istennel. Kérd meg a tanulókat, hogy ismételjék át magukban a Moróni 4:3-at. A táblázat első oszlopába írják be, mi az a három ígéret, amelyet az úrvacsora vételekor tesznek. Kérd őket, hogy egyeztessék válaszaikat egy közelükben ülő tanulóval. Azután kérd meg őket, hogy egyedül dolgozva töltsék ki a táblázat második oszlopát. Megfelelő idő után kérj meg néhány tanulót, osszák meg, amit írtak. Miközben a tanulók megosztják, amit írtak, használj fel néhányat vagy akár mindet az alábbi anyagból, hogy segíts nekik elmélyíteni a szövetség egyes részéről való ismereteiket.

Hogy segíts a tanulónak áthatóbban megérteni, mit jelent magukra venni Jézus Krisztus nevét, kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentést Henry B. Eyring elnöktől az Első Elnökségből:

„Ígéretet teszünk, hogy magunkra vesszük az Ő nevét. Ez azt jelenti, hogy úgy tekintünk magunkra, mint akik az Övéi. Az első helyre tesszük Őt az életünkben. Azt akarjuk, amit Ő akar, ahelyett, amit saját magunk akarnánk, vagy amit a világ sugallni igyekszik számunkra” (lásd *Hogy egyek legyünk. Liahóna*, 1998. júl. 76.).

Mondd el, hogy amikor tanúsítjuk, hogy készek vagyunk magunkra venni Jézus Krisztus nevét, akkor elkötelezzük magunkat amellel, hogy az Ő tanítványaiként fogunk élni. Ígéretet teszünk, hogy nem hozunk szégyent vagy gyalázatot a nevére. Elkötelezzük magunkat, hogy szolgálni fogjuk Őt és felebarátainkat. Azt is megmutatjuk továbbá, hogy készen állunk arra, hogy Vele és az Ő egyházával azonosítsanak minket.

- Ti hogyan próbáltátok már kimutatni azt, hogy készek vagytok magatokra venni az Úr nevét? Ez milyen hatással volt az életetekre?

Kérd meg a tanulókat, hasonlítsák össze a kenyér feletti imát a Moróni 4:3-ban a bor feletti imával a Moróni 5:2-ben. Kérdezd meg tőlük, milyen különbségeket és milyen hasonlóságokat vesznek észre. Mutass rá, hogy mindkét imában szerepel az „őrá mindenkor emlékezni” („mindig emlékeznek őrá”) kifejezés.

- Szerintetek mit jelent „őrá mindenkor emlékezni”?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentést D. Todd Christofferson eldertől, a Tizenkét Apostol Kvóruma tagjától. Kérd meg az osztályt, hogy figyeljék meg és határozzák meg, mit tehetünk, hogy mindig emlékezzünk a Szabadítóra.

„Először azokat a dolgokat tegyük a helyükre, melyek lehetővé teszik, hogy mindig emlékezzünk Őrá: a gyakori imádkozást és szentírás-tanulmányozást; az apostoli tanítások alapos tanulmányozását; a felkészülést arra, hogy hetente érdemesen vegyünk az úrvacsorából; a vasárnapi hódolatot; valamint azon dolgok feljegyzését és emlékeztetben tartását, melyeket a Lélek és a tapasztalat tanítanak nekünk a tanítványságról.

Itt olyan dolgok is eszettekbe juthatnak, amelyek az életetek e szakaszában kifejezetten rátok vonatkoznak. [...]

Tanúsíthatom, hogy idővel egyre nagyobb lesz azon vágyunk és képességünk, hogy mindig emlékezzünk a Szabadítóra és kövessük Őt. Türelemmel igyekezzünk e cél felé, és mindig imádkozzunk, hogy tisztán láthassunk, és megkapjuk a szükséges isteni segítséget” (“To Always Remember Him,” *Ensign*, Apr. 2011, 51).

- Ti mit tettetek már azért, hogy „őrá mindenkor emlékez[zetek]”?
- Hogyan segít nekünk a Szabadítóra való folytonos emlékezés szövetségünk többi részének betartásában?
- Szerintetek miért fontos az, hogy hetente vegyünk az úrvacsorából?

Hogy kihangsúlyozd a parancsolatok betartására tett ígéretünket, kérd meg az egyik tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentést *A fiatalság erősségéért* című füzetből:

„Mennyei Atyád megadta neked az önrendelkezést, annak képességét, hogy a helyeset válaszd a rossz ellenében, és önállóan cselekedhess. Maga az élet után Isten számodra adott legnagyobb ajándéka az, hogy te magad irányíthatod az életed. Amíg itt vagy a földön, próbák elé állítanak téged, hogy megbizonyosodjanak arról, vajon arra használod-e az önrendelkezésedet, hogy a parancsolatok betartásával kimutasd az Isten iránti szeretetedet” (*A fiatalság erősségéért* [2011]. 2.).

- Mit tesznek nap mint nap, ami segít betartanotok Isten parancsolatait?

Miután a tanulók megbeszélték, milyen ígéreteket újítunk meg az úrvacsora során hétről hétre, kérd meg őket, hogy írjanak be a táblázat harmadik oszlopába egyvalamit, amit meg fognak tenni a héten, hogy még jobban betartsák a szövetség adott részeit. Kérd meg őket, hogy osszák meg néhány gondolatukat (de győződj meg arról, hogy tudják, nem kell megosztaniuk semmit, ami túl személyes vagy magánjellegű).

Mondd el, hogy amikor betartjuk az Úrral kötött szövetségeket, akkor Ő megígéri, hogy megáld minket (lásd T&Sz 82:10). Kérd meg a tanulókat, hogy fussák át a Moróni 4:3-at és a Moróni 5:2-t, és keressék meg, mit ígér az Úr, ha betartjuk azokat az ígéreteket, amelyeket az úrvacsoravételkor újítunk meg. Írd fel a táblára, a táblázat alá a következő befejezetlen kijelentést: **Amikor hithűen betartjuk az úrvacsorai szövetséget...** Kérd meg a tanulókat, hogy egészítsék ki a táblán álló kijelentést azok alapján, amit a Moróni 4:3-ból és a Moróni 5:2-ből tanultak. (Az egyik lehetséges befejezés így hangzik: **Amikor hithűen betartjuk az úrvacsorai szövetséget, az Úr Lelke mindig velünk lehet.**)

- Miért éri meg az e szövetség betartására tett erőfeszítést az ígéret, hogy a Lélek mindig velünk lehet?

Kérv meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentést David A. Bednar eldertől, a Tizenkét Apostol Kvóruma tagjától. Kérd meg az osztályt, hogy figyeljék meg, mit tehet értünk a Lélek.

„Az Úr Lelke lehet a vezetőnk, és halandó utazásunk során megáldhat minket útmutatással, utasítással és lelki védelemmel” (lásd *Hogy Lelke mindig velünk legyen*. *Liahóna*, 2006. máj. 31.).

- Előfordult-e már, hogy vezetést, útmutatást vagy védelmet kaptatok a Szentlélek társaságának köszönhetően? Mikor? (Azon túl, hogy megkéred a tanulókat élményeik megosztására, te is megoszthatod egy saját élményedet.)
- Minden egyes héten az úrvacsora alatt lehetőségünk van átgondolni, hogy milyen mértékben tartjuk be az úrvacsorai imákban felvázolt szövetséget. Ez hogyan segíthet minket azon erőfeszítéseinkben, hogy a Lélek mindig velünk legyen?
- Miközben elgondolkodtok azon, amit az úrvacsoravétellel kapcsolatban ma tanultatok, az úrvacsorai imák mely része bír különös jelentőséggel számotokra? Miért?

Buzdítsd a tanulókat arra, hogy az úrvacsoravétel során elmélkedjenek a Szabadító engeszteléséről. Kérd meg őket, hogy nézzék át a táblázatukat, és valósítsák meg az úrvacsora szövetségének teljesebb betartására megfogalmazott elgondolásait. Emlékeztess a tanulókat az Úr számunkra tett ígéretére, amikor betartjuk ezt a szövetséget: Lelke mindig velünk lesz. Tégy biznyságot azokról az áldásokról, amelyek akkor adatnak meg az életünkben, amikor emlékezetben tartjuk és betartjuk a szövetségeket, melyeket minden egyes héten megkötünk az úrvacsoravétel során.

Szentírás-memoriter áttekintés

Beütemezhetsz egy utolsó szentírás-memoriter felmérést vagy áttekintő tevékenységet, hogy segíts a tanulóknak megszilárdítani a kiválasztott Mormon könyve-beli szakaszokról való ismereteiket. Döntsd el, milyen módon szeretnéd próbára tenni tudásukat, és tervezz egy olyan tevékenységet, amely megfelel erre a célra. Készíthetsz párosító vagy kitöltendő tesztet utalásokkal és kulcsszavakkal vagy helyzetekkel, illetve felmérheted, hogy a tanulók milyen mértékben memorizáltak bizonyos szakaszokat. Egy másik módszer lehet az, hogy minden egyes tanulónak feladatul adod, hogy készüljön fel egy rövid tanításra vagy beszédre, melynek fő forrásaként a szentírás-memoriter szakaszokat kell felhasználnia. Akárhogy is döntesz arról, hogy milyen formában kerítesz sort a szentírás-memoriter szakaszokkal kapcsolatos befejező élményre, biztosíts időt a tanulóknak a tanulásra és a felkészülésre. A mai lecke hossza időt biztosíthat e felkészülés megkezdésére.

Moróni 6

Bevezetés

Amikor Moróni közeledett a lemezekre írott beszámolója végéhez, elmagyarázta az egyházba történő megkeresztelkedés néhány követelményét. Azután felvázolta az egyháztagok arra irányuló felelősségeit,

hogyan törődjenek egymással. Elmagyarázta továbbá az egyházi gyűlések céljait, és kihangsúlyozta, hogy az egyházi gyűléseket a Szentlélek hatása által kell levezetni.

Javaslatok a tanításhoz

Moróni 6:1–3

Moróni megadja a kereszteléshez szükséges követelményeket

Kérd meg a tanulókat, képzeljék el, hogy van egy hétéves testvérük, aki pár hónap múlva betölti a nyolcat. Képzeljék el továbbá, hogy szüleik őket kérték fel arra, hogy tartsanak egy családi est tanítást a keresztelésre való felkészülésről. Kérj meg néhány tanulót, mondja el, mit tanítana, hogy segítsen az öccsének vagy a húgának felkészülni a keresztelkedésre.

Mondd el, hogy a Moróni 6-ban olvasható Moróni feljegyzése a keresztelés követelményeiről. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Moróni 6:1–3-at, és keressék meg a keresztelés követelményeit. Azután kérd meg őket, hogy osszák meg, amit találtak. Felteheted a következő kérdéseket:

- Szerintetek mit jelent, hogy azoknak, akik szeretnének megkeresztelkedni, „ahhoz illő gyümölcsöt [kell hozniuk], hogy érdemesek erre”? (Az Isten parancsolatainak való engedelmisségben kell élniük, megmutatva, hogy készek megkötni és betartani a keresztelési szövetséget.)
- Szerintetek miért fontos, hogy az embernek „megtört szív[e] és töredelmes [lelke]” legyen a keresztelkedése előtt? (Elmagyarázhatod, hogy a „megtört szív és töredelmes lélek” kifejezés az adott személy alázatosságára és arra való hajlandóságára utal, hogy bűnbánatot tartson és engedelmeskedjen az Úr parancsolatainak.)

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Moróni 6:3-at, és kérd meg az osztályt, határozzák meg, minek a megtételére kötünk szövetséget a keresztelkedéskor. A tanulóknak meg kell fogalmazniuk a következő igazságot: **A keresztelés révén szövetséget kötünk arra, hogy magunkra vesszük Jézus Krisztus nevét és mindvégig szolgáljuk Őt.** (Mégkérheted a tanulókat, hogy idézzék fel, mit tanultak az előző órán arról, mit jelent magunkra venni Jézus Krisztus nevét.)

- Tapasztalatotok szerint miért szükséges, hogy egy keresztelkedni kívánó személy elkötelezze magát Jézus Krisztus mindvégig történő szolgálata iránt?
- Ti mit tettetek azért, hogy megőriztétek és megerősítétek az Úr szolgálata iránti eltökéltségeteket?

Moróni 6:4

Moróni elmondja, hogyan kell gondoskodni az egyház tagjairól és lelkileg táplálni őket

Mondd el a tanulóknak, hogy miután megfogalmazta a keresztelés követelményeit, Moróni leírta, mit tettek napjaiban azért, hogy segítsenek az újonnan megkeresztelt egyéneknek hűeknek maradni a szövetségeikhez. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Moróni 6:4-et, és keressék ki, mit tettek az egyháztagok, hogy segítsenek az új megtérteknek. Kérd meg a tanulókat, hogy osszák meg, mit találtak, és írd fel a táblára a válaszaikat.

Kérd meg a tanulókat, foglalják össze, mit tanít a Moróni 6:4 az egyház többi tagja, különösen az új egyháztagok iránti felelősségünkről. (Például a tanulók ehhez hasonlóan

válaszolhatnak: **Felelősek vagyunk azért, hogy emlékezzünk az egyház többi tagjára, és Isten szavával tápláljuk őket lelkileg.** Azt is mondhatják, hogy **segítenünk kell egymásnak folyamatosan ébernek lenni az imára,** valamint hogy **segítenünk kell egymásnak a Szabadítóra és az Ő engesztelésére támaszkodni.)**

- Hogyan tehetünk eleget azon felelősségünknek, hogy emlékezzünk egymásra?
- Hogyan tápláljuk egymást „Isten jó szavával”?
- Milyen áldások fakadnak az Isten szavával való táplálásból?

Olvasd fel a következő kijelentést Jeffrey R. Holland eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„A legtöbb ember nem azért jön az egyházba, hogy csupán néhány új evangéliumi tényt keressen, vagy régi barátokkal találkozzon, bár mindez fontos. Lelki élmény után kutatva jön. Békét szeretne. Azt akarja, hogy hite megerősödjön, és reménye megújuljon. Röviden: Isten jó szavával akar táplálkozni, azt szeretné, hogy a menny erői megerősítsék őt. Azoknak közülünk, akiket elhívnak, hogy beszéljünk, tanítsunk vagy vezessünk, kötelességünk legjobb tudásunk szerint segíteni ebben” (lásd „Istentől jöttél tanítóul”. *Liahóna*, 1998. júl. 28.).

Kérd meg a tanulókat, gondoljanak olyan emberekre, akik erőfeszítéseket tesznek vagy tettek korábban arra, hogy emlékezzenek rájuk és lelkileg táplálják őket. Kérdezd meg tőlük, gondoltak-e már valaha például mindazon személyekre, akik imádkoztak értük, tanításokkal készültek számukra, biztatták őket egyházi tevékenységükben, és átsegítették őket az előttük álló kihívásokon. Kérj meg néhány tanulóat, osszák meg, milyen áldásokban volt részük azért, mert valaki emlékezett rájuk és Isten szavával táplálta őket. Esetleg időt biztosíthatsz a tanulóknak arra, hogy köszönőlevelet írjanak azoknak, akiknek az erőfeszítései segítettek nekik.

Kérd meg a tanulókat, gondoljanak olyan konkrét személyekre, akiket az Úr szeretné, hogy emlékezetben tartsanak vagy tápláljanak. Kérd meg a tanulókat, hogy írják le a jegyzetfüzetükbe vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukba, mit tehetnének, hogy még jobban eleget tegyenek az egyház többi tagja iránti kötelességeiknek. Biztasd őket arra, hogy fordítsanak különleges figyelmet az új egyháztagok szükségleteire.

Moróni 6:5–9

Moróni feljegyzí az egyházi gyűlések céljait, valamint azt, hogy miként kell levezetni a gyűléseket

Kérd meg a tanulókat, képzeljék el mindannyian, hogy egy olyan fiatal férfi vagy fiatal nő szülei, aki az elmúlt néhány hét során rendre azt mondta, hogy nem akar istentiszteletre menni, mert értelmetlennek és unalmasnak tartja. Kérd meg a tanulókat, gondolják át, mit mondanának, hogy biztassák a tizenévest az egyházba járásra, illetve hogyan segítenének neki megérteni a rendszeres istentiszteleti részvétel helyes okait.

Írd fel a táblára a következő befejezetlen kijelentést:

Egyháztagokként gyakran kell összegyűlnünk, hogy...

Kérj meg egy tanulóat, hogy olvassa fel a Moróni 6:5–6-ot. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és figyeljék meg, hogyan tudnák kiegészíteni táblán álló mondatot. Írd fel a tanuló válaszait a táblára. A válaszok között szerepelhetnek a következő igazságok:

Egyháztagokként gyakran kell összegyűlnünk, hogy böjtöljünk és imádkozzunk.

Egyháztagokként gyakran kell összegyűlnünk, hogy lelkileg erősítsük egymást.

Egyháztagokként gyakran kell összegyűlnünk, hogy Jézus Krisztus emlékezetére vegyünk az úrvacsorából.

Dallin H. Oaks elder a Tizenkét Apostol Kvórumából megosztott egy részletet egy barátja leveléből, aki megtanulta, hogyan leljen örömet az istentiszteletre járásban:

„Évekkel ezelőtt változtattam a hozzáállásomon, ami az egyházi gyűlések látogatását illeti. Már nem magamért megyek, hanem másokra gondolok.

Figyelek rá, hogy köszönjek azoknak, akik egyedül ülnek, hogy üdvözöljem a látogatókat..., hogy feladatra jelentkezzenek...

Röviden, hétről hétre úgy megyek el az egyházi gyűlésekre, hogy aktív vagyok, nem passzív, és igyekszem jó hatást gyakorolni mások életére. Ebből adódóan sokkal jobban érzem magam az egyházi gyűléseken, és nagyobb megelégedést nyújtanak számomra” (Önzetlen szolgálat. *Liahóna*, 2009. máj. 96.).

Miközben átgondolod az osztályodba járó tanulók szükségleteit, fontold meg, hogy felteszel néhányat vagy akár mindet az alábbi kérdések közül, hogy segíts nekik megvizsgálni és alkalmazni a Moróni 6:5–6-ban talált tantételeket:

- Milyen tapasztalatok tanították meg nektek, hogy fontos egyházközségetek vagy gyülekezetetek tagjaival együtt imádkozni és böjtölni?
- Szerintetek mit jelent „lelkü[n]k jólétéről beszélge[tni] egymással”? (Moróni 6:5). Hogyan tesszük ezt az istentiszteleten?
- Milyen hatással lenne az istentiszteleten szerzett élményeinkre az, ha azzal a vágyal vennénk részt, hogy megerősítsünk másokat lelkileg?
- Milyen dolgokra emlékezhetünk a Szabadítóval kapcsolatban, amikor veszünk az úrvacsorából? Hogyan segíthet az úrvacsoravétel az egész hét folyamán emlékeznünk a Szabadítóra?
- Hogyan segíthet „a helyes úton tart[ani minket]”, ha az imént megbeszéltek miatt meggyünk istentiszteletre? (Moróni 6:4). Mit tehettek azért, hogy az egyházi gyűléseken való részvételre biztassátok a többi fiataalt?

Olvasd fel a következő kijelentést Joseph Fielding Smith elnöktől:

„Nincs helye Sionban a szándékosan bünt elkövetőnek. Van helye a bűnbánó bűnösnek, annak, aki elfordul a gonoszságtól, és az örök életre és az evangélium világosságára törekszik” (in Conference Report, Apr. 1915, 120).

Azután kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Moróni 6:7–8-at, és keressék meg, mire ügyeltek szigorúan a Moróni napjaiban élő egyházi vezetők. Kérd meg a tanulókat, hogy mondják el, mit tudtak meg. Elmagyarázhatod, hogy ebben a versben a „nevét törölték” kifejezés az egyházból való kizárásra utal. Ha az egyháztagok súlyos bünt követnek el, és nem tartanak bűnbánatot, akkor kizárhatják őket, vagyis elveszíthetik az egyházban való tagságukat és szövetségeik áldásait.

- Mit tesznek napjaink egyházi vezetői, hogy segítsenek elkerülnünk a gonoszságot?
- A Moróni 6:8 szerint milyen ígéretet kapunk, ha őszintén megbánjuk a bűneinket? **(Mindig, amikor bűnbánatot tartunk és igaz szándékkal megbocsátásra törekszünk, akkor bűnbocsánatot nyerünk.)**

Kérd meg a tanulókat, gondolkodjanak el azon, milyen lehetőségeik vannak arra, hogy érezzék a Szentlelket a rendszeres vasárnapi istentiszteleti gyűléseiken (például az imák során, az úrvacsora alatt, az egyháztagok beszédei vagy tanításai közben, a himnuszok éneklésekor, illetve amikor egy szentírásról elmélkednek egy lecke alkalmával). Kérd meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Moróni 6:9-et. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és figyeljék meg, milyen szerepet kell kapnia a Szentléleknek a gyűléseinken.

- Milyen igazságot tanulhatunk a Moróni 6:9-ből arról, hogy hogyan kell levezetni az egyházi gyűléseket? **(Az egyházi gyűléseket a Szentlélek hatalma által kell levezetni.)**
- Éreztétek-e már, hogy egy egyházi gyűlést a Szentlélek hatalma által vezettek le? Mikor?

Hogy segíts a tanulóknak megérteni, hogyan vonatkozik ez az igazság egyházi gyűléseink minden elemére, kérd meg őket, hogy képzeljék magukat a következő helyzetekben szereplő emberek helyébe. (Ezeket felírhatod a táblára még az óra előtt, vagy készíthetsz belőlük kiosztható másolatot.) Kérd meg a tanulókat, mondják el, hogy miként lehetne alkalmazni a Moróni 6:9-ben megfogalmazott tantételt ezekben a helyzetekben.

1. Felkértek, hogy mondj beszédet Jézus Krisztus engeszteléséről az úrvacsorai gyűlésen.
2. Felkértek, hogy tervezz meg egy zenei bemutatót egy közelgő úrvacsorai gyűlésre.
3. Bizonyoságtételi gyűlésen ülsz, és késztetést érzel bizonyoságot megosztására, de nem vagy biztos abban, hogy mit mondjál.

Emlékeztess a tanulókat, hogy a lecke korábbi részében arra kérted őket, hogy gondolkodjanak el azon, mit mondhatnának a szülők, hogy az istentiszteleten való részvételre ösztönözzenek egy fiatal férfit vagy fiatal nőt. A lecke zárásaként kérdezd meg tőlük, hogy van-e olyan gondolatuk ezzel kapcsolatosan, amit szeretnének megosztani. Azután oszd meg a bizonyosságodat az istentiszteletre járás áldásairól, illetve bármely más tantételről, amelyről ma beszélgettetek.

Moróni 7:1–19

Bevezetés

Moróni feljegyzett egy prédikációt, amelyet atyja, Mormon évekkel azelőtt mondott. Ez a lecke a prédikáció első részét fedi le, amelyben Mormon arról tanított, hogy az igazlelkű tetteket igaz szándékkal

kell megcselekedni, illetve szólt arról is, hogy miként tudunk különbséget tenni a jó és a gonosz között. A prédikáció hátralévő részét a 156. lecke tárgyalja.

Kövessd a Szentlélek sugalmazásait!

Amikor meghatározod, mely tantételeket és tanokat hangsúlyozd az órán, folyamatosan törekedj a Szentlélek útmutatására!

Javaslatok a tanításhoz

Moróni 7:1–11

Mormon arra tanítja Jézus Krisztus követőit, hogy igaz szándékkal vigyenek véghez jócselekedeteket

Tegyéél ki egy olyan gyümölcsöt, amely kívülről jónak látszik.

- Tapasztaltatok-e már olyat, hogy egy gyümölcs belseje nem volt olyan jó, mint amilyenek kívülről látszott? (Kérj meg pár tanulóat, hogy mondjanak példákat. Te is megoszthatod egy saját tapasztalatodat.)
- Milyen tekintetben lehet egy ember olyan, mint egy gyümölcs, amely kívülről jónak látszik, de belül rothadt?

Mondd el, hogy Moróni feljegyezte atyja, Mormon szavait arról, milyen fontos, hogy a szívünkben is igazlelkűek legyünk amellet, hogy igazlelkű tetteket cselekszünk. Kérj meg egy tanulóat, hogy olvassa fel a Moróni 7:2–3-at, és kérd meg az osztályt, hogy határozzák meg, milyen csoporthoz beszélt Mormon. (Egyháztagokhoz szólt.)

Miután a tanulók elmondják, amit megtudtak, kérd meg az egyiküket, hogy olvassa fel a Moróni 7:4–5-öt. Az osztály kövesse az olvasottakat, és mondják meg, vajon honnan tudta Mormon, hogy ezek az emberek „Krisztus békés követői” (Moróni 7:3).

Írd fel a táblára az *igaz szándék* kifejezést.

- Szerintetek mit jelent ez a kifejezés?

Miközben a tanulók megbeszélik ezt a kérdést, megkérheted egyiküket, hogy olvassa fel a következő magyarázatot Dallin H. Oaks eldertől a Tizenkét Apostol Kóvrumából:

„Nem elég csupán *megtenni* azt, ami helyes. A megfelelő okból kell cselekednünk. A modern kifejezés erre a *jó motiváció*. Ezt a megfelelő mentális hozzáállást a szentírások gyakran a következő szavakkal szokták kifejezésre juttatni: *szívetek minden szándékával* vagy *igaz szándékkal*.

A szentírások nyilvánvalóvá teszik, hogy Isten megérti az indítatásunkat, és azok fényében fogja megítélni a tetteinket” (Pure in Heart [1988], 15).

Kérd meg a tanulókat, hogy fussák át magukban a Moróni 7:6–10-et, és keressék meg, milyen figyelmeztetéseket adott az Úr azoknak, akik igaz szándék nélkül cselekszenek jót.

- Milyen figyelmeztetéseket adott az Úr azoknak, akik igaz szándék nélkül cselekszenek jót? (Figyelmeztetett, hogy cselekedeteik nem válnak a javukra, és inkább gonoszságnak, semmint igazlelkűségnek számítanak majd.)
- Milyen tantételeket tanulhatunk ezekből a versekből? (Bár a tanulók megemlíthetnek többféle igazságot, segíts nekik megfogalmazni a következő tantételt: **Ahhoz, hogy jócselekedeteinkért áldást kapjunk, igaz szándékkal kell cselekednünk.**)
- Azon kívül, hogy áldásra vágyunk az Úrtól, szerintetek miért fontos igaz szándékkal végezni a jócselekedeteket?
- Milyen különbséget vettetek észre, amikor igaz szándékkal tettetek jócselekedeteket?

Mutass rá, hogy Mormon arra biztatott minket, hogy igaz szándékkal imádkozzunk (lásd Moróni 7:9). Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő tanácsot Brigham Young elnöktől:

„Nem számít, hogy neked vagy nekem van-e kedvünk imádkozni. Amikor eljön az ideje az imádkozásnak, imádkozz! Ha nincs kedvünk hozzá, imádkozzunk addig, amíg lesz” (Az egyház elnökeinek tanításai: Brigham Young [1997]. 45.).

- Hogyan segíthet idővel igaz szándékkal imádkoznunk az, ha úgy döntünk, hogy imádkozunk még akkor is, ha nincs hozzá kedvünk?
- Hogyan vonatkozhat Brigham Young elnök tanácsa az ima mellett más parancsolatok betartására is? (Ha a tanulónak nehézséget okoz e kérdés megválaszolása, megoszthatod a következő példát: Lehet, hogy néhány ember nem igaz szándékkal jár istentiszteletre. Ha azonban továbbra is járnak és megtesznek minden tőlük telhetőt, hogy részt vegyenek és hódoljanak, akkor olyan élményekben lesz részük, amelyek segíteni fognak nekik örömet találni az egyházba járásban. Meg fog változni a részvételük indítókai. Azért fognak járnak, mert ott akarnak lenni – hódolni akarnak Istennek, meg akarják újítani a szövetségeiket, és szolgálni akarnak másokat.)

Hogy segíts a tanulónak alkalmazni Mormon tanításait a jócselekedetek igaz szándékkal végzéséről, készítsd elő a következő tevékenységet az óra előtt: Készíts több kis papírdarabot. Mindegyikre írd fel egy parancsolatot. A példák között szerepelhet a böjtölés, a tized fizetése, mások szolgálata, a szentírások tanulmányozása, a szülők tisztelete, és bármilyen más parancsolat, amelynek a megbeszélése érzed szerint hasznos lehet a tanulónak. Tedd a papírlapokat egy dobozba.

Az órán hívd ki egy tanulót a terem elejére. Kérd meg, hogy húzzon ki a dobozból egy papírt, és olvassa fel az osztálynak, hogy mi áll rajta. Azután kérd meg az osztályt, hogy tegyék meg a következők egyikét vagy mindkettőt:

1. Mondják el, érzéseik szerint milyen áldásokat kaptak, amikor igaz szándékkal engedelmeskedtek az adott parancsolatnak.
2. Tegyenek javaslatokat, hogyan lehet igaz szándékkal betartani az adott parancsolatot. Ezt a tevékenységet néhányszor megismételhetitek.

A tevékenység után megoszthatod egy élményedet azzal kapcsolatban, amikor igaz szándékkal engedelmeskedtél Isten egyik parancsolatának.

Moróni 7:12–19

Mormon arról tanít, hogyan lehet különbséget tenni a jó és a gonosz között

Mondd el, hogy Ésaías megjövendölte: az utolsó napokban néhányan a gonoszt jónak mondják majd és a jót gonosznak (lásd Ésaías 5:20; 2 Nefi 15:20).

- Milyen példákat tudtok mondani arra, hogy az emberek gonosznak mondják a jót és jónak a gonoszt?
- Szerintetek miért fontos, hogy ne tévesszük össze a jót és a gonoszt?

Kérj meg néhány tanulót, hogy egymást váltva olvassák fel a Moróni 7:12–17-et. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és határozzanak meg olyan tantételeket, amelyek segíthetnek megkülönböztetni a jót a gonosztól. Biztathatod őket arra, hogy jelöljék meg a számukra különösen jelentőségteljes kifejezéseket. Hogy segíts a tanulónak beszámolni arról, mit találtak, tedd fel a következő kérdéseket:

- Honnan tudhatjuk, hogy valami Istentől való? (Ügyelj arra, hogy a tanulók megfogalmazzák a következő igazságot: **Az, ami Istentől való, arra ösztönöz minket, hogy jót tegyünk, higgyünk Jézus Krisztusban, valamint szeressük és szolgáljuk Istent.**)
- Honnan tudhatjuk, hogy valami az ördögtől való? (Ügyelj arra, hogy a tanulók megfogalmazzák a következő igazságot: **Bármilyen, ami arra ösztönöz minket, hogy gonoszul cselekedjünk, megtagadjuk Jézus Krisztust, vagy Isten ellen hadakozunk, az ördögtől való.**)
- Milyen módon hív és csábít minket arra Isten, hogy állandóan jól cselekedjünk?
- Hogyan hív és csábít minket az ördög a bűnre?

Hogy felkészítsd a tanulókat Mormon tanításainak alkalmazására a jó és a gonosz közötti választást illetően, kérd meg őket, hogy írásban sorolják fel kedvenc televíziós műsoraikat, filmjeiket, dalaikat, együtteseiket, internetes oldalait, alkalmazásait, videojátékaikat, illetve személyes tulajdonaikat. (Módosíthatod ezen a listán a tanulók szükségleteinek és érdeklődési körének megfelelően.) Miután a tanulóknak elég idejük volt az írásra, kérd meg őket, hogy tegyék félre a listájukat. Mondd el nekik, hogy pár perc múlva további lehetőségük lesz alaposabban átgondolni a felsorolásukat.

- A Moróni 7:16 szerint mi adatott minden embernek, hogy segítsen különbséget tennünk a jó és a gonosz között?

Mondd el, hogy Krisztus Lelkét szokták Krisztus világosságának is nevezni (lásd Moróni 7:18). Hogy segíts a tanulóknak megérteni Krisztus világosságát, olvasd fel a következő kijelentést Boyd K. Packer elnöktől a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„A Szentlélek és Krisztus világossága nem egy és ugyanaz. [...]

Függetlenül attól, hogy ezt a belső világosságot, a helyes és a helytelen ismeretét, Krisztus világosságának, erkölcsi érzéknek vagy lelkiismeretnek nevezük, utat mutathat nekünk tetteink visszafogásához, hacsak nem fojtjuk vagy hallgattatjuk el. [...]

Nemzettől, hitvallástól és bőrszíntől függetlenül minden férfiban, nőben és gyermekben – nem számít, hol él, miben hisz vagy mit tesz – ott van Krisztus múlhatatlan világossága” (“The Light of Christ,” *Ensign*, Apr. 2005, 8–10).

- Hogyan fojthatja vagy hallgattathatja el magában az ember Krisztus világosságát?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Moróni 7:18–19-et, és keressék meg, milyen tanácsot ad Mormon arra vonatkozóan, hogyan reagáljunk Krisztus bennünk lakozó világosságára. Kérd meg a tanulókat, hogy osszák meg, mit tudtak meg.

- Szerintetek mit jelent „szorgalmasan kuta[tni] Krisztus világosságánál”?
- Milyen tantételeket tanulhatunk a Moróni 7:19-ből? (A tanulóknak meg kell fogalmazniuk a következő tantételeket: **Amikor szorgalmasan kutatunk Krisztus világosságánál, akkor különbséget tudunk tenni jó és gonosz között. Ha minden jó dolgot megragadunk, akkor Krisztus gyermekei leszünk.** Ha a tanulóknak segítségre van szükségük a „Krisztus gyermeke” kifejezés megértéséhez, visszautalhatsz az 55. leckére ebben a kézikönyvben.)
- Milyen helyzetekben törekedtetek már megtudni, hogy valami jó vagy helyénvaló-e? Mit tettetek, hogy „szorgalmasan kutassatok”, hogy megtudjátok, jó vagy helyénvaló-e az adott dolog?

Kérd meg a tanulókat, hogy vegyék elő a korábban készített listájukat. Tedd ki vagy olvasd fel a következő kérdéseket, és kérd meg a tanulókat, hogy „szorgalmasan kutassa[nak] Krisztus világosságánál” (Moróni 7:19), miközben leírják az e kérdésekre adott válaszait. Ne kapkodjátok el ezt a tevékenységet! Adj elegendő időt a tanulóknak az elmélkedésre és az írásra! Mondd el a tanulóknak, hogy nem fogod megkérni őket a válaszaik megosztására.

- Milyen mértékben ösztönöznek ezek a dolgok titeket arra, hogy jót tegyetek, higgyetek Jézus Krisztusban, valamint szeressétek és szolgáljátok Istent?
- Vannak-e ezek között olyanok, amelyek arra próbálnak rávenni titeket, hogy gonoszul cselekedjétek, megkérdőjelezzétek Jézus Krisztust, illetve felhagyjatok Isten szolgálatával?
- Úgy érzitek-e, hogy bármelyiküket is ki kellene zárnotok az életetekből? Ha igen, akkor hogyan fogjátok ezt megtenni?

Mutass rá, hogy néha nehéz lehet megtennünk, amiről tudjuk, hogy helyes, amikor olyasmire kell feladnunk, ami élvezetet nyújt nekünk. Hogy segíts a tanulóknak támogatni egymást ebben az erőfeszítésben, kérdezd meg:

- Milyen tanácsot adnátok, hogy segítsetek valakinek feladni olyan dolgokat, amelyek nem jók vagy helyénvalók?

Befejezésként erősítsd meg azt az igazságot, hogy amikor követjük Krisztus világosságát, felismerhetjük azt, ami jó, elkerülhetjük Sátán megtestesztéseit, és Jézus Krisztus követőiként élhetünk.

Megjegyzések és háttér-információk

Moróni 7:17. Az ördög senkit sem vesz rá arra, hogy jót cselekedjen

Jeffrey R. Holland elder a Tizenkét Apostol Kvórumából ezt tanította:

„Sátán, vagy Lucifer, avagy a hazugságok atyja – nevezétek, aminek csak akarjátok – valós lény, a gonoszság

tökéletes megtestesítője. Indítékai minden esetben gonoszok. ...örök ellenségeskedéssel viseltetik Isten szeretete, Jézus Krisztus engesztelése, valamint a béke és a szabadulás munkája iránt. Bármikor és bárhol harcba száll e dolgok ellen, amikor és ahol csak tud. Tudja, hogy a végén legyőzik és kivetik, de eltökélt szándéka, hogy oly sok embert vonszoljon le magával, amennyit csak tud” (Fel hát a harcra! *Liahóna*, 2011. nov. 44.).

Otthon tanulási lecke

Ether 13–Moróni 7:19 (31. rész)

Felkészülési anyag az otthon tanulókat oktatója számára

A napi otthon tanulási leckék összefoglalása

A következő részt – az Ether 13–Moróni 7:19-ben (31. rész) tanulmányozott tanok és tantételek összefoglalását – nem arra szánták, hogy a lecke részeként mind megtanítsd. A lecke, melyet tanítasz, csak pár tanra és a tantételre fog összpontosítani. Kövesd a Szent Lélek sugalmazásait, amikor figyelembe veszed az általad tanított fiatalok szükségleteit.

1. nap (Ether 13–15)

A járedíták visszautasították Ether prófétát, folytatták a gonoszsgot és a háborúzást, míg végül elpusztították egymást. Ebből a feljegyzésből a tanulók megtanulták, hogy ha elutasítjuk az Úr figyelmeztetéseit, hogy tartsunk bünbánatot, akkor az Ő Lelke visszahúzódik, és Sátán nyer hatalmat a szívünk felett. A tanulók azt is meglátták, hogy a harag és a bosszúvágy olyan döntésekbe kergetik az embereket, amelyek nekik maguknak és másoknak is kárt okoznak. A járedíták pusztulásáról írott beszámolójában Moróni reményt nyújtott olvasóinak azzal a kijelentéssel, hogy az Új Jeruzsálem, vagyis Sion, fel fog épülni az utolsó napokban.

2. nap (Moróni 1–5)

Miközben Moróni vándorolt, hogy biztonságban tudja életét, további információkat jegyzett le a papságról és az evangélium szertartásairól. Azt írta, hogy a Szentlélek ajándékának adományozását és a papsági hivatalokba való elrendelést kézrátétellel végzik azok, akiknek megfelelő felhatalmazásuk van arra. Moróninak az úrvacsorára fordított figyelme lehetőséget nyújtott a tanulóknak annak átgondolására, hogy az úrvacsora jelképei hogyan segíthetnek nekik emlékezni Jézus Krisztus engesztelésére. Arról is emlékeztetők kaptak, hogy amikor hithűen betartják az úrvacsorához kötődő szövetségüket, az Úr Lelke mindig velük lehet.

3. nap (Moróni 6)

Moróni hangsúlyozta, milyen fontos a keresztesítés, az egyházban tapasztalt közösség, valamint az, hogy az egyházi gyűléseket a Szentlélek által irányítsák. A tanulók megtanulták, hogy a keresztesítés révén szövetséget kötünk arra, hogy magunkra vesszük Jézus Krisztus nevét és mindvégig szolgáljuk Őt. Tanultak továbbá arról is, hogy felelősséggel tartoznak más egyháztagok lelki táplálásáért: gyakran össze kell gyűlniük, hogy bűjtöljenek és imádkozzanak, valamint vegyenek az úrvacsorából Jézus Krisztus emlékeztetere. Ezenkívül megtanulták azt is, hogy mindig, amikor bünbánatot tartunk és igaz szándékkal megbocsátásra törekszünk, akkor bünbocsánatot nyerünk.

4. nap (Moróni 7:1–19)

Moróni lejegyezte atyja egyik beszédét, aki azt tanította, hogy ahhoz, hogy áldásban részesüljünk a jócselekedeteinkért, igaz szándékkal kell végeznünk azokat. Beszédében Mormon tanított arról is, hogy miként hozhatunk igazlelkű ítéleteket. A tanulók felfedezték, hogy minden, ami Istentől való, arra ösztönöz minket, hogy jót tegyünk, valamint szeressük és szolgáljuk Istent, ami pedig arra ösztönöz, hogy gonoszul cselekedjünk és Isten ellen hadakozzunk, az ördögtől való. Mormon arra kérte hallgatóit, hogy szorgalmasan kutassanak Krisztus világosságánál, ami erőt ad majd nekik ahhoz, hogy különbséget tudjanak tenni jó és gonosz között.

Bevezetés

A mai lecke kihangsúlyozza az egyházi gyűléseken való részvétel okait és annak jelentőségét. Bátorítást is nyújt a tanulóknak azon eltökéltségükben, hogy különbséget tegyenek jó és gonosz között, valamint szorgalmasan kutassanak Krisztus világosságánál, hogy jó döntéseket tudjanak hozni.

Javaslatok a tanításhoz

Ether 14–15

Moróni feljegyzései a járedita civilizáció végéről

Írd fel a táblára: 2 000 000. Kérd meg a tanulókat, képzeljék el, mennyi kétféle ember a településükön élők számához képest. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Ether 15:1–2-t, miközben az osztály felidéri, mi történt kétféle járeditával.

Kérdezd meg, hogy az egyik tanuló össze tudná-e foglalni a járedíták pusztulásához vezető eseményeket, amelyek az Ether 14–15-ben kerültek feljegyzésre. Ha a tanulóknak nehézséget okoz a válaszadás, kérd meg őket a következő szentírásrészek áttekintésére: Ether 14:5–10, 24; 15:1–6, 19, 22.

Kérdezd meg: Milyen tanulságokat vonhatunk le a járedíták pusztulásából?

Ez a két igazság ki lett emelve a tanulók e heti leckéjében:

(1) **Ha elutasítjuk az Úr figyelmeztetéseit, hogy tartsunk bünbánatot, akkor az Ő Lelke visszahúzódik, és Sátán nyer hatalmat a szívünk felett.** (2) **A harag és a bosszúvágy olyan döntésekbe kergetik az embereket, amelyek nekik maguknak és másoknak is kárt okoznak.**

Kérdezd meg: Milyen helyzetekben vonatkozhatnak ezek a tanulságok egy fiatal férfi vagy fiatal nő életére manapság?

Moróni 1–3

Moróni tanúságot tesz, hogy nem fogja megtagadni a Krisztust

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Moróni 1:1–4-et. Azután tedd fel a következő kérdéseket az osztálynak:

- Miért akarták a lámániták megölni Morónit?
- Mit tanít ez Moróni hitéről és bátorságáról? Mi hogyan fejleszthetünk ki ilyen szilárd bizonyosságot Jézus Krisztusról?

Moróni 4–6

Moróni feljegyzi az úrvacsorai imákat, a keresztelés követelményeit, valamint az egyházi gyűlések okait

Írd fel a táblára a következő kifejezést: *Miért kell minden vasárnap elmennem istentiszteletre?* Kérd meg a tanulókat, hogy fussák át a Moróni 4–6-ot, és készüljenek egy-két perces feleletre válaszul e kérdésre – ehhez készítsenek pár jegyzetet a szentírás-tanulmányozási naplójukban. Biztasd őket, hogy válaszukba foglaljanak bele legalább kettőt az alábbiakból (ezeket felírhatod a táblára, vagy készíthetsz belőlük kiosztható másolatot):

1. Egy szentírásrész a Moróni 4–6-ból, amely elmondja, miért gyűljünk össze az egyházban.
2. Egy tan vagy tantétel, amely elmagyarázza, miért vegyünk részt az egyházi gyűléseken.
3. Egy személyes élmény, amely szemlélteti, miért vegyünk részt az egyházi gyűléseken.
4. Személyes bizonyosság az egyházi gyűléseken való részvételről.

Miután a tanulóknak elegendő idejük volt összeszedni a gondolataikat, kérd meg néhányukat, hogy osszák meg meglátásaikat az osztállyal.

Miután a tanulók megosztották, amit tanultak, te magad is tégy bizonyosságot a tanulók által megfogalmazott igazságokról, valamint annak fontosságáról, hogy rendszeresen összegyűljünk az egyházi gyűléseken.

Moróni 7:1–19

Mormon arról tanít, hogyan lehet különbséget tenni a jó és a gonosz között

Az óra előtt tölts meg egy poharat vízzel, egy másikat pedig víz és ecet (vagy só) elegyével. A két pohárnak egyformán kell kinéznie. Mondd el az osztálynak, hogy van két látszólag egyforma pohár vized, de az egyik savanyú (vagy sós) ízű. Kérj egy önkéntest, aki megállapítja, melyik pohárban van a jó víz, és melyikben van a savanyú (vagy sós). (Ehhez megkóstolhatják vagy megszagolhatják a vizeket.)

Kérdezd meg: Honnan tudhatjuk, hogy valami az ördögtől való, anélkül, hogy kipróbálnánk?

Mondd el, hogy feljegyzésében Moróni belefoglalta atyja, Mormon egyik prédikációját is, amely bepillantást nyújt ebbe a kérdésbe. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Moróni 7:11–13, 15–16-ot. Kérd meg az osztályt, hogy válasszanak legalább egy kifejezést, amely kitűnik számukra, és amely elmagyarázza, hogyan tegyünk különbséget a jó és a gonosz között. Adj lehetőséget néhány tanulóknak az általuk választott kifejezés megosztására.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Moróni 7:19-et, és kérd meg az osztályt, hogy keressék ki, mit mondott Mormon, mit tegyünk, hogy meg tudjuk különböztetni a jót a gonosztól.

Kérdezd meg: Mit tanácsolt nekünk Mormon, mit tegyünk, hogy meg tudjuk különböztetni a jót a gonosztól?

A tanulóknak a következő tantételt kell megfogalmazniuk: **Amikor szorgalmasan kutatunk Krisztus világosságánál, akkor különbséget tudunk tenni jó és gonosz között.**

Tedd fel a tanulóknak a következő kérdéseket:

- Az e héten végzett tanulmányaitok alapján hogyan fogalmaznátok meg, mi Krisztus világossága?
- Előfordult-e már, hogy Krisztus világossága segített különbséget tennetek jó és gonosz között? Mikor?

Adj pár percet a tanulóknak, hogy írásban sorolják fel kedvenc televíziós műsoraikat, filmjeiket, dalaikat, együtteseiket, internetes oldalaikat, alkalmazásaikat, videojátékaikat, illetve személyes tulajdonaikat. Kérd meg őket, hogy a Moróni 7:16–19 segítségével határozzák meg, hogy a felsorolásukban szereplő dolgok segítenek-e közelebb kerülniük Istenhez, vagy inkább eltávolítják őket Tőle.

Emlékeztess a tanulókat arra a felkérésre, amelyet az e heti tanulás során kaptak arra, hogy vessék ki az életükből azon dolgokat, amelyek nem jók, és ragadjanak meg minden jó dolgot (lásd Moróni 7:19). Megoszthatod egy élményedet arról, amikor Krisztus világosságát követted, és így képes voltál megkülönböztetni a jót a gonosztól.

Következő rész (Moróni 7:20–10:34)

Kérd meg a tanulókat, hogy gondolkozzanak el ezeken a kérdéseken a következő rész tanulmányozása során: Mi a jószívűség? Hogyan tehet szert az ember jószívűségre? Miért nem kell megkeresztelkedniük a kisgyermeknek? Hogyan maradt hithű Mormon és Moróni még oly nagy gonoszság közepette is? Mik voltak Moróni utolsó szavai? Miért fontosak ezek?

Moróni 7:20–48

Bevezetés

Moróni feljegyezte atyja, Mormon évekkel azelőtt egy zsinagógában mondott prédikációjának végét. Beszédében Mormon arra tanította hallgatóit, hogy ragadjanak meg minden jó dolgot (lásd Moróni 7:20, 25). Elmagyarázta, milyen kapcsolatban áll egymással a hit,

a remény és a jószívűség. Zárásként esdekelt népéhez, hogy szívük minden erejével imádkozzanak az Atyához a jószívűség, vagyis „Krisztus tiszta szeretete” (Moróni 7:47) ajándékáért.

Javaslatok a tanításhoz

Moróni 7:20–39

Mormon azt tanítja, hogy a Jézus Krisztusba vetett hit révén képesek vagyunk minden jó dolgot megragadni

Óra előtt írd fel a táblára a következő kérdést:

Milyen jó dolgokkal áldott meg benneteket Mennyei Atyánk?

Az óra kezdetén adj a tanulóknak egy-két percet, hogy megválaszolják ezt a kérdést a jegyzetfüzetükben vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukban. Azután kérd meg őket, hogy olvassanak fel néhány dolgot, amit írtak.

Olvasd fel a Moróni 7:24-et. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és figyeljék meg, ki vagy mi a forrása mindazon jó dolgoknak, amelyeket kaptak.

- Ki a forrása mindazon jó dolgoknak, amelyeket kaptatok? (A tanulók válaszai különbözőek lehetnek, de ki kell fejezniük a következő igazságot: **Minden jó dolog Jézus Krisztustól származik.**)

Hogy segíts a tanulóknak még jobban megérteni a Moróni 7:24-ben tanított tant, mondd el, hogy Ádám és Éva leszármazottaiként „elbukottak” vagyunk, és egymagunk nem tudunk semmilyen áldást sem kapni (lásd még Alma 22:14; Ether 3:2; Hittételek 1:3). Jézus Krisztus és az általa hozott engesztelés nélkül „semmi jó dolog nem érhet[n]e minket”. Minden jó, amit valaha is kaptunk Mennyei Atyánktól, a Szabadítón és az Ő engesztelésén keresztül adatott.

Mondd el, hogy Mennyei Atyánk sok áldást tartogat számunkra. Szeretné, ha „minden jó dolgot megragad[nánk]” (Moróni 7:19), és szeretne megadni nekünk mindent, amivel Ő rendelkezik (lásd T&Sz 84:38).

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel Mormon kérdését a Moróni 7:20-ból. Azután kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Moróni 7:21–24-et, és keressék meg, mit tanítanak ezek a versek arról, hogy miként tudunk megragadni minden jó dolgot.

- A Moróni 7:21–24-ben olvasottak alapján hogyan válaszolnátok Mormonnak a Moróni 7:20-ban feltett kérdésére? (Miközben a tanulók válaszolnak, segíts nekik meghatározni a következő tantételt: **A Jézus Krisztusba vetett hit gyakorlása révén képesek vagyunk minden jó dolgot megragadni.**)

Hogy segíts a tanulóknak megérteni, hogyan tudnak minden jó dolgot megragadni, kérd fel néhányukat, hogy egymást felváltva olvassák fel a Moróni 7:25–26, 32–38-at. Kérd meg az osztály felét, hogy fogalmazzák meg, milyen módon tudjuk kimutatni a hitünket Jézus Krisztusban, az osztály másik fele pedig keressen olyan dolgokat, amelyeket ennek eredményeként kapunk. (Amikor az egyik tanuló felolvassa a 33. verset, elmagyarázhatod, hogy az „amit én jónak látok” kifejezés olyan dolgokra utal, amelyek összhangban állnak az Úr akaratával.)

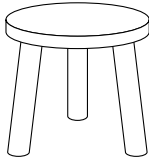
Miután a tanulók beszámoltak arról, hogy mit találtak, megkérheted őket, hogy írjanak le egy célt, amely segíteni fog nekik nagyobb hitet gyakorolni Jézus Krisztusban, illetve megragadni minden jó dolgot, amelyet Mennyei Atyánk meg szeretne adni nekik. Oszd meg

a bizonyságodat arról, hogy nagyszerű áldások adatnak a Szabadítón, az evangéliumán és engesztelésén keresztül. Biztasd a tanulókat, hogy gyakoroljanak nagyobb hitet Őbenne.

Moróni 7:40–43

Mormon azt tanítja, hogy a Jézus Krisztusba vetett hit az örök életben való reménységhez vezet minket

Rajzolj fel a táblára egy háromlábú széket (vagy hozz be egyet az órára).

Olvasd fel a következő kijelentést M. Russell Ballard eldertől, a Tizenkét Apostol Kvóruma tagjától:

„...Pál apostol azt tanította, hogy három isteni tantétel adja azt az alapot, amelyre felépíthetjük életünk építményét. [...] Együtt olyan támasztékokat nyújtó alapot biztosítanak, akárcsak a háromlábú szék lábai” (“The Joy of Hope Fulfilled,” *Ensign*, Nov. 1992, 33).

Címkézd fel a szék egyik lábát ezzel a felirattal: *Jézus Krisztusba vetett hit*. Kérd meg a fiatalokat, hogy gondolkodjanak el azon, vajon mit jelképezhet a szék két másik lába, azután kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Moróni 7:40-et, hogy megtudják, mit jelképez a szék második lába. (A reményt.)

Olvasd fel hangosan az alábbi kifejezéseket a reményről. Kérd meg a tanulókat, hogy figyeljék meg, milyen különbségeket látnak e két kijelentés között.

1. Remélem, esni fog ma az eső.
 2. Remény él bennem az Úr azon ígéretét illetően, hogy békesség tölthet el a bűnbánaton keresztül.
- Miben különbözik egymástól ez a két kifejezés? (Segíts a tanulóknak felismerni, hogy az első példában a *remélem* szó egy bizonytalan vágyakozásra utal. A második példában a *remény* szó a bizalom kifejezése. Cselekvésre indító motivációt jelent, és Jézus Krisztus engesztelésére összpontosul.)

Hogy segíts a tanulóknak megérteni a *remény* szót, ahogyan az a szentírásokban használatos, kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentést Dieter F. Uchtdorf elnöktől az Első Elnökségből:

„A remény a Lélek egyik ajándéka. [...]

A remény nem tudás, hanem inkább tartós bizalom abban, hogy az Úr beteljesíti a nekünk tett ígéreteit. Bizalom abban, hogy ha most Isten törvényei és az Ő prófétáinak szavai szerint élünk, úgy a jövőben el fogjuk nyerni a kívánt áldásokat. Azt jelenti, hogy hisszük és elvárjuk, hogy imáinkra választ kapunk. Magabiztosságban, optimizmusban, lelkesedésben és türelmes kitartásban nyilvánul meg” (A remény végtelen hatalma. *Liahóna*, 2008. nov. 21–22.).

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Moróni 7:41-et. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és keressék meg, mit tanított Mormon, miben reménykedjünk. Miközben a tanulók elmondják, hogy mit találtak, címkézd fel a sámlí második lábát így: *remény az örök életben*.

Mutass rá arra, hogy a Moróni 7:41 szentírás-memoriter. Javasolhatod a tanulóknak, hogy jellegzetes módon jelöljék meg ezt a verset, hogy könnyen megtalálhassák.

- A Moróni 7:41 szerint hogyan lehet reménységünk abban, hogy majd örök életre támadunk fel? (Bár a tanulók másképp fogalmazhatnak, ki kell jelenteniük a következő tantételt: **Ha hitet gyakorolunk Jézus Krisztusban, akkor reménységet kaphatunk engesztelése által arra, hogy egy nap majd örök életre támadunk fel.**)

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Moróni 7:42–43-at, és keressék ki, milyen jellemvonásokra van szükségünk, hogy hitünk és reményünk legyen. Kérd meg őket,

 A Moróni 7:41
szentírás-memoriter.

Utalj a lecke végén található tanítási ötletre, hogy segíts a tanulóknak elsajátítani ezt a szentírásrészt.

hogy mondják el, mit találtak. (Elmagyarázhatod, hogy szelídnék és alázatos szívűnek lenni azt jelenti, hogy alázatosak, gyengédek, az Úr akaratának engedelmességek vagyunk.)

- Szerintetek miért szükséges a szelídség és a szívbeli alázatosság ahhoz, hogy hitünk és reményünk legyen Jézus Krisztus engesztelésében?

Kérd meg a tanulókat, hogy válaszoljanak a következő kérdésre a jegyzetfüzetükben vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukban:

- Miként ad nektek reményt a Jézus Krisztusba és az Ő engesztelésébe vetett hitetek arra, hogy örök életet fogtok nyerni?

Moróni 7:44–48

Mormon a jószívűség fontosságáról tanít

Utalj vissza a háromlábú székre. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Moróni 7:44-et, és találjanak címkét a harmadik széklábra. Miközben a tanulók elmondják, hogy mit találtak, címkézd fel a sámlis harmadik lábát a *jószívűség* szóval. Kérd meg őket, hogy saját szavaikkal határozzák meg, mit jelent a *jószívűség*.

Kérd meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Moróni 7:45–47-et. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és figyeljék meg, hogyan írta le és határozta meg Mormon a jószívűséget.

- Hogyan határozza meg Mormon a jószívűséget a Moróni 7:47-ben? (Krisztus tiszta szereteteként.)
- Szerintetek mit jelent az, hogy a jószívűség soha el nem múlik?
- Szerintetek miért vagyunk semmik, ha nincs bennünk jószívűség?

Kérd meg a tanulókat, hogy válasszanak a jószívűség meghatározásai közül a Moróni 7:45-ből, és mondják el, szerintük mit jelentenek az adott definíciók. Szükség szerint korigáld a magyarázataikat. (Például a „hosszan tűrő” kifejezés azt jelenti, hogy az ember türelmesen elviseli a megpróbáltatásokat. Az, hogy „nem irigykedik”, azt jelenti, hogy az ember nem irigy és nem féltékeny másokra. A „nem fuvalkodik fel” kifejezés azt jelenti, hogy alázatos. Az, hogy „nem keresi a maga hasznát”, arra a tulajdonságra utal, hogy Istent és másokat saját maga elé helyez. Az, hogy „nem könnyű felbosszantani”, annyit tesz: nem könnyű kihozni a sodrából. Aki „minden dologban hisz”, az elfogad minden igazságot.)

Kérdezd meg a tanulóktól, hogyan reagálhatnának az alábbi helyzetekben, ha nem lenne bennük jószívűség. Azután kérdezd meg, mi lenne a reakciójuk, ha telve lennének jószívűséggel. (Átalakíthatod ezeket a helyzeteket az általad tanított fiatalok szükségleteinek és érdeklődésének megfelelően.)

1. A suliban csúfolnak téged vagy valaki mást.
2. Az egyik testvéred gyakran bosszant téged.
3. Valaki, akit ismersz, súlyos bűnt követett el.
4. Nem szereted annyira az új kvórum- vagy osztálytanácsadót, mint amennyire a régii szeretted.

Kérd meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Moróni 7:48-at. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és határozzák meg, mit kell tennünk, hogy megáldathassunk a jószívűség ajándékával. A tanulók válaszaik során ügyelj arra, hogy világos számukra a következő tantétel: **Ha szívünk minden erejével imádkozunk az Atyához, és Jézus Krisztus igaz követőiként élünk, akkor eltelhetünk jószívűséggel.**

Mutass rá arra, hogy a Moróni 7:45, 47–48 szentírás-memoriter. Javasolhatod a tanulóknak, hogy jellegzetes módon jelöljék meg ezeket a verseket, hogy könnyen megtalálhassák.

- Szerintetek miért kell szívünk minden erejével imádkoznunk a jószívűség ajándékáért?
- Tanúi voltatok-e már a jószívűség megnyilvánulásának? Mikor? (Kérd meg pár tanulót, hogy osszák meg élményeiket. Te is megoszthatod egy saját élményedet.)
- Éreztétek-e már, hogy az Úr segített nagyobb fokú jószívűséget éreznetek mások iránt? Mikor?

Kérd meg a tanulókat, hogy fussák át a Moróni 7:45-öt, és válasszák ki a jószívűség egyik alkotóelemét, amelyben jobbra kell válniuk. Biztasd őket, hogy imádkozzanak a jószívűség

 A Moróni 7:45, 47–48 szentírás-memoriter. Utalj a lecke végén található tanítási ötletre, hogy segíts a tanulóknak elsajátítani ezt a szentírásrészt.

ajándékáért, miközben törekcszenek jobbá válni ezen a területen. Tedd bizonyságodat arról, hogy milyen hatással volt életedre a hit, a remény és a jószívűség.

Szentírás-memoriter – Moróni 7:41

Segíts a tanulóknak kívülről megtanulni a Moróni 7:41-et. Felhasználhatod az e kézikönyv végén álló függelékben található módszerek egyikét.

Szentírás-memoriter – Moróni 7:45, 47–48

Kérd meg a tanulókat, hogy az alábbi felsorolásból válasszanak ki egy személyt, aki iránt nagyobb jószívűséggel szeretnének lenni: egy családtag, a kvórum vagy az osztály egyik tagja, egy iskolatárs, egy barát vagy egy szomszéd. Biztasd őket arra, hogy a Moróni 7:45 olvasása közben gondoljanak az adott személyre, és fontolják meg, miként tudnának nagyobb krisztusi szeretetet tanúsítani iránta. Kérd meg őket, hogy írjanak le a jegyzet-füzetükbe vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukba egy-két módot arra, hogy miként fognak jószívűséget tanúsítani a választott személy iránt. Kérd meg őket, hogy a jövő hét során tegyék imáik részévé ezt az erőfeszítésüket. Esetleg lehetőséget adhatsz a tanulóknak, hogy a következő napok során megosszák a tapasztalataikat.

Megjegyzés: A mai óra hossza miatt ezt a tevékenységet egy másik alkalommal is felhasználhatod, amikor több időtök van.

Moróni 8

Bevezetés

Tovább bővítve a szent feljegyzést Moróni belevett egy levelet, amelyet korábban atyjától, Mormontól kapott. A levélben Mormon leírt egy kinyilatkoztatást, amelyet arról kapott, miért nincs szükségük a kisgyermeknek

keresztelkedésre. Mormon arról is tanított, hogy miként készülhetünk fel arra, hogy Istennel lakozzunk. Levelét azzal zárta, hogy hangot adott aggodalmának a nefiták gonoszságát és közelgő pusztulását illetően.

A Lélek által taníts!

Az Úr azt mondta: „...a Lélek a hit imája által adatik meg nektek; és ha nem kapjátok meg a Lelket, akkor nem taníthatok” (T&Sz 42:14). Imádkozz azért a képességéért, hogy a Szentlélek vezetni tudjon téged, és fordíts különleges figyelmet a Szentlélek suttogásaira a tanítás során.

Javaslatok a tanításhoz

Moróni 8:1–24

Mormon azt tanítja, hogy a kisgyermekek Krisztusban élnek

Óra előtt tedd ki az Egy leány megkeresztelkedik című képet (*Evangéliumi művészeti könyv* [2009]. 104. sz.) vagy egy másik képet, amely egy nyolcéves gyermeket ábrázol a kereszteléskor. Írd fel a táblára a következő kérdést:

Miért nem keresztelkednek meg a gyermekek nyolc éves koruk előtt?

Amikor a tanulók megérkeznek, kérd meg őket, hogy nézzék meg a képet és gondolkodjanak el a táblára írt kérdésen.

Az óra kezdetekor mondd el a tanulóknak, hogy fiának, Moróninak írt egyik levelében Mormon tanított a kisgyermekek szabadulásáról. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Moróni 8:4–6-ot, és kérd meg az osztályt, figyeljék meg, mi aggasztotta Mormont. (Elmagyarázhatod, hogy a 6. versben szereplő *égbekiáltó* szó jelentése: súlyos, szégyenletes vagy fájdalmas.)

Miután a tanulók beszámoltak arról, hogy mit találtak, kérd meg őket, hogy olvassák el magukban a Moróni 8:7-et, és határozzák meg, mit tett Mormon, amikor tudomására jutott ez a probléma.

- Mit tanulhatunk Mormon példájából?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Moróni 8:8–9-et, és kérd meg az osztályt, hogy keressék meg a Mormon imájára adott választ. Miközben a tanulók megosztják, amit találtak, szükség szerint elmagyarázhatod, hogy az „Ádám átka” kifejezés Ádám Isten jelenlététől való elszakadására utal a bukás következményeként. Néhányan tévesen úgy hiszik, hogy minden gyermek bűnös állapotban jön a világra a bukás miatt. E helytelen elgondolás miatt úgy vélik, hogy a kisgyermek nem érdemes arra, hogy Isten jelenlétében éljenek, ha anélkül halnak meg, hogy megkeresztelték volna őket. Ennek elmagyarázása közben megkérheted a tanulókat, hogy mondják fel emlékezetből a második hittételt. Javasolhatod továbbá, hogy készítsenek keresztutalást a Moróni 8:8–9 és a Hittételek 1:2 között.

Írd fel a táblára a következő befejezetlen kijelentést: *A bűnbánat és a keresztelkedés szükséges mindazok számára, akik...*

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Moróni 8:10-et, és keressenek olyan szavakat és kifejezéseket, amelyekkel kiegészíthető a táblán lévő mondat. Miután a tanulók beszámoltak válaszaikról, egészítsd ki a mondatot így: *A bűnbánat és a keresztelkedés szükséges mindazok számára, akik felelősségre vonhatók és képesek bűn elkövetésére.* Biztathatod a tanulókat, hogy jelöljék meg azokat a kifejezéseket, melyek ezt az igazságot tanítják a Moróni 8:10-ben.

Hasznos lehet tisztázni, hogy a bűn „tudatos engedetlenség Isten parancsolataival szemben” (Kalauz a szentírásokhoz: bűn; scriptures.lds.org). Olvasd fel a következő kijelentést Dallin H. Oaks eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„Tanunkból úgy értjük, hogy a felelősségre vonhatóság kora előtt a gyermekek »nem képesek bűn elkövetésére« (Moróni 8:8). Ebben az időszakban

a gyermekek követhetnek el hibákat, még nagyon súlyosakat és nagy kárt okozókat is, amelyeket helyre kell igazítani, de cselekedeteik nem számítanak bűnnek” (“Sins and Mistakes,” *Ensign*, Oct. 1996, 65).

Oszd ketté az osztályt. Kérd meg az osztály egyik felét, hogy olvassák el magukban a Moróni 8:11–18-at, a többiek pedig olvassák el magukban a Moróni 8:11, 19–24-et. (Ezeket az utalásokat fel is írhatod a táblára.) Mielőtt elkezdenék az olvasást, kérd meg a tanulókat mindkét csoportban, hogy határozzák meg, mit tanított Mormon a kisgyermekes keresztelezéséről. Miután elegendő idejük volt az olvasásra, kérj meg néhány tanulót az egyes csoportokból, hogy számoljanak be arról, hogy mit találtak. Feltehetsz néhányat a következő kérdések közül, hogy segíts a tanulóknak mélyebben átgondolni Mormon tanításait:

- Szerintetek mit jelent az, hogy „a kisgyermekes Krisztusban élnek”? (Moróni 8:12, 22). (Jézus Krisztus engesztelése révén megváltást nyernek. Nem tudnak bűnt elkövetni, mert Sátánnak nem adatott hatalom a kisgyermekes megkísértésére. Lásd még Moróni 8:10; T&Sz 29:46–47.)
- Mit kell tennünk, hogy Krisztusban élővé váljunk? (Lásd 2 Nefi 25:23–26; Moróni 8:10.)
- Mit tanulhatunk ezekből a versekből a kisgyermekes megváltásáról? (Bár a tanulók más-képp fogalmazhatnak, ki kell jelenteniük a következő igazságot: **A kisgyermekes Jézus Krisztus engesztelése révén nyernek megváltást.** A tanulók rámutathatnak arra is, hogy **a kisgyermekes Krisztusban élnek**, továbbá hogy **Isten nem részrehajló Isten**, illetve hogy **Isten változatlan.**)

Írd fel az alábbi példákat a táblára, vagy oszd ki őket másolatban. Kérd meg a tanulókat, hogy mindannyian válasszanak egyet közülük. Azután kérd meg a tanulókat, hogy válasszanak egy-két verset a Moróni 8:8–23-ból, és magyarázzák el, hogy a versekben álló igazságok miként adnak választ az adott példában szereplő aggályra.

1. példa: Misszionáriusként találkozol egy házaspárral, akiket mélyszomorúság gyötör kéthónapos kislányuk halála miatt. Egyházuk vezetője azt mondta nekik, hogy a kisgyermekes bűnösnek születnek Ádám vétke miatt. Azt mondja, hogy mivel lányuk nem lett megkeresztelve, mielőtt meghalt, így nem lehet része a megváltásban.

2. példa: Van egy barátod, aki egy ideje találkozik a misszionáriusokkal és jár veled istentiszteletre. Meghozza a döntést, hogy csatlakozik az egyházhoz, de habozik a keresztelezést illetően. „Csecsemőként megkereszteltek – magyarázza. – Az nem elég jó?”

Miközben a tanulók megosztják gondolataikat a második példával kapcsolatban, lehet, hogy emlékeztetned kell őket arra, hogy a bűnbánat és a keresztelezés azok számára szükséges, „akik felelősségre vonhatók és képesek bűn elkövetésére” (Moróni 8:10). Az Úr azt mondta, hogy a gyermekek nyolc éves korukban válnak felelősségre vonhatóvá Őelőtte. Az erről az igazságról szóló kinyilatkoztatások megtalálhatók a Joseph Smith fordításban lévő 1 Mózes 17:11-ben (a hármasszentírás-kötet végén álló Válogatások Joseph Smith Bibliafordításából részben) és a Tan és a szövetségek 68:25–27-ben.

Moróni 8:25–30

Mormon arról tanít, hogy mit kell tenniük azoknak, akik felelősségre vonhatók, hogy Istennel lakozzanak

Mondd el, hogy miután Mormon arról tanított Moróninak, hogy miért nincs szüksége a kisgyermekeseknek a keresztelezésre, azzal a tanítással folytatta, hogy miért szükséges a keresztelezés azok számára, akik felelősségre vonhatók. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Moróni 8:25–26-ot. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és keressék meg, milyen áldások adatnak azoknak, akik hitet gyakorolnak, bűnbánatot tartanak és megkeresztelkednek.

- Milyen áldásokat találtatok ezekben a versekben? (Miközben a tanulók beszámolnak arról, hogy mit találtak, felsorolhatod a válaszaikat a táblán. A válaszok között szerepelhet az, hogy a hit, a bűnbánat és a keresztelezés a bűnök bocsánatához, szelídséghez és szívbeli alázatossághoz, a Szentlélek látogatásához, reménységhez, tökéletes szeretettséghez, és végül ahhoz az áldáshoz vezet, hogy Istennel élhetünk.)

Miközben a tanulók felsorolják a Moróni 8:25–26-ban talált áldásokat, felteheted a következő kiegészítő kérdéseket:

- Szerintetek miért vezethet bűneink bocsánata szelídséghez és szívbeli alázatossághoz?

- Hogyan hívhatja meg életünkbe a Szentlelket a szelídség és a szívbeli alázatosság?
- Miért segít nekünk a Szentlélek felkészülni arra, hogy Istennel éljünk?
- Szerintetek miért kell szorgalmasnak és imádságos lelkűeknek lennünk, hogy a tökéletes szeretet kitartson az életünkben?

Írd fel a táblára a következő befejezetlen kijelentést: *A parancsolatok iránti hithű engedel-
messég révén elnyerhetjük a Szentlelket, aki felkészít minket arra, hogy ...*

Kérd meg a tanulókat, hogy keressenek egy olyan kifejezést a Moróni 8:25–26-ban, amellyel kiegészíthetik ezt a tantételt: ***A parancsolatok iránti hithű engedelmesség révén elnyerhetjük a Szentlelket, aki felkészít minket arra, hogy Istennel lakozzunk.***

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Moróni 8:27-et, és kérd meg az osztályt, hogy keressék meg, mit eredményezett a nefiták kevélysége. Azután kérd meg a tanulókat, hogy olvassák át magukban újra a Moróni 8:26-ot és a Moróni 8:27-et, és vessék össze a szelídség és a szívbeli alázatosság eredményeit a kevélység következményeivel.

Kérj meg egy másik tanulót, hogy olvassa fel a Moróni 8:28-at. Mutass rá, hogy miután Mormon hangot adott a nefiták iránti aggodalmának, ezt mondta: „Imádkozz értük, fiam, hogy tartsanak bűnbánatot.” Emlékeztess a tanulókat arra az erőre, amely azáltal áradhat az emberek életébe, hogy mások imádkoznak értük.

A lecke befejezéseként kérd meg a tanulókat, hogy osszák meg érzéseiket az engesztelés hatalmáról, amely megszabadítja a kisgyermeket és mindannyiunkat, amikor törekszünk hűek maradni a szövetségünkhöz.

Megjegyzések és háttér-információk

Moróni 8:8. „Ádám átka... én bennem levé tetett ró luk”

Néhányan úgy hiszik, hogy Ádám és Éva bukása miatt az újszülött csecsemők bűnnel szennyezve jönnek a világra. Joseph Fielding Smith elnök elmagyarázta, hogy ez a tanítás hamis:

„Mindazok, akik úgy hiszik, hogy az ember, igen, még az újszülött kisdedek is az »eredendő bűn« (más szavakkal Ádám vétke) szennyt viselik magukon, megtagadják Jézus Krisztus engesztelő vérének irgalmát. A Biblia (csakúgy, mint modernkori szentírásaink) azt tanítja, hogy Jézus Krisztus valóban az emberiség Megváltója a bukástól. Megfizette az árat mindazért, amit az emberiség Ádám vétke révén örökölt. A lelkünkre kivetett adósság teljes mértékben meg lett fizetve. Nem volt fennmaradó büntetés, amely bármely élő lény által vagy javára végzett bármilyen cselekedetet kívánna az »eredendő bűntől« való szabadulás érdekében. A tan, mi szerint a kisdedek az »eredendő bűn« átka alatt jönnek a világra, utálatos tan Isten szemében, és tagadja az engesztelés nagyságát és irgalmát (lásd Moróni 8. fejezet)” (*Church History and Modern Revelation: A Course of Study for the Melchizedek Priesthood Quorums*, 4 vols. [1949], 4:99).

Moróni 8:8–24. Csecsemőkeresztelés

Joseph Smith próféta azt tanította, hogy a kisgyermeknek nincsen szükségük keresztelésre:

„»Hogy hiszünk-e a csecsemők megkeresztelésében?« [...] Nem. [...] Mivel sehol sincsen leírva a Bibliában. [...] A keresztelkedés a bűnök bocsánataért történik. A gyermekeknek nincsenek bűneik. [...] A gyermekek mind Krisztusban tételnek élővé, az érettebb korúak pedig a hit és a bűnbánat révén” (*History of the Church*, 5:499).

Boyd K. Packer elnök a Tizenkét Apostol Kvórumából mesélt néhány teljes idejű misszionáriusról, akik

vigaszt tudtak nyújtani egy kisfia halálát gyászoló édesanyának:

„...két misszionárius az Egyesült Államok déli részén lévő hegyekben munkálkodott. A hegytetőről egy nap egy csoportnyi embert láttak egy távolabbi tisztáson gyülekezni. Mivel a misszionáriusoknak nem túl gyakran adódott alkalmuk ilyen sok embernek prédikálni, elindultak lefelé a tisztáshoz.

Egy vízbefulladt kisfiú temetésére gyűltek össze. A fiú szülei egy lelkészt hívtak, hogy az majd »gyászbeszédet« mondhasson a fiuk felett. A misszionáriusok a háttérben álltak, miközben a vándorló lelkész a gyászoló édesapa és édesanya felé fordulva hozzá látott a prédikációhoz. Ha a szülők vigaszt vártak e papi ruhába öltözött férfitől, akkor nagyot kellett csalódnuk.

Szigorúan megdorgálta őket, amiért nem keresztelték meg a kisfiút. Mindig halogatták ezért vagy azért, és most már túl késő volt. Mindenféle kertelés nélkül megmondta nekik, hogy a kisfiuk pokolra került. Az ő hibájukból. Őket kell okolni a fiuk végtelen gyötrelméért.

A beszéd végeztével, és miután betemették a sírt, az elderek odamentek a gyászoló szülőkhöz. »Mi az Úr szolgálai vagyunk – mondták a zokogó édesanyának –, és egy üzenetet hoztunk az önök számára.« Miközben a zokogó szülők hallgatták őket, a két elder a kinyilatkoztatásokból olvasott fel nekik, majd bizonyágot tettek az élők és az elhunytak megváltását szolgáló kulcsok visszaállításáról.

Kicsit azért együtt érzek azzal a lelkésszel. A tőle telhető legjobban, az általa birtokolt tudás és világosság fényében végezte a dolgát. Sokkal több minden van azonban, amit még megoszthatott volna. Ott van az evangélium teljessége.

Az elderek vigasztalókként, tanítókként, az Úr szolgálaként, valamint Jézus Krisztus evangéliumának felhatalmazott papjaiként érkeztek” (Egy kisgyermek vezet majd őket. *Liahóna*, 2012. máj. 7.).

Moróni 9

Bevezetés

Fiának, Moróninak írt utolsó feljegyzett levelében Mormon bánkódott a nefiták gonoszsága miatt. Arra intette Morónit, hogy szorgalmasan munkálkodjon, hogy segítsen a nefitáknak bűnbánatot tartani. Mormon elbeszélte a nép szenvedéseit is, amelyeket gonoszságuk

idézett elő. Népe romlott állapota ellenére Mormon arra biztatta Morónit, hogy legyen hű Jézus Krisztusban, és legyen reménye az örök élet ígérétségében.

Építő tanítás

Amikor meghatározod, mit és hogyan fogsz tanítani az adott szentírásblokkból, válassz olyan igazságokat és tanítási módszereket, amelyek építően hatnak a tanulókra, és lehetővé teszik számukra, hogy a Szentlélek felemelően hasson rájuk.

Javaslatok a tanításhoz

Moróni 9:1–20

Mormon a nefiták és a lámániták gonoszsága miatt kesereg

Kérd meg a tanulókat, gondolkozzanak el azon, hogy előfordult-e már, hogy segíteni akartak valakinek, aki azonban elutasította a segítségüket.

- Hogyan reagálhatnak néhányan, amikor segítő szándékukat újból és újból elutasítják azok, akiknek segíteni akarnának?

Mondd el az osztálynak, hogy a Moróni 9 Mormon próféta levele, amelyet fiának, Moróninak írt. Kérd meg őket, hogy keressék ki, hogyan bátorította Mormon a fiát.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Moróni 9:1-et. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és keressék ki, mely szóval jellemezte Mormon a nefiták helyzetét. A tanulók válaszai után szükség lehet rá, hogy elmagyarázd: a *gyötrelmes* szó olyasvalamire utal, ami nagyon fájdalmas, kétségbeejtő vagy elkeserítő.

Írd fel a táblára az alábbi szentírás-utalásokat: *Moróni 9:2–5; Moróni 9:7–10; Moróni 9:16–19*. Oszd három csoportra az osztályt. Add feladatul az egyes csoportoknak a táblán lévő egyik szentírásrészlet elolvasását, és kérd meg őket, keressék meg a Mormon által felsorolt gyötrelmes dolgokat. Kérj meg egy tanulót minden csoportból, hogy számoljon be arról, mit találtak. (Ha a Moróni 9:2–5-öt olvasó tanulók nem említik a haragot, megemlítheted te, hogy milyen szerepet játszott a harag a Mormon által leírt szörnyű eseményekben.)

Kérj meg néhány tanulót, hogy egymást váltva olvassák fel a Moróni 9:11–15, 20-at. Kérd meg a tanulókat, hogy keressék ki, miért bánkódott Mormon népe helyzete miatt. Tedd fel a tanulóknak a következő kérdéseket, hogy segíts nekik elemezni ezeket a verseket:

- Szerintetek mit jelent „emberiesség nélkül való[nak]” lenni? (Moróni 9:11). (Emberiesség nélkül cselekedni – kifinomultság vagy önuralom nélkül; nem tisztelni másokat; semmibe venni a társadalmat irányító törvényeket.)
- Szerintetek mit jelent „híján [lenni] a tantételnek”? (Moróni 9:20). (Normák nélkül, Isten parancsolatait nem tisztelve és be nem tartva élni.)
- Szerintetek mit jelent „már nem érez[ni]”? (Moróni 9:20). (Megkeményíteni a szívet az Úr Lelke és Krisztus világossága ellen, és nem tenni különbséget a helyes és a helytelen között.)
- Milyen bizonyítékait látjátok a mai világban annak, hogy egyesek emberiesség nélkül valók, híján vannak a tantételnek, és már nem érznek?

Rámutathatsz, hogy Mormon azt mondta: népe csupán néhány év leforgása alatt jutott el a gonoszság ezen állapotába (lásd Moróni 9:12).

Mondd el, hogy hasonlóan a járedita nemzetben élő Ether prófétához Mormon is tanúja volt a népén eluralkodó haragnak és gonoszságnak. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Moróni 9:4-et. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és figyeljék meg, mitől tartott Mormon a nefitákkal kapcsolatban. (Attól félt, hogy „az Úr Lelke többé nem bajlódik velük”.)

- Mormon megemlítette, hogy „szüntelenül fáradoz[ott népéért]”. Miért lehet hajlandó Mormon vagy egy mai egyházi vezető továbbra is fáradozni egy olyan nép között, akik haragra gerjednek vagy megkeményítik szívüket Isten szava ellen?

Írd fel a táblára a következő igazságot: **Szorgalmasan kell munkálkodnunk Isten szolgálatában, még akkor is, ha azok, akiket szolgálunk, nem reagálnak pozitívan.** Mondd el, hogy ez akkor is igaz, amikor azok, akiket szolgálunk, súlyos bűnben vétkesek. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Moróni 9:6-ot. Kérd meg a tanulókat, hogy kövessék az olvasottakat, és keressék meg, milyen okból kell szorgalmasan munkálkodnunk Isten szolgálatában, még akkor is, ha azok, akiket szolgálunk, nem reagálnak pozitívan. Miután a tanulók elmondták, hogy mit találtak, olvasd fel nekik a következő helyzeteket (vagy találd ki néhányat magadtól), hogy segíts nekik átgondolni, miként vonatkozhat ez az igazság az életükre. Kérj meg egy-két tanulót, hogy mondják el, miként tudnák alkalmazni a táblán lévő igazságot az egyes helyzetekben.

1. A Fiatal Nők osztályotok elnökeként öt másik fiatal nőért vagy felelős az egyházköz-ségeitekben. Egyikük már több mint egy éve nem jött el az egyházi gyűlésekre vagy a tevékenységekre. Miután az elmúlt három hónapban személyesen is többször hívtad, még mindig nem jött el egyetlen gyűlésre vagy tevékenységre sem.
2. Háziitanítóként szorgalmasan munkálkods, hogy szolgálatot nyújts a hozzád kijelölt minden egyes családnak. Az elmúlt néhány hónap során azonban az egyik családod nem viszonzta a telefonhívásaidat és nem nyitott ajtót, amikor elugrottál hozzájuk.
3. Késztetést érzel arra, hogy megkérdd az egyik jó barátodat, hogy találkozzon a misszionáriusokkal. Nemet mond a meghívásodra, te azonban továbbra is késztetést érzel arra, hogy újra megkérdezd.

Oszd meg a következő kijelentést Henry B. Eyring elnöktől az Első Elnökségből, aki arra biztatott minket, hogy legyünk állhatatosak az Isten gyermekei között végzett munkálkodásunkban. Kérd meg a tanulókat, hogy keressenek valamit, ami motivációt nyújt nekik mások szorgalmas segítésére.

„Istennel kötött szövetség ez arra, hogy minden parancsolatát betartsuk, és úgy szolgálunk, mintha Ő személyesen jelen lenne. Ha lehetőségeink szerint minél inkább e norma szerint élünk, az megadja a mindvégig kitartáshoz szükséges erőt.

Nagyszerű papsági felkészítők mutatták meg nekem, hogyan tehetünk szert erre az erőre. Szokásunkká kell tenni azt, hogy túljutunk mindazon fáradságon és félelmen, ami miatt néha inkább abbahagynánk. Az Úr nagyszerű vezetői megmutatták nekem, hogy abból ered maradandó lelki erő, ha munkánkat végezve nem állunk meg azon a ponton, ahol mások megpihennének.

[...] Megígérem nektek, hogy ha minden tőletek telhetőt megtesztek, akkor Isten felmagasztalja és megnöveli az erőteteket és a bölcsességeketek” (Papsági felkészülés: „Szükségem van a segítségédre”. *Liahóna*, 2011. nov. 58–59.).

- Mit tanított Eyring elnök, ami arra ösztönöz titeket, hogy szorgalmasan munkálkodjatok az Úrnak nyújtott szolgálatokban, függetlenül attól, hogy mások hogyan fogadják erőfeszítéseiteket?

Olvasd fel a következő történetet Mervyn B. Arnold eldertől a Hetvenektől egy papsági vezetőről, aki szorgalmasan munkálkodott egy fiatal férfival, noha újra és újra elutasították. Kérd meg a tanulókat, hogy figyeljék meg, mit látott meg végül a fiatal férfi a papsági vezetőjében.

„Marques testvér a braziliai Fortaleza Gyülekezet elnökségében tanácsosként szolgálva más papsági vezetőkkel kidolgozott egy tervet a gyülekezetében kevésbé tevékeny egyháztagok újra aktivizálására. Az egyik ilyen kevésbé tevékeny egyháztag egy Fernando Araujo nevű fiatal férfi volt. Nemrég beszélgettem Fernandóval, és ő megosztotta velem élményeit:

»Szörfbajnokságokra kezdtem járni vasárnap reggelenként, és elmaradoztam az egyházi gyűléseimről. Egy vasárnap reggel Marques testvér kopogott az ajtómon, és megkérdezte nem egyháztag édesanyámat, hogy beszélhetne-e velem. Mikor azt a választ kapta, hogy én alszom, engedélyt kért, hogy felébresszen. Így szólt hozzám: ‘Fernando, el fogsz késni az istentiszteletről!’ Meg sem hallgatva kifogásaimat elvitt a gyülekezetbe.

A következő vasárnap is ugyanez történt, majd azután is. A harmadik vasárnap úgy döntöttem, korán elindulok, hogy el tudjam kerülni a találkozást. Ahogy kinyitottam a kaput, ott találtam őt az autójában ülve, szentírásokat olvasgatva. Mikor meglátott, csak annyit mondott: 'Nagyszerű! Korán felkeltél. Akkor ma felkeresünk egy másik fiatal férfit.' Én szabad akaratomat hangoztattam, mire ő csak annyit mondott: 'Ezt majd később megbeszéljük.'

A nyolcadik vasárnap után sem tudtam lerázni, ezért úgy döntöttem, hogy egy barátomnál fogok aludni. Másnap reggel a tengerparton voltam, amikor megláttam, hogy egy öltönyös férfi felém tart. Mikor megláttam, hogy Marques testvér az, berohantam a vízbe. Aztán hirtelen azt éreztem, hogy egy kéz megérinti a vállamat. Marques testvér volt az, derékig a vízben állva! Megfogta a kezemet, és azt mondta: 'El fogunk késni! Menjünk!' Mikor elkezdtem azon vitatkozni vele, hogy nincs semmi ruhám, amit felvehetnék, csak annyit válaszolt: 'Ott van a kocsiban.'

Aznap, ahogy kifelé jöttünk az óceánból, megérintett Marques testvér irántam érzett [őszinte] szeretete és aggodalma. [...] Marques testvér nemcsak elvitt istentiszteletre, hanem a kvórum gondoskodott arról, hogy [tevékeny] is maradjak. Olyan tevékenységeket terveztek, melyek által úgy éreztem, szükség van rám. Elhívást kaptam, és a kvórum tagjai a barátaim lettek«" (Erősítsd a testvéred! *Liahóna*, 2004. máj. 46–47.).

Mondd el, hogy az egyház tagjaiként mindannyiunknak fontos munkát kell elvégeznünk ebben az életben. Mormon, Moróni és Marques testvér példája bátorítást nyújthat nekünk e munkálkodás során, amikor elcsüggedünk, vagy azt tapasztaljuk, hogy elutasítanak minket azok, akiket szolgálnunk kell.

Moróni 9:21–26

Mormon arra biztatja Morónit, hogy legyen hithű

Kérd meg a tanulókat, nevezzenek meg olyan nemrég bekövetkezett eseményeket a közösségükben, a nemzetükben vagy a világon, amelyek elcsüggeszthetik az embereket.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Moróni 9:21–22, 25–26-ot. Kérd meg őket, keressék meg, milyen tanácsot adott Mormon Moróninak arról, hogy mit tegyen az őt körülvevő csüggesztő körülmények közepette. Hogy segíts a tanulóknak elemezni ezeket a verseket, tedd fel a következő kérdéseket:

- Mely szavak és kifejezések jelzik azt ezekben a versekben, hogy miként érzett Mormon a fia, Moróni iránt?
- Mit javasolt Mormon, minek legyen helye Moróni elméjében örökké? (Lásd Moróni 9:25.) Hogyan segíthet nekünk a Szabadítóra és az Ő engesztelésére való emlékezés, amikor elcsüggedünk vagy gonoszság vesz körül minket?
- Mit tanulhatunk ezekből a versekből arra vonatkozóan, hogy miként reagáljunk a körülöttünk lévő nehézségekre és gonoszságra? (Noha a tanulók válaszai különbözhetnek, ki kell jelenteniük, hogy **ha hűek vagyunk Jézus Krisztusban, akkor Ő fel fog emelni minket még akkor is, ha nehézségek és gonoszság vesz körül bennünket.** Ezt a tantételt fel is írhatod a táblára, és javasolhatod, hogy a tanulók írják be a szentírásaikba.)
- Milyen tapasztalatok tanúsítják ezt a saját életetekből vagy hozzátok közel állók életéből?

Biztasd a tanulókat arra, hogy gondolkodjanak el azon, miként lehetnek még inkább hűek Jézus Krisztushoz, és hogyan tarthatják Őt jobban az emlékezetükben még akkor is, amikor csüggednek vagy gonoszság övezi őket. Tegyéél bizonyosságot az erőről, amelyet annak köszönhetően kaptál, hogy hű vagy Jézus Krisztusban.

Moróni 10:1–7, 27–29

Bevezetés

Moróni arra buzdította a lámánitákat és mindenki mást, aki olvassa majd a bizonyágát, hogy kérjék meg Istent, erősítse meg szavai igazságát. Azt tanította, hogy Isten a Szentlélek hatalma által ki fogja nyilvánítani a Mormon könyve igaz voltát és Jézus Krisztus valóságát. Moróni kijelentette azt is, hogy találkozni fog velünk Isten ítélőszéke előtt, ahol maga az Úr fogja

megerősíteni Moróni szavainak igaz voltát. (Megjegyzés: Hagyhatsz időt az óra végén arra, hogy a tanulók megosszák a Mormon könyvről való bizonyágukat. Hogy biztosan legyen elegendő idő, imádságos lélekkel válaszd ki e lecke azon részeit, amelyek a leginkább hasznára lesznek a tanulóidnak.)

Javaslatok a tanításhoz

Moróni 10:1–7

Moróni arra buzdít minket, hogy nyerjünk bizonyágot a Mormon könyvről és Jézus Krisztusról

Az óra előtt rajzolj fel a táblára egy boltívet zárókővel (visszalapozhatsz a 4. leckében használt illusztrációhoz). Kezdd azzal a leckét, hogy rámutatsz a képre.

- Mi a célja a zárókőnek a boltívben?
- Hogyan kapcsolódik a zárókő a Mormon könyvéhez? (Ha a tanulóknak nehézséget okoz a kérdés megválaszolása, javasolhatod, hogy olvassák el Joseph Smith próféta kijelentését a Mormon könyve bevezetésének hatodik bekezdésében.)

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Mormon könyve bevezetésének utolsó bekezdését. Mielőtt olvasni kezdenek, kérd meg őket, hogy keressék ki, mi az a három igazság, amit az ember megtudhat, ha bizonyágot nyer a Mormon könyvről.

- Ahogyan a boltívet összetartja a zárókő, bizonyágunk mely további részeit erősíti meg, ha bizonyágot kapunk a Mormon könyvről?
- Miért fontos, hogy minden ember saját maga bizonyágot kapjon a Mormon könyvről?

Foglald össze a Moróni 10:1–2-t azzal, hogy elmondod: körülbelül 1400 évvel azelőtt, hogy Joseph Smith próféta megkapta az aranylemezeket, Moróni befejezte atyja feljegyzését, amikor leírta végső intését azok számára, akik az utolsó napokban megkapják majd a Mormon könyvét. (Elmondhatod a tanulóknak, hogy a *buzdítani* szó – amely erős biztatást vagy ösztönzést jelent – nyolc alkalommal fordul elő a Moróni 10-ben.)

Mondd el, hogy Moróni arra buzdította mindazokat, akik megkapják a Mormon könyvét, hogy törekedjenek bizonyágot szerezni a könyv igazságáról és isteni voltáról. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Moróni 10:3–4-et, és keressenek olyan kifejezéseket, amelyek leírják, mi szükséges ahhoz, hogy bizonyágot nyerjünk a Mormon könyvről a Szentlélek által. Javasolhatod, hogy a tanulók jelöljék meg a szentírásaikban ezeket a kifejezéseket, amikor rájuk bukkannak. Miközben a tanulók beszámolnak arról, hogy milyen kifejezéseket találtak, írd fel azokat a táblára. Válaszaik között szerepelniük kell a következőknek:

„ezeket a dolgokat olvassátok”

„emlékezzetek rá, milyen irgalmas volt az Úr”

„gondolkozzatok el ezen a szívetekben”

„őszinte szívetel, igaz szándékkal, Krisztusba vetett hittel kérdez[ze]tek”

Hogy segíts a tanulóknak jobban megérteni, mit kell az embernek tennie, hogy bizonyágot kapjon a Szentlélektől arról, hogy a Mormon könyve igaz, használd az alábbi tanítási ötleteket a Moróni által tanított egyes követelmények megbeszéléséhez.

Oszd meg a bizonyágod!

Gyakorta használd ki a lehetőséget, hogy bizonyágot tegyél Jézus Krisztusról, az Ő evangéliumáról és a Mormon könyvről. Biztasd a tanulókat is bizonyáguk megosztására. A bizonyág megosztása nem csupán azt az embert áldja meg, aki bizonyágot tesz, hanem meg tudja erősíteni mások hitét és bizonyágát is.

1. „Ezeket a dolgokat olvassátok”

Moróni arra szólított minket, hogy olvassuk el „ezeket a dolgokat”, vagyis a Mormon könyvét. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő történetet, amelyet Tad R. Callister elder, a Hetvenek tagja mesélt arról, hogy miként vált javára egy fiatal nőnek az, hogy elolvasta a Mormon könyvét:

„...egy 14 éves lány... elmesélte, hogy vallási kérdésekről beszélgettek a barátaival az iskolában. Barátnője megkérdezte tőle: »Te milyen egyháznak vagy tagja?»

Ő így felelt: »Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyházának, vagyis mormon vagyok.«

Barátja ezt válaszolta: »Ismerem azt az egyházat, és tudom, hogy nem igaz.«

»Honnan tudod?« – hangzott a lány kérdése.

»Onnan – mondta a barátnő –, hogy kutatásokat végeztem.«

»Olvastad a Mormon könyvét?«

»Nem – jött a válasz. – Azt nem.«

Mire ez a kedves ifjú hölgy a következőt felelte: »Akkor nem végeztél alapos kutatómunkát, mert én elolvastam a Mormon könyve minden egyes lapját, és tudom, hogy igaz« (A Mormon könyve – egy Istentől származó könyv. *Liahóna*, 2011. nov. 76.).

- A Mormon könyve elolvasása miért kulcsfontosságú abban, hogy az ember bizonyosságot kapjon annak igaz voltáról?
- Hogyan erősítette meg a Mormon könyve elolvasása idén a róla és a benne tanított igazságról való bizonyosságokat?

2. „Emlékezzetek rá, milyen irgalmas volt az Úr”

Moróni azt tanította, hogy azok, akik elolvassák a Mormon könyvét, és szeretnék megtudni, hogy az igaz, „emlékezze[n]jek rá, milyen irgalmas volt az Úr” (Moróni 10:3).

Magyarázd el, hogy az Úr irgalma megnyilvánulásának felismerése és emlékezetben tartása meglágyíthatja a szívünket és felkészíthet minket a Szentlélek hatásának megérezésére. Az *irgalmas* szó egyik jelentése az, hogy könyörületes. Kérd meg a tanulókat, hogy egy percre gondolkodjanak el azon, mikor tapasztalták meg az Úr irántuk való irgalmát vagy könyörületét, vagy mikor ismerték azt fel egy ismerősük életében.

Kérd meg a tanulókat, osszanak meg olyan Mormon könyve-beli példákat az Úr irgalmára, amelyek jelentőségteljesek a számukra.

- Mit gondoltok, hogyan segíthet az Úr irgalmára való emlékezés valakinek abban, hogy fogékony legyen a Szentlélekre és bizonyosságot kapjon a Mormon könyvről?
- Milyen bizonyítékát tapasztaltátok életetekben a Szabadító irgalmának?
- Milyen érzéseitek vannak, amikor emlékeztek az Úrnak a ti életetekben tanúsított irgalmára?

3. „Gondolkozzatok el [az Úr irgalmán] a szívetekben”

Moróni azt tanította, hogy el kell gondolkodnunk az Úr irgalmán a szívünkben. Mondd el, hogy amikor elgondolkodunk azon, miként mutatott irgalmat az Úr mások iránt és irántunk, az felkészít minket a Szentlélek hatásának elnyerésére. Hogy segíts a tanulóknak megérteni, hogyan működik ez, kérd meg az egyik tanulót, hogy olvassa fel a következő magyarázatot Marvin J. Ashton eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„A szótár azt mondja, hogy az *elmélkedés* azt jelenti: szellemileg mérlegelni, mélyen elgondolkodni valamiről, latolgatni, meditálni valamiről. [...]

Az elmélkedés által lehetőséget biztosítunk a Léleknek arra, hogy benyomasokat és útmutatást adjon. Az elmélkedés erőteljes kapocs a szív és az elme között. A szentírások olvasása közben valami megérinti a szívünket és az elménket. Az elmélkedés ajándékát használva megragadhatjuk ezeket az örökkévaló igazságokat, és megláthatjuk, hogyan tegyük őket mindennapos tetteink részévé. [...]

Az elmélkedés folyamatos szellemi erőfeszítés. Nagyszerű ajándékot jelent azok számára, akik megtanulták, hogyan használják. Megértésre, felismerésekre és gyakorlati

alkalmazásra lelünk, ha kihasználjuk az elmélkedés ajándékát” (“There Are Many Gifts,” *Ensign*, Nov. 1987, 20).

- A Mormon könyve tanulmányozása során mikor segített az elmélkedés érezned a Szentlélek hatását?
- Mit tehetünk azért, hogy még következetesebben elmélkedjünk a szentírások tanulmányozása közben?

4. „Őszinte szívvel, igaz szándékkal, [Jézus] Krisztusba vetett hittel kérdez[ze]tek”

Moróni azt tanította, hogy ha bizonyosságot szeretnénk kapni a Mormon könyve igaz voltáról, akkor „őszinte szívvel, igaz szándékkal, [Jézus] Krisztusba vetett hittel” meg kell kérdeznünk Istent. Mondd el, hogy őszintén és igaz szándékkal imádkozni „azt jelenti, hogy az Istentől kapott válasz szerint szándékoz[unk] cselekedni” (*Prédikáljátok evangéliumomat! Útmutató a misszionáriusi szolgálathoz* [2006]. 111.). Fontold meg a következő történet megosztását, amelyben egy férfi igaz szándékkal imádkozott, hogy tanúbizonyosságot kapjon a Mormon könyve igaz voltáról:

„Időnként imádkoztam, hogy tudjam, mi az igazság, de ez inkább futó gondolat volt, mintsem őszinte kérdés. Aztán egy este úgy döntöttem, hogy »valós szándékkal« [igaz szándékkal] imádkozom.

Elmondtam Mennyei Atyámnak, hogy ismerni szeretném Őt, és igaz egyházához szeretnék tartozni. Azt ígértem: »Ha a tudomásomra hozod, hogy valódi próféta-e Joseph Smith és igaz-e a Mormon könyve, akkor megteszem, amit csak vársz tőlem. Ha Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza az igaz egyház, akkor követni fogom, és soha nem adom fel.«

Nem kaptam látványos megnyilatkozást, de békességet éreztem, és ezután lefeküdtem aludni. Pár órával később ezzel a határozott gondolattal ébredtem: »Joseph Smith igaz próféta, és a Mormon könyve igaz.« A gondolatot leírhatatlan békesség kísérte. Újra elaludtam, aztán megint felébredtem, ugyanezzel a gondolattal és érzéssel.

Azóta soha nem kételkedtem abban, hogy Joseph Smith igaz próféta. Tudom, hogy ez a Szabadító munkája, és Mennyei Atyánk megválaszolja őszinte fohászainkat” (Rodolfo Armando Pérez Bonilla: *Honnan tudom? Liahóna*, 2011. okt. 64.).

Kérd meg tanulókat, hogy fussák át a Moróni 10:4-et, és határozzák meg, mit fog tenni Isten azokért, akik követik a Moróni által felvázolt folyamatot.

- Mit ígért Moróni azoknak, akik az általa leírt mód szerint bizonyosságot próbálnak szerezni a Mormon könyvről?
- Miként tehet nekünk bizonyosságot a Szentlélek a Mormon könyve igaz voltáról? (Győződj meg arról, hogy a tanulók értik, hogy a legtöbb kinyilatkoztatás nem látványos módon adatik. Néhányaknak lehetnek ugyan elsöprő lelki élményeik, legtöbbször azonban valami csendeset és kevésbé észrevehető tapasztalunk, például meleg, békés érzést vagy bizonyosságot. Azt is elmagyarázhatod, hogy a szentírások tanulmányozása közben a Lélek bizonyosságot tehet az olvasottak igazságáról. Akkor aztán, amikor konkrétan azt kérjük, hogy tudhassuk a Mormon könyve igazságát, a Lélek megerősíti számunkra a már megkapott tanúságokat.)

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Moróni 10:5–7-et. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és határozzák meg, mit ígért még Moróni, mit tudhatunk még meg a Szentlélek révén. Mutass rá arra, hogy a Moróni 10:4–5 szentírás-memoriter. Biztathatod a tanulókat arra, hogy jellegzetes módon jelöljék meg ezt a részt, hogy könnyen megtalálhassák.

- Mit tanulhatunk a Moróni 10:3–7-ből? (Bár a tanulók másképp fogalmazhatnak, ki kell jelenteniük a következő tantételt: **Ha hittel és igaz szándékkal kérdezzük Istent, akkor a Szentlélek által bizonyosságot kaphatunk a Mormon könyvről és Jézus Krisztusról.**)

Kérd meg a tanulókat, hogy fogalmazzanak meg a jegyzetfüzetükben vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukban egy célkitűzést azt illetően, hogy mit fognak tenni a Mormon könyvről való bizonyosságuk megerősítéséért. Biztasd őket arra, hogy alkalmazzák a Moróni 10:4-ben álló tantételt.

A Moróni 10:4–5 szentírás-memoriter. Utalj a lecke végén található szentírás-memoriter tanítási ötletre, hogy segíts a tanulóknak elsajátítani ezt a szentírásrészt.

Moróni 10:27–29

Moróni bizonyítást tesz arról, hogy találkozni fog velünk Isten törvényszéke előtt

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Moróni 10:27–29-et. Kérd meg az osztályt, hogy gondolkodjanak el azon, hogyan válaszolnának a Moróni 10:27-ben álló kérdésre. Tégy bizonyítást arról, hogy **azok, akik megkapták a Mormon könyvét, felelősségre lesznek vonva Isten előtt azért, hogy mihez kezdtek vele.**

Hagyj elegendő időt az óra végén arra, hogy felkérj a tanulókat, osszák meg a Mormon könyvéről való bizonyításukat. Te magad is megoszthatod a saját bizonyításodat a Mormon könyvéről. Biztosítsd a tanulókat afelől, hogy ha tovább folytatják a Mormon könyve tanulmányozását egész életükön át, akkor gyarapodni fog a Jézus Krisztusba és az Ő evangéliumába vetett hitük.

Szentírás-memoriter – Moróni 10:4–5

Azok a tanulók, akik kívülről megtanulják a Moróni 10:4–5-öt, felkészültebbek lesznek arra, hogy megosszák a Mormon könyve üzenetét másokkal. Írd fel a táblára a szakaszt, és kérd meg a tanulókat, hogy közösen olvassák fel. Törölj ki hat szót, azután az osztály ismét olvassa fel, a hiányzó szavakat is pótolva az olvasás során. Ezt addig folytasd, míg a szakasz nagy részét vagy egészét letörölted.

Moróni 10:8–26, 30–34

Bevezetés

Miután arról tanított, hogy miként kapjunk tanúbizonyságot minden dolog igazságáról a Szentlélek által, Moróni arra buzdított mindenkit, aki olvassa szavait, hogy fogadják be és ismerjék fel a lelki ajándékokat.

Moróni a Mormon könyve feljegyzésekor zárásképpen minden embert buzdított, hogy jöjjenek Jézus Krisztushoz, ragadjanak meg minden jó ajándékot, amelyet Ő nyújt az embernek, és legyenek Benne tökéletesek.

Javaslatok a tanításhoz

Moróni 10:8–26

Moróni a Lélek ajándékairól és azoknak az Úr munkájában betöltött céljáról tanít

Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak egy olyan alkalomra, amikor Mennyei Atyánk segített nekik megtenni valamit, amit egymaguk nem tudtak volna elvégezni. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Moróni 10:8-at, és keressék meg azt a kifejezést, amely azokat a lelki képességeket vagy áldásokat takarja, melyeket Isten a hithűeknek ad („Isten ajándékai”). Mondd el, hogy ezekre az ajándékokra gyakran a Lélek ajándékaiként vagy lelki ajándékokként utalunk.

- A Mormon 10:8 szerint miért adja Isten a Lélek ajándékait a gyermekeinek? (A tanulók válaszai után írd fel a táblára a következő igazságot: **Isten azért adja a Lélek ajándékait, hogy gyermekei javára szolgáljanak.** Elmagyarázhatod, hogy a *javára szolgáljanak* azt jelenti, hogy megáldják őket vagy segítsenek nekik.)

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Moróni 10:9–16-ot, és keressék ki, milyen ajándékokról írt Moróni ezekben a versekben. Javasolhatod a tanulóknak, hogy jelöljék meg, amit találnak.

- A Lélek mely ajándékait találtátok ezekben a versekben? (A tanulók válaszait felírhatod a táblára.)
- Milyen példákat láttatok ezekre az ajándékokra az egyházban?
- Tapasztaltatok-e már, hogy emberek áldásokban részesültek amiatt, hogy mások gyakorolták a lelki ajándékaikat? Mikor? (Felkészülhetsz egy általad tapasztalt példa megosztására.)
- Hogyan szolgálhatják a Lélek ajándékai annak a javát, aki kapja őket?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Moróni 10:19, 24-et. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és figyeljék meg, mi akadályozhatja meg a lelki ajándékok elnyerését és felismerését.

- Milyen akadályait találtátok a lelki ajándékok elnyerésének és felismerésének?
- Szerintetek miért nem tudják felismerni vagy megkapni Isten hatalmát és ajándékait azok, akik a hitetlenség állapotában vannak?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Moróni 10:25–26-ot, és keressék meg, mi fog történni azokkal, akik elutasítják Isten ajándékait és hatalmát. Kérd meg őket, hogy mondják el, mit találtak.

Kérj meg néhány tanulót, hogy egymást váltva olvassák fel a Moróni 10:20–23-at. Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és figyeljék meg, milyen áldásokkal jár, ha az embernek van hite, reménye és jószívúsége. (Mielőtt a tanulók elkezdenek olvasni, elmagyarázhatod, hogy a Moróni 10:23-ban álló „amit én jónak látok” kifejezés olyan dolgokra utal, amelyek összhangban állnak az Úr akaratával.)

- Mit tanított Moróni, milyen áldások adatnak azoknak, akikben van hit, remény és jószívúság??

Szeresd a tanulóidat!

Amikor kifejezésre juttatod a tanulóid iránti szeretetedet és aggodalmadat, akkor azt a szeretetet tükröződ, amellyel Isten viseltetik irántuk. A kurzus tananyagának befejezésekor törekedj segíteni a tanulóidnak, hogy tudják: ők Isten szeretett fiai és leányai.

A tanulók válaszai után írd fel a táblára a következő tantételt: **Ha van hitünk, akkor minden olyan dolgot meg tudunk tenni, amit a Szabadító szeretne.** Javasolhatod, hogy jelöljék meg ezt a tantételt a Moróni 10:23-ban.

- Szerintetek hogyan kapcsolódhat egymáshoz a táblán álló két tantétel? (Ha van hitünk, akkor Isten meg fogja adni nekünk az ajándékokat, amelyek segítségével el tudjuk végezni a munkát, amelyre minket kér.)
- Hogyan segíthet nektek e két tantétel ismerete most és a jövőben?

Írd fel a táblára a következő befejezetlen kijelentéseket. Hogy segíts a tanulóknak meglátni, hogy a Moróni 10:23-ban álló ígéret hogyan teljesedett már be vagy hogyan teljesedhet be ezek után az életükben, adj nekik pár percet, hogy kiegészítsék az egyik állítást a jegyzetfüzetükben vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukban:

Megtapasztaltam a Moróni 10:23-ban álló ígéretet, amikor...

A Moróni 10:23-ban álló ígéret segíthet nekem, amikor...

Elegendő idő eltelte után kérd meg a tanulókat, hogy osszák meg egy társukkal, hogy mit írtak.

Moróni 10:30–34

Moróni mindenkít hív, hogy jöjjön Jézus Krisztushoz és legyen Benne tökéletesség

Írd fel a táblára a *tökéletesség* szót, alá pedig írd oda: *Lehetséges vagy lehetetlen?*

Kérj meg tanulókat, hogy osszák meg gondolataikat a táblán álló kérdésről. Rövid megbeszélés után kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 3 Nefi 12:48-at.

- Mit mondott a Szabadító, mi a végső cél mindannyiunk számára? (Hogy tökéletessé váljunk.) Hogyan lehetséges ez?

Miután a tanulók megosztották meglátásaikat, kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentést James E. Faust elnöktől az Első Elnökségből:

„A tökéletesség örök cél. Bár a halandó életünk során nem lehetünk tökéletesek, az erre való törekvés olyan parancsolat, amelyet az engesztelés révén végül meg tudunk tartani” (lásd Ez a mi napunk. *Liahóna*, 1999. júl. 21.).

Mondd el, hogy bár a tökéletességet nem lehet elérni ebben az életben, idővel tökéletessé válhatunk. Moróni tanított arról, mit tehetünk, hogy tökéletessé váljunk Jézus Krisztus engesztelése révén. Másold át a következő táblázatot a táblára úgy, hogy kihagyod a zárójelben álló válaszokat.

Amit meg kell tennem:	Amit Isten ígér:
(A válaszok között szerepelhetnek a következők: Jézus Krisztushoz kell jönnünk; törekednünk kell a jó ajándékokra és el kell nyernünk őket; el kell kerülnünk a gonosz ajándékokat és a tisztátalan dolgokat; meg kell tartóztatnunk magunkat minden istentelenségtől; és teljes lelkünkkel, elménkkel és erőnkkel szeretnünk kell Istent.)	(A válaszok között szerepelhetnek a következők: Isten be fogja tartani a szövetségeit; kegyelme elegendő lesz számunkra; tökéletessé fogunk válni Jézus Krisztusban; részesülni fogunk Isten kegyelmében; meg leszünk szentelve és el fogjuk nyerni bűneink bocsánatát; és szentekké, szeplőtelenekké fogunk válni.)

Kérd meg a tanulókat, hogy nézzék át a Moróni 10:30–33-at, és keressenek olyan kifejezéseket, amelyek leírják, mit kell megtennünk nekünk, illetve mit ígér Isten, mit fog megtenni Ő, hogy segítsen tisztává és tökéletessé válnunk. Kérj meg egy tanulót, hogy írja fel a többiek válaszait a táblázat megfelelő oszlopába. Mutass rá, hogy a *kegyelem* szó arra az isteni segítségére és erőre utal, amelyet Jézus Krisztus engesztelésének köszönhetően kapunk.

- Milyen kijelentést írhatnátok e táblázat alá, hogy összefoglaljátok, mit tanított Moróni a tisztává és tökéletessé válásról? (Bár a tanulók másképp fogalmazhatnak, válaszaiknak tükrözniük kell a következő igazságot: **Amikor Krisztushoz jövünk, megtisztulhatunk és tökéletessé válhatunk az Ő engesztelése révén.**)

Amennyiben lehetséges, ossz ki a tanulóknak egy másolatot a következő kijelentésből Jeffrey R. Holland eldertől, a Tizenkét Apostol Kvóruma tagjától. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel, a többiek pedig kövessék az olvasottakat. Mielőtt a tanuló belefogna az

olvasásba, biztasd az osztályt, hogy hallgassák gondosan, és figyeljék meg, mit tehetnek, hogy Jézus Krisztushoz jöjjenek annak eredményeként, hogy a Mormon könyvét tanulmányozták ebben az évben.

„Vallásunk zárókövének, a valaha írott leginkább hibátlan könyvnek utolsó, végső, magányos esdeklése az, hogy ne érintsük, ami tisztátalan; legyünk szentek és szeplőtelenek; legyünk tiszták. Ez a tisztaság pedig egyedül annak a Báránynak a vére által adathat meg, aki viselte a gyötrelmeinket és hordozta a fájdalmainkat, a Báránynak, akit a mi vétkeinkért sebeztek meg, a mi gonoszságainkért ütöttek, a Báránynak, akit elnyomtak és sanyargattak, de akit nem becsültünk meg (lásd Móziás 14). [...]

Tisztaság – a Bárány vére által. Ez az, amiért e könyv esedezik” (“A Standard unto My People” [address to CES religious educators, Aug. 9, 1994], 13–14, si.lds.org).

Kérd meg a tanulókat, hogy keressenek olyan kifejezéseket a Moróni 10:32–33-ban, amelyek azt hangsúlyozzák, hogy egyedül „Krisztusban”, vagyis engesztelése tisztító hatalma és kegyelme révén válhatunk tökéletessé.

- Miért van szükségünk Jézus Krisztus engesztelésére ahhoz, hogy tisztává és tökéletessé váljunk?
- Milyen kifejezéseket találtok bátorítónak a Moróni 10:32–33-ban, miközben tisztaságra és a tökéletesség örökkévaló céljára törekedtek?

Kérd meg a tanulókat, hogy válasszanak ki egyet-kettőt a táblán lévő táblázat első oszlopában álló kifejezések közül. Adj nekik pár percet arra, hogy leírják a jegyzetfüzetükbe vagy a szentírás-tanulmányozási naplójukba az azzal kapcsolatos gondolataikat vagy benyomásaikat, hogy miként fejlődhetnének ezeken a területeken.

A lecke zárásaként olvasd fel az osztálynak a Moróni 10:34-et. Kérd meg a tanulókat, hogy kövessék az olvasottakat, és keressenek bizonyítékot arra, hogy Moróninak volt hite és reménye Jézus Krisztusban. Miután beszámoltak arról, hogy mit találtak, kérd meg a tanulókat, hogy írják le gondolataikat vagy benyomásaikat a Mormon könyve ez évi tanulmányi kurzusának végéhez érve. Megkérheted őket, hogy osszák meg az osztállyal, mit írtak. Tégy bizonyosságot azokról az áldásokról, amelyeket Mennyei Atyánk nekik ígért, ha Jézus Krisztushoz jönnek tanításai követése és engesztelésébe vetett hitük gyakorlása révén. Biztasd a tanulókat, hogy tegyék élethossziglan tartó törekvéssé a Mormon könyve tanulmányozását.

Moróni áttekintése

Szánj időt arra, hogy segíts a tanulóknak áttekinteni Moróni könyvét. Kérd meg őket, gondolkodjanak el azon, hogy mit tanultak ebből a könyvből mind a hitoktatáson, mind pedig a személyes szentírás-tanulmányozásuk során. Ha szükséges, kérd meg őket, hogy röviden tekintsenek át néhányat Moróni fejezet-összefoglalóiból, hogy azok segítsenek az emlékezésben. Elegendő idő után kérd meg a tanulókat, hogy néhányan osszanak meg valamit Moróni könyvéből, ami inspiráló volt számukra, vagy segített nekik abban, hogy a Jézus Krisztusba vetett hitük gyarapodjon.

Megjegyzések és háttér-információk

Moróni 10:8–19. A Lélek ajándékai

Bruce R. McConkie elder leírta, milyen céllal és okból kapunk lelki ajándékokat:

„[A lelki ajándékok célja] a hűek felvilágosítása, biztatása és tanítása, hogy békességet örököljenek ebben az életben és az örök élet felé vezetessenek az eljövendő világban. Jelenlétük az Úr munkája isteni eredetét bizonyítja, mert ahol nincsenek jelen, ott Isten egyháza és királysága sincs. Az ígélet szerint mindaddig nem múlnak el, amíg jelen állapotában marad a föld, hacsak nem hitetlenség miatt (Moróni 10:19), de amikor eljön a tökéletes nap és a szentek felmagasztosulást nyernek, akkor már nem lesz szükség rájuk. Pál szavait idézve: »amikor eljő a teljesség, a rész szerint való eltöröltetik« (1 Korinthusbeliek 13).

A hűektől elvárják, hogy teljes szívükkel törekedjenek a Lélek ajándékaira. Igyekezniük kell »a hasznosabb ajándékokra« (1 Korinthusbeliek 12:31; T&Sz 46:8), »lelki« ajándékokra kell vágyaniuk (1 Korinthusbeliek 14:1), Istentől kérve, »aki bőségesen ad« (T&Sz 46:7; Máté 7:7–8). Egyeseknek az egyik ajándék adatik, másoknak másik, némelyeknek pedig megadathatik »mindezen ajándékok birtoklása, hogy lehessen egy fő azért, hogy

ezáltal minden tagnak jobb lehessen« (T&Sz 46:29)“ (*Mormon Doctrine*, 2nd ed. [1966], 314).

Marvin J. Ashton elder, a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja, ezt tanította:

„Az élet egyik nagy tragédiája – legalábbis számomra úgy tűnik – az, amikor valaki azt állítja magáról, hogy nincsen tehetsége vagy adománya. [...]

A Tan és a szövetségek 46:11–12-ben ez az igazság tárul fel előttünk: »Mert mindenkinek nem adatik meg az összes ajándék; mert sok ajándék van, és minden embernek adatik ajándék Isten Lelke által.

Egyeseknek ez adatik, másoknak pedig az, hogy ezáltal mindannyiuk javára váljanak.«

Isten mindannyiunknak adott egy vagy több különleges tehetséget. ...rajtunk áll, hogy felkutassuk azokat az ajándékokat, amelyeket Isten adott, és építsünk rájuk. [...]

Isten valóban él. Valóban megáld minket ajándékokkal. Amikor kifejlesztjük és megosztjuk az Isten-adta ajándékainkat, illetve haszonélvezői vagyunk a körülöttünk élők ajándékainak, a világ szebb hely lehet, Isten munkája pedig gyorsabb iramban fog előre haladni“ (*“There Are Many Gifts,” Ensign*, Nov. 1987, 20, 23).

Otthon tanulási lecke

Moróni 7:20–10:34 (32. rész)

Felkészülési anyag az otthon tanulókat oktatók számára

A napi otthon tanulási lecek összefoglalása

A következő részt – a Moróni 7:20–10:34-ben (32. rész) tanulmányozott tanok és tantételek összefoglalását – nem arra szánták, hogy a lecke részeként mind megtanítsd. A lecke, melyet tanítasz, csak pár tanra és tantételre fog összpontosítani. Kövesd a Szent Lélek sugalmazásait, amikor figyelembe veszed az általad tanított fiatalok szükségleteit.

1. nap (Moróni 7:20–48)

Amikor a tanulók folytatták Mormon prédikációjának tanulmányozását, amelyet a zsinagógában intézett a néphez, fontos tantételeket tanultak a hitről, a reményről és a jószívűségről: A Jézus Krisztusba vetett hit gyakorlása révén képesek vagyunk minden jó dolgot megragadni. Ha hitet gyakorolunk Jézus Krisztusban, akkor reménységet kaphatunk engesztelése által arra, hogy egy nap majd örök életre támadunk fel. Ha szívünk minden erejével imádkozunk az Atyához, és Jézus Krisztus igaz követőiként élünk, akkor eltelhetünk jószívűséggel.

2. nap (Moróni 8–9)

Mormon Morónihoz írott, a Moróni 8-ban feljegyzett levélnek tanulmányozásából a tanulók megtanulták, hogy a bűnbánat és a keresztkelés szükséges mindazok számára, akik felelősségre vonhatók és képesek bűn elkövetésére. Tanulmányozták azt a tant is, hogy a kisgyermek Jézus Krisztus engesztelése révén megváltást nyernek. A Moróni 9-ben feljegyzett levél tanulmányozásából a tanulók megtanulták, hogy szorgalmasan kell munkálkodnunk Isten szolgálatában, még akkor is, ha azok, akiket szolgálunk, nem reagálnak pozitívan. Ezenkívül a tanulók azt is megtanulták Mormon és Moróni példájából, hogy ha hűek vagyunk Jézus Krisztusban, akkor Ő fel fog emelni minket még akkor is, ha nehézségek és gonoszság vesz körül bennünket.

3. nap (Moróni 10:1–7, 27–29)

Amikor a tanulók Moróni záró bizonyágát tanulmányozták, emlékeztetőt kaptak arról, hogy ha hittel és igaz szándékkal kérdezzük Istent, akkor a Szentlélek által bizonyágot kaphatunk a Mormon könyvéről és Jézus Krisztusról. Azt is megtanulták, hogy azok, akik megkapták a Mormon könyvét, felelősségre lesznek vonva Isten előtt azért, hogy mit kezdtek vele.

4. nap (Moróni 10:8–26, 30–34)

A tanulók megtanulták, hogy Isten azért adja a Lélek ajándékait, hogy gyermekei javára szolgáljanak. Azt is megtanulták, hogy ha van hitünk, akkor minden olyan dolgot meg tudunk tenni, amit a Szabadító szeretne. Tanulmányozták továbbá Moróni végszavait is a Mormon könyvében, melyek azt tanítják, hogy amikor Krisztushoz jövünk, megtisztulhatunk és tökéletessé válhatunk az Ő engesztelése révén.

Bevezetés

Ez a lecke segíthet a tanulóknak jobban megérteni, mit jelent megragadni minden jó dolgot. A tanulók lehetőséget fognak kapni arra, hogy elmagyarázzák, miként tudhatja meg az ember saját maga, hogy a Mormon könyve igaz. Meg tudják majd osztani a Mormon könyvéről való bizonyágukat is, és megbeszélhetik, hogyan erősödött a bizonyáguk az idei év folyamán. A Moróni 7–9 Mormon leveleit tartalmazza, amelyeket Moróni belefoglalt a könyvébe.

Javaslatok a tanításhoz

Moróni 7:20–48

Moróni feljegyzi Mormon tanításait a Jézus Krisztusba vetett hitről, a reményről és a jószívűségről

Írd fel a táblára következő szavakat: *megérinteni* és *megragadni*. Kérj meg egy tanulót, hogy jöjjön ki az osztályterem elejére, és szemléltesse az osztálynak, mit jelent megérinteni a Mormon könyvét. Azután kérd meg, hogy mutassa meg, mit jelent megragadni a Mormon könyvét.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Moróni 7:19-et, és keressék ki, mit mondott Mormon, mit kell megragadnunk. Azután tedd fel a következő kérdéseket:

- Mit mondott Mormon, mit kell megragadnunk?
- Szerintetek mit jelent „minden jó dolgot megragad[ni]”? (Segíts a tanulóknak megérteni, hogy „minden jó dolog” magában foglalhatja az igazlelkű célokat, tetteket, gondolatokat, tantételeket és törekvéseket.)

Mondd el, hogy Mormon azzal a tanítással folytatta, hogy hogyan tudunk „minden jó dolgot megragad[ni]”. Kérj meg néhány tanulót, hogy egymást váltva olvassák fel a Moróni 7:20–22, 25-öt. Kérd meg az osztályt, hogy keressék ki Mormon arra vonatkozó tanácsát, hogy „minden jó dolgot [meg kell ragadnunk]”.

Írd fel a táblára a következő hiányos kijelentést: *A ... révén képesek vagyunk minden jó dolgot megragadni.*

Kérdezd meg: E versek elolvasása után hogyan egészítenétek ki ezt a kijelentést? (Az egyik válasz, amelyet a tanulók adhatnak, a következő lehet: **A Jézus Krisztusba vetett hit gyakorlása révén képesek vagyunk minden jó dolgot megragadni.**)

Emlékeztess a tanulókat arra, hogy ebben a fejezetben Mormon arról is bizonyágot tett, hogy a Jézus Krisztusba vetett hit révén eltelhetünk a jószívűség ajándékával (lásd Moróni 7:48). Kérd meg az osztályt, hogy próbálják emlékezetből felmondani a Moróni 7:45, 47–48-ban lévő szentírás-memoritert. A tanulók esetleg fel is olvashatják ezeket a verseket.

Tedd fel a következő kérdéseket:

- Mi a kedvenc kifejezések a Moróni 7:45, 47–48-ból? Miért jelentőségteljes számotokra ez a kifejezés?

- Láttatok-e már valakiben megnyilvánulni a jószívűséget, illetve éreztétek-e, hogy az Úr segített nektek jószívűnek lenni? Mikor? (Te is megoszthatod a saját válaszaidat e kérdésekre.)

Moróni 10

Moróni arra buzdít minket, hogy nyerjünk bizonysgot a Mormon könyvről, és jöjünk Jézus Krisztushoz

Ismételjétek át a tanulókkal, hogy mi a célja a zárókőnek a boltívben. Beszéljétek meg, hogy hogyan kapcsolódik a zárókő a Mormon könyvéhez. (Visszautalhatsz a tanulóknak a tanulmányi kalauzunkban az 1. rész, 3. nap alatt található képre.) Kérd meg a tanulókat, osszák meg, miként jelenti bizonysguk zárókövét a Mormon könyve.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Moróni 10:3–5-öt. Kérd meg a tanulókat, gondolják át, miért fontos megosztani ezeket a verseket minden emberrel, akár tagjai az egyházunknak, akár nem. Kérj meg néhány tanulót, hogy osszák meg a gondolataikat, azután kérdezd meg: Mit mond Moróni, mit kell tennünk azért, hogy megtudjuk az igazságot? (A tanulók válaszait felírhatod a táblára. Mutass rá, hogy ezek a válaszok mind módot nyújtanak arra, hogy hittel törekedjünk „minden dolgot illetően [megtudni] az igazat“.)

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Moróni 10:6–7-et, azután kérdezd meg: A Mormon könyve igaz voltán kívül mi más tudhatunk meg a Szentlélek hatalma által? (A Szentlélek meg fogja erősíteni, hogy Jézus a Krisztus.)

Írd fel a táblára a következő tantételt: **Ha hittel és igaz szándékkal kérdezzük Istent, akkor a Szentlélek által bizonysgot kaphatunk a Mormon könyvről és Jézus Krisztusról.**

Emlékeztess a tanulókat arra, hogy Moróni egy utolsó felhívást intézett minden emberhez, aki elolvassa a Mormon könyvét. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel ezt a felhívást, amely a Moróni 10:30, 32–33-ban áll. Kérd meg az osztály tagjait, hogy keressenek módokat, melyek által Krisztushoz tudunk jönni.

(Javasolhatod a tanulóknak, hogy jelöljék meg, amit találnak.) Azután tedd fel a következő kérdéseket:

- Milyen felhívást intézett hozzánk Moróni e szent feljegyzés végén?
- Milyen kifejezések vannak ezekben a versekben, amelyek segítenek nektek tudni, hogy miként jöjtek Krisztushoz?
- Milyen tantételeket tanulhattok ezekből a versekből? (A tanulók válaszai magukban foglalhatják a következő tantételt: **Amikor Krisztushoz jövünk, megtisztulhatunk és tökéletessé válhatunk az Ő engesztelése révén.** Ezt a tantételt fel is írhatod a táblára.)
- Mit jelent számotokra az, hogy egyedül Jézus Krisztus által tétethettek tökéletessé?

Kérd meg a tanulókat, hogy mindannyian válasszanak egyet az alábbi kérdések közül, és gondolják át, hogyan válaszolnának rá. (A kérdéseket már az óra előtt felírhatod a táblára, vagy kiosztható anyagot is készíthetsz belőlük.) Elegendő idő eltelté után kérj meg néhány tanulót, hogy osszák meg válaszukat az osztállyal.

- Hogyan jutottatok el annak felismerésére, hogy a Mormon könyve igaz?
- Hogyan segített nektek a Szabadító többé válnotok, mint amivé egymagatok valaha is válhattatok volna?
- Amikor visszatekintetek a Mormon könyve idei tanulmányozására, mi az, amit szeretnétek megtenni, hogy javítsatok a szentírás-tanulmányozásotokon?

Miután a tanulók megosztották a válaszaikat, megoszthatod a bizonysgodat a Mormon könyvről és Jézus Krisztus engeszteléséről. Továbbá fejezd ki a tanulóknak a nagyrabecsüléseted irántuk és az ifjúsági hitoktatáson az idei évben a tanulásra tett erőfeszítéseik iránt. Biztasd őket arra, hogy folytassák a szentírások mindennapos olvasását és az arra irányuló törekvést, hogy a tanultakat alkalmazzák az életükben.

Függelék

Szentírásolvasási táblázat

Segítünk betölteni az Ifjúsági és Felsőfokú Hitoktatás célkitűzését, amikor arra biztatjuk a tanulókat, hogy (1) olvassák és tanulmányozzák a szentíráásokat naponta, és (2) olvassák el a kurzushoz tartozó szentíráásokat. Adhatsz a tanulóknak az

alább bemutatott könyvjelzőkhöz hasonló táblázatokat, hogy segítségükkel le tudják mérni a haladásukat. Ha szeretnéd jelelteni a tanulóid napi szentírásolvasását, kövesd a szentíráások olvasásának jelentésére vonatkozó utasításokban foglaltakat.

Megtalálhatod ezeket az si.lds.org honlapon a „scripture reading reporting instructions” keresőkifejezés beírásával.

Mormon könyve olvasási táblázat

1 Nefi	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
2 Nefi	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33
Jákób	1	2	3	4	5	6	7				
Énós	1										
Járom	1										
Omni	1										
Mormon szavai			1								
Móziás	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
	23	24	25	26	27	28	29				
Álma	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33
	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44
	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55
	56	57	58	59	60	61	62	63			
Hélamán	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
	12	13	14	15	16						
3 Nefi	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
	23	24	25	26	27	28	29	30			
4 Nefi	1										
Mormon	1	2	3	4	5	6	7	8	9		
Ether	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
	12	13	14	15							
Moróni	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	

Napi szentírásolvasási táblázat

	jan.	febr.	márc.	ápr.	máj.	jún.	júl.	aug.	szept.	okt.	nov.	dec.
1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4
5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6
7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7
8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8
9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9
10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10
11	11	11	11	11	11	11	11	11	11	11	11	11
12	12	12	12	12	12	12	12	12	12	12	12	12
13	13	13	13	13	13	13	13	13	13	13	13	13
14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14
15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15
16	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16
17	17	17	17	17	17	17	17	17	17	17	17	17
18	18	18	18	18	18	18	18	18	18	18	18	18
19	19	19	19	19	19	19	19	19	19	19	19	19
20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20
21	21	21	21	21	21	21	21	21	21	21	21	21
22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22
23	23	23	23	23	23	23	23	23	23	23	23	23
24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24
25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25
26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26
27	27	27	27	27	27	27	27	27	27	27	27	27
28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28
29	(29)	29	29	29	29	29	29	29	29	29	29	29
30		30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30
31		31		31		31	31		31		31	

Ütemterv napi oktatók számára

Javasolt ütemterv 36 hetes iskolaévre

Hét	Tanítandó szentírásblokk	Olvasandó blokk
1	1. nap: 1. lecke A tanuló szerepe 2. nap: 2. lecke A szentírások tanulmányozása 3. nap: 3. lecke A szabadtér terve 4. nap: 4. lecke Címlap, Bevezetés, valamint a tanúk biznyságtételei 5. nap: 5. lecke A Mormon könyve áttekintése	Címlap, Bevezetés, a tanúk biznyságtételei, Joseph Smith próféta biznyságtétele, valamint Rövid magyarázat a Mormon könyvről
2	1. nap: 6. lecke 1 Nefi 1 2. nap: 7. lecke 1 Nefi 2 3. nap: 8. lecke 1 Nefi 3–4 4. nap: Rugalmas nap (lásd Javaslatok a rugalmas napokra) 5. nap: 9. lecke 1 Nefi 5	1 Nefi 1–5
3	1. nap: 10. lecke 1 Nefi 6 és 9 2. nap: 11. lecke 1 Nefi 7 3. nap: 12. lecke 1 Nefi 8 4. nap: 13. lecke 1 Nefi 10–11 5. nap: 14. lecke 1 Nefi 12–13	1 Nefi 6–13
4	1. nap: 15. lecke 1 Nefi 14 2. nap: Rugalmas nap (lásd Javaslatok a rugalmas napokra) 3. nap: 16. lecke 1 Nefi 15 4. nap: 17. lecke 1 Nefi 16 5. nap: 18. lecke 1 Nefi 17	1 Nefi 14–17
5	1. nap: 19. lecke 1 Nefi 18 2. nap: 20. lecke 1 Nefi 19 3. nap: 21. lecke 1 Nefi 20–22 4. nap: Rugalmas nap (lásd Javaslatok a rugalmas napokra) 5. nap: 22. lecke 2 Nefi 1	1 Nefi 18–2 Nefi 1
6	1. nap: 23. lecke 2 Nefi 2 (1. rész) 2. nap: 24. lecke 2 Nefi 2 (2. rész) 3. nap: 25. lecke 2 Nefi 3 4. nap: 26. lecke 2 Nefi 4 5. nap: 27. lecke 2 Nefi 5	2 Nefi 2–5
7	1. nap: 28. lecke 2 Nefi 6–8 2. nap: 29. lecke 2 Nefi 9:1–26 3. nap: 30. lecke 2 Nefi 9:27–54 és 2 Nefi 10 4. nap: Rugalmas nap (lásd Javaslatok a rugalmas napokra) 5. nap: 31. lecke 2 Nefi 11 és 16	2 Nefi 6–11; 16
8	1. nap: 32. lecke 2 Nefi 12–15 2. nap: 33. lecke 2 Nefi 17–20 3. nap: 34. lecke 2 Nefi 21–24 4. nap: 35. lecke 2 Nefi 25 5. nap: Rugalmas nap (lásd Javaslatok a rugalmas napokra)	2 Nefi 12–15; 17–25
9	1. nap: 36. lecke 2 Nefi 26 2. nap: 37. lecke 2 Nefi 27 3. nap: 38. lecke 2 Nefi 28 4. nap: 39. lecke 2 Nefi 29–30 5. nap: 40. lecke 2 Nefi 31	2 Nefi 26–31

Hét	Tanítandó szentírásblokk	Olvasandó blokk
10	1. nap: 41. lecke 2 Nefi 32 2. nap: 42. lecke 2 Nefi 33 3. nap: Rugalmas nap (lásd Javaslatok a rugalmas napokra) 4. nap: 43. lecke Jákób 1–2:11 5. nap: 44. lecke Jákób 2:12–35	2 Nefi 32–Jákób 2
11	1. nap: 45. lecke Jákób 3–4 2. nap: 46. lecke Jákób 5:1–51 3. nap: 47. lecke Jákób 5:52–77; Jákób 6 4. nap: 48. lecke Jákób 7 5. nap: Rugalmas nap (lásd Javaslatok a rugalmas napokra)	Jákób 3–7
12	1. nap: 49. lecke Énós 2. nap: 50. lecke Járom és Omni 3. nap: 51. lecke Mormon szavai–Móziás 1 4. nap: 52. lecke Móziás 2 5. nap: 53. lecke Móziás 3	Énós–Móziás 3
13	1. nap: 54. lecke Móziás 4 2. nap: 55. lecke Móziás 5–6 3. nap: Rugalmas nap (lásd Javaslatok a rugalmas napokra) 4. nap: 56. lecke Móziás 7–8 5. nap: 57. lecke Móziás 9–10	Móziás 4–10
14	1. nap: 58. lecke Móziás 11–12:17 2. nap: 59. lecke Móziás 12:18–14:12 3. nap: 60. lecke Móziás 15–17 4. nap: 61. lecke Móziás 18 5. nap: 62. lecke Móziás 19–20	Móziás 11–20
15	1. nap: 63. lecke Móziás 21–22 2. nap: 64. lecke Móziás 23–24 3. nap: 65. lecke Móziás 25 4. nap: 66. lecke Móziás 26 5. nap: 67. lecke Móziás 27	Móziás 21–27
16	1. nap: 68. lecke Móziás 28–29 2. nap: Rugalmas nap (lásd Javaslatok a rugalmas napokra) 3. nap: 69. lecke Alma 1–2 4. nap: 70. lecke Alma 3–4 5. nap: 71. lecke Alma 5:1–36	Móziás 28–Alma 5:36
17	1. nap: 72. lecke Alma 5:37–62 2. nap: 73. lecke Alma 6–7 3. nap: 74. lecke Alma 8 4. nap: 75. lecke Alma 9–10 5. nap: 76. lecke Alma 11	Alma 5:37–11:46
18	1. nap: 77. lecke Alma 12 2. nap: 78. lecke Alma 13 3. nap: 79. lecke Alma 14 4. nap: 80. lecke Alma 15–16 5. nap: Rugalmas nap (lásd Javaslatok a rugalmas napokra)	Alma 12–16

Hét	Tanítandó szentírásblokk	Olvasandó blokk	Hét	Tanítandó szentírásblokk	Olvasandó blokk
19	1. nap: 81. lecke Alma 17 2. nap: 82. lecke Alma 18 3. nap: 83. lecke Alma 19–20 4. nap: 84. lecke Alma 21–22 5. nap: 85. lecke Alma 23–24	Alma 17–24	28	1. nap: 122. lecke 3 Nefi 12 2. nap: 123. lecke 3 Nefi 13 3. nap: 124. lecke 3 Nefi 14 4. nap: 125. lecke 3 Nefi 15–16 5. nap: 126. lecke 3 Nefi 17	3 Nefi 12–17
20	1. nap: 86. lecke Alma 25–26 2. nap: 87. lecke Alma 27–29 3. nap: Rugalmas nap (lásd Javaslatok a rugalmas napokra) 4. nap: 88. lecke Alma 30 5. nap: 89. lecke Alma 31	Alma 25–31	29	1. nap: 127. lecke 3 Nefi 18 2. nap: Rugalmas nap (lásd Javaslatok a rugalmas napokra) 3. nap: 128. lecke 3 Nefi 19 4. nap: 129. lecke 3 Nefi 20 5. nap: 130. lecke 3 Nefi 21–22	3 Nefi 18–22
21	1. nap: 90. lecke Alma 32 2. nap: 91. lecke Alma 33 3. nap: 92. lecke Alma 34–35 4. nap: 93. lecke Alma 36 5. nap: 94. lecke Alma 37	Alma 32–37	30	1. nap: 131. lecke 3 Nefi 23 2. nap: 132. lecke 3 Nefi 24–26 3. nap: 133. lecke 3 Nefi 27 4. nap: 134. lecke 3 Nefi 28 5. nap: 135. lecke 3 Nefi 29–30	3 Nefi 23–30
22	1. nap: 95. lecke Alma 38 2. nap: 96. lecke Alma 39 3. nap: 97. lecke Alma 40 4. nap: 98. lecke Alma 41 5. nap: 99. lecke Alma 42	Alma 38–42	31	1. nap: Rugalmas nap (lásd Javaslatok a rugalmas napokra) 2. nap: 136. lecke 4 Nefi 1 3. nap: 137. lecke Mormon 1–2 4. nap: 138. lecke Mormon 3–4 5. nap: 139. lecke Mormon 5–6	4 Nefi–Mormon 6
23	1. nap: Rugalmas nap (lásd Javaslatok a rugalmas napokra) 2. nap: 100. lecke Alma 43–44 3. nap: 101. lecke Alma 45–48 4. nap: 102. lecke Alma 49–51 5. nap: 103. lecke Alma 52–55	Alma 43–55	32	1. nap: 140. lecke Mormon 7–8:11 2. nap: 141. lecke Mormon 8:12–41 3. nap: 142. lecke Mormon 9 4. nap: Rugalmas nap (lásd Javaslatok a rugalmas napokra) 5. nap: 143. lecke Ether 1	Mormon 7–Ether 1
24	1. nap: 104. lecke Alma 56–58 2. nap: 105. lecke Alma 59–63 3. nap: Rugalmas nap (lásd Javaslatok a rugalmas napokra) 4. nap: 106. lecke Hélamán 1–2 5. nap: 107. lecke Hélamán 3–4	Alma 56–Hélamán 4	33	1. nap: 144. lecke Ether 2 2. nap: 145. lecke Ether 3 3. nap: 146. lecke Ether 4–5 4. nap: 147. lecke Ether 6 5. nap: 148. lecke Ether 7–11	Ether 2–11
25	1. nap: 108. lecke Hélamán 5 2. nap: 109. lecke Hélamán 6–7 3. nap: 110. lecke Hélamán 8–9 4. nap: 111. lecke Hélamán 10 5. nap: 112. lecke Hélamán 11–12	Hélamán 5–12	34	1. nap: Rugalmas nap (lásd Javaslatok a rugalmas napokra) 2. nap: 149. lecke Ether 12:1–22 3. nap: 150. lecke Ether 12:23–41 4. nap: 151. lecke Ether 13–15 5. nap: 152. lecke Moróni 1–3	Ether 12–Moróni 3
26	1. nap: 113. lecke Hélamán 13 2. nap: 114. lecke Hélamán 14 3. nap: 115. lecke Hélamán 15–16 4. nap: Rugalmas nap (lásd Javaslatok a rugalmas napokra) 5. nap: 116. lecke 3 Nefi 1	Hélamán 13–3 Nefi 1	35	1. nap: 153. lecke Moróni 4–5 2. nap: 154. lecke Moróni 6 3. nap: Rugalmas nap (lásd Javaslatok a rugalmas napokra) 4. nap: 155. lecke Moróni 7:1–19 5. nap: 156. lecke Moróni 7:20–48	Moróni 4–7
27	1. nap: 117. lecke 3 Nefi 2–5 2. nap: 118. lecke 3 Nefi 6–7 3. nap: 119. lecke 3 Nefi 8–10 4. nap: 120. lecke 3 Nefi 11:1–17 5. nap: 121. lecke 3 Nefi 11:18–41	3 Nefi 2–11	36	1. nap: 157. lecke Moróni 8 2. nap: 158. lecke Moróni 9 3. nap: 159. lecke Moróni 10:1–7, 27–29 4. nap: 160. lecke Moróni 10:8–26, 30–34 5. nap: Rugalmas nap (lásd Javaslatok a rugalmas napokra)	Moróni 8–10

Javaslatok a rugalmas napokra

A napi oktatók ütemterve 36 hetes vagy 180 napos iskolaéven alapul. Ez a kézikönyv 160 napi leckét tartalmaz, így 20 olyan nap marad, amelyre nincs biztosítva tananyag. Ez a 20 „rugalmas nap” bölcsen használható érdemi célokra és tevékenységekre, például a következőkre:

- 1. A napi leckék átalakítása.** Többletidőt fordíthatsz egy olyan leckére, melynek hatékony tanítása több időt kíván. Felhasználhatod továbbá a néhány lecke végén található kiegészítő tanítási ötleteket, illetve időt szentelhetsz a tanulók kérdéseinek megválaszolására egy bizonyos szentírásrészsel vagy evangéliumi témával kapcsolatban. A rugalmas napok lehetővé teszik számodra e lehetőségek kiaknázását úgy, hogy ugyanakkor tartani tudod az ütemtervet, és eleget tudsz tenni azon megbízásodnak, hogy sorrendben tanítsd a szentírásokat.
- 2. Kulcsfontosságú szentírásversek és az Alapvető tanok elsajátítása.**

Felhasználhatod a szentírás-memoriterekhez kapcsolódó áttekintő tevékenységeket, amelyek megtalálhatók szerte a kézikönyvben, illetve a függelékben. Alkothatsz további szentírás-memoriter áttekintő tevékenységeket az osztályodban lévő tanulók konkrét szükségleteihez és érdeklődéséhez igazítva. Felhasználhatod a rugalmas napokat olyan tevékenységekre is, amelyek segítenek a tanulóknak átismételni és alaposabban megérteni az Alapvető tanokat. Az év kezdetekor felhasználhatsz egy rugalmas napot az Alapvető tanok felmérés (ATF) elvégzésére, melyet azzal a céllal hoztak létre, hogy segítsen az oktatóknak felmérni, mennyire értik, hiszik, képesek alkalmazni és elmagyarázni a tanulók az egyház néhány alapvető tanait. Az Alapvető tanok felmérés és további felmérések keresésekor az IFH honlapon (si.lds.org) használd az *assessment* kulcsszót. Az ATF jelentések segítenek a felmérést elvégző hitoktatóknak

megvizsgálni tanulóik szükségleteit, majd pedig e szükségletekre szabni a tanításukat.

- 3. Korábbi anyag átisméltése.** Hasznos a tanulók számára, ha időnként visszatekintenek arra, amit a korábbi leckékben vagy egy bizonyos szentíráskönyvből tanultak. Lehetőséget teremthetsz a tanulóknak arra, hogy elmagyarázzanak egy igazságot egy korábbi leckéből, és megosszák, milyen hatással volt életükre az adott igazság. Készíthetsz és elvégeztethetsz az addigi anyagot áttekintő kérdéssort vagy tanulási tevékenységeket is.
- 4. Az ütemtervben váratlanul bekövetkező változások kezelése.** Iskolai tevékenységek vagy összejövetelek, közösségi események, időjárási tényezők vagy más zavarok miatt időnként előfordulhat, hogy el kell halasztanod vagy le kell rövidítened egy órát. A rugalmas napok teret hagyhatnak az efféle változtatásoknak.

Ütemterv az otthon tanulók oktatói számára

Ez a kézikönyv 32 otthon tanulási leckét tartalmaz, amelyek megfelelnek a *Mormon könyve tanulmányi kalauz otthon tanuló ifjúsági hitoktatásban részt vevők számára* című kiadvány 32 részének. Szükség szerint átalakítható a leckéket és az ütemezést az e kurzus tanításához rendelkezésedre álló hetek számának függvényében.

Rész	Otthon tanulási lecke	Rész	Otthon tanulási lecke	Rész	Otthon tanulási lecke
1. rész	1. nap: A szentírások tanulmányozása 2. nap: A szabadtárs terve 3. nap: Címlap, Bevezetés, valamint a tanúk biztonyságtételei 4. nap: A Mormon könyve áttekintése <i>Oktatói lecke: A szentírások tanulmányozása–A Mormon könyve áttekintése</i>	11. rész	1. nap: Mormon szavai–Móziás 2 2. nap: Móziás 3 3. nap: Móziás 4 4. nap: Móziás 5–6 <i>Oktatói lecke: Mormon szavai–Móziás 6</i>	22. rész	1. nap: Hélamán 1–2 2. nap: Hélamán 3–4 3. nap: Hélamán 5 4. nap: Hélamán 6–9 <i>Oktatói lecke: Hélamán 1–9</i>
2. rész	1. nap: 1 Nefi 1 2. nap: 1 Nefi 2 3. nap: 1 Nefi 3–4 4. nap: 1 Nefi 5–6; 9 <i>Oktatói lecke: 1 Nefi 1–6; 9</i>	12. rész	1. nap: Móziás 7–8 2. nap: Móziás 9–10 3. nap: Móziás 11–14 4. nap: Móziás 15–17 <i>Oktatói lecke: Móziás 7–17</i>	23. rész	1. nap: Hélamán 10 2. nap: Hélamán 11–12 3. nap: Hélamán 13–14 4. nap: Hélamán 15–16 <i>Oktatói lecke: Hélamán 10–16</i>
3. rész	1. nap: 1 Nefi 7 2. nap: 1 Nefi 8 3. nap: 1 Nefi 10–11 4. nap: 1 Nefi 12–14 <i>Oktatói lecke: 1 Nefi 7–8; 10–14</i>	13. rész	1. nap: Móziás 18 2. nap: Móziás 19–20 3. nap: Móziás 21–24 4. nap: Móziás 25 <i>Oktatói lecke: Móziás 18–25</i>	24. rész	1. nap: 3 Nefi 1 2. nap: 3 Nefi 2–5 3. nap: 3 Nefi 6–10 4. nap: 3 Nefi 11:1–17 <i>Oktatói lecke: 3 Nefi 1–11:17</i>
4. rész	1. nap: 1 Nefi 15 2. nap: 1 Nefi 16 3. nap: 1 Nefi 17 4. nap: 1 Nefi 18–19 <i>Oktatói lecke: 1 Nefi 15–19</i>	14. rész	1. nap: Móziás 26 2. nap: Móziás 27 3. nap: Móziás 28–29 4. nap: Alma 1–4 <i>Oktatói lecke: Móziás 26–Alma 4</i>	25. rész	1. nap: 3 Nefi 11:18–12:48 2. nap: 3 Nefi 13 3. nap: 3 Nefi 14 4. nap: 3 Nefi 15–16 <i>Oktatói lecke: 3 Nefi 11:18–16:20</i>
5. rész	1. nap: 1 Nefi 20–22 2. nap: 2 Nefi 1 3. nap: 2 Nefi 2 4. nap: 2 Nefi 3 <i>Oktatói lecke: 1 Nefi 20–2 Nefi 3</i>	15. rész	1. nap: Alma 5:1–36 2. nap: Alma 5:37–62 3. nap: Alma 6–7 4. nap: Alma 8–10 <i>Oktatói lecke: Alma 5–10</i>	26. rész	1. nap: 3 Nefi 17 2. nap: 3 Nefi 18 3. nap: 3 Nefi 19 4. nap: 3 Nefi 20–22 <i>Oktatói lecke: 3 Nefi 17–22</i>
6. rész	1. nap: 2 Nefi 4–5 2. nap: 2 Nefi 6–8 3. nap: 2 Nefi 9 4. nap: 2 Nefi 9–10 <i>Oktatói lecke: 2 Nefi 4–10</i>	16. rész	1. nap: Alma 11 2. nap: Alma 12 3. nap: Alma 13 4. nap: Alma 14–16 <i>Oktatói lecke: Alma 11–16</i>	27. rész	1. nap: 3 Nefi 23 2. nap: 3 Nefi 24–26 3. nap: 3 Nefi 27 4. nap: 3 Nefi 28–30 <i>Oktatói lecke: 3 Nefi 23–30</i>
7. rész	1. nap: 2 Nefi 11–16 2. nap: 2 Nefi 17–20 3. nap: 2 Nefi 21–24 4. nap: 2 Nefi 25 <i>Oktatói lecke: 2 Nefi 11–25</i>	17. rész	1. nap: Alma 17–18 2. nap: Alma 19–20 3. nap: Alma 21–22 4. nap: Alma 23–24 <i>Oktatói lecke: Alma 17–24</i>	28. rész	1. nap: 4 Nefi 1 2. nap: Mormon 1–2 3. nap: Mormon 3–6 4. nap: Mormon 7:1–8:11 <i>Oktatói lecke: 4 Nefi 1–Mormon 8:11</i>
8. rész	1. nap: 2 Nefi 26–27 2. nap: 2 Nefi 28 3. nap: 2 Nefi 29–30 4. nap: 2 Nefi 31 <i>Oktatói lecke: 2 Nefi 26–31</i>	18. rész	1. nap: Alma 25–29 2. nap: Alma 30 3. nap: Alma 31 4. nap: Alma 32 <i>Oktatói lecke: Alma 25–32</i>	29. rész	1. nap: Mormon 8:12–41 2. nap: Mormon 9 3. nap: Ether 1–2 4. nap: Ether 3 <i>Oktatói lecke: Mormon 8:12–Ether 3</i>
9. rész	1. nap: 2 Nefi 32 2. nap: 2 Nefi 33 3. nap: Jákób 1–2 4. nap: Jákób 3–4 <i>Oktatói lecke: 2 Nefi 32–Jákób 4</i>	19. rész	1. nap: Alma 33–35 2. nap: Alma 36 3. nap: Alma 37 4. nap: Alma 38 <i>Oktatói lecke: Alma 33–38</i>	30. rész	1. nap: Ether 4–5 2. nap: Ether 6 3. nap: Ether 7–11 4. nap: Ether 12 <i>Oktatói lecke: Ether 4–12</i>
10. rész	1. nap: Jákób 5–6 2. nap: Jákób 7 3. nap: Énós 4. nap: Járom és Omni <i>Oktatói lecke: Jákób 5–Omni</i>	20. rész	1. nap: Alma 39 2. nap: Alma 40–41 3. nap: Alma 42 4. nap: Alma 43–44 <i>Oktatói lecke: Alma 39–44</i>	31. rész	1. nap: Ether 13–15 2. nap: Moróni 1–5 3. nap: Moróni 6 4. nap: Moróni 7:1–19 <i>Oktatói lecke: Ether 13–Moróni 7:19</i>
		21. rész	1. nap: Alma 45–49 2. nap: Alma 50–52; 54–55 3. nap: Alma 53; 56–58 4. nap: Alma 59–63 <i>Oktatói lecke: Alma 45–63</i>	32. rész	1. nap: Moróni 7:20–48 2. nap: Moróni 8–9 3. nap: Moróni 10:1–7, 27–29 4. nap: Moróni 10:8–26, 30–34 <i>Oktatói lecke: Moróni 7:20–10:34</i>

Bevezetés a szentírás-memoriterekhez

Az Ifjúsági és Felsőfokú Hitoktatás 25 szentírás-memoritert választott ki mind a négy ifjúsági hitoktatási kurzushoz. Ezek a szakaszok fontos szentírásbeli alapot nyújtanak az evangélium megértéséhez és megosztásához, valamint a hit megerősítéséhez. A Mormon könyvében álló szentírás-memoriterek a következők:

- 1 Nefi 3:7
- 2 Nefi 2:25
- 2 Nefi 2:27
- 2 Nefi 9:28–29
- 2 Nefi 25:23, 26
- 2 Nefi 28:7–9
- 2 Nefi 31:19–20
- 2 Nefi 32:3
- 2 Nefi 32:8–9
- Móziás 2:17
- Móziás 3:19
- Móziás 4:30
- Alma 7:11–13
- Alma 32:21
- Alma 37:35
- Alma 39:9
- Alma 41:10
- Hélamán 5:12
- 3 Nefi 12:48
- 3 Nefi 18:15, 20–21
- Ether 12:6
- Ether 12:27
- Moróni 7:41
- Moróni 7:45, 47–48
- Moróni 10:4–5

Az ifjúsági hitoktatás tanulóit arra buzdítják, hogy tanulják meg kívülről a szentírásrészeket. Jobban tudsz segíteni a tanulóidnak, ha magad is megtanulod ezeket a szakaszokat. A szentírásrészek elsajátítása a következőket foglalja magában:

- **Megtalálni** a verseket a vonatkozó szentírásutalások ismeretében
- **Megérteni** a szentírásrészek szövegösszefüggéseit és tartalmát
- **Alkalmazni** a szentírásrészekben tanított evangéliumi tantételeket és tanokat
- **Memorizálni** a szentírásrészeket

Következetesség, elvárások és módszerek

Miközben megtervezed, hogyan segíts a tanulóknak elsajátítani a szentírás-memoritereket, nagyobb sikerrel jársz, ha következetesen utalsz a szentírás-memoriterekre, megfelelő elvárásokat tartasz fenn, illetve különböző tanulási formáknak kedvező módszereket alkalmazol.

A szentírás-memoriterek kapcsán alkalmazott következetesség és ismétlés segíteni fog a tanulóknak a hosszú távú memóriájukban elraktározni azokat későbbi felhasználásra. Hasznos lehet felvázolni az adott év tananyagát, és tervet készíteni, melyet követve következetesen lehetőségeket lehet biztosítani a tanulók számára az órákon a szentírásrészek elsajátítására. Légy körültekintő, amikor meghatározod, milyen gyakran és mennyi időt fordítasz arra, hogy segíts a tanulóknak megtanulni a szentírás-memoritereket. Ügyelj arra, hogy a szentírás-memoriter tevékenységek ne szorítsák háttérbe a sorrendben folytatott napi szentírás-tanulmányozást. Dönthetsz úgy, hogy minden nap néhány percet szánsz a szentírás-memoriterek áttekintésére a tanulókkal, illetve elhatározhatod, hogy heti egy-két alkalommal rövid (10–15 perces) memoriter-tevékenységet tartasz. Mindegy, hogyan tervezel segíteni a tanulóknak a szentírás-memoriterek megtanulásában, következetes és helyénvaló megközelítést alkalmazz.

A szentírás-memoriterekkel kapcsolatos elvárásokat az egyes tanulók képességeihez mérten állítsd fel. A szentírásrészek elsajátítása erőfeszítést kíván a tanulók részéről. Mondd el a tanulóknak, hogy a memorizálásban elért sikerük nagyrészt a hozzáállásukon és a munkára való hajlandóságukon múlik. Biztasd őket olyan célok kitűzésére, amelyek képességeik jobb kiaknázására sarkallják őket. Légy tekintettel azokra a tanulókra, akiknek nehézséget okoz a memorizálás, és mutass hajlandóságot elvárásaid és tanítási módszereid átalakítására a tanulóid szükségleteinek megfelelően.

Változatos módszereket használj a szentírás-memoriterek elsajátításának elősegítésére, hogy többféle személyiségű és tanulási típusú tanuló tudj bevonni. Minden evangéliumi tanítás és tanulás

során bölcsen válaszd meg a tevékenységeket, hogy a Szentlélek támogatni tudja a tanulókat a szentírások és a tanok elsajátításában. Számos helyénvaló szentírás-memoriter tanítási módszert találhatsz e kézikönyv leckéiben. További szentírás-memoriterekkel kapcsolatos tanítási módszerekért nézd át az alább felsorolt szentírás-memoriter tevékenységeket.

Szentírás-memoriterek a tananyagban

A tananyag többféle formában tartalmazza a szentírás-memoritereket. A szentírás-memoriter ikon jelzi, amikor a lecke anyaga kiter valamely szentírás-memoriterre. A szentírás-memoritereket azon fejezet szövegekörnyezetében ismerteti és tárgyalja, amelyben található. További szentírás-memoriter tanítási ötletek állnak azon leckék végén, amelyekben a memoriterek találhatóak. Ezek a további tanítási ötletek segítenek egyensúlyban tartani a szentírás-memoriterek elsajátításának négy alkotóelemét (megtalálni, megérteni, alkalmazni, memorizálni) az egyes szakaszokra vonatkozóan. Például ha a lecke abban segít a tanulóknak, hogy megértsék és alkalmazzák az adott szentírás-memoritert, akkor a további tanítási ötlet a szakasz megtalálásában vagy memorizálásában fog segítséget nyújtani.

A tananyag rendszeresen biztosít lehetőséget szentírás-memoriter áttekintő tevékenységekre is, melyek felhasználhatók az idő függvényében és az osztályod memoriter-célkitűzéseivel összhangban. Ezek az áttekintések kiegészíthetők az alább felsorolt szentírás-memoriter tevékenységekkel. Kihasználhatod egy rövidebb lecke elején vagy végén a többletidőt ezen áttekintő tevékenységek egyikének elvégzésére.

A szentírás-memoriterek javasolt megközelítései

Hogy segítséget nyújts a tanulóknak a megtalálással kapcsolatos készségekben, tervbe veheted mind a 25 memoriter ismertetését a kurzus elején, majd pedig a kurzus során dolgozhattok az elsajátítás elmélyítésén. Vagy havonta ismertethetsz

néhány szakaszt, és azok elsajátítására összpontosíthatok az adott hónap folyamán. Az efféle ismertetésekkor javasolható a tanulóknak, hogy jelöljék meg a szentírás-memoritereket a saját szentírásaikban. Segíthetsz nekik kigondolni, hogyan jegyezhetnék meg a kulcsszavakat és utalásokat, és elmagyarázhatod az egyes szakaszokban foglalt tanokat és tantételeket. A tanulókat is bevonhatod a szentírás-memoriterek ismertetésébe: feladatul adhatod nekik bizonyos szakaszok felhasználását a lelki üzenetükben, vagy megkérheted őket, hogy tanítsák meg egymásnak, hogyan jegyezzék meg és találják meg a szakaszokat. Alkalmankénti kvízkérdésekkel és kikeresési tevékenységekkel (példáért lásd az alábbi szentírás-memoriter tevékenységeket) teremtsd meg a tanulóknak azt az érzést, hogy felelősek a szentírás-memoriterek megtanulásáért. Az e tanfolyam részét képező 25 szentírás-memoriter listája megtalálható a tanulói könyvjelzőkön és a szentírás-memoriter kártyákon.

Hogy segíts a tanulóknak a szentírás-memoriterek **megértésében**, hangsúlyozd ki ezeket a szakaszokat, amikor felbukkannak a mindennapos leckékben. Felhasználhatod az alábbi

szentírás-memoriter tevékenységeket arra is, hogy elmélyítsd a tanulók ismereteit az adott szakaszokban álló igazságokról, valamint a képességüket azok elmagyarázásra. Adj lehetőséget a tanulóknak az áhítatok során vagy az óra folyamán, hogy elmondják, hogy a szentírás-memoriterek hogyan segítenek nekik jobban megérteni az Alapvető tanokat.

Hogy támaszt nyújts a tanulóknak a szentírás-memoriterekben található igazságok **alkalmazásában**, biztasd őket arra, hogy kövessék a Szentlelket, hogy megértsék, miként vonatkoznak életükre a szentírásokban álló igazságok. Hogy segíts a tanulóknak a tanult igazságok szerint cselekedni, időnként kitehetsz az osztálybeli hirdetőtáblára egy szentírás-memoriterrel kapcsolatos feladatot. De lehetőséget biztosíthatsz a tanulóknak az órán is arra, hogy gyakorolják az evangélium tanainak és tantételeinek tanítását a szentírás-memoriterek segítségével (ötletekért lásd az alábbi szentírás-memoriter tevékenységek felsorolását). Megkérheted a tanulókat, hogy alkalmazzák a szentírás-memoritereket tartalmazó leckékben tanult tantételeket. Biztosíts lehetőséget a tanulóknak az élményeik megosztására az áhítatokon vagy más alkalmakkor. Ez

segíteni fog nekik elmélyíteni a szentírás-memoriterekből tanult igazságokról való bizonyosságukat.

Hogy segíts a tanulóknak a 25 szentírás-memoriter **memorizálásában**, eltervezheted, hogy havonta két-három szakaszt megtanultok kívülről az órán. Feladatul adhatod a tanulóknak bizonyos szakaszok otthoni memorizálását is (ezt megtehetik a családjukkal együtt, vagy felmondhatják az adott részeket a szüleiknek vagy a családtagjaiknak). A memorizálást a napi áhítatok részévé teheted azzal, hogy felkéred az osztályt egy adott szakasz együttes felmondására, vagy időt biztosítasz a tanulóknak a párokban végzett memorizálásra. Ha a tanulók lehetőséget kapnak a szentírás-memoriterek felmondására párokban, kisebb csoportokban vagy az osztály előtt, az segíthet átérezni a felelősségüket az erőfeszítéseikért. Az alábbi szentírás-memoriter tevékenységek különféle memorizálási módszereket tartalmaznak. Ügyelj arra, hogy a memorizálással kapcsolatos elvárásokat az egyes tanulók képességeihez és körülményeihez szabjad. Nem szabad, hogy a tanulók szégyenkezzenek vagy túlságosan nagy tehernek éljék meg, ha nem tudnak memorizálni.

Szentírás-memoriterhez kapcsolódó tevékenységek

Bevezetés

Ez a rész néhány ötletet ad, amelyet felhasználhatsz, hogy segíts a tanulóknak kulcsfontosságú szentírásrészek elsajátításában. Amikor segítséget és bátorítást nyújtasz a tanulóknak e készségek kifejlesztése során, tulajdonképpen elősegíted, hogy önellátóvá váljanak a szentírás-tanulmányozásukban. A tanulók egész életükben felhasználhatják e készségeket, hogy képesek legyenek könnyebben megtalálni, megérteni, alkalmazni és memorizálni a szentírásrészeket. Az alábbi listában a szentírás-memoriterek elsajátításának minden eleméhez található tanítási ötletek. Segíthet a tanulóknak sikeresebben elsajátítani a szentírásrészeket, ha többfélét használtak az ilyen típusú tevékenységekből.

Tevékenységek, amelyek segítenek a tanulóknak a szentírás-memoritereket **megtalálni**

Szakaszok megjelölése

A szentírás-memoriterek megjelölése segíthet a tanulóknak emlékezni ezekre a szakaszokra és könnyebben megtalálni őket. Ösztönözheted a tanulókat e kulcsfontosságú szakaszok oly módon való megjelölésére a szentírásaikban, hogy azok elkülönüljenek más megjelölt szakaszoktól.

A könyvek ismerete

A Mormon könyvében álló könyvek nevének és sorrendjének megtanulása segíthet a tanulóknak gyorsabban megtalálni a szentírás-memoritereket. A következőkben olyan tevékenységekre találhatók példák, amelyek segíthetnek a tanulóknak megismerni a Mormon könyve könyveit:

- **Tartalomjegyzék megkeresése** – Segíts a tanulóknak megkeresni a

Mormon könyve tartalomjegyzékét, melynek címe: A könyvek nevei és sorrendje a Mormon könyvében.

- **Éneklés** – Tanítsd meg a tanulóknak A Mormon könyve című dalt (*Gyermekek énekeskönyve*, 63. sz.). Időnként énekeljétek el az év folyamán, hogy segítsen nekik emlékezni a Mormon könyve könyveinek nevére és sorrendjére.
- **Kezdőbetűk használata** – Írd fel a táblára a Mormon könyve könyveinek kezdőbetűit (1N, 2N, J, É és így tovább). Gyakoroldtasd a tanulókkal a kezdőbetűkhöz kapcsolódó könyvneveket. Ismételjétek addig ezt a tevékenységet, amíg a könyvek neveit fel nem tudják mondani emlékezetből.
- **Könyvadászat** – Mondd ki egy olyan könyv nevét, amelyben szentírás-memoriter található, a tanulók pedig nyissák ki a szentírásaikat az adott könyv bármelyik oldalán. Mérd le, mennyi időbe telik, míg az egész osztály megtalálja az egyes könyveket. Ezt a

tevékenységet ismételgethetitek, hogy segíts a tanulóknak gyakorlottabbá válni abban, hogy emlékezzenek a Mormon könyve könyveire és megtalálják azokat.

Emlékezni az utalásokra és a tartalomra

Amikor a tanulók megismerik a szentírás-memoriterek helyét és tartalmát, a Szentlélek segíteni tud nekik felidézni a szentírás-utalásokat, amikor szükséges (lásd János 14:26). A kulcsszavak vagy -kifejezések – például „megyek és megteszem” (1 Nefi 3:7), „szabadon választhatják” (2 Nefi 2:27) – segíthetnek a tanulóknak emlékezni az egyes szakaszok tartalmára és tanbeli tanításaira. A következő módszerek segíthetnek a tanulóknak a szentírás-memoriterek a tartalmukhoz vagy a bennük lévő kulcsszavakhoz társítani. (A versengéssel vagy időméréssel járó tevékenységeket elhalaszthatod az év későbbi szakaszára, miután a tanulók tanúságát adták, hogy tudják, hol található a szentírás-memoriterek. Az ilyen tevékenységek akkor majd segíteni fognak megerősíteni bennük a tanultakat.)

- **Utalások és kulcsszavak** – Biztasd a tanulókat, hogy tanulják meg a szentírás-memoriter kártyákon felsorolt összes szentírás-memoriter utalásait és kulcsszavait. (Szentírás-memoriter kártyák rendelhetők online a store.lds.org címen. A tanulók maguk is elkészíthetik saját szentírás-memoriter kártyáikat.) Adj időt a tanulóknak arra, hogy párokban tanulmányozzák a kártyákat, azután pedig kérdezzék ki egymást. Biztasd őket arra, hogy legyenek kreatívak a közös tanulás és egymás kikérdezésének módszereiben. Amint egyre gyakorlottabbá válnak a szentírás-memoriterekben, megkérheted őket, hogy használjanak olyan hívószavakat, amelyek az adott szakaszok szövegösszefüggésére vagy a szakaszokban álló tanok és tantételek alkalmazására vonatkoznak. A válaszoló fél szóban és írásban is felelhet.
- **Szentírás-memoriter kártyák** – Ez a tevékenység felhasználható több szentírás-memoriter bevezetésére vagy áttekintésére. Válassz ki néhány szentírás-memoriter kártyát, és készülj úgy, hogy kioszd őket a tanulóknak. (Ügyelj arra, hogy egyszem kártyából több példány is legyen, hogy több tanuló kapja ugyanazt a

szentírás-memoritert. Hozhatsz annyi kártyát, hogy minden tanulóknak két-három különböző rész jusson.) Oszd ki a kártyákat az osztálynak. Adj időt a tanulóknak, hogy tanulmányozzák az egyes kártyákon a szentírás-memoritert, az utalást, a kulcsszavakat, a szöveggörnyezetet, a tant vagy tantételt, valamint az alkalmazási ötleteket. Olvass fel pár hívószót a kártyákról (például magából a memoriterből, vagy a kulcsszavakból, a szöveggörnyezetből, a tanból vagy tantételből, illetve az alkalmazásból). Azok a tanulók, akiknél az adott kártya van, álljanak fel, és mondják fel a szentírás-memoritert.

- **Szentírásvadászat** – Használj hívószavakat, hogy segíts a tanulóknak gyakorolni a szakaszok gyors megtalálását a szentírásaikban. Hívószóként használhatsz kulcsszavakat, szöveggörnyezetre utaló kifejezéseket, tanokat és tantételeket, illetve alkalmazásra vonatkozó ötleteket a szentírás-memoriter kártyákról. Te magad is megfogalmazhatsz hívószavakat. Az olyan szentírásvadászati tevékenységek, amelyek során a tanulók egymással versengve keresik ki az utalásokat, segíthetnek nekik tevékenyen részt venni a szentírás-memoriterek megtanulásában. Amikor szentírásvadászatot alkalmazol a szentírás-memoriterek kapcsán, oly módon tedd, amely nem szül megbánott érzéseket, és nem sérti a Lelket. Segíts a tanulóknak elkerülni szentírásaik tiszteletlen kezelését vagy a túlzott versengést. Azt is fontolóra veheted, hogy a tanulók ne egymás ellen, hanem egy adott teljesítményszinttel versenyezzenek. Például versenyezhetnek az oktató ellen, vagy próbára tehetik, hogy az osztály meghatározott százaléka meg tud-e találni egy bizonyos szakaszt adott idő alatt.
- **Történetvadászat** – A hívószavakat olyan kitalált helyzetekbe ágyazva add meg, amelyek a szentírás-memoriterek mindennapi életben való alkalmazhatóságát szemléltetik. Például az 1 Nefi 3:7 kapcsán mondhatod ezt: „Jani tudja, hogy az Úr azt parancsolja minden érdemes fiatal férfinak, hogy szolgáljanak missziót, de aggódik amiatt, hogy féltékenysége gátolni fogja majd a hatékony szolgálatban. Akkor eszébe jut, hogyan reagált Nefi a nehéz feladatra, hogy szerezzé meg a részlemezeket. Jani bátorságot merít abból, hogy az Úr utat

fog készíteni számára, hogy megfelelő misszionáriussá váljon.” Miközben a tanulók a helyzeteket hallgatják, keressék ki az odaillő szentírás-memoriterek a szentírásaikban.

- **Kérdéssorok és felmérések** – Biztosíts lehetőséget a tanulóknak, hogy próbára tegyék, mennyire emlékeznek a szentírás-memoriterekre. A kérdéssorok tartalmazhatnak kulcsszavakat vagy szentírás-utalásokat, a szakaszokból vett idézeteket, illetve olyan kitalált helyzeteket, amelyek az adott szakaszokban tanított igazságokat szemléltetik. A kérdéssorok és felmérések elvégezhetők szóban, a táblán vagy papíron. Miután a tanulók elvégezték a kvízt vagy felmérést, a magas pontszámot elérő tanulókat párokba oszthatod az alacsonyabb pontszámot elérőkkel. A magasabb pontszámot elérők tanítóként szolgálhatnak, és segíthetik az alacsonyabb pontszámot elérőket a tanulásban és a fejlődésben. Ezen erőfeszítés részeként a pár kitűzheti azt a célt, hogy legközelebb magasabb összpontszámot fognak elérni. Létrehozhatod egy táblázatot vagy faliújságot, amelyen fel lehet tüntetni a tanulók célkitűzéseit, és el lehet ismerni a sikereiket.

Olyan tevékenységek, amelyek segítenek a tanulóknak a szentírás-memoriterek megértésében

Szavak és kifejezések meghatározása

A szentírás-memoriterekben álló szavak és kifejezések meghatározása (illetve segítségnyújtás a tanulóknak, hogy maguk határozzák meg azokat) segíteni fog a tanulóknak az egész memoriter értelmezésében. Amikor a definíciók elengedhetetlenek a szakaszban álló tanok és tantételek megértéséhez, biztathatod a tanulókat, hogy írják be azokat a szentírásaikba. A szavak és kifejezések jelentését is ismételjétek át a szentírás-memoriterek átismétlésekor.

A szövegösszefüggés meghatározása

A szentírásrész szövegösszefüggésének meghatározása segíthet a tanulóknak jobban megérteni a szakasz jelentését. A szövegösszefüggésnek részét képezik

a következő információk: ki beszél kihez és miért, a szakasz elhelyezése (történelmi, kulturális és földrajzi szempontból), valamint a szentírásrész tartalmát kiváltó kérdés vagy helyzet. Például az 1 Nefi 3:7 szövegösszefüggésébe beletartozik az a tény, hogy Nefit megkérte atyja, Lehi – aki próféta volt –, hogy térjen vissza Jeruzsálembe, és szerezzé meg a rézlemezeket. Ezen információ ismerete segíthet a tanulóknak világosabban megérteni, miért mondta Nefi azt, hogy „megyek és megteszem azon dolgokat, amelyek az Úr megparancsolt”. Amikor olyan leckéket tanítasz, amelyekben szentírás-memoriterek vannak, hangsúlyozd ki a memoriterek övező szövegösszefüggést. Az alábbihoz hasonló további tevékenységek szintén segíthetnek a tanulóknak megérteni ezeket a kulcsfontosságú szakaszokat.

- **A szövegösszefüggés meghatározása** – Írd fel a tábla tetejére a következő fejléceket: *beszélő, hallgatóság, cél, további hasznos meglátások*. Oszd csoportokra a tanulókat, és adj minden csoportnak egy szentírás-memoritert. Kérd meg őket, hogy ismerjék meg a kijelölt szakasz szövegösszefüggését azáltal, hogy meghatározzák a táblán lévő fejlécekbe tartozó információkat. Írják fel a táblára, amit találtak. Azután kérj meg minden csoportot, hogy magyarázzák el a nekik kijelölt szakasz szövegösszefüggését, és mondják el, hogyan befolyásolja ez az ismeret a szakaszban található igazságok értelmezését. Változatosabbá tehetitek ezt a tevékenységet, ha megkérd az osztályt, hogy a táblán lévő jellemzők alapján találják ki a szentírás-memoriterek, mielőtt az adott csoport elmagyarázza, mit írtak.

Elemzés

Az elemzésnek részét képezi a szentírás-részekben található tanok és tantételek meghatározása. Része továbbá az is, hogy segítesz a tanulóknak megérteni, hogyan vonatkoznak rájuk ezek az igazságok. Mindez a tanok és tantételek mélyebb megbecsüléséhez vezethet az életükben. A következő tevékenység segíthet a tanulóknak a szentírás-memoriterek elemzésében:

- **Hívószavak írása** – Amikor a tanuló jobban megismerik a szentírás-memoriterek, kérd meg őket, hogy alkossanak kérdéseket, helyzeteket vagy más segítségeket, amelyek az

egyes szakaszokban tanított tanokat és tantételeket szemléltetik. Ezek aztán felhasználhatók egy kérdéssorhoz az osztályban.

Magyarázat

Amikor a tanulók elmagyaráznak szentírásrészeket, az segít elmélyíteni a megértésüket, és könnyebben fogják tudni tanítani a szentírásokban álló tanokat és tantételeket. Két módszer következik, melyek segíthetnek a tanulóknak megtanulni elmagyarázni a szentírás-memoriterek:

- **Kulcsszavak és -kifejezések** – Kérd meg a tanulókat, hogy mindannyian olvassák el ugyanazt a szentírás-memoritert, és határozzanak meg egy szót vagy kifejezést, amely szerintük különösen fontos a szakasz jelentése szempontjából. Azután kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az osztálynak az adott szakaszt, és hangsúlyozza ki azt a szót vagy kifejezést, amelyet választott. Kérd meg a tanulót, hogy magyarázza el, miért fontos ez a szó vagy kifejezés a szakaszban. Kérj fel néhány további tanulót ugyanerre. A tanulók különböző szavakat vagy kifejezéseket választhatnak egyazon szakaszból. Amikor az osztály tagjai a különböző nézőpontokat hallják, alaposabban megérthetik a szentírásrészt.
- **Áhítatra való felkészülés** – Adj lehetőséget a tanulóknak a szentírás-memoriterek használatára az óra elején tartott áhítatokra való felkészülés és azok előadása során. Segíts nekik felkészülni a szövegösszefüggés összefoglalására, a tanok és tantételek elmagyarázására, jelentőségteljes élmények vagy példák megosztására, illetve a szakaszokban álló tanokról és tantételekről való bizonyágtételre. Javasolhatod azt is, hogy a tanulók vegyék fontolóra egy szemléltetés használatát az adott szakaszban álló elgondolások elmagyarázására.

A tanok és tantételek jelentőségének átérzése

Segíts a tanulóknak megérteni és lelki tanúbizonyosságot nyerni a szentírás-memoriterekben tanított tanokról és tantételekről. Robert D. Hales elder ezt a magyarázatot fűzte ehhez: „Az igaz tanító, mielőtt megtanította [az evangélium] tényeit..., egy lépéssel tovább vezet [a tanulókat] a lelki tanúság és a szívbéli megértés elnyeréséhez, amely aztán

előidézi a cselekvést és a tettet” (“Teaching by Faith” [address to CES religious educators, Feb. 1, 2002], 5, si.lds.org). Amikor a tanulók a Szent Lélek hatása által átérzik a tan vagy tantétel igazságát, jelentőségét és sürgető voltát, fokozódik a vágyuk, hogy életükben alkalmazzák az adott igazságot. A tanítók segíthetnek a tanulóknak meghívni és táplálni ezeket a Szent Lélektől jövő érzéseket azzal, hogy lehetőséget adnak nekik tapasztalataik megosztására egy olyan evangéliumi tantétel követése kapcsán, amely a szentírás-memoriterekben található. Ez segíteni fog a tanulóknak jobban megérteni a szentírás-memoriterekben tanított igazságokat, valamint biztosítani, hogy ezek az igazságok bevesszódjenek a tanulók szívébe. A következő tevékenység segíthet a tanulóknak átérzeni a szentírás-memoriterekben tanított tanok és tantételek jelentőségét:

- **Szentírás-memoriterek kihallása** – Kérd meg a tanulókat, hogy próbáljanak kihallani szentírás-memoriterek az istentiszteleti beszédekben és tanításokban, általános konferenciai beszédekben, illetve a családtagokkal és barátokkal folytatott beszélgetésekben. Időnként kérj meg a tanulókat, számoljanak be arról, mely memoriterek hallották, hogyan használták azokat, milyen igazságokat tanítottak, és milyen élményeik voltak nekik vagy másoknak a tanított igazságokkal kapcsolatban. Keress lehetőséget a bizonyágtételre (és kérd meg a tanulókat is, hogy tegyenek bizonyágot) azon igazságról, amelyeket a szentírás-memoriterek tanítanak.

Tevékenységek, amelyek segítenek a tanulóknak a szentírás-memoriterek alkalmazásában

Tanítás

A szentírás-memoriterek és az Alapvető tanokat együtt dolgozták ki, és szándékosan összehangolták, hogy a tanulók javára váljanak. (A szentírás-memoriterek végig fel vannak tüntetve az Alapvető tanok dokumentumban.) Amikor a tanulók megtanulják és kifejezésre juttatják a szentírás-memoriterekben álló tanokat és tantételeket, egyúttal az Alapvető tanokat is megtanulják és kifejezésre juttatják. Amikor pedig megtanulják saját szavaikkal kifejezni az Alapvető tanokat, segítségül hívhatják a kívülről megtanult

szentírás-memoriterek. Ha lehetőséget adsz a tanulóknak az evangéliumi tanok és tantételek tanítására szentírás-memoriterek segítségével, az növelheti bizalmukat önmagukban és a szentírásokról való ismereteikben. Amikor a tanulók a szentírás-memoriterekben álló tanokat és tantételeket tanítják és tanúságot tesznek róluk, azzal megerősíthetik bizonyosságukat is. Biztasd a tanulókat arra, hogy használják a szentírás-memoriterek, amikor az evangéliumot tanítják vagy magyarázzák az osztályban, illetve a családtagjaikkal, barátaikkal és másokkal folytatott beszélgetéseik során.

- **Üzenet átadása** – Bíz meg a tanulókat azzal, hogy készüljenek 3-5 perces beszéddel vagy tanítással a szentírás-memoriterek alapján. Felkészülhetnek az órán vagy otthon. A szentírás-memoriterek kivül használhatnak más forrásanyagokat a felkészülés során, például a szentírás-memoriter kártyákat, a Kalauz a szentírásokhoz részt, illetve a *Hűek a hithez: Evangéliumi értelmező szótár* kiadványt. Minden egyes beszéd vagy tanítás tartalmazon bevezetést, az adott szentírás-memoritert, egy történetet vagy példát a tanított tantételtől, valamint a tanuló bizonyosságát. A tanuló vállalhatják üzenetük megosztását az osztályban, egy családi estén, illetve kvórumuk vagy osztályuk előtt az Isten iránti kötelességben vagy Személyes fejlődésben tett erőfeszítéseik részeként. Ha a tanuló nem az órán mondják el beszédüket vagy tanításukat, megkérheted őket, hogy számoljanak be az élményeiről.

- **Misszionáriusi szerepjáték** – Készíts számos kártyát olyan kérdésekkel, amelyeket érdeklődők feltehetnek, és amelyek megválaszolhatók a szentírás-memoriterek segítségével (például: „Mit hisznek egyházatok tagjai Jézus Krisztusról?”). Kérj meg tanuló párokat, hogy jöjjenek ki az osztály elé, és válaszoljanak meg egy kérdést az egyik kártyáról. Hogy segíts a tanulóknak megérteni, miként válaszolnának a misszionáriusok hasonló kérdésekre, javasolhatsz néhány hatékony tanítási módszert, például: (1) a szentírásrész szövegösszefüggésének ismertetése, (2) egy tan vagy tantétel elmagyarázása, (3) kérdések feltevése annak felmérésére, hogy az általuk tanított személyek megértik-e és hiszik-e, amit tanítottak, (4) élmények és bizonyosság megosztása, valamint (5)

a tanított személyek felkérése a tanított igazság szerinti cselekvésre. Kérd meg az osztályt, adjanak visszajelzést arról, hogy mi tetszett nekik abban, ahogyan az egyes párok megválasztották a kérdésüket.

- **Bizonyoságtétel** – Kérd meg a tanulókat, hogy nézzék át a szentírás-memoriterek, és válasszanak egyet, amelyben olyan tan vagy tantétel áll, amelyről bizonyosságukat tudják tenni. Kérd meg őket, tegyenek bizonyoságot a választott igazságról, és osszanak meg olyan élményeket, amelyek elvezették őket oda, hogy bizonyoságot tudnak tenni róluk. Amikor a tanuló megosztják a bizonyosságukat, a Szentlélek is megerősítést fog adni a bizonyosságban foglalt tanok vagy tantételek igazságáról. Bizonyosságuk továbbá másokat is arra inspirálhat, hogy hittel cselekedjenek.

Megjegyzés: A tanuló bizonyoságtételei lehetősége mindig önkéntes legyen! Soha nem szabad erőltetni a bizonyosság megosztását, illetve nem szabad úgy érezniük, hogy olyan tudásról kell tanúságot tenniük, amelynek nincsenek birtokában. Ezenkívül néhány tanuló vonakodik megosztani a bizonyosságát, mert tévesen úgy gondolják, hogy a „szeretném bizonyoságomat tenni” formulával kell indítaniuk, vagy hogy bizonyosságuk kifejezését valamiféle érzelmi megnyilvánulásnak kell kísérnie. Segíts a tanulóknak megérteni, hogy amikor bizonyoságot tesznek, egyszerűen megoszthatnak olyan tanokat vagy tantételeket, amelyekről tudják, hogy igazak. A bizonyosság megosztása történhet ilyen egyszerűen: „Hiszem, hogy ez igaz”, „Tudom, hogy ez igaz”, vagy „Ezt teljes szívemből hiszem”.

A tanultak szerint élni

Ha javaslatot teszel arra, hogyan alkalmazhatják a tanuló a szentírásrészekben álló tanokat és tantételeket (illetve ha felkéréd a tanulókat, hogy ők tegyenek javaslatokat), az lehetőséget nyújt számukra, hogy megtanuljanak hitet gyakorolni. David A. Bednar elder a Tizenkét Apostol Kvórumából ezt mondta:

„Az önrendelkezését gyakorló tanuló, aki a helyes tantételek szerint cselekszik, megnyitja szívét a Szentléleknek, és meghívja annak tanításait, bizonyoságtévő erejét és megerősítő tanúságtételét. A hit általi tanulás lelki, szellemi és fizikai

erőfeszítést kíván, és nem csupán tétlen befogadást. Hittől vezérelt tetteink ösztönességével és következettségével mutatjuk ki Mennyei Atyánknak és Fiának, Jézus Krisztusnak, hogy hajlandók vagyunk tanulni és utasításokat kapni a Szentlélektől” (“Seek Learning by Faith,” *Ensign*, Sept. 2007, 64).

Adj lehetőséget a tanulóknak, hogy megosszák a tanok és tantételek alkalmazása során szerzett tapasztalataikat, és bizonyoságot tegyenek azokról. A következőkben egy olyan módszer áll, amellyel ösztönözni lehet a tanulókat a szentírás-memoriterek alkalmazására az életükben:

- **Célok kitűzése** – Kérd meg a tanulókat, hogy a szentírás-memoriter kártyák alkalmazásra vonatkozó részen alapján tűzzenek ki konkrét célokat arra, hogy még inkább a szentírás-memoriterekben található tantételek szerint fognak élni. Írják le célkitűzéseiket egy papírlapra, amelyet mindig hordjanak magukkal emlékeztetőként. Ha helyénvalónak érzed, kérd meg a tanulókat, hogy számoljanak be sikereikről.

Olyan tevékenységek, amelyek segítenek a tanulóknak a szentírás-memoriterek memorizálásában

Memorizálás

A szentírásrészek memorizálása elmélyítheti a megértést, és fokozhatja a tanuló képességét az evangélium tanítására. Amikor a tanuló szentírásokat memorizálnak, a Szentlélek felidézheti elméjükben a kifejezéseket és elgondolásokat a szükség óráján (lásd János 14:26; T&S 11:21). A memorizálást célzó tevékenységeket ne feledd a tanulóid képességeihez igazítani. Richard G. Scott elder a Tizenkét Apostol Kvórumából e szavakkal biztatott a szentírások memorizálására:

„A szentírások memorizálása hatalmas erőt adhat. Amikor szentírást memorizálunk, új barátságot kovácsolunk. Olyan, mintha megismernénk valakit, aki segíthet a bajban, sugalmazást és vigaszt nyújthat, és rávehet minket szükséges változásokra” (A szentírások ereje. *Liahóna*, 2011. nov. 6.).

A következő tevékenységek mindegyike megismételhető több napon keresztül az óra elején vagy végén, hogy segítsen

a tanulóknak hosszú távú sikert elérni a memorizálásban:

- **Egyszavas verseny** – Add az osztálynak azt a feladatot, hogy mondjanak fel egy szentírás-memoritert úgy, hogy egyszerre minden tanuló csak egy szót mond. Például amikor a tanulóknak az Alma 39:9-et segítesz elsajátítani, az első tanuló azt mondja: *most*, a második azt: *fiam*, a harmadik azt: *szerezném*, és így tovább, míg végig nem mondják az egész verset. Mérd le, mennyi idő alatt sikerül elmondaniuk, majd adj nekik több próbálkozási lehetőséget, hogy elérjenek egy kitűzött szintidőt. E tevékenység elismérlése során ajánlatos cserélgetni a tanulók sorrendjét, hogy mindig más és más szót kelljen mondaniuk.
- **Kezdőbetűk** – Írd fel a táblára az adott szentírás-memoriterben szereplő szavak kezdőbetűit. Mutass rá a betűkre, miközben az osztály veled együtt elisméltli a részt, szükség szerint használva a szentírásaikat. Ismételjétek ezt a tevékenységet addig, míg a tanulók biztosak abban, hogy képesek felmondani a szakaszt csupán a kezdőbetűk segítségével. Letörölhetsz néhány betűt minden alkalom után, amikor a tanulók elmondták a részt. Ez fokozatosan nehezíti a feladatot, míg végül a tanulók képesek lesznek felmondani a szakaszt a kezdőbetűk segítsége nélkül.
- **Szócsík-kirakók** – Írd fel, vagy írasd fel a tanulókkal egy szentírás-memoriter szövegét egy vonalazott papírlapra. Vágd fel a papírt csíkokra, úgy, hogy a szövegsorok érintetlenek maradjanak.

Néhány csíkot rövidebbre vágatsz, hogy csak néhány szó álljon rajta. Keverd össze a szócsíkokat, és oszd ki őket a tanulókból alkotott pároknak vagy kisebb csoportoknak. Add feladatul nekik, hogy állítsák sorrendbe a szócsíkokat, a szentírásaikat használva útmutatóként. Addig gyakorolják, amíg már nincsen szükségük a szentírások használatára. Miután készen vannak, kérd meg őket, mondják fel a szakaszt. Mérheted a tanulók idejét, hogy megnézzétek, melyik csoport tudja a leggyorsabban helyes sorrendbe állítani a szócsíkokat. Vagy mérheted az egész osztály idejét, hogy lássátok, mennyi idő kell ahhoz, hogy az összes csoport végezzen a kirakóval (amikor az első csoportok készen vannak, segíthetnek a lassabbaknak).

100 szentírás-memoriter

Ószövetség	Újszövetség	Mormon könyve	Tan és a szövetségek
Mózes 1:39	Máté 5:14–16	1 Nefi 3:7	T&Sz 1:37–38
Mózes 7:18	Máté 11:28–30	2 Nefi 2:25	T&Sz 6:36
Ábrahám 3:22–23	Máté 16:15–19	2 Nefi 2:27	T&Sz 8:2–3
1 Mózes 1:26–27	Máté 22:36–39	2 Nefi 9:28–29	T&Sz 10:5
1 Mózes 2:24	Máté 28:19–20	2 Nefi 25:23, 26	T&Sz 13:1
1 Mózes 39:9	Lukács 24:36–39	2 Nefi 28:7–9	T&Sz 18:10–11
2 Mózes 19:5–6	János 3:5	2 Nefi 31:19–20	T&Sz 18:15–16
2 Mózes 20:3–17	János 14:6	2 Nefi 32:3	T&Sz 19:16–19
Józsua 24:15	János 14:15	2 Nefi 32:8–9	T&Sz 19:23
1 Sámuel 16:7	János 17:3	Móziás 2:17	T&Sz 25:13
Zsoltárok 24:3–4	Cselekedetek 2:36–38	Móziás 3:19	T&Sz 46:33
Zsoltárok 119:105	Cselekedetek 3:19–21	Móziás 4:30	T&Sz 58:27
Zsoltárok 127:3	1 Korinthusbeliek 6:19–20	Alma 7:11–13	T&Sz 58:42–43
Példabeszédek 3:5–6	1 Korinthusbeliek 15:20–22	Alma 32:21	T&Sz 64:9–11
Ésaiás 1:18	1 Korinthusbeliek 15:40–42	Alma 37:35	T&Sz 76:22–24
Ésaiás 5:20	Galátziabeliek 5:22–23	Alma 39:9	T&Sz 76:40–41
Ésaiás 29:13–14	Efézusbeliek 4:11–14	Alma 41:10	T&Sz 78:19
Ésaiás 53:3–5	Filippibeliek 4:13	Hélamán 5:12	T&Sz 82:10
Ésaiás 58:6–7	2 Thessalonikabeliek 2:1–3	3 Nefi 12:48	T&Sz 88:124
Ésaiás 58:13–14	2 Timótheus 3:15–17	3 Nefi 18:15, 20–21	T&Sz 89:18–21
Jeremiás 1:4–5	Zsidók 12:9	Ether 12:6	T&Sz 107:8
Ezékiel 37:15–17	Jakab 1:5–6	Ether 12:27	T&Sz 121:36, 41–42
Ámós 3:7	Jakab 2:17–18	Moróni 7:41	T&Sz 130:22–23
Malakiás 3:8–10	1 Péter 4:6	Moróni 7:45, 47–48	T&Sz 131:1–4
Malakiás 4:5–6	Jelenések 20:12	Moróni 10:4–5	JST 1:15–20

Bevezetés az Alapvető tanokhoz

A következő Alapvető tanokat kell kiemelni az ifjúsági hitoktatáson:

- Az Istenség
- A szabadítás terve
- Jézus Krisztus engesztelése
- Az adományozási korszakok, a hitehagyás és a visszaállítás
- A próféták és a kinyilatkoztatás
- A papság és a papsági kulcsok
- A szövetségek és a szertartások
- A házasság és a család
- A parancsolatok

A hitoktatók segítsenek a tanulóknak felismerni, megérteni, hinni, elmagyarázni és alkalmazni az evangélium ezen alapvető tanait a szentírások tanulmányozása közben. Ezáltal a tanulók meg fogják erősíteni bizonyosságukat, és elmélyítik a Jézus Krisztus visszaállított evangéliuma iránti nagybecsülésüket. Az Alapvető tanok elsajátítása abban is segíteni fog a tanulóknak, hogy felkészültebben tudjanak az evangélium szerint élni és tanítani másoknak ezeket a fontos igazságokat. Az e kézikönyvben található leckék az Alapvető tanok figyelembe vételével készültek. Fontos felismerni, hogy az evangélium más fontos tanai is hangsúlyt kapnak a kézikönyvben, annak ellenére, hogy azok nincsenek felsorolva az alapvető tanok között.

Az evangélium alapvető tanainak tanítására aközben kerül sor, hogy a tanulókkal naponta tanulmányozzátok a szentírásokat, és segítesz nekik elsajátítani kulcsfontosságú szentírásrészeket. Ne térj el a szentírások sorrendben történő tanulmányozásától azért, hogy e tanokra összpontosítsatok. Inkább akkor szentelj nekik figyelmet, amikor természetes módon felbukkannak a kurzus folyamán, valamint amikor segítesz a tanulóknak elsajátítani kulcsfontosságú szentírásrészeket. Például amikor azt az igazságot tanítod az 1 Nefi 1-ből, hogy „a próféták figyelmeztetnek a bűn ellen és a Jézus Krisztus általi szabadítást tanítják”, rámutathatsz a tanulóknak, hogy ez az igazság segíthet nekik megérteni „A próféták és a kinyilatkoztatás” részben álló alapvető tanokat. Megkérheted a tanulókat, hogy mondják el, mit tudnak még a prófétákról és a kinyilatkoztatásról. Továbbá amikor a tanulók a 2 Nefi 25:23, 26-ban álló szentírás-memoritert tanulják, segíthetsz felismerniük, hogy ez a szakasz annak egy módját szemlélteti, ahogyan a próféták eleget tesznek azon kötelességüknek, hogy a Jézus Krisztus általi szabadítást tanítsák. Az Alapvető tanok megértése, a bennük való hit és az azok szerinti élet terén bekövetkező fejlődés olyan folyamat, amely az ifjúsági hitoktatás négy éve során következik be, és amely a tanuló egész további életét végigkíséri.

Kioszthatod a tanulóknak az Alapvető tanok felsorolását.

Alapvető tanok felmérés

Az Alapvető tanok felmérés azzal a céllal lett megalkotva, hogy olyan információt nyújtson a hitoktatóknak, amely segítségével még jobban meg tudják áldani tanulóik életét. Azt javasoljuk, hogy az oktatók a kurzus első hetében végezzék el ezt a felmérést, majd pedig ismételjék meg az év vége felé. Az Alapvető tanok felmérés és további felmérések keresésekor az IFH honlapon (si.lds.org) használd az *assessment kulcsszót*.

Azok a hitoktatók, akik beküldik tanulóik felmérési eredményét az IFH kutatói irodájába, visszakapnak majd egy jelentést, amely segíteni fog tanításukat úgy átalakítani, hogy jobban eleget tudjanak tenni tanulóik szükségleteinek. Például ha az eredmények azt tükrözik, hogy a tanulók nem értik a bűnbánat tanát, akkor az éves tananyag számos olyan leckéje kerül meghatározásra, amely segíthet a tanulóknak jobban megérteni ezt a tant. Amikor a hitoktatók imádságos lélekkel alkalmazzák ezt az információt a szentírások sorrendben történő tanítása során, akkor fiataljaink és fiatal felnőtteink felkészültebbek lesznek az Ifjúsági és Felsőfokú Hitoktatás célkitűzésének elérésére.

Alapvető tanok

Az Alapvető tanokat ki kell emelni az ifjúsági és a felsőfokú hitoktatás óráin egyaránt. A hitoktatók segítsenek a tanulóknak felismerni, megérteni, elhinni, elmagyarázni és alkalmazni ezeket az evangéliumi tanokat. Ezáltal a tanulók meg fogják erősíteni bizonyosságukat, és elmélyítik a Jézus Krisztus visszaállított evangéliuma iránti nagybecsülésüket. E tanok tanulmányozása abban is segít a tanulóknak, hogy felkészültebben tudják tanítani másoknak ezeket a fontos igazságokat.

Az Ifjúsági és Felsőfokú Hitoktatás úgy válogatta össze a 100 szentírás-memoritert, hogy azok segítsenek a tanulóknak megérteni az Alapvető tanokat. Az alább felsorolt szentírás-utalások zöme szentírás-memoriterekre hivatkozik. Azért lettek felsorolva, hogy megmutassuk, hogyan vonatkoznak az Alapvető tanokra.

1. Az Istenség

Az Istenséget három különálló személy alkotja: Isten, az Örökkévaló Atya; Fia, Jézus Krisztus; valamint a Szentlélek (lásd Joseph Smith története 1:15–20). Az Atyának és a Fiúnak húsból és csontból való teste van, a Szentlélek pedig lélek-személy (lásd T&Sz 130:22–23). Céljaikat és a tant tekintve egyek. Tökéletesen egyesülnek Mennyei Atyánk szabadítást hozó isteni tervének megvalósításában.

Isten, az Atya

Isten, az Atya a világegyetem Legfőbb Uralkodója. Ő a lelkünk Atyja (lásd Zsidók 12:9). Ő tökéletes, teljes hatalommal bír, és mindent tud. Ő a tökéletes irgalom, kedvesség és jószívűség Istene is.

Jézus Krisztus

Jézus Krisztus lelkileg az Atya Elsőszülöttje, testileg pedig Ő az Atya Egyszülöttje. Ő az Ószövetség Jehovája és az Újszövetség Messiása.

Jézus Krisztus büntetlen életet élt, és tökéletes engesztelést hozott az emberiség bűneiért (lásd Alma 7:11–13). Élete tökéletes példát mutat arra, hogy miképpen kellene az emberiségnek élnie (lásd János 14:6; 3 Nefi 12:48) Ő volt ezen a földön az első ember, aki feltámadt (lásd 1 Korinthusbeliek 15:20–22). Jézus Krisztus újra el

fog jönni hatalommal és dicsőséggel, és a millennium alatt a földön fog uralkodni.

Minden imát, áldást és papsági szertartást Jézus Krisztus nevében kell mondani, illetve elvégezni (lásd 3 Nefi 18:15, 20–21).

Kapcsolódó hivatkozások: Hélamán 5:12; T&Sz 19:23; T&Sz 76:22–24

A Szentlélek

A Szentlélek az Istenség harmadik tagja. Ő egy lélekszemély, húsból és csontból való test nélkül. Gyakran utalnak rá Lélekként, Szent Lélekként, Isten Lelkeként, az Úr Lelkeként és a Vigasztalóként.

A Szentlélek bizonyosságot tesz az Atyáról és a Fiúról, mindenről kinyilatkoztatja az igazságot és megszenteli azokat, akik bűnbánatot tartanak és megkeresztelkednek (lásd Moróni 10:4–5).

Kapcsolódó hivatkozások: Galátiabeliek 5:22–23; T&Sz 8:2–3

2. A szabadítás terve

A halandóság előtti létben Mennyei Atyánk megismertetett velünk egy tervet, amely lehetővé teszi számunkra, hogy olyaná váljunk, mint Ő, valamint hogy halhatatlanságot és örök életet nyerjünk (lásd Mózes 1:39). A szentírások úgy utalnak erre a tervre, mint a szabadítás terve, a boldogság nagyszerű terve, a megváltás terve és az irgalom terve.

A szabadítás tervének része a teremtés, a bukás, Jézus Krisztus engesztelése, valamint az evangélium összes törvénye, szertartása és tana. Az erkölcsi önrendelkezés – a képesség, hogy saját magunk választhatunk és cselekedhetünk – szintén nélkülözhetetlen része Mennyei Atyánk tervének (lásd 2 Nefi 2:27). E tervnek köszönhetően tökéletessé válhatunk az engesztelés által, részesülhetünk az öröm teljességében, és örökre Isten jelenlétében élhetünk (lásd 3 Nefi 12:48). Családi kapcsolataink az egész örökkévalóságon át tarthatnak.

Kapcsolódó hivatkozások: János 17:3; T&Sz 58:27

A halandóság előtti élet

Mielőtt a földre születünk, Mennyei Atyánk jelenlétében éltünk az Ő lélek-gyermekéiként (lásd Ábrahám 3:22–23). E

halandóság előtti létben Mennyei Atyánk többi gyermekével együtt részt vettünk egy tanácskozáson. A tanácskozás alatt Mennyei Atyánk bemutatta a tervét, és a halandóság előtti Jézus Krisztus szövetségben vállalta, hogy Ő lesz a Szabadító.

Az önrendelkezésünket használva követtük Mennyei Atyánk tervét. Felkészültünk, hogy a földre jöjjünk, ahol tovább fejlődhetünk.

Akik Mennyei Atyát és Jézus Krisztust követték, lejöhetnek a földre, hogy megtagadják a halandóságot, és az örök élet felé haladjanak. Lucifer, Isten egy másik lélekfia, fellázadt a terv ellen. Ő lett Sátán, aki követőivel együtt kiűzetett a mennyből, és ezáltal megtagadták tőlük azt a kiváltságot, hogy fizikai testet kapjanak, és megízleljék a halandóságot.

Kapcsolódó hivatkozás: Jeremiás 1:4–5

A teremtés

Jézus Krisztus az Atya irányítása alatt teremtette a mennyeket és a földet. A világ nem a semmiből teremtett, hanem létező anyagokból lett összerendezve. Jézus Krisztus számtalan világot teremtett (lásd T&Sz 76:22–24).

A föld teremtése nélkülözhetetlen volt Isten tervéhez. Ez biztosított számunkra olyan helyet, ahol fizikai testet kaphatunk, próbára tehetnek bennünket, és isteni tulajdonságokat fejleszthetünk ki.

Bölcsen, józan ítélőképességgel és hálaadással kell használnunk a föld forrásait (lásd T&Sz 78:19).

Ádám volt az első teremtett ember a földön. Isten a saját képmására teremtette Ádámot és Évát. Minden emberi lény – férfi és nő – Isten képmására teremtett (lásd 1 Mózes 1:26–27).

A bukás

Az Éden kertjében Isten megparancsolta Ádámnak és Évának, hogy ne vegyenek a jó és a gonosz tudása fájának gyümölcséből, mert a következménye lelki és fizikai halál lesz. A lelki halál az Istentől való elválást jelenti. A fizikai halál a lélek és a halandó test különválása. Mivel Ádám és Éva megszegtek Isten parancsolatát, kivették őket Isten színe elől, és halandóvá váltak. Ádám és Éva vétékét, valamint a változásokat – többek között a lelki és a

fizikai halált –, melyeket ennek köszönhetően kellett megtapasztalniuk, bukásnak nevezzük.

A bukás következtében Ádám és Éva, valamint utódaik, megtapasztalhatták az örömet és a bánatot, megismerhették a jót és a rosszat, továbbá gyermekeik születhettek (lásd 2 Nefi 2:25). Ádám és Éva utódaiként bukott állapotot örököltünk a halandóság ideje alatt. El lettünk választva az Úr színe elől, és ki vagyunk téve a fizikai halálnak. Próbára tesznek továbbá az élet nehézségei és az ellenség kísértései. (Lásd Móziás 3:19.)

A bukás szerves része Mennyei Atyánk szabadítás tervének. A bukásnak kettős iránya van: lefelé, ugyanakkor előre is mutat. Amellett, hogy elhozta a fizikai és lelki halált, lehetőséget adott nekünk, hogy a földre szülessünk, tanuljunk és fejlődjünk.

A halandó élet

A halandó élet a tanulás időszaka, amikor felkészülhetünk az örök életre, továbbá a bizonyítás időszaka, hogy önrendelkezésünket arra használjuk, hogy megtegyünk mindent, amit az Úr parancsolt nekünk. E halandó életben szeretnünk és szolgálnunk kell másokat (lásd Móziás 2:17; Moróni 7:45, 47–48).

A halandóságban a lelkünk egyesül a testünkkel, ezáltal lehetőségünk van oly módon növekedni és fejlődni, amilyen módon a halandóság előtti életben lehetetlen lett volna. A testünk fontos szerepet játszik a szabadítás tervében, és Mennyei Atyánktól kapott ajándékként kell tekintenünk rá (lásd 1 Korinthusbeliek 6:19–20).

Kapcsolódó hivatkozások: Józsué 24:15; Máté 22:36–39; 2 Nefi 28:7–9; Alma 41:10; T&Sz 58:27

Élet a halál után

Amikor meghalunk, lelkünk belép a lélekvilágba, és ott várja a feltámadást. Az igazak lelke a boldogság állapotába kerül, melyet paradicsomnak nevezünk. A hitűek közül sokan továbbra is prédikálni fogják az evangéliumot a lélekbörtönben lévőeknek.

A lélekbörtön egy átmeneti hely a halandóság utáni világban azok számára, akik az igazság ismerete nélkül halnak meg, és azoknak, akik engedetlenek a halandóságban. A lelkeknek itt tanítani fogják az evangéliumot, és lehetőséget kapnak, hogy megbánják a bűneiket, és elfogadják

a szabadító szertartásokat, amelyeket a templomokban végeznek el értük (lásd 1 Péter 4:6). Azok, akik elfogadják az evangéliumot, a feltámadásig a paradicsomban maradhatnak.

A feltámadás a lélektestünk egyesülése a húsból és csontból való fizikai testünkkel (lásd Lukács 24:36–39). A feltámadás után soha többé nem válik el egymástól a lélek és a test, és halhatatlanok leszünk. Minden egyes ember, aki a földre született, fel fog támadni, mert Jézus Krisztus legyőzte a halált (lásd 1 Korinthusbeliek 15:20–22). Az igazak a gonoszak előtt támadnak fel, és az első feltámadáskor jönnek elő.

Az utolsó ítélet a feltámadás után fog megtörténni. Jézus Krisztus meg fog ítélni minden egyes embert, hogy eldöntse, melyik örök dicsőségben fog az illető részesülni. Ez az ítélet azon alapszik majd, hogy mennyire voltunk engedelmesek Isten parancsolatai iránt (lásd Jelenések 20:12; Móziás 4:30).

A dicsőségnek három királysága van (lásd 1 Korinthusbeliek 15:40–42). Ezek közül a legmagasabb a celesztialis királyság. Azok, akik bátran bizonyosságot tesznek Jézusról, és engedelmeskednek az evangélium tantételeinek, az Atyaisten és Fia, Jézus Krisztus jelenlétében fognak élni (lásd T&Sz 131:1–4).

A dicsőség három királysága közül a második a teresztrialis királyság. E királyságot a föld azon tisztességes férfiai és női fogják örökölni, akik nem tettek bátran bizonyosságot Jézusról.

A telesztialis királyság a legalacsonyabb a dicsőség három királysága közül. Azok fogják ezt a királyságot örökölni, akik a halandó életükben inkább a gonoszsgot választották az igazlelkűség helyett. Ezek az emberek a lélekbörtönből való megváltásuk után fogják elnyerni a dicsőségüket.

Kapcsolódó hivatkozás: János 17:3

3. Jézus Krisztus engesztelése

Engesztelni annyit jelent, hogy elszenvedni a bűnökért járó büntetést, így megszabadítva a bűn hatásaitól a bűnbánó bűnösöket, hogy kibékülhessenek Istennel. Egyedül Jézus Krisztus volt képes tökéletes engesztelést hozni az egész emberiségért. Engesztelése magában foglalta az emberiség bűneire való szenvedését a Gecsemáné kertjében, vérenek kiontását,

a kereszten való gyötrelmét és halálát, valamint a sírból való feltámadását (lásd Lukács 24:36–39; T&Sz 19:16–19). A Szabadító azért volt képes véghezvinni az engesztelést, mert megőrizte magát bűntelennek, és hatalma volt a halál felett. Halandó édesanyjától örökölte képességét a halálra. Halhatatlan Atyjától örökölte a hatalmát, hogy újra felvegye az életét.

A Szabadító engesztelése által lehetségessé vált kegyelem segítségével minden ember fel fog támadni, és halhatatlanságban részesül. Jézus Krisztus engesztelése lehetővé teszi a számunkra azt is, hogy örök életet nyerjünk (lásd Moróni 7:41). Ahhoz, hogy megkapjuk ezt az ajándékot, Jézus Krisztus evangéliuma szerint kell élnünk, vagyis hinnünk kell Őbenne, meg kell bánnunk a bűneinket, meg kell keresztelkednünk, el kell nyernünk a Szentlélek ajándékát, és mindvégig ki kell tartanunk (lásd János 3:5).

Engesztelése részeként Jézus nemcsak szenvedett a bűneinkért, hanem magára vette minden ember fájdalmát, betegségét és gyengeségét is (lásd Alma 7:11–13). Jézus azért érti a szenvedésünket, mert Ő maga is átélte azt. A kegyelme, vagyis a képessé tévő hatalma, megerősít bennünket, hogy el tudjuk viselni a terheket és el tudjuk végezni azokat a feladatokat, melyeket a saját erőnkől nem tudnánk (lásd Máté 11:28–30; Filippibliek 4:13; Ether 12:27).

Kapcsolódó hivatkozások: János 3:5; Cselekedetek 3:19–21

A Jézus Krisztusba vetett hit

A hit olyan dolgokba vetett remény, „melyek nem láthatók, de igazak” (Alma 32:21; lásd még Ether 12:6). A hit Istentől való ajándék.

A hitnek Jézus Krisztusban kell összpontosulnia ahhoz, hogy az embert szabaduláshoz vezesse. A Jézus Krisztusba vetett hit azt jelenti, hogy teljesen Őrá hagyatkozunk, és bízunk végtelen engesztelésében, hatalmában és szeretetében. Az jelenti, hogy hiszünk a tanításaiban, és elhisszük, hogy noha mi nem minden dolgot értünk, Ő viszont igen (lásd Példabeszédek 3:5–6; T&Sz 6:36).

A hit több, mint tétlen meggyőződés, hiszen a hitet az életmódunkkal fejezzük ki (lásd Jakab 2:17–18). Hitünk növekedhet, ha imádkozunk, tanulmányozzuk a szentírásokat, és engedelmeskedünk Isten parancsolatainak.

Az utolsó napi szentek hisznek az Atyais-
tenben, a Szentlélekben, a papság hatal-
mában, és a visszaállított evangélium más
fontos elveiben is. A hit segít, hogy lelki
és fizikai gyógyulást nyerjünk, és erőt ad,
hogy tovább menjünk, szembenézzünk a
nehézségeinkkel, és legyőzzük a kísér-
tést (lásd 2 Nefi 31:19–20). Az Úr képes
hatalmas csodákat tenni az életünkben a
hitünk szerint.

A Jézus Krisztusba vetett hiten keresztül
az ember bűnbocsánatban részesülhet,
végül pedig Isten jelenlétében élhet.

Kapcsolódó hivatkozás: Máté 11:28–30

A bűnbánat

A bűnbánat az elménkben és a szívünk-
ben bekövetkező változást jelenti, amely
által megújulnak az Istenről, a magunkról
és a világról alkotott nézeteink. A bűnbá-
nat részét képezi, hogy elfordulunk a bűn-
től, és Istenhez fordulunk megbocsátásért.
A bűnbánatot az Isten iránti szeretet,
valamint a parancsolatainak való engedel-
messég iránti őszinte vágy motiválja.

Bűneink tisztátalanná tesznek bennünket,
vagyis érdemtelené arra, hogy vissza-
térjünk Mennyei Atyánk jelenlétébe, és
ott éljünk. Jézus Krisztus engesztelése az
egyetlen mód, melyet Mennyei Atyánk
adott arra, hogy bűnbocsánatot nyerhes-
sünk (lásd Ésaías 1:18).

A bűnbánat része az is, hogy szomorúsá-
got érzünk a bűn elkövetéséért, bevalljuk
azt Mennyei Atyánknak és szükség szerint
másoknak, elhagyjuk a bűnököt, törek-
szünk rá, hogy amennyire csak lehet,
helyrehozzuk mindazt a kárt, melyet
a bűn okozott, és Isten parancsolatai-
nak engedelmeskedve élünk (lásd T&Sz
58:42–43).

Kapcsolódó hivatkozások: Ésaías 53:3–5;
János 14:6; 2 Nefi 25:23, 26; T&Sz
18:10–11; T&Sz 19:23; T&Sz 76:40–41

4. Az adományozási korszakok, a hitehagyás és a visszaállítás

Az adományozási korszakok

Az adományozási korszak olyan időszak,
amikor az Úr kinyilatkoztatja a tanait,
szertartásait és papságát. Olyan időszak,
mikor az Úrnak van legalább egy felhatal-
mazott szolgája a földön, aki viseli a szent
papságot, és akinek isteni megbízása
van arra, hogy átadja az evangéliumot
és elvégezze annak szertartásait. Ma az

utolsó adományozási korszakban élünk,
vagyis az idők teljességének adományo-
zási korszakában, amely akkor kezdődött,
amikor az evangéliumot kinyilatkoztatták
Joseph Smithnek

Az előző adományozási korszakok
Ádám, Énók, Noé, Ábrahám, Mózes és
Jézus Krisztus nevéhez fűződnek. Voltak
továbbá más adományozási korszakok
is, többek között a nefiták és a járediták
idejében. A szabadítás tervét és Jézus
Krisztus evangéliumát minden egyes ado-
mányozási korszakban kinyilatkoztatták és
tanították.

A hitehagyás

Amikor az emberek elfordulnak az evan-
gélium tanítéleitől és nem rendelkeznek
a papság kulcsaival, akkor a hitehagyás
állapotában vannak.

A világtörténelemben időnként előfor-
dult általános hitehagyás. Erre példaként
szolgál a nagy hitehagyás, amely azután
következett be, hogy a Szabadító megalapította az egyházát (lásd 2 Thessaloni-
kabeliek 2:1–3). A Szabadító apostolainak
halála után az evangélium tanítéleit
elferdítették, valamint felhatalmazás
nélkül megváltoztatták az egyház szerve-
zetét és a papsági szertartásokat. A széles
körben elterjedt gonoszság miatt az Úr
visszavonta a papsági felhatalmazást és a
papság kulcsait a földről.

A nagy hitehagyás idején az emberek nem
kaptak isteni útmutatást élő prófétáktól.
Sokféle egyházat alapítottak, de azoknak
nem volt meg a felhatalmazásuk a Szent-
lélek ajándékának adományozására és
más papsági szertartások elvégzésére. A
szentírások egyes részei el lettek fordítva,
vagy elvesztek, így az emberek többé nem
rendelkeztek helyes ismeretekkel Istenről.

Ez a hitehagyás addig tartott, amíg
Mennyei Atyánk és az Ő Szeretett Fia meg
nem jelentek Joseph Smithnek, és meg
nem kezdték az evangélium teljességének
helyreállítását.

A visszaállítás

A visszaállítás azt jelenti, hogy Isten hely-
reállította az Ő evangéliumának igazságait
és szertartásait a gyermekei számára a
földön (lásd Cselekedetek 3:19–21).

A visszaállítás előkészítésére az Úr nemes
lelkű embereket támasztott az úgyneve-
zett reformáció időszaka alatt. Ők meg-
próbálták abban a formában visszahozni a

vallási tanokat, gyakorlatokat és szer-
vezeteket, ahogyan azokat a Szabadító
létrehozta. Nem rendelkeztek azonban
sem a papsággal, sem pedig az evangé-
lium teljességével.

A visszaállítás 1820-ban vette kezdetét,
amikor Joseph Smith imájára válaszul
megjelent az Atyais-ten és Fia, Jézus Krisztus
(lásd Joseph Smith története 1:15–20).
A visszaállítás néhány kulcsfontosságú
eseménye a Mormon könyve lefordítása,
az ároni és a melkisédeki papság vissza-
állítás és az egyház 1830. április 6-án
történő megszervezése volt.

Az ároni papságot Keresztelő János
állította vissza Joseph Smithen és Oliver
Cowderyn keresztül 1829. május 15-én. A
melkisédeki papság és a királyság kulcsai
szintén 1829-ben lettek visszaállítva, ami-
kor Péter, Jakab és János apostol Joseph
Smithre és Oliver Cowderyre ruházta
azokat.

Az evangélium teljessége visszaállítottat,
így Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus
Krisztus Egyháza az „egyetlen igaz és élő
egyház az egész föld színén” (lásd T&Sz
1:30). Az egyház végül betölti majd az
egész földet, és örökre fennmarad.

Kapcsolódó hivatkozások: Ésaías
29:13–14; Ezékiel 37:15–17; Efézusbeliek
4:11–14; Jakab 1:5–6

5. A próféták és a kinyilatkoztatás

A próféta egy olyan személy, akit Isten
hívott el, hogy az Ő nevében szóljon
(lásd Ámós 3:7). A próféták bizonyosságot
tesznek Jézus Krisztusról, és az Ő evangé-
liumát tanítják. Tudatják Isten akaratát és
valódi természetét. A bűn ellen szólnak,
és figyelmeztetnek annak következménye-
ire. Időnként eljövendő eseményekről is
prófétálnak (lásd T&Sz 1:37–38). A szent-
írásokban sok prófétai tanítás található.
A próféták szavainak tanulmányozása
közben megismerhetjük az igazságot és
útmutatást kaphatunk (lásd 2 Nefi 32:3).

Az egyház elnökét prófétaként, látnok-
ként és kinyilatkoztatóként, valamint az
egyetlen olyan személyként támogatjuk a
földön, aki kinyilatkoztatást kap az egész
egyház irányításához. Az Első Elnökség ta-
nácsosait és a Tizenkét Apostol Kvóruma
tagjait szintén prófétaként, látnokként
és kinyilatkoztatóként támogatjuk.

A kinyilatkoztatás Istentől jövő kommuni-
káció az Ő gyermekei felé. Amikor az Úr

kinyilatkoztatja akaratát az egyháznak, a prófétáin keresztül szól. A szentírások – a Biblia, a Mormon könyve, a Tan és a szövetségek és a Nagyértékű gyöngy – ősi és utolsó napi prófétákon keresztül adatott kinyilatkoztatásokat tartalmaznak. Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza elnöke napjaink Isten által választott prófétája.

Egyének is kaphatnak kinyilatkoztatásokat, amelyek segítenek nekik a konkrét szükségleteikben, feladataikban és kérdéseikben, valamint segítenek megerősíteni a bizonyágukat. A vezetők és az egyház tagjai által kapott legtöbb kinyilatkoztatás benyomások és a Szentlélektől jövő gondolatok formájában érkezik. A Szentlélek halk, szelíd hangon szól az elménkhez és a szívünkhöz (lásd T&Sz 8:2–3). A kinyilatkoztatások látomások, álmok és angyali látogatások formájában is érkehetnek.

Kapcsolódó hivatkozások: Zsoltárok 119:105; Efézusbeliek 4:11–14; 2 Timótheus 3:15–17; Jakab 1:5–6; Moróni 10:4–5

6. A papság és a papsági kulcsok

A papság Isten örökkévaló hatalma és felhatalmazása. Isten a papság által teremtette és kormányozza a mennyeket és a földet. E hatalom által váltja meg és magasztalja fel gyermekeit, és viszi véghez „az ember halhatatlanságát és örök életét” (Mózes 1:39).

Isten papsági felhatalmazást ad az érdemes férfi egyháztagoknak, hogy az Ő nevében járassanak el gyermekei szabadítása érdekében. A papság kulcsai az elnöklés joga, vagyis az a hatalom, melyet Isten adott az embernek, hogy Isten királyságát kormányozza és irányítsa a földön (lásd Máté 16:15–19). A papságviselőket eme kulcsokon keresztül tudják felhatalmazni az evangélium prédikálására és a szabadítás szertartásainak végzésére. Mindenkit, aki az egyházban szolgál, egy papsági kulcsokat viselő személy irányítása alatt hívtak el a szolgálatra. Így jogosultak arra a hatalomra, melyre szükségük van az elhívásaikhoz tartozó feladatok teljesítéséhez.

Kapcsolódó hivatkozás: T&Sz 121:36, 41–42

Az ároni papság

Az ároni papságot gyakran előkészítő papságnak nevezik. Az ároni papság hivatalai:

diakónus, tanító, pap és püspök. Ma az egyházban a 12. életévüket betöltött érdemes férfi egyháztagok megkaphatják az ároni papságot.

Az ároni papság „rendelkezik az angyalok szolgálatátételének, és a bűnbánat evangéliumának, és a bűnök bocsánatára... történő keresztelésnek a kulcsaival” (T&Sz 13:1).

A melkisédeki papság

A melkisédeki papság a magasabb, vagyis nagyobb papság, mely a lelki dolgokban végez szolgálatot (lásd T&Sz 107:8). Ez a nagyobb papság Ádámnak adatott, és mindig a földön volt, amikor az Úr kinyilatkoztatta evangéliumát.

Először „Isten Fiának rendje szerinti szent papságnak” nevezték (T&Sz 107:3). Később az Ábrahám próféta korában élő kiváló főpap után a melkisédeki papság elnevezést kapta.

A melkisédeki papság hivatalai a következők: elder, főpap, pátriárka, hetvenes és apostol. A melkisédeki papság elnöke az egyház elnöke.

Kapcsolódó hivatkozás: Efézusbeliek 4:11–14

7. A szertartások és a szövetségek

A szertartások

Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyházában a szertartás egy szent, előírt cselekedet lelki jelentéssel. Isten minden szertartást azzal a szándékkal tervezett, hogy lelki igazságokat tanítson általuk. A szabadulás szertartásait a papság hatalma által és azok irányítása alatt végzik, akik rendelkeznek a papság kulcsaival. Néhány szertartás elengedhetetlen a felmagasztosuláshoz. Ezeket szabadító szertartásoknak hívjuk.

Az evangélium első szabadító szertartása a keresztelés, mely a vízbe való alámerítéssel történik egy arra felhatalmazott személy által. Kereszteléskor van szükség ahhoz, hogy valaki az egyház tagjává váljon és beléphessen a celesztialis királyságba (lásd János 3:5).

Az angol *baptism* (keresztelkedés) szó a görög „megmártózni” vagy „alámerülni” szóból származik. Az alámerítés az ember bűnös élete elmúlásának és a lelki életre való újjászületésének szimbóluma, melyet Isten és az Ő gyermekei szolgálatára

szentel. Emellett a halál és a feltámadás jelképe is.

Miután valaki megkeresztelkedik, egy vagy több melkisédekipapság-viselő a fejére helyezi a kezét, és az egyház tagjává konfirmálja. E konfirmációnak nevezett szertartás részeként megadják neki a Szentlélek ajándékát.

A Szentlélek ajándéka más, mint a Szentlélek hatása. Keresztelője előtt időről időre érezheti valaki a Szentlélek hatását, és e hatás által bizonyágot kaphat az igazságról (lásd Moróni 10:4–5). A Szentlélek ajándékának elnyerése után azonban, ha betartja a parancsolatokat, akkor jogosult a Szentlélek állandó társaságára.

A további szabadító szertartások magukba foglalják a melkisédeki papságba való elrendelést (a férfiak esetében), a templomi felruházást, valamint a házassági pecsételést (lásd T&Sz 131:1–4). A papság minden szabadító szertartását szövetségek kísérik. Az összes szabadító szertartás elvégezhető helyettes által a halottakért a templomban. A helyettesítő szertartások csak akkor lépnek érvénybe, ha az elhunyt személy elfogadja azokat a lélekvilágban, és betartja a szertartásokkal járó szövetségeket.

A többi szertartás – például a betegeknek való szolgálat, valamint a gyermekek névadása és megáldása – szintén fontos a lelki fejlődésünk szempontjából.

Kapcsolódó hivatkozás: Cselekedetek 2:36–38

A szövetségek

A szövetség az Isten és ember közötti szent megegyezés. Isten szabja meg a szövetség feltételeit, mi pedig beleegyezzük, hogy megtesszük, amire Ő kér minket. Ezt követően Isten bizonyos áldásokat ígér nekünk az engedelmisségünkért (lásd T&Sz 82:10).

A papság minden szabadító szertartását szövetségek kísérik. Keresztelkedéskor szövetségeket kötünk az Úrral, az úrvacsoravétel által pedig megújítjuk ezeket a szövetségeket. Azok a férfiak, akik elnyerik a melkisédeki papságot, a papság esküjét és szövetségét veszik magukra. A templomban további szövetségeket kötünk.

Kapcsolódó hivatkozások: 2 Mózes 19:5–6; Zsoltárok 24:3–4; 2 Nefi 31:19–20; T&Sz 25:13

8. A házasság és a család

A férfi és nő közötti házasságot Isten rendelte el, és a család központi szerepet játszik a szabadítás tervében, valamint a boldogságunkban. Boldogság leginkább akkor érhető el a családi életben, ha az az Úr Jézus Krisztus tanításaira épül.

A szent nemzőerőt csak az a férfi és nő használhatja, akik férjként és feleségként törvényesen összeházasodtak. A szülőknek megparancsolták, hogy sokasodjanak és töltsék be a földet, hogy gyermekeiket szeretetben és igazságban neveljék, és hogy gondoskodjanak fizikai és lelki szükségleteikről.

Mind a férjnek, mind a feleségnek komoly kötelessége, hogy szeressék egymást és törődjenek egymással. Az apáknak szeretetben és igaz módon kell családjukat irányítaniuk, valamint gondoskodniuk kell a család szükségleteiről. Az anyák elsősorban gyermekeik gondozásáért felelősek. Az anyáknak és az apáknak egyaránt kötelességük, hogy egyenlő partnereként segítsék egymást e szent feladatok ellátásában.

A boldogság isteni terve lehetővé teszi, hogy a családi kötelékek a síron túl is folytatódjanak. A föld azért teremtett meg, és az evangélium azért került kinyilatkoztatásra, hogy családok jöhessenek létre, hogy egymáshoz pecsételhessék őket, és az örökkévalóságban felmagasztosulhassanak. (A Kiáltvány a világhoz alapján. *Liahóna, 2010. nov. 129.*)

Kapcsolódó hivatkozások: 1 Mózes 2:24; Zsoltárok 127:3; Malakiás 4:5–6; T&Sz 131:1–4

9. A parancsolatok

A parancsolatok olyan törvények és követelmények, melyeket Isten ad az embereknek. Parancsolatainak betartása által mutatjuk ki az Őiránta érzett szeretetünket (lásd János 14:15). A parancsolatok betartása elhossa az Úr áldásait (lásd T&Sz 82:10).

A két legfőbb parancsolat úgy szól, hogy „szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szivedből, teljes lelkedből és teljes elmédből”, és „szeresd felebarátodat, mint magadat” (Máté 22:36–39).

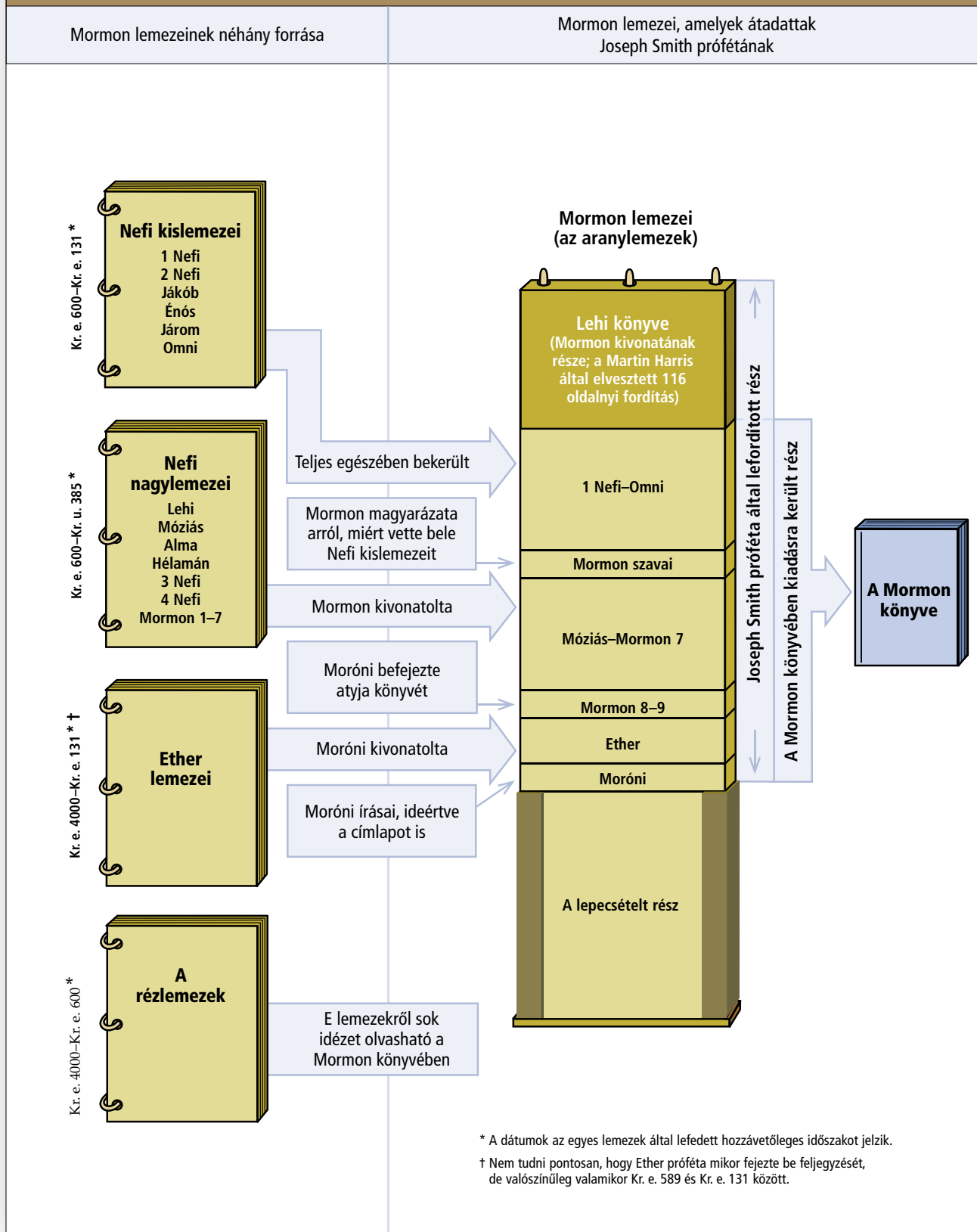
A tízparancsolat az evangélium szerves részét képezi; olyan örökkévaló tanítétel, melyre szükségünk van a felmagasztosulásunkhoz (lásd 2 Mózes 20:3–17). Az Úr az ősi időkben nyilatkoztatta ki azt Mózes számára, majd az utolsó napi kinyilatkoztatásokban újra felelevenítette.

További parancsolatok: Imádkozzunk naponta (lásd 2 Nefi 32:8–9), tanítsuk másoknak az evangéliumot (lásd Máté 28:19–20), tartsuk be az erkölcsi tisztaság törvényét (lásd T&Sz 46:33), fizessünk teljes tizedet (lásd Malakiás 3:8–10), böjtöljünk (lásd Ésaías 58:6–7), bocsássunk meg másoknak (lásd T&Sz 64:9–11), éljünk a hála lelkületében (lásd T&Sz 78:19), és tartsuk be a Bölcsesség szavát (lásd T&Sz 89:18–21).

Kapcsolódó hivatkozások: 1 Mózes 39:9; Ésaías 58:13–14; 1 Nefi 3:7; Móziás 4:30; Alma 37:35; Alma 39:9; T&Sz 18:15–16; T&Sz 88:124

E témakörrel kapcsolatban további információkat találhatsz az LDS.org honlapon a Teachings, Gospel Topics címszó alatt, vagy lásd a *Hűek a hithez: Evangéliumi értelmező szótár (2007) című kiadványt.*

A lemezek és kapcsolatuk a kiadásra került Mormon könyvével

A Móziás 7–24-ben lévő utazások áttekintése

1 Néhány nefita arra törekszik, hogy visszaszerezze Nefi földjét. Saját népükön belül háborúznak, a túlélők pedig visszatérnek Zarahemlába. Zeniff is e csoport tagja (lásd Omni 1:27–28; Móziás 9:1–2).

2 A Zeniff által vezetett nefita csoport letelepszik Nefi földjén a lámániták között (lásd Omni 1:29–30; Móziás 9:3–5).

Zeniff halála után fia, Noé gonoszságban uralkodott. Abinádi figyelmeztette az embereket, hogy meg kell bánniuk a bűneiket. Alma engedelmeskedett Abinádi üzenetének, majd másoknak is tanított róla a Mormon vizénél (lásd Móziás 11–18).

3 Alma és népe elmenekül Noé királytól, és Hélám földjére mennek (lásd Móziás 18:4–5, 32–35; 23:1–5, 19–20).

A lámániták megtámadták Noé népét Nefi földjén. Noé fia, Limhi uralkodott, míg népe a lámániták rabságában élt (lásd Móziás 19–20).

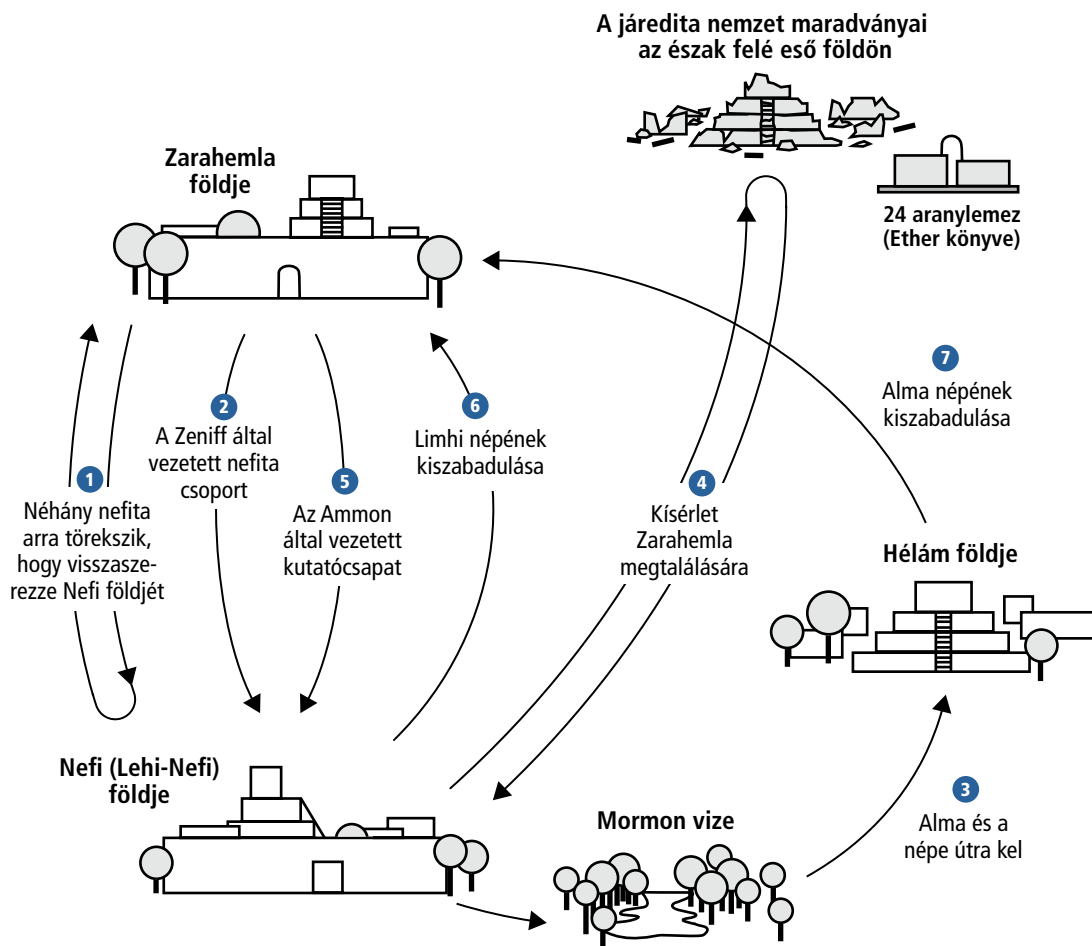
4 Kíséret Zarahemla megtalálására: Limhi elküld egy csoportot, hogy megkeressék Zarahemlát, és segítséget hívnak. A csoport felfedezi egy elpusztult nemzet maradványait és 24 aranylemezt (lásd Móziás 8:7–9; 21:25–27).

5 Az Ammon által vezetett kutatócsapat útnak indult Zarahemlából, hogy megkeressék azok leszármazottait, akik felmentek Nefi földjére (lásd Móziás 7:1–6; 21:22–24).

6 Limhi népe kiszabadul a rabságból, és Ammon visszavezeti őket Zarahemlába (lásd Móziás 22:10–13).

A lámániták sereget küldtek Limhi és népe üldözésére. Miután a sereg eltévedt a vadonban, rábukkantak Almára és népére Hélám földjén. A lámániták rabságba hajtották őket (lásd Móziás 22–24).

7 Alma népe kiszabadul a rabságból, és elvándorolnak Zarahemlába (lásd Móziás 24:20–25).

AZ UTOLSÓ NAPOK
SZENTJEINEK
JÉZUS KRISZTUS
EGYHÁZA

